
UNIVERSITY OF
TORONTO.
KING
ALFRED
LIBRARY
OF
HISTORY
FOUNDED BY
GOLDWIN SMITH
AND
HARRIET SMITH
1901

Breviarium Aberdonense

Pars Hyemalis

Londini: MDCCCLIV.

¶ Breuiarij Aberdonēsis ad per
celebris eccl'ie Scotoꝝ potissimuꝫ
vsum et consuetudinē Pars esti-
ualis: de tp̄e et de sc̄is ac dauitico
psalterio congruenter per ferias
diuiso: cum Inuitatorijs hymnis
Antiphonis capitulis Responso-
rijs horis feriaꝝ cōmēoracionib⁹
ꝑ āni curriculū necnō cōe scōꝝ plu
rimaꝝqꝫ v̄ginū ⁊ matronaꝝ ac di
uersoꝝ scōꝝ legēdis: q̄ sparsim in
incerto antea vagabantur: cum
Kalendario et mobiliū festorum
tabula ꝑpetua varijsqꝫ alijs adiū
ctis ⁊ de nouo additis sacerdotib⁹
plurimū q̄ꝫ necessarijs ī Edīburgē
si oppido walteri chepmā merca
toris īpēsis impressa pridie nonas
Junii. Anno salutis nr̄e ⁊ gr̄e. x
M. supra et quīgētesimū.

THE BANNATYNE CLUB.

APRIL MDCCCLII.

THOMAS THOMSON, ESQ.,

President.

THE EARL OF ABERDEEN.
ADMIRAL SIR CHARLES ADAM.
THE EARL OF ASHBURNHAM.
LORD BELHAVEN AND HAMILTON.
WILLIAM BLAIR, ESQ.
BERIAH BOTFIELD, ESQ.
THE MARQUESS OF BREADALBANE.
SIR THOMAS MAKDOUGALL BRISBANE, BART.
GEORGE BRODIE, ESQ.
10 CHARLES DASHWOOD BRUCE, ESQ.
O. TYNDALL BRUCE, ESQ.
THE DUKE OF BUCCLEUCH AND QUEENSBERRY.
VERY REV. DEAN RICHARD BUTLER.
SIR HUGH HUME CAMPBELL, BART.
JAMES CAMPBELL, ESQ.
EARL CAWDOR.
PATRICK CHALMERS, ESQ.
RIGHT HON. SIR GEORGE CLERK, BART., M.P.
HON. HENRY COCKBURN, LORD COCKBURN, [VICE-PRESIDENT.]

20 DAVID CONSTABLE, ESQ.
THOMAS CONSTABLE, ESQ.
ANDREW COVENTRY, ESQ.
DAVID COWAN, ESQ.
JAMES T. GIBSON CRAIG, ESQ. [TREASURER.]
SIR WILLIAM GIBSON CRAIG, BART., M.P.
THE MARQUESS OF DALHOUSIE.
THE MARQUESS OF DOUGLAS AND CLYDESDALE.
GEORGE HOME DRUMMOND, ESQ.
HENRY DRUMMOND, ESQ., M.P.
30 RIGHT HON. SIR DAVID DUNDAS, M.P.
GEORGE DUNDAS, ESQ.
WILLIAM PITT DUNDAS, ESQ.
THE EARL OF ELLESMERE.
JOSEPH WALTER KING EYTON, ESQ.
LIEUT.-COL. ROBERT FERGUSON, M.P.
COUNT MERCER DE FLAHAULT.
THE EARL OF GOSFORD.
WILLIAM GOTT, ESQ.
ROBERT GRAHAM, ESQ
40 THE EARL OF HADDINGTON.
THE DUKE OF HAMILTON AND BRANDON.
SIR THOMAS BUCHAN HEPBURN, BART.
JAMES MAITLAND HOG, ESQ.
JAMES R. HOPE, ESQ.
RIGHT HON. JOHN HOPE, LORD JUSTICE-CLERK.
COSMO INNES, ESQ.
DAVID IRVING, LL.D.
HON. JAMES IVORY, LORD IVORY.
DAVID LAING, ESQ. [SECRETARY.]
50 JOHN BAILEY LANGHORNE, ESQ.

THE EARL OF LAUDERDALE.
VERY REVEREND PRINCIPAL JOHN LEE, D.D.
LORD LINDSAY.
JAMES LOCH, ESQ., M.P.
THE MARQUESS OF LOTHIAN.
LORD LOVAT.
JAMES MACKENZIE, ESQ.
JOHN WHITEFOORD MACKENZIE, ESQ.
KEITH STEWART MACKENZIE, ESQ.
60 LEWIS MARK MACKENZIE, ESQ.
WILLIAM FORBES MACKENZIE, ESQ., M.P.
ALEXANDER MACONOCHIE, ESQ.
JAMES MAIDMENT, ESQ.
SIR WILLIAM MAXWELL, BART.
THE HON. WILLIAM LESLIE MELVILLE.
THE EARL OF MINTO.
JAMES MONCREIFF, ESQ.
THE EARL OF MORTON.
JAMES PATRICK MUIRHEAD, ESQ.
70 HON. SIR JOHN A. MURRAY, LORD MURRAY.
WILLIAM MURRAY, ESQ.
ROBERT NASMYTH, ESQ.
CHARLES NEAVES, ESQ.
THE EARL OF NORTHESK.
LORD PANMURE.
ALEXANDER PRINGLE, ESQ.
JOHN RICHARDSON, ESQ.
THE DUKE OF ROXBURGHE.
RIGHT HON. ANDREW RUTHERFURD, LORD RUTHERFURD.
80 THE REV. HEW SCOTT.
THE EARL OF SELKIRK.

JAMES YOUNG SIMPSON, M.D.
ALEXANDER SINCLAIR, ESQ.
JAMES SKENE, ESQ.
WILLIAM SMYTHE, ESQ.
JOHN SPOTTISWOODE, ESQ.
EDWARD STANLEY, ESQ.
THE REV. WILLIAM STEVENSON, D.D.
THE HON. CHARLES FRANCIS STUART
90 THE DUKE OF SUTHERLAND.
ARCHIBALD CAMPBELL SWINTON, ESQ.
ALEXANDER THOMSON, ESQ.
SIR WALTER CALVERLY TREVELYAN, BART.
ADAM URQUHART, ESQ.

LIBRARIES.

THE BRITISH MUSEUM.
THE SOCIETY OF LINCOLN'S INN.
THE FACULTY OF ADVOCATES.
THE SOCIETY OF ANTIQUARIES OF SCOTLAND.
THE SOCIETY OF WRITERS TO H. M. SIGNET.
THE UNIVERSITY OF EDINBURGH.
THE UNIVERSITY OF GLASGOW.
TRINITY COLLEGE, DUBLIN.
THE SMITHSONIAN INSTITUTION, WASHINGTON, UNITED STATES.

At a Meeting of the Committee of Management of the BANNATYNE CLUB, held at Edinburgh, on Saturday, the 26th day of January, 1850 :—

The Committee having examined the specimen sheets of the proposed republication in fac simile of the BREVIARIUM ABERDONENSE, in Two Volumes, it was RESOLVED, that the Copies subscribed for by the Club, be thrown off upon the same paper uniformly with those printing for private Subscribers, and on the terms previously arranged with the Publisher.

Extracted from the Minutes of the Club.

DAVID LAING, *Secretary.*

Aureꝰ nūerꝰ	KL			Januarius habet dies xxxi. Luna vero xxx. Nox habet horas xvi. dies vero viii.
iii	A	Januarii		Circūcisionis dñi minꝰ dup̄
	b	iiii	N	Octa. scī stephani iii. lec. cū reg. chori
xi	c	iii	N	Genouefe vgi. nō mar. med l de oct. s. ioh.
	d	Pridie		Oct. scōꝝ ino. mr. iii. le. cū re. cho. (euā. ix. l
xix	e	Nonis		❡ Uigilia epiphanie
viii	f	viii	Id	Epiphanie dñi principale duplex
	g	vii	Id.	Kētigerne matro. med. l. d oc. ix. l Claues
xvi	A	vi	Id	Nathalani epi & ꝯfes. med. l. d oc. ix. l. (lxx.
v	b	v	idus	Felani abbatis med lec. de oc. ix. lec.
	c	iiii	Id	Hac die legat euāge. Uidit iohēs nisi ī do.
xiii	d	iii	Idꝰ	Sol ī aquario (euenerit
ii	e	Pridie	Id	Hac die legat hysto. Ueterem hominē
	f	Idibus		Kētigerni epi & ꝯfes. maiꝰ du.
x	g	xix	Kl.	Febr. Felicis p̄sby. Inuit. simp̄. iii. lec.
	A	xviii	kl	Mauri abba. Inui. simp̄. iii. l.
xviii	b	xvii	kl	Fursei ab. med l. de. s. marcello mꝝ. ix. lec
vii	c	xvi	kl	Antonii ab. med lec. d. s. sulpicio epo ix. l.
	d	xv	kl	Prisce vgi. inuita. simp̄. iii. l. Prima lxx.
xv	e	xiiii	kl	
iiii	f	xiii	kl	Fabiani & sebastiani. mr ix. lc
	g	xii	kl	Agnet vg. & mar. ix. lc. Uynnini epi & ꝯf.
xii	A	xi	kl	Uincencii martyr ix. lectio (ix lec.
i	b	x	kl	
	c	ix	kl	
ix	d	viii	kl	Cōuersionis pauli apli. ūui. trip cū me. de (sctō preiecto. ix. lec.
	e	vii	kl	
xvii	f	vi	kl	Juliani epi & ꝯfes. Inui. simp̄. iii. lec.
vi	g	v	kl	Agnetis secundo inuita. simp̄. iii. lec.
	A	iiii	kl	Uoloci epi et confes. ix. lec. Claues xl.
xiii	b	iii	kl	Glasciani epi et cōfesso. ix. lec.
iii	c	Pridie	Kl.	Modoci epi et confesso. ix. lec.

❡ omnia festa triū lectionū q̄ īfra lxx. cōtigūt habēt inuitato. simplicia et semper ad matutinas dicuntur

cū noct. vſq; ad quartā feriā in capite ieiu. qn̄ de eiis ſit ſerui ciū. In quadꝛa vero vſq; ad octa. paſche nichil fiet de ſeſ. iii lec. niſi tm̄ mēo ad veſperas et ad matutinas de ſancta maria que pꝛecedet. memoꝛia de ſancto ſpiritu.

Aureꝰ nūerꝰ	KL			Febꝛuariꝰ hꝫ dies. xxviii. Et ī biſerto. xxix Luna. xxix Nox habet hoꝛas. xiiii Dies. x
	d	Febꝛuarii		Bꝛigide virginis nō martyꝛis. ix. lec
xi	e	iiii	N	Purificacionis btē marie maius duplex
xix	f	iii	N	Blaſii epī et mꝛ ix lec
viii	g	Pꝛidie		Modani abbatis ix lect
	A	Nonis		Agathe vgi et mꝛ ix lec
xvi	b	viii	Id	Vedaſti et amādi epoꝝ In ſim iii lc
v	c	vii	Id	Ubicūq; pma luna fuerit pꝰ ſeſ. ſcē aga
	d	vi	Id	the vgi pxia do. ide ſequēs erit quadꝛa.
xiii	e	v	Id	Pꝛima. xl
ii	f	iiii	Id	Scolaſtice vgi In ſimp iii lect
	g	iii	Id	Sol in piſcibus.
x	A	Pꝛidie		
	b	Idibus		
xviii	c	xvi	Marcii	Ualētini epī et mꝛ In ſimp iii lec
vii	d	xv	kl	
	e	xiiii	kl	Juliane vgi et mꝛ In ſim iii lec
xv	f	xiii	kl	Finnani epī et ꝯf ix lec
iiii	g	xii	kl	Colmāni epī et ꝯfeſ ix lec
	A	xi	kl	Locus biſerti.
xii	b	x	kl	Annos ptiri p ptes iiii equas. Ultima lxx
i	c	ix	kl	Cū poteris dn̄i biſertꝰ adeſſe dignetur.
	d	viii	kl	Cathedꝛe ſ. petri In tri ix l. Uer incipit
ix	e	vii	kl	
	f	vi	kl	Mathie apli minꝰ d Locus biſerti.
xvii	g	v	kl	Si ānꝰ biſertilis fue. q̄rta die a cathe. ſ.
vi	A	iiii	kl	petri īcluſiue fiet ſeſ. ſ. mathie et. F. lr̄a
	b	iii	kl	bis numeretur.
xiiii	c	Pꝛidie		Jeiunioꝝ quatuoꝛ tēpoꝛa.

Poſt cineres pneuma: poſt crucem poſtq; luciā
Mercurii et veneris ſabbato ieiunia fient

Si festũ purificacionis beate marie virginis infra. lxx. conti gerit semper dicetur sequencia ad missam et similiter in festo annunciacionis beate marie virginis.

Quodcunq; festum ix lec a capite ieiunii usq; ad quartã feriã ante pascha licet duplex festum fuerit semꝑ fiet solẽnis mẽo. de ieiunio ad vesperas et ad matutinas de festo sꝫ nõ ad missã Nam post missam de die fiet missa de ieiunio quotidie : vtraq; ad principale altare.

Aure⁹ nũer⁹	KL			Marcius habet dies. xxxi. Luna. xxx. Nox habet horas. xii. Dies. xii.
iii	d	Marcii		Monani ɔf ix l Marnani epi ɔf ix l. Da
	e	vi	N	Cedde epi ɔf ix lec (uid epi ɔf ix lec
xi	f	v	N	
	g	iiii	N	Adriani epi et mr sociorũq; eius mr ix l.
xix	A	iii	N	
viii	b	Pridie		Baldredi epi et ɔf. ix lec.
	c	Nonis		Thome de aquino docto. ix. l. mẽo de p
xvi	d	viii	Id	Duthaci epi et ɔf mi⁹ d ix (pe. et fe. mr
v	e	vii	Id	
	f	vi	Id	Kessogi epi cõfes. ix. lec. Sol in ariete.
xiii	g	v	Id	Cõstãtini regis ꝛ mr. ix l. Claues pasche
ii	A	iiii	Id	Gregorii pape min⁹ dup ix lect.
	b	iii	Id	Reuoce virgi. nõ martyris ix lec.
x	c	Pridie		Ultima quadrage.
	d	Idibus		
xviii	e	xvii	Aplis	Bonifacii epi et ɔf mai⁹ dup.
vii	f	xvi	kl	Patricii epi et ɔf mi⁹ d ix l. Introit⁹ noe
	g	xv	kl	Finiani epi ɔf ix lc. (in archã
xv	A	xiiii	kl	Joseph ɔf. d fe. Trãsla. marie magd ix l
iiii	b	xiii	kl	Cuchtberti epi ɔf ix l.
	c	xii	kl	Bñdicti ab ix l. Tabla ad ĩue. pascha xvi
xii	d	xi	kl	Primũ pascha. Pria lũa ĩ nigro nũero v
i	e	x	kl	a sinistris ĩuẽto et lra do. ĩde seqnti suo
	f	ix	kl	ordine apte diẽ pascatis agnosces xiii
ix	g	viii	kl	Annũciacionis dñice. mai⁹ dup. ii

	A	vii	kl	Quādocūqȝ fes. ix. l. īfra pas. dñi eue. nichil	
xvii	b	vi	kl	fes. erit nisi ꝺ fuerit vsqȝ p⁹ do. ī oc pas.	x
vi	c	v	kl	Post martis no. vbi sit noua lūa reqres	
	d	iiii	kl	Morqȝ dies dñica tercia pas. tenet	xviii
xiiii	e	iii	kl	Olaui reg et mr. ix. l. Reguli ab. ix. l.	vii
iii	f	Pridie			

Si festa sanctorum olaui martyris et reguli abbatis infra passionē do. cōtigerit seu oc. pas transferri debent videlz dies olaui vsqȝ ad quartas. kls augusti quo die passio eiusdem celebratur et sancti reguli vsqȝ ad crastinum michaelis de monte tumba nisi in ecclesiis de eisdem dedicatis

Aure⁹ nūer⁹	KL			Aprilis habet dies. xxx. Luna. xxix. Nox habet horas. x. dies vero. xiiii.	
	g	Aplis		Gilberti epi et cf. ma. dup.	xv
xi	A	iiii	N	Marie egypciace matrone. ix. lc.	iiii
	b	iii	N		
xix	c	Pridie		Ambrosii epi et do. mi. dup. ix. lc.	xii
viii	d	Nonis			i
xvi	e	viii	Id	Si aliqd festū vl ieiuniū ī ebd. pasche eue.	
v	f	vii	Id	nichil fiet de festo vel de ieiu. nec post	ix
	g	vi	Id	nec āte nisi ꝺ fes. fue. sȝ tale fes. differal vs	
xiii	A	v	Id	qȝ post oc. pas. de ieiu. nichil fiet eo	xvii
ii	b	iiii	Id	anno ꝑ de fes. nisi. iii. l. pasc. tpis vbi	vi
	c	iii	Id	ꝯuenīē possit celebrari. Sol in tauro.	
x	d	Pridie		Tybur. vale. ꝑ mari. mr iii l. pas. tē.	xiiii
	e	Idibus		Claues rogacionū	iii
xviii	f	xviii	kl	Maii	
vii	g	xvii	kl		
	A	xvi	kl	Magni mr. ma. dup. ix. lc	
xv	b	xv	kl	Donani ab. iii. lec. pas. tpis cū re. cho.	xix
iiii	c	xiiii	kl		viii
	d	xiii	kl	Alphegi archi. ꝑ mr. iii. l. cū re. cho.	
xii	e	xii			
i	f	xi			
	g	x			

ix	A	ix	kl	Georgii mr. In. d. iii lec cũ re. cho.
	b	viii	kl	
xvii	c	vii	kl	Marci euãg. mi. d Ultimũ pascha
vi	d	vi	kl	Prima rogacionũ
	e	v	kl	
xiiii	f	iiii	kl	Uitalis mr iii lec. cũ reg. chori
iii	g	iii	kl	Egress9 noe de archa Claues pẽthe.
	A	Pridie		

A quarta feria ante pascha vsqz ad do. trini. nõ dicãt vigilie mortuor nisi corp9 pñs fue. vel ãniuersariũ fuerit celebrãdum

Si dñica prima ãte ascẽ. dñi a dup. festo vacauerit vel ab oct cũ regimine chori tũc dicãtur oẽs añe sup laudes. Nã qñcũqz fit vltimũ seruiciũ de do. añ ascẽsionẽ dñi. ad pcessionẽ ante missã dicetur ãn. Sedet angel9 cũ suo vsu.

Aure9 nũer9	KL			Mayus habet dies. xxxi. Luna. xxx. Nox habet horas. viii. Dies vero. xvi.
xi	b	Maii		Apostolor philippi et iacobi min9. d. Aleph (epi df. iii. l. cũ re.
	c	vi	N	
xix	d	v	N	Inuẽciõis scẽ crucis mi9 d cũ mẽo de mr
viii	e	iiii	N	
	f	iii	N	
xvi	g	Pridie		Johãnis ãte portã lat. In. trip. cũ reg.
v	A	Nonis		
	b	viii	Id	
xiii	c	vii	Id	Trãs. scti ãdree iii l. Trãs. s. nicho. cũ re.
ii	d	vi	Id	Gordiani epy. mr. iii. l. cũ re. Pria pẽthe.
	e	v	Id	Sol in gemini
x	f	iiii	Id	Cõgalli ab. iii l. cũ re. et tm mẽo de mr. (nerei mr.
	g	iii	Id	
xviii	A	Pridie		
vii	b	Idibus		
	c	xvii	Junii	Brãdani ab. iii. l. In. d cũ reg.
xv	d	xvi	kl	
iiii	e	xv	kl	

	f	xiiii	kl	Potenciane virgi Inuita. simplex. iii. lec.
xii	g	xiii	kl	
i	A	xii	kl	
	b	xi	kl	Ronani epi ɔfes. iii. lc. cũ regi choꝛi de cõi.
ix	c	x	kl	
	d	ix	kl	
xvii	e	viii	kl	Urbani epi ɔfes. iii. lc. cũ re. cho. ¶ Estas
vi	f	vii	kl	Augustini ãgloꝝ apli et ɔf.
	g	vi	kl	
xiiii	A	v	kl	Germani epi et ɔfesso. inuita. dup. iii. lec.
iii	b	iiii	kl	
	c	iii	kl	¶ Ultima rogacionũ
xi	d	Pꝛidie		Petronille vir. nõ mar. inuita. sim. iii. lc

¶ Notandum q dominica pꝛoxima vacante post octa. coꝛpo ris chꝛisti legatur hystoꝛia libꝛi regum quis hystoꝛia eiusdem inchoatur cum mẽo. in dominica infra octa. coꝛpoꝛis chꝛisti: nisi in tali do. festum duplex aut. ix. lectio. in eadem euenerit. Et legãtur lect. per oꝛdinẽ hystoꝛiarũ qñ de eadẽ fit seruicium

Aure⁹ nũer⁹	KL			Junius habet dies. xxx. Luna. xxix Nox habet hoꝛas vi. dies vero. xviii
	e	Junii		Nichomedis mar. inuita. dup. iii. lec.
xix	f	iiii	N	Sctõꝝ marcellini ⁊ petri mꝛ. inui. d. iii. lc
viii	g	iii	N	
xvi	A	Pꝛidie		
v	b	Nonis		Bonifacii epi ⁊ mꝛ. socioꝝq ei⁹ mr. In.
	c	viii	Id	Colmoci epi et ɔf. ix lec. (dup. iii. lec.
xiii	d	vii	Id	
ii	e	vi	Id	Medardi et gildardi epi. inui. sim. iii. lc.
	f	v	Id	Colũbe abba. maius. dup. ix. lec.
x	g	iiii	Id	
	A	iii	Id	Barnabe apli min⁹ dup ¶ Sol i cãcro.

xviii	b	Pridie	Ternani epi cōfes. ix. lec. med. lc. de sctis.
vii	c	Idibus	¶ Ultima pēthecostes
	d	xviii Julii	Basilii epi cf. iii. l. inui. simp.
xv	e	xvii kl	Uite modeste crescēcie inui. sim. iii. l.
iiii	f	xvi kl	Ceriaci et iulitti mr. iii. l. Inui. simp
	g	xv kl	
xii	A	xiiii kl	Scōr marci et marcellini mr. In. d. iii. l.
i	b	xiii kl	Margarete regīe trāsla. ix. l. med l. de scis
	c	xii kl	
ix	d	xi kl	
	e	x kl	Albani pthomar. āglor. ix. lec
xvii	f	ix kl	Etheldrede v. ñ mar. iii. l. cū no. ppt vig
vi	g	viii kl	Natiuitat btī iohānis. baptē mai9 dup.
	A	vii kl	Moloci epi cf. maius dup.
xiiii	b	vi kl	Scōr iohānis et pauli mr inuitta. duplex
iii	c	v kl	
	d	iiii kl	Leonis pape iii. lec. cū no. ppt vigiliam.
xi	e	iii kl	Aplōrū petri et pauli. maius duplex
	f	Pridie	Cōmēoraciōis scī pauli apli inui. tri. ix. l

Post tres psonas librum regū dare debes
Nat. dñi penthe. iohan. lau. sumptio sancta
Istis vigiliis ieiunemus luceqꝫ marci ¶ Deus oīum
Petrus et andreas paulus cum symone iudas
Ut ieiunemus nos admonet atqꝫ matheus

Aure9 nūer9 KL Julius habet dies. xxxi. Luna. xxx.
Nox habet horas. viii. Dies vero. xvi.

xix	g	Julii	Seruani epi cf. ix. l Rūmaldi epi mr. ix l
viii	A	vi N.	Uisitaciōis b. ma. vir. mai9 d. me. d mr
	b	v N	
xvi	c	iiii N	Trāslaciōis scī martini med lc. de apo. ix. l
v	d	iii N	
	e	Pridie	Palladii epi cf. apli scotor mi9 mēo. tm
xiii	f	Nonis	Trāslaciōis scī thome mar. ix. l (de oc. apo

ii	g	viii	Jd	Festa reliquiarꝫ et dedicacionis ecclesie sc-
	A	vii	Jd	ant scdm vniuscuiusqꝫ ecclie cõsuetudinẽ.
x	b	vi	Jd	Sctõꝝ septẽ frm mꝝ Jn. d iii. lect.
	c	v	Jd	Trãslacionis bñdicti ab. ix. lec. nisi facte
xviii	d	iiii	Jd	Sol in leone (fuerit ĩ q̃dꝛa.
vii	e	iii	Jd	
	f	Pꝛidie		Incipiunt
xv	g	Jdibus		Scãꝝ nouẽ vgi. ix. l Dies caniculares
iiii	A	xvii	Augusti	
	b	xvi	kl	
xii	c	xv	kl	Thenevve matrone med l. de sctõ arnul
i	d	xiiii	kl	(pho. ix lec.
	e	xiii	kl	Margarete vgi et mꝝ. ix. l.
ix	f	xii	kl	Pꝛaxedis vgi nõ mꝝ Jn. sim. iii. lec
	g	xi	kl	Marie magd min⁹ dup̃ ix. lec.
xvii	A	x	kl	Appollinaris ep̃i et mꝝ Jn. d. iii lec
vi	b	ix	kl	Cristie vgi nõ mꝝ iii l cũ noc. ꝑpl vigi.
	c	viii	kl	Jacobi apl'i min⁹ dup̃ ix lec
xiiii	d	vii	kl	Anne matris marie min⁹ dup̃ ix lec
iii	e	vi	kl	Jn d iii lect.
	f	v	kl	Sãpsonis ep̃i Jn dup̃ iii lect.
xi	g	iiii	kl	Olaui reg. et mꝝ med lec de mꝝ fe. ꝛ fau.
	A	iii	Kl	Abdõ ꝛ sẽnes mꝝ iii l. (nisi facte fue. ĩ q̃dꝛa
xix	b	Pꝛidie		Germani ep̃i. ꝯf ix lec min⁹ dup̃

Et post sãpsonẽ sapiẽtẽ da salmonẽ hystoꝛia Jn pꝛincipio

Aure⁹ nũer⁹	KL			Augustus habet dies xxxi. Luna xxx Nox habet hoꝛas x. Dies vero xiiii
viii	c	Augusti		Ad vincula scti petri Jn trip̃ ix lec.
xvi	d	iiii	N	Stephani pape et mꝝ Jn d iii lect.
v	e	iii	N	Jnuẽcionis sctĩ stephani ꝑtho. ix lec
	f	Pꝛidie		
xiii	g	Nonis		sc. niuiũ vgi. marie mi. d Osvvaldi re. ꝛ
ii	A	viii	Jd	Trãsfiguracionis dñi min⁹ d (m̃ꝝ ix lc
	b	vii	Jd	Nois iesu solẽnitatis min⁹ dup̃
x	c	vi	Jd	Ciriaci socioꝛũqꝫ eius mꝝ Jn d iii l

	d	v	Id	Romani mr iii lec cũ noc. ppt vigiliã
xviii	e	iiii	Id	Laurẽcii mr mai⁹ dup̃ Blaani ep̃i mi⁹ d.
vii	f	iii	Id	Tyburcii mr In iii. lec. Sol ĩ vgĩe
	g	Pridie		
xv	A	Idibus		Ipoliti mar sociorũq; ei⁹ ix. lec
iiii	b	xix	Ka.	Septẽbris Eusibii pbri iii. lec. Uigilia
	c	xviii	kal	Assũptionis btẽ ma. vgi. pncipale dup̃
xii	d	xvii	kal	
i	e	xvi	kal	Octa sancti laurẽcii mẽo. tm̃
	f	xv	kal	Agapiti martyris mẽo. tm̃
ix	g	xiiii	kal.	Magni mar. memo. tm̃
	A	xiii	kal	
xvii	b	xii	kal	
vi	c	xi	kal	Oct. assũpcio. ma. med. lc d mr. ix lc
	d	x	kal	Ebbe v. nõ mar. med. l. de scis. ix. lec.
xiiii	e	ix	kal	Bartholomei apli min⁹ d (richardi ep̃i &
iii	f	viii	kal	(cofe. ix. lc.
	g	vii	kal	
xi	A	vi	kal	Malrubii ab. med lc. d. s. rupho. ix. l
	b	v	kal	Augustini ep̃i et docto. min⁹ dup̃
xix	c	iiii	kal	Decollacionis iohis bap. In. tri. ix. l
viii	d	iii	kal	Fiacri ab. med. l. de s. adaucti. ix. lc.
	e	Pridie		Aidani ep̃i et confes. ix lec

Post augustinum doctorẽ Job lege iustũ. Hystoria Si bona.

Aure⁹ nũer⁹ **KL** Septẽber habet dies xxx. Luna xxix
Nox habet horas xii. Dies vero xii

xvi	f	Septembris		Egidii ab. min⁹ duplex
v	g	iiii		
	A	iii		
xiii	b	Pridie		Trãslacionis cuthberti ep̃i cofes. ix. lc. nisi
ii	c	Nonis		Bertini ab. In. d iii. lec. (fact fue. in q̃dra
	d	viii	Id⁹	Dies caniculares finiuntur
x	e	vii	Id⁹	
	f	vi	Id⁹	Natiuitatis btẽ ma. vgi. mai⁹ dup̃

xviii	g	v	kl	Gorgonii mr mēo tm̄.
vii	A	iiii	kl	
	b	iii	kl	Prothi et iacincti mr mēo tm̄.
xv	c	Pridie		Sol in libra
iiii	d	Idibus		
	e	xviii	kl	Octobr Exal. s. crucis mi d mēo tm̄ de mr
xii	f	xvii	kl	Oct. nati. b. marie In trip ix l. Merini epi
i	g	xvi	kl	Miniani epi cf ma d mēo tm̄ de mr (cf ix lc
	A	xv	kl	Lamberti epi et mr In simp iii lec.
ix	b	xiiii	kl	
	c	xiii	kl	
xvii	d	xii	kl	
vi	e	xi	kl	Mathei apli et euā. mi9 d mēo de s laudo
	f	x	kl	Mauricii sociorꝗ ei9 mr. ix. lc. Lolani
xiiii	g	ix	kl	Adāpnani ab. ix. l. med l. de vgi. (epi ix l.
iii	A	viii	kl	
	b	vii	kl	Fymberti epi cf med l de s. firmino ix. l.
xi	c	vi	kl	Cypriani epi et mr et iustine vgi et mr.
	d	v	kl	Sctōr cosme et damiane mr In d iii l.
xix	e	iiii	kl	Machani epi cf ix l. Cōualli cf. ix lc
viii	f	iii	kl	Michaelis archāgeli maius dup
	g	Pridie		Ieronimi pbri et docto. min9 dup.

Thobiā dictū post pthum atꝗ iacintū — Peto dn̄e
Subiūgas iudith post vigiliāꝗ mathei — Adonay
Post sctm̄ cosmā dabis histoꝛiā machabeo — Adapiat

Aure9 nūer9 — KL — October habet dies xxxi. Luna. xxx
Nox habet horas. xiiii. Dies vero. x.

xvi	A	Octobris		Remigii germani et amādi epor med lc
v	b	vi	N	Leodegarii mr In si iii l (de s meloro ix l
xiii	c	v	N	
ii	d	iiii	N	Francisci cfes. ix. lec.
	e	iii	N	
x	f	Pridie		Fidis virgi. et mr. In dup iii lec
	g	Nonis		Marci marcelli et epulei mr In d. iii. lc.

xviii A viii Id Triduane vgi. non mr. ix. lec.
vii b vii Id Dionisii rustici et eleutherii mr. ix lect.
c vi Id Gereonis sociorumque ei9 mr. iii. l. In sim.
xv d v Id Canici ab. med lec. de scto nichasio ix lc.
iiii e iiii Id Sol in scorpione
f iii Id Cōgani ab. ix. l. Ficane et findoce pkriār
xii g Pridie Calixte pape et mr In d iii l. (vgi. ix. lc
i A Idibus
b xvii Novēbr Michaelis de mōte tūba ix l. Colmani
ix c xvi kl Reguli ab. ix l nisi fact fue ī qdra (epi ix l
d xv kl Luce euāgeliste min9. dup.
xvii e xiiii kl
vi f xiii kl
g xii kl Sctār vndeci miliū vginū. ix. lc. Mūdi
xiiii A xi kl (ab. ix. lec
iii b x kl Romani epi cf. In simp. iii. lec.
c ix kl
xi d viii Mernoci epi cf med l de sctis crispino et crispi
e vii kl Beani epi cf. ix. lec. (niano mr ix l.
xix f vi kl Uigilia.
viii g v kl Apostolor symonis et iude min9 duplex
A iiii kl Kennere virgi et mar. ix lec.
xvi b iii kl Talaricani epi cf. ix lec.
v c Pridie Beghe vgi nō mr med l de s quītino ix l

Post iudā symonē subiungas ezechielē. Hystoria Uidi dnm

Aure9 nūer9 **KL** Novēber habet dies. xxx. Luna. xxix.
Nox habet horas. xvi. Dies vero. viii
d Novēbris Festiuitatis oium sāctor maius duplex.
xiii e iiii N Cōmēoraciōis oium fideliū ix lc.
ii f iii N Baye et maure pkrimar vgi ix l. Engla
g Pridie (cii abba. ix l.
x A Nonis
b viii Id Leonardi ab ix l. Uvilbrordi epi et mr ix l
xviii c vii Id

vii	d	vi	Id	Moroci epi. cf. med. lc. de mar. ix. lc. Gervadii cfes. ix. lc.
	e	v	Id	Theodori mr. iii. l.
xv	f	iiii	Id	
iiii	g	iii	Id	Martini epi cfe. mi⁹ du Sol i sagittario
	A	Pridie		Macharii epi cf. mai⁹ d Leuini epi mr ix. l
xii	b	Idibus		Bricii epi cfes. ix. l. Deuinici epi cfes. ix. lc.
i	c	xviii	Kl	Decebr Modani e. cf. ix. l. me. l. d oc. mar.
	d	xvii	kl	Machuti epi cfes. med. l. de oc. sci martini
ix	e	xvi	kl	Margarete regie scocie ix lc. med. lc. de ocl.
	f	xv	kl	Aniani epi cf. med. l d s hugoe & tm me. d oc
xvii	g	xiiii	kl	Fergusiani epi cfes. med. l. d oc. s. mar. ix. l
vi	A	xiii	kl	Medane vgi. no mr. ix. lc. in die macharii.
	b	xii	kl	
xiiii	c	xi	kl	Presentacionis bte marie vgi. minus dup.
iii	d	x	kl	Cecilie virginis et mar. ix. lec.
	e	ix	kl	Clemet pap. & mr. ix. l. & tm me. d felici. mr
xi	f	viii	kl	Grisogoni mar. Inuita. duplex iii. lc.
	g	vii	kl	Katherine virginis et martr. min⁹ duplex
xix	A	vi	kl	Lini pape et martyr inuita. simplex
viii	b	v	kl	
	c	iiii	kl	
xvi	d	iii	kl	Saturnini mar. iii. lec. ¶ Uigilia
v	e	Pridie kal		Andree apostoli maius duplex

Aduent⁹ dni sequit solenia lini. Historia aspiciens

Aure⁹ nuer⁹ KL December habet dies xxxi. Luna vero. xxx. Nox habet horas xviii Dies vo vi.

	f	Kl. Decebr		Eligii epi confesso. med. lc. de octa. ix. lc.
xiii	g	iiii	N	Ethernani epi cfes. med. lc. de octa. ix. lec.
ii	A	iii	N	
x	b	Pridie		Barbare vgi. & mar. med lc. de octa. ix. lc
	c	Nonis		
xviii	d	viii	Id	Nicholai epi cfes. & tm meo. de oc. min⁹ d.
vii	e	vii	Id	Octa. sci andree inuitato. triplex ix. lec
	f	vi	vi	Cocepcionis bte marie vgi. maius duple.

xv	g	v	Id	
iiii	A	iiii	Id	
	b	iii	Id	
xii	c	Pridie	Id	
i	d	Idibus		Lucie v. et m̄r. ix. lec tm̄ mēo de trāſ. ma=
	e	xix	Kl.	Januarii Drostani abba. ix. l. (gni mar.
ix	f	xviii	kl	
	g	xvii	kl	O ſapiēcia Nulle deīceps ad vš fiāt p̄ces.
xvii	A	xvi	kl	
vi	b	xv	kl	Maniri ep̄i et confeſ. ix. lec
	c	xiiii	kl	
xiiii	d	xiii	kl	
iii	e	xii	kl	Thome apl'i minus duplex
	f	xi	kl	Ethernaſci ep̄i et confeſſo. ix. lec.
xi	g	x	kl	Mazote v. ñ m̄r. ix l. Carani ep̄i ɔfe. ix. lc.
	A	ix	kl	Uigilia (Fotini ep̄i m̄r. ix. l.
xix	b	viii	kl	Natiuitatis dñi noſtri ieſu xp̄i p̄ricipale
viii	c	vii	kl	Stephani prothomarty. maius duplex
	d	vi	kl	Johannis apl'i et euange. maius duplex
xvi	e	v	kl	Sctōr innocenciū martyr maius duplex
v	f	iiii	kl	Thome ep̄i et marty. ix. lec.
	g	iii	kl	
xiii	A	Pridie		Siluestri pape med. lec. de octa

¶ Quodcūq; feſtū in aliqua dñica aduent⁹ dñi a p̄ma eue. licet duplex feſtū fuerit (niſi feſtū loci fuerit celebrand vel dedi cacionis eccleſie aut reliquiarū) ſp debet transferri: ſed dñica prima nullatenus differri debet p̄pter quodcūq; feſtū

¶ Feſta ſāctorum Carani et fotini niſi ī eorum eccleſiis trāſferri debent vſq; poſt octa. epiphanie et tunc de ipſis fiet ſerui cium vbi cōueniencius poſſunt celebrari

Aureꝰ nūerꝰ xvi	Lr̃e dñi cales i	Septua gesime	Quadꝛa gesime	Festa pasche	Rogaci nes	Penthe= costes
		Januariꝰ	febꝛuariꝰ	marcius	apꝛilis	Maiꝰ.
v	d	xviii	viii	xxii	xxvi	x
	e	xix	ix	xxiii	xxvii	xi
xiii	f	xx	x	xxiiii	xxviii	xii
ii	g	xxi	xi	xxv	xxix	xiii
	a	xxii	xii	xxvi	xxx	xiiii
x	b	xxiii	xiii	xxvii.	May. i	xv
	c	xxiiii	xiiii	xxviii	ii	xvi
xviii	d	xxv	xv	xxix	iii	xvii
vii	e	xxvi	xvi	xxx	iiii	xviii
	f	xxvii	xvii	xxxi	v	xix
xv	g	xxviii	xviii.	ap̄lis i	vi	xx
iiii	a	xxix	xix	ii	vii	xxi
	b	xxx	xx	iii	viii	xxii
xii	c	xxxi	xxi	iiii	ix	xxiii
i	d	febꝛu. i	xxii	v	x	xxiiii
	e	ii	xxiii	vi	xi	xxv
ix	f	iii	xxiiii	vii	xii	xxvi
	g	iiii	xxv	viii	xiii	xxvii
xvii	a	v	xxvi	ix	xiiii	xxviii.
vi	b	vi	xxvii	x	xv	xxix.
	c	vii	xxviii	xi	xvi	xxx
xiiii	d	viii	Mar. i	xii	xvii	xxxi
iii	e	ix	ii	xiii	xviii	iuniꝰ. i
	f	x	iii	xiiii	xix	ii
xi	g	xi	iiii	xv	xx	iii
	a	xii	v	xvi	xxi	iiii
xix	b	xiii	vi	xvii	xxii	v
viii	c	xiiii	vii	xviii	xxiii	vi
	d	xv	viii	xix	xxiiii	vii
	e	xvi	ix	xx	xxv	viii
	f	xvii	x	xxi	xxvi	ix
	g	xviii	xi	xxii	xxvii	x
	a	xix	xii	xxiii	xxviii	xi
	b	xx	xiii	xxiiii	xxix	xii
	c	xxi	xiiii	xxv	xxx	xiii

¶ Regula perpetua pro tabula festorum mobiliū precedē cium cognoscenda.

IN primo nāq ordine ponitur aureus numerus In secundo littera dn̄icalis. In tercio in quo mense et quo die mensis erit septuagesima In quarto q̊ die mensis erit quadragesima In quinto quo mense et quota mensis erit dies pasche In sexto quo die mensis erunt rogaciones In septimo quo die mensis erit penthecostes Si vis ergo scire singulis annis infallibiliter festa mobilia precedencia ingrede tabulam precedentem: et quere in prima linea aureū numerum seu numerum super quē currit prima pro anno domini in quo tu es: deinde in secunda linea quere litterā dn̄icalem illius anni immediate sequēte illum numerū et directe descendendo ab illa littera dominicali et sursum respiciendo nomen mensis: habebis id quod queris in eadem linea: et ita falli non potes. Aduerte tamen in anno bisextili si littera dominicalis immediate ponitur post aureum numerum non debes illam accipere sed sequentē in secundo loco positam. Similiter aduertere debes in anno bisextili pro septuagesima et quadragesima si talis annus hoc exigat q debes accipere primam litteram dominicalem illius bisexti: pro aliis autem festis pasche rogacionum et penthecostes debes accipere secundam litteram dominicalem illius bisexti

¶ Hec sunt festa et ieiunia sanctorum indicenda populo per annum seruanda in quolibet mense specialiter.

¶ In ianuario

Dies circuncisionis domini.
Epiphanie domini

¶ In februario

Purificacionis marie cum ieiunio
Mathie apostoli cum ieiunio

¶ In marcio

Annunciacionis dominice cū ieiunio

¶ In aprile

Marci euāgeliste a carnibus abstinendum est

¶ In mayo

Apostolorū philippi et iacobi
Inuencionis sancte crucis

¶ In iunio

Barnabe apostoli cū ieiunio
Natiuitatis beati iohannis cum ieiunio
Apostolorum petri et pauli cum ieiunio

¶ In iulio

Visitacionis marie
Marie magdalene.
Jacobi apostoli cū ieiunio

¶ In augusto

Ad vincula sancti petri
Laurēcii martyris cū ieiunio
Assūpcionis marie cū ieiunio
Bartholomei cum ieiunio

¶ In septembri

Natiuitatis marie cū ieiunio
Mathei apostoli cum ieiunio
Michaelis archangeli

¶ In octobri

Luce euangeliste cum ieiunio
Apostolorum symonis et iude cum ieiunio

¶ In nouembri

Festiuitatis omnium sanctorum cum ieiunio
Martini episcopi
Andree apostoli cum ieiunio.

¶ In decembri

Nicholai episcopi
Concepcionis beate marie cū ieiunio
Thome apostoli cum ieiunio
Natiuitatis domini cū ieiunio
Stephani prothomartyris
Johannis euangeliste
Sanctorum innocencium
Thome martyris

¶ Hec sunt ieiunia generaliter per annum obseruanda.

Videlicet. quadragesima a die cinerum inclusiue vsque in diem pasche Quatuor tēpora anni Videlicet Dies mercurii veneris et sabbati immediate sequentes. diem cinerum: diem pēthecostes: diem exaltacionis sancte crucis et diem lucie virginis ante natale domini Vigilia pasche. Vigilia penthecostes Vigilia trinitatis et in diebus Lune martis et mercurii rogacionum a carnibus abstinēdū q̄ sēper contin

gunt illis tribus feriis que immediate precedunt festum ascensionis domini

¶ Festa generaliter p annuz obseruanda dēptis sctōrum solennitatibus prefatis. vcz

Dñice p totū annū ab omni opere seruili

Dies ascensionis domini

Dies corporis christi

Festum loci in quacūq ecclesia contigerit.

Dies dedicacionis ecclesie

Dies reliquiarum Ad clerū

Dies pasche cum tribus diebus sequentibus

Dies penthecostes cum trib9 diebus sequentibus

De tēpore nuptiarū celebrañ per annum Notandum q̄ p̄me nupcie cuiuslibet anni intrant die xiii ianuarii et durāt vsq ī dñicā septuagesime Secunde nupcie veniunt dominica in albis que est Quasi modo geniti infantes Et durant vsq ad rogaciones Ultime intrant in dominica trinitatis et durant vsq ad aduentum domini.

¶ De aduentu.

Notandum q̄ aduentus domini sēper accidit ī dñica primiori festo sācti andree qd celebratur die xxx. mensis Nouembris siue ante siue post Et si ipsum festum sancti andree in dñica cōtigerit hacip̄a die celebrabitur aduentus dñi et durat vsq ad natiuitatē dñi.

¶ Forma absoluēdi a maiori excommunicacioni

¶ In primis faciat sacerdos absoluendū iurare per sacra dei euangelia semp stare subiectum preceptis et mandatis sancte matris ecclesie & suorū prelatorū neq vnq̄ excōmunicacionē cōtēpnet quo facto iniuncta eidē penitēcia p modo culpe arbitrio superioris vel cui cōmittitur absoluēdi potestas faciat absoluendū prostratum super genua ante ostia ecclesie et cum virga seu aspersorio pcuciat plane et leuiter dorsum absoluendi dicendo psal Miserere mei de9 et Deus misereatur nr̄i vsqz ad finē cū Gloria pr̄i. Postea dicat Kyrieleyson Xp̄elayson Kyrie leyson Pater nr̄. Et ne nos. V9. Saluū fac seruū tuū R. Deus meus sperantē in te V9 Dñe exaudi. Rm. Et clamor meus. Dñs vobiscū. Et cū spiritu tuo Oracio.

Deus cui propriū est misereri semp et pcere: suscipe deprecacionē nostrā vt hunc famulū tuū. N. quē sentēcia excommunicacionis ligat: miseracio tue pietatis absoluat. Per xp̄m dñm nostrū Amen

¶ Abſolucio diſtincte et vocaliter pronuncietꝰ hoc modo

Dominus noſter ieſus xp̄s per virtutē et meritum ſue amariſſime paſſionis te abſoluat Et ego auctoritate ipſius et beatorum apoſtolorū petri et pauli ac ſancte matris eccleſie tibi ꝙ michi in hac parte cōmiſſa abſoluo te ab omni vinculo excōmunicacionis maioris exp̄mēdo cauſam et modū ipſius excōmunicacionis aggrauaciōis vel reaggrauacionis ſi quam incurriſti: et reſtituo te vnioni et participacioni fidelium ac ſancte matris eccleſie. Et eadē auctoritate abſoluo te ab omnibus peccatis tuis In nomine patris et filii et ſpiritus ſancti Amen.

¶ Sequitur modus abſoluendi a peccatis et a minori excommunicacione

¶ Finita cōfeſſione dicat ſacerdos Miſereatur tui ꝛc. Indulgenciam abſolucionē Poſtmodum imponat emendam ſeu iniungat penitenciā talem generalem hoc modo.

Meritum paſſionis dn̄i noſtri ieſu xp̄i/ merita et interceſſiones beate marie ſemper virginis et omnium ſanctorum humilitas huius cōfeſſionis bonum propoſitum qd̄ habes et bona que per dei graciā facies ac mala que pacienter ſuſtinueris precor deum ꝙ ſint tibi in remiſſionem peccatorꝫ Pro ſpeciali tamen penitencia dices vel facies. ꝛc. Ad arbitrium confeſſoris penitenciam iniungentis ¶ Quo facto petat ſacerdos ſi velit iſta facere reſpōſione autē facta ꝙ ita libēter Subinferat ſacerdos abſolucionē in hac forꝫ

Dominus noſter (ma. ieſus chriſtus per virtutem et meritum ſue amariſſime paſſionis te abſoluat Et ego auctoritate ipſius et ſancte matris eccleſie michi ī hac parte commiſa/ abſoluo te a ſentenciis excommunicaciōis minoris ſi quas incidiſti participando cum excommunicatis vel alias et reſtituo te ſacramentis ſancte matris eccleſie et vnitati fidelium. Et eadem auctoritate te abſoluo ab omnibus peccatis tuis. In nomine patris et filii et ſpiritus ſancti. Amen.

Bñdictio salis ⁊ aq̄ Dib⁹ dñicis ꝑ ān̄ū Poſt ꝑmā ⁊ cp̄ꝫ fiat bñdictio ſalis et aq̄ ad gradū chori a ſacerdote hoc modo.

Exorciſo te creatura ſalis ꝑ deū ✠ viuum ꝑ deum ✠ verū per deum ✠ ſāctū ꝑ deū q̇ te ꝑ heliſeū ꝓphetā ī aqua mitti iuſſit vt ſanaret ſterilitas aq̄ vt efficiarꝭ ſal exorciſatū ī ſalutē credē=ciū: et ſis oīb⁹ te ſumētib⁹ ſanitas aīe et corporis: et effu=giat atq̧ diſcedat ab eo loco q̄ aſperſū fueris: oīs fātaſia ⁊ neq̇cia vel verſucia dyabolice fraudis: oīſq̧ ſpūs īmūd⁹ adiuratus. Per eū qui vēturus eſt iudicare viuos et mortuos et ſeculum ꝑ ignē. ℟. Amen.

Sequitur orō ſine. Domin⁹ vobiſcū. ſed tm̄ cū. Oremus.

Immēſā clemenciā tuam oīpotēs eterne deus hūiliter imploramus vt hāc creaturā ſalis quā in vſū generis humani tribuiſti bene ✠ dicere ⁊ ſācti ✠ ficare tua pietate digneris: vt ſis oībus ſumentibus ſalus mētis et corporis et q̇cq̇d eo tactū vel reſperſuꝫ fuerit careat omni īmūdicia oīq̧ īpugnacione ſpūalis ne=quicie. Per dñm nr̄m ieſum xp̄m filiū tuū qui tecū viuit ⁊ regnat ī vnitate ſpūs ſctī de⁹ per oīa ſcl̄a ſclorꝝ. ℟. Amen

Sequitur erorciſmus aque.

Exorciſo te creatura aq̄ in noīe ✠ dei p̄ris oīpotētis et in noīe ✠ ieſu xp̄i filii ei⁹ dñi nr̄i: ⁊ ī virtute ſpūs ✠ ſctī: vt fias aqua exorciſata ad effugādā oēm poteſtatē inimici ⁊ ip̄m inimicū eradicare et explātare valeas cū āgelis ſuis apoſtaticis ꝑ virtutē eiuſdē dñi nr̄i ieſu xp̄i qui vētur⁹ eſt iudicare viuos ⁊ mortuos et ſeculum ꝑ ignē. ℟. Amen.

Sequitur orō ſine. Domin⁹ vobiſcum. ſed cum. Oremus.

Deus q̇ ad ſalutē hūani generis maxima queq̧ ſacramēta ī aquaꝝ ſubſtācia cōdidiſti: adeſto ꝓpici⁹ īuocacionibus nr̄is ⁊ elemēto huic multimodis purificacionib⁹ preparato virtutē tue bene ✠ dictionis infūde vt creatura tua myſteriis tuis ſeruiēs ad abiiciēdos demones morboſq̧ pellēdos diuine grē ſumat effectū vt q̇cq̇d ī domibus vel ī locis fideliū hec vnda reſperſerit: careat oī īmūdicia: liberetur a noxa: nō illic reſideat ſpūs peſtilens: nō aura corrūpēs: diſcedāt oēs īſidie latētis inimici: ⁊ ſi q̇d eſt qd̄ aut īcolumitati hītāciū īuidet aut quieti: aſꝑſione huius aq̄ effugiat vt ſalubritas ꝑ inuocacionē

sācti tui nominis expetita: ab omnibus sit īpugnacionibus defēsa. p dñm nr̄m iesū xp̄m. Hic mittat sacerdos sal ī aquā ī modū crucis ita dicēdo sine nota. Cōmixtio salis et aque pariter fiat. In noīe p̄ris/ et filii et sp̄ūs sancti. R. Amen. Dñs vobiscū. Oremus. Orō

Deus inuicte vtutis auctor et īsuperabilis īperii rex: ac sēp magnific⁹ triūphator: qui aduerse dñacionis vires reprimis: q̄ inimici rugientis seuiciā superas: q̄ hostiles nequicias potens expugnas: te dñe trementes et supplices dep̄camur ac petimus vt hāc creaturā salis et aque dignanter accipias: benign⁹ illustres pietatis tue more sācti ✠ fices: vt vbicunq̧ fuerit aspersa per inuocacionē sācti tui noīs: oīs infestacio īmūdi sp̄ūs abiiciat: terrorq̧ venenosi serpentis pcul pellat: et p̄ñcia sācti sp̄ūs nobis misericordiam tuam poscentibus: vbiq̧ adesse dignetur. Per dominum in vnitate eiusdem.

Dū aspgit aqua: cātet hec ān Asperges me dñe ysopo et mūdabor: lauabis me et sup niuē dealbabor. ps. Miserere mei deus. Asperges. v. Et secundum. Asperges. v. Gloria patri. Sicut erat. Lauabis me.

Post aspersionem aque dicat sacerdos ad gradum chori. v. Ostēde nobis dñe miam tuā R. Et salutare tuū da nobis Sequitur orō sine. Domin⁹ vobiscū. sed tm̄ cū Ore⁹. Or

Exaudi nos dñe sācte pater omp̄s eterne deus et mittere dignare sāctū angelū tuū de celis: qui custodiat: foueat: ptegat: visitet et defendat oēs habitātes ī hoc habitaculo. p christum. R. Amen

Bñdictio panis. Dñs vobiscū R. Et cū sp̄ū. Oremus. Orō.

Benedic domie istā creaturā panis: sicut bñdixisti quinq̧ panes in deserto vt oēs gustātes ex eo recipiāt tā corpis q̄p aīe sanitatē In noīe p̄ris et filii et sp̄ūs scti̅. Amen Aspgat q̧ aqua bñdicta Alia bñdictio panis. v. Adiutoriū nr̄ꝫ ī noīe dñi. R. Qui fecit celū et trā. v. Dñs vo. Et cū. Or

Domie scē pat op̄s eterne deus bñ ✠ dicere digneris hūc panē tua scā sp̄ūali bñdictione: vt sit oīb⁹ sumētibus sal⁹ mētis et corpis atq̧ ꝯtra oēs morbos et vniuersas inimicor insidias tutamē. p dñm nr̄m iesū xp̄m filiū tuū: panē q̄ de celo descēdit: et dat vitā et salutē mūdo et tecū viuit et regnat de⁹. Per omnia secula seculorum. R. Amen.

¶ Quotienscūq fiunt. ix. lc. per totū annū dicātur iste sex bñdictiones ad matu. p̄terq̄ in festis beate Marie ꝛ oīum sanctoꝝ et in festis triū lec. si ne expositione euangelii: siue chorus regitur siue non: et in octaua et infra octauas: ꝛ ī fe riis pascha. tp̄is scd̄m ordinē nocturnoꝝ. In primo noctur no dicunt iste benedictiones.

Benedictione perpetua bene dicat nos pater eternus.

Deus dei filius nos benedi- cere et adiuuare dignetur

Spiritus sancti gracia illu- minet corda ꝛ corpora nostra

In scd̄o nocturno bñdictio.

Oīps dñs sua grā nos bñdicat

Christus perpetue det nobis gaudia vite.

Intus et exteri⁹ purget nos spiritus almus.

In. iii. noct. Scd̄m marcum

Euangelicis armis muniat nos conditor orbis

Secundum matheum.

Euāgelica lectio sit nobis sa lus et p̄tectio. Scd̄m lucam.

Per euāgelica dicta deleāt nostra delicta. Scd̄m iohānē

Fons euangelii repleat nos dogmate celi: Quando expo- sitio nō habetur tūc dicit ad septimā lectionē ista bñdictio

Creator omnium rerum: be nedicat nos hic et in euum

¶ Ad octauā lectionē sēper dr̄ ista benedictio: nisi ī festis beate Marie et oīum sanctoꝝ

Diuinū auxiliū maneat sē- per nobiscū. Quādo vero dr̄ expositio euāge. ad p̄mā lecti onē tūc fit ista bñdictio scd̄a Diuinū auxiliū In festis vo sanctorū fit ista. ix. bñdictio.

Ad societatē ciuiū supnoꝝ: perducat nos rex angelorum Et semp dr̄. Rex angelorum Dñcūq dr̄ scd̄m vsuz ecclesie Scoticane: nisi ī festis beate marie. Siāt in festis trium le ctionum cū expositione euan ge. fit ista tercia benedictio. Ad societatem ciuium Quā- do vero fiant. ix. lect. de tp̄ali per totū annū: nisi a festo sā- cte trinitatis vsq ad aduētū domini fit ista. ix. benedictio.

In vnitate sancti spiritus benedicat nos pater et filius Dicit et in festo corporis xp̄i: et in oct. eiusdē et ī exaltaciōe sctē crucis: ꝛ ī festo dedicacio nis ecclesie: et in dominica in fra octa. ꝛ in octa. eiusdē. Qñ vo fiūt tres lectiōes de tp̄ali cū expositione euāgelii tūc fit ista bñdictio tercia. In vnita. A festo vero sancte trinitatis vsq ad aduentum dñi dñicis diebus quando de dominica agitur fit ista. ix. benedictio.

In charitate perfecta con-

firmet nos trinitas sancta.
In oib⁹ feriis p ānū extra tp̄s pasc. et qñ exposicio nō habet dicātur he benedictiones. iii.
Deus misereatur nostri et det nobis suam pacem.
Virtus iesu christi habitet ī cordibus nostris
De celo missus doceat nos spiritus almus.
In festo oium sctōꝝ dicūtur he bñdictiones. In p̄mo noc.
In charitate perfecta confirmet nos trinitas sancta.
Per intercessionē sue matris bñdicat nos filius dei patris
Ad societatē ci. In. ii. noct.
Patriarcharum merita nos ducant ad regna celestia.
Apostoloꝝ intercessio iungat nos angelorū consorcio.
Martyrū cōstācia nos ducat ad celi gaudia. In. iii noct.
Sancti euangelii lectio sit nobis salus et protectio.
Chorus sanctarū virginū intercedat pro nobis ad dñm.
Sanctorum meritis mereamur gaudia lucis
In festis et in cōmemoracionibus beate marie dicāt iste bñdictiones. In primo noct.
Alma virgo virginum intercede pro nobis ad dominū
Christus marie filius sic nobis clemens et propicius
Sancta dei genitrix sit nobis auxiliatrix. In. ii. nocturno.
Sancte marie merita nos ducant ad regna celestia.
Que peperit christum pro nobis postulet ipsum.
Stella maria maris succurre piissima nobis. In. iii. noct.
Per marie suffragia prosit nobis lectio euangelica.
Diuina solacia nobis impetret virgo maria.
Ad societatē ciuiū supnoꝝ: perducat nos regina celorum
Itē alie bñdictiōes de s. maria
Pura pudica pia miseris miserere maria.
Virgo parens natum fac nobis propiciatum.
Nos precibus matris saluet sapiēcia patris. Secunda die
Virgo deo digna precātib⁹ esto benigna. Intercede pia pro nobis virgo maria.
Que peperit florem det nobis floris odorem. Tercia die
Cōserua famulos virgo maria tuos. Sctē marie precib⁹ benedicat nos pater et filius
Filius virginis marie det nobis gaudia vite. Amen.

¶ Virgo parens vixit. lxiiii. ānis q̄tuor atq decē fuit ī ptu bñdicta. Et. xxxiii. cū nato vixerat eius sexq decem sola postq deus astra petiuit.

¶ In nomine dn̄i nostri iesu christi Psalterium dauidi cum in laudē et honorem dei diuinit⁹ editū ad cōsuetudinē et vsū īsignis ecclesie Cathedralis Aberdonen̄. ī Scotia p cuiuslibet ebdomade anni ferias cū inuitatoriis antiphonis capitulis hymnis laudibus/ horis/ et precibus suis in locis cōgruentib⁹ diligenter appositis rite diuisum Sequitur ¶ Dn̄ica p̄ma aduentus dn̄i ad matutinas Inuitato. Ecce venit rex Occurram⁹ obuiā salua tori nr̄o. p̄s. Uenite. Hymn⁹

Uerbum supnū prodiens/ a patre olī exiens/ qui natus orbi subuenis/ cursu decliui temporis.

Illumina nūc pectora/ tuoq̧ amore cōcrema/ audito vt p̄conio/ sint pulsa tandem lubrica.

Iudex que cū post aderis/ rimari facta corporis/ reddens vicem pro abditis: iustisq̧ regnum pro bonis.

Non demū arcemur malis/ pro qualitate criminis: sed cum beatis compotes/ simus perennes celibes.

Laus honor virtus gloria/ deo patri et filio/ sācto simul paraclito/ in sempiterna secula Amen.

Hic hymn⁹ dicet ad matut. oībus dn̄icis et ferialib⁹ diebus a dn̄ica p̄ma aduēt⁹ dn̄i qn̄ de aduentu sit seruitium vsq̧ ad vigi. natalis eiusdē ¶ Dn̄ica scda aduētus dn̄i ad matu. Inuitato. Rex noster adueniet xp̄s: Quē iohānes predicauit agnū esse venturū. p̄s. Uenite. hy⁹ Uerbū supnū vt s̄ ¶ Dn̄ica iii. aduentus dn̄i ad matu. Inuitatoriū Ecce iam venit plenitudo tēporū in quo misit de⁹ filiū suū natū de virgine/ factum sub lege Uenite adoremus. p̄s. Uenite. hy⁹. Uerbū supernū vt s̄. ¶ Dn̄ica. iiii. aduentus dn̄i Inuitato. ad matu. Prestolantes redēptorem/ leuate capita vr̄a: Qm̄ prope est redemptio vr̄a. p̄s. Uenite. hy⁹. vt s̄ ¶ Dn̄ica. i. post octa. epyphanie p historia. Dn̄e ne in ira inchoanda Inuita. ad matu Preoccupemus faciē dn̄i. Et ī psalmis iubilem⁹ ei. p̄s. Uenite Hoc inuitato. dicet oībus dn̄icis ad matu. a Domīe ne in ira. vsq̧ ad do. ī sexagesima. Hy⁹

Primo dierum omniū/ quo mūdus extat conditus: vel quo resurgens cōditor: nos morte victa liberet

Pulsis pcul torporib⁹: sur

gamus omnes ocius: et nocte queramus piũ: sicut pphetã nouimus.
Nostras preces vt audiat: suãqȝ dexterã porrigat: vt ex piatos sordibus: reddat polorum sedibus.
Ut quiqȝ sacratissimo/ hui⁹ diei tẽpore: horis quietꝫ psallim⁹: donis beatis muneret.
Iam nũc paterna claritas/ te postulam⁹ affatĩ: absit libido sordidãs/ oĩsqȝ act⁹ noxi⁹.
Ne feda sit vel lubrica: cõpago nostri corporꝫ: per quã auerni ignibus/ ipsi crememur acrius.
Ob hoc redẽptor quesumus/ vt probra nostra diluas/ vite perennis cõmoda/ nobis benigne conferas.
Quo carne actu exules/ effecti ipsi celibes/ vt pstolemur cernui/ melos canam⁹ glorie
Presta pater piissime/ prĩqȝ compar vnice/ cũ spiritu paraclito/ regnans per omẽ seculum. Sed vsqȝ ad purificationẽ dicet Gl'ia tibi dñe. ꝛc.
¶ Do. in sexagesima Inuitatoriũ. Dm̃ deus magn⁹ dominus et rex magn⁹ sup oẽs deos. ps. Uenite. Hoc inuitatoriũ ad matu. dicet in hac dñica ꝛ in do. quiquagesime tantũ et sic dicet ad dñicam quadragesime. Hymn⁹. Primo dierũ. vts. ¶ Dñica. i. post octa. sancte trinitatis p historia Deus oĩm. inchoanda inuitato. ad matu. Laudemus iesum xp̄m Dm̃ ipse est redemptor oĩm seculorũ. ps. Uenite. Hoc inuitatoriũ dicetur in pĩcipio historie Deus oĩm et oĩbus dñicis vsqȝ ad primam dñicam post. v. kłas septẽbr. quando de dominica agit. Hy⁹ ad matut.
Nocte surgentes vigilemus oẽs/ semp in psalmis meditemur/ atqȝ virib⁹ totis domino canamus/ dulciter hymnos.
Ut pio regi pariter canentes/ cum suis sanctis mereamur aulã/ ingredi celi simul et beatam/ ducere vitam.
Prestet hoc nobis deitas beata/ patris ac nati pariterqȝ sancti/ spũs cui⁹ roboat ĩ omni/ gloria mundo. Amẽ. Hic hymnus dicet ad matu omĩbus dñicis diebus a De⁹ omnium. vsqȝ ad aductũ dñi qñ de dñica fit seruiciũ. ¶ Dñica pma post v. kł. septembr. Inuitato. Laudem⁹ nomen dñi/ qm̃ suauis est in hymnis cõfitemini illi Dm̃ ipe ẽ dñs deus noster. Hoc inuitato. dicetur oĩbus dñicis qñ de ca agit vsqȝ ad. i. dñicã post. v. kłas octobr. ps. Uenite. hy⁹

Nocte surgen. vts. ¶ Dñica pma post. v. kl. octobr Inuitatoriũ. Adaperiat dñs cor vestrum in lege sua ⁊ in pceptis suis vt faciat pacẽ Hoc inuitatoriũ dicet oĩbus dñicis a dicta dñica qñ de dñica agit vsq ad pmã do. post. v. kl. nouẽbr. ps. Uenite Hy9. Nocte surgeñ. vts. ¶ Do. i. post. v. kl. Nouẽbr ad matu. inuitato. Dñe deus rex celestis/ qui sedes in throno miserere nobis. Hoc inuitato. dicetur ab hac die omĩbus dñicis diebus qñ de ea agit vsq ad aduẽtum dñi. ps. Uenite hymnus Nocte surgentes vigilemus. vts. Psalm9 pmus

Beatus vir q non abiit in ɔsilio impiorum ⁊ in via peccatorũ nõ stetit: et in cathedra pestilentie non sedit.

Sed in lege domini volũtas eius: ⁊ in lege eius meditabitur die ac nocte.

Et erit tanq lignum quod plãtatum est secus decursus aquarum: quod fructũ suum dabit in tempore suo.

Et foliũ ei9 nõ defluet: ⁊ oĩa quecũq faciet psperabũtur.

Non sic impii non sic: sed tanq puluis quẽ proiicit ventus a facie terre.

Ideo non resurgunt impii in iudicio: neq peccatores in consilio iustorum.

Quoniam nouit dñs viam iustorum: et iter impiorum peribit. Psalmus. ii.

Quare fremuerũt gentes: et populi meditati sunt inania.

Astiterũt reges terre et prĩcipes cõuenerũt in vnũ: aduersus dñm ⁊ aduersus xpm ei9.

Dirũpamus vincula eor: et piiciam9 a nobis iugũ ipor.

Qui hitat ĩ celis irridebit eos: et dñs subsannabit eos.

Tũc loqt ad eos in ira sua: et ĩ furore suo ɔturbabit eos

Ego aũt cõstitutus sum rex ab eo sup syõ montẽ sanctũ eius: predicãs preceptũ eius.

Dñs dixit ad me fili9 meus es tu: ego hodie genui te.

Postula a me et dabo tibi gentes hereditatem tuam: et possessionẽ tuã termĩos tre.

Reges eos ĩ virga ferrea: et tanq vas figuli ɔfriges eos

Et nũc reges ĩtelligite: erudimini qui iudicatis terram

Seruite domino in timore: et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam ne quando irascat dominus: et pereatis de via iusta

Cum exarserit in breui ira eius: beati omnes qui confi- dunt in eo. Psalmus. iii.

DOmine quid multipli cati sunt qui tribulāt me: mlti īsurgūt aduersū me

Multi dicūt anime mee: nō est salus ipsi in deo eius.

Tu āt dn̄e susceptor me9 es: glīa mea et exaltās caput meū

Voce mea ad dominū cla- maui: et exaudiuit me de mō te sancto suo.

Ego dormiui et soporatus sum et exurrexi: quia domi- nus suscepit me.

Non timebo milia ppli cir cundātis me: exurge domine saluum me fac deus meus.

Qm̄ tu pcussisti oēs aduer- santes michi sine causa: den- tes peccatorum contriuisti.

Dn̄i est salus: et super popu- lum tuum benedictio tua.

Non dr ad noct. istc. p̄s. iiii.

CUm īuocarē exaudiuit me de9 iusticie mee: in tribulatione dilatasti michi.

Miserere mei: et exaudi ora tionē meam.

Filii hominū vsqquo gra ui corde: vt q̇d diligitis vani tatē et queritis mendatium.

Et scitote qm̄ mirificauit dn̄s sāctū suū: dn̄s exaudiet me cum clamauero ad eum.

Irascimini et nolite peccare q̄ dicitis ī cordibus vr̄is: et in cubilibus vr̄is cōpungimini

Sacrificate sacrificiū iusti- cie et sperate in dn̄o: multi di cunt q̇s ostēdit nobis bona.

Signatum est super nos lu- men vultus tui dn̄e: dedisti leticiam in corde meo.

A fructu frumenti vini et olei sui: multiplicati sunt.

In pace in idipsum: dormi- am et requiescam.

Quoniam tu dn̄e singula- riter in spe: constituisti me.

Non dicit ad noct. istc p̄s. v.

VErba mea aurib9 per- cipe domine: intellige clamorem meum.

Intēde voci orationis mee: rex meus et deus meus.

Qm̄ ad te orabo dn̄e: ma- ne exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi et videbo: qm̄ nō de9 volēs īiq̇tatē tu es

Neqꝫ habitabit iuxta te ma lignus: neqꝫ permanebūt in iusti ante oculos tuos.

Odisti oēs q̇ opant iniq̇tatē: pdes oēs q̇ loquunt mēdaciū

Virū sanguinū et dolosum abominabitur dn̄s: ego aūt in multitudine mīe tue.

Introibo in domum tuam: adorabo ad templuꝫ sanctū tuum/ in timore tuo.

Domine deduc me ī iusticia tua pter īimicos meos: di-

rige ī cōspectu tuo viā meā.
Qm̄ non est in ore eorū veritas: cor eorum vanum est.
Sepulchrū patens est guttur eorū: linguis suis dolose agebant iudica illos deus.
Decidāt a cogitationibus suis secundū multitudinem impietatū eorū: expelle eos quoniam irritauerūt te dn̄e.
Et letent omnes qui sperāt in te: in eternum exultabunt et habitabis in eis.
Et gloriabunt in te omnes qui diligunt nomen tuū: qm̄ tu benedices iusto.
Dn̄e vt scuto bone volūtatis tue: coronasti nos. p̄s. vi.
Dn̄e ne ī furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me.
Miserere mei dn̄e qm̄ infirmus sum: sana me dn̄e qm̄ cōturbata sunt ossa mea.
Et aīa mea turbata est valde: sed tu domine vsq;quo
Cōuertere domine et eripe animā meam saluū me fac: propter misericordiā tuam.
Quoniā nō est in morte qui memor sit tui: ī inferno autē quis confitebitur tibi.
Laboraui ī gemitu meo lauabo p singulas noctes lectū meū: lachrimis meis stratuȝ meum rigabo.
Turbatus est a furore oculus me⁹: inueteraui īter oēs inimicos meos.
Discedite a me oēs qui operamini iniquitatē: qm̄ exaudiuit dn̄s vocem fletus mei.
Exaudiuit dn̄s dep̄cationē meā: dn̄s orōnē meā suscepit
Erubescant et cōturbentur vehementer oēs inimici mei: conuertantur et erubescant valde velociter.
Gl'ia patri. ¶ In oīb⁹ dn̄icis diebus p aduētū vsq; ad natiuitatē dn̄i. In. i. noct. ā.
Nō auferet sceptrū de iuda: et dux de femore eius donec veniat q̄ mittēdus est. ¶ In oīb⁹ dn̄icis ab octaua epyphanie vsq; ad passionē dn̄i qn̄ de dn̄ica agit. In. i. noct. ān.
Seruite dn̄o ī timore. In oībus dn̄icis a dn̄ica trinitatis vsq; ad aduentū dn̄i qn̄ de dn̄ica agitur. In. i. noct. ān.
Pro fidei meritis vocitatur iure beatus: legē qui dn̄i meditatur nocte dieq;. p̄s. vii.
Domine deus meus in te speraui saluum me fac: ex omnibus persequentibus me et libera me.
Nequādo rapiat vt leo animam meam: dum nō est qui redimat neq; q̄ saluū faciat.
Dn̄e deus meus si feci istud: si est īiquitas ī manib⁹ meis.
Si reddidi retribuētib⁹ mi-

chi mala: decidam merito ab inimicis meis inanis.

Persequať ĩimic⁹ aĩaȝ meã et cõpꝛehẽdat ⁊ cõculcet ĩ terra vitam meam: et gloꝛiam meam in puluerem deducat.

Exurge dñe ĩ ira tua: ⁊ exaltare ĩ finib⁹ inimicoꝝ meoꝝ

Et exurge dñe deus meus in pꝛecepto qđ mãdasti: ⁊ synagoga populoꝝ circũdabit te.

Et ꝓpter hãc in altũ regredere: dñs iudicat populos.

Iudica me dñe secundũ iusticiam meam: ⁊ secundũ innocentiam meam super me.

Consumetur nequitia pctõrum et diriges iustum: scrutans coꝛda et renes deus.

Iustũ adiutoꝛiũ meũ a dño: qui saluos facit rectos coꝛde

Deus iudex iustus foꝛtis et patiens: nunquid irascit per singulos dies.

Nisi conuersi fueritis gladium suum vibꝛauit: arcum suum tetẽdit et parauit illũ.

Et in eo parauit vasa moꝛtꝭ: sagittas suas ardẽtib⁹ effecit

Ecce parturit ĩiusticiã cõcepit doloꝛẽ: ⁊ peperit ĩiq̃tatẽ.

Lacũ aperuit ⁊ effodit eum: et incidit in foueã quã fecit.

Conuertetur doloꝛ ei⁹ in caput eius: ⁊ in verticem ipsius iniquitas eius descendet.

Confiteboꝛ dño secundum iusticiã eius: ⁊ psallam nomini domini altissimi. ps. viii.

Domine dñs noster: q̃ admirabile est nomen tuum in vniuersa terra.

Qm̃ eleuata est magnificẽtia tua: super celos.

Ex oꝛe infantium et lactentium perfecisti laudẽ ꝓpter inimicos tuos: vt destruas ĩimicum et vltoꝛem.

Qm̃ videbo celos tuos opera digitoꝛum tuoꝛũ: lunam et stellas que tu fundasti.

Quid est hõ q᷑ memoꝛ es ei⁹: aut fili⁹ hoĩs qm̃ visitas eũ.

Minuisti eũ paulomin⁹ ab angelis gloꝛia ⁊ honoꝛe coꝛonasti eum: et cõstituisti eum super opera manuũ tuarum

Oĩa subiecisti sub pedibus eius oues ⁊ boues vniuersas: insuper et pecoꝛa campi.

Volucres celi ⁊ pisces marꝭ: qui perãbulãt semitas marꝭ

Domine dñs noster: q̃ admirabile est nomen tuum ĩ vniuersa terra. psalmus. ix.

Confiteboꝛ tibi dñe in toto coꝛde meo: narrabo omnia mirabilia tua.

Letaboꝛ et exultabo in te: psallã nomini tuo altissime.

In conuertendo inimicum meũ retroꝛsum: infirmabũtur et peribunt a facie tua.

Qm̃ fecisti iudicium meuȝ

et causam meaz: sedes super thronū qui iudicas iusticiā.
Increpasti gentes et periit impius: nomen eorū delesti in eternū et in seculum seculi
Inimici defecerūt framee in finē: et civitates eorū destruxisti
Periit mēoria eorū cū sonitu: et dn̄s ī eternū permanet.
Parauit in iudicio thronū suū: et ipse iudicabit orbē terre in equitate iudicabit populos in iusticia
Et factus est dn̄s refugium pauperi: adiutor in opportunitatibus in tribulatione
Et sperēt in te qui nouerūt nomē tuū: quoniam non dereliquisti querentes te dn̄e
Psallite dn̄o qui habitat in syon: annunciate inter gentes studia eius.
Quoniā requirens sanguinem eorū recordatus est: nō est oblitus clamorē pauperū
Miserere mei dn̄e: vide humilitatem meam de inimicis meis.
Qui exaltas me de portꝫ mortis: vt annūciē omēs laudaciones tuas ī portis filie syō.
Exultabo in salutari tuo: infixe sunt gentes in interitu quem fecerunt.
In laqueo isto quem abscōderunt: comprehensus est pes eorum.
Cognoscet dn̄s iudicia faciens: in operibꝰ manuū suarū comprehēsus est peccator.
Conuertantur peccatores in infernum: omnes gentes que obliuiscuntur deum.
Quoniā nō in finē obliuio erit pauperis: patiencia pauperum non peribit in finem
Exurge dn̄e non confortetur homo: iudicentur gētes in conspectu tuo.
Constitue domine legislatorem super eos: sciant gentes quoniam homines sunt.
Ut quid domine recessisti lōge: despicis in oportunitatibus in tribulatione
Dū superbit impius incēditur pauper: cōprehenduntur in consiliis quibus cogitant
Quoniā laudatur peccator in desyderiis anime sue: et iniquus benedicitur.
Exacerbauit dominū peccator: scd̄m multitudinē ire sue non queret.
Non est deus in conspectu eius: inquinate sunt vie illiꝰ in omni tempore.
Auferuntur iudicia tua a facie eius: omnium inimicorum suorum dominabitur.
Dixit enim in corde suo: nō mouebor a generatione in generationem sine malo
Cuius maledictione os ple

num est et amaritudine ꝛ do lo: sub ligua ei⁹ laboꝛ et doloꝛ
Sedet in insidiis cum diuiti bus in occultis: vt interfi ciat innocentem
Oculi eius in pauperē respi ciunt: insidiatur in abscōdi to quasi leo in spelūca sua
Insidiatur vt rapiat pau perem: rapere pauperem duꝫ attrahit eum.
In laqueo suo humiliabit eū: inclinabit se et cadet cum dominatus fuerit pauperū.
Dixit enī in coꝛde suo obli tus est deus: auertit faciem suam ne videat in finem
Exurge domine deus ꝛ exal tetur manus tua: ne obliui scaris pauperum.
Propter quid irritauit im pius deum: dixit enim in coꝛ de suo non requiret.
Uides qm̄ tu laboꝛē et dolo rem consideras: vt tradas eos in manus tuas.
Tibi derelictus est pauper: oꝛphano tu eris adiutoꝛ.
Contere bꝛachium peccato ris et maligni: quereſ pecca tum illius et non inuenietur
Dominus regnabit in eter num ꝛ in seculū seculi: peribi tis gentes de terra illius
Desideriū pauperū exaudi uit dñs: pꝛeparationem coꝛ dis eoꝛū audiuit auris tua
Iudicare pupillo et humili: vt nō apponat vltra magni ficare se hō sup terrā. ps. x.
In dño cōfido quomodo dicitis aīe mee: transmi gra in montem sicut passer.
Qm̄ ecce pctōꝛes intēderūt arcū: parauerūt sagittas su as in pharetra: vt sagittent in obscuro rectos coꝛde
Qm̄ que perfecisti destrue runt: iustus autē quid fecit.
Dominus in templo sancto suo: dñs in celo sedes eius
Oculi eius in pauperē respi ciunt: palpebꝛe eius interro gant filios hominum.
Dñs interrogat iustū et im pium: qui autē diligit iniq̄ta tem odit animam suam
Pluet sup pctōꝛes laqueos: ignis/ sulphur/ ꝛ spiritus pꝛo cellarū pars calicis eoꝛum.
Qm̄ iustus dñs et iusticias dilexit: eq̄tatē vidit vult⁹ ei⁹
Gloꝛia. Per aduē. ān. Erit ipse expectatio gentiū: laua bitq꜄ vino stolā suā ꝛ sangui ne vue palliū suum. Ab. oct. epy. vsq꜄ ad passionē dñi. ān
Dñe deus meus in te speraui
Per estatē. ān. Juste de⁹ iu der foꝛtis patiensq꜄ benign⁹ in te sperantes muni miserā do fideles Psalmus xi.
Saluum me fac domine quoniā defecit sanctus:

quoniam diminute sunt veritates a filiis hominum
Vana locuti sunt vnusq̄sq̄ ad proximū suū: labia dolosa in corde & corde locuti sūt
Disperdat dn̄s vniuersa labia dolosa: et linguam magniloquam.
Qui dixerunt linguam nostram magnificabimus: labia nostra nobis sunt quis noster dominus est.
Propter miseriam inopum et gemitum pauperum: nūc exurgam dicit dominus.
Ponam in salutari: fiducialiter agam in eo.
Eloquia domini eloquia casta argentum igne examinatum: probatum terre purgatum septuplum.
Tu domine seruabis nos & custodies nos: a generatione hac in eternum.
In circuitu impii ambulāt: scd̄m altitudinem tuā multiplicasti filios hominū. ps. xii
Vsq̄quo dn̄e obliuisceris me in finē: vsq̄quo auertis faciem tuam a me
Quādiu ponā cōsilia in aīa mea: dolorē ī corde meo p diē
Vsq̄quo exaltabitur inimicus meus super me: respice et exaudi me dn̄e deus meus
Illumina oculos meos ne vnq̄ obdormiam in morte: neq̄ dicat inimicus meus p̄ualui aduersus eum
Qui tribulāt me exultabūt si mot⁹ fuero: ego autem in misericordia tua speraui
Exultabit cor meū ī salutari tuo cantabo domino q̇ bona tribuit michi: & psallā nomini dn̄i altissimi. ps. xiii.
Dixit insipiens in corde suo: nō ē de⁹
Corrupti sunt & abominabiles facti sūt ī studiis suis: nō est qui faciat bonum non est vsq̄ ad vnum.
Dn̄s de celo ꝓspexit sup filios hominū: vt videat si est intelligēs aut requirēs deū.
Oēs declinauerūt simul īutiles facti sunt: non est q̇ faciat bonum nō est vsq̄ ad vnum.
Sepulchrū patēs est guttur eorū linguis suis dolose agebant: venenum aspidum sub labiis eorum.
Quorū os maledictione et amaritudine plenum est: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.
Contritio et infelicitas in viis eorum & viam pacis nō cognouerūt: nō est timor dei ante oculos eorum.
Nōne cognoscēt oēs q̇ operant̄ iniq̄tatē: q̇ deuorāt plebem meā. sicut escam panis:
Deum non inuocauerunt:

illic trepidauerunt timoꝛe vbi non erat timoꝛ.
Q\[m̄] dñs ĩ generatiõe iusta est: cõsilium inopis confudi stis qm̄ dñs spes eius est.
Quis dabit ex syon saluta=re isrl': cũ auerterit dñs capti uitatem plebis sue: exultabit iacob ⁊ letabit' isrl'. ps. xiiii.
DOmĩe quis habitabit ĩ tabernaclo tuo: au q̇s requiescet in mõte scõ tuo
Qui ingreditur sine macu=la: ⁊ operatur iusticiam.
Qui loquitur veritatem in coꝛde suo: qui non egit dolũ in lingua sua.
Nec fecit pꝛoximo suo ma lum: et oppꝛobꝛiũ nõ accepit aduersus pꝛoximos suos
Ad nichilũ deduct⁹ est in cõ spectu eius malignus: timen=tes autem dñm gloꝛificat.
Qui iurat ꝓximo suo et nõ decipit: qui pecuniã suã nõ de dit ad vsurã et munera sup innocentem non accepit.
Qui facit hec: non mouebi tur in eternum.
Gloꝛia. Per. aduen. ãn. Pul crioꝛes sunt oculi ei⁹ vino et dentes eius lacte cãdidio=res. v. Ex syon species decoꝛ eius. R. De⁹ noster manife=ste veniet. Per octa. epy. vsq͡ʒ ad pas. dñi ã Respice ⁊ exau di me dñe deus meus. v. Me moꝛ fui nocte nois tui dñe. R. Et custodiui legẽ tuam. Per estatẽ ãn. Surge ⁊ in e=ternũ serua munimine sacro custodiq͡ʒ tuos astripotẽs fa mulos. v⁹. Memoꝛ fui nocte nominis tui domine. ps. xv.
COnserua me dñe quo=niã speraui in te: dixi dño deus meus es tu qm̄ bo noꝛum meoꝛum non eges
Sanctis qui sũt in terra ei⁹: mirificauit omnes volunta tes meas in eis.
Multiplicate sunt ĩfirmita tes eoꝝ: postea accelerauerũt.
Non congregabo cõuẽticu=la eoꝝ de sanguinib⁹: nec me moꝛ ero nominum eoꝛum ꝑ labia mea.
Dñs pars hereditatis mee et calicis mei: tu es q̇ restitu=es hereditatem meam michi.
Funes ceciderũt michi in ꝓ claris: etenim hereditas mea ꝓclara est michi.
Benedicã dñm qui tribuit michi intellectum: insuper et vsq͡ʒ ad noctem increpuerũt me renes mei.
Pꝛouidebã dñm in conspe=ctu meo semper: qm̄ a dextris est michi ne commouear
Pꝛopter hoc letatuʒ est coꝛ meũ et exultauit lingua mea: insuper et caro mea requie=scet in spe

Q m̄ nō derelinques animā meam in inferno: nec dabis sc̄tm̄ tuū videre corruptionē Notas michi fecisti vias vi te: adimplebis me leticia cuȝ vultu tuo delectatiōes in dex tera tua vsq; in finem.
Gloria patri ⁊ filio et spiri= tui. Dn̄icis diebus p aduētū vsq; ad natiuit. dn̄i. In. ii. noc. ān. Bethleē nō es mini ma in principibus iuda: ex te enī exiet dux q̇ regat populū meū israel. ip̄e enim saluū fa ciet pp̄lm suū a pctīs eorum. Dieb⁹ dn̄icis ab oct. epy. vsq; ad passionē dn̄i In. ii. noc. ā Bonorū meoꝝ non indiges: in te speraui cōserua me dn̄e. Dn̄icis diebus ab octa. trini. vsq; ad aduētum dn̄i. In. ii. noc. ān. Nature genitor con serua morte redēptos: facq; tuo dignos seruitio faml̄os
Exaudi dn̄e iu= p̄s. xvi. sticiā meā: intende dep̄ cationem meam
Auribus percipe orationē meam: non in labiis dolosis.
De vultu tuo iudiciū meū prodeat: oculi tui videant eq̇ tates.
Probasti cor meū ⁊ visita= sti nocte: igne me examinasti et nō est īuenta in me īiq̄tas.
Ut nō loquat̄ os meū opera hominum: propter verba la biorum tuorum ego custodi ui vias duras.
Perfice gressus meos in se mitis tuis: vt nō moueantur vestigia mea
Ego clamaui qm̄ exaudisti me deus: inclina aurē tuam michi ⁊ exaudi verba mea
Mirifica mīas tuas: qui sal uos facis sperantes in te
A resistētib⁹ dextere tue cu stodi me: vt pupillam oculi.
Sub vmbra alarū tuaꝝ pro tege me: a facie impiorū qui me affixerunt.
Inimici mei aīam meā cir= cundederūt adipē suum con cluserunt: os eoruȝ locutum est superbiam.
Proiiciētes me nunc circun dederūt me: oculos suos sta tuerunt declinare in terram.
Susceperūt me sicut leo pa= ratus ad predā: et sicut catu= lus leōis habitās in abditis.
Exurge dn̄e preueni eum et supplanta eum: eripe animā meam ab impio. frameā tuā ab inimicis manus tue.
Domine a paucis de terra diuide eos in vita eorum: de abscōditis tuis adimpletus est venter eorum
Saturati sūt filiis: ⁊ dimise rūt reliq̄as suas puulis suis
Ego aūt in iusticia appare bo in cōspectu tuo: satiabor

cum apparuerit gloria tua. Gloria. Per aduē. ān. Ecce virgo cōcipiet et pariet filiū et vocabitur nomen eius emmanuel. Post octa. epy. vsqꝫ ad passio. dñi. ā. Inclina dñe aurē tuā michi et exaudi verba mea. Per estatē. ā. Pectora nr̄a tibi tu conditor orbis adure igne pio purgans atqꝫ cremando ꝓbans. ps. xvii.

Diligā te dñe fortitudo mea: dñs firmamētū meum et refugium meum et liberator meus.

Deus meus adiutor meus: et sperabo in eum.

Protector meus et cornu salutis mee: et susceptor meus

Laudās inuocabo dñm: et ab inimicis meis saluus ero

Circūdederūt me dolores mortis: et torrentes iniquitatis conturbauerunt me

Dolores inferni circūdederunt me: preoccupauerūt me laquei mortis

In tribulatiōe mea inuocaui dominum: et ad deum meum clamaui

Et exaudiuit de tēplo sancto suo vocem meam: et clamor meus in conspectu ei9 introiuit in aures eius

Commota est et cōtremuit terra: fundamenta montiū conturbata sunt et commota sunt qm̄ iratus est eis.

Ascendit fumus in ira ei9 et ignis a facie eius exarsit: carbones succensi sūt ab eo.

Inclinauit celos ⁊ descēdit: et caligo sub pedibus eius

Et ascendit super cherubin et volauit: volauit super pēnas ventorum.

Et posuit tenebras latibulum suum in circuitu eius: tabernaculum eius tenebrosa aqua in nubibus aeris

Pre fulgore in conspectu ei9 nubes transierunt: grando ⁊ carbones ignis

Et intonuit de celo dominus et altissimus dedit vocem suam: grando et carbones ignis.

Et misit sagittas suas ⁊ dissipauit eos: fulgura multiplicauit et conturbauit eos.

Et apparuerūt fontes aquarum: et reuelata sunt fundamēta orbis terrarum.

Ab increpatione tua domine: ab inspiratione spiritus ire tue.

Misit de summo et accepit me: et assumpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimicis meis fortissimis et ab his q̇ oderunt me: quoniam confortati sunt super me.

Preuenerunt me in die af-

flictionis mee: et factus est dominus protector meus.
Et eduxit me in latitudinē: saluū me fecit quoniam voluit me.
Et retribuet michi domin9 secūdum iusticiam meam: et secūdum puritatem manuū mearum retribuet michi.
Quia custodiui vias domini: nec impie gessi a deo meo.
Quia omīa iudicia eius in cōspectu meo: & iusticias eius non repuli a me.
Et ero immaculatus cū eo: et obseruabo me ab iniquitate mea.
Et retribuet michi domin9 secundum iusticiam meam: et secundum puritatem manuum mearum in conspectu oculorum eius.
Cum sancto sanctus eris: et cum viro innocente innocēs eris.
Et cum electo electus eris: et cum peruerso puerteris.
Quoniam tu populum humilem saluum facies: et oculos superborum humiliabis
Quoniam tu illuminas lucernā meam dn̄e: deus meus illumina tenebras meas.
Quoniā in te eripiar a temtatione: & in deo meo trāsgrediar murum.
Deus meus impoluta via eius: eloquia dn̄i igne examinata protector est omniū sperantium in se.
Quoniam quis deus preter dominum: aut quis deus preter deū nostrum.
Deus qui precinxit me virtute: & posuit immaculatam viam meam.
Qui pfecit pedes meos tanq̄ ceruorum: & sup excelsa statuens me.
Qui docet manus meas ad prelium: et posuisti vt arcum ereum brachia mea.
Et dedisti michi protectionem salutis tue: & dextera tua suscepit me.
Et disciplina tua correxit me in finem: & disciplina tua ipsa me docebit.
Dilatasti gress9 meos subtus me: et non sunt infirmata vestigia mea.
Persequar inimicos meos et comprehēdam illos: et nō conuertar donec deficiant.
Confringam illos nec poterunt stare: cadent subtus pedes meos.
Et precinxisti me virtute ad bellum: & supplantasti insur gentes in me subtus me.
Et īimicos meos dedisti michi dorsum: et odientes me disperdidisti.
Clamauerunt nec erat qui

saluos faceret ad dominum: nec exaudiuit eos.
Et cōminuam eos vt puluerem ante faciem venti: vt lutum platearum delebo eos.
Eripies me de cōtradictionibus populi: cōstitues me in caput gentium.
Populus quem non cognoui seruiuit michi: ī auditu auris obediuit michi.
Filii alieni mētiti sunt michi: filii alieni inueterati sūt et claudicauerūt a semitꝫ suis.
Viuit dominus et benedictus deus meus: et exaltetur deus salutis mee.
Deus qui das vīdictas michi ⁊ subdis populos sub me: liberatoꝛ meus de inimicis meis iracundis.
Et ab insurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me.
Propterea confiteboꝛ tibi in nationibus domine: et nomini tuo psalmū dicam.
Magnificans salutes regis eius et faciens misericoꝛdiā chꝛisto suo dauid: et semini eius vsq̧ in seculum.
Gloria patri. Per aduētū. ān. Oꝛietur in diebus eius iusticia et abundātia pacis ⁊ adorabunt eū oēs reges terre oēs gentes seruiēt ei. v. Egredietur virga de radice iesse. R. Et flos de radice eiꝰ ascēdet Post octa. epyphanie vsq̧ ad passionem dñi. ā. Dominus firmamentū meū et refugiū meum. vꝰ. Media nocte surgebam ad cōfitendū tibi. R. Super iudicia iustificatiōis tue p. estatē. ān. Tu populum humilem saluasti ab hoste redēptoꝛ atq̧ supba tuo colla pꝛemis iaculo. v. Media nocte surgebam. psalmꝰ. xviii.

Celi enarrant gloꝛiam dei: et opera manuum eius annunciat firmamētū.
Dies diei eructat verbuꝫ: et nox nocti indicat scientiam.
Non sunt loquele neq̧ sermones: quoꝛum non audiantur voces eoꝛum.
In omnē terram exiuit sonus eoꝛū: et ī fines oꝛbis terre verba eoꝛum.
In sole posuit tabernaculū suū: et ipse tāq̄ sponsus pꝛocedens te thalamo suo.
Exultauit vt gygas ad currendam viam: a summo celo egressio eius.
Et occursus eiꝰ vsq̧ ad summū eius: nec est qui se abscōdat a caloꝛe eius.
Lex dñi immaculata cōuertens animas: testimoniū domini fidele sapientiam pꝛestans paruulis.
Iusticie dñi recte letifican-

tes corda: preceptum dñi lucidum illuminans oculos.
Timor domini sãctus permanet in seculum seculi: iudicia domini vera iustificata in semetipsa.
Desyderabilia super aurũ et lapidẽ preciosum multũ: et dulciora super mel ⁊ fauũ
Etenĩ seruus tuus custodit ea: in custodiendis illis retributio multa.
Delicta quis ĩtelligit ab occultis meis munda me: et ab alienis parce seruo tuo.
Si mei nõ fuerint dominati tunc ĩmaculatus ero: ⁊ emũdabor a delicto maximo.
Et erunt vt cõplaceant eloquia oris mei: et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.
Domine adiutor meus: ⁊ redemptor meus.
Gl'ia patri. Dñicis diebus p aduentũ vsq ad natiuitatẽ dñi. In. iii. noc. ãn. Nox precessit dies autẽ appropinquauit abiiciam⁹ ergo opera tenebrarum et induamur arma lucis. Dñicis diebus ab oct. epyphanie vsq ad passionem dñi qñ de dñica agitur. In iii. noc. ãn. Preceptũ dñi lucidum illuminãs oculos Dñicis diebus per estatẽ qñ de dñica agitur vsq ad aduentũ. In. iii. noc. ãn. Sponsus vt e thalamo pcessit xp̃s in orbẽ descendens celo iure salutifero. psalmus. xix.
Exaudiat te dominus in die tribulationis: protegat te nomen dei iacob.
Mittat tibi auxiliũ de sancto: et de syon tueatur te.
Memor sit oĩs sacrificii tui: et holocaustũ tuũ pĩgue fiat
Tribuat tibi secundum cor tuum: et om̃e consilium tuũ confirmet.
Letabimur ĩ salutari tuo: et in nomine dei nostri magnificabimur.
Impleat dominus omnes petitiones tuas: nunc cognoui quoniam saluum fecit dominus christum suum.
Exaudiat illum de celo sancto suo: in potẽtatibus salus dextere eius.
Hi in curribus et hi in eq̇s: nos autẽ in noĩe domini dei nostri inuocabimus.
Ipsi obligati sunt et ceciderunt: nos autem surreximus et erecti sumus.
Dñe saluũ fac regẽ: ⁊ exaudi nos in die qua inuocauerimus te.
Gl'ia. Per aduẽtũ. ãn. Hora est iã nos de sõno surgere et apti sũt oculi nr̃i surgere ad xp̃m q2 lux vra est fulgens in

celis Ad ocł epyphanie vſq ad paſſionē dñi. ā. Impleat dñs oēs petitiões tuas. Per eſtatem. ā. Auxiliū nobis ſal uatoꝛ mitte ſalutis ⁊ tribuas vitam tpe perpetuo. ps. xx.

DOmīe ī vtute tua leta bitur rex: ⁊ ſup ſaluta te tuū exultabit vehemēter.

Deſiderium coꝛdis ei⁹ tri- buiſti ei: et voluntate labio- rum ei⁹ non fraudaſti eum.

Qm̄ pueniſti ī bñdictiōib⁹ dulcedinis: poſuiſti ī capite eius coꝛonā de lapide pcioſo

Vitā petiit a te et tribuiſti ei: longitudinē dierū in ſecu lum et in ſeculum ſeculi.

Magna eſt gloꝛia eius in ſa lutari tuo: gloꝛiā et magnuʒ decoꝛem impones ſuper eum

Qm̄ dabis eū ī bñdictionē in ſeculum ſeculi: letificabis eum in gaudio cū vultu tuo

Qm̄ rex ſperat in dño: et in mīa altiſſimi non ꝯmouebit

Inueniat manus tua oībus inimicis tuis: dextera tua in- ueniat omnes qui te oderūt.

Pones eos vt clibanū ignis in tempoꝛe vultus tui: dñs in ira ſua conturbabit eos ⁊ de- uoꝛabit eos ignis.

Fructū eoꝝ de terra pdes: et ſemē eoꝝ a filiis hominū.

Quoniā declinauerūt in te mala: cogitauerunt conſilia que non potuerunt ſtabilire

Quoniā pones eos doꝛſum in reliquiis tuis: pꝛeparabis vultum eoꝛum.

Exaltare dñe ī vtute tua: cā tabim⁹ ⁊ pſallem⁹ vtutes tuas

Gľia patri. Per aduentū. ā. Gaudete in dño ſemp mode ſtia veſtra nota ſit oīb⁹ hoī- bus dñs pꝛope eſt nichil ſolli citi ſitis: ſed ī omni oꝛone pe titiones veſtre īnoteſcāt apd deū. V. Egredieł dñs de loco ſancto ſuo. R. Ueniet vt ſal uet ppłm ſuū. Nō dicał vlte rius. ab ocł. epyphaīe vſq ad paſſionē dñi. ā. Dñe in vtute tua letabił rex. V⁹. Exaltare dñe in virtute tua. R. Cāta- bim⁹ et pſalm⁹ virtutes tuas Per eſtatem. ā. Rex ſine fine manēs miſeris tu parce rui- nis: pꝛemia concedens et tua cuncta regens. Vſ⁹. Exaltare domine. vt ſupꝛa. Cāticum.

TE deum lauda- mus: te dominū confitemur.

Te eternum patreʒ: omnis terra venera- tur.

Tibi omēs angeli: tibi celi et vniuerſe poteſtates.

Tibi cherubin ⁊ ſeraphin: in ceſſabili voce pꝛoclamant.

Sanctus. Sāctus. Sāctus: Dominus deus ſabaoth.

Pleni ſunt celi et terra: ma ieſtatis gloꝛie tue.

Te gloꝛioſus apoſtoloꝛum choꝛus.
Te pꝛophetarum laudabilis numerus.
Te martyꝛum candidatus laudat exercitus.
Te per oꝛbem terrarum: ſãcta confitetur eccleſia.
Patrẽ immenſe maieſtatis
Venerãdum tuum verum: et vnicum filium.
Sãctũ quoq; paraclitũ ſpm̃
Tu rex gloꝛie chꝛiſte.
Tu patris ſempiternus es filius.
Tu ad liberãdum ſuſcepturus hominem: non hoꝛruiſti virginis vterum.
Tu deuicto moꝛtis aculeo: aperuiſti credẽtibus regna celoꝛum.
Tu ad dexteram dei ſedes: in gloꝛia patris
Iudex crederis: eſſe vẽturꝰ
Te ergo queſumꝰ famulis tuis ſubueni: quos pꝛecioſo ſanguine redemiſti.
Eterna fac cum ſanctis tuis: in gloꝛia numerari.
Saluum fac populum tuum dñe: et benedic hereditati tue
Et rege eos: et extolle illos vſq; in eternum.
Per ſingulos dies: benedicimus te.
Et laudamus nomen tuum in ſeculũ: et in ſeculum ſeculi.

Dignare dñe die iſto: ſine peccato nos cuſtodire.
Miſerere noſtri domine: miſerere noſtri.
Fiat miſericoꝛdia tua domine ſuper nos: quẽadmodũ ſperauimus in te
In te dñe ſperaui: nõ cõfundar in eternũ. ℣. Excelſus ſuper oĩs gẽtes dñs. ℟. Et ſuper celos gloꝛia eius.
Deꝰ in adiutoꝛiũ. In laud ãn. Regnauit dñs p̃cictꝰ foꝛtitudine cũ decoꝛe virtutum cuius ſedes eſt in eternum. p̃s. Dñs reg. ãn. Sciamꝰ omẽs quia dñs ipſe eſt deꝰ cui iubilemus et exaltemꝰ et laudemꝰ nomen eius in eternũ. p̃. Iubilate. ã. Benedicã te dñe in vita mea vt videã virtutem tuam et gloꝛiã tuã. p̃s Deus deus. ãn. Oĩs creatura celi et terre benedicat dñm hymnũ dicat et ſuperexaltet eum in ſecula. p̃s. Benedicite. ã. Spiritus oĩs laudet dñm quia ipſe dixit et facta ſũt oĩa mãdauit et creata ſũt vniuerſa p̃s. Laudate dñm de celis.
He pꝛedicte ãe. ſꝑ in laud. dicantur dñicis diebꝰ qñ ĩchoatur aliqua noua hiſto cũ pleno ſeruitio. et qñ vltimo fit ſeruitiũ de dñica ante lxx. vel añ aduẽ. mediis vo dñicis dr hec ſola ã Regnauit. p̃. xcii.

DOminus regnauit de corem indutus est: indutus est dominus fortitudinem et precinxit se.
Etenim firmauit orbẽ terre: qui non commouebitur
Parata sedes tua de⁹ extũc: a seculo tu es
Eleuauerũt flumĩa dñe: eleuauerũt flumina vocem suã
Eleuauerũt flumina fluct⁹ suos: a vocib⁹ aq̃rũ multar̃.
Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dominus
Testimonia tua credibilia facta sũt nimis: domũ tuã decet sanctitudo dñe in lõgitudinẽ dierum. Glori. ps. xcix.
IUbilate deo oĩs terra: seruite dño in leticia
Introite in conspectu ei⁹: in exultatione.
Scitote q̃m dñs ipẽ est deus: ipse fecit nos ⁊ non ipsi nos
Populus ei⁹ ⁊ oues pascue eius introite portas eius ĩ cõfessione: atria ei⁹ in hymnis confitemini illi
Laudate nomen eius quoniam suauis est dñs ĩ eternũ misericordia eius: ⁊ vsq₃ ĩ generatione ⁊ generationẽ veritas eius. Gloria pr̃i. p̃. lxii
DEus deus meus: ad te de luce vigilo
Sitiuit in te aĩa mea: q̃͞p multipliciter tibi caro mea.
In terra deserta inuia ⁊ inaquosa sic in sancto apparui tibi: vt viderem virtutẽ tuã et gloriam tuam.
Q̃m melior est mĩa tua sup̃ vitas: labia mea laudabũt te
Sic bñdicã te in vita mea: et ĩ noĩe tuo leuabo man⁹ meas
Sicut adipe ⁊ pinguedine repleat̃ aĩa mea: ⁊ labiis exultationis laudabit os meum
Sic memor fui tui super stratũ meũ in matutinis meditabor ĩ te: qꝛ fuisti adiutor me⁹.
Et in velamẽto alarũ tuar̃ exultabo adhesit aĩa mea post te: me suscepit dextera tua
Ipsi vo ĩ vanũ q̃sierũt animã meã ĩtroibũt ĩ ĩferiora terre: tradẽtur in man⁹ gladii partes vulpiũ erunt.
Rex vero letabit̃ in deo laudabuntur omnes qui iurant in eo: quia obstructum est os loquentium iniqua. p̃s. lxvi.
DEus misereatur nr̃i ⁊ benedicat nobis: illuminet vultum suum sup̃ nos et misereatur nostri.
Ut cognoscamus in terra viam tuam: in omnibus gentibus salutare tuum.
Confiteant̃ tibi populi de⁹: confiteantur tibi populi oẽs
Letentur ⁊ exultent gentes q̃m iudicas populos in eq̃tate: et gentes in terra dirigis.

Confiteant tibi populi de⁹ cōfiteantur tibi populi omēs: terra dedit fructū suum.
Benedicat nos deus de⁹ noster bn̄dicat nos de⁹: ꝛ metuant eum omnes fines terre.
Gloria patri. Danielis iii.
Benedicite oīa opera domini dn̄o: laudate ꝛ superexaltate eum in secula
Benedicite angeli dn̄i dn̄o: benedicite celi dn̄o.
Benedicite aque oēs q̄ sup celos sūt dn̄o: benedicite omnes virtutes domini dn̄o.
Benedicite sol ꝛ luna dn̄o: benedicite stelle celi domino
Benedicite imber ꝛ ros dn̄o: bn̄dicite oīs spūs dei dn̄o
Bn̄dicite ignis ꝛ estus dn̄o: benedicite frigus ꝛ estas dn̄o
Bn̄dicite rores ꝛ pruina domino: bn̄d gelu ꝛ frig⁹ dn̄o.
Bn̄dicite glacies ꝛ niues do: benedicite noctes ꝛ dies dn̄o.
Bn̄dicite lux et tenebre dn̄o: bn̄dicite fulgura ꝛ nubes dn̄o
Bn̄dicat terra dn̄m: laudet et superaltet eum in secula.
Bn̄dicite mōtes et colles domino: benedicite vniuersa germinātia in terra dn̄o
Bn̄dicite fontes dn̄o: bn̄dicite maria ꝛ flumina dn̄o.
Bn̄dicite cete et omnia que mouentur in aquis dn̄o: bn̄dicite oēs volucres celi dn̄o.
Benedicite oēs bestie ꝛ pecora dn̄o: benedicite filii hominum domino
Bn̄dicat israel dn̄m: laudet et superaltet eum in secula
Bn̄dicite sacerdotes dn̄i domīo: bn̄dicite serui dn̄i dn̄o
Benedicite spiritus ꝛ aīe iustorum dn̄o: bened sctī et humiles corde dn̄o.
Benedicite anania azaria misael dn̄o: laudate ꝛ superexaltate eum in secula
Benedicamus patrē ꝛ filiū cū sancto spiritu: laudem⁹ et superexaltemus eū in secula
Benedictus es dn̄e in firmamento celi: et laudabilis et gloriosus et superaltatus in secula. ps̄. cxlviii.
Laudate dn̄m de celis: laudate eū in excelsis
Laudate eū omnes angeli eius: laudate eum omnes virtutes eius
Laudate eū sol et luna: laudate eū oēs stelle et lumen
Laudate eum celi celorum et aque que super celos sunt: laudent nomen domini
Quia ipse dixit ꝛ facta sūt: ipse mādauit et creata sunt.
Statuit ea in eternuz ꝛ in seculum seculi: preceptū posuit et non preteribit
Laudate dn̄m de terra: drachones et omnes abyssi.

Ignis grando nix glacies spiritus procellarum: que faciunt verbum eius.
Montes et oẽs colles: ligna fructifera et omnes cedri.
Bestie et vniuersa pecora: serpẽtes et volucres pẽnate.
Reges terre ⁊ oẽs populi: principes et oẽs iudices tre.
Iuuenes et virgĩes senes cũ iunioribꝰ laudent nomẽ dñi: quia exaltatũ est nomẽ eius solius.
Confessio eius super celum et terram: et exaltauit cornu populi sui.
Hymnus oĩbus sanctis eiꝰ: filiis israel populo appropĩquanti sibi. ps. cxlix.
Cantate dño canticum nouum: laus eius ĩ ecclesia sanctorum.
Letet isrł in eo q̇ fecit eũ: et filie syon exultẽt ĩ rege suo.
Laudent nomen eius ĩ choro in tympano: et psalterio psallant ei.
Quia beneplacitum est domino ĩ populo suo: et exaltauit mansuetos in salutem.
Exultabũt sancti in gloria: letabuntur in cubilibꝰ suis.
Exultationes dei ĩ gutture eorum: et gladii ancipites in manibus eorum.
Ad faciẽdã vĩdictã ĩ nationibꝰ: increpatiões in pplis.
Ad alligandos reges eorũ in compedibꝰ: et nobiles eorꝫ in manicis ferreis.
Ut faciant in eis iudiciũ cõscriptum: gloria hec ẽ omnibus sanctis eius. psalmꝰ. cl.
Laudate dominũ in sanctis eius: laudate eum in firmamento virtutis eius
Laudate eum in virtutibꝰ eius: laudate eũ scdm multitudinem magnitudinis eius
Laudate eum ĩ sono tube: laud eũ ĩ psalterio ⁊ cithara
Laudate eũ in tympano et choro: laudate euꝫ in cordis et organo.
Laudate eũ in cimbalis benesonãtibus laudate eum in cimbalis iubilationis: omĩs spiritus laudet dominum.
Gł'iã. Capitula de aduẽ. singulis diebꝰ dñicis eiusdẽ suis in locis supiꝰ reperiunt. hyꝰ.
Vox clara ecce intonat: obscura queqꝫ ĩcrepat: pellant eminus somnia: ab ethere christus promicat.
Mẽs iam resurgat torpida: que sorde extat saucia: sidus refulget iam nouum: vt tollat omne noxium.
E sursũ agnꝰ mittit: laxare gratis debitũ: oẽs ꝓ ĩdulgẽtia: vocẽ demus cũ lacrimis.
Secũdo vt cũ fulserit: mũdũqꝫ horror cinxerit: nõ pro

reatu puniat: sꝫ pius nos tūc protegat.

Laus honor virtus gloria: deo patri et filio: sctō simul paclito: in sēpiťna scla. amē

v̄ Vox clamantis ī deserto.

℟ Parate viā dñi rectas faci te sēitas dei nr̄i. Hic hymnus cū suo v̄. ⁊ ℟. dicet ad laud omnib⁹ dieb⁹ dñicis. ⁊ fer. per aduentum quando de ea agi tur. apocali. vii. Capitulū.

Benedictio ⁊ claritas et sapiētia et grarū actio honor ⁊ virt⁹ ⁊ fortitudo deo nostro in secula sclor. amē. Deo grās. Hoc cp̄m dicit in omibus dñicis ad laudes a. Dñe ne in ira: vsqꝫ ad lxx. ⁊ a Deus oīm: vsqꝫ ad aduētum qñcūqꝫ agit de dñica. ¶ In oībus dñicis a Dñe ne in ira. qñ de dñica agit vsqꝫ ad xl. dr ad laud hic sequēs hymn⁹

Eterne rerum cōditor: noctē diemqꝫ qui regis: et temporū das tempora: vt alleues fastidium

Preco diei iā sonet: noctis p fūde puigil: noťurna lux viā tib⁹: a nocte noctē segregās.

Hoc excitat⁹ lucifer: soluit polū caligine: hoc oīs errorū chorus: viam nocēdi deserit.

Hoc nauta vires colligit: pō tiqꝫ mitescūt freta: hoc ipa pe tra eccľie: canēte culpā diluit

Surgamus ergo strenue: gal lus iacētes excitat: ⁊ somno- lentos increpat: gallus negā tes arguit.

Gallo canēte spes redit: egr̄ salus refunditur: mucro la- tronis conditur: lapsis fides reuertitur.

Iesu labentes respice: ⁊ nos vidēdo corrige: si respicis lap sus cadunt: fletuqꝫ culpa sol- uitur.

Tu lux refulge sensibus: mē tisqꝫ sōnuꝫ discute: te nostra vox primū sonet: et vota sol- uamus tibi.

Gloria tibi dñe: qui na. vsqꝫ ad purifi. post purifi. Deo dr.

Deo patri sit gloria eiusqꝫ soli filio cū spū paraclito et nunc et ī perpetuū. Amen. v̄. Dñs regnauit. ℟. Decorem induit. Alla. Iste v̄. cū pced. cp̄. dicat in laud. oīb⁹ dñicis vsqꝫ ad lxx. et a. Deus oīm. vsqꝫ ad aduē. dñi qñ de dñica agitur. Et a lxx. vsqꝫ ad xl. v̄ Dñe refugiū fact⁹ es nobis. ℟. A generatione et pgenie. Per estatē in dñicis et feria- libus diebus vsqꝫ ad aduētū dicitur ad laudes hic sequēs hymnus quādo de dñica vel de feria agitur. Hymnus.

Ecce iā noctis tenuatur vmbra/ lucis aurora ru tilans chorıscat/ nisib⁹ totis

rogitemus oēs/ cūctipotētem
Ut de⁹ noster miserat⁹ oēʒ/ pellat languoꝛem tribuat sa lutem/ donet et nobis pietate patris/ regna poloꝛum
Prestet hoc nobis deitas be ata/ pr̄is ac nati pariterq̄ s̄cti/ sp̄us cui⁹ reboat in oī/ gloꝛia mūdo Amē. v. Dn̄s regnauit R. Decoꝛē īduit. Alla. Lu. i.
Benedict⁹ dn̄s de⁹ israel: quia visitauit ⁊ fecit re dēptionem plebis sue.
Et erexit coꝛnu salut̄ nobis: in domo dauid pueri sui
Sicut locut⁹ est p̄ os sc̄tōꝝ: q̇ a seculo sūt pꝛophetarū eius
Salutē ex inimicis nr̄is: ⁊ de manu oīm qui oderūt nos
Ad faciendā mīam cum pa tribus nostris: et memoꝛari testamenti sui sancti
Iusiurādum qd̄ iurauit ad abꝛaham patrem nostrū: da turum se nobis.
Ut sine timoꝛe de manu ini micoꝛum nostroꝛum libera= ti: seruiamus illi
In sanctitate ⁊ iusticia coꝛā ipso: omībus diebus nostris
Et tu puer ꝓpheta altissimi vocaberis: pꝛeibis enī āte fa= ciem dn̄i parare vias eius
Ad dandam scientiam sa= lutis plebi eius: in remissio= nem peccatoꝛū eoꝛum.
Per viscera mīe dei nr̄i: q̇b⁹ visitauit nos oꝛiēs ex alto.
Illuīare his q̇ ī tenebꝛis ⁊ vmbꝛa moꝛt̄ sedēt: ad dirigē dos pedes nr̄os in viam pacis
Gl'a. Ps̄. seq̄ns nō dicit̄ nisi ī choꝛo fer̄. dieb⁹ p⁹ matu. qn̄ de fer̄. agit̄. p̄s. cxxii.
Ad te leuaui oculos me os: qui habitas in celis
Ecce sicut oculi seruoꝛū: in manibus dominoꝛū suoꝛum
Sicut oculi ancille ī manib⁹ dn̄e sue: ita ocl'i nr̄i ad dn̄m deū nr̄m donec misereat̄ nr̄i.
Miserere nostri dn̄e misere= re nostri: quia multū repleti sumus despectione
Quia multū repleta est aīa nr̄a: oppꝛobꝛiū abūdātib⁹ et despectio superbis. Gloꝛia.
Kyꝛie eleison. Chꝛiste eleisō Kyꝛie eleison. Pater noster.
Et ne nos. Sed libera.
Exurge dn̄e adiuua nos Et libera nos pꝛopter nomē tuū
Dn̄e de⁹ v̄tutū cōuerte nos Et ostende faciem tuā ⁊ sal= ui erimus.
Dn̄e exaudi. Et clamoꝛ
Dn̄s vobiscū. Et cū sp̄ū tuo
Ecclesie tue q̄s dn̄e (Or p̄ces placat⁹ admitte: vt destructis aduersitatib⁹ ⁊ erro rib⁹ vniuersis secura tibi de seruiat libertate/ et pacē tuā nostris concede tempoꝛibus Per. ¶ Ad p͛mam hymn⁹

Iam lucis orto sydere/ deum precemur supplices/ ut in diurnis actib9/ nos seruet a nocentibus
Linguam refrenãs tẽperet/ ne litis horror insonet/ visuz fouẽdo cõtegat/ ne vanitates hauriat.
Sint pura cordis intima/ ab sistat et vecordia/ carnis terat superbiam/ potus cibiqz parcitas.
Ut cum dies abscesserit/ noctemqz sors reduxerit/ mundi per abstinentiam/ ipsi canamus gloriam
Deo prĩ sit glĩa/ eiusqz soli filio/ cũ spũ paraclito/ et nunc et imppetuum. amẽ. ps xxi.
DEus deus me9 respice in me quare me dereliquisti: lõge a salute mea verba delictorũ meorum
Deus meus clamabo p diẽ et non exaudies: et nocte et nõ ad insipientiam michi.
Tu autem in sãcto habitas: laus israel
In te sperauerũt patres nrĩ: sperauerũt et liberasti eos
Ad te clamauerunt et salui facti sunt: in te sperauerunt et non sunt confusi
Ego autẽ sum vermis et nõ homo: opprobriũ hominum et abiectio plebis
Omnes videntes me deriserunt me: locuti sunt labiis et mouerunt caput
Sperauit in dño eripiat euz: saluũ faciat eũ qm̃ vult eum
Qm̃ tu es qui extraxisti me de ventre spes mea ab vberibus matris mee: in te proiectus sum ex vtero
De vẽtre matris mee deus me9 es tu: ne discesseris a me
Qm̃ tribulatio proxima est: qm̃ non est qui adiuuet
Circundederunt me vituli multi: tauri pingues obsederunt me
Aperuerũt sup me os suũ: sicut leo rapiẽs et rugiens
Sicut aqua effusus sũ: et dispersa sũt omnia ossa mea
Factũ est cor meum tãqz cera liquescens: in medio ventris mei
Aruit tanqz testa virt9 mea et lingua mea adhesit faucibus meis: et in puluerẽ mortis deduxisti me
Quoniã circũdederunt me canes multi: consilium malignantiũ obsedit me.
Foderũt manus meas et pedes meos: dinumerauerunt omnia ossa mea.
Ipsi vero cõsiderauerũt et inspexerunt me: diuiserunt sibi vestimenta mea et super vestem meã miserũt sortem
Tu aũt dñe ne elongaueris

auxilium tuum a me: ad defē sionem meam conspice

Erue a framea deus animā meam: et de manu canis vnicam meam.

Salua me ex ore leonis: et a cornibus vnicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: in medio ecclesie laudabo te.

Qui timetis dn̄m laudate eum: vniuersum semē iacob glorificate eum

Timeat eum omne semen israel: quoniā nō spreuit neqꝫ despexit deprecationē pauperū

Nec auertit faciē suā a me: et cum clamarē ad eum exaudiuit me.

Apud te laus mea in ecclīa magna: vota mea reddam ī conspectu timentium eum

Edent pauperes et saturabuntur et laudabūt dominū: qui requirunt eum viuēt corda eorum in seculum seculi.

Reminiscētur et cōuertētur ad dn̄m: vniuersi fines terre

Et adorabūt in cōspectu eius: vniuerse familie gentium

Quoniā dn̄i est regnū: et ipse dominabitur gentium

Manducauerūt et adorauerunt omēs pingues terre: in conspectu eius cadent omnes qui descendunt in terram

Et aīa mea illi viuet: et semen meum seruiet ipsi.

Annūciabitur dn̄o generatio vētura: et annūciabūt celi iusticiā eius: populo q̇ nascetur quē fecit dn̄s. p̄s. xxii.

Dominus regit me et nichil michi deerit: ī loco pascue ibi me collocauit.

Super aquam refectiōis educauit me: animam meam cō uertit.

Deduxit me sup semitas iusticie: propter nomen suum.

Nam et si ambulauero ī medio vmbre mortis: non timebo mala quoniā tu mecū es.

Virga tua et baculus tuus: ipsa me consolata sunt

Parasti ī ɔspectu meo mēsā: aduersus eos q̇ tribulāt me.

Impinguasti in oleo caput meum: et calix meus inebriās q̄ȝ preclarus est.

Et mīa tua subsequetur me: omnibus diebus vite mee

Et vt inhabitē in domo domini: in longitudinē dierum.

Gloria patri. p̄s. xxiii.

Domini est terra et plenitudo eius: orbis terrarū et vniuersi q̇ habitāt in eo

Qꝛ ipse sup maria fūdauit eū: et sup flumīa p̄parauit eū

Quis ascendet in montem domini: aut quis stabit in loco sancto eius.

Innocens manibus et mundo corde qui non accepit i vano animam suam: nec iuravit in dolo proximo suo.
Hic accipiet benedictionem a domino: et misericordiam a deo salutari suo.
Hec est generatio querentiu eum: querentium faciem dei iacob.
Attollite portas principes vr̃as et eleuamini porte eternales: et introibit rex glorie.
Quis est iste rex glorie: dominus fortis et potens dñs potens in prelio.
Attollite portas principes vr̃as et eleuamini porte eternales: et introibit rex glorie.
Quis est iste rex glorie: dominus virtutum ipse est rex glorie. ps. xxiiii

AD te dñe leuaui aĩam meam: deus meus in te confido non erubescam.
Neqꝫ irrideant me inimici mei etenim vniuersi qui sustinent te non confundẽtur.
Confundantur omnes iniqua agentes: superuacue.
Vias tuas domine demonstra michi: et semitas tuas edoce me.
Dirige me in veritate tua et doce me quia tu es de9 saluator meus: et te sustinui tota die.
Reminiscere miserationuꝫ tuarum dñe: et misericordiarum tuaꝝ que a seculo sunt.
Delicta iuuẽtutꝫ mee: et ignorantias meas ne memineris
Scdm misericordiã tuã memento mei: tu propter bonitatem tuam domine.
Dulcis et rectus dñs: ꝓpter hoc legem dabit delinquentibus in via.
Diriget mãsuetos in iudicio: docebit mites vias suas.
Uniuerse vie dñi misericordia et vitas: reqrentib9 testamentũ eius et testimonia ei9.
Propter nomen tuũ dñe ꝓpiciaberis peccato meo: multum est enim.
Quis est hõ q̃ timet dñm: legẽ statuit ei in via quã elegit
Aĩa ei9 in bonis demorabit: et semẽ ei9 hereditabit terrã
Firmamẽtum est dñs timẽtibus eum: et testamẽtũ ipĩ9 vt manifestetur illis.
Oculi mei semper ad dominum: quoniam ipe euellet de laqueo pedes meos.
Respice ĩ me et miserere mei: qꝛ vnicus et pauper sum ego.
Tribulationes cordis mei multiplicate sunt: de necessitatibus meis erue me.
Uide humilitatem meã et laborem meum: et dimitte vniuersa delicta mea.

Respice inimicos meos qm̄ multiplicati sūt: et odio iniquo oderunt me.
Custodi animam meam et erue me: non erubescam qm̄ speraui in te.
Innocentes et recti adheserunt michi: quia sustinui te.
Libera deus israel: ex omnibus tribulationibus suis.
Gloria patri. ps. xxv.
Iudica me dn̄e qm̄ ego in innocencia mea ingressus sum: et in dn̄o sperās non infirmabor.
Proba me dn̄e et tenta me: vre renes meos et cor meum.
Qm̄ misericordia tua ante oculos meos est: et cōplacui in veritate tua.
Non sedi cum consilio vanitatis: et cum iniqua gerentibus non introibo.
Odiui ecclesiam malignantiū: et cum impiis nō sedebo.
Lauabo īter īnocentes manus meas: ⁊ circūdabo altare tuum domine.
Ut audiam vocem laudis tue: ⁊ enarrem vniuersa mirabilia tua.
Domine dilexi decorem domus tue: et locum habitationis glīe tue.
Ne perdas cuꝫ impiis deus animam meam: et cum viris sanguinum vitam meam.
In quorū manibus iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribus.
Ego autē in īnocentia mea ingressus sum: redime me et miserere mei.
Pes meus stetit in directo: in ecclesiis benedicam te domine. Psalmus. liii.
Deus in noīe tuo saluū me fac: ⁊ in ꝟtute tua iudica me.
Deus exaudi orationē meam: auribus percipe verba oris mei.
Qm̄ alieni īsurrexerūt aduersum me et fortes q̄sierūt aīam meaꝫ: et nō ꝓposuerūt deum ante conspectum suū.
Ecce enī de⁹ adiuuat me: et dn̄s susceptor est anime mee.
Auerte mala īimicis meis: et ī veritate tua dispde illos
Uolūtarie sacrificabo tibi et confitebor nomini tuo domine: quoniam bonum est.
Qm̄ ex oī tribulatione eripuisti me: et sup īimicos meos despexit oculus meus.
Gloria patri. ps. c.xvii.
Confitemini dn̄o qm̄ bonus: qm̄ ī sclm mīa ei⁹
Dicat nūc israel qm̄ bonus: qm̄ in seculum mīa eius.
Dicat nunc domus aaron: qm̄ in seculum mīa eius.
Dicāt nunc qui timēt dn̄m:

qm̄ in seculum mīa eius.
De tribulatione mea inuocaui dn̄m: et exaudiuit me in latitudine dominus.
Dn̄s michi adiutor: nō timebo quid faciat mihi homo
Dn̄s michi adiutor: ⁊ ego despiciam inimicos meos.
Bonū est confidere in dn̄o: q̄ȝ confidere in homine.
Bonū est sperare in dn̄o: q̄ȝ sperare in principibus.
Oēs gētes circuierūt me: et in noīe dn̄i qr vlt⁹ sum ī eos
Circūdantes circūdederūt me: ⁊ in nomīe domini quia vltus sum in eos.
Circūdedert me sicut apes et exarserunt me sicut ignis in spinis: et in noīe dn̄i quia vltus sum in eos.
Impulsus euersus sum vt caderem: et dn̄s suscepit me.
Fortitudo mea ⁊ laus mea dominus: et factus est michi in salutem.
Vox exultatiōis ⁊ salutis: in tabernaculis iustorum.
Dextera dn̄i fecit virtutē dextera dn̄i exaltauit me: dextera dn̄i fecit virtutem.
Non moriar sed viuam: et narrabo opera dn̄i.
Castigās castigauit me dominu⁹: ⁊ morti nō tradidit me
Aperite michi portas iusticie et ingressus in eas cōfitebor dn̄o: hec porta domini iusti intrabunt in eam.
Cōfitebor tibi qm̄ exaudisti me: ⁊ factus es michi ī salutē
Lapidē quē reprobauerūt edificantes: hic factus est in caput anguli.
A dn̄o factum est istud: ⁊ est mirabile in oculis nostris.
Hec ē dies quā fecit dn̄s: exultemus et letemur in ea.
O dn̄e saluum me fac o dn̄e bene prosperare: benedictus qui venit in nomine dn̄i.
Bn̄diximus vobis de domo dn̄i: deus dn̄s ⁊ illuxit nobis.
Cōstituite diē solēnē in cōdensīs: vsq; ad cornu altaris
Deus meus es tu et confitebor tibi: deus meus es tu et exaltabo te.
Confitebor tibi qm̄ exaudisti me: et factus es michi in salutem.
Cōfitemini dn̄o qm̄ bon⁹: qm̄ in seculum mīa eius.
A lxx. vsq; ad pas. dic do. pro isto. p̄. Cōfitemini. dicit p̄s. Dn̄s regnauit deco p̄s. c.xviii.
BEati īmaculati in via: qui ābulant ī lege dn̄i.
Beati q̄ scrutāt testimonia ei⁹: ī toto corde exquirūt eū.
Nō enī qui operātur iniq̄tatem: viis ei⁹ ambulauerūt.
Tu mandasti: mādata tua custodiri nimis.

Utinā dirigantur vie mee: ad custodiendas iustificatio nes tuas.
Tunc nō cōfundar: cū pspe xero in oībus mādatis tuis.
Confitebor tibi in directio ne cordis: in eo quod didici iudicia iusticie tue.
Iustificationes tuas custo= diā: nō me derelinqs vsq̄ q̄q̄.
In quo corrigit adolescen= tior viam suam: in custodiē= do sermones tuos.
In toto corde meo exquisi= ui te: ne repellas me a māda tis tuis.
In corde meo abscondi elo= quia tua: vt non peccem tibi.
Benedictus es dn̄e: doce me iustificationes tuas.
In labiis meis pronuncia= ui: omnia iudicia oris tui
In via testimoniorū tuorū delectatus sum: sicut in om= nibus diuiciis.
In mādatis tuis exercebor: et considerabo vias tuas.
In iustificationib9 tuis me= ditabor: nō obliuiscar sermo nes tuos. Glia. psalmus.
Retribue seruo tuo vi= uifica me: ⁊ custodiam sermones tuos.
Reuela oclos meos: et cōsi= derabo mirabilia de lege tua
Incola ego sum ī terra: nō abscōdas a me mādata tua.
Concupiuit aīa mea desidera re iustificationes tuas: ī om ni tempore.
Increpasti supbos: maledi cti q̄ declināt a mādatis tuis.
Auffer a me opprobrium et contemptum: quia testimo= nia tua exquisiui.
Etenī sederunt principes et aduersum me loquebantur: seruus aūt tuus exercebatur in iustificationibus tuis.
Nam et testimonia tua me= ditatio mea est: et consilium meum iustificationes tue.
Adhesit pauimēto aīa mea: viuifica me scdm verbū tuū
Uias meas enunciaui ⁊ ex= audisti me: doce me iustifica tiones tuas.
Uiam iustificationū tuarū instrue me: et exercebor ī mi= rabilibus tuis.
Dormitauit aīa mea pre te= dio: ꝯfirma me ī verbis tuis
Uiā iniq̄tatis amoue a me: et de lege tua miserere mei.
Uiam veritatis elegi: ⁊ iu= dicia tua non sum oblitus.
Adhesi testimoniis tuis do= mine: noli me confundere.
Uiā mādatoꝝ tuoꝝ cucur= ri: cum dilatasti cor meum.
Gloria patri. In dieb9 do. a. Domie ne in ira. vsq̄ ad lxx. et a. Deus omnium. vsq̄ ad aduē. dn̄i qn̄ de do. agit. ān.

Dñs regit me et nichil michi deerit ĩ loco pascue ibi me col locauit. In ferus a. Dñe ne in ira. usq ad. lxx. et a. Deus oĩm. usq ad aduẽ. qñ de fer ia agit. ã. Deus eraudi orõnẽ meã auribus pcipe verba oris mei. In fe. per aduen. ãn. Ueni et libera nos deus noster. Simbolum athanasii.

Quicunq vult saluus esse: ante oĩa opus est vt teneat catholicam fidem.

Quam nisi quisq ĩtegram ĩuiolatãq seruauerit: absq dubio in eternum peribit.

Fides aũt catholica hec est: vt vnũ deũ in trinitate: et trinitatẽ ĩ vnitate veneremur.

Neq confundẽtes psonas: neq substãtiam separantes.

Alia est enim persona patris: alia filii: alia spũssãcti.

Sed patris et filii et spũssancti vna est diuinitas: equalis gloria coeterna maiestas.

Qualis pater talis filius: talis spiritussanctus.

Increatus pater increatus filius: ĩcreatus spũssanctus.

Immensus pater immẽsus filius: ĩmensus spũssanctus.

Eternus pater eternus filius eternus spiritussanctus.

Et tamen non tres eterni: sed vnus eternus.

Sicut non tres increati nec tres immẽsi: sed vnus ĩcreatus et vnus immensus.

Similiter oĩpotẽs pater oĩps filius: oĩpotens spũssanctus

Et tamen nõ tres oĩpotentes: sed vnus omnipotens.

Ita deus pater deus filius: deus spiritussanctus.

Et tamen non tres dii: sed vnus est deus.

Ita dñs pater dñs filius: dominus spiritussanctus.

Et tamen non tres domini: sed vnus est dominus.

Quia sicut sigillatĩ vnãquãq personã: deũ aut dñm cõfiteri xpiana veritate cõpellimur.

Ita tres deos aut dños: dicere catholica religione phibemur.

Pater a nullo est factus: nec creatus nec genitus.

Filius a patre solo est: non factus nec creatus sed genitus.

Spiritussanctus a patre et filio non factus nec creatus nec genitus: sed procedens.

Unus ergo pater non tres patres vnus filius non tres filii: vnus spiritussanctus nõ tres spiritussancti.

Et ĩ hac trinitate nichil prius aut posterius: nichil maius aut minus.

Sed tote tres persone: coeterne sibi sunt et coequales.

Ita vt per omnia sicut iam

supradictum est: et vnitas in trinitate et trinitas in vnitate veneranda sit.

Qui vult ergo saluus esse: ita de trinitate sentiat.

Sed necessariū est ad eternā salutē: vt īcarnationē quoqꝫ dñi nr̄i iesu xp̄i fideliť credat

Est ergo fides recta vt credamus et cōfiteamur: qꝛ dñs noster iesus christ9 dei fili9 deus et homo est.

Deus ē ex substātia patris ante scl'a genit9: et hō ex substātia matris ī seculo natus.

Perfectus de9 perfectus homo: ex aīa rationali et humana carne subsistens.

Equalis patri secūdum diuinitatē: minor patre secūdum humanitatem.

Qui licet deus sit et homo: non duo tñ sed vn9 est xp̄us.

Vnus aūt nō ꝯuersiōe diuinitatis ī carnē: sed assūptione humanitatis in deum.

Vnus oīno non cōfusione substātie: sed vnitate ꝑsone.

Nam sicut anima rationalis et caro vnus est homo: ita deus et hō vnus est christus

Qui passus est ꝓ salute nostra descēdit ad īferos: tercia die resurrexit a mortuis.

Ascendit ad celos sedet ad dexteram dei patris omnipotentis: inde ventur9 est iudicare viuos et mortuos.

Ad cuius aduētū omēs homines resurgere habēt cum corporibus suis: et reddituri sunt de factis ꝓpriis rationē

Et qui bona egerunt ibunt in vitam eternam: qui vero mala in ignem eternum.

Hec est fides catholica quā nisi q̇sqꝫ fideliť firmiťqꝫ crediderit: saluus esse nō poterit

Gloria prī. In oībus dñicis q̄ncūqꝫ dr. p̄. De9 de9 me9 res. cuȝ reliq̇s p̄is. ad. i. diciť sup Quicūqꝫ vult. hec ān. Te deū patrem ingenitū te filiū vnigenitū te spiritū sanctū paraclitū sanctā et indiuiduā trinitatē toto corde et ore cōfitemur laudam9 atqꝫ benedicimus tibi gloria ī secula.

In ceteris aūt dñicis simplicibus totius anni et in oībus festis simplicibus tā iii. q̄ ix. lec cū reg. cho. et ī oct. et īfra quādo chorus regiť. Et in cōmēoratione btē marie et festi loci nisi in tēs: et cōmēorationib9 que cōtingūt infra oct. sancte trinitatis dicitur sup Quicūqꝫ. hec ān. Te iure laudāt te adorāt te glificāt oēs creature tue o btā trinitas. In tp̄e paschali all'a. In oībus fes. duplicibus per annū extra chdo. sancte trinitatis diciť super Quicūqꝫ. hec ān.

Gratias tibi deus gr̄as tibi vera vna trinitas vna ⁊ sū-ma deitas sctā ⁊ vna vnitas In tp̄e pas. allā. In omibus fer. qn̄ de fer. agit per totum annū. et in fes. iii. lec. sine re-gimine cho. et in oct. et infra et in quib⁹ chorus non regit. Et in vigil et in iiii. tp̄ibus extra ebdo penthe. ⁊ ebd̄ sctē trinit dicit super Quicunq; hec ān. Gloria tibi trinitas equalis vna deitas et an̄ oīa secula et nūc et in imperpetuū. In tp̄e pasch allā. Per ebdo sancte trinit de quocunq; fit seruitiū dicit sup Quicunq; hec ān. O beata et benedicta et gl'iosa trinitas pat et fili⁹ et sp̄ūsctūs. Cap̄. Timo. i.

Regi aūt seculorū imor-tali inuisibili soli deo honor ⁊ gloria in secula secu lorum amen. Deo gratias.

Hoc predictū cp̄. dicitur oī-bus dn̄icis et in fes. et in oct. et infra quādo cho. regitur. Et in cōmēora. beate marie: et de fes. loci per totū annuz extra ebd̄ pas. ¶ In omnib⁹ aliis fe. per annū et in oībus fer. ab oc. pas. vsq; ad pēthe. et in oct. ⁊ infra sine regimie chori. et in vigi. ascē. et pen-the. et in vigi. natal domini et epy. cuz extra dn̄icam eue. dicitur hoc cap̄m. Isa. 33.

Domīe miserere nostri te enī expectauimus: esto brachiū nostrū in mane: et salus nostra in tp̄e tribu-lationis. In oībus aliis fer. per aduē. et a. Dn̄e ne in ira. vsq; ad cenā do. ⁊ a. De⁹ oīm. vsq; ad aduē. qn̄ de fer. agit. dicitur capitulū. zacha. viii.

Pacem et veritatē dili-gite: ait dn̄s omp̄s. Et qn̄cuq; dr hoc predictū cp̄. ad .i. tunc fiāt p̄ces cū pstratiōe ad oēs. ho. R̄m. Iesu xp̄e fili dei viui. Miserere nobis. V⁹. Qui sedes ad dexterā p̄ris. Miserere. Gl'ia. Iesu. Iste V̄ scz. Qui sedes. dr p totū ān̄ū post predictū R̄m. nisi in die natal dn̄i: ⁊ ab hinc vsq; ī cra sti. purifi. et pas. dn̄i vsq; ad ascen. dn̄i: et nisi qn̄ dicat de sancta maria. et nisi in fes. et per oc. corporis xp̄i qn̄ de oc. fit seruitiū: ⁊ nisi ī fes. trāsfi gurātiōis: et in fes. et per oc. noīs iesu quādo de ipsis oct. fit seruitiū: sequit V̄. Exur-ge dn̄e adiuua nos. R̄. Et li-bera nos propter nomē tuū. Et his dictis sequuntur pre-ces hoc modo

Kyrie eleyson. iii. X p̄e eleysō. iii. Kyrie eley-son. iii. Pater noster.

Et ne nos. Sed libera nos. Viuet aīa mea ⁊ laudabit te

Et iudicia tua adiuuabant me.
Erraui sicut ouis que periit
Quere seruum tuū dn̄e quia mandata tua nō sum oblit⁹
Credo in deum.
Carnis resurrectionem.
Et vitam eternam amen.
Repleatur os meum laude.
Ut cantē gl̄iam tuā tota die magnitudinem tuam
Domine auerte faciem tuā a peccatis meis.
Et oēs iniq̄tates meas dele.
Cor mundū crea in me de⁹.
Et spiritum rectum innoua in visceribus meis.
Ne proiicias me a facie tua
Et spiritum sanctum tuū ne auferas a me
Redde michi leticiam salutaris tui
Et spiritu principali confirma me.
Eripe me dn̄e ab hoīe malo
A viro iniquo eripe me
Eripe me de īimicis meis de us meus.
Et ab insurgentibus in me libera me.
Eripe me de operantibus īiquitatem.
Et de viris sanguinum salua me.
Sic psalmum dicam nomini tuo in seculum seculi.
Ut reddam vota mea de die in diem.
Exaudi nos de⁹ salutarꝫ nr̄.
Spes omnium finium terre et in mari longe.
Deus in adiutorium meum intende.
Domine ad adiuuandū me festina.
Sanctus deus sanctus fortis sanctus et immortalis
Agnus dei qui tollis peccata mundi miserere nobis.
Benedic anima mea domīo
Et oīa que intra me sunt nomini sancto eius.
Benedic anima mea dn̄o.
Et noli obliuisci omnes retributiones eius.
Qui propiciatur omnibus iniquitatibus tuis.
Qui sanat omnes infirmitates tuas.
Qui redimit de interitu vitam tuam.
Qui coronat te in misericordia et miseracionibus
Qui replet in bonis desīderium tuum.
Renouabitur vt aquile iuuentus tua. Deinde dr̄ Confiteor. Misereat. ⁊ Absolutionem. vt s. ad cōpletorium. Sequātur preces hoc modo
Deus tu conuersus viuificabis nos.
Et plebs tua letabitur in te.
Ostēde nobis dn̄e miam tuā

Et salutare tuum da nobis.
Dignare dñe die isto
Sine peccato nos custodire.
Miserere nostri domine
Miserere nostri.
Fiat mīa tua dñe sup nos.
Quēadmodū sperauim⁹ ī te
Dñe de⁹ ṽtutū cōuerte nos
Et oñde faciē tuā et salui eri
mus. Dñe exaudi Et clamor
Dñs vobiscū. Et cū. Orem⁹
Hę p̄ces p̄dictę dicāt suprādi
cto mō ad p̄mā p totū ānū tā
in festis q̄ in pfes. tā dupl q̄
simpl nisi a cena dñi vsq̄ ad
octa. pas. et nisi in die aīarum
ita tñ ī oīb⁹ fer. et p aduē. et a
Dñe ne in ira vsq̄ ad cenā do
mini: et a De⁹ oīz. vsq̄ ad ad
uentū dñi qñ de fer agr stati
post Fiat mīa. sequatur. V⁹.
Exaudi dñe vocē meam qua
clamaui ad te. et c. omīa sicut
ad ɔpl. supra notatū ē vsz ad
orōnē dicēdā expleār. Hec se
quēs or̄ dr̄ ī oīb⁹ festis dupl
p ānū/ extra ebdoma. pas. or̄
In hac hora hui⁹ diei tua
nos dñe reple mīa vt p
totum diē exultātes: in tuis
laudib⁹ delectemur. Per. Do
minus vobiscum. Benedica
mus domino. Deo gratias.
In omibus dñicis et in festis
sanctor̄ non dupl. et in festis
extra ebdoma. pasche dicatur
hec oratio.

Domine sācte pater om
nipotens eterne deus
qui nos ad principium hui⁹
diei peruenire fecisti: tua nos
hodie salua virtute et cōcede:
vt in hac die ad nullū decli-
nemus pc̄m̄: nec vllū incur-
ramus periculū: sed semp ad
tuam iusticiam faciendā om
nis nostra actio tuo modera
mine dirigat. Per. Dñs vo.
Bñdicamus dño. Deo grās.
Deinde dicat sacerdos sic. V.
Preciosa est in conspectu dñi.
R. Mors sctōr̄ eius. Deinde
dicat sacerdos sine Dñs vo-
biscū. et sine Oremus.
Sancta maria mater do
mini nr̄i iesu xp̄i atq̄ oēs sā
cti et electi dei ītercedāt et orēt
pro nobis pc̄ōribus ad dñm
deum nostrum vt nos merea
mur ab eo adiuuari et salua-
ri. qui in trinitate perfecta vi
uit et regnat deus: p oīa secu-
la seculorū Amen. Sacerdos
dicat. Deus in adiutoriū me
um intēde. R. Dñe ad adiu-
uandum me festina. Eodem
modo dr̄ tribus vicib⁹. Deus
in adiutorium. Dñe ad. et tūc
sequat sic. Gloria pr̄i et filio
et spiritui sancto. Sicut erat
Kyrie eleyson. Xp̄e eleyson.
Kyrie eleyson. Pater noster
Et ne nos. Sed libera.
Et veniat super nos miseri

cordia tua dñe Salutare tu-um secundũ eloquiũ tuum
Et respice in seruos tuos et in opera tua. Et dirige filios eorum.
Et sit splẽdor dñi dei nr̃i super nos Et opera manuũ nostrarũ dirige sup nos ⁊ opus manuũ nr̃arũ dirige. Hec sequẽs orõ dr̃ i festis duplicibus ⁊ quotiẽscũqȝ chorus regit extra ebd. pas. sine Dñs vobiscũ. sed tm̃ cũ. Oremus.
Omnipotens sempiterne deus: dirige act⁹ nr̃os in beneplacito tuo vt in noĩe dilecti filii tui mereamur bonis operibus abũdare. Qui tecũ viuit ⁊ regnat in vnitate spiritussancti de⁹: p oĩa sc̃la sc̃lorũ. Amẽ. Dñs vo. Bñdicam⁹ dño. In oib⁹ aliis fes. ⁊ pfes dr̃ hec orõ sine Dñs vobiscũ sed tantũ cum Orem⁹
Dirigere et sctificare ⁊ regere dignare dñe deus q̃s corda ⁊ corpora nr̃a i lege tua et in opib⁹ mãdatoꝝ tuorũ: vt hic et in eternũ te auxiliãte sani ⁊ salui esse mereamur Per. Et finiat supradcõ mõ videlicet cum. Dñs vo. et cũ. Benedicamus dño. Excellẽtior persona dicat Bñdicite Dñs. In noĩe p̃ris et filii et spiritussancti Amen. ¶ Ad tertiam Hymnus.

Nunc sancte nobis spiritus: vnũ patri cũ filio: dignare prõpt⁹ ingeri: nostro refusus pectori
Os lingua mẽs sens⁹ vigor: confessionẽ personẽt: flãmescat igne caritas: accendat ardor proximos.
Presta pater piissime: p̃riqȝ cõpar vnice: cũ spũ paclito: regnãs p omne seculũ Amẽ. P̃.
Legem pone michi domine viã iustificationum tuarũ: ⁊ exquirã eam semper.
Da michi intellectũ ⁊ scrutabor legẽ tuã: et custodiã illam in toto corde meo
Deduc me in semita mãdatorũ tuoꝝ: quia ipsam volui
Inclina cor meũ in testimonia tua: ⁊ non in auariciam.
Auerte oculos meos ne videant vanitatem: in via tua viuifica me.
Statue seruo tuo eloquiũ tuum: in timore tuo
Amputa opprobriũ meum quod suspicat⁹ sum: qȝ iudicia tua iocunda.
Ecce cõcupiui mãdata tua: in eq̃tate tua viuifica me
Et veniat super me misericordia tua dñe: salutare tuũ scdm eloquium tuum.
Et respõdebo exprobrãtibus michi verbũ: qȝ speraui in sermonibus tuis

Et ne auferas de ore meo verbũ veritatis usquequaque: quia ĩ iudiciis tuis supersperaui
Et custodiã legẽ tuã semper: in seculũ et in seculũ seculi
Et ambulabã in latitudĩe: quia mãdata tua exquisiui.
Et loquebar de testimoniis tuis in cõspectu regum: et nõ confundebar.
Et meditabar in mandatis tuis: que dilexi
Et leuaui manus meas ad mãdata tua q̃ dilexi: et exercebor ĩ iustificationibus tuis. p.
Memor esto verbi tui seruo tuo: ĩ quo michi spẽ dedisti.
Hec me consolata est in humilitate mea: quia eloquium tuum viuificauit me
Superbi inique agebãt usque quaque: a lege autem tua nõ declinaui.
Memor fui iudiciorum tuorum a seculo dñe: et consolatus sum
Defectio tenuit me: pro pctõribus derelinquẽtibus legẽ tuã.
Cantabiles michi erãt iustificationes tue: in loco peregrinationis mee.
Memor fui nocte nomĩs tui domine: et custodiui legẽ tuam.
Hec facta est michi: quia iustificationes tuas exquisiui.
Porcio mea dñe: dixi custodire legem tuam.
Deprecatus sum faciem tuã in toto corde meo: miserere mei scdm eloquium tuum
Cogitaui vias meas et conuerti pedes meos: in testimonia tua.
Paratus sũ et nõ sũ turbatus: vt custodiã mãdata tua
Funes pctõrum circumplexi sunt me: et legem tuam nõ sum oblitus.
Media nocte surgebã ad cõfitendũ tibi: super iudicia iustificationis tue
Particeps ego sum omnium timentium te: et custodientiũ mandata tua
Mĩa tua dñe plena est terra: iustificatiões tuas doce me.
Bonitatẽ fecisti cũ seruo tuo domine: scdm verbũ tuum
Bonitatẽ et disciplinã et scientiam doce me: quia in mãdatis tuis credidi
Priusq̃ humiliarer ego deliqui: propterea eloquium tuum custodiui
Bonus es tu: et ĩ bonitate tua doce me iustificatiões tuas.
Multiplicata est super me iniquitas superborũ: ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua
Coagulatũ est sicut lac cor eorum: ego vero legem tuam meditatus sum.

Bonũ mihi q͛ humiliasti me: vt discã iustificatiões tuas.
Bonum michi lex oris tui: super milia auri et argenti.
Man⁹ tue fecerũt me ⁊ plasmauerũt me: da michi ĩtellectũ vt discam mandata tua.
Qui timent te videbunt me et letabuntur: quia in verba tua supersperaui.
Cognoui dñe quia equitas iudicia tua: ⁊ in veritate tua humiliasti me.
Fiat misericordia tua vt cõsolet̃ me: secundum eloquiuꝫ tuum seruo tuo.
Ueniant michi miseratiões tue ⁊ viuam: quia lex tua me ditatio mea est.
Confundantur supbi quia iniuste iniquitatem fecerunt in me: ego autẽ exercebor in mandatis tuis.
Cõuertantur michi timentes te: et qui nouerunt testimonia tua.
Fiat cor meũ immaculatũ in iustificationib⁹ tuis: vt nõ confundar.
Gloria. In dñica ã. Laus et perẽnis gloria deo pr̃i ⁊ filio sancto simul paraclito ĩ scl͛a seculorum. Cp̃m. ii. cor. vlt.
GRatia dñi nr̃i iesu xp̃i et caritas dei et cõmunicatio sancti sp̃us sit semp cũ oĩb⁹ nobis. Deo gr̃as. R. Inclina cor meũ de⁹. In testimõia tua. V. Auerte oclos meos ne videãt vanitatẽ in via tua viuifica me. In te. Gl͛ia. Inclina. V. Ego dixi dñe miserere mei. R. Sana aĩam meã q͛ peccaui tibi. In fer. ãn. Ueniãt michi misera tiões tue ⁊ viuã. cp̃. Hie. xvii.
SAna me dñe ⁊ sanabor saluũ me fac ⁊ saluus ero qm̃ laus mea tu es. Rm. Sana aĩaꝫ meã. Q͛ peccaui tibi. V. Ego dixi dñe miserẽ mei Q͛. Gl͛ia. Sana. V Adiutor me⁹ esto dñe. R. Ne derelĩquas me neqꝫ despicias me deus salutaris me⁹. In fer. per aduẽ. ãn. Tuã dñe excita potentiã et veni ad saluandum nos. Capm. Hebreo. x.
QUi vẽturus est veniet et non tardabit iã nõ erit timor ĩ finibus nostris: qm̃ ipse ẽ saluator noster. R Ueni ad liberãdũ nos. Dñe deus virtutũ. V. Et ostende faciẽ tuã ⁊ salui erim⁹. Dñe. Gloria. Ueni. V. Timebunt gentes nomen tuum dñe. R. Et omnes reges terre gloriam tuam. Ad vi. hymnus
REctor potẽs verax deus: qui temperas reruꝫ vices: splẽdore mane instruis: et ignibus meridiem.
Extingue flammas litiuꝫ:

aufer calorem noxiū: confer salutem corporum: veramq; pacem cordium.

Presta pater piissime. ps.

Defecit ī salutare tuū anima mea: et in verbum tuum supersperaui.

Defecerūt oculi mei ī eloquium tuum: dicētes quando consolaberis me.

Quia factus sum sicut vter in pruina: iustificatiōes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies serui tui: quando facies de persequentibus me iudicium.

Narrauerūt michi īiqui fabulatiōes: sed nō vt lex tua.

Omnia mandata tua veritas: iniqui persecuti sunt me adiuua me.

Paulomin9 consūmauerūt me in terra: ego autez nō dereliqui mandata tua.

Secundū mīam tuam viuifica me: et custodiam testimonia oris tui.

In eternum domine: verbū tuum permanet in celo.

In generatione et gñationē veritas tua: fundasti terraz et permanet.

Ordinatiōe tua perseuerat dies: qm̄ oīa seruiunt tibi.

Nisi q lex tua meditatio mea est: tūc forte periissem in humilitate mea.

In eternum non obliuiscar iustificationes tuas: quia in ipsis viuificasti me.

Tuus sū ego saluū me fac: qm̄ iustificatiōes tuas exq̄siui

Me expectauerūt peccatores vt perderent me: testimonia tua intellexi.

Omnis cōsummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis. Psalmus.

Quomodo dilexi legem tuam dñe: tota die me ditatio mea est.

Super īimicos meos prudētem me fecisti mandato tuo: quia in eternum michi est.

Super oēs docentes me intellexi: quia testimonia tua meditatio mea est.

Super senes intellexi: quia mandata tua quesiui.

Ab oī via mala phibui pedes meos: vt custodiā vba tua.

A iudiciis tuis nō declinaui: qz tu legem posuisti michi.

Quā dulcia faucibus meis eloquia tua: sup mel ori meo

A mandatis tuis intellexi: propterea odiui omnē viam iniquitatis.

Lucerna pedibus meis verbū tuū: et lumē semitis meis

Iuraui et statui: custodire iudicia iusticie tue.

Huiliat9 sum vsq;quaq; dñe: viuifica me scdz verbū tuū.

Voluntaria oris mei beneplacita fac dñe: et iudicia tua doce me.
Aĩa mea ĩ manib9 meis sẽper: et legẽ tuã nõ sum oblit9
Posuerunt peccatores laqueũ michi: et de mandatis tuis non erraui.
Hereditate acquisiui testimonia tua in eternũ: qꝛ exultatio cordis mei sunt.
Inclinaui cor meũ ad faciẽdas iustificatiões tuas ĩ eternum: ꝑpter retributionẽ. ps
INiquos odio habui: et legem tuam dilexi.
Adiutor et susceptor meus es tu: et ĩ verbum tuum supsperaui.
Declinate a me maligni: et scrutabor mandata dei mei.
Suscipe me scdm eloquium tuũ et viuam: et nõ confundas me ab expectatione mea.
Adiuua me et saluus ero: et meditabor in iustificationibus tuis semper.
Spreuisti omnes discedẽtes a iudiciis tuis: quia iniusta cogitatio eorum.
Preuaricãtes reputaui omnes peccatores terre: ideo dilexi testimonia tua.
Confige timore tuo carnes meas: a iudiciis eñ tuis timui
Feci iudiciũ et iusticiã: non tradas me calũniantib9 me.
Suscipe seruũ tuũ in bonũ: non calũnientur me superbi.
Ocli mei defecerũt ĩ salutare tuũ: et in eloquiũ iusticie tue
Fac cũ seruo tuo scdm misericordiam tuã: et iustificationes tuas doce me.
Seru9 tuus sum ego: da michi intellectũ vt sciam testimonia tua.
Tempus faciendi dñe: dissipauerunt legem tuam.
Ideo dilexi mandata tua: super aurum et topazion.
Propterea ad oĩa mãdata tua dirigebar: oẽm viã ĩiquã odio habui. In dñicis. ãn. Gloria laudis resonet in ore oĩm patri genitꝗ ꝓli spũi sancto pariter resultet laude perẽni. Cãpm ꝓmũ. Johis. i.
TRes sunt qui testimoniũ dant in celo: pr̃ et verbũ: et spũsctũs et hi tres vnũ sunt. ℟. In eternũ dñe. Permanet verbũ tuũ. ℣. In celo et ĩ seculũ seculi veritas tua. Permanet. Glĩa. In et. ℣. Dñs regit me et nichil michi deerit. ℟. In loco pascue ibi me collocauit. In fer. ãn. Nõ cõfũdas me dñe ab expectatiõe mea. Cãpm. Thessa. v.
OMnia ꝓbate quod bonum est tenete ab omni specie mala abstinete vos. ℟ Benedicam dñm. In omni

tempore. ℣. Semp laus eius in ore meo. In. Glia. Benedicā. ℣. Dn̄s regit. In aduē. ān. In tuo aduētu erue nos domine. Capl̄m. Isaie. xiiii.

PRope est vt veniat tēpus eius: et dies eius nō elongabūtur: miserebit dn̄s iacob et israel saluabitur. ℟. Ostende nobis dn̄e. Miam tuā. ℣ Et salutare tuum da nobis. Miam. Glia. Ostēde. ℣ Memēto nr̄i dn̄e in bn̄placito ppli tui. ℟. Uisita nos in salutari tuo. Ad ix. Hymn⁹.

REru deus tenax vigor: immotus in te permanens: lucis diurne tēpora: successibus determinans.

Largire clarū vespere: quo vita nusq̄ decidat: sed premium mortis sacre: perennis instet gloria.

Presta pater. psalm⁹.

MIrabilia testiōnia tua domine: ideo scrutata est ea anima mea.

Declaratio sermonū tuoꝝ illuminat: et intellectum dat paruulis.

Os meum aperui et attraxi spiritum: quia mandata tua desiderabam.

Aspice ī me et miserere mei: secundum iudicium diligentium nomen tuum.

Gressus meos dirige secūdū eloquium tuum: vt non dominet mei omnis iniusticia.

Redime me a calūniis hoīnū: vt custodiā mādata tua.

Faciem tuā illumina super seruum tuum: et doce me iustificationes tuas.

Exitus aquarū deduxerunt oculi mei: quia non custodierunt legem tuam.

Iustus es domīe: et rectum iudicium tuum.

Mādasti iusticiam testimonia tua: et veritatē tuā nimis

Tabescere me fecit zel⁹ meus: qr obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitū eloq̄uz tuū vehemēter: et seru⁹ tuus dilexit illō.

Adolescentulus sum ego et contemptus: iustificationes tuas non sum oblitus.

Iusticia tua iusticia in eternum: et lex tua veritas.

Tribulatio et angustia inuenerūt me: mādata tua meditatio mea est.

Equitas testimonia tua ī eternum: intellectum da michi et viuam.

Gloria patri. psalmus.

CLamaui in toto corde exaudi me dn̄e: iustificationes tuas requiram.

Clamaui ad te saluum me fac: vt custodiā mādata tua.

Preueni ī maturitate et cla

maui: qꝛ in verba tua super-
speraui.
Preuenerunt oculi mei ad
te diluculo: vt meditarer elo
quia tua.
Vocē meam audi scdm mi
sericordiā tuā dñe: ⁊ scdm iu
diciū tuum viuifica me
Appropinquauerūt perse-
quentes me iniquitati: a lege
autem tua longe facti sunt.
Prope es tu dñe: et oēs vie
tue veritas.
Initio cognoui de testimo-
niis tuis: quia in eternum fū
dasti ea.
Vide hūilitatē meā ⁊ eripe
me: qꝛ legē tuā nō sū oblitus
Iudica iudicium meum et
redime me: propter eloquiuz
tuum viuifica me.
Longe a peccatoribus sal⁹
quia iustificationes tuas nō
exquisierunt.
Mie tue multe dñe: scdm iu
dicium tuum viuifica me.
Multi qui persequūtur me ⁊
tribulant me: a testimoniis
tuis non declinaui.
Vidi preuaricantes ⁊ tabe-
scebam: quia eloquia tua nō
custodierunt.
Vide qm̄ mādata tua dilexi
dñe: in mīa tua viuifica me.
Principium verborū tuorū
veritas: in eternum omīa iu-
dicia iusticie tue.
Gloria patri et filio. ps.
PRincipes persecuti sūt
me gratis: ⁊ a vbis tu-
is formidauit cor meum.
Letabor ego sup eloq̄a tua:
sicut qui īuenit spolia multa
Iniquitatem odio habui et
abhominat⁹ sum: legem au-
tem tuam dilexi.
Septies in die laudem dixi
tibi: super iudicia iusticie tue
Pax multa diligentib⁹ legē
tuam: et nō est illis scādalū.
Expectabam salutare tuuz
dñe: et mandata tua dilexi.
Custodiuit aīa mea testimo
nia tua: ⁊ dilexit ea vehemēt.
Seruaui mandata tua ⁊ te-
stimonia tua: quia omēs vie
mee in conspectu tuo.
Appropīquet depcatio mea
in cōspectu tuo dñe: iuxta elo
quiū tuū da michi intellectū
Intret postulatio mea ī cō-
spectu tuo: secūdum eloquiū
tuum eripe me.
Eructabunt labia mea hym
num: cum docueris me iusti
ficationes tuas.
Pronunciabit lingua mea
eloquium tuum: quia omīa
mandata tua equitas.
Fiat manus tua vt saluet
me: qm̄ mandata tua elegi.
Concupiui salutare tuū dñe:
et lex tua meditatio mea est.
Viuet anima mea ⁊ lauda

bit te: et iudicia tua adiuuabunt me.

Erraui sicut ouis que periit: quere seruuz tuum quia mādata tua nō sum oblitus.

Glia pri. In do. ān. Ex quo oīa per quem omnia in quo omnia ipsi gloria in secula

Capitulum. Ad ephe. v.

Unus dominus vna fides vnum baptisma: vnus deus et pater omnium qui super omnes ꝛ per omīa et in oībus nobis qui est bn̄dictus in scla. ℟. Clamaui ī toto corde. Exaudi me dn̄e. ℣. Justificationes tuas reqram. Exaudi. Gloria. Clamaui. ℣. Ab occultꝭ meis mū da me dn̄e. ℟. Et ab alienis parce seruo tuo. In fer. ān. Juxta eloquium tuū da michi intellectum domine

Capitulum ad gala. sexto.

Alter alteriꝰ onera portate: et sic adimplebitꝭ legē xp̄i. Deo gr̄. ℟. Redime me dn̄e Et miserere mei. ℣ꝰ. Pes enim meus stetit in via recta in ecclesiis benedicaz te dn̄e. Et. Gloria. Redime. ℣. Ab occultis meis. In fer. in aduētu ān. Ueni dn̄e et noli tardare relaxa facinora plebis tue isrl. Cp̄. Michee. iiii.

Uenite ascendamus ad montē dn̄i ꝛ ad domuz dei iacob: ꝛ docebit nos vias suas: ꝛ ambulabimꝰ in semitis eius: qꝛ de syon exibit lex et verbū dn̄i de hierusalē. ℟. Super te hierusalē Orietur dn̄s. ℣. Et gloria eius in te videbitur. Orietur. Glia. Sup ℣. Dn̄e deꝰ virtutū conuerte nos. ℟. Et ostēde faciē tuā et salui erimus. ¶ Feria. ii. ad matu. inuita. Regē vēturū dn̄m Uenite adoremus. p̄ Uenite. Hoc inuita. dr̄ in fer p aduē. quotidie vsqꝫ ad vigi. natal dn̄i qn̄ de ea agitur nisi in. iiii. vi. fer. ꝛ sab. iiii. tēporū. pꝰ. Uerbū supnū vts. ante psal. Beatus vir. Et a Dn̄e ne in ira. vsqꝫ ad xl. et a Deus oīm. vsqꝫ ad aduentū dn̄i qn̄ de. ii. fer. agitur. dr̄ ad matu. inuita. seqns. Uenite exultemus dn̄o. p̄. Jubilemꝰ deo salu. ꝛc. Hymnus.

Somno refectis artubꝰ: spreto cubili surgimꝰ: nobis pater canentibꝰ: adesse te deposcimus.

Te lingua primū cōcinat: te mētis ardor ambiat: vt actuū sequētiū: tu sc̄e sis exordium

Cedāt tenebre lumini: ꝛ nox diurno sideri: vt culpa quam nox intulit: lucis labescat munere.

Precamur idē supplices: noxas vt oēs āputes: ꝛ ore te ca

nētiū: lauderis imperpetuū. Glia tibi dñe. Post purifica tiōez. Ora pr̄ piissi. Per esta tē dr̄ iste hymn9. Nocte surgētes. qre ī pricipio psalterii añ psalmū. Btūs vir. p̄. xxvi

Dominus illuiatio mea et salus mea: quem timebo.
Dñs ptector vite mee: a quo trepidabo.
Dū appropiāt sup me nocē tes: vt edant carnes meas.
Qui tribulāt me īimici mei: ipsi īfirmati sunt & ceciderūt
Si consistant aduersum me castra: nō timebit cor meum.
Si exurgat aduersum me p̄lium: in hoc ego sperabo.
Unā petii a dño hāc requiram: vt inhabitē ī domo dñi omnibus diebus vite mee.
Ut videam voluntatē dñi: et visitem templum eius.
Qm̄ abscōdit me ī taberna culo suo ī die malor: ptexit me ī abscōdito tabernacli sui
In petra exaltauit me & nūc exaltauit caput meum: super inimicos meos.
Circuiui et īmolaui ī taber naculo ei9 hostiā vociferatio nis: cātabo & psalmū dicā dño
Exaudi domie vocē meam qua clamaui ad te: miserere mei et exaudi me.
Tibi dixit cor meū exquisiuit te facies mea: faciem tuā domine requiram.
Ne auertas faciē tuā a me: ne declines ī ira a seruo tuo.
Adiutor me9 esto dñe ne de relinquas me: neq despicias me deus salutaris meus.
Quoniā pater meus & mater mea dereliquerūt me: dñs autē assumpsit me.
Legē pone michi dñe ī via tua: & dirige me ī semita recta propter inimicos meos.
Ne tradideris me ī animas tribulantiū me qm̄ insurrexerunt in me testes iniqui: et mētita est iniquitas sibi.
Credo videre bona domini: in terra viuentium.
Expecta dominuz viriliter age et cōfortetur cor tuum: et sustine dominū. p̄s. xxvii.

Ad te dñe clamabo de9 me9 ne sileas a me neqn̄ taceas a me: & assimilabor descendētibus in lacum.
Exaudi dñe vocem depreca tionis mee dū oro ad te: dum extollo manus meas ad tēplum sanctum tuum.
Ne simul tradas me cū peccatoribus: et cū operantibus iniquitatem ne perdas me.
Qui loquūtur pacem cum proximo suo: mala autem in cordibus eorum.
Da illis secundū opera eo-

rum: et secundum nequitiam adinuentionum ipsorum.
Secundū opera manuū eorum tribue illis: redde retributionem eorum ipsis.
Qm̄ nō itellexerūt opa dn̄i: et in opa manuū ei9 destrues illos et non edificabis eos.
Benedictus dn̄s: qm̄ exaudiuit vocē deprecationis mee.
Dn̄s adiutor meus et ptector meus: et in ipso sperauit cor meum et adiutus sum.
Et refloruit caro mea: et ex voluntate mea cōfitebor ei.
Dn̄s fortitudo plebis sue: et ptector saluationū xp̄i sui ē.
Saluū fac populū tuū dn̄e et benedic hereditati tue: et rege eos et extolle illos vsqꝫ in eternum.
Gloria pr̄i. ān. Dn̄s defensor vite mee. p̄s. xxviii.
Afferte dn̄o filii dei: afferte dn̄o filios arietū
Afferte dn̄o gl̄iam et honorē afferte dn̄o gl̄iam noī eius: adorate dn̄m ī atrio sc̄tō ei9.
Vox dn̄i super aquas deus maiestatis intonuit: dn̄s super aquas multas.
Vox dn̄i ī virtute: vox dn̄i in magnificentia.
Vox dn̄i ɔfrigētis cedros: et ɔfriget dn̄s cedros libani.
Et cōminuet eos tāqꝫ vitulum libani: et dilectus quemadmodum filius vnicorniū.
Vox dn̄i ītercidētis flāmā ignis vox dn̄i ɔcucientis desertum: et cōmouebit dn̄s desertum cades.
Vox dn̄i p̄parātis ceruos et reuelabit cōdensa: et in tēplo eius omnes dicent gloriam.
Dn̄s diluuiū īhitare facit: et sedebit dn̄s rex in eternum
Dn̄s virtutem populo suo dabit: dn̄s benedicet populo suo in pace. p̄s. xxix.
Exaltabo te dn̄e qm̄ suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me.
Dn̄e deus meus clamaui ad te: et sanasti me.
Dn̄e eduxisti ab īferno animā meā: saluasti me a descēdentibus in lacum.
Psallite dn̄o omnes sancti eius: et confitemini memorie sanctitatis eius.
Qm̄ ira ī indignatione ei9: et vita in voluntate eius.
Ad vesperū demorabit̄ fletus: et ad matutinū leticia.
Ego autem dixi ī abūdātia mea: non mouebor in eternū
Dn̄e in volūtate tua: prestitisti decori meo virtutem.
Auertisti faciem tuā a me: et factus sum cōturbatus.
Ad te dn̄e clamabo: et ad deum meum deprecabor.
Que vtilitas ī sāguīe meo:

dũ descendo in corruptionẽ
Nunqd ↄfitebit tibi puluis: aut ãnũciabit veritatẽ tuã.
Audiuit dñs ⁊ misert⁹ ẽ mei: dñs factus ẽ adiutor meus.
Cõuertisti planctũ meũ in gaudiũ michi: ↄcidisti saccũ meũ ⁊ circũdedisti me leticia
Ut cãtet tibi glia mea ⁊ nõ cõpungar: dñe deus meus in eternum cõfitebor tibi.
Gloria. an. Adorate dñm in aula sancta eius. ps. xxx.

IN te dñe speraui nõ cõfundar in eternũ: in iusticia tua libera me.
Inclina ad me aurẽ tuam: accelera vt eruas me.
Esto michi in deum protectorem ⁊ in domum refugii: vt saluum me facias.
Qm̃ fortitudo mea ⁊ refugiũ meũ es tu: ⁊ pter nomẽ tuũ deduces me ⁊ enutries me
Educes me de laqueo quem abscõderũt michi: quoniam tu es protector meus.
In man⁹ tuas commendo spiritũ meũ: redemisti me domine deus veritatis.
Odisti obseruantes vanitates: superuacue.
Ego aũt ĩ dño spaui: ⁊ exultabo et letabor in mĩa tua.
Qm̃ respexisti humilitatẽ meam: saluasti de necessitatibus animam meam.
Nec conclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spacioso pedes meos.
Miserere mei dñe qm̃ tribulor: cõturbatus est in ira oculus me⁹ aĩa mea ⁊ vẽter me⁹
Qm̃ defecit in dolore vita mea: et anni mei in gemitib⁹
Infirmata ẽ ĩ pauptate vt⁹ mea: ⁊ ossa mea ↄturbata sũt
Sup oẽs ĩimicos meos fact⁹ sum opprobriũ vicinis meis valde: et timor notis meis.
Qui videbant me foras fugerũt a me: obliuioni datus sum tanq̃ mortuus a corde.
Fact⁹ sum tãq̃ vas pditũ: qm̃ audiui vituperationem multorꝫ ↄmorãtiũ ĩ circuitu
In eo dum cõuenirẽt simul aduersum me: accipere aĩam meam consiliati sunt.
Ego autẽ in te speraui dñe dixi deus meus es tu: in manibus tuis sortes mee.
Eripe me de manu ĩimicorꝫ meorꝫ: et a persequẽtib⁹ me.
Illustra faciẽ tuam sup seruum tuũ saluũ me fac ĩ mĩa tua dñe: non cõfundar quoniam inuocaui te.
Erubescant ĩpii ⁊ deducantur in infernum: muta fiant labia dolosa.
Que loquũt aduersus iustũ iniqtatẽ: ĩ supbia ⁊ ĩ abusiõe
Quã magna mltitudo dul-

cedinis tue dñe: quam abscõ
disti timentibus te.
Perfecisti eis qui sperãt in
te: in conspectu filiorꝫ hoim.
Abscõdes eos in abscõdito
faciei tue: a pturbatiõe hoim
Proteges eos ĩ tabernaculo
tuo: a cõtradictiõe linguarꝫ.
Benedictus dñs qm̃ mirifi
cauit misericordiam suã mi-
chi: in ciuitate munita.
Ego autẽ dixi in excessu mẽ
tis mee: proiect9 sum a facie
oculorum tuorum.
Ideo exaudisti vocẽ orõnis
mee: dum clamarem ad te.
Diligite dñm oẽs sãcti ei9
qm̃ veritatẽ requiret dñs: et
retribuet abũdanter facien-
tibus superbiam.
Viriliť agite ꝛ cõfortet cor
vr̃m: oẽs q̃ speratis in dño.
Gloria patri. psalm9. xxxi.
BEati quorꝫ remisse sũt
iniquitates: et quorum
tecta sunt peccata.
Beatus vir cui nõ ĩputauit
dñs pctm̃: nec ẽ ĩ spũ ei9 dol9.
Qm̃ tacui ĩueterauerť ossa
mea: dum clamarẽ tota die.
Quoniam die ac nocte gra
uata est sup me man9 tua: cõ
uersus sum in erũna mea
dum configitur spina.
Delictũ meuꝫ cognitũ tibi
feci: ꝛ ĩiusticiam meam non
abscondi.
Dixi cõfitebor aduersũ me
in iusticiã meã dño: et tu re-
misisti ĩpietateꝫ peccati mei.
Pro hac orabit ad te oñis
sanctus: in tẽpore oportuno.
Verũtñ ĩ diluuio aq̃rũ mul
tarꝫ: ad eũ nõ approximabũt
Tu es refugiũ meũ a tribu
latiõe que circũdedit me: exul
tatio mea erue me a circũdã
tibus me.
Intellectũ tibi dabo ꝛ ĩstruã
te ĩ via hac qua gradierꝭ: fir-
mabo super te oculos meos.
Nolite fieri sicut equ9 ꝛ mu
lus: quibus nõ est intellectus
In chamo ꝛ freno maxillas
eorum cõstringe: qui nõ ap-
proximant ad te.
Multa flagella pctõrꝭ: sperã-
tẽ aũt ĩ dño mia circũdabit.
Letamini in dño ꝛ exultate
iusti: et gloriamini omẽs re-
cti corde.
Gl'ia. ãn. In tua iusticia li-
bera me dñe. ps. xxxii.
Exultate iusti in dño: re
ctos decet collaudatio
Cõfitemĩ dño in cithara: in
psalterio decẽ cordarũ psal-
lite illi.
Cãtate ei cãticũ nouũ: bene
psallite ei in vociferatione.
Quia rectum est verbũ dñi:
et omnia opera eius in fide.
Diligit miam ꝛ iudiciũ: mi
sericordia dñi plena ẽ terra.

Verbo dñi celi firmati sũt: et spũ oris ei⁹ oĩs virtus eorꝫ

Congregans sicut in vtre aquas maris: ponens in thesauris abissos

Timeat dñm oĩs terra: ab eo autẽ cõmoueantur omẽs inhabitantes orbem

Qm̃ ipse dixit ⁊ facta sunt: ipse mãdauit et creata sunt

Dñs dissipat cõcilia gẽtiũ reprobat aũt cogitatiões ppłorũ: ⁊ reprobat cõsilia pricipũ

Cõsiliũ aũt dñi ĩ etnũ manet: cogitatiões cordis ei⁹ in generatione ⁊ generationem

Beata gens cuius est dominus de⁹ ei⁹: populus quẽ elegit in hereditatem sibi.

De celo respexit dñs: vidit omnes filios hominum.

De preparato habitaculo suo: respexit super omẽs q̃ habitant terram

Qui finxit sigillatĩ corda eorꝫ: q̃ ĩtellexit oĩa opa eorũ.

Non saluatur rex p multã ṽtutẽ: et gygas nõ saluabit in multitudine virtutis sue.

Fallax equus ad salutẽ: in abundantia autem virtutis sue non saluabitur

Ecce oculi dñi super metuẽtes eum: ⁊ in eis qui sperant super misericordia eius

Vt eruat a morte aĩas eorꝫ: et alat eos in fame.

Aĩa nr̃a sustinet dñm: qm̃ adiutor ⁊ ptector noster est.

Qr in eo letabit cor nostrũ: ⁊ in noĩe scõ eius sperauim⁹

Fiat misericordia tua dñe super nos: quemadmodũ sperauimus in te. ps. xxxiii

Benedicã dñm in oĩ tpe sẽp laus ei⁹ ĩ ore meo

In dño laudabit aĩa mea: audiant mãsueti ⁊ letentur.

Magnificate dñm mecũ: et exaltem⁹ nomẽ ei⁹ in idipsũ

Exquisiui dñm ⁊ exaudiuit me: ⁊ ex omnibus tribulationibus meis eripuit me

Accedite ad eũ ⁊ illuminamini: ⁊ facies vr̃e nõ ɔfũdẽt

Iste pauper clamauit ⁊ dñs exaudiuit eũ: ⁊ ex oĩbus tribulationib⁹ eius saluauit eũ

Immittit angel⁹ dñi in circuitu timentium eum: et eripiet eos

Gustate et videte quoniam suauis est dñs: beatus vir q̃ sperat in eo.

Timete dñm oẽs scĩ ei⁹: qm̃ nõ est inopia timẽtibus eum

Diuites eguerunt ⁊ esurierunt: inquirẽtes autem dñm non minuentur omni bono.

Venite filii audite me: timorem dñi docebo vos.

Quis est hõ qui vult vitaꝫ: diligit dies videre bonos

Prohibe linguã tuã a malo:

et labia tua ne loquãt dolũ
Diuerte a malo ꝛ fac bonũ: inquire pacẽ ꝛ ꝑsequere eam
Oculi dñi sup iustos: ꝛ aures eius ad preces eorum.
Vult⁹ autẽ dñi sup facientes mala: vt perdat de terra memoriam eorum
Clamauerũt iusti ꝛ dñs exaudiuit eos: ꝛ ex oïb⁹ tribulationibus eoꝝ liberauit eos
Iuxta est dñs his qui tribulato sunt corde: ꝛ humiles spiritu saluabit
Multe tribulationes iustorum: ꝛ de omĩbus his liberauit eos dñs.
Custodit dñs oïa ossa eoꝝ: unũ ex his non conteretur
Mors peccatoꝝ pessima: ꝛ q̇ oderũt iustum delinquent
Redimet dñs aïas seruorũ suorum: et non deliquẽt omnes qui sperant in eo
Gloria. ãn. Rectos decet col laudatio. ps. xxxiiii.
Iudica dñe nocentes me: expugna impugnantes me
Apprehẽde arma ꝛ scutũ: ꝛ exurge in adiutoriũ michi
Effũde frameã ꝛ cõclude ad uersus eos q̇ ꝑsequũtur me: dic aïe mee salus tua ego sũ.
Confundãtur et reuereant: querentes animam meã.
Auertantur retrorsum et confundantur: cogitãtes michi mala
Fiãt tanq̃ puluis añ faciẽ vẽti: ꝛ angel⁹ dñi coartãs eos.
Fiat via eoꝝ tenebre et lubricum: et angelus dñi persequens eos.
Qm̃ gratis abscõderũt michi interitũ laquei sui: supuacue exprobrauerũt aïaȝ meã.
Veniat illi laque⁹ quẽ ignorat: ꝛ captio quam abscondit apprehẽdat eum ꝛ in laqueũ cadat in idipsum
Anima autem mea exultabit in dño: et delectabitur super salutari suo.
Omnia ossa mea dicent: domine quis similis tibi
Eripiẽs inopẽ de manu fortiorũ eius: egenũ ꝛ pauperem a diripientibus me.
Surgentes testes iniqui: que ignorabam interrogabãt me
Retribuebãt michi mala ꝓ bonis: sterilitatẽ aïe mee.
Ego aũt cum michi molesti essent: induebar cilicio.
Humiliabam ĩ ieiunio animã meã: ꝛ oratio mea in sinu meo conuertetur
Quasi ꝓximũ ꝛ quasi fratrẽ nr̃ȝ sic ꝯplacebã: quasi lugẽs ꝛ ꝯtristat⁹ sic hũiliabar
Et aduersum me letati sũt et cõuenerũt: cõgregata sunt sup me flagella et ignoraui.
Dissipati sunt nec cõpuncti

tentauerūt me subsannauerunt me subsannatione: frēduerūt sup me dentib9 suis.
Dñe qñ respicies restitue animā meā a malignitate eorum: a leonib9 vnicā meam.
Confitebor tibi in ecclesia magna: in populo graui laudabo te.
Non supergaudeant michi qui aduersantur michi iniq: qui oderunt me gratis et annuunt oculis
Qm̄ michi qdē pacifice loquebāt: & ī iracūdia terre loquentes dolos cogitabant
Et dilatauerūt super me os suum: dixerunt euge euge viderunt oculi nostri
Vidisti dñe ne sileas: domine ne discedas a me
Exurge et intende iudicio meo deus meus: et dominus meus in causam meam
Iudica me scdm iusticiam tuam dñe de9 meus: & nō supgaudeant michi.
Non dicant in cordib9 suis euge euge aīe nostre: nec dicant deuorabimus eum.
Erubescāt & reuereāt simul qui gratulantur malis meis
Induant confusione et reuerentia: qui maligna loquūtur super me
Exultent et letentur qui volunt iusticiam meā: & dicant semper magnificetur dñs q volunt pacem serui eius.
Et ligua mea meditabitur iusticiam tuam: tota die laudem tuam. Psalmus xxxv.

Dixit iniustus vt delinquat in semetipso: non est timor dei ante oculos ei9.
Quoniam dolose egit ī cōspectu ei9: vt inueniatur iniqtas eius ad odium
Verba oris eius iniquitas & dol9: noluit intelligere vt bene ageret
Iniquitatem meditatus est in cubili suo astitit oī vie nō bone: maliciam autem non odiuit.
Dñe in celo mīa tua: & veritas tua vsq ad nubes
Iusticia tua sicut mōtes dei: iudicia tua abyssus multa.
Homines et iumenta saluabis dñe: quēadmodum multiplicasti mīam tuam deus.
Filii autē hoīm: in tegmine alarū tuarum sperabunt.
Inebriabūtur ab vbertate domus tue: et torrente voluptatis tue potabis eos
Quoniam apud te est fons vite: & in lumine tuo videbimus lumen.
Pretende mīam tuam scientibus te: et iusticiam tuā his qui recto sunt corde
Non veniat michi pes sup.

die: et manus peccatoris non moueat me.

Ibi ceciderunt qui operant iniquitatem expulsi sunt nec potuerunt stare

Gloria patri. an. Expugna impugnantes me. ps. xxxvi.

Noli emulari in malignantibus: neqꝫ zelaueris facientes iniquitatem.

Qm̄ tanqꝫ fenū velocit arescent: ꝛ queadmodum olera herbarum cito decident.

Spera in dño et fac bonitatē: et inhabita terram ꝛ pasceris in diuitiis eius

Delectare in dño: et dabit tibi petitiones cordis tui

Reuela dño viam tuā: ꝛ spera in eo et ipse faciet

Et educet quasi lumen iusticiam tuam et iudicium tuuꝫ tanqꝫ meridiem: subdit⁹ esto dño et ora eum

Noli emulari in eo qui prosperatur in via sua: ꝛ in hoīe faciente iniusticias.

Desine ab ira et derelinque furorē: noli emulari vt maligneris

Qm̄ qui malignant exterminabūtur: sustinētes auteꝫ dñm ipsi hereditabūt terrā.

Et adhuc pusillū et nō erit peccator: ꝛ queres locum ei⁹ et non inuenies.

Mansueti autē hereditabūt terram: et delectabuntur in multitudine pacis

Obseruabit pctoꝝ iustū: ꝛ stridebit sup eum dentibus suis

Dñs autē irridebit eū: qm̄ prospicit qꝫ veniat dies eius.

Gladiū euaginauerūt peccatores: intēderunt arcū suum

Ut decipiāt pauperē ꝛ iopē: vt trucident rectos corde

Gladius eorum intret ī corda ipsorum: et arcus eorū cōfringatur

Melius est modicū iusto: super diuitias pctoꝝ multas

Qm̄ brachia pctoꝝ cōterent: confirmat autē iustos dñs.

Nouit dñs dies īmaculatorū: ꝛ hereditas eoꝝ ī etnū erit

Non cōfundētur in tpe malo: ꝛ in diebus famis saturabunt/ qꝛ pctores peribunt

Inimici vo dñi mox vt honorificati fuerint ꝛ exaltati: deficientes queadmodū fumus deficient

Mutuabitur peccator et nō soluet: iustus autem miseret et retribuet

Quia benedicentes ei hereditabunt terram: maledicentes autem ei disperibunt

Apud dñm gressus hoīs dirigent: et viam eius volet

Cū ceciderit iust⁹ nō collidetur: qꝛ dñs suppōit manū suā

Iunior fui eteni senui: ꝛ nō

vidi iustũ derelictũ nec semẽ eius querens panem.
Tota die miseretur ⁊ cõmo dat: et semen illius in bene= dictione erit.
Declina a malo ⁊ fac bonũ: et inhabita in seculũ seculi.
Quia dñs amat iudiciũ: et nõ derelinquet sanctos suos: in eternum conseruabuntur.
Iniusti punientur: et semen impiorum peribit.
Iusti autẽ hereditabunt ter ram: et inhabitabunt in se= culũ seculi super eam.
Os iusti meditabitur sapiẽ= tiam: ⁊ lingua eius loquetur iudicium.
Lex dei eius in corde ipsius: et non supplantabuntur gres sus eius.
Considerat peccator iustũ: et querit mortificare eum.
Dñs aũt nõ derelinquet eũ in manib9 eius: nec dãnabit eum cum iudicabitur illi.
Expecta dominũ et custodi viam eius et exaltabit te vt hereditate capias terrã: cum perierint peccatores videbis
Vidi impiũ superexaltatũ: et eleuatũ sicut cedros libani
Et trãsiui et ecce nõ erat: q̃= siui eũ et nõ est ĩuent9 loc9 ei9
Custodi ĩnocentiam ⁊ vide equitatem: quoniã sunt reli= quie homini pacifico.
Iniusti autẽ disperibũt si= mul: reliquie ĩpiorꝝ interibũt
Salus autẽ iustorũ a dño: et protector eorũ in tẽpore tri= bulationis.
Et adiuuabit eos dñs et li= berabit eos: ⁊ eruet eos a pec catoribus et saluabit eos/ qꝛ sperauerũt in eo. ps. xxxvii.
Domĩe ne ĩ furore tuo arguas me: neq̧ in ira tua corripias me.
Quoniaꝫ sagitte tue infixe sunt michi: et cõfirmasti sup me manũ tuam.
Nõ ẽ sanitas ĩ carne mea a facie ire tue: nõ est pax ossib9 meis a facie peccatorꝝ meorꝝ
Qm̃ ĩiq̃tates mee supgresse sunt caput meũ: ⁊ sicut onus graue grauate sunt sup me.
Putruerũt et corrupte sunt cicatrices mee: a facie insipi= entie mee.
Miser factus sum ⁊ curua= tus sum vsq̧ in finem: tota die cõtristatus ingrediebar.
Quoniã lũbi mei ĩpleti sũt illusionibus: ⁊ nõ est sanitas in carne mea.
Afflictus sum et humilia= tus sum nimis: rugiebã a ge mitu cordis mei.
Domine ante te omne desi= derium meũ: et gemit9 meus a te non est abscõditus.
Cor meum cõturbatũ est in

me dereliquit me virtus mea: et lumen oculorum meorum et ipsum non est mecū.

Amici mei et primi mei: ad uersum me appropinquaue-runt et steterunt.

Et qui iuxta me erant delō-ge steterunt: et vim faciebāt qui querebant aīam meā.

Et qui inquirebant mala mi-chi locuti sunt vanitates: et dolos tota die meditabātur

Ego autē tanquam surdus non audiebam: et sicut mutus nō aperiens os suum.

Et factus sum sicut hō non audiens: et nō habens in ore suo redargutiones.

Quoniam ī te dñe speraui: tu ex-audies me dñe deus meus.

Quia dixi nequādo supergau deant michi īimici mei: et dū cōmouētur pedes mei super me magna locuti sunt.

Quoniā ego in flagella pa ratus sum: et dolor meus in cōspectu meo semper.

Quoniam iniquitatē meā annūcia bo: et cogitabo pro pctō meo.

Inimici autē mei viuunt et cōfirmati sūt super me: et mul-tiplicati sūt qui oderūt me īique

Qui retribuūt mala pro bo nis detrahebant michi: quo-niam sequebar bonitatem.

Ne derelinquas me dñe deus meus: ne discesseris a me.

Intende ī adiutoriū meum: domine deus salutis mee.

Gloria. ān. Reuela dño viā tuā. ℣. Dñe in celo mīa tua. ℟. Et veritas tua vsque ad nubes. Lectiōes et ℟. de cadē fer. Ante laud. p aduētū. ℣. Emitte agnū tuū dñe dñato rēt're ℟. De petra deserti ad mōte filie syon. Sed in oīb9 aliis fer. a Dñe ne ī ira. vsque ad xl. et a Deus oīm. vsque ad aduentū dñi. qñ de fer. agit. Dicet hic vs9. Fiat mīa tua dñe super nos. ℟. Quem-admodum sperauimus in te.

In laudibus. Psalmus. l.

Miserere mei deus: secū dū magnā mīam tuā.

Et secūdū multitudinē mi-serationū tuarum: dele iniqui-tatem meam.

Amplius laua me ab īiqtate mea: et a pctō meo mūda me.

Quoniā īiquitatem meam ego cognosco: et peccatū meū contra me est semper.

Tibi soli peccaui et malum corā te feci: vt iustificeris in sermonibus tuis et vincas cū iudicaris.

Ecce enī in inquitatib9 con ceptus sum: et in peccatis cō-cepit me mater mea.

Ecce enī veritatem dilexisti incerta et occulta sapientie tue manifestasti michi.

Asperges me dñe ysopo et mundabor: lauabis me et super niuem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudium et leticiam: et exultabūt ossa humiliata
Auerte faciem tuā a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele.
Cor mundū crea in me de⁹: et spiritum rectum īnoua in visceribus meis.
Ne proiicias me a facie tua: et spiritum sanctuȝ tuum ne auferas a me.
Redde michi leticiam salutaris tui: et spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: et impii ad te conuertentur.
Libera me de sanguinibus deus de⁹ salutis mee: et exultabit lingua mea iusticiā tuā:
Dñe labia mea aperies: et os meū annūciabit laudē tuā.
Quoniā si voluisses sacrificiū dedissem: vtiq; holocaustis non delectaberis.
Sacrificiū deo spiritus cōtribulatus: cor cōtritū et humiliatū deus non despicies.
Benigne fac dñe ī bona voluntate tua syon: vt edificētur muri hierusalem.
Tunc acceptabis sacrificiū iusticie oblatiões et holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.
Glia. ā. Miserē mei de⁹. p̄. v.
Verba mea aurib⁹ pcipe do. vt s̄ folio p̄mo. ā. Intellige clamorē meū dñe. ān. Deus deus meus ad te de luce vigilo. p̄s. Ipsum. Isaie. xii.
Confitebor tibi domīe qm̄ irat⁹ es michi: cōuersus est furor tuus et consolatus es me.
Ecce de⁹ saluator me⁹: fiducialiter agam et nō timebo.
Quia fortitudo mea et laus mea dñs: et factus est michi in salutem.
Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris: et dicetis in illa die confitemini dño et inuocate nomen eius.
Notas facite ī pplīs adīuētiões eius: memētote quoniā excelsum est nomen eius.
Cantate dño quoniam magnifice fecit: annunciate hec in vniuersa terra.
Exulta et lauda habitatio syon: quia magnus in medio tui sanctus israel.
Glia pr̄i. ān. Conuersus est furor tuus dñe et consolatus es me. ān. Laudate dñm de celis. p̄s. Ipsum. Capitulū.
Ecce dies veniunt dicit dñs/ et suscitabo dauid germē iustū et regnabit rex et sapiēs erit et faciet iudiciū

et iusticiã in terra. Hoc capitulũ dicet quotidie ad laud. in fer. p totũ aduen. qñ de ea agitur. hy9. Uox clara vtš. ante pmã v. Uox clamãtis. Et oĩbus fer. ad laud. a Dñe ne ĩ ira. vsq ad caput ieiunii et a Deus oĩm. vsq ad aduẽtum dñi quãdo de feria. agitur dicetur Cpm. Corin. xvi

Uigilate et orate: state in fide: viriliter agite et confortamini & oĩa vestra in caritate fiãt. ℂ A Dñe ne in ira. vsq ad xl. qñ de. ii. fer. agit dr ad lau. sequẽs. Hy9.

Splendor paterne glorie: de luce lucẽ pferẽs: lux lucis et fons lumis: dies diem illuminans.

Uerusq sol illabere: micãs nitore perpeti: iubarq sancti spũs: ĩfunde nostris sensib9.

Uotis vocemus te patrem: patrem perẽnis glorie: pater potentis gratie: culpam relleget lubricam.

Informet actus strẽnuos: dentẽ retũdat inuidi: casus fecundet asperos: donet gerendi gratiam.

Mentem gubernet et regat: casto fidei corpore: fides calore ferueat: fraudis venena nesciat.

Xpusq nobis sit cibus: potusq nr sit fides: leti bibam9 sobriã: ebrietatẽ spiritus.

Letus dies hic transeat: pudor sit vt diluculũ: fides velut meridies: crepusculũ mẽs nesciat.

Aurora cursus puehit: aurora totus pdeat: in patre totus fili9: & tot9 in vbo pater.

Deo pri sit glia: eiusq soli filio: cũ spũ paraclito: et nũc ei ĩ perpetuũ. Amẽ. v. In matutinis dñe meditabor in te R. Quia fuisti adiutor me9. Per estatẽ. dr hy9. Ecce iam noctis v. In matutinis dñe. Iste v. dr oĩb9 fer. ad laud. a Dñe ne in ira. vsq ad xl. et a Deus oĩm. vsq ad aduẽ. dñi qñ de fer. agit. ãn. Bñdictus deus israel. ps. Ipm. Deinde dicant preces fer. hoc modo.

Kyrie el. iii. Xpe el. iii. Kyrie el. iii. Pater nr.

Et ne nos. Sed libera nos.

Ego dixi dñe miserere mei. Sana animam meam quia peccaui tibi.

Cõuertere domĩe vsqquo. Et deprecabilis esto sup seruos tuos.

Fiat misericordia tua domine super nos.

Quẽadmodũ sperauim9 ĩ te

Sacerdotes tui induantur iusticiã. Et sancti tui exultent.

Domine saluum fac regem Et exaudi nos in die qua in-

uocauerimus te.
Saluos fac seruos tuos et ancillas tuas Deus me9 sperantes in te.
Saluum fac populum tuum dñe et benedic hereditati tue Et rege eos ꝛ extolle illos vsqꝫ in eternum.
Dñe fiat pax in ꝟtute tua. Et abūdātia in turrib9 tuis
Orem9 ꝑ fidelib9 defunctis Requiē eternā dona eis dñe: et lux perpetua luceat eis.
Exaudi dñe vocē meā qua clamaui ad te Miserere mei et exaudi me.
Miserere mei deus. tot9 ps̄. dicatur sine nota cū Glia. et Sicut erat. Finito p̄o. solus sacerd. erigat se: ꝛ ad graduꝫ choꝛi accedat. s. ad mat. et ad vesperas tūc dicēdo hos v9.
Exurge dñe adiuua nos. Et libera nos pꝛopter nomē tuū
Dñe deus virtutū conuerte nos. Et ostende faciē tuaꝫ et salui erimus.
Dñe exaudi. Et clamoꝛ.
Dñs vo. Et cū. Oꝛemus.
In aduētu dñi qñ d fer agit dūr mēo. ad mat. ān. Spūs sanctus in te descēdet maria ne timeas habēs in vtero filiū dei alla. v. Egredieꝛ virga de radice iesse. R. Et flos de radice ei9 ascēdet. or Deus qui de beate marie virginis vtero verbū tuum angelo nūciante carnem suscipere voluisti: p̄sta supplicibus tuis: vt qui vere eaꝫ dei genitricē credimus: eius apud te intercessionib9 adiuuemur. Per eūdē. x. Mēo. de oībus sctis ān. Ecce dñs veniet et oēs sancti ei9 cum eo: et erit in die illa lux magna alla. v. Ecce apparebit dñs sup nubem candidā. R. Et cū eo sanctoꝛum milia. Orō
Consciētias nostras q̄s dñe visitando purifica: vt veniēs iesus xp̄s fili9 tuus dñs noster cū omnibus sanctis paratā sibi in nobis inueniat māsionem. Qui te. vi. et reg. ꝛc. Ad vs̄. ꝛ c̄. Ab octa. sancti stephani vsqꝫ ad purifi. quotidie fiat mēo. de sancta maria de quocūqꝫ fiat serui. tam ad vs̄. q̄ꝫ ad matu. nisi in vigi. epy ꝛ in die eiusdem. In fes. ix. lec. ītra octa. et in octa. qñ choꝛus regiꝛ. Et in dñicis ad vtrasqꝫ ves̄. cuꝫ hac ān. Quando natus es ineffabiliter ex virgine tūc im plete sunt scripture sicut pluuia in vellus descendisti vt saluum faceres genus humanum te laudamus de9 noster Et ad matuꝛ. cum hac ā. Ecce maria genuit nobis saluatoꝛem quem iohannes vidēs

exclamauit dicens: ecce agn9 dei ecce qui tollit peccata mũdi alleluya. In fer̃ vero ⁊ in fes. iii. lec. sine regimine chori ad ves̃. dicitur hec ãn. Rubum quem viderat moyses incombustum conseruatam agnouimus tuam laudabilẽ virginitatem dei genitrix intercede pro nobis. Et ad matuti. cum hac ãn. Germinauit radix iesse orta est stella ex iacob virgo peperit saluatorem te laudamus deus noster. Et ad matuti. dicitur sẽper v. Post partum virgo inuiolata permansisti. Et ad vs̃. dicitur v Speciosus forma pre filiis hominum. Rm Diffusa est gratia in labiis tuis. Non dicit ulteri9 Or.

Deus qui salutis eterne beate marie virginitate fecunda humano generi premia prestitisti: tribue quesumus: vt ipsam pro nobis intercedere sentiamus: p quam meruimus auctorẽ vite suscipere dominum nostrũ iesum xpm filium tuũ. Deinde fiat memoria de oib9 sanctis in fer̃. et in fes. sine regi. chori ad ves̃. et ad matuti. Post purifi. vo. ad matuti. dicitur hec ãn. Beata mater et innupta virgo gloriosa regina mundi intercede pro nobis ad dominum. v9. Post partum oratio. Famulorum vel oratio. Omnipotens sempiterne deus vt posterius patet. Non dicitur hec oratio. Concede quesumus misericors deus ad memo. de sãcta maria: nisi ad processio. tantum. Memoria de omnibus sanctis. Ad matuti. ãn. Exultabunt. v. Mirabilis oratio Infirmitatem. vel orõ. Omnium sanctorum. vel oratio. Uide domine. vel orõ. Tribue quesumus domine. ⁊ c. Post purificationem ad memo. de sancta maria. dicantur antipho. sicut infra ante completorium notatur. Et etiam de omibus sc̃tis ad vs̃. et ad memo. de pas. tempore.

¶ Fer̃. iiii. in capite ieiunii ⁊ quotidie vsq ad cenã dñi qñ de tp̃ali agitur ad matu. fiat memo. p penitẽtib9 cũ hac ã. Conuertimini ad me in toto corde vr̃o: in ieiunio ⁊ fletu ⁊ in planctu dicit dñs. v. Peccauimus cũ patribus nostris R. Iniuste egimus iniq̃tatẽ fecimus Oratio.

Exaudi q̃s dñe supplicũ preces et confitentiũ tibi pce peccatis: vt pariter nobis indulgentiã tribuas benignus et pacem. p dñz. Ad vs̃. vero cũ hac ãn. eo dic. Quis scit si

conuertatur et ignoscat deus et relinquat post se bñdictiõez ℣. Dñe nõ scdm pctã nrã facias nobis. ℟. Neqz scdm iniquitates nrãs retribuas nobis Orõ vts. Exaudi. ¶ Feria. ii. post octa. trini. et ab hic vsqz ad aduentũ dñi: tã i fer quam in fes. iii. lec. sine regi. chori et in octa. et infra qñ cho. nõ regit dicant he tres mẽo. scz de cruce: de sctã maria: et de oĩbus sctis. Cũ vo in festis. iii. lec. aliqd festum sctõr cõtig. tunc in pmis fiat memo. de sctõ: et postea memo. supradicte. Per octa. vo reliqar siue dr de sctis siue de fer. sp fiat in primis memo. de cruce Ad matu. ãn. Nos aũt gloriari oportet in cruce dñi nrĩ iesu christi. ℣. Omis terra adoret te de⁹ et psallat tibi. ℟. Psalmũ dicat nomini tuo. Orõ.

DEus q sanctã crucem tuã ascendisti et mũdi tenebras illuminasti: tu corda et corpora nrã illuminare dignare saluator mũdi. Qui vi. et reg. cum deo. vel oratio

PErpetua qs dñe pace custodi: quos per lignum sancte crucis redimere dignatus es saluator mundi. Qui vi. et reg. cũ deo pa. Mẽo. de sctã ma. ad matu. ã. Btã mater et innupta. vt proxime s.

Añ. Post partum. Orõ.

Defesto nobis dñe deus noster: et quos sctẽ crucis letari facis honore eius quoqz ppetuis defende subsidiis. p.

Famulorũ tuor vel or qs dñe delictis ignosce vt qui tibi placere de actibus nris nõ valemus: genitricis filii tui dñi nri iesu xpi intercessiõe saluemur Per eũd

Omps sempiter= vel or ne de⁹ nos famulos tuos dextera tue potentie a cũctis ptege periculis: et gloriosa beate marie semper virginis intercessione fac nos presenti gaudere prosperitate et futura. p. r. Non dr orõ. Cõcede qs mi. ad mẽo. de sancta maria p totũ annũ. sed ad p ces. et ad complet. de ea tm. Memo. de oĩb⁹ sctis ad mat. ãn. Exultabunt sancti in gloria letabunt in cubilib⁹ suis ℣. Mirabilis de⁹ ĩ sctĩs suis. ℟. Et glios⁹ ĩ maiestate sua

Infirmitatẽ nrãm Or qs dñe ppicius respice: et mala omĩa que iuste meremur omniũ sctõr tuor ĩtercessione auerte. Per r. vel or

Omniũ sanctorum tuor qs dñe intercessiõe placatus et veniam delictorum nobis tribue et remedia sempiterna concede. p. vel orõ.

Vide dñe infirmitates nr̃as & intercedẽtibus oĩbus sc̃tis tuis: celeri nobis pietate succurre. p. vel orõ Tribue q̃s dñe oẽs sanctos tuos iugiter orare ꝓ nobis: et eos sẽp clemẽter audire digneris. p. Mẽo. de cruce ad vs̃. ã. Salua nos xp̃e saluator ꝑ virtutẽ sancte crucis q̇ saluasti petrũ ĩ mari miserere nobis. v Dĩs terra vel ã. Per signũ sctẽ crucis de inimicis nr̃is libera nos deus noster. vel ãn Adoramꝰ te xp̃e & benedicimꝰ tibi: quia per crucẽ tuã redemisti mũdum. vꝰ Dĩs terra. orꝫ vts̃. ad matu Mẽo. de sc̃ã maria ad vs̃. ãn. Sc̃ã maria virgo intercede pro toto mũdo q̇a genuisti regẽ orbis. v. Sãcta dei genitrix virgo semꝑ maria. vel ãn. Sctã dei genitrix virgo semꝑ maria intercede pro nobis ad dñm deũ nr̃m v. Post partum. vel ãn. In prole mater in partu virgo gaude et letare pia mater domini. v. Sancta dei genitrix orꝫ. vts̃. ad matu. Mẽo. de oĩbus sctĩs ad vs̃. ãn. Sãcti dei oẽs q̇ estis cõsortes supnorũ ciuiũ intercedite ꝓ nobis. v. Letamini. vl. Exultẽt. vel ã. Oẽs electi dei nr̃i mẽoramini ante deũ vt vestris precibus adiuti mereamur vobis adiungi. v. Letamini. vel exultent. vel ãn Sc̃õꝝ ṕcibꝰ cunctorũ redde salutẽ corporis & aĩe xp̃e tuis famulis. v. Letamini. vel. ãn. O q̃ꝫ gloriosum est regnũ in quo cum christo gaudẽt oẽs sancti amicti stolis albis sequũtur agnũ quocunqꝫ ierit. v. Letamini. Isti duo v. ad mẽo. de oĩbꝰ sc̃tĩs nõ variãt nisi cũ v. Letamĩ. ad. i. vs̃. dr̃ tũc ad mẽo. de oĩbus scĩs dicet̃ v. Exultẽt Similiter ad matu. qñ v. Mirabilis deꝰ. dr̃ in lau. tũc ad memo. de oĩbus sc̃tĩs dicetur v. Iustorũ aĩe. qd̃ ꝑ totũ annũ obseruet̃: nisi in aduẽ. & ĩ tp̃e pas. orꝫ. vts̃. ad matu. ¶ Fer̃ iii. ad matu. ꝑ aduẽtũ Inuit̃ hyꝰ. vts̃. in. ii. feria notãtur. Sed a Dñe ne in ira. vsqꝫ ad xl. qñ v. iii. fer̃ agit̃ dr̃ ad matu. sequẽs Inuit̃. Iubilemꝰ deo salutari nr̃o. p̃s. Venite

hyꝰ. Consors paterni luminis/ lux ip̃e lucis & dies/ noctẽ canẽdo rũpimus/ assiste postulantibus

Aufer tenebras mentiũ/ fuga cateruas demonum/ expelle somnolentiã/ ne pigritantes obruat

Sic christe nobis oĩbus/ ĩdulgeas credentibꝰ/ vt prosit exorantibus/ quod precinentes

psallimus.
Presta pater piissime. Per estatem hymn⁹. Nocte surgē tes vigi. Psalmus xxxviii.
Dixi custodiā vias meas: vt non deliquam in ligua mea.
Posui ori meo custodiā: cū consisteret peccator aduersum me
Obmutui et humiliatus sum et silui a bonis: et dolor meus renouatus est
Concaluit cor meum intra me: et in meditatiōe mea exardescet ignis
Locut⁹ sum in lingua mea: notum fac michi domine finem meum.
Et numerū dierū meorū qs est: vt sciam quid desit michi
Ecce mensurabiles posuisti dies meos: et substantia mea tanq̄ nichilum ante te.
Verūtamē vniuersa vanitas: omnis homo viuens
Verūtamen in ymagine ꝑtrāsit homo: sed et frustra cō turbatur
Thesaurisat: et ignorat cui congregabit ea
Et nunc que est expectatio mea nonne dn̄s: et substātia mea apud te est
Ab omnibus iniquitatib⁹ meis erue me: opprobriū insipienti dedisti me
Obmutui et nō aperui os meum quoniā tu fecisti: amoue a me plagas tuas.
A fortitudine man⁹ tue ego defeci: in increpationibus ꝓpter iniquitatem corripuisti hominem
Et tabescere fecisti sicut araneā aīam ei⁹: verūtamē vane conturbat̄ omnis homo.
Exaudi orationē meā dn̄e et deprecationē meā: auribus ꝑcipe lachrymas meas
Ne sileas qm̄ aduena ego sū apud te: et peregrinus sicut omnes patres mei.
Remitte michi vt refrigerer priusq̄ abeam: et ampli⁹ non ero. ps. xxxix.
Expectans expectaui dominū: et intendit michi
Et exaudiuit preces meas et eduxit me de lacu miserie: et de luto fecis.
Et statuit supra petram pedes meos: et direxit gressus meos
Et immisit in os meū canticū nouū: carmen deo nostro
Videbunt multi et timebūt: et sperabunt in domino
Beat⁹ vir cui⁹ ē nomē dn̄i spes ei⁹: et nō respexit in vanitates et insanias falsas
Multa fecisti tu dn̄e de⁹ me⁹ mirabilia tua: et cogitatio-

nibus tuis non est qui simi-
lis sit tibi.
Annũciaui & locut⁹ sũ: mul
tiplicati sunt super numerũ.
Sacrificiũ & oblatiõe; nolui
sti: aures aũt pfecisti michi.
Holocaustũ & p pctõ non po
stulasti: tũc dixi ecce venio
In capite libri scriptũ ẽ de
me vt facerẽ volũtatẽ tuã de⁹
meus volui: et legẽ tuam in
medio cordis mei
Annũciaui iusticiã tuã ĩ ec
clesia magna: ecce labia mea
non prohibebo dñe tu scisti
Iusticiam tuam nõ abscon
di in corde meo: veritatẽ tuã
et salutare tuum dixi
Non abscondi mĩam tuã et
veritatẽ tuã: a cõsilio multo
Tu aũt dñe ne longe facias
miserationes tuas a me: mĩa
tua et veritas tua semper su-
sceperunt me
Quoniam circũdederũt me
mala quor; nõ est numer⁹: cõ
prehenderũt me iniquitates
mee et non potui vt viderem
Multiplicate sũt super capil
los capitis mei: et cor meũ de
reliquit me
Complaceat tibi domĩe vt
eruas me: dñe ad adiuuãdu;
me respice
Confundãtur & reuereant
simul qui querũt animã meã:
vt auferant eam
Conuertãt retrorsũ & reue
reant: q̃ volũt michi mala
Ferãt cõfesti cõfusionẽ suã:
qui dicunt michi euge euge.
Exultẽt & letent sup te om̃s
querẽtes te & dicãt semp ma
gnificetur dñs: qui diligunt
salutare tuum
Ego aũt mẽdic⁹ sum & pau
per: dñs sollicitus est mei
Adiutor me⁹ & ptector me⁹
es tu: de⁹ me⁹ ne tardaueris.
Gloria patri. ã. Ut nõ delin
quam in lingua mea. ps. xl.
Beatus qui intelligit su
per egenũ & pauperẽ: ĩ
die mala liberabit eum dñs.
Dñs conseruet eũ et viuifi
cet eum et beatũ faciat eũ in
terra: & non tradat eum ĩ ani
mam inimicorum eius
Dñs opẽ ferat illi sup lectũ
doloris ei⁹: vniuersũ stratũ
eius vsasti in infirmitate ei⁹
Ego dixi dñe miserere mei:
sana aĩam meam quia pecca
ui tibi.
Inimici mei dixerunt mala
michi: quando moriet & peri
bit nomen eius
Et si ingrediebatur vt vide
ret vana loquebatur: cor ei⁹
cõgregauit iniquitatem sibi.
Egrediebat foras: et loque-
batur in idipsum
Aduersum me susurrabãt
oẽs inimici mei: aduersũ me

cogitabant mala michi.
Verbū iniquū cōstituerunt aduersū me: nūquid qui dormit non adiiciet vt resurgat
Etenim homo pacis mee in quo speraui qui edebat panes meos: magnificauit super me supplantationem.
Tu aūt dñe miserere mei et resuscita me: et retribuā eis.
In hoc cognoui quoniā vo luisti me: quoniā nō gaudebit inimicus meus super me.
Me aūt propter innocētiam suscepisti: et cōfirmasti me in conspectu tuo in eternum.
Bñdictus dñs de⁹ isrl: a sclo et in seculū fiat fiat. ps. xli.
Quemadmodū deside-rat ceruus ad fontes aquarū: ita desiderat anima mea ad te deus.
Sitiuit anima mea ad deum fontē viuū: quādo veniam et apparebo ante faciem dei.
Fuerūt michi lachryme mee panes die ac nocte: dum dicitur michi quotidie vbi est deus tuus.
Hec recordatus sum et effudi in me aīam meā: qm̄ trāsi bo in locū tabernaculi admi rabilis vsq ad domū dei.
In voce exultationis et cōfessionis: sonus epulantis.
Quare tristis es aīa mea: et quare conturbas me.
Spera in deo quoniā adhuc confitebor illi: salutare vultus mei et deus meus.
Ad meipsum aīa mea con turbata est: ppterea memor ero tui de terra iordanis et hermonii a monte modico.
Abyssus abyssum inuocat: in voce catharactarū tuarū.
Omīa excelsa tua et fluctus tui: super me transierunt.
In die mādauit dñs mīaʒ suam: et nocte canticū eius.
Apud me orō deo vite mee: dicaʒ deo susceptor meus es.
Quare oblit⁹ es mei: et quare contristatus incedo dum affligit me inimicus.
Dum confringuntur ossa mea exprobrauerūt michi: qui tribulant me inimici mei.
Dū dicunt michi per singu los dies: vbi est deus tuus.
Quare tristis es aīa mea: et quare conturbas me.
Spera in deo quoniā adhuc cōfitebor illi: salutare vultus mei et deus meus.
Gloria prī. ā. Sana dñe aīam meā qr peccaui tibi. Iste ps nō dr ad noct. p̄. xlii.
Iudica me de⁹ et dis. p̄. xliii.
Deus auribus nostris audiuim⁹: patres nostri annunciauerunt nobis.
Opus quod operatus es in dieb⁹ eoꝝ: et ī dieb⁹ antiquis.

Manus tua gētes dispdidit et plantasti eos: afflixisti populos et expulisti eos.
Nec enī in gladio suo possederunt terrā: et brachiū eoꝝ non saluauit eos.
Sed dextera tua ⁊ brachium tuum et illuminatio vultus tui: quoniaꝫ cōplacuisti ī eis.
Tu es ipse rex meus ⁊ deus meꝰ: q̇ mādas salutes iacob.
In te īimicos nr̄os ventilabimꝰ cornu: et ī noīe tuo spernemus insurgētes in nobis.
Nō enī ī arcu meo sperabo: et gladius meus non saluabit me.
Saluasti enī nos de affligētibus nos: et odiētes nos cōfundisti.
In deo laudabimur tota die: ⁊ in nomine tuo confitebimur in seculum.
Nunc autē repulisti ⁊ confudisti nos: et nō egredieris deus in virtutibus nostris.
Auertisti nos retrorsū post inimicos nostros: ⁊ qui oderunt nos diripiebant sibi.
Dedisti nos tanq̄ oues escarum: et in gentibus dispersisti nos.
Vendidisti populum tuum sine p̄cio: et nō fuit multitudo in cōmutationibus eorū.
Posuisti nos opprobriū vicinis nostris: subsannationē et derisum his qui in circuitu nostro sunt.
Posuisti nos in similitudinem gentibus: commotionē capitis in populis.
Tota die verecūdia mea cōtra me est: et confusio faciei mee cooperuit me.
A voce exprobrātis ⁊ obloquētis: a facie inimici et ꝑsequentis.
Hec oīa venerūt super nos nec obliti sumus te: et inique nō egimus in testamēto tuo.
Et non recessit retro cor nostrum: et declinasti semitas nostras a via tua.
Quoniā humiliasti nos in loco afflictionis: ⁊ cooperuit nos vmbra mortis.
Si obliti sumus nomen dei nostri: ⁊ si expādimꝰ manus nostras ad deum alienum.
Nōne deus requiret ista: ipse enī nouit abscondita cordis
Quoniā ꝑpter te mortificamur tota die: estimati sumus sicut oues occisionis.
Exurge quare obdormis domine: exurge ⁊ ne repellas in finem.
Quare faciē tuam auertis: obliuisceris inopie nostre et tribulationis nostre.
Quoniam humiliata est in puluere aīa nostra: cōglutinatꝰ est in terra vēter noster

Exurge domīe adiuua nos: et redime nos ꝓpter nomē tuum. Psalmus xliiii.

Eructauit coꝛ meū verbum bonum: dico ego opera mea regi.

Lingua mea calamus scribe: velociter scribentis.

Speciosꝰ foꝛma pꝛe filiis ho minū: diffusa est gratia ī labiis tuis ꝓpterea benedixit te deus in eternum.

Accingere gladio tuo sup femur tuum: potentissime.

Specie tua et pulchritudine tua: intende pꝛospere pꝛocede et regna.

Pꝛopter veritatē et māsuetudinē et iusticiā: et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagitte tue acute: ppl'i sub te cadent in coꝛda inimicoꝛū regis.

Sedes tua deus in seculum seculi: virga directionis vir ga regni tui.

Dilexisti iusticiam et odisti iniquitatē: ꝓpterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie pꝛe consoꝛtibus tuis.

Myꝛrha et gutta et casia a vestimentis tuis a domibus eburneis: ex quibus delectauerūt filie regū ī honoꝛe tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circūdata varietate.

Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuam: ⁊ obliuiscere populū tuū ⁊ domū patris tui.

Et cōcupiscet rex decoꝛē tuum: qm̄ ipse ē dn̄s deus tuus et adoꝛabunt eum.

Et filie tyꝛi in muneribus: vultum tuuꝫ depꝛecabuntur omēs diuites plebis

Oīs gl'ia eius filie regis abintus ī fimbꝛiis aureis: circūamicta varietatibus.

Adducentur regi virgines post eam: pꝛoxime eius afferentur tibi.

Afferenṫ in leticia ⁊ exulta tiōe: adducēṫ in tēplū regis

Pꝛo patribus tuis nati sūt tibi filii: constitues eos pꝛin cipes super omnē terram.

Memoꝛes erunt nomīs tui domine: in omni generatiōe et generationem.

Pꝛopterea populi confitebuntur tibi in eternum: ⁊ in seculum seculi.

Gloꝛia patri. ān Eructauit coꝛ meū verbū bonū. ps. xlv.

Deus noster refugiū et virtꝰ: adiutoꝛ ī tribu latiōibꝰ q̄ īuenerūt nos nimis

Pꝛopterea nō timebimꝰ dū turbabitur terra: ⁊ transferē tur montes in coꝛ maris.

Sonuerunt et turbate sunt aque eoꝛum: cōturbati sunt montes in foꝛtitudine eius.

Fluminis impetus letificat ciuitatē dei: sanctificauit tabernaculum suū altissimus.
Deus in medio eius nō commouebitur: adiuuabit eam deus mane diluculo.
Conturbate sunt gentes et inclinata sunt regna: dedit vocem suam mota est terra.
Dn̄s virtutum nobiscum: susceptor noster deus iacob.
Venite et videte opera dn̄i: que posuit ꝓdigia sup terrā.
Auferēs bella vsq ad finē terre: arcū cōteret et cōfrīget arma et scuta comburet igni.
Vacate et videte qm̄ ego sum deus: exaltabor in gentibus et exaltabor in terra.
Dn̄s virtutū nobiscū: susceptor nr̄ deus iacob. ps. xlvi.
Omnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis.
Quoniam dn̄s excelsus terribilis: rex magnus sup omnem terram.
Subiecit populos nobis: et gentes sub pedibus nostris.
Elegit nobis hereditatem suam: speciē iacob quē dilexit
Ascendit deus in iubilo: et dn̄s in voce tube.
Psallite deo nostro psallite: psallite regi nostro psallite.
Quoniam rex omnis terre deus: psallite sapienter.
Regnabit deus super gentes: deus sedet super sedem sanctam suam.
Principes populorū cōgregati sunt cum deo abraham: quoniā dii fortes terre vehemēter eleuati sunt.
Gloria patri. an. Adiutor in tribulationibus. ps. xlvii.
Magnus dn̄s et laudabilis nimis: ī ciuitate dei nostri in monte sancto eius.
Fundatur exultatiōe vniuerse terre mons syō latera aq̄lonis: ciuitas regis magni.
Deus ī domib9 eius cognoscetur: cum suscipiet eam.
Qm̄ ecce reges terre cōgregati sunt: cōuenerūt in vnū.
Ipsi videntes sic admirati sunt/ cōturbati sunt/ cōmoti sunt: tremor apprehendit eos
Ibi dolores vt parturiētis: in spiritu vehementi cōteres naues tharsis.
Sicut audiuim9 sic vidimus in ciuitate dn̄i virtutum ī ciuitate dei nostri: deus fundauit eam in eternum.
Suscepimus deus misericordiam tuā: in medio tēpli tui
Scd̄m nomen tuū deus sic et laus tua in fines terre: iusticia plena est dextera tua.
Letetur mons syon et exultent filie iude: propter iudicia tua domine.

Circundate syon et comple ctimini eam: narrate in turribus eius.
Ponite corda vestra in vir tute eius: et distribuite domos eius vt enarretis in pro genie altera.
Qm̄ hic est deus de⁹ noster in eternū et ī seculū seculi: ip̄e reget nos in secula. p̄s. xlviii

Audite hec omnes gentes: auribus percipite omnes qui habitatis orbem
Quicq̧ terrigene et filii hominum: simul in vnum diues et pauper.
Os meum loquetur sapientiam: et meditatio cordis mei prudenciam
Inclinabo in parabolā aurem meā: aperiam in psalterio propositionem meam.
Cur timebo in die mala: īiquitas calcanei mei circundabit me
Qui confidunt in virtute sua: et in multitudine diuitiarum suarum gloriantur
Frater non redimit redimet homo: et non dabit deo placationem suam.
Et precium redēptionis aīe sue: et laborabit in eternum et viuet adhuc in finem
Nō videbit interitum cū viderit sapiētes morientes: simul insipiēs et stultus pibūt
Et relinquent alienis diuitias suas: et sepulchra eorꝫ domus illorum in eternum.
Tabernacula eorum in progenie et ꝓgenie: vocauerunt nomina sua in terris suis
Homo cum in honore esset non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus et similis factus est illis
Hec via illorum scandaluꝫ ipsis: et postea in ore suo com placebunt
Sicut oues in inferno positi sunt: mors depascet eos
Et dn̄abuntur eorū iusti in matutino: et auxiliū eorū veterascet in inferno a gloria eorum
Verūtamē de⁹ redimet ani mā meam de manu inferi: cū acceperit me.
Ne timueris cū diues fact⁹ fuerit hō: et cū multiplicata fuerit gloria domus eius
Qm̄ cum interierit non sumet omnia: neq̧ descendet cū eo gloria eius.
Quia aīa eius in vita ipsi⁹ benedicetur: confitebitur tibi cum benefeceris ei
Introibit vsq̧ in progenies patrum suorū: et vsq̧ ī eter num non videbit lumen
Homo cū in honore esset nō intellexit: ꝯparatus est iumē tis insipientibus et similis fa

ctus est illis.
Gloria. ān. Auribꝰ pcipite q̄ habitatis orbem. p̄s. xlix.
Deus deoꝝ dn̄s locutꝰ est: et vocauit terram
A solis ortu vsq ad occasū: ex syon species decoris eius
Deus manifeste veniet: deꝰ noster ⁊ nō silebit
Ignis in cōspectu eius exardescet: et in circuitu eius tempestas valida.
Aduocauit celū desursum: et terrā discernere ppl'm suū
Congregate illi sanctos eiꝰ: qui ordinant testamētū eius super sacrificia
Et annūciabūt celi iusticiā eius: qm̄ deus iudex est
Audi populꝰ meꝰ ⁊ loquar israel: ⁊ testificabor tibi deꝰ deus tuus ego sum
Non in sacrificiis tuis arguaz te: holocausta autē tua in conspectu meo sunt semp
Non accipiā de domo tua vitulos: nec de gregibꝰ tuis hircos
Quoniam mee sunt omnes fere siluarū: iumenta in montibus et boues.
Cognoui omnia volatilia celi: et pulchritudo agri mecum est.
Si esuriero non dicam tibi: meus est enim orbis terre et plenitudo eius
Nunquid manducabo carnes thaurorum: aut sanguinem hyrcorum potabo
Immola deo sacrificiū laudis: ⁊ redde altissimo vota tua
Et inuoca me in die tribulationis: eruam te et honorificabis me
Peccatori autem dixit deus quare tu enarras iusticias meas: ⁊ assumis testamentuz meum per os tuum
Tu vero odisti disciplinam: et proiecisti sermones meos retrorsum
Si videbas furem currebas cum eo: et cū adulteris portionem tuam ponebas
Os tuū abūdauit malicia: ⁊ lingua tua cōcinabat dolos.
Sedēs aduersus fratrē tuū loquebaris: ⁊ aduersus filiū matris tue ponebas scādalū hec fecisti et tacui
Existimasti inique ꝙ ero tui similis: arguam te ⁊ statuaz contra faciem tuam
Intelligite hec q̄ obliuiscimini deū: nequando rapiat ⁊ non sit qui eripiat
Sacrificiū laudis honorificabit me: ⁊ illic iter quo ostē dā illi salutare dei. Nō dr̄ ad noc. iste p̄. l. Miserere mei deꝰ scd̄m magnam. p̄s. li.
Quid gloriaris in malicia: qui potens es ī ini

quitate.
Tota die iniusticiā cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum
Dilexisti maliciā sup benignitatē: iniquitatem magis ꝙ loqui equitatem
Dilexisti oīa verba precipitationis: lingua dolosa.
Propterea de9 destruet te ī finē: euellet te ⁊ emigrabit te de tabernaculo tuo ⁊ radicē tuā de terra viuentium
Uidebunt iusti ⁊ timebunt et super eū ridebūt et dicent: ecce homo qui non posuit deum adiutorem suum
Sed sperauit in multitudīe diuitiarū suarum: ⁊ preualuit in vanitate sua
Ego autē sicut oliua fructifera in domo dñi: speraui in mīa dei in eternum et in seculum seculi
Confitebor tibi in scl'm qa fecisti: ⁊ expectabo nomē tuū qm̄ bonū est in conspectu sanctorū tuorum.
Glīa. ān. Deus deorꝫ dñs locutus est. v̄. Jmmola deo sacrificium laudis. R. Et redde altissimo vota tua. Ante lau. p aduētū v̄ Emitte. R. De petra v̄. Fiat misericordia tua dñe. Jn lau. ān Secundū magnā miam tuā: miserere mei de9. p̄s. Miserere.

Judica me de9 p̄s. xlii. et discerne causam meā de gente non sancta: ab hoīe iniquo et doloso erue me
Qr tu es de9 fortitudo mea quare me repulisti: et quare tristis incedo dū affligit me inimicus
Emitte lucē tuā ⁊ veritatē tuam: ipsa me deduxerunt ⁊ adduxerūt in mōtē sanctum tuum et in tabernacula tua.
Et introibo ad altare dei: ad deum qui letificat iuuentutem meam
Cōfitebor tibi ī cithara de9 deus me9 quare tristis es aīa mea: ⁊ quare conturbas me.
Spera ī deo qm̄ adhuc confitebor illi: salutare vult9 mei et deus meus
Glīa. ā Salutare vult9 mei et de9 me9. ā Ad te de luce vigilo. p̄ De9 de9 me9. p̄. xxxviii.
Ego dixi ī dimi Jsaie. dio dierū meorum: vadam ad portas inferi.
Quesiui residuū annorum meorꝫ: dixi non videbo dñm deum in terra viuentiū
Non aspiciā hoīem vltra: ⁊ habitatorem quietis
Generatio mea ablata est et conuoluta est a me: quasi tabernaculum pastorum
Precisa est velut a texente vita mea: duꝫ adhuc ordirer

succidit me
De mane vsq ad vesperam finies me: sperabam vsq ad mane quasi leo sic contriuit omnia ossa mea
De mane vsq ad vesperam finies me: sicut pullus hyrun dinis sic clamabo/ meditabor vt columba
Attenuati sunt oculi mei: suspicientes in excelso
Domine vim patior respõ de pro me: quid dicam aut qd respondebit michi cum ipse fe cerim
Recogitabo tibi oẽs annos meos: ĩ amaritudine aĩe mee
Dñe si sic viuit̃ et in talibus vita spũs mei corripies me et viuificabis me: ecce in pace amaritudo mea amarissima
Tu aũt eruisti aĩam meam vt nõ periret: proiecisti post tergũ tuũ omnia pctã mea
Quia non infernus confi-tebitur tibi neq mors lauda bit te: nõ expectabũt q descen dunt in lacũ veritatẽ tuam.
Viuens viuens ipse confi-tebitur tibi sicut et ego hodie: pater filiis notã faciet veri-tatem tuam.
Dñe saluum me fac et psal-mos nr̃os cãtabim9: cũctis dieb9 vite nr̃e in domo dñi.
Gloria. ã Cũctis dieb9 vite nostre saluos fac nos dñe. ã. In excelsis laudate deum. p̃. Laud. cap̃. p aduẽ. Ecce dies hy9 Vox clara. v. Vox cla-mantis vts. ã Dñe ne in ira vsq ad caput ieiunii et a De9 oĩm vsq ad aduẽ. qñ de. iii. fer. agr̃ dr̃ ad lau. cap̃. Vigi-late A dñe ne ĩ vsq ad xl. dr. ad lau. sequens. Hy9.

Ales diei nunci9: lucẽ p pinquã p̃cinit: nos excitator mentiũ: iã xp̃s ad vitã vocat
Auferte clamat lectulos: e-gros sopore desides: castiq recti ac sobrii: vigilate iã sum proximus
Iesũ ciamus vocib9: flẽtes p̃cãtes sobrie: intẽta supplica tio: dormire cor mũdũ vetat
Tu xp̃e sõnũ discute: tu rũ-pe noctis vincula: tu solue pec catũ vet9: nouũq lumẽ ĩgere
Deo p̃ri sit glĩa. v. In ma-tutinis dñe. Per estate hy9. Ecce iã noctis. v. In matuti nis. ã. Erexit dñs nobis cor-nu salutis ĩ domo dauid pue ri sui. p̃. Bñd9. Preces vts. ĩ scda fer. or. vt decet. c. vts.
¶ Fer iiii. p aduẽ. Inui. Re gẽ ventur. y9. Verbũ supnũ. A dñe ne ĩ. vsq ad passio. et a De9 oĩz vsq ad aduẽ. qñ d iiii. fer agr̃. Inui. In manu tua dñe Oẽs fines t're. p̃. Ve. a Dñe ne ĩ ira: vsz ad xl. qñ d iiii. fe. agr̃ dr̃ ad ma. se. Hy9.

Rerũ creator optime/ rectorq noster aspice/ nos a quiete noxia/ mersos sopore libera.

Te christe sancte poscimus/ ignosce tu criminibus/ ad cõfitendum surgimus/ morasq noctis rumpimus.

Mentes manusq tollimus/ pphetam sicut nouimus/ nobis gerẽdũ precipit/ paulusq gestis censuit.

Uides malum qd gessimus/ occulta nostra pandimus/ p̃ces gementes fundimus/ dimitte quod peccauimus.

Presta pat. Per estatẽ. hy9. Nocte surgentes. ps. lii.

Dixit insipiẽs in corde suo: non est deus.

Corrupti sunt et abominabiles facti sunt in iniquitatibus: non est qui faciat bonum.

Deus de celo pspexit super filios hoim/ vt videat si est itelligens aut requirens deũ.

Oẽs declinauerũt simul iutiles facti sũt: nõ est qui faciat bonum nõ est vsq ad vnum.

Nõne sciãt oẽs qui operant iniquitatem: qui deuorãt plebem meam vt cibum panis.

Deuz nõ inuocauerũt: illic trepidauerũt timore vbi nõ erat timor.

Quoniã de9 dissipauit ossa eor qui hoibus placẽt: cõfusi sunt qm̃ deus spreuit eos.

Quis dabit ex syõ salutare israel cũ ɔuerterit dñs captiuitatem plebis sue: exultabit iacob et letabitur israel. Non dicitur ad noc. iste p̃. liii Deus in nomine. Psalmus. liiii

Exaudi deus orationem meam et ne despexeris deprecationem meam: intẽde michi et exaudi me.

Contristatus sum in exercitatione mea: et cõturbat9 sum a voce iimici et a tribulatione peccatoris.

Qm̃ declinauerũt i me iiqtates: et i ira molesti erãt michi

Cor meũ conturbatũ est in me: et formido mortis cecidit super me.

Timor et tremor venerũt sup me: et cõtexerũt me tenebre.

Et dixi quis dabit michi pẽnas sicut columbe: et volabo et requiescam.

Ecce elongaui fugiẽs: et mãsi in solitudine.

Expectabã eũ qui saluũ me fecit: a pusillanimitate spiritus et tempestate.

Precipita dñe et diuide linguas eor: qm̃ vidi iniqtatez et cõtradictionem in ciuitate

Die ac nocte circũdabit eã sup muros eius iniquitas: et

labor ĩ medio eius ⁊ ĩiustīcia
Et non defecit de plateis ei⁹: usura et dolus.
Qm̃ si ĩimicus me⁹ maledixisset michi: sustinuissē utiq̧.
Et si is q̇ oderat me sup me magna locutus fuisset: abscō dissem me forsitan ab eo.
Tu vero homo unanimis: dux meus et notus meus.
Qui simul mecū dulces capiebas cibos: ĩ domo dei ambulauimus cum consensu
Ueniat mors super illos: et descendāt in ĩfernū uiuētes.
Qm̃ nequitie ĩ habitaculis eorum: ĩ medio eorum.
Ego autē ad dominum clamaui: et dñs saluauit me.
Uespere et mane ⁊ meridie narrabo ⁊ annunciabo: ⁊ exaudiet vocem meam.
Redimet ĩ pace aĩam meam ab his qui appropinquāt michi: quoniā inter mltos erāt mecum.
Exaudiet deus ⁊ humiliabit illos: qui est ante secula.
Non enĩ est illis cōmutatio et nō timuerūt deū: extendit manū suam in retribuendo.
Cōtaminauerūt testamētū ei⁹: diuisi sūt ab ira vult⁹ ei⁹ et appropinquauit cor illius.
Molliti sūt sermōes ei⁹ sup oleum: et ipsi sunt iacula.
Iacta sup dñm curā tuā: et ipse te enutriet: et non dabit in eternū fluctuationē iusto
Tu vero deus deduces eos: in puteum interitus.
Uiri sanguinū ⁊ dolosi nō dimidiabunt dies suos: ego autē sperabo in te domine.
Gloria. ā. Auertet dñs captiuitatē plebis sue. p̃s. lv.

Miserere mei de⁹ qm̃ cōculcauit me homo: tota die ĩpugnās tribulauit me
Conculcauerūt me inimici mei tota die: quoniam multi bellantes aduersum me.
Ab altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo.
In deo laudabo sermones meos in deo speraui: non timebo quid faciat michi caro
Tota die verba mea execrabantur: aduersum me oēs cogitationes eorū in malum.
Inhabitabūt ⁊ abscōdēt: ipi calcaneū meū obseruabunt.
Sicut sustinuerūt aĩam meā ꝑ nichilo saluos facies illos: in ira populos confringes.
Deus vitā meā annunciaui tibi: posuisti lachrymas meas in conspectu tuo.
Sicut et in promissione tua: tunc conuertenť inimici mei retrorsum.
In quacūq̧ die inuocauero te: ecce cognoui quoniā deus meus es.

In deo laudabo verbuȝ: in dño laudabo sermonē in deo speraui non timebo quid faciat michi homo.

In me sunt deus vota tua: que reddam laudatiões tibi

Qm̄ eripuisti aīam meā de morte ⁊ pedes meos de lapsu: vt placeam coram deo in lumine viuentium. ps lvi.

Miserere mei deus miserere mei: quoniaȝ in te confidit anima mea.

Et in vmbra alarū tuarum sperabo: donec transeat iniquitas.

Clamabo ad deū altissimū: deum qui benefecit michi.

Misit de celo ⁊ liberauit me: dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit deus misericordiā suā et veritatem suam: ⁊ eripuit aīam meā de medio catulorū leonū dormiui conturbatus

Filii hominū dētes eorum arma et sagitte: lingua eorū gladius acutus.

Exaltare super celos deus: et in omnē terrā gloria tua.

Laqueū parauerunt pedibus meis: ⁊ īcuruauerūt animā meam.

Foderūt ante faciē meam foueā: et inciderūt in eam.

Paratum cor meū deus paratū cor meū: cātabo ⁊ psalmum dicam domino.

Exurge gloria mea exurge psalterium et cythara: exurgam diluculo

Confitebor tibi in populis dñe: et psalmum dicam tibi in gentibus.

Qm̄ magnificata ē vsq; ad celos misericordia tua: ⁊ vsq; ad nubes veritas tua.

Exaltare super celos de⁹: et super omnē terrā gloria tua.

Gloria pr̄i. ān Quoniā in te cōfidit anima mea. ps lvii.

Si vere vtiq; iusticiam loquimini: recte iudicate filii hominum.

Etenim in corde īiquitates operamini ī terra: īiusticias enī manus vestre cōcinnant.

Alienati sunt peccatores a vulua: errauerunt ab vtero locuti sunt falsa.

Furor illis scd̄m similitudinē serpentis: sicut aspidis surde ⁊ obturātis aures suas

Que non exaudiet vocē incantantium: ⁊ venefici incātantis sapienter.

Deus conteret dentes eorū in ore ipsorum: molas leonū confringet dominus.

Ad nichilū deuenient tanq̄ aqua decurrens: intēdit arcū suum donec infirmentur.

Sicut cera que fluit auferētur: supercecidit ignis ⁊ non

viderunt solem.
Priusq̄ intelligerent spine vestre ramnū sicut viuentes: sic in ira absorbet eos.
Letabitur iustus cū viderit vindictam: manus suas lauabit in sanguine peccatoris
Et dicet homo si vtiq̄ ē fructus iusto: vtiq̄ est deus iudicans eos in terra. p̄s. lviii.
ERipe me de īimicis meis deus meus: et ab insurgentibus in me libera me
Eripe me de operātib⁹ iniquitatem: et de viris sanguinum salua me.
Quia ecce cepert̄ aīam meā: irruerunt in me fortes.
Neq̄ īiquitas mea neq̄ peccatū meum dn̄e: sine iniquitate cucurri et direxi.
Exurge ī occursuз meū ⁊ vide: et tu domine de⁹ virtutū deus israel.
Intende ad visitādas oēs gentes: nō miserearis oībus qui operantur iniquitatem.
Conuertētur ad vesperam et famē patiētur vt canes: et circuibunt ciuitatem.
Ecce loq̄ntur ī ore suo ⁊ gladius in labiis eorū: quoniam quis audiuit.
Et tu domine deridebis eos: et ad nichilum deduces omnes gentes.
Fortitudinem meam ad te custodiam quia de⁹ susceptor meus es deus meus: misericordia eius preueniet me.
Deus ostendit michi super inimicos meos: ne occidas eos nequando obliuiscantur populi mei.
Disperge illos in v̄tute tua: et depone eos protector meus domine.
Delictum oris eorū sermonem labiorū ipsorū: et comprehendantur in sup̄bia sua.
Et de execrationē ⁊ mendacio: annunciabuntur in consummatione.
In ira ɔsummationis ⁊ nō erunt: et scient quia deus dominabit̄ iacob ⁊ finiū terre.
Conuertētur ad vesperā et famē patiētur vt canes: ⁊ circuibunt ciuitatem.
Ipsi dispergētur ad māducandū: si vero nō fuerint saturati ⁊ murmurabunt.
Ego autem cantabo fortitudinē tuam: ⁊ exaltabo mane misericordiam tuam.
Qr factus es susceptor meus ⁊ refugiū meum: ī die tribulationis mee.
Adiutor meus tibi psallā: qr deus susceptor me⁹ es/deus me⁹ mīa mea. Glia. ā. Juste iudicate filii hominū. p̄. lix.
DEus repulisti nos ⁊ destruxisti nos: irat⁹ es

et misertus es nobis
Cõmouisti terrã et cõturbasti eam: sana cõtritiones ei⁹ quia cõmota est.
Ostendisti populo tuo dura: potasti nos vino ↄpũctionis
Dedisti metuentibus te significationem: vt fugiant a facie arcus
Vt liberẽtur dilecti tui: saluum fac dextera tua et exaudi me
Deus locutus est in sancto suo: letabor et partibor sichimam et conuallem tabernaculorum metibor.
Meus est galaad et meus est manasses: effraim fortitudo capitis mei
Iuda rex meus: moab olla spei mee
In idumeam extendam calciamentũ meum: michi alienigene subditi sunt
Quis deducet me in ciuitatem munitam: quis deducet me vsq; in idumeam
Nonne tu deus qui repulisti nos: et non egredieris de⁹ in virtutibus nostris
Da nobis auxilium de tribulatione: et vana sal⁹ hominis
In deo faciemus virtutem: et ipse ad nichilũ deducet tribulantes nos ps. lx
Exaudi deus deprecationem meã: intende orõni mee
A finib⁹ terre ad te clamaui dum anxiaretur cor meũ: in petra exaltasti me
Deduxisti me quia fact⁹ es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici.
Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula: ꝓtegar ĩ velamento alarum tuarum
Quõ tu deus me⁹ exaudisti orationem meam: dedisti hereditatem timentibus nomẽ tuum
Dies sup dies regis adiicies: annos eius vsq; in diem gñationis et generationis
Permanet in eternum in cõspectu dei: mĩam et veritatez eius quis requiret
Sic psalmuz dicam nomini tuo in seculũ seculi: vt reddã vota mea de die in diem.
Gloria. ãn Da nobis dñe auxiliũ de tribulatione. ps. lxi.
Nonne deo subiecta erit anima mea: ab ipo enĩ salutare meum
Nã et ipe de⁹ me⁹ et salutaris meus: susceptor meus et non mouebor amplius
Quousq; irruitis in hoĩem: interficitis vniuersi vos tãq; parieti inclinato et macerie depulse
Verũtamẽ pciũ meum cogitauerũt repellere: cucurri ĩ

siti ore suo bñdicebãt: et cor-
de suo maledicebant
Verũtamẽ deo subiecta esto
anima mea: quoniam ab ipo
patientia mea
Quia ipse deus meus et sal
uator meus: adiutor me⁹ nõ
emigrabo
In deo salutare meuȝ et glo
ria mea: deus auxilii mei et
spes mea in deo est
Sperate in eo omnis congre
gatio populi: effundite corã
illo corda vestra/ deus adiu
tor noster in eternum.
Verũtamẽ vani filii homi
num mẽdaces filii hominũ
in stateris: vt decipiant ipsi
de vanitate in idipsum
Nolite sperare in iniquita-
te et rapinas nolite concupi
scere: diuitie si affluant noli
te cor apponere
Semel locutus est deus duo
hec audiui qr potestas dei est
et tibi dñe mĩa: qr tu reddes
vnicuiqȝ iuxta opa sua. Non
dicat ad noc. sequẽs ps. lxii.
Deus deus me⁹: ad. ps. lxiii.
Exaudi de⁹ orõnem me
am cũ deprecor: a timo-
re inimici eripe aĩam meam.
Protexisti me a cõuẽtu ma
lignantiũ: a multitudine ope
rantiũ iniquitatem.
Quia exacuerũt vt gladiũ
linguas suas: intẽderunt ar
cum rẽ amarã/ vt sagittent ĩ
occultis ĩmaculatum
Subito sagittabũt euȝ et nõ
timebũt: firmauerũt sibi ser
monem nequam
Narrauerũt vt absconde-
rent laqueos: dixerunt q̃s vi
debit eos
Scrutati sunt ĩiq̃tates: defe
cerũt scrutãtes scrutinio
Accedet homo ad cor altũ:
et exaltabitur deus.
Sagitte paruuloꝝ facte sũt
plage eorũ: et infirmate sunt
contra eos lingue eorum.
Cõturbati sunt oẽs qui vi
debant eos: et timuit oĩs hõ.
Et annũciauerũt opera dei:
et facta eius intellexerunt
Letabit iust⁹ ĩ dño et spera
bit in eo et laudabunt oẽs re
cti corde. ã. A timore inimici
eripe dñe aĩam meã. Non dr
ad noctur. iste ps. lxiiii
Te decet hymn⁹ de⁹ in
syon: et tibi reddet votum in
hierusalem
Exaudi de⁹ orõnẽ meã: ad
te oĩs caro veniet
Verba ĩiquoꝝ preualuerũt
sup nos: et impietatibus nr̃is
tu propiciaberis.
Beatus quẽ elegisti et assũp
sisti: inhabitabit ĩ atriis tuis
Replebimur in bonis dom⁹
tue: sãctum est templum tuũ
mirabile in equitate.

Exaudi nos deus salutaris noster: spes omnium finium terre et in mari longe.
Preparans mõtes in virtu te tua accinctus potētia: qui cõturbas profundum maris sonũ fluctuũ eius
Turbabuntur gentes et timebunt qui habitant terminos a signis tuis: exit⁹ matu tini et vespere delectabis.
Visitasti terram et inebriasti eam: multiplicasti locuple tare eam.
Flumē dei repletuȝ est aq̄s: parasti cibũ illorum quoniã ita est preparatio eius.
Riuos eius inebrians multiplica genimina eius: ĩ stillicidiis ei⁹ letabit germinãs
Benedices corone anni benignitatis tue: et campi tui replebuntur vbertate.
Pinguescent speciosa deserti: et exultatiõe colles accingentur.
Induti sunt arietes ouium et valles abundabũt frumēto: clamabunt etenim hymnum dicent. Psalmus. lxv.
Jubilate deo omnis terra/ psalmum dicite nomini eius: date gloriam laudi eius.
Dicite deo q̄p terribilia sunt opera tua domine: in multitudine virtutis tue mentiētur tibi inimici tui.
Oĩs terra adoret te et psallat tibi: psalmum dicat noĩ tuo.
Venite et videte opera dei: terribilis in consiliis super filios hominum.
Qui cõuertit mare ĩ aridã in flumine pertransibunt pede: ibi letabimur in ipso.
Qui dñatur in virtute sua in eternũ oculi eius sup gentes respiciũt: qui exasperant non exaltētur in semetipsis.
Benedicite gentes deum nostrũ: et auditam facite vocē laudis eius.
Qui posuit animam meam ad vitam: et non dedit in cõmotionem pedes meos.
Quoniã probasti nos deus igne nos examĩasti: sicut examinatur argentum.
Induxisti nos in laqueũ posuisti tribulationes in dorso nostro: imposuisti homines super capita nostra.
Transiuimus per ignem et aquam: et eduxisti nos in refrigerium.
Introibo in domum tuã in olocaustis: reddaȝ tibi vota mea q̄ distinxerũt labia mea
Locutum est os meũ: in tribulatione mea.
Olocausta medullata offeram tibi cũ incenso arietum: offerã tibi boues cũ hircis.

Venite audite et narrabo omnes qui timetis deũ: quãta fecit anime mee.
Ad ipsum ore meo clamaui: et exultaui sub ligua mea.
Iniquitatẽ si aspexi in corde meo: non exaudiet dominus
Propterea exaudiuit deus: et attendit voci deprecationis mee.
Bñdictus deus qui nõ amouit deprecationem meam: et mĩam suam a me. Non dr ad noct. iste ps. lxvi. Deus misereatur nostri. &c. ps. lxvii.
Exurgat deus et dissipẽtur inimici ei9: et fugiãt qui oderũt eum a facie eius.
Sicut deficit fum9 deficiãt/ sicut fluit cera a facie ignis: sic pereãt pctõres a facie dei.
Et iusti epulent et exultẽt in conspectu dei: et delectentur in leticia
Cantate deo psalmum dicite nomini ei9: iter facite ei qui ascendit sup occasum dominus nomen illi.
Exultate ĩ cõspectu ei9 turbabunt a facie ei9 patris orphanorũ: et iudicis viduarũ.
Deus in loco sctõ suo: deus qui inhabitare facit vnius moris in domo
Qui educit victos ĩ fortitudine: similiter eos qui exasperant q habitãt in sepulchris.
Deus cũ egredereris in conspectu populi tui: cum ptrãsires in deserto.
Terra mota est etenĩ celi distillauerũt a facie dei synai: a facie dei israel.
Pluuiam voluntariã segregabis deus hereditati tue et infirmata est: tu vero perfecisti eam.
Animalia tua habitabunt in ea: parasti ĩ dulcedine tua pauperi deus.
Dñs dabit verbũ euãgelizantibus: virtute multa.
Rex vtutuz dilecti dilecti: et speciei dom9 diuidere spolia.
Si dormiatis inter medios cleros penne columbe deargẽtate: et posteriora dorsi ei9 in pallore auri.
Dũ discernit celestis reges super eã niue dealbabunt in selmõ: mons dei mõs piguis
Mons coagulatus mõs pinguis: vt quid suspicamini mõtes coagulatos.
Mons in quo beneplacitum est deo habitare in eo: etenim dñs habitabit in finem.
Currus dei decem milibus multiplex milia letantium: dñs in eis in synai in sancto.
Ascendisti in altum cepisti captiuitatem: accepisti dona in hominibus.
Etenĩ non credentes: inha-

bitare dominum deum.
Bñdictus dñs die quotidie: prosperum iter faciet nobis deus salutarium nostrorum
Deus nr̃ deus saluos faciẽdi: et dñi dñi exitus mortis.
Verũtamẽ deus cõfringet capita inimicorũ suorũ: verticem capilli perambulãtiũ in delictis suis.
Dixit dominus ex basan cõuertam: conuertã in pfundum maris.
Vt intingatur pes tuus in sanguine: lingua canũ tuorũ ex inimicis ab ipso.
Viderunt ĩgressus tuos deus: ingress⁹ dei mei regis mei qui est in sancto.
Preuenerũt pricipes coniũcti psallẽtibus: in medio iuuẽcularũ tympanistriarum
In ecclesiis benedicite deo: domino de fontibus israel.
Ibi bẽiamin adolescentulus: in mẽtis excessu.
Principes iuda duces eorũ: principes zabulon et principes neptalim.
Manda deus virtuti tue: cõfirma hoc deus quod operatus es in nobis.
A templo tuo ĩ hiersm: tibi offerent reges munera
Increpa feras arũdinis cõgregatio taurorũ ĩ vaccis populorũ: vt excludant eos qui probati sunt argento.
Dissipa gẽtes q̃ bella volũt veniẽt legati ex egipto: ethiopia pueniet manus eius deo.
Regna terre cãtate deo: psallite domino.
Psallite deo qui ascẽdit super celum celi: ad orientem.
Ecce dabit voci sue vocem virtutis: date gloriã deo sup israel magnificentia eius et virtus eius ĩ nubibus.
Mirabilis deus in sanctis suis: de⁹ israel ipse dabit virtutem et fortitudinẽ plebi sue benedictus deus.
Gloria patri. ãn. In ecclesiis bñdicite dño. V. Deus vitã meã annũciaui tibi. R. Posuisti lachrymas meas ĩ cõspectu tuo. Ante laud. p aduẽtũ. V. Emitte ali⁹. V. Fiat mĩa tua. In laud. ã. Ampli⁹ laua me deus: ab iniusticia mea. ps. Miserere. ã. Te decet hymnus deus in syon. ps. Ipsum. ãn. Labia mea laudabunt te in vita mea deus meus. ps. Deus deus meus.
Exultauit (i Regũ. ii. c. cor meum in domino: et exaltatuz est cornu meum in deo meo.
Dilatatũ est os meum sup inimicos meos: quia letata sum in salutari tuo.
Non est sanctus vt est dñs

necꝫ enī est alius extra te: et non est fortis sicut de⁹ noster
Nolite mltiplicare loq̄ sub limia: gloriantes.
Recedant vetera de ore vr̄o q2 deus scienciarū dn̄s est: et ipsi p̄parantur cogitationes
Arcus fortiū superatus est: et īfirmi accincti sunt robore
Repleti prius pro panibus se locauerūt: et famelici saturati sunt.
Donec sterilis peperit pluri mos: et que multos habebat filios infirmata est.
Dn̄s mortificat ꝛ viuificat: deducit ad inferos ꝛ reducit.
Dn̄s pauperē facit et ditat: humiliat et subleuat.
Suscitans de puluere egenū: et de stercore erigēs pauperē
Ut sedeat cum principibus: et solium glorie teneat.
Domini enī sunt cardines terre: et posuit sup eos orbē.
Pedes sanctorū suorū seruabit: et impii in tenebris cō ticescent/ quia non in fortitu dine sua roborabitur vir.
Dn̄m formidabunt aduersarii eius: ꝛ super ipsos in celis tonabit.
Dn̄s iudicabit fines terre et dabit imperiuꝫ regi suo: et sublimabit cornu christi sui.
Gloria. ā. Dn̄s iudicabit fines terre. ān. Celi celorꝫ laudate deū. p̄s. Laudate d̄. cp̄ꝫ. per aduentū. Ecce dies. hy⁹. Uox clara. v̄. Uox clamātis cp̄ꝫ. Uigilate ꝛ orate A Dn̄e ne in ira. vsꝫ ad xl. quando de. iiii. fer̄. agitur dicitur ad laudes sequens hymnus.

Nox ꝛ tenebre ꝛ nubila: confusa mundi ꝛ turbida: lux intrat albescit pol⁹: christus venit discedite.
Caligo terre scinditur: percussa solis spiculo: rebusꝫ iā color redit: vultu nitentis sy deris.
Te christe solum nouimus: te mente pura ꝛ simplici: flē do canendo quesumus: intē de nostris sensibus.
Sūt multa fucis illita: que luce purgētur tua: tu lux eoꝝ syderis: vultu sereno illuīa.
Deo p̄ri. v̄. Jn matutinis. cp̄. Uigilate. ꝛc. Per estatem hy⁹. Ecce iam v̄. Jn matuti nis. ā. Salutē ex īimicis nostris ꝛ de manu oīm qui nos oderunt libera nos dn̄e. p̄s. Bn̄dictus. Preces vt s̄ Dr̄o vt decet. ¶ Fe. v. ad mat. per aduēt ū. Jnuitat. Regē venturꝫ dn̄m. hy⁹. Uerbū supnū A Dn̄e ne ī ira. vsꝫ ad xl. qn̄ de v. fer̄. agit. dr ad mat. sequēs Jnuit. Adorem⁹ dn̄m. Qm̄ ip̄e fecit nos. p̄. Uenite. Pro hyst. Dn̄e ne ī ira. hy⁹.

Nox atra rerū cōtegit: terre colores oīm: nos confitentes poscimus: te iuste iudex cordium
Ut auferas piacula: sordesq mentis abluas: donesq xp̄e gratiā: vt arceant crimina
Mēs ecce torpet īpia: quā culpa mordet noxia: obscura gestit tollere: et te redemptor querere.
Repelle tu caliginē: intrinsecus q̄ maxime: vt in beato gaudeat: se collocari lumine.
Prēa pr̄ piissi. Per estatē. p⁹. Nocte surgētes. Sup noc. p̄.
Saluū me lxviii. fac deus qm̄ ītrauerūt aque: vsq ad aīam meam
Infixus sum in limo ꝓfundi: ⁊ non est substantia
Ueni in altitudinē maris: et tempestas demersit me
Laboraui clamās rauce facte sunt fauces mee: defecerūt oculi mei dum spero in deuz meum
Multiplicati sunt super capillos capitis mei: q̇ oderunt me gratis
Confortati sūt q̇ persecuti sunt me inimici mei iniuste: q̄ nō rapui tunc exsoluebam
Deus tu scis insipientiam meam: et delicta mea a te nō sunt abscondita.
Non erubescāt in me q̇ expectant te dn̄e: dn̄e virtutum
Non confundant sup me: qui querūt te deus israel.
Qm̄ propter te sustinui opprobrium: operuit confusio faciem meam
Extraneus factus sum fratrib⁹ meis: ⁊ peregrin⁹ filiis matris mee.
Qm̄ zelus dom⁹ tue comedit me: ⁊ opprobria exprobrātiū tibi ceciderūt super me.
Et operui in ieiunio animā meam: ⁊ factum est in opprobrium michi.
Et posui vestimentum meū cilicium: ⁊ factus sum illis ī parabolam
Aduersum me loq̄bātur q̇ sedebāt in porta: ⁊ in me psallebant qui bibebant vinum
Ego vero orationē meā ad te dn̄e: tēpus beneplaciti de⁹
In multitudine mīe tue exaudi me: in vitate salut; tue
Eripe me de luto vt nō infīgar: libera me ab his q̇ oderūt me et de ꝓfundis aquarum.
Non me demergat tēpestas aque neq absorbeat me profundum: neq vrgeat sup me puteus os suum.
Exaudi me dn̄e quoniam benigna est misericordia tua: secundum multitudinem miserationum tuarum respice

in me
Et ne auertas faciem tuam a puero tuo: quoniam tribulor velociter exaudi me
Intende aie mee et libera eam: propter inimicos meos eripe me
Tu scis improperium meum et confusionem meam: et reuerentiam meam
In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me: improperium expectauit cor meum et miseriam
Et sustinui qui simul contristaretur et non fuit: et qui consolaretur et non inueni
Et dederunt in escam meam fel: et in siti mea potauerunt me aceto
Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum: et in retributiones et in scandalum
Obscurentur oculi eorum ne videant: et dorsum eorum semper incurua
Effunde super eos iram tuam: et furor ire tue comprehendat eos
Fiat habitatio eorum deserta: et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet
Quoniam quem tu percussisti persecuti sunt: et super dolorem vulnerum meorum addiderunt
Appone iniquitatem super iniquitatem eorum: et non intrent in iusticiam tuam
Deleantur de libro viuentium: et cum iustis non scribantur.
Ego sum pauper et dolens: salus tua deus suscepit me
Laudabo nomen dei cum cantico: et magnificabo eum in laude
Et placebit deo super vitulum nouellum: cornua producentem et vngulas
Videant pauperes et letentur: querite deum et viuet anima vestra
Quoniam exaudiuit pauperes dominus: et vinctos suos non despexit.
Laudent illum celi et terra: mare et omnia reptilia in eis
Quoniam deus saluam faciet syon: et edificabuntur ciuitates iude
Et inhabitabunt ibi: et hereditate acquirent eam
Et semen seruorum eius possidebit eam: et qui diligunt nomen eius inhabitabunt in ea. Ps. lxix.
Deus in adiutorium meum intende: domine ad adiuuandum me festina.
Confundantur et reuereantur: qui querunt aiam meam
Auertantur retrorsum et erubescant: qui volunt michi mala
Auertantur statim erubescentes: qui dicunt michi euge euge.
Exultent et letentur in te omnes qui querunt te: et dicant semper magnificetur dominus qui diligunt salutare tuum.
Ego vero egenus et pauper

sum : deus adiuua me
Adiutor meus et liberator meus es tu : domine ne moreris. Gl'ia patri. ã. Dñe de⁹ in adiutoriũ meũ ĩtẽde: ps. lxx
In te dñe speraui nõ cõfundar in eternũ: in iusticia tua libera me et erue me
Inclina ad me aurẽ tuã: et salua me
Esto michi in deuz protectorem et in locum munitum: vt saluum me facias.
Qm̃ firmamẽtum meũ: et refugium meum es tu.
Deus meus eripe me de manu peccatoris: et de manu cõtra legem agẽtis et iniqui
Qm̃ tu es patientia mea domine: dñe spes mea a iuuentute mea
In te confirmatus sum ex vtero: de ventre matris mee tu es protector meus
In te cantatio mea semper: tanq̃ prodigium factus sum multis et tu adiutor fortis
Repleatur os meũ laude vt cantẽ gloriã tuam : tota die magnitudinem tuam.
Ne proiicias me in tẽpore senectutis: cũ defecerit virt⁹ mea ne derelinquas me
Quia dixerunt inimici mei michi: et q̇ custodiebãt animã meã cõsiliũ fecerũt in vnum
Dicẽtes deus dereliquit eũ persequimini et comprehendite eum: quia non est qui eripiat.
Deus ne elongeris a me: deus meus in auxilium meum respice
Confundant et deficiant detrahentes anime mee: operiãtur confusione et pudore qui querunt mala michi
Ego autẽ sp sperabo: et adiiciam sup omnẽ laudẽ tuam
Os meũ annũciabit iusticiã tuã : tota die salutare tuum.
Quoniã non cognoui litteraturam introibo in potentias dñi : dñe memorabor iusticie tue solius
Deus docuisti me a iuuẽtute mea: et vsq̧ nunc pronunciabo mirabilia tua
Et vsq̧ in senectam et seniũ : deus ne derelinquas me.
Donec annunciem brachiũ tuum : gñationi omni que vẽtura est
Potentiam tuam et iusticiã tuã deus vsq̧ in altissima q̃ fecisti magnalia : deus quis similis tibi
Quantas ostendisti michi tribulationes multas et malas et conuersus viuificasti me: et de abyssis terre iteruz reduxisti me
Multiplicasti magnificentiam tuam: et conuersus con

solatus es me
Nam et ego cõfitebor tibi ĩ vasis psalmi: vitatẽ tuã deus psallam tibi in cithara sanctus israel.
Exultabunt labia mea cuz cantauero tibi: et anima mea quam redemisti
Sed et lingua mea tota die meditabitur iusticiam tuam: cum confusi et reueriti fuerint qui querũt mala michi.
Deus iudiciũ ps. lxxi. tuũ regi da: et iusticiã tuam filio regis.
Iudicare ppl'm tuũ ĩ iusticia: et pauperes tuos in iudicio.
Suscipiant mõtes pacẽ populo: et colles iusticiam
Iudicabit pauperes ppl'i: et saluos faciet filios pauperũ et humiliabit calũniatorem
Et permanebit cũ sole et ante lunam: in generatiõe et generationem
Descẽdet sicut pluuia ĩ vellus: et sicut stillicidia stillantia super terram
Orietur in diebus eius iusticia et abundantia pacis: donec auferatur luna
Et dñabitur a mari vsq; ad mare: et a flumĩe vsq; ad terminos orbis terrarum
Corã illo pcident ethiopes: et inimici ei⁹ terram lingent
Reges tharsis et ĩsule munera offerent: reges arabũ et saba dona adducent
Et adorabunt eũ oẽs reges: omnes gentes seruient ei
Qr liberabit pauperem a potente: et pauperem cui nõ erat adiutor.
Parcet pauperi et ĩopi: et animas pauperũ saluas faciet
Ex vsuris et iniquitate redimet aĩas eorũ: et honorabile nomen eorum coram illo
Et viuet et dabit ei de auro arabie: et adorabũt de ĩpo semper tota die benedicent ei
Erit firmamẽtũ ĩ terra ĩ sũmis mõtiũ supextollet sup libanũ fruct⁹ ei⁹: et florebũt de ciuitate sicut fenũ terre
Sit nomẽ ei⁹ bñdictũ ĩ scl'a: ante solẽ pmanet nomẽ eius
Et benedicent in ĩpo omẽs tribus terre: oẽs gentes magnificabunt eum
Bñdictus dñs deus israel: q̃ facit mirabilia solus
Et bñdictũ nomen maiestatis eius in eternũ: et replebit maiestate ei⁹ omnis terra fiat fiat.
Glia. ãn. Esto michi dñe in deũ ptectorem ps. lxxii.
Quã bon⁹ israel deus: his q̃ recto sunt corde
Mei aũt pene moti sũt pedes: pene effusi sunt gressus mei
Qr zelaui sup ĩiquos: pacẽ

peccatorum videns
Q2 nō ē respect9 morti eoꝝ: et firmamētū in plaga eorū
In labore hoīm non sunt: et cū hoībus nō flagellabūtur
Ideo tenuit eos supbia: op ti sūt īiquitate ꝛ īpietate sua
Prodiit quasi ex adipe ini= quitas eorum: trāsierunt in affectum cordis.
Cogitauerūt et locuti sunt nequitiam: iniquitatem ī ex= celso locuti sunt.
Posuerunt in celum os su= um: et lingua eorum transi= uit in terra
Ideo conuertetur populus meus hic: et dies pleni inue= nientur in eis.
Et dixerunt quomodo scit de9: ꝛ si est sciētia in excelso.
Ecce ipsi peccatores et abū dantes in seculo: obtinuerūt diuitias
Et dixi ergo sine causa iusti ficaui cor meū: ꝛ laui īter in= nocentes manus meas
Et fui flagellat9 tota die: ꝛ castigatio mea in matutinis
Si dicebam narrabo sic: ec= ce nationem filiorū tuorum reprobaui
Existimabā vt cognoscerē: hoc labor est ante me
Donec ītrē in sāctuariū dei: et intelligā ī nouissimis eoꝝ
Verūtn̄ ppt̄ dolos posuisti eis: deiecisti eos dū alleuarēt
Quomodo facti sunt in de solationem subito defecerūt: perierūt propter īiq̄tatē suā
Velut sōnū surgentiū: dn̄e in ciuitate tua imaginē ipso= rum ad nichilū rediges
Quia inflāmatum est cor meū: ꝛ renes mei commutati sunt/ ꝛ ego ad nichilum reda ctus sum ꝛ nesciui
Vt iumētū factus suꝫ apud te: et ego semper tecum
Tenuisti manū dexterā meā et in volūtate tua deduxisti me: et cū gloria suscepisti me.
Quid enim michi est ī celo: a te q̇d volui sup terrā
Defecit caro mea ꝛ cor meū: deus cordis mei ꝛ pars mea deus in eternum
Quia ecce q̇ elongāt se a te peribunt: ꝛ perdidisti oēs qui fornicantur abs te.
Michi autem adherere deo bonū est: ponere in dn̄o deo spem meam
Vt annūciem omnes predi cationes tuas: in portis filie syon ps. lxxiii.

Vt quid de9 repulisti ī finem: iratus est furor tuus super oues pascue tue.
Memor esto congregatiōis tue: quā possedisti ab initio
Redemisti virgam heredi= tatis tue: mons syon in quo

habitasti in eo
Leua manus tuas in supbias eorum in finē: quāta malignatus est inimic9 in sancto
Et gloriati sunt q̄ oderunt te: in medio solēnitatis tue
Posuerunt signa sua signa: et non cognouerūt sicut ī exitu super summum
Quasi in silua lignorū securibus exciderūt ianuas eius in idipsum: in securi et ascia deiecerunt eam
Incēderūt igni sanctuariū tuum in terra: polluerūt tabernaculum nominis tui
Dixerūt ī corde suo cognatio eorū simul: q̄escere faciamus oēs dies festos dei a terra
Signa nostra non vidimus iam nō est pphēta: et nos non cognoscet amplius
Usquequo de9 īproperabit inimicus: irritat aduersari9 nomen tuum in finem.
Ut quid auertis faciem tuā et dexterā tuā: de medio sinu tuo in finem.
Deus autem rex noster āte secula: operatus est salutē in medio terre
Tu cōfirmasti ī virtute tua mare: ɔtribulasti capita draconum in aquis
Tu cōfregisti capita draconis: dedisti eum escam populis ethiopum.
Tu dirupisti fontes et torrētes: tu siccasti fluuios ethan
Tu9 est dies et tua ē nox: tu fabricat9 es aurorā et solem.
Tu fecisti oēs terminos terre: estatē et ver tu plasmasti ea
Memor esto huius inimicus improperauit dn̄o: et ppl's īsipiens īcitauit nomē tuum
Ne tradas bestiis aīas cōfitētes tibi: et aīas pauperū tuorum ne obliuiscaris in finē:
Respice in testamētū tuum quia repleti sunt q̄ obscurati sūt terre: domib9 iniquitatū
Ne auertat̄ humilis factus confusus: pauper et īops laudabūt nomen tuum
Exurge de9 iudica causam tuam: memor esto improperiorū tuorū eoꝝ que ab insipiēte sunt tota die
Ne obliuiscaris voces īimicorū tuoꝝ: supbia eoꝝ qui te oderunt ascendit semper
Glia. ān. Liberasti virgam hereditatis tue. p̄. lxxiiii.
Confitebimur tibi de9 cōfitebimur: et īuocabimus nomen tuum
Narrabim9 mirabilia tua: cum accepero tēpus ego iusticias iudicabo.
Liquefacta est terra et oēs q̄ habitāt in ea: ego confirmaui colūnas eius
Dixi iniquis nolite inique

agere: et delinquētibus nolite exaltare coꝛnu.
Nolite extollere in altū coꝛnu vestrum: nolite loqui aduersus deum iniquitatem.
Qꝛ neq ab oꝛiente neq ab occidēte neq a desertis mōtibus: qm̄ deus iudex est.
Hūc humiliat ⁊ hūc exaltat: quia calix in manu dn̄i vini meri plenus mixto.
Et īclinauit ex hoc ī hoc verūtamen fex ei⁹ nō est exinanita: bibēt oēs pctōꝛes terre.
Ego autē annunciabo in seculum: cantabo deo iacob.
Et oīa coꝛnua peccatoꝛum confringam: ⁊ exaltabuntur coꝛnua iusti. ps. lxxv.
Notus in iudea deus in isrl̄ magnū nomē ei⁹.
Et factus est in pace locus eius: et habitatio ei⁹ in syon.
Ibi cōfregit potētias: arcū scutum gladium ⁊ bellum.
Illuminans tu mirabiliter a montibus eternis: turbati sunt omnes insipiētes coꝛde.
Doꝛmierunt somnū suum: et nichil īuenerunt oīs viri diuitiaruꝫ in manibus suis.
Ab increpatione tua deus iacob: doꝛmitauerūt qui ascēderunt equos.
Tu terribilis es ⁊ quis resistet tibi: extunc ira tua.
De celo auditū fecisti iudiciū: terra tremuit ⁊ quieuit
Cum exurgeret in iudicio deus: vt saluos faceret omēs mansuetos terre.
Qm̄ cogitatio hoīs ꝯfitebit tibi: et reliquie cogitationis diem festum agent tibi.
Vouete et reddite dn̄o deo vestro: omnes qui in circuitu eius affertis munera.
Terribili ⁊ ei qui aufert spiritum pꝛincipū: terribili apd reges terre.
Gloꝛia pri. ā. In israel magnū nomen eius. ps. lxxvi.
Voce mea ad dn̄m clamaui: voce mea ad deū et intendit michi.
In die tribulatiōis mee deū exq̇siui manibus meis nocte cōtra eū: ⁊ non sum deceptus
Renuit ꝯsolari aīa mea: memoꝛ fui dei ⁊ delectatus sum et exercitatus sum et defecit spiritus meus.
Anticipauert vigilias oculi mei: turbatus sum et non sum locutus.
Cogitaui dies antiquos: et annos eternos ī mēte habui.
Et meditatus sum nocte cuꝫ coꝛde meo: et exercitabar et scopebam spiritum meum.
Nūqd in eternū ꝓiiciet de⁹: aut non apponet vt complacitioꝛ sit adhuc.
Aut in finem mīaꝫ suā ab-

scidet: a gñatione ĩ gñationẽ.
Aut obliuiscetur misereri deus: aut cõtinebit in ira sua misericordias suas.
Et dixi nunc cepi: hec mutatio dextere excelsi.
Memor fui operũ dñi: quia memor ero ab initio mirabilium tuorum
Et meditabor in oĩbus operibus tuis: et in adinuentionibus tuis exercebor.
Deus in sctõ via tua: quis deus magnus sicut deus nr̃: tu es de9 qui facis mirabilia.
Notã fecisti in populis virtutem tuam: redemisti in brachio tuo populum tuũ / filios iacob et ioseph.
Viderunt te aque deus viderunt te aque & timuerunt: et turbate sunt abyssi.
Multitudo sonitus aquar: vocem dederunt nubes.
Etenĩ sagitte tue transeunt: vox tonitrui tui in rota.
Illuxerũt chorũscationes tue orbi terre: cõmota est et contremuit terra
In mari via tua et semite tue in aquis multis: et vestigia tua non cognoscẽtur.
Deduxisti sicut oues populum tuum: in manu moysi et aaron. ps. lxxvii.
Attẽdite popule meus legẽ meã: ĩclinate aurẽ vestrã in verba oris mei.
Aperiam in parabolis os meũ: loquar ꝓpositiones ab initio.
Quanta audiuimus et cognouim9 ea: et patres nostri narrauerunt nobis.
Non sunt occultata a filiis eorum: in generatiõe altera.
Narrãtes laudes dñi & virtutes eius: et mirabilia eius que fecit.
Et suscitauit testimoniũ in iacob: et legem posuit ĩ isrl.
Quãta mãdauit prĩb9 nr̃is: nota facere ea filiis suis vt cognoscat gñatio altera.
Filii qui nascentur et exurgent: enarrabunt filiis suis.
Vt ponãt in deo spez suã: et nõ obliuiscãtur operũ dei et mandata eius exquirant.
Ne fiant sicut prẽs eorum: gñatio praua & exasperans.
Gñatio que non direxit cor suum: & non est creditus cum deo spiritus eius.
Filii effrem intendentes et mittẽtes arcũ: conuersi sunt in die belli.
Non custodierunt testamẽtũ dei: et in lege eius noluerũt ambulare.
Et obliti sunt benefactor eius: et mirabilium eius que ostendit eis
Corã patribus eorum fecit

mirabilia in terra egypti: in campo thaneos

Interrupit mare et perduxit eos: et statuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diei: et tota nocte in illuminatione ignis.

Interrupit petram in heremo: et adaquauit eos velut in abysso multa.

Et eduxit aquam de petra: et eduxit tanquam fluuia aquas.

Et apposuerunt adhuc peccare ei: et in iram excitauerunt excelsum in inaquoso.

Et tentauerunt deum in cordibus suis: ut peterent escas animabus suis.

Et male locuti sunt de deo: dixerunt nunquid poterit deus parare mensam in deserto.

Qui percussit petram et fluxerunt aque: et torrentes inundauerunt.

Nunquid et panem poterit dare: aut parare mensam populo suo.

Ideo audiuit dominus et distulit: et ignis accensus est in iacob. et ira accendit in israel

Quia non crediderunt in deo: nec sperauerunt in salutari eius.

Et mandauit nubibus desuper: et ianuas celi aperuit.

Et pluit illis manna ad manducandum: et panem celi dedit eis.

Panem angelorum manducauit homo: cibaria misit eis in abundantia.

Transtulit austrum de celo: et induxit in virtute sua affricum.

Et pluit super eos sicut pulverem carnes: et sicut arenam maris volatilia pennata.

Et ceciderunt in medio castrorum eorum: circa tabernacula eorum.

Et manducauerunt et saturati sunt nimis/ et desyderium eorum attulit eis: non sunt fraudati a desyderio suo.

Adhuc esce eorum erant in ore ipsorum: et ira dei ascendit super eos.

Et occidit pingues eorum: et electos israel impediuit.

In omnibus his peccauerunt adhuc: et non crediderunt in mirabilibus eius.

Et defecerunt in vanitate dies eorum: et anni eorum cum festinatione

Cum occideret eos querebant eum et reuertebantur: et diluculo veniebant ad eum.

Et rememorati sunt quia deus adiutor est eorum: et deus excelsus redemptor eorum est.

Et dilexerunt eum in ore suo: et lingua sua mentiti sunt ei

Cor autem eorum non erat rectum cum eo: nec fideles habiti sunt in testamento eius.

Ipse autē est misericors et ꝓpicius fiet peccatis eorum: et non disperdet eos.

Et abundauit vt auerteret iram suam: et non accendit omnē iram suam.

Et recordat⁹ est qꝛ caro sūt: spiritus vadēs et nō rediēs.

Quotiēs exacerbauerūt eū in deserto: in iram concitaue runt eum in inaquoso.

Et cōuersi sunt ⁊ tētauerūt deum: ⁊ sanctū israel exacer=bauerunt.

Non sunt recordati manus eius: die qua redemit eos de manu tribulantis.

Sicut posuit ī egypto signa sua: ⁊ prodigia sua in campo thaneos.

Et conuertit in sanguinem flumīa eorum: ⁊ imbres eo=rum ne biberent.

Misit ī eos cynomiam ⁊ co=medit eos: ⁊ ranam ⁊ disper didit eos.

Et dedit erugini fructus eo=rum: ⁊ labores eorū locuste.

Et occidit in grandine vi=neas eorum: ⁊ moros eorum in pruina.

Et tradidit grādini iumē=ta eoꝝ: ⁊ possessionē eoꝝ igni

Misit in eos irā indignatio nis sue/ indignationem ⁊ irā et tribulationem: īmissiones per angelos malos.

Viā fecit semite ire sue et nō pepercit a morte aīarū: et iumēta eoꝝ ī morte cōclusit.

Et percussit omē primoge=nitū in terra egypti: primi=tias omnis laboris eorum in tabernaculis cham

Et abstulit sicut oues popu lum suū: ⁊ pduxit eos tanꝙ̄ gregem in deserto.

Et eduxit eos in spe et non timuerunt: ⁊ inimicos eorū operuit mare.

Et induxit eos in montem sanctificatiōis sue: montem quē acquisiuit dextera eius.

Et eiecit a facie eoꝝ gentes et sorte diuisit eis terram: in funiculo distributionis.

Et habitare fecit ī taberna=culis eorum: tribus israel.

Et tētauerunt ⁊ exacerba=uerūt deum excelsum: ⁊ testi=monia eius non custodierūt

Et auerterunt se ⁊ non ser=uauerūt pactum: quēadmo=dum patres eorum conuersi sunt in arcum prauum

In iram concitauerūt eū in collibus suis: et in sculptili=bus suis ad emulationē eum puocauerunt.

Audiuit de⁹ et spreuit: ⁊ ad nichilū redegit valde israel.

Et repulit tabernaculū sy=lo: tabernaculum suū vbi ha bitauit in hominibus.

Et tradidit in captiuitatē virtutē eoꝝ: ⁊ pulchritudinē eorum in manus inimici.
Et cōclusit in gladio pplm suū: ⁊ hereditatē suā spreuit.
Iuuenes eoꝝ comedit ignis: et virgines eorum non sunt lamentate.
Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt: et vidue eorū nō plorabantur
Et excitatus est tanq̄ dormiens dn̄s: tanq̄ potens crapulatus a vino
Et percussit inimicos suos ī posteriora: opprobriū sempiternum dedit illis
Et repulit tabernaculū ioseph: et tribū effraī nō elegit
Sed elegit tribū iuda: montem syon quem dilexit
Et edificauit sicut vnicornis sanctificiū suū: in terra quā fundauit in secula
Et elegit dauid seruū suū ⁊ sustulit eū de gregib9 ouiū: de post fetātes accepit eum.
Pascere iacob seruū suū: et israel hereditatem suam
Et pauit eos ī īnocētia cordis sui: ⁊ in intellectibus manuum suarū deduxit eos
Glia. ān. Tu es deus qui facis mirabilia. ps. lxxviii.
Deus venerūt gētes in hereditatē tuā: polluerūt tēplū sc̄m̄ tuū posuerūt hierusalē ī pomorū custodiā
Posuerūt morticina seruorū tuorum escas volatilibus celi: carnes sanctorū tuorum bestiis terre
Effuderūt sanguinē eorum tanq̄ aquā in circuitu hierusalē: ⁊ nō erat q̄ sepeliret.
Facti sum9 opprobriū vicinis nr̄is: subsānatio ⁊ illusio his qui in circuitu nr̄o sunt.
Usq̄quo domine irasceris ī finē: accendetur velut ignis zelus tuus.
Effunde irā tuā in gentes q̄ te nō nouerūt: ⁊ in regna que nomē tuū non inuocauerūt
Quia comederūt iacob: et locū eius desolauerunt
Ne memineris īiquitatum nostraꝝ antiquarū: cito āticipēt nos mīe tue quia paupe res facti sumus nimis
Adiuua nos de9 salutaris nr̄: ⁊ ꝑpter gloriā noīs tui domine libera nos ⁊ ꝓpici9 esto pc̄tīs nr̄is ꝑpter nomē tuum
Ne forte dicant in gētibus vbi est de9 eoꝝ: ⁊ īnotescat ī nationibus coram oculis nostris
Ultio sanguinis seruorum tuoꝝ q̄ effus9 est: ītroeat ī cōspectu tuo gemit9 cōpeditoꝝ
Secundum magnitudinem brachii tui: posside filios mortificatorum.

Et redde vicinis nr̃is septuplũ in sinu eorum: improperium ipsorum qđ exprobrauerunt tibi domine
Nos autẽ populus tuus et oues pascue tue: cõfitebimur tibi in seculum.
In generatiõe ⁊ generationem: annunciabimus laudez tuam. ps̃. lxxix.
Qui regis israel intẽde: qui deducis velut ouem ioseph.
Qui sedes sup cherubin: manifestare corã effraim bẽiamin et manasse
Excita potentiã tuã ⁊ veni: vt saluos facias nos.
Deus virtutũ cõuerte nos: ⁊ ostẽde faciẽ tuã ⁊ salui erimus
Dñe deus virtutũ quousqȝ irasceris: sup orõnẽ serui tui
Cibabis nos pane lachrimarũ: ⁊ potũ dabis nobis in lachrymis in mensura
Posuisti nos in cõtradictionem vicinis nostris: ⁊ iĩmici nostri subsannauerunt nos.
Deus virtutũ cõuerte nos: et ostende faciem tuam ⁊ salui erimus
Vineã de egipto trãstulisti: eiecisti gẽtes ⁊ plãtasti eam.
Dux itineris fuisti in cõspectu eius: et plantasti radices eius et impleuit terram
Operuit mõtes vmbra eius: et arbusta eius cedros dei
Extendit palmites suos vsqȝ ad mare: et vsqȝ ad flumẽ propagines eius
Vt quid destruxisti maceriam eius: ⁊ vindemiãt eã oẽs qui pretergrediuntur viam.
Exterminauit eã aper de silua: et singularis ferus depastus est eam.
Deus virtutum conuertere respice de celo: et vide et visita vineam istam.
Et perfice eã quã plantauit dextera tua: ⁊ sup filiũ hominis quẽ confirmasti tibi
Incẽsa igni ⁊ suffossa: ab ĩcrepatiõe vultus tui peribunt
Fiat manus tua sup viruz dextere tue: ⁊ sup filiũ hominis quẽ confirmasti tibi.
Et non discedimus a te viuificabis nos: et nomen tuum inuocabimus.
Domine deus virtutũ conuerte nos: et ostẽde faciẽ tuam et salui erimus
Gliã patri. ã. Propicius esto pctĩs nostris dñe. ỽ. Gaudebunt labia mea dũ cãtauero tibi. ℟. Et anima mea quaz redemisti. Ante laud. p aduẽtum. ỽ Emitte agnum. ℟m De petra. ỽ. Fiat misericordia tua In laudibus. ãn. Tibi soli peccaui domine miserere mei. ps̃. Miserere mei.

Domine refu- (ps. lxxxix.
giū factus es nobis : a
gñatione in generationem.
Priusꝙ montes fierent aut
formaret terra ⁊ orbis : a se-
culo ⁊ vsqꝫ ī sclm tu es deus
Ne auertas hominē in hu-
militatem : et dixisti conuer-
timini filii hominum.
Quoniam mille anni ante
oculos tuos : tanꝙ dies hester
na que preteriit.
Et custodia ī nocte : que pro
nichilo habentur / eorum an-
ni erunt.
Mane sicut herba transeat
mane floreat ⁊ trāseat : vespe
re decidat induret ⁊ arescat.
Quia defecimus in ira tua :
et ī furore tuo turbati sum9.
Posuisti īiquitates nostras
in cōspectu tuo : seculum no-
strū in illumīatiōe vult9 tui.
Qm̄ omēs dies nostri defe-
cerūt : ⁊ in ira tua defecimus
Anni nr̄i sicut aranea me-
ditabunt : dies annoꝝ nr̄orū
in ipsis septuaginta anni.
Si autē in potentatib9 octo-
ginta anni : ⁊ amplius eoruꝫ
labor ⁊ dolor.
Quoniā superuenit māsue
tudo : et corripiemur
Quis nouit potestatem ire
tue : ⁊ pre timore tuo iraꝫ tuā
dinumerare.
Dexterā tuā sic notā fac : et
eruditos corde in sapientia.
Conuertere dn̄e vsqꝫquo : et
deprecabilis esto super ser-
uos tuos.
Repleti sumus mane mise-
ricordia tua : et exultauimus
et delectati sumus in omni-
bus diebus nostris.
Letati sumus p dieb9 qui-
bus nos hūiliasti : ānis qui-
bus vidimus mala.
Respice in seruos tuos ⁊ in
opera tua : ⁊ dirige filios eoꝝ
Et sit splendor domini dei
nostri sup nos / ⁊ opera ma-
nuū nostrarum dirige super
nos : ⁊ opus manuum nostra
rum dirige.
Gloria pr̄i. an. Dn̄e refugiū
fact9 es nobis. an. In matu-
tinis dn̄e meditabor ī te. ps.
De9 de9 me9. ps. xv. Exodi.

Cantem9 dn̄o gliose ei
magnificatus est : equū
et ascensorē proiecit ī mare.
Fortitudo mea ⁊ laus mea
dominus : ⁊ factus est michi
in salutem.
Iste de9 meus ⁊ glorificabo
eum : deus patris mei et exal-
tabo eum.
Dominus quasi vir pugna
tor omīpotens nomen eius :
currus pharaonis ⁊ exercitū
eius proiecit in mare.
Electi prīcipes eius submer
si sunt in mari rubro / abyssi

operuerunt eos: descenderũt in profundum quasi lapis.
Dextera tua dñe magnifica ta est in fortitudine/ dextera tua dñe pcussit inimicũ: et in multitudine glorie tue deposuisti aduersarios meos.
Misisti iram tuã que deuorauit eos sicut stipulã: et in spiritu furoris sui congregate sunt aque
Stetit vnda fluens: congregate sũt abyssi ĩ medio mari
Dixit inimicus persequar et cõprehendam: diuidam spolia ⁊ implebitur anima mea.
Euaginabo gladiuʒ meum: et interficiet eos man⁹ mea.
Flauit spiritus tuus ⁊ operuit eos mare: submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus
Quis similis tui ĩ fortibus dñe quis similis tui magnificus in sanctitate: terribilis atqꝫ laudabilis ⁊ faciẽs mirabilia.
Extẽdisti manum tuam: et deuorauit eos terra.
Dux fuisti ĩ mĩa tua: populo quem redemisti.
Et portasti eũ in fortitudĩe tua: ad habitaculũ sctm̃ tuũ
Ascẽderũt ppli ⁊ irati sunt: dolores obtinuerunt habitatores philistiim
Tunc ↄturbati sunt principes edom robustos moab obtinuit tremor: obriguerunt omnes habitatores chanaã.
Irruat sup eos formido ⁊ pauor: ĩ magnitudĩe brachii tui
Fiãt ĩmobiles quasi lapis: donec ptranseat ppls tu⁹ dñe donec ptrãseat popul⁹ tuus iste quem possedisti.
Introduces eos ⁊ plãtabis in mõte hereditatis tue: firmissimo habitaclo tuo quod operatus es dñe.
Sanctuariũ tuũ dñe qd firmauerũt manus tue: dñs regnabit in eternũ et vltra
Ingressus est eĩ eques pharao cũ curribus et equitibus eius in mare: ⁊ reduxit super eos dñs aquas maris.
Filii aũt israel ãbulauerũt per siccũ: in medio eius.
Gloria. ã. In eternũ dñs regnabit et vltra. ãn. In sctis eius laudate deũ. ps. Laud. cp. per aductum. Ecce dies. hy⁹. Uox clara. v⁹. Uox clamãtis vts. a Dñe ne in ira. vsqꝫ ad caput ieiunii. ⁊ a Deus oĩm vsqꝫ ad aduentũ. cp. Uigilate a Domĩe ne ĩ ira vsqꝫ ad xl. quãdo de v. feria agit dr ad laud. sequẽs. Hy⁹.
Lux ecce surgit aurea: pallẽs fatiscat cecitas: que nosmet ĩ preceps diu: errore traxit deuio.

Nec lux serenū conferat: purosq̧ nos p̄stet sibi: nichil loquamur subdolū: voluamus obscurum nichil.

Sic tota discurrat dies: ne līgua mendax nec manus: oculi nec peccēt lubrici: nec noxa corpus inquinet.

Spectator astat desup: q̄ nos dieb⁹ oībus: actusq̧ nr̄os p̄spicit: a luce prima ī vesperū.

Deo prī. v. In matutinis. Per estatē. hy⁹. Ecce iam. v. In matutinis. ā. In sctītate seruiam⁹ dn̄o ꝛ liberabit nos ab inimicis nr̄is. p̄s. Bn̄d⁹.

¶ Feria. vi. ad matu. p aduentū. Inuit. Regē ventur. Hy⁹. Verbū supnuz. A Dn̄e ne ī ira. vsq̧ ad passionē dn̄i et a De⁹ oīm vsq̧ ad aduētū Inuitat. Dn̄m qui fecit nos Venite adorem⁹. p̄s. Venite. A Dn̄e ne in ira. vsq̧ ad. xl. quādo de vi. feria agitur dr ad matut. sequens hymn⁹.

Tu trinitat vnitas: orbem potēter qui regis: attēde laudū cantica: que excubantes psallimus.

Iam lectulo consurgimus: noctis quieto tp̄e: vt flagitemus vulner: a te medelā oīm

Quo fraude quicq̄d demonum: ī noctibus deliquimus: abstergat illud celit⁹: tue potestas glorie.

Ne corpus astit sordidū: ne torpor instet cordium: nec criminis contagio: tepescat ardor spiritus.

Ob hoc redēptor q̄s: nos reple tuo lumīe: per qd̄ dier circulis: nullis ruamur actibus

Presta pr̄ piis. Per estatem. hy⁹. Nocte surgen. p̄s. lxxx.

Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo iacob.

Sumite psalmū et date tympanū: psalteriuz iocundum cū cythara.

Buccinate in neomenia tuba: in insigni die solennitatis vestre.

Quia preceptū in israel est: et iudicium deo iacob.

Testimoniū ī ioseph posuit illd cum exiret de terra egypti: linguam quam non nouerat audiuit.

Diuertit ab onerib⁹ dorsū eius: manus eius in cophino seruierunt.

In tribulatiōe īuocasti me et liberaui te: exaudiui te in abscōdito tēpestatis/ p̄baui te apud aquā cōtradictiōis.

Audi populus meus/ contestabor te: isrl̄ si me audieris nō erit in te deus recens/ neq̧ adorabis deū alienum.

Ego eni sum dn̄s deus tuus qui eduxi te de terra egypti:

dilata os tuũ et ĩplebo illud.
Et nõ audiuit populus me- us vocem meam : et israel nõ intendit michi.
Et dimisi eos scdm deside- ria cordis eorum : ibunt ĩ ad inuentionibus suis.
Si popul9 meus audisset me : isrl si in viis meis ãbulasset.
Pro nichilo forsitan ĩimi- cos eorũ humiliassem : et sup tribulãtes eos misissem ma- num meam.
Inimici dñi mẽtiti sunt ei : et erit tẽpus eorum ĩ secula.
Et cibauit illos ex adipe fru menti : et de petra melle satu- rauit eos. Psalmus. lxxxi.
Deus stetit in synago- ga deorũ : in medio aũt deos diiudicat.
Usquequo iudicatis iniqtatẽ : et facies peccatorũ sumitis.
Iudicate egeno et pupillo : humilẽ et pauperẽ iustificate.
Eripite pauperẽ et egenum : de manu peccatorũ liberate.
Nescierũt neqꝫ intellexerũt in tenebris ambulãt : moue- bunt oĩa fundamẽta terre.
Ego dixi dii estis : et filii ex- celsi omnes.
Uos autẽ sicut homĩes mo riemini : et sicut vnus de prin cipibus cadetis.
Surge de9 iudica trã : qm̃ tu hereditabis ĩ oĩbus gẽtibus.

Alia. ã. Exultate deo adiu- tori nostro. ps. lxxxii.
Deus quis similis erit tibi : ne taceas neqꝫ cõ pescaris deus.
Quoniã ecce ĩimici tui so- nuerunt : et qui oderunt te ex- tulerunt caput.
Sup populũ tuũ malignaue runt consiliũ : cogitauerunt aduersus sanctos tuos.
Dixerũt venite et disperda- mus eos de gente : et non me- moretur nomen israel vltra
Qm̃ cogitauerũt vnanimi ter simul aduersũ te testamẽ tum disposuerũt : tabernacu la idumeorum et ismaelite.
Moab et agareni gebal et a- mon et amalech : alienigene cum habitantibus tyrum.
Etenĩ assur venit cum illis : facti sunt in adiutorum fi- liis loth.
Fac illis sicut madiã et si sare : sicut iabin in torrente cison.
Disperierunt in endor : facti sunt vt stercus terre.
Pone principes eorum sicut oreb et zeb : et zebee et salmana
Omẽs principes eorũ qui di xerunt : hereditate possidea- mus sanctuarium dei.
Deus me9 pone illos vt ro tam : et sicut stipulam ante faciem venti.

Sicut ignis q̃ cõburit siluaȝ: et sicut flamma comburens montes
Ita persequeris illos in tẽpestate tua: et in ira tua turbabis eos
Imple facies illorum ignominia: et querent nomen tuum domine
Erubescant ⁊ conturbentur in seculum seculi: ⁊ confũdãtur ⁊ pereant.
Et cognoscãt qꝛ nomẽ tibi de⁹: tu solus altissimus ĩ omni terra. p̃s. lxxxiii.
Quã dilecta tabernacula tua dñe ꝟtutũ: cõcupiscit ⁊ deficit aĩa mea in atria dñi
Cor meũ ⁊ caro mea: exultauerunt in deum viuum
Eteñ passer inuenit sibi domum: ⁊ turtur nidum vbi reponat pullos suos.
Altaria tua dñe virtutum: rex meus ⁊ deus meus.
Btĩ q̃ habitant in domo tua dñe: ĩ scl'a scl'oꝝ laudabũt te
Btũs vir cui⁹ est auxilium abs te: ascensiones in corde suo disposuit in valle lachrymarũ in loco quẽ posuit.
Eteñ benedictionẽ dabit legislator ibũt de virtute ĩ virtutẽ: videbitur deus deorum in syon
Domine deus virtutũ exaudi orationeȝ meam: auribus percipe deus iacob
Protector noster aspice de⁹: et respice in faciẽ xp̃i tui
Qꝛ melior ẽ dies vna ĩ atriis tuis: super milia.
Elegi abiectus esse in domo dei mei: magis q̃ habitare in tabernaculis peccatorum
Qꝛ miam et ꝟitatẽ diligit de⁹: grãm ⁊ gloriã dabit dñs
Non priuabit bonis eos q̃ ambulant in innocentia: domine virtutum beat⁹ homo qui sperat in te
Gl'ia. ãn. Tu sol⁹ altissim⁹ sup oẽm terram. p̃s. lxxxiiii.
Benedixisti dñe terram tuã: auertisti captiuitatem iacob
Remisistii niquitatẽ plebis tue: operuisti oĩa pc̃ã eorum
Mitigasti omnem iram tuã: auertisti ab ira indignationis tue.
Conuerte nos deus salutaris noster: ⁊ auerte iram tuã a nobis
Nũquid ĩ eternũ irascer̄ nobis: aut extẽdes irã tuã a generatione in generationem.
Deus tu conuersus viuificabis nos: et plebs tua letabitur in te.
Ostẽde nobis dñe miam tuã: et salutare tuũ da nobis.
Audiã quid loquatur ĩ me dñs deus: q̃m loquet̄ pacem ĩ

plebem suam
Et super sctōs suos: ꝛ in eos qui conuertūtur ad coꝛ
Uerūtamen ꝓpe timētes eū salutare ipsius: vt inhabitet gloꝛia in terra nostra.
Misericoꝛdia ꝛ veritas obuiauerunt sibi: iusticia ꝛ pax osculate sunt.
Ueritas de terra oꝛta est: ꝛ iusticia de celo pꝛospexit.
Etenim dñs dabit benignitatē: ꝛ terra nostra dabit fructum suum
Iusticia ante eum ambulabit: ꝛ ponet in via gressus suos. p̄s. lxxxv.
Inclina dñe aurem tuaꝫ et exaudi me: qm̄ inops ꝛ pauper sum ego
Custodi animam meā quoniam sanctus sum: saluū fac seruum tuum deus meus sperantem in te.
Miserere mei dñe qm̄ ad te clamaui tota die letifica animam serui tui: qm̄ ad te dñe animā meam leuaui
Quoniam tu dñe suauis et mitis: et multe mīe oībus īuocantibus te.
Auribus percipe dñe oꝛationem meam: intende voci dep̄cationis mee
In die tribulatiōis mee clamaui ad te: qꝛ exaudisti me
Nō est similis tui ī diis dñe: et non est scdm̄ opera tua
Omnes gentes quascunqꝫ fecisti veniēt/ ꝛ adoꝛabūt coꝛā te domine: ꝛ gloꝛificabūt nomen tuum.
Qm̄ magnus es tu ꝛ faciēs mirabilia: tu es deus solus.
Deduc me dñe in via tua et ingrediar in veritate tua: letetur coꝛ meum vt timeat nomen tuum.
Cōfitebor tibi dñe de⁹ me⁹ in toto coꝛde meo: ꝛ gloꝛificabo nomen tuum in eternū.
Quia mīa tuā magna ē super me: ꝛ eruisti aīam meā ex inferno inferioꝛi
Deus iniqui insurrexerunt super me ꝛ synagoga potentiū quesierunt animam meā: et non pꝛoposuerunt te in cōspectu suo.
Et tu dñe deus miseratoꝛ ꝛ misericoꝛs: patiens et multe misericoꝛdie ꝛ verax
Respice ī me ꝛ miserere mei da imperium puero tuo: et saluum fac filiū ancille tue
Fac mecū signū ī bono vt videant q̇ oderūt me ꝛ cōfundantur: qm̄ tu dñe adiuuisti me ꝛ consolatus es me
Gloꝛia. ān. Bn̄dixisti domīe terram tuā p̄s. lxxxvi.
Fundamēta ei⁹ ī mōtibus sctis: diligit dñs poꝛtas syō sup oīa tabernacła iacob

Gloriosa dicta sunt de te: ciuitas dei
Memor ero raab et babilonis: scientium me
Ecce alienigene et tyrus et populus ethiopum: hi fuerũt illic
Nunquid syon dicet homo et homo natus est in ea: ꝛ ipse fundauit eam altissimus
Dñs narrabit in scripturis populorum: et principum horum qui fuerunt in ea
Sicut letantiũ omniũ: habitatio est in te ps. lxxxvii.
Domine deus salutis mee: in die clamaui et nocte coram te
Intret in cõspectu tuo oratio mea: inclina aurem tuaz ad precem meam
Quia repleta est malis anima mea: et vita mea in inferno appropinquauit
Estimatus sum cum descendentibus in lacum: fact9 suz sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber.
Sicut vulnerati dormiẽtes in sepulchris quorum non es memor amplius: ꝛ ipsi de manu tua repulsi sunt
Posuerũt me in lacu inferiori: in tenebrosis et in vmbra mortis
Super me confirmatus ẽ furor tuus: et oẽs fluctus tuos induxisti super me
Longe fecisti notos meos a me: posuerunt me abominationem sibi.
Traditus sum et non egrediebar: oculi mei languerunt pre inopia
Clamaui ad te domine: tota die expãdi ad te man9 meas.
Nũqd mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabũt et confitebuntur tibi
Nunquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam: et veritatem tuam in perditionem.
Nunqd cognoscẽtur in tenebris mirabilia tua: et iusticia tua in terra obliuionis.
Et ego ad te domine clamaui: et mane oratio mea preueniet te
Ut quid domiẽ repellis orationem meam: auertis faciem tuam a me
Pauper sum ego et in laboribus a iuuentute mea: exaltatus autem humiliatus suz et conturbatus
In me transierũt ire tue: et terrores tui ꝯturbauerũt me
Circundederũt me sicut aqua tota die: circundederunt me simul
Elongasti a me amicũ ꝛ ꝓximũ: ꝛ notos meos a miseria

Gloria. a. Fundamēta eius in montibus sctis. p. lxxxviii

MIsericordias dñi: ī eternum cantabo.
In gñatione et generationem: annunciabo veritatem tuam in ore meo.
Quoniam dixisti in eternū mīa edificabitur in celis: preparabitur veritas tua ī eis
Disposui testamentum electis meis: iuraui dauid seruo meo vsq3 in eternum preparabo semen tuum
Et edificabo in gñatione et gñationē: sedem tuam
Cōfitebunt celi mirabilia tua dñe: etenī veritatē tuam in ecclesia sanctorum
Qm̄ qs ī nubib9 equabitur dño: silis erit deo in filiis dei
Deus qui glorificat in consiliis sanctorū: magnus & terribilis super oēs q ī circuitu eius sunt.
Dñe de9 virtutū qs similis tibi: potēs es dñe et veritas tua in circuitu tuo.
Tu dominaris potestati maris: motum autem fluctuum tu mitigas
Tu hūiliasti sicut vulneratū supbū: ī brachio vtutis tue dispersisti inimicos tuos
Tui sunt celi et tua est terra & plenitudinem eius tu fūdasti: aquilonem et mare tu creasti
Thabor & hermon in nomine tuo exultabunt: tuum brachium cum potentia
Firmetur man9 tua & exaltetur dextera tua: iusticia et iudiciū preparatio sedis tue
Mīa et veritas precedēt faciem tuam: beatus popul9 q scit iubilationem
Dñe in lumine vultus tui ambulabunt & in noīe tuo exultabunt tota die: & in iusticia tua exaltabuntur.
Qm̄ gloria virtutis eorum tu es: et in bñplacito tuo exaltabitur cornu nostrum
Qm̄ dñi est assūptio nostra: et sancti israel regis nostri
Tunc locutus es in visione sanctis tuis: & dixisti posui adiutoriū in potente/ & exaltaui electū de plebe mea
Inueni dauid seruū meum: oleo sancto meo vnxi eū.
Manus enī mea auxiliabit ei: et brachium meum cōfirmabit eum
Nichil proficiet inimicus ī eo: & filius iniquitatis nō apponet nocere ei.
Et concidam a facie ipsius inimicos eius: & odientes eū in fugam conuertam
Et veritas mea & misericordia mea cū ipso: et in nomie meo exaltabitur cornu eius

Et ponã in mari manũ eiꝰ: et in fluminibꝰ dexterã eius.

Ipse īuocauit me pater me us es tu: deus meus et susce= ptoꝛ salutis mee.

Et ego pꝛimogenitum po= nam illum: excelsum pꝛe regi bus terre

In eternũ seruabo illi mise ricoꝛdiã meã: ⁊ testamentum meum fidele ipsi

Et ponam in seculum secu= li semen eius: et thꝛonum eiꝰ sicut dies celi

Si autẽ dereliq̃rint filii eius legem meam: ⁊ ī iudiciis me is non ambulauerint

Si iusticias meas pꝛophana uerint: ⁊ mãdata mea nõ cu stodierint.

Visitabo in virga iniquita tes eoꝛum: et in verberibus peccata eoꝛum

Misericoꝛdiã autẽ meã non dispergã ab eo: neq; nocebo ei in veritate mea.

Neq; ꝓphanabo testamen= tum meũ: ⁊ que pꝛocedũt de labiis meis nõ faciam irrita

Semel iuraui in sancto meo si dauid mentiar: semen eius in eternum manebit.

Et thꝛonus eius sicut sol in conspectu meo: ⁊ sicut luna ꝑ fecta in eternum/ ⁊ testis ī ce= lo fidelis

Tu vͦ repulisti ⁊ despexisti: distulisti xp̄m tuum.

Auertisti testamentum ser ui tui: pꝛophanasti ī terra sã ctuarium eius.

Destruxisti omnes sepes eiꝰ: posuisti firmamentũ eiꝰ foꝛ midinem.

Diripuerũt eũ oẽs trãseun tes viam: factus est oppꝛobꝛi um vicinis suis

Exaltasti dexteram deꝑmẽ tium eum: letificasti oẽs ini micos eius

Auertisti adiutoꝛiũ gladii eiꝰ: ⁊ nõ es auxiliatꝰ ei ī bello

Destruxisti eum ab emũda tione: et sedem eius in terra collisisti

Minoꝛasti dies tẽpoꝛis eiꝰ: perfudisti eum confusione.

Vsq; quo dñe auertis ī finẽ: exardescet sicut ignis ira tua

Memoꝛare que mea substan= tia: nunq̇d enĩ vane cõstitui= sti omnes filios hominum.

Quis est homo qui viuet et non videbit moꝛtẽ: eruet ani mam suam de manu inferi.

Vbi sunt mĩe tue antiq̃ dñe: sicut iurasti dauid in verita te tua.

Memoꝛ esto dñe oppꝛobꝛii seruoꝝ tuoꝝ: qđ cõtinui in si nu meo multarũ gentiũ

Quod expꝛobꝛauerũt īimi= ci tui dñe: qđ expꝛobꝛauerũt cõmutationẽ chꝛisti tui

Bñdictus dñs ĩ eternũ fiat fiat. Nõ dr̃ ad noctur. iste p̃. lxxxix Dñe refugiũ. &c. Non dr̃ ad noc. iste p̃s lxxxx. Qui habitat ĩ adiut &c. Nõ dr̃ ad noc. iste p̃. lxxxxi. Bonũ ẽ cõfiteri dño et psal Non dr̃ ad noctur. iste p̃s. xcii. Dñs reg̃nauit decorem p̃s. xciii

Deus vlcionũ dñs: de⁹ vltionum libere egit

Exaltare q̃ iudicas terram: redde retributionẽ superbis

Usqquo pc̃tores dñe: vsqquo peccatores gloriabũtur.

Effabuntur & loquẽtur ini quitatẽ: loquentur oẽs q̃ ope rantur iniusticiam.

Populũ tuũ dñe humiliaue rũt: & hereditatem tuam ve-xauerunt

Viduã et aduenã interfece runt: & pupillos occiderunt.

Et dixerũt non videbit dñs: nec intelliget deus iacob

Intelligite insipientes ĩ po-pulo: & stulti aliquãdo sapite

Qui plantauit aurem non audiet: aut qui finxit oculuz non considerat.

Qui corripit gẽtes non ar-guet: qui docet hoĩem sciẽtẽ

Dominus scit cogitatõnes hominũ: qm̃ vane sunt

Beatus homo quem tu eru dieris dñe: & de lege tua do-cueris eum

Ut mitiges ei a dieb⁹ ma-lis: donec fodiatur peccatori fouea

Quia non repellet dñs ple bem suam: & hereditatem suã non derelinquet

Quoadusqq iusticia ↄuerta tur ĩ iudicium: & qui iuxta il lam omnes qui recto sũt cor-de

Quis consurget michi ad-uersus malignantes: aut q̃s stabit mecum aduersus ope-rantes iniquitatem.

Nisi quia dominus adiuuit me: paulominus habitasset ĩ inferno aĩa mea

Si dicebam motus est pes meus: misericordia tua domi ne adiuuabat me.

Scdm̃ multitudinem dolo-rum meorum in corde meo: consolationes tue letificaue runt aĩam meam

Nunquid adheret tibi sedes iniquitatis: qui fingis laborẽ in precepto

Captabunt in aĩam iusti: & sanguinem innocentem con dẽnabunt

Et factus est michi dñs ĩ re-fugium: & de⁹ me⁹ in adiuto rium spei mee.

Et reddet illis ĩiquitatẽ ipo rũ: & in malicia eorꝝ disperdet eos dispdet illos dñs de⁹ nr̃ Nõ dr̃ ad noct. iste p̃s. xciiii.

Venite exultemus dño: iubilemus deo salutari nostro.

Preoccupemus faciem eius in confessiõe: et ĩ psalmis iubilemus ei.

Qm̃ de⁹ magnus dñs: et rex magnus super omnes deos.

Quia ĩ manu eius sunt omnes fines terre: et altitudines montium ipsius sunt.

Quoniã ipsius est mare et ipse fecit illud: et siccam manus eius formauerunt.

Venite adoremus et pcidamus et ploremus ante dñm qui fecit nos: qz ipe est de⁹ noster

Et nos popul⁹ pascue eius: et oues manus eius.

Hodie si vocẽ ei⁹ audieritis: nolite obdurare corda vr̃a.

Sicut in irritatiõe: scd̃m diẽ tentationis in deserto.

Ubi tẽtauerunt me patres vestri: probauerunt et viderunt opera mea.

Quadraginta annis offensus fui generationi illi: et dixi semper hi errant corde

Et isti nõ cognouerũt vias meas vt iuraui ĩ ira mea: si introibũt in requiẽ meã. ãn. Bñdict⁹ dñs ĩ eternũ. p̃. xcv.

Cantate dño cãticũ nouũ: cãtate dño oĩs t̃ra.

Cãtate dño et benedicite nomini eius: annunciate de die in diem salutare eius.

Annũciate inter gẽtes gloriam eius: in omnibus populis mirabilia eius.

Quoniam magnus dñs et laudabilis nimis: terribilis est super omẽs deos.

Qm̃ omẽs dii gencium demonia: dñs autẽ celos fecit.

Cõfessio et pulchritudo ĩ cõspectu ei⁹: sctĩmonia et magnificẽtia in sanctificatiõe eius

Afferte dño patrie gẽtium afferte dño gloriam et honorem: afferte dño gloriam nomini eius.

Tollite hostias et ĩtroite in atria eius: adorate dominũ in atrio sancto eius.

Cõmoueat a facie eius vniuersa terra: dicite in gentibus quia dñs regnauit.

Etenĩ correxit orbem terre qui non cõmouebitur: iudicabit populos in equitate.

Letẽtur celi et exultet terra cõmoueatur mare et plenitudo eius: gaudebunt campi et omnia que in eis sunt.

Tũc exultabũt oĩa ligna siluarũ a facie dñi qz venit: qm̃ venit iudicare terram.

Iudicabit orbẽ terre in eq̃tate: et populos in vitate sua.

Dominus regnauit exultet terra: letẽtur insule multe. p̃ xcvi.

Nubes et caligo in circuitu eius: iusticia et iudicium correctio sedis eius

Ignis añ ipm pcedet: et inflãmabit i circuitu iimicos ei9.

Alluxerũt fulgura ei9 orbi terre: vidit et cmota ẽ terra.

Mõtes sicut cera fluxerũt a facie dñi: a facie dñi oĩs tra

Annunciauerunt celi iusticiam eius: et viderunt omẽs populi gloriam eius.

Confundãtur oẽs qui adorant sculptilia: et qui gloriãtur in simulachris suis

Adorate eũ oẽs angeli eius: audiuit et letata est syon.

Et exultauerunt filie iude: propter iudicia tua dñe.

Qm̃ tu dñs altissimus sup oẽm terram: nimis exaltat9 es super omnes deos.

Qui diligit; dñm odite malum/ custodit dñs aĩas sãctorum suorum: de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est iusto: et rectis corde leticia

Letamini iusti in dño: et cõfitemini memorie sanctificationis eius.

Gloria. ãn. Cãtate dño et bñdicite nomĩ eius. v9. Intret orõ mea in cõspectu tuo dñe. R. Inclina aurẽ tuaz ad pcem meã. Añ laud. p aduẽtũ v9. Emitte agnũ. R. De petra A Dñe ne in ira. vsq ad xl. et a Deus oĩm vsq ad aduentũ. v9. Fiat mĩa tua dñe. In laudib9. ã. Spiritu principali confirma cor meũ. ps. Miserere mei. ps. cxlii.

Domĩe exaudi orationem meaz auribus percipe obsecrationem meaz: in veritate tua exaudi me ĩ tua iusticia.

Et non intres in iudicium cum seruo tuo: quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens.

Quia persecutus est inimicus animã meaz: humiliauit in terra vitam meam.

Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi: et anxiatus ẽ sup me spũs me9 in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierũ antiquor meditatus sum in omnibus operibus tuis: in factis manuũ tuarum meditabar.

Expandi man9 meas ad te: anima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velociter exaudi me dñe: defecit spiritus meus.

Nõ auertas faciẽ tuã a me: et silis ero descẽdẽtib9 ĩ lacũ

Auditam fac michi mane mĩam tuã: quia ĩ te speraui.

Notã fac michi viam ĩ qua ambulem: quia ad te leuaui

animam meam.
Eripe me de inimicis meis dñe ad te confugi: doce me facere voluntatem tuam/ quia deus meus es tu.
Spiritus tuus bonus deducet me in terrã rectã: propter nomẽ tuum dñe viuificabis me in equitate tua.
Educes de tribulatiõe aĩam meã: et in mĩa tua disperdes omnes inimicos meos.
Et perdes omnes qui tribulant animam meã: quoniam ego seruus tuus sum.
Gloria patri. ã. In veritate tua exaudi me domĩe. ãn. Illumina domine vultum tuum super nos. psal. Deus deus meus. ps. Abac iii.
Domine audiui auditionẽ tuam: et timui.
Dñe opus tuũ: ĩ medio annorum viuifica illud.
In medio annorũ notũ facies: cum iratus fueris misericordie recordaberis.
De⁹ ab austro veniet: et sanctus de monte pharã.
Operuit celos gloria eius: et laudis eius plena est terra.
Splẽdor ei⁹ vt lux erit: cornua in manibus eius.
Ibi abscondita est fortitudo eius: ante faciem eius ibit mors.
Egredietur dyabolus ante pedes eius: stetit et mẽsus est terram.
Aspexit et dissoluit gentes: et cõtriti sunt montes seculi.
Incuruati sũt colles mundi: ab itineribus eternitatis eius.
Pro iniquitate vidi tẽtoria ethiopie: turbabũtur pelles terre madian.
Nunquid ĩ fluminibus iratus es dñe: aut in fluminib⁹ furor tuus/ vł in mari indignatio tua.
Qui ascẽdes sup equos tuos: et quadrige tue salutatio.
Suscitans suscitabis arcum tuum: iuramenta tribubus que locutus es.
Fluuios scindes terre viderunt et doluerunt montes: gurges aquarum transiit.
Dedit abyssus vocẽ suam: altitudo man⁹ suas leuauit.
Sol et luna steterũt in habitaculo suo: in luce sagittarũ tuarũ ibũt in splendore fulgurantis haste tue.
In fremitu conculcabis terram: in furore obstupefacies gentes.
Egressus es in salutem ppłi tui: in salutem cum xpõ tuo.
Percussisti caput de domo ĩpii: denudasti fundamẽtum vsq; ad collum

Maledixisti sceptris ei9/ capiti bellatorum eius: veniẽtibus vt turbo ad dispergẽdum me.
Exultatio eorum: sicut eius qui deuorat pauperem in abscondito.
Uiam fecisti in mari equis tuis: in luto aquarum multarum.
Audiui et conturbatus est venter meus: a voce contremuerunt labia mea.
Ingrediat putredo ĩ ossib9 meis: et subter me scateat.
Ut requiescam ĩ die tribulationis: et ascendam ad populum accinctum nostrum.
Ficus enĩ non florebit: et nõ erit germen in vineis.
Mẽtietur opus oliue: et arua non afferent cibum.
Abscidetur de ouili pecus: et non erit armẽtum in presepibus.
Ego autem in domino gaudebo: et exultabo in deo iesu meo.
Deus dominus fortitudo mea: et ponet pedes meos quasi ceruorum.
Et super excelsa mea deducet me victor: in psalmis canentem.
Gloria patri. ãn. Domine audiui auditum tuum et timui. ã. In tympano et choro in cordis et organo laudate deum. psal. Laudate. per aduẽtum. cpm. Ecce dies. hy9. Uox clara. vsus. Uox clamantis. vt supra. a Domine ne in ira. vsq ad caput ieiunii. et a Deus omniũ. vsq ad aduentum. cpm. Uigilate a Dñe ne ĩ ira. vsq ad xl. quãdo de vi. feria agitur dicitur ad laudes. sequens. Hymn9.

Eterna celi gloria: beata spes mortalium: celsi tonantis vnice: casteq proles virginis.
Da dexteram surgentibus: exurgat et mens sobria: flagransq ĩ laudem dei: grates rependat debitas.
Ortus refulget lucifer: sparsamq lucem nũciat: cadit caligo noctium: lux sancta nos illuminet
Manensq nrĩs sensib9: noctẽ repellat seculi: omĩq fine diei: purgata seruet pectora.
Quesita iam primum fides: radicet altis sensibus: secunda spes congaudeat: quo maior extat caritas.
Deo patri. vsus. In matutinis. Per estatem hymnus. Ecce iam. vsus. In matutinis. ãn. Per viscera misericordie dei nrĩ in qb9 visitauit nos oriẽs ex alto. ps. Bened.
¶ Sabbato. Ad matutias.

Per aduentū Inuita Regē venturū. hy⁹. Uerbū supnū A Dñe ne in ira vsqꝫ ad passionē ⁊ a De⁹ oīꝫ vsqꝫ ad aduē. Inuit Dñm deū nrm venite adoꝛem⁹. p̄. Ueīte. a Dñe ne ī ira. vsqꝫ ad xl. qn̄ d̄ sab. agit̄ dr̄ ad matu. seq̄ns hy⁹.

SUmme deus clemētie: mundiqꝫ factoꝛ machine: vn⁹ potētialiter: trinusqꝫ personaliter

Nostros pius cum canticis: flet⁹ benigne suscipe: quo coꝛde puro soꝛdibus: te perfruamur largius

Lumbos iecurqꝫ moꝛbiduꝫ: adure igne congruo: accincti vt sint perpetim: luxu remoto pessimo.

Ut quiqꝫ hoꝛas noctiū: nūc concinendo rumpimus: donis beate patrie: ditemur oēs affatim.

Pꝛesta pr̄. Per estatē. hy⁹. Nocte surgētes. p̄s. lxxxxvii.

CAntate dño canticuꝫ nouū: quia mirabilia fecit.

Saluauit sibi dextera ei⁹: ⁊ bꝛachiū sanctū ei⁹.

Notum fecit dñs salutare suū: in cōspectu gentiū reuelauit iusticiam suam

Recoꝛdatus est mīe sue: et veritatis sue domui israel

Uiderunt oēs termini terre salutare dei nostri/ iubilate deo omnis terra: cantate et exultate ⁊ psallite

Psallite domino in cithara in cithara ⁊ voce psalmi: in tubis ductilibus ⁊ voce tube coꝛnee

Iubilate in conspectu regis dñi: moueatur mare ⁊ plenitudo eius oꝛbis terrarū et q̇ habitant in eo

Flumina plaudēt manu simul mōtes exultabūt a cōspectu dñi: qm̄ vēit iudicare trā

Iudicabit oꝛbem terrarum in iusticia: et populos in equitate. p̄s. lxxxxviii.

DOminus regnauit irascantur ppl̄i: q̇ sedes sup cherubin moueatur terra

Dñs in syon magn⁹: ⁊ excelsus sup oēs populos

Confiteantur nomini tuo magno quoniā terribile ⁊ sāctum est: et honoꝛ regis iudicium diligit.

Tu parasti directiones: iudicium ⁊ iusticiam in iacob tu fecisti

Exaltate dñm deū nostrum: et adoꝛate scabellū pedū ei⁹ quoniam sanctum est

Moyses et aaron in sacerdotibus ei⁹: ⁊ samuel inter eos qui inuocāt nomē eius

Inuocabāt dñm ⁊ ipē exaudiebat eos: in colūna nubis

loquebatur ad eos
Custodiebāt testimonia ei⁹: et preceptū quod dedit illis.
Dñe deus noster tu exaudiebas eos deus tu propici⁹ fuisti eis: et vlciscēs in oēs adinuentiones eorum
Exaltate dñz deū nrm ⁊ adorate in monte sctō eius: quoniā sctūs dñs de⁹ noster.
Gloria patri ān Quia mirabilia fecit dominus. ps. xcix.
Jubilate deo omnis terra: seruite dño ī leticia.
Introite in conspectu eius: in exultatione.
Scitote qm̄ dñs ipe est deus: ipse fecit nos ⁊ non ipsi nos.
Populus ei⁹ ⁊ oues pascue eius introite portas eius ī cōfessione: atria ei⁹ in hymnis confitemini illi
Laudate nomen eius quoniam suauis est domin⁹: in eternum mīa eius et vsq̄ ī generatione ⁊ gñationē veritas eius. ps. c.
Misericordiā ⁊ iudiciū cantabo tibi dñe: psallā ⁊ intelligā in via īmaculata/ qñ venies ad me
Perambulabā in innocentia cordis mei: in medio domus mee
Non pponebā ante oculos meos rem iniustā: facientes preuaricationes odiui.
Non adhesit michi cor prauum: declinantem a me malignum non cognoscebam
Detrahentē secreto proximo suo: hunc persequebar.
Supbo oculo et insatiabili corde: cum hoc nō edebam
Oculi mei ad fideles terre vt sedeant mecum: ambulās in via immaculata hic michi ministrabat.
Non habitabit ī medio domus mee q̇ facit supbiā: q̇ loquitur iniqua nō direxit ī cōspectu oculorum meorū
In matutino interficiebaz oēs pctōres terre: vt disperderem de ciuitate dñi oēs operantes iniquitatem
Gloria. ān. Jubilate deo omnis terra. ps. ci.
Domine exaudi orationem meam: et clamor meus ad te veniat
Nō auertas faciē tuā a me: in quacunq̄ die tribulor inclina ad me aurem tuam
In quacūq̄ die inuocauero te: velociter exaudi me
Quia defecerūt sicut fum⁹ dies mei: ⁊ ossa mea sicut cremium aruerunt.
Percussus sum vt fenum et aruit cor meum: qr oblit⁹ sū comedere panem meum.
A voce gemitus mei: adhesit os meū carni mee.

Similis factus ſum pellicano ſolitudinis: factus ſum ſicut nicticoꝛax in domicilio

Vigilaui: ⁊ factus ſum ſicut paſſer ſolitarius in tecto.

Tota die exꝓꝛobꝛabāt michi inimici mei: ⁊ qui laudabāt me aduerſū me iurabāt.

Quia cinerē tanꝙ panem manducabam: ⁊ potū meum cum fletu miſcebā.

A facie ire īdignatiōis tue: quia eleuans alliſiſti me.

Dies mei ſicut vmbꝛa declinauerunt: ⁊ ego ſicut fenum arui.

Tu aūt dn̄e in eternū ꝑmanes: ⁊ memoꝛiale tuum ī generatione ⁊ generationem

Tu exurgens dn̄e miſereberis ſyon: quia tempus miſerendi eius quia venit tēpus.

Quoniā placuerunt ſeruis tuis lapides eiꝰ: et terre eius miſerebuntur.

Et timebūt gentes nomen tuum dn̄e: ⁊ omēs reges terre gloꝛiam tuam.

Quia edificauit dn̄s ſyon: et videbitur in gloꝛia ſua

Reſpexit in oꝛationem humilium: et non ſpꝛeuit pꝛecem eoꝛum.

Scribantur hec in generatione altera: ⁊ populus qui creabitur laudabit dn̄m

Qꝛ ꝓſpexit de excelſo ſancto ſuo: dominus de celo in terram aſpexit.

Vt audiret gemitus compeditoꝛū: vt ſolueret filios interemptoꝛum.

Vt annuncient in ſyon nomen domini: et laudem eius in hieruſalem.

In cōueniendo pplōs ī vnū: et reges vt ſeruiant domīo.

Reſpōdit ei in via virtutis ſue: paucitatem dierū meorum nuncia michi

Ne reuoces me in dimidio dierum meoꝛum: in generatione ⁊ generationē anni tui

Initio tu domine terrā fundaſti: ⁊ opera manuum tuarum ſunt celi.

Ipſi peribunt tu autē permanes: et omnes ſicut veſtimentum veteraſcent.

Et ſicut opertoꝛium mutabis eos ⁊ mutabuntur tu aūt idemipſe es: et anni tui non deficient

Filii ſeruoꝛum tuoꝛum habitabunt: et ſemen eoꝛum in ſeculum dirigetur. ps. cii.

Benedic anima mea domino: et omnia qui intra me ſunt noī ſancto eius.

Benedic anima mea dn̄o: et noli obliuiſci omnes retributiones eius.

Qui ꝓpiciatur omnibꝰ iniquitatibꝰ tuis: qui ſanat om

nes infirmitates tuas.
Qui redimit de interitu vitam tuam: qui coronat te in misericordia et miserationibus.
Qui replet in bonis desyderium tuũ: renouabitur vt aq̇le iuuentus tua.
Faciẽs mĩas dominus: ⁊ iudicium omnibus iniuriã patientibus
Notas fecit vias suas moysi: filiis israel volũtates suas
Miserator ⁊ misericors dñs: longanimis et multum misericors.
Non ĩperpetuũ irascet᷑: neq̧ in eternũ cõminabitur
Non scd̃m pc̃ã nr̃a fecit nobis: neq̧ scd̃m iniq̇tates nostras retribuit nobis.
Qm̃ scd̃m altitudinẽ celi a terra: corroborauit mĩam suam super timentes se.
Quantũ distat ortus ab occidente: longe fecit a nobis ĩiquitates nostras.
Quomodo miseretur pater filioꝝ misertus est dñs timẽtibus se: qm̃ ip̃e cognouit figmentum nostrum
Recordat⁹ est qm̃ puluis sumus: hõ sicut fenũ dies eius tanq̃ flos agri sic efflorebit.
Qm̃ spũs pertransibit ĩ illo ⁊ nõ subsistet: ⁊ nõ cognoscet amplius locũ suum
Mĩa aũt dñi ab et᷑no ⁊ vsq̧ in eternũ sup̱ timẽtes eum
Et iusticia illi⁹ in filios filiorum: his q̇ seruãt testamẽtum eius
Et memores sunt mãdatorum ipsius: ad faciendũ ea.
Dñs in celo parauit sedem suam: ⁊ regnum ipsius oĩb⁹ dñabitur.
Bñdicite dño omẽs angeli eius: potentes virtute facientes verbũ illius ad audiẽdã vocem sermonũ eius
Benedicite dño omnes virtutes eius: ministri eius q̇ facitis voluntatem eius
Benedicite dño omnia op̱a eius: in omni loco dominationis eius benedic anima mea domino
Gloria patri et filio et spũi.
ãn. Clamor meus ad te veniat deus. Psalmus ciii.

BEnedic anima mea domino: domine de⁹ meus magnificatus es vehementer
Confessionem et decorem induisti: amict⁹ lumine sicut vestimento
Extendens celum sicut pellem: qui tegis aquis superiora eius
Qui ponis nubem ascensũ tuum: qui ambulas sup̱ pennas ventorum

Qui facis ãgelos tuos sp̄s: et ministros tuos ignē vrētē
Qui fundasti terrā sup̄ sta bilitatē suam: non inclinabitur in seculum seculi.
Abyssus sicut vestimētum amict⁹ ei⁹: sr̄ mōtes stabūt aq̄
Ab increpatione tua fugient: a voce tonitrui tui formidabunt.
Ascendūt montes ꝛ descēdunt campi: in locum quem fundasti eis.
Terminū posuisti quem nō transgredient: neq̧ conuertentur operire terram
Qui emittis fontes in conuallibus: inter medium mōtiū pertransibunt aque.
Potabūt oēs bestie agri: expectabūt onagri in siti sua.
Super ea volucres celi habitabūt: de medio petrarū dabunt voces.
Rigans mōtes de superioribus suis: de fructu operū tuorum satiabitur terra.
Producens fenū iumentis: et herbam seruituti hominū
Ut educas panē de terra: et vinum letificet cor hominis
Ut exhilaret faciem ĩ oleo: et panis cor hoīs confirmet.
Saturabunt ligna cāpi et cedri libani quas plātauit: illic passeres nidificabunt.
Herodii dom⁹ dux est eoꝝ: mōtes excelsi ceruis petra refugium herinaciis.
Fecit lunam in tēpora: sol cognoscit occasum suum.
Posuisti tenebras et facta est nox: in ipsa pertransibūt omnes bestie silue.
Catuli leonum rugientes: vt rapiant et querant a deo escam sibi.
Ortus est sol ꝛ ꝯgregati sūt: et in cubilibus suis collocabuntur.
Exibit homo ad opus suū: et ad operationē suam vsq̧ ad vesperam.
Quā magnificata sunt opera tua dn̄e: omnia insipientia fecisti ĩpleta est terra possessione tua.
Hoc mare magnuʒ ꝛ spaciosum manibus: illic reptilia quorū non est numerus.
Animalia pusilla cum magnis: illic naues pertrāsibūt
Draco iste queʒ formasti ad illudēdū ei: oīa a te expectant vt des illis escā in tp̄e.
Dante te illis colligēt: aperiente te manū tuam omnia implebūtur bonitate.
Auertente aūt te faciē turbabūt: auferes sp̄m eoꝝ ꝛ de ficiēt/ ꝛ ĩ puluerē suū reuertēt
Emitte sp̄m tuū ꝛ creabunt: et renouabis faciem terre.
Sit gloria dn̄i in sclm̄: leta=

bitur dñs in operibus suis.
Qui respicit terram & facit eam tremere: qui tangit mõtes & fumigant
Cantabo dño in vita mea: psallam deo meo q̃diu sum.
Iucũdũ sit ei eloquiũ meũ: ego vero delectabor in dño.
Deficiant peccatores a tra et iniqui ita vt nõ sint: bñdic anima mea dño. ps. ciiii.

Confitemini dño & ĩuocate nomẽ eius: annũciate inter gentes opera ei9.
Cantate ei & psallite ei: narrate oĩa mirabilia eius laudamini in noĩe sancto eius.
Letetur cor querẽtiũ dñm querite dñm & confirmamini: querite faciẽ ei9 semper.
Memẽtote miribilium eius que fecit: prodigia eius & iudicia oris eius
Semen abraham serui eius: filii iacob electi eius.
Ipse dñs deus noster: ĩ vniuersa terra iudicia eius.
Memor fuit in seculũ testamenti sui: verbi quod mãdauit in mille generationes.
Quod disposuit ad abrahã: et iuramenti sui ad ysaac.
Et statuit illud iacob ĩ preceptum: & israel in testamẽtum eternum.
Dicẽs tibi dabo terrã chanaã: funiculũ hereditatis vr̃e
Cum essent numero breui: paucissimi & incole eius.
Et pertransierunt de gente in gentem: & de regno ad populum alterum.
Non reliquit hominẽ nocere eis: & corripuit p eis reges
Nolite tangere xp̃os meos: et ĩ pphetis meis nolite malignari.
Et vocauit famẽ super terram: et omne firmamentum panis contriuit.
Misit ante eos virũ: in seruum venundatus est ioseph.
Humiliauerũt in compedibus pedes eius: ferrum pertransiuit animã eius donec veniret verbũ eius.
Eloquiũ dñi inflãmauit eũ: misit rex & soluit eũ princeps populorũ & dimisit eum.
Constituit eũ dñm domus sue: et principem omnis possessionis sue.
Ut erudiret principes eius sicut semetipsum: & senes ei9 prudentiam doceret
Et ĩtrauit israel in egyptũ: et iacob accola fuit ĩ tra chã
Et auxit populũ suum vehementer: et firmauit eũ sup inimicos eius.
Conuertit cor eorũ vt odirent populũ eius: & dolos facerent in seruos eius.
Misit moysen seruum suũ:

aaron quem elegit ipſum
Poſuit in eis verba ſignoꝝ ſuoꝝ: et pꝛodigioꝛum in terram cham
Miſit tenebꝛas ⁊ obſcurauit: ⁊ non exacerbauit ſermones ſuos.
Conuertit aquas eoꝝ in ſãguinẽ: ⁊ occidit piſces eoꝛum
Edidit terra eoꝛum ranas: in penetralibus regũ ipſoꝛũ
Dixit ⁊ venit cynomia ⁊ cinïphes: ĩ oĩbus finibus ipoꝝ
Poſuit pluuias eoꝝ grãdinem: ignem comburentem in terra ipſoꝛum
Et percuſſit vineas eoꝝ ⁊ ficulneas eoꝛũ: et contriuit lignum finium eoꝛum
Dixit ⁊ venit locuſta ⁊ bꝛucus: cuius nõ erat numerus.
Et comedit omne fenuꝫ in terra eoꝛum: ⁊ comedit oẽm fructum terre eoꝛũ
Et percuſſit omne pꝛimogenitum in terra eoꝝ: pꝛimitias omnis laboꝛis eoꝛum.
Et eduxit eos cum argento et auro: ⁊ non erat in tribubus eoꝛum infirmus
Letata eſt egyptus in pꝛofectione eoꝛum: qꝛ incubuit timoꝛ eoꝛum ſuper eos
Expandit nubem in ꝓtectionem eoꝛũ: et ignẽ vt luceret eis per noctem
Petierũt ⁊ venit coturnix: et pane celi ſaturauit eos
Dirupit petrã ⁊ fluxerunt aque: abierũt ĩ ſicco flumĩa.
Quoniam memoꝛ fuit verbi ſui ſancti: qđ habuit ad abꝛaham puerum ſuum
Et eduxit populum ſuum in exultatione: ⁊ electos ſuos in leticia
Et dedit illis regiones gentium: ⁊ laboꝛes populoꝛũ poſſederunt.
Ut cuſtodiãt iuſtificatiões eius: ⁊ legem eius requirant
Gloꝛia patri. ã Bñdic anima mea domino. ps. cv.

Confitemini dño quoniam bonus: qm̃ in ſeculum mĩa eius
Quis loquet potẽtias dñi: auditas faciet oẽs laudes eiꝰ
Btĩ q̃ cuſtodiũt iudiciũ: ⁊ faciunt iuſticiã in omni tẽpoꝛe
Memẽto noſtri dñe in beneplacito ppłi tui: viſita nos in ſalutari tuo
Ad videndum ĩ bonitate electoꝛum tuoꝛum: ad letandũ in leticia gẽtis tue vt lauderiſ cum hereditate tua.
Peccauimus cum patribus noſtris: iniuſte egimus iniq̃tatem fecimus
Patres nři in egypto nõ intellexerũt mirabilia tua: nõ fuerunt memoꝛes multitudinis miſericoꝛdie tue

Et irritauerunt ascēdētes in mare mare rubꝛū: ⁊ salua uit eos ꝓpter nomē suum vt notā faceret potentiā suam.

Et increpuit mare rubꝛū et exiccatū est: ⁊ deduxit eos in abyssis sicut in deserto

Et saluauit eos de manu o- dientiū: ⁊ redemit eos de ma nu inimici

Et operuit aqua tribulan- tes eos: vnus ex eis nō remā sit.

Et crediderūt ī verbis eius: et laudauerūt laudem eius

Cito fecerūt obliti sūt ope- rum eius: et non sustinuerūt consilium eius

Et concupierunt cōcupiscē- tiam in deserto: et tētauerūt deum in inaquoso

Et dedit eis petitionem ip̄o rum: ⁊ misit saturitatem in animas eoꝛum

Et irritauerunt moysen in castris: aaron sanctum dn̄i.

Aperta est terra et degluti uit dathan: et operuit sup cō gregationem abyꝛon.

Et exarsit ignis in sinago- ga eoꝛuꝫ: flamma combussit peccatoꝛes

Et fecerūt vitulum in oꝛeb: et adoꝛauerūt sculptile.

Et mutauerunt gloꝛiā suā: in similitudinem vituli co- medentis fenum

Obliti sunt deum q̇ saluauit eos qui fecit magnalia ī egy pto: mirabilia in terra cham terribilia in mari rubꝛo.

Et dixit vt disperderet eos: si non moyses electus ei⁹ ste- tisset in confractione in con- spectu eius

Ut auerteret iram eius ne disperderet eos: et pꝛo nichi- lo habuerunt terram deside rabilem

Non crediderūt verbo ei⁹ et murmurauerunt in taber naculis suis: nō exaudierūt vocem domini

Et leuauit manū suā super eos: vt pꝛosterneret eos in de serto

Et vt deiiceret semen eoꝛuꝫ in nationibus: ⁊ disperderet eos in regionibus

Et initiati sunt beelphegoꝛ: et comederūt sacrificia moꝛ tuoꝛum.

Et irritauerūt eū in adinuē tionibus suis: ⁊ multiplica- ta est in eis ruina

Et stetit phinees ⁊ placauit: et cessauit quassatio

Et reputatū est ei in iusticiā: in generatione ⁊ generatio- nem vsq̧ in sempiternū

Et irritauerūt eū ad aquas contradictionis: et vexatus est moyses ꝓpter eos/ qꝛ exa cerbauerūt spiritū eius

Et diſtinxit in labiis ſuis: non diſperdiderunt gentes quas dixit dñs illis.
Et cõmixti ſunt inter gẽtes et didicerũt opera eoꝝ: ⁊ ſeruierunt ſculptilib⁹ eoꝛum et factum eſt illis in ſcandalũ.
Et ĩmolauerũt filios ſuos: et filias ſuas demoniis
Et effuderunt ſanguinẽ innocẽtẽ / ſãguinẽ filioꝝ ſuoꝛũ filiarũ ſuaꝝ: quas ſacrificauerunt ſculptilibus chanaã.
Et ĩfecta eſt terra ĩ ſanguinibus et cõtaminata ẽ in operibus eoꝝ: ⁊ foꝛnicati ſũt in adinuẽtionibus ſuis.
Et iratus eſt furoꝛe dñs in populũ ſuum: ⁊ abominat⁹ eſt hereditatem ſuam.
Et tradidit eos ĩ man⁹ gentiũ: et dñati ſunt eoꝛum qui oderunt eos.
Et tribulauerunt eos inimici eoꝛuꝫ: et humiliati ſunt ſub manibus eoꝛum ſepe liberauit eos.
Ipſi aũt exacerbauerũt eũ in conſilio ſuo: et humiliati ſunt in ĩiquitatibus ſuis.
Et vidit cũ tribularent̄: et audiuit oꝛationẽ eoꝛum.
Et memoꝛ fuit teſtamenti ſui: ⁊ penituit eũ ſcdm multitudinẽ miſericoꝛdie ſue.
Et dedit eos in mĩas: in cõſpectu oĩm qui ceperant eos.
Saluos fac nos dñe de⁹ nr̃: et cõgrega nos de nationib⁹.
Ut cõfiteamur noĩ ſctõ tuo: et gloꝛiemur in laude tua.
Benedictus dñs deus iſrael a ſeculo et vſqꝫ ĩ ſeculũ: ⁊ dicet oĩs pplꝰs fiat fiat. p̃. cvi.

Confitemini dño quoniã bonus: quoniã in ſeculũ miſericoꝛdia eius.
Dicant nũc qui redẽpti ſũt a dño: quos redemit de manu inimici / ⁊ de regionibus cõgregauit eos.
A ſolis oꝛtu ⁊ occaſu: ab aquilone ⁊ mari.
Errauerũt in ſolitudine in inaquoſo: viam ciuitatis habitaculi non inuenerunt.
Eſurientes ⁊ ſitientes: aĩa eoꝛum in ipſis defecit.
Et clamauerũt ad dñm cũ tribularent̄: ⁊ de neceſſitatib⁹ eoꝛum eripuit eos.
Et eduxit eos in viã rectam: vt irẽt in ciuitate hĩtatiõis.
Confiteãtur dño mĩe eius: et mirabilia eius filiis hoĩm
Quia ſatiauit aĩam inanẽ: et animam eſurientem ſatiauit bonis.
Sedentes in tenebꝛis ⁊ vmbꝛa moꝛtis: vinctos in mẽdicitate et ferro.
Quia exacerbauerunt eloquia dei: et conſilium altiſſimi irritauerunt.

Et humiliatum est in laboribus cor eorum: et infirmati sunt nec fuit q̃ adiuuaret.
Et clamauerunt ad dñz cũ tribularentur: et de necessitatibus eorum liberauit eos
Et eduxit eos de tenebris et vmbra mortis: et vincula eorum dirupit
Confiteantur domino misericordie eius: et mirabilia eius/ filiis hominum
Quia cõtriuit portas ereas: et vectes ferreos confregit
Suscepit eos de via iniquitatis eorum: ꝑpter iniusticias enim suas humiliati sunt
Omnẽ escã abominata ẽ anima eorum: et appropinquauerunt vsq̧ ad portas mort9.
Et clamauerunt ad dñz cũ tribularẽtur: et de necessitatibus eorum liberauit eos.
Misit verbum suum et sanauit eos: et eripuit eos de interitionibus eorum
Confiteãtur dño mĩe ei9: et mirabilia ei9 filiis hominũ.
Et sacrificẽt sacrificiũ laudis: et annuncient opera ei9 in exultatione
Qui descendunt mare ĩ nauibus: facientes operationẽ in aquis multis.
Ipsi viderũt opa dñi: et mirabilia eius in profundo
Dixit et stetit spũs ꝑcelle: et exaltati sunt fluctus eius
Ascendũt vsq̧ ad celos et descendũt vsq̧ ad abyssos: aĩa eorũ in malis tabescebat
Turbati sunt et moti sũt sicut ebrius: et omnis sapientia eorum deuorata est
Et clamauerũt ad dñm cuz tribularent̃: et de necessitatibus eorũ eduxit eos
Et statuit procellã eius ĩ auram: et siluerũt fluctus eius.
Et letati sunt qz siluerunt: et deduxit eos in portũ volũtatis eorum
Confiteant̃ dño mĩe eius: et mirabilia eius filiis hominũ
Et exaltẽt eũ ĩ ecclĩa plebis: et ĩ cathedra senioꝝ laudẽt eũ
Posuit flumina in desertũ: et exitus aquarũ in sitim
Terram fructiferam in salsuginem: a malicia inhabitantiũ in ea
Posuit desertum in stagna aquarũ: et terrã sine aqua in exitus aquarum.
Et collocauit illic esurientes: et constituerunt ciuitatẽ habitationis
Et semĩauerũt agros et plãtauerunt vineas: et fecerunt fructum natiuitatis.
Et bñdixit eis et multiplicati sunt nimis: et iumenta eorum non minorauit.
Et pauci facti sunt et vexati

sunt : a tribulatione malorũ et dolore.
Effusa est cõtentio sup prin cipes: & errare fecit eos in inuio & non in via.
Et adiuuit pauperẽ de inopia : et posuit sicut oues fami lias.
Uidebunt recti & letabuntur : et omnis iniquitas opilabit os suum.
Quis sapiẽs & custodiet hec : et intelliget mĩas dñi
Gloria. ãn. Uisita nos dñe ĩ salutari tuo. p̄. cvii.
Paratũ cor meũ de⁹ paratum cor meũ: cãtabo et psallam in gloria mea.
Exurge psalterium & cythara : exurgam diluculo.
Confitebor tibi in populis domine : et psallam tibi ĩ na tionibus
Quia magna est super celos mĩa tua: et vsq̧ ad nubes veritas tua
Exaltare super celos deus & super omnẽ terrã gloria tua: vt liberentur dilecti tui
Saluũ fac dextra tua & exaudi me: deus locutus est in sãcto suo.
Exultabo et diuidam sichimã : et conuallẽ tabernaculo rum dimetiar.
Meus est galaad & meus est manasses : & effrain susceptio capitis mei
Iuda rex meus : moab lebes spei mee
In idumeam extẽdã calcea mentum meum : michi alieni gene amici facti sunt
Quis deducet me in ciuitatem munitam : quis deducet me vsq̧ in idumeam
Nonne tu de⁹ qui repulisti nos : et non exibis de⁹ in vir tutibus nostris
Da nobis auxilium de tribulatione : quia vana salus hominis.
In deo faciemus virtutem : & ipse ad nichilũ deducet ini micos nostros. p̄. cviii.
Deus laudẽ meã ne ta cueris : q̄r os pc̃tõris & os dolosi super me apertum est.
Locuti sunt aduersum me lingua dolosa : et sermonib⁹ odii circundederunt me/ & ex pugnauerũt me gratis
Pro eo vt me diligerent de trahebant michi : ego autem orabam
Et posuerũt aduersum me mala pro bonis : & odium pro dilectione mea
Cõstitue sup eũ pc̃tõrem : et diabolus stet a dextris eius.
Cũ iudicat exeat condẽnatus : & orõ ei⁹ fiat in peccatuʒ
Fiãt dies eius pauci : & epãtum eius accipiat alter

Fiant filii eius orphani: et vxor eius vidua.
Nutātes trāsferant filii ei9 et mēdicēt: et eiiciantur de habitationibus suis.
Scrutetur fenerator omnem substantiam eius: et diripiāt alieni labores eius
Non sit illi adiutor: nec sit qui misereatur pupillis eius.
Fiant nati eius in interitū: in generatione vna deleatur nomen eius
In memoriam redeat iniq̄tas patrum eius in conspectu domini: et peccatum matris eius non deleatur
Fiant contra dn̄m semper: et dispereat de terra memoria eorū pro eo q̄ nō est recordatus facere mīam
Et persecutus est hominem inopem et mendicum: et cōpūctum corde mortificare
Et dilexit maledictionem et veniet ei: et noluit bn̄dictionē et elongabitur ab eo
Et induit maledictionem sicut vestimētū: et ītrauit sicut aqua in interiora ei9/ et sicut oleum in ossibus eius
Fiat ei sicut vestimentum quo operit: et sicut zona qua semper precingitur.
Hoc op9 eorū q̄ detrahūt michi apud dn̄m: et q̄ loquūtur mala aduersus aīam meam
Et tu dn̄e fac mecum ꝓpter nomen tuum: q2 suauis ē misericordia tua
Libera me q2 egenus et pauper ego sum: et cor meum cōturbatum est intra me
Sicut vmbra cum declinat ablatus sum: et excussus sum sicut locuste
Genua mea infirmata sunt a ieiunio: et caro mea immutata est propter oleum.
Et ego factus sum opprobrium illis: viderunt me et mouerunt capita sua.
Adiuua me dn̄e deus me9: saluum me fac scd̄m misericordiam tuam
Et scient q2 manus tua hec: et tu dn̄e fecisti eam.
Maledicēt illi et tu bn̄dices: qui insurgunt in me confundantur seruus autem tu9 letabitur.
Induant q̄ detrahūt michi pudore: et operiantur sicut diploide confusione sua.
Confitebor dn̄o nimis ī ore meo: et in medio multorum laudabo eum.
Qui astitit a dextris pauperis: vt saluam faceret a persequentibus aīam meam
Gloria. ān. Confitebor dn̄o nimis ī ore meo. ℣. Dn̄e exaudi orōnē meā. ℟. Et clamor me9 ad te veniat. Ante lau. ℣.

Per aduentum. Versus. Emitte agnū. Rm. de petra. A. Dn̄e ne ī ira. vsq₃ ad xl. et a Deus oīm. vsq₃ ad aduentum. Vs⁹. Fiat mīa tua dn̄e. In lau. ā. Benigne fac ī bona volūtate tua dn̄e. p̄ Miserere. p̄. xci.

Bonū est confiteri dn̄o: et psallere nomini tuo altissime.

Ad annūciādū mane mīaʒ tuā: et veritatē tuā p noctē.

In decacordo psalterio: cū cantico in cythara.

Quia delectasti me dn̄e in factura tua: et in operibus manuum tuarum exultabo.

Quā magnificata sunt opera tua dn̄e: nimis profunde facte sunt cogitationes tue.

Uir insipiēs nō cognoscet: et stultus non intelliget hec.

Cū exorti fuerint peccatores sicut fenū: ⁊ apparuerint oēs qui operant̄ iniquitatē.

Ut intereant in seculū seculi: tu autē altissimus in eternum domine.

Quoniā ecce īimici tui dn̄e/ quoniā ecce īimici tui pibūt: et dispergentur oēs qui operantur iniquitatem

Et exaltabitur sicut vnicornis cornu meum: ⁊ senectus mea in misericordia vberi.

Et despexit oculus me⁹ inimicos meos: ⁊ insurgētibus in me malignātibus audiet auris mea.

Iust⁹ vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur.

Plātati ī domo dn̄i: ī atriis domus dei nostri florebunt.

Adhuc multiplicabūtur in senecta vberi: ⁊ benepatientes erunt vt annuncient.

Qm̄ rect⁹ dn̄s deus noster: et non est iniquitas in eo.

Gloria pr̄i. ān. Bonū est cōfiteri dn̄o. ā. Metuant dn̄m omnes fines terre. p̄s. Deus deus. p̄s. Deutero. xxxii.

Audite celi q̄ loquar: audiat terra v̄ba oris mei.

Cōcrescat vt pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquiū meum.

Quasi imber super herbā: et quasi stille super gramia/ quia nomen dn̄i inuocabo.

Date magnificentiam deo nostro: dei perfecta sunt opera et omnes vie eius iudicia.

De⁹ fidelis ⁊ absq₃ vlla iniquitate iustus et rectus: peccauerunt ei/ et non filii eius in sordibus.

Generatio praua atq₃ peruersa: heccine reddis dn̄o popule stulte et insipiens.

Nūquid nō ipe ē pr̄ tu⁹ qui possedit te: ⁊ fecit ⁊ creauit te

Memēto dierꝝ antiquorꝝ: cogita generationes singulas
Interroga patrē tuū ⁊ annunciabit tibi: maiores tuos et dicent tibi.
Quando diuidebat altissimus gentes: quādo separabat filios adam.
Cōstituit terminos ppłorꝝ: iuxta numerū filiorū israel.
Pars aūt dn̄i ppłus ei9: iacob funicul9 hereditatis ei9.
Inuenit eum in terra deserta: in loco horroris et vaste solitudinis.
Circunduxit eum ⁊ docuit: et custodiuit quasi pupillam oculi sui.
Sicut aquila prouocans ad volādum pullos suos: et super eos volitans.
Expādit alas suas ⁊ assumpsit eos: atq; portauit in humeris suis.
Dn̄s solus dux eius fuit: et non erat cū eo deus alienus.
Constituit eum super excelsam terrā: vt comederet fructus agrorum.
Vt sugeret mel de petra: oleumq; de saxo durissimo.
Butirum de armento ⁊ lac de ouibus: cum adipe agnorū et arietum filiorum basan.
Et hircos cum medulla tritici: et sanguinem vue biberet meracissimum.
Incrassatus est dilectus et recalcitrauit: īcrassatus impinguatus dilatatus.
Dereliquit deum factorem suum: ⁊ recessit a deo salutari suo.
Prouocauerūt eum in diis alienis: et ī abominationib9 ad iracūdiam concitauerūt.
Immolauerūt demoniis et nō deo: diis quos ignorabāt.
Noui recentesq; venerunt: quos nō coluerīt patres eorꝝ.
Deum qui te genuit dereliquisti: et oblitus es domini creatoris tui.
Vidit dn̄s et ad iracūdiam concitatus est: quia prouocauerunt eum filii sui et filie.
Et ait abscondam faciem meam ab eis: et considerabo nouissima eorum.
Generatio enī peruersa est: et infideles filii.
Ipsi me ꝓuocauerunt in eo qui nō erat deus: et irritauerunt in vanitatibus suis.
Et ego prouocabo eos in eo qui nō est populus: ⁊ in gente stulta irritabo illos.
Ignis succēsus est ī furore meo: ⁊ ardebit vsq; ad inferni nouissima.
Deuorabitq; terram cū germine suo: et mōtium fundamenta comburet.
Cōgregabo super eos ma-

la: et sagittas meas comple-
bo in eis.
Cōsumēt fame: ⁊ deuorabūt
eos aues morsu amarissimo
Dentes bestiarꝫ immittam
in eos: cū furore trahētiū su
per terram atqꝫ serpentium.
Foris vastabit eos gladiꝰ:
et intus pauor.
Iuuenem simul ac virginē:
lactētem cum hoīe sene.
Et dixi vbinā sūt: cessare fa
ciā ex hoībus memoriā eorū.
Sed propter iram inimicorꝫ
distuli: ne forte superbirent
hostes eorum.
Et dicerēt manus nr̄a excel
sa: et nō dn̄s fecit hec omīa.
Gens absqꝫ cōsilio est ⁊ sine
prudentia: vtinā saperent et
intelligerēt ac nouissima p-
uiderent.
Quomō psequbatur vnꝰ mil-
le: ⁊ duo fugarēt decē milia.
Nōne ideo qꝛ deus suus vē
didit eos: ⁊ dn̄s ꝯclusit illos
Non enī est deus noster vt
dii eorum: et inimici nostri
sunt iudices.
De vinea sodomorū vinea
eorꝫ: ⁊ de suburbanis gomorre
Vua eorū vua fellis: et bo-
tri amarissimi
Fel drachonū vinū eorꝫ: et
venenū aspidū insanabile.
Nōne hec ꝯdita sūt apd̄ me:
et signata ī thesauris meis.
Mea est vltio ⁊ ego retribu-
am eis in tēpore: vt labatur
pes eorum.
Iuxta est dies perditionis:
et adesse festinant tempora.
Iudicabit dn̄s populū suū:
et in seruis suis miserebitur.
Videbit qꝫ īfirmata sit ma-
nus eiꝰ: ⁊ clausi quoqꝫ defe-
cerūt residuiqꝫ cōsumpti sūt
Et dicent vbi sunt dii eorꝫ:
in quibus habebāt fiduciam
De quorum victimis come
debant adipes: ⁊ bibebāt vi-
num libaminum.
Surgant ⁊ opitulētur vobis:
et ī necessitate vos ꝓtegant.
Videte qꝫ ego sim solꝰ: et nō
sit alius deus preter me.
Ego occidam et ego viuere
faciam percutiā ⁊ ego sana-
bo: ⁊ nō est qui de manu mea
possit eruere.
Leuabo ad celū manū meā:
et dicam viuo ego in eternū.
Si acuero vt fulgur gladiū
meum: et arripuerint iudi-
cium manus mee.
Reddam vltionē hostibus
meis: et qui oderunt me re-
tribuam.
Inebriabo sagittas meas
sanguine: ⁊ gladius meus de-
uorabit carnes.
De cruore occisorū: ⁊ de ca
ptiuitate nudati īimicorum
capitis.

Laudate gentes populum eius: quia sanguinem seruorum suorum vlciscetur.
Et vindictam retribuet in hostes eorũ: et propicius erit terre populi sui.
Gloria. ãn. Et in seruis suis dñs miserebit. ãn. In cimbalis bñsonãtib9 laudate dñm. ṽ. Laud do. ❡ Per aduentũ cp̃m. Ecce dies. hy9. Uox clara. ṽ. Uox clamãtis. ℟. Parate viã. A Dñe ne ĩ ira vsqȝ ad caput ieiunii ꝛ a De9 oĩm vsqȝ ad aduẽtũ. cp̃. Uigilate Sequẽs hy9 dr solũ ad lau. in sabbato prime añ dñicam primã. xl. quãdo in predicto sabbato de fer. agitur. Hy9.

Aurora iã spargit polum: terris dies illabitur: lucis resultat spiculum: discedat omne lubricum.
Fantasma noctis decidat: mẽtis reatus subruat: quicquid tenebris horridum: nox attulit culpe cadat.
Ut mane illd vltimũ: qd p̃stolamur cernui: ĩ lucẽ nobis effluat: dũ hoc canore ↄcrepat
Deo patri sit gloria. Per estatem hy9. Ecce iã noctis. ṽ9. In matutinis ã. In viã pacis dirige nos domĩe. p̃s. Bñdict9. Preces ꝛc. vt supra oratio vt decet. ❡ In dñicis diebus ad vesperas. p̃s. cix.

Dixit dñs domino meo: sede a dextris meis.
Donec ponam inimicos tuos: scabellum pedum tuorum.
Uirgã virtutis tue emittet dñs ex syon: dominare ĩ medio inimicorum tuorum.
Tecũ principiũ in die virtutis tue: ĩ splẽdorib9 sctõrũ ex vtero ante luciferũ genui te
Iurauit dñs ꝛ nõ penitebit eũ: tu es sacerdos in eternum scdm ordinem melchisedech.
Dñs a dextris tuis: cõfregit in die ire sue reges.
Iudicabit in nationib9 implebit ruinas: conquassabit capita in terra multorum.
De torrente in via bibit: propterea exaltauit caput.
Gloria. ã. Sede a dexts meis dixit dñs dño meo. p̃s. cx.
Confitebor tibi dñe in toto corde meo: in consilio iustorũ ꝛ congregatiõe.
Magna opera dñi: exquisita in omnes voluntates eius.
Confessio ꝛ magnificentia opus eius: ꝛ iusticia eius manet in seculum seculi.
Memoriã fecit mirabilium suoꝝ misericors ꝛ miserator dñs: escam dedit timẽtib9 se.
Memor erit in sclm̃ testamẽti sui: virtutẽ opeꝝ suoꝝ an-

nunciabit populo suo
Ut det illis hereditatē gen tium : opera manuū eius ve= ritas et iudicium
Fidelia oīa mandata eius confirmata in seculū seculi : facta in veritate et equitate.
Redemptionē misit dñs po= pulo suo : mandauit in eter= num testamentū suum
Sanctū et terribile nomē ei9 : inicium sapientie timor dñi.
Intellectus bonus oībus fa= cientibus eum : laudatio ei9 manet in seculum seculi.
Gloria. ā. Fidelia omīa mā data eius confirmata in se= culum seculi. ps. cxi.
BEatus vir qui timet do minum: in mādatis ei9 volet nimis
Potēs ī terra erit semē ei9 : generatio rectorum benedi= cetur.
Gloria et diuitie in domo ei9 : et iusticia eius manet in secu lum seculi.
Exortum est in tenebris lu= men rectis : misericors et mi= serator et iustus.
Iocundus homo q̄ miseret et cōmodat / disponit sermo= nes suos in iudicio : quia in e ternū non cōmouebitur.
In memoria eterna erit iu stus : ab auditione mala non timebit
Paratū cor eius sperare ī do mino confirmatū est cor ei9 : non cōmouebitur donec de= spiciat inimicos suos.
Dispersit dedit pauperib9 iusticia eius manet in seculū seculi : cornu ei9 exaltabitur in gloria.
Peccator videbit et irascet dentibus suis fremet et tabe= scet : desiderium peccatorum peribit
Gloria. ān. In mādatis ei9 volet nimis. ps. cxii.
LAudate pueri dñm : lau date nomen domini.
Sit nomen dñi benedictū : ex hoc nūc et vsq in seculum
A solis ortu vsq ad occa= sum : laudabile nomen dñi
Excelsus sup oēs gētes do= min9 : et sup celos gloria eius
Quis sicut dñs deus noster qui in altis habitat : et humi= lia respicit in celo et in terra
Suscitās a terra inopē : et de stercore erigens pauperem
Ut collocet eū cū principi= bus : cū principib9 populi sui
Qui habitare facit sterilē in domo : matrē filioꝝ letātē
Gloria. ān. Sit nomen dñi benedictum in secula. p. cxiii.
IN exitu israel de egyp= to : domus iacob de po= pulo barbaro
Facta est iudea sctificatio

eius: israel potestas eius.
Mare vidit et fugit: iordanis conuersus est retrorsum
Mõtes exultauerũt vt arietes: et colles sicut agni ouiuꝫ
Quid est tibi mare ꝙ fugisti: et tu iordanis quia conuersus es retrorsum
Mõtes exultastis sicut arietes: et colles sicut agni ouiuꝫ
A facie dñi mota est terra: a facie dei iacob.
Qui cõuertit petrã ĩ stagna aquaꝝ: et rupẽ ĩ fõtes aquaꝝ
Non nobis dñe non nobis: sed nomini tuo da gloriam
Sup mĩa tua et veritate tua nequãdo dicant gentes: vbi est deus eorum.
Deꝰ aũt noster in celo: oĩa quecũqꝫ voluit fecit.
Simulacra gẽtiũ argẽtũ et aurũ: opera manuũ hominũ
Os habẽt et nõ loquent: oculos habẽt et nõ videbunt
Aures habẽt et nõ audiẽt: nares habẽt et nõ odorabunt
Manus habẽt et non palpabunt pedes habent et nõ ambulabunt: non clamabunt ĩ gutture suo
Similes illis fiant ꝗ faciũt ea: et oẽs ꝗ cõfidũt in eis.
Domus israel sperauit ĩ domino: adiutor eorum et protector eorum est.
Domus aaron sperauit in dño: adiutor eorum et protector eorum est
Qui timent dñm sperauerũt in dño: adiutor eorũ/ et ꝓtector eorum est
Dñs memor fuit nostri: et benedixit nobis
Benedixit domui israel: benedixit domui aaron
Bñdixit oĩbus qui timẽt dominũ: pusillis cũ maioribus
Adiiciat dñs sup vos: sup vos et sup filios vestros
Bñdicti vos a dño: ꝗ fecit celum et terram.
Celũ celi dño: terrã aũt dedit filiis hominum
Non mortui laudabunt te dñe: neqꝫ omẽs qui descẽdũt in infernum
Sed nos qui viuimꝰ bñdicimꝰ dño: ex hoc nũc et vsqꝫ in seculũ. Glia. ãn. Nos qui viuimus benedicimꝰ domino.

¶ Añc et cp. ꝑ aduẽ. suis ĩ locis singulis dñicis eiusdem ibidẽ reperientur. Hymnus.

Conditor alme syderũ: eterna lux credentium: christe redẽptor omniũ: exaudi preces supplicũ
Qui condolẽs interitu: mortis perire seculũ: saluasti mũdum languidũ: donans reis remediũ
Vergente mũdi vespere: vti sponsus de thalamo: egressꝰ

honestissima: virginis matris clausula

Cuius forti potentie: genu curuãtur omnia: celestia terrestria: fatent nutu subdita.

Te deprecamur agie: vẽture iudex seculi: conserua nos in tẽpore: hostis a telo pfidi.

Laus honor virtus gloria: deo patri et filio: sãcto simul paraclito: ĩ sempiterna scła. Amẽ. ℣ Rorate celi desup. ℟. Et nubes pluãt iustũ aperiatur terra et germĩet salua torẽ. Hic hymnus cũ suo ℣su et ℟. dicet ad vespas oĩbus dñicis et ferialib9 diebus per aduẽtũ vsq ad vigiliã natalis dñi quãdo de tpali agit. Hoc cp. sequẽs dr ad vespas in oĩbus dñicis et fer. a Dñe ne ĩ ira. vsq ad lxx. et a Deus omnium. vsq ad aduentum dñi quãdocũq de temporali agitur. Dicitur etiã in fer. a lxx. vsq ad xl. quãdo de feria agitur. Capm. Thessalo. iii.

Dominus autem dirigat corda et corpora nostra in caritate dei et patientia christi. Et sequẽs hy9 dicitur ad vesperas in oĩbus dñicis. a Dñe ne in ira. vsq ad xl. Et a Deus omniũ vsq ad aduentum tam in dñicis diebus q̃ in fer. quando de temporali agitur. Hymnus.

Lucis creator optĩe: lucem dierum proferẽs: primordiis lucis noue: mũdi parans originem.

Qui mane iunctum vesperi: diem vocari precipis: tetrum chaos illabit: audi preces cũ fletibus.

Ne mẽs grauata crimĩe: vite sit exul mũere: dũ nil pẽne cogitat: seseq culpis illigat.

Celorũ pulset ĩtimũ: vitale tollat pmiũ: vitem9 oẽ noxiũ: purgemus omne pessimum

Presta pater piissime: prĩq cõpar vnice: cũ spũ paraclito: regnans per oẽ sclm. Amen. Vsq ad purificationẽ dicit Gloria tibi dñe q̃ natus es. ℣ Dirigatur dñe ad te oratio mea. ℟ Sicut incensũ in conspectu tuo. Iste ℣ dicitur ad vesperas in omibus do. diebus et fer. a Dñe ne ĩ ira. vsq ad xl. et a Deus omniũ. vsq ad aduentum quãdo de temporali agitur. ¶ Feria scda ad vesperas. ps. cxiiii.

Dilexi qm̃ exaudiet dñs: vocez orationis mee. Quia inclinauit aurem suam michi: et in diebus meis inuocabo.

Circũdederunt me dolores mortis: et pericula ĩferni inuenerunt me

Tribulationē et dolorē īueni: et nomen dñi inuocaui.
O dñe libera aīam meā misericors dñs et iustus: et deus noster miseretur.
Custodiens paruulos dñs: humiliat⁹ sum et liberauit me
Cōuertere aīa mea ī requiē tuam: qr dñs benefecit tibi.
Quia eripuit aīam meam de morte oclos meos a lachrimis: pedes meos a lapsu.
Placebo domīo: in regione viuorum.
Gloria patri ān. Inclinauit dñs aurē suā michi. ps. cxv.
Credidi propter qd locutus sum: ego aūt humiliatus sum nimis.
Ego dixi in excessu meo: omnis homo mendax.
Quid retribuā dño: p omnibus que retribuit michi.
Calicem salutaris accipiaz: et nomen dñi inuocabo.
Uota mea dño reddā corā omī populo eius: preciosa in conspectu domini mors sanctorum eius.
O dñe qr ego seru⁹ tuus: ego seru⁹ tuus et fili⁹ ancille tue.
Dirupisti vincula mea tibi sacrificabo hostiam laudis: et nomen dñi inuocabo.
Uota mea dño reddā in cōspectu omnis populi eius: in atriis domus dñi ī medio tui hierusalem.
Gloria. ān Credidi propter quod locutus sum. p. cxvi.
Laudate dñm oēs gentes: laudate eū oēs ppli
Quoniā cōfirmata est sup nos mīa eius: et veritas dñi manet in eternum.
Gloria pri. ā Laudate dñm omnes gentes. ps. cxix.
Ad dominū cum tribularer clamaui: et exaudiuit me.
Dñe libera aīam meā a labiis īiquis: et a lingua dolosa
Quid det tibi aut qd apponatur tibi: ad linguā dolosā.
Sagitte potentis acute: cum carbonibus desolatoriis.
Heu michi qr incolat⁹ meus plongatus est: habitaui cum habitātibus cedar/ multum incola fuit anima mea.
Cū his qui oderūt pacē erā pacificus: cū loquebar illis impugnabāt me gratis.
Gloria pri. ān. Clamaui et exaudiuit me. ps. cxx.
Leuaui oculos meos in mōtes: vnde veniet auxilium michi.
Auxiliuz meum a dño: qui fecit celum et terram.
Nō det ī cōmotionē pedē tuū: neqꝫ dormitet q custodit te.
Ecce nō dormitabit neqꝫ dormiet: qui custodit israel.

Dñs custodit te dñs ꝓtectio tua: super manũ dexterã tuã
Per diem sol nõ vret te: neqꝫ luna per noctem.
Dñs custodit te ab omĩ malo: custodiat aĩam tuã dñs.
Dñs custodiat ĩtroitũ tuũ et exitum tuum: ex hoc nunc et vsqꝫ in seculum
Gloria pr̃i. ãn. Auxiliũ meũ a dño. cp̃. Dñs autem dixi. ℟ Dñe ne ĩ ira. vsqꝫ ad xl. quãde iii. fer̃. agitur: tunc ad vs̃. feria scda dicit̃ sequẽs hy⁹.

Immẽse celi cõditoꝛ: qui mixta ne confunderent: aque fluẽta diuidens: celum dedisti limitem.
Firmans locum celestibus: simulqꝫ terre riuulis: vt vnda flammas temperet: terre solum ne dissipent.
Infunde nũc piissime: donũ perẽnis gratie: fraudis noue ne casibus: nos erroꝛ atterat vetus.
Lucẽ fides inueniat: sic luminis iubar ferat: hec vana cũcta terreat: hanc falsa nulla compꝛimant.
Pꝛesta pr̃. Amẽ. ℣. Dirigatur dñe. Per estatẽ. hy⁹. Lucis crea. ℣⁹. Dirigat̃ dñe. ãn. Magnificet te sp aĩa mea de⁹ meus. p̃. Magnificat. Pꝛeces vt supra. oro vt decet. Per aduẽtũ qñ de fer̃. agit̃. Mẽo. de sctã maria. ãn. Ne timeas maria ĩuenisti enĩ gr̃az apđ dñm: ecce concipies ⁊ paries filiũ allã. ℣ Egredict̃ virga de radice iesse. ℟. Et flos de radice ei⁹ ascẽdet. orõ. Deus qui de beate marie ⁊c. Mẽo. de oĩbus sctis. ã. Ecce dñs veniet ⁊c. ℣. Ecce apparebit. ℟ Et cum eo. orõ. Cõscientias vrã scda feria ad mat̃. ¶ Ab octa. sancti stephani vsqꝫ ad purificationẽ de sctã maria nisi ĩ vigilia epiphaĩe ĩ feriis et festis iii. lec. sine re. choꝛi. ãn. Rubũ quẽ viderat ⁊c. ℣. Speciosus foꝛma. ℟. Diffusa ⁊c. orõ. Deus qui salutis eṫne. Post purificationẽ ad memoꝛiã de sctã maria dicãtur añe sicut ĩfra ãn. cõpleto riũ notat̃. Et sĩliter de oĩb⁹ sctis. Cetera oĩa vt notatur scda feria ad matu. ¶ Fer̃. tercia ad vesperas ps̃. cxxi.

Letatus sum in his que dicta sũt michi: in domũ dñi ibimus.
Stantes erant pedes nostri: in atriis tuis hierusalem.
Hierusalem que edificatur vt ciuitas: cui⁹ participatio eius in idipsum.
Illuc enĩ ascẽderũt tribus tribus dñi: testimoniũ israel ad cõfitendum nomini dñi.

Quia illic sederūt sedes in iudicio: sedes sup domū dauid.
Rogate que ad pacem sunt hierusalem: et abūdantia diligentibus te.
Fiat pax in virtute tua: et abūdantia in turribus tuis
Propter fratres meos et proximos meos: loquebar pacem de te
Propter domū dñi dei nostri: quesiui bona tibi.
Gloria. ãn. In domū dñi letantes ibimus. ps. cxxii.

Ad te leuaui ocłos meos: qui habitas ī celis.
Ecce sicut oculi seruorū: in manibus dñorum suorum.
Sicut oculi ancille in manibus dñe sue: ita oculi nostri ad dñm deum nostrū donec misereatur nostri.
Miserere nrī dñe miserere nostri: quia multum repleti sumus despectione.
Quia multū repleta est aīa nostra opprobriū abundantibus: et despectio superbis.
Gloria. ãn. Qui habitas in celis miserere nobis. p. cxxiii.

Nisi quia dñs erat ī nobis dicat nūc israel: nisi quia dñs erat in nobis.
Cū exurgerēt hoīes ī nos: forte viuos deglutissent nos
Cum irasceref furor eorū in nos: forsitan aqua absorbuisset nos.
Torrētem pertransiuit aīa nostra forsitā ptrāsisset aīa nostra: aquam intolerabilē
Bñdictus dñs qui nō dedit nos: in captiōe dentib9 eorū.
Anima nostra sicut passer erepta est: de laqueo venātiū
Laqueus cōtritus est: ⁊ nos liberati sumus
Adiutoriū nostrum ī noīe dñi: qui fecit celū et terram.
Gloria pr̄i. ãn. Adiutorium nostrū in noīe dñi. p̄. cxxiiii.

Qui confidunt in dño sicut mons syon: non cōmouebitur ī eternum qui habitat in hierusalem.
Montes in circuitu eius/ et dñs in circuitu populi sui: ex hoc nunc et vsq3 in seculum.
Quia nō relinquet dñs virgam peccatorū super sortem iustorū: vt non extēdāt iusti ad īiquitatem manus suas.
Benefac domine: bonis et rectis corde.
Declinantes autem in obligationes adducet dominus cum operātibus īiquitatem: pax super israel.
Gloria. ã. Bñfac dñe bonis et rectis corde. ps. cxxv.

In cōuertēdo dñs captiuitatem syon: facti sumus sicut consolati.
Tunc repletū est gaudio os

nostrum : et lingua nostra exultatione.
Tunc dicēt inter gentes: magnificauit domin9 facere cū eis.
Magnificauit dominus facere nobiscum: facti sum9 letantes.
Conuerte domine captiuitatem nostram: sicut torrēs in austro.
Qui semināt in lachrymis: in exultatione metent
Euntes ibant et flebāt: mittentes semina sua.
Venientes autem veniēt cū exultatione: portantes manipulos suos.
Gloria. ā. Facti sumus sicut consolati. Cpm. Dominus autem. a Domine ne in ira. Usqꝫ ad xl. Hymnus
Telluris ingēs cōditor: mundi solum qui eruens: pulsis aque molestiis: terrā dedisti immobilem
Ut aptum germen pferēs: fuluis decora floribus: fecunda fructu sisteret: pastūqꝫ gratum redderet
Mētis peruste vulnera: mūda virorꝫ gratia: vt facta fletu diluat: motusqꝫ prauos atterat
Iussis tuis obtemperet: nullis malis approximet: bonis repleri gaudeat: et mortꝫ actū nesciat
Presta pr̄. V. Dirigat dn̄e. Per estate y9. Lucis creator Vs9. Dirigat. ān. Exultauit spiritus meus in deo salutari meo. ps. Magt. Preces ⁊c. vts. Oratio vt decet. ¶ Feria quarta ad ves. ps. cxxvi.
Nisi dn̄s edificauerit domū: ī vanū laborauerūt qui edificāt eam
Nisi dn̄s custodierit ciuitatem: frustra vigilat qui custodit eam
Vanū est vobis ante lucem surgere: surgite postqꝫ sederitis q̇ māducatis panē dolorꝫ
Cū dederit dilectis suis sōnum: ecce hereditas dn̄i filii merces fructus ventris
Sicut sagitte in manu potētis: ita filii excussorum
Beatus vir qui impleuit desiderium suum ex ipsis: nō cōfundetur cum loquetur inimicis suis in porta
Glīa. ān. Btūs vir q̇ impleuit desideriū suū. ps. cxxvii.
Beati omnes qui timēt dn̄m: qui ambulant in viis eius
Labores manuū tuarū q̇a manducabis: beatus es et bone tibi erit
Uxor tua sicut vitis abundās: in lateribus domus tue

Filii tui sicut nouelle oliua rum: in circuitu mense tue
Ecce sic benedicetur homo: qui timet dominum
Benedicat tibi dñs ex syon: et videas bona hierusalē om nibus diebus vite tue.
Et videas filios filioꝝ̄ tuo rum: pacē super israel. Glia.
ān. Beati omnes qui timent dominum ps. cxxviii.
SEpe expugnauerūt me a iuuentute mea: dicat nunc israel.
Sepe expugnauerūt me a iu= uētute mea: etenim non po= tuerunt michi.
Supꝛa doꝛsum meum fabꝛi cauerunt peccatoꝛes: pꝛolon gauerunt iniquitatem suam
Dñs iustus concidet cerui= ces peccatoꝛum: confundan tur et conuertant retroꝛsum omnes qui oderunt syon
Fiant sicut fenum tectoꝛū: qđ pꝛiusꝗ̄ euellat exaruit
De quo non impleuit ma= num suam qui metet: et sinū suū qui manipulos colliget.
Et non dixerunt qui pꝛete= ribant benedictio domini su per vos: benedicimus vobis in noīe dñi Gloꝛia. ān. Bene dicimus vobis in nomine do mini. ps. cxxix.
DE pfūdis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocē meā.
Fiant aures tue intenden= tes: ī vocē depcationis mee.
Si iniquitates obseruauerꝭ domine: domine quis susti= nebit.
Quia apud te pꝛopiciatio est: et ppter legē tuā sustinui te domine
Sustinuit aīa mea ī vbo ei9: sperauit aīa mea in dño
A custodia matutina vsꝗ ad noctez: speret israel ī dño
Quia apud dñm mīa: et co piosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet israel: ex oī bus iniqtatib9 ei9. Gła ān.. De pꝛofundis clamaui ad te domine. ps. cxxx.
DOmine non est exalta tum coꝛ meum: neꝗ elati sūt oculi mei
Neqꝫ ambulaui in magnis: neqꝫ in mirabilib9 sup me.
Si non humiliter sentiebā: sed exaltaui aīam meā.
Sicut ablactatus est sup ma tre sua: ita retributio in ani= ma mea.
Speret israel in domino: ex hoc nūc ⁊ vsqꝫ ī sclꝫ. Gła. ā. Speret israel in domino. cp. Dñs autem diriga. ℣ Domi ne ne in ira hy9.
CEli deus sanctissime: q̇ lucidū centrū poli: can doꝛe pingis igneo: augēs de= coꝛo lumine.

Quarto die qui flammeaꝫ: solis rotam constituens: lune ministrans ordini: vagos recursus syderum

Ut noctibus vel lumini: direptionis terminum: primordiis et mensium: signum daret notissimum

Illumina cor hominum: absterge sordes mentium: resolue culpe vinculum: euerte moles criminum

Presta pat piis. ℣. Dirigat. Per estatē p⁹. Lucis crea. ℣. Dirigatur. ān. Respexisti humilitatem meam dñe de⁹ meus. ps. Magnificat. preces vts

Feria. v. ad ves. ps. cxxxi.

Memento domine dauid: et omnis mansuetudinis eius.

Sicut iurauit dño: votū vouit deo iacob

Si introiero in tabernaculū domus mee: si ascendero ī lectum strati mei

Si dedero somnū oculis meis: et palpebris meis dormitationem.

Et requiem tempori⁹ meis donec inueniam locū dño: tabernaculum deo iacob.

Ecce audiuimus eam in efrata: inuenimus eam in cāpis silue

Introibimus in tabernaculum eius: adorabimus in loco vbi steterunt pedes eius.

Surge domine in requiē tua: tu et archa sanctificationis tue.

Sacerdotes tui induant iusticiā: et sancti tui exultent

Propter dauid seruū tuum: nō auertas faciē christi tui

Iurauit dñs dauid veritatem et non frustrabitur eum: de fructu ventris tui ponam super sedem tuam

Si custodierint filii tui testamentū meum: et testimonia mea hec que docebo eos

Et filii eorū vsqꝫ in seculū: sedebunt sup sedem tuam

Quoniam elegit dñs syon: elegit eam ī habitationē sibi

Hec requies mea in seculuꝫ seculi: hic habitabo quoniaꝫ elegi eam

Uiduam eius benedicēs benedicam: pauperes eius saturabo panibus

Sacerdotes eius induam salutari: et sancti eius exultatione exultabunt

Illuc producam cornu dauid: paraui lucernam christo meo.

Inimicos eius induam confusione: super ipsum autē efflorebit sanctificatio mea

Gloria patri. ā. Et oīs mansuetudinis ei⁹. ps. cxxxii.

Ecce q̃ bonum ⁊ q̃ iocundum: habitare fratres in vnum.
Sicut vnguentum in capite: quod descendit in barbã barbam aaron
Quod descendit in orã vestimenti eius: sicut ros hermon qui descendit in montem syon.
Quia illic mãdauit dñs benedictionem: et vitam vsq̃ ĩ seculum.
Gloria patri. ãn. Ecce q̃ bonum et q̃ iocundum. Non dicitur ad vespas iste p̃. cxxxiii
Ecce nunc bñdicite dñz: omnes serui dñi
Qui statis in domo domini: in atriis domus dei nostri
In noctibus extollite man⁹ vestras in sancta: ⁊ benedicite dominum.
Bñdicat te dñs ex syon: q̃ fecit celũ ⁊ terram. p̃s. cxxxiiii.
Laudate nomẽ dñi: laudate serui dñm
Qui statis in domo domini: in atriis domus dei nostri
Laudate dñz qm̃ bon⁹ dñs: psallite nomini ei⁹ qm̃ suaue
Qm̃ iacob elegit sibi dñs: israel in possessionẽ sibi
Qz ego cognoui q̃ magn⁹ ẽ dñs: ⁊ de⁹ nr̃ pre oĩbus diis
Omnia quecũqz voluit dñs fecit in celo ⁊ in terra: ĩ mari et in omnibus abyssis
Educens nubes ab extremo terre: fulgura in pluuiã fecit
Qui producit ventos de thesauris suis: qui percussit primogenita egypti/ ab homine vsqz ad pecus
Et misit signa ⁊ pdigia in medio tui egypte: in pharaonem ⁊ in omnes seruos eius
Qui percussit gẽtes multas: et occidit reges fortes
Seon regem amorreorum: ⁊ og regem basan ⁊ omnia regna chanaan
Et dedit terram eorum hereditatem: hereditatẽ israel populo suo
Dñe nomen tuũ in eternũ: dñe memoriale tuũ ĩ generatione ⁊ generationem.
Quia iudicabit domin⁹ populum suum: et in seruis suis deprecabitur.
Simulacra gentium argentum et aurum: opera manuũ hominum
Os habent ⁊ nõ loquentur: oculos habent ⁊ nõ videbũt.
Aures habẽt ⁊ non audiẽt: neqz enim est spiritus in ore ipsorum.
Similes illis fiant qui faciunt ea: et omnes qui cõfidũt in eis.
Dom⁹ israel bñdicite dñm: domus aaron bñdicite dñm

Domus leui benedicite do minū: qui timetis dn̄m bene dicite dn̄m
Benedictus dn̄s ex syon: q̇ habitat in hierusalem
Glia. ā. Oia quecūq₃ voluit dn̄s fecit.

Confitemini dn̄o qm̄ bo nus: qm̄ in eternū mīa eius
Confitemini: deo deoꝝ
Confitemini: dn̄o dn̄oꝝ
Qui facit: mirabilia ma= gna solus
Qui fecit celos: in ītellectu
Qui firmauit terraꝫ: super aquas
Qui fecit: lumīaria magna
Solem: in potestatē diei.
Lunam et stellas: in potesta tem noctis
Qui percussit egyptum: cuꝫ pꝛimogenitis eoꝛum
Qui eduxit israel: de medio eoꝛum
In manu potenti: ⁊ bꝛachio excelso
Qui diuisit mare rubꝛum: in diuisiones
Et eduxit israel: per mediū eius
Et excussit pharaonē ⁊ vir tutem eius: in mari rubꝛo
Qui traduxit populū suuꝫ: per desertum
Qui pcussit: reges magnos
Et occidit: reges foꝛtes
Seon: regem amoꝛreoꝛū.
Et og: regem basan
Et dedit terram eoꝛū: here= ditatem.
Hereditatē israel: seruo suo
Quia in humilitate nostra: memoꝛ fuit nostri
Et redemit nos: ab inimicis nostris.
Qui dat escā: omni carni
Confitemini: deo celi
Cōfitemini dn̄o dn̄oꝝ: qm̄ in eternū mīa eius
Glo꞉ia pr̄i. ā. Qm̄ in eternū mīa eius. ps. cxxxvi

Super flumīa babilo= nis illic sedim⁹ ⁊ fleuim⁹: dū recoꝛdaremur syon
In salicib⁹ in medio ei⁹: su spendimus oꝛgana nostra
Quia illic interrogauerūt nos: qui captiuos duxerunt nos verba cantionū
Et qui abduxerūt nos: hym num cantate nobis de canti= cis syon
Quomodo cātabimus can ticū dn̄i: in terra aliena?
Si oblitus fuero tui hierusa lem: obliuioni detur dextera mea
Adhereat ligua mea fauci bus meis: si non meminero tui.
Si nō pꝛoposuero tui hieru salē: in pꝛincipio leticie mee
Memoꝛ esto dn̄e filioꝝ edō: in diem hierusalem.

Qui dicũt exinanite exinanite: vsqȝ ad fũdamẽtũ ĩ ea.
Filia babylonis misera: beatus qui retribuet tibi retributionem tuã quã retribuisti nobis
Beatus qui tenebit: ⁊ allidet paruulos suos ad petrã
Glia. ãn. Hymnũ cãtate nobis de cãticis syon. cpm. Dñs aũt dirigat. A dñe ne in ira. M vsqȝ ad xl. Hymnus.
Magne deus potentie: q̇ ex aquis ortũ genus: partim remittis gurgiti: partim leuas in aera
Dimersa limphis impmẽs: subuecta celis irrogãs: vt stirpe vna prodita: diuersa rapiant loca.
Largite cũctꝭ seruulis: quos mundat vnda sanguinis: ne scire lapsus criminũ: nec ferre mortis tedium
Ut culpa nullum depmat: nullũ leuet iactãtia: elisa mẽs ne concidat: elata mẽs ne corruat.
Presta pat. V. Dirigat dñe. Per estatẽ p⁹. Lucis creator V. Dirigat dñe. ã Deposuit potẽtes sctõs psequẽtes ⁊ exaltauit humiles xpm cõfitentes. p. Magt. Preces ⁊ c. vts. Et memo. fer. vt in. ii. fe. ad matuti. patet ¶ Feria sexta ad vesperas. ps. cxxxvii

Confitebor tibi domĩe in toto corde meo: qm̃ audisti oĩa vba oris mei
In cõspectu angelor psallã tibi: adorabo ad tẽplũ sanctũ tuum ⁊ ɔfitebor nomini tuo
Sup mĩa tua ⁊ veritate tua: qm̃ magnificasti sup oẽ nomen sanctum tuum
In quacunqȝ die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in anima mea virtutem.
Confiteanť tibi dñe omẽs reges terre: qr audierũt omnia verba oris tui.
Et cantent in viis dñi: quoniam magna est gloria dñi
Quoniã excelsus dñs ⁊ humilia respicit: ⁊ alta a longe cognoscit.
Si ambulauero ĩ medio tribulationis viuificabis me et super iram inimicorũ meor extendisti manũ tuã: ⁊ saluũ me fecit dextera tua
Dñs retribuet pro me dñe mĩa tua in seculũ: opera manuum tuarũ ne despicias
Gloria patri ãn. In conspectu angelorum psallam tibi deus meus. ps. cxxxviii
Domine probasti me ⁊ cognouisti me: tu cognouisti sessionem meã et resurrectionem meam.
Intellexisti cogitationes

meas de longe: semitã meam et funiculũ meũ inuestigasti

Et omnes vias meas p̄reuidisti: quia nõ est sermo ĩ lingua mea.

Ecce dñe tu cognouisti oĩa nouissima ⁊ antiqua: tu formasti me/ et posuisti sup̄ me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me: cõfortata est et nõ potero ad eam.

Quo ibo a spũ tuo: ⁊ quo a facie tua fugiam.

Si ascẽdero ĩ celum tu illic es: si descendero ad infernũ ades.

Si sumpsero pẽnas meas diluculo: ⁊ habitauero in extremis maris.

Etenĩ illuc manus tua deducet me: ⁊ tenebit me dextera tua

Et dixi forsitã tenebre conculcabunt me: ⁊ nox illuminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebre non obscurabunt a te/ ⁊ nox sicut dies illuminabit: sicut tenebre eius ita et lumen eius.

Qꝛ tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero matris mee.

Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua et aĩa mea cognoscet nimis.

Nõ est occultatũ os meũ a te qđ fecisti ĩ occulto: et substãtia mea in ĩferioribꝰ terre

Imperfectũ meũ viderunt oculi tui/ ⁊ in libro tuo oms̄ scribentur: dies formabunt et nemo in eis.

Michi aũt nimis honorificati sunt amici tui deꝰ: nimis confortatꝰ est principatꝰ eoꝝ

Dinumerabo eos ⁊ sup̄ arenã multiplicabũtur: exurrexi et adhuc sum tecum.

Si occideris deꝰ peccatores: viri sãguinũ declinate a me.

Quia dicitis in cogitatione: accipiant in vanitate ciuitates suas.

Nonne qui oderunt te dñe oderam: ⁊ super ĩimicos meos tabescebam.

Perfecto odio oderã illos: inimici facti sunt michi.

Proba me deus ⁊ scito coꝛ meũ: ĩterroga me ⁊ cognosce semitas meas.

Et vide si via iniquitatis in me est: ⁊ deduc me ĩ via et̃na

Gloria. ã. Dñe p̄basti me et cognouisti me. p̃s. cxxxix.

Eripe me domine ab homine malo: a viro iniquo eripe me.

Qui cogitauerũt iniquitates in corde: tota die constituebant prelia.

Acuerunt linguas suas si-

cut serpētes: venenum aspidum sub labiis eorum.
Custodi me domine de manu peccatoris: ab hominibus iniquis eripe me.
Qui cogitauerūt supplātare gressus meos: abscōderūt superbi laqueum michi.
Et funes extēderunt in laqueum: iuxta iter scādalum posuerunt michi.
Dixi domino deus meus es tu: exaudi dñe vocem deprecationis mee.
Dñe domine virtus salutis mee: obumbrasti super caput meum in die belli.
Non tradas me a desiderio meo peccatori: cogitauerunt cōtra me ne derelinquas me ne forte exaltentur.
Caput circuitus eorꝝ: labor labiorꝝ ipsorum operiet eos.
Cadent super eos carbones in ignem deiicies eos: in miseriis non subsistent.
Vir linguosus non diriget in terra: virum iniustū mala capient in interitu.
Cognoui quia faciet dominus iudicium inopis: et vindictam pauperum.
Verūtamen iusti confitebūtur nomini tuo: et habitabunt recti cum vultu tuo.
Gloria patri. ān. A viro iniquo libera me dñe. ps. cxl.

Domine clamaui ad te exaudi me: intēde voci mee cum clamauero ad te.
Dirigatur oratio mea sicut incēsum in cōspectu tuo: eleuatio manuum mearum sacrificium vespertinum.
Pone domine custodiā ori meo: et ostium circunstantie labiis meis.
Non declines cor meum in verba malicie: ad excusandas excusationes in peccatis
Cum hoīibus operantibus iniquitatem: ꝛ non cōmunicabo cum electis eorum.
Corripiet me iustus in mīa et increpabit me: oleum aūt pctōris nō īpīguet caput meū
Qm̄ adhuc ꝛ orō mea ī bñplacitis eorū: absorpti sunt iūcti petre iudices eorum.
Audiēt verba mea qm̄ potuerūt: sicut crassitudo terre erupta est super terram.
Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: quia ad te dñe dñe oculi mei in te sperauit/ nō auferas aīam meam.
Custodi me a laqueo quem statuerūt michi: ꝛ scandalis operantium iniquitatem.
Cadent in reciaculo eius peccatores: singlariter sum ego donec transeam.
Gloria. ān. Dñe clamaui ad te exaudi me. ps. cxli.

Voce mea ad dñm clamaui: voce mea ad dominum deprecatus sum
Effundo in cõspectu ei9 orõnem meam: & tribulationem meã ante ipsum pronuncio.
In deficiendo ex me spiritum meum: et tu cognouisti semitas meas.
In via hac qua ambulabaʒ: absconderunt laqueũ michi.
Considerabam ad dexterã et videbam: & non erat qui cognosceret me.
Periit fuga a me: et non est qui requirat animam meam
Clamaui ad te dñe dixi tu es spes mea: portio mea ĩ terra viuentium.
Intẽde ad depcationẽ meã: quia humiliatus sum nimis.
Libera me a psequẽtib9 me: quia confortati sunt sup me.
Educ de custodia aĩam meã ad confitẽdum nomini tuo: me expectant iusti donec retribuas michi.
Gloria. ãn. Portio mea dñe sit in terra viuẽtiũ. cpʒ. Dñs autẽ dirigat. Sequens hy9. dicit solũ ad vespas fer. vi. prima ante do. i. xl. qñ in pñd. fer. vi. agit de fer. Hymnus.
Plasmator hoïs de9: qui cuncta solus ordinans: humum iubes producere: reptantis et fere genus.
Qui magna rerum corpora: dictu iubẽtis viuida: vt seruiant per ordinem: subdens dedisti homini.
Repelle a seruis tuis: quicquid per ĩmundiciã: aut moribus se suggerit: aut actibus se interserit
Da gaudiorꝫ pmia: da gratiaruʒ munera: dissolue litis vincula: astrĩge pacis federa.
Pña pr̃. V. Dirigatur. Per estatẽ. hy9. Lucis creator. V. Dirigat dñe. ã. Suscepit de9 israel puerꝫ suũ sicut locutus est abrahã & semini ei9 & exaltauit hũiles vsqꝫ in sclm. ps. Magt. Preces &c. vts. i. ii. fe. ad mat. Nõ dicit ad ves iste. ps. cxlii. Dñe exaudi orõnem meam auribus percipe. &c.

¶ Sabbato ad ves. p. cxliii.

Benedictus dominus de9 meus qui docet man9 meas ad prelium: et digitos meos ad bellum.
Misericordia mea & refugiũ meum: susceptor meus & liberator meus.
Protector meus & in ipso speraui: qui subdit populum meum sub me.
Dñe quid ẽ homo quia ĩnotuisti ei: aut filius hominis quia reputas eum.
Homo vanitati similis fa-

ctus est: dies ei⁹ sicut vmbra preterenut.
Domine īclina celos tuos et descende: tange montes et fumigabunt
Fulgura corruscationez et dissipabis eos: emitte sagittas tuas ꝛ conturbabis eos.
Emitte manum tuam de alto eripe me ꝛ libera me de aq̄s multis: ꝛ de manu filiorum alienorum.
Quorum os locutum ē vanitatē: ꝛ dextera eorum dextera iniquitatis.
Deus canticum nouum cātabo tibi: in psalterio decacordo psallam tibi.
Qui das salutem regibus qui redemisti dauid seruum tuum: de gladio maligno eripe me.
Et erue me de manu filioꝝ alienorū quorū os locutum est vanitatem: ꝛ dextera eoꝝ dextera iniquitatis.
Quorum filii sicut nouelle plantatiōes: in iuuētute sua.
Filie eoꝝ cōposite: circūornate vt similitudo templi.
Prōptuaria eorū plena: eructātia ex hoc in illud.
Oues eorum fetose abundātes in egressibus suis: boues eorum crasse.
Non est ruina macerie neq̧ transitus: neq̧ clamor ī plateis eorū.
Beatum dixerūt populum cui hec sunt: beatus populus cuius dn̄s deus eius.
Gloria patri. ān. Bn̄dictus dn̄s deus meus. ps. cxliiii.
Exaltabo te deus meus rex: et benedicā noī tuo in seculum ꝛ in seculū seculi.
Per singulos dies benedicā tibi: ꝛ laudabo nomen tuū in seculum ꝛ in seculum seculi.
Magnus dn̄s et laudabilis nimis: et magnitudinis eius non est finis.
Generatio ꝛ generatio laudabit opera tua: ꝛ potētiam tuam pronunciabunt.
Magnificētiam glorie sanctitatis tue loquentur: ꝛ mirabilia tua narrabunt.
Et virtutē terribiliū tuorum dicent: et magnitudinē tuam narrabunt.
Memoriā abundantie suauitatis tue eructabunt: ꝛ iusticia tua exultabunt.
Miserator ꝛ misericors dn̄s: patiens ꝛ multū misericors.
Suauis dn̄s vniuersis: ꝛ miseratiōes ei⁹ sup oīa opa ei⁹.
Cōfiteant tibi dn̄e oīa opera tua: ꝛ sctī tui bn̄dicāt tibi.
Gloriam regni tui dicent: et potentiam tuam loquentur.
Ut notā faciāt filiis hoīm potētiam tuā: ꝛ gloriam ma-

gnificentie regni tui
Regnum tuum regnum omnium seculorum: et dominatio tua in omni generatione et generationem
Fidelis dominus in omib9 verbis suis: et sanctus in omibus operibus suis
Alleuat dñs oẽs q̇ corruũt: et erigit omnes elisos.
Oculi omnium in te sperãt domine: et tu das escã illorũ in tẽpore oportuno
Aperis tu manum tuam: et imples omne animal benedictione.
Iustus dominus in omnibus viis suis: et sanctus ĩ omnibus operibus suis.
Prope est dñs oĩbus inuocantibus eum: omnibus ĩuocantibus eum in veritate
Voluntatem timentium se faciet et deprecationem eorũ exaudiet: et saluos faciet eos.
Custodit dominus omnes diligentes se: et omnes peccatores disperdet
Laudationem domini loq̃tur os meum: et bñdicat omnis caro nomini sancto eius in seculum et in seculũ seculi.
Gloria patri. ã. In eternũ et in sclm seculi. ps. cxlv.
Lauda anima mea dñz laudabo dñm in vita mea: psallam deo meo q̃diu fuero.
Nolite confidere in principibus: in filiis hominum ĩ q̇bus non est salus
Exribit spiritus eius et reuertetur in terram suam: in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.
Beatus cuius de9 iacob adiutor eius spes eius in domino deo ipsius: qui fecit celum et terram mare et omnia que ĩ eis sunt.
Qui custodit veritatem in seculum facit iudiciũ iniuriã patientibus: dat escam esurientibus
Dominus soluit compeditos: domin9 illuminat cecos
Dominus erigit elisos: dominus dirigit iustos
Domin9 custodit aduenas pupillum et viduã suscipiet: et vias peccatorꝝ disperdet.
Regnabit dominus in secula deus tuus syon: in gñatione et generationem
Gloria patri. ãn. Laudabo deũ meũ in vita mea. p̃ cxlvi
Laudate dominũ quoniam bonus est psalm9: deo nostro sit iocunda decoraq; laudatio.
Edificans hierusalem dñs: dispersiones israelis cõgregabit
Qui sanat contritos corde:

et alligat cõtritiones eorum
Qui numerat multitudinẽ stellarum: et omnibus eis nomina vocat.
Magnꝰ dñs noster et magna virtus eius: et sapientie eius non est numerus.
Suscipiens mansuetos dñs: humilians autem pctõres vsque ad terram
Precinite dño in cõfessione: psallite deo nostro in cithara
Qui operit celũ nubibus: et parat terre pluuiam
Qui producit in mõtibꝰ fenũ: et herbã seruituti hoĩm
Qui dat iumentis escã ipsorum: et pullis coruorum inuocantibus eum.
Non in fortitudine equi voluntatez habebit: nec ĩ tibiis viri beneplacitum erit ei
Bñplacitũ ẽ dño sup timẽtes eũ: et in eis qui sperant super mĩa eius.
Gloria pr̃i. ãn. Deo nr̃o iocũda sit laudatio. ps̃. cxlvii.
Lauda hierusalem dñm: lauda deum tuũ syon.
Quoniam confortauit seras portarum tuarum: bñdixit filiis tuis in te
Qui posuit fines tuos pacem: et adipe frumẽti satiat te
Qui emittit eloq̃ũ suũ terre: velocit currit sermo eius
Qui dat niuẽ sicut lanã: nebulam sicut cinerẽ spargit
Mittit cristalũ suam sicut buccellas: ãte faciẽ frigoris eiꝰ quis sustinebit.
Emittet verbum suũ et liq̃faciet ea: flabit spũs eius et fluent aque
Qui annunciat ṽbum suũ iacob: iusticias et iudicia sua israel
Non fecit taliter omni nationi: et iudicia sua nõ manifestauit eis
Glĩa. ã. Lauda hierl'm dñm
Capm̃. Ad corinthios p̃mo.
Benedictus deꝰ et pater dñi nr̃i iesu xp̃i pat misericordiarũ et deus totiꝰ cõsolationis qui ꝯsolatur nos in omni tribulatione nostra Deo gratias. Hoc cpm dicit in sabba ad ves̃. ã. Dñe ne in ira. vsque ad lxx. et a Deꝰ oĩm. vsque ad aductũ dñi qñ de do. agitur. Hic sequẽs hyꝰ dicit ad ves̃. in sab. a Dñe ne ĩ ira vsque ad xl. qñ de dñica agitur
Deus creator oĩz. Hyꝰ polique rector vestiens: diẽ decoro lumine: noctẽ soporis gratia
Artꝰ solutos vt quies: reddat laboris vsui: mẽtesque fessas alleuet: luctusqz soluat anxios
Grates pacto iam die: et noctis exortu p̃ces: votis reos vt

adiuues: hymnum canentes soluimus.
Te cordis ima concinant: te vox canora concrepet: te dili gat castus amor: te mens ado ret sobria.
Ut cũ ꝓfundo clauserit: diẽ caligo noctiũ: fides tenebras nesciat: ⁊ nox fidei luceat.
Dormire mẽtẽ ne sinas: dor mire culpa nouerit: castos fi des refrigerans: somni vapo rem temperet.
Exuta sẽsu lubrico: te cordis alta somniẽt: ne hostis ĩuidi dolo: pauor quietos suscitet.
Christũ rogemus ⁊ patrem: christi patrisq spiritũ: vnũ potẽs per oĩa: foue p̃cãtes tri nitas. Amen. ℣. Uespertina oratio ascẽdat ad te dñe. ℟. Et descẽdat sup nos miseri-cordia tua. Sequens hymnus dr in sabbatis ad vesperas. a Deus oĩm. vsq ad aductum dñi qñ de dñica agitur. Hy⁹.
O Lux btã trinitas: ⁊ prin cipalis vnitas: iam sol recedit igneus: infunde lumẽ cordibus.
Te mane laudum carmine: te deprecemur vesperi: te no-stra supplex gloria: per cũcta laudet secula.
Deo patri sit gloria: eiusq soli filio: cũ spiritu paraclito: et nũc et ĩperpetuũ. Amẽ. ℣. Uespertina oratio. Et dicit ãn vt decet. p̃s. Luce p̀mo.
Magnificat: anima mea dominum.
Et exultauit spiritus meus: in deo salutari meo.
Qr respexit humilitatẽ an-cille sue: ecce enĩ ex hoc beatã me dicẽt omnes generatiões
Qui fecit michi magna qui potẽs est: ⁊ sanctũ nomẽ ei⁹.
Et mĩa ei⁹ a progenie in ꝓ-genies: timentibus eum.
Fecit potẽtiam in brachio suo: dispersit superbos mẽte cordis sui.
Deposuit potẽtes de sede: et exaltauit humiles.
Esurientes impleuit bonis: et diuites dimisit inanes
Suscepit israel puerũ suum: recordatus misericordie sue.
Sicut locut⁹ est ad p̃res no-stros: abraham ⁊ semini eius in secula.
Glia. Añe suis ĩ locis vt de cet/ deĩde fiunt mẽo. ut seq̃t. Et p̀mo. Ad mẽoriã de trini-tate. ã. Spes nr̃a ℣. Bñdica-mus patrẽ. ℟. Laudem⁹. or. Oĩps sempitñe de⁹ q̃ dedisti. Tũc pcessio ante crucẽ cum thuribulis ⁊ cerofer̃. cãtãdo vnam istarũ añarũ de cruce per ordinẽ ãn. O crux splẽ didior cũctis astris mũdo ce lebris hoib⁹ multũ amabilis

santior vniuersis que sola fuisti digna portare talētū mūdi dulce lignū dulces clauos dulcia ferēs pōdera salua p̄sentē cateruā in tuis hodie laudib⁹ congregatā. Alia ān. O crux gl'iosa o crux adoranda o lignū preciosum et admirabile signū p qd̄ & diabolus est vict⁹: & mūdus xp̄i sanguine redēptus allā. Hec sola aña terminet cum allā q̄ncunq dr ān. Crux fidelis inter oēs arbor vna nobilis: nulla silua talē pfert frōde flore germine dulce lignum dulces clauos dulcia ferens pōdera: assis nobis custodia ɔtra inimici iacula. ℣ Adoram⁹ te christe et bn̄dicimus tibi. ℟. Quia. Oratio.

Deus qui vnigeniti filii tui dn̄i nr̄i iesu xp̄i precioso sanguie viuifice crucis verillū sc̄tificare voluisti: cōcede q̄sumus eos qui eiusdē sancte crucis gaudēt honore tua quoq vbiq ptectiōe gaudere. Per eūdē xp̄z dn̄z nr̄m. In introitu chori dicat vna ex q̄tuor istis āis de. s. maria p ordinē. ā. Btā dei genitrix maria vgo ppetua tēplū dn̄i sacrarium sp̄ussc̄ti: sola sine exēplo placuisti dn̄o iesu xp̄o Ora p pplō interueni p clero: intercede p deuoto femineo sexu. ā. Aue regina celorum: aue dn̄a angelorum. salue radix sc̄tā ex qua mundo lux est orta. aue gl'iosa sup oēs speciosa. vale valde decora: et pro nobis sp xp̄m exora. ān. Alma redēptoris mat: que p uia celi porta manes & stella maris succurre cadēti surgere q̇ curat pplō: tu q̄ genuisti natura mirāte tuū sc̄m̄ genitorē: virgo prius ac posteri⁹ gabrielis ab ore sumēs illud aue pc̄tōrū miserere. ān. Speciosa facta es & suauis in deliciis virginitatis sc̄tā dei genitrix: quā vidētes filie syon vernantē in florib⁹ rosarū: & liliis conualliū beatissimā predicauerūt & regine laudauerunt eā. Infra assūptionē et natiuitatē beate marie dicitur vna istarū añar p ordinē in introitu chori. ā. Tota pulchra es amica mea & macula non est in te: fau⁹ distillans labia tua mel & lac sub līgua tua: odor vnguētorum tuorū super omīa aromata: iam enī hyēs transiit ymber abiit et recessit flores apparuerunt vinee florātes odorem dederunt et vox turturis audita est ī terra nostra. surge propera amica mea veni de libano veni coronaberis. Alia ān. Ascendit xp̄us

sup celos et preparauit sue castissime matri imortalitatis locū et hec est illa p̄clara festiuitas omniū sanctoꝝ festiuitatibus icōparabilis i qua gloriosa et felix mirātib⁹ celestis curie ordinib⁹ ad ethereū puenit thalamū quo pia sui memoꝝ imemor nequaꝗ͂ existit Alia ān. Aīa mea liq̄facta ē vt dilectus locut⁹ est: quesiui et nō iueni illū vocaui et nō rn̄dit michi: iuenerūt me custodes ciuitatis: pcusserunt me et vulnerauerūt me tulerūt palliū meū custodes muroꝝ filie hierusalem nūciate dilecto: quia amore lāgueo. ān. Ascēdi in ortū meū vt viderē poma cōualliū et inspicerē si floruissent vinee: et germiassent mala punica/ reuertere reuertere sunamitis reuertere reuertere vt intueamur te. V⁹. Sancta dei genitrix. Rm. Intercede. Et semper cum hac oratione.

Concede q̄s omp̄s misericors deus fragilitati nr̄e presidiū vt qui sancte dei genitricis marie cōmemorationē agimus: itercessiōis eius auxilio a nostris iiquitatib⁹ resurgam⁹. Per eūdē dn̄m nr̄m. In sabbato vero infra octa. visitatiōis assūp. et natiuitatis beate marie dr in itroitu chori de oib⁹ sc̄tis. ān. Saluator mūdi q̄re illā in die oīm sctōrum ad scd̄as vespas. V⁹. Letamini i dn̄o. R. Et glo. or. Infirmitatē. Tamē qn̄ octa. assumptiōis et natiuitatis beate marie in sabbō cōtigerit dr V⁹. Exultent iusti. R. Et delectētur. oro Infirmitatē. ¶ Supra dict⁹ ordo añaꝝ V et oro. ad proces. tā i eūdo ꝗ͂ in itroitu chori sp seruet vsq͂ ad aduē. dn̄i qn̄cūq͂ fit processio ante crucē ad vespas in sab. siue de dn̄ica agit siue nō Et notandū est ꝙ in oībus sabba. ab hinc vsq͂ ad aduētum dn̄i fiet pcessio an̄ crucē nisi duplex festū fuerit: vel quando aliqua dn̄ica oīno differtur ppter plixitatē temporis tūc enī non fit pcessio an̄ crucē. ¶ Post purificationē in ferialib⁹ diebus et in festis iii. lec. sine reg. chori. Ad vespas mēoria de sctā maria. Sācta maria vel. ān. Sācta dei genitrix vel ān. Post partum ān. In ple maꝫ. ꝛc. V⁹. Sctā dei genitrix. oro. Famulorū vel oro. Omp̄s sēpiterne de⁹ vt supra. scd̄a feria ad matutinas. ¶ Post dn̄e ne i ira Mēoria de oib⁹ sc̄tis. ā. Sc̄ti dei omēs vel ān. Sctōꝝ precibus. ān. Omnes electi. ān.

O q̃. ℣. Letamĩ. ℟. Et glia. oro. Infirmitatẽ vel oro vt supꝛa. Ad mat. A Deꝰ oĩm. vsq̧ ad aductum dñi quãdo de feria vl festis triũ lec. sine regie choꝛi agit. Ad vespas memoꝛia de cruce. ãn. Salua nos chꝛiste saluatoꝛ vel ãn. Per signũ sancte crucis. ãn. Adoꝛamus te xp̃e. ℣ꝰ. Omĩs terra. oro. Deus qui sanctã. De sancta maria et omibus sanctis vt immediate supꝛa. Quere ista secũda feria post Deus omniũ. Ad vesperas. ¶ Ad completoꝛium dicto Pater noster. et Aue maria. Incipiat sacerdos.

Cõuerte nos deꝰ salutarꝭ nr̃ ℟ Et auerte irã tuã a nobis Deꝰ ĩ adiutoꝛiũ meũ ĩtẽde. Domine ad adiuuãduꝫ me festina. ꝛc. Psalmus iiii.

Cum inuocarem exaudiuit me deꝰ iusticie mee: ĩ tribulatione dilata sti michi.

Miserere mei: ꝛ exaudi oꝛationem meam.

Filii hoĩm vsq̧quo graui coꝛde: vt quid diligitis vanitatẽ et queritis mẽdacium.

Et scitote quoniã mirificauit dñs sanctũ suũ: dñs exaudiet me cũ clamauero ad eũ.

Irascimini ꝛ nolite peccare que dicitis ĩ coꝛdibꝰ vr̃is: ꝛ in cubilibus vr̃is cõpungimini

Sacrificate sacrificiũ iusticie ꝛ sperate in dño: multi dicunt q̇s ostẽdit nobis bona.

Signatum est super nos lumẽ vultus tui dñe: dedisti leticiam in coꝛde meo.

A fructu frumenti vini et olei sui: multiplicati sunt.

In pace in idipsum: doꝛmiã et requiescam.

Quoniã tu dñe singulariter in spe: constituisti me.

Gloꝛia patri. psalmꝰ. xxx.

In te dñe speraui nõ cõfundar in eternũ: in iusticia tua libera me.

Inclina ad me aurẽ tuam: accelera vt eruas me.

Esto michi in deũ ꝓtectorem ꝛ in domũ refugii: vt saluum me facias.

Qm̃ foꝛtitudo mea ꝛ refugiũ meũ es tu: ꝛ ꝓpter nomẽ tuũ deduces me ꝛ enutries me

Educes me de laqueo quem absconderunt michi: quoniã tu es ꝓtectoꝛ meus.

In manus tuas commendo spiritum meũ: redemisti me dñe deus veritatis.

Gloꝛia patri. p̃s. lxxxx.

Qui habitat in adiutoꝛio altissimi: in ꝓtectione dei celi cõmorabitur.

Dicet dño susceptoꝛ meꝰ es

tu : et refugium meũ de⁹ me⁹ sperabo in eum.
Qm̃ ipse liberauit me de laqueo venãtiũ : ⁊ a vbo aspero
Scapulis suis obumbrabit tibi : ⁊ sub pennis eius sperabis.
Scuto circũdabit te veritas eius : nõ timebis a timore nocturno
A sagitta volante in die a negocio perambulante in tenebris : ab incursu ⁊ demonio meridiano
Cadent a latere tuo mille ⁊ decem milia a dextris tuis : ad te autẽ nõ appropinquabit.
Verũtamẽ oculis tuis considerabis : ⁊ retributionẽ peccatorum videbis
Quoniã tu es dñe spes mea : altissimum posuisti refugiũ tuum
Non accedet ad te malum : et flagellum nõ appropiquabit tabernaculo tuo
Quoniam angelis suis mãdauit de te : vt custodiãt te in omnibus viis tuis
In manibus portabũt te : ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.
Super aspidem ⁊ basiliscuz ambulabis : ⁊ cõculcabis leonem et draconem
Quoniam in me sperauit liberabo eũ : protegã eum quoniam cognouit nomẽ meum
Clamauit ad me et ego exaudiam eum cũ ipso suz ĩ tribulatione : eripiam eũ et glorificabo eum
Longitudine dierũ replebo eum : et ostendam illi salutare meum. Gl'ia. ps. cxxxiii.
Ecce nunc benedicite dñz : omnes serui dñi
Qui statis in domo dñi : in atriis domus dei nostri
In noctibus extollite man⁹ vestras in sancta : et benedicite dominum.
Bñdicat te dñs ex syon : qui fecit celum et terram
Glía pri. a. Miserere michi dñe ⁊ exaudi orõnẽ meã. Hec pdicta ã. dr̃ sup hos pos. p totũ aduen. Et a crastino oct. epy. vsq₃ ad xl. ⁊ a dñica ĩ passiõe vsqz ad cenã dñi ⁊ a crasti. scẽ trini. vsq₃ ad aduen. dñi nisi in fe. ⁊ ĩ octa. btẽ marie et in festis reliquiarum : ⁊ omnium sanctorum. Capm.
TU in Hieremie xiiii. nobis es dñe : ⁊ nomen sanctũ tuũ inuocatũ ẽ super nos : ne derelinquas nos dñe deus noster. Hoc cp. dr̃ ad cõple. p totum annũ : nisi a cena dñi vsqz ad oct. pasch. y⁹.
TE lucis ante terminũ : rerum creator poscimus : vt solita clementia : sis

presul ad custodiam
Procul recedant somnia: et noctium fātasmata: hostēq; nostrum comprime: ne polluantur corpora.
Presta pater omīpotēs: per iesum xp̄m dn̄m: qui tecū imperpetuum: regnat cum sancto spiritu. Amen. ℣. Custodi nos domīe ℟. Ut pupillā oculi sub vmbra alarū tuarū protege nos. p̄s. Luce. ii.
Nunc dimittis seruum tuū dn̄e: scd̄m verbu3 tuum in pace
Quia viderūt oculi mei: salutare tuum
Quod parasti: ante faciem omniū populorū
Lumē ad reuelationē gentiū: & glīam plebis tue israel
Glia patri. ān. Ueni dn̄e visitare nos ī pace vt letemur coram te corde perfecto. Kyrie eleyson. &c. Sequant̄ p̄ces ¶ Hoc ɔple. nō mutatur in aduē. nisi in fes. dupl. īfra aduen contingē. tūc eni mutatur hy⁹ solūmodo & dr̄ y⁹. Saluator. Et nisi ī cōmēo. btē marie: cū īfra aduē. celebrata fue. tūc tm̄ ī fine hym. dr̄ Glia tibi dn̄e q̄ na. ¶ In vigi. nat. ad ɔpl. sup. p̄s. ān. Estote parati similes hoib⁹ expectantibus dominū quando reuertatur a nuptiis. p̄s. Cum inuocarem. & cī. p̄i consueti. cp̄m. Tu in no. Hy⁹.
Saluator mundi domine: qui nos saluasti hodie: in hac nocte nos protege: et salua omni tempore
Adesto nunc propicius: et parce supplicātibus: tu dele nostra crimina: tu tenebras illumina.
Ne mentem somnus opprimat: nec hostis nos surripiat: nec vllis caro petimus: cōmaculetur sordibus
Te reformator sēsuū: votis precamur cordiu3: vt puri castis mētibus: surgamus a cubilibus
Deo patri sit gloria: eiusq3 soli filio: cum spiritu paraclito: et nunc et imperpetuum Amen. ℣⁹. Custodi nos. Hic hy⁹ dr̄ ad ɔple. quotidie vsq3 ad octa. epy. & in ip̄is oct. & in oīb⁹ festis dupl. ab oc. epy. vsq3 ad. p̄mā do. xl. Et ī oībus fes. dup̄. a penthe. vsq3 ad vigil natiui. dn̄i. Dr̄ etiā in vigil penthe. & p ipsius ebdo. sc3 in. v. & in vi. fer̄ & sabbato. Et quotidie per octa. & in octa. assumptionis & nat. btē marie: & dedicatiōis ecclesie: siue de octa. fit seruitium siue de aliquo sancto ix. lec. Et per octa. corporis xp̄i vbi fiunt cū regimine chori. ān.

Uigilate omnes et orate nescitis enim qñ temp⁹ sit vigilate ergo nescitis enī qñ dñs veniet sero an media nocte: an gallicātu: an mane ne cū venerit repēte inueniat vos dormientes. p̃s. Nunc dimittis. Preces etc. que ad complet. ptinēt expleant. ¶ In die natiuit. ad cōpl. sup p̃os ān. Nat⁹ est nobis hodie saluator qui est xp̃s dñs in ciuitate dauid. p̃s. Cū inuo. cp̃z Tu in nobis. hy⁹. Saluator v̇. Custodi. ā. Alleluya. Verbum caro factum est alla: et habitauit in nobis alla alla. p̃s. Nunc di. Preces etc. vt s̃ Hoc cōpl. nō mutat vsqz ad circuncisionē ān. vo super Nunc dimittis. dr̃. vsqz ad vigil. epy. ¶ In die circūcisionis dñi: ad cōpl ān. Nato domino angelorum chori canebāt dicentes salus deo nostro sedenti sup thronum et agno. p̃ Cum inuo. cp̃. Tu in nobis. hy⁹. Saluator. v⁹. Custodi nos. ān. Alla verbū caro. p̃s Nunc di. Preces etc. q̃ ad cōto. ptinet expleant. Hoc cōplet nō mutat vsqz ad vigi. epy. ¶ In vigi. epy. ad cōpl sup p̃os ān. Lux de luce apparuisti xp̃e cui magi munera offerunt alla alla alla. p̃. Cum inuocarē. cp̃. Tu ī nobis. hy⁹. Saluator. v̇. Custodi nos. ā. Alla oēs de sabba venient alla aurū et thus deferentes alla alla. p̃s. Nunc dimittis. Hoc cōpl. nō mutatur p totā octa. In crastino epy. ad cōple. ān. Miserere. p̃ Cū inuo. cp̃. Tu ī nobis. y⁹. Te lucis. v̇. Custodi nos domine. ān. Salua nos domīe vigilantes custodi nos dormientes: vt vigilemus cum xp̃o et requiescamus in pace p̃s. Nūc dimittis. Preces etc que ad cōple. ptinent explcātur. Hoc cōpl. dr̃ a crastino octa. epy. vsqz ad xl. Et a crastino sctē trinita. vsqz ad aduentū dñi: nisi in festis dupl et p octa. visitationis: assumptionis et natiuit. btē marie et dedicationis ecclesie et nisi in cōmēo. btē marie. ¶ Dñica. i. xl. ad cōpl. sup p̃os. ān. Signatum est super nos lumen vultus tui dñe dedisti leticiam in corde meo. p̃. Cum inuoca Cp̃z. Tu in nobis es dñe. Clericus R. In pace. Chorus psequatur in idip̃m Dormiā et requiescā. Cleric⁹. v̇. Si dedero somnū oculis meis et palpebris meis dormitationem. Chorus. Dormiam et requiescam. Cleric⁹ Gloria patri et filio: spūi sācto. Chorus. In pace. Hy⁹.

Christe qui lux es et dies: noctis tenebras detegis: lucisq3 lumen crederis: lumē beatum predicans
Precamur sancte dn̄e: defende nos in hac nocte: sit nobis in te requies: quietam noctez tribue.
Ne grauis somnus irruat: nec hostis nos surripiat: nec caro illi consentiens: nos tibi reos statuat.
Oculi somnū capiāt: cor ad te semp vigilet: dextera tua p tegat: famulos q̄ te diligunt.
Defensor noster aspice: insidiātes reprime: guberna tuos famulos: quos sanguine mercatus es
Memento nr̄i dn̄e: in graui isto corpore: q̄ es defensor aīe: adesto nobis dn̄e.
Deo patri sit gloria: eiusq3 soli filio: cum spiritu paraclito: et nūc et imperpetuū. Amē
v. Custodi nos. ā. Cum videris nudū operi eū et carnē tuam ne despexeris tunc erūpet quasi mane lumen tuū et gloria dn̄i colliget te. p̄. Nūc dimittis. Hec predicta ā. videlz Signatū est. et R. In pace. et hy9. Xp̄e qui lux. dicant quotidie ad cpl. vsq3 ad pas. dn̄i de quocūq3 fit seruitiū. An. vero super. Nunc dimittis p xv. dies. Dn̄ica in xl. ad cōpl. ān. Signatum est. p̄s Cū inuo. cp̄m. Tu. R. In pace. y9 Xp̄e qui lux. v9. Custodi. p̄s. Nunc dimittis. ā. Media vita in morte sumus quem q̄rimus adiutorem: nisi te domine qui pro pc̄is nostris iuste irasceris. Sancte de9. Sc̄te fortis. Sancte et misericors saluator amare morti ne tradas nos. v. Ne proiicias nos in tempore senectutis cum defecerit virtus nostra ne derelinquas nos dn̄e. Sancte de9 v. Noli claudere aures tuas ad preces nostras. Sc̄ē fortis. v. Qui cognoscis occulta cordis parce pc̄is nostris. Sancte et misericors saluator amare morti ne tradas nos. Hec ān. dr̄ sup p̄m. Nūc dimittis. per xv. dies v. vero no dn̄r nisi in sabba. et in dn̄icis et ī fes. ix. lec. In fes. dupl. ad vtrūq3 comple. in supiori gradu dicant loco nec habitu mutato. ¶ Dn̄ica in passione ad cōpl. ān. Miserere. p̄ Cū inuo. cp̄m. Tu in nobis. Clericus R. In man9 tuas. Chorus psequat. Dn̄e cōmēdo spm̄ meū. Clericus. v. Redemisti me dn̄e de9 veritatis Chorus. Commendo. Nō dicitur Gloria patri. Sed reicipiat clericus. In manus tuas. Hymnus

Cultor dei memento: te fōtis et lauachri: rorem subiisse sanctum: te crismate innouatum
Hac cū vocāte somno: castū petis cubile: frōtē locūqꝫ cordis: crucis figura signet
Crux pellit oē crimē: fugiunt crucē tenebre: tali dicata signo: mens fluctuare nescit.
Procul o procul vagantur: portēta sōniorꝫ: procul esto ꝑuicaci: prestigiator astu
O tortuose serpēs: qui mille ꝑ meādros: fraudesqꝫ flexuosas: agitas quieta corda
Discede xp̄s hic est: xp̄s hic ē liquesce: signū quod ipse nosti: dānat tuam cateruam.
Corp⁹ licet fatiscēs: iaceat recliue paululū: christū tamē sub ipso: meditabitur sopore.
Gloria eterno patri: et xp̄o vero regi: paclitoqꝫ sc̄tō: et nunc et īppetuū. Amē. ℣. Custodi nos dn̄e. p̄. Nūc dimittis. an̄ O rex gliose inter sc̄tōs tuos q̄ semꝑ es laudabilis: et tamē ineffabilis tu ī nobis es dn̄e: et nomē sanctū tuū inuocatū est super nos: ne derelīquas nos deus noster: vt ī die iudicii nos collocare digneris. Inter sc̄tōs et electos tuos. Rex benedicte. ℣. Rex bn̄dicte tuos per ꝓspera dirige seruos. Inter. Et dicit vsqꝫ ad finē āc. Alius. ℣. Ut tergāt miseras pia ꝑ ieiunia culpas. Rex bn̄dicte. Alius ℣. Atqꝫ colāt pure solēnia mystica pasche Inter sāctos et electos tuos rex bn̄dicte. vsqꝫ ad finem āc Hoc cpl. dr̄ quotidie vsqꝫ ad cenā dn̄i supradicto modo de quocūqꝫ fit serui. Excepto qꝫ in fer. non dicunt ℣. post p̄s. Nūc di. ¶ Fer. v. ī cena dn̄i ad cpl. in p̄mis inchoetur ab executore officii. ā. Xp̄s fact⁹ est. sine nota. p̄. Cū inuo. p̄s. In te dn̄e. p̄s. Ecce nunc. p̄s. Nūc di. sine Glia. post p̄os. dr̄ tota ān. Xp̄s fact⁹ est pro nobis obediēs vsqꝫ ad mortem mortē aūt crucis. Deide dicat sacerdos. Dn̄s vo. Et

Respice quesu (cū. Or. mus dn̄e sup hāc familiam tuā: pro qua dn̄s noster iesus xp̄s nō dubitauit manibus tradi nocentiū: et crucis subire tormentū q̄ terminet sic. Qui tecū vi. et̄. Dn̄s vobiscū. Et cū spū tuo. Bn̄dicamus dn̄o. Deo gr̄as. ¶ Fer. vi. in die parasceues ad cōpl incipiat sacerdos ān. sine nota. Xp̄s fact⁹ est. Et interim fiat genuflectio ī choro ā. et̄. oīa fiant sicut in die cene sine Dn̄s vobiscū et sine Oremus. Et post p̄s. et ān. dr̄ Pater noster et Aue maria.

Miserere. sine. Gloria patri. cum prostratione. Et finiat comple. sacerdote dicēte orōnem. Respice q̄s dñe. sine Dominus vobiscum. ✝ sine Oremus. et sine Qui te. ✝ sñ Bñdicamus et sic compleatur. ❡ Sabbato sctō in vigi. pasche pulsatis cāpanis duobus signis duplr vel triplr incipiat sacerdos Deus in adiutorium. Gloria patri. ✝c. more solito sine Conuerte nos. ān icipiatur i superiori gradu Alleluya allā allā allā. p̄ Cum inuocarem. p̄s In te. p̄ Ecce nunc. p̄s. Nunc dimitt. Et dicunt hi p̄i. predicti sub vna voce nullum psal. exaltando: quod etiā obseruetur quotidie vsq3 ad octa. pasch. ad ɔple. Finitis p̄is. cū Gloria. tota dr̄ ān. Deinde dicit Dñs. vo. ✝ Oremus. Oratio

Spiritū i nobis domie tue caritatis īfūde: vt quos sacramentis paschalibus satiasti tua facias pietate concordes. Per dominum In vnitate eiusdem. cū Dñs vobiscum. et Benedicamus sine allā ab executore officii Et sciēdū est ꝙ hec oratio dr̄ quotidie ad cōpletoriū vsq3 ad octa. pasche. ❡ In die pasch. ad cōple. Deus in adiutorium. āne. ✝ psalmi sicut in sabbato. Repetita ān. post pōs statim incipiat a cantore ℟ Hec dies quā fecit dñs exultemus et letemur in ea. sine neumate. Deinde dicat sacerdos ℣. In resurrectione tua christe. ℟. Celi et terra letentur alleluya. Dominus vobiscum. Oremus. orō Spiritū in nobis. cum Dñs vobiscum. ✝ Benedicamus domino. sine allā. Hoc eodē modo dr̄ comple. p totā ebdo. vsq3 ad sabbatū. ❡ Dñica in octa. pasch. ad complet Conuerte nos. Deus in adiutorium. ān. Alleluya alleluya alleluya allā. p̄s. Cum inuocarem. p̄s. In te domie p̄s. Qui habitat. p̄. Ecce nūc bñdicite. Cp̄. Tu i nobis. yꝰ.

Iesu saluator seculi: verbu3 patris altissimi: lux lucis inuisibilis: custos tuorum peruigil.

Tu fabricator omnium: discretor atq3 temporum: fessa labore corpora: noctis quiete recrea

Ut dū graui in corpore: breui manemus tempore: sic caro nostra dormiat: vt mens in xp̄o vigilet.

Te deprecamur supplices: vt nos ab hoste liberes: ne valeat seducere: tuo redemptos sanguine.

Quesumus auctor omniū: in hoc paschali gaudio: ab omī mortis impetu: tuum defende populum.
Glīa tibi dn̄e: qui surrexisti a mortuis: cum patre et sancto spiritu: in sempiterna secula Amen. ℣ Custodi nos. ā. Alleluia resurrexit dominus al leluya sicut dixit vobis alle luya allā. p̄. Nunc dimittis. Preces et cetera que ad cōple. ptinēt expleātur. Hoc cople. nō mutat vsq; ad ascensionē dn̄i de quocūq; fit seruitium: nisi qn̄ dicitur de sctā maria: tunc enī dicit in fine hymni. Quesumus auctor. cū ℣. Glīa tibi dn̄e qui natus. Ita tn̄ q̄ ān. super p̄os dicitur vsq; ad fes. sctē trinitatis. ❡ In vigilia ascen. domini ad cōple. super psalmos vt ī octa. pas. cp̄m. Tu in nobis. Hymnus

IEsu nostra redemptio: amor et desideriū: deus creator oīm: hō ī fine tēporū
Que te vicit clemētia: vt fer res nostra crimina: crudelem mortē patiēs: vt nos a morte tolleres.
Inferni claustra penetrās: tuos captiuos redimens: victor triumpho nobili: ad dextram patris residens.
Ipsa te cogat pietas: vt mala nostra superes: parendo et voti compotes: nos tuo vultu saties.
Tu esto nostrū gaudiū: qui es futurus premium: sit nostra in te gloria: per cuncta semper secula.
Gloria tibi dn̄e: qui scandis supra sydera: cū patre et sctō spiritu: in sempiterna secula. Amen. ℣. Custodi nos. ān. Allā: ascēdens xp̄s in altum allā: captiuam duxit captiuitatem alleluya allā. p̄s. Nūc dimittis. Hoc eodē mō dicit copl. quotidie vsq; ad pēthe. de quocunq; fit seruitiū: nisi quādo dr de cōmēo. btē marie tunc enī post. ℣. Tu esto. dr ℣. Glīa tibi dn̄e q̇ natus ❡ In vigilis pēthe. ad cpl. ān. Alleluya iiii. vts in octa. pasc. cp̄m. Tu in nobis hy. Saluator. ℣. Custodi nos. ā. Alleluya spūs paraclitus allā docebit vos omnia allā allā. p̄s. Nunc dimittis. Preces et cetera que ad copl. ptinent expleant. ❡ In die pēthecostes ad completoriū. ān Allā. iiii. vt supra. p̄s. Cum inuo. cap̄. Tu in nobis. Hac die et tribus diebus sequen. pro hy. dicitur ista sequētia.

ALma chorus dn̄i nunc pangat noīa summi.
Messias sother emanuel sabaoth adonay.

Est unigenitus via vita manus homovsyon.
Principium primogenitus sapientia virtus.
Alpha caput finisq; simul vocitatur & est oo
Fons et origo boni paraclitus ac mediator.
Agn⁹ ouis vitulus serpens aries leo vermis.
Os verbum splẽdor sol gloria lux et ymago.
Panis flos vitis mons ianua petra lapisq;.
Angel⁹ et sponsus pastorq; propheta sacerdos.
Athanathos kyrios theos & pãthoncraton ysus.
Saluificet nos
Sit cui secla.
Per omĩa doxa. Amen. ỽ⁹. Custodi nos. Reliquis vero dieb⁹ dr hy⁹. Saluator mũdi dñe. ã. Allã spũs paraclitus. p̃. Nũc di &c ¶ In festo sctẽ trinitatis. ad cõple. ãn. Miserere. p̃s. Cũ inuoca. cp̃. Tu ĩ nobis. hy⁹. Saluator. ỽ. Custodi. ãn. Lucẽ tuã dñe nobis ꝯcede vt destitutis cordiũ tenebris ꝑuenire possĩm⁹ ad lumẽ qui ẽ xp̃s. p̃. Nũc di. Hoc cõpl' dr oĩbus fest. dupl' ab hac die vsq; ad aduẽ. dñi. Et ab oct. epy. vsq; ad primã dñicã xl. nisi ĩ festis & ꝑ octa. btẽ marie & in fes. reliquiarũ et oĩm sctõr. Dicetur etiã in festo et in octa. dedicationis ecclie de quocũq; sit seruitiũ si extra aduẽtũ et xl. et tp̃us pasch. eueñ. Et si ꝑ estatẽ cõtingerit vel alias qñ octa. cũ regimine chori habere poterit sicut habet in eodẽ festo. In festo reliquiar et omniũ sanctor ad cõple. sup p̃os. ã. Sanctorũ precibus cũctorũ redde salutem corporis & aĩe xp̃e tuis famulis. p̃. Cũ ĩuo. cp̃m. Tu in nobis. hy⁹. Saluator. ỽ⁹. Custodi. ã. Lucem tuã. p̃s. Nũc dimittis. ¶ In purificatiõe beate marie ad cõple. sup p̃os. ã. Uirgo verbo cõcepit virgo permansit virgo peperit regem omniũ regũ. p̃s. Cũ inuoca. cp̃. Tu in nobis. hy⁹. Saluator. ỽ⁹. Custodi nos. ãn Glorificamus. p̃. Nũc dimittis. ¶ In assumptione eiusdẽ ad cõpl'. super p̃os. ãn. Sãcta maria virgo ĩtercede ꝓ toto mũdo quia genuisti regẽ orbis. p̃s. Cũ ĩuocarẽ. cp̃. Tu ĩ nobis. hy⁹. Saluator. ỽ⁹. Custodi. ãn. Glorificam⁹. p̃s. Nũc di. In natiuitate eiusdẽ ad cõpleto. sup p̃os. ã. Btã mater et ĩnupta virgo gliosa regina mũdi ĩtercede ꝓ nobis ad dñm. p̃s. Cum inuocarẽ. cp̃ꝫ. Tu ĩ nobis. hy⁹. Saluator.

v. Custodi. an. Glorificam9 te dei genitrix quia ex te natus est xp̄s salua omnes qui glorificāt. ps. Nūc dimittis.

Kyrie eleyson. iii. Xp̄e el. iii. Kyrie. el. iii. Pred ā. videlicet Glorificam9: dicit in oībus festis & per octa. btē marie. Et in cōmēo. eiusdem per totū annū nisi in aduētu & in annūciatione & in tēpore pasch. Sequunt preces.

Pater noster. Aue maria.
Et ne nos. Sed libera.
In pace in idip̄m. Dormiā et requiescam. Credo in deū
Carnis resurrectionem. Et vitam eternam amen.
Bñdicamus patrē & filium cū sancto spū. Laudemus et superaltemus eum ī secula.
Benedictus es dñe in firma mento celi. Et laudabilis et gloriosus in secula.

Bñdicat & custodiat nos oī potēs & misericors dñs. Amē
Cōfiteor. Misereat. & Absolutionem. Ad primam. Ad ɔpletoriū. per totū annū. quādo Confiteor. dicit. et dr priuatim vt vix audiatur a choro hoc modo respiciēs ad altare. Confiteor deo beate marie oībus sāctis. Vertēs se ad chorū. et vobis: peccaui nimis: cogitatiōe: locutiōe: et opere: mea culpa. Respiciens ad altare. Precor sanctā mariā: oēs sanctos dei. Respiciens ad chorum. Et vos orare pro me. Chorus respōdeat ad eum conuersus. Misereat. Postea primo ad altare conuersus: Confiteor. Deinde ad sacerdotē cōuersus vt prius sacerdos se habuit. Deinde dicat sacerdos ad chorū. Misereatur vestri oīpotens deus & dimittat vobis oīa peccata vestra: liberet vos ab oī malo: cōseruet et cōfirmet ī bono & ad vitā perducat eternam. Amen.
Absolutionē et remissionē oīm pctōꝝ vrōꝝ spaciū vere penitētie emendationē vite: grām & cōsolationē sc̄ti spūs tribuat vobis omp̄s & misericors dominus. Amen.
Deus tu conuersus viuificabis nos. Et plebs tua letabitur in te.
Ostēde nobis dñe mīam tuā Et salutare tuum da nobis.
Dignare domine nocte ista. Sine pctō nos custodire.
Miserere nostri domīe. Miserere nostri.
Fiat mīa tua dñe sup nos. Quēadmodū sperauim9 ī te
Domīe deus virtutum cōuerte nos. Et ostende faciem tuam et salui erimus.

Domiē exaudi. Et clamor. Dñs vo. Et cū spū. Oremus Hec p̄ces predicte dicūtur supradicto modo p totū annū ad cōpl. tā i fe. dupl q̄ simpl etiā sine regi. chori. Et in fer nisi a cena dñi vsq ad octa. pasche. Ita tñ q in oibus fer. p aduētum. et A Dñe ne ī ira. vsq ad cenam dñi. et a Deus oim. vsq ad aduentū dñi qñ de fer. agit post V. Fiat mia. &c. statim sequatur Exaudi dñe vocem meā qua clamaui ad te. Miserere mei et exaudi me. Sequatur p̄s. Miserere mei. totus p̄s dicit cū Glia. et Sicut erat: sine no. Et tūc oia fiāt in pstra. ab iceptione. i. Kyrie el. vsq post or. et Cōfiteor. et Misereat. et Absolutionē. ita tñ q imediate post p̄. erigat se sacerdos solus sic dicendo. Exurge dñe adiuua nos. Et libera nos ppter nomē tuum. Dñe deus virtutū cōuerte nos Et ostē de faciē tuam et salui erimus. Domine exaudi. Et clamor. Dñs vobiscū. Oremus

Illumina q̄s dñe deus tenebras nostras et totius noctis insidias tu a nobis repelle ppicius. Per dñm ī vnitate. Dñs vo. Benedicamus. Hec orō predicta cū cp. et V. Custodi. dicantur ad cōple. per totum annum nisi a cena dñi vsq ad octa. pasche.

¶ Psalmi penitentiales.

¶ Contra iram. Psalmus.

Domine ne ī furore tuo arguas me: neq in ira tua corripiat me

Miserere mei dñe qm̄ infirmus sum: sana me dñe qm̄ cōturbata sunt ossa mea

Et aia mea turbata est valde: sed tu dñe vsquequo.

Cōuertere dñe et eripe aiam meam: saluum me fac ppter misericordiam tuam.

Qm̄ nō est ī morte qui memor sit tui: in īferno autem quis confitebitur tibi.

Laboraui ī gemitu meo lauabo per singulas noctes lectum meum: lachrimis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est a furore oculus meus: inueteraui inter omnes inimicos meos.

Discedite a me oēs q̄ operamini iniquitatē: qm̄ exaudiuit dñs vocem fletus mei.

Exaudiuit dñs deprecationem meam: dominus oratio nē meam suscepit.

Erubescāt et conturbentur vehemēter oms inimici mei: conuertantur et erubescant valde velociter.

Glia. ¶ Cōtra supbiā. p̄s

Beati quoꝝ remisse sũt iniquitates: et quorum tecta sunt peccata.
Beatus vir cui non imputauit dominus peccatum: nec ẽ in spũ eius dolus
Quoniam tacui inueterauerunt ossa mea: dum clamarem tota die.
Quoniam die ac nocte grauata est super me manꝰ tua: conuersus sum ĩ erũna mea dum configitur spina
Delictum meũ cognitũ tibi feci: ⁊ iniusticiam meã nõ abscondi
Dixi confitebor aduersum me iniusticiam meam dño: ⁊ tu remisisti impietatem peccati mei.
Pro hac orabit ad te omĩs sanctꝰ: in tẽpore oportuno
Verũtamẽ ĩ diluuio aquarum multarũ: ad eum nõ approximabunt.
Tu es refugiũ meũ a tribulatione que circundedit me: exultatio mea erue me a circundantibus me.
Intellectum tibi dabo ⁊ instruam te in via hac qua gradieris: firmabo super te oculos meos
Nolite fieri sicut equus et mulus: quibus non est intellectus.
In chamo ⁊ freno maxillas eorum constringe: qui nõ approximant ad te.
Multa flagella peccatoris: sperantẽ autem in dño mĩa circundabit
Letamini in dño et exultate iusti: ⁊ gloriamini omnes recti corde
Gloria. ¶ Contra gulam.
Domine ne in furore tuo arguas me: neqꝫ ĩ ira tua corripias me.
Qm̃ sagitte tue infixe sunt michi: et confirmasti sup me manum tuam.
Nõ est sanitas ĩ carne mea a facie ire tue: non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum.
Quoniam iniquitates mee supergresse sunt caput meũ: et sicut onus graue grauate sunt super me
Putruerunt ⁊ corrupte sũt cicatrices mee: a facie insipientie mee
Miser factus sum et curuatus sum vsqꝫ in finem: tota die cõtristatus ingrediebar.
Quoniã lumbi mei impleti sunt illusionibꝰ: et non est sanitas in carne mea
Afflictus sum ⁊ humiliatꝰ sum nimis: rugiebaꝫ a gemitu cordis mei
Dñe ante te omẽ desideriũ meũ: et gemitus meꝰ a te nõ

est absconditus
Cor meum conturbatũ est/ dereliquit me virtus mea: et lumen oculorũ meorũ ⁊ ipm non est mecum
Amici mei et proximi mei: aduersum me appropinquauerunt et steterunt
Et qui iuxta me erant de lõge steterunt: et vim faciebãt qui querebãt aĩam meã
Et qui inquirebãt mala michi locuti sunt vanitates: ⁊ dolos tota die meditabantur
Ego autem tãq̃ surdus nõ audiebam: et sicut mutus nõ aperiens os suum
Et factus sum sicut hõ non audiẽs: et non habens in ore suo redargutiones
Quoniam in te dñe speraui: tu exaudies me dñe de⁹ me⁹.
Quia dixi nequando super gaudeant michi inimici mei: et dũ cõmouentur pedes mei sup me magna locuti sunt
Qm̃ ego in flagella parat⁹ sum: et dolor meus in conspectu meo semper
Quoniã iniquitatẽ meam annunciabo: ⁊ cogitabo pro peccato meo.
Inimici autem mei viuunt et confirmati sunt sup me: ⁊ multiplicati sũt qui oderũt me inique
Qui retribuunt mala p bonis detrahebãt michi: qm̃ sequebar bonitatem
Ne derelinquas me dñe de⁹ meus: ne discesseris a me.
Intende in adiutoriũ meũ: dñe deus salutis mee
Glia. ¶ Cõtra luxuriã ps̃. Miserere mei de⁹ scdm magnã. ¶ Cõtra auariciam. ps̃
Domine exaudi oratio nẽ meã: ⁊ clamor me⁹ ad te veniat
Non auertas faciem tuam a me: ĩ quacũq; die tribulor inclina ad me aurem tuam.
In quacunq; die inuocauero te: velociter exaudi me.
Quia defecerũt sicut fum⁹ dies mei: et ossa mea sicut cremium aruerunt
Percussus sum vt fenũ ⁊ aruit cor meum: quia oblitus sum comedere panẽ meũ.
A voce gemit⁹ mei: adhesit os meũ carni mee
Similis factus sum pellicano solitudinis: fact⁹ su; sicut nicticorax in domicilio
Vigilaui ⁊ fact⁹ sum: sicut passer solitarius in tecto
Tota die exprobrabant michi ĩimici mei: et q̇ laudabãt me aduersum me iurabant
Quia cinerẽ tanq̃ panem manducabã: ⁊ potũ meu; cũ fletu miscebam.
A facie ire ĩdignatiõis tue:

quia eleuans allisisti me.
Dies mei sicut vmbra decli nauerūt: ⁊ ego sicut fenū arui
Tu autē dñe in eternū permanes: et memoriale tuū in generatione et generationē.
Tu exurgēs misereberis syō: quia tempus miserendi eius quia venit tempus.
Quoniā placuerunt seruis tuis lapides eius: et terre ei9 miserebuntur.
Et timebunt gētes nomen tuum dñe: et omēs reges terre gloriam tuam
Quia edificauit dñs syon: et videbitur in gloria sua.
Respexit in orōnē humiliū: et non spreuit precē eorum.
Scribantur hec in generatione altera: et populus qui creabitur laudabit dñm.
Quia prospexit de excelso sancto suo: dominus de celo in terram aspexit.
Ut audiret gemitus compeditorum: vt solueret filios interemptorum.
Ut annūciēt in syon nomē dñi: ⁊ laudē eius ī hierusalē
In cōueniendo populos in vnū: et reges vt seruiāt dño.
Respondit ei ī via virtutis sue: paucitatem dierū meorum nuncia michi.
Ne reuoces me in dimidio dierum meorum: in generatione ⁊ generationē anni tui
Initio tu domine terrā fundasti: et opera manuum tuarum sunt celi.
Ipsi peribunt tu autē pmanes: et omnes sicut vestimētum veterascent.
Et sicut opertorium mutabis eos ⁊ mutabūtur: tu autem idem ipse es et anni tui non deficient.
Filii seruorum tuorum habitabunt: ⁊ semen eorum in seculum dirigetur.
Gloria patri. ¶ Cōtra inuidiam. psalmus.
De profundis. require vtš.
¶ Cōtra accidiā. Psalmus.
Domine exaudi orōnē meā/ aurib9 pcipe obsecrationem meā: in veritate tua exaudi me ī tua iusticia.
Et non intres in iudicium cum seruo tuo: quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens
Quia persecutus est inimicus aīam meam: humiliauit in terra vitam meam.
Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi: ⁊ anxiatus est sup me spūs meus in me turbatum est cor meum.
Memor fui dierum antiquorum meditatus sum ī oībus operibus tuis: in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te: aīa mea sicut tra sine aq̄ tibi Velociter exaudi me domīe: defecit spiritus meus.
Nō auertas faciem tuam a me: et similis ero descēdētibus in lacum.
Auditam fac michi mane misericordiaʒ tuam: quia in te speraui.
Notam fac michi viam in qua ambulem: quia ad te leuaui animam meam.
Eripe me de inimicis meis dñe ad te confugi doce me facere voluntatem tuam: quia deus meus es tu.
Spiritus tuus bonus deducet me ī terrā rectam: ꝓpter nomen tuum dñe viuificabis me in equitate tua.
Educes de tribulatiōe aīam meā: et in mīa tua disperdes omnes inimicos meos.
Et perdes omnes qui tribulant animam meam: quoniā ego seruus tuus sum.
Glia. ān. Ne reminiscarꝭ dñe delicta nr̄a vel parētū nr̄oꝝ neqꝫ vindictā sumas de pctīs nr̄is. Nō dꝫ vlterius qn̄ dꝫ in choro. Parce dñe parce pplo tuo quē redemisti ꝑcioso sanguīe tuo ne ī eternū irascarꝭ nobis: ꝛ ne des hereditatem tuā in perditionem ne ī eternum obliuiscaris nobis. Notandū q̄ omni feriali die ꝑ totā xl. dꝫ letania sicut in fe. vsqꝫ ad ordinē marty. Propicius esto. vsqꝫ ad finē. Et q̄cquid sacer. dicit de letania: chorus idem repetat plene ꝛ integre vsqꝫ ad prolationē. Ut pacē nobis dones. Tunc respondeat chorus. Te rogamꝰ audi nos. tantū: et sic de singulis vsqꝫ ad. Fili dei: te rogamus audi nos. Tūc respondeat chorus idē: et sic de singulis vsqꝫ ad Kyrie eleyson. Xp̄e eleyson. Kyrie eleyson.

¶ Feria secunda letania.

Kyrie eleyson. Xp̄e eleyson. Christe audi nos
Pater de celis deus. Miserere nobis.
Fili redemptor mūdi deus. Miserere nobis.
Spiritus sancte deus. Miserere nobis.
Sancta trinitas vnus deus Miserere nobis.
Sancta maria oꝛ
Sancta dei genitrix oꝛ
Sancta virgo virginū oꝛ
Sancte michael oꝛ
Sancte gabriel oꝛ
Sancte raphael oꝛ
Oēs sancti angeli ꝛ archangeli dei. Orate pro nobis.
Oēs sancti beatorū spirituū ordines. Orate pro nobis.
Sācte iohānes baptista oꝛ

Omnes sancti patriarche et prophete. Orate pro nobis.
Sancte petre. or
Sancte paule or
Sancte andrea or
Sancte iohãnes or
Sancte iacobe or
Sancte thoma or
Sancte philippe or
Sancte iacobe or
Sancte mathee. or
Sancte bartholomee or
Sancte symon or
Sancte thadee or
Sancte mathia or
Sancte barnaba or
Sancte marce or
Sancte luca or
Omnes scti apostoli et euangeliste. Orate pro nobis.
Omnes sancti discipuli dñi et ĩnocentes. Orate pro nobis
Hucusque dicitur in singulis letaniis. ¶ Feria scda in xl.
Sancte stephane or
Sancte line or
Sancte clete or
Sancte clemens or
Sancte fabiane or
Sancte sebastiane or
Sancte cosma or
Sancte damiane or
Sancte prime or
Sancte feliciane or
Sancte alloce or
Sancte diaconane or
Sctẽ dyonisii cũ so. tuis or
Scẽ victor cũ sociis tuis orte
Oẽs scti martyres Orte.
Sãcte siluester or
Sancte leo or
Sancte hieronime or
Sancte augustine or
Sancte ysidore or
Sancte iuliane or
Sancte eusibi or
Sancte machane or
Sancte cõualle or
Sancte felane or
Sancte kessoge or
Sancte gilberte or
Sancte rycharde or
Sancte fursei or
Sancte donatiane or
Sancte talericane or
Sancte gildarde or
Sancte medarde or
Sancte albine or
Sancte berine or
Oẽs scti confessores Orate.
Omẽs sancti monachi et heremite. Orate pro nobis.
Sancta anna or
Sctã maria magdalena or
Sctã maria egypciaca or
Sancta margareta or
Sancta scolastica. or
Sancta petronilla or
Sancta praxedis or
Sancta sotheris or
Sancta prisca or
Sancta tecla or
Sancta maura or
Sancta beya or

Sancta editha or
Sctā margareta regina or
Oēs sancte virgines Orate
Omēs scti et sctē dei Orate
Propicius esto: Parce nobis domine.
Ab omī malo: Libera nos domine.
Ab īsidiis dyaboli. li. n. do.
A dānatiōe ppetua: li. n. do.
Ab imminētib9 pctōrū nostror periculis. libe. nos dñe
Ab infestationibus demonum. Libera nos domine
A spū fornicationis. libe.
Ab appetitu inanis glie. li.
Ab omni immundicia mētis et corporl. libera nos dñe
Ab ira et odio et omni mala volūtate. Libera nos dñe
Ab īmūdis cogitatiōib9. l.
A cecitate cordis. Libera.
A fulgure et tempestate. li.
A subitanea et improuisa morte: Libera nos domine.
Per mysteriū sancte incarnatiōis tue. Libera nos dñe
Per natiuitatē tuam. libe.
Per sanctam circūcisionem tuam. Libera nos domine
Per baptismū tuum. libe.
Per ieiunium tuum. Libe.
Per crucē et passionē tuā. l.
Per pciosam mortē tuā. li.
Per gloriosam resurrectionem tuam. Libera nos dñe.
Per admirabilem ascensionem tuam: Libera nos dñe.
Per gratiam sancti spirit9 paracliti: Libera nos dñe
In hora mortl succurre nobis domine.
In die iudicii Libera nos d.
Peccatores: Te rogamus audi nos.
Ut pacem nobis dones: Te rogamus audi nos.
Ut mia et pietas tua nos custodiat Te rogam9 audi nos
Ut ecclesiā tuā regere et defensare digneris te rog.
Ut dōnū aplicū et oēs gradus ecclesie ī sctā religiōe cōseruare digneris. te. roga.
Ut episcopos et abbates nostros in sancta religione cōseruare digneris. te roga.
Ut regi nostro et principib9 nostris pacem et veram concordiam atqz victoriam donare digneris. te rogamus.
Ut congregationes omniū sanctor ī tuo sctō seruitio cō seruare digneris. te roga.
Ut cunctū populū xpianū precioso sanguine tuo redēptū pseruare digneris. te ro.
Ut oīb9 bñfactoribus nr̄is sēpitna bona retribuas. te.
Ut aīas nostras et parentū nostrorum ab eterna dānatione eripias. te roga.
Ut fructus terre dare et cō seruare digneris. te roga.

Ut oculos mie tue sup nos reducere digneris te ro.
Ut obsequiū seruitutis nr̄e rationabile facias te.
Ut mentes nostras ad celestia desideria erigas. te.
Ut miserias pauperū & captiuorū intueri & releuare digneris Te rogam⁹ audi nos
Ut oībus fidelib⁹ defūctis requiem eternā dones te ro.
Ut nos exaudire digneris. Te rogamus audi nos
Fili dei te roga. audi nos.
Agnus dei qui tollis peccata mundi: exaudi nos dn̄e
Agnus dei qui tollis peccata mundi: parce nobis dn̄e
Agnus dei qui tollis peccata mundi: miserere nobis
Kyrie eleison. Christe eleisō Kyrie eleison. Pater noster.
Et ne nos. Sed libera
Ostēde nobis dn̄e mīaꝫ tuā Et salutare tuū da nobis
Et veniat sup nos misericordia tua dn̄e. Salutare tuum scd̄m eloquium tuum
Peccauimus cū patrib⁹ nostris. Iniuste egimus iniquitatem fecimus
Dn̄e nō scd̄ꝫ pc̄tā nr̄a facias nobis. Neqꝫ scd̄m īiquitates nostras retribuas nobis
Oremus pomī gradu ecclie Sacerdotes tui induāt iustitiam: et sancti tui exultent
Pro fratribus et sororibus nr̄is Saluos fac seruos tuos et ancillas tuas de⁹ meus sperantes in te
Pro cūcto populo xp̄iano. Saluum fac populum tuum dn̄e et benedic hereditati tue et rege eos & extolle illos vsqꝫ in eternum
Dn̄e fiat pax in virtute tua Et abūdātia in turrib⁹ tuis
Anime famulorū famularumqꝫ tuarum requiescant ī pace. Amen
Dn̄e exaudi orōnē meā Et clamor me⁹ ad te veniat.
Dn̄s vobiscum. Et cum spiritu tuo

Oratio

Deus cui proprium est misereri semp & parcere: suscipe deprecationē nostrā: vt quos delictorū cathena constringit: miseratio tue pietatis absoluat Per christū dominum nostrum. Amen.

Omnipotēs sempiterne deus q̇ facis mirabilia magna solus: pretende super famulos tuos pōtifices & super cunctas congregationes illis cōmissas spm̄ gratie salutaris: et vt ī veritate tibi cō placeant: ppetuū eis rorē tue benedictionis infunde.

Oro

Quesumus op̄s de⁹ vt famulus tu⁹ rex nr̄. N. qui tua miseratione suscepit

regni gubernacula: virtutū etiā oīm suscipiat incremēta quibus decenter ornat⁹ ⁊ vitiorū vorraginē deuitare ⁊ hostes superare/ et ad te qui via veritas et vita es: graciosus valeat peruenire. Oratio.

Deus q̇ caritatis dona p grām sancti spūs tuorum cordib⁹ fideliū infūdis da famulis ⁊ famulab⁹ tuis fratribus et sororib⁹ nostris pro quibus tuā deprecamur clementiam salutem mentis et corporis: vt te tota virtute diligant: et que tibi placita sunt tota dilectione perficiant. Or

Deus a quo sancta desideria recta consilia ⁊ iusta sūt opera: da seruis tuis illam quam mundus dare non potest pacem: vt ⁊ corda nostra mandatis tuis dedita: et hostiū sublata formidine tempora sint tua protectione tranquilla Orō.

Ineffabilem misericordiam tuam nobis quesumus domine clemēter ostēde: vt simul nos ⁊ a peccatis omnibus eruas: ⁊ a penis q̄s pro his meremur benignus eripias. Oratio

Fideliū deus omnium conditor ⁊ redēptor animabus omnium fidelium defūctorum remissionem cunctorum tribue peccatorum vt indulgentiam quam semp optauerunt piis supplicationibus consequantur Orō

Pietate tua quesum⁹ domine nostrorum solue vincula omnium delictorū et intercedente beata ⁊ gloriosa semperq; virgine dei genitrice maria cum omnibus sanctis nos famulos tuos: ⁊ omnem populum catholicū in omni sāctitate custodi: omnesq; consanguinitate ac familiaritate vel ꝯfessione nobis iunctos: seu omnes christianos: a viciis purga: virtutibus illustra: pacem et salutē nobis tribue: hostes visibiles et īuisibiles remoue pestem repelle amicis: inimicis nr̄is caritatē largire: ⁊ oīb⁹ fidelibus viuis ac defunctis in terra viuentium vitam ⁊ requiem eternā concede. Per eundem christum dominum nostrum Amen

¶ Feria tertia in xl.

Sancte thoma or
Sancte sixte or
Sancte corneli or
Sancte cipriane or
Sancte iohannes or
Sancte paule or
Sancte marcelline or
Sancte petre or
Sancte modeste or

Sancte vite or
Sancte adriane cum sociis tuis orate pro nobis
Sancte eustachi cū sc. tu. or
Sctē nichasi cū sociis tu. or
Omnes sctī martyres orte
Sancte gregori or.
Sancte augustine or
Sancte ambrosi or
Sancte remigi or
Sancte eligi or
Sancte audomare or
Sancte sulpici or
Sancte patrici or
Sancte paterne or
Sancte colmāne or
Sancte brandanc or
Sancte kentigerne or
Sancte aidane or
Sancte diuinice or
Sancte fymbarre. or
Sancte machari or
Sancte fergusiane or
Sancte mernane or
Sancte cuthberte or
Omnes sctī cōfessores. orte.
Omnes sctī monachi & heremite Orate pro nobis.
Sancta katherina or.
Sancta felicitas or
Sancta perpetua or
Sancta columba or
Sancta fyntana or
Sancta cristina or
Sancta fyndoca or
Sancta eulalia or
Sancta eufamia or
Sancta eugenia or
Sancta gertrudis or
Sancta ragēfledis. or
Sancta batildis or
Sancta anastasia or
Sancta etheldreda or
Sancta keuoca or
Omnes sācte virgines orte
Oēs sctī et sctē dei. orte
Propicius esto
¶ Feria quarta ī xl.
Sancte laurenti or
Sancte tiburci or
Sancte valeriane or
Sancte prothe or
Sancte iacincte or
Sancte ebdon or
Sancte sennen or
Sancte rūmalde or
Sancte lininie or
Sancte thimothei or
Sancte appollinaris or
Sancte saturnine or
Scē maurici cū sociis tu. or
Sctē gereon cū sociis tu. or
Omnes sācti martyres. orte
Sancte hylari or
Sancte nathalane or
Sancte martine or
Sancte brici or
Sancte vynnine or
Sancte amande. or
Sancte voloce or
Sancte niniane or
Sancte monane or
Sancte vedaste. or
Sancte modoce or

Sancte germane or.
Sancte fynnane or
Sancte modane. or
Sancte arnulphe or
Sancte siluine or
Oēs sancti confessores orte
Omēs sctī monachi et heremite Orate pro nobis.
Sancta agatha or
Sancta susanna or
Sancta martina or
Sancta felicula or
Sancta iulita or
Sancta sapientia or
Sancta kentigerna or
Sancta brigida or
Sancta ebba or
Sancta barbara or
Sancta marina. or
Sancta fides or
Sancta spes or
Sancta caritas or
Omnes sācte virgines orte
Oēs sctī et sctē dei. orte
Propicius esto rc

¶ Feria. v. in xl.

Sancte vincenti or
Sancte geruasi or
Sancte prothasi or
Sancte albane or
Sancte olaue or
Sancte gorgoni. or
Sancte achille or
Sancte constantine or
Sctē ypolite cū so. tuis or.
Scē luciane cū sociis tu. or
Omēs sancti martyres ort
Sancte nicholae. or
Sancte audoene or
Sancte romane. or
Sancte laude or
Sancte machute or
Sancte sanson or
Sancte placide. or
Sancte columbane or
Sancte dauid or
Sancte makute or
Sancte cedda or
Sancte seruane or
Sancte carane or
Sancte firmine or
Sancte moroce or
Sancte aseph or
Sancte merine or
Sancte taurine or
Sancte congalle or
Sancte anthoni. or
Omnes sctī cōfessores orte
Omnes sancti monachi et heremite. Orate pro nobis
Sancta cecilia or.
Sancta medana or
Sancta emerenciana or
Sancta potentiana or
Sancta oportuna or
Sancta sophia or
Sancta triduana or
Sancta iuliana or
Sancta beatrix or
Sancta kenneria or
Sancta crescentia or
Oēs sancte virgines ort
Oēs sctī et sctē dei orte.
Propicius esto rc.

¶ Feria vi. in xl.
Sancte quintine or
Sancte cristofore or
Sancte adriane or
Sancte bonifaci. or
Sancte petre or
Sancte oswalde or
Sancte lamberte or
Sancte marcelle or
Sancte theodore or
Sancte valentine or
Sancte grisogone or
Sancte felix or
Sancte audacte or
Sancte killane cum sociis tuis Ora pro nobis
Oēs sancti martyres orate
Sancte benedicte. or
Sancte maure or
Sancte romane or
Sancte egidi. or
Sancte kennice or
Sancte vandregesile or
Sancte filberte or
Sancte moloce or
Sancte bertine or
Sancte adampnane or
Sancte petroce or
Sancte congane. or
Sancte palladi or
Sancte regule or
Sancte blaane or
Sancte marnoce or
Sancte bothulphe or
Sancte drostane. or
Sancte colmoce or
Omnes scti cōfessores. orate.
Omnes scti monachi et heremite Orate pro nobis.
Sancta lucia or
Sancta sabina. or
Sancta iustina or
Sancta eufraxia or
Sancta fausta or
Sancta monegundis or
Sancta aldegundis or
Sancta radegūdis or
Sancta piencia or
Sancta benigna or
Sancta valburgis or
Sancta thenevv or
Omnes scte virgines orate
Oēs scti et sancte dei orate.
Propicius esto. &c.

¶ Sabbato in xl.
Sancte calixte or
Sancte urbane or
Sancte magne or
Sancte menna or
Sancte ruphe or
Sancte valeri or
Sancte processe or
Sancte martiniane or
Sancte marce or
Sancte marcelliane or
Sancte gordiane cum sociis tuis or.
Sancte pancraci or
Omnes sācti martyres. or
Sancte ternane or
Sancte aniane or
Sancte duthace or
Sancte bonifaci or
Sancte fiacri or

Sancte basili. or
Sancte beane or
Sancte mauire or
Sancte germane or
Sancte nidane or
Sancte baldrede or
Sancte munde or
Sancte englasi or
Sancte maure. or
Sancte ethernasce or
Sancte wilibrorde or
Sancte leonarde or
Sancte dominice or
Sancte athanasi or
Sancte modane or
Sancte etharnane. or
Omnes sancti confessores orate.
Omnes sancti monachi et heremite Orate pro nobis
Sancta agnes or
Sancta benedicta or
Sancta martha or
Sancta elena or
Sancta eusibia or
Sancta candida or
Sancta balbina or
Sancta ursula or
Sancta biga or
Sancta victoria or
Sancta serburga or
Sancta corona or
Sancta elisabeht or
Omnes sancte virgines or
Omnes sancti et sancte dei. Orate pro nobis.
Propicius esto. etc.
¶ De vigiliis et mortuorum exequiis per anni circulum dicendis
¶ Dominica prima aductus domini post vesperas de sancta maria dicantur vigilie mortuorum ad secundas vesperas. eiusdem scilicet. Placebo. et Dirige usque ad laudes tantum. Dicantur autem vigilie mortuorum quotidie cum missa in crastino in capitulo nisi in primis vesperis festorum ix. lec. usque ad vigiliam nativitatis domini et a crastino octa. epiphanie ad tertiam fer. ante pascha et in ipsa tertia fer. fiunt vigil. mortuorum cum. ix. lec. in conventu et cum missa in crastino nisi aliquod festum duplex impediat/ vel in ipsa quarta feria contigerit/ et tunc fiat predictum servitium in aliqua feria precedenti ipsius ebdo. que ad hoc vacaverit videlicet in dominica vel in secunda feria et sic compleatur servitium mortuorum usque ad octa. pasche nisi corpus presens forte contigerit. ¶ Post octa. vero pasche non fit servitium mortuorum nisi corpus presens affuerit vel dies anniversarius vel tricenalis contigerit usque in crastinum sancte trinitatis. ¶ In crastino autem sancte trinitatis et abhinc quotidie fiant vigilie mortuorum usque ad adventum domini nisi per octavas. et in octavis assumptionis nativitatis beate marie et dedicationis ecclesie

¶ Impediūt autē dicte vigilie mortuor̄ p totū annū per festa duplicia ī primis vespis et scd̄is ⁊ ī octaua die epiphie et aliar̄ octauarū qn̄ dr hyꝰ. **Saluator mūdi dn̄e** nisi corpus pn̄s affuerit. In omnibꝰ etiā aliis festis nouē lec. ⁊ in festis triū ⁊ in octauis ī quibus chorus regit et ī diebus dn̄icis in p̄mis vespis tantū. Similiter fiat in cōmēoratiōe beate marie et festi loci. Fiāt aūt vigilie mortuor̄ cū ix. psalmis ⁊ nouē āis ⁊ ix. le. qn̄cūq; corpus adest pn̄s vel qn̄ dies āniuersariꝰ vel dies tricenalis cōtigerit nisi ī tp̄e palchali. ¶ In paschali vo tp̄e dicant tres p̄i et tres lec. cum tribꝰ an̄is sup p̄os ante lectiōes qualiscūq; nocturnꝰ dicat et omēs an̄e cum suis psalmis ad vespas scilicet. **Placebo** ⁊ omnes an̄e super psalmos in laudibꝰ dicant. ¶ Et sciēdū est qn̄ an̄a seq̄t īmediate psalmum. **Dilexi.** tūc nō dicet vltimꝰ V. eiusdē psal. qr idē est cū ā. **Placebo** Post octauas vero pasche in quacūq; feria inchoet officiū mortuor̄. Incipiat a primo nocturno ⁊ cōpleant duo sequētes nocturni ī eadē ebdo. si fieri potest. Siue aūt fieri possit siue non deinceps non seruet ordo nocturnor̄ū sed feriarū ī hoc tp̄e sicut ī aliis tēporibꝰ obseruet ita tamē q̄ qn̄cūq; sit seruiciū p corpe pn̄ti cuiuscūq; fuerit ⁊ in anniuersariis ⁊ tricenalibꝰ epo rum in p̄dicto tp̄e sēp dicant an̄e psalmi V. lectiōes et duo R̄ia de primo nocturno.

¶ Sciendū est aūt q̄ in tp̄e paschali semp erit terciū R̄. **Libera me dn̄e de morte etna** cū hiis tribꝰ versibus scz Vꝰ. **Dies illa.** V. **Quid ergo.** Vꝰ. **Nunc xp̄e te petimus.** Et qn̄cūq; dicit hoc predictū R̄m. **Libera me dn̄e de morte.** In quotidianis obsequiis mortuor̄. videlicet qn̄ corpus nō est pn̄s vel dies āniuersarius vel tricenalis nō habet tunc fiūt vigilie mortuor̄ cū tribus lectionibꝰ tm̄. et ix. psal. et vna sola an̄a sup oēs p̄os ad vespas. que erit **Placebo** et cū hac ān. **Dirige.** sup oēs psalmos ante lectiōes et tūc semp dicet an̄ lectiōes iste V. **Cōplaceat tibi dn̄e vt eruas me.** R̄. **Dn̄e ad adiuuādum me respice.** Omēs lec. in scd̄a forma legāt V. quoq; R̄ior̄ ab eisdē lectoribus dicant. Ita q̄ pr̄ia et tercia lectio ex vna pte chori legātur ⁊ scd̄a lectio ex altera parte chori. Ad laudes vero hec sola ān.

sup psalmos dicet scilicet ã. Exultabunt dño. Et hec oĩa sine nota dicãtur statim post vesp. de die et de sctã maria añ cõple. de die ❡ In lectiõib⁹ vero legẽdis et Ris dicẽdis ordo feriarum seruet videlicet de dñica et feria quarta lec. et R. de pmo noc. Et secũda et quĩta fer. lec. et R. de. ii. noc. et tercia et vi. feria l. et Rm. de. iii. noct. Ita tñ q semp in tercia et vi. fer. sit terciũ R. Libera me dñe de viis ĩferni In quotidianis obseqis mortuorum cum nouẽ psalmis et tribus lectio. R. nũq repetatur. ❡ In vigiliis mortuorũ ad vesp. ãn. Placebo dño ĩ regione viuorum. ps. Dilexi. vltim⁹ vsus. huius pi. scilz. Placebo non psallatur sed statim loco. ãe. cãtetur. aña. Heu me quia incolatus meus plongatus est. ps. Ad dñm cũ tri. ãn. Dñs custodit te ab omni malo custodiat animã tuam dñs. ps. Leuaui. ãn. Si iniqtates obseruaueris dñe: dñe quis sustinebit. ps. De pfundis clamaui. ãn. Opera manuũ tuarum dñe: ne despicias. ps. Confitebor. vs⁹. A porta inferi. R. Erue. ãn. Audiui vocem de celo dicẽtem beati mortui q in dño moriunt. p. Magnificat. Kyrie eleyson. Xpe eleyson. Kyrie eleyson. Pater noster. et Aue maria. Deinde sine pnunciatione. Et ne nos. dicat. ps. Lauda anima mea. Finito. po. dicat executor offi. vs⁹. Requiem eternã. Rm. Et lux. A porta inferi. Erue. Credo videre. In terra vi. Dñs vo. Et cũ. Pro corpore pñti cuiuscũq fuerit dr ista orãtio ad Placebo. q ad Dirige. orõ. maior.

Deus cui pprĩũ est misereri semper et parcere te supplices deprecamur pro aĩa famuli tui vel famule tue quã hodie de hoc seculo migrare iussisti: vt non tradas eã in manus inimici nec obliuiscaris in finẽ: sed iubeas illã ab angelis sanctis suscipi: atq ad regionẽ viuorũ pduci: vt quia in te sperauit et credidit sanctorũ tuorum mereatur societate letari. Per do. In die tricẽnali pro quocunq fuerit dicitur ista oratio ad Placebo. Or.

Deus cui pprium est misereri semper et parcere ppiciare aĩe famuli tui. vel famule tue et omĩa eius pctã dimitte vt mortis vinculis absolutus. vel absoluta trãsire mereat ad vitam. In anniuersali de quocũq fuerit dicitur ista orõ ad Placebo.

DEus indulgentiarum dñe da anime famuli tui vel famule tue cuius anniuersariũ depositionis diẽ ꝯmemoramus refrigerii sedẽ: quietis beatitudinem luminis claritatẽ. Pro episcopis defunctis dicitur ista oratio. ad Placebo. Oratio.

DEus qui ĩter apostolicos sacerdotes famulos tuos põtificali fecisti dignitate censeri presta q̃s vt quorum vicẽ ad horaꝫ gerebant ĩ terris eorũ ꝑpetuo cõsortio letentur in celis. Pro fratribus et sororibus dicit ista orõ. ad Placebo. Orõ.

DEus venie largitor et humane salutꝭ auctor q̃s clemẽtiã tuã vt nostrarũ cõgregationũ fratres ⁊ sorores qui ex hoc seculo transierunt ĩtercedẽte beata maria semꝑ virgine ⁊ btõ michaele archangelo cũ oĩbus sanctis ad ꝑpetue beatitudinis cõsortiũ peruenire concedas. Oratio generalis. ad Placebo. Or.

FIdelium deus oĩm cõditor ⁊ redẽptor aĩabus oĩm fideliũ defunctorũ remissionẽ cunctorꝝ tribue peccatorũ: vt ĩdulgentiã quam semper optauerunt piis supplicationibus cõsequantur. Qui cum deo patre ⁊ spiritu sancto viuis et regnas deus per oĩa. Non dicat Dñs vobiscũ. neq̃ Requiescant ĩ pace. Ad matu. ã. Dirige dñe deus meus ĩ cõspectu tuo viã meã. ps. Uerba. ã. Cõuertere dñe et eripe animã meã: qm̃ non est ĩ morte qui memor sit tui ꝑ. Dñe ne ĩ furore. l. ã. Neqñ rapiat vt leo aĩam meaꝫ dũ non est qui redimat neq̃ qui saluum faciat. ps. Dñe deus meus. v. A porta inferi. R. Erue domĩe animas eorum. Pat noster. Et ne nos. non dicatur. Iube. Lectio ꝑma.

PArce michi dñe nichil eĩ sunt dies mei. Quid est homo qꝛ magnificas eũ: aut quid apponis erga eum cor tuum. Uisitas eum diluculo: et subito probas illum Usq̃quo non parcis michi: nec dimittis me vt glutiam saliuã meam. Peccaui Quid faciam tibi o custos hominũ Quare posuisti me cõtrariũ tibi: ⁊ factus sum michimetipsi grauis. Cur non tollis peccatum meum: ⁊ quare nõ aufers iniquitatem meam. Ecce nũc in puluere dormio: et si mane me quesieris non subsistã. non dicat. Tu aũt. R. Credo q̃ redẽptor meus viuit et in nouissimo die de terra surrecturus sum. Et in

carne mea videbo deum saluatorẽ meũ. V. Quẽ visurus sum egoipse et nõ alius ⁊ ocli mei cõspecturi sũt. Et i. L. ii.

Tedet aĩam meam vite mee: dimittam aduersum me eloquiũ meum. Loquar in amaritudine anime mee dicã deo. Noli me cõdẽnare. Judica michi cur me ita iudices. Nũquid bonum tibi videt si calũnieris ⁊ opprimas me opus manuũ tuarum: et cõsilium ĩpiorũ adiuues. Nunquid oculi carnei tibi sũt: aut sicut videt homo et tu videbis. Nũquid sicut dies hominis dies tui ⁊ anni tui sicut hũana sunt tpa. Ut q̃ras iniquitatẽ meã et pctm̃ meũ scruteris: ⁊ scias qr nichil impiũ fecerĩ: cũ sit nemo qui de manu tua possit eruere. R. Qui lazarum resuscitasti a monumẽto fetidũ tu eis dñe dona requiẽ ⁊ locũ ĩdulgẽtie. V. Qui vẽturus es iudicare viuos et mortuos et seculũ per ignem. Tu eis. Lectio iii.

Manus tue fecerũt me: et plasmauerũt me totũ in circuitu: ⁊ sic repẽte p̃cipitas me. Memento queso q sicut lutum feceris me ⁊ in puluerẽ reduces me. Nonne sicut lac mulsisti me et sicut caseum me coagulasti. Pelle et carnibus vestisti me: ossibus et neruis cõpegisti me. Uitã et mĩam tribuisti michi: ⁊ visitatio tua custodiuit spiritũ meũ. R. Dñe qñ veneris iudicare terrã vbi me abscõdam a vultu ire tue. Qr peccaui nimis in vita mea. Vs. Cõmissa mea pauesco ⁊ ante te erubesco dũ veneris iudicare noli me cõdẽnare Quia. Sciendũ est q quando corpus adest pñs cuiuscũq fuerit et in anniuersariis episcoporũ tantũ repetatur. iii. vi. et. ix. R. In secũdo nocturno. ãn. In loco pascue ibi me collocauit. ps. Dñs regit. ãn. Delicta iuuẽtutis mee ⁊ ignorãtias meas ne memineris dñe. ps. Ad te dñe leuaui. ãn. Credo videre bona dñi in terra viuẽtium. ps. Dñs illuminatio. V. In mẽoria eterna erit iustus. R. Ab auditiõe. L. iiii.

Quantas habeo ĩiquitates ⁊ peccata scelera mea atq delicta ostende michi. Cur faciem tuã abscondis: et arbitraris me inimicum tuum. Contra folium quod vento rapitur ostendis potentiam tuam: et stipulam siccam persequeris. Scribis enĩ contra me amaritudines: et consumere me vis peccatis adolescẽtie mee.

Posuisti in neruo pedē meū: et obseruasti omēs semitas meas: et vestigia pedū meoꝝ considerasti. Qui quasi putredo consumendus sum et quasi vestimētum quod comeditur a tinea. ℟. Heu michi dñe quia peccaui nimis ī vita mea quid faciam miser vbi fugiā nisi ad te de⁹ me⁹ miserere mei. Dum veneris in nouissimo die. ℣⁹. Anima mea turbata est valde sed tu domine succurre ei. Dum veneris in no. Lectio v.

Homo natus de muliere: breui viuens tempore: repletur multis miseriis. Qui quasi flos egreditur et conteritur et fugit velut vmbra: et nunquam in eodem statu permanet. Et dignum ducis super huiuscemodi aperire oculos tuos: et adducere eum tecum in iudicium. Quis pōt facere mundū de immundo conceptum semine. Nōne tu qui solus es? Breues dies hominis sunt: numerus mēsiū eius apud te est Constituisti terminos eius qui preteriri non poterunt. Recede ergo paululum ab eo vt quiescat donec optata veniat: et sicut mercēnarii dies eius. ℟. Ne recordaris peccata mea dñe Dum veneris iudicare seculum per ignem. ℣. Dirige domine deus meus in conspectu tuo viā meā Dū ve. Lcō vi.

Quis michi hoc tribuat vt in inferno ꝓtegas me: et abscōdas me donec ꝑtranseat furor tuus: et constituas michi tempus in quo recorderis mei. Putas ne mortuus homo rursum viuat. Cunctis diebus quibus nūc milito: expecto donec veniat ī mutatio mea. Uocabis me: et ego respondebo tibi Operi manuū tuarum porriges dexteram. Tu quidem gress⁹ meos dinumerasti: sed parce peccatis meis. ℟. Dñe scdm actum meum noli me iudicare nichil dignū in conspectu tuo egi. Ideo deprecor maiestatem tuam vt tu deus deleas iniquitatem meā. ℣. Amplius laua me dñe ab iniusticia mea et a delicto meo mūda me: qui a tibi soli peccaui. Ideo deprecor. In. iii. noc. ā. Complaceat tibi dñe vt eripias me ad adiuuandū me respice. ṗs. Expectans. ān. Sana dñe aīam meā quia peccaui tibi. ṗs. Beatus qui intelligit. ān. Sitiuit aīa mea ad deum fontem viuum quando veniā et apparebo ante faciē dñi. ṗs. Quēadmodū. ℣. Requiem eter. ℟. Et lux. l vii.

Spiritus meꝰ attenuabitur dies mei breuiabuntur: et solū michi superest sepulchrum. Non peccaui: et in amaritudinibꝰ moratur oculus meus. Libera me domine et pone me iuxta te: et cuiusuis manus pugnet contra me. Dies mei transierūt/ cogitatiões mee dissipate sūt torquentes cor meū. Noctez verterunt in diē: et rursum post tenebras spero lucē. Si sustinuero infernus domus mea est: et in tenebris straui lectulū meū Putredini dixi. Pater meus es mater mea: et soror mea vermibus. Ubi est ergo nūc prestolatio mea et patientia mea. Tu es dñe deus meus. R. Peccantē me quotidie et non penitentē timor mortis cõturbat me Qr in inferno nulla est redemptio miserere mei deus et salua me. Vꝰ. Deus in noīe tuo saluū me fac dñe et in virtute tua libera me. Qr. lcõ viii

Pelli mee consūptis carnibus adhesit os meuz et derelicta sunt tantūmodo labia circa dentes meos Miseremini mei miseremī mei saltem vos amici mei: qr manus domini tetigit me. Quare persequimini me sicut deꝰ et carnibus meis saturamini Quis michi tribuat vt scribantur sermones mei Quis michi det vt exarentur in libro stilo ferreo aut plūbi lamina vel celte sculpantur in silice. Scio enim ꝙ redēptor meꝰ viuit: et ī nouissimo die de terra surrecturus sum: et rursū circundabor pelle mea et in carne mea videbo deuz saluatorem meū. Quē visurus sum egoipse et oculi mei conspecturi sunt: et nõ alius Reposita est hec spes mea in sinu meo. R. Requiem eternā dona eis dñe. Et lux perpetua luceat eis. V. Qui lazarum resuscitasti a monumento fetidum tu eis domine dona requiem. Et. Lectio ix

Quare de vulua eduxisti me. Qui vtinā consumptus essem: ne oculus me videret. Fuissem quasi nõ essem: de vtero translatus ad tumulū. Nunquid non paucitas dierū meorū finiet breui Dimitte me vt plāgā paululū dolorem meū anteꝗ vadam: et non reuertar ad terram tenebrosam et opertam mortis caligine. Terram miserie et tenebrarum vbi vmbra mortis et nullꝰ ordo sed sempiternus horror inhabitat. R. Libera me domine de morte eterna in die illa tre-

mēda quando celi mouendi sunt ⁊ terra. Dū veneris iudicare seculū per ignem. V⁹. Dies illa dies ire calamitatis et miserie dies magna et amara valde. Quādo celi mo uendi sunt ⁊ terra. V⁹. Quid ergo miserimus quid dicam vel quid faciā dum nil boni perferā ante tm̄ iudicē. Dū. V. Nunc xp̄e te petimus misere re q̄s qui venisti redimere perditos noli dānare redēptos. Dum. Deinde repetat. R. Libera quod per totū annū obseruetur quādocūq; dr hoc. R. Libera me dn̄e In omni. iii ⁊ vi. feri. p annū qn̄ fiunt vigilie mortuorū cū ix. ps. et. iii. lec. tm̄. tunc erit. iii. R. Libera me dn̄e de viis inferni. Qui portas ereas confregisti ⁊ visitasti infernū et dedisti eis lumen vt viderēt te qui erāt in penis tenebraꝝ. Vs⁹. Clamantes et videntes aduenisti redemptor noster. Qui portas ereas cōfregisti. ⁊c. non repetat hoc R. Ante lau. V⁹. Requiescant in pace Amen. In laudibus. ān.

Exultabūt dn̄o ossa humiliata. ps. Miserere. ā. Exaudi dn̄e oratione meam ad te oīs caro veniet. p̄ Te decet. ān. Me suscepit dextera tua dn̄e: p̄. Deus deus. ā. A porta inferi erue dn̄e aīam meam. p̄s. Ego dixi. ān. Omīs spūs laudet dn̄m. ps. Laudate. V. Requiē. ān. Ego sum resurrectio ⁊ vita qui credit ī me etiā si mortuus fuerit viuet: et oīs qui viuit et credit ī me non morietur ī eternum. ps. Benedictus. Kyrie eleyson. Xp̄e eleyson. Kyrie eleyson. Pater noster. Sine pronunciatione. Et ne nos. Deinde dicatur. ps. Exaltabo. Quo finito dicat. Requiem. Et A porta īferi. Erue dn̄e. Credo videre bona dn̄i. In terra viuētiū. Dn̄s vo. Et. Orem⁹. Pro corpore presenti ad laudes dicitur hec oratio. Deus cui. maior. In āniuersariis. v. dicuntur orationes. Deus cui. minor. In trigentalib⁹. v. dicuntur orationes

Omnipotens sempiterne deus qui nunq̄ sine spe misericordie supplicatur propiciare anime famuli tui vel famule tue vt qui vel que de hac vita in tui nomīs cōfessione decessit sanctorꝝ tuorum numero facias aggregari. Pro episcopis defunctis ad laudes. Oratio.

Deus cuius mie nō est numerus suscipe pro animabus famulorum tuoꝝ pontificum preces nostras et

lucis eis leticieqꝫ regionẽ in sanctorum tuorum societate concede. Pro fratribus ⁊ sororibus ad laudes. Oratio.

INclina domine aurem tuam ad preces nostras quibus misericordiam tuam supplices deprecamur vt animas famulorũ famularũqꝫ tuarũ quas de hoc seculo migrare iussisti: ĩ pacis ac lucis regione constituas ⁊ sanctorum tuorum iubeas esse cõsortes. Per christũ. Oremus. Deinde dicat oratio ꝓ familiarib[9] priuatim ad placitũ: quibus dictis sequatur oratio generalis in audientia.

ANimabus quesumus dñe omnium fidelium defunctorum: oratio ꝓficiat supplicantiũ: vt eas ⁊ a peccatis omnibus eruas ⁊ tue redemptionis facias esse participes. Qui cum deo patre. ¶ Notandũ vero ꝙ qñcũqꝫ corpus adest p̃sens vel dies anniuersarius vel dies tricenalis cõtigerit per totũ annũ dicit cõmẽdatio animarꝫ cum nota statim post primã ante missã cp̃ pro defunctis. Sup psalmos ãn. a quodam clerico de superiori gradu incipiatur hoc modo. ãn. Requiem eternaꝫ dona eis dñe. et lux perpetua luceat eis. p̃s. Btĩ imaculati vsqꝫ ad ꝓmũ. Ad dñm cũ tribularer. finitis p̃is sine Glĩa pr̃i tota ã. ante dicta repetat Sequat. Kyrie eleyson. Xp̃e eleyson. Deide dicit Pater noster sine ꝓnunciatione. Et ne nos. Postea dicat p̃s. ¶ Dñe ꝓbasti sine nota finito p̃o sine Gloria patri statim Incipiatur missa In caplo. Officiũ. Requiẽ Dñcũqꝫ enĩ dr cõmẽdatio semp dr sedẽdo supradicto mõ vsqꝫ ad ãn. dicendã super p̃os Quãdo vero singilatim extra cõuẽtũ dr cõmẽdatio tũc enĩ imediate post psalm. Dñe ꝓbasti dicat. V. Reqẽ eťnã dona eis dñe. R. Et lux ꝑpetua luceat eis. v[9]. A porta inferi. R. Erue dñe aĩas eorũ. vr[9] Credo videre bona dñi. R. In terra viuẽtiũ. v[9]. Dñs vobiscũ. R. Et cum spiritu tuo Oremus.

TIbi dñe commẽdam[9] aĩas famulorꝫ famularũqꝫ tuarꝫ et oĩm fideliũ defunctorꝫ vt defuncti sclõ tibi viuãt ⁊ q̃ per fragilitatẽ mũdane cõuersatiõis pctã admiserũt tu venia misericordissime pietatis absterge ꝑ eũdẽ xp̃m dominũ nostrũ. Amen. Requiescant in pace. Amen.

¶ Finis psalterii.

¶ In natali vnius apostoli siue vni⁹ euāgeliste vel pluri morꝝ apostolorꝝ paschalis tē poris. videlȝ ab octa. pasche vsqꝫ ad pēthecostē ¶ In pte hyemali ad primas vesperas super psalmos feriales. ān.

Lux perpetua lucebit sāctis tuis et eternitas tem porū alleluya. minor. ꝑi fer. cꝑa. ad vtrasqꝫ vespas ꝛ ad matutinas ꝛ ad alias horas dicūtur ꝓpria si habeātur: sinautem dicūtur de cōi apl'orꝝ reliqui tꝑis. ℟. Candidi facti sunt nazarei eius allā splēdorē deo dederunt allā. Et sicut lac coagulati sūt Allā allā. ℣. In omnē terrā exiuit sonus eorꝝ et in fines orbis terre ꝟba eorꝝ. Et. Gloria. Allā. Hymnus.

Tristes erant apostoli: de nece sui dñi: quē pena mortꝭ crudeli: serui dānarant impii.

Quesum⁹ auctor oīm: ī hoc paschali gaudio: ab oī mortis īpetu: tuū defende ppl'm.

Gloria tibi dñe: qui surrexisti a mortuis: cū patre et sctō spū: ī sempit'na sc'la. Amen. Per oct. ascē. dñi ꝛ deinceps vsqꝫ ad penthecostē dicūtur hi duo ꝟ. in fine isti⁹ hymni.

Tu esto nostrū gaudiū: qui es futurus premiū: sit nostra in te gloria: ꝑ cuncta sꝑ sc'la.

Gloria tibi dñe: qui scandis supra sydera: cū patre et sctō spiritu: in sempiterna secula Amen. ꝟ⁹ Gauisi sunt discipuli. ℟. Uiso dño alleluya. ān. Filie hierusalē venite et videte martyrē cum corona qua coronauit eū dñs in die solēnitatis ꝛ leticie allā allā ꝑs. Magnificat. Sciēdū est ꝙ hec ā Filie hierusalē. ꝛ ℟. Filie hierusalem. dicūtur in pasch. tꝑe. tā ī fe. vni⁹ martyris ꝙ͂ plurimorū martyrū. et tā in fe. vnius cōfes. ꝙ͂ plurimorū cōfes. ꝛ sꝑ cū his ꝟbis. Filie hierusalē venite ꝛ videte martyrē. qꝛ hoc dictuȝ: martyrē: ꝑtinet ad christum passum. Dīo ꝓpria vel de cōi reliqui tēporis. Cōpl'. pasch. nō mutat'. Ad mat'. Inuita. Exultēt in dño sancti. Allā. ꝑ. Uenite hy⁹. Tristes erāt. hec sola ā. sup ꝑos dicitur ā. Tristicia vestra allā vertet' in gaudiū allā. Tres ꝑi dñr scdm ordinē noc. de cōi aplorū reliqui tēporis. ꝛ hoc ꝑ tēpus pasch. videlȝ nō incipiēdo a pꝛio noc. in qualȝ ebd. sȝ dicunt' ꝑi scdm ordinē noct. ebdo. sequētis. Eodē modo fiat de martyrib⁹ et de ceteris sctis in ꝑdicto tꝑe cōtingēti-

bus. ℣. Gauisi sunt discipuli ℟m. Uirtute magna reddebant apostoli Testimoniũ resurrectiõis iesu xp̃i dñi nostri allã allã. ℣. Repleti quidẽ spiritu sancto loquebãtur cũ fiducia. Testimoniũ. ℟. Isti sunt agni nouelli qui annũciauerunt allã. Modo venerũt ad fõtes repleti sũt claritate allã allã. ℣. In cõspectu agni amicti stolis albis & palme in manibꝰ eoꝝũ. Modo. ℟. Cãdidi facti sunt vt supra ad vespas. ℣ꝰ. Vox leticie & exultationis. ℟. In tabernaculis iustoꝝum alleluya. In laudibus. ãn.

Sancti tui dñe floꝛebũt sicut lilium alleluya & sicut odoꝛ balsami erunt ante te alleluya. p̃s. Dñs regnauit. ãn. Sancti & iusti in dño gaudete alleluya vos elegit deus in hereditatẽ sibi alleluya. p̃s. Jubilate. ãn. In velamento clamant sancti tui dñe alleluya allã alleluya. p̃s. Deus deus. ãn. Spiritus et anime iustoꝛũ hymnũ dicite deo nostro alleluya alleluya. p̃s. Benedicite. ãn. In celestibus regnis sanctoꝛum ẽ habitatio alleluya: & ĩ eternum requies eoꝛum alleluya p̃s. Laudate dñm. capitulũ. vt supꝛa. Hymnus.

Claro paschali gaudio: sol mundo nitet radio: cum chꝛistũ iam apostoli: visu cernunt coꝛpoꝛeo.

Ostensa sibi vulnera: in xp̃i carne fulgida: resurrexisse dominũ: voce fatenť publica.

Rex xp̃e clemẽtissime: tu coꝛda nostra possíde. vt tibi laudes debitas: reddamus oĩ tp̃e

Quesumus auctoꝛ.

Gloꝛia tibi dñe. Per octa. ascen. dñi: et deinceps vsq; ad penthe. dicuntur hi versus.

Tu esto nostrum gaudium.

Gloꝛia tibi dñe q̃ scandis. ℣. Gaudete iusti ĩ dño. ℟. Rectos decet collaudatio alleluya. ã. Lux perpetua lucebit sctĩs tuis dñe alleluya: & eternitas tempoꝛum alleluya alleluya alleluya. maioꝛ p̃s. Benedictus. oꝛatio vt supꝛa ad pꝛimã. ãn. Sancti tui p̃. Deus in nomine. Ad terciã. ãn. Sancti & iusti. p̃s. Legem pone. cap̃m. vt supꝛa. ℟m. Tristicia vestra. Alleluya alleluya. ℣ꝰ. Uertetur in gaudiũ. Alleluya alleluya. Gloria. Tristicia. ℣ꝰ. Pꝛeciosa. Ad sextã. ãn. In velamẽto. p̃s. Defecit. cp̃m. vt supꝛa. ℟. Pꝛeciosa est ĩ conspectu dñi Alleluya alleluya. ℣. Moꝛs sanctoꝛuꝫ eius. Alleluya alleluya. ℣sus. Gaudete iusti.

Ad. ix. ān. In celestibus. p̄s. Mirabilia. cp̄. vts̄. R. Gaudete iusti in dn̄o. Alla alla. v. Rectos decet collaudatio Alleluya alleluya. v. Vox leticie. Ad. ii. ves̄. ān Sancti tui dn̄e. p̄. Dixit dn̄s. et ceteri p̄i. de apostolis reliqui tp̄is. cp̄. vts̄. Si fuerit duplex festum tunc dicat R. Candidi. Si autem nullū R. dicetur. hy⁹. Claro paschali. v. Gaudete iusti in dn̄o. ān Lux ppetua. minor p̄s. Magnificat. orōnes vt in hysto. festorū notatum est. ¶ In natali vnius martyris siue vni⁹ confessoris ab octa. pasche vsq₃ ad pēthecostē in fes. cum regimine chori Ad p̄mas ves̄ sup p̄. ā. Lux perpetua minor. p̄i. feriales. cp̄. ad vtrasq₃ ves. et ad matu. et ad alias hor. dicant ppria si habeantur. sinautez de cōi reliqui tp̄is. R. Filie hierusalem venite et videte martyrem cum corona qua coronauit eū dn̄s. In die solennitatis et leticie alleluya v. Quoniam confortauit seras portarum tuarū benedixit filiis tuis ī te. In die. Gloria patri. Alla. Hym. ad vs̄. et ad matu. de cōmuni reliq̄ temporis. v. Tristicia vestra ān. Filie hierusalem. vts̄. p̄s Magnificat. Ad matu. Inuitato. Exultent in domino. p̄ Venite exultemus. Hymnus de communi reliqui tēporis Super psal. ān. Tristicia vestra. Tres psal. dicunt de cōmuni reliqui temporis scd̄m ordinem nocturnor. v. Preciosa est in conspectu domini. R. Mors sanctorum eius Alleluya. Quando vero dicitur ppria ān. super p̄os ad matuti. scil₃ in cōmēo. tūc dicitur v. Tristicia vestra. R. Beatus vir qui metuit dn̄m alleluya. In mandatis eius cupit nimis alleluya alla alleluya. vs⁹. Potens in terra erit semen eius generatio rectorum benedicetur. In mādatis. R. Preciosa in conspectu dn̄i alleluya. Mors sanctorum eius alleluya. v. In conspectu omnis populi ei⁹. Mors. R. Filie hierusalem. vts̄. ad ves. v. Vox leticie et exultationis. R. In tabernaculis iustorum alleluya. In laudi. ān. Sancti tui domie. zc. āe. que sequūtur vts̄. Cp̄ et hym. vt supra dictum ē. v Gaudete iusti. ān. Lux perpetua. maior p̄s. Benedictus. Ad primā et ad alias hor. ān R. et v. vts̄. de aplis dicātur Ad scd̄as vesperas ān Sancti tui dn̄e. psal. fer. Cap. vts̄ dixim⁹. Si duplex festū fue-

rit tunc dicitur ℟ Filie hierusalem. sinautem nullū ℟. dicitur Hy⁹. de cōi reliq̄ temporis. ℣. Gaudete iusti in domino. ān. Lux perpetua lucebit sanctis minor p̄s. Magnificat. Or. vt s̄. Et nota q̄ qn̄ ān. Lux ppetua lu. minor dr̄ ad vesperas sup psal. tūc ad memo. alicui⁹ sancti: scʒ vni⁹ marty. vel confessoris dicit. Lux perpetua. maior. ¶ In natali vnius martyris siue vnius confessoris paschalis temporis: sine regimine chori. Ad p̄mas ves. ā. Alleluya Et psal. ferial. Cpla et hym de cōi reliqui tp̄is. ℣. Tristicia vestra. ān. Filie hierusalem. p̄s Magnificat. Ad matu. Inuitat. ⁊c̄. vt s̄. vsq̄ ad laud. dicunt In laudib⁹ hec sola ān. Sancti tui domine sup. p̄. Dn̄s regnauit. ℣. Gaudete iusti in domino. ān. Lux perpetua. minor. p̄s. Bn̄dict⁹. ⁊c. vt s̄. Ad. i. et ad alias hor. oīa fiāt vt s̄. de aplis cū cp̄is de cōi reliqui tp̄is vt ibi notatū est. ¶ In natali plurimorum martyrū confesso. sine regimine chori ab octa. pasch. vsq̄ ad penthe. Ad p̄mas vesperas. ān. Alleluya. psalmi feriales. Cp̄ʒ. ⁊ hym. de communi reliqui temporis. ℣⁹. Tristicia vestra. ān. Filie hierusalem. p̄s. Magt. Ad matuti. Inuitatoriū. Exultent in domino. p̄s. Uenite ¶ Hym. de cōi reliqui temporis. Super psal. ān. Tristicia vestra. Tres psal. dicantur de communi reliqui temporis scd̄m ordinem noc. ℣. Preciosa est in conspectu domini. ℟. Tristicia vestra alleluya. Conuertetur in gaudium alla alla. ℣. Mundus autem gaudebit: vos autem contristabimini: sed tristicia vestra |Cōuertetur. ℟. Preciosa in conspectu. vt s̄. in cōmuni vnius marty. paschalis temporis. ℟. Lux perpetua lucebit sanctis tuis dn̄e. Et eternitas temporum Alleluya alla. ℣. Uox leticie et exultationis in tabernaculis iustorum Et eternitas. Gl̄ia Alleluya. ℣. Uox leticie ⁊ exultationis. In laud hec sola ān. Sancti tui domīe. p̄. Dominus regnauit. Capitulū ⁊ hymnus de communi reliqui tēporis. ℣ Gaudete iusti. ān. Lux perpetua. minor. p̄s. Benedict⁹. Ad primā ⁊ ad alias horas: omnia fiant vt supra dictum est

¶ Hic finit commune sanctorum tempore paschali.

¶ In natali vnius apli si-ue plrimoȓ apłorum p totū annū extra tp̄s pasch. ad p̄-mas vs̄. ān. Estote fortes in bello : et pugnate cum anti-quo serpente : et accipietis re gnum eternuȝ alleluya. Qñ fit seruitiū de cōi vnius apli post lxx. tunc in fine isti⁹ āne loco Alla dicatur hic Dicit dn̄s. In aliis vero āis loco Alla dicat illud verbū In e ternum. p̄i. fer. Cp̄m ad ephe

Iam non seos. ii. estis hospites ⁊ ad uene sȝ estis ciues sanctorum ⁊ dome stici dei supedificati sup fun damentū apostoloȝ ⁊ pphe-tarum. R. Qui sunt isti qui vt nubes volant. Et quasi co lumbe ad fenestras suas. V⁹ Candidiores niue nitidiores lacte rubicundiores ebore an tiquo. Et quasi. Gloria. Et quasi. Hymn⁹.

Annue xp̄e seculorū do mine : nobis per huius. Quā-do sit mentio plurimoȝ apo stolorum tunc dicetur nobis per horum : tibi cara merita : vt que te coram grauiter de-liquimus : huius soluant glo riosis precibus

Salua redemptor plasma tu um nobile : signatum sancto vultus tui lumine : nec lacera ri sinas fraude demonum : p pter quos mortis exoluisti precium.

Dole captiuos esse tuos ser uulos : absolue reos compedi tos erige : et quos cruore rede misti proprio : rex bone tecum fac gaudere perpetim.

Sit tibi iesu benedicte domi ne : gloria virtus honor ⁊ īpe rium : vna cum patre sancto-q̄ paraclito : cum quibus re-gnas deus ante secula : Amē. V. In omnē terrā exiuit so-nus. ān. Beati eritis cuȝ vos oderint homines ⁊ cum sepa rauerint vos et exprobraue-rint et eiecerint nomē vestrū tanq̄ malum propter filium hominis : gaudete et exultate ecce enim merces vestra mul ta est in celo. p̄s. Magt̄ or. de vigi. dr̄ si propria habeatur. Sinautē dr̄ or. de die. Et si necesse fuerit q̄ processio fie-ri debeat de festo alicui⁹ apo stoli et non habeat ppria or de vig. tūc dr̄ ad pces. ista or

Quesumus omnipotēs deus vt nostra deuo-tio que natalicia beati. N. a-postoli tui antecedit patroci nia intercessionis eius accu-mulet. Per. Ad matu. Inuit Regem apostolorū dominū Uenite adoremus. p̄s. Ueni-te. p⁹. Annue xp̄e. In. i. noc. ā

In omnē terrā exiuit sonus eorum & in fines orbis terre verba eoꝝ. p̄. Celi enarrant. ān. Clamauerūt iusti & dn̄s exaudiuit eos. p̄. Bn̄dicā. ān. Cōstitues eos prīcipes super oēm terrā: mēores erūt noīs tui dn̄e. p̄. Eructauit. v⁹. In oēm terrā. R. Ecce ego mitto vos sicut oues ī medio luporū dicit dn̄s. Estote ergo prudētes sicut serpētes & simplices sicut colūbe. v. Dū lucē habetis credite ī lucē vt filii lucis sitis dicit dn̄s Estote. R Tollite iugū meū sup vos dicit dn̄s & discite a me qꝛ mitis sū & humilis corde. Iugū enī meū suaue ē & on⁹ meū leue. v Et inuenietis requiē aīab⁹ vr̄is. Iugū. Rm Dū steteritis ante reges & p̄sides nolite cogitare quomō aut quid loquamini. Dabit enī vobis in illa hora q̇d loquamini. v Nō enī vos estis qui loquimini sed spūs pr̄is vr̄i q̇ loq̇tur ī vobis. Dabit. Glīa. Dabitur. In. ii. noc. ān Prīcipes ppl'oꝝ ꝯgregati sūt cū deo abrahā. ps. Dēs gentes. ā. Dedisti hereditatem timentibus nomen tuū dn̄e. p̄ Exaudi deus depcationem. ān. Annunciauerūt opa dei et facta eius intellexerūt. p̄s Exaudi deus orōnem. v Cōstitues. R. Uidi cōiūctos viros habentes splēdidas vestes et angelus dn̄i locut⁹ est ad me dicens. Isti sunt viri sancti facti amici dei. v. Uidi angelum dei volantē per mediū celi voce magna clamantē et dicentē. Isti. Rm Isti sunt triūphatores et amici dei q̇ contēnentes iussa principum meruerunt p̄mia eterna Modo coronantur et accipiunt palmā. v. Isti sūt qui venerunt ex magna tribulatione & lauerunt stolas suas in sanguine agni. Modo. R Fuerunt sine querela ante dn̄m et abinuicē non sunt separati. Calicē domini biberūt. Et amici dei facti sunt. v. Tradiderunt corpora sua propter deū ad supplicia ideo coronantur et accipiunt palmā Calicē. Glīa. Et amici. In. iii. noc. ā. Exaltabuntur cornua iusti alleluya. Infra lxx. in hac ān. p̄cedente & in alia sequē. in loco alla dicet in eternū. p̄ Cōfitebimur. ān Lux orta ē iusto alla rectis corde leticia alla. p̄ Dn̄s regna. exul. ān. Custodiebāt testīonia ei⁹ & precepta ei⁹ alla. Post lxx. ī fine isti⁹ āe. loco alla dicit. in eternum. p̄s. Dn̄s regna. irat. v. Nimis ho. Rm Isti

viuẽtes in carne plãtauerũt ecclĩam sanguine suo: nõ sũt de terris corpora eorum separata Quorũ merita sũt ĩ celis aĩe sctõrum coequales. v Sancti per fidẽ vicerũt regna operati sũt iusticiã adepti sũt repromissiones. Quorum. R. Isti sũt viri sancti quos elegit dñs ĩ caritate non ficta et dedit illis glĩam sempiternã. Quorum doctrina fulget ecclĩa. Ut sol et luna. v. In oẽm terrã exiuit sonus eorum et ĩ fines orbis terre verba eorum. Quorum. R Ciues aplĩorum et domestici dei aduenerũt hodie. Portãtes facem et illuminãtes patriã dare pacẽ gentib9. Et liberare ppl̃m dñi. v. Audite p̃ces supplicũ vite eterne poscẽtes p̃mia q̃ fertis in dextris manipulos iusticie quiq3 gaudentes aduenistis hodie. Portãtes. Gloria. Et. v. Dedisti hereditatẽ R. Timẽtib9 nomẽ tuum dñe. In laudibus ãn.

Hoc est preceptũ meũ vt diligat3 inuicẽ sicut dilexi vos. p̃s. Dñs regna. ãn. Maiorẽ caritatẽ nemo habet vt aĩam suã ponat q̇s pro amicis suis. p̃s. Jubilate ã. Uos amici mei estis si feceritis q̃ precipio vobis dicit dñs. p̃s. Deus de9. ãn. Beati mundo corde qm̃ ipsi deũ videbũt. p̃ Benedicite. ãn. In pacientia vestra possidebitis aĩas vr̃as p̃s. Laudate. cp̃. Jã nõ estis.

Exultet celũ laudi Hy9 bus: resultet terra gaudiis: apostolorũ gloria: sacra canunt solennia.

Uos secli iusti iudices: et vera mundi lumina: votis p̃camur cordium: audite preces supplicum.

Qui celu3 verbo clauditis: serasq3 ei9 soluitis: nos a peccatis omĩb9: soluite iussu q̃s.

Quorum p̃cepto subditur: salus et languor oĩm: sanate egros morib9: nos reddẽtes virtutibus.

Ut cũ iudex aduenerit: xp̃s in fine seculi: nos sempiterni gaudii: faciat esse compotes.

Deo pr̃i sit glĩa: eiusq3 soli filio: cũ spũ paclito: et nũc et ĩ perpetuũ. v. Annũciauerunt opera dei. R. Et facta eius intellexerũt. ã. Tradẽt eĩ vos in cõsiliis et ĩ sinagogis suis flagellabũt vos: et an̄ reges et p̃sides ducemini propter me in testimoniũ illis et gẽtibus p̃. Bñdict9. Or̃o de die dicat si propria habeatur: sinautẽ dicitur ista or̃o de cõi. Or̃o.

Exaudi dñe ppl̃m tuum cũ sctĩ apl̃i tui. M. patrocinio supplicãtẽ: vt tuo sẽper auxilio munitus: secura tibi

possit deuotione seruire. Per do. no. Ad. i. ã. Hoc ē pceptū p̃. De⁹ ĩ noĩe. Ad. iii. ã. Maio rē. p̃. Legē po. cp̃. Jã nõ estis ℞ Jn oẽꝫ terrã exiuit son⁹ eoꝝ. ℣. Et in fines orbis ter re vba eoꝝ. Exiuit. Glĩa. Jn oẽm. ℣. Cõstitues. Oro vts̃ Ad vi. ãn. Uos amici mei. p̃. Defecit. cp̃ Actuum. v. Per man⁹ aplõꝝ fiebãt signa et pdigia multa in ple be: et magnificabat eos ppl̃s ℞ Cõstitues eos principes. Sup oẽm terrã ℣. Memores erũt noĩs tui dñe. Sup. Gl̃a Cõstitues. ℣ Nimis honora ti sũt. oro vts̃. Ad ix. ãn Jn patiẽtia. p̃. Mirabilia. Cp̃m. Ibãt apl̃i gau- Actuũ v dẽtes a cõspectu cõsilii qm̃ digni habiti sũt p noĩe ie su cõtumeliã pati. ℞ Nimis honorati sũt. Amici tui de⁹. ℣ Nimis cõfortat⁹ ẽ pricipa tus eoꝝ. Amici. Glĩa. Nimis ℣ Annũciauerũt. Ad. ii. ves̃ ãn. Jurauit dñs ⁊ nõ penite- bit eũ tu es sacerdos ĩ eternũ p̃. Dixit dñs. ãn. Collocet eũ dñs cũ pricipib⁹ ppl̃i sui. p̃s. Laudate pueri dñm. ãn Di- rupisti dñe vicula mea tibi sa crificabo hostiam laudis. p̃. Credidi. ãn. Euntes ibant ⁊ flebant mittẽtes semĩa sua. p̃s. Jn conuertendo. ãn. Cõ fortatus est principatus eoꝝ et honorati sunt amici tui de us. p̃s. Dñe probasti. Cp̃. Jã non estis. Si duplex festũ fu erit tunc dicitur ℞m. Ciues apostolorum. siautem nul- lum. ℞. dicit hymn⁹. Exul- tet. ℣. Annunciauerũt. ã. Jn regeneratione cum sederit fi lius hominis in sede maiesta tis sue sedebitis et vos iudi- cantes duodecim trib⁹ israel dicit dñs. p̃s. Magnificat. Oratio vts̃. ¶ Jn natali vnius mar. extra tp̃s pasche Ad ves̃. sup p̃os. fe. ã. Jste sã ctus pro lege dei sui certauit vsq ad mortẽ ⁊ a verbis im piorũ nõ timuit fundat⁹ enĩ erat supra firmã petrã. Uel alia ãn. Beat⁹ vir qui suffert tentationẽ qm̃ cũ pbat⁹ fue rit accipiet coronã vite quaꝫ repromisit deus diligẽtibus se. He predicte due añe. dican tur alternis vicibus p ebdo. sup p̃os in fer. ix. lect. vnius mar. ita tñ q qñ dr̃ ãn Bea tus vir. super p̃os tunc dicet̃ illud seq̃ns cp̃m. Mathei vii.

Iste sanctus pro lege dei sui certauit vsq; ad mortẽ et a vbis ĩpiorũ nõ timuit: fundatus enĩ erat supra firmã petrã. Ad ves. et ad mat. et ad. iii. sic qñ dr. ãn. Iste sanctus. sup. p̃. tunc dicetur. cpm. sequens. Jacobi pmo.

Beatus vir q̃ suffert tẽtationẽ qm̃ cum pbat⁹ fuerit accipiet coronam vite quam repromisit deus diligẽtibus se. Uel aliud capitulũ

Beat⁹ (Ecclesiastici. xiiii. vir qui in sapĩa morabitur et qui ĩ iusticia meditabitur: et ĩ sensu cogitabit circunspectionẽ dei. Ad vtrasq; vs̃ et ad mat. et ad. iii. in fes. iii. l. sine reg. chori nũq; dicit R. ad i. ves. In fes. ix. le. ad. i. ves. dr R. ❡ De vno mar. decollato. R. Perceptur⁹ iã vir. ❡ De vno mar. non decollato. R. Beatus vir qui suffert. Hymnus.

Martyr dei q̃ vnicũ: patris sequendo filiũ: victis triumphãs hostibus: victor fruens celestibus.

Tui precatus munere: nr̃m reatũ dilue: arcẽs mali cõtagium: vite remouẽs tedium.

Soluta sunt iã vincula: tui sacrati corpor;: nos solue vĩclis seculi: amore filii dei.

Deo patri. v. Gloria et honore coronasti eũ dñe. ã. Hic est vẽ martyr qui p xp̃i noĩe sanguinẽ suũ fudit q̃ minas iudicũ nõ timuit nec terrene dignitatis gloriã quesiuit s; ad celestia regna feliciter puenit. p̃s. Magnificat. Orõ.

Adesto dñe supplicationib⁹ nr̃is: et ĩtercessiõe btĩ. N. martyris tui ppetuã nobis mĩam tuam benignus impende. Per. Alia oratio.

Presta q̃s omp̃s deus vt qui btĩ. N. martyris tui natalicia colimus: ĩtercessione eius in tui noĩs amore roboremur. Per dñm. Qñ duo fes. vnius mar. ĩ vna ebd sic cõtingũt: tunc dr ad mẽo. de alio fes. cum ista ãn. Iste cognouit. quere ad. ii. ves. vs⁹. Posuisti. Orõ vt decet. Ad matu. in fes. ix. lec. et. iii. q̃ hñt inuit. dup. Inuit. Justus florebit in domo dñi plãtatus. Gaudeamus et exultemus in eius sacra solẽnitate. p̃. Uenite. Aliud inuitat. in fes. iii. lec. q̃ hñt inuit. simpl. Inuit. Regẽ martyrũ dñm. Uenite adoremus. p̃s. Uenite. hy⁹. Martyr dei. In. i. noc. ã. In lege dñi fuit voluntas eius die ac nocte. p̃s. Btũs vir. ã. Predicãs preceptũ dñi cõstitutus est in mõte sancto eius p̃s. Quare fre. ãn. Uoce mea

ad dñm clamaui et exaudiuit me de mõte scõ suo. ps. Dñe quid mlti. v9. Glia et ho. l. i.

QUi sctõꝝ merita religiosa caritate miratur quisq iustoꝝ gliam frequẽti laude colloquit eoꝛum moꝛes sctõs atq iusticiã imitetur. Nã quem delectat scti alicuius meritũ delectare debet par circa cultũ dei obsequiũ. R. Iste sãctus pꝛo lege dei sui certauit vsq ad moꝛtẽ et a vbis ĩpioꝛũ non timuit. Fundatus eni erat supꝛa firmã petrã. v9. Munimine regio sept9 nullaten9 ab aduersariis est suprat9. Fũda. l. ii.

QUare etiã imitari debet si laudat: aut laudare nõ debet si imitari detractat. Ut q̇ alium laudat laudabilẽ se reddat: et qui sctõꝝ merita admirat: mirabilis ipe vite sctitate reddatur R. Iust9 germinabit sicut liliũ Et floꝛebit in eternum ante dominum. v9. Plantatus in domo domini ĩ atriis dom9 dei nostri. Et floꝛebit. l. iii.

SI ꝓpterea fratres iustos fidelesq diligim9 ꝙ ĩ ipsis iusticiã fideq suspicim9 possum9 quoq nos esse qd sũt si faciam9 qd ipsi faciũt neq ei nobis difficile est quod ab ipsis gerit imitari: cũ sine p̃cedẽti exẽplo ab ãti quis talia gesta cõspicimus: vt nõ ipsi alioꝝ emuli reddenrentur sed emulãde virtutis seipsos nobis pꝛeberent exẽplũ: vt dum nos ex ipsis et ex nobis alii ꝓficiunt: sic xp̄us in suis semp in ecclia laudet. R. Iste cognouit iusticiã et vidit mirabilia magna et exoꝛauit altissimũ. Et inuẽtus est in numero sctõꝝ. v9. Iste est qui cõtẽpsit vitã mũdi et ꝑuenit ad celestia regna. Et. Gloꝛia. Et. In. ii. noct. ãn. Filii hoĩm scitote qꝛ dñs sãctum suũ mirificauit. ps. Cũ inuo. ãn. Scuto bone volũtatis tue coꝛonasti eũ dñe. ã. Uerba mea. ã. In vniuersa terra glia et honoꝛe coꝛonasti eũ. p̃. Dñe dñs nr̃. v. Posuisti dñe. ¶ Et notãdũ est ꝙ qñ dñr R. de. iii. noc. cõis hysto. in fes. iii. le. vni9 mar. tũc nõ dicet añ le. v9. Posuisti dñe. sꝫ v9. Gloꝛia et hono. et hoc. ꝑpt. ix. ã q̃ est ã. vltia.

AB origine (Lectõ iiii. mũdi ĩnocẽs abel occidit. Enoch deo placẽs trãsfert. Iust9 noe ĩuenit. Abꝛaham fidelis ꝓbatur. Moyses mansuet9 dinoscit. Iesus castus. Dauid lenis. Helias acceptus. Daniel sctũs. Tres pueri victoꝛes reddunt. Apli

xpi discipuli credētiū magr̄i habent. ℟. Desideriū aīe ei⁹ tribuisti ei dn̄e. Et volūtate labiorꝫ eius nō fraudasti eū. ℣. Qm̄ pueniſti eū ī bn̄dictio nibus dulcedinis posuisti in capite eius coronā de lapide precioso. Et. Lectio. v.

DE qb⁹ eruditi cōfesso res fortissime pugnāt martires pfecti triūphāt ⁊ xpi ani sp exercitū dyaboli deo armati debellāt. In iustis ⁊ scīs sēp pares ṽtutes existūt: dissimiles pugne: ⁊ gliose vi ctorie. Vn̄ xpiane delicat⁹ es miles: si putas te sine pugna vicere: sine certamine triū phare. ℟. Dn̄e pueniſti eū in bn̄dictiōib⁹ dulcedīs. Posui sti ī capite ei⁹ coronā de lapi de pcioso. ℣. Vitā petiit a te et tribuisti ei dn̄e. Posuisti.

Exerce vires: (Lcō. vi. fortitudīe dimica: atro citer in plio ista: cōcerta cōsi dera pactū: ɔditionē attēde: miliciā nosce. Pactū qd̄ spo pōdisti: ɔditionē qua accessi sti: militiā cui nomē dedisti. Hoc enī pacto quos miraris cūcti pugnarūt. Hac cōditio ne vniuersi vicerūt. Hac mi litia triūpharūt. ℟. Glīa et honore coronasti eū dn̄e ⁊ cō stituisti eū sup opera manuū tuarū. Oīa subiecisti sub pe dib⁹ ei⁹ ℣. Qm̄ eleuata ē ma gnificētia tua sup celos de⁹ Oīa. Glīa. Oīa. In. iii. noc. an̄. Iustus dn̄s ⁊ iusticias di lexit equitatē vidit vult⁹ ei⁹ ps. In dn̄o cōfido. an̄. Habi tabit in tabernaculo tuo: re quiescet in mōte scō tuo. ps. Dn̄e quis ha. ā. Posuisti dn̄e sup caput eius coronā de la pide precioso. ps. Dn̄e in vir tute. ℣. Iustus vt palma flo rebit. Nō vlteri⁹ dicet quo ciensc̄ūqꝫ dr̄: nisi ad horam nonā post cpꝫ. tm̄. ℟. Sicut cedrus libani multiplicabit Euange. Secūdū iohānem.

IN illo tp̄e. d. i. d. s. Amē amen dico vobis. Nisi granum frumenti cadens in terra mortuū fuerit: ipsum solum manet. Et reliqua.

Om̄. bti augu. epi. Lcō. vii.

HEc dicebat dn̄s granū mor tificandū ⁊ multiplicandū. Mortificandum īfidelitate iudeorū: ⁊ multiplicandū in fide oīm populorū. Iā vero exhortans ad passiōis sue se ctāda vestigia. Qui amat in quit aīam suā pdet eā. Quod duob⁹ modis potest ītelligi. Qui amat perdet: id est si amas perdis. Si cupis vitā tenere in xpo: noli mortē ti mere p xpo. ℟. Corona au rea super caput eius expressa

signo sanctitatis. Glia hono ris et opus fortitudinis. Cibauit illũ pane vite ⁊ intellect⁹ et aqua sapiẽ salutar[ ] potabit illũ. Glia. Lec. viii.

ITẽ alio mõ. Qui amat aĩam suam perdet eam. Noli amare ne perdas: noli amare in hac vita ne perdas in eterna vita. Sequitur. Et qui odit aĩam suã in hoc mũdo: in vitam eternã custodit eam. Ergo quod supra dictũ est: qui amat subintelligitur in hoc mũdo ipẽ itaq̃ perdet. ℟. Stola iocũditatis ĩduit eum dñs. Et coronã pulchritudinis posuit sup caput ei⁹ ℣. Induit eum dñs lorica fidei. ⁊ ornauit eũ. Et. Lec. ix.

QUi aũt odit aĩam suã vtiq̃ in hoc mundo in vitã eternã ipse custodit eã. Magna ⁊ mira sentẽtia: quẽadmodũ sit hoĩs ĩ aĩam suã amor vt pereat: odiũ ne peat Si male amaueris tunc odisti. Si bene oderis tunc amasti. Felices qui oderũt custodiẽdo: ne perdant amando. Sed vide ne tibi subrepat vt te ipsum velis ĩterimere: sic intelligendo qđ debes odisse in hoc mundo animã tuam. De vno martyre decollato. ℟. Percepturus iã vir sanctus pro labore requiẽ cõstãs in confessione xp̃iane fidei. Subdit colluz velut agnus mansuetus gladio. ℣⁹. Corpore dissolui gaudens: ⁊ cum deo viuere. Sub. Glia. Sub. Hoc ℟. Percepturus. dicet in fe. de mar. decoll. ad. i. vs̃ ix. lec. ⁊ ad matut. erit. ix. ℟. Et etiã ĩ fes. iii. l. ad matut. erit. iii. ℟: quãdo dicitur de iii. noct. tantum. ¶ De vno mar. nõ decolla. ℟ Beatus vir qui suffert tentationem: qm̃ cum pbatus fuerit accipiet coronã vite. Quam repromisit de⁹ diligẽtib⁹ se ℣. Hic accipiet bñdictionez a dño et mĩam. Quã. Gloria. Quã. Aliđ euãge. scđm. Lucã xiiii.

IN illo tp̃e dixit ies⁹ discipulis suis. Si q̇s venit ad me ⁊ non odit patrem suũ: ⁊ matrẽ suam: ⁊ vxorem et filios ⁊ fratres et sorores: adhuc autem et animã suam non potest meus esse discipulus. Et reliqua. Omel. beati gregorii pape. Lectio. vii.

SI cõsiderem⁹ fratres karissimi que et quãta sũt q̃ nobis pmittũtur ĩ celis vilescũt aĩo oĩa q̃ habẽtur in terris. Terrena nãq̃ substãtia supne felicitati ꝯparata: põdus ẽ nõ subsidiũ. Tp̃alis vita eťne vite ꝯparata mors est poti⁹ dicẽda q̃ vita. l. viii.

Ipse enim quotidianus defectus corruptionis quid est aliud q̃ quedã proli xitas mortis. Que autem li= gua dicere: vel quis intelle= ctus capere sufficit illa sup= ne felicitatis q̃ta sũt gaudia angelorũ choris interesse cũ beatissimis spiritibus glorie conditoris assistere presentẽ dei vultũ cernere: incircun= scriptũ lumen videre nullo mortis metu affici: incorrup tionis perpetue munere leta Sed ad (ri. Lectio. ix. hec audita inardescit aĩm⁹ iãq; illic cupit assistere vbi se sperat sine fine gaude re Sed ad magna p̃mia pue niri non põt: nisi p magnos labores. Unde et paul⁹ egre gius predicator dicit. Nõ co ronabit q̇s: nisi q̇ legitime certauerit. Delectet ergo mẽ tem magnitudo p̃miorũ: sed non deterreat certamen labo rum. ¶ Aliud euangeliũ Se cundum matheum. xvi.

In illo tp̃e. Dixit iesus discipulis suis. Si q̇s vult post me venire abneget se= metipsum et tollat crucẽ suã et sequatur me. Et reliqua. Omel de diuer tracta. l. vii.

Quia dñs ac redemptor noster nouus homo ve nit in mundũ: noua p̃cepta edidit mundo. Uite enĩ no stre veteri in viciis enutrite contrarietatem opposuit no uitatis sue. Lectõ viii.

Quid enĩ vetus: q̇d car nalis homo nouerat nisi sua retinere: aliena rapere si pos sit concupiscere si non posset Sed celestis medicus singu= lis quibusq; viciis obuiãtia adhibet medicamẽta Le. ix.

Sicut arte medicine ca lida frigidis: frigida calidis curantur ita dñs no ster contraria opposuit me= dicamẽta pctĩs. Ut lubricis continentiam. tenacibus lar gitatem: iracundis mansue= tudinẽ: elatis preciperet hu= militatem. Ante laudes. V⁹. Ora p nobis btẽ. R. Iste V. dr̃ sp ante lau. in festo vni⁹ martyris. ix. lec. Quando ve ro fiunt de. iii. lec. tũc dr̃ V. Posuisti dñe. vel. V. Iustus vt palma. In laudibus. ãn.

Qui me confessus fue= rit coram hominibus confitebor et ego eum coram patre meo. p̃s. Dñs regnauit ãn. Qui sequitur me non am bulat in tenebris: sed habe= bit lumen vite dicit domin⁹ p̃s. Iubilate. ãn. Si quis mi chi ministrauerit: honorifica= bit eũ pater meus qui est ĩ ce lis dicit dñs. p̃. Deus deus. ã

Qui michi ministrat me sequatur: et vbi sum ego: illic erit et minister meus. ps. Benedicite. an. Uolo pater vt vbi ego sum: illic sit et minister meus. ps. Laudate. Cpm vt supradictum est. Hymn9

Deus tuorum militũ: sors et corona premiũ: laudes canentes martyris: absolue nexu criminis

Hic nempe mũdi gaudia: et blandimẽta noxia: caduca rite deputãs: puenit ad celestia

Penas cucurrit fortiter: et sustulit viriliter: p te effũdẽs sanguinẽ: etna dona possidet

Ob hoc pcatu supplici: te poscimus piissime: in hoc triũpho martyris: dimitte noxaz criminis

Sit xpe rex piissime: tibi patriqz gloria: cũ spũ paraclito: ĩ sempiterna secula: Amẽ. ℣. Justus germinabit sicut lilium. ℟. Et florebit. ã. Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit ipsum solum manet. ps. Benedictus. Alia ãn. Qui vult venire post me dicit domin9 abneget semetipsum et tollat crucem suam et sequatur me. ps. Benedictus. He predicte due ane dicũtur alternis vicibus per ebdoma. in festo vnius martyris. taz. iii. q. ix. lectio. sup pm. Benedict9 vel ad memo. eiusdem sancti: ita tamen q semper ĩ primis dicatur ãn. Nisi granum. oro vt supra. Ad. i. ã. Qui me cõfessus. ps. Deus in nomine. Ad. iii. ãn. Qui sequitur me: ps. Legem pone. capitulum vt supra. Rm. Gloria et honore. Coronasti eum domine. ℣. Et constituisti eum super opera manuum tuarum Coronasti. Gloria. Gloria et honore. ℣. Posuisti domine. oratio vts. Ad sextam. ãn. Si quis michi. ps. Defecit.

Cpm. Ecclesiastici xlv.

Iste cognouit iusticiam et vidit mirabilia magna et exorauit altissimum: et inuent9 est in numero sanctorum ℟. Posuisti domine. Super caput eius. ℣. Coronam de lapide precioso. Super caput Gloria. Posuisti. ℣. Justus vt palma. Ad. ix. ãn. Uolo pater. ps. Mirabilia Capm Ecclesiastici. xlv

Stola iocunditatis induit eum dominus et coronã pulchritudinis posuit sup caput eius. ℟. Justus vt palma florebit. In domo domini. ℣. Sicut cedr9 libani multiplicabitur. In do. Gloria. Justus. ℣. Justus germinabit. Ad. ii. ves. ã. Qui me cõ-

fessus. pi. fer. cp. vts hymn9. Deus tuorũ militũ. V. Just9 germinabit. ãn. Hic vir despiciẽs mundũ: et eterna triumphãs diuitias celo condidit ore manu. p. Magnificat or. vts. Alia. ã. Iste cognouit iusticiã et vidit mirabilia magna: et exorauit altissimũ: et ĩuẽtus est ĩ numero sctõr. ps. Magnificat. He pred. ã. dñr alternis vicib9 p ebd. in fes. ix. lec. vnius mar. sup. p. Magnificat. Ad ii. vesp. vel ad mẽo. eiusdẽ. Itẽ alia capitula vnius mar. et dñr cum cap. suprascriptis altnis vicibus per ebdo. ad vespas et ad mat. et ad iii. et ad ii. ves. Capitulũ. Ecclesiastici. xiiii

BEatus vir qui in sapiẽtia morabit: et qui in iusticia meditabitur: et in sẽsu cogitabit circũspectionez dei Ad vi. cpm. Ecclesiastici. xv.

CIbauit illũ pane vite et intellectus: et aqua sapiẽtie salutar potabit illũ Ad ix. cp. Ecclesiastici. xiiii.

ET firmabitur in illo: et nõ flectetur et contimebit illum et non confundetur: et exaltabit illũ apud primos suos et nomine eterno hereditabit illũ dñs deus noster. ¶ In natali vnius mar. et pontificis tota cantetur hysto. vnius mar. non pontifi. vt supra cum caplis subscriptis et cum oratione subnotata. Ad vtrasq vesp. et ad mat. et ad iii. Capitulũ

OMnis pontifex ex hoĩbus assumptus: pro hominibus constituitur in his que sunt ad deum vt offerat dona et sacrificia p pctĩs. Or

DEus qui sanctã nobis hui9 diei leticiam pro cõmemoratione beati martyris tui. N. atq pontificis fecisti: adesto familie tue preci bus et da: vt cuius hodie festa celebram9 eius meritis et intercessiõib9 adiuuemur Per. Ad matutinas vnius martyris et pontificis. Lectio. i.

DEbemus pensare fratres karissimi: qd continuo sãctis aplĩs dicit et per aplõs nobis. Uos estis sal terre. Si ergo sal sumus: cõdire mentes fideliũ debem9. Uos ergo qui pastores estis: pẽsate q aĩalia dei pascitis: de quibus pfecto aĩalib9 deo per psalmistã dicit. Animalia tua habitabũt in ea. l. ii.

Et sepe videm9 q brutis aĩalib9 petra salis ponit vt eãdẽ salis petrã lãbere debeant et meliorari: qsi ergo ĩter bruta animalia: petra salis debet eẽ sacerdos ĩ pplĩs. l. iii

Curare sacerdoti necesse est que singulis dicat vnūquēq3 qualit̄ admoneat vt q̇squis sacerdoti iungitur: quasi ex salis tactu eterne vite sapo-re condiatur. Lectio. iiii.

Sal ⁊ teī terre non sumus: si corda audiētiū nō cōdimus. Quod ꝑfecto cōdimentū ille veraciter ꝑrimo īpendit: qui predicationis verba nō sub-trahit. Quid aūt aīas hoīm: nisi cibū dei dixerim que ad hoc sunt ꝯdite: vt in eius cor pus traiiciant̄: id est vt ī eter ne eccl̄ie augmētū tēdāt. l. v

Si ergo cibus dei est ppl̄us: cōdimentum cibi sacerdotes esse debuerunt. Sed quia dū nos ab or̄onis ⁊ eruditionis sancte vsu cessamus: sal īfa-tuatū est: condire non valet cibū dei. Atq3 idcirco ab au-ctore non sumitur quia exi-gente fatuitate nostra mini me conditur. Lectio. vi.

Pensemus ergo qui vnq̄3 ꝑ linguā nostrā cōuersi: qui de peruerso suo opere nostra in crepatione correcti penitētiā egerint quis luxuriam ex no stra eruditiōe deseruit: quis auariciam quis superbiā de-clinauit. Hoc euāgeliū lega-tur in fe. cuiuslibet exulati: siue martyris siue pōtificis.

¶ Secundum lucam. xix.

In illo tp̄e. Dixit ies⁹ di scipulis suis parabolā3 hanc. Homo quidā nobilis abiit in regionē longinquā accipere sibi regnū ⁊ reuerti. Et reliqua. Omel̄ ex cōmēta rio veñ. bede pbr̄i. Lc̄ō. vii.

Homo nobilis ille ē cui cec⁹ supra clamabat. Fili dauid miserere mei. Et cui veniēti hierosolimā cōcinebāt. Osā na filio dauid: bñdictus q̇ ve nit in noīe dñi. Lectio. viii.

Longinqua regio eccle sia est ex gētib⁹ de qua eidē nobili hoī qui loquitur. Ego aūt cōstitutus sum rex ab eo. dicit̄ a patre. Postula a me ⁊ dabo tibi gentes here ditatē tuā et possessionē tuam terminos terre. Lectio. ix.

Hec videlicet hereditas et possessio: bifaria ra-tione regio longinqua nūcu patur: vel q3 a finibus terre clamat ad dominū: vel quia lōge est a peccatorib⁹ salus. Et cum deus sit vbiq3 p̄sens: longe tñ ab eorum sensu qui ydola colūt: verus de⁹ abest Sed q̇ erant longe facti sunt prope in sanguine christi. Ad iii. cp̄3. Omnis pontifex. Ad sextam. cp̄m. Ad hebreos. v.

Nemo sumit sibi hono rē: sed qui vocat̄ a deo tāq̄3 aaron sicut scriptū ē tu

es sacerdos in eternũ secundum ordinem melchisedech. Ad nonã. Cp̃z. Ecclia. xiiii.

In ecclia altissimi aperiet os suum: et in conspectu virtutis illius glorificabitur ĩ medio populi exaltabitur: et in plenitudĩe sancta admirabit. ¶ In natalicius plurimor martyrũ extra tẽpus pasch. ad primas vespas sup p̃os. ã. Sctĩ per fidẽ vicerũt regna operati sunt iusticiã adepti sũt repromissiões. p̃i fer. cp̃m. Sapientie. r.

Reddet deus mercedem labor sanctor suorum et deducet eos ĩ via mirabili. Rm. In circuitu. Hymnus.

Sanctor meritis ĩclita gaudia: pangam⁹ socii gestaq fortia: nã gliscit animus pmere cantibus: victorum genus optimum.

Hi sunt quos retinẽs mundus ĩhorruit: ipsum nam sterili flore per aridu: spreuere penit⁹ teq secuti sunt: rex xp̃e bone celitus.

Hi p te furias atq ferocia: calcarũt hominũ seuaq verbera: cessit his lacerans fortiter vngula: nec carpsit penetralia.

Ceduntur gladiis more bidẽtiũ: nõ murmur resonat nec querimonia: sed corde tacito mẽs bene conscia: conseruat patientiam.

Que vox que poterit ligua retexere: q̃ tu martyrib⁹ munera p̃paras: rubri nã fluido sanguine laureis: ditant bene fulgidis.

Te summa deitas vnaq poscimus: vt culpas abluas noxia subtrahas: des pacem famulis nos quoq gloriam: per cũcta tibi secula. amen. V. Letamĩ. ãn. Gaudẽt in celis anime sctõrũ qui xp̃i vestigia sunt secuti et q pro ei⁹ amore sanguinẽ suum fuderũt ideo cum xp̃o regnabunt ĩ eternũ. p̃s. Magnificat. Alia ã. Isti sunt sctĩ qui p dei amore minas hoĩm cõtempserũt sãcti martyres ĩ regnũ eternũ exultãt cũ ãgelis o q̃ p̃ciosa est mors sctõrũ q̇ assidue assistũt ante dñm et ab ĩuicẽ nõ sunt separati. p̃s. Magnificat. He due p̃dicte añe. dñr alternis vicib⁹ p ebd in fes. ix. l. pluri morũ mar. tã. iii. q̃ ix. l. sc̃ p̃. Magnificat vel ad mẽo. corũdẽ sctõrũ: ita tñ q sp ĩ primis dicat ã. Gaudẽt ĩ celis. ¶ In natali plurimorum martyrũ non põtificũ. Or.

Omñps sempiterne deus da nobis sctõr martyrum tuor N et N ita digne merita venerari: quaten⁹ et

ab instãtib⁹ liberemur periculis ⁊ digni efficiamur gaudiis sempiternis. Per dñm.
¶ In natali plurimoꝝũ martyrum et pontificum. Orõ.
Omnipõs sempiterne deus qui in sctõꝝ martyrum tuoꝝ atq̧ pontificũ N et N cordibus flãmã tue dilectionis accẽdisti: da mẽtib⁹ nr̃is eandẽ fidei caritatisq̧ virtutẽ: vt quoꝝ gaudemus triũphis pficiam⁹ exẽplis. Per.
ad matu. inuita. in fes. ix. le. tantũ Inuitat. Adorem⁹ regẽ magnũ dñm. Qui in sctis suis sp est mirabilis. ps̃. Uenite. Itẽ in fes ix. l. et in fes. iii. l. quãdo habet iuit. dup̃. Inuit. Mirabilẽ deũ ĩ sctis suis. Uenite adorem⁹ collaudãtes. ps̃. Uenite. In fes. iii. lec. qñ iuit. est simpl Inuit. Regem martyꝝũ dñm. Uenite adoremus. ps̃. Uenite. hy⁹ Sctõꝝ meritis. In pmo noc. ã. Sec⁹ decurs⁹ aquaꝝ plãtauit vineã iustoꝝ sed ĩ lege dñi fuit volũtas eorum. ps̃. Btũs vir. ã. Tanq̃ aurũ in fornace pbauit electos dñs ⁊ quasi olocausta accepit illos in eternũ. ps̃. Quare fremu. ãn. Si corã hoĩbus tormẽta passi sunt spes electorum est imortalis ĩ eternũ. p̃. In dño cõfi. v̇. Letamini dño. Lc. i.

Psalmus qui cantatur dño videt sctis martiribus cõuenire. Sz si mẽbra xp̄i sumus sicut esse debem⁹: ad oẽs nos ptinere ĩtelligamus. Qui seminant ĩ lachrymis in gaudio metẽt. Eũtes ibãt ⁊ flebant mittẽtes semina sua. Ueniẽtes aũt veniẽt cũ exultatione portãtes manipulos suos. R. Absterget deus oẽm lachrimã ab oclis sctõꝝ ⁊ iã nõ erit ampli⁹ neq̧ luctus neq̧ clamor sz nec vllus dolor. Qm̃ priora trãsierunt. v̇. Nõ esuriẽt neq̧ sitient ampli⁹ et nõ cadet super illos sol neq̧ vllus est⁹ Qm̃.
Uo eũtes ⁊ vn- (Lc. ii de veniẽtes. Qui seminãtes ĩ lachrimis. Que sunt semina: Qui manipuli: Eũtes ĩ mortẽ: veniẽtes a morte. Euntes nascẽdo: venientes resurgendo. Seminãtes opa bona: metẽtes mercedẽ eternã. R. Uiri scti gliosum sanguinẽ fuderunt pro dño amauerunt xp̄m in vita sua imitati sr̃ eũ ĩ morte sua Et ideo coronas triũphales meruerũt. v̇. Unus spũs ⁊ vna fides erat ĩ eis. Et ideo. Lc. iii
Semina ergo nr̃a sunt quicq̃d boni fecerim⁹. Manipuli quod in fine recipiem⁹. Si ergo bona semia

sunt bona opa quare cum lachrimis: cũ hilarẽ datorẽ diligat deus. R. Tradiderũt corpora sua pꝑter deũ ad supplicia. Et meruerunt habere coronas ppetuas. V. Isti sũt qui venerũt ex magna tribulatione et lauerũt stolas suas ĩ sanguine agni. Et. Gloria. Et. ¶ In natali quorũlibet fratrũ mar. de quocunqꝫ noc. dr̃ hoc seq̃ns R. sẽper erit. iii. R Hec est vera fraternitas q̃ nũq̃ potuit violari certamine qui effuso sãguine secuti sunt dñm. Cõtẽnentes aulã regiã. Peruenerunt ad regna celestia. V. Ecce q̃ bonum ⁊ q̃ iocundũ habitare fratres in vnum. Contẽ. Gloria. Per. Et hec sũt se. in quibus pred. R. sp dicet scꝫ scõꝝ marci ⁊ marcelliani sãctorũ geruasii ⁊ pthasii: sanctorũ septẽ fratrũ sctõꝝ cosme ⁊ damiani: sctõꝝ crispini et crispiniani. In. ii. noc. ãn. Dabo sanctis meis locũ nominatũ in regno patris mei dicit dñs. p̃ Dñe q̃s ha. ã. Sãctis qui in terra sunt ei9 mirificauit oẽs volũtates meas inter illos. p̃. Cõserua. ãn Sctĩ qui sperant ĩ dño habebunt fortitudinẽ assumẽt pẽnas vt aquile volabũt ⁊ non deficiẽt. p̃s. Dñi est terra. V.

Exultẽt iusti Lectio. iiii.
Hic primũ videte carissimi quomodo maxime ad beatos martyres verba ista pertineant. Nulli enĩ tm̃ ĩpẽderũt: q̃tũ ipsi qui seipsos ĩpenderũt sicut dicit paulus apostolus. Et ipse ĩpẽdar pro aĩabus vestris. R. Sãcti tui domine mirabile cõsecuti sunt iter seruiẽtes p̃ceptis tuis vt inuenirentur illesi In aquis validis terra apparuit arida et in mari rubro via sine impedimẽto. V. Uictricẽ manũ tuã laudauerũt pariter ⁊ decantauerũt dñe nomẽ sanctum tuum. In. Lectio. q̃nta

Impenderũt enĩ seipsos confitẽdo xp̃m et ĩplẽdo in eius adiutorio qd̃ dictũ ẽ Ad mensã magnã sedisti scito qm̃ talia oportet te p̃parare Que est mensa magna: nisi vnde corpus xp̃i accipim9 et sanguinẽ. R Uerbera carnificũ nõ timuerũt sancti dei moriẽtes p xp̃i noĩe Ut heredes fierent in domo dñi. V. Immania enim p xp̃o ĩ suis corporibus pertulerunt tormenta. Ut. Lectio. vi.

Quid est scito qm̃ talia te oportet p̃parare nisi q̃ beatus iohãnes expõit sicut xp̃s p nobis aĩam suã ponit sic ⁊ nos debemus pro fratribus

animã ponere. ℞. O venerãda martyꝛũ glĩoſa certamina qui in ſuis coꝛpoꝛib⁹ pꝛo xp̃o immania pertulerũt toꝛmenta. Et ideo percipere meruerunt ĩmarceſſibilẽ eterne vite coꝛonã. ỽ. Deſpecta nãq̧ pꝛeſentis vite luce cõtẽtoq̧ ſuoꝛũ coꝛpoꝛũ cruciatu ſeuiẽtẽ mũdũ dei ꝑ amoꝛe vicerũt Et. Glĩa. Et. In. iii. noc. ãn Juſti aũt ĩperpetuũ viuẽt et apud dñm ẽ merces eoꝛũ. p̃s Exultate. ãn. Tradiderunt coꝛpoꝛa ſua ꝓpt deũ ad ſupplicia vt heredes fierẽt ĩ domo dñi. p̃. Bñdicã. ãn. Ecce merces ſctõꝝ copioſa eſt apd deũ ipſi vero moꝛtui ſunt ꝑ xp̃o ⁊ viuẽt in eternũ. p̃. De⁹ vene. ỽ. Juſtoꝛum anime.

Secundum lucam. vi.

In illo tp̃e Deſcẽdẽs ieſus de mõte ſtetit ĩ loco cãpeſtri et turba diſcipuloꝝ eius et multitudo copioſa plebis ab oĩ iudea ⁊ hieruſalẽ ⁊ maritima: et tyꝛi ⁊ ſydonis q̇ venerãt vt audirẽt eũ et ſanarent a lãguoꝛib⁹ ſuis. Et rel

Sermo ex commẽtario ven. bede pb̃ri. l. vii.

Turbe q̃ (de longe ad audiẽdũ veniũt deſcẽdẽtis in cãpũ dñi curãtur attactu Diſcipuli quia ĩ minoꝛib⁹ iã ſũt inſtituti: in montis cacumine ad maioꝛa ꝑuehuntur E quibus etiam eligũtur qui eũ transfiguratum ſecreto in monte ſpeculentur. ℞ Pꝛopter teſtamẽtum dñi ⁊ leges paternas ſãcti dei ꝑſtiterũt in amoꝛe fraternitatis Quia vnus ſemꝑ fuit ſpiritus in eis et vna fides. ỽ⁹. Fuerunt ſine querela ante dominũ ⁊ abĩuicẽ nõ ſunt ſeparati. Quia Lc. viii

Unus p̃ oĩb⁹ ſublimioris ſapiẽtie fõte debꝛiãdus: magiſtri recumbit ĩ pectoꝛe. Raroq̧ vſpiam inuenies vl turbas ad altioꝛa dominũ ſequi vel quẽpiam debilem in mõte curari: ſed extincta febꝛe libidinũ: accenſaq̧ ſapientie luce pedetẽtim vnumquẽq̧ ad culmẽ ſubire virtutũ. ℞. Sancti mei qui in iſto ſeculo certamẽ habuiſtis. Mercedeꝫ laboꝛum ego reddam vobis. vſus. Uenite benedicti patris mei. Mercedem. Lectio nona.

Et ipſe eleuatis oculis in diſcipłos ſuos dixit. Beati pauperes: quia veſtrũ eſt regnum dei. Et ſi generaliter omnibus loquitur: ſpecialius tamen oculos ſaluatoꝛ in diſcipulos leuat vt his qui verba intenta coꝛdis aure percipiunt: latius ſapoꝛis intimi lumen aperiat

Rm. In circuitu tuo dñe lumen est qd nūq̄ deficiet Ubi constituisti lucidissimas mãsiones. Ibi requiescūt sãctorum anime. ꝟ. Lux perpetua lucebit sãctis tuis dñe ⁊ eternitas temporum. Ubi. Glĩa Ibi. ꝟ. Iusti autem imperpetuum viuent. ℟. Et apud dominum. In laudibus ã

Istorū autem anime ĩ manu dei sunt et non tanget illos tormentum malicie. p̃. Dominus regnauit. ãn. Cū palma ad regna peruenerūt sãcti coronas decoris meruerunt de manu domini. p̃. Iubilate. ãn. Corpora sanctorꝫ in pace sepulta sunt et viuēt nomina eorum in eternum. p̃ Deus deus. ãn. Martyres domini dñm bñdicite in eternū p̃s. Bñd. ãn. Exultabūt scti in gloria letabuntur ĩ cubilibus suis. p̃. Laudate. Capm Reddet deus. Hymn⁹

Rex gloriose martyrū: corona cõfitentiū: qui respuentes terrena: perducis ad celestia

Aurem benignam protin⁹: appone nr̃is vocib⁹: trophea sacra pangimus: ignosce qd deliquimus

Tu vicis ĩ martyrib⁹: pcẽdo cõfessorib⁹: tu vice nr̃a crimina: donando indulgentiam.

Deo patri sit glĩa: eiusq̧ soli filio: cum spū paraclito: et nunc et imperpetuū. Amẽ. ꝟ. Mirabilis deus in sctĩs suis ℟. Et glo. ãn. Istorū est enĩ regnū celorꝫ qui contẽpserūt vitã mundi. ⁊ puenerunt ad premia regni et lauerunt stolas suas ĩ sanguine agni. p̃s Benedict⁹. Alia ãn. Lauerūt stolas suas ⁊ cãdidas eas fecerunt in sanguine agni. p̃s. Bñdictus. He pced duc ãe dicanĩ alternis vicibus p cbd. in fes. plimorū mar. tã. iii. q̄ ix. l. super. p̃. Bened vel ad memo. eorūdem sctõrū. ita q̄ sp in primis dr. ãn. Istorum est enim. Mꝫ. vt̃s. Ad. i. ãn. Iustorū aūt. p̃. Deus ĩ noĩe. Ad iii. ãn. Cum palma. p̃s. Legẽ pone. cp̃z. Reddet de⁹. ℟. Letamini ĩ dño. Et exultate iusti. ꝟ⁹. Et gloriamini omnes recti corde. Et. Glĩa. Leta. ꝟ. Exultẽt iusti. Dro vt̃s. Ad. vi. ã Corpora scõꝝ. p̃s. Defecit. Cp̃m. Sapie. x.

Transtulit illos p mare rubrū: et transuexit illos p aquã nimiã inimicos aūt illorū demersit ĩ mare: et ab altitudĩe inferorū eduxit eos. ℟. Exultẽt iusti. In cõspectu dei. ꝟ. Et delectẽtur in leticia. In. Gloria. Ex. ꝟ. Iustorꝫ aĩe. Dro vt̃s. Ad. ix.

ãn. Exultabunt. ps̃. Mirabilia. Capitulum Sapientie. x

IUsti tulerunt spolia ĩpiorũ ⁊ decãtauerũt domine nomen sanctum tuum et victricẽ manũ tuã laudauerunt pariter dñe deus noster. ℟. Iustorũ aĩe. In manu dei sunt. ℣. Et non tãget illos tormẽtum malicie. In manu. Gloria. Iustorum. ℣. Mirabilis. or. vt s̃. Ad ves̃. ãn. Iustoꝝ autẽ aĩe. pi. fer̃. cp̃m. Reddet deus. hy⁹. Rex gloriose. ℣ Mirabilis de⁹. ã. Absterget deus omnẽ lachrimam ab oculis sanctorũ ⁊ iã non erit amplius neqꝫ luctus neqꝫ clamor sed nec vllus dolor qm̃ priora transierũt. Ps. Magnificat. oꝛ. vt s̃. Itẽ sequuntur alia cap̃. plimorum mar. et dicãt cũ. cp̃. suprascriptis alternis vicib⁹ p ebd̃. nisi. qñ. ppria ℟. vel pprie lau: habeãtur. Ad vs̃. ⁊ ad matu. et ad. iii. dicãt Cp̃ꝫ. Ad he. xi

SAncti per fidẽ vicerũt regna operati sunt iusticiã adepti sũt repromissiones ĩ xp̃o. Ad vi. Cp̃ Sap̃. x

SAncti ludibria ⁊ vbera experti insuper et vincula et carceres: lapidati sũt tentati sunt in occisione gladii mortui sunt. Ad. ix. Cp̃m Sapiencie decimo

CIrcuierũt ĩ melotis ĩ pellibus caprinis egentes: ãgustiati: afflicti: quib⁹ dignus nõ erat mũdus Iteꝫ alia cap̃. plior mat. qñ ix. lc vel. iii. lec. habeant cuꝫ ppa hysto. ad vtrasqꝫ ves̃ et ad matu. et ad. iii. ⁊ ad. ii. vs̃. dicatur istud capm̃. Sapĩe. iii

IUstorũ aĩe in manu dei sunt et nõ tanget illos tormentũ malicie visi sunt oculis insipientiũ mori: illi autẽ sũt ĩ pace. Ad. vi. cp̃m.

SI corã ho Sapĩe. iii. minibus tormenta passi sunt: spes autem illorũ immortalitate plena est. Ad ix.

IN paucis (Cp̃m. vt s̃. vexati ĩ multis bene disponentur: qm̃ deus tentauit illos ⁊ inuenit illos dignos se. ⁊c̃. vt s̃ .In natali vni⁹ cõfes. ⁊ põtifi. extra tẽp⁹ pasch ad ves̃. ãn. Iustum deduxit dñs p vias rectas: et ostẽdit illi regnũ dei. ⁊ dedit illi sciẽtiam sctõꝝ: honestauit illum in laboribus et cõpleuit labores illius. Maior. pi. fer̃. Cp̃. Ecclesiastici xliiii.

ECce sacerdos magnus qui in dieb⁹ suis placuit deo et inuentus est iustus et in tẽpore iracũdie fact⁹ ẽ recõsiliatio. Qñ ix. l. vel. iii. cũ ppa hysto. vel cũ ppis lau. habẽt

et etiā ī oīb9 fes. vni9 ɔfesso. et pō. in tpe pasch. cōtigētib9 tūc ad vtrasq3 vs. et ad mag. et ad. iii. dicat hoc cp. Ecce sacer. supradictū. Et ad vi. cp. Bñdictionē. Ad. ix. cp3. Cognouit eū. In oīb9 vo aliis fes. tā. iii. q̄. ix. lc. vni9 cōfes. et ponti. dicitur ad. i. vesperas tantū. R. Miles xpi. Hy9

Iste ɔfessor dñi sacrat9: festa plebs cui9 celebrat per orbē: hodie let9 meruit secreta: scādere celi. Qui pius prudēs humilis pudicus: sobrius cast9 fuit et q̇etus: vita dū p̄sens vegetauit ei9: corporis artus. Ad sacrū cui9 tumulū frequēter: mēbra languentū modo sanitati: quolibet morbo fuerit grauata: restituunt. Unde nūc noster chorus in honore: ipsius hymnū canit hunc libēter: vt piis eius meritis iuuemur: om̄e p euum Sit salus illi dec9 atq3 virtus: qui supra celi residēs cacumē: toti9 mūdi machinā gubernat: trin9 et vn9. Amē. v Amauit eū dñs et ornauit eū. R. Stola glīe induit eū. ān. Confessor dñi. M astantē plebē corrobora scā̄ itercessione vt q̇ vicior pōdere p̄mimur beatitudinis tue glīa subleuemur: et te duce eterna p̄mia ɔsequamur. p Mḡt. or

Omīps sēpiterne deus: q̇ beati. N. cōfessoris tui atq3 pōtificis hodierna festiuitate letificas tuā supplices exoramus clemētiā vt cuius solennia deuotis officiis veneramur eius piis suffragiis eterne vite remedia cōsequamur. Per. Alia oratio.

Da q̄s oīps deus: vt beati N. ɔfessoris tui atq3 pontificis venerāda solēnitas: et deuotionē nobis augeat et salutē. Per. Cum vero duo fe. vnius cōfes. et pō. simul cōtigerit: tūc fiat mēoria de alio fes. cū hac ān. Similabo eū viro sapiēti q̇ edificauit domū suā supra petrā v9. Justū deduxit dñs. Or. vt decet. Ad matu. ī fes. ix. l. vel. iii. q̄ hn̄t inuita. dup. Inuitato Unū deū in trinitate fideliter adorem9 Cui9 fide deo viuit lectūs p̄sul. N. p̄s. Uenite exulte. In fes. iii. lec. qn̄ inuita. ē simpl. Inuitat. Regē cōfessor dñm. Uenite adorem9. p. Ueīte. y9. Iste cōfessor. In. i. noc. ān. Beatus vir q̇ ī lege dñi meditabitur voluntas ei9 pmanet die ac nocte: et oīa q̄cūq3 faciet sēp prosperabuntur. p. Beatus vir. ā. Btūs iste sanct9 q̇ confisus ē in dño: p̄dicauit p̄cep tum dñi constitutus est ī mō

te sancto eius. ps. Quare fre. ãn. Tu es gloria mea: tu es susceptor me⁹ dñe tu exaltãs caput meũ et exaudisti me de mõte sancto tuo. ps. Domine quid mul. v. Amauit eum do minus. Lectio prima.

Dominicus sermo quẽ debemus oẽs nõ solũ studiose: verũetiam sapienter audire cui nos oportz hu militer ac delectabiliter obedire moderationis sue vbiq̃ tenens temperiẽ: vt nec ouibus desint pabula: nec pastoribus alimenta: quedã speci aliter solis precepit nobis: q̃ dam vero gñaliter nobis et vobis. R. Euge bone serue et fidelis: quia in pauca fuisti fidelis supra multa te con stituã. Intra in gaudiũ dñi tui. v. Dñe quinq̃ talẽta tradidisti michi: ecce alia quinq̃ superlucratus sum. Intra ĩ gaudium. Lectio secunda.

Nobis nãq̃ id est seruis quos ille pr̃familias rex oĩm dñs ad hec ĩ magna domo sua constituit: vbi po pulo eius verbũ gratie mini stremus spãliter iniungitur sancte predicationis officiuz generaliter vo nobis et vobis salutaris indicitur obedientia mandatox. R. Ecce sacerdos magn⁹ q̃ in diebus suis placuit deo. Ideo iureiurãdo fecit illũ dñs crescere in plebẽ suã. v. Benedictio nẽ oĩm gentiũ dedit illi et te stamẽtũ suũ cõfirmauit sup caput ei⁹. Ideo. Lcõ. iii

In his denuo mandatis tanq̃ ditissimis ferculis: sic celestiũ deliciax copia spũalis exuberat vt ĩ vbo dei abũ det qd pfect⁹ comedat: abun det etiã qd puul⁹ sugat. Ibi est simul et lacte⁹ potus quo tenera fideliũ nutriat ĩfãtia et solidus cibus quo robusta perfectox iuuẽt⁹ spũalia scẽ virtutis accipiat ĩcrementa. R. Iurauit dñs et nõ penite bit eũ. Tu es sacerdos ĩ etnũ Scdm ordinẽ melchisedech v. Dixit dñs dño meo sede a dextris meis. Tu. Glia. Secũ. In. ii. noc. ãn. Inuocantẽ exaudiuit dñs scm̃ suũ dñs exaudiuit eũ et cõstituit eũ in pace. ps. Cũ inuocarẽ. ã. Letentur omẽs q̃ sperãt ĩ te dñe qm̃ tu bñdixisti iusto: scuto bone volũtatꝫ tue coronasti eũ. ps. Uerba mea. ã. Dñe dñs nr̃: q̃ admirabile est nomẽ tu um in vniuersa terra: qr glia et honore coronasti scm̃ tuũ et constituisti eum super opa manuum tuarum. ps. Ipsuz v. Iustum deduxit dñs p vias rectas. Lectio quarta.

Ubi prorsus ad salutē cõtulit vniuersis quos dñs saluare dignat. Ibi ē qđ oī etati ɔgruat. Ibi ē qđ oī pfessiōi ɔueniat. Ibi audiuimus pcepta q faciam⁹: ibi cognoscim⁹ pmia q speremus. Ibi ē iussio q nos p litterā doceat ⁊ instruat ad sciētiā Ibi pmissio q p grāʒ trahat ⁊ pducat ad gliaʒ R. Posui adiutoriū sup potētē et exaltaui electum de plebe mea. Manus enī mea auxiliabitur ei. V. Inueni dauid seruū meū oleo sancto meo vnxi eum. Manus. Lectio quinta.

Seruorū igit quos populo suo preposuit dñs specialiter volēs officiū demōstrare: ait quod in euangelio sepe audiuim⁹. Quis putas est fidelis dispensator et prudēs: quē cōstituit dñs supra familiā suā vt det illis in tpe tritici mensurā. Btūs ille seru⁹ quē cū venerit dñs inuenerit sic facientem. R. Magnificauit eū in cōspectu regum et dedit illi coronam glorie. V. Statuit illi testamentū sempiternū. Et. l. vi.

Quis ē iste dñs fratres. Xps sine dubio q suis discipulis ait. Uos vocatis me magister ⁊ dñe: ⁊ bene dicitis. Sum etenī. Que est etiā huius dñi familia. nimirum illa est quā ipse dñs de manu īimici redemit ⁊ dño suo mācipauit. Hec autem familia: sctā est ecclesia que p orbē terraʒ copiosa fertilitate diffūditur: ⁊ redemptā se precioso xpi sāguīe gliatur. R. Sctē. M xpi confessor audi rogantes seruulos. Et īpetratā celitus. Tu defer īdulgentiā. V. O sancte. M sydus aureū dñi gratia seruorū gemitus solita suscipe clementia. Et. Gloria. Tu. In. iii. noc. ān. Dñe iste sāctus habitabit in tabernaculo tuo operat⁹ est iusticiam requiescet in mōte sancto tuo. ps. Dñe quis ha. ān. Uitā petiit a te ⁊ tribuisti ei dñe gloriā ⁊ magnū decorem īposuisti sup eū posuisti in capite ei⁹ coronā de lapide precioso. ps. Dñe in vir. ān. Hic accipiet benedictionē a dño et mīam a deo salutari suo: q̄r hec est gñatio querentium dñm. ps. Dñi est terra. V. Iust⁹ vt palma. R. Sicut. Secundum matheum. xxv.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis parabolam hāc. Homo quidā pegre proficiscens vocauit seruos suos et tradidit illis bona sua. Et reliqua. Oml. beati gregorii pape. Lectio vii.

Lectio scti euãgelii fratres carissimi sollicite cõsiderare nos ãmonet ne nos qui plus ceteris in hoc mũdo accipisse aliquid cernimur: ab actore mũdi grauius inde iudicemur Cũ enĩ augẽtur dona: rationes etiã crescunt donorum. Tãto igiť esse humilior atqȝ ad seruiendũ deo promptior quisqȝ debet esse ex munere: q̃to se obligatiorẽ eẽ cõspicit in reddẽda ratione. ℞. Iste est qui ante deũ magnas virtutes operatus est & omnis terra doctrina eius repleta est. Ipse ĩtercedat pro pctĩs oĩm populorum. ℣. Iste est qui cõtempsit vitam mundi & peruenit ad celestia regna. Ipse.

Ecce hõ qui (Le. viii peregre proficiscit seruos suos vocat eisqȝ ad negotium talenta partitur. Post multũ vero tẽporis positurus rationem reuertiť: bene operãtes p apportato lucro remunerat. Seruũ vero a bono opere torpentem dãnat. Quis itaqȝ iste homo est qui peregre proficiscitur nisi redemptor noster qui in ea carne quaȝ assumpserat abiit in celum. ℞. Iste homo ab adolescentia sua partim meruit infirmos curare. Dedit illi dñs claritatem magnã cecos illumiare & demões effugare. ℣sus. Ecce homo sine querela verus dei cultor abstinẽs se ab omni opere malo & permanens in innocentia sua. Dedit. illi. Lectio nona.

Carnis enĩ locus proprius terra est q̃ quasi ad peregrinandũ duciť dum per redẽptorẽ nostrũ in celo collocatur. Sed homo iste pegre proficiscẽs seruis suis bona sua tradidit: quia fidelibus suis spũalia bona cõcessit. Et vni dedit quinqȝ talẽta/ alii aũt duo: alii vo vnũ Quiqȝ enĩ sunt corporis sẽsus videlicet: visus/ auditus/ gustus odoratus: & tactus. Quiqȝ enĩ talenta: donũ quinqȝ sensuũ etiã exteriorum sciẽtia exp̃miť. Duobus vero: ĩtellectus et operatio designať. Vnius aũt talenti noĩe tantũmõ ĩtellectus designať. ℞. Miles xp̃i glĩose. ℟. scĩssime. Tuo pio ĩteruẽtu. Culpas nr̃as ablue. ℣. Vt celestis regni sedẽ valeamus scandere. Tuo. Gloria. Culpas. ℣. Ora p nobis. ℟. Iste. ℣us or temp ãte laud. in fe. ix. le. vnius confes. In fe. vero. iii. lec. dicať. ℣us. Iustũ deduxit. vel ℣. Iustus vt palma. In laudibus. ã. Ecce sacerdos magnus qui in diebus suis placuit deo et inuentus

est iustus. ps. Dñs regnauit. ãn. Non est inuẽtus similis illi qui cõseruaret legem excelsi. p. Jubilate. ãn. Fidelis seruus et prudẽs quẽ constituit dñs supra familiã suam p. Deus deus. ã. Beatus ille seruus quẽ cum venerit dñs et pulsauerit ianuã et inuenerit eũ vigilantẽ. ps. Benedicite. ãn. Serue bone et fidelis intra ĩ gaudium dñi tui. ps. Laud. cp̃z. Eccliastici. xliiii.

Benedictionẽ omnium gentium dedit illi dñs et testamentũ suum cõfirmauit super caput eius. Quãdo fiunt ix. vel iii. l. cum cõi hysto. vnius cõfesso. et ponti et extra tp̃us pas. tunc dicatur ad laudes et ad iii. et ad secũdas vesperas hoc capitulũ. Benedictionem. Hymnus.

Jesu redẽptor omnium: perpes corona presulum in hac die clemẽtius: nostris faueto vocibus.

Qui sacri qua noĩs: cõfessor almus claruit: cuius celebrat annua: deuota plebs solẽnia.

Qui rite mũdi gaudia: huius caduca respuẽs: cum angelis celestibus: letus potitur premiis

Huius benigne annue: nobis sequi vestigia: hui⁹ p̃catu seruulis: dimitte noxã crimĩs.

Sit xp̃e rex piissime: tibi patrique glia: cum spũ paraclito: in sempiterna secula. Amen. ℣. Justus ger. ãn. Euge serue bone et fidelis quia super pauca fuisti fidel' supra multa te cõstituam dicit dñs. ps. Bened. oro. vts. Si duo festa vnius cõfes. et pontifi. simul ꝯtingũt: tunc fiat mẽo. de alio fes. cum hac ãn. Jste est qui ante deũ. Require hãc ãm ad scdas veš vni⁹ cõfes. et pontifi. ℣. Justus vt pal. oro vts. Ad primã ãn. Ecce sacerdo. p. Deus in nomie. Ad. iii. ãn. Non est inuẽtus. ps. Legem pone. cp. Benedictionez. ℟. Amauit eũ dñs. Et ornauit eũ. ℣. Stola glie induit eũ. Et ornauit. Glia. Amauit. ℣⁹. Justũ deduxit. oratio vt sup. Ad sextam ãn. Fidelis seruus. ps. Defecit. capm. Ecclesiastici. xliiii.

Cognouit eũ dñs in bñdictionibus suis cõseruauit illi miam suam: et inuenit gratiã corã oculis dñi ℟. Justũ deduxit dñs. Per vias rectas. ℣⁹. Et ostendit illi regnũ dei. Per vias. Gloria Justũ ℣ Just⁹ vt pal. oro vt supra. Ad. ix. ãn. Serue bone et fidelis. p. Mirabilia.

cp. Ecclesiastici xliiii.

Magnificauit eum cõspe

ctu regum ⁊ dedit illi coꝛonã gloꝛie. ℞. Justus vt palma floꝛebit. In domo dñi. Uersus. Sicut cedꝛ9 libani multiplicabitur. In domo dñi. Glia. Justus palma. Uc9. Justus germinabit. Oro. vts. Ad secũdas vespas. ã. Ecce sacerdos magnus. pi fer. cpꝫ. Benedictionem. Si duplex fes. fuerit dꝛ ℞. Sancte. N. xpi cõfessoꝛ. Sinautẽ nullũ ℞. dicatur hy9. Jesu redẽptoꝛ. Ꝟ. Justus ger. ꝛc ãn. Iste est qui ante deũ magnas virtutes opatus est et omĩs terra doctrina eius repleta est: ipe intercedat ꝓ pctĩs oĩm popu loꝛũ. ps. Mgt. Oro. Itẽ alie lec. vni9 cõfes. ⁊ põti. Lec. i.

Seruus igit qui geminata talenta retulit a domino laudat atq ad eternam remunerationẽ perducitur cum ei voce dñica dicitur. Euge serue bone ⁊ fidelis quia super pauca fuisti fidelis supꝛa multa te constituam intra in gaudium domini tui. Lectio secũda.

Pauca quippe fratres sũt bona omnia pꝛesentis vite qtũlibet esse multa videantur in cõparatiõe retributionis eterne. Sed tunc fidelis seru9 supꝛa multa cõstitur quãdo deuicta omĩ coꝛruptionis molestia: de etnis gaudiis ĩ illa celesti sede gloriatur. Lectio tercia.

Tunc eĩ ad domini sui gaudium perfecte intromittit quãdo in illa eterna patria assumptus atq angeloꝛum cetibus admixtus: sic interius gaudet de munere vt nõ sit qd iã exteri9 doleat de coꝛruptione. Lectio iiii.

Seruus qui operari de talẽto noluit cum verbis excusationis ad dñm redit dicẽs. Dñe: scio qꝛ homo durus es: metis vbi nõ seminasti: ⁊ cõgregas vbi nõ sparsisti: ⁊ timẽs abii ⁊ abscondi talẽtũ tuũ ĩ terra ecce habes qd tuũ est. Notandũ vero q inutilis seru9 dñm durũ vocat: cui tñ ad lucrũ deseruire dissimulat. Et timuisse se dicit in lucrũ talentum expẽdere: qui hoc solũ timere debuerat ne hoc sine lucro ad dominũ repoꝛtaret. Lectio. v.

Unt aũt pleriq intra sctãm ecclesiã quoꝝ iste seruus ymaginẽ tenet q meliorꝫ vite vias aggredi metuunt: ⁊ tñ iacere in sui coꝛpoꝛis ignauia nõ pertimescũt. Cũq enĩ pctõꝛes se cõsiderãt: sctitatis vias arripere trepidant ⁊ remanere ĩ iniqtatib9 suis nõ foꝛmidãt. Lectio. vi.

SEd quia idcirco melioris habitus vias et rectioris vite apprehendere arcem nolunt quia infirmos se esse cõspiciunt quasi et pctõres se fatentur : et dñm repellunt eumq in quo sanctificari debuerant refugiunt et velut in perturbatione positi consilium non habent duz moriuntur et vitã timẽt. Unde et huic seruo protinus respõdetur. Serue male piger sciebas quia meto vbi nõ semino : et cõgrego vbi nõ spargo. Oportuit ergo te dare pecuniam meã nũmulariis vt ego veniens recepissem vtiq quod meum est cum vsura. Euangeliũ scdz matheũ. xxiiii

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis Uigilate : quia nescitis qua hora dominus vester venturus sit. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbiteri lectio vii

Hac similitudine oñdit dominus aduẽtũ suũ sp debere esse suspectũ Pater familias enĩ anim9 noster est q̃ corp9 et oĩa officia corporis more patrisfamilias regit et continet. Fur aũt mors est ipro uise adueniens. lectio viii.

Fur igitur domũ perfodit cum mors repẽte et subito : repentinũ trãsitum parat Paterfamilias vero si sciret aduentũ furis vtiq vigilaret et non sineret perfodi domũ suã quia si animus noster sedulo diem mortis inspiceret sine dubio a torpore suo per omnia vigilaret. Lectio. ix.

Seruus autem fidelis et prudens intelligitur chorus apostolorũ et imitatorũ eorũ Recte ordo apostolorum seruus fidelis et prudens dicitur. Fidelis enim est : quia fideliter et deuote substantiã dñi sui dispensat. Prudens est quia in distribuendo capacitatem singulorum discernit. ¶ In natali vni9 confessoris et doctoris Si eps fuerit tota cãtetur hystoria vni9 confesso. et ponti. Si vero eps nõ fuerit totum fiat seruitium sicut in festo sancti hieronimi prenotatũ ẽ. Ita tamẽ q in festo sancti augustini episcopi et doctoris dicat ad vtrasq vespas et ad matu. et ad iii

DEdit dñs con- (hoc cp fessionẽ sctõ suo et excelso in verbo glorie de omĩ corde suo laudauit dominuz et dilexit deũ q̃ fecit illũ Oro

Exaudi dñe preces nras quas in sancti. N confessoris tui atq doctoris solennitate deferimus vt q̃ tibi digne meruit famlari : ei9

intercedentibus meritis ab omnibus nos absoluas peccatis. Per dominum nostrū

Expositio euangelii Secundum matheum.

In illo tempore dixit iesus discipulis suis Uos estis sal terre ꝙ si sal euanuerit in quo salietur Et reliqua

Omelia excerpta de diuersis tractatibus Lectio septima.

Sal appellātur apostoli: qꝛ per ipsos vniuersuꝫ hominū conditur genus Terre enim nomīe humana natura significatur: salis vero verbi sapientia Quod autem apl'os suos celesti ac diuina plenos sapientia saluatoꝛ sal terre nominat: ostendit fatuos eē iudicandos qui terrena tm̄ sapiunt: qui temporalium bonorum vel copiam sectātes: vel inopiam metuētes/ amittunt eterna que nec dari possunt ab hominib⁹ nec auferri Tu. Lectio viii.

Notandum ꝙ salis natura infecunditatem terre facit ⁊ ira victor℥ deuictas vrbes sale seminabat ne quidem ī eis germen oriretur Ita ⁊ apostoli destructo regno peccati: germen vitiorum compescebant. Quod si sal euanuerit: in quo salietur Ad nichilum valet vltra nisi vt mittatur foras ⁊ conculcetur ab hominibus. Sic qui retro uadit nec ipē fructum ferre nec alios valet excolere sed pꝛiicitur ab ecclesia. Lectio nona.

Uos estis lux mundi a luce vera que christus est illuminati: apostoli lux mundi appellantur quia per ipsos luce fidei et scientie illuminandus erat mundus. Non potest ciuitas abscondi sup mōtem posita hoc est apostolice soliditas doctrine super insignem magnamqꝫ iusticiam fundata: quā significat etiā mons ipse in quo domin⁹ disputat. Potest igitur mons iste ipsum significare de quo scriptum est. Uenite ascēdamus ad montem dn̄i ⁊ ad domum dei iacob. Tu autem.

V. et laudes vt supnotatum est. Ad tertiam capm̄. Dedit dominus confessionem. Ad sertam capitulum.

Dedit illi dominus cōtra inimicos potētiam et stare fecit cantores contra altare: et in sono eorum dulces fecit modulos. Ad nonā Cp̄

Sapientia laudabit animam suam et in domino honorabitur: et in medio populi exaltabitur et in plenitudine sancta admirabitur. In natali vni⁹ cō=

fessoris et abbatis. ad vespas sup psal. ān. Amauit eū dn̄s et ornauit eū stola glorie induit eū: et ad portas paradisi coronauit eū. p̄. feri. capm̄.

IUstus cor suū tradet ad vigilandū diluculo ad dn̄m q̇ fecit illū: et ī conspectu altissimi depcabitur. R. Uir israelita. v⁹. Iste ꝯfessor dn̄i. V. Amauit eum dn̄s. ān. Similabo eū viro sapienti qui edificauit domū suam supra petram. p̄s. Magnificat. or. si ppria habeat vl de cōmuni

DEus qui beatum. N. cōfessorem tuum atq abbatem sanctitatis gratia decorasti: ipsius meritis fac nos bonis operib⁹ abūdare: vt a te sūmo bono oē qd expedit mereamur īpetrare. p. Ad matutias. Inuitatoriū. Iust⁹ florebit. p̄s. Uenite ex. Require in cōi vnius martyris In festis. iii. lectio. quādo Inuita. est simplex. Inuita. Regem ꝯfessorū. p̄s. Uenite. hymn⁹. Iste confessor. In. i. noctur. et in sequētibus nocturnis. āne. et p̄s. et V. de communi vnius confessoris et pōtificis. Lectio prima.

AD sancti ac beatissimi patris nostri. N. cui⁹ hodie festa celebramus laudes addidisse aliquid decerpsisse est. cū siquidem virtutū eius gratia non sermonibus exponenda sit: sed operibus comprobanda. Cum enī dicat scriptura gloria p̄ris est filius sapiēs. Quāte huius glorie sunt: qui tantoꝝ filiorum sapientia et deuotione letatur in xp̄o enī iesu p euangeliū ipse nos genuit. Rm. Euge serue. lec. ii.

QUicq̇d igit in hac sc̄ā plebe potest esse virtutis et gratie: de hoc quasi de quodam fonte lucidissimo omniū riuulorum puritas emanauit. Etenī quia castitatis et aliarum virtutū pollebat vigore: quia abstinentie gloriabatur angustiis: quia blandi mentis predit⁹ erat lenitatis: omnium enim ī dominū prouocauit affectum. Tu autē Rm. Iustus germīabit. Require in cōi vnius martyris.

BEn̄ et cōgrue ī hac die (l. iii. quam nobis beati. N. patris nostri cuius ad paradisum transitus exultabileꝫ reddit presentis psalmi versiculum decantauimus. In memoria eterna erit iustus. Rm. Uir israelita gaude coheres christi intercede pro nobis. V̄sus. Ut precibus tuis a deo veniam speremus deuoti ad te cō fugimus. Intercede. Gloria patri. Intercede. In. ii. noc.

ãn. Inuocantẽ. p̃s. Cum inuocarẽ. ⁊ cetere añe cum suis p̃s. v. Iustum deduxit. l. iiii
Digne enĩ in memoriã vertitur hominũ qui ad gaudiũ transiit angelorũ. Dicit enĩ sermo diuinus. Ne laudes hominem in vita sua. Tanq̃ si diceret lauda post mortẽ. Magnifica post cõsummationem. Tu autẽ. Rm Magnificauit. Lectio quinta
Duplici enĩ ex causa vtili9 est hominuz magis memorie laudẽ dare q̃ vite vt illo potissimũ tempore merita sanctitatis extollas: quando nec laudantem adulacio nocet: nec laudatum tentat elatio. Tu autem. R. Amauit eum dñs ⁊ ornauit eum stola glo rie induit euz. Et ad portas paradisi coronauit eum. V9. Induit eum dñs lorica fidei et ornauit eum. Et ad. l. vi.
Lauda ergo post periculũ: predica securũ: lauda ducis virtutem sed cum perductus est ad triumphum. Quis autem viuẽs tuto possit ac sine trepidatione laudari: qui et de preterito meminit se habe re quod doleat: et de futuro videt sibi superesse quod timeat. R Sancte. N xp̃i cõfessor. In. iii. noct. ã Domie iste sanctus. ⁊ cetere añe cum suis psal. sequẽtur. Vsus. Iu stus vt palma. Scd̃m lucã.
In illo tempore dixit iesus discipulis suis. Nemo accendit lucernam et in abscondito ponit: neq̧ sub modio: sed super candelabrũ Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri. lc. vii.
De seip̃o dñs hoc loq̇t ostẽ dẽs ⁊ si supra dixerat nullũ gñationi neq̃ nisi signũ ione pphete dandũ nequaq̃ tamẽ lucis sue claritatem fidelibus occultandam. Rm Iste est qui ante deum. l. viii
Ip̃e quippe lucernã accẽdit qui testam humane nature flãma sue diuinitatꝫ ĩpleuit. Quã pfecto lucernã nec credẽtib9 abscõdere nec modio supponere: hoc ẽ sub mẽsura legis ĩcludere: vł intra vni9 iudee gẽtis terios voluit cohibere. R Iste homo. lec. ix.
Sed sup cãdelabrum inquit vt qui ingrediũtur lumẽ videant. Candelabrum ecclesiam dicit: cui lucernaz supposuit: quia in nostris frontibus fidẽ sue incarnationis affixit: vt qui ecclesiã ĩgredi fideliter voluerint: lumẽ veritatꝫ palam queant intueri. Tu. R. Miles xp̃i gloriose. N. In festis ix. lec. Vł9. Ora pro nobis. In festis iii. le. V.

Iustũ deduxit. vł ꝟ. Iustus vt palma In laudibus. ãn. Iustũ deduxit dñs per vias rectas ⁊ ostendit illi regnum dei. p̃s. Dñs regnauit. ã. Nõ est inuẽtus. p̃s. Iubilate. ãn. Fidelis seruus. p̃s. De⁹ deus meus. ã. Beatus ille. p̃s. Benedicite oĩa. ãn. Serue bone. p̃. Laudate. require has. iiii. añas. in lau. in cõi vnius cõfessoris ⁊ pontificis. cp̃. Iustus coꝛ suũ. hy⁹. Iesu redẽptoꝛ. ꝟ. Iustus germĩabit. ã. Euge serue p̃s. Benedictus. oro vts̃. Ad. i. ãn. Iustũ deduxit. p̃. Deus in nomĩe tuo. Ad iii. ãn. Non est. p̃s. Legẽ pone cp̃m. Iustus coꝛ suum. ℟. et ꝟ. ad oẽs hos̃ dicũł vt supꝛa in cõi vnius cõfessoꝛis et pontificis. Ad. vi. ãn. Fidelis seruus. p̃s. Defecit. cp̃.

Si ei magn⁹ dñs voluerit spũ ĩtelligẽtie replebit illũ et ipse tãq̃ hymbꝛes mittet eloquia sapiẽtie sue et in oꝛatiõe confitebitur dño. Ad nonam. ãn. Serue bone. p̃s. Mirabilia. Capitulum

Dominus dirigit consiliũ eius ⁊ disciplinã et in lege testamenti sui gloriabitur. Ad vesperas. ãn. Iustum deduxit. mioꝛ. psal. feri. cp̃m. Iust⁹ coꝛ suũ. hy⁹. Iesu redẽptoꝛ oĩm. ꝟ. Iust⁹ germinabit. ãn. Iste est qui ante deũ. p̃s. Mg̃t. oro. vts̃. Itẽ de quocũq̃ confesso. ad vespas. ãn. Amauit eũ. psal. feriales. cp̃m. Iustũ deduxit dñs p vias rectas ⁊ ostendit illi regnũ dei ⁊ dedit illi sciẽtiam sanctoꝝ honestauit illũ in laboꝛibus ⁊ compleuit laboꝛes illi⁹. ℟. Miles chꝛisti. hy⁹. Iste cõfessoꝛ. p̃. Amauit eũ. ãn. Confessoꝛ dñi N. p̃s. Magnificat Alia oꝛatio

Adesto dñe pꝛecib⁹ nostris quas in sancti. N cõfessoꝛis tui solẽnitate deferimus vt qui nostre iusticie fiduciã nõ habemus eius qui tibi placuit meritis ⁊ pꝛecib⁹ adiuuemur Per dominum. Ad matuł in festis ix. le. vel iii. lec. qñ inuitał. est duplex inuita. Iustus floꝛebit. psal. Uenite. In festis. iii. lec. qñ inuita. est simplex inuita. Regem cõfesso. p̃s. Uenite hy⁹. Iste cõfessoꝛ. In. i. noc. ⁊ ĩ aliis sequẽ. noc. ãe. psal de cõi vnius cõfes. ⁊ põtifi. Lectõ. i.

FRatres obediens xp̃o vendat que possidet et elemosynam det. vt de terra coꝛ ad celũ leuet ⁊ auaritiam calcet : vt ad pfectiõis culmẽ tota mẽtis intẽtiõe festinet : vt nõ sit sollicitus que sunt mũdi sed que hic sunt dei vt

mundū sibi crucifixū habeat seq₃ mūdo crucifixū exhibeat vt sit oīno pauper in seculo et diues in xpo. R. Per ordinē de cōi vnius cōfessoris et abbatis dicuntur. Lectio ii.

Quis ignorat boni huius magnitudinē videmus ī oībus vendendarū rerū suarū inesse virtutē/ vnusquisq₃ ꝓpriū enī habet donū ex deo: ali⁹ q̇dē sic/ ali⁹ aūt sic. L. iii.

Ecce hoc tam magnū bonū implere pauci possunt. Nunquid qꝛ paucis donatur ista perfectio ꝑpterea debēt esse pessimi quicūq₃ in bono non possunt esse ꝑfecti. Nunquid ꝑpterea cristian⁹ debet vitio rapacitatis insistere: qꝛ forte nōdū potest oēs res suas pauperibus erogare. Le. iiii.

Aut ideo debet aliena concupiscere quia ꝑpria nōdum potest oīno cōtēpnere Absīt hoc fratres ab hominib⁹ xpianis auertat hoc deus a fidelibus suis. Lectio quinta.

Apostolus eī veracit dicit: quia neq₃ auari neq₃ rapaces regnū dei possidebunt. Manifestū est aūt: quia oīs qui a regno dei alienabit in eterno igne cum dyabolo eiusq₃ angelis damnabit. Tu. L. vi

Proinde dilectissimi filii nō omēs possunt implere quod dñs ait. Uendite que possidetis: illud tamen qꝫ adiecit dicens. Date elemosynā oībus est possibile si assit bona voluntas: omnibus facile: si non assit dira cupiditas: omnib⁹ ē salubre si ferueat charitas. Cūctis ergo debet esse cōmune: vt oībus donet eterna felicitas. Scdm̄ mar. xiiii.

In illo tēpore dixit iesus discipulis suis. Uidete vigilate et orate nescitis enī quādo tēpus sit. Et reliqua. Omel ven. bede pbr̄i. Le. vii.

Uigilate ꝛ orate cautos existere discipłos suos Dñs monuit sed tñ eis iudicii vltimi tempus ostendere noluit: qꝛ magis illis profuit hoc nescire ꝙ̄ scire. Ut semper suspecti semperq₃ parati vigilarent. Tu autem. Lectio octaua.

Unde siquidem vigilat qui vanis mūdi gaudiis dormit et preceptis diuinis excubat. Utiliter enī orat qui talē se exhibet vt ꝑcipere valeat qđ in orōnibus postulat. Le. ix.

Nescitis enī quādo tempus sit Ac si diceret sicut ignorastis diē introit⁹ Uestri ī mūdum: ita ignorastis et diem exitus vr̄i de mundo. Tu. V. Ora pro nobis beate. R. In festis vero iii. lec. dicitur. V. Iustum deduxit. vel. Usus.

Iustus vt palma. In laudi. ãn. Iustũ deduxit. p̃. Dñs regnauit. et alie ãe. sequẽ. vtš. Cp̃m. Iustus coꝛ suũ. hym⁹ Iesu redẽptoꝛ omniũ. Tot⁹ hy⁹ dr̃ p oia sicut de vno cõfes. ꝛ põti. ỽ. Iust⁹ germinauit. ãn. Euge serue p̃. Bñð⁹. oro Adesto dñe pꝛec. Ad. i. ã Iustũ deduxit. p̃s. Deus ĩ nomine tuo. Ad. iii. ãn. Nõ est ĩ uentus. p̃s. Legẽ pone capm Iustũ deduxit dñe. ℟. et. ỽ. ad oẽs hoꝛ. dicũť vtš. in cõi vni⁹ ꝯfessoꝛis ꝛ põti. ad. vi. ãn. Fidelis seruus. p̃s. Defe

Custodiuit eũ (cit. Cp̃. dñs ab inimicis a seductoꝛibus tutauit illũ et certamen foꝛte dedit illi vt vinceret et sciret q̃m oĩm potẽtioꝛ est sapientia. Ad. ix. ãn Serue bone. p̃s. Mirabilia. Cp̃ꝫ.

Sapientia venditum iustũ non dereliquit sed a peccatoꝛibus liberauit euꝫ

¶ In natali plurimoꝛũ confessoꝛum ad veš. ãn. Sancti per fideꝫ psalmi feriales. cp̃. Ad hebꝛeos septimo

Plures facti sunt sacerdotes secundum legem idcirco ꝙ moꝛte ꝓhiberenť pmanere iesus autẽ eo ꝙ maneat in eternum sempiternũ habet sacerdotium. ℟m. Iusti imperpetuum viuent ꝛ apud dominum est merces eorum: et cogitatio eoꝛum Apud altissimum. ỽ. Ideo accipient regnum decoꝛis ꝛ diadema speciei de manu domini. Et. Gloꝛia laus et honoꝛ dec⁹ potestas et iubilatio patri ac nato et spiritui sancto Apud altis. hymn⁹. Sanctorum meritis. Hi sunt quos. Te summa deitas. ỽ⁹. Letamini. ãn. Fulgebunt iusti et tanꝙ scintille in arundineto discurrent iudicabunt nationes et regnabunt in eternum. p̃s Magnificat. Oro.

Beatoꝛum confessoꝛum tuoꝛum N. et. N. nos domine tuere p̃sidiis vt quorum festiuitatẽ annua deuotione recolimus: eoꝛum ĩtercessione ab omnibus aduersitatibus eruamur. Per.

Alia oꝛatio.

Deus qui nos sanctoꝝ confessoꝛum tuoꝛuꝫ. N ꝛ. N confessionibus gloꝛiosis circundas ꝛ pꝛotegis. da nobis eoꝛum imitatione pꝛoficere et intercessione gaudere. per eundem. Ad matutinas Inuitato. Mirabilem deum in sanctis suis. Venite adoꝛemus collaudantes. p̃s. Venite. In festis vero iii. lec. Inuita. Regem confes. p̃. Venite. hy⁹. Sãctoꝛũ meritis. Hi

sunt. Te sum. In. i. noc. ān. Secus decursus aquarũ plã tauit vineã iustoꝛũ: sed in le ge dñi fuit voluntas eoꝛum p̃s. Beatus vir. ã. Tanq̃ au rum in foꝛnace pꝛobauit ele ctos domin⁹ ⁊ quasi olocau sta accepit illos in eternum p̃. Quare fremuerũt. ān. Filii hominuꝫ scitote quia dñs sã ctos suos mirificauit. p̃. Cũ inuocarem. v̇. Letamĩ. lcõ i

Beati sũt serui illi quos cũ venerit dñs inuene- rit vigilantes. Uigilat q̇ ad aspectũ veri luminis mentis oculos apertos tenet. Uigi- lat qui seruat operando qđ credidit. Uigilat qui a se toꝛ poꝛis ⁊ negligentis tenebꝛas repellit. Hinc enim paul⁹ di cit. Euigilate iusti et nolite peccare. ℞. Absterget de⁹ om nẽ lachꝛymã ab oculis sctõꝝ et iã non erit ãplius neq̧ lu- ctus neq̧ clamoꝛ: sed nec vl- lus doloꝛ. Quoniam pꝛioꝛa transierũt. v̇. Nõ esuriẽt ne q̧ sitient amplius et nõ cadet super illos sol neq̧ vllus est⁹ Quoniam. Lectio secunda.

Hic rursus ait. Hoꝛa est iam nos de somno sur- gere. Sed veniens dñs quid seruis vigilantibus exhibe- bit audiamus. Amẽ dico vo- bis q̧ pꝛecinget se et faciet il los discumbere: et transiens ministrabit illis. Pꝛecinget se: id est ad retributionem p̄ parabit Faciet illos discum bere: id est ĩ eterna quiete re foueri. Discũbere quippe no strũ est in eterno regno quie scere. ℞. Exultabũt sancti ĩ gloꝛia. Letabuntur in cubili bus suis. v̇. Epulentur ⁊ ex- ultẽt ĩ ꝯspectu dei. Leta. l. iii

Unde rursus dominus dicit Uenient ⁊ recum bent cum abꝛaham isaac ⁊ ia cob. Transiens autem domi nus ministrat quia lucis sue illustratiõe nos faciat. Trã sire vero domini est cum de iudicio ad regnum redit Ul certe nobis dñs post iudiciũ transit quia ab humanitatis foꝛma in diuinitatis sue cõ- templationeꝫ nos eleuat. ℞. Iusti imperpetuũ. vts̃. ad. i. ves̃. In. ii. noc. ãn. Letentur oẽs q̇ sperãt in te dñe qm̃ tu benedixisti iusto scuto bone voluntatꝭ tue coꝛonasti eos p̃s. Uerba. ãn. Dabo sanctis meis locum nominatum ĩ re gno patris mei dicit dñs. p̃s Dñe q̇s ha. ã. Scis q̇ ĩ terra sũt ei⁹ mirificauit oẽs volũ tates meas ĩter illos p̃. Con serua. v̇ Exultẽt iusti. l. iiii.

Et transire eius est in claritatꝭ sue speculatio

nem nos ducere cum eũ quez in humanitate in iudicio cernim⁹ etiam ĩ diuinitate post iudicium videamus. Ad iudicium quippe veniens ĩ forma serui omnib⁹ apparet: q̇a scriptum est. Uidebunt eum in quem transfixerunt. Sed reprobi in supplicium corruunt. iusti ad claritatis eius gloriam pertrahuntur sicut scriptum est. Tollatur impius ne videat gloriam dei. ℟ Letamini iusti et exultate in dño. Et gloriamini omnes recti corde. ℣. Cantate ei canticum nouum: bene psallite ei ĩ vociferatiõe. Et. l. v.

SEd quid si serui in prima vigilia negligẽtes extiterunt. Prima vigilia p̀me ue etatis custodia ẽ. Sz neq̃ sic desperandũ: ⁊ a bono opere cessandum est. Nam lõga nimitat; sue patientiam insinuans dñs/ subdit. Et si venerit in secunda vigilia: et si in tertia vigilia venerit ⁊ ita inuenerit: beati sunt serui illi. ℟. Sancti tui dñe mirabile consecuti sunt iter seruientes preceptis tuis vt inuenirentur illesi. In aquis validis terra apparuit arida: ⁊ in mari rubro via sine impedimento. ℣. Uictricem manũ tuaz laudauerũt pariter et decantauerũt domine nomen sanctum tuum. In. l. vi

PRima quippe vigilia p̀ meuum tempus est: id ẽ pueritia. Scda adolescentia vel iuuentus. Tertia autem senectus accipitur. Qui ergo vigilare noluerit in p̀ma vigilia: custodiat vel secundã. Ut qui conuerti a prauitatibus suis in pueritia neglexerit: ad vias vite saltem in tẽpore iuuentutis euigilet. Et qui vigilare in secunda vigilia noluerit tertie vigilie remedia nõ amittat. ℟. In circuitu tuo dñe lumẽ est quod nunq̃ deficiet. Ubi constituisti lucidissimas mansiones. Ibi requiescunt sanctoꝝ aĩe ℣. Lux perpetua lucebit sanctis tuis dñe et eternitas tẽporuz. Ubi. Gloria. Ibi. In iii. noc. ãn. Sãcti qui sperãt in dño habebunt fortitudinem assument pẽnas vt aquile volabunt ⁊ non deficient p̃s. Domini est terra. ãn. Iusti autem imperpetuũ viuẽt et apud dominuz est merces eorum. p̃s. Exultate iusti ãn O q̃ gloriosum est regnũ in quo cum christo gaudẽt omnes sãcti amicti stolis albis sequuntur agnũ quocũq̃ ierit. p̃s. Quã dilecta. ℣. Iustorum anime. Secũdũ lucã. xii.

IN illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis Sint lū bi vestri precincti et lucerne ardentes ī manibus vestris. Et reliqua. Dme. xii grego- Sancti euan (rii pape. l. vii. gelii fratres karissimi aperte ē lectio recitata: sed ne ali quibus ipsa eius planicies al ta fortasse videatur eam sub breuitate trāscurrim⁹ quate nus ei⁹ expositio ita nescien tibus fiat cognita: vt tamen scientibus non sit onerosa. Quia viris luxuria in lūbis sit feminis in vmbilico: testa tur dn̄s q̇ de dyabolo ad bea tum iob loquitur dicēs. Uir tus eius in lūbis eius et fortitudo ei⁹ ī vmbilico vētris eius. A p̄icipali igit̄ sexu lūborū noīe luxuria designat̄ cū dn̄s dicit. Sint lumbi ve stri precincti. R. Sacerdotes eius induant iusticiā. Et san cti eius exultatiōe exultabūt. V. Illuc p̄ducā cornu dauid paraui lucernā xp̄o meo. Et. Lūbos enī precigi l. viii. mus cū carnis luxuriā p̄ con tinentiā coartamus. Qr vero minus est mala nō agere: nisi etiā quisq̄ studeat ⁊ bonis operib⁹ insudare: p̄tinus additur. Et lucerne ardētes in manibus vestris. Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus: cum per bona opera p̄ximis nr̄is lucis exempla monstramus. De q̇ bus profecto operibus dominus dicit. Luceat lux vestra coram hominib⁹ vt videant opera vestra bona ⁊ glorificent patrem vestrū qui in ce lis est. R. Corpora sanctorū in pace sepulta sūt. Et viuēt noīa eor̄ in generatiōe ⁊ generationē. V. Sapientiā sanctor̄ narrabūt oēs populi: ⁊ laudē eor̄ pronunciat omīs ecclesia sanctorum. Et. l. ix. Duo autem sunt que iuben tur ⁊ lumbos restringere et lucernas tenere. Ut et mūdi cia sit castitatis in corpore et lumen veritatis in operatio ne. Redēptori etenī nostro vnum sine altero placere ne quaq̄ potest Castitas ergo non magna est sine bono opere: nec opus bonum ē ali q̇d sine castitate Sed si vtrū q̄ agitur restat vt quisq̄s ille est: spe ad supnā patriam tē dat. R. Sint lumbi vestri p̄ cincti et lucerne ardentes in manibus vestris. Et vos similes hominibus expectanti bus dominū suū. Quādo re uertatur a nuptiis V. Uigilate ergo quia nescitis qua hora dn̄s vester vēturus sit. Et. Glīa. Qn̄. V. Justi autez

In laudib9 ān. Iustoꝝ aūt aīe in manu dei sunt ⁊ nō tā get illos toꝛmentū malicie. ps̄. Dn̄s regnauit. ān. Cum palma ad regna peruenerūt sācti coꝛonas decoꝛis merue runt de manu dn̄i. ps̄. Iubi- late. ān. Coꝛpoꝛa sctōꝝ ī pa- ce sepulta sunt ⁊ viuēt noīa eoꝝ in eternū. ps̄. Deus deus meus. ān. Sacerdotes dei be nedicite dn̄o serui dn̄i hym- num dicite dn̄o in eternū. ps̄. Bn̄dicite. ān. Exultabūt sā- cti in gloꝛia letabunt in cu- bilibus suis. ps̄. Laudate. cp̄ Plures facti sunt. hy9. Rex glīose martyꝝ. Tot9 hy9 dr̄ in cōi plurimoꝝ mar. ℣. Mi rabilis de9 in sanctis. ā. Sit lūbi vr̄i pꝛecīcti ⁊ lucerne ar dentes in manib9 vr̄is ⁊ vos similes hoīb9 expectātib9 do minū suū qn̄ reuertat a nup tiis. p̄. Bn̄d9. oꝛ. vt s̄. Ad. i. ān. Iustoꝝ aūt aīe. p̄. De9 in nomine Ad. iii. ā. Cū palma p̄. Legē pone. cp̄. Plures fa- cti sūt sacerdotes Rₓa et ℣. de cōi plurimoꝝ mar. ad oēs hoꝛ. dicant. Ad. vi. ā. Coꝛpo ra ps̄. Defecit. Capitulum.

Philipenses tertio.

Sancti ⁊ iusti ī dn̄o gau dete vos elegit de9 in heredi- tatē sibi. Ad. ix. ā. Exultabūt sancti. psal. Mirabilia. cp̄m.

Iusti autē īperpetuū vi uent et apud dn̄m ē mer ces eoꝝ et cogitatio eoꝝ apd altissimū. Ad. ii. ves̄. Iusto- ruꝫ aūt. pi. fer̄. cp̄. Plures fa cti sunt. ℣. Mirabilis de9. ān Sanctū est verū lumē ⁊ ad- mirabile ministrās lucē his qui pmanserūt in agone cer taminis recipiēt a xp̄o splēdo rē sēpiṫnū ī q̄ assidue felices letāt. ps̄. Mḡt. oꝛ. vt s̄. ad. i. vs̄. ¶ In natali vni9 ℣gi. ⁊ mar. ad. i. vs̄. sup p̄os. fer̄. ā. Hec ē ℣go pꝛudēs q̄ veniēte spōso aptauit lāpades suas ⁊ introiuit cū dn̄o ad nup- tias. pi. fer̄. Cp̄. Eccłia. vlt.

Domine deus me9 exal tasti sup terrā habita tionem meā ⁊ ꝑ moꝛte deflu enti depꝛecata sum. Rm. Re gnum mundi. Hymn9

Virginis pꝛoles opifer ꝙ matris: ℣go quē gessit pepe ritꝙ ℣go: virgīs festū cani- mus tropheū: accipe votum.

Hec tua virgo duplici bea- ta: soꝛte dū gessit fragilē do- mare: coꝛpoꝛis serum domuit cruentum: coꝛpoꝛe seclum.

Unde nec moꝛtem nec ami ca moꝛtis: seua penarū gene- ra pauescēs: sāguine fuso me ruit secreta: scandere celi.

Huius obtentu de9 alme no stris: parce iam culpis vicia

remittens: quo tibi puri reso nemus almum: pectoris hym num. Gloria patri genitecꝫ proli: et tibi compar vtriusꝫ semper: spiritus alme deꝰ vnꝰ omni: tempore secli. Amen. ℣ Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟ Propterea. an. Simile est regnū celorū sagene misse in mare ⁊ ex omni genere piscium congreganti quā cum impleta esset educentes et secus littus sedentes elegerunt bonos in vasa sua malos autem foras miserūt. p̄. Magnificat Oratio Indulgentiā nobis dn̄e beata N virgo et martir implo ret que tibi grata semp extitit: et merito castitatis et tue professione virtutis. Per Exaudi nos Alia oratio deus salutaris noster: vt sicut de btē N. virgīs tue et martyris festiuitate gaudemus: ita pie deuotiōis erudiamur affectu. Per. do Ad matu. in fes. ix. lec. tm̄ Inuitato xp̄m venerantes deum adoremus regem regū. Qui in celis. N palmam hodie dedit eternam. p̄s. Uenite. In festis ix. lectio. vel. iii. quādo est inuitato. dup̄. Inuitato. Agnum sponsum virginum Uenite adoremus dominum iesum xp̄m. p̄. Uenite. In fe. iii. lec. qn̄ est inuitato simp̄. Inuita. Regem virginū dominū Uenite adoremꝰ. psal. Uenite. hyꝰ. Uirginis ples. In. i. noc. an̄. Ante thorū huius virginis frequentate nobis dulcia cantica dragm̄is. p̄s. Domine dn̄s noster. an̄. Sicut liliuꝫ inter spinas sic amica mea inter filias. p̄. Celi enarrant. an̄. Fauus distillans labia tua sponsa ⁊ odor vestimētorum tuorum sicut odor thuris. p̄s. Domini est terra. ℣. Diffusa est gratia.

Lectio prima.

Quoniā hodie natalis est virginis congruum aliquid de virginibus est loquendum. Immaculatus enim dominꝰ immaculatam sibi famulā etiā in hoc pleno colluuionū fragilitatis humane corpore positam misericorditer consecrauit. Natalis est virginis integritatem sequamur. Natalis est sancte. N. Mirantur viri: non desperant virgines Non autem ideo laudabilis virginitas: quia et in martyribus reperitur: sed quia ip̄a martyres facit. ℟. Diffusa ē gratia in labiis tuis. Propterea benedixit te deꝰ in eternū versus Dilexisti iusticiam ⁊ odisti iniquitatem. Propterea benedixit. Lectio secūda

Quis enī humano eam possit ingenio compre hendere: quā nec natura suis inclusit legib⁹. Hec virgo e celo accersiuit: quod imitare tur in terris. Nec īmerito vi uendi sibi vsum quesiuit e ce lo: que spōsum sibi īuenit in celo. Quoniā ego laudatio- nē non suscepi virginitatis: sed expressionē. ad rem tamē pertinere arbitror vt que sit ei patria: quis auctor appa- reat. ℟ Propter veritatē et mansuetudinē et iusticiam. Et deducet te mirabilit dex- tera tua. ℣ Audi filia ⁊ vide et inclina aurē tuam ⁊ obli- uiscere pplm̄ tuū ⁊ domū pa tris tui. Et dedu. Lectio. iii.

Pri⁹ vbi sit patria diffi niamus. Si enī ibi ē pa tria vbi genitale domiciliuz in celo pfecto est patria casti tatis. Itaqꝫ hic aduena ibi ī- cola est. Quid autē est casti- tas virgīalis: nisi expers cō tagionis integritas. Atqꝫ ei⁹ auctorē quē possum⁹ estima re: nisi īmaculatū dei filium cui⁹ caro nō vidit corruptio nē: diuinitas non est experta cōtagionē. Uidete ergo q̄ta virgītatis merita sint. Xp̄us ante virginē xp̄s ex virgine. ℟. Dilexisti iusticiā ⁊ odisti iniquitatē. propterea. Unxit te deus de⁹ tuus oleo leticie. ℣ Propter veritatē ⁊ man- suetudinē et iusticiā. Unxit. Glīa. Unxit. In. ii. noc. ān. Specie tua et pulchritudine tua intēde pspere pcede ⁊ re- gna. ps. Eructauit. ān Adiu uabit eā deus vultu suo deus in medio ei⁹ non cōmouebit. ps Deus noster refugiū. ān. Unguētum effusum nomen tuū ideo adolescētule dilexe- runt te nimis. ps. Fundamē ta. ℣ Specie tua ⁊ pulchri- tudine tua. ℟ Intēde. l. iiii.

Christus virginū spon- sus āte virginem fuit et idem est natus de virgine. A patre quidē natus ante se cula: sed ex virgine renatus ob secula. Illud nature sue: hoc nostre vtilitatis est: il- lud erat semper: hoc voluit. Spectate et aliud virginita tis meritū: christus virginis sponsus et si dici potest: chri stus virginee castitatis. Uir ginitas enī christi non virgi nitatis est christus ℟m Hec est virgo sapiēs quā dn̄s vi- gilantē inuenit que acceptis lampadibus sumpsit secum oleum. Et veniente dn̄o in- troiuit cum eo ad nuptias. ℣ Inuenta vna margarita dedit omnia sua et compa- rauit eam. Et veniēte. Lc. v.

Virgo ē que nupsit vir go que nos suo vtero portauit. Uirgo que genuit: virgo que pprio lacte nutriuit. Sed iam a matre descēdamus ad filias. De virginibus inquit sctūs apostol9 preceptum dñi nō habeo. Si doctor gentiū nō habuit: habere quis potuit. Et pceptū quidē nō habuit: sed habuit exēplum. Nō enī potest īperari virginitas: sed optari. Sancta mater ecclia īmaculata ē coitu: sꝫ fecūda partu. Uirgo est in castitate: mater est in prole. R. de vna virgine ꝛ martire R. Ueni spōsa xpi accipe coronā quam tibi dñs pparauit p cuius amore sanguinē tuuꝫ fudisti. Et cū angelis in paradisum ītroibis. V. Ueni electa mea ꝛ ponā in te thronū meū quia cōcupiuit rex speciē tuam. Et. Aliud R. de vna virgine nō martire. R. Induit me dñs vestimēto salutis ꝛ indumēto leticie circūdedit me. Et tanꝗ sponsam decorauit me corona. Vsus. Tradidit auribus meis inestimabiles margaritas et circundedit me vernantibus atqꝫ choruscantibus gemmis. Et. Lec. vi.

Parturit nos virgo nō viro plena sed spiritu. Parit nos virgo non cum dolore mēbrorꝫ sed cum gaudiis āgelorꝫ Nutrit nos virgo: nō corporis lacte: sed apli quo īfirmā adhuc crescētis populi lactauit etatē. Uirginitas dei donū ē mun9 parētꝫ sacerdotiū castitatis Uirgo mrīs ecclīe hostia ē: cui9 quotidiano sacrificio vis diuina placat. Uirgo est ecclīa quā studuit apostolus virginem castam assignare xpo. Uirgo est filia syon: virgo est ciuitas illa hierusalē que ī celo est: ī qua nichil ītrat ꝯmune atqꝫ īmundū. R. Audi filia et vide et inclina aurē tuā et obliuiscere populū tuū ꝛ domū patris tui. Et cōcupiscet rex speciem tuā. Quoniā ipē est dñs deus tuus. V. Induet te dñs vestimēto salutis ꝛ indumento leticie circundabit te. Et cōcupiscet. Glia. Dm. In. iii. noct. ān. Hec est que nesciuit thorum ī delicto habebit fructum in refectione animarꝫ sanctarꝫ. P. Cātate. i. ā. Nigra sum sed formosa filia hierusalem ideo dilexit me rex ꝛ introduxit me ī cubiculū suū. P. Dñs regnauit. ān. O ꝗ pulchra ē casta generatio cum claritate. Ps. Cātate. ii. V9. Adiuuabit eā de9 vultu. Secūdū matheū. xiii.

IN illo tēpore. Dixit iesus discipulis suis parabolā hanc. Simile est regnū celorum thesauro abscōdito in agro: quem qui īuenit homo abscondit: et pre gaudio illius vadit et vendit vniuersa que habet: et emit agrum illum. Et reliqua. Omel' beati gregorii pape. Lectio. vii.

Regnum celorū fratres carissimi idcirco terrenis reb9 simile dicitur: vt his que animus nouit: surgat ad incognita q̄ non nouit: quatenus exēplo visibiliū se ad īuisibilia rapiat: et p ea que vsu didicit quasi confricatus incalescat: vt per hoc quod sit notū diligere discat et incognita amare. Rm. Ueni electa mea et ponā in te thronū meū. Qr cōcupiuit rex speciē tuā. V. Audi filia et vide et inclina aurē tuā. Quia. Lectio. viii.

ECce enī regnū celorum thesauro abscōdito in agro cōparatur: quē qui inuenit hō abscōdit et pre gaudio illius vadit et vendit vniuersa que habet et emit agrū illū. Qua in re hoc quoqꝫ notandū est: q̄ inuētus thesaurus absconditur vt seruetur quia studiū celestis desiderii a malignis spiritibus custodire nō sufficit qui hoc ab humanis laudib9 nō abscōdit. Rm. Pulchra facie: sed pulchrior fide beata es virgo respuēs mundū. Letaberis cū āgelis intercede p oīb9 nobis. V Specie tua et pulchritudīe tua. Letaberis. Lectio. ix.

IN p̄senti etenī vita qua sī in via sumus qua ad patriā pergimus. Maligni autē spūs iter nostruꝫ quasi quidam latrūculi obsīdent. Depredari ergo desiderant: qui thesauruꝫ publice in via portant. Hoc aūt dico nō vt proximi opera nr̄a nō videāt: vt cū scriptū sit. Uideāt opera vestra bona et glorificent patrē vestrū qui in celis est. Sed vt per hoc quod agim9 laudes exteri9 nō queramus. Sic autē sit opus in publico quatenus intētio maneat in occulto vt et de bono ope proximis exēplū prebeamus: et tamē p intentioneꝫ qua soli deo placere querim9 semper optemus secretū. R. Regnū mūdi et omnē ornatū seculi cōtēpsi ꝑpter amorē dn̄i mei iesu xp̄i. Quē vidi quē amaui. Quē credidi quem dilexi. V. Eructauit cor meū verbū bonum dico ego opera mea regi. Quē vidi. Glia. Quem credi. In fe. ix l. dicat iste v. añ laudes. V. Ora pro nobis

btã M. In fer. vo iii. l. dicat. v. Spẽ tu. vel v. Adiuua. In lau. ã. Hec ẽ vgo sapiẽs quã dñs vigilantẽ ĩuenit. p̃. Dñs regñ. ã. Hec est vgo sapiẽs: et vna de numero prudentũ. p̃. Jubilate. ãn. Hec est virgo sancta atq; gliosa quia dñs omniũ dilexit eam. p̃s. Deus deus. ãn. Benedico te pater dñi mei iesu xp̃i: quia p filiũ tuũ tẽptatiõis ignis extinctus est a late meo. p̃. Bñdicite. ã. Ueni spõsa xp̃i accipe coronã quam tibi dñs preparauit in eternum. p̃s. Laudate. cp̃m. Domine deus. Hymnus.

Iesu corona virginum: quẽ mater illa concepit: que sola virgo parturit: hec vota clemens accipe.

Qui pascis inter lilia: sept⁹ choreis virginũ: sponsas decorans gloria: sponsisq; reddens premia.

Quocunq; pergis virgines: sequũtur atq; laudib⁹: post te canẽtes cursitant: hymnosq; dulces personant.

Te deprecamur largius: nostris adauge sensibus: nescire prorsus omnia: corruptionis vulnera.

Deo patri sit gloria: eiusq; soli filio: cum spũ paraclyto: et nunc et imppetuũ. Amen. v⁹. Adducentur regi virgĩes post eã R. Proxime ei⁹ affe. ãn. Ueniẽte sponso prudens virgo preparata ĩtroiuit cũ eo ad nuptias. p̃. Benedict⁹. Oro vts̃. Ad. i. ã. Hec est virgo sa. p̃s. Deus in nomĩe. Ad iii. ãn. Hec est virgo sc̃tã. p̃s. Legem pone. cp̃. Dñe deus. R. Diffusa est gratia. In labiis tuis. v. Propterea bñdixit te de⁹ in eternũ. In. Glĩa. Diffusa. v. Specie tua. Oro vts̃. Ad vi. ãn. Hec est virgo. p̃. Defecit Cp̃. Ecclia. vltio.

Laudabo nomẽ tuũ assidue: et collaudabo illd in confessione: et exaudita est oro mea. R. Specie tua. Et pulchritudine tua. v. Intẽde prospere pcede et regna. Et. Gloria. Specie tua. v. Adiuuabit eam. Ad nonã. ãn. Ueni sponsa. psal. Mirabilia. Capitulũ. Ecclĩastici vltio.

Liberasti me de pditione et eripuisti me de tẽpore iniquo propterea confitebor et laudem dicam nomini tuo domĩe deus meus. R. Adiuuabit eam Deus vultu suo. vs⁹. Deus in medio eius nõ cõmouebitur. Deus. Gloria pr̃i. Adiuuabit. vs⁹. Adducentur regi virgines. Ad scdas vesperas. ãn. Hec est vgo sapiẽs. pi. feria. cp̃m. Dñe deus me⁹. hy⁹. Iesu co-

rona virginũ. ṽ. Adducẽtur regi virgines. ãn. Simile est regnũ celoꝝ homini negociatori querenti bonas margaritas: inuenta vna preciosa margarita dedit oĩa sua ꝛ cõparauit eaꝫ. p̃s. Magt̃. Dñs vts̃. Itẽ alia cap̃. vnius virginis et mar. et dicant cũ capi. suprascriptis alternis vicibus per ebdo. Ita tñ ꝙ ĩ p̃mis dicat cp̃. Dñe deus nisi ĩ festo sancte agnetis agathe ꝛ scẽ katherine in his fe. dr̃ cp̃ Confitebor tibi. Ad vtrasqꝫ ves̃. et ad matu. et ad. iii. cp̃.

Ecclesiastici vltimo.

Confitebor tibi dñe rex et collaudabo te deum saluatorem meũ confitebor nomini tuo qm̃ adiutor et ꝓtector fact⁹ es michi et liberasti corpus meũ a perditione. Ad vi

Capitulum Ecclesiastici vlti.

Laudabit vsqꝫ ad morᵗtẽ aĩa mea dñm ꝛ vita mea approꝑinquãs erat in inferno deorsum. Ad. ix. capm̃. Liberasti me de p. ¶ In natali vnius virginis nõ mar. ad vtrasqꝫ ves̃. etiã ad mat. ꝛ ad. iii. cp̃ꝫ. ii. Ad corīthios. x.

Qui gloriatur ĩ dño glorietur: non enĩ q̇ seip̃m commendat ille ꝓbatus est: sed quem deus commendat. hy⁹. Uirginis proles. Huius obtentu. Gloria. ṽ. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℞. Propterea. ãn. Simile est regnum celoꝝ sagene. p̃. Magt̃

Omñs sempiterne Or. deus auctor virtutis et amator virginitatis: da nobis q̃s sācte. N. virginis tue tibi placitis meritis commẽdari: cuius vita merito castitatis tibi complacuit. Per. Cetera oĩa ad vtrasqꝫ ves. et ad mat. ꝛ ad alias horas. vt supra in hysto. vnius virgĩs et marty. cum ista oratione Om̃s sẽpiterne deus. Ad matu. Inuit. vts̃. hy⁹. Uirgĩs proles. Huius obtentu. Gloria. ãe. vts̃. ix. lec. fiat lctõ. i.

Simile est regnum celorum decẽ virginib⁹ q̄ accipientes lampades suas exierunt obuiã sponso ꝛ spõse dicit dñs. Iste quinqꝫ ꝛ q̇nqꝫ virgines oẽs oĩno sunt animе xp̄ianoꝝ. Sed vt dicamus vobis quod deo inspirante sentimus non qualescunqꝫ anime sed tales anime que habent catholicã fidem et habere vidẽtur bona opa in ecclesia dei: et tamen ex ipsis quinqꝫ sunt prudentes: et quinqꝫ fatue. Lectio. ii

Quare ergo appellate sunt quinqꝫ: et quare virgĩes prius videamus et deinde ce

tera consideremus. Omnis anima in corpore ideo quinario numero censetur: qz quinqz sensibus utitur Nichil est enim qd sentimus ex corpore nisi ianua quinqz partita aut videndo: aut audiendo: aut odorando: aut gustãdo: aut tangendo. Lectio. iii.

Qui ergo se abstinet ab illicito visu ab illicito auditu: ab illicito odoratu: ab illicito gustu ab illicito tactu propter ipsam integritatẽ virginis nomẽ accepit. Si bonũ est abstinere ab illicitis sentiendi motib9: et ideo unaqqz aĩa christiana virginis nomẽ habet quare quinqz admittuntur: et quinqz repelluntur. Parum est quia virgines sunt: et lampades habent scõ. iiii.

Virgines propter abstinentiã ab illicitis sensibus. Lampades habẽtes ꝓpter opera bona: de quib9 operibus dñs dicit Luceãt opera vestra coram hominibus ut videãt bona facta vestra et glorificent patrẽ vestrum qui in celis est. Item discipulis dicit dñs Sint lumbi vestri accincti ⁊ lucerne ardentes In lumbis accinctis: virginitas. ĩ lucernis ardẽtib9 opa bona. Lectio. v.

Non solet dici virginitas utiqz in cõiugatis. Tamen etiam ibi est fidei virginitas que exhibet pudicitiaz coniugalẽ. Nã ut noverit sãctitas vestra nõ ĩportune secundũ aĩam ⁊ scdm integritatem fidei: qua etiã fide ab illicitis abstinet: ⁊ bona opa fiunt unũquẽqz vel unãquã qz aĩam virginem dici: Tota ecclesia que constat ex virginibus et pueris ⁊ maritatis feminis et uxoratis viris uno nomine virgo est appellata. Unde hoc probamus Apostolum audi dicentẽ: nõ solis sanctimonialibus: sed universali prorsus ecclesie Desponsavi vos uni viro virginem castam exhibere christo. Lec. vi.

Et quia huius virginitatis corruptor dyabolus cavendus est: continue ipse apostolus cum dixisset. Desponsavi vos uni viro virginem castam exhibere christo: adiunxit et ait. Timeo autẽ ne sicut serpẽs evam seduxit in versutia sua sic et vestri sensus corrumpãtur a castitate que est in christo. In corpore virginitatez pauci habent: in corde omẽs habere debẽt. Scdz mat. xxv

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc. Simile est re

gnū celoꝝ decē virginibus que accipiētes lāpades suas exierunt obuiā spōso ꝛ sponse. Etc. Omelia bti gregorii pape de eadē lectione. lc. vii.

Sepe vos frēs carissimi ammoneo praua opa fugere mū di hui⁹ inqnamēta deuitare. Sed hodierna scti euangelii lectiōe cōpellor vobis dicere: vt ꝛ bona q̄ agitis cū magna cautela timeatis ne p hoc qđ a vobis rectū geritur: fauor aut hūana gr̄a reqrat: ne ap petit⁹ laudis surripiat et qđ foris ostēditur: ītus ab etna mercede vacuet. Ecce enī redēptoris voce decē virgines et omēs dicuntur virgines: sed tamē intra beatitudinis ianuam nō oēs recepte sunt: quia earum quidā dū de vir ginitate sua gliam foris expe tūt: ī vasis suis oleum habere noluerūt. Lectio. viii.

PRi⁹ querēdū nobis est qđ sit celoꝝ regnū: aut cur decē vginib⁹ cōparet que etiā prudētes virgīes ꝛ q̄ fatue dicunt. Dū enī regnū celorū cōstat qr reproboꝝ nullus ingredit etiā fatuis vginibus cur simile esse phibet. Sed sciēdū est ꝙ sepe ī sacro eloquio regnū celoꝝ p̄sentis temporis ecclia dicit: de quo alio ī loco dn̄s dicit. Mittet fili⁹ hoīs angelos suos: ꝛ colligēt de regno ei⁹ oīa scādala. Neq̧ eī in illo regno btitudinis in quo par sūma est: inueniri scādala poterūt que colligant. Et vnde rursū dr Qui ergo soluerit vnū de mādatis istis minimis ꝛ docuerit sic homīes: minimus vocabitur in regno celorū: qui autem fecerit et docuerit: hic magnum vocabitur ī regno celorum. Lectio nona.

MAndatū soluit ꝛ docet qn̄ hoc quisq̧ voce p̄di cat: qđ viuēdo nō īplet. Sed ad regnū etne btitudinis puenire nō valet: qui nō vult opere īplere qđ docet. Quō ergo ī eo minim⁹ vocabit: q̇ ad hoc nullo modo ītrare pmittit. Quid itaq̧ p hāc sen tētiā nisi p̄ns ecclia celoꝝ regnū dr: ī qua doctor q̇ mādatū soluerit minim⁹ vocabit: qr cuius vita despicit: restat vt ꝛ eius predicatio contēnatur. vs⁹. Ora pro nobis beata. R. In laudibus. ān. Hec est virgo sapiens quam dn̄s vigilantem īuenit. p̄s. Dn̄s regnum. ān. Hec est virgo sapiēs et vna. ꝛc. p̄s. Jubilate. ān. Hec est virgo sancta. p̄s. Deus deus meus. ān. Benedico te pater. p̄. Benedicite. ān. Ueni sponsa xp̄i. p̄s. Lau

date. cp̃m. Qui gliat in dño. hy⁹. Jesu corona virginum. Vsus. Adducentur regi virgines post eam. Rm. Proxime eius. ān. Ueniente spōso. p̃s. Benedictus. orꝫ vt supra. Ad primā. ā. Hec est vgo sapiens. p̃s. Deus in nomine. Ad terciā. ān. Hec est virgo sapiens et vna. p̃s. Legē pone. cp̃m. Qui gliatur in dño. R. Diffusa est gratia. Vsus. Propterea. Vl⁹. Specie tua. orō vt supra in cōmuni vni⁹ virginis ⁊ martyris ad oms horas dicũtur. Ad sextā. ān. Hec est virgo. psal. Defecit. Capitulum. ii. Corinth. x.

Emulor enim vos dei emulatione despondi eī vos vni viro virginem castā exhibere christo. Ad nonam. ān. Ueni sponsa. psal. Mirabilia. Capitulum.

Sapientia vincit maliciam attingit ergo fine vsq; ad finem fortiter: et disponit omīa suauiter. Deo gratias. R. Vl⁹. et oratio vt supra. ¶ In natali plurimarum virginum. Ad vesperas super psal. fe. ān Media nocte clamor factus est ecce spōsus venit exite obuiā ei. Capitulum. Salo. iiii. Cap.

O q̃ pulchra est casta generatio cũ claritate: īmortalis enī est memoria illius: qm̄ ⁊ apud deũ nota est et apud hoīes R. Adducent regi vgines post eam: prime eius afferent tibi. In leticia et exultatione. vsus. Prudētes virgīes acceperũt oleũ in vasis suis. In leticia. Glia. Sicut erat. xc. hy⁹. Jesu corona virginũ. vts in laudi. vnius virgi. ⁊ martyris. V⁹. Adducent regi vgīes post eā R. Proxīe eius afferent tibi. ān Sīle est regnũ celoꝝ sagene misse ī mari et ex oī gñe pisciũ cōgregāti quā cũ īpleta esset educētes ⁊ secus litus sedentes elegerunt bonos in vasis suis malos autē foras miserunt. psal. Magnificat. oratio plurimarum virginũ et martyrum. Oratio.

Deus q̇ hũanũ gen⁹ vt ad cōfessionē tui noīs puocares etiā in sexu fragili victoriam martyrii cōtulisti p̃sta q̃s vt ecclīa tua hoc exēplo cōmonita nec pati pro te metuat: ⁊ celestis premii gloriā cōcupiscat. Per dñm no. Alia orō plurimarum virginum non martyrũ. Orō.

Omp̃s sempitne de⁹ qui nos ydoneos non esse perpēdis ad maiestatem tuā sicut dignũ est exorandũ fac q̃ss sanctas vgines tuas. M.

et ℞. pro nostris ĩteruenire peccatis quarum meritis nobis indulgentiam largiaris. Per dñm nostruꝫ iesũ xpm. Ad matutias. Inuitatoriũ. Agnũ sponsũ ꝟginũ Uenite adoremus dñm iesum xpm. ps. Uenite. hy⁹. Jesu corona virginũ. In. i. noct. ã. Unguẽtũ effusũ nomẽ tuũ ideo adolescẽtule dilexerũt te nimis. ps. Dñe dñs noster. ãn. Ecce sponsus venit exite obuiam xpo dño. ps. Celi enarrant. ã. Hec est generatio q̃rentium dñm in virginitate. mũda. ps. Dñi est terra. ꝟ⁹ Adducẽtur regi virgi. ℞m. Proxime ei⁹ afferentur tibi. Lectio. i. Sermo augu. epi.

INter cetas parabolas a dño dictas solet q̃rentes multũ mouere ista q̃ decẽ virginibus posita ẽ et multi quidẽ hic mlta senserũt que nõ sunt p̃ter fidẽ. Sꝫ quõ partibus ei⁹ oĩb⁹ cõueniat expositio elaborandũ est. Legi enĩ in quadã scriptura ex eaꝝ genere q̃ apocriphe noĩantur ꝙ nõ sit cõtra catholicã fidẽ sꝫ huic loco michi min⁹ cõgruere visa est cõsiderãti oẽs huius silitudĩs ptes de q̃ tñ expositiõe nichil audeo temere iudicare: ne forte nõ eius in cõueniẽtia michi angustiã fecerit sed mea tarditas in ea cõueniẽtiã nõ invenerit. Qđ aũt michi videat non absurde de hoc loco accipi ꝙ potero breuit et diligẽter exponã. Tu. ℞. Audiui vocẽ de celo venientẽ venite oẽs ꝟgines sapiẽtissime/ oleũ recõdite ĩ vasis vrĩs dũ spõsus aduenerit ꝟ. Media nocte clamor fact⁹ est ecce sponsus venit. Oleũ.

Interrogat⁹ dñs nr̃ (l. ii. a discipulis de cõsũmatiõe seculi: int multa q̃ locutus est hoc quoqꝫ dixit. Tũc simile estimabit regnũ celoꝝ. Decẽ virginib⁹ que acceperũt lampades suas ⁊ venerũt obuiã sponso ⁊ sponse. Quiqꝫ autẽ ex eiis erãt fatue ⁊ quiqꝫ prudẽtes. Sꝫ quiqꝫ fatue accept lampadib⁹ suis nõ sumpserũt oleũ secũ ĩ vasis suis cũ lampadibus. Tardãte aũt spõso dormitauerũt ⁊ dormierũt. Media nocte clamor fact⁹ est ecce spõsus venit exite obuiã ei. Tũc surrexerũt oẽs ꝟgines ille ⁊ ornauerũt lãpades suas. Tu. ℞. Felicit virgines vincũt mũdũ. Que post victoriã vinci nõ norũt. ꝟ⁹. Beate de prelio redeunt et hostẽ victrices moriẽdo deuincũt. Que post. Lectio. iii.

Et dixerũt ille stulte ad sapiẽtes date nobis de oleo vrõ

q₂ lampades nr̃e extinguunt. Respõderũt sapiẽtes dicẽtes ne forte sufficiat nobis ⁊ vobis. Ite potius ad vendẽtes et emite vobis. Et dum eunt emere venit spõsus: ⁊ q̃ parate erãt Intrauerũt cũ eo ad nuptias ⁊ clausa est ianua. Nouissime vo veniũt ⁊ reliq̃ vgĩes dicẽtes dñe dñe aperi nobis. At ille respõdens ait. Amẽ dico vobis nescio vos vigilate itaq₃ q₂ nescit₃ diem neq₃ horã. Tu. ℟ Innumerabilis vginũ chorus sp₂eta libe₂o₂ ꝓpagine. Dũ sponso qui celis ẽ penni mẽte: Actu et habitu applicari maluit. ℣ Ecce flo₂entẽ mũdũ despectu mẽtis calcauit. Dũ spõso Glo₂ia pr̃i. Actu et habitu. In ii. noct. ãn. Offerent ĩ leticia ⁊ exultatione adducent in tẽplũ regis. psal Eructauit. ã Dñs virtutũ ipse dabit fo₂titudinẽ plebi sue bñdict⁹ de⁹. p̃s. Deus nr̃ refugiũ. ã. Uirgĩes q̃ parate erãt Intrauerũt cum domĩo ad nuptias. p̃s. Fundamenta. ℣⁹. Media nocte clamo₂ factus est. ℟. Ecce sponsus venit exite obuiã ei. Lectio. iiii.

Decẽ autẽ vginũ ꝙ quinq₃ admittuntur ⁊ quinq₃ excludunt bono₂um ⁊ malo₂ũ discretionem significat. Qua ꝓpter cũ virginitatis nomẽ hono₂abile ẽ cur receptis exclusisq₃ cõe ẽ deĩde q̃d sibi vult nũerus in vtraq₃ parte q̃narius: quid aũt significat oleũ mirũ videt ꝙ sapientes petẽtibus nõ coĩcant cum et invidere fas nõ sit eis q̃ ita ꝑfecte sunt vt a sponso recipiant: quo noĩe nullo dubitante dñs noster iesus xp̃us significatur: et miserico₂des esse opo₂teat ad p̃stãdum ex eo ꝙ habẽt p₂escribente illa eiusdẽ dñi sentẽtia dicentis omĩ petẽti te tribue Tu aũt ℟. Ieiunia carnalib⁹ epulis p̃tulerũt lectiões sacras cõuiuiis. Sicq₃ xp̃o dño seruire studuerũt. ℣. Cõnubia recusantes tp̃alia. Iesu spõsi copulã cõsecuti sũt. Sicq₃. ℟. ℣

Quid est aũt qđ posset dãdo nõ sufficere vtrisq₃: hec maxime augẽt q̃stionis difficultatẽ ꝙꝙ ⁊ cetera deligent cõsiderata vt oĩa in vnã rõnẽ cõcurrãt: nichilq₃ ĩ vnã ꝑtem dicat qđ ĩpediat aliã magna caucõ est adhibẽda videtur itaq₃ michi quĩq₃ vgĩes significare quĩtiꝑtitã vite cõtinẽtiã a carnis illiceb₂is. Cõtinẽdus ẽ enĩ animi appetit⁹ a voluptate oclo₂ũ a voluptate auriũ a voluptate olfaciẽdi gustãdi ⁊ tãgẽdi. Tu.

Rm Prudentes virgines acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus Et exierūt obuiam sponso et sponse. v9. Media nocte clamor fact9 est ecce sponsus venit exite obuiam ei. Et exierunt. Lec. vi.

SEd quia ista continentia ptim corā deo fit vt illi soli placeatur interiori gaudio conscientie ptim coram hominib9 tm̄ vt gloria capiatur humana. Ideo qn̄q dicuntur prudentes ⁊ quīq fatue/ vtreq tamē virgīes quia vtraq continentia est q̄uis diuerso fomite gaudeat lampades autē que manib9 portant opa sunt que scdm istam continentiam fiūt. Dictum est enim. Luceant opa vestra coram hominibus vt videant opa vr̄a bona ⁊ glorificēt patrē vestrū q̄ in celis est/ omnes vero acceperūt lampades suas: ⁊ exierūt obuiam sponso et spōse. Intelligendū est ergo xp̄i nomine censeri de quibus hic agitur. Non enim possunt q̄ xp̄iane non sunt: xp̄o sponso venire obuiam. Sed quinq fatue acceptis lampadib9 suis nō sumpserunt oleum secū. Tu autem domine. Rm. Beatissime virgines quaruz hodie solēnitas agitur. Se annulo fidei subarratas exultant. v Diuitias mundi huius cōtēpserunt Ideo spōsus xp̄s dilexit eas. Se annulo. Gloria patri. Sicut erat. In tertio nocturno ān Cantate domino omnes virgines eius: ⁊ benedicite nomen eius in secula. p̄s. Cātate. i. ān. Exultauerunt filie iude propter iudicia tua domine. p̄s. Dominus regnauit. ān. Jubilate virgines in cōspectu regis ⁊ vniuersi que habitant terram. p̄ Cantate. ii. v9. Prudentes virgines acceperunt oleum suū Rm Cū lāpadibus. Euāg. Secundum matheum.

IN illo tempore Dixit iesus discipulis suis parabolā hanc Simile est regnum celorum decem virginibus: que accipientes lāpades suas exierunt obuiā spōso et sponse Et reliqua. Ex sermonibus sancti Augustini epi in eadem lectiōe. l. vii.

Que sunt decem virgines quarum sunt quinq pruden tes et quinq fatue: non facile īdagari potest: verūtamē scdm ea que continet ipsa lectio: quā caritati vestre etiaz hodie volui recitare q̄tū michi dn̄s intellectum donare dignatur non michi videtur ista parabola vel similitudo

ad eas solas pertinere. Tu autem domine miserere no. Rm. Uirgines sancte castitatem quam chꝛisto sancta deuotione susceperunt Foꝛti animo seruauerunt. v. Pudorem virgineum mente ⁊ coꝛpoꝛe nullis blandimentis seducte Foꝛti animo Lec. viii.

Quae pꝛopꝛia ⁊ excellentioꝛi sanctitate virgines in ecclesia nominantur: quas etiā vsitatioꝛi vocabulo sctimoniales appellare cōsueuim⁹. Sed nisi falloꝛ hec similitudo ad vniuersam ecclesiam pertinet. Quare ⁊ si illas solas intelligeremus q̄ sanctimoniales vocātur. nūquid decem sunt absit vt tanta virginū multitudo ad tā exiguum numerum reuocet. Tu autem domine. R. Amatoꝛi suo virgines chꝛisto domino fidem seruantes omēs luxus seculi spꝛeuerūt. Et cū eo regnant in eternum. Usus Quarum pulchꝛitudinem respexit deus et visitauit ancillas suas. Et cum eo regnant

Lectio nona.

Hoꝛte autem dicat aliquis: quid si multe sūt nomine et tam pauce sunt in veritate vt vix decem inueniantur. Non ita est. Nam si solas decem intelligi vellet bonas: non ibi ostenderet quinq̄ fatuas. Si autem multe sint virgines que vocantur quare contra quinq; ostia claudūtur? intelligamus carissimi ad omnes nos id est ad vniuersam omnino ecclesiam istam parabolam pertinere non ad solas pꝛepositas de quibus antea docuimus nec ad solas plebes Sz magis pꝛoꝛsus ad omnes. Tu autem domine miserere nostri. Rm. Adducentur vt supꝛa ad vesperas. Usus Media nocte clamoꝛ factus est. Respōsoꝛiū. Ecce spōsus venit exite obuiā ei. In laudibus antipho Uirgines sancte dei oꝛate pꝛo nobis vt scelerum veniam per vos accipere mereamur. ps. Domin⁹ regnauit. ān Media nocte clamoꝛ factus est ecce sponsus venit exite obuiam ei. ps Jubilate. ān. Pꝛudentes virgines acceperunt oleum ī vasis suis cum lampadibus. ps Deus deus meus. ān O q̄ pulchꝛa est casta generatio cum claritate. psalmus Benedicite. antipho Tunc surrexerunt omnes virgines ille et oꝛnauerunt lampades suas. psalmus Laudate. Capitulum O q̄ pulchꝛa est casta gñatio vts. ad vcs. hy⁹.

En castitatis lilium: rex virginuz sanctissime: tu custos pudicicie: repelle fraudes demonū. Tu castis in visceribus: placaris deuotissime: nostros reat9 dilue: dimittens que peccauimus. Gaudentes festum colimus: sanctarum xp̄i virginū: q̄ puro corde dominū: secuti sunt in laudibus. Gratias precantes agimus: erramus viā dirige: tu pater indulgētie: nobis q̄sumus miserere.
Deo patri sit gloria. &c. v9 Mirabilis deus in sanctis suis. R. Et gloriosus in maiestate sua. ān Simile ē regnū celorum decem v̄ginib9 q̄ accipientes lampades suas exierunt obuiam sponso & sponse. p̄s. Benedictus. Orō. vts̄. Ad i. ān. Uirgines sancte dei orate. p̄. Deus in noīe tuo. Te iure. p̄s. Quicunq̧ vult. Ad. iii. ā. Media nocte. p̄ Legem. cp̄ D q̄ pulchra. R. Adducentur regi virgines post eam. Gloria. Adducentur. v Media nocte. orō ves̄. Ad vi ā. Prudētes virgīes. p̄s. Defecit. Capitulum
Emulor enim vos dei emulatione despondi eni vos vni viro virginem castā exhibere christo. R. Media nocte clamor factus est. v. Ecce sponsus. Gloria patri. Media nocte. v. Prudentes virgines. orō vts̄. ¶ Ad. ix. ān. Tunc surrexerunt. Caplm̄.
Sapientia vincit maliciam attigit ergo a fine vsq̧ ad finem fortiter et disponit omnia suauiter. R. Prudentes virgines acceperunt oleum in vasis suis cuz lampadibus. v. Et exierunt obuiam sponso et spōse. Cū lampadibus. Gloria Prudētes. v. Adducentur.
Ad ii. ves̄. ān. Uirgines sancte dei. cp̄m D q̄ pulchra. R. Beatissime v̄gines. hymn9. En castitatis liliū. v. Mirabilis deus. ān. Nesciētes thorum ī delicto habebunt fructum in refectione aīarum sanctarum. p̄s. Magnificat orō. vts̄. ¶ In natali vni9 matrone ad ves̄. sup psal. feria. ān. Simile est regnū celorum sagene misse in mari. vts̄. in natali vni9 virgi. ad vesperas. Capitulum
Mulierem fortem q̇s inueniet pcul et de vltimis finibus precium eius confidit in ea cor viri sui: & spoliis nō indigebit. R. Regnum mūdi Require ante laudes ī natali vnius v̄ginis & mar. p9
Huius obtētu de9 alme nostris: parce iā culpis

vicia remittens: quo tibi pueri resonemus almū: pectoris hymnum. Gloria patri genitoq; pli: et tibi ꝯpar vtriusq; semp: sp̄us alme de⁹ vnus omni: tēpore secli. Amen. V⁹. Diffusa ē grā. ān. Tota pulchra es amica mea et macula non est in te/ fauus distillās labia tua/ mel et lac sub lingua tua/ odor vnguentorum tuorū sup omnia aromata. iam enim yems transiit ymber abiit et recessit Flores apparuerunt vinie florētes odorem dederūt et vox turturis audita est in terra nr̄a. Surge ꝑpera amica mea veni de libano veni coronaberis. p̄s Magnificat. Oratio.

Deus omniū creator et rector qui hodiernū diē ī beate. N. festiuitate nobis exultabilem fecisti: p̄sta q̄s vt ipsius apud te interuenientib⁹ meritis ab oībus mereamur absolui peccatis. Per dn̄m.

Alia oratio de eadem: q̄ alternatis dicantur vicibus.

Preces populi tui q̄s domine clementer exaudi vt qui de festiuitate beate N letamur eius quoq; intercessione ad ineffabile supne beatitudinis gaudiū peruenire valeamus. Per dn̄m nostrū

Ad matu. Inuitato. Christū venerātes deū adorem⁹ regē regū. Qui in celis N. palmā hodie dedit eternā. p̄s. Venite exultemus. hymn⁹. Huius obtētu. ꝛc. In. i. noc ān Ecce tu pulchra amica mea ecce tu pulchra oculi tui colūbarū p̄s Dn̄e dn̄s nr̄. ān. Sicut lilium inter spinas: sic amica mea inter filias. p̄. Celi enarrant. ān. Fauus distillās labia tua sponsa: et odor vestimentorū tuorū sicut odor thuris. p̄. Dn̄i est terra. v̄. Diffusa est gratia. Lectio p̄ma.

Natalē dilectissimi matrone venerande N. cui dicatus est dies hodiern⁹ ꝓm̄ptis animis et deuotis suscipe: fideq; mirabilē in sanctis suis hanc eius famulam hymnis et canticis honorate habemus enī non paruū sacre institutionis documentū in hac sacra matrona nostra Carne quidē nō virgine sed mente vita grā et fide incorrupta qualiter apl's emulat dei emulatione inquit enim despondi enī vos vni viro v̄ginē castam exhibere christo Tu autem. R Diffusa ē grā ut s̄ ī natali vni⁹ v̄gi. et martyris in. primo noctur. Le. ii.

Hec itaq; quā proposuimus non immerito dicenda est v̄go: sed virgo cor

de nõ carne/ habet enim vgi-
nitatem suã mentis puritas
et fidei vginitas scdm quaz
virgo dicitur tota ecclesia q̃
tripharia p̃dicatur pudicitia
sũma vginalis media vidua
lis vltima cõiugalis Tu au
tem dñe. R. Propter verita
tẽ Uide supra in. i. noc vni⁹
virgi. et martyris Lectio. iii
Harum licet diuersa sit
pre graduũ diuersitate
cõditio ordinis tamen & me-
riti ratione nunq̃ inferiorez
proponit superiori Cũ ante
oculos eterni iudicis sepe mu
tat merita ordinuz qualitas
actionum/ vnde hanc sanctaz
matronam cuius merita ho
dierna celebritate venera-
mur in principio eius hic p̃-
conio preuenim⁹ q̃ digna sit
in ecclesia predicari. Cui⁹ ip
sa fundatur operibus opib⁹
sustentatur/ studiis roborat̃
& meritis honoratur/ hinc ni
mirũ ĩ opere cõiugali nõ pla
cuit voluptas libidinis sed
voluptas ꝓpaginis que ad
hoc solum consensit habita-
re cum viro vt multos here-
des haberet in celo que eius
fuit semp intentio amor xpi
& fidei constancia vitеq̃ eius
cõuersatio nobis etiã tacen-
tib⁹ eloquũtur. Cui⁹ mores
regula sunt iusticie. Cui⁹ ope
ra exempla sũt mĩe. Cui⁹ to-
ta corpor̃ habitudo plena sã-
ctitatis & gratie. Tu autem
dñe. R. Dilexisti iusticiã. re-
quire vs̃. i. i. noc. vnius vgi.
& marty. In. ii. noc. ã. Emis-
siones tue paradisus malor
p̃nicor cum pomorum fructi
bus. ps. Eructauit. ãn. Fons
ortorũ pute⁹ aquarũ viuen-
tiũ q̃ fluũt impetu de libano
ps. Deus noster refu. ãn Ue
nit dilect⁹ meus in ortũ suuz
vt comedat fructũ pomoruz
suor. ps. Fundamenta. vs⁹.
Specie tua & pulchritudĩe &c
Lucebat in ea Lctõ. iii.
quoddaz future patrie
decus: putaresq̃ totã factam
alterã ex altera atq̃ hic posi
tam hic non esse Sed iam in
celis conuersari Laudẽt alii
caducas generositates & fu-
scatas vultu pulchritudines
ac de spẽ adiectiua suam ipsi
nec improperent turpitudinẽ
nos magis approbam⁹ for-
mã vtutũ q̃ corporis clarita
tẽ q̃ putam⁹ fuisse gñis spõ-
sam cognouim⁹ supni regis
R. Ista est speciosa inter fi-
lias hierusalẽ: sicut vidistis
eã plenã charitate et dilectio
ne In cubilib⁹ & in ortis aro
marũ. v Ista ẽ q̇ ascendit de
deserto deliciis affluens. In
cubilibus. Lectio. quinta.

Huius totū studiū fuerat ecclesias iugiter frequētare/ paupes recreare p se et aliis exorare corpus incredibiliter macerare tāq mirabiliter afflictioni sue insistere vt essēt panes ei9 lachryme sue die ac nocte quapropt Si quid cōtagionis de preterita vita ɔtraxerat camino paupertatis ⁊ diuino martyrio nō ambigim9 fuisse relaxatā Nā p suis deliciis habuerit on9 pauptatis p risu lachrymas/ pro somno vigilias/ p thalamo oratoriū/ p cibo ieiuniū. Tu. R. Uēi electa. q̄re ī nata. vni9 vgi. ⁊ mar. f. ii.

Nec defuit tāte pfectio ni hostilis cōflict9: sed spūalē iudicis statū olophernis aggredit Et fugiētē euz bethleē balā euestigio prosequat Et q̄dez laboriosa sine pugna sed gloriosa fuit ista victoria duz ⁊ ille mucrone suo cōfodit Et iste nō īterit; idolis suis confundit. Quid enī aliud est luxuria nisi mucro diaboli. q̄d auaricia nisi ydolorum seruit9: q̄b9 duobus opposuit aduersarias castitatem ⁊ largitatē p quas ille ī sua vict9 tēptatōe duplici fugit īdut9 ɔfusione hui9 itaqz famule xp̄i nō īmerito trium phū collaudat eccl'ia Cuius aīa hodie penetrauit celestia Cui9 suffragia cūcta p orbez petit xp̄i familia Nos ergo dña dño nr̄o iā cōmēda nos a peccatis p̄cib9 tuis iā emūda vt tecū q̄nq cātare ī glīa sine termīo valeam9 p̄stante dño nr̄o iesu xp̄o cui ē honor in scl'a Tu. R. Audi filia. require sūr vts. In. iii. noc. ān Ueni in ortū meū soror mea spōsa miscui myrrhā meam cū aromatib9 meis p̄s Cantate. i. ān Comedi fauū cum melle meo bibi vinū meū cū lacte meo. p̄s. Dñs reg. exul. terra. ā. Talis ē dilect9 me9: et ip̄e est amic9 me9 filia hierusalē. p̄s. Cātate dño. ii v9 Adiuuabit eā de9 vultu suo:

In il (Euāge. scd̄m lucā lo tp̄e loquente iesu ad turbas Ecce mater ei9 ⁊ fr̄es stabāt foras querētes loqui ei. Et reli. Om. bti gre. pap̄

Scti euāgelii fr̄es kmī (f. vii breuis ē lectio recitata sz magnis misterior̄ pōderib9 grauida ies9 etenī ɔditor ⁊ redēptor nr̄ matrē se nosse dissimulat ⁊ q̄ ei mat sit: ⁊ q̄ ppīqui: nō p cognationē carnis sed p ɔmētionē sp̄s designat dicēs que est mater mea et q̄ fr̄es mei: q̄cūq enī fecerit volūtatē p̄ris mei q̄ ī celis ē ip̄e me9 frater ⁊ soror ⁊ mater ē

Quid nobis his verbis/ quid aliud innuit: nisi ꝙ obsequē-tes iussionib⁹ suis multos ex gentilitate collegit et iudeaꝫ ex cuius carne est genit⁹ non cognoscit. Tu. ℟. Accinxit beata M. fortitudine lūbos suos et corroborauit brachiū suū Ideoqꝫ lucerna eius nō extinguetur in sempiternum ℣. Gustauit et vidit qm̄ bona est negociatio sapiencie dei.

Video. Lectio octaua.

Mde et mater ei⁹ cum fratrib⁹ cū quasi nō agnosci tur foris stare ꝓhibet quia vi delicet synagoga icciřco ab auctore non recognoscit: q̇a legis obseruationes tenens spiritalem intellectū ꝑdidit/ et sese ad custodiā littore fo-ris fixit. Sed cū is qui volū tatē patris fecerit soror ⁊ fra ter dn̄i dicitur: ꝓpter vtrū qꝫ sexum qui ad fidē colligit mirū non est. Mirandū vero valde est quomō etiā mater dicatur. Fideles enī discipu-los fratres vocare dignatus est dicens ite nunciate fratri b⁹ meis. Qui ergo frater do mini fieri ad fidē veniēdo po terit querendū est quomodo etiā et mater esse poterit Sꝫ sciendū nobis est: quia q̇ chri sti soror et frater ē credendo efficitur mater predicando. quasi enī parit dn̄m qui eum cordi audientis infuderit et mater eius predicando effici tur: si ꝑ eius vocē amor domi ni in ꝓximi mente generatur Tu aūt. ℟. Induit me domi nus vestimēto salutis et īdu mento leticie circundedit me et tanꝙ sponsā decorauit me corona. ℣. Tradidit aurib⁹ meis inestimabiles margari tas et circundedit me vernā tibus atqꝫ chorustantib⁹ gē-mis/ et tanꝙ sponsam. Le. ix

Ad quā rem nobis ido-nee confirmandā adest beata M cuius hodie natali cia celebramus q̄ credēdo ex-titit ancilla xp̄i et p̄dicando facta est mater xp̄i Septē q̇p pe filios sicut in gestis eius emēdatioribus legit. sic post se timuit viuos in carne relī quere: sicut carnales paren-tes solent metuere ne mortu os p̄mittant In ꝑsecutionis enim labore deprehensa filio rum corda in amore superne patrie roborauit p̄dicando. Et ꝑturiuit spū quos carne peperat vt p̄dicatione ꝑeret deo: quos carne peperat mū-do considerate fratres caris simi ī femineo corpore virile pectus. ad mortē stetit imp-territa amittere se ī filiis lu mine veritatis timuit: si nō

fuisset orbata Nũquid ergo hanc feminã martyrẽ dixerĩ sed pluſq̃ martyrez Tu aũt. ℟. Regnum mundi vt supra ℣ Ora p nobis. In laud. ã Unguẽtũ effusũ nomẽ tuuz ideo adolescẽtule dilexerunt te nimis. p̃s Dñs reg. ãn Leua eius sub capite meo ⁊ dextra illi⁹ amplexabitur me. p̃. Jubilate ãn. Dũ esset rex in accubitu suo: nard⁹ mea dedit odorẽ suauitatis. p̃s. Deus de⁹ meus. ãn. Jam enim yems transiit ymber abiit et recessit. p̃. Bñdicite. ãn Sicut malũ inter ligna siluarũ sic amica mea inter filias. Laudate Cp̃z. Mulierẽ fortem ⁊c. Hymnus

AD sacruz cuius tumulum frequenter: membra languentiũ modo sanitati: quolibet morbo fuerint grauata: restituuntur Unde nunc noster chorus in honore: ipsius hymnũ canit hunc libenſ: vt piis ei⁹ meritis iuuemur: omne per euum. Sit sal⁹ illi decus atq̃ virt⁹: q̄ supra celi resĩdẽs cacumen: toti⁹ mũdi machinã gubernat: trin⁹ et vn⁹: Amẽ. ℣ Elegit eã. ãn Simile ẽ regnũ celoꝝ hõi negociatori q̄renti bonas margaritas ĩuẽta vna p̃ciosa dedit oĩa sua ⁊ comparauit eã p̃s. Bñd⁹. Orõ vt s̃. Ad. i. ã Unguentũ effusũ. p̃s. Deus in noĩe tuo Ad. iii. ãn Leua eius. p̃s. Legẽ pone. cp̃z Mulierẽ fortem. ℟. et ℣. de communi vni⁹ virgĩs ⁊ mar. Ad vi. ãn Dum esset. p̃s Defecit

ACcinxit fortitudine lumbos suos ⁊ roborauit brachiũ suum gustauit et vidit: quoniam bona est negociatio eius ⁊ nõ extinguetur in nocte lucerna eius Cp̃m orõ vt s̃. Ad. ix. ã Sicut malum. p̃s. Mirabilia. cp̃z Mulier timens deum ipsa laudabitur: date ei de fructu manuum suarum et laudent eã in portis opera eius. orõ vt s̃ Ad. ii. ves̃. ãn. sup p̃os. feriales Unguentum effusum. cp̃m. Mulierem fortem. hy⁹ Ad sacrum cuius. ℣. Adducentur. ãn. Laus tibi christe redemptor piissime que tantam sancte N dedisti gloriã vt te sponsam amans tuum membruz fieret eius clemẽs nos precatu per euum cõserua. p̃s. Magnificat. orõ vt s̃

¶ Finit cõmune sanctoꝝ

¶ Incipit seruitium beate marie virginis

¶ Uespere p aduentũ de sã

cta maria vsq ad vigi. nata lis dñi. ãn. Prophete p̄dicauerunt nasci saluatorẽ de vgine maria. p̄s. Letat9. Ad te leuaui Misi q2. Qui cõsi. In conuer. In fe. iii. qñ isti p̄di. p̄s. ad veſ. de die dicunt tunc ad veſ de sctã maria dicant isti p̄s videl3 Dixit dñs. Confitebor. Btũs vir. De profũdis. Memẽto qd obseruet i oĩ fe. iii. p totũ annu3 qñ fit de sctã maria cõmẽo. In cõ

Euentu. Cp̄m. Isaie vii Ecce vgo concipiet ⁊ pariet filiũ: et vocabit nomen eius ẽmanuel: butyrũ et mel comedet: vt sciat reprobare malũ: ⁊ eligere bonum. Aue maris stella. v. Diffusa est. ãn. Ne timeas maria inuenisti gratiã apud dñm: ecce concipies ⁊ paries filiũ alla

Ops. Magnificat. Orõ. Concede nos famulos tuos q̃s dñe deus ppetua mentis ⁊ corporis salute gaudere: ⁊ gloriosa btẽ marie sẽper virginis ĩtercessione a p̄senti liberari tristicia ⁊ eterna perfrui leticia. que termi netur. Per xp̄m dñm nostrũ Amen. Non dicitur Dñs vobiscum. nec Benedicamus sed statim dr̃ memo. de sãcto spiritu. ãn Ueni sancte spũs v. Emitte spiritum. or. De9 qui corda. Deĩde fiat memo. de sctõ ĩ cui9 honore dedicata est ecclesia vt ĩ p̄bẽdatis vel aliis ecclesiis parrochialib9 Et postea fiat mẽo. de reliq̃s ãn. Corpora sanctor. v. Beati qui habitant. Oratio.

Propiciare q̃s dñe nobis famulis tuis p sanctorũ tuorum quorũ reliquie in hac continent ecclesia merita gloriosa: vt eor pia ĩtercessione ab oĩbus semper protegamur aduersis. Per xp̄m

Alia oratio ad matut. Presta q̃s op̄s deus: vt sanctorum tuorum quorũ reliquie in hac continent ecclesia nos ꝓtegant merita: quatenus eorum precibus trãq̃lla pace in tua iugiter laude letemur. Per. Mẽo. de oĩb9 sanctis per aduen. cũ ista. ãn Ecce dñs veniet ⁊ omnes sãcti eius cum eo: ⁊ erit in die illa lux magna alleluya. v. Ecce apparebit dñs sup nubem candidam. R. Et cum eo sã

Ctorum milia. Oratio. Conscientias nostras q̃ sumus dñe visitando purifica vt veniens iesus xp̄s fili9 tuus dñs noster cum oĩb9 sãctis paratã sibi in nobis ĩueniat mansionẽ. Qui tecum. Memo. de pace. ãn. Da pacẽ v. Dñe fiat pax. or. Deus a

quo q̄ terminetur sic p dn̄m no. ie. xp̄m rc. cū Dn̄s vo. et Bn̄dicamus. Alia oro. subse quēs ad mat. dr̄ tantū. Oro

Deus auctor pacis et amator quē nosse vi= uere cui seruire regnare ē: p tege ab oībus impugnationi bus supplices tuos: vt qui in defensione tua confidimus nullius hostilitatis arma ti= meamus. Per dn̄m nostrum Dn̄s vobiscuz. Bn̄dicamus dn̄o. Ad cōple. de sctā maria p aduen. ān. Btā es maria q̄ credidisti: pficienf in te q̄ di cta sūt tibi a dn̄o allā. p̄. Us ꝙquo. Judica. Sepe ex. Dn̄e non est. cp̄m. Sicut cyna. y9. Uirgo singula. Uitam. Sit laus. v. Elegit. ān. Ecce an= cilla dn̄i fiat michi scd̄m ver bum tuū. p̄s. Nūc dimittis. or. Grām tuā q̄ terminef sic Per eūdē dn̄m nr̄m iesū xp̄z filiū Dn̄s vo. Bn̄dicam9 do mino. Ad matu. de sctā ma= ria p totū aduen. qn̄ non fit plenum seruitiū de ea. Inui. Aue maria gratia plena Do minus tecum. p̄s. Uenite. y9. Quem terra. Dn̄ica r fe. ii. ān. Benedicta tu in mulieri bus r benedictus fructus vē tris tui: p̄s. Domine domin9 noster Celi enarrant Dn̄i ē terra. v. Specie tua. Fer. iii ān. Specie tua r pulchritudi ne tua intēde prospere proce= de r regna. p̄. Eructauit De us noster refugium Funda= menta. v. Diffusa. Fer. iiii. ān. Gaude maria virgo cun= ctas hereses sola interemisti in vniuerso mundo. p̄s. Can tate. i. Dn̄s regna exul. Can tate. ii. v. Specie tua Fer. v vi. r sabba. quando non fit plenum seruitium de sctā ma ria idē ordo an̄arū r p̄. r v. seruetur que in pre. fe. Lcō i.

Egredietur virga de ra= dice iesse: r flos de radi ce eius ascēdet Et requiescet sup eū sp̄us dn̄i: sp̄us sapien tie r intellectus: sp̄us consi= lii r fortitudinis: sp̄us scien= tie r pietatis: r replebit eum sp̄us timoris domini Hec di cit R. Missus est gabriel an= gelus ad mariā vginē despō satam ioseph nunciās ei ver bum: r expauescit vgo de lu= mine: ne timeas maria: inue nisti grām apud dn̄m ecce cō cipies r paries Et vocabitur altissimi fili9. v. Dabit ei do minus de9 sedē dauid patris eius r regnabit in domo ia= cob in eternū. Et. l. ii.

Non scdz visionē oclor iudicabit: neꝙ scdz auditum auriū arguet sed iudicabit ī iusticia pauperes: r arguet in

eq̄tate ꝑ mansuetis terre Et pcutiet terrā ṽga oꝛis sui et spiritu labioꝛū suoꝝ interficiet impiū. Et erit iusticia cī gulum lumboꝛū eius: ꝛ fides cinctoꝛium renū eius. Hec dicit. ℟. Aue maria gratia plena dn̄s tecū. Spiritus sanct⁹ supueniet in te: ꝛ virtus altissimi obumbꝛabit tibi: quod enim ex te nascetur sanctum vocabitur filius dei. ℣. Quō modo fiet istud qm̄ virū nō cognosco: et respondens angelus dixit ei. Spiritus sanctus. Lectio tertia.

Locutus est domin⁹ ad achaz dicēs. Pete tibi signū a dn̄o deo tuo in ꝓfundū inferni siue in excelsum supꝛa. Et dixit achaz. Nō petam et non tentabo dn̄m. Et dixit Audite ergo domus dauid. Nunquid parū vobis est molestos esse hominibus qꝛ molesti estis et deo meo. Pꝛopꝫ hoc dabit dn̄s ipse vobis signum. Ecce virgo concipiet et pariet filium: ꝛ vocabitur nomen eius emmanuel. Butyꝛū et mel comedet: vt sciat repꝛobare maluz ꝛ eligere bonum. Hec dicit. ℟. Suscipe verbum ṽgo maria quod tibi a dn̄o per angelum transmissum est concipies ꝑ aurez deū paries ꝛ hominem. Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres. ℣. Paries q̇dē filium sed virginitatis non patieris detrimentū efficierꝭ grauida et eris mater semper intacta. Ut bene. Gloꝛia. Ut bene. Non dicatur p̄s. Te deum ꝑ totū aduen. an̄ lau. ℣. Sancta dei genitrix intercede. In laudi. hec sola anti.

Prophete pꝛedicauerūt nasci saluatoꝛem de virgine maria p̄s. Dn̄s regnauit. Ceteri p̄i consueti. cp̄. Ecce virgo cōcipiet. hy⁹. O gloriosa femina. ℣. Elegit eā deus. ān. Spiritus sanctus ī te descēdet maria ne timeas habens in vtero filium dei alleluya. p̄s. Benedictus. orō. Concede nos. q̄ sic termineꝫ Per xp̄m dn̄z no. sicut ad vs̄ supꝛa dictū ē. Et fiat memo. de sc̄tō spū: ꝛ de sc̄tō ecclesie ꝛ reliquiis: et de oībus sanctis et de pace vts̄. ad vs̄. Ad. i. ꝛ ad oēs alias hoꝛ. ꝑ totū annū qn̄ non fit plenū seruitiū de sācta maria dicaꝫ hic hy⁹ Memēto salutis auctoꝛ Maria plena gratia. Gloꝛia tibi ān. Pꝛophete p̄di. p̄. Deus in no. Laudate do. oēs gē. Confitemini. Capm̄. Isaie. xi.

Egredietur virga de radice iesse: et flos de radice eius ascendet: et req̇escet

super eũ spũs dñi. Rm. Aue maria. v. Diffusa. Oratio.
Deus qui de beate marie virginis vtero verbum tuum angelo narrante carnem suscipere voluisti p̄sta supplicibus tuis: vt q̄ vere eam dei genitricem credimus: eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per eundem xp̄m dñm nostrũ. Bñdicamus dño. Ad. iii. ãn. Missus est gabriel ãgelus ad mariã vginem desponsatã ioseph. p̄s. Ad dñm cum tri. Leuaui Letatus sum. Cp̄m. Jsaie xi.
Non scdm visionẽ oculoꝝ iudicabit. neq₃ secundũ auditũ auriũ arguet sed iudicabit in iusticia pauperes: et arguet in equitate p mansuetis terre. R. Diffusa est gratia. v. Specie tua. or. Deus qui. Ad. vi. ãn. Angelus dñi nunciauit marie ⁊ concepit de spũ sancto alla. p̄. Ad te leuaui. Nisi q2. Qui confidunt. Capm. Jsaie. xi.
Et percutiet terram vga oris sui: ⁊ spũ labiorum suoꝝ interficiet impiũ: et erit iusticia cingulũ lũborum eius: ⁊ fides cinctorium renum eius. R. Specie tua ⁊ pulchri. v. Adiuuabit eã. oro Deus qui. Ad ix. ãn. Aue maria gratia plena dñs tecũ benedicta tu in mulierib9 alla p̄i. Jn conuertendo. Nisi dominus. Vtĩ oẽs. Cp̄. Jsa. vii
Locut9 est dñs ad achaz dicens pete tibi signuz a dño deo tuo in pfundũ inferni: siue in excelsum supra et dixit achaz: non petam et nõ tentabo dñm. R. Adiuuabit eam. v. Elegit eã. ¶ Hic ordo de vespis ⁊ matu. sãcte marie seruetur p totũ aduẽ. nisi qñ fit plenũ serui. de ea. Per totum ãnũ dicant ves. ⁊ matu. de sancta maria ĩ cõuentu nisi in dupl. fes. ⁊ nisi in vig. nat. dñi: vsq₃ ad octa sancti stephani ⁊ nisi ĩ vigil. epy. ⁊ nisi a cena dñi vsq₃ ad octa. pasch. ⁊ nisi in ebdo. pẽthe. ¶ Qñ fit plenũ seruitiũ de sctã maria p totũ aduen. Ad veš. sup p̄os fer. ãn. Prophete p̄dicauerunt. Cp̄. Ecce virgo concipiet. y9. Aue maris stella. v. Egredietur virga. ãn. Ne timeas. p̄s. Magñt oro. Deus qui de btẽ. Memoria de aduen. Cõpleto. de aduen. non mutatur nisi q ĩ fine hymni dr. Gloria tibi domine: qui natus. Ad matutiũ Jnuitato. Jn honore. p̄. Uenite hy9. Quem terra pon. ãn. Benedicta tu. p̄s. Dñe dominus noster. Et cetere ãne cum suis p̄is. vsq₃ ad. ix. ãn.

que erit. Rorate celi desuper et nubes pluant iustū aperiatur terra ꝛ germinet saluatorem. Ducere has ā. cū suis. p̄. inferi⁹ in serui. btē marie ab octa. epy. vsqꝫ ad puri. Vsus Egredietur virga. Lectio. i.

Missus est gabriel angelus a deo in ciuitatem galilee cui nomen nazareth: ad virginē desponsatā viro cui nomen erat ioseph de domo dauid: ꝛ nomen virginis maria. Ad mariam ergo virginē gabriel mittitur: q̇ dei fortitudo noīatur. Illū q̇ppe nunciare veniebat: qui ad debellandas aereas potestates humilis apparere dignat⁹ ē De quo p psalmistā dicitur. Dn̄s fortis et potens: dn̄s potens in prelio. Et rursus Dominus ꝟtutū ip̄e est rex glīe. R. Missus est gabriel. Le. ii.

Per dei ergo fortitudinē nunciandus erat q̇ virtutū dn̄s fortis ꝛ potens in prelio cōtra potestates aereas ad bella veniebat. Multas ob causas nō de simplici virgine: sed de despōsata voluit dn̄s nasci. Primo videlicet vt p gn̄ationē ioseph cui⁹ maria cognata erat marie quoqꝫ nasceretur origo. Neqꝫ enim mos est scripture genealogiam feminaꝝ texere. Nā et de vtroqꝫ intelligi potest: qḋ dicit de domo dauid R. Aue maria. Lectio tertia.

Deinde ne velut adultera lapidaretur a iudeis: malēs aliquos de ortu suo q̄ꝫ de pudore dubitare parentū simul et virginib⁹ ip̄udicis occasionē tollēs ne matrē quoqꝫ saluatoris dicerēt falsis suspicionibus infamatam. Tertio vt in egyptum iens ꝛ inde rediens haberet viri solatiū q̇ integerrime ꝟginitatis custos pariter ac testis existeret. Quarto ne partus eius dyabolo pateret. et eū quasi de virgine natū cognosceret: ꝛ forsitā quasi ceteris hominibus eminentiorem morti tradere tīeret. R. Suscipe ver. Nō repetat. iii R. ī ꝯme. btē marie nec etiā de fes. loci qꝫ p totū aduen. a septuage. vsqꝫ ad xl. obseruatur V. Ora p nobis. In laudib⁹ ān. Prophete p̄dica. p̄s. Dn̄s regna. cp̄ꝫ. Ecce virgo. hy⁹. O gloriosa fe. V. Elegit ān. Sp̄ūs sctūs. p̄. Bn̄d⁹. or De⁹ q̇ de btē. Mēo. de aduē. Ad. i. ān. Prophete p̄dica. p̄s Deus in no. p̄s. Btī ima. p̄s. Retribue. ā. Te iure. p̄. Qui cūqꝫ. R. Iesu xp̄e. Qui de vir. Ad. iii. ān. Missus ē. p̄s. Legē pone. cp̄. Ecce virgo. R

Diffusa. ỽ. Specie. or. Deꝰ q̇ de. Ad. vi. ān. Angelꝰ do. p̄ Defecit. cp̄. Egredietur virga. ℟. Specie tua. ỽꝰ. Adiuuabit. Ad. ix. ā. Aue maria. p̄s. Mirabilia. cp̄. Non scđz. ℟ Adiuuabit eā. ỽ. Elegit. or. vt̄s. Hic ordo de matu. ⁊ vesp. de sctā maria in fer. ⁊ qn̄ fit plenū serui. de ea seruet vsq3 ad vigi. nat. do. ¶ Hic incipiūt matu. de sctā ma. a nat vsq3 ad purifica. Inuitato. Aue maria. p̄s. Venite. Hyꝰ.

Caste parentis viscera: celestis intrat gr̄a: venter puelle baiulat: secreta q̄ non nouerat. Domus pudici pectoris: tēplū repente fit dei: intacta nesciēs virū: verbo concepit filium. Gloria tibi domīe: q̇ na. Die do. et ī fer. p ebdo. āe. p̄i. ⁊ ỽ. vt̄s. notatū est. Lectio. i.

Sancta maria ỽgo virginū mater et filia regis regum oīm tuū nobis īpēde solatium: vt celestis regni p te mereamur habere premiū et cum electis dei regnare imp petuū. ℟. Sctā ⁊ īmaculata virginitas q̇bꝰ te laudibꝰ efferā nescio. Quia quē celi capere nō poterāt tuo gremio cōtulisti. ỽ. Bn̄dicta tu ī mulieribꝰ ⁊ benedictꝰ fructꝰ vētris tui. Quia. Lectio scđa.

Sancta maria piarum piissima ītercede p nobis sctāꝝ sctīssima: vt p te ỽgo nr̄a sumat p̄camina: q̇ p nobis natꝰ regnat sup ethera: et sua caritate nr̄a deleātur peccamina. ℟. Beata es maria q̄ dn̄m portasti creatorem mūdi Genuisti q̇ te fecit et in eternū pmanes ỽgo. ỽꝰ Aue maria gr̄a plena dn̄s tecū Genuisti. Lectio. iii

Sancta dei genitrix q̄ digne meruisti concipere quez totus orbis neq̇uit cōphēdere tuo pio interuētu culpas nostras ablue: vt pennis sedem glīe p te redēpti valeamus scandere: vbi manes cū filio tuo sine tēpore. ℟. Te laudant angeli sancta dei genitrix que virū non cognouisti ⁊ dn̄m in tuo vtero baiulasti concepisti per aurē dominū. Ut benedicta dicaris inter oēs mulieres. ỽ. Ipsuz genuisti et in p̄sepe posuisti quē adorat multitudo angeloꝝ. Ut. Gloria. Ut. p̄s. Te deum. Sciendū est q̄ qn̄cūq3 dicūtur matu. de sancta maria dr̄ Te deū. nisi in aduentu dn̄i. ⁊ a lxx. vsq3 ad pasch. ỽ. Sctā dei ge. In lau. ā. O admirabile. p̄. Dn̄s reḡ. Cp̄.

Maria ỽgo semp letare que meruisti xp̄m por-

tare celi et terre conditorem qr de tuo vtero ptulisti mũdi saluatorem. Deo gratias

Hy⁹ Enixa est puerpera: quem gabriel predixerat: quem matris aluo gestiens: clausus iohannes senserat. Gaudet chorus celestium: et angeli canunt deo: palamq fit pastoribus: pastor creator omniũ. Gloria tibi dñe: qui natus. v. Elegit eaz ãn. Beatus venter qui te portauit xpe et beata vbera q te lactauerũt dñm et saluatorẽ mundi alla. ps. Bened. oro. Cõcede nos. Memoria de sãcto spiritu et de sec. loci et de reliquiis et de oĩbus sctis. ã. Exultabunt sancti in gloria letabuntur in cubilibus suis. v. Mirabilis deus. or. Omniũ sanctor. Deinde fiat memo. de pace. Ad. i. y⁹. Memento salutis. ãn. O admirabile ps. De⁹ ĩ noĩe. cp. Ad titũ. ii.

APparuit gratia dei saluatoris nostri omnib⁹ hominibus erudiens nos: vt abnegantes impietatem et secularia desideria sobrie et iuste et pie viuamus in hoc sclo Rm. Aue maria. v. Sancta dei genitrix. Oratio.

DEus qui salutis eterne beate marie vginitate fecunda humano generi premia prestitisti: tribue qs: vt ipsam p nobis ĩtercedere sẽtiamus per quam meruim⁹ auctorem vite suscipere dñm nostrum iesum xpm filiũ tuum. Amen. Benedicam⁹ dño. Deo gratias. Hoc modo debet hec oro termiari. ad omnes hor. pterq ad ix. q tũc debet sic termiari. dñm nostrũ iesũ xpm filiuz tuũ: qui tecũ viuit et regnat in vnitate spiritussancti deus p omnia secula secular. Amen. Dominus vobiscum Et cum. Bñdicamus dño. Ad. iii. ã Quã do nat⁹. capm. Ad titum. iii.

APparuit benignitas et humanitas saluatoris nostri dei non ex operib⁹ iusticie q fecimus nos: sed scdz suã mĩam saluos nos fecit. R. Sancta dei genitrix. v⁹. Post partum. Ad. vi. ã. Rubum. Capm. Ad titum. iii.

TE laudant angeli sancta dei genitrix q virũ non cognouisti et dñm ĩ tuo vtero baiulasti. R. Post partum. v Speciosa. Ad. ix. ãn. Germĩauit ra. cp. Ad titũ. iii

VIrgo verbo concepit virgo pmansit virgo peperit regem omnium regũ R Speciosa facta es. v. Dignare. Ad vespas ãn. Post p tum. ps. Letatus sum. In. iii

tñ fer. dñr p̄i Dixit dñs. Cō fitebor. Beatus vir. De pro fundis. Memento Capitu. Beata es (Ad titū. iii. maria q̄ dominū porta sti creatorem mundi genui-sti qui te fecit et in eternū per manes virgo. hy⁹. Enixa est Gaudet chorus Gloria tibi. v⁹ Diffusa est. ān. Nesciens mater virgo virum peperit sine dolore saluatorem secu-lorum ip̄m regem angelorū sola virgo lactabat vbera de celo plena. p̄s. Magt. or. Cō cede nos. Mēo. vts. ad ma-tu. subnotatū est ita tamē ꝙ de oībus sanctis fiat memo. cū hac ān. Sancti dei omnes v. Letamini. orō. Infirmi-tatem. Ad compl. ān. Cōple ti sunt dies marie vt pareret filium suū p̄mogenitum. p̄s. vsqquo. Cp̄m. Sicut cyna-momum. hy⁹. Uirgo singu-laris. v. Elegit eam. ān. Ec-ce completa sunt oīa que di-cta sunt p angelum de v̄gine maria. p̄s Nunc di. Orō Cō cede q̄s misericors de⁹. Et di catur ad cōpl. btē v̄gis p to tum annū extra aduentū et tp̄s pasch. ¶ Dñ vero fit ple num seruī. de sctā maria ab octa. epy. vsq ad purifi. bea te marie. Ad veš. ān. Post p tum. p̄i fer. cp̄. Beata es ma-ria. Non dr̄ R. hy⁹. Enixa ē. v. Sancta dei genitrix. ā Ne sciens mater. p̄s. Magt. orō Deus qui salutis. Memo. de aliquo sancto si hēat fiat tm̄ Nulla eī fiat mēo. de omīb⁹ sctīs. Ad cpl. oīa fiant sicut in dñicis hui⁹ tp̄is. cū hac. ā Glorificamus te. p̄s. Nūc di mittis. Preces ad cōpl. more solito et c. Ad matu. Inuita. In honore beatissime virgi nis marie Jubilemus dño. p̄s. Uenite. hy⁹. Caste paren tis. In. i. noc. ān. Benedicta tu in mulieribus et benedi-ctus fructus ventris tui. p̄s. Dñe dñs noster. ān. Sicut mirrha electa odorem dedisti suauitatis sācta dei genitrix p̄s. Celi enarrant. ān. Spe-ciosa facta es et suauis in de-liciis tuis sancta dei genitrix p̄s. Dñi est ter. ā. Specie tua et pulchritudine tua intende prospere ꝑcede et regna. p̄s. Eructa. ān. Adiuuabit eam deus vultu suo: de⁹ in medio eius non commouebitur. p̄s Deus noster refugiū. ān. Si cut letantiū oīm nr̄m habita tio est in te sancta dei geni-trix. p̄s. Fūdamēta. ā. Gau-de maria virgo cunctas here ses sola īteremisti in vniuer so mundo. p̄s. Cantate. ān. Dignare me laudare te v̄go

sacrata: da michi virtutē cō tra hostes tuos. ps. Dn̄s regna. ex. ān. Post partū virgo inuiolata pmansisti dei genitrix intercede p nobis. p. Cātate. ii. v. Sctā. dei ge. Lc. i.

Parturiente maria nat⁹ est nobis dei fili⁹ vt germane carnis nr̄e cōceptione product⁹ creato a se hoī et pietatē paternā et fraternū largiretur affectū Et nat⁹ sane ab intacta ē feīa: vt eū hoīez testaretur partus humanus et deū pbaret eterna v̄ginitas. Nā sicut nō poterat nisi caro de carne nasci: ita non poterat dei caro de feīeo vtero nisi sine generāte prodire ppt quod ait angelus beatissime marie. Spūsscūs superueniet ī te et virtus altissimi obumbrabit tibi. Et qd̄ nascetur ex te sanctū vocabitur fili⁹ dei. R. Sctā et īma. l. ii.

Spūs inq̇t scūs supueniet in te. Idcirco tibi frater spūs v̄tutē scī angelicus sermo p̄texit: ne cōiecturis carnalis disputatiōis hebetatus celeste tibi ipse mysteriū terrena argumētione confundas. An nō putas eū nouū puerū in aluo v̄ginis potuisse formare: q̇ cū p̄mu̇z cōderet hoīem nec semen patris nec viscera materna q̄si uit. Dic itaq̧ q̄cūq̧ es supne dispēsatiōis arbiter et discursor: q̄ tibi videtur virt⁹ eminentior: aut partū dedisse v̄gini: aut pfectū hoīem creasse de terra. Prim⁹ enī hō vt ait aplus de terra terrenus secundus hō de celis celestis. R. Btā es maria. Lctō. iii.

Si cōtra naturā esse cōtendis qd̄ in mysterio redēptionis nostre: sine viro puella asseritur ɔcepisse Cuius queso nature ē qd̄ in parēte generis nr̄i caro sine carne formata est. Que ē ista ratio īmo q̄ ceca contentio: vt non credatur de⁹ posse facere hoīem de femina quē creditur fecisse de puluere Si oīpotētis o homo tali in negocio esse pspicis voluntatē: de opere cur retractas. Oīa enī sicut legitur q̄cūq̧ voluit dominus fecit in celo et in terra Et si sollicitus pscruteris p̄ter hunc legitimū hūane conceptiōis vsum tres valde mirabiles nascendi species operatam reperies trinitatē Et prima est siquidē q̄ adam figuratus est ex limo. Secūda q̄ mulier formata est ex masculo. Tertia que est celestis q̄ xp̄s pcessit ex v̄gine. Rm. Te laudāt. v. Ora p nobis. In laud. hec sola ān. O ad-

mirabile cõmerciũ. cp̃. Appa ruit benignitas. hy⁹. Enixa est puerpera. v̇. Elegit eã de⁹ ãn. Btũs vẽter. p̃s. Bñd. or Deus q̇ salu. Memo. vt̃s. si aliqd fe. habeatur. Ad. i. ãn. O admirabile. p̃s. Deus in noĩe. p̃s. Bti immaculati. p̃s Retribue. ã. Te iure. p̃. Qui cunq; vult. R. Jesu xp̃e. vl⁹ Qui de virgine. Ad. iii. ãn. Quando natus. p̃s. Legẽ po ne. cp̃. Apparuit benignitas. R. Scta dei ge. v̇. Post ptũ. or Deus q̇ salu. Ad vi. ãn. Rubum quẽ. p̃s Defecit. cp̃; Te laudant. R. Post ptum v̇. Speciosa facta es. Ad. ix. ãn. Germinauit. p̃s. Mirabi lia. cp̃. Uirgo verbo cõcepit. R. Speciosa facta. v⁹. Ele git eam. oro vt̃s ¶ Post pu rifi. vero vsq; ad aduen. dñi qñ non fit plenũ serui. de san cta maria hoc modo dicãtur matu. de ea. Inuita. Aue ma ria. p̃s. Uenite. hy⁹. Quẽ ter ra. ãe. p̃i. ⁊. v̇. sicut supra no tati sunt. l. i. Sctã maria vir go. R Sctã ⁊ ĩma. l. ii. San cta maria piar. R. Beata es maria. l. iii. Sancta dei ge nitrix. R. Felix nãq; v̇. Ora pro populo. et dr̃ in fine sic. quicunq; celebrant tuam cõ memorationem. Quia ex te. Gloria. Quia ex te. p̃s. Te de um. v̇. Sancta dei geni. In laudi. ãn. O admirabile. p̃s. Dñs regnauit. ⁊ ceteri p̃i. cõ sueti. cp̃. Maria virgo. hy⁹. O gloriosa femina. v⁹ Ele git R. Habitare fa. ã. O glo riosa dei genitrix vgo. p̃. Be ned⁹. or. Concede nos. que terminetur sic. Per christum dñm nostrũ. Amen. sine Do minus vobiscum. ⁊ sine Be nedicamus dño. In fine me mo. de sancto spiritu. ⁊ de fe sto loci ⁊ de reliquiis, et de oĩ bus sanctis ⁊ de pace sicut an te. Ita tñ q̈ in tempore pasch fiat memo. de omnibus san ctis tam ad ves̃. q̃ ad matu. sicut in. ii. fe. post octa. pasch notatum est. Ad primam. ãn O admirabile. p̃s. Deus in nomine. p̃s. Laudate domi num. p̃s. Confitemini. iiii. cp̃ In omnibus requiem. Rm. Aue maria. v̇. Sãcta dei ge nitrix. oro. Concede nos. q̇ termĩet sic ad oẽs hor̃. preter q̃ ad. ix. Per x. do. no. Amẽ. v̇. Benedicamus dño. Rm. Deo gratias. Ad nonã vero ita finiatur p do. no. ie. xp̃m fi. t. q̇ te. vi. ⁊ reg. in vni. s. s. de. p oĩa se. se. Amẽ. Dñs vo Et cũ. Bñdicam⁹. Deo gra. Ad. iii. ãn. Qñ natus. p̃s. Ad dñm cũ tri. cp̃. Ab initio. R. Sctã dei ge. v̇ Post partum

Ad vi. ān. Rubū quē. p̄s. Ad te le. cp̄m Et sic in syon. ℟. Post partum. ℣. Speciosa. Ad ix ān. Germinauit. p̄. In conuertendo. cp̄m Et radicaui. ℟. Speciosa facta. ℣. Dignare me Ad vež. ān Post ptum p̄s. Letatus. vel in fe. iii p̄s. Dixit dn̄s. ⁊ ceteri p̄i consueti cp̄. Beata es ma. hym⁹ Aue maris stella. ℣. Diffusa ān Sancta maria succurre. p̄s. Magnificat o͞ro Cōcede nos Et finiatur sicut ad matu. Memoria sicut supra dictum est. Ad cōpleto. ān. Cū iocunditate. p̄s. Usq̄quo. cp̄ Sicut cynamomum. hymn⁹ Uirgo singularis. Uitam p̄sta. Sit laus. ℣⁹. Elegit eam ān. Glorificamus te. p̄s. Nūc di. o͞ro. Concede q̄s misericors deus. sed in tp̄e pasch. vsq̄ ad vigi. ascen. ac etiā p ad uen. dr̄ or̄ Grām tuā ¶ Dn̄ vero fit plenū seruitiū de sā c͞ta maria a purifi. beate marie vsq̄ ad aduen. dn̄i extra tp̄s pasch. hoc mō fiat serui. Ad vež. sup p̄ ān Post ptuz p̄i. fer̄ Cp̄m Beata es maria non dicat. ℟. hy⁹ Aue mar͞ stella. ℣⁹ Sācta dei genitrix ān. Sancta maria succurre miseris. p̄s. Magnificat. or̄ Concede nos. Memoria fiat de aliquo sancto si habeatur

Completo. tp̄ale non mutatur nisi q̄ in fine hymni dicetur Gloria tibi dn̄e: qui nat⁹ et sup p̄. Nunc dimittis dicetur ān. Glorificam⁹. Ad matu. Inuita. In honore btīssime marie v͞ginis iubilem⁹ dn̄o. p̄s. Uenite exulte. hy⁹. Quem terra pōthus. ān. Benedicta tu in mulieribus ⁊ benedictus fructus ventris tui p̄s. Dn̄e dn̄s noster. ān. Sicut mirrha electa odorem dedisti suauitatis sancta dei genitrix. p̄s. Celi enarrant. ān Speciosa facta es et suauis in deliciis tuis sancta dei genitrix. p̄s. Dn̄i est terra. ān. Specie tua et pulchritudine tua intende prospere p͞cede ⁊ regna. p̄s. Eructauit cor meum. ān. Adiuuabit eā de⁹ vultu suo: deus in medio ei⁹ non commouebit͞. p̄s. Deus noster refugium ⁊ virtus. ān Sicut letantiū omniū nr̄m habitatio est in te sancta dei genitrix. p̄s. Fundamenta. ān. Gaude maria virgo cunctas hereses sola interemisti in vniuerso mundo. p̄s. Cātate. i. ān. Dignare me laudare te virgo sacrata: da michi virtutē contra hostes tuos. p̄s. Dominus regnauit exul. ān. Post partum virgo inuiolata permansisti: dei ge

nitrix intercede pro nobis. ꝟ. Cantate. ii. ꝟ. Sancta dei genitrix. Lectio prima

O Alma virgo maria tãto cunctis angelorum spiritibus oĩmqꝫ electorũ aĩab⁹ ĩ conspectu filii tui domini nostri iesu xp̃i es gloriosior quãto ab ip̃o fieri meruisti beatior. Obsecram⁹ ergo lachrimosis suspiriis: vt nũc ad gemitum nostri meroris aurez inclines magnifice pietatis. Nos quidẽ ꝓ ĩnumerabilib⁹ delictis infernale suppliciuꝫ meruimus: vbi nullaten⁹ penitentie datur locus. Quoniam fidẽ aliquando domino nostro iesu xp̃o ꝓmisim⁹ sed male viuẽdo hacten⁹ mẽtiti sumus. ℞. Sancta et ĩmaculata. Lectio scd̃a

Surge ergo btã virgo maria misericorditer actura ꝓ nobis Surge ⁊ ãplectere mĩam redẽptoris Da p̃ces ꝓ nobis quos cernis offensos ante oculos conditoris. Cecos cordium oculos terge atqꝫ semitas iusticie ostende. Orãdo a nobis vicia subtrahe: atqꝫ sancta plãtaria virtutũ nobis insere. Impetra cursum quo consequitur supnum brauium. Sic certamẽ orationum obtine ĩ celis: vt deleas quicquid deliquimus in terris. Nõ enim est aliq̃d in nobis tam prauum si tibi placet qđ orãdo abolere nõ possit. ℞. Beata es maria. Lcõ. iii

O Sacratissima vĩgo: nos qui hoc credimus qꝑ virgo ⁊ mater dei sis credendo sentiamus qꝑ ꝓ nobis deprecceris: et iuxta petentium vota ĩpetrata assequaris. Et qui credimus te peperisse deum et hominem gaudeamus per te nobis aduenisse salutẽ. Et qui fatemur te omnibus hominibus esse meliorem: gaudeamus per te percepisse felicitatẽ. Et quotienscunqꝫ ad nos precesserit diuina miseratio tua ne inflemur assit tuitio. Et si precesserit tribulatio vel hora tẽtationis: ne labamur preces̃ sit tua sancta oratio nobis. Sic compone nostras p̃ces: vt nobis nosti esse opus: quo serui filii tui domini dei nostri effici mereamur: largiente eodem domino nostro iesu christo qui cum patre ⁊ spiritu sc̃tõ viuit et regnat de⁹ ĩ secula seculorum. Amen. ℞. Felix nãqꝫ. Per estatem semper cantentur. ℞. predicta.

¶ Itẽ alie lectio. de sc̃tã maria per estatem. Lectio p̃ma.

Adiuua nos beata dei genitrix virgo maria:

templum dei viui: aula regis eterni: sacrariū spūs sctī Tu virga de radice iesse: tu cedrꝰ in libano: tu rosa purpurea ī hierico: tu cypressus ī monte syon: q̄ singulari priuilegio: sicut nescis in hominibꝰ cō-parem: ita nichilominꝰ ⁊ an gelicam superas dignitatem Cui nouo ⁊ inaudito mira-culo datū est: vt verbum qđ deꝰ ante secula genuit: fieret filius tuus et homo: quez in fine sclōꝝ genuisti: verus at q̄ȝ perfectus esset filiꝰ dei Ge mina quidē natura/ sed vna persona deus et homo vnus emmanuel. Lectio secunda.

Exaudi nos gliosa puerpe-ra in qua sola reperitur fecū da virginitas: q̄ sic ex īteme-ratis visceribus filium ꝓtu-listi vt illibate pudicicie inte gritas cresceret: nō libido v̄ ginalis clausule signaculum violaret. Tibi spiritussāctꝰ dum conciperes obumbrauit non vt ipse quod absit: in sa cratissimo vtero tuo fieret ꝓ semine sobolis: sed potius vsus est v̄tute ac potētia crea toris Sed de te sūmꝰ pōtifex noster sui corporꝫ hostiā sūp psit quā ī ara crucis pro toti us mundi salute sacrificium obtulit. Tu lux oriens naza reth: tu gloria hierusalem: tu leticia israel: tu decus mūdi: tu nobilitas populi christia-ni Lectio tertia

O regina mundi: schala celi thronus dei: ianua paradisi: audi preces pauperū: et ne de spicias gemitus miserorum. Inferantur a te vota nostra atq̄ȝ suspiria conspectui redē ptoris vt que nostris exclu-duntur meritis per te locum apud aures obtineant diui-ne pietatis. Dele peccata re-laxa facinora: erige lapsos: solue cōpeditos. Per te succi dantur vepres ⁊ germina vi ciorum prebeantur flores et ornamenta virtutū Placa p̄ cibus iudicem que singulari puerperio genuisti saluato-rem: vt qui per te factus est particeps humanitatis no-stre per te quoq̄ȝ nos consor tes efficiat diuinitatis sue.

¶ Item alie lectiones de sā cta maria. Lectio prima

O Beata maria quis tibi digne valeat iura gra-tiarum et laudum preconia impēdere que singulari tuo assensu mūdo succurristi per dito. Quas tibi laudes fra-gilitas humani generis per-soluet: q̄ solo tuo cōmercio recuperādi nobis vitā aditū ī uenit. Accipe itaq̄ȝ quascun-q̄ȝ meritis tuis impares gra

tiarum actiones et cum susce per; vota: culpas nostras orã do excusa. Tu autem. Le. ii.

Admitte sãcta dei genitrix preces nostras intra sacrari um tue exauditionis: et repor ta nobis antidotum reconci liationis. Sit per te excusa- bile quod per te ingerimus: sit impetrabile quod fida mẽ te poscimus. Accipe qd offe- rim9: redona quod rogam9 excusa quod timem9. Lcõ. iii

Sancta maria succurre mi- seris: iuua pusillanimes: re- foue flebiles. Ora p populo interueni pro clero: interce- de pro deuoto femineo sexu. Sentiant oẽs tuum leuamẽ quicunq3 celebrant tuam cõ- memorationem. Assiste pa- rata votis poscentium: et re pende omnibus nobis opta- tum effectum. Sit tibi studi um assidue orare pro populo dei que meruisti benedicta p̃ cium proferre mundi iesum christum dominum nostrum Qui cum deo patre et spiri- tu sancto viuit et regnat de9 per omnia secula seculorum amen. Tu autem domine.

¶ Item alie l. de. s. maria. l. i

Sacrosanctam venera bilis dei genitricis ma rie memoriam. congrue diui nis laudib9 catholica freq̃n tat ecclesia quia eius sine in termissione salutari indiget auxilio. Nam reuerẽtia que matri defertur illi etiam qui eam talem fecit vt virgo et mater esset exhibetur. Ideo ergo totis desideriis/ totisq3 preconiis eius insistam9 lau dibus vt et matrem sentia- mus nobis piissimam filiũq3 eius iudicem serenissimum. Hec est virgo que antiquum diabolice seditiõis cyrogra phum aboleuit totiq3 seculo subuenit et celeste regnu3 pa tefecit/ dum per spiritum sã ctum dei filium concepit. Tu autem. Lectio secunda.

Operepreciũ quippe est vt in tantis celebretur laudib9 in terris cui officiosissime ã- geli famulãtur in celis. Nã si iam ille precipuus gabriel humiliter salutauit in terris quanto magis super celos exaltatam et vt ita dicam in throno dei collocatam nunc cum sanctis omnibus hono ratur laudibus dignissimis Hec est sola cui nulla virgo potest comparari/ quia tan- ta est vt quanta sit non pos- sit enarrari. Hanc sancti ex pectabant patriarche. hãc sã cti precinebant pphete. oẽsq3 quos spũssãct9 attigerat op tabant videre. Tu. Lec. iii

Hec tanta tamq sancta et regia virgo digno exigit venerari preconio: cuius constat mundus saluatus suffragio. Hec inq est fenestra celi. aurora solis eterni: ianua paradisi et vera archa propiciatorii. Hec est ergo domina regum. decus mulierum. gemma virginum: lux seculorum congratulatio angelorum: consolatio miserorum: et refugium peccatorum: omniumq reparatio credentium Quicquid igitur boni mundus habet: ab illa habet ex qua salutis nostre initium manat. Hec nobis suis semper subuenire dignetur veneratoribus: atq pia sacris precibus a viciis purget omnibus: seq considerare et collaudare donet in celestibus. ¶ Item alie lectiones de sancta maria. Lectio prima

Loquamur aliquid fratres in laudibus sacratissime virginis marie. Sed quid nos tantilli: quid actione pusilli in eius laudibus referemus cum etiam si omnium nostrum membra verterentur in linguas: eam laudare sufficeret nullus. l. ii

Altior enim celo est de qua loqui nitimur: abysso profundior: cui laudes dicere conamur. Deum enim quem omnis creatura non capit: ipsa immaculato vtero clausum gestauit Hec est enim que sola meruit mater et sponsa christi vocari. Hec prime matris damna resoluit. Hec homini perdito redemptionem adduxit. l. iii.

Mater enim generis nostri penam intulit mundo genitrix domini nostri iesu christi salutem edidit mundo. Auctrix peccati eua: auctrix meriti maria. Eua occidendo obfuit: maria viuificando profuit. Illa percussit: ista sanauit. Hec enim mirabili atq inestimabili modo: omnium rerum et suum peperit saluatorem. Tu autem domine mi.

¶ Item alie lectiones de sancta maria. Lectio prima.

Beata et venerabilis virgo maria mater est domini nostri iesu christi secundum carnem ex semine abrahe orta ex tribu iuda. Virga de radice iesse: clara ex stirpe dauid: filia hierusalem: stella maris: ancilla dei: regina gentium: domina regum: sponsa domini: mater christi: conditoris templum spiritussancti sacrarium. velut columba speciosa: pulchra vt luna: electa vt sol: signaculum fidei: reparatio vie: introitus vite: iannua celi: decus mulierum: caput virginum: ortus conclusus: fons signatus: puteus aquarum viuentium. lectio ii.

Multiplicatur vt cedrus li-

bani: florẽs vt palma velut oliua fructifera in domo do mini virgo scã̃ vgo prudẽs et vna ex numero prudẽtiũ: virgo pulcerrima virgo pu dica corpore decora: aĩo ful gida fide pspicua: mente pre clara: amore virginitatis de uota: ad obediẽdum parata: in misterio sibi credito cau ta: in persecutione pacifica: in passione christi mente cõ passa: a prophetis dei predi cta: ab archangelo salutata: a spiritu scõ fecundata: atq ab eodem obũbrata: seminis virilis ignara: prole filii fe cũda: virgo ĩnupta: ex filio leta: fide concipiẽs: gaudio pariẽs: vgo ante partũ: vgo in ptu: vgo post partũ. l. iii

Auctor mortis dyabol9 per cuius inuidiã mors ĩtroiuit in orbẽ terraruz oĩe genus hominũ in primo parẽte ve neno nequitie sue potauit: et quasi arborẽ in radice an teq̃ proles propaginis pdi ret viciauit. Inde est ergo q radix viciata quotidie inde sinenter frõdet: frõdesc ei9 indesinenter per mortẽ mar cescunt. Et sepe contingit q aurũ fulgẽs reperiat in luto et ex pungente spina pulchre rubẽs oriat et rosa. Hoc enĩ operante prouidẽtia diuina ex radice viciata sine vicio pdiit virgo qua intelligitur btĩssima virgo maria: atte stante isaya ppheta qui dixit Exiet virga de radice iesse: et flos de radice eius ascendet: huius enĩ gloriose virginis: id est sancte marie figurã te nuit virga illa que ĩ ministe rio aaron sacerdotis iubẽte dño a sancto moyse in taber nacłо posita: atq altera die sola fronduit nucesq ptu lit: qr proculdubio sola vir go maria fuit que dñm pepe rit et post partum virgo per mãsit. v. Ora pro nobis. In laud. hec sola ãn. O admira bile. p̃s. Dñs reg̃. cp̃. Ab ini tio. hy9. O gliosa femĩa. v. Elegit. ã. O gliosa genitrix p̃s. Bñd9. oro. Concede nos fa. Meoria de aliquo sancto si habeat. Ad primã ã. O ad mirabile p̃s. Deus in noĩe. ãn. Te iure. p̃s. Quicũq. R. Iesu christe. v. Qui de virgi ne. Preces q̃ ad primã perti nent expleãtur. Ad terciã. ã. Quando natus. p̃s. Legem pone. cp̃z. Ab initio. R. Sã cta dei genitrix. v. Post par tum. oro. Concede nos. Ad vi. ãn. Rubũ quẽ. p̃s. Defe cit. cp̃. Et sic in syõ. R. Post partũ. v. Speciosa facta. or Concede nos. Ad nonã. ãn.

Germinauit. ps. Mirabilia. cp. Et radicaui. R. Speciosa. V. Elegit eā. or. Concede nos. ¶ In pasch. tpe qn fit plenū seruitiū de sctā maria ad vs sup pos an. Post partum. et finiat cū allā. pi fer. cp. Btā es ma. hy. Aue maris stel. V. Sctā dei ge. an. Sancta maria succur. et finiatur cū allelu ya. ps Magnificat. or. Con cede nos fa. Mcoria fiat de aliquo scto si habeatur. Et postea de resurrectione sicut in aliis festis cum regimine chori. Cōpletoriū. de tempo rali non mutat nisi q in fine hym. dicet. Quesum9 auctor et Glia tibi dne: q natus. Ad matu. Inuit. In honore et finiat cū allā. ps. Uenite. hy9. Quē terra. Et dr hec sola a. sup pos an. Bndicta tu. et finiatur cū allā. ps. Dne dns noster. ps. Celi enar. p. Dni est terra. V. Sctā dei genitrix hi pdicti pi cū pred. an. et V. dnr quoticscūq fit plenū ser uitiū de scta maria vsq ad penthecostē. et nō alii pi nec alia an. nec ali9 V. Lctō pma

STabāt iuxta crucē iesu mater ei9 et soror ma tris ei9 maria cleophe: et ma ria magdalene. Cuz vidisset ergo iesus matrē et discipulum stantē quē diligebat dixit matri sue. Mulier ecce filius tu9. Deinde dixit discipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eā discipulus in suā. R. Sctā et īmaculata. et finiat cū. allā lctō. ii.

HEc nimirū est illa hora de qua iesus aquā cō uersurus ī vinū dixerat matri. Quid michi et tibi est mulier. Nondū venit hora mea Hāc itaq horā predixerat q tunc nondū venerat in qua deberet agnoscere moritur9 de qua fuerat mortaliter natus. Tunc ergo diuina facturus: nō diuinitatis sed infirmitatis matrē velut īcognitam reprehendebat. Nūc autem hūana iā paciēs: ex qua fuerat fact9 homo: affectu cōmendabat hūano. Tūc vero q mariā creauerat īnotescebat virtute. Nūc vero quez maria pepererat: pendebat in cruce. R. Beata es maria et finiat cū allā allā. lctō. iii

MOralis igitur īsinuat locus facit q faciēdū admonet et exēplo suo suos īstruxit pceptor bon9: vt a filiis piis īpendat cura parētibus tāq lignū illud vbi erāt fixa mēbra moriētis ibi etiā cathedra fieret magistri docētis Ex hac doctrina sana didice

rat paulus apls quod doce=bat quãdo dicebat. Si quis autẽ suis et maxime domesti cis non prouidet fidẽ negat et est infideli deterior. Quid autẽ cuiq̃ tam domesticũ q̃ parẽtes filiis aut parentibꝫ filii. Huius itaq; saluberri=mi precepti ipse magister sctõ rũ de seipso constituebat exẽ plũ: quãdo nõ vt famule de⁹ quã creauerat ⁊ regebat: sed vt matri homo de qua nat⁹ fuerat et quã relinquebat al terũ p se quodãmodo filiuꝫ prouidebat. ℟. Felix nãq;. et finiatur cum allã. p̃s. Te deum. ℣. Ora pro nobis. In laudib⁹ hec sola ãn. O admi rabile. p̃s. Dñs regnauit. cp̃. Ab inicio. hy⁹. O gliosa feia ℣. Elegit eã. ãn. O gloriosa genitrix. p̃s. Benedictus. or Concede nos. Mẽorie vt su pra dictum est. Ad vesperas. Ad primã et ad omẽs alias horas omnia fiãt sicut a pu=rificatione vsq; ad aduentũ quando de sancta maria fit plenũ seruitiũ. ita tñ q oĩs ãe. ℟. et ℣. ad oĩs horas fi niantur cuꝫ allã. Et in fine omniũ hymnorũ dicãtur ℣. Quesumus auctor. oĩm. Glo ria tibi dñe cũ mẽoria de re=surrectiõe vtš. ¶ Uñ de eta=te virginis marie hec dicunt carmina.

Uirgo parens vixit sexagin ta tribus annis.
Quatuor atq; decem fuit in partu benedicta.
Et triginta tribus cum na=to vixerat eius.
Sexq; decẽ sola postq̃ deus astra petiuit.

¶ In dedicatione ecclesie. Ad p̃mas vesperas sup psal mos feriales. ãn. O q̃ metu endus est locus iste vere non est hic aliud nisi domus dei et porta celi. In tempore pas chali finiatur sic. Capitulũ Apocalipsis. xxi.

Uidi ciuitatẽ sã ctam hierusalẽ nouam descen=dentem de celo a deo paratam sicut sponsaꝫ ornatam viro suo. ℟. Ter=ribilis est locus iste non est hic aliud nisi domus dei et porta celi. Uere etenim do=minus est in loco isto et ego nesciebam. In tempore pas=chali. allelupa. ℣. Cũq; eui=gilasset iacob quasi de gra=ui somno ait. Uere etenim. Gloria. Uere. Hymnus.

Urbs beata hierusaleꝫ: dicta pacis visio: que construitur in celis: viuis ex lapidibus: et angelis coorna ta: vt sponsata comite

Noua venies e celo: nuptiali thalamo: preparata vt spõsata: copuletur domino: platee et muri eius: ex auro purissimo

Porte nitet margaritis: adītis patentibus: et virtute meritorum: illuc introducitur: omnis qui pro christi nomine: hic in mundo premitur.

Tonsionibus pressuris: expoliti lapides: suisque aptantur locis: per manus artificis: disponuntur permansuri: sacris edificiis.

Gloria et honor deo: vsquequo altissimo: vna patri filioque: īclito paraclito: cui laus est et potestas: per eterna secula. Amen. ℣. Domum tuam domine decet sanctitudo. ℟. In longitudine dierum. an. Sanctificauit dñs tabernaculũ suũ hec ē dom⁹ dñi ī q̄ īuocef nomē ei⁹ de qua scriptũ ē erit nomē meũ. ibi dicit dñs In pas. tpe. allã. p. Mgt

Deus q̄ nobis p singulos annos hui⁹ sancti templi tui consecrationis reparas diem et sacris semp mysteriis representas incolumes: exaudi preces populi tui et presta vt quisquis hoc templum beneficia petitur⁹ ingreditur: cuncta se impetrasse letetur. Per. Ad cõpl. oĩa fiant sicut in fes. trin. et ita dr̄ cõple. quoti. p octa. et in octa. qñ p estatē hoc fes. cõtige. vel ab octa. epy. vsque ad xl. siue de dedicatione fit seruitiũ vel de aliquo fes. ix. lec Ad matu. Inuita. Filie spõ currite assunt eī celebria matris vestre solennia. Jubilemus igitur deo nostro vnanimes qui sibi eam gratuita elegit clemētia. In pasch. tē pore allã. ps. Venite. hym⁹. Urbs beata hierusalem. In i. noc an. Tollite portas prīcipes vr̄as et eleuamini porte eternales. In pasch. tēpore allã. ps. Dñi est terra. an. Vidit iacob scalam sũmitas eius celos tangebat et descē dentes angelos et dixit vere locus iste sãct⁹ est. In pasch tpe. allã. ps. Deus noster refugiũ. an. Cũ euigilasset iacob de somno ait vere loc⁹ iste sanctus est In pasch. tpe allã. ps. Magnus domin⁹. ℣. Domum tuam. Lectio. i.

Quotienscunque fratres carissimi altaris vel tē pli festiuitatem colimus si fideliter et diligenter attendimus et pie et iuste viuim⁹: q̄c quid in tēplis manufactis agitur: totum in nobis spũali edificatione completur: Nõ enim mentitur ille qui dixit.

Templum enī dei sanctū est qđ estis vos Et iterū Nescitis ꝙ corpora vestra templū sunt spūsscti. Quibus merit nisi per grām dei meruimus fieri tēplū dei. R. In dedicatione tēpli decantabat populus laudē Et in ore eorū dulcis resonabat son⁹ In pasch tpe Alla. V. Obtulerūt sacrificiū super altare dñi et ceciderunt in facies suas et adorauerunt deū. Et in: Leċ. ii.

Quantū enī possum⁹ cū ipsius adiutorio laboremus ne deus noster in templo suo hoc est in nobismetipsis inueniat qđ oculos sue maiestatis offendat. Sed habitaculū cordis nr̄i euacuet viciis et virtutibus repleat. claudatur dyabolo: et aperiatur xp̄o. Et ita laboremus vt nobis bonoꝝ operū clauibus ianuā regni celorū aperire possimus. Sicut enī malis operibus quasi quibusdā seris ac vectib⁹ vite nobis ianua claudit: ita absq dubio bonis operib⁹ aperit. Rm. Fundata est domus dñi sup verticē montiū et exaltata ē super oēs colles et veniēt ad eum oēs gētes. Et dicēt gloria tibi domine. In pasch. tpe alla. V. Venientes autē venient cum exultatione portantes manipulos suos. Et dicent Lectio tercia.

Et ideo fratres carissimi vnusquisq consideret cōscientiam suam: et qñ aliquo crimine se vulneratū esse cognouerit prius orationibus ieiuniis vel elemosinis studeat mundare conscientiā suam: et sic eucaristiā ꝑsumat accipere. Si enī cognoscens reatum suū ipse se a diuino altari subduxerit cito ad indulgentiā diuine mīe perueniet: quia sicut qui se exaltat humiliabitur: ita e cōtrario: qui se humiliat exaltabitur Qui enī sicut dixi agnoscēs reatum suū ipse se humiliter ab altari eodē ꝓ emēdatione remouere voluerit/ eterno illo et celesti cōuiuio cōmunicari penitus non timebit. R. Mane surgens iacob erigebat lapidem in titulū. Fundens oleum desuper votum vouit dño. Vere loc⁹ iste sāctus est et ego nesciebā. In pasch tpe. alla alla. V. Vidit iacob scalam sūmitas ei⁹ celos tangebat et descendentes angelos et dixit. Vere. Gloria. Vere. In. ii. noc. ān Non est hic aliud nisi dom⁹ dei ⁊ porta celi. In pasch. tēpore. alla p̄. Quā dix. ā. Erexit iacob lapidē ī titulū fun

dens oleū desup. In pasc. tē poꝛe allā. ps. Bn̄dixisti. an. Erit michi dn̄s in deū et lapis iste vocabitur dom⁹ dei. In pasc. tp̄e allā. ps. Funda mēta. V. Dom⁹ mea. R. Domus orōnis vocabit. lc. iiii.

Rogo vos fratres diligenter attēdite. Si ad mēsā cuiuscūq; potētis hoīs nemo pꝛesumit cū vestib⁹ scissis ⁊ inq̄natis accedere. q̄to magis a cōuiuio regis eterni id est ab altari dn̄i debet se vnusquisq; īuidie vel odii veneno pcussus iracundie furore replet⁹ cū reuerētia ⁊ humilitate subtrahere pp̄ter illud qd̄ scriptū est. Uade pꝛi⁹ recōsiliari fratri tuo: ⁊ tunc veniēs offeres munus tuū ⁊ iterū. Quomodo huc intrasti nō hn̄s vestē nuptialē. R. Bn̄dic dn̄e domū istam quā edificaui noī tuo veniētiū ī locū istū. Exaudi pꝛeces ī excelso solio glie tue. In pasc. tp̄e. allā. V. Dn̄e si cōuersus fuerit popul⁹ tuus ⁊ oꝛauerit ad sāctuariū tuū. Exau. lc. v

Hoc enī habet text⁹ euāgelice lectiōis q̄ quidaꝫ fecit nupcias filio suo ⁊ ītrauit vt videret simul recūbentes. Uidēs aūt hoīem nō habentē vestem nuptialē dixit ministris Ligate illi manus et pedes ⁊ p̄iicite eū in tenebꝛas exterioꝛes ibi erit flet⁹ et stridoꝛ denciū Ecce qualē sentēciā merebit audire qui ad ꝯuiuiū nuptiale id est ad altare dn̄i aut ebꝛiosus aut adulter aut odiū ī coꝛde retinēs p̄sumit accedere. R. O q̄ metuēdus est loc⁹ iste vere Nō est hic aliud nisi dom⁹ dei et poꝛta celi. In pasc. t. allā. V. Mane surgēs iacob votū vouit dn̄o ⁊ dixit. Non. l vi

Auertat hoc de⁹ a nobis fratres carissimi ⁊ cōcedat vt mala ista aut nunq̄ velim⁹ admittere aut si admissa fuerint sine vlla moꝛa penitētia vel pace studeam⁹ sanare: ⁊ largioꝛib⁹ elemosinis festinem⁹ abluere ne foꝛte si cū pctōꝝ vulnerib⁹ ante tribunal eterni iudicis venerim⁹ ab illa etn̄a eccl̄ia ⁊ ab illa celesti hierl̄m ppetua excōicatiōe separemur. Hec ergo cogitantes fr̄es carissimi tā casti ⁊ tā sobꝛii ⁊ tā pacifici ad istud altare studeamus accedere vt ab illo etn̄o altari nō mereamur excludi Qui enī istud ad altare casto coꝛpoꝛe ⁊ mūdo coꝛde cū secura cōsciētia venerit: ad illud altare qd̄ ī celis est felici trāsmigratiōe perueniet pꝛestāte dn̄o nr̄o iesu xp̄o qui cū pr̄e ⁊

spūscō viuit et regnat de9 p oīa scl'a scl'o℞ amē. ℞ Btī q̇ habitāt in domo tua dn̄e. In scl'a secl'o℞ laudabūt te. In pasc. tp̄e. allā allā. ℣. Nō p̄i uabis bonis eos q̇ ābulāt in innocētia dn̄e virtutū beati oēs qui sperāt ī te. In. Glīa. In. In. iii. noc. ā. Qui habitat ī adiutorio altissimi ī ptectiōe dei celi ɔmorabit. In pasc. tp̄e. allā. p̄s. Ip̄m. ān. Domū istā ptege dn̄e ⁊ āgeli tui custodiāt muros ei9. In pasc. tp̄e. allā. p̄s. Cantate. ān. Fūdata est dom9 dn̄i sup verticē mōciū et exaltata est sup colles allā. et sic semper finiat hec ān. cum allā. nisi a lxx. vsq̧ ad pascha. p̄s. Dn̄s regnauit exul. ℣. Hec est domus dn̄i firmiter edificata. Bene fundata est supra firmam petrā. Tres vltime lectiones legātur in cappis sericis. Secundū lucam. xix.

In illo tp̄e. Egressus iesus perābulabat hierico. Et ecce vir noīe zache9 et hic erat p̄iceps publicano℞ ⁊ ip̄e diues Et rel'. Sermo ex cōmē. veñ. bede pb̄ri. lcō. vii.

Que impossibilia sūt apud homines: possibilia sūt apud deū. Ecce enī camelus deposita gibbi sarcina p foramē acus transit hoc est diues et publicanus relicto onere diuitiarum: cōtemptoq̧ censu fraudiū angustā portā ⁊ artam viā que ducit ad vitam ascendit. ℞. Orantibus ī loco isto dimitte domine peccata populi tui ⁊ ostende eis viam bonā per quā ambulēt. Et da gloriā nomini tuo In pasc. tp̄e. allā. ℣ Dn̄e exaudi orōnē meā ⁊ clamor me9 ad te veniat. Et da. Lectio viii.

Qui mira deuotione si dei ad videndū saluatorē quod natura minus habuerat: ascēsu supplet arboris atq̧ ideo iuste ꝙuis ipse rogare non audeat benedictionē dominice susceptionis quā desiderabat accepit. Mistice autē zacheus qui interpretatur iustificatus credentem ex gentibus populum significat. Qui quāto curis secularibus occupatior: tanto flagitiis deprimētibus erat fact9 humilior. Sed ablutus est sed sanctificatus sed iustificatus in noīe dn̄i nostri iesu christi ⁊ ī spiritu dei nostri ℞. Lapides preciosi omnes muri tui. Et turres hierusalē gēmis edificabuntur. In pasc. tp̄e. allā. ℣. Hec est domus dn̄i firmiter edificata bene fundata est supra firmā petram. Et turres. Lcō ix

POpulus ergo gentilis intrantē hierico salua torē videre querebat sed pre turba non poterat: quia gra tie fidei quā mūdo saluator attulit participare cupiebat sed inolita viciorū consuetu do ne ad votū perueniret ob stiterat. Eadem nāqꝫ turba norie ꝯsuetudinis que supra cecū clamantē ne lumen pe= teret increpebat/ etiam suspi cientē publicanū ne iesum vi deret tardat: sed sicut cecus turbarū voces clamando de uicit/ ita pusillus necesse est turbe nocentis obstaculū al tiora petendo trāscēdat ter= rena relinquat arborē crucis ascendat. ℟ Domus mea do mus orationis vocabit dicit dn̄s. In ea oīs qui petit acci pit ꝛ qui q̄rit inuenit ꝛ pulsā ti aperiet. In pasch. tp̄e. Al= leluya. ℣. Domū tuā dn̄e de= cet sanctitudo in longitudīe dierū. In. Glīa. In. ℣. Do= mus mea. ℟. Domus orōis vocabitur. In laudibus ān. Domū tuā dn̄e decet sancti tudo in longitudine dierū In pasch. tp̄e. Allā. p̄s. Dn̄s regt̄. ān. Domus mea dom⁹ orōnis vocabit. In pasch. t. Allā. p̄s. Jubilate. ān. Hec ē dom⁹ dn̄i firmiter edificata bn̄ fndata est supra firmā pe trā. In pasch. t. Allā. p̄. De⁹ deus me⁹. ān. Bene fundata est dom⁹ dn̄i supra firmā pe= trā. In pasc. tp̄e. Allā. p̄. Be nedicite. ān. Lapides p̄ciosi oēs muri tui et turres hierl'ꝫ gēmis edificabūtur. In pa= schali tp̄e. Allā. p̄s. Laudate Capm. i. Ad corinthios. iii.

UNusquisqꝫ aūt videat q̇d superedificet: funda mentū eī aliud nemo potest ponere p̄ter id quod posituꝫ est qđ est xp̄s iesus. Hymn⁹.

ANgulare fundamētū lapis christ⁹ missus ē/ qui ꝯpage parietū in vtroqꝫ nectitur/ quē syon scā suscē= pit in quo credens pmanet. Oīs illa deo grata ꝛ dilecta ciuitas/ plena modulis ī lau de ꝛ canore iubilo/ trinū deū vnū quoqꝫ cū fauore p̄dicat. Hoc in tēplo summe de⁹ exo ratus adueni/ ꝛ clemēti boni tate precū vota suscipe/ largā bn̄dictionē hic infunde iugit Hic promereant oēs petita acquirere/ et adepta posside= re cū scīs penniter/ paradi= sum introire translati in re= quiē. Glīa ꝛ honor. ℣. Bea= ti qui habitant in domo tua dn̄e. ℟. In scl'a scl'or lauda bunt te. ān. zachee festinans descēde qr hodie ī domo tua oportet me manere: at ille fe

stinās descēdit et excepit illū gaudens in domū suā hodie huic domui salus a deo facta est allā. ps. Benedictus. Orō.

Deus qui eccl'iam tuaʒ sponsā vocare digna tus es vt que habebat gratiā per fidei deuotionē: haberet etiam ex noīe dignitatē: da vt oīs hec plebs tuo noī ser- uiens huius vocabuli cōsor- tio digna inueniat. Qui vi- uis et regnas cū deo prē. Hec orō dicit ad oēs horas pter ad ii. vs. Ad. i. ā. Domū tuā. ps. Deus in noīe. ān. Grās. ps. Quicunqꝫ vult. R. Jesu christe. cū allā. v. Qui sedes ¶ Si hoc festū īfra. lxx. vs- qꝫ ad pasch. cōtigerit: dr. R. Jesu christe. sine. allā sicut ī dñicis illi⁹ tpis. Ad. iii. ā. Do mus mea. ps. Legem pone. cpm. Unusquisqꝫ autem. R. Domū tuā decet sanctitudo. Allā all. v. In longitudine dieꝝ. v. Dom⁹ mea. orō De⁹ qui eccl'iam tuā. Hec orō. dr ad oēs horas vsqꝫ ad vs. Ad vi. ān. Hec est dom⁹. ps. De- fecit. Cpʒ. Apocalipsis. xxii.

Ecce tabernaculum dei cū hoībus et habitabit cū eis: et ipsi ppl's eius erūt: et ipse deus cum eis erit eorū deus. R. Dom⁹ mea. Allā al leluya. v. Domus orōnis vo cabit. v. Vbi qui habitāt. A lxx. vsqꝫ ad paschā hoc modo dicet istud R. Domus mea Dicit dñs. v. Domus orōis vocabit. Dicit dñs. Gloria. Domus mea. R. Beati qui habitāt. orō. Deus qui eccle siam. Ad ix. ān. Lapides pre ciosi. ps. Mirabilia testimo. Cpʒ. i. Ad corinthios tercio.

Unusqꝫqꝫ aūt ppriam mercedē accipiet scdʒ suū laborē. dei enī adiutores sumus: dei agricultura estis dei edificatio estis. R. Beati qui habitāt in domo tua dñe Allā allā. v. In scl'a scl'oruʒ laudabūt te. v. Hec est dom⁹ dñi firmit edificata. R. Be ne fundata est supra firmaʒ petrā Ad. ii. vs. ān. Domuʒ tuā. ps. Credidi. ps. Letat⁹. sū. ps. Nisi dñs. p. Laudate dñm qm̄ bonus est. p. Lauda hierl'm. Cpʒ. Mathei vltio.

Hec est dom⁹ dñi firmit edificata: bñ fūdata ē supra firmā petrā. R. Do- mus mea. hy⁹. Angulare fū. v. Vbi qui ha. ān Ecce taber naculū dei cū hoībus et spūs dei habitat ī nobis: tēplū eī dei scm̄ est qd estis vos: pro cui⁹ amore celebratis hodie gaudia templi tpe festi. In pasc tpe. all. ps. Magt. orō. Deus qui nobis p singulos.

Et sic fiat seruitium quoti die de dedicatiōe ꝑ octo dies cū regimie chori ⁊ etiā ī dñica. nisi fes. ix. l. ītercurrat. vł iii. lec. cuꝫ regimīe chori. s. si ab ocł. pasch. vsq̧ ad ascen. dñi vel a fes. sctē trini. vsq̧ ad aduētū dñi hoc fes. cōtigerit vel etiā ab octa. ephie vsq̧ ad lxx. Quotidie etiā per octa. ad matu. Inui. hym. ān et psal. sicut ī ꝑma die. ℣. ⁊ ℟ scdm ordinē dñr ⁊ vna sola ān. sup laudes. Et quotidie īfra octa. ad vesp. ⁊ ad matu. et ad alias horas dr̄ ista orō **Deus qui ecclesiam.** Si vero infra aduē. vel īfra lxx. vsq̧ ad caput ieiunii hoc fes. cōtigerit octa. erūt sine regimine chori vsq̧ ad octa. diē. tūc ei fiant ix. lec. ⁊ inuita. triplex nisi ī dñica cōtigerit. Et si aliquod fes. iii. lec. vel octa. sāctoꝝ īfra has octa. cōtigerit totū fiat seruitiū de fes. vel de octa. ⁊ tm̄ mēo. de dedicatione. Dñica vero q̄ tūc īfra octa. vel in octa. euenerit totū fiat seruitiū de ip̄a do. et tm̄ mēoria de dedicatiōe. Cū autē a circūcisione dñi vsqꝫ ad octa. epy. vel a. iiii. fe. ī capite ieiunii vsq̧ ad. iiii. fe. ante pas. vel a vigi. ascensionis dñi vsq̧ ad vigi. penthe. hoc fes. forte cōtigerit nichil fiat de fes. infra octa. nec etiam ī octa. nisi tm̄ mēo. Si enim a vigi. nati. dñi vsq̧ ad circuncisionem dñi: vel a. iiii. fer. ꝑri. āte pascha vsq̧ ad octa. pasch. vel a vigi. pēthe. ⁊ ab hīc vsq̧ ad fes. sctē trini. hoc fes. eue. ſꝑ differatur vbi cōueniens possit celebrari. vcꝫ post octa. epy. vel post octa. pasch. vł post ꝑmā do. post fes. sctē trini. Si vero fes. in dñica. i. aduen. dñi vel in. iiii fe. in capite ieiunii vel ī dñica pasch. vel in dñica palmarū vel in octa. pasch. vel in fe. sācte trini. vel ī fes. de corpore xp̄i forte cōtigerit differatur in cras. et erūt vespe. de dedicatione Similiter fiat si in die ascen. do. eue. sed ⁊ tūc nichil fiat de dedicatione īfra octa. vsq̧ ad octa. diē nisi tātum memo. Si vero hoc fes. dedica. ecclesie a fes. sctē trinita. vsq̧ ad aduentum dñi in do. forte contigerit ⁊ ī ip̄a do. hysto. inchoāda fue. que non fuerit duratura nisi per vnā ebdo. tm̄ tunc ibi inchoetur hys. cum memo. tantum et hoc priuatim/ ⁊ totū seruitiū fiat de dedica. ⁊ in tribꝰ fer. per ebdo. tota cantel hy. cum ℟. fe. ⁊ in illis tribꝰ fe. fiat primo memo. de dedica. et deinde de cruce ⁊ de sācta

maria/ ⁊ de sācto loci ⁊ de oī bus sāctis et expō euāge. de do. eo anno oīno p̄termittatur. Ita tñ ꝙ si aliquod festū. iii. lec. in illis tribus fer. cōtige. illo anno omnino p̄termittatur. Tamen octa. de dica. ecclesie erūt ī sequētib⁹ diebus cū regi. chori nisi per p̄dictā causam īpediatur. vsq̄ ad octa. diē ⁊ tūc erunt ix. lec. cum īuita. triplici/ nisi dupl' festū. impediat vel alia hystoria que non potest cantari in alia dñica nec in fer. et non fuerit duratura. Item q̄uis alia fer. et per hoc idez tempus hoc fes. contigerit et dñica īfra octa. forte aliqua hystoria inchoanda fuerit q̄ non sit duratura nisi p vnā ebdo. ⁊ in fe. post octa. nō potest cātari/ tunc in ipsa dñica tota cantet' hyst. cū cōmemo de dedicatione. Similiter de fes. loci vbi octa. habent' cuz regimine chori. In tp̄e vero pasch hoc modo fiat seruitium de dedica. ad vtrasq̄ vs̄. ⁊ ad lau. ⁊ ad horas oīa fiāt vt p̄dictum est. Cōple. pasch. tp̄e nō mutatur. Ad matuti. iii. lec. āe. cum suis p̄. ℣. et ℟ de primo noc. dicunt' cum expositione euangelii. Egress⁹ iesus prambula. Secunda die infra octa. āe. p̄. et ℣. et ℟. de. ii. noc. Tertia die infra octa. āe. p̄i. ℣. et ℟. de. iii noctur. Quarta die. īfra oct' p̄. ℣. et ℟. de. i. noc. et sic fiet per ceteros dies infra octa. Ita tñ ꝙ in dñica infra oct'. legātur lec. de expositiōe euāge. Omnis qui venit ad me. āe. p̄. ℣. et ℟. scd̄m ordinem noc. dñr. In octa. vo āe. p̄s. ℣. et ℟ia. sicut in. i. die dicūtur cum euange. Facta sunt ence Per estatem vero scil; a Deus oīm. vsq̄ ad aduen. domini/ et ab octa. epy. vsq̄ ad lxx. quotidie infra octa. dicūtur ℣. et ℟. scd̄; ordinē noc. et vna sola ān. ad laud. dicitur. He sequen. āne dicantur per octa. dedicationis super psalmos. Benedictus ⁊ magnificat vel ad memoriā dedicationis cum de aliquo sācto fiat seruitium. ān. Benedic domine domum istā quā edificaui nomini tuo. veniētium in loco isto exaudi preces in excelso solio glorie tue In paschali tempore. Alleluya. ān. Mane surgens iacob erigebat lapidem in titulum fundens oleum desuper votum vouit domino. vere locus iste sanctus est et ego nesciebam. In paschali tp̄e Allā. ān. Benedictus es in templo sctō glorie tue/ qd

edificatum est ad laudem et gloriam nominis tui domine. In pasch. tempore Allã. ãn. Fundamentum aliud nemo potest ponere preter illd deniq; quod positu; ẽ a christo. In pasch. tempore Allã. ãn. Hec aula accipiet a deo gratiam benedictionis: & misericordiam a christo domino. In pasch. tempore. Allã. ãn. In dedicatione huius tẽpli laudate deum omnis militia celorum: et omnis terra laudet nomen domini: qr exaltatum est nomen eius solius. In pasch. tempore Allelupa. ãn. Fundamenta templi huius sapientia sua fundauit deus in quo dominu; celi collaudant angeli: subruant venti et fluant flumina: non possunt ea mouere vnq;: fundata enim erat supra petram. In paschali tempore. Allelupa. ãn. Exurgat deus ad nostri famulat9 obsequium & in loco sancto ei9 fiat benedictionis augmentum. In pascha. tempore Allelupa. ãn. Qui regis israel intende super domum istam qui deducis velut ouem ioseph auge in ea benedictionem tua; qui sedes super cherubin exaudi preces supplicum in ea tibi confitentium In pascha. tempore. Allã. ã Benedic domine domũ istã quam edificaui nomini tuo vt sit oculi tui aperti sup eã die ac nocte. In pascha. tpe Allã. ã. Ornauerũt faciẽ tẽpli coronis aureis et dedicauerunt altare domino allã. ¶ Nulla fiat per tota octa. memo. quia chorus regitur: ubi per estatem scilicet a De9 oĩm. vsq; ad aduentũ domini: vel in tempore pasch vel ab octa. epypha. vsq; ad lxx. contigerit: nisi aliquod festum cum regimine chori interuenerit. Tamen in tempore natiui. dñi vsq; ad purificationem fiat solennis mẽoria de sctã maria. et ab octa. pasch. vsq; ad ascensio. domini fiat solennis memoria de resurrectione. Ad omnes horas. ã. cp̃. R. & V. cum oratione sicut in die. Ad veš. ãn Domum tuam. p̃s. Credidi et ceteri p̃i. vtš. ad scdas vš et dicuntur per totam octa. quãdo de dedicatione fit seruitium. Cp̃m Hec est domus hy9. Angulare fundamentũ V. Beati qui habitant. Hic ordo seruetur quotidie ĩfra octa. ad veš. nisi ĩ dñica sc; ad primas ves. tantũ. Sequẽtes lec. deseruiunt octa. p totas octa. nisi in dominica et

in octa. tantum. ¶ Secunda die. Lectio prima.

Anniuersariam huius sancte ecclesie cõsecrationis festiuitatẽ solemnem nisibus totis mente deuota: puroq̧ corde: dñi saluatoris atq̧ sanctorꝝ exempla sequentes condigne dilectissimi fratres celebremus. Pulsemꝰ ergo affectu pio: corde deuoto supplicando misericordiam domini vt clementie sue nobis tribuat felicitatem et indulgentie remissionem atq̧ regni celestis introitum pandat: vt in celesti templo et in superna ac eterna ecclesia cõsortio sanctorum eternaliter potiamur. Lectio secunda

Maiori autem gloria et veneratione in nouo testamento et in isto homine solennia dedicationum nouarum ecclesiarum sunt venerãda: q̃ꝫ veteris testamenti obseruatio et legis preceptio instituerit. Quoniam sicut maior redemptio christi sanguine postea in populo facta christiano: ita et maior et multo amplior veneratio dedicationum et consecrationum ecclesiarum ĩ quibꝰ quotidie ipsius corpꝰ domini nostri iesu xp̄i ⁊ sanguis ĩmolatus a fidelibꝰ sumit̃ ĩ xp̄i refectione p̃parãda est ⁊ a fidelibus amplectenda. Lcõ. iii.

Igitur sanctum est fratres ac deo placitum vt dedicationẽ huius eccl̃ie p̃cipua veneremur deuotione. Recte ergo festiuitates et consecrationes sanctarũ ecclesiarũ venerabiliter colũt qui filios sancte dei ecclesie se esse cognoscũt. ¶ Tertia die Lcõ prima

Hec est enim mater omniũ credentiũ q̃ natos regenerat ad vitã. Idcirco carissimi summopere oẽs q̇ xp̄iano noĩe cẽsent̃ ⁊ filii dei vocãt̃: oportet sacratiões nouaꝝ eccl̃iaꝝ solenniter ⁊ decẽter celebrare studiosissimeq̧ venerari: ⁊ totis nisibꝰ in eis dñi auxiliũ implorare. l. ii.

Non eĩ dubiũ est dñm oĩpotẽtẽ in tẽplis manufactis ĩhabitare ⁊ corda eoꝝ q̇ ad ea cõueniũt ⁊ eoꝝ dedicatiões venerabilit̃ colũt sp̄ualiter ĩuisere atq̧ cũctos inibi dep̃cantes adiuuare ⁊ eoꝝ necessitatibus subuenire. l. ii.

Attẽdere oportet f̃res vnũquẽq̧ fidelẽ quãta ẽ consecratio dedicatiõis eccl̃ie: et quãta orõ in ea ab ep̄o siue a ceteris sacerdotibꝰ est ministris exhibet̃. Qualit̃ ex misterio cõsecrationis ⁊ ex ĩtẽtiõe o-

rationis corda fideliū accendāt atq; oēs diligētissime tēpli cōsecratiōis festa venerēt

¶ Quarta die Lectio pma.

HEris eni poplicib9 a sūmo pōtifice & a ceteris sacerdotib9 & dei mīstris sūma cū deuotione dicit letania. Deīde relique orōnes sicut ordo eccl'iastic9 docet. Implorat eni de9 & a suis sacerdotib9 & reliqs ministris i cōsecratione eccl'ie noue/ vt oīz inibi aduenietiū pces a dño exaudiant/ anxietatesq; oīm ibi orātiū relaxent & pctā de precantib9 remittant. Cū si null9 dies dñic9 ifra octa. dedica. eue. tūc. iiii. die. ifra oc. legat expositio euāge. de do.

POstu- ifra oct. Lcō ii. latur etiā a dño i consecratione eccl'ie vt egritudies ibidē sanētur: vota suscipiātur: iuste desiderata ipetrent postulata cōcedant: ppetua literq; cūcti ad eā cōfugiētes et in ea orātes a dño ab oīb9 malis liberent/ dño cōseruētur/ siue a malis oībus illesi misericorditer liberent. lc. iii

CEtera quoq; q̄ in serie precū dedicationis & cōsecracionis ecclie cōtinētur: eūdē depcationū cōtinēt modū. Multi ergo sctī q̇ modo i celis iter cateruas sctōz gloriant: dei tēpla i pñti ecclia cōsecrauerūt Quoz edificia vna cū cōsecrationib9 eoruz adhuc manēt: & quoz parietes hacten9 cōsistere vident.

¶ Quinta die Lectio pma.

NUlli dubiū est fratres eoz pces a deo exaudiri & eoz ipetrata adipleri qrū aīe sūt i celis aīab9 sanctorū coequales. Si eni viuētes in carne eccl'ias plātauerunt & cōstruxerūt: atq; ea q̄ i dedicationib9 eaz sctis pcib9 ipetrare vt certū ē meruerūt qpto magis mō cū dño regnātes & eoz postulata & ipetrata suis merit3 i eos redūdāt q̇ ad eadē tēpla deuote depcaturi aduenietes. & eoz dedicationes festiue venerātes cōueniunt seu venerabilit celebrant ses colūt. l. ii.

SIcut ei pfati sctī siue cūcti sctī pres ex his factis retributionem ppetuā pceperūt & eternā gloriā adipisci meruerūt: sic et modo oēs eoz vestigia imitantes pmia eterna dño annuēte adipisci idubitāt merent. l. iii.

MOnemus ergo vos fres carissimi ne ista i vanū assumatis: nec cassari quoquomō pmittatis Dū si dedicationes nouaruz eccl'iaz venerabilit colitis: & eaz solēnia studiosissime ce-

lebrātis ea q̄ ipi scti sacerdotes ī ipīs dedicationib9 ecclesiarū p vobis et p cūctis inibi orātib9 petierūt dño auxiliante misericordiā īpetrare gaudebitis. ¶ Sexta die. l. i

SI eni dñs et magister noster ies9 xp̄s ad festū dedicationis tēpli venire dignat9 ē: q̄ptomagis nos ad festiuitates dedicationū ecclesiarū venire debem9: et eas solēniter put poterim9 et dñs dederit celebrare debem9 Audistis nāqꝫ fr̄es carissimi ex lectione euāgelica qr facta sunt encenia hierosolimis et hyēs erat. Et ābulabat ies9 tēplo ī porticu salomonis. l. ii

ENcenia aūt vocabāt solennitates scti tēpli cōsecrationis et dedicationis et q̄ dei pplūs ex patrū traditione et ex antiqua ꝯsuetudine p singulos ānos celebrare ꝯsueuit Quorū exēpla hodierna die nos imitātes iuxta xp̄iani orbis morē annuā eccl'ie nr̄e dedicatiōis diē diuinis laudibus et vigiliis siue ceteris bonis studiis et or̄onibus agere studem9 solēnez. l. iii

AMbulare dñs noster iesus xp̄s voluit ī tēplo in quo caro et sanguis brutorū aīaliū offerebat Multomagis ecclesiam et domū ad orādū et diuina sacramēta ī ea offerenda siue domū cōsecratam vbi carnis ipsi9 atqꝫ sāguinis celebrant sacramēta īuisere delectabit. Si dies dñic9 infra octa. ꝯtigerit: totū seruitiū fiat de dedica. hac mō. Ad. i. veš. sup p̄s ān. Domū tuā. p̄s. Credidi. et ceteri p̄i sequē. vt̄s notatū ē. Cp̄m. Uidi ciuitatem. nō dicat Rm. hy9. Urbs btā hierusalē. V. Domū tuā. ān. Sāctificauit. p̄s. Mḡt. or̄o. De9 q̄ ecclesiā. Memo. de do et de trini. et pcessio añ crucē siue noua hysto. inchoāda fuerit siue nō: nisi qñ aliq̄ do. oīno oportet differri: ī ītroitu chori de sācta maria. Ad matu. tota cātet hysto. sicut ī p̄ma die cū istis lcōib9 sequētib9. Lcō i

NAtalē hui9 tēpli diem fr̄es dilectissimi xp̄o propicio nū exultatione et gaudio celebram9: et merito: solēnitatē matris ecclesie xp̄iani populi colūt: p quā se sp̄ūaliter renatos esse cognoscunt. lc. ii.

NAm q̄ per primā natiuitatem vasa ire dei fuim9. p scd̄a natiuitatē vasa mīe fieri meruim9 Prima enī natiuitas nos pduxit ad mortē: scd̄a reuocauit ad vitā. l. iii

OMēs nos fratres carissimi ante ba-

ptismũ phana dyaboli fuim⁹ post baptismũ tẽpla xp̄i esse meruim⁹. Et si de salute nr̄a attẽti⁹ cogitem⁹: tẽplũ dei et verũ ⁊ viuũ nos eē cognosca(mus. lc. iiii

NOn solũ in manufactꝫ habitat de⁹ nec in domo de lignis et lapidibꝫ fc̄tā Sꝫ p̄cipue ĩ aĩa ad ymaginē dei manu ipsius artificis cōdita. Ait enī apl̄s tẽplũ dei sc̄tm̄ est qđ estis vos

TEmpla ista ideo lc. v de lignis ⁊ lapidibꝫ fabricant vt ibi tẽpla dei viuẽtia ꝯgregent ac si ad tẽplum dei ꝯueniāt. Un⁹ xp̄ian⁹ vnũ tẽplũ dei est. Et mlti xp̄iani multa tẽpla dei sunt. lctō vi.

ET iam fratres videte ꝙ pulchꝛũ ē tẽplũ qđ edificat de tẽplis. Et quomodo multa mēbꝛa faciũt vnũ coꝛpus: sic multa templa faciũt vnũ tẽplũ. Scđm lucam. vi

IN illo tp̄e: Dixit iesus discipulis suis. Omīs q̄ venit ad me ⁊ audit sermões meos et facit eos ostendā vobis cui silis est. Similis est hoī edificanti domũ. Et rel.

Omelia venerabilis bede p̄s.

HO hic edificās ipse ē l. vii mediatoꝛ dei et hoīm hō xp̄s iesus q̄ dilectā sibi domũ sanctā videlicet eccl̄iam ĩ qua ꝑpetuo maneret edificare ⁊ cōsecrare dignatus est. lcō viii

QUi fodit in altũ ⁊ posuit fũdamentũ supꝛa petrā qꝛ ĩ coꝛde suoꝝ fideliũ q̇cq̇d terrene intẽtiōis ĩuenit funditus extirpare studuit: quaten⁹ eiectꝫ pꝛisce ꝯsuetudinis ruderib⁹ ⁊ cogitatiōibus supfluis stabilē ĩ eis ip̄e ⁊ in cōcussā māsionē possit habere

IPse enī est petra lc. ix. sup quā huiusmodi domus fũdamēta locauit sicut in domo edificāda nil petre cui fundamẽtũ imponit antefert: ita sancta eccl̄ia petrā suā videlicet xp̄m ĩmo habet in coꝛde recōditā: neqꝫ aliq̇d fidei illi⁹ ac dilectiōi pꝛeponit adeo vt pꝛo hac etiā moꝛtem pati nō dubitet. ¶ Ad laud vna sola ā. Ad. i. ⁊ alias horas oīa fiāt sicut ĩfra oct. Ad scđas vš oīa fiāt sicut ĩ p̄ma die p̄ter R. cũ oꝛōe De⁹ qui eccl̄iam. ¶ In oct. dedicationis. Ad p̄mas vš sup p̄s ān O ꝙ metuẽdus. p̄i fcr̄. cp̄. R. et cet̄a oīa sicut ĩ p̄ma die ad p̄mas vš cũ hac oꝛōe Deus q̄ nobis ꝑ singulos. Ad matu. ⁊ ad laud oīa fiāt sicut ĩ p̄ma die. lc. i.

COngruũ videtur fratres solēnitati quā colim⁹ de edificatione tẽpli aliqua cōmemoꝛare: ꝙ decēter oꝛnat⁹ illi⁹ eccl̄ie si-

gnificatiōi ꝯueniat īdagare. Narrat ergo scriptura qꝛ salomō rex p̄ceperat vt lapides tollerēt p̄ciosos in fūdamentū tēpli ⁊ quadꝛarēt eos. ℟. ii.

Lapides grādes ⁊ p̄ciosi qui in fundamēto locati sunt ⁊ totū onus tēpli sibi suppositū poꝛtat eximios sctē ecclie doctoꝛes insinuat. Grādes nimiꝝ excellētia meritoꝝ p̄ciosos claritate signoꝝ. Qui ab ip̄o dn̄o v̄bū audiētes totā crescētis ecclie fabꝛicā sua p̄dicatiōe genuerūt

Fundamentū in ℟c. iii. sacra scriptura xp̄s appellaꝛ. In quo lapides grandes p̄ciosi q̄ tēplū oē gestarēt sunt positi: qꝛ p ip̄m ad ꝑpagandā toto oꝛbe eccliaꝫ ⁊ pꝛius p̄riarche/ ꝑphete/ ⁊ postmodū sūt ap̄li īstructi q̄ quo arcius ei⁹ amoꝛi inherebant: eo foꝛti⁹ sectatoꝛes suos ī edificatione celesti sustentabāt

Si festū triū lectionū hn̄s ꝑprias lcōnes hac die euenerit fiāt de ip̄o medie lcōes. ℟. iiii

Quos videlicet lapides rex quadꝛari p̄cepit vt magr̄os ecclie ꝯpositos moꝛibus ⁊ īmobiles aīo eē debere signaret. Sicut enī quadꝛatū quocūq vertiꝛ stat: ita ꝑfectoꝝ vita nullis tētationū īpulsib⁹ a sua stabilitate de-

Erat au (iici nouit. ℟. v tē p̄dictū tēplū de marmoꝛe pario q̄ est lapis albus extructū vt candoꝛē eccliastice castitatis expꝛimeret Habebat vero sexagīta cubitos in longitudīe et viginti ī latitudine: ⁊ trigīta in altitudine.

Longitudo tēpli ℟c. vi. fidē sctē ecclie designat per quaꝫ longanimiter pꝛauoꝝ aduersa tolerat. Latitudo caritatē qua intus p viscera pietatis spaciaꝛ. Altitudo spē: quapꝛopter bona q̄ p caritatē opatur celestis vite p̄mia expectat. Scd̄ꝫ iohēm. x.

In illo tp̄e: Facta sūt encenia hierosolimis ⁊ hyems erat ⁊ ābulabat iesus in tēplo in poꝛticu salomonis. Et reꝗ. Omel btī gre. p. ℟. vii

Encenia vocabanꝛ solēnia dedicatiōis tēpli que pp̄ls dei ex antiqua patrū traditiōe p annos singulos celebꝛare cōsueuerat Quoꝝ vestigia nos hodie iuxta moꝛeꝫ chꝛistiani oꝛbis sequētes annuā dedicationis ecclie nostre diem diuinis laudibus ⁊ vigiliis studuim⁹ agere solēnem. ℟. viii.

Et hanc ergo nos festiuitatē eo maioꝛi deuotiōe celebrare opoꝛtet quo eā redēptoꝛi esse gratissimā cognouim⁹. A deo vt in tēpluꝫ

ipse ingredi et sermonē face-re pplo ac diuinitatis sue sa-cramenta pādere dignat9 est

SI ergo āɓulare lc. ix. voluit dñs in tēplo in quo caro et sanguis brutorū aīalium offereɓat multoma gis oronis nostrā domū vbi carnis ipsius et sanguinis sa cramēta celebrātur visitare gaudebit. Si pābulare non desperit dñs in porticu: ī quo rex quōdā mortalis ac terre nus ꝙuis potentissim9 stare solebat: ꝙtomagis penetra-lia cordiū nrōꝝ inuisere atqꝫ illustrare desiderat. Ad. i. et ad alias horas omīa fiant si cut infra octa. Ad scdas vs. oīa fiāt sicut in die pter R. qd nō dicet cū hac oratione. De9 qui. Quādo fit seruitiū de aliquo sancto per octa. fiat solēnis memoria de octa. cuꝫ hoc v. tā ad vespas ꝙ ad ma tutiñ. Beati qui habitāt. si-ue duplex festum siue non.

¶ Incipit cōmemoratio sctī ādree. Ad vespas sup ps ser ān. Un9 ex duobus qui secu ti sūt dñm erat andreas fra-ter symonis petri allā. Cpꝫ. Corde credit ad iusticiā ore aūt ɔfessio fit ad salutē dicit enī scriptura omnis q̇ credit in illū nō confundetur. hy9.

Andrea pie sanctoꝝ mitissi me: obtine nostris reatibus veniā: et qui grauamur sarci-na peccaminū: subleua tuis in tercessionib9. v. Annue xp̄e v. Dilexit andreā. R. In odo rē. su. ā. Ambulans iesus iux ta mare galilee vidit petrū et andreā fratrē eius et ait illis venite post me: faciā vos fie ri piscatores hoīm at illi reli ctis rethib9 et naui secuti sūt eū. ps Magnificat. Oratio.

Maiestatē tuā dñe sup-pliciter exoramus vt si cut ecclesie tue beatus andre as apostolus tuus extitit pre dicator et rector ita apud te sit pro nobis perpetuus interces sor. Per dñm. Ad matutiñ. Inuitat. Dilexit andreā do minus in odorem suauitatis Dum penderet in cruce. ps. Uenite. hy9. Andrea pie. v. Annue. ān. Uidit dñs petrū et andreā et vocauit eos. ps. Celi enarrāt. ān. Uenite post me dicit dñs faciam vos fie-ri piscatores hominū. ps. Be nedicam. ān. Relictis retibꝫ secuti sunt dñm redemptorē ps. Eructauit. ān. Andreas christi famulus dignus deo apostolus germanus petri et in passione socius. ps. Omēs gentes. ān. Dignum sibi dñs computauit martyrem queꝫ

vocauit apostoluꝫ dum esset in mari alleluya. ps̄. Exaudi deus deprecationem. ā. Ego si patibu lū crucis expauescerē crucis gliaꝫ nō p̄dicarē. ps̄. Exaudi de⁹ oꝛa. ān. Xp̄s me misit ad istā ꝓuinciā vbi nō paruū po pulū acq̄siui p̄. Cōfitebimr ā Salue crux q̄ ī coꝛpe xp̄i dedi cata es et ex mēbꝛis ei⁹ tanq̄ margaritis oꝛnata. ps̄. Dn̄s reḡ. exul. ā. Biduo viuēs pē debat ī cruce ꝓ xp̄i noīe btūs andꝛeas ⁊ docebat pplos. ps̄. Dn̄s reḡ. ira. v̄. In oēm trā ℞. Et in fines. Lectio p̄ma.

Accedentes carnifices leuauerūt eū in cruce ⁊ extendētes funibꝫ totū coꝛp⁹ ei⁹ sicut eis missū fuerat su= spēderīt. Sicq̄ biduo pendēs in cruce ꝯfoꝛtabat mētes cre dēciū ī dn̄o. Astātes vero tur be fere vigīti milia hoīm inī quos erat frater egee strato= cles noīe q̄ simul clamabat cū pplo: iniusto iudicio scm̄ virū hoc pati interea vadit oīs ppls cū clamoꝛe ad domū egee: oēsq̄ pariter clamātes et dicētes. Uirū scm̄ pudicū oꝛnatū moꝛibꝫ bonū doctoꝛē piū/ modestū/ rationabilē nō debere hoc pati sꝫ debere de cru ce deponi q꞉ iā scd̄a die in cru ce positus veritatē pꝛedicare nō cessat. ℞. Dū pābularet

dn̄s iuxta mare secus lit⁹ ga lilee vidit petrū et andꝛeam rethia mittentes in mare et vocauit eos dicens. Uenite post me faciam vos piscato= res hoīm. v̄. Erāt enī pisca= toꝛes ⁊ ait illis. Uenite lc. ii

Tunc egeas expauescēs ppl̄m ꝓmittēs se eum velle deponere simł cepit ire Quē vidēs scūs andꝛeas di xit. Quid tu ad nos egea ve= nisti. Si vis credere xp̄o apie tur tibi via indulgēcie sicut ꝓmisi. si autē venisti ad hoc tantū vt me soluas ego peni tus hic de ista cruce viuēs in coꝛpoꝛe deponi nō potero iā enī regē meū video iā adoꝛo iam ī eius cōspectu cōsisto/ et tuis miseriis condoleo q꞉ pa ratus te expectat interit⁹ Cu ra ꝓ te miser dū adhuc potes ne tūc īcipias velle cū nō po= teris. ℞. Mox vt vocem dn̄i pꝛedicātis audiuit btūs ādꝛe as relictis rethibꝫ quoꝛū vsu actuq̄ viuebat. Eterne vite secut⁹ ē pꝛemia largientē. v̄. Ad vni⁹ iussiōis vocē relictis rethibus beatus andꝛeas. Eterne vite se. Lectio tercia.

Tunc voce magna bea tus andꝛeas ait domi ne iesu chꝛiste magister bone iube me de ista cruce non de= poni nisi ante suscipias sp̄m

meū. Et cū hec dixisset vidē-
tibus cunctis splendor nimi⁹
sicut fulgur de celo veniēs ita
circūdedit eū vt penit⁹ pre ip
so splēdore ocli hūani eū nō
possēt aspicere. Cūqȝ pmāsis-
set splēdor fere dimidie hore
spacio abscedēte luie emisit
spm̄ sil' cū ipo luie pgens ad
dn̄m cui ē honor et glia i scla
sclor amē R. Homo dei du-
cebat vt crucifigeret ppls aūt
clamabat voce magna dicēs
innocēs hui⁹ sanguis. Sine
causa dānat. v. Cūqȝ carnifi
ces ducerēt eū vt crucifigeret
fact⁹ ē ꝯcurs⁹ pplor clamātiū
et dicētiū. Inno. Glia. Sine
cā. v. Dilexit ādreā dn̄s. R.
In odo. In laud hec sola ā.
Salue crux pciosa suscipe di
scipulū ei⁹ q̇ pepēdit in te ma
gister me⁹ xp̄s. ps. Dn̄s reg.
cp. Corde credit. hy. Exul
tet celum. v. Annūciauerūt
opa dei. ān. Videns andreas
crucē cū gaudio dicebat quia
amator tuus sēp fui et deside
raui āplecti te o bona crux. p
Bn̄dict⁹. or. Maiestatē. Ad
pmā. ā. Salue crux. ps. De⁹
in noie. ān. Te iure. cp. Regi
Cetera ad pmā et ad oēs ali-
as horas tc. Ad iii. ān. Btūs
ādreas orabat dicēs dn̄e rex
etne glie suscipe me pēdētē i
patibulo. cpm. Corde credi-
tur. R. et v. de cōmuni vni-
us apostoli. oratio vt supra.
Ad vi. ān. Non me pmittas
dn̄e famulū tuū a te separa
ri tēpus est vt cōmendes ter
re corpus meū. p. Defecit. cp
Non ei est distinctio iudei et
greci nā idem dn̄s omniū di
ues in omnes qui inuocāt il-
lum. Ad ix. ān. Qui perseque
batur iustū demersisti eū dn̄e
in infernū et in ligno crucis
dux iusti fuisti. p. Mirabilia
cp. Omnis quicunqȝ inuoca
uerit nomen dn̄i saluus erit.

¶ Finit cōmune sāctorū cū
cōmemoratione btē marie v
ginis per totum annum vna
cum dedicatione ecclesie.

¶ In dei nomine ame͞. Breuiarii Aberdoneñ. ad vsum ecclesie scoticane potissimum pars estiualis incipit. ¶ In festo scte͞ trinitatis ad vs̄. su

Gloria ti= (per psal. a͞n. bi trinitas equalis vna deitas ⁊ ante oi͞a secula ⁊ nu͞c et i͞ ppetuu͞. p̄s. Laudate pue. a͞n. Laus ⁊ pere͞nis gloria deo patri ⁊ filio sco͞ simul paraclito in scl'a scloꝝ. p̄s. Lauda te dn͞z om. a͞n. Gloria laudis resonet in ore oi͞m patri geni teq3 proli spiritui sancto pariter resultet laude penni. p̄s Lauda ai͞a mea. a͞. Laus deo patri geniteq3 pli ⁊ tibi sa͞cto studio penni spiritui nr͞o resonet ab ore oe͞ p euu͞. p̄. Lau. do qm͞ bo. a͞n. Ex quo oi͞a p que͞ oi͞a in quo oi͞a ip͞i gloria in secula. p̄s. Lau. hie. Capm

Gracia dn͞i nr͞i iesu xp͞i et charitas dei ⁊ communicacio sct͞i sp͞us sit se͞per cu͞ oi͞bus nobis. ℟. Honor virt⁹. hy⁹. Adesto sa͞cta trinitas par splendor. Ut in psal. notat. ℣. Bn͞dicam⁹ patre͞ et fi. a͞n. Gr͞as tibi de⁹ gracias tibi vera vna trinitas vna et su͞ma deitas sancta et vna vnitas. p̄s. Mgt. Or͞o.

Omps͞ sempiterne de⁹ q̇ dedisti famulis tuis in confessione vere fidei eterne trinitatis gloria͞ agnoscere: et in pote͞cia maiestatis adorare vnitate͞ q̄s. vt eiusde͞ fi dei firmitate ab oib⁹ semper muniamur aduersis. Qui viuis et regnas de⁹ Per. Ad co͞pleto. a͞n. Miserere. p̄s. Cu͞ i͞uocare͞. Cp̄. Tu i͞ nobis. hy⁹. Saluator mu͞di. ℣. Custodi nos. a͞n. Luce͞ tua͞ dn͞e nobis co͞cede vt destitutis cordium tenebris peruenire possimus ad lumen q̇ est xp͞s. p̄s. Nunc dimittis. Hoc co͞ple dr͞ in oib⁹ festis duplici. ab hac die vsq3 ad aduen. dn͞i et ab octa. epy. vsq3 ad dn͞ica͞ p̄ma͞ xl. nisi i͞ festis et octa. scte͞ marie: ⁊ nisi i͞ festo reliquiaꝝ et oi͞m sctoꝝ. Dicetur ecia͞ in festo ⁊ i͞ octa. dedica. ecclesie de quocu͞q3 fit serui. si extra aduen. ⁊ xl. et te͞pus pasche si p estate͞ contigerit: vel alias qn͞ oct. cu3 regi. chori habere poterit: sicut habetur i͞ eode͞ festo. Ad matut Inuita. Deu͞ veru͞ vnu͞ in trinitate: ⁊ trinitate͞ i͞ vnitate. Uenite adorem⁹. p̄s. Uenite. hy⁹. Adesto sancta trinitas In. i. noc. a͞n. Adesto de⁹ un⁹ omp͞s: pater et fili⁹ ⁊ sp͞us sa͞ctus. p̄s. Dn͞e dn͞s nr͞. a͞n. Te vnu͞ in substa͞cia: trinitate͞ in psonis confitemur. p̄s. Celi enarra͞t. a͞n. Te semp ide͞ esse

viuere et itelligere pfitemur ps. Dñi est terra. v. Benedicamus patrē et filiū cū sancto

ARedim9 (spiritu. L. i. sanctā trinitatē id ē patrē et filiū et spiritū sanctum deū oīpotentē vni9 substancie: vni9 essencie: vni9 potestatis creatorē oīum creaturarū: a quo oīa et per quē omīa et in quo oīa sūt Credim9 patrem a seipso nō ab alio filium a patre genitū deū verū de deo vero: lumē verū de lumine vero: nō tñ duo lumīa sed vnū lumen. Tu. R. Bñdicat nos de9 de9 noster Bñdicat nos de9 Et metuāt euz omnes fines terre. v. De9 misereatur nr̄i et bñdicat nos

ADeus. Et metuāt. L. ii. Redimus spiritū sc̄m a patre et filio equaliter pcedētem cōsubstācialē et coeternū patri et filio. Pater ē de9 plen9 in se fili9 de9 plenus a pr̄e genit9: spūs sc̄ūs plen9 de9 a pr̄e et filio pcedēs Nō tñ tres deos dicim9 sed vnū deū oīpotētē eternū īuisibilē et īcōmutabilē q̄ tot9 vbiqꝫ ē et totus vbiqꝫ p̄sēs est. R. Bñdict9 dñs de9 israel q̄ facit mirabilia sol9 Et bñdictū nomē maiestatis ei9 in eternū. v. Replebit maiestate ei9 oīs terra fiat fiat. Et. L. iii.

NOn p partes diuisus ē sed tot9 in oīb9 nō localiter sed potēcialiter. Qui sine cōmutacione sui mutabilia creauit et creata gubernat semp manēs qd ē Cui nichil accidēs eē poterit: qꝫ simplici diuinitatis nature nichil addi vel minui potest: qꝫ sēp est qd est. R. Quis deus magnus sicut de9 noster. Tu es de9 q̄ facis mirabilia. v. Notā fecisti in populis v̄tutē tuam redemisti in brachio tuo populū tuū. Tu. Glia. Qui facis. In. ii. noc. ān. Te inuocamus te adoram9 te laudamus o btā trinitas. ps. Deus noster refu. ān. Spes nr̄a salus nr̄a honor noster o beata trinitas. ps. Dēs gentes. ān. Libera nos salua nos iustifica nos o btā trinitas. p. Magnus dñs. v. Bñdictus es domine in firmamēto celi. L. iiii

Qui pp̄riū est cui sempiternū est cui idē est esse viuere et intelligere Et hec tria vnus deus et vn9 dñs hec tria Idē deus et dñs vera et sēpiterna trinitas ī psonis: vera et sempiterna vnitas est ī substācia qꝫ vna est substācia pr̄ et fili9 et spūs sc̄ūs Hec vero sancta trinitas nichil mai9 est ī tribus psonis simul noīatis: q̄ꝫ in vnaq̄qꝫ psona semel dicta

Quia vnaqque psona plena est substācia in se: nō tn̄ tres sub stancie: sed vn9 de9 vna sub-stancia vna potēcia: vna essē cia. vna eternitas. vna ma-gnitudo. vna bonitas pater et filius et spirit9 sanctus. R. Magn9 dn̄s nr̄ et magna vir tus ei9 Et sapiēcie ei9 nō est nūerus. V. Magn9 dn̄s et lau dabilis nimis: et magnitudi nis ei9 nō est finis. Et. Lec. v Sed nec aliud est pater ī na-tura q̄ fili9 et spūs sc̄tūs Nec aliud filius et spirit9 sanct9 q̄ pater in natura: q̄b9 vna est natura. Sed ali9 pater ī pso na: ali9 fili9 ī psona: ali9 spi ritus sanct9 in psona. In pa tre manet eternitas: in filio equalitas: in spiritu sctō eter nitatis equalitatisque cōnexio Unū oēs in substācia et essen cia et oīpotēcia et deitate Si cut enī eadē sancta trinitas insepabilis est in opibus con sors in volūtate: ita equalis in glia. R. Glia pr̄i genitque proli et tibi ꝯpar vtriusque sēp spūs alme de9 vn9. Omni tē pore secli. V. Da gaudiorū p̄ mia da grārū munera dissol ue litis vīcula astrige pacis (federa. Gl. L. vi. Credim9 eūdē filiū dei verbū eternali ter natū de patre: et cōsubstā cialem patri p oīa: tēporali-ter natū de spiritu sancto ex maria virgine: duas haben-tem natiuitates. vnaz ex pr̄e eternā aliā ex matre tempo-ralē. Qui eciā fili9 dei sue car nis cōcepciōe ē ꝯcept9: et sue carnis natiuitate nat9 Dei-de deū verꝫ cōceptū cōfitemur et deū verū natū: eūdēque ve-rū deū et verū hominē vnū iesum xp̄m: vnū filiū dei vni genitū: propriū et perfectum in duab9 naturis in vni9 per sone singularitate: īpassibilē et passibilē: mortalē atque im mortalē: crucifixū infirmi-tate nr̄a: eūdēque viuētē semp in virtute sua. R. Honor vir tus et potestas et imperiū sit trinitati in vnitate vnitati ī trinitate In perenni seculo rum tp̄e. V9. Trinitati lux perennis vnitati sit dec9 ppe tim. In perēni. Glia pr̄i. In peren. In. iii. noc ān. Chari tas pr̄ ē grā xp̄s cōicacio sp̄s o btā trinitas. ps. Nōne deo. ān. Uerax ē pater veritas fili9 veritatis spūs o btā trinitas. ps. De9 iudiciū. an. Una igit pater logos paclitusque sub-stancia est o btā trinitas. ps. Cātate. i. V9 Uerbo dn̄i ce-li firmati sunt. R. Et spiritu oris ei9 oīs virt9 eor. Tres vltime lec. legāt ī capis feri-cis. Scdm iohānē. iii. c. L. vii

IN illo tp̄e Erat homo ex phariseis nichodem⁹ nomie p̄ꝛiceps iudeoꝝ. Hic venit ad iesū nocte ⁊ dixit ei. Rabbi scimus qꝛ a deo venisti magister. Et reľ. Sermo ex ꝯmētario venera. be. pbři. Lc̄tō. vii.

Sicut ex lectione scti euāgelii fr̄es charissimi audistis: p̄ꝛinceps iudeoꝝ venit ad iesū nocte cupiēs secreta ei⁹ allocucione pleni⁹ discere mysteria fidei: cui⁹ apta ostēsiōe signoꝝ aliquatenus iā rudimēta p̄cepat Qui qm̄ p̄ꝛudēter ea q̄ ab illo fieri videbat intelligere curauit: sublimiter ea que ab illo querebat īuestigare ꝓmeruit. Rm. Tibi laus tibi gl̄ia tibi graciaꝝ actio. In secula sēpiterna: o beata trinitas. v. Et benedictuꝫ nomen gloꝛie tue sanctū et laudabile et super exaltatum. In secula. Lc̄ō. viii.

Rabbi inquit scim⁹ qꝛ a deo venisti magister. Nemo ei potest hec signa facere q̄ tu facis nisi fuerit deus cum eo. A deo igitur iesū venisse ac magisteriū celeste mūdo adhibēdū cōfessus est. Deū fuisse cum illo miraculis ꝓdētibus itellexit: necdū tn̄ ip̄m deū esse cognouit: sed qꝛ quē magistrū nouerat veritatis: studiose docēd⁹ adiit: merito ad agnicionē diuinitatis eius p̄fecte doctus subiit: merito vtriusqꝫ natiuitatis ei⁹ dīne scilicet et hūanes ꝫ et passiōis atqꝫ ascēsionis ip si⁹ archana p̄cepit: necnō eciā modū scd̄e regeneracionis: ingressū q̄qꝫ regni celestis aliaqꝫ plurima doctrine euangelice sacramenta dn̄o reuelante didicit. R. Bn̄dicam⁹ patrē ⁊ filiū cū sctō spū laudem⁹ et superaltem⁹ eū In secula. v. Bn̄dictus es dn̄e in firmamēto celi et laudabilis et gloꝛiosus In secula. Lectio nona.

Rn̄dit ei iesus et dixit ei. Amē amē dico tibi: nisi quis natus fuerit denuo nō potest videre regnū dei. Que sētēcia tanto apcius cūctis fidelibus lucet q̄pto ꝯstat qꝛ sine hui⁹ luce fideles esse nequeūt. Quis ei sine lauacro regeneraciōis remissionē pctōꝝ cōsequi et regnū valeat ītrare celoꝝ. Sꝫ nichodemus q̇ venit ad dn̄m nocte nec dū lucis mysteria cape nouerat nā et nox ī qua venit ipsā eius qua p̄mebatur ignoꝛāciā designat: necdū nūero eoꝝ sociat⁹ erat: q̇bus ait apl's. Fuistis aliq̄n tenebꝛe nūc aūt lux ī dn̄o. R. Sūme trinitati simplici deo vna diuinitas eq̄lis gl̄ia coeterna maiestas p̄ri ꝓliqꝫ sctōqꝫ flamini. Qui totū subdit suis oꝛbē legib⁹ v. Prestet nobis gr̄am deitas btā pa

tris ac nati piterq; spūs almi Qui. Glia. Qui v. Bñdict9 es dñe i firmamēto celi. In l. ān O Beata et bñdicta ⁊ gloriosa trinitas pater ⁊ filius et spūs sctūs. p. Dñs reg v. Tibi laus tibi gl'a tibi graciar; actio. ān. O btā bñdicta gl'iosa trinitas pater et fili9 ⁊ spūs sctūs. ps. Jubilate deo. v. Miserere miserere miserere nobis. ā. O vere sūma sēpiterna trinitas pater ⁊ fili9 ⁊ spūs sctūs. ps. De9 de9 me9. v. Tibi laus tibi gl'ia tibi gl'arū actio ā. O vera sūma sēpiterna trinitas pr̄ fili9 ⁊ spūs sctūs. ps. Bñdicite. v. Miserere miserē miserere nobis. ā. Te iure laudāt te adorāt te glorificāt oēs creature tue o btā trinitas. p. Laudate. v9. Tibi laus tibi gl'ia tibi gl'arū actio. Capm. O Altitudo diviciar; sapiēcie et sciēcie dei: q̄ incōprehēsibilia sūt iudicia eius et investigabiles vie eius: qm̄ ex ipso et p ipsū et in ipso sunt oīa ipsi gloria in secula. Hymnus O Pater sācte mitis atq; pie o iesu xp̄e fili venerā de paraclitusq; spūs o alme de9 eterne. Trinitas sctā unitasq; firma deitas vera bonitas imēsa lux āgelor; salus orphanor; spesq; cūctor;. Seruiūt tibi cūcta q̄ creasti: te tue cūcte laudāt creature nos q̄q; tibi psallim9 devoti tu nos exaudi. Gl'ia tibi oīpotēs deus trinus et vn9 magn9 et excels9 te decet hymn9 laus honor ⁊ dec9 nūc et i evū. Amē. v Sit nomē dñi bñdictū. ā Bñdicta sit creatrix et gubernatrix oīu; sctā et idiuidua trinitas ⁊ nūc et sp et p ifinita sclor; scl'a. ps Bñdict9. or Oīps sēpitne de9 Ad. i. ān. O btā. ps. De9 i noīe Btī imaculati Retribue. Quicunq; vult. hec. ān. O beata. dr; per totā ebd. sup oēs psal. ad p̄mā. qñ de trinitate fit seruiciū. Qñ vo fit seruiciū de aliquo sctō ifra octa. trinitatis: tūc dr; eadē. ān. O btā sup. ps Quicunq; vult. R. Jesu xp̄e. cum. alleluya. v9. Qui sedes. Ad. iii. et ad alias horas oēs ān. sine v. dñr ān. O btā bñdicta. ps. Legē pone. Cap. O altitudo. R. Bñdicam9 patrē ⁊ filiū cū sctō spū. Allā allā. v Laudem9 ⁊ superaltem9 eū in secl'a. Allā allā. v. Bñdict9 es dñe in firmamēto. Ad. vi. ān O vera. ps. Defecit. Capm. TRes sūt qui testimoniū dant i celo pater verbū et spirit9 sctūs et hi tres vnū sunt. R. Benedict9 es dñe in firmamēto celi. All'a all'a. v. Et laudabilis et gl'ios9 i scl'a v. Verbo dñi celi. Ad. ix. ān.

Teiure. ps. Mirabilia. Capm

Unus domin9 vna fides vnũ baptisma vn9 de9 et pater oĩum: q̇ sup oẽs et p oĩa et in oĩbus nobis qui est bñdict9 ĩ secula. R. Uerbo dñi celi firmati sũt. Allã allã. V9. Et spũ oris ei9 oĩs vt9 eor. V Sit nomẽ dñi bñdictũ. Ad vs ãn. O btã. ps Dixit dñs. Et ceti pi do. Cp: O altitudo. R. Bñdicam9 patrẽ. hy9. Adesto sctã. v. Bñdicam9 pa. ãn. Te deũ patrẽ ĩgenitũ te filiũ vni genitũ te spm̃ sctm̃ paclitũ sã ctã indiuiduã trinitatẽ toto corde et ore cõfitemur lauda mus atq bñdicimus tibi glo ria ĩ secula. ps. Mgt. Or vts Ad has vs nõ solet fieri mẽo de festo iii lec sine regimĩe cho ri in crastino cõtingẽte nisi fe stum ix lec cõiunctũ fuerit tũc de vtrisq solummodo fiet mẽo. Per hos tres dies fiet seruicium de 9mẽo (nisi festũ ix lec interuenerit vel vigilia scti iohãnis baptiste vel nisi oct trinitatis sint cũ regimĩe chori vt in pluribus ecclesie regni Scocie 9suetudo appro bata extat) et tm̃ mẽo de tri-nitate cũ ãn de noct suo ordi ne. Et si aliquod festum sim-plex ix lect hiis tribus diebus contigerit totũ seruiciuz erit de festo et medie lect de trini-tate nisi festum triũ lec cõiũ-ctum fuerit: tunc medie lect. erunt de festo coniuncto si p prie lect habeantur sinautem medie lect erunt de trinitate et tantum mẽo de festo coniũ cto qꝫ per totum annum ob-seruetur. Et dicuntur V et R secundum ordinem noctur. tamen vbi festum trinitatis est festum loci tunc in hus tri bus diebus fiet seruicium de octa trinitatis cum regimine chori/ nisi aliquod festum ix. lect interuenerit tunc añe su-per ps Magnificat et Bene-dictus. dicuntur suo ordine que ad primas vesperas dice bantur et eciam ad memoriã de trinitate cum de aliquo fe sto. ix lectionum fit seruicium Ad primam/ terciam/ sextam/ et nonam/ omnia fiant sicut in prima die sꝫ more festi sim plicis ix lec. Lectiones per eb do. quando de trinitate agit Feria secunda. Lectio prima.

Confitemur et credim9 sanctam atq ineffabilẽ trinitatem patrem et filium et spiritum sanctum: vnum deum naturaliter esse vnius substancie vnius nature vni-usqꝫ maiestatis atq virtutis Et patrem quidem non geni tum non creatum: sed ingeni tum profitemur. Ipse enim

a nullo originē duxit: ex quo filius natiuitatem et spiritus sanctus processionem accepit Tu autem. Lectio secunda.

Nōs igitur ipse est et origo tocius diuinitatis. Ipse quoqz pater essencia quidem ineffabilis substancie sue filium suum īeffabiliter genuit nec tamen aliud ꝙ quod ipse est. Genuit deus deum lux lucem.

Ab ipso ergo est omnis paternitas in celo et in terra. Filium quoqz credimus de substancia patris sine inicio ante secula genitum: nec tamen factum esse fatemur: quia nec pater sine filio: nec filius aliquando extitit sine patre.

Et tamen non sicut filius de patre: ita pater de filio: quia non pater a filio generacionem accepit. Tu. Lctō tercia.

Filius ergo deus a patre pater autem deus: sed non de filio. Ille aūt filius patris: deus de patre: equalis tamen p omnia filius patri: quia nec nasci cepit aliquādo nec desiit hic eciam vni⁹ cum patre substancie creditur. Propter qd et omousyon patri dicitur. Hoc est eiusdē cum patre substancie: omo enim grece vnū dicitur vsya vero substancia dicitur: quod vtrumqz coniunctū sonat vna substancia.

Feria tercia. Lectio prima

Neqz enī de nichilo neqz de aliqua alia substancia sed de pr̄is vtero id est de substācia eius idem filius genitus vel natus esse credendus est. Sēpiternus est quoqz et filius. Qm̄ si sēp pater fuit semp habuit filium cuius pater esset. Et ob hoc filiū de patre natum sine inicio confitemur. Tu. Lectio secunda

Nec enim eūdem filium dei pro eo ꝙ de patre sit genit⁹: desecte nature porciūculā noīamus. Sed perfectum patrem pfectum filiū sine minucione sine defectione genuisse asserimus. Qz soli⁹ diuinitatis est ī equalē filiū nō habere. L. iii.

Hic eciā filius dei natura filius est: non adopcione. Quē de⁹ pater nec voluntate nec necessitate genuisse credēdus est: quia nec vlla in deum necessitas cadit nec voluntas sapienciam preuenit. Spiritum sanctum quoqz qui est tercia in trinitate persona: vnum atqz equalem cum deo patre et filio credimus esse deū vnius substancie vnius quoqz nature esse non tamen genitum vel creatum: sed ab vtrisqz procedentem amborum esse spiritum. Tu autem domine

Feria quarta. Lectio prima

Hic eciā spūs sanct⁹ nec īge nitus nec genit⁹ credit: ne au tem si ingenitū dixerim⁹ du- os patres dicam⁹ aut si geni tum: duos filios mōstremus Qui tñ nec patris tm̄ nec fi- lii tm̄. sed simul patris et filii spiritus dicitur. Lectio scda.

Nec enī de patre tm̄ proce- dit in filiū vel de filio tm̄ p- cedit ad sanctificandū crea- turā: sed simul ab vtriusqȝ p cessione monstratur: qr cari- tas siue sanctitas amborȝ esse agnoscitur Hic igitur spirit⁹ sanct⁹ missus ab vtrisqȝ cre- ditur sed minor patre et filio non habet sicut filius pþter assūptā carnē minorē se pre et spiritu sctō esse testat. lc. iii

Nec est sancte trinitatis re- lata narracio que non tri- plex sed trinitas et dici et cre di debet Nec recte dici potest vt in vno deo sit trinitas: sed vnus de⁹ trinitas In relati uis vero psonarȝ noīb⁹ pr̄ ad filiū fili⁹ ad patrē. spūs sāct⁹ ad vtrosqȝ refertur Que cū relatiue tres psone dicantur vna tñ natura vel substācia creditur Nec sicut tres perso nas ita tres substācias confi temur. Sed vnā substāciam tres autem psonas. Tu autē

¶ In festo corpor; xpi Sacerdos i (ab vš ān.

eternū xp̄s dñs scdm ordinē melchisedech: panē et vinum obtulit. ps. Dixit dñs. ā. Mi serator dñs escā dedit timēti bus se ī memoriā suorȝ mira biliū. ps. Confitebor. ān. Ca licē salutaris accipiā et sacri ficabo hostiā laudis. ps. Cre didi. ān. Sicut nouelle oliua rum ecclesie filii sunt in cir- cuitu mense dñi. ps. Bti oēs. ān. Qui pacē ponit fines ec- clesie frumenti adipe saciat nos dñs p. Lauda hie. Cpm

Dominus noster iesus xp̄us in qua nocte tra debatur accepit panē et graci as agēs fregit et dixit: accipi te et manducate hoc est cor- pus meū qd p vobis tradet ℟. Homo quidā fecit cenam magnā et misit seruū suū ho ra cene dicere inuitatis vt ve nirent Quia parata sūt oīa ℣. Venite comedite panē me um et bibite vinū qd miscui vobis Qr Gloria Qr. Hy⁹.

Sacris solenniis iuncta sint gaudia: et ex pcor diis sonent pconia: recedant vetera noua sint omia corda uoces et opa Noctis recoli tur cena nouissima: qua xp̄s creditur agnum et azima: de diisse fratribus iuxta legitti ma priscis indulta patribus Post agnū typicū expletis

epulis corpus dñicũ datũ discipulis sic totũ oībus ꝙ totũ singulis ei⁹ fatemur manibus Dedit fragilib⁹ corporis ferculũ. deditq; tristibus sanguīs poculũ. dicẽs accipite qđ trado vasculũ oẽs ex eo bibite. Sic sacrificium istud īstituit cui⁹ officiũ committi voluit: solis p̄sbyteris quib⁹ sic cõgruit: vt sumant et dẽt ceteris Panis angelicus fit panis hoīꝫ: dat panis celic⁹ figuris terminũ: o res mirabilis mãducat dñꝫ: pauper seruus & hũilis Te trina deitas vnaq; poscimus sicq; nos visitas sicut te colim⁹: p tuas semitas duc nos quo tẽdimus ad lucẽ quã īhabitas. Amen. ℣. Panẽ de celo p̄stiti sti eis. ℟. Omne delectamẽtũ in se habẽtẽ allā. ā. O ꝙ̄ suauis est dñe spũs tu⁹ q̇ vt dulcedinẽ tuã ī filios demõstrares pane suauissimo de celo p̄stito esuriẽtes replens bonis fastidiosos diuites dimittẽs inanes. p̄s. Mgt. Oro Deus q̇ nobis sub sacramẽto mirabili passionis tue memoriã reliq̇sti: tribue q̄s: ita nos corporis & sanguinis tui sacra mysteria venerari vt redẽpcionis tue fructũ in nobis iugiter senciam⁹. Qui viuis et regnas cũ deo p̄re in vnita. spũs scti. rc. Nulla fiat memo. in audiẽcia nisi aliquod festũ dup. ī ista quarta feria celebratũ fuerit tñc fiat de festo solẽnis mẽo. Ad cõpleto. oīa fiãt sicut ī festo sancte trinitatꝭ. Ita tñ ꝙ in fine hym. dicet Gloria tibi dñe q̇ natus. Hic eciã ℣. dicit ī fine oīm hym. sup horas q̇tidie p octa. et in octa. qñ fit seruiciũ de corpore xpi Ad matu. Inuitato. Christũ regem adoremus dñantẽ gẽtibus Qui se manducãtib⁹ dat spũs pīgue dinẽ. p̄s. Venite. Hy⁹. Pange lingua gloriosi corporis mysteriũ: sanguinis q; preciosi quẽ ī mũdi p̄cium fructus vẽtris generosi rex effudit genciũ. Nobis dat⁹ nobis nat⁹ ex intacta virgīe et in mũdo cõuersat⁹ sparso verbi semine: sui moras īcolat⁹ miro clausit ordine In supme nocte cene: recũbẽs cũ fratrib⁹: obseruata lege plene cibis ī legalib⁹: cibũ turbe duodene se dat suis manib⁹. Verbũ caro panẽ verũ: verbo carnẽ efficit: fitq; sanguis xpi merũ: et si sensus deficit ad firmãdũ cor sincerũ sola fides sufficit Tãtũ ergo sacramẽtũ veneremur cernui: et antiquũ documẽtũ nouo cedat ritui p̄stet fides supple-

mētū ſēſuū defectui Genitori genitoq; laus ⁊ iubilacio ſal⁹ honor ỽtus q̊q; ſit ⁊ bn̄dictio procedēti ab vtroq; cōpar ſit laudacio. Amē. In. i. noc ān Fructū ſalutiferū guſtādū dedit dn̄s mortis ſue tp̄e. p̄. Beatus vir. ā. A fructu frumēti ⁊ vini multiplicati fideles ī pace xp̄i req̇eſcūt. p̄s. Cū iuoca. ān. Cōmunione calicis q̄ deus ip̄e ſumit nō vitulor̄ ſāguine cōgregauit nos dn̄s. p̄s. Cōſerua v̄. Panē celi dedit eis. R̄. Panē āgelor̄ mādūcauit hō. Immenſa diuine (lc. i. largitatis bn̄ficia exhibita pplo xp̄iano ineffabilem ei cōferūt dignitatē. Neq; enī eſt aut fuit aliq̄n tā grandis nacio q̄ habeat deos appropinquātes ſibi: ſicut adeſt nobis de⁹ nr̄. R̄. Immolabat hedū mltitudo filior̄ iſrl̄ ad veſpā paſche Et edebat carnes ⁊ azimos panes. v̄. Paſcha nr̄m ī molat⁹ ē xp̄s itaq; epulemur ī azimis ſiceritat̄ ⁊ ỽitat̄ Et. Unigenitus ſiquidē dei (l. ii fili⁹ ſue dīnitat̄ volēs nos eē pticipes: nr̄a; naturā aſſūpſit vt hoīes deos faceret factus homo: et hoc inſup qd̄ de noſtro aſſūpſit totū nobis cōtulit ad ſalutē. R̄. Comedetis carnes ⁊ ſaturabimini panib⁹ Iſte eſt panis quē dedit vobis dn̄s ad veſcēdum. v̄ Nō moyſes dedit vobis panē de celo: ſed pater meus dat vobis panē de celo verum. Iſte. L iii. Corpus nāq; ſuum p nr̄a recōſiliaciōe ī ara crucis hoſtiā obtulit deo p̄ri ſāguinē ſuū fudit ī precium ſimul ⁊ lauachr̄ vt redēpti a miſerabili ſeruitute: a p̄ctīs oībus liberemur et mūdemur: ⁊ vt tāti bn̄ficii iugis. ī nobis maneret mēoria: corpus ſuū ī cibū et ſāguinē ſuū ī potū ſub ſpē panis ⁊ vini ſumēdū fidelib⁹ dereliq̇t R̄. Reſperit helyas ad caput ſuū ſubcinericiū panē qui ſurgēs comedit ⁊ bibit Et ābulauit ī fortitudine cibi illi⁹ vſq; ad mōtē dei. v̄. Si q̇s mādūcauerit ex hoc pane viuet in et̄nū. Et. Gl̄ia. Et. In ii. no. ā. Mēor ſit dn̄s ſacrificii nr̄i: et olocauſtū nr̄m pīgue fiat p̄s. Exaudiat. ān. Parat̄ nobis mēſa dn̄i aduerſus oēs q̇ tribulāt nos. p̄s. Dn̄s regit. ā In voce exultacionis reſonāt epulātes ī mēſa dn̄i. p̄s. Quē admo. v̄ Cibauit eos ex adipe frumenti. R̄. Et de petra melle ſaturauit eos. Lctō. iiii O precioſū ⁊ admirādum cōuiuiū et ſalutiferum et oī ſuauitate repletū. Quid enī hoc cōuiuio p̄cioſius eſſe poteſt in quo nō carnes vitulor̄ ⁊ hyr

cor ut oli i lege sed nobis xps sumedus pponit verus deus Quid hoc sacrameto mirabilius i ipo naqz panis et vinu in corp9 xpi et saguine substancialiter couertunt Ideoqz xps deus et ho pfect9: sub modici panis specie cotinet. R. Panis que ego dabo caro mea e p mundi vita litigabat ergo iudei dicetes. Quo potest hic nobis dare carne sua ad manducadu. V Locut9 est ppls co tra dnm aia nra nauseat sup cibo isto leuissimo. Quo. sc. v

Nullum ergo sacrametu est isto salubrius quo purgatur pcta: virtutes augetur: et mes oium spualiu carismatu abundacia impinguat. Offert i ecclesia p viuis et mortuis ut oibus psit qd est p salute oium institutu. Suauitate deniqz hui9 sacrameti null9 exprimere sufficit: p qd spualis dulcedo i suo fote gustat et recolit memoria illi9 qua i sua passione xps mostrauit excelletissime charitatis. R. Cenatib9 illis accepit ies9 pane et bndixit ac fregit deditqz discipulis suis et ait. Accipite et comedite hoc est corp9 meu. V Dixerut viri tabernaculi mei qs det de carnib9 ei9 ut saturemur. Accipi.

Romanus igit potifex (l. vi. urbanus quartus hui9 deuocione sacrameti affect9 pie statuit ista solenitate prima quinta feria post octauas pethecostes a cuctis celebrari: vn oibus vere cotritis et cofessis: q matutinali officio hui9 festi p secialiter iteressent i ecclia ubi celebraret cetu dies. Qui vo misse totide. Silr q in primis vespis totide q vo scdis toti Eis vero qui prime tercie: sexte none ac copletorii adessent officiis p qualibet horar ipsaru quadragita dies ac singulis diebus octauar q misse et oibus ceteris horis adesset: similiter cetu dies. R. Accepit iesus calice postqp cenauit dices Hic calix nouu testametu est in meo saguine. Hoc facite in mea comemoracionem. V. Meoria meor ero et tabescet i me aia mea. Hoc. Glia. Hoc.

In. iii. noct. an. Introibo ad altare dei sumam xpm qui renouat iuuetute mea. ps. Iudica me deus et discerne. an. Cibauit nos dns ex adipe frumeti et de petra melle saturauit nos. ps. Exultate deo An Ex altari tuo dne xpm sumimus in que cor et caro nra exultat. ps. Qua dilec. V. Educas pane de terra. R. Et vinu letificet cor hois. Tres ultime lect legat i capis sericis. Euageliu scdm iohane. l. vii

In illo tpe dixit ies9 discipulis suis ꝛ turbis iudeorū. Caro mea vere est cib9 ꝛ sāguis me9 vere est potus. Et. ꝛ

Omel. ex cōmēta. b. augustini.

Cū eni cibo ꝛ potu id appetāt hoīes vt nō esuriāt neqꝫ siciāt. Hoc vere nō pstat nisi iste cibus et potus q eos a qb9 sumitur: īmortales et īcorruptibiles facit id ē socios eorꝫ sctōrū vbi pax erit ꝛ vnitas plena atqꝫ pfecta. Propterea qppe sicut eciā āte nos hoc itellexerūt hoīes dei: dn̄s nr̄ ies9 xp̄s corpus et sāguinē suū ī eis rebus cōmēdauit: q ad vnū aliqd redigūtur. Ex multis nāqꝫ granis efficit vn9 panis ꝛ ex multis racemis vinū cōfluit. R. Qui māducat meā carnē ꝛ bibit meū sāguinē. In me manet ꝛ ego ī illo. V. Nō est alia nacio tā grādis q habeat deos approp̄quātes sibi sicut deus nr̄ adest nobis. In me. L. viii

Deniqꝫ iā exponit quomodo id fiat qd loquit et qd sit māducare corpus ei9 ꝛ sāguinē bibere Et qui māducat meā carnē et bibit meū sāguinē ī me manet ꝛ ego ī eo. Hoc est ergo māducare illā escā: et illū potū bibere ī xp̄o manere: ꝛ illū manētē ī se habere. R. Misit me pater viuēs et ego viuo ppter patrē. Et qui māducat me viuit pp̄ter me. V9. Cibauit eū dn̄s pane vite et intellectus. Et qui māducat. Lcō. ix

Ac per hoc qui nō manet in xp̄o ꝛ ī q nō manet xp̄s: pcul dubio nō māducat carnē ei9 spūaliter licet carnaliter ꝛ visibiliter pmat dētibus: sacramēta corporis ꝛ sāguinis xp̄i Sed magis tāte rei sacrmētū ad iudiciū sibi māducat et bibit: q īmūdus psumit ad xp̄i accedere sacramenta qꝛ alias nō digne sumit nisi q mūd9 est de qbus dꝛ. Bti mūdo corde qm̄ ip̄i deū videbūt. R. Unus panis et vnū corpus multi sumus. Oēs q de vno pane. Et de vno calice participam9. V Parasti ī dulcedīe tua paupi deus q hītare facis vnanimes in domo. Oēs Glia. Et. Ria per ebd. qꝛ sūt oct. cū regi. chori et dicāt R. p ordinē in fer. p oct. eiusd. R. Melchisedech vero rex salē pferēs panē et vinū: erat aūt sacerdos dei altissimi. Bn̄dixit abrahe et ait V. Bn̄dict9 abrahā deo excelso qui creauit celū ꝛ terrā. Bene. R. Calix bn̄dictiōis tue quē bn̄dicimus nōne cōicacio sanguis xp̄i est. Et panis quē frāgimus nōne pticipacio corpis dn̄i ē. V. Qm̄ vn9 panis ꝛ vnū corpus multi sum9: nā oēs de vno pane ꝛ vno calice pticipa

mus. Et. ℟ Ego sū panis vi te et pr̄es vr̄i manducauerūt māna ī deserto et mortui sūt Hic est panis de celo descēdēs si q̇s ex ip̄o mādueauerit. Nō morief. ℣ Ego sū panis viu⁹ qui de celo descēdi: si quis mā ducauerit ex hoc pane viuet ī eternū. Hic. Glīa. Nō. p̄s Te deū. ℣⁹ Panē de celo p̄stitisti eis. ℟ Oē delectamētum ī se habētē alleluya. In laud. ān

Sapiēcia edificauit sibi domū miscuit vinū ꝛ po suit mēsā allā. p̄. Dn̄s regna. ā. Angeloꝝ esca nutriuisti po pulū tuū: et panē de celo p̄sti- tisti eis. allā. p̄s Jubilate. ān Pinguis est panis xp̄i: et p̄be bit delicias regib⁹ allā. p̄. De us de⁹. ān. Sacerdotes sctī in cēsū: ꝛ panes offerūt deo allā p̄s. Bn̄dicite. ān. Uicēti dabo māna abscōditū: et nomē no uum allā. p̄s Laudate. Cp̄m Dn̄s noster iesus. Hymnus.

Uerbū supernū p̄diens nec p̄ris linquēs dexte rā ad opus suū exiēs venit ad vite vesperā. In mortem a discipulo suis tradēdus emu lis prius in vite ferculo se tra didit discipulis. Quib⁹ sub bina sp̄ē carnē dedit et sāgui nem vt duplicis substācie totū cibaret hominē. Se nascens dedit sociū cōuescens in edu- lium: se moriens in precium: se regnans dat in premium. O salutaris hostia q̄ celi pan dis ostiū: bella p̄mis hostilia da robur fer auxiliū Uni tri noq̄ dn̄o sit sēpiterna glīa q̇ vitā sine termino nobis do- net ī patria. Amē. ℣⁹. Posuit fines tuos pacē. ℟. Et adipe frumēti saciat te. ān. Ego sū panis viuus q̇ de celo descēdi: si quis mādueauerit ex hoc pa ne viuet in eternū allā. p̄s. Bn̄ dictus. Or Deus qui nobis. Ad i. ā Sapiēcia. p̄. De⁹ ī noīe ān. O btā et bn̄dicta. p̄s. Qui cūq̄ vult. ℟. Jesu xp̄e. cū. allā ℣. Qui de virgine. Ad. iii. ān. Angeloꝝ. p̄s. Legē pone. Cap̄ Dn̄s nr̄ ies⁹. ℟. Panē celi de dit eis allā allā. ℣. Panē āge lorum mādueauit homo. ℣⁹ Cibauit eos. Orō. Deus qui nobis Ad. vi. ān. Pinguis. p̄s Defecit in salu. Capitulum

Quociensc unq̄ mandu cabitis panē hunc et ca licem bibetis mortem domini annunciabitis donec veniat. ℟ Cibauit eos ex adipe fru- menti Alleluya alleluya. ℣⁹. Et de petra melle saturauit eos. ℣. Educas panē. Or. De q̇ no. Ad. ix. ān. Uicēti dabo māna. p̄s. Mirabilia. Cap̄m.

Quicunq̄ manducaue- rit panem et biberit ca

licē dñi īdigne: re⁹ erit corpo ris ꝛ sāguinis dñi. ℞. Educas panē de terra Alla alla. ℣ Et vinū letificet cor hoīs ℣ Posuit fines tuos pacem. oro Deꝰ q̇ nobis. Ad scdas vesp. ps. Dixit dñs. ꝛ ceteri pi. sicut ad pmas vs. ān. Sapiēcia. Hii psal. cū pdicta ā. dnr singlis dieb⁹ īfra oct. eciā in do. qn de oc. fit serui. tm̄ ī aliis aūt fest; p oc. dnr psal. fer. cp. Dñs iesꝰ. ℞. Respexit helias hyꝰ Sacris solēniis. ℣ Panē de celo. ā O sacrū cōuiuiū in q̊ xp̄s sumit: recolit memoria passiōis eiꝰ mēs īplet gr̄a ꝛ future glorie nobis pignꝰ dat. alla ps. Mḡt. oro Deꝰ q̇ nobis Qn̄cūq; festū eciā licet dup. fuerit seu fest. loci hac die cōtigerit sp differat vsq; post octa. vel vlteriꝰ si necesse fue. eciā licz fue. festū bti iohānis baptiste seu moloci epi vbi cōuenienciꝰ potest celebrari q̇a fiūt oc. cū regi. cho. nisi festū ix. lc. ī feriis p oct. īcurrat eciā licet noua histo. ī do. īchoāda fue. Si aūt hoc festū ī vigil. bti iohā. ꝯtigat tūc totū serui. erit de fest. ꝛ missa de vigil dicet ī cpo ꝛ nichil illo anno erit de sctā etheldreda nisi tm̄ mēo ad mis. Ad matu. p oct. Invi. hyꝰ. ā. psal. sicut ī pma die ℣. et ℞ia. scdz ordi. noct ℣. an lau Panē de celo. In laud. hec sola ān. Sapiēcia. ps. Dñs regnuit cpz. hyꝰ ꝛ ℣. sicut ī die Quotidie p oc. nisi ī do. ꝛ ī oct. die dicāt suo ordie añe q̄ sup psal. ad pmas vesp dnr sup psal. Bñdit ꝛ Magt cū repeti. earūdē ꝛ silr ad memo. de corpe xp̄i qn de aliq̊. s. fit serui ad i. iii. vi. et ix. oīa sicut ī pma die Ad vs. ā Sapiēcia. ps Dixit dñs. cū cpo hym. ꝛ. ℣ sicut ī pma die pter ℞ qd si dicet cū ān. sup Mḡt vt pmissū ē p ordinē Cōple. aūt p oc. nō mutat nisi de aliquo scō fue. serui tūc enī non dicat Glia t dñe ī fine hym. nec ℣ Qui de vgīe dignatꝰ ē Si aūt aliqd fest. ix. lec. infra has oct. ꝯtige. totū serui. fiet de festo eciā ī do. ꝛ med lc. de octa. nisi dup. festū fue. vl nisi festu. iii. lc. ꝯiūctū fūe. festo ix. lc. tūc med. lec. erūt de festo cōiūcto si pp̄e lec. hēant sin autē de oc. pter q̄ ī festis scti moloci aplor petri et pauli et cōmēora. eiusdē tūc enī totū seruiciū erit de festis ppter pp̄a ℞ia ꝛ tm̄ mēo. de octa. Et cū medie lec. fiāt ī dñica de octa tūc dicant ℣. ꝛ ℞ia scdm ordinē noctur. vsq; ad octa. diē ¶ Feria vi. Lctō. i

De tocius mūdi operibus legistis q₂ ipse di-

xit et facta sunt: ipse manda uit et creata sūt. Sermo igit̄ qui potuit ex nichilo facere quod non erat. nōne potuit ea que sūt: ī id mutare quod non erāt. Non est minus da re q̄ꝫ mutare nouas creatu- (ras rebus. Lc. ii. Sed quid. Cuius argumentis vtimur: suis vtamur exēplis Incar- nacionis quoqꝫ exēplo astru amus mysterii veritatē. Nū quid nature vsus persēsit cū dn̄s iesus ex maria nasceret̄. Si ordinem querimus viro mixta femina generare con- (sueuerat. L. iii Liquet igi- tur qꝫ preter nature ordinem virgo generauit. Et hoc qd̄ conficimus corpus: ex virgi ne est. Quid hic queris natu- re ordinem in xp̄i corpore: cū preter nature ordinem sit ip se dn̄s iesus partus ac natus ex virgine. Uera vtiqꝫ caro christi que crucifixa: queqꝫ se pulta est. Uere ergo illi⁹ car nis sacramentum est. Tu āt.

¶ Sabbato. Lectio prima.

Ipse clamat dn̄s noster iesus christus: hoc ē cor pus meum Ante benedictio- nem verborū celestium alia species nominatur. Post cō- secracionem: corpus christi si gnificatur. Ipse dicit sangui nem suum: ante consecracio- nem aliud dicitur: post con- secracionem sanguis christi nuncupatur. Tu dicis amē. Hoc est: verum est: qd̄ sermo sonat: affect⁹ senciat. Lcō. ii Panis in altari vsitatus ē: ante verba sacramentorum. At vbi accessit consecracio: de pane fit caro christi Quomō autem potest iste qui panis ē esse corpus xp̄i p consecracio nem. Consecracio igitur ex q̇ bus verbis et cuius sermoni bus est vtiqꝫ domini iesu. L. iii Nam per reliqua omnia q̄ dicūtur laus deo offert̄: ora cione petitur pro populo pro regib⁹ et pro ceteris Ubi sa- cramētū conficitur: iam non suis sermonib⁹ sacerdos: sed vtitur sermonibus christi: er go sermo christi hoc conficit sacramentū. Tu. ¶ Dn̄ica ī fra octa. si a festo. ix. lec. vaca uerit ad p̄mas v̄s oīa fiant sicut ī aliis dieb⁹ īfra oc. p̄ter ān. sup psal. Magt̄. q̄ erit O q̄ꝫ suauis et fiet memo. de sā ctis vel de octauis si euene- rint et de dn̄ica et de trinita- te cum processione ante cru- cem nisi aliqua do. omnino debeat differri ppt̄ pliritatē tp̄is tn̄c nulla fiet memo. de dn̄ica nec de trinitate nisi vbi fuerit de eadem octaua cum regimīe cho. Si vo fes. iii. lc.

in hac do. cõtigerit de eo fiet tm̃ mẽo. qr nũc̃ fiũt medie lc de fer. iii. lec. ĩfra octa. cũ regi. chori cõtigen. nisi fuerit festũ ix. lec. cõiũcta. Ad matu. Vo ĩ dñica oĩa fiãt sicut ĩ p̃ma die cũ vi. lec. p̃prie historie et expo siciõe euãgelii sicut ĩ p̃ma die Ad lau. hec sola ãn. sup psal. **Sapiẽcia.** Cetera oĩa sicut ĩ p̃ma die Ad. i. et ad oẽs horas oĩa fiãt sicut ĩfra octa. super psal. **Quicũq̃ vult** dicet ãn. **Te iure.** ad. ii. vespe. oĩa fiãt sicut ĩ p̃ma die p̃ter R. qd nõ dicetur ¶ Et est notãdũ q̃ ad processionẽ ante missã dicet R. **Respexit helias** et nul la mẽo. de cruce ĩ ĩtroitu cho ri ãn. **O sacrũ cõuiuium** V. et orõ sicut ĩ die. Tñ si hysto. **Deus oĩm** ĩchoata fuerit cuz meo. ad veš. tũc añ missã fiat mẽo. de cruce ante crucem ad p̃cessio. ãn. **Adorem⁹.** V⁹. **Hoc signũ.** orõ. **Adesto dñe.** Et tũc in introitu chori dice tur aliqua ãn. de sctã maria et nõ de corpore xp̃i. V. **Post p̃tũ.** orõ. **Cõcede q̃s.** Nota q̃ die lune post dñicã sp incipia tur histo de octa si seruiciũ. ĩ dñica fuerit de octa. sinautez dicãt Ria eodẽ ordine sicut ante dñicã. Lctõ p̃ma.

Christ⁹ panis ẽ: de quo qui mãducat viuet in eternũ de quo ip̃emet dixit Et panis quẽ ego dabo caro mea est: p̃ mũdi vita Determinat quo modo sit panis: nõ solũ scdz verbũ quo viuũt oĩa: sed et se cũdũ carnẽ assũptã p̃ mundi vita Lc. ii.

Humana enim caro q̃ erat peccato mortua carni mũde vnita incorpora ta: ac vnũ cum illa effecta vi uit de spũ ei⁹ sicut viuit cor pus de spũ suo Qui vero nõ est de corpore xp̃i: nõ viuit de spiritu xp̃i. L. iii.

Corpus et sanguinẽ xp̃i dicim⁹ illud qd de fructib⁹ terre est accep tum: et prece mystica cõsecra tum: recte sumimus ad salu tem spiritualẽ in memoriam dñice passionis. Lectio q̃rta

Qd cũ p̃ man⁹ hoĩs ad illã visibilẽ perducatur speciem nõ sanctificatur vt sit tã ma gnũ sacramẽtũ: nisi operan te inuisibiliter spiritu sancto cum hec oĩa que p̃ corporales motus in illo opere fiũt de⁹ operetur. L. v.

Hoc est sa cramẽtũ pietatis: et est signũ vnitatis: et vinculũ charita tis Qui vult viuere accedat et credat et incorporet hũc ci bum et potũ: p̃ hoc eciã ĩtelli gẽs societatẽ mẽbrorũ mistici corporis eccłie qd erit ĩ fine ipi⁹ in p̃destinatis. Lectio sexta.

Hoc est qd dicimus q̃ et om

nibus modis approbare cō=
tendimꝰ sacrificiū eccłie duo
bus cōfici duobꝰ cōstare. vi=
sibili elemētorū spē: et inuisi
bili dñi nri iesu xpi carne ⁊ sā
guine et sacramento et re sa
cramēti: id est corpore christi
Tres vltime lec. de exposicio
ne euāgelii sicut in prima die
In lau. vna sola ān. ⁊c. vtš.

❡ Feria scda Lectio. i

Sicut enī xpi psona cō
stat et conficitur ex deo ⁊
homine: cū ipse xpus verꝰ sit
deus ⁊ verꝰ homo: qr oīs res
illarū naturā et veritatē ī se
continet: ex quibus cōficitur
Cōficitur autē sacra= (l. ii
mentū ecclesie duobꝰ: sacra=
mēto ⁊ re sacramēti: id ē cor
pore xpi Caro eiꝰ est quā sub
forma panis opertā in sacra
mento accipimꝰ: et sanguis
eius quem sub vini specie ac
sapore potamus. Lectio. iii
Caro visibilis videlicet est
sacramentū carnis: ⁊ sāguis
sacramentum est sanguinis
Carne et sanguine vtroqꝫ in
uisibili et intelligibili spiri=
tuali signatur visibile corpꝰ
dñi nri iesu xpi et palpabile
plenūqꝫ grē oīum virtutū et
diuina maiestate ❡ Feria iii

Sicut ergo celestis L i
panis: qui vere xpi ca=
ro est suo modo vocat corpꝰ
christi cū reuera sit sacramen
tum corporis xpi: illiꝰ videli
cet qđ palpabile: qđ visibile
et mortale in cruce est positū
Vocaturqꝫ ipsa carnis l. ii
immolacio q̄ sacerdotis ma=
nibus fit xpi passio mors cru
cifixio nō rei veritate: sed si=
gnante mysterio sicut sacra=
mētū fidei qđ baptismꝰ intel
ligitur fides est. Tu. Lctō. iii
Iteratur quotidie hec obla
cio licet xpus semel passus in
carne per vnā eandēqꝫ mort;
passionē semel saluauit mun
dum: ex qua morte idē resur
gens ad vitā mors illi vltra
non dñabit. ❡ Feria iiii. l. i

Quod pfecto sapiencia
dei patris necessario p
multis causis hoc prouidit.
Primo quidē qr quotidie pec
camus saltem in peccatis: si
ne quibus mortalis infirmi=
tas viuere non potest. Lc. ii
Quia licet oīa pctā cōdona
ta sint in baptismo: tn̄ pecca
ti fomes siue infirmitas ad=
huc manet ī carne. Unde psal
mista Bñdic aīa mea dñm:
qui ppiciat oībus iniqtatibꝰ
tuis Qui sanat oēs infirmi=
Et ideo qr (tates tuas. l. iii
quotidie labimur: quotidie
pro nobis xps mystice īmola
tur Et passio xpi ī mysterio
tradit: vt q̄ semel moriendo

mortē vicerat: quotidie reci=
diua pctōꝝ ꝑ hec sacramenta
corporis ⁊ sanguinis pctā re=
laxaret Un̄ oramus Dimitte
nobis debita nr̄a: qꝛ si dixeri
mus ꝙ pc̄tm̄ nō habemꝰ: ipsi
nos seducimꝰ et veritas ī no
bis nō est ¶ In octa. corpo=
ris xpi ad p̉mas vs̄. sup psal.
hec sola ān. Sacerdos in eter
num. psal. feria. cap̄. R. ⁊ ce
tera oīa fiāt sicut in p̉ma die
ad p̉mas vesp. Cōple. tn̄ sicut
infra octa. dr̄. Ad matu. ix. l
fiant Inuita. trip̄. tota cātet
historia sicut in p̉ma die cum
eisdē lec. et exposiciōe euāge.
Huius sacramēti Lec. i
ritū melchisedech osten
dit: vbi panē ⁊ vinū abrahe
obtulit sꝫ tu michi dicis Quō
ergo melchisedech vinū ⁊ pa
nem obtulit? Quid sibi vult
ammixtio aque? Racionē ac
cipe: p̉mo figura oīum fuit:
q̄ an̄ p̄cessit tēpore moysi. l. ii
Quia cū ppl̄s iudeoꝝ sitiret
⁊ murmuraret ꝙ aquam in
uenire non posset: iussit dn̄s
moysi vt tāgeret petrā cū vir
ga: tetigitꝗ petrā: ⁊ petra vn
dā maximā fudit: sicut dicit
Bibebāt aūt de (apl̄s. l. iii.
spūali sequēte eos petra: pe
tra autē erat xp̄s. Nō īmobi
lis petra q̄ ppl̄m seq̄bat. et tu
bibe vt te xp̄s sequatur Uide
mysteriū moyses hoc est pro
pheta. Uga hoc ē vbum dei.
Sacerdos verbo dei Lc. iiii
tangit petrā: et fluit aqua et
bibit ppl̄us dei Tāgit ergo
sacerdos calicē: redūdat aq̄
in calice et salit in vitā eter=
nā: et bibit populus dei: qui
graciā dei cōsecutꝰ est. Lec. v
In tp̄e dn̄ice passionis cum
sabbatuꝫ magnū instaret q̄a
diu viuebat in cruce dn̄s no
ster iesꝰ xp̄s et latrones: mis=
si sunt q̇ pcuterēt eos: q̇ veni
entes inuenerūt defūctū dn̄ꝫ
iesum xp̄m Tūc vnꝰ de mili
tibꝰ lācea tetigit latꝰ et de la
tere eius aqua fluxit et san=
guis Aqua autē vt mūdaret:
sanguis autem vt redimeret
Quare de latere? qꝛ vnde cul
pa inde gr̄a: culpa ꝑ feminā:
gracia per dn̄m nr̄m iesū xp̄ꝫ
Si vero calix dn̄i nō est l. vi
aqua sola et vinuꝫ solū: nisi
vtrūꝗ misceat̄: quō vt corpꝰ
dn̄i pōt esse farina sola et a=
qua sola nisi vtrūꝗ aduna=
tū fuerit et copulatum et pa
nis vniꝰ cōpage solidatū. in
sacramēto corporis et sāgui
nis dn̄i: nichil ampliꝰ offera
tur q̄̄ quod ip̄e dn̄s tradidit
hoc est panis et vinum aqua
mixtū: nec āpliꝰ ī sacrificiis
offertur q̄̄ de vino et frumē=
to. Hec tria vnum sūt in iesu

xp̄o hec hostia et oblacio dei ī odorem suauitatis. Tres vl time lec. de exposicione euangelii sicut in p̄ma die legātur Ad laudes oēs añe. dicātur Ad p̄mam et ad alias horas oīa fiāt sicut ī p̄ma die sȝ more simplicis festi cū ān. Te iure. super psal. Quicūqȝ vult Ad scdas veš. oīa fiant sicut in die p̄ter ℟. qd nō dicet Et si aliquod festū. iii. lec. in hac die cōtigerit fiant inde. iii. lec si proprie habeant sinautem tm̄ memo Si autem festū. ix lec. hac die euenerit festū differatur in crastinū et erunt vespe. de octa. et memo. de festo nisi forte huiusmodi festū ix lec. fuerit ꝙ scdas vespe. habere nō poterit ❡ Dñica p̄ma post festū scte trinitatis. Ad vespe. ā Bn̄dict⁹. p̄. Ip̄m Cap̄m Benedictus de⁹. vt ī psal. notatū est. ℟ Deū time et mādata eius obserua. Hoc est oīs hō. ℣ Timentib⁹ deū nichil deest nec his q̇ diligūt deū in ꝟitate. Hoc ē. Gloria. Hoc ē. Hoc ℟. dicat ad has vespe. tm̄ scilicet in principio hui⁹ historie. Hymn⁹. O Lux beata. vt in psalte. Hic hymn dicitur ad vespe. oībus sabbatis vsqȝ ad aduentū dñi qñ de dñica agitur. ℣ Uespertina oro. ℟ Et descendat. ān Loquere dñe quia audit seruus tuus. p̄s. Magt. oro. De⁹ ī te sperantiū. Memo. fiat si habeatur ꝓprietas alicui⁹ scti vñ tres lec. fieri debeāt. Et postea de corpore xp̄i hac die dñica tm̄: deide de trinitate de cruce et de sācta maria vt ī psalterio añ cōpleto. notatum est Cū si festū alicui⁹ scti. ix. lec. in hoc sabbato celebratū fuerit tūc in p̄mis fiet mēoria de ipso festo: deide memo. supra dicte. He sequentes añe seruiunt historie Deus. omnium. quādiu durat in sabbatis super psal. Magnificat. vel ad memoriam de dñica cū de aliquo festo ix. lectio. fiat seruicium. ān. Cognouerunt omnes a dan vsqȝ bersabee ꝙ fidelis samuel ꝓpheta esset domini. ān. Preualuit dauid in philisteū in funda et lapide ī nomine dñi. ān. Nōne iste est dauid de quo canebāt in choro dicētes: saul ꝑcussit mille: et dauid decem milia in milibus suis. ān Iratus rex saul dixit michi mille dederunt et filio ysai dederūt decē milia. ān. Quis enim in omnibus sicut dauid fidelis inuentus est in regno suo egrediens et regrediens et pergens ad imperium regis. ān. Mōtes gel-

boe nec ros nec pluuia ueniant sup vos: q2 ĩ te abiect9 est clypeus forciũ: clypeus saul quasi nõ esset vnctus oleo quõ ceciderũt fortes in p̃lio: iona thas in excelsis tuis ĩterfect9 est: saul et ionathas amabiles et decori valde in vita sua: in morte quoq3 nõ sunt separati ān Doleo sup te frater mi io natha amabilis valde super amorẽ mulier2: sicut mr̃ vnicũ amat filiũ: ita te diligebã sagitta ionathe nunq3 abiit retrorsũ: nec declinauit clypeus eius in bello: et hasta eius nõ est auersa. ān. Dixitq3 dauid ad dñm cũ vidisset ãgelũ cedẽ tẽ pplm: ego suz qui peccaui: ego inique egi: isti q̃ oues sũt quid fecerũt. ān. Rex autẽ da uid coopto capite incedẽs lu gebat filiũ dicẽs: absolon fili mi: fili mi absolõ: quis michi det vt ego moriar p te fili mi absolõ. Cũ vo tẽp9 plirũ fue rit tunc oẽs añe p̃cedẽtes suo ordine dicãtur. Cũ vero breue fuerit id est octa. vel infra tũc sp dicãtur vltime he ãe se q̃ntes sc3 Mõtes. gelboe ⁊ ān Rex autẽ. dauid ⁊ alie añe p̃cedẽtes eo ãno oio p̃termitãt ad matu. Inuita Laudem9 iesũ xp̃m. vt ĩ psal. p̃s. Uenite hy9 Nocte surgẽtes. vt ĩ psal In. i. noct. ān Pro fidei. p̃s Beat9 vir. ⁊ c. p̃i. sicut ĩ psal. notãtur. V9. Memor fui nocte. Hac die ĩcipiat liber regũ ⁊ legatur vsq3 ad primã dñicam post quinto kalẽdas Augusti quãdo de dñica agit. L cõ p̃ma

Fuit vir vnus de rama thain sophin de mõte effraim: et nomẽ eius helcana fili9 hieroboã filii heliu: filii thau: filii suph effrateus. Et habuit duas vxores: nomen vni ãna: ⁊ nomẽ scd̃e fenẽna Fuerũtq3 fenẽne filii. Anne autẽ nõ erãt liberi. R. Deus oĩum exauditor est ip̃e misit ãgelũ suũ et tulit me de ouib9 p̃ris mei. Et vnxit me vnctiõe miẽ sue. V9. Dñs q̃ eripuit me de ore leonis ⁊ de manu bestie liberauit me. Et vnxit. L. ii. Et ascendebat vir ille de ciuitate sua statutis diebus vt adoraret et sacrificaret dño deo exercituũ ĩ sylo. Erãt aũt ibi duo filii hely: ophni et finees sacerdotes dñi Uenit ergo dies et ĩmolauit helcana: deditq3 fenẽne vxori sue et cũctis filiis eius et filiab9 partes. Anne aũt dedit ptẽ vnã tristis q2 annã diligebat. R. Dñs qui eripuit me de ore leonis ⁊ de manu bestie liberauit me. Ipse me eripiet de manibus inimicorum meorum. V9. Misit deus misericordiã suã

et veritatem suā aīam meā eripuit de medio catulorum leonum. Ipse. Lectio tercia.

Dominus autem concluserat vuluā ei⁹ Affligebat quoqꝫ annā emula eius: vt vehemēter angebat in tantum vt exprobraret qꝫ dn̄s cōclusisset vuluā eius. Sicqꝫ faciebat p singulos annos: cum redeūte tēpore ascēderunt ad tēplum dn̄i: et sic prouocabat eam. ℟ Ego te tuli de domo patris tui dicit dn̄s: ⁊ posui te pascere gregē populi mei: ⁊ fui tecum in oībus vbicunqꝫ ambulasti. Firmās regnum tuum in eternum. ℣. Feciqꝫ tibi nomen grāde iuxta nomen magnoꝝ qui sunt in terris: et requiē dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Firmans. Gloria. In eternum. In scd̄o noc. ān Nature ps. Cōserua. vt ī psa. notatur. ℣. Media nocte surgebam ad confitendum tibi. Si habeatur proprietas alicuius sancti vnde ad vesperas facta fuerit memoria: fiāt inde tres medie lectiones cū ℣. et. ℟. de primo noct. L. iiii

Porro anna flebat et nō capiebat cibum. Dixit ergo ei helcana vir suus. Anna cur fles: et quare non comedis: et qꝛobrem affligitur cor tuū. Nunquid nō ego melior sum tibi qꝫ decē filii. Surrexit autem anna postqꝫ comederat ī sylo et biberat: ⁊ hely sacerdote sedente super sellam ante postes domus domini. Cū esset āna amaro aīo: orauit dominum flens largiter. ℟. Exaudisti domine oracionem serui tui: vt edificarem tēplum noī tuo. Benedic et sanctifica domum istam in sempiternum deus israel. ℣⁹. Domine qui custodis pactū et misericordiam seruis tuis: qui ambulāt coram te in toto corde suo. Benedic. Lectio quinta.

Uotum igitur vouit anna dicens. Domine exercituum si respiciens videris afflictionem famule tue: et recordat⁹ mei fueris: nec oblitus ancille tue dederisqꝫ serue tue serū virilem dabo eum domino omnibus diebus vite eius: et nouacula non ascendet super caput eius. ℟. Audi domine hymnum ⁊ oracionem quam seruus tuus orat coram te hodie vt sint oculi tui aperti: et aures tue intente. Sup domum istam die ac nocte. ℣⁹. Respice domine de sanctuario tuo et de excelso celorum habitaculo. Sup. Lectio. vi.

Factum est autem cum anna multiplicaret preces corā domino: vt hely obseruaret

os eius. Porro ãna loquebatur in corde suo : tãtũqꝫ labia ei⁹ mouebãtur et vox penit⁹ nõ audiebatur. Estimauit autem eam hely temulentam: dixitqꝫ ei. Usqꝫquo ebria eris. Digere paulisper vinum quo mades. R. Dñe si conuersus fuerit ppl's tu⁹ ꝛ orauerit ad sanctuarium tuum. Tu exaudies in celo domine. Et libera eos de manibus inimicoꝝ eorum. V⁹. Si peccauerit in te populus tuus et cõuersus egerit penitẽciã veniẽsqꝫ orauerit ĩ loco isto. Tu ex. Glia. Et li. In. iii. noc ãn Sponsus. Ps. Celi enarrant. vt ĩ psalte. V⁹. Exaltare domine in virtute. Euangeliũ secundum lucam Homo quidã erat diues. R. Peccaui sup nũerũ arene maris et multiplicata sunt pctã mea dñe : et non sum dignus videre altitudinẽ celi pre multitudine iniquitatis mee quoniam irritaui iram tuam. Et malum coram te feci. V. Qm̃ iniquitatẽ meã ego agnosco : et delictum meum corã me est semp tibi soli peccaui. Et ma. R. Recordare domine testamenti tui et dic angelo percucienti : cesset iam manus tua. Ut non desoletur terra : et ne perdas omnem animam viuã V⁹. Quiescat domine iam ira tua a populo tuo et a ciuitate sancta tua. Ut. R. Benedicat nos deus. Et hoc semper in omnibus dominicis vsqꝫ ad aduentum domini obseruetur vt. ix. R de trinitate dicatur quando hystoria dominicalis cantatur : tamẽ nõ semper illud. Rium : sed vnum post aliud ordinati sic posita sunt in hystoria de trinitate. Et post vltimum Rium de trinitate reincipiatur ad iniciũ hystorie eiusdẽ. Quãdo vero vltimo fit seruiciũ de dñica ante aduentum dñi semp dr. R. Sũme trinitati. Ferialia. R. Preparate corda vestra dño et seruite illi soli. Et liberabit vos de manibus ĩimicoꝝ vestroꝝ. V. Auferte deos alienos de medio vestri. Et. Rm Preualuit dauid in philisteũ. In funda et lapide in nomĩe dñi agminũ dei isrl'. V. Abstulit ergo opprobriũ a filiis israel. In. R. Montes gelboe nec ros nec pluuia veniant super vos. Ubi ceciderunt fortes israel. V. Omnes montes qui in circuitu eius sunt visitet : dominus a gelboe autem transeat. Ubi. Gloria. Ubi. V Excelsus super omnes gẽtes

¶ In laudibus antiphona.

REgnauit dominus precinctus fortitudine cuꝫ

decore virtutū cuius sedes est in eternū. ps. Dñs regna. ān. Sciamus oēs qz dñs ipse est deus cui iubilem9 et exaltem9 et laudemus nomē eius ī eter nū. ps. Jubilate. ān. Bñdicā te dñe in vita mea vt videam virtutē tuā et gl'iam tuā. ps. Deus deus. ān. Oīs creatura celi et terre bñdicat dñm hym nū dicat et superexaltet eum in secula. ps. Benedicite. ān. Spiritus omnis laudet do- minum: quia ipse dixit et fa- cta sunt oīa mādauit et crea- ta sunt vniuersa. p. Laudate He añe supradicte cū suis psal hac die ⁊ ceteris dominicis dic bus ad inicium vniuscuiusq hystorie dominicalis que eue nerit vsq ad aduentum domi ni cantētur. Aliis vero domi- nicis quādo hystoria non in- choatur: et tamē fit seruiciuz de dominica tunc hec sola. ān Regnauit. super omnes. psal. in lau. dz. Quādo vero vltio fit seruicium de dñica ante ad uētum domini: tunc oēs añe super laudes dicātur. Capl'm

Benedictio et claritas et sapiencia et graciarū actio honor virtus et fortitu do deo nostro in secula secu- lorum. Amen. ❡ Hymnus.

Ecce iam noctis tenua- tur vmbra lucis auro ra rutilans chorruscat nisibus totis rogitemus oēs cūctipo tētē. Vt deus nr̄ miseratus oēm pellat lāguorem tribuat salutē: donet ⁊ nobis pietate patris regna polor. Prestet hoc nobis deitas beata patris ac nati paritерq sancti spūs cuius reboat in oī gl'ia mūdo Amen. v. Dñs regnauit. R. Decorē induit all'a. ā Pater peccaui. ps. Bñdictus. Quere hāc ān ⁊ oēs alios ā. sup psal. Bñdictus. et Mgt. cū orone dñicali et exposiciōib9 euāge- licor ī fine tpal'. scz post hysto. Vidi dñz. or. De9 ī te sperāciū Memoria fiat si habeatur de aliquo sancto vnde ad vespe ras facta fuerit memoria po stea de trini. ān. Libera nos. v Sit nomen domini benedi ctum. Oracio. Omnipotens sempiterne deus qui. Nulla fiat memoria de cruce ad ma tutinas neq de sancta maria in diebus dominicis. Omni- bus dominicis vsq ad aduen tum dñi quādo de dñica agi- tur vel de dominica fit memo ria eciā fit mēoria de trinita te ad primas vesperas nisi in festo oīum scōr qñ ī sabbato cōtigerit vel ī dñica. Ad pmā et ad alias horas oīa fiant si cut ī psalte. notatū est: Ad. ii. vespas. ān. Sede a dextris. p

Dixit dñs domino. Capłm.
DOminus autẽ dirigat corda et corpora nr̃a ĩ charitate dei et paciẽcia xp̃i. hy⁹. Lucis creator optime. vt in psalterio notat. ℣. Dirigatur dñe ad te orõ mea. ℟. Sicut incẽsũ in cõspectu tuo ãn. Fili recordare. p̃s. Mg̃t. Orõ vt s̃. Ad has ves̃. nulla fiat mẽo nisi de corpore xp̃i hac die tm̃: vel nisi festũ. iii. l in crastino cõtigerit: tũc enim fiat memo. de ip̃o festo Si vo festũ. ix. lec. in ip̃a. ii. feria cõ tigerit vel a dñica reseruatur ꝑpter inchoacionem historie die lune celebret: et tũc fiãt ĩ dñica vespe. de festo: et mẽo. de dñica: nisi forte ip̃a dñica suis primis careat vespe. tũc enĩ cõiter oportet vt dñica su as. ii. ves̃. habeat: sic fiat oĩbus dñicis vsq̃ ad aduẽ. dñi Feria. ii. et in oib⁹ feriis vsq̃ ad aduẽ. dñi de Inuita. añis psal. et ℣. seruet ordo q̃ ĩ feriis post Dñe ne in ira. Hym. vo ad matu. ad lau. et ad ves̃. si cut in dñica p̃cedẽti dicũt tã in dñicis q̃ in feriis vsq̃ ad aduen. dñi qñ de tp̃ali agitur Ad matu. vo ĩ feriis vsq̃ ad aduen. dñi dñr ℟. de histo. dñicali scd̃m ordinẽ noc. ita tñ q̃ ℟. feria nõ omittantur si comode poterit dici ibi vel alibi sicut in. iiii. feria prime ebd. aduẽt⁹ dñi notatũ ẽ. Si vna feria vel due tm̃ vacauerit ibi cãtẽt ꝑiter vł diuisim ℟ia ferialia. Qñ vo ℟ de iii noc. dicunt in feriis: tũc fiat terciũ ℟m vnũ de feria. Nũq̃ dicunt. iii. ℟ ferialia simul ꝑ estatẽ: nec dicũt ℟ia ferialia priusq̃ tota cãtet hysto. Cum vo nulla feria vacauerit: tũc oĩo p̃termittãt: et si fuerit. iii ℟ia ferialia ĩ vna feria hui⁹ tp̃is cantãda vnũ p̃termittat Ab hac die vsq̃ ad aduẽ. dñi tã ĩ feria q̃ ĩ festis. iii. lect. sine regi. chori et ĩ octa. et infra qñ chorus nõ regit dñr he tres mẽo scz de cruce de sãcta maria: et de oĩbus sanctis. Cum vero in festis. iii. lect. aliquod festum sanctorum contigerit tunc in primis fiat memoria de sancto et postea memorie supradicte. Per octa vero reliquiarum siue fiat de sanctis siue de feria semper fiat in primis memo. de reliquiis. Mẽoria de cruce ad matutinas ãn Nos autem gloriari oportet in cruce domini nostri iesu christi. ℣⁹. Omnis terra adoret te deus. ℟. Et psallat tibi psalmum dicat noĩ tuo. Orõ
ADesto nobis dñe deus noster: et quos sancte crucis letari facis honore: ei⁹

quoqz perpetuis defende sub sidiis. Per dnm. Uel oracio.

DEus qui sanctam crucem ascendisti et mundi tenebras illuminasti/ tu corda et corpora nostra illuminare dignare. Qui vi. Uel oro.

PErpetua nos dne pace custodi: quos p lignu sacte crucis redimere dignat9 es saluator mudi. Qui vi. et reg. Meoria de. s. maria ad mat. a Bta mater et innupta virgo gloriosa regina mudi iterce de pro nobis ad dominum. V Post partu. Oracio. Famulorum tuorum. Uel oracio.

OMps sepiterne de9 nos famlos tuos dextera potecie tue a cuctis ptege piculis et gliosa bte marie sep virginis intercessione fac nos presenti gaudere psperitate et futura. Per. No dicitur oracio. Concede qs misericors deus. Ad memoria de scta maria p totu annu: sed ad pcessione et ad cople. de ea tm. Meoria de festo loci. Meoria de oib9 sanctis. Ad matutinas. an. Exultabut scti i glia letabut in cubilib9 suis. V Mirabilis deus in sanctis suis. Oracio.

INfirmitatem nostram quesumus domine propicius respice et mala omnia que iuste meremur omniu sanctorum tuoru intercessione auerte. Per. Uel oracio.

VIde dne infirmitates nostras: et intercedentib9 oib9 scis tuis: celeri nobis pietate succurre. p. Uel oro

OMnium sanctorum tuorum quesumus domine intercessione placatus: et veniam nobis delictor nostror tribue et remedia sempiterna concede. Per do. Uel oracio.

TRibue quesum9 domie omnes sanctos tuos iugiter orare pro nobis: et eos semper clementer exaudire digneris. Per do. Ad prima et ad alias horas oia fiant sicut in. ii feria in psalterio. Ad ves ae et psal. feriales. Capitulu Dominus aute dirigat. hy9. Lucis creator. V9. Dirigat dne. Sup psal. Magnificat. dicitur ana illius ferie. Oro dnicalis. Hic ordo seruetur in omnibus feriis vsqz ad aduentu dni quado de feria agitur Meoria de cruce. Ad ves. an Salua nos xpe saluator mudi per virtute scte crucis qui saluasti petrum in mari miserere nobis. vel. an. Per signu scte crucis de inimicis nostris libera nos de9 noster. vel an Adoramus te xpe et benedicimus tibi: qr per sactam cruce tua redemisti mudu. V9 Ois

terra. Dn̄o vt̄s. Mēoria de sc̄a maria. Ad vs̄. ā. Sc̄tā maria v̄go intercede p̄ toto mū do quia genuisti regem orbis vel an̄. Sc̄tā dei genitrix v̄go ꝛc̄. an̄. In p̄le mater: ī partu virgo gaude et letare pia mater dn̄i. V. Sc̄tā dei genitrix Dn̄o vt̄s. Mēoria de festo loci. Mēoria de oībus sc̄tis. Ad vēs̄. an̄. Sancti dei oēs. an̄. Sctōꝝ precibus cunctoꝝ red de salutē corp̄is ꝛ aīe xp̄e tuis famulis. ā. Oēs electi dei memoramini ante deū vt vestris precibus adiuti mereamur vobis adiūgi. an̄. O q̄ gl'iosum est regnū ī quo cū xp̄o gaudēt oēs sancti amicti stolis albis sequuntur agnū quocūq; ierit V. Letamini in dn̄o. Dn̄o vt̄s Ad matu. isti duo. V. scilicet. Letamini in dn̄o. ꝛ. V. Mirabilis de9. nō variātur ad memoriā de oībus sc̄tis nisi qn̄ V Letamini in dn̄o. ad p̄mas vs̄ dicitur: tunc ad memoriā de oībus sc̄tis dicet'. V. Exultēt iusti. Sic ad matu. qn̄. V. Mirabilis deus. in laud. dr: tunc ad mēoriā de oīb9 sc̄tis dicet'. V. Iustoꝝ aīe qd̄ per totū annū obseruetur nisi in aduētu dn̄i et ī tp̄e paschali. Dn̄o. vt̄s Lectiones per ebdomadam.

RЕspondens anna. Nequaq̄ dn̄e mi: nam mulier infelix nimis ego sū. Uinum et omne quod inebriare potest non bibi: sed estudi animā meā in conspectu dn̄i. Ne reputes ancillā tuā quasi vnā de filiabus belial: qr ex multitudine doloris ꝛ meroris mei locuta sū vsq; in presēs. Tūc hely ait illi. Uade ī pace: et deus isrl' det tibi peticionē tuā quā rogasti eum. At illa dixit Utinam inueniat ancilla tua graciā in oculis tuis. Et abiit mulier in viā suā et comedit vultusq; illius nō sunt āplius in diuersa mutati. Et surrexerūt mane et adorauerūt corā dn̄o: reuersiq; sūt et venerunt in domū suā in ramatha. Cognouit aūt helcana annā vxorem suam. Et recordatus est ei9 dn̄s. Et factū est post circulū dieꝝ: ꝯcepit āna ꝛ pepit filiū: vocauitq; nomē ei9 samuel: eo q̄ a dn̄o postulasset eum Ascendit autē helcana et oīs domus eius vt īmolaret dn̄o hostiā solēnē ꝛ votū suū: ꝛ anna nō ascendit. Dixit enī viro suo. Nō vadā donec ablactet' infans vt ducā eū ꝛ appareat in cōspectu dn̄i: et maneat ibi iugiter. ¶ In sabbato aūt p totū hoc tēp9 plenū seruiciū de sc̄ā maria solet fieri: nisi tale festum intercurrat vnde. ix lect. fieri debeant vel octa. cū

regimine chori: vel festū. iii. l. vnde ꝓpria Ria vel proprie laud. habentur: vel aliquam proprietatem ad missam habeat: exceptis oracio secreta ⁊ postcōio vel ieiunium iiii. tēporum: vel vigil. impedierit Cum autem in ipso sabbato propter predicta impedimenta seruicium de sancta maria fieri nō poterit: tūc in aliqua feria ipsius ebd. fiat vbi cōueniēci[9] fieri poterit. Et cū fuerit festū alicui[9] scti vel oc. sine regi. chori: ⁊ plenū seruiciū de sctā maria fuerit dicēdū: tūc de festo siue de octa. sine regi. cho. fiet tm̄ mēo. Qd si p totā estatē siue in sab. siue in aliqua fer. toci[9] ebd. ix. lec. fiant nulla tūc ad vs̄ neqꝫ ad mat. fiat mēo. nisi ī ipō die aliqd festū sctōꝝ eue. vt ī festo scte ma magd. fiat mēo. de sctō vvandragesilo ⁊ ī cōsimilib[9]: ⁊ nisi in festis. ix. lc. q̄ cōtingūt īfra oct. sctōꝝ: tunc enī fiet mēo. de oct. sed post ves̄ de die ad ves̄ de sctā maria fiat mēo de sctō spū: de festo loci: de reliquiis de oīb[9] sctis ⁊ de pace vt supra dictū est ī dñica ṗma aduētus dñi. Qd si a festo sctē trinita. vsqꝫ ad aduētū dñi aliqd duplex festū in dñica eue. totum seruici. fiat de festo ⁊ nichil de dñica nisi forte missa dñicalis de necessitate in eadē ebd. fuerit cātāda: tūc enī ad vtrasqꝫ vs̄ ⁊ ad mat. fiat mēo. sub silēcio de dñica et de trinitate. videlꝫ ad ṗmas vs̄ ⁊ ad mat. silr priuati. Processio tn̄ vsqꝫ ad crucē siue fiat mēo. siue nō oīno differat. Tn̄ si festū exaltacionis sctē crucis ī dñica cōtigerit tūc ad. i vs̄ fiat mēo. sub silēcio de dñica ⁊ de trini. et solēnis mēo de mꝛ. et postea fiat ꝓcessio ante crucē cum missa dñicali in caplo. Et ad ii. ves̄. fiat meo. sub silēcio de dñica et de sācto nichomede Si vo in. ii. fer. hoc festū ꝯtigerit fiat solēnis mēo. de dñica ⁊ de mꝛ. In duplicib[9] aūt festis sctōꝝ q̄ habēt mēo. illis āneras sicut ī festis scti iacobi sācti. bartholomei: augustini docto. et scti mathei apli ⁊ ꝯsimilibus: fiāt ille mēo solēnit ī audiēcia nē omittātur. Secretū et p[9]cō de sctis q̄ ī missis intitulātur. Tamen quando festa huiusmodi in dñicis celebrātur: tūc mēo sanctoꝝ adiūcte cum mēo de dñica et de trinita: fiant sub silen. In festo scti augustini docto. Ad. ii. vs̄ fiat solē. mēo de sctō iohāne ⁊ de sctā sabina. Si festū scti augustini docto. in dñica cōtigerit fiāt mēo de sctis vt p̄dictū est: ⁊ mēo de dñica: ⁊ de trini.

sub silēcio. Ad vs̄ qn̄ fit mēo de trinitate semper dicaꝛ ān. Spes nr̄a. V⁹. Bn̄dicam⁹ patrē. Orō. Ops̄ sēpiterne deus Ad matutīas. ā. Libera nos. v. Sit nomē dn̄i. Oracio vts̄ Si festū dup̄ i sabba. ꝯtigerit fiat mēo de dn̄ica et de trini. sub silēcio et nulla ꝓcess. ante crucē. Ad. ii. vs̄ dieꝝ purifi. ꝛ natiui. btē marie et dn̄ice ī albis et sācte trini. et corporis xp̄i nulla oīno fiat mēo de festis. iii. lec. in crastino cōtige. nisi festum. ix. lect. cōiunctum fuerit tunc de vtrisqꝫ fiat solēnis mēo sicut in festo apl'oꝝ petri et pauli: nulla fiat mēo de oct. scti iohis bap. neqꝫ solet fieri mēo de trini. in festo corpis xp̄i nisi fiant cum regi. cho. Mēo de duplicib⁹ festis ꝛ de aliis festis ꝛ oc. cū regi. cho. et de cōmēo. s. loci scti thome mrꝫ. et btē marie eciā ī duplicibus festis erūt solēnes. Si vo festū simp̄. ix. lec. alicuius scti infra predictum tp̄s in dn̄ica cōtigerit: et ī ip̄a dn̄ica hysto. inchoāda fuerit festū differaꝛ in crastino nisi sit aliqd̄ tale festū. ix. lec. qd̄ in crastino sequaꝛ aliud festū. ix. lec. et nisi sint oc. cum regi. chori q̄ solēt in dn̄icis infra octa. plenariū suū seruiciū hr̄e. Si vo festū ix. lec. et inchoacio hysto. ī aliqua dn̄ica infra octa cū regi. cho. cōcurrāt: fiat seruiciū de festo et mēo. de oc. ꝛ de hysto. et ceteris q̄ pertinēt. Cū itaqꝫ ab aliqua causaꝝ p̄dictaꝝ aliqua hysto in sua dn̄ica cū suis R. inchoari nō poterit: tunc per ebd̄. si ferie vacauerint īcipiatur. Si vo nulla feria vacauerit: et hysto. illa duratura fuerit plusqꝫ p vnā ebd̄. tūc differaꝛ vsqꝫ ad ꝓmā dn̄icā vel ebd̄. sequentē. Verūtamē si nō fuerit duratura nisi per vnā ebdo. tm̄ tunc ex necessitate in. iii. mediis feriis per ebd̄. tota cātēꝛ hysto. et exposicio euāge. et R. feriā eo anno nō dñr preter vnū solū R. feriale qd̄ diceꝛ in vltima feria loco. ix R.ii. Ita tn̄ qꝫ si aliquod festum. iii. lec. ibidē cōtigerit i illo āno oīno pretermittatur Qn̄ aūt simplex festum. ix. lc. alicuius scti in dn̄ica celebraꝛ et si eodē die aliqd̄ festū. iii. l. vel octa. sine regmīe chori euenerit: tunc ī primis fiet mēo. de festo siue de octa. ad p̄mas vs̄ ꝛ ad matu. deīde de dn̄ica et de trinita. et ꝓcessio sp fiat ante crucē nisi missa dn̄icalis ī illa dn̄ica oīno debeat differri: et nisi in festis duplicibus tunc eni nulla fiat ꝓcess. Qd̄ si festum simplex. ix. lec. ī sabbato celebratur tunc ad ves̄.

de dominica in sab. fiet ī pri-
mis memo. de festo. ix. lc. ꝛ po
stea de festo alicuius sācti iii.
lec. si habeat: deīde de trinita.
Si vero festum. ix. lec. in secū
da feria celebratur et in eodē
die festum. iii. lec. euenerit tūc
ad vš in dñica de festo in pri-
mis fiet mēo. de festo. iii. lect.
et postea de dñica. Hoc enī in
oībus dñicis huius tpis obser
uetur nisi in duplicibus festis
sese inuicē cōcomitātibus scʒ
qñ memo de dñica ad vtrasqꝫ
veš et ad matu. dr tunc mēo
de trinita. sit ad primas veš
et ad matu. Processio fiat ad
ṗmas veš ante crucē et missa
dñicalis in illa dñica cātāda
erit in aliqua feria ꝑ ebdo. si
vacauerit vel ī dñica missa do
minicalis dicat in capꝰ si nul-
la feria vacauerit. Qđ si ꝯtin
gat nullā ꝑ totā ebdo. de mis
sa dñicali mēcionē fieri ꝛ tp̄s
plirū fuerit videlʒ in die dñi
ca in capꝰ ꝓpter duplex festuꝫ
nec in feria ꝑ ebđ. ꝓpter festa
ix. lec. vel. iii. lec. seu oct. cum
regimine chori tunc in domi-
nica predicte memo. scilicet de
dominica et de trinitate et ꝓ
cessio ante crucem oīno diffe-
rātur. Tamen si aliquod fe-
stum simplex. ix. lec. vel octa.
sine regimine chori in domi-
nica contigerit et per ebdo. se
quētem nulla feria ad hoc va
cauerit: ꝛ tp̄s breue fuerit: tūc
in dñica dr missa dñicalis in
capꝰ et fiat mēoria ad vš et
ad matu. de ip̄a dñica et de
trinitate: et ꝓcessio ante cru-
cē. Silr fiat ī exaltacione scē
crucis qñcūqꝫ fuerit: lʒ dupꝰ fe
stū fuerit Si aliquod duplex
festū ꝑ hoc idē tp̄s in sabbato
ꝯtigerit nulla tūc fiat ꝓcessio
ante crucē ad secūdas vespe-
ras q̄ erūt de festo neqꝫ mēo.
in audiencia de dñica: nec de
trinitate/ siue hystoria īchoā-
da sit siue non nisi in exalta-
cione sācte crucis tunc enim
fiet solēnis memoria de octa.
btē marie et de sctō nichome-
de martyre sub silēcio dñr me
morie scʒ de dñica ꝛ de trinita
te. Et quociēscunqꝫ ad veš in
sabba. vel ad matu. ī dñica ꝑ
p̄dictū tp̄s dr mēoria de dñi-
ca dicet eciā mēoria de trinita
te: nisi ī festo oīum sctōꝝ qñ ī
sabbato vel ī dñica cōtigerit
Et notādum est ꝙ qñ festū. ix
lectio. propter inchoacionem
hystorie a dominica differtur
in. ii. feriam: et eidem festo ali
quod festum. iii. lect. coniun-
ctum fuerit festum. iii. lect. nō
debet differri: sed in ipsa do-
minica fiet memoria de eo ad
vespas et ad matutinas vtš.
diximus et medie lect. si pro-

prie habeātur. Sinautē tātū mēoria: tū si illa historia du ratura fuerit: ita ꝙ R. de. ii. noctur. nō possūt cātari ī do minicis: nisi in feriis. tūc nō fiant medie lec. de festo ī ṗma dñica ī qua īchoek histo. dñi= calis: sed mēo. tm̄ de festo. iii lec. qđ ī oībus dñicis hui⁹ tē poris in q̇b⁹ incipiēde sūt hi sto. obseruek Preterea ↄside= rādū est ꝙ Ria de ii. noc. nul lo mō cantēk ꝑ ebdo. nisi qñ duo festa ad min⁹ vacauerīt Nā sꝫ ꝑ vnāquāqꝫ ebdo. ī ṗ mis dñr R. de. i. noc. deīde de scđo ꝛ postea de iii. qđ ꝑ totū annū obseruek qñ oīa R. de histo do. ꝑ ebdo. cātēk In me diis ẛo do. qñ de do. agik qđ cunqꝫ fest. iii. le. eue. sꝫ mēo ꝛ medie lc. de eo fiāt siue ꝓprie lec. hēāk siue nō. nisi R. de ii noc. cātā. fuerīt ibidē vtš. di xim⁹ Qñ festū ix. lec. ꝓpr in= choacionē histo. a dñica dif= ferk in ii. fer̄ et ī eadē fer̄. fe= stū iii. lec. eue. fiat īde mēo. et međ lec. si ꝓṗe hēank: sinau tē tm̄ mēo. Cū aūt fes ix. lc infra hoc p̄dictū tp̄s ī sabbō celebrak: ī vi. fer. p̄ceden. ves. de illo ꝓpr̄ aliqđ festū ix. lec fieri nō poterūt: tūc ī sab. ve spe. de eo fiāt siue histo. īcho anda sit siue nō et mēo. et ꝓ= ces. vt supradictū ē: alias tū

vespe. de dñica erūt Hoc enī generalik obseruek ꝑ totū an nū vt qđlibet festū ix. lec vel triū lec. cū regi chori ꝛ oīs di es dñicus vnas ad min⁹ ha= beat vespe. nisi aliqđ duplex fes. impedierit vt ī vigi. dici nati. dñi vel si dies dñic⁹ ī vi gi. epipha. eue. vel si festū apo stolor philippi ꝛ iacobi ī sab ba. cōtige. tūc in ip̄o sab. erūt vespe. de ap̄lis et ī dñica erūt vespe. de cruce: et tūc dies do minica nullas hēat ves. Sikr qñ octa. assūpci. in sabbō ↄti ge. tūc in ipso sab. erūt vespe. de octa. et ī dñica erūt ves. de sctō bartholomeo et sic fiat ī cōsimilib⁹ Et sic nota ꝙ oēs do. et nō alia fes. q̄ oīno care ant vespe. Nā in oībus festis duplici. ꝑ totū annū erūt p̄= me et ii. ves. de fes. nisi aliud duplex festū īpedierit vel nisi in ebdo. natiuita. dñi ꝛ ī cōsi= milib⁹: ꝛ nisi ī festo sctī ādree ap̄li ꝛ octa. eiusdē qñ ī sab. cō tigerit et nisi ī duplici. festis cōtigē. ī sabbō passiōis ꝛ pal marū ꝛ in. iiii. fer̄. pri. añ pas cha q̄ tm̄ hēbūt ṗmas ves. vt ibidē supradictū ē ¶ Et no tandū ē ꝙ ī octa cū regi. cho ri videlicet epipha. visitacio= nis assūpci. ꝛ natiui. btē ma= rie ꝛ corpor xp̄i ꝛ dedica. ec= clesie sꝫ erūt. ii. vespe. de octa

et tm̄ mēo. de fes. vel de dn̄ica in crastino sequen. et quādo fit cōmēo. sancti loci vel btē marie ī crastino alicuius sancti de q̊ prime ves. nō dicebāt tūc fiet mēo. de hui⁹ ꝺ cōme Si festū scē marie mag dalene vel sctē margarete vł sancti laurēcii: vel sctī martini ī dn̄ica euene. vel siłe festum dictis cōsuetis mēo pri mo eat ꝑces. ad altare eorūdem deide an̄ crucē Sciēduʒ est ꝙ due sūt cause q̄ cogunt missā dn̄icaleʒ ab vna do. in aliā oīno differri. s. ꝑlixitas tp̄is et euēt⁹ assūp. vel nati. btē marie vel dedica. ecckie ꝑ hoc tēp⁹ in do. Quociēscūqʒ visita. assūp. vł nati. btē marie vel dedi. eccle. ꝑ hoc tēp⁹ ī do. ꝯtige. de necessi. oportet eo āno ꝑpē octa q̄ sūt cū regi chori vt vna mis. do. vel due diffe. ab vna do ī aliam: siue breue siue ꝑlixū tp̄s fue. scʒ cō tinēs xxiiii vł xxv vel plures Itē q̊ciēscūq ab īcepciōe hystorie **De⁹ oium** vsqʒ ad aduen. dn̄i ꝯtinēt dn̄ice xxvi vel xxvii tunc oportet de necessita. vt vna vel due dn̄icales misse vbicūq ꝯuenien. differri poterit diffe. Si vō fuerīt dn̄ice xxvi tūc infra octa p̄di ctaꝝ festiui. btē marie vel dedica. eccłe vna differaṫ Si vero fuerit xxvii tūc due diffe. vtraq si fieri pōt īfra p̄dict. octa ⁊ si ibi nō possit nisi vna tm̄ differri: tūc vbicūq alias poterit ꝯuēienci⁹ differri diferaṫ siue ꝑ octa corporꝭ xp̄i: sctī iohannis baptiste vel apostoloꝝ petri et pauli vel sancti laurencii vel sancti martini qđ vtiq fieri semꝑ nō potest nisi qn̄ festa illorum ī do contingūt Tn̄ quādo natiuitas sācti iohannis baptiste in vi fe. et festū sanctoruʒ iohīs ⁊ pauli ī do. ꝯtige. tunc poterit ibi vna mis. do. differri: qn̄ tota seq̄ns ebdo. ī octa vel in festis sctōꝝ q̄ ibi ꝯtige poterit expēdi: vel si octa sctī laurēcii ī do. contige. tūc ibi vna missa dn̄icalis differaṫ et missa de octa sctī laurencii in capło dicaṫ Similiter vbi diciṫ seruiciū ī ebdo. de scō loci pōt altera missa do. differri īfra octa corporꝭ xp̄i dicendo in crastino octa de sctō loci vel vltima ebdo. dicēdo in vi. feř de feriali serui. cū orone preceden. domini et missa de cruce Cum autem xxvii dominice fuerīt et littera dominicaṫ **D** tūc vna missa ī fra octauas assump. ⁊ altera īfra octa dedicacio. differtur

Qđ si fuerint dñice xxv. vel īfra: tūc missa dñical̄ ī capi̇o dr̄ et missa de octa. scti̇ laurē cii si do. fuerit ī illo anno oī no p̄termittat̄ Qđ si fuerint do. xxv. vel infra tunc nulla oīno differat̄ missa dñicalis nisi alterutra festiuitas bea te marie vel dedica. eccl̄ie vt s̄ dixim⁹ in do eue. Cū aūt xxv vel infra fuerīt do. et fes. na ti. s. iohan. bap. vel apl̄oꝝ pe tri ⁊ pauli in do. cōtige. totū fiat serui. de fes. et missa do. ī aliqua fer̄ infra octa. q̄ a fe= sto vacauerit: cantet̄ ꝓ ma= gna missa illi⁹ diei. Si ꝯmēo racio scti̇ pauli vel festū scti̇ lauren. vel scti̇ martini ī do. eue. totū serui. fiat de festo cū missa do. ī capi. Cū vo fuerīt do. xxii. ⁊ lr̄a dñicalis C. tūc oportet vnā mis. do. differri propter festū assūpcio. beate marie et duas mis. q̄ ꝓp̄a hn̄t officia vltīa ebdo. in. iiii. ⁊ vi fer̄. cātari oporteat et matu. fieri de festis iii. lec. et misse đ do. q̄ restāt cantan. sicut fit ī ter oc. epi. et lxx qn̄ vna tātū do. ibidē euene. Cū vo fuerīt xxiiii. do. vel infra dr̄ orō Ex cita q̄s. ad ves̄. et ad matu. ⁊ ad oēs alias hor̄. illi⁹ vltime dñice ⁊ ān. de euange. sup Be nedict ad matu. et sup Mḡt ad ii. ves̄. Si vo tp̄s plixum fuerit q̄ singulis do. sufficiat orō dñicalis si proxima dñi= ca ante aduentum vel altera do. precedēs non vacauerit a festo. ix. lec. non dicetur in. iii. do. p̄cedē. ante aduen. oracio Excita q̄s. nec ad missā. Epl̄a Ecce dies. nec ad missā euāge. Cū subleuasset. q̄uis vltimo quādo fit dñicale seruiciū: oēs añc super laudes tunc dici de beant et vltimum. R. scilicet Summe trinitati. Hoc itaq̄ bn̄ obseruetur q̄ quociensc un q̄ vna vel plures misse dñica les differantur nichilomin⁹ cetere q̄ restant catāde suo ordi ne dicuntur. Ita tn̄ q̄ officiū Dicit dn̄s. cum sua oracione. Excita q̄s. Epl̄a et euangel̄. et ceteris vt predictū est vlti= ma dñica si vacauerit cātetur Si autem non vacauerit tn̄c in feria primo loco cantetur: deinde reliquе que restant cā tande. Si autem acciderit q̄ due misse dominicales q̄ offi= ciis carent pro breuitate tem= poris nequeāt cantari non est inconueniens si omnino pre= termittantur. Cum vero pro temporis prolixitate cantan= de fuerint: tunc officium. Dicit domin⁹ in trib⁹ missis dñicalibus cantabitur. Pro xima dominica tamē āte ad= uentum domini dicitur. ān.

Cũ subleuasset. ❡ ãn. Illi ho mines sup Bñdict⁹ ❡ Magt vel ad mẽo. de do. cũ de aliq festo ix. lc. fit seruiciũ cũ orõ ne Excita q̃s. Et tũc hec orõ dicat quotidie p ebdo. ĩ feriis ad ves et ad matu. et ad ali= as horas: licet p ebdo. ipsam due vel tres misse dñicales cã tent Sciendũ est autẽ q̄ p̄di cta historia De⁹ oĩm. qñcũqz incipiatur sp dicet vsq̄ ad p̄ mã dñicã post v. kalẽ. augu. Prima autẽ dñica q̃ dr augu sti nõ sp infra augustũ inci= pit Nã est ita q̄ qñ dñica ĩ iu lio incipit ❡ facit in iulio. ii. vel. iii. fer. et tñ dr tota ebdo. augusti nõ iulii Nã si mẽsis augusti in. v. vel vi. fer. ĩcipit ipsa tũc do. nõ augusti sed iu lii est Unde ĩ p̄ma dñica post v. kalñ. augusti semp ĩchoet historia In p̄ricipio De ĩcho acione historie q̃re in locis su is cũ histo. Null⁹ enĩ mensis habet plenã vel pfectã ebdo. in inicio sui sine. iiii. feria Et proxima dñica post v. kalen. septẽbris incipiẽda est histo. Si bona. Et proxima dñica post iii. idus septẽb. incipien da est histo. Peto dñe. Et p rima dñica post. xii. kal. octo bris inchoetur histo. Adona Et proxima do. post v. kalẽ octo. inchoãda est histo. Ad aperiat. Et prima dñica post v. kalñ. nouẽbris inchoãdũ ẽ histo. Uidi dñm. Et p̄ria do. post v. kal. decemb. ĩchoetur histo. Aspiciens. Sciendũ est autẽ q̄ in inicio vniuscuiusq̄ histo. hui⁹ tp̄is sequẽtis semp vnũ ℟. de histo. q̃ incipiẽda est cantet ad p̄mas vs. vt in histo. subnota. est. nisi qñ hi= sto. in med. feriis ebdo. inci= pitur vel differtur in aliam ebdo. vt in fine magne rubri ce ante histo. Dñe ne in ira. pleni⁹ nota. ẽ ❡ Dñica. ii. l. i

Et ait ei helcana vir su= us. Fac qd tibi bonum videtur: et mane donec abla ctes filiũ tuũ Precorq̄ vt im pleat dñs verbũ suũ Mansit ergo mulier et lactauit filiũ suũ donec amoueret eũ a lacte Et postq̄ ablactaue L. ii. rat eũ adduxit eũ secũ in vitu lis trib⁹ et trib⁹ modiis fari ne. ❡ amphora vini ❡ adduxit eũ in domũ dñi in sylo. L. iii. Puer autem samuel erat ad huc infantulus. Et ĩmolaue rũt vitulũ: et obtulerũt pue= rum hely: et ait ãna Obsecro mi dñe viuit aĩa tua: ego sũ mulier illa que steti coram te hic orans dñm p puero isto. Oraui et dedit michi L. iiii. dñs peticionem meã quã po= stulaui eũ. Idcirco et ego co

modaui eum dño omīb⁹ diebus vite eius quibus fuerit accōmodatus domino. L. v

Adorauit itaq̄ anna ꝛ ait. Exultauit cor meū ī dño: et exaltatū est cornu meū ī deo meo Dilatatū est os meū super īimicos meos: quia letata sum in salutari tuo. Lc. vi

Non est sanctus vt est dñs neq̄ enī est alius extra te: et non est fortis sicut deus noster Nolite multiplicare loqui sublimia gloriantes.

Lectiones p ebdomadā

Et abiit helcana in domum suā in ramatha. Puer autem samuel erat minister in conspectu dñi ante faciem hely sacerdotis Porro filii hely: filii belial erāt nesciētes dñm: neq̄ officiū sacerdotum ad populū Quicūq̄ autem īmolabat victimas veniebat puer sacerdotis dū coq̄rentur carnes: et habebat fuscinulā tridentē in manu sua Et mittebat eā in lebetē: vel in caldariā aut in ollā siue ī cacabū: et omne qđ leuabat fuscinula tollebat sacerdos sibi: sic faciebāt filii hely vniuerso israeli venienti ī sylo. Et anteq̄ adolerēt adipē: veniebat puer sacerdotis et dicebat īmolāti Da michi carnē vt coquā sacerdoti: nō enī accipiā a te carnē coctam sed crudā Dicebatq̄ illi īmolās Incendat primū iuxta morē adeps hodie: ꝛ tolle tibi quātūcūq̄ desiderat aīa tua Qui respondebat Neq̄q̄. Nūc enī dabis alioquī tollā vi Erat autē pctm̄ puerorū grāde nimis corā dño q᷑ detrahebant homines a sacrificio domini

Dominica. iii. Lc. i.

Samuel autē ministrabat ante faciē dñi puer accinctus ephot lineo. Et tunicaꝫ paruā faciebat ei mater sua: quā afferebat statutis dieb⁹ ascendēs cū viro suo: vt īmolaret hostiā solennē. Lec. ii.

Et bñdixit hely helcane: et vxori ei⁹ Dixitq̄. Reddat tibi de⁹ semē de muliere hac ꝑ fenore qđ ꝯmodasti dño: et abierūt in locū suum. Lec. iii

Uisitauit aūt dñs annā ꝛ cōcepit ꝛ peperit tres filios et duas filias. Et magnificat⁹ est puer samuel nimis aū dñꝫ

Lec. iiii

Hely aūt erat senex valde ꝛ audiebat oīa q̄ faciebāt filii ei⁹ vniuerso israeli: et quō dormiebāt cū mulieribus q̄ obseruabāt ad ostiū tabernaculi. L. v

Dixit aūt hely filiis suis Quare res facitis huiuscemodi quas ego audio res pessimas ab omni populo. Nolite filii mei non

enī est bona fama quam ego audio vt transgredi faciatis Si peccaue (ppl'm dñi. Le. vi rit vir in virū: placari potest ei de9 Si autē ī deū peccaue rit: quis orabit p eo? Et non audierūt vocē pr̄is sui: q2 de us voluit eos occidere. Lcō̄ Puer autē (nes p ebdo. samuel proficiebat atq3 crescebat: et placebat tā deo q̄ hoībus Factū est ergo die quadam heli iacebat in lecto suo: & oculi ei9 caligauerant nec poterat videre lucernam dñi anteq̄ extingueret. Samuel autē dormiebat ī tēplo vbi erat archa dei Et vocauit dñs Samuelem Qui respōdēs ait Ecce ego Currēs ergo ad hely dixit Ecce ego Uocasti enī me Qui dixit Nō vocaui te: reuertere et dormi. Abiit samuel et dormiuit Et adiecit dñs rursū vocare eu3 Cōsurgēsq3 samuel abiit ad hely & dixit Ecce ego vocasti enī me Qui r̄ndit Nō vocaui te fili mi: reuertere et dormi.

¶ Dominica iiii. Le. i.

Porro samuel nōdū sciebat dñm: neq3 reuelat9 ei fuerat sermo dñi Et adiecit dñs & vocauit samuel tercio Qui cōsurgēs abiit ad hely: et ait Ecce ego: q2 vocasti me. l. ii. Intellexit ergo hely: q2 dñs vocasset puer2/ & ait ad samuelem Uade & dormi: et si deinceps te vocauerit dices Loq̄re dñe: q2 audit seru9 tu9 l. iii Abiit ergo Samuel & dormiuit in loco suo Uenit autem dñs et stetit et vocauit sicut vocauerat scđo. Samuel samuel Et ait Samuel Loq̄re dñe: q2 audit seruus tu9. l. iiii Et dixit dñs ad samuelem. Ecce ego facio verbū ī israel et q̇cūq3 audierit tinniēt ābe In die illa (aures ei9. l. v. suscitabo aduersū hely oīa q̄ locutus sum sup domū eius. Incipiā et complebo. Le. vi. Predixi enī ei q̄ iudicatur9 essem domū eius in eternū pter iniq̄tatē eo q̄ nouerat ī digne agere filios suos/ & nō corripuit eos Idcirco iuraui domui hely q̄ nō expiet īiquitas dom9 ei9 victimis & muneribus9 vsq3 ī eternū. Lcō̄nes Dormiuit (p ebdoma. autē samuel vsq3 mane/ aperuitq3 ostia dom9 dñi Et samuel timebat indicare visionē hely Uocauit ergo hely samuelē et dixit Samuel fili mi Qui r̄ndens ait. Presto sum. Et īterrogauit eū Quis ē sermo quē locut9 ē dñs ad te Oro te ne celaueris me Hec faciat tibi deus / et hec addat si abscōderis a me

sermonē ex his oībus verbis que dicta sunt tibi. Indicauit q3 ei samuel vniuersos sermo nes: et nō abscōdit ab eo. Et il le rñdit Dñs ē. Qd bonū est ī ocłis suis faciat. Creuit aūt samuel: et dñs erat cū eo: et nō cecidit ex oībus verbis eius in terram/ et cognouit vniuersus israel a dā vsq3 bersabee q3 fide lis samuel pppheta eēt dñi. Et addidit dñs vt appareret ī sy lo qm̄ reuelat9 fuerat dñs sa mueli in sylo iuxta verbū dñi Et euenit sermo samuelis vni uerso israeli Dñica. v. Lcō. i.

ET factum est in diebus illis ꝯuenerūt philistiim in pugnam Egressus est nāq3 isrł obuiā philistiim in ꝑliū: et castrametatus est iuxta lapi=dem adiutorii. Lectio secūda

Porro philistei venerūt cō=tra israel. Initoq3 certamine terga vertit israel philisteis. Et cesi sunt in illo certami=ne passim per agros quasi quatuor milia viroꝝ: et reuer sus est populus ad castra. l.iii

Dixerūtq3 maiores natu de isrł. Quare ꝑcussit nos hodie dñs corā philisteis: afferam9 de sylo archā federis dñi et ve niat ī medio nr̄i vt saluet nos de manu inimicoꝝ nr̄oꝝ. l.iiii

Misit ergo ppłs ī sylo: et tule runt archam federis dñi exer cituū sedētis super cherubin. Erātq3 duo filii hely cum ar=cha federis dñi: ophni et phi nees. Tu aūt. Lectio quinta.

Cumq3 ꝑuenisset archa fede=ris dei ī castra: vociferat9 est oīs isrł et ꝑsonuit terra a voce clamoris eoꝝ. Et audientes philistei vocē clamoris eorū dixerunt. Quenā hec vox est clamoris magni in castris he breorum. Tu. Lectio sexta.

Et cognouerunt q3 archa dei venisset in castra. Timuerūt aūt philistei dicētes Ve nobis Nō eī fuit tāta exultacio heri et nudiustercius. Lcōes ꝑ ebdo.

VE nobis. Quis nos sal uabit de manu deorum sublimiū istorum. Isti sūt qui percusserunt egyptū oī plaga Pugnauerunt igitur et cesus est israel: et fugit vnusquisq3 in tabernaculum suum. Et fa cta est plaga magna nimis. Et ceciderūt de isrł trigīta mi lia peditū: et archa dñi capta ē Duoq3 filii hely mortui sunt Currēs aūt vir de beniamin ex acie venit in sylo. Cūq3 ve=nisset hely sedebat sup sellam cōtra viā spectās. Erat āt cor eius pauens ꝓ archa domini

¶ Dominica. vi. Lectio ꝑma

VIr autē ille postq3 nū=ciauit: vlulauit omnis ciuitas. Festinans aūt venit

ad hely et nunciauit ei. Dixit autē hely ad nuncium. Quid actum est fili mi. Lectio scda.

At ille. Fugit inquit israel et ruina magna facta est ī populo: insuper et duo filii tui mortui sūt ophni ⁊ phinees ⁊ archa dei capta est. Lectō. iii.

Cūq3 ille nominasset archā dei: cecidit de sella retrorsum iuxta ostium et fractis ceruicibus expirauit. Tu. Lectio. iiii

Philistiim autē venerunt et tulerunt archam dei: ⁊ asportauerunt eam a lapide adiutorii in azotum. Tu. Lectio. v.

Tulerunt autem philistei archam dei ⁊ intulerunt eam in templū dagon. Et statuerunt eam iuxta dagon. Lectio. vi.

Cumq3 surrexissent mane altera die azotii: ecce dagon iacebat pnus in terra ante archam dñi. Lcōes p ebdomadā

ET tulerūt dagō et restituerūt eum ī locum suū. Rursūq3 mane die altera consurgētes inuenerūt dagō iacētem sup faciē suā ī terra corā archa dñi Caput autē dagon et due palme manuū eius abscise erāt super limen. Porro dagō trūcus solus remāserat in loco suo. Propter hāc causam nō calcant sacerdotes dagon: et oēs qui ingrediuntur templum eius: super limē dagon in azoto vsq3 ī hodiernū diē. Dñica. vii. Lectio prima.

AGgrauata est autē manus dñi super azotios: et demolitus est eos: et pcussit ī secreciori parte natium azotum. Tu aūt. Lectio secunda

Videtes autē azotii huiuscemodi plagam dixerunt. Non maneat archa dei israel apud nos quoniā dura est manus eius super nos et super dagō deum nostrum. Lectio tercia.

Cōgregauerunt autē oēs satrapas philistinorum ad se: et dixerūt eis. Quid faciem[9] de archa dei israel. Lctō. iiii.

Et circunduxerūt archā dei isrl: illis aūt circūducētib[9] archā: fiebat man[9] dñi sup singulas ciuitates interfectiōis magne nimis. Tu aūt. Lectio. v.

Et percuciebat viros vniuscuiusq3 ciuitatis a paruo vsq3 ad maiorē: et cōputrescebant pminētes extales eorū. lc. vi.

Miserūt autē archam dei in accharō. Cūq3 venisset archa dei in accharō: exclamauerūt accharonite dicētes. Adduxerunt ad nos archā dei isrl: vt interficiat nos et oēm pplm nrm. Lectiones p ebdomadā

MIserūt itaq3 ⁊ cōgregauerūt oēs satrapas philistinorꝫ. Qui dixerūt. Dimittite archā dei israel: ⁊ reuerta

tur in locũ suũ: et nõ interficiat nos cũ pplo nrõ. Fiebat autẽ pauor mortis ĩ singulis vrbibus: et grauissima man9 domini. Uiri quoq3 qui mortui non fuerant: pcuciebantur in secreciori pte natium. Et ascẽdebat vlulat9 vniuscuiusq3 ciuitatis in celum. Fuit ergo archa domini in regione philistinorum septẽ mẽsibus

Dominica. viii. Lectio prima

ET vocauerũt philistiim sacerdotes et diuinos dixes. Quid faciemus de archa dei. Indicate nobis quomõ remittemus eam in locum suum. Tu. Lectio secunda.

Qui dixerũt. Si remittitis archã dei isrl: nolite dimittere eã vacuã. Sed qd debetis reddite ei pro peccato: et tunc curabimini. Tu. Lectio tercia

Et scietis quare non recedat man9 ei9 a vobis. Juxta nũerũ puinciar quinq3 anos aureos facietis: et quinq3 mures aureos: qr plaga vna fuit oĩb9 vobis et satrapis vestris. l. iiii

Facietisq3 similitudines anorũ vestror et muriũ qui demoliti sũt terrã: et dabitis deo israel gloriam: si forte releuet manũ suã a vobis et a diis vestris: et a terra vestra. Quare grauatis corda vestra: sicut aggrauauit egyptus et pharao cor suum. Lectio quinta.

Nõne postq̃ pcuss9 est: tũc dimisit eos et abierũt. Nũc ergo arripite et facite plaustrũ nouũ: et duas vaccas fetas quibus non est impositũ iugũ iũgite in plaustro et recludite vitulos earum domi. Lectio. vi.

Tolletisq3 archã dñi et ponetis in plaustro et vasa aurea que exoluistis pro delicto ponetis ĩ capsella ad latus eius et dimittite eã vt vadat et aspicietis. Lectiones per ebdo.

ET siquidẽ per viã finiũ suor contra bethsames ascẽderit: ipse fecit nobis hoc malũ grãde. Sinautẽ minime sciemus qr nequaq̃ man9 eius tetigit nos: sed casu accidit. Fecerũt ergo illi hoc mõ: et tollentes duas vaccas que lactabãt vitulos: et iũxerũt ad plaustrũ: vitulosq3 ear cõcluserũt domi: et posuerũt archã dei sup plaustrũ et capsellã que habebat mures aureos et similitudinẽ anor. Dñica. ix. lc. i.

IBãt in directũ vacce p viã q̃ ducit bethsames et itinere vno gradiebãtur pgẽtes et mugiẽtes: et nõ declinabãt neq3 ad dexterã neq3 ad sinistrã s3 et satrape philistinor seq̃bant vsq3 ad termĩos beth

Porro bethsami (sames. l. ii te metebãt triticũ in valle Et

eleuantes oculos vidētes archā et gauisi sunt cū vidissent ꝛ plaustrū venit ī agro Josue bethsamite et stetit ibi. L. iii.

Erat ibi lapis magnꝰ ꝛ ꝯcide rūt ligna plaustri: vaccasqꝫ ī posuerūt sup ea olocaustū dño Leuite aūt deposuerūt (l iiii archā dei et capsellā: q̄ erat iuxta eā ī qua erāt vasa aurea ꝛ posuerūt sup lapidē grādē. l v

Uiri aūt bethsamite obtulerūt olocausta/ ꝛ īmolauerūt victimas ī die illa dño Et quī qꝫ satrape philistinoꝝum viderunt et reuersi sunt ī accharon in die illa. Lectio sexta.

Percussit autē dñs de viris bethsamitibus eo ꝙ vidissēt archā dñi. Et pcussit de pplo septuagīta viros ꝛ quīquagīta milia plebis. Lcōnes p ebdo.

Luxitqꝫ ppls eo ꝙ pcussisset dñs plebē plaga magna et dixerunt viri. Bethsamite. Quis poterit stare in conspectu domini dei sancti huius et ad quem ascendet a nobis. Miseruntqꝫ bethsamite nuncios ad habitatoꝛes cariathiarī dicētes. Reduxerūt philistiim archā dñi. Descendite ꝛ reducite eam ad vos. Uenerunt ergo viri cariathiarim et reduxerunt archam domini: ꝛ intulerūt eā in domo aminadab in gabaa

Regula p hysto In pꝛīcipio Lra dñicali. A iii kl augusti tota cātet hysto. In pꝛīcipio. et tm̄ mēo de mꝛ abdō ꝛ sēnen In laud. oēs. ān. dñr Fer. ii. de sctō germano epo. ix. l. Fer iiii. et vi. fiunt ꝯmēo. Fer. iii. v. ꝛ sab. de sctōꝝ festi ītermediis ꝛ festū. s. oswaldi differt vsqꝫ ī ēstinū nois iesu. ¶ Do. ii. de trāsfi. do. minꝰ ō et mēo: de do. et de trini. sub silēcio et nulla pcessio et missa do. dicet in caplo scde vel. erūt de noīe iesu sꝫ sine oct. cū pleno serui. ī crastino ꝛ nichil de mr. Fer iii. de sctō oswaldo med l de mꝛ fer iiii de sctō romano cū noc. ppter vigi. Fer. v. de sctō laurēcio scde vel. erūt de sctō blaano nisi ī eccla de eo dedicata tm̄ mēo de. s. tyburcio sub silēcio Sab. de. s. maria ꝛ tm̄ mēo de octa. scti laurēcii. ¶ Do. iii. de. s. ypolito ix l. cū mēo. de do. ꝛ de tri. ꝛ pces. Fer ii. ō s. eusibeo cū noc. ppt vigi Fer. iii. de assūp. b. marie vgi fer. iiii. v. vi. ꝛ sab. de oc. assūpcio. ¶ Do. iiii. de oc. assūp. et tm̄ mēo de do. ꝛ de trini. ꝛ pcessio missa do. dicet ī caplo ꝛ ad missā de die nulla fiet mēo Fer. ii. et. iii. de oct. fer. iiii. de scā ebba vgi. ix. l. fer. v. de scō bartholomeo fer vi de sācto pꝛchardo sab. de ꝯme. b. marie

¶ Dñica v. de scõ malrubio abbate ix. lec. medie lc. de sctõ rupho & tm̃ mẽo. de do. & de trini. & pces. & missa do. dicet sitr in cpo Feria. ii. iii. iiii. v. & vi. de scis occurrẽtib9 Sabbato de cõmẽo. marie vgis. R. fer. eo ãno oĩno ptermittantur. Littera dñicali B pridie kal. augusti inchoetur histo. In principio cũ mẽo solenniter et de trini. & totuz serui. diei erit de sctõ germano epo vniuersi. aberdoneñ patrono Fer. iii et v fiãt commẽora. et festũ osvvaldi mar. de fer. vts. i A ¶ Dñica scda de solẽnita. nois iesu et de do. fiet mẽo. tm̃ sub silẽcio. Fer. ii. de sctõ osvvaldo feria. iii. de sctõ romano cum noctur. fer. iiii. de scõ laurencio. Fer. v de sctõ blaano fer vi. de cmẽo btẽ marie Sab. de sctõ ypolito. ix. lec. ¶ Dñi tercia. de dñica In laudibus oẽs añe dicãt & tm̃ mẽo. de. s. eusibio et missa de vigi. dicet in cap. Ria feria. nõ dicant Feria. ii. de assũpcio. btẽ marie vgi. et p ebdo. de oc. eiusdẽ ¶ Dñica iiii. de octa. assũp. vts. i A Fer. ii. de octa. et i crastio bartholomei fiat seruici. de scõ yrchardo epo Fer vi. de cõmemo. btẽ marie vg ¶ Dñica v. de sctõ augustio et tm̃ memo. de do. et de trini. et nulla pcessio missa do. dicet in cp. Fer. vi. & sabbõ fiant cõmemo. Littera do. C kal. augusti ĩchoat hysto. In principio. cũ mẽo. ppr̃ festuz ad vincula scti petri. Feria ii et iiii. fiãt cõmẽo. Et festũ sci osvvaldi eo ãno differt vsq ad diẽ pridie idus augusti.

¶ Dñica. ii. tota cãtet histo. et tm̃ mẽo. de sctõ ciriaco eo q solenni. nois iesu nõ fit cũ octa. In lau. oẽs ãe. dicãtur. Fer. ii. de scõ romano cũ noctur. fer. iii. de sctõ laurencio feria iiii. de sctõ blaano vts. i A Fer. v. de sctõ osvvaldo eo q differt Fer. vi. de sancto ypolito sociorũq eius Sabbato de sctõ eusebio cũ noct.

¶ Dñica. iii. de assũpciõe btẽ marie vgi. principale dup. totũ serui. p hãc ebdo. erit de oc.

¶ Dñica iiii. de octa. & tãtuz mẽo. de do. vts. i A Fer. iiii de sctõ yrchardo Fer. v. de sãcta maria. Lr̃a dñicali. D. scda die augusti tota cantet histo. et ad ves. q erũt de sctõ petro fiet mẽo de sctõ stepha no de do. et de trini. scde ves erũt de do. & tm̃ mẽo. de iuenciõe sctĩ stephani Fer. iii fiet cõmẽo. de sctã maria sabbõ de sancto osvvaldo marty.

¶ Dñica ii. tota cãtet histo.

& tm̄ mēo. de scō romano In lau. oēs añe dñr & missa de vi gi. dicet i cap̄. Fer̄. iii. de sctō blaano. fer. iiii. de scā maria feria v. de sctō ypolito ix. lec. medie lec. de sctō laurēcio. Fe ria vi. de vigi. Sabbō de as- sūpcione ¶ Dñica. iii. de oct. assūpcio. et tm̄ mēo. de do. et trini. cū missa eiusdē i cap̄. et p totā ebdo. fiet serui. de oct. ¶ Dñica iiii. de scā ebba vgi ix. lec. cū mēo. de sctis de do. de trini. et pcessio. añ crucem scde vespe erūt de sctō bartho lomeo cū pleno serui in cra- stino Feria. iii. d sctō yrchar do epo Fer̄ iiii. de sctā maria relique fer̄ de sctis itermediis Littera dñicali C iii. die au gusti tota cātet histo. & fes. in uēciōis scti stephani differt i crastinū In laud oēs añe di cunt Feria vi. de sctō osvval do Sabbō de sctō romano cum noctur. ¶ Dñica ii. de sancto laurēcio et tm̄ mēo. de dñica et de trinita. sub silen- cio et missa do. in capi. Feria scda de sctō blaano Fer̄. iii. de sancta maria Fer̄. iiii de sā cto ypolito ix. lec. Fer̄. v. de sancto eusibio cum noctur. Feria vi. de assūpcione beate marie Sabbō de octa. assum ¶ Dñica. iii. de octa. et tantū memo. de do. et de trini. et p cessio nisi aliqua do. debeat differri Feria. ii. iii. iiii. v. & vi de oc. Sabbō de sctā ebba vg ¶ Dñica. iiii. de sancto bar- tholomeo cū mēo de sancto solēniter et de do. et trinita- te sub silencio et nulla pces. Feria. ii. de scō yrchardo epo Feria. iii. de sctā maria reliq fer̄ fiāt de sāctis intermediis Littera dñicali A iiii. die augusti tota cantet histo. se- cūde vespe erūt de festo san- cte marie de niuib⁹ et festum sancti osvvaldi differt vsq̄ i crastinū noīs iesu nulle per hanc ebdo. fiant commemo. ¶ Dñica. ii. tota cantet hi- storia. med lec. de sctō tibur- cio & mēo. de octa scti lauren cii et de trini. Fer̄ ii. de sācto blaano dup̄. festū Fer̄ iii de sctō ypolito ix. lēc. Fer̄ iiii. de sctō eusebio Fer̄ v. de assū ptione beate marie virg. Fer̄ vi. et sabbō de octa. assūpcio ¶ Dñica. iii. de octa assump et tm̄ memo. de sācto magno marty. de. do. et de trinitate et pcessio missa dñical dicet i cap̄ Fer̄. ii. iii. iiii. et v. de oct. Fer̄ vi. de sctā ebba vgi. sab bato de scō bartholomeo apo stolo scde vespe erūt de fes. cū mēo. de do. & de trini. et festū scti yrchardi differt in fer̄ ii. cum pleno seruicio eiusdem.

¶ Dñica. iiii. tota cātet hysto ī laud. oēs. ān. dicātur. Fer. ii de sācto rychardo eo q defert fer. iii. iiii. v. vi. et sab. de scīs illis feriis cōtingētibus. Lra dñicali. O tota cātet hysto. In pricipio. & tm mēo de mr. & festū s olaui mr defert ī primū nisi facte fue. ī quadra. in laud. oēs ān dicātur fer. iii. de sctō germano ix. l. fer. v. & sab. fiant cmēo. ¶ Do. ii. de festo. sancte marie & mēo de do. & de trinita. sub silēcio missa vero dñica. dicet caplo & festū sācti osvvaldi differt ī crastinum noīs iesu cū mēo et med lec. de sctō. fer. v. de sctō romano sab de s. blaano epō nulle fue. cme ¶ Dñica. iii. tota cātet hysto Fer. ii. de s. ypolito Fer. iii. de sācto eusebio. Fer. iiii. v. vi. & sab de assūp. et octa eiusdem ¶ Dñica. iiii. de oc. assūpciōis et tantū mēo de marty de do et de trinita. & missa dñicalis dicet in caplo nisi aliqua dñica fue. differēda Fer. ii. iii. et iiii. de octa. fer. v. de sctā ebba virgi. Fer. vi. de aplo sabba. de sancto rychardo nulle per hanc ebdoma. fiunt cmemo. ¶ Dñica. v. tota cātet hysto. in laud. oēs. ān. dicātur nulle per hanc ebdo. fiant cmēo sz de sāctis per totum in eisdem feriis contingētibus et. Ria fer. pretermittātur. Dñica. i. post. v. kalas augusti. Ad vš ān Benedictus. ps. Ipsum. Capitulū. Benedictus deus R. Gyrum celi. Hy. O lux beata. v. Uespertina oracio. ān Omnis sapiēcia a domīo deo est: et cum illo fuit semper: et est āte euum. ps. Magnificat He sequentes añe seruiūt hystorie In principio. q̄diu durat super psal. Mgt. in sabbato vel ad memo de dominica cum de aliquo festo nouem lectionum fiat seruiciū ātipho. Sapiencia edificauit sibi domum excidit colunnas septem subdidit sibi gentes: superborumq & sublimium colla propria virtute calcauit. ps. Magnificat. ān. Sapiēcia clamitat ī plateis: si quis diligit sapienciam ad me declinet et eā inueniet: et eam dum inuenerit: beatus est si tenuerit illā. ps. Magnificat. ān. Dominus possedit me ab inicio viarum suarum anteq̄ quicq̄ faceret a principio: necdū erāt abyssi et ego parturiebar quando p̄parabat celos aderam: cuz eo componens omnia. ps. Magnificat. ā. Ego in altissimis habito: & thronus meus in co lunna nubis. ps. Magnificat Ad matutinas. Inuita. Laudemus iesum christum. Hac

Die incipiatur liber sapiencie et legatur vsq ad p̃mã dñicã p̃ost quito kl'as septẽbris. L. i.

Omnis sapiencia a dño deo est: et cum illo fuit semp ꝛ est ante euum Arenam maris: ꝛ pluuie guttas et dies seculi quis dinumerauit? Altitudinem celi et latitudinem terre: et pꝛofũduꝫ abyssi quis dimẽsus est. Sapiẽciã dei pꝛecedentẽ oĩa quis inuestigauit Pꝛioꝛ oĩum creata est sapiencia: et intellectus pꝛudẽcie ab euo. Rm. In pꝛincipio deus anteq̃ terram faceret pꝛiusq̃ abyssos constitueret: pꝛiusq̃ pꝛoduceret fontes aquarum: anteq̃ montes collocarentur Ante oẽs colles generauit me dñs. V. Quando pꝛeparabat celos aderã cum eo cuncta cõponens. Ante. Lectio secunda

Fons sapiencie verbum dei in excelsis: et ingressus illius mandata eterna. Radix sapiencie cui reuelata est: et astucias illius quis agnouit. Disciplina sapiẽcie cui reuelata est et manifestata / et multiplicacionem ingressus illius quis intellexit. R. Gyꝛum celi circuiui sola / et in fluctibus maris ambulaui in omni gente: et in omni populo pꝛimatum tenui. Superboꝛum et sublimum colla pꝛopꝛia virtute calcaui. V. Ego in altissimis habito: et thꝛonus me⁹ in columna nubis. Sup. Lectio. iii.

Unus est altissimus et creatoꝛ omnium / et omnipotens rex ꝛ metuendus nimis sedẽs super thꝛonum illius et dominans deus. Ip̃e creauit illam spiritu sancto / et vidit et dinumerauit et mensus est / et effudit illam super omnia opera sua. Et super omnem carnem secundum datum suum / ꝛ pꝛebet illam diligentibus se. R. Emitte domine sapienciã de sede magnitudinis tue Ut mecum sit et mecum laboꝛet vt sciam quid acceptum sit coram te. Omni tempoꝛe. V. Da michi domine sediuꝫ tuarum assistricẽ sapiẽciam. Ut mecũ Gloꝛia. Omni. Lectio quarta

Timoꝛ dñi gl'a ꝛ gl'iacio ꝛ corona exultaciõis. Timoꝛ dñi delectabit coꝛ / et dabit leticiã et gaudium in longitudinem dierum. Timenti dominum bene erit in extremis / et in die defunctionis sue benedicetur Dilectio dñi honoꝛabilis sapiencia quibus autem apparuerit in visu diligunt eam in visione ꝛ in agnicione magnaliũ suoꝝ. R. Da mihi dñe sedium tuaꝝ assistricẽ sapienciã / ꝛ noli me repꝛobare a pueris tuis. Qm̃ seruus tuus sũ

ego et filius ãcille tue. V. Domine pater et de9 vite mee ne derelinquas me in cogitatu maligno. Quoniã. Lectio. v.
Inicium sapiencie timor domini: et cum iustis et fidelibus agnoscitur. Timor domini sciẽcie religiositas: iocũditatem atq gaudium dabit Timenti dñm bene erit: et in diebus cõsolacionis illius benedicetur. Plenitudo sapiencie timere deum. Corona sapiencie timor dñi replens pacem et salutis fructũ. R. Domine pater et de9 vite mee ne derelinquas me in cogitatu maligno extollẽciã oculorũ meorum ne dederis michi: et desideriũ malignum auerte a me: dñe aufer a me cõcupiscenciam. Et animo irreuerenti et ĩfrunito ne tradas me dñe. V. Ne derelinquas me dñe ne accrescant ignorancie mee: et multiplicent delicta mea. l. vi
Radix sapiẽcie est timere deũ rami enim illius longeui. In thesauris sapiencie intellect9 et sciencie religiositas: execracio autem peccatoribus sapiẽcia. Timor dñi expellit peccatum: nam qui sine timore est: nõ poterit iustificari. Usq in tẽpus sustinebit paciens: et postea reddicio iocunditatis. R. Super salutẽ et oẽm pulchritudinem dilexi sapienciam: et proposui pro luce habere illã Uenerũt michi oĩa bona pariter cum illa. V. Dixi sapiencie soror mea es: et prudenciã vocaui amicã meã. Uenerũt. In iii. noc. R. Inicium sapiẽcie timor dñi: intellectus bonus omnibus faciẽtibus eum Laudacio eius manet in seculum seculi. V9. Dilectio illius custodia legum est: quia omnis sapiencia timor domini. Lauda. R. Uerbuz iniquum et dolosum longe fac a me domine: diuicias et paupertates ne dederis michi. Sed tãtum victui meo tribue necessaria. V. Ne forte saciatus euomã: illud: et periurem nomen dei mei. Sed tantũ. Ria ferialia Ne derelinquas me domine pater et dominator vite mee: vt non corruam in conspectu aduersariorum meorum. Ne gaudeat de me ĩimicus meus V. Apprehende arma et scutũ: et exurge in adiutoriũ michi. Ne. Rm. Magna enim sunt iudicia tua domine: et inenarrabilia verba tua. Multiplicasti populum tuum et honorasti. V9. Deduxisti sicut oues populum tuũ in manu moysi et aaron. Multi. Lectiones
Bonus (p ebdomadam sensus vsq in tempus

absconDet verba sua: et labia multorũ enarrabunt sensum illius. In thesauris sapiencie significacio Disciplinę Execracio autẽ peccatori cultura Dei Fili concupiscens sapienciam cõserua iusticiam: et Deus prebebit illam tibi. Sapiencia enim et Disciplina timor Domini: et quod beneplacitum est illi: fides et mansuetudo et implebit thesauros illius. Contumax non sis: et incredibilis timori Dñi: et ne accesseris ad illum Duplici corde. Ne fueris hypocrita in conspectu hominum et non scandalizeris in labiis tuis. Attende in illis ne forte cadas et adducas anime tue inhonoracionem.

Dominica scda. Lcõ pma

Fili accedens ad seruitutem Dei: sta in iusticia et timore et prepara animam tuam ad tentacionem. Deprime cor tuum et sustine: et inclina aurem tuam: et excipe verba intellectus et ne festines in tempore obductionis. Sustine sustentaciones Dei: cõiũgere Deo et sustine vt crescat in nouissimo vita tua. Lcõ scda

Crede Deo et recuperabit te: dirige viam tuã et spera in illum. Serua timorem illius et in illo veterasce. Metuentes Deum sustinete misericordiã eius et nõ deflectatis ab illo ne cadatis. Qui timetis Dñm credite illi: et nõ euacuabitur merces vestra. Qui timetis Deum sperate in illum et in oblectacione veniet vobis misericordia. Tu aũt. Lectio tercia

Qui timetis Dominum diligite illum: et illuminabũtur corda vr̃a. Respicite filii naciones hominũ et scitote quia nullus sperauit in Dño et confusus est. Quis enĩ permansit in mãdatis eius et derelictus est? Aut quis inuocauit illum et desperit illũ quoniam pius et misericors est Deus. L. iiii.

Deus enĩ remittit in tẽpore tribulacionis peccata et protector est omnibus exquirentibus se in veritate. Ue Duplici corde et labiis sceleratis et manibus male facientibus et peccatori terram ingrediẽti Duabus viis Ue Dissolutis corde qui non credũt Deo: ideo non protegentur ab eo. Lectio. v.

Ue his qui pdiderũt sustinẽciã: q̇ dereliquerũt vias rectas et diuerterũt in vias prauas Et q̇d facietis cũ inspicere ceperit Dñs. Qui timẽt Dñm nõ erũt ĩcredibiles verbo illius et qui diligũt illũ: cõseruabũt verbũ illius. Qui timẽt Dñm inquirẽt que bñplacita sũt illi

Qui diligũt Deum (Lcõ. vi.

replebūt lege ipsi9: ꝛ q̄ timēt dn̄m p̄parabūt corda sua et ī cōspectu illi9 sctificabūt aīas suas Qui timēt dn̄z: custodi unt mādata illi9 et paciēciaz habebūt usq̄ ad īspectionē il lius dicētes Si penitēciā nō egerim9: īcidem9 ī manus dei et non in manus hominum.

Lectiōes p̄ ebdomadā

SEcundū enī magnitu- dinē illi9: sic et mīa ipi9 cum ipo est Filii sapiēcie ecclīa iu stoꝝ: et nacio illoꝝ obedien cia ꝛ dilectio Judiciū p̄ris au dite filii dilecti: et sic facite vt salui sitis De9 enī honorauit patrē ī filiis / ꝛ iudiciū mr̄is exq̄ret ī filios Qui diligit de um / exorabit p̄ pctīs et ꝯtine bit se ab illis In orōne dieꝝ exaudiet / ꝛ sicut q̄ thesaurizat ita ꝛ q̄ honorificat mr̄em suā Qui honorificat p̄rez suū / io cūdabit ī filiis ꝛ ī die orōnis sue exaudiet. ¶ Dn̄ica iii. L. i.

QUi honorificat p̄rem suū vita viuet longio re / ꝛ q̄ obedit p̄ri refrigerabit matrē Qui timet deū hono- rat parētes et quasi dn̄is ser uiet his q̄ se generauerūt ī o- pere et sermone et oī pacien- cia Honora p̄rem tuū vt su- perueniat tibi bn̄dictio a deo et bn̄dictio illi9 ī nouissimo (manet. l. ii.

Benedictio pa- tris firmat domos filioꝝ: maledictio mr̄is eradicat fū damētū Ne glorieris ī cōtume lia p̄ris tui: nō ē enī tibi glīa sed cōfusio Glīa enī hoīs ex honore p̄ris sui: et dedec9 fi- lii p̄r sine honore Fili suscipe senectā p̄ris tui ꝛ ne cōtristes eū ī vita illi9: et si defecerit sē su: veniā da: et ne spernas eū in virtute tua. Tu. Lectō. iii.

Elemosyna enī p̄ris nō erit in obliuione: nā p̄ pc̄tis mr̄is restituet tibi bonū: et ī iusti- cia edificabitur tibi: et in die tribulaciōis cōmemorabitur tui ꝛ sicut ī sereno glacies sol uent pc̄tā tua. Qm̄ male fa- me ē q̄ derelinquit patrē: ꝛ ē maledictus a deo qui exaspe (rat matrē. l. iiii

Fili ī mā- suetudine opa tua p̄fice: et su per omnem glīam diligeris. Quāto magn9 es humilia te in oībus: et corā deo īuenies graciam: qm̄ magna potēcia dei soli9: et ab humilibus ho noratur Ignē ardētē extiguit aqua: ꝛ elemosyna resistit pec catis Cor durū male se hēbit in nouissimo. Lectio quinta.

Fili elemosynā pauperꝭ ne defraudes: et oclos tuos ne transuertas a paupere Ani- mam esurientē ne despereris et ne exasperes pauperē in in opia sua Cor inopis ne affli

reris: et ne protrahas datuz angustianti Ab inope ne auer tas oculos tuos propter irã et nõ relinquas querentib⁹ tibi retro maledicere Congregacio ni pauperũ affabilẽ te facito Presbytero humilia L. vi. aĩam tuã et magnato hũilia caput tuũ et rñde pacifice in mansuetudine. In iudicãdo esto pupillis misericors vt prĩ et miserebitur tui magis quam mater Sapiẽcia filiis suis vitã ĩspi rat et suscipit exquirẽtes se Et qui illã diligit: diligit vitã Et qui vigilauerit cõplectentur pla corẽ ei⁹. Lectões per ebdoma.

Fili cõserua tẽpus et de uita a malo Pro aĩma tua nõ cõfũdaris dicere verum Est enĩ confusio adducẽs pctm̃ et est cõfusio adducẽs graciã et gloriã Ne accipias faciem aduers⁹ faciẽ tuã. nec aduersus aĩaz tuã mẽdaciũ Nõ re uerearis primum tuũ ĩ casu suo: nec retineas verbũ ĩ tpe salutis Nõ abscõdas sapien ciam tuã ĩ decore suo In lin gua enĩ agnoscitur sapiẽcia: et sensus et sciencia et doctrina in verbis sensati: et firmamẽ tum in operib⁹ iusticie Non cõtradicas veritati vllo mõ et de mendacio ineruditiõis tue confũdere Nõ cõfundaris confiteri pctã tua et ne subiici as te homini pro pctõ. Noli resistere cõtra faciẽ potentis nec coneris cõtra ictũ fulminis: pro iusticia agonizare pro aĩa tua / et vsque ad mortẽ cer ta pro iusticia / et deus expugnabit pro te inimicos tuos.

¶ Dominica. iiii. Lectio. i.

Non tardes cõuerti ad dñm: et ne differas de die in diẽ Subito enĩ venit ira illi⁹ et ĩ tpe vĩdicte disperdet te Noli fieri pro amico inimicus primo. Improperiuz enĩ et contumeliã malus hereditabit et oĩs pctõr inuid⁹ et bilinguis. Nõ vẽtiles te in omni vẽto: et nõ eas in omnẽ domũ / sic enĩ peccator probatur duplici lingua Nõ te extollas ĩ cogitaciõe aĩe tue velut taurus ne forte elidatur vir tus tua per stulticiam. Lec. ii.

Uerbum dulce multiplicat amicos: et mitigat ĩimicos et lingua eucharis graciosa in hoĩe bono abundabit Multi pacifici sint tibi / et consiliarius tibi sit vnus de mille. Si possides amicum / in tentacione posside eum / et nõ facile credas te illi Est enĩ amicus scd̃m tempus suum. et nõ permanebit in die tribulacionis et est amicus qui conuertitur ad inimiciciam. Lcõ. iii.

Est amicus qui odiũ et rixã et

cõuicia denudabit Et ē amicus socius mēse: et nō pmanebit ī die necessitatis Amicus autē si pmāserit fix9: erit tibi quasi coequalis: ⁊ ī domesticis tuis fiducialiter aget Si hūiliauerit se cōtra te ⁊ a facie tua absconderit se: vnanimē hēbis amiciciā bonā Ab inimicis tuis separe: et ab amicis tuis attēde Lectio iiii

Amicus fidelis ptectio fortis: q̇ autē inuenit illū īuenit thesaurū Amico fideli nulla est cōparacio: ⁊ nō est digna ponderacio auri ⁊ argēti cōtra bonitatē fidei illi9 Amicus fidelis medicamētū vite et īmortalitatis: et qui metuunt dñm īueniēt illū Qui timet deū eque habebit amiciciam bonā: qm̄ scd̄m illū erit amicicia illi9 Fili a iuuētute tua excipe doctrinā: ⁊ vsq͡ȝ ad canos īuenies sapiēciā: q̄si is qui arat ⁊ seminat accede ad (illā L. v

Sustine bonos fructus illi9: in ope enī ipsi9 exiguū laborabis: ⁊ cito edes de generacionib9 illius Quam aspera est nimiū sapiēcia īdoctis hoībus: et nō pmanebit in illa excors Quasi lapidis virt9 pbacio illis erit: ⁊ non demorabunt piicere illā Sapiēcia enī doctrine scd̄ȝ nomē est ei9: ⁊ nō multꝭ ē manifesta

Quibus aūt est agnita sapiencia: pmanet vsq͡ȝ ad conspectū dei L. vi Audi fili et accipe cōsiliū intellectus: et ne abiicias cōsilium meū Iniice pedem tuum in compedes illius: et in torques illius collum tuū Subiice humerꝝ tuū et porta illā: et ne accidieris vīculis ei9 In omni animo tuo accede ad illā: ⁊ in omni virtute tua serua vias ei9: in uestiga illā ⁊ manifestabitur tibi Lectiones p ebdomadā.

Qui tetigerit picē īqnabitur ab ea: ⁊ qui ꝯmunicauerit supbo: īduet superbiā: ⁊ pōdus sup se tollit qui honestiori se cōmunicat ⁊ diciori te ne soci9 fueris Quid cōmunicabit cacab9 ad ollā qñ enī se colliserint olla confringetur Diues iniuste aget et fremet: paup autē lesus tacebit Si largit9 fueris ei assumet te: et si nō habueris derelinquet te Si habes cōuiuet tecum: et euacuabit te: et ipse nō dolebit sup te Si necessarius illi fueris supplātabit te et subridēs spem dabit narrās tibi bona Et dicet Quid opus est tibi: et cōfundet te in cibis suis: donec te exinaniat bis et ter: ⁊ ī nouissimo derideat te: postea vidēs derelinquet te: et caput suum moue

bit ad te. ¶ Dñica. v. Lctõ. i.
Dilige deũ ⁊ ĩuoca illũ in salutẽ tuã Oẽ aĩal diligit simile sibi: sic ⁊ oĩs hõ primũ sibi Oĩs caro ad simi lẽ sibi ꝯiũgit et oĩs hõ simili sui sociabit Si cõmunicabit lupus agno aliqñ sic pctõꝛ iu sto Que cõicacio sctõ homini ad canẽ: Aut que pars bona diuiti ad pauperem. Lctõ. ii.
Venacio leonis onager in heremo / sic et pascua diuituꝫ sũt paupes Et sicut abhomi nacio est supbo humilitas. sic execracio diuiti paup. Diues cõmot⁹ confoꝛtat ab amicis humilis autẽ cũ ceciderit ex= pelletur et a notis Diuiti de= cepto multi recuperatoꝛes / lo cutus est superba et iustifica= uerũt illũ Humilis deceptus est ⁊ insup arguit locutus est sensate ⁊ nõ ẽ datus ei locus Diues locut⁹ est et oẽs. L. iii tacuerũt et verbũ illius vsq͡ꝫ ad nubes pducẽt. Pauper lo cutus ẽ et dicunt q̇s ẽ hic? Et si offenderit subuertẽt illum Bona est substãcia cui nõ est peccatũ in cõsciẽcia: et nequis sima pauptas in oꝛe ĩpii / q̇a facies et coloꝛ ĩmutat⁹ dilu= cide demõstrat aut gaudium animi aut doloꝛẽ. Coꝛ hõis immutat faciẽ illius. siue in bona siue in mala. Vestigiũ coꝛdis boni et faciẽ bonã dif ficile inuenies et cum laboꝛe Quã bonũ est arguere L. iiii q̃ irasci et cõfitentem in orõ ne non pꝛohibere Sapiẽs in verbis pducet seipsum / et hõ pꝛudens placebit magnatis. Qui operat terrã suã exalta bit aceruũ frugũ: et q̇ opera= tur iusticiã ipe exaltabit Qui vero placet magnat⁊ effugiet iniquitatem. Tu. Lectio. v.
Exenia et dona excecãt ocu= los iudicũ et quasi mutus in oꝛe auertit coꝛrepciones eoꝝ Sapiencia abscõdita et the= saurus inuisus q̇ vtilitas in vtrisq͡ꝫ? Melioꝛ est qui celat insipiẽciã suã q̃ hõ qui absco dit sapienciã suã Fatuus ĩ ri su exaltat vocẽ suã. sapiens vir vix tacite ridebit Lce. vi.
Fili si peccasti / nõ adiicias iteꝝ sed de pꝛistinis depꝛeca re vt tibi dimittant quasi a facie colubꝛi fuge pctã / ⁊ si ac cesseris ad illa suscipient te. Dẽtes leonum dentes eius et interficiẽtes aĩas hominũ Quasi rũphea bisacuta om nis iniquitas plage illi⁹ nõ est sanitas. Qui odit coꝛrep= cionẽ vestigiũ est pctõris / ⁊ q̇ timet deũ cõuertet ad coꝛ suũ Qui edificat domũ suã ĩpen diis alienis quasi qui colli= git lapides suos in hyeme.

In trib⁹ pla Lec. p ebdo citū est spūi meo: q̄ sūt p bata corā deo et hoīb⁹ Cōcor dia fratrū et amor primorū et vir et mulier sibi cōsencien tes Tres species odiuit aīa mea ⁊ aggrauor valde aīe eo rū Pauperē supbū: et diuitē mēdacē et senē fatuū ⁊ isēsa tū In iuuentute tua nō ɔgre gasti: et quō īuenies ea in se- nectute tua? Quā speciosum caniciei iudiciū: et p̄sbyter⟨s⟩ cō gnoscere cōsiliū Corona se- nū multa pericia: et glīa illo rū timor dñi Qui diligit fili- um suū assiduat illi flagella vt letetur ī nouissimo suo et non palpet primorum ossia Qui docet filium suum lau- dabit in illo: et in medio do- mesticorꝝ gloriabitur in illo. ¶ Regla p historia Si bona Littera dñicali A iii. die sep tembris tota cātet histo. Si bona. In laudi. oēs aīe dicū tur. Fer. ii. de sctō cuthberto nisi facta fue. in xl. et si sic hic fiāt tm̄ iii. lec. cū iui. dup. Fer iii. iiii ⁊ v. fiāt ɔmēo. Ria fer. p̄termittāt. fer vi. de nati. ma rie vgi. Sabbō de oc. eiusdez ¶ Dñica ii ð oc: natiui ⁊ tm̄ mēo. de do. de trini. ⁊ pcessio in redeūdo. ān Saluator mis. do. dicet i cpo Ad matu. iii ℟ Regali. vi. ℟. Natiuitas. ix ℟ Ad nutū dñi Fer. ii. iii. et iiii. fiant de octa. Feria v. de exaltacione sctē crucis. Feria vi. de oc. et festuz scti mereni differt vsqꝫ ī xiiii. kal. octobꝛ Sabbō de sctō niniano. Lra dñicali B p̀die nonas septē bꝛis tota cātet histo. ⁊ tm̄ me mo. de sctō cuthberto nisi fa cta fuerit in xl qn̄ vo festum scti cuthberti in xl. celebꝛatū nō fuerit tūc festū eiusdē dif ferat ī crastinū quo die fiant med lec de scō bertino cū ỽ. et ℟. de ii. noctur. Fer. ii. iii ⁊ iiii. fiāt cōmēo. tn̄ si fiat ser uiciū de scō cuthberto tūc ni chil fiet eo āno de iii cōmēo. ¶ Dñica ii. totū serui. fiet de octa nati. cū mēo de sctis de do. et de trini. cū pces. In re deūdo ān. Saluator Ad ma tuti. iii ℟. Natiuitas vi. ℟ Gliose vgīs. ix. ℟ Ad nutū dñi et missa dñicalis dicet in capi. cum mēo. de trini. et ad missā de die fiet memo. de m̄r et de oīb⁹ sctīs tm̄. Fer. ii. iii et v. de octa. nati. Fer. iiii. de exaltacione sctē crucis medie lec. de mar. cuz ỽ. et ℟. de ii. noc. pfimorꝝ mar. Ad matu. de sctā maria extra chor di- cant ℟ de iii. noc iii. ℟ erit Gloriose. ān. sup psal. Bn̄di ctus et Mḡt scdm ordinem. Ad ves fiet solen. mēo. de oc.

et festū sci mereni epi differat vsqꝫ ad xiii. kal octobr Fer vi. de sctō niniano epo mai⁹ dup et tm̄ memo de sctis sub silēcio Sabbō de scā maria. Littera dn̄icali C iiii. kal. septēbris inchoet histo. cum mēo Ad p̄mas vs. q̄ erunt de sctō augustio cū mēo de do. et de trini. sub silēcio deide solē niter de scō iohāne et de sācta sabina missa de sctā sabina illa die dicet i cpo et missa dn̄icalis dicet i cpo i v. feria Fer scda de sctō fiacro abbate. fer iii. de sctō aidano. fer. iiii de sctō egidio Fer v vi et sabbō fiāt ɔmēo tn̄ qn̄ festū sci cuthberti i xl. celebratū non fuerit tn̄c in sabbō totū serui. de eo fiet et i feria v. et vi. tātū fiant ɔmemo ¶ Dn̄ica ii. tota cātet histo. Si bona. et tm̄ mēo de sctō bertino. In laud oēs ane dicūt Fer ii. et iii. fiant cōmēo. et nichil de vigilia nisi ieiuniū tm̄ Ad vespe. oro Supplicacionē. Fer iiii. v. vi et sabbato de natiuitate Lr̄a dn̄icali D iii kal septēbris tota cātet histo. Si bona Ad p̄mas vespe. q̄ erūt de decollacione scti iohis bapti. fiet mēo de do. et de trini. et festū scti fiacri differat vsqꝫ i crastinū scti egidii Feria ii. de sācto aidano fer iiii. de sctō egidio Fer. v vi et sabbō fiāt cō memo nisi festū sancti cuthberti vts. in C in xl factum non fuerit et Ria feria. p̄ter mittant ¶ Dn̄ica ii. tota can tetur historia Si bona scde vespere de sctā maria cū mēo de do. Fer ii. de sctā maria et nichil de vigilia nisi ieiuniū Littera dn̄icali E vltio die augusti tota cātet histo. et festū scti aidani differat i crastinum sancti egidii vt supra in D Feria ii. de sancto egidio duplex festum Feria iii. de sancto aidano epo Feria quarta vi et sabbato fiāt cōmemoraciones. Feria v. de sancto cuthberto vts. in A ¶ Dn̄ica scda tota cantetur historia scde vespe erūt de natiuitate et tm̄ memo. de dn̄ica sub silencio per totā hanc ebdoma. fiet seruicium de natiuitate et tm̄ memo. de sctis et Ria feria. oīno p̄termittāt Littera dn̄icali F tota cantetur historia Si bona et festū scti egidii differat in crastinū et hoc propter mai⁹ duplex fēstū natiuita. beate marie in scda dn̄ica huius historie contingen̄. scde vespe erūt de sancto egidio Feria. iii vi et sabbō fiāt ɔmemo. Fer iiii de sctō cuthberto vts. Fer. v. de sctō bertino cū iuita. dup.

¶ Dñica. ii. de natiuitate beate marie vgi. ꝛ tm̄ mēo de do. et de trini sub silēcio nisi aliqua do fuerit differenda ꝑpt plixitatē tp̄is. Et in. iiii. fer. missa dñicalis dicetur in cpto sabbato de exaltacione sancte crucis medie lectio. de marty. Lr̄a dñicali G scda die septē bꝛis tota cātetur hysto. et inchoetur ad. i. vs̄. cū mēo pꝛo pter festū scti egidii Jn laud. oēs ān dicātur. Fer. ii. v. ꝛ. vi fiāt ꝯmēo. Fer. iii. de sctō cuthberto. vts̄. Fer. iiii. de sctō bertino cū. Jnui. dup̄. sab. de natiuita. marie. ¶ Dñica. ii. de oct. et tm̄ mēo. de do. et de tri. nisi aliqua do. debeat oīno differri. Fer. vi. de sācta cruce sabba. de oct. et festū scti mereni differt vsq̄. xiiii kl. octobꝛis ¶ Dñica pꝛima post. v. kal. septē. ad vs̄. ān. Bn̄dict⁹ p̄s. Jp̄m. Cp̄m. Bn̄dict⁹ deus Rm. Anteq̄ comedā. Hy⁹ O lux btā. ỽ Vespertina oꝛacio ān. Cuꝫ audisset iob nūcioꝛū verba sustinuit paciēter ꝛ ait si bona suscepimus de manu dñi mala autē quare nō suscipiamus in oībus his nō peccauit iob labiis suis neq̄ aliq̄d stultū contra deū locutus est p̄s Mḡt. ān. Jn oībus his nō peccauit iob labiis suis neq̄ stultū quid cōtra deū locutus est. p̄s Mḡt. Ad matu. inuita. Laudemus nomē dñi qm̄ suauis est. Jn hymnis cōfitemini illi qꝛ ipse est dñs deus noster p̄s. Ven̄. Hac die icipiat liber iob ꝛ legatur per. xv. vel octa dies scdm̄ q̄ tēpus exigit. lc. i.

Vir erat i terra hus nomīe iob simplex ꝛ rect⁹ ac timēs deū et recedēs a malo. Natiq̄ sunt ei septē filii et tres filie. Et fuit possessio ei⁹ septē milia ouiū et tria milia cameloꝝ. Quinquagīta quoq̄ iuga boū: ꝛ quingēte asine et familia multa nimis. Erat q̄ vir ille magn⁹ inter oēs oꝛientales Et ibāt filii ꝛ faciebāt cōuiuia per domos suas vn⁹ quisq̄ in domo sua. R. Si bona suscepim⁹ de manu dñi mala aūt q̄re nō suscipiam. Dñs dedit dñs abstulit sicut dño placuit ita factū est sit nomē dñi benedictum. ỽ. Jn omnibus his non peccauit iob labiis suis neq̄ stultum quid cōtra deū locutus est. Dñs. l. ii.

Et mittentes vocabant tres soꝛoꝛes suas: vt comederēt et biberēt cum eis. Cūq̄ in oꝛbē trāsirēt dies cōuiuii mittebat ad eos iob ꝛ sāctificabat illos Consurgēsq̄ diluculo offerebat olocausta per singulos. Dicebat enī. Ne foꝛte peccauerint filii mei: et benedixerint

deo in cordib9 suis. Sic facie bat cūctis diebus. R. Anteꝙ comedam suspiro et tāꝙ inū dātes aque sic rugitus me9: qꝛ timoꝛ quē timebā euenit mi-chi: ⁊ qđ verebar accidit. Non ne dissimulaui nonne silui et iam quieuit et venit super me indignacio tua dn̄e. V9. Nolo multa foꝛtitudie cōtēdat me-cū ne magnitudinis sue mole me pꝛemat equitatem pꝛopo-nat contra me. Nōne. Lcō. iii.

Quadā autē die cū venissēt filii dei vt assisterēt coꝛā dn̄o affuit inter eos eciam sathan. Cui dn̄s dixit. Unde venis? Qui respondēs ait. Circuiui terram et perambulaui eam. Dixitq; dominus ad eū. Nun quid cōsiderasti seruū meum iob ꝙ non sit ei similis ī terra homo simplex et rectus ac ti-mens deum et recedēs a malo R. Utinā appēderētur pecca ta mea quibus irā merui. Et calamitas quā pacioꝛ in state ra. V. Quasi arena maris hec grauioꝛ appareret vnde ⁊ ver ba mea doloꝛe sūt plena. Et ca lamitas. Glia. Et cala. lc. iiii

Et dixit ad dn̄m sathā. Nū-quid frustra timet iob deum. Nōne tu vallasti eū et domū eius: vniuersāq; substanciam eius per circuitū? Operibus manuū ei9 bn̄dixisti: ⁊ possessio eius creuit in terra. Sed extē de manū tuā paululū: et tāge cūcta que possidet nisi in faciē bn̄dixerit tibi Rm. Quare de traxistis sermonib9 veritatis ad increpādum verba cōponi tis et subuertere nitimini ami cum vestruꝫ. Uerūtamen que cogitatis explete. V9. Milicia est vita hominis super terram et sicut dies mercennarii dies eius. Uerūtamen. Lectio v.

Dixit dn̄s ad sathā Ecce vni uersa que habet in manu tua sunt: tantū in eū ne extendas manū tuam. Egressusq; est sa than a facie dn̄i. Cum autem quadam die filii et filie ei9 co mederent et biberēt vinum in domo fratris sui pꝛimogeniti nūcius venit ad iob qui dice-ret ei Boues arabant et asine pascebātur iuxta eos: ⁊ irrue-rūt sabei tulerūtq; oīa: ⁊ pue ros percusserūt gladio: ⁊ eua si ego solus vt nūciarem tibi. Rm. Induta est caro mea pu tredine et soꝛdib9 pulueris cu tis mea aruit et contracta est Memento mei dn̄e quia ven-tus est vita mea. V9. Dies mei sicut vmbꝛa declinauerunt et ego sicut fenū arui. Me. lc. vi.

Cūq; adhuc ille loqueretur venit ali9 et dixit. Ignis dei descēdit de celo ⁊ tactas oues et pueros consumpsit: et effu

gi ego solus vt nunciarẽ tibi Sed adhuc illo loquente venit alius ⁊ dixit. Chaldei fecerũt tres turmas et inuaserũt camelos ⁊ tulerũt eos: necnõ et pueros percusserũt gladio et effugi ego solus vt nunciarem tibi. Adhuc loquebatur ille: ⁊ ecce alius intrauit ⁊ dixit. Filiis tuis ⁊ filiab9 vescẽtibus panem in domo fratris sui primogeniti: repente ventus vehemẽs irruit a regione deserti: ⁊ cõcussit quatuor angulos domus: q̃ corruens oppressit liberos tuos: ⁊ mortui sunt: et effugi ego solus vt nũciarẽ tibi. Tu. ℞. Paucitas dierum meorum finietur breui: dimitte me domine. Sine plangam paululum dolorem meum. Anteq̃ vadam ad terram tenebrosam et opertam mortis caligine. ℣9. Ecce in puluere sedeo: et ĩ puluere dormio: et si mane me q̃sieris nõ subsistam. Sine. Gloria. Anteq̃. In iii. noct. ℞. Memento mei deus. Quia ventus est vita mea: nec aspiciat me vis9 hominis. ℣. De profundis clamaui ad te domine: domĩe exaudi vocẽ meã. Quia. ℞. Ne abscondas me dñe a facie tua manũ tuã longe fac a me. Et fortitudo tua non me terreat ℣. Uoca me dñe et ego respõdebo tibi aut certe loquar: et tu rñde michi. Et. ℞ feriale. Nocte os meũ perforatur doloribus: et qui me comedunt non dormiunt a multitudine eorum cõsumitur vestimẽtũ meũ Cõparatus sum luto. Et assimilatus sũ fauille et cineri. ℣ O custos hominũ: quare posuisti me cõtrariũ tibi: ⁊ fact9 sũ michimetipsi grauis: parce michi domine nichil enĩ sunt dies mei. Cõparat9. Gl'ia. Et.

¶ Lectiones per ebdomadã.

Tunc surrexit iob et scidit vestimẽta sua et tõso capite corruens in terram adorauit et dixit. Nud9 egressus sũ de vtero matris mee: ⁊ nudus reuertar illuc. Dñs dedit: dñs abstulit: sicut domio placuit ita factũ est: sit nomẽ dñi benedictũ. In oĩb9 his nõ peccauit iob labiis suis neq̃ stultum quid contra deum locutus est. Factum est aũt cum quadã die venissent filii dei ⁊ starent corã deo venissetq̃ sathan inter eos: ⁊ staret ĩ cõspectu eius: vt diceret dñs ad sathan. Unde venis? Qui respõdens ait. Circuiui terrã ⁊ perambulaui eã. Et dixit dñs ad sathã. Nũq̇d cõsiderasti seruũ meum iob: q̃ nõ sit similis ei in terra: vir simplex et rectus ac timens deum: et recedens a

malo: et adhuc retinens innocẽciam. ¶ Dñica. ii. Lcõ pma

Tu aũt cõmouisti me ad uers⁹ eũ/ vt affligerẽ eũ frustra. Cui rñdens sathã ait Pellem p pelle: et cuncta que habet hõ dabit p aĩa sua. Alioquin mitte manum tuam: et tãge os ei⁹ et carnẽ: et tũc vide bis ꝙ ĩ faciẽ bñdicat tibi. Lc. ii.

Dixit ergo dñs ad sathan. Ecce in manu tua est: veruntamen animam illius serua. Egressus igitur sathan a facie domini: percussit iob vlcere pessimo: a plãta pedis vsq ad verticem. Qui testa saniẽ radebat: sedẽs in sterquilinio Dixit autem illi vxor sua. Adhuc tu permanes in simplicitate tua. Benedic deo et morere. Tu autẽ. Lectio tercia.

Dixit autem Job vxori sue. Quasi vna de stultis mulieribus locuta es. Si bona suscepimus de manu domini: mala aũt quare nõ sustineamus. In omnibus his nõ peccauit iob labiis suis. Igitur audiẽtes tres amici iob omne malũ quod accidisset ei: venerũt singuli de loco suo. Eliphas themanites: et baldath suites: et sophar naamathites. Condixerant enim sibi vt pariter venientes visitarent eum et consolarentur. Lectio quarta

Cumq eleuassẽt pcul oculos suos: non cognouerũt eum: et exclamãtes plorauerũt. Scissisq vestibus sparserunt puluerem super caput suum in celũ: et sederũt cum eo in terra septẽ diebus et septẽ noctibus et nemo loquebatur ei verbũ Uidebant enim dolorem eius esse vehemẽtem. Lectio quinta

Post hec iob aperuit os suũ et maledixit diei suo dicens. Pereat dies in qua natus sũ: et nox in qua dictũ est/ conceptus est homo. Dies ille vertatur in tenebras nõ requirat eũ deus desup/ et nõ sit ĩ recordacione/ nec illustret lumine Obscurẽt eũ tenebre et vmbra mortis/ occupet eũ caligo et inuoluatur amaritudine. Noctẽ illã tenebros⁹ turbo possideat/ nec computetur in dieb⁹ anni nec numeretur in mensibus Sit nox illa solitaria: nec laude digna. Tu. Lectio. vi.

Quare data est misero lux et vita his qui in amaritudine aĩe sũt. Qui expectãt mortẽ et nõ inueniũt quasi effodiẽtes thesaurum gaudẽtq vehemẽter cũ inuenerint sepulchrum Uiro cuius abscõdita est via et circundedit eum tenebris. Anteꝙ comedam suspiro/ et quasi inũdãtes aque sic rugitus meus. Quia timor quẽ ti

mebã euenit michi: et qđ vere bar accidit Nonne dissimulaui: nõne silui nonne quieui: ⁊ venit sup me indignacio Lectiones p ebdomadam

Respõdens autem Eliphas themanites dixit Si cepimus loqui tibi: forsitan moleste accipies: sed cõceptũ sermonem quis tenere possit. Ecce docuisti plurimos et manus lassas roborasti Respondens autem iob ait Milicia est vita hoĩs super terrã et sicut dies mercẽnarii dies eius Sicut ceruus desiderat vmbrã: et sicut mercẽnarius prestolaꝛ finem operis sui: sic et ego habui menses vacuos et noctes laboriosas enumeraui michi Si dormiero dicam qñ consurgã: et rursꝰ expectabo vesperã/ et replebor doloribus vsqꝫ ad tenebras. Non enim ait iob perii propꝛ imminentes tenebras: nec faciem meã operuit caligo Ab omnipotẽte non sũt absconꝺita tẽpora qui autẽ nouerũt eum: ignorãt dies illius Alii terminos statuerũt: diripuerunt greges: asinum pupillorum abigerũt: abstulerũt pro pignore bouẽ vidue Subuerterũt pauperũ viã: et oppresserunt mansuetos terre Alii quasi onagri in deserto vigilantes ad predaꝫ egrediũtur

¶ Regula pro historia Peto dñe. Littera dñicali A xv. kal. octobris tota canteꝛ historia Peto dñe. et tm̃ mẽo de sctõ In laud. oĩs añe dñr Feꝛ. ii. de sctõ mereno epõ ix. lec. feria iii. de sctã maria Feꝛ iiii. de feria cũ Rio feriali et nichil de vigilia nisi tm̃ mẽoria ad missã de ieiunio Feria v. de sctõ matheo aplo Feria vi. de scõ mauricio sociorũqꝫ eius et festũ sancti lolani epi differꝛ vsqꝫ in crastinũ sancti adampna Sabbato de sãcto adãpnano abbate ⁊ misse iiii tẽpoꝝ canteꝛ post missã de die ad auttenticũ altare Lr̃a dñicali B xiiii kal. octobris tota canteꝛ histo. Peto dñe. feria ii. de sctõ mereno epõ eo qꝫ differebaꝛ. feria iii de feria cũ Rio feriali missa de vigilia. Feria iiii. de aplo ⁊ missa iiii. tẽpoꝝ cãteꝛ post missã de aplo ad pꝛicipale altare Feꝛ v. de sctõ mauricio feria vi. de sctõ adãpnano Sabbõ de sãcto lolano epõ ⁊ misse iiii. tẽpoꝝ dicãꝛ vt̃s i A Littera dñicali C pꝛdie idꝰ septẽbris in histo. Peto dñe de octa natiui. cũ memo. de dñica et de trini. Feria ii. de octa feria iii. de sãcta cruce feria iiii. de octa. Inuitato. triplex ⁊ mis

sa iiii. tēpoꝝ cantet vt̃s ī A ꝛ festū sctī mereni differatur vsqꝫ in crastinū sctī niniani. Feria v. de sctō niniano epō feria vi. de sctō lāberto cū no ctur. missa erit de ieiunio iiii. tēpoꝝ Sabbō de sctō mere= no epō missa de ieiu. fiet post missā de die ad ꝑncipa. altare ¶ Dñica ii. tota cātet histo. Peto dñe In laudi. oēs añe dicant. feria ii. de feꝝ. cū R. feriali Fer. iii. de aplo feria iiii. de marty. Feria v. de sctō adampnano. Feria vi. de sctō lolano Sabbō de sācto fym berro Littera dñicali D idi bus septēbꝛis de octa ꝛ īchoe tur histo. cū mēo. ꝛ missa dñi calis ī die dicet ī capi. Fer. ii de cruce fer. iii. de octa. ꝛ fes. sctī mereni epī vsqꝫ ī crastinū sctī niniani fer. iiii. de sctō ni niano cū mis. de ieiunio. fer. v de sctō mereno vi. et sabbō. de fer. cū Riis ꝑ oꝛdinē ¶ Do minica ii. tota cātet his. scde ves. erūt de aplo cū plēo ser= uicio ī crastio. fer. iii de mar. festū lolani differt. fer. iiii. de sctō adāpnano. fer v. de sctō lolano fer. vi de sctō fymber ro Sabbō de scā maria. Lra dñicali E xviii. kal octobꝛis totū serui. de cruce ꝛ īchoet hi sto. cū mēo. vt̃s ī D sub silē cio ꝛ de mar. solēnit missa do dicet ī cpo cū mēo ꝺ trini. tm̄ Fer. ii. de octa. et tūc fer v. de sctō mereno. fer. iii. de sctō ni niano. fer. iiii vi. ꝛ sabbō de feria ꝛ nulla ꝯmēo. sabbō ad missā de ieiunio fiat mēo de vigilia sctī mathei Lra dñica li F xvii. kal octobꝛis serui ciū de octa ꝛ īchoet histo. cuꝫ mēo et nulla ꝓcessio ꝛ defert festū sctī mereni Fer. ii. de stō niniano fer iii. de sctō. mere= no medie lec. de sctō lāberto. fer. iiii. v. et vi. tota cātet hi= stoꝛia ꝑ oꝛdinē noct cū Ri. fer. ꝛ ī iiii. fer. dicat missa de ie iunio ꝛ v missa dñicalis ꝛ sab bato de aplo ꝛ missa de ieiu= nio cātet p⁹ missā de die vtra qꝫ ad pꝛincipale altare Litte ra dñicalis G xvi kal octo= bꝛis de sctō niniano dup festū et inchoet histo. cū mēo sub si lencio missa dñicalis dicetur in iiii. fer Fer. ii. de sctō me= reno eo qꝫ differt fer. iii. de sā cta maria Fer. iiii et v. de fer Fer vi. de aplo Sabbato de mar. ꝛ festū sctī lolani differ tur vsqꝫ ī diē ciꝑani ī hijs dic bus misse de ieiunio dicāt sēꝑ post missas de die ad ꝑncipa= le altare ¶ Dñica ꝑma post iii. id⁹ septēbꝛis Ad vespe ān Bñdict⁹. ꝑs. Ipm Cpm Bñ dict⁹ de⁹ R Di tēpoꝛe hym. D lux. V Uesptina oꝛacio ān

Ingressus raphael archãgelus ad thobiã salutauit eũ dicẽs gaudiũ tibi sẽp sit cui thobias ait: quale gaudiũ michi erit qui in tenebris sedeo/ et lumẽ celi nõ video/ cui ãgel9 inquit/ forti aĩo esto in proximo est vt a deo cureris. ps. Mgt. ãn. Ne reminiscaris dñe delicta mea vel parẽtũ meorum/ neqꝫ vĩdictã sumas de pctĩs meis. p Magt. Ad matuti. inuitato. Laudem9 nomẽ dñi. p. Uenite Hac die incipiatur liber thobie et legatur per. xv. dies vel per oct. scdm qꝫ tempus prolixum fuerit vel breue quando de temporali agitur. Lectio. i

Thobias ex tribu et ciuitate neptalĩ/ que est ĩ superiorib9 galilee supra naasõ post viã que ducit ad occidẽtẽ in sinistro habens ciuitatẽ cephet. Cum captus esset in diebus salamanasar regis assyriorum/ ĩ captiuitate tñ positus viã veritatis nõ deseruit/ ita vt omnia que habere potuit/ quotidie cũ cõcaptiuis fratribus q̃ ex eius genere erãt impartiret. R. Peto dñe vt de vinculo improperii huius absoluas me/ aut certe desup terrã eripias me. Ne reminiscaris delicta mea vel parentum meorum neqꝫ vindictã sumas de peccatis meis/ quia eruis sustinentes te dñe. v. Dĩa iudicia tua iusta sũt/ et omẽs vie tue/ mĩa et veritas et nunc domine memento mei. Ne. Lectio. ii.

Cũqꝫ eẽt thobias iunior oĩbus in tribu neptalim/ nichil tñ puerile gessit ĩ opere. Deniqꝫ cũ irẽt hoĩes ad vitulos aureos quos hieroboaz fecerat rex israel. Hic solus fugiebat cõsorcia oĩum/ et pergebat ad hierlm ad tẽplũ dñi/ et ibi adorabat dñm deũ isrl/ oĩa pmitiua sua et decimas suas fideliter offerẽs/ ita vt ĩ tercio anno proselitis et aduenis ministraret oẽm decimacionẽ. Hec et his similia scdm legẽ dei puerul9 obseruabat. R. Omni tpe bñdic deũ/ et pete ab eo vt vias tuas dirigat. Et omni tpe cõsilia tua in ipo pmaneãt. v. Memor esto fili qm̃ pauperẽ vitã gerimus/ habebis multa bona si timueris deũ. Et. l. iii

Cumqꝫ factus fuisset vir/ accepit vxorẽ annã de tribu sua genuitqꝫ ex ea filiũ nomẽ suũ imponens ei/ quẽ ab infancia timere deũ docuit/ et abstinere ab oĩ pctõ. Igitur cũ per captiuitatẽ deuenisset cũ vxore sua et filio in ciuitatẽ niniue cum omni tribu sua/ et oẽs ederẽt ex cibis gẽtiliũ iste custodiuit animã suã/ et nunqꝫ cõtaminatus est ĩ escis eorum. R. Memor

esto fili qm̄ pauperē vitā gerimus. Habebis multa bona si timueris deum. ℣. Fiducia magna est corā sūmo deo elemosina oībus qui faciunt eā Habebis. Gloria. Si. Lcō. iiii
Memor fuit dn̄i thobias in toto corde suo / et dedit illi deus grām in cōspectu salamanasar regis. Et dedit illi potestatē quocunqꝫ vellet ire habens libertatē q̄cūqꝫ facere voluisset Pergebat igitur p oēs q̄ erāt in captiuitate / et monita salutis dabat eis. ℟. Sufficiebat nobis pauptas nr̄a vt diuicie cōputarētur nūqꝫ fuisset pecunia ista p qua misisti filiū nostrū. Baculū senectutis nr̄e. ℣ Heu me fili mi / vt q̇d te misimus peregrinari lumē oculorū nostrorū. Baculū. Lcō. v.
Cū autē venisset in rages ciuitatē medorꝫ / et ex his q̇bus honoratus fuerat a rege habuisset decē talēta argēti / et cū in multa turba generis sui gabelū egētē videret q̄ erat ex tribu sua sub cirographo dedit illi mēoratū pōdus argēti ℟ Bn̄dicite deū celi et corā oībus viuētibus cōfitemini ei Quia fecit nobiscum mīam suā ℣.
Tēpus est vt reuertar ad eū qui me misit / vos autem benedicite deum. Quia. Lectō. vi.
Post multū vero temporis mortuo salmanasar rege cuꝫ regnaret sennacherib filius eius p eo / et filios isrl̄ exosos haberet in cōspectu suo. Thobias pergebat per oēm cognacionē suam et consolabatur eos Diuidebatqꝫ vnicuiqꝫ prout poterat de facultatibus suis. Esuriētes alebat / nudisqꝫ vestimenta prebebat / et mortuis atqꝫ occisis sepulturā sollicitus exhibebat. ℟. Tēpus est vt reuertar ad eū qui me misit / vos autem benedicite deū Et enarrate oīa mirabilia eius ℣. Bn̄dicite deū celi et corā oībus viuentibus confitemini ei. Et. Glīa. Et. In. iii. noct.
℟. Tribulaciones ciuitatū audiuimus quas passe sunt et defecimus / timor et ebetudo mentis cecidit super nos et super filios nostros / ipsi mōtes noluit recipere fugam nostrā Domine miserere. ℣. Peccauimus cū patribus nostris / iniuste egimus iniq̄tatē fecimus Dn̄e. ℟. Nos aliū deū nescimus preter dn̄m in q̊ speramus Qui nō despiciet nos nec amouit salutem suā a genere nr̄o. ℣. Indulgēciā eius fusis lachrimis postulemus et hūiliemus aīas nostras. Qui. ℟. feriale Dn̄e deus qui cōteris bella ab inicio eleua brachium tuum super gētes que cogitāt seruis

tuis mala. Et dextera tua glo
rificet ĩ nobis. R. Allide vir
tutẽ illoꝝ ĩ virtute tua: cadat
virtus illoꝝ in iracũdia tua.
Et dextera. Lcões p ebdo.

Cum dies festus dñi esset
et factũ esset pꝛãdiũ bo
nũ in domo thobie dixit filio
suo. Uade ⁊ adduc aliquos de
terra nr̃a timẽtes deũ vt epu
lẽtur nobiscũ Cũq; abiisset re
uersus nunciauit vnum ex fi-
liis israel iugulatum iacere in
platea. Statĩq; exiliẽs de accu
bitu suo relinquens pꝛandiũ
ieiunus venit ad coꝛpus tol-
lẽsq; illud poꝛtauit ad domũ
suam occulte: vt dũ sol occu-
buisset: caute sepeliret illud.
Cum occultasset coꝛpus man
ducauit panem cum luctu et
tremoꝛe: memoꝛans illum ser
monem quem dixit dominus
p amos ꝓphetã. Dies festi ve
stri cõuertẽtur ĩ lamẽtacionẽ
et luctum. Cum vero sol occu
buisset abiit et sepeliuit eum.

¶ Dñica scda. Lectio pꝛima

Arguebant autem illũ
omnes pꝛoximi dicen-
tes: iam huius rei causa inter
fici iuss⁹ es: ⁊ vix effugisti moꝛ
tis impiũ: et iteꝝ sepelis moꝛ-
tuos. Sꝫ thobias plus timẽs
deum ꝙ̃ regem: rapiebat coꝛ-
poꝛa occisoꝛũ ⁊ occultabat in
domo sua: ⁊ mediis noctibus
sepeliebat ea Contigit aũt vt
quadam die fatigatus thobi
as a sepultura veniens domũ
suam: iactasset se iuxta parie-
tem ⁊ obdoꝛmisset: et ex nido
hyꝛũdinum doꝛmiẽti calida
stercoꝛa inciderẽt sup oculos
eius: fieretq; cecus. Lctõ scda.

Hãc aũt tentacionẽ ideo per
misit dñs euenire illi vt poste
ris daret exẽplũ paciẽcie eius
sicut ⁊ sc̃ti iob Thobias cũ ab
infãcia sua sẽp deũ timuerit:
et mãdata ei⁹ custodierit: nõ
est cõtristatus cõtra deum: q;
plaga cecitatis euenerit ei sed
ĩmobilis in dei timoꝛe permã
sit agẽs gracias deo oĩbus die
bus vite sue. Tu. Lectio. iii.

Anna vxoꝛ eius ibat ad tex-
trinũ opus quotidie et de la-
boꝛe manuũ suarũ victũ quẽ
consequi potuisset deferebat.
Unde factũ est vt hedũ capꝛa
rũ accipiens detulisset domi.
Cuius cum vocẽ balãtis vir
eius audisset dixit. Lectio. iiii.

Uidete ne foꝛte furtiuus sit
reddite eum dñis suis qꝛ nõ lꝫ
nobis ex furto aliq̃d aut ede-
re aut contigere. Ad hec vxoꝛ
eius irata dixit. Manifeste va
na facta est spes tua: ⁊ elemo
sine tue mõ apparuerũt. Atq;
his ⁊ aliis huiusmodi verbis
expꝛobꝛabat ei. Lectio quinta

Tunc thobias ingemuit ⁊ ce

pit orare dicēs. Justus es dñe et oīa iudicia tua iusta sūt: et oēs vie tue mīa et veritas et iudiciū. Et nunc dñe memor esto mei ꝛ ne vindictā sumas de pctīs meis: neqꝫ reminiscaris delicta mea vel parentum meoꝝ: qm̄ nō obediuimꝰ pceptis tuis: ꝛ traditi sumus ī direpcionē ꝛ captiuitatē ꝛ mortem ꝛ in fabulā ꝛ in improperiū oībus nacionibus in quibus dispersisti nos. Lectio. vi

Nūc dñe inqt thobias scdm volūtatē tuā fac mecū: ꝛ pcipe ī pace recipi spm̄ meū. Expedit enī michi mori magis qꝫ viuere. Eadē itaqꝫ die cōtigit vt sara filia raguel ī ciuitate medoꝝ audiret īproperiū ex vna ab ācillis patris sui: qm̄ tradita fuerat septē viris ꝛ demoniū noīe asmodeus occiderat eos mox vt ingressi essent ad eam. Tu. Lcōes per ebdo

Cum ergo ꝑ culpa sua īcreparet puellā rñdit ei dicēs. Amplius ex te nō videamus filiū aut filiā sup terrā: interfectrix viroꝝ tuoꝝ. Nūquid ꝛ me occidere vis: sicut iā occidisti septē viros? Ad hāc vocē prexit in superius cubiculum domus sue ꝛ tribꝰ diebus ꝛ tribus noctibus nō mā ducauit neqꝫ bibit: sed in oracione psistēs lachrimis deprecabatur deū vt ab isto improperio liberaret eam. Factū est tercia die duꝫ compleret sara oracionē: benedicens dñm dixit. Benedictū est nomē tuuꝫ dñe deus patrū nostroꝝ: q̇ cū iratus fueris misericordiam facis: ꝛ ī tēpore tribulacionis peccata dimittis his qui inuocant nomen tuū. Ad te domine faciē meā conuerto: ad te oculos meos erigo: peto dñe vt a vīculo improperii huius absoluas me. Tu scis domīe inquit sara: qꝫ nunqꝫ cōcupiui virū: et mūdā seruaui animā meā ab omni concupiscencia.

Regula ꝑ hystoria Adonay. Lra dñicali. A viii. kl. octobris tota cātet hysto. in laud oēs ān dicāt. Fer. ii. de. s. fymberro. Fer. iii. de sācto lolano med lc. de mꝛ. Fer. iiii. de sctā maria. Fer. v. de. s. machano epo ꝛ festū scti cōualli differt vsqꝫ in. ii. octobris. Feria. vi. de michaeli sabbō. de. s. iero. Lra dñicalis B vii. kl. octobris tota cātet hysto. adonay et tm̄ mēo. de sctō firmino ꝛ festū scti fymberri differt ī crastinū et med. lc. de mꝛ. Feria tercia de sancta maria. Feria quarta de sancto machano et festum scti conualli. vt supra in. A. ad terciam octobris Feria. v. de sancto michael:

Feria vi. de sãcto ieronimo Sabbõ de scĩs remigio ⁊c̃ ix k Lr̃a dñicali C vi. kal octobris tota cantet histo. et tãtũ memo de mar. Fer̃ ii. de sãcto lolano epõ ⁊ medie lec de mr̃ Feria iii. de sctõ machano et festũ scti cõualli differt vt supra in. A vsqꝫ quitũ octobris fer̃. iiii. de sctõ michaele fer̃. v de sctõ ieronimo Fer̃ vi de sãcto remigio ⁊c̃. Sabbõ de sãcta maria Lr̃a dñicali. D v. kal. octobris tota cantet historia et tm̃ mẽo. de martyr Fer̃ ii. de sctõ machano et festũ sancti cõualli differt vsqꝫ in scdm octobris. Fer̃. iii. de sancto michaele. Fer̃. iiii. de sctõ ieronimo Fer̃ v. de sãcto remigio fer̃. vi. de sctõ cõuallo epõ. Sabbõ de sctã maria Littera dñicali E xi. kalen. octobris totũ serui. erit de sãcto matheo et tm̃ memo de sãcto laudo scde vespe erũt de dñica et de trinita. sub silẽcio Fer̃ ii. de marty. et tũc in iiii. feria fiet seruiciũ de sctõ lolano. fer̃. iii. de sctõ adãpnano Feria. v. de scõ fymberro fer̃ vi. et sabbõ de fer̃ cuꝫ R. feriali ⁊ tm̃ mẽo de sctĩs suis diebus nulle per hanc ebdo. fiãt cõmemo. Littera dñicali F x. kal. octobris et ad ṗmas vesperas q̃ erũt de apl̃o fiat memo. de dñica et de trini. sub silẽcio et festũ sctĩ mauricii qd differt in iii. feriã Fer̃. ii. de sctõ adampnano Fer̃. iiii. de sãcto fymberro Fer̃. v. de sãcto lolano eo qꝫ differt Feria vi. de sãcta maria Sabbõ de sctõ machano et festũ scti cõualli differt vsqꝫ in scdꝫ octobris. Lr̃a dñcali G. ix kalẽn octobris tota cãtet histo. et festũ scti adampnani differtur in crastinũ In laudi. oẽs añe dicant Fer̃. iii. de sctõ fymberro Fer̃. iiii. de sancto lolano medie lec. erũt de mr̃. Fer̃ v. de sancta maria Feria vi. de sancto machano et festum sãcti cõualli differt vsqꝫ ad tercium octobris. Sabbõ de sancto michaele maius duplex.

¶ Dñica prima post xii. kl̃as octobris Ad vespe. ãn. Bñdictus p̃s. Ip̃m Cp̃m Benedictus deꝰ R. Dñe rex hyꝰ. O lux btã. Vꝰ. Uespertina oracio ãn. Adonay dñe deꝰ magne et mirabilis q̇ dedisti salutem in manu femine: exaudi preces seruorum tuorꝫ. p̃s. Magt̃. Ad matuti Inuitato Laudemꝰ nomẽ dñi vt supra in hysto. Si bona hac die incipiatur liber iudith et legat per ebdomadã qñ de tp̃e agit

Arphaxat itaqꝫ Lctõ i rex medorꝫ subiugaue-

rat multas gētes īperio suo: et ipse edificauit ciuitatē ma gnā quā appellauit egbatha nis ex lapidibus quadris ⁊ se ctis: fecitq̧ muros ei⁹ in alti tudine cubitorū septuaginta et in latitudine cubitorū tri- ginta Turres vo ei⁹ posuit in altitudine cubitor centū: per quadrū vero earū latus vtrūq̧ vicenorū pedū spacio tendebat. Posuitq̧ portas ei⁹ in altitudine turriū Et glo- riabatur quasi potens in po tencia exercitus sui et in glo- ria quadrigarū suar. R. Ad onai dñe deus magne et mi- rabilis qui dedisti salutem in manu femine. Exaudi preces seruorū tuor. v Benedictus es dñe qui non derelinquis p̄ sumentes de te et de sua vir- tute gloriātes humilias Ex- audi preces seruo. L. ii

Anno igitur duodeci- mo regni sui nabuchodono sor rex assyriorum qui regna bat in niniue ciuitate magna pugnauit cōtra arpharat: et obtinuit eum in campo ma gno qui appellat ragau cir- ca eufratē et tygrim et iada son in campo erioth regis eli corū. Tūc exaltatū est regnū nabuchodonosor et cor ei⁹ ele uatum est. R. Dñe rex omp̄s in dicione tua cuncta sunt po sita: et non est qui possit resi- stere voluntati tue. Libera nos pp̄ter nomen tuū. v. Ex audi dñe oracionem nostra et conuerte luctum nostrum in gaudium. Libera. Lctō iii.

Et misit ad oēs q̇ habi- tabant in cilicia ⁊ dama sco ⁊ libano: ad gētes q̄ sūt ī carmelo ⁊ cedar ⁊ īhabitātes galileā ī cāpo magno esdrelō et ad oēs q̇ erāt in samaria ⁊ trās flumen iordanē vsq̧ in hierl'm: ⁊ oēm terrā iesse quo usq̧ perueniat ad mōtes ethio pie R. Dñator dñe celorum et terre creator aq̄rū rex vni uerse creature tue Exaudi o- racionē seruor tuor. v. Tu dñe cui humiliū semp ⁊ man suetor placuit depc̄acio Ex- audi Glīa Exau. L. iiii.

Ad hos oēs misit nūci- os nabuchodonosor rex assy rior q̇ oēs vno aīo ɔtradixe rūt ⁊ remiserūt eos vacuos: ac sine honore abiecerūt Tūc īdignat⁹ ē nabuchodonosor rex ad oēs terrā illā ⁊ iurauit p regnū ⁊ thronū suū q̧ defē deret se de oīb⁹ his regionib⁹ R. Spē ī aliū nūq̧ habui pre ter ī te de⁹ isrl' Qui irasceris ⁊ ppici⁹ eris: ⁊ oīa pc̄tā hoīu in tribulacīōe dimitt's. v Dñe de⁹ rex celi et terre respice ad humilitatē nr̄am Qui. Lc. v

TUnc vocauit holofernem principem milicie sue: & dixit ei Egredere aduersum regnũ omne occidentis: et cõtra eos precipue qui contempserunt imperiũ meum. Tũc holofernes vocauit duces et magistrat9 virtutis assyriorum: et dinumerauit viros in expedicionẽ sicut precepit ei rex. R. Conforta me rex sanctorũ principatum tenens Et da sermonẽ rectum et benesonantẽ in os meum V. Da nobis dñe locum penitencie: et ne claudas ora canẽciũ te dñe Et. Lectio sexta

ET profectus est holofernes & oĩs exercitus cũ quadrigis et equitibus et sagittariis q̇ cooperuerũt faciem terre sicut locuste Et cecidit timor illius sup omnes inhabitãtes terrã Tantusq metus puinciis illis ĩcubuit: vt vniuersarũ vrbiũ habitatores principes et honorati simul cũ populis exirent ĩ obuiam venienti: excipiẽtes eũ cum coronis et lãpadib9 ducentes choros in tympanis & tybiis R. Laudate dñm deũ nostrũ Qui non deseruit sperantes in se: & in me adimpleuit misericordiã suam quam pmisit domui israel. V. Laudate dñm omẽs gentes: & collaudate eũ oẽs ppli. Qui Gloria. Qui In iii. noc. R. Tribulaciones ciuitatũ audiuimus R. Nos aliũ deũ nescimus. Require hec duo Rta in historia prima pcedẽte. R feriale. Vos qui in turribus estis aperite portas: dñs ops fecit virtutẽ Et victoriam dedit de inimicis nr̃is. V. Laudate dñm deũ nr̃m q̇ nõ deseruit sperãtes ĩ se Et. Lcõnes

PRecepe- p ebdomadã rat holoferni Nabuchodonosor rex vt oẽs deos terre extermĩaret videlicz vt ipse solus diceretur deus ab his nacionib9 q̃ potuissent holofernis potencia subiugari Tunc audientes hec filii israel qui habitabãt ĩ terra iuda: timuerũt valde a facie ei9 Tremor eciã et horror inuasit sensus eorũ ne hoc faceret hierusalẽ et tẽplo dñi qđ fecerat ceteris ciuitatib9 & tẽplis earũ Et miserunt in oẽm samariam p circuitũ: et muris circũdederũt vicos suos: & cõgregauerũt frumenta in preparacione pugne Achior dux omniũ filiorꝝ amon dixit ad holofernẽ Si digneris audire me dñe meus dicã veritatẽ in conspectu tuo de populo isto qui in montanis habitat et nõ egredietur verbum fal-

sum ex ore meo. Tu. ¶ Regula pro historia Adaperiat celebrañ. Littera dñical A Kal octobris tota cantet historia et ad p̀mas ves. ĩ sabbõ q̃ erunt de sctõ ieronimo fiat memoria de sctõ meloro de do: et de trini. sub silencio et nulla pcessio Ad matu. in laudi. oẽs añe dicant et festũ sancti remigii differat in iii. feriam Feria ii. de sctõ cõuallo eo q̄ reseruabat in histo. prima ĩmediate p̃ced̃. fer̃ iii. de sãcto remigio ix. lc. fer̃ iiii. de sctõ frãcisco fer̃. v vi. et sabbõ fiãt commemo ¶ Dñica. ii de sãcta triduana ṽgi. ix lec. et tm̃ memo. de dñica et de trinita. et missa dñicalis dicet ĩ caplo Fer̃ ii. de sctõ dionisio. feria iii. v. et sabbõ fiunt cõmemo. feria iiii. de sctõ canyco abbate. Fer̃. vi. de sancto cõgano et fes. ṽgi differant vsq̄ ĩ crastinũ sancti luce euangeliste. ¶ Dñica iii. tota cantet historia et processio fiat Feria scda de sancto michaele et tũc in vi feria fiet serui. de sãcto colmãno epõ. fer̃. iii. de sãcto regulo abbate nisi facte fuerint ĩ quadra. Fer̃ iiii. de sctõ luca euange. fer̃. v. de virgi. fincana et findoca ix lec. fer̃. vi. de sctõ colmãno vt dictuz est. Sabbõ de vndeci milib9 virgi. nulle p hanc ebdo. fiãt commemo. et festũ scti mũdi abba. differt in diẽ sci romani mar. et ibi fiãt ix. lc cũ med lec. de eisdem mar. ¶ Dñica iiii. tota cantet histo. Fer̃ ii. de sancto mũdo abbate et medie lec. de sctõ romano mar. feria iii. de sancta maria. Feria. iiii. de sctõ mernoco epõ. feria v. de sancto beano epõ. feria vi. de feria cũ iii. R. de feria propter vigiliã. Sabbõ de aplis cũ missa de vigilia. Littera dñicali B tota cantetur historia vi. nonas octobris et inchoet cũ memo p̀mo de sctõ scdo de dñica et de trinitate et processio. Fer̃. ii. de sctõ conuallo epõ vt s̃ in A feria iii. de sctõ francisco Fer̃ iiii. v. et vi. fiant cõmẽo. Sabbato de sancta triduana ṽgi ¶ Dñica. ii. de sctõ dionisio et missa dñicalis dicet in cp̃o Feria ii. iiii. et sabbato fiant cõmemo. feria. iii. de sctõ canyco abbate. feria v. de sãcto congano et in vi. feria de ṽgi. fincana et findoca. ¶ Dñica iii. de sancto michaele et tm̃ memo. sub silencio de dñica et de trini. missa dñicalis dicetur in caplo et festũ sancti colmanni differt in crastinum sancti luce euange. Fer̃ ii. de sancto regulo nisi facte

fuerint in xl. feria. iii. de sãcto luca feria iiii de sctõ colman no epõ. feria v. de sancta maria. fer̃ vi. de xi. milibus virgi. Sabbato fiet seruicium de sctõ mundo abbate ix lec. ❡ Dñica iiii. tota canter̃ historia ⁊ tm̃ memo de sctõ In laudib⁹ oẽs añe dicant̃ Fer̃. scða de sãcta maria. fer̃ iii. de sctõ mernoco epõ fer̃. iiii de sãcto beano feria v de feria cuȝ missa de vigilia fer̃ vi de apostolo Sabbõ de sctã kennera virgi. et marty ix lec. Littera dñicali. C v. nonas octobr̃ tota cantetur histo In laud oẽs añe dicant̃ Feria ii. de sãcto francisco fer̃ iii de sancto conuallo prius trãslato. fer̃ iiii et v fiunt cõmemo fer̃ vi de virginib⁹ Sabbõ de marty. vt̃s in A ❡ Dñica ii. tota cant̃ histo et medie lec. de marty Feria ii. de sctõ canyco Feria iii ⁊ vi fiunt cõmeõ raciones. .eria iiii de sãcto cõgano et feria v de virginib⁹ Sabbato de sancto michaele et differatur colmann⁹ vt supra in C ❡ Dñica tercia tota cant̃ historia cum memo. et medie lec. de sancto regulo nisi facte fuerint i quadrage. et si fact̃ nõ fue. tũc de dñica erit tantuȝ memo cum missa dñicali in caplo Ista autẽ dñica vtrisq̃ carebit vesperis propter festa duplicia ante et retro contingen. Fer̃ scða de sancto luca vt̃s. feria tercia de sctõ colmanno. fer̃. iiii. et sabbõ fiant commemo feria quinta de virgi. feria vi. de sancto mundo abbate ❡ Dñica quarta tota cantetur histo. In laudib⁹ oẽs ãe dicãt̃ Feria scða de sctõ mernoco feria tercia de sãcto beano. feria iiii de vigilia' Fer̃ v. de aplo. feria vi. de virgi. Sabbato de sãcto talaricano epõ Littera dñica D iiii nonas octobris tota cãtetur historia et festum sancti francisci differat̃ in crastinũ In laudib⁹ oẽs añe dicant̃. Fer̃. scða de sctõ francisco. fer̃. iii iiii. et sabbõ fiant cõmemo. feria v. de virgi. fer̃ vi. de martyrib⁹ ❡ Dñica scða de sctõ canyco abbate cum memo. de dñica et de trinitate cũ missa dñicali in capõ. Feria ii. et v. fiant commemo. Feria. iii de sancto congano. feria iiii. de virgi. findoca et fincana ix. lec. feria vi. de sancto michaele. Sabbato de sancto regulo nisi facte fuerint i quadragesima vt̃s in A et differat̃ colmãnus i ii. feriã ebdoma. scðe ❡ Dñica. iii. de sãcto luca et tantũ memo. de historia

et missa dñicalis ī cp̄o Fer̄ ii. de sācto colmāno ep̄o. fer̄. iii. vi et sabbō fiāt cōmemo fer̄. iiii. de virgi et feria v. in crastino de virgi. de sancto mū do abbate ix lec ¶ Dñica iiii de sancto mernoco ep̄o et tm̄ memo. de dñica et de trinita. cum memo in primis de mar. et medie lec. missa dñicalis in capitulo Feria ii. de sctō bea no. feria iii. de feria et missa de vigilia. feria iiii. de aplo. feria v. de virgi. feria vi. de sā cto talaricano Sabbō de sā cta begha virgine cū mediis lec. de sancto quintino mar. scde vespere erūt de solēnita te oīm sanctor Littera dñi cali E tota cantet histoia vtraqȝ et festa sanctorū ma chani et conualli differātur feria ii de sancto michaele. fe ria iii. de sctō ieronimo feria iiii de sctō remigio. fer̄. v. de sctō machano et međ lect. de mar. feria vi de sctō cōuallo ep̄o Sabbō de sctō francisco nulle sic p hāc ebdo. fiāt ꝯme ¶ Dñica ii. tota cantet histo In laudi. vna ān. Fer̄. ii. iii. et vi. fiāt ꝯmēo. fer̄. iiii. de vg fer̄. v. de mar. Sabbō de sctō canyco ¶ Dñica iii. tota sic cātetur histo. Fer̄. ii. de sācto congano et in iii. feria de vir gi. fincana et findoca. Feria quarta de sancta maria Fer̄ quita de sancto michaele. fer̄ vi de sancto colmanno et fi ant medie lectio. de sancto re gulo nisi facte fuerīt ī xl vtsȝ Sab. de apo. ⁊ euāge. mi9 dup ¶ Dñica iiii tota cātetur hy storia et in laudib9 omnes di cātur añe. Feria ii iiii et vi fi ant ꝯmemo feria iii de virgi v de sācto mūdo abbate sab. de sctō mernoco međ l de mr ¶ Dñica v de sctō beano ep̄o et tm̄ mēo et de dñica et de tri nitate et missa dñicali ī caplo Feria ii cātētur Ria ferialia et missa de vigilia Feria iii de aplo feria iiii dē sctā kennera virgi. Feria v de sancto tala ricano feria vi de begha vgi. et međ lec. de marty sabbato de solennitate oīum sanctor Lr̄a dñicali H inchoetur hy storia cum memo sub silencio propter festum sancti michae lis et missa dñicalis dicetur ī caplo. Fer̄. ii de sancto ieroni mo feria iii de sancto remigio feria v et sabbato fiant ꝯme mo vi de sancto francisco cō fessore. ¶ Dñica ii. tota cāte tur hystoria sed cum memo ⁊ medie lectiōes de sancta fide virgi. Feria. ii v. ⁊ sabbō fiāt ꝯmemo. fer̄ iii de vgi tridua na. Fer̄ iiii de mr. Feria. vi. de sancto canyco abbate ix. l

¶ Dñica. iii. de s. cōgano ab. ix. l. cū mēo de do. et de trini. ac missa do. ī cplo ⁊ pces. scde ves. erūt de vgi. findoca ⁊ fincana cū pleno seruicio ī. ii. fer̄ cū mēo. ⁊ med. l. de mr. Fer̄. iii. ⁊ sab. fiāt ɔmēo. Fer̄. iiii. de sctō michaeli. Fer̄. v. de. s. colmāno. vtš. in E. Fer̄. vi. de aplo et euangeliste min⁹ dup̄. ¶ Dñica. iiii. tota cātet histo. ī lau. vna tm̄. ā. Fer̄. ii. de vg. Fer̄. iii. de sctō mūdo ab. Fer̄. iiii. ⁊ v. fiāt ɔmēo. Fer̄. vi. et sab de sctis mernoco ⁊ beano vt supra et ieiu. aplor indicē dū est populo ī sab. ¶ Dñica v. tota cātetur hysto. in laud. oēs ā dicātur scde vespe erūt de aplo cū pleno seruicio ī crastino. Fer̄. iii. de sctā kennera iiii. de sācto talaricano. v. de sctā begha vgi. vi. de solēnitate oium sctōr sabbō de ɔmēo. aiar et eo die ad matu. de sctā maria fiet memoria de mar. Lra dñicali. G vltimo septēbris in die sācti iero. inchoetur hysto. cū mēo. sub silēcio sed solēniter de sctō michaele scde vespe erūt de sctō iero. cū mēo. de sctō remigio ⁊ cū pleno seruicio ī crastino ⁊ de do. et de trini. sil'r priuatim. Fer̄. ii. de sctō remigio. Fer̄. iiii. de sctō cōuallo eo ꝙ trāslatū fuerit in hysto. precedēte. Fer̄. iii vi. et sabbō fiāt ɔmēo. Fer̄. v de sctō frācisco. cōfessore. ix. lc ¶ Dñica. ii. tota cātet hysto. et tm̄ mēo de mr. Fer̄. ii. de. s. triduana vgi. Fer̄. iii. de mr. Fer̄. iiii ⁊ v. fiāt ɔmēo Fer̄. vi de sctō canyco sab. de sctō cōgano ⁊ fes. vgi differat ī fer̄ ii sequētis ebd ¶ Dñica. iii. tota cātet hysto. ī lau. oēs. ā. dicāt cū mēo ⁊ med l de sctō. Fer̄. ii de sctis fincana ⁊ findoca vgi Fer̄ iii. de sctō michaeli ⁊ festū scti colmāni differt ī crastinū scti luce euā. q̄ ē. vi. fer. ei⁹ ebd Fer̄. iiii. de sctō regulo nisi facte fuc. ī qdra. vtš. Fer̄. v. de. s. luca sab de sctā maria ¶ Do. iiii. de vgi. cū mēo de do. ⁊ de trini. ⁊ missa do. ī caplo. Fer̄. ii. de sctō mūdo ab. Fer̄. iii. et iiii. fiāt ɔmēo. Fer̄. v. et vi. de sctis mernoco ⁊ beano sab. de fer̄ et dicant. ii. Ria ferialia. ¶ Dñica. v. de festo aplor et tm̄ mēo de do. ⁊ de trini. sub silēcio ⁊ nulla pcessio sꝫ missa do. dicet ī caplo cū mēo tm̄ de trini. Fer̄ ii. de scā kēnera vgi Feria. iii. de sācto talaricano. Fer̄. iiii. de sancta begha vgi. Fer̄. v de solēnita. oiuꝫ sctōr Fer̄. vi. de ɔmēo aiar. sabbō. de vgi. beya et maura plurimar virgi. et festuꝫ sancti englacii differtur in secundam feriam sequentis ebdomade.

¶ Dñica prima post. v. kalẽdas octobris. Ad vespas. ãn Bñdict⁹. ꝟ. Ipsũ. Cpl̃m. Bñdict⁹ de⁹. ℞ Tua est potẽcia Hy⁹. O lux. ꝟ. Vesptina oꝛõ ãn Adaperiat dñs coꝛ vestrũ in lege sua et in preceptis suis et faciat pacẽ. ps Magnificat Hec sequẽtes ãe seruiũt hysto. Adaperiat in sabbato ad vesꝗdiu cãtabitur super. Magñt vel ad mẽo. de dñica quando de festo. ix. lec. fit seruiciũ. ãn. Da pacẽ dñe ĩ diebus nostris qꝛ nõ est alius qui pugnet ꝑ nobis nisi tu deus noster. ps Magñt. ãn Tua est potencia tuũ regnũ dñe tu es sup oẽs gentes da pacem dñe in dieb⁹ nostris. alla. ps. Magñt. ãn. Accingimini filii potentes et estote parati in prelio qm̃ melius est nobis moꝛi in bello ꝗ videre mala gentis nostre et sctoꝝ sicut fuerit volũtas ĩ celo sic fiat. ps. Magnificat. ãn Exaudiat dñs oꝛões vr̃as et recõsilietur vobis nec vos deserat in tẽpoꝛe malo dominus deus nr̃. ps. Magnificat Ad mat. inuitato. Adaperiat dñs coꝛ vestrum in lege sua. Et in preceptis suis et faciat pacẽ. ps. Veñ. Hac die icipiat liber machab. ⁊ legat vsꝗ ad pmã do. post. v. kl. nouẽbris quando de tpali agitur. Lc. i.

Et factum est postꝗ percussit alexãder philippi rex macedo qui prim⁹ regnauit in grecia: egressus de terra cethim. darium regem persarum et medoꝝ et cõstituit prelia multa: et oĩum obtinuit municiones: et interfecit reges terre et pertrãsiit vsꝗ ad fines terre. ℞ Adapiat dñs coꝛ vr̃m in lege sua et in preceptis suis: et faciat pacem in dieb⁹ vr̃is. Cõcedat vobis salutẽ ⁊ redimat vos a malis. ꝟ Exaudiat dñs oꝛões vr̃as ⁊ recõsilietur vobis: nec vos deserat ĩ tp̃e malo. Cõcedat. l. ii

Et spolia multitudinis gencium cepit et siluit terra in cõspectu eius. Et cõgregauit virtutẽ et exercitum foꝛtem nimis: et exaltatũ et eleuatũ est coꝛ ei⁹. Et obtinuit regiones gẽciũ ⁊ tyrãnos: ⁊ facti sũt illi in tributum. Et post hec decidit in lectũ: et cognouit qꝛ moꝛeretur. ℞ Exaudiat dñs oꝛões vestras et reconsilietur vobis: nec vos deserat in tẽpoꝛe malo. Dñs deus nr̃. ꝟ Adaperiat dñs coꝛ vestrũ ĩ lege sua: et in preceptis suis et faciat pacem. Dñs. Lectio. iii

Et vocauit pueros suos nobiles qui secum erant nutriti a iuuentute sua: ⁊ diuisit illis regnũ suũ cum adhuc viueret

Et regnauit alexander annis duodecim & mortuus est. Et obtinuerũt pueri eius regnũ vnusquisq; in loco suo. Rm. Tua est potẽcia tuum regnũ domine tu es super omnes gẽ tes. Da pacem domine in die bus nostris. ṽ Creator oĩum de⁹ terribilis et fortis iustus et misericors. Da pacem. Glo ria patri. Da pacẽ. Lectio. iiii

Et imposuerunt sibi omnes dyademata post mortem ei⁹: et filii eorum post eos annis multis: et multiplicata sunt mala in terra. Et exiit ex eis radix peccati antiochus illu= stris filius antiochi qui fue= rat rome obses: & regnauit in anno centesimo tricesimo et septimo regni grecorum. R. Cõgregati sũt inimici nostri: et gloriantur in virtute sua contere fortitudinem illorũ domine et disperge illos. Ut cognoscant quia nõ est alius qui pugnet pro nobis nisi tu deus noster. ṽ. Disperge illos in virtute tua et destrue eos p tector noster dñe. Ut. Lctõ. v

In diebus illis: exierunt ex israel filii iniqui et suaserunt multis dicentes. Eamus & di sponamus testamentum cum gentibus que circa nos sunt quia ex quo recessimus ab eis inuenerunt nos multa mala Et bonus visus est sermo in oculis eorum et destinauerũt aliqui de populo: et abierũt ad regem et dedit illis pote= statem vt facerent iusticiam gencium. Rm. Impetum ini micorũ ne timueritis memo res estote quomodo salui fa= cti sunt patres nostri. Et nũc clamemus in celum et misere bitur nostri deus noster. ṽ⁹. Mementote mirabilium eius que fecit pharaoni & exercitui ei⁹ ĩ mari rubro. Et nũc. l. vi

Et edificauerunt gymnasiũ in hierosolymis secundum le ges nacionum: et fecerunt si bi prepucia: et recesserunt a te stamẽto sancto. Et iuncti sũt nacionibus: et venundati sũt vt facerent malum. Et para tum est regnum in conspectu antiochi et cepit pugnare in terra egypti vt regnaret sup duo regna. Et intrauit antio chus in egyptum in multitu dine graui: in curribus et ele phantis et equitibus et copio sa nauiũ multitudine R Re fulsit sol in clipeos aureos et resplẽduerunt montes ab eis Et fortitudo gẽcium dissipa ta est. ṽ. Erat enim exercitus magn⁹ valde et appropiauit iudas & exercitus eius in pre= lium. Et fortitudo Gl'ia. Et. In. iii. noct. R Ornauerunt

faciē tēpli coronis aureis et dedicauerunt altare dño. Et facta est leticia magna ī pplo V. In hymnis et cōfessionib9 bñdicebāt dñm. Et. Rm. In hymnis et cōfessionib9 bñdice bant dñm. Qui magna fecit in israel et victoriā dedit illis dñs omps. Ornauerūt faciē tēpli coronis aureis et dedicauerunt altare dño. Qui. R. feriale. Cōgregate sūt gētes ī multitudine vt dimicēt cōtra nos. Et ignoramus qd agere debeam9. Dñe deus ad te sunt oculi nostri ne peam9 V. Tu scis que cogitāt ī nos quomodo poterimus subsistere ante faciē illorum nisi tu adiuues nos. Et. Rm. Dixit iudas symoni fratri suo elige tibi viros et vade libera fratres tuos in galileā. Ego aūt et ionathas frater meus ibimus ī galadithim. Sicut fuerit volūtas in celo sic fiat. V. Et nunc clamemus in celum et miserebitur nostri. Sicut.

¶ Lectiones per ebdomadā.

Et factus est planetus magnus in israel et in oī loco eorum: et ingemuerunt principes et sacerdotes iuuenes et virgines infirmati sūt et speciositas mulierū immutata est. Ois maritus sūpsit lamētum: et que sedebant in thoro maritali lugebāt Et cōmota ē terra sup habitātes ī ea: et vniuersa dom9 iacob induit cōfusionē. Et post duos ānos misit rex pricipē tributorū ī ciuitates iuda: et venit hierusalē cū turba multa et magna et locut9 est ad eos verba pacifica ī dolo et crediderūt Et irruit sup ciuitatē repēte: et percussit eā plaga magna: et perdidit populū multum ex israel Et accepit spolia ciuitatis et succēdit eam igni: et destruxit domos eius et muros eius et captiuas duxit mulieres et natos. Dñica. ii. Lectio pma

Et scripsit rex antioch9 oī regno suo vt esset oīs ppls vn9. Et reliquerūt vnusquisqz legē suā et cōsēserūt oēs gētes scdm vbū regis ātiochi Et multi ex isrl cōsēserūt ei: et sacrificauerūt ydolis et coinquinauerūt sabbatū. Tu. L. ii

Et mulieres que circuncidebāt filios suos trucidabātur scdm iussum regis antiochi et suspendebāt pueros a ceruicibus: et eos q circūcidebāt eos trucidabāt. Et multi de pplo isrl diffinierūt apud se vt nō māducarēt immūda et elegerūt magis mori q̄ cibis coinquinari immundis. Lctō. iii.

In dieb9 illis Surrexit matathias filius iohānis filii

symeonis sacerdos ex filiis ioarim ab hierusalē: et consedit in monte modin: et habebat filios quinqȝ iohannem qui cognominabatur gaddis et symonē q̇ cognomiabatur thasi et iudā q̇ vocabatur machabeus et eleazarū qui vocabatur abaron et ionathaȝ qui vocatur appbus. Lc. iiii

Et scidit matathias et filii eius vestimenta sua: et operuerūt se ciliciis planxeruntq̧ valde et venerunt illuc qui missi erant a rege anthioco vt cogerēt eos q̇ fugerant in ciuitatē modin imolare et accēdere thura: et a lege dei sui discedere Lc. v

Et multi ex israel consencientes accesserūt ad eos sȝ matathias et filii eius constāter steterunt. Et respondētes hi qui missi erant a rege antiocho: dixerūt matathie Princeps et clarissimus et magnus es in hac ciuitate et ornatus filiis et fratribus Lectio sexta

Ergo accede prior et fac iussum regis. sicut fecerūt omnes gentes: et viri iuda: et qui remanserunt in hierusalem et eris tu et filii tui inter amicos regis et amplificatus argēto et auro. Lectiōes p hebdo.

Et respondit matathias et dixit magna voce Et si omēs gētes regi antiocho obediūt vt discedāt vnusquisqȝ a seruitute legis patrum suorū et consenciāt mādatis eius Ego et filii mei et fratres mei obediemus legi patrum nostror Propicius nobis sit deus non est nobis vtile relinquere legē et iusticias dei. Et vt cessauit loqui verba hec: accessit quidā iudeus in omniū oculis sacrificare idolis sup arā in ciuitate modin scdm iussum regis Et vidit matathias et doluit et contremuerunt renes eius et accensus est furor eius scdm iudiciū legis: et insiliens trucidauit eū super arā. Sed et virum quē miserat rex antiochus qui cogebat immolare occidit in illo tēpore et aram destruxit. ¶ Dñica. iii. Lec. i.

Et exclamauit voce magna matathias in ciuitate dicens Dīs qui zelum legis habet statuens testamētū exeat post me Et fugit ipse et filii eius in montes et reliquerunt quecunq̧ habebāt in ciuitate. Lc. ii

Et circuiuit matathias et filii eius et amici: et destruxerūt aras: et circunciderunt pueros incircuncisos quotquot inuenerūt in finibus israel in fortitudine: et psecuti sūt filios superbie et psperatū ē opus manuū eor

Et appropinquaue- Lc. iii. runt dies matathie moriẽdi: dixit filiis suis Nunc confor tata est superbia et castigacio et tempus euersionis et ira ĩ dignacionis. Uos ergo filii emulatores estote legis et da te animas vestras pro testa- mento patrũ et viriliter agi Quia cum (te in lege. l. iiii. feceritis qd̃ vobis preceptum est a dño deo vr̃o in ipso glo riosi eritis Ecce symõ frater vester scio ꝙ vir cõsilii ẽ ipm̃ audite semp: ⁊ ipse vobis erit Et iudas ma- (pater. L. v. chabeus fortis virib⁹ a iuuẽ tute sua prĩceps milicie sit vo bis: et ipse aget populi bellũ: et adducetis ad vos oẽs fa- ctores legis et vindicate vin dictam populi vestri Lctõ vi Et benedixit eos et apposi- tus est ad patres suos et defũ ctus est centesimo quadrage- simo sexto anno: et sepultus est in sepulchris patrũ suorũ in modin: et planxerũt eum oẽs isrl̃ plãctu magno. Lec. p ET surrexit iu- (ebdoma das qui vocatur macha beus filius ei⁹ pro eo: ⁊ adiu uabant eũ oẽs fratres ei⁹ et vniuersi qui se coniunxerant patri eius et preliabãt preliũ israel cũ leticia. Et dilatauit gloriam populo suo: et ĩduit se loricam sicut gygas et suc- cinxit se arma bellica sua in p̃ liis et protegebat castra gla- dio suo Similis fact⁹ leoni in operibus suis: et sicut catu lus leonis rugiens in vena- cione sua Et pambulauit ci- uitates iude et perdidit omẽs impios ex eis: et auertit iram ab israel: et noĩat⁹ est vsq̧ ad nouissimũ terre: et congrega uit pereuntes Et congrega- uit appollonius gentes: et a samaria virtutẽ multã ⁊ ma gnã ad bellãdũ cõtra israel.

¶ Dominica quarta Lctõ i.

Et cognouit iudas et ex iit obuiam ei: et pcussit et occidit eũ: et ceciderũt vul nerati multi et reliqui fuge- runt et accepit spolia eorum et gladiũ appollonii abstulit iudas: et erat pugnans in eo omnibus diebus. Lectio ii. Et audiuit seron princeps exercitus syrie ꝙ congrega- uit iudas congregacionẽ: et ecclesiã fideliũ secũ ⁊ ait. l. iii Faciam michi nomen ⁊ glo riabor in regno: et debellabo iudam et eos qui cum eo sũt: qui spernũt verbũ regis. l. iiii Et exiuit iudas obuiam illi cum paucis Ut autem vide- runt exercitum venientẽ sibi obuiã dixerunt iude Quomõ poterimus pauci pugnare cõ

tra multitudinem tantam et tam fortem? Et nos fatigati sumus ieiunio hodie. Lectio. v

Et ait iudas: Facile est cõclu di multos in manib9 paucorꝝ nõ est differẽcia ĩ cõspectu dei celi liberare in multis aut in paucis: q2 nõ in multitudine exercitus victoria belli sed de celo fortitudo est vos autem ne timueritis. Tu. Lectio. vi

Ut aũt cessauit loqui subito in eos insiluit Et cõtrit9 est se ron: ⁊ exercit9 eius ĩ conspectu ipsi9. Et cecidit timor iude ac frm ei9 ⁊ fortitudo sup oẽs gẽ tes q̃ erãt ĩ circuitu eorꝝ f. p. cb

ET puenit ad regẽ no mẽ ei9 ⁊ de pliis iude nar rabãt oẽs gẽtes. Ut audiuit rex ãtiochus sermones istos: iratus est aĩo: ⁊ misit ⁊ cõgre gauit exercitũ vniuersi regni sui castra forcia valde ⁊ ape ruit erariũ suũ ⁊ dedit stipẽ dia exercitui ĩ ãnũ. Et mãda uit illis vt essẽt parati ad oĩa et cogitauit ire ĩ psidẽ ⁊ acci pere tributa regionũ ⁊ cõgre gare argẽtũ multũ: ⁊ reliquit lysiã nobilẽ de genere regali sup negocia regia: ⁊ vt nutri ret ãtiochũ filiũ suũ donec redi ret. Et tradidit ei dimidiũ ex ercitũ ⁊ elephãtes: ⁊ mãdauit ei de oĩb9 q̃ volebat: ⁊ de ĩha bitãtibus iudeam ⁊ hierl'm et vt mitteret ad eos exercitum et ad conterendam ⁊ extirpã dam virtutem israel ⁊ reliqui as hierusalem et auferẽdam memoriã eorꝝ de loco et vt cõ stitueret hĩtatores filios alie nigenas in oĩbus finibus eo rum et sorte distribueret ter ram eorꝝ. Dñica. v. Lcõ pma.

ET elegit lysias ptolo meũ filiũ dorimini ⁊ ni canorẽ et gorgiam viros po tentes ex amicis regis: ⁊ misit cum eis quadraginta milia vi rorum et septẽ milia equitum vt irẽt in terrã iuda et dispde rẽt eã scdm verbũ regis. l. ii.

Et vidit iudas ⁊ fratres ei9 q2 multiplicata sũt mala ĩ ter ra ⁊ exercit9 applicabat ad fi nes eorꝝ ⁊ ieiunauerãt ⁊ ĩduerũt se ciliciis: ⁊ cinerẽ posuerũt in capite suo: ⁊ sciderũt vestimẽ ta sua et clamauerũt voce ma gna ĩ celũ dicẽtes. Tu. Lcõ iii

Quid faciemus istis et quo eos ducem9? Ecce naciões cõ uenerũt aduersũ nos: vt nos disperdant. Tu scis que cogi tant in nos quomodo poteri mus subsistere ante facies il lorꝝ nisi tu adiuues nos. L. iiii

Et ait iudas: Accingimini ⁊ estote filii potẽtes et estote pa rati mane vt pugnetis aduer sus naciones has que cõuene runt disperdere nos et sancta nostra. Qm̃ melius est nobis mori in bello: q̃ȝ videre mala

gentis nostre et sāctorum l. v
Sicut fuerit voluntas in ce-
lo: sic fiat Et cuz dies factus
esset viderunt castra gencium
valida et loricatos et equitat⁹
in circuitu eorum: et hi docti
prelio Et ait iudas viris qui
secum erāt Ne timueritis vir
tutem illorum et impetum eo
rum ne formidetis. Memen-
tote quomodo salui facti sūt
pr̄es nostri ī mari rubro l vi
Et nunc clamemus in celuz
et miserebitur nostri deus Et
memor erit testamenti patrū
nostroꝝ: et conteret exercituz
istum ante faciē nostrā hodie
et sciēt oēs gētes: qr est deus
qui redimat et liberet israel

Lectiones per ebdomadam.

Et leuauerunt alienige
ne oculos suos et vide-
runt eos venientes ex aduer-
so: et exierunt de castris ī pre
lium. Et tuba cecinerunt hi q̄
erant cum iuda: et congressi
sunt et contrite sunt gentes: et
fugerūt in cāpum nouissimū
et ceciderunt ex illis vsq ad
tria milia viroꝝ. Et reuersus
est iudas et exercitus eius ad
spolia castroꝝ et acceperūt au
rum multum et argentum et
hiacyntū et purpurā marinā
et opes magnas et ꝯuersi hym
num canebant et benedicebāt
in celum deum qm̄ bonus est
qm̄ ī seculum mīa eius. Et fa
cta est salus magna ī isrl̄ ī die
illa Dixit autē iudas ad fra-
tres eius Ecce cōtriti sunt ini
mici nostri. Ascendamus mū
dare sācta et renouare: et ob
tulerunt sacrificium secundū
legem sup altare olocaustoꝝ
nouū quod fecerāt Et cecidit
oīs ppls in faciē et adorauer-
unt et bn̄dixerūt in celum eū
qui ꝓsperauit eos Et fecerūt
dedicacionē altaris dieb⁹ octo
et obtulerūt olocausta cū leti
cia et salutaria laudis et orna
uerūt faciē tēpli coronis au-
reis et dedicauerūt portas et fa
cta est leticia magna ī pplo et
auersū est opprobriū gēciū.

Regula ꝑ hystoria Uidi dn̄m
Lr̄a dn̄icali. A. iiii. kalēdas
nouēbris hystoria inchoetur
cū mēo ad scdas vs̄ in die sā
cto. aploꝝ in laud oēs ān dicā
tur et festū sc̄ti kūnere vgi dif
feratur v.q in vigiliā sancti
martini ꝓpter alia festa īter
media. Fer ii de sc̄to talarica-
no. Fer iii. de sc̄to begha vgi.
Fer iiii de oībus sāctis. Fer v
de ꝯmēo. aiaꝝ Fer vi de vgi.
beya et maura et sab de sc̄to en
glacio et sic nulle ꝑ hāc ebdo.
fiāt ꝯmēo ne in īcerto festa sā
ctorum absq vlla ꝯmemo. de
anno in annum vagarentur
¶ Do ii. tota cātet hysto. Fer
ii. de sc̄to leonardo. Fer iii de
sācto vvilbrordo mar. Feria

iiii. de sācto morroco epo. Fer v. de sctō geruadio ɔfessore et med lect. de sancto theodoro mr. Fer vi de sancta kennera vgi. sab de sctō martino quotidie per oct. fiet mēo de sācto martino ad matu. et ad ves. et eciā med lec nisi ī die sancti macharii quo die nulla fiet de eo mēo in audiēcia nec in do. et sit nulla ɔmēo. ¶ Dñica iii. de sctō machario mai⁹ dup et nichil de dñica preter mēo. sub silēcio et festū sācti leuini differtur vsq in vigiliā presētacionis marie. Fer. ii. de sctō bricio et festū sancti deuinici ɔfes. differat vsq in vigiliam katherine. Fer iii. de sctō modano epo. Fer. iiii. de sctō macutho. Fer. v de sctā margareta regina scocie. Fer. vi. de sācto aniano epo sabbō de sācto fergusiano epo per totā hāc ebdo. fiant med lect. de octa. sancti martini et in ecclesia. Aberdoneñ. de oct. scti macharii ¶ Dñica iiii. tota cātetur hysto. et festū medane virgis differat vsq in crastinuz lini pape. Fer. ii de sancto leuino pri⁹ translato. Fer. iii de pñtacione marie. Fer. iiii. de sācta cecilia virgi. Fer. v. de sancto clemente. Feria vi. de sancta maria sabbato de sancta katherina virgine minus dup

¶ Dñica v tota cātet hysto. prime vespere erūt de sancta katherina sꝫ cū mēo de do. cū hac ān. Qui celor. oro Excita q̄s ac eciam cū memo ⁊ med. lec. de sctō lino papa cū euāge. Cū subleuasset iesus. ⁊ ix. R. Sūme trinitati ī lau. oēs ān dicātur. Fer. ii de sancta medana virgi. Fer. iii. de sancta maria. Fer. iiii de sācto saturnino cū nocturno propter vigiliā. Fer. v de sancto andrea fer vi de sctō eligio epo sabbō de sācto ethernano epyscopo. Lra dñicali. B tota cātetur hysto ⁊ festū sci talaricani differt vsq ad crastinū scti leonardi. Fer ii iii iiii ⁊ v de sanctis et ɔmēo. aiar fer vi de sācto englacio sab. vt dictū est de sctō talaricano et sic nulla erit ɔmēo beate marie virginis ob causā superius ī A expressatā nō obstāte eciā regula de ɔmemo. beate marie virginis et festi loci semel in quali. ebdo. ¶ Dñica. ii. de sācto leonardo et tantū mēo de do. ⁊ de trinitate cū missa do. in caplo et festū scti vvilbrordi eo die cōtigēte differtur in crastinū fer iii de sctō morroco fer iiii de sctō geruadio fer. v. de sctā maria fer vi. de sancto martino sabbō de sancto machario et leuinus differt vsq

in vigiliã sctẽ katherine vgi. ¶ Dñica iii de sãcto bricio et meo tm̃ de do et de trini cum missa do in caplo et ad missã de die fiet mẽo de oct et de oĩbus sanctis ꝗ festũ sancti deuinici eo anno oĩno pretermittatur nisi in eccl'ia de eo dedicata in qua totũ seruiciũ erit de sctõ deuinico ꝗ nichil de sãcto bricio. Fer̃ ii iii iiii v vi et sabbõ de sctis vt in kalẽdario notantur et nulla cõmemo. ¶ Dñica. iiii. tota cãtetur hystoria in laudibus oẽs añe dicantur vtꝫ i. A. reliqua oĩa expleãtur notatum est. Fer̃. ii de presentacione beate marie Fer̃. iii. de sctã cecilia fer̃ iiii de sctõ clemẽte. fer̃ v de sancto leuino marty. eo ꝙ superi⁹ differtur feria vi de sancta katherina sabbato fiet ꝯmẽo beate marie et tantum mẽo de sctõ lino papa et marty. Littera dominicali. C tota cãtetur hystoria et fiet mẽo et medie lec de sancto quintino et festũ beghe virgĩs eo anno omnino pretermittatur feria ii de omnibus sanctis fer̃ iii de cõmemo. animaruꝫ feria iiii de virgi. feria v de sancto englacio abbate feria vi de sctã maria sabbato de sancto leonardo et festũ sancti vvilbrordi differtur vsqꝫ in vigiliã sancti martini ¶ Dominica ii. tota cantetur hystoria in laudibus omnes ãn dicãtur fer̃ ii. de sctõ mororo. Fe. iii. de sctõ geruadio feria iiii de sancto vvilbrordo Feria v de sãcto martino feria vi de sãcto machario et festũ sancti leuini differtur vsqꝫ in die grisogoni sabbato de sancto bricio et differtur deuinicus vsqꝫ in crastinũ sãcte katherine. ¶ Dñica iii. de sancto modano et tãtũ mẽo. de dñica et de trinitate et missa do. in caplo per totã ebdo. fiet seruiciũ de sanctis vt in kalendario sabbato de sancta maria ¶ Dñica iiii de presentacione beate marie virginis memo. de do priuatim et missa dñicalis dicetur in quarta feria. Feria ii de cecilia virgi. Feria iii de sancto clemente fer̃ iiii de sctõ leuino feria v de sctã katheria fer̃ vi de sctõ deuinico sab de sancta maria Lr̃a dñicali. D. kl nouẽbris de solennitate oĩum sctõrũ et inchoetur hystoria cũ memo. priuatim. Feria. ii. de ꝯmẽo. aĩaꝝ. Fer̃. iii. de virginibus. Feria. iiii. de sãcto englacio. quinta de sancta maria. Feria sexta de sancto leonardo et sabbato de sancto vvilbrordo epyscopo et mr ¶ Dominica. ii de sancto mororo ꝫ tã

tum memo de marty. de dñica et de trinita. et differt festum geruadii in crastinũ. feria. iii de sctã maria feria iiii. de sã cto martino feria v de sctõ machario et festũ sancti leuini eo anno pretermittat ppt alia festa itermedia. feria vi. de sancto bricio epõ et festuz sancti deuinici differt usqz in diẽ grisogoni Sabbato de sã cto modano. ❡ Dñica iii. de sancto machuto et tm̃ memo de dñica et de trinita ⁊ missa dñicalis in caplo Feria ii. iii iiii. ⁊ v. de stis ut ĩ kalẽdario notant. feria vi. de sãcta maria Sabbato de presentaciõe eiusdẽ ❡ Dñica iiii. tota cantetur historia In laudi. oẽs añe dicant et festũ cecilie virginis differt usqz in crastinũ katherine virgi. et explcant oĩa de dicta dñica utsͣ in A notat Feria ii. de sctõ clemẽte. fer̃ iii. de sctõ deuinico epõ supra translato cũ memo. et medie lec. de mar. fer̃. iiii. de sancta katherina feria v. de sancta cecilia cũ mẽo et med lec. de sãcto lino papa ⁊ mar. feria vi. et sabbõ fiant cõme. Littera dñicali E scdo die nouẽbris tota cantetur historia In laudi. oẽs añe dicant et comme. aĩarũ differtur in crastinum ⁊ festa sanctorum baye et maure et englacii abbatis differant per ordinem in iii. et iiii. fer̃. eiusdem ebdoma. feria v. de sancto leonardo. feria vi de sctõ vvilbrordo epõ Sabbato de sancto moroco epõ et sic nulla fiet commemo de sancta maria necqz de festo loci et festum sancti geruadii differt in scdam feriam ebdomade sequentis

❡ Dñica scda tota cantetur historia cum memo. tantũ de sancto theodoro. In laudib⁹ omnes añe dicant. Feria ii. de sancto geruadio. feria iii. de sancto martino. feria iiii. de sancto machano et festum sancti leuini eo anno pretermittãtur. feria v. de sancto bricio et festum sancti deuinici differtur in crastinum sancte katherine virgi. feria vi. de sancto modano Sabbato de sancto machuto epõ. ❡ Dñica tercia de sãcta margareta regina et tm̃ mẽo. medie lec. de octa cum memo. de dñica et de trinitate et missa in capitu. Feria scda iii ⁊ iiii de sãctis ut in kalẽdario notatur. feria v. de cõmemo beate marie feria vi. de presentacione eiusdẽ Sabbato de sancta cecilia virgine ❡ Dñica iiii. de sancto clemẽte marty. cum memo de sãcto felici

marty de dñica et de trinita te et missa dñicalis i cpo Fer scda v et vi. fiāt cōmēo. feria iii. de sancta katherina feria iiii. de sancto deuinico cū me mo. et medie lec. de sctō lino marty. Sabbato de sācto sa turnino cū noc. ꝓpter vigil. Littera dñicali E iii. die no uembris inchoet historia cū memo. et missa dñica. in capi. et totum seruiciū erit de san ctis beya et maura virginibꝰ et festum sancti englacii dif= fertur in crastinū cum pleno seruicio eiusdem in ii. feria feria iii. de sancta maria. fer quarta de sctō leonardo fer. v. de sctō vvilbrordo. fer. vi. de sancto moroco epo et sab= bato de sancto geruadio cō= fesso. ¶ Dñica scda tota can tetur historia. Uidi dñm. In laudi. vna aña scde vespe erit de sancto martino cū pleno seruicio eiusdē i ii. feria Fer. tercia de sctō machano maiꝰ duplex vts. in A et festū sā cti leuini differtur vsqꝫ in vi giliam presentaciōis btē ma rie. feria iiii. de sancto bricio epo ⁊ festū sancti deuinici dif fertur in crastinū sancte ka therine virgi. fer. v. vi. ⁊ sab= bato de sanctis modano ma chuto et margareta regina ꝑ ordinē vt in kalēdario no

tant ¶ Dñica iii. de sancto aniano cū mēo. et medie lec. de sctō hugone et tm memo. de dñica et de trinita. ⁊ missa do. in cpo Feria. ii. de sancto fergusiano epo. feria iii. de sā cta medana virgi. feria. iiii. de sācto leuino mar ṗus trās lato. fer. v. vi. et sabbō de scis vts. in. C ¶ Dñica. iiii. tota cantetur histo. In laudi. oēs añe dicant cū memo et medie lectiones de sancto grisogo= no mar. cū euange. ān. ⁊ col= lecta vts in A Feria. ii. de sancta katherina virgine. fer. iii. de sancto deuinico epo et confessore prius trāslato vts fer. iiii. et v. fiant cōmēo fer. vi. de sancto saturnino mar. cū noctur. Sabbō de sctō an drea aplo maius dup. Litte= ra dñicali G ṗdie nonas no uembris tota cātet histo. In laudi. oēs añe dicant Feria scda de sctō leonardo. fer iii. de sctō vvilbrodo epo ⁊ mar ty. fer. iiii. de sctō moroco. fer v. de stō geruadio Sabbō de sctā maria ¶ Dñica ii. de sā cto martino minꝰ dup. ⁊ tātū mēo. de do. ⁊ de trini. ṗuatim Fer. ii. de sctō machario ⁊ fes. scti leuini differ. vts E fer iii. de. s. bricio ⁊ fes. sci deuini ci differt vts sicut i E fer iiii v. vi. ⁊ sabbō vt i kalen. notat

¶ Dñica scda de sctõ fergusiano epo cũ memo. et medie lec. de octa. et tm̃ memo de do et de trinitate. Fer. ii. de sancta medana Fer iii. de sancto leuino marty. Fer iiii. de presentacione marie. fer. v. de sãcta cecilia. feria vi de sancto clemẽte Sabbõ de sãcta maria. ¶ Dñica iii. tota cantet historia In laudi. oẽs añe dicantur ix. R. Summe trinitati et Ria feria. ptermittãt et festũ sãcti fergusiani differt in iii. feriã. Fer. ii. de sãcta medana feria iii. vt dictũ est. fer. iiii. v et vi de sctis intermediis Sabbõ de sancta maria ¶ Dñica vltima ante aduẽtũ dñi de sctã katherina et tm̃ memo. de dñica cũ hac ãn. Sustineamus. orõ. Excita q̃s. missa dñicalis ĩ cplo dicetur cum memo de trini. et de oibus sanctis Et si fuerit plures misse dñicales cantãde hoc ãno ptermittãtur. Feria ii. de sancto deuinico cuz memo et medie lec. de sctõ lino marty feria iii. et iiii. fiãt commemo. feria v de sancto saturnino marty. cũ noctur propter vigiliã. feria vi de aposto. cũ memo de sancta maria Sabbõ de sctõ eligio epo cõfes. ¶ Dñica pma post. v. kalendas novẽbris. Ad vesp. ãn Benedict9. ps. Ipm. Cpz Bñdictus de9. R. Aspice domine de hy9 O lux. V9 Uespertina oracio. ãn Uidi dñz sedentem sup soliũ excelsum: et plena erat oĩs terra maiestate eius: et ea q̃ sub ipso erãt replebant templũ. ps. Magt Hec sequentes añe seruiũt historī. Uidi dñm. q̃diu cantabitur in sabbatis sup Magt vel ad mẽo. de dñica: cum de aliquo festo ix. lec fit seruiciũ ãn. Muro tuo inexpugnabili circuncinge nos domine: et armis tue potencie protege nos semp de9 noster. p. Mgt. ãn. Qui celoꝝ contines thronos et abyssos intueris dñe rex regũ mõtes põderas terram palmo cõcludis: exaudi nos dñe in gemitib9 nostris. ps. Mgt ãn. Sustinuim9 pacem et nõ venit dñe sup nos quesiuimus bona et ecce turbacio: cognouimus dñe pctã nr̃a ne in eternũ irascaris nobis deus israel. ps. Mgt. Si vero in v. dñica ĩ mẽse novẽbris forte cõtigerit: tũc repetatur ãn. Qui celorũ. ad vs. in sabba. v. dñice Ad matuti. Inuita De9 rex celestis Qui sedes in throno miserere nobis. ps. Uenite ex. Hac die incipiat ezechiel: et legatur vsq ad aduentum dñi qñ de tpali

agitur. Lec. pma de historia.

ET factũ est ĩ tricesimo anno: id ẽ quarto ĩ qnta mensis cũ essem in medio captiuorũ iuxta fluuiũ chobar aperti sunt celi. Et vidi visiones dei in quinta mẽsis ipse est annus quintus transmigracionis regis ioachim. Hec dicit dñs deus conuertimini ad me et salui eritis Dẽs lectiones de prophecia finiãtur cũ hac clausula Hec dicit ℟ Uidi dñm sedẽtẽ sup solium excelsum et eleuatum: et plena erat oĩs terra maiestate eius Et ea q̃ sub ipso erant replebãt tẽplũ. ℣. Seraphin stabãt super illud sex ale vni et sex ale alteri. Et. Lctõ ii.

FActum est verbum dñi ad ezechielẽ filiũ buzi sacerdotẽ in terra chaldeorũ secus flumẽ chobar Et facta est super eum ibi man⁹ dñi: et vidi: et ecce ventus turbinis veniebat ab aquilone: et nubes magna et ignis inuoluẽs et splendor in circuitu eius. Et de medio ei⁹ quasi species electri. hoc est de medio ignis Hec dicit. ℟ Aspice dñe de sede sancta tua: et cogita de nobis: inclina deus meus aurem tuam et audi. Aperi oculos tuos et vide tribulacionẽ nostram. ℣ Respice dñe de sanctuario tuo et de excelso celorum habitaculo. Aperi. L. iii

Et ex medio eorum similitudo quatuor aĩalium: et hic aspectus eorũ. Similitudo hoĩs in eis: et quatuor facies vni et quatuor penne vni Et pedes eorũ pedes recti: et planta pedis eorum quasi planta pedis vituli: et scintille quasi aspectus eris candentis Hec dicit ℟ Aspice dñe qr facta est desolata ciuitas plena diuiciis sedet in tristicia dña gẽcium Nõ est qui cõsolet eam nisi tu deus. ℣ Plorans plorauit in nocte et lachryme ei⁹ in maxillis eius Nõ est Gloria Non est Lectio quarta

Et manus hoĩs sub pennis eorũ ĩ quatuor ptibus Et facies et pennas per quatuor ptes habebant iunctẽq; erant penne eorũ alterius ad alterum Non reuertebant cum incederent: sed vnũquodq; ante faciem suã gradiebat Silitudo autẽ vultus eorum facies hoĩs et facies leonis a dextris ĩpõrum quatuor Hec dicit. ℟m Super muros tuos hierusalem constitui custodes Tota die et nocte nõ tacebũt laudare nomẽ dñi. ℣. Qui reminiscimini dñi ne taceatis: et ne detis silencium ei. Tota. Lcõ. v

Facies autem bouis a sini-

stris ipsoꝝ quatuoꝛ: et facies aq̄le desup ipoꝝ q̄tuoꝛ Et facies eoꝝ ⁊ pẽne eoꝝ extẽte de super Due pẽne singuloꝝ iũgebãt ⁊ due tegebãt coꝛpora eoꝝ: et vnũquodqꝫ eoꝝ coꝛã facie sua ãbulabat. Ubi erat impetus spirit⁹ illuc gradiebantur: nec reuertebant cuꝫ ambularent. R. Muro tuo inexpugnabili circũcinge nos dñe: et armis tue potencie ꝑtege nos semꝑ. Libera dñe deus israel clamãtes ad te. V⁹. Erue nos in mirabilib⁹ tuis et da gloꝛiã noĩ tuo. Lib. l. vi

Et similitudo aĩaliũ ⁊ aspect⁹ eoꝝ quasi carbonũ ignis ardenciũ et quasi aspect⁹ lãpadarũ Hec erat visio discurrens in medio aĩaliũ Splendoꝛ ignis et de igne fulgur egrediens R. Sustinuimus pacẽ et nõ venit q̄siuim⁹ bona et ecce turbacio: cognouimus dñe pctã nr̃a Non ĩ ꝑpetuum obliuiscaris nos. V⁹. Peccauimus cũ patrib⁹ nr̃is iniuste egimus iniq̄tatẽ fecimus. Non Glia. Nõ. In. iii. noc. R. Angustie michi sunt vndiqꝫ et quid eligã ignoꝛo. Melius est michi incidere in manus hominũ. Quã derelĩquere legẽ dei mei. V. Si enĩ hoc egero moꝛs michi ẽ si autem nõ egero nõ effugiã manus vestras Meli⁹. R. Laudabilis popul⁹ quẽ dñs exercituũ benedixit dicens: opus manuũ mearũ tu es. Hereditas mea israel. V. Beata gẽs cuius est dñs deus ei⁹ popul⁹ quẽ elegit in hereditatẽ sibi. Hereditas. R. feríalia Misit dñs angelũ suum et conclusit oꝛa leonũ Et nõ me contaminauerũt: qꝛ coꝛã eo iusticia inuenta est in me. V. Misit deus misericoꝛdiã suã et veritatem suã: aĩam meã eripuit de medio catuloꝝ leonũ. Et. R. Qui celoꝛũ contines thꝛonuꝫ et abyssum intueris dñe rex regum montes põderas: terram palmo concludis Exaudi nos deus in gemitib⁹ nr̃is V. Non enim in iustificacionibus nostris pꝛosternimus pꝛeces ante faciẽ tuã: sed ĩ misi seracionib⁹ tuis multis. Exaudi Glia. Ex. Lec. per ebdo.

Et aĩalia ibant et reuertebantur in similitudinem fulguris choꝛuscantis. Cũqꝫ aspicerem aĩalia: apparuit rota vna super terram iuxta ea quatuoꝛ habens facies. Et aspectus rotarum et opus earum quasi visio maris: et vna similitudo ipsarũ quatuoꝛ. Et aspectus earum et opera quasi si sit rota in medio rote Per quatuoꝛ par

tes earum euntes ibant et nõ reuertebãtur cũ ambularent Statura quoq₃ erat rotis ⁊ altitudo ⁊ horribilis aspect⁹ et totum corpus plenu₃ oculis in circuitu ipsarum quatuor.

Dominica. ii. Lectio prima

CUmq₃ ãbularẽt aĩalia. ambulabãt pariter ⁊ rote iuxta ea. Et cum eleuarent animalia de terra: eleuabãtur simul et rote. Quocunq₃ ibat spiritus: illuc eunte spiritu et rote pariter eleuabant sequẽtes eũ. Spirit⁹ enim vite erat in rotis. Cum euntibus ibãt et cum stãtibus stabãt. Et cũ eleuatis a terra pꝫiter eleuabãtur et rote sequentes ea: quia spiritus vite erat in rotis. l. ii.

Et siĺitudo suꝑ capita aĩaliũ firmamẽti quasi aspect⁹ cristalli horribilis et extẽti suꝑ capita eoꝝ desuꝑ. Sub firmamẽto aũt pẽne eoꝝ recte alterius ad alterũ. Unũqđq₃ duabus alis velabat corpus suũ: ⁊ alterũ similiter velabatur. l. iii.

Et audiebã sonũ alaꝝ quasi sonũ aquaꝝ multaꝝ quasi sonũ sublimis dei. Cũ ãbularẽt quasi son⁹ erat multitudinis vt son⁹ castroꝝ Cũq₃ starẽt demittebãt pẽne eoꝝ. Nã cũ fieret vox supra firmamentum quod erat super caput eorum stabant et submittebãt alas suas. Hec dicit. Lec. iiii.

Et super firmamentũ quod erat imminens capiti eorum quasi aspect⁹ lapidis saphyri similitudo throni Et super similitudinem throni similitudo quasi aspectus hominis desuper. Et vidi quasi speciẽ electri velut aspectum ignis intrinsecus per circuitum ei⁹ a lumbis eius desuper. Le. v.

Et a lumbis eius vsq₃ deorsum vidi quasi faciem ignis splendentis in circuitu velut aspectum arcus cum fuerit in nube in die pluuie. Hic erat aspectus splendoris ꝑ gyrũ.

Hec visio similitu- (Lcũõ. vi. dinis glorie dñi. In dieb⁹ illis factum est verbum dñi ad ezechielem prophetam dicẽs. Fili hominis Ecce ego mitto te ad filios israel ad gentes apostatrices que recesserunt a me. Hec. Lectiones per ebdomadam.

PAtres eorum preuaricati sunt pactum meum vsq₃ ad diẽ hanc: et filii dura facie et indomabili corde sũt ad q̊s ego mitto te: ⁊ dices ad eos. Hec dicit dominus deus. Si forte vel ipsi audiãt: ⁊ si forte quiescant quoniã domus exasperans est: et sciẽt qꝛ propheta fuit in medio eoꝝ. Tu ergo fili hoĩs ne timeas eos

neq̧ metuas: qm̃ increduli et subuersores sunt tecum: et cũ scorpionibus tu habitas. Tu ergo fili hominis audi quecunq̧ loquor ad te: et noli esse exasperãs sicut domus exaspe ratrix est Dñica. iii. Lectio. i.

Aperi os tuũ et comede oĩa que tibi do. Et vidi et ecce manus missa ad me in qua erat inuolutus liber: et ex pãdit illũ corã me q̇ erat scrip tus ĩt⁹ et foris: et scripte erãt ĩ eo lamẽtationes et carmẽ et ve

Et dixit dñs ad me (Lectio. ii Fili hoĩs qđcũq̧ ĩueneris comede. Comede volumẽ istud et vadẽs loquere ad filios isrl' Et aperui os meum: et cibauit me volumine illo. Lec. iii.

Et dixit ad me: fili hoĩs ven ter tu⁹ comedet: et viscera tua cõplebũtur volumine isto qđ ego do tibi. Et comedi volumen illud: et factum est in ore meo tanq̃ mel dulce. Lcõ iiii.

Dixit aut dñs ad me Fili hominis vade ad domũ israel: et loq̃ris verba mea ad eos. Nõ enĩ ad ppl'm ꝓfũdi sermonis et ignote lĩgue tu mitteris ad domum israel: quorum non possis audire sermones. lc. v.

Et si ad illos mittereris: ipsi audirent te. Domus autem is rael nolũt audire te: quia no lũt audire me. Omnis quippe domus israel attrita fron te est: et duro corde. Ecce dedi faciem tuam valẽciorẽ faciebus eorum: et frontem tuam duriorẽ frontibus eoꝝ. lc. vi.

Ut adamãtẽ et ut silicẽ dedi faciẽ tuã. Ne timeas eos neq̧ metuas a facie eoꝝ: q2 domus exasperãs est. Et dixit dñs ad me Fili hoĩs oẽs sermões me os quos loquor ad te assume ĩ corde tuo et ĩ aurib⁹ tuis audi

Lectiones per ebdomadam.

Et vade igredere ad trãs migracionẽ ad filios populi mei: et loq̃ris ad eos et dices eis. Hec dicit dñs deus. Si forte audiãt et quiescãt et assũ psit me spũs: et audiui post me vocẽ ꝯmocionis magne: bñdicta g'ia dñi de loco suo: et vocẽ alarũ aĩaliũ ꝑcuciẽciũ altera ad alterã: audiui et vocẽ rotarum sequẽciũ aĩalia: et vocẽ cõmocionis magne Spiritus quoq̧ leuauit me et assumpsit me: et abii amarus ĩ idignacione spũs mei. Manus enĩ dñi erat mecũ confortans me. Et veni ad transmigracionem et ad aceruum nouarum frugũ ad eos qui habitabant iuxta fluuiũ chobar. Dñica. iiii. L. i.

Et sedi vbi sedebant: et mansi ibi septem diebus merens in medio eorum. Cuʒ autem pertransissent septem

dies: factũ est vbũ dñi ad me dicens. Fili hominis specula torem dedi te domui israel: et audies de ore meo verbum: et annunciabis eis ex me. Le. ii.

Si dicente me ad ĩpiũ morte morieris et nõ ãnũciaueris ei: neqꝫ locut⁹ fueris vt auertat a via sua ĩpia et viuat: ip̃e ĩpi⁹ in ĩiq̃tate sua moriet: sãguinẽ aũt ei⁹ de manu tua req̃rã. l. iii

Si autẽ tu annũciaueris impio et ille nõ fuerit cõuers⁹ ab impietate sua/ ip̃e quidẽ ĩ iniquitate sua morietur/ tu autẽ aĩam tuã liberasti. Sed si conuersus iustus a iusticia sua fuerit/ et fecerit iniquitatẽ ponã offendiculum coram eo. l. iiii.

Ipse moriet qꝛ nõ ãnũciasti ei ĩ pc̃tõ suo moriet et nõ erũt ĩ mẽoria iusticie eius quas fecit Sãguinẽ vo ei⁹ de manu tua req̃rã. Si aũt tu ãnũciaueris iusto vt nõ peccet iustus/ et ille non peccauerit viuens viuet/ quia annunciasti ei/ et tu animam tuam liberasti. l. v.

Et facta est super me manus dñi/ et dixit ad me. Ingredere et includere ĩ medio dom⁹ tue Et tu fili hoĩs ecce data sunt sup te vincula et ligabũt te ĩ eis et nõ egredieris ĩ medio eoꝝ. l. vi

Et linguam tuam adherere faciam palato tuo/ et eris mutus/ nec quasi vir obiurgans quia domus exasperans est. Cum autem locutus fuero tibi aperiam os tuum et dices ad eos. Hec dicit dominus deus. Qui audit audiat et q̃ quiescit quiescat/ qꝛ domus exasperans est. Lectiones per ebdo.

Et tu fili hominis. Sume tibi laterem et pones eum coram te/ et describes in eo ciuitatem hierusalem. Et ordinabis aduersus eam obsidionẽ/ et edificabis municiões Et cõportabis aggerẽ/ et dabis contra eã castra et pones arietes in gyro. Et tu sume tibi sartaginẽ ferreã/ et pones eã in murũ ferreũ inter te et ĩter ciuitatẽ. Et obfirmabis faciẽ tuã ad eã/ et erit in obsidionẽ et circũdabis eã. Signũ est domui isrl. Et tu dormies super latus tuũ sinistrũ/ et pones iniquitatẽ dom⁹ israel sup eo numero dieꝝ q̃bus dormies sup illud/ et assumes iniq̃tatẽ eoꝝ

Dominica. v. Lectio prima.

Ego autẽ dedi tibi ãnos iniq̃tatis eoꝝ nũero dierũ trecẽtos et nonagĩta dies/ et portabis ĩiquitatẽ domus israel. Et cũ cõpleueris hec/ dormies sup latus tuũ dextrũ scdõ/ et assumes ĩiq̃tatẽ dom⁹ iude quadraginta diebu. lc. ii.

Et tu sume tibi frumentũ et ordeũ et fabã et lentẽ/ et miliũ

et viciam: ⁊ mittes ea in vas vnum ⁊ facies tibi panes nu mero dierum quibus dormies super latus tuum ⁊ trecentis nonaginta diebus comedes illud hec dicit. Lectio tercia.

Cibus autẽ tuus quo vesceris erit in pondere viginti stateres in die. A tẽpore vsq ad tempus comedes illud Cibus autem tuus erit Et aquam in mensura bibes sextam partẽ hin/ a tẽpore vsq ad tempus bibes illud/ ⁊ quasi subcinericium ordeaceum comedes illud hec dicit Lectio quarta.

Et factus est sermo domini ad me dicẽs. Fili hominis pone faciem tuam ad montes israel/ ⁊ prophetabis ad eos et dices. Mõtes israel audite verbum domini dei. Hec dicit dominus deus montibus ⁊ collibus ⁊ vallibus. hec dicit. dominus Lectio quinta.

Ecce ego inducam super vos gladium/ ⁊ disperdam excelsa vestra/ et demoliar aras vestras ⁊ confringentur simulachra vestra/ ⁊ deiiciam interfectos vr̃os ãte ydola vr̃a. l. vi.

Et dabo cadauera filiorum israel ante faciem simulachrorum vestrorum/ ⁊ disperdam ossa vestra ante aras vestras in omnibus habitacionibus vestris. Urbes deserte erunt et excelsa demolientur ⁊ dissipabuntur. Et interibunt are vestre ⁊ confringentur. ⁊ cessabunt ydola vestra/ ⁊ conterentur delubra vestra/ et delebuntur opera vestra. Hec. Lectiones per ebdomadam.

Et cadet interfectus in medio vestri/ et scietis quia ego dominus. Et relinquam in vobis eos qui fugerint gladium in gentibus cũ dispersero vos in terra/ et recordabuntur mei liberati vestri in gentibus ad quas captiui ducti sunt/ quia contriui cor eorum fornicans et recedẽs a me/ ⁊ oculos eorum fornicantes post ydola sua. Et factus ẽ sermo domini ad me dicẽs. Et tu fili hominis/ hec dicit dominus deus terre isrl Finis venit/ venit finis super quatuor plagas terre. Nunc finis super te: ⁊ emittam furorem meum: et iudicabo te iuxta vias tuas: ⁊ ponam cõtra te oẽs abhominaciones tuas ¶ Incipiũt expositiões euãgeliorum dominicalium cum oracionibus ⁊ añis: a dominica prima post trinitatis vsq ad aduentum domini.

¶ Dominica prima post festum sancte trinitatis. Oracio

DEus in te sperancium fortitudo adesto propicius inuocacionib9 nostris quia sine te nichil potest mortalis infirmitas: presta auxilium gracie tue vt in exequendis mādatꝭ tuis: et volūtate tibi et actione placeam9. Per.

Secūdum lucam. xvi. capło.

IN illo tempore dixit iesus discipulis suis parabolā hanc. Hō quidā erat diues et induebatur purpura et bysso: et epulabatur quotidie splendide. Et reliqua. Omel. beati gregorii pape. Lcō. vii.

IN verbis sacri eloquii fratres charissimi prius seruanda est veritas hystorie: et postmodū requirenda spiritualis intelligencia allegorie. Tunc nāqꝫ allegorie fructus suauiter carpitur: cum prius per hystoriam in veritatis radice solidatur. Sed qꝛ nōnunqꝫ allegoria fidem edificat: et hystoria moralitatem Nos qui autore deo iam fidelibus loquimur non ab re credimus si. ipsum loquendi ordinem postponamus quatenus qui fidem iam firmam tenetis prius de allegoria aliquid breuiter audire debeatis et quod vobis de moralitate hystorie valde est necessarium hoc in exposicionis nostre ordine seruetur postremū: quia ea plerumqꝫ solent melius recoli que contigit postmodum audire. Tu. Lectio. viii

SEnsus ergo allegoricos sub breuitate transcurrimus: vt ad moralitatis latitudinem cicius venire valeamus (Homo quidam erat diues qui induebatur purpura et bysso: et epulabatur quotidie splendide) quem fratres charissimi: quem diues. Iste q̇ induebat purpura et bisso et epulabat quotidie splē di. iudaicum populum signat qui cultum vite exterius habuit: qui accepte legis diuiciis ad nitorem vsus est nō ad vtilitatem. Quem vero lazarus vlceribus plenus: nisi gentilem populum figuraliter exprimit: qui dum cōuersus ad deum peccata sua confiteri non erubuit: huic vulnus in cute fuit in cutis quippe vulnere virus a visceribus trahitur et foras erumpit. Tu autem domine. Lectio nona.

QUid est ergo peccatorum confessio: nisi quedam vulnerum rupcio quia peccati virus salubriter aperitur in cōfessione qđ pestifere latebat ī mēte. Uulnera etenī

cutis in superficiem trahūt hu
morem putredinis Et confi
tendo peccata quid aliud agi
mus: nisi malū qđ in nobis
latebat aperim⁹ Sed lazar⁹
vulneratus cupiebat satura-
ri de micis que cadebāt de mē
sa diuitis: et nemo illi dabat
quia gētilē queqȝ ad cognici-
onem legis admittere supb⁹
ille popul⁹ despiciebat: q̇ dū
doctrinā legis non ad chari
tatem habuit sed ad elacionē
quasi de acceptis operib⁹ tu
muit et quia ei verba deflue-
bant de sciēcia: quasi mice ca
debant de mensa. Ac contra
iacentis pauperis vulnera li
gebant canes Tu. ān. Pater
abraham miserere mei: et mit
te lazarū vt intingat extre-
mum digiti sui in aquā vt re
frigeret linguā meā. ps. Bn̄-
dictus. Ad veš ān. Fili recor
dare: quia recepisti bona in
vita tua et lazarus similiter
mala. p Mḡt. ¶ Dñica. scda
Sancti tui nois Orō.
dñe timorem pariter et
amorē fac nos habere perpe-
tuū: quia nunq̄ tua guberna
cione destituis: quos in soli-
ditate tue dilectiōis istituas
Per. Scdm lucam. xiiii. cpo.
In illo tēpore Dixit ies⁹
discipulis suis similitu
dinem hanc. Homo quidā fe
cit cenā magnam et vocauit
multos Et misit seruū suum
hora cene dicere inuitatis vt
venirent: q2 iā parata sunt
oīa Et ref. Omel. bti grego
Hoc distare (xii pape. l. vii.
fratres carissimi inter delici-
as corporis et cordis solet: q
corporales delicie cū nō habē
tur graue in se desideriū accē
dunt cū vero habite eduntur
comedentē ptinus ī fastidiū
per facietatē vertūt At con-
tra spiritales delicie cuȝ non
habētur in fastidio sūt: cum
vero habent in desiderio: tā-
toqȝ a comedente ampli⁹ esu
riuntur: quāto ab esuriēte ā-
plius comedunt. In illis ap
petitus placet: experiencia
displicet: in istis appetit⁹ vi-
lis est: experiencia magis pla
cet In illis appetitus saturi
tatē: saturitas fastidiū gene
rat: in istis appetitus saturi-
tatē saturitas appetitū parit
Augent enī spiritales delicie
desideriū in mente dū faciāt
quia quāto magis earū sapor
percipitur: eo ampli⁹ cogno
scitur q auidius ametur Et
idcirco nō habite amari non
possunt: q2 earū sapor igno-
ratur Quis enī amare vale-
at qđ ignorat. Tu. Lec. viii.
Proinde psalmista nos am
monet dicens Gustate et vi-

dete qm̄ suauis est dñs. Ac si aperte dicat. Suauitatē eius nō cognoscitis si hāc minime gustatis: sed cibū vite ex palato cordis tangite: vt probantes eius dulcedinē amare valeatis. Has autē homo delicias tūc amisit cū in paradiso peccauit: extra exiet cū os a cibo eterne dulcedinis clau
Unde nos quoqꝫ (sit. sc. ix. nati in huius peregrinaciōis erūna: huc fastidiose iā venimus: nescimus quid desiderare debeam⁹: tantoqꝫ se āpli⁹ fastidii nostri morbus exaggerat: quāto se magis ab esu illius dulcedinis anim⁹ elongat: et eo iam terrenas delicias non appetit: quo eas comedere diu longeqꝫ disueuit. fastidio ergo nostro tabescim⁹ et longa inedie peste fatigamur Et qꝛ gustare intus nolum⁹ paratā dulcedinē: amamus foris miseri famam nostram Sed supra nos pietas nec se deserentes deserit Contemptas enī illas delicias ad memorie nostre oculos reuocat: easqꝫ nobis proponit: in promissione torporē excutit atqꝫ vt fastidiū nostrū repellere debeam⁹ īuitat. Cu. ān. Homo quidā fecit cenam magnā et vocauit multos et misit seruū suum hora cene dicere inuitatis vt venirent quia omnia parata sunt all'a. ps. Bñdict⁹. Ad veš. ān. Exi cito in plateas et vicos ciuitat; et pauperes ac debiles: cecos et claudos cōpelle intrare vt impleat' dom⁹ mea alleluya ps. Magt. ¶ Dñica iii. Oro

Deprecacionē nostram qs dñe benignus exaudi: et quibus supplicandi prestas affectū: tribue defensionis auxiliū. Per do. Scdꝫ lu

In illo tpe (cam. xv. cap. accesserūt ad iesum publicani et pctōres: vt audirēt illū: et murmurabāt pharisei et scribe dicētes. Quia hic peccatores recipit et manducat cum illis. Et reliq. Omelia beati gregorii pape. L. vii

Estiuū tempus qd̄ corpori meo valde contrariū est: loqͥ me de exposicione euangelii longa mora ītervenīēte prohibuit: sed non quia lingua tacuit ardere charitas cessauit Hoc etenim dico qd̄ apud se vestrū vnusquisqꝫ cognoscit. Plerūqꝫ charitas quibusdam occupacionib⁹ prepedita et intus flagrat in corde/ ⁊ tñ non monstrat' ī ope: quia et sol cū nube tegitur non videtur in terra/ et tñ ardet ī celo Sic sic esse occupata charitas solet: et intus sui vī ar

doris exurit et foris flammas operis non ostēdit. Sed quia nunc ad loquendum tempus rediit vestra me studia accendunt: vt michi tanto amplius loqui libeat: quanto hoc vestre mētes desiderabilius expectant. Tu autem dñe. Lectio octaua

Audistis in lectione euangelica fratres mei: quia peccatores et publicani accesserūt ad redemptorem nostrū et nō solum ad colloquendum/ sed eciā ad cōuescēdū recepti sūt Quod vidētes pharisei dedignati sūt. Ex qua re colligite quia vera iusticia compassionem habet/ falsa iusticia dedignacionem/ quamuis et iusti soleāt peccatoribus dedignari. Sed aliud est quod agitur typo superbie aliud quod zelo discipline. Tu aūt. Lectio nona.

Dedignantur etenī sed non dedignantes desperāt/ sed nō desperantes persecucionē cōmouent: sed amātes: quia et si foris increpaciones per disciplinā exaggerant: intus tamē dulcedinē per charitatem seruant. Proponūt sibi ī aīmo ipsos plerūque quos corrigunt meliores estimant eos quoque quos iudicant. Quod videlicet agentes et per disciplinam subditos et per humilitatem custodiunt semetipsos. At cōtra hi qui de falsa iusticia superbire solent: ceteros quosque despiciunt nulla infirmitatibus misericordia condescendunt: et quo se peccatores esse nō credunt eo deterius peccatores fiūt

ān. Quis ex vobis hō q habet centū oues et si perdiderit vnā ex illis nonne dimittit nonaginta nouem in deserto et vadit ad illā que perierat donec inueniat illam alleluya. ps. Benedictus. Ad vesperas. ān Que mulier hñs dragmas decem et si perdiderit vnam ex illis nonne accendit lucernam et euertit domum et querit diligenter donec inueniat. ps. Magnificat. Dñica. iiii. Orō.

Protector in te sperāciū deus sine quo nichil est validum nichil sanctum multiplica sup nos misericordiā tuam vt te rectore te duce sic transeamus per bona temporalia vt non amittamus eterna. Per dominum. Luce. vi.

In illo tēpore dixit iesus discipulis suis. Estote misericordes sicut et pater vester misericors est. Nolite iudicare et nō iudicabimini. Et rel. Omel. b. augu. epi. l. vii.

Modo fratres cum euangelium legeretur audiuimus dicente domino. Nolite iudicare vt nō iudicemini

in quo enim iudicaueritis iudicabimini: quid est hoc cum ipse domin9 in alio loco euangelii dixerit? Nolite secundũ faciem iudicare: sed iustum iudicium iudicare. Non enim sibi dĩna lectio contraria esse potest: sed intellectum sobriũ querit. In conuersacione humana dilectissimi sunt aliqua que racionabiliter reprehẽdũtur: sunt vero que nõ sine peccato induant aperta enĩ mala et iudicari et argui debent Illa vero que ignoram9 vtrũ bono an malo animo fiãt scire non possumus: iudicare penitus non debemus. Lcõ. viii

Verbi gracia vides hominẽ frequẽcius ieiunare/ congaude: ⁊ noli nimis laudare quia potest hoc quod facit pro humana gloria fieri. Sed et noli vituperare quia potest et ꝓ deo et pro anime remedio ieiunare vidisti alium ĩ dicto ieiunio publice velle prandere: cum dilectione ãmone. Si dixerit se pro stomachi lassitudine ieiunare non posse crede ⁊ noli iudicare/ quia vtrumq; potest fieri/ vt pro gula/ vel pro luxuria/ prãdere velit: et pre infirmitate non possit. Vi disti alterum subditis suis cũ seueritate disciplinam imponere: ⁊ indulgenciam tardius dare/ noli iudicare crudelem: quia forsitan non sit morbo iracundie: sed zelo discipline et amore iusticie. Propter qd illud scriptum est. zelus domus tue comedit me. Tu autem domine. Lectio nona.

Forte aliquis vicin9 aut amicus tuus dum animum suum habet in rebus sibi satis necessariis occupatum/ aut tardi9 te salutauerit: aut tardius occurrerit ꝙ debuit noli eum superbũ iudicare/ noli malignũ credere: et magis hoc aut per obliuionem/ aut per negligenciam ꝙ per despectum/ aut per superbiam factum crede quia forte et tibi hoc vt est humana fragilitas frequenter euenit/ vt rebus aliis nimis intẽtus aliquid minus caute/ aut minus sollicĩe fecisse videaris et tamen noluisti te pro hac re malo aĩmo iudicari. ãn. Estote ergo misericordes sicut ⁊ pater vester misericors est dicit dominus. ps. Benedictus. Ad vesperas. antiphona. Nolite iudicare et non iudicabimini in quo enim iudicio iudicaueritis iudicabimini dicit dominus. Psalmus. Magnificat.

¶ Dominica quinta. Oracio

Da nobis dñe quesum9 vt et mũdi curs9 pacifice nobis tuo ordĩe dirigatur

et ecclia tua trãqlla deuociõe letetur. p. Scdm lucã. v. cap.

In illo tpe cũ turbe irruerent ad iesũ vt audirent verbũ dei. Et ipse stabat sec9 stagnum genazareth et vidit duas naues stantes secus stagnũ/ piscatores aũt descẽderãt et lauabãt rhetia. Et reliqua

Omelia v. ambrosii epi. l. vii.

Ubi dñs multis impar iuit varia genera sanitatũ/ nec tẽpore nec loco cepit a studio sanãdi turbã cohiberi: vesper ĩcubuit. sequebatur stagnum occurrit: vrgebant. Et ideo ascẽdit ĩ petri nauim Hec est illa nauis que adhuc scdm matheũ fluctuabat: secũdum lucã repletur piscibus: vt et principia ecclesie fluctuãtis et posteriora exuberantis agnoscas. Pisces enĩ sunt qui hanc enauigãt vitam. Ibi adhuc discipulis xp̃us dormit: hic precipit dormit enim trepidis perfectis vigilat. l. viii.

Sed quemadmodum dormiat xp̃us audi dicentem in propheta. Ego dormio et cor meum vigilat. Et sanctus matheus recte non pretermittẽdum putauit eterne iudicium potestatis: vbi imperat vẽtis Non est enim humana doctrina sicut audistis iudeos dicere. Uerbo imperat spiritibus sed celestis maiestatis insigne q turbatũ sedatur mare: et diuine vocis impio obsequũtur elementa atq sensibilia sensu accipiũt obsequendi. Diuine mysteriũ gracie reuelatur q fluctus mitescũt seculi: verbo immũdus spũs cõquiescit Nõ alterutrũ altero refellitur: sz vtrumq celebratur. Lctõ ix.

Habes miraculũ in elemẽtis habes documẽtũ in mysteriis Ergo qz sanctus lucas eã sibi nauim in qua petrus piscaret elegit. Non turbatur ista que petrũ habet/ turbatur illa q̃ iudam habet et simulata illic discipulorum merita nauigabãt tamẽ adhuc eã perfidia pditoris agitabat. In vtraq petrus/ sed qui suis meritis firmus est: turbatur alienis. Caueamus igitur pfidum caueamus pditorẽ: ne per vinum plurimi fluctuem9. Ergo nõ turbatur hec nauis ĩ qua prudẽcia nauigauit abest pfidia fides spirat. Quemadmodum enim turbari poterat cui preerat is ĩ quo ecclesie firmamẽtum est: illic ergo turbacio vbi modica fides/ hic securitas vbi perfecta dilectio Tu: ãn. Ascendens iesus in nauem et sedens docebat turbas. alleluya. ps. Benedictus. Ad vesperas. ãn. Preceptor p totã

noctem laborantes nichil cepimus/ in verbo autẽ tuo laxabo rethe. ps. Magnificat.

¶ Dominica sexta. Oracio.

DEus qui diligentibus te bona inuisibilia pre parasti/ infunde cordibus nostris tui amoris affectum/ vt te in omnibus et super omnia diligentes promissiones tuas que omne desiderium superãt cõsequamur. Per dominum.

Secundum matheũ. v. capl'o

IN illo tempore dixit iesus discipulis suis. Amẽ dico vobis/ quia nisi habũdauerit iusticia vr̃a plus q̃ scribarum et phariseorum non intrabitis in regnum celorum. Et reliqua. Omelia beati Augustini epyscopi. Lectio. vii.

POstea q̃ domin9 cohortatus est audientes vt se prepararent ad omnia sustinenda pro veritate atq̃ iusticia: et vt non absconderent bonũ quod accepturi erant/ sed ea beneuolencia discerent vt ceteros docerent/ non ad laudẽ suam sed ad gloriã dei bona opera sua referentes/ incipit iam eos informare et docere q̃ doceant tanq̃ si quererent dicentes. Ecce volumus et omnia sustinere pro tuo nomine et doctrinã tuam non abscõdere. Sed quid est hocipsum quod vetas abscondi/ et pro quo iubes oĩa tolerari. Nunquid alia dicturus es contra ea que in lege scripta sũt. Nõ inquit. Nolite enĩ putare quoniam veni soluere legem et ꝓphetas. Non veni soluere/ sed adimplere. Tu. Lectio octaua

IN hac sentencia duplex sensus est/ sed vtrũq̃ tractãdum est. Nam qui dicit nõ veni soluere legem sed adimplere/ aut addẽdo dicit quod minus habet aut faciẽdo qd̃ habet. Illud ergo prius consideremus quod primum posuimus. Nam qui addit quod minus habet/ non vtiq̃ soluit quod inuenit sed magis perficiendo confirmat. Et ideo sequitur et dicit. Amen amẽ dico vobis donec transeat celũ et terra/ iota vnum aut vnus apex non preteribit a lege donec omnia fiant. Tu. l. ix.

DUm enim fiunt eciam illa que adduntur ad perfectionẽ multo magis fiũt illa que premissa sunt ad inchoacionẽ. Quod autem ait/ iota vnum ait vnus apex nõ trãsiet a lege/ nichil aliud potest intelligi nisi vehemens expressio perfectionis quando ꝑ litteras singulas demonstrata est/ inter quas litteras iota minus est ceteris quia vno

ductu fit: apex autẽ est ipsius aliqua sũmo particula. Qui bus verbis ostendit ĩ lege ad effectũ eciam minima queqꝫ perduci. Deinde subiecit. Qui enim soluerit vnũ de manda tis istis minimis: et docuerit sic hoĩes: minimꝰ vocabit in regno celorum. ãn Audistis quia dictũ est antiquis nõ oc cides qui autẽ occiderit reus erit iudicio. ps. Benedictus. Ad veš ãn. Si offers munus tuũ ad altare et recordatus fueris quia frater tuꝰ habet aliqͦd aduersum te relinque ibi munꝰ tuũ ante altare et va de priꝰ recõciliari fratri tuo et tũc veniẽs offeres munus tuũ alla ps. Magt ¶ Dñica

Deus virtu (vii. Oro tũ cuius est totũ qd ẽ optimũ infere pectoribꝰ no= stris amorẽ tui noĩs: et pŝta ĩ nobis religionis augmẽtum vt q̃ sũt bona nutrias ac pie= tatis studio que sunt nutrita custodias. Per Scdꝫ marcũ

In illo tempo= (viii. ca. re. Cum multa turba es set cũ iesu: nec haberẽt quod manducarẽt conuocatis di= scipulis ait illis Misereor su per turbam: quia ecce iam tri duo sustinẽt me: nec habent qd manducent Et reŝ. Ome= lia beati augustini Lectio vii.

Altitudinẽ diuinitatis sue ꝛ miam humanitatis multis et variis modis in scripturis sanctis dñs noster iesus xp̃us ostendit quẽadmodũ solet ĩ misteriis et sacramentis vt ꝛ petentes accipiãt: et querẽtes inueniant: et pulsantibꝰ ape riatur Omnia enĩ que in hoc mũdo sub fragilitate nostra exhibuit miracula nobis pro ficiũt. Non vtiqꝫ sine causa faciebat ea dñs: vel quasi fru stra et inaniter. Verbũ dei ẽ xp̃s: qui nõ solum sonis: sed eciam factis loquitur homi= nibus. Tu autẽ Lec. octaua.

Hoc enĩ eciã qd hodie de san cto euangelio lectum est: que rit intellectorem: et cũ fuerit ĩtellectũ spirituale facit gau diũ. Et in hac lectione simul considerãda ẽ: in vno eodẽqꝫ redẽptore nostro disiũcta o= peracio diuinitatis et huma nitatis: atqꝫ oĩmodis detestã dus error Euticetis qui vnã tantũ in xp̃o dogmatizare p̃ sumit operacionẽ. In alteru tra enim parte vel qui solum hominẽ fuisse dixerit: gloriã negabit conditoris: vel q̃ so= lum deũ: negabit misericor= diam redemptoris. Lectio. ix.

Nempe qꝫ super turbam mi seretur dñs: ne vel inedia: vel longioris vie deficiat labore

nouerim⁹ affectum esse atqꝫ compassionē humane fragilitatis. Qđ autē de septē panib⁹ et paucis piscibus saciauit quatuor milia hominum credim⁹ diuine opus esse virtutis. Attendat ergo sanctitas vestra: quia hoc nobis ꝓpositum est qđ cū vestra charitate tractem⁹: quid sibi velit huius rei tantū misteriū/ ꝙ eo modo se deū discipulis demonstrasse sancta testatur scriptura. quomodo euangelium narrat Ait enī euangelista in hodierna lectione (Cū multa turba esset cū iesu: nec haberent qđ manducarēt: cōuocatis discipulis ait illis) Misereor turbe huic. Tu. ān Misereor super turbam quia ecce iam triduo sustinent me nec habent quod manducent et si dimisero eos ieiunos deficient in via. alleluya. psal. Benedictus. Ad veš ān. Et accipiens iesus septem panes gracias agens fregit et dedit discipulis suis vt apponerēt et apposuerunt turbe alla. p̄. Magt. ❡ Dñica viii. Orō.

Deus cuius prouidencia in sui disposicione non fallitur te supplices exoramus vt noxia cuncta submoueas et omnia nobis profutura concedas Per. Secū-

Idum mattheum vii. cap̄ In illo tempore dixit iesus discipulis suis. Attendite a falsis prophetis/ qui veniunt ad vos in vestimentis ouium: intrinsecus autē sūt lupi rapaces. Et rel. Omel. beati augustini epī Lectō vii

De inuestiganda ac possidēda sapiencia dominus iā incipit loqui Quod est lignum vite/ cuius vtiqꝫ: inuestigande ac possidende id est contēplandi. talis oculus per omnia superiora pduct⁹ est quo videri iam possit arta via et angusta porta. quod ergo deinceps dicit. Intrate per angustam portam: quia lata porta et spaciosa via est que ducit ad perdicionem/ ⁊ multi sunt qui intrant per eam. Quam angusta est porta ⁊ arta via que ducit ad vitam/ et pauci sunt qui inueniūt eaꝫ/ non ideo dicit/ quia iugum domini asperū est ⁊ sarcina grauis/ sed quia labores finire pauci volunt/ minus credentes clamanti. Venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis et ego reficiam vos tollite iugum meum sup vos et discite a me/ qꝛ mitis sum et humilis corde/ iugum enim meū suaue est et sarcina mea leuis est. Lectio octaua.

Hinc autē iste sermo sūpsit
exordiū de humilibus et miti
bus corde. Quod iugū suaue
et leuē sarcinā multi recipi-
unt: pauci subeūt: eoqꝫ fit ar
ta via q̄ ducit ad vitā: et an-
gusta porta qua intratur in
eā: hic ergo illi qui ꝓmittūt
sapienciā cognicionēqꝫ veri-
tatis quā nō habēt precipue
cauendi sunt sicut sūt hereti-
ci: qui plerūqꝫ se paucitate cō
mendāt. Et ideo cum dixisset
paucos esse qui inueniūt an-
gustam portā et artā viā: ne
se illi supponāt noīe paucita
tis: statim subiecit Cauete a
pseudo ꝓphet᷒ qui veniūt ad
vos in vestimētis ouiū ītrin
secus autē sunt lupi rapaces
Sed isti non fallūt ocu- (l. ix.
lum simplicem: qui arborem
dinoscere ex fructib⁹ nouit.
Ait enī (A fructibus eorū co
gnoscetis eos) Deinde simili
tudines adiūgit. Nūquid col
ligunt de spinis vuas: aut de
tribulis ficus? Sic oīs arbor
bona bonos fruct⁹ facit: ma
la autē arbor malos fructus
facit. Nō potest arbor bona
fruct⁹ malos facere: neqꝫ ar-
bor mala fructus bonos fa-
cere. Oīs arbor que nō facit
fructū bonū excidet: ⁊ ī ignē
mittet. Igit a fructib⁹ eorꝫ co
gnoscet᷒ eos. Tu. ān. Attēdi-
te a falsis ꝓphetis q̇ veniunt
ad vos in vestimētis ouiū in
trinsec⁹ autē sūt lupi rapaces
a fructib⁹ eorꝫ cognoscet᷒ eos
ꝟ. Bñdict⁹. Ad vš ā Nō oīs
q̇ dicit michi dñe dñe ītrabit ī
regnū celorꝫ sed q̇ facit volū-
tatē p̄ris mei q̇ ī celis ē ipē in
trabit ī regnū celorꝫ alla. ꝟ.
Lar- (Mgt ¶ Do. ix. or
gire nobis dñe q̄s semp
spm̄ cogitādi q̄ recta sūt ꝓpi-
cius ⁊ agēdi vt q̇ sine te eē nō
possumus scdm te viuere va
leamus Per Scdꝫ lucā. xvi.
In illo tpē. Dixit ies⁹ di
scipulis suis parabolaꝫ
hāc. Homo quidā erat diues
qui habebat villicū: et hic dif
famatus est apud illū: quasi
dissipasset bona ipsius Et re
liqua Omel. de eadē lectione
Quis est (augustini Lec. vii
homo diues nisi xp̄s/ Diues ī
celo: diues in terra: diues vbi
qꝫ. Diues plenus gracie et ve-
ritatis. Et nos oēs de pleni-
tudine eius accepim⁹. Diues
apud quem abscōditi sūt om
nes thesauri sapiencie et sciē-
cie. Diues in oībus: et in om
nes qui inuocant illū. Villi-
cus autē est vnusquisqꝫ xp̄ia
nus: qui in baptismate villi-
cacionem sui accepit et proxi-
mi. Christianus enī vnusq̇sqꝫ
non tantū sui causa viuit: sꝫ

et p̄rimi/ et nō tm̄ redditur⁹ est racionē p̄ aīa sua/ sed et p̄ ei⁹ cū q̊ viuit ī hac vita/ exercēs se corpore et aīo/ et adiuuans proximū documentis ꝛ exēplo. Nec tm̄ q̄rens q̄ sua sunt/ sed ꝛ q̄ alioꝝ. Tu. l. viii

Hec est xp̄ianorū cura nobilis et sctā villicacio. Hinc est iudiciū xp̄i tremendū: ꝛ futura exactio. Et hic diffamat⁹ est apud illū/ quasi dissipasset bona ipsius. Quotidie diffamamur apud deū/ q₂ angeli nr̄i sēp̄ vidēt faciē p̄ris/ et nūciāt ei oīa op̄a nr̄a. Quid ergo faciem⁹? vbi abscōdemur Illi nos diffamāt/ qui nr̄a īterioꝛa vident. Illi nos infamant/ qui omni hoꝛa nos intuentur et deū. Intuent̄ omnia nr̄a et deū/ q₂ nr̄a intuēdo nūciant deo. Lectio nona

Non est obstaculū/ nō sūt tenebꝛe quib⁹ impediant̄ videre oīa nostra q₂ diuinū lumē quo illuminant̄ penetrat omnia Q₂ lux ī tenebꝛis lucet/ ꝛ nox sicut dies illuminabit̄. Et hic diffamat⁹ ē apud illū quasi dissipasset bona ipsi⁹. Quis oīa sibi tradita bona bene dispēsat ī omīb⁹? Quis nō aliq̄n dormitat? Nūq̄ꝫ bonus dormitat homer⁹. Et in multis offēdim⁹ oēs. Et si dixerim⁹/ q₂ pc̄m̄ nō habemus nosip̄os seducim⁹ ꝛ vitas in nobis nō ē. Tu. ā Dixit dn̄s villico q̇d hoc audio de te redde racionē villicacionis tue alla. p̄s. Bn̄dict⁹. Ad v̄s. an.

Quid faciam q₂ dn̄s me⁹ aufert a me villicacionē: fodere nō valeo mēdicare erubesco: scio quid faciā vt cū amotus fuero a villicacione recipiāt me ī domos suas p̄s. Magt.

¶ Dn̄ica decima. Orō

Pateāt aures mīe tue dn̄e p̄cib⁹ supplicāciū: et vt petētibus desiderata cōcedas: fac eos q̄ tibi placita sunt postulare Per. Scd̄ꝫ lucā. xix. capi

In illo tp̄e Cū appꝛopīquasset ies⁹ hierusalē/ vidēs ciuitatē fleuit sup̄ illā dicens. Q₂ si cognouisses ꝛ tu Et rel. Ome. bt̄i grego. pape

Lectionē bꝛeuē lc. vii. scti euāgelii bꝛeui si possum volo sermone p̄currere: vt illis ī ea p̄lirioꝛ det̄ ītēcio q̇ sciūt ex paucis multa cogitare. Qō flēte dn̄o hierosolymoꝝ subuersio describat̄: q̄ a vespasiano et tito romanis p̄incipib⁹ facta ē: null⁹ q̇ historiā euersiōis eiusdē legit: ignoꝛat. Romani enī p̄incipes denūciāt̄ cū dr̄. Q₂ venient dies ī te: ꝛ circūdabūt te inimici tui vallo: et circūdabunt te: ꝛ coangustabunt te

vndiqꝫ: et ad terrā ꝓsternēt te/ et filios tuos qui ī te sunt Hoc quoqꝫ qđ addit/ L. viii et nō relinquēt in te lapidem sup lapidē/ eciā ipsa iam eius dem ciuitatis transmigracio attestat/ qꝛ dñi nūc in eo loco constructa est/ vbi extra poꝛtam fuit dñs crucifix⁹ pꝛioꝛ illa hierusalē/ vt dicit fundi tus est euersa. Cui ex qua cul pa euersionis sue pena fuerit illata/ subiūgitur (Eo ꝙ non cognoueris tēpus visitacionis tue) Creatoꝛ Tu. sc. ix. quippe oīum per incarnacionis sue mysteriū hanc visitare dignat⁹ est/ sed ipsa timoris et amoꝛis illi⁹ recoꝛdata non est. Unde eciā per ꝓphetam in īcrepacione coꝛdis humani aues celi ad testimoniū deducunt cū dicit. Milu⁹ ī celo cognouit tempus suū/ turtur et hirūdo ⁊ ciconia custodierūt tēpus aduēt⁹ sui/ popul⁹ autem me⁹ nō cognouit iudiciū dñi. Tu. ān. Cū appꝛopinquaret dñs hierusalē videns ciuitatem fleuit sup eaꝫ et dixit/ qꝛ si cognouisses ⁊ tu quia veniēt dies in te et circūdabūt te et coangustabunt te vndiqꝫ et ad terram pꝛosternent te eo ꝙ nō cognoueris tēpus visitacionis tue alla. ps. Bñdict⁹. Ad vs. ān. Scriptū est enī qꝛ dom⁹ mea dom⁹ oȓo nis ē cūctis gētib⁹: vos autē fecistis illā speluncā latronū ⁊ erat q̄tidie docēs ī tēplo. ps. Mgt. ¶ Dñca. xi. oȓo

DEus qui oīpotēciā tuam parcēdo maxime et miserando manifestas: multiplica sup nos grām tuam vt ad tua pꝛomissa currentes celestiū bonoꝛū facias esse cōsoꝛtes. p dn̄m. Scdm lucā xviii. c

IN illo tēpoꝛe. Dixit iesus ad quosdā q̄ in se cōfidebant tanq̄ iusti et aspnabantur ceteros parabolā dicens. Duo hoīes ascēderūt ī templū vt oꝛarent Un⁹ phariseus et alter publican⁹. Et reliq̄. Omel. bti augusti. epi. Lectio sancti euangelii L. vii. edificat nos ad oꝛandū et credēdū: et nō de nobis sꝫ de dño p̄sumēdū. Que ad oꝛandū maioꝛ exhoꝛtacio q̄ vt nobis de iudice iniquo ꝓponeret similitudo? Iudex enim iniqu⁹ nec deum timēs nec hominem reuerens/ audiuit tamē viduā interpellantem se vict⁹ tedio nō pietate īclinatus. Si ergo exaudiuit qđ oderat. qđ rogabat quomodo nō exaudiet q̄ vt rogemus hoꝛtat? Cū ergo nobis ista e contrario cooperacione dñs suaderet qꝛ opoꝛtet sēp oꝛare et nō deficere/ adiecit ⁊ ait. Uerūtñ cū venerit filius

hoīs putas īueīet fidē ī terra Si fides deficit/ orō perit. sc Quis eī orat qd nō cre viii dit/ Uñ btūs aplūs cū ad orā dū exhortaret ait. Oīs q̇cūq; inuocauerit nomē dñi salu⁹ erit. Et vt ostēderet fidē fontem esse orōnis/ nec posse ire riuulū vbi caput aque siccat adiūxit atq; ait. Quō ergo inuocabūt ī quē nō crediderūt Ergo vt orem⁹ credamus/ ⁊ ipsa fides non deficiat q̄ oramus vel orem⁹/ fides fundit oracionē/ fusa oracio eciā ipsa īpetrat fidei firmitatē Tu Et eī ne ī tētacionib⁹ de= s. ix ficeret fides ꝓpt̄ea de⁹ ait Uigilate ⁊ orate ne ītret; ī tētacionē. Quid ē ī tētaciōez ītrare: nisi a fide exire. In tātum enī tētacio ꝓficit: ī quātū fides deficit. Nā vt aperci⁹ nouerit charitas vr̄a de fide ne deficeret ⁊ periret dixisse dñz Uigilate ⁊ orate ne ītretis in tētacionem: eo loco euāgelii ait. Hac nocte postulauit sathanas vexare vos sicut triticū et ego rogaui ꝓ te petre ne deficiat fides tua. Rogat qui tuet̄: ⁊ nō rogat q̇ piclitat̄ Tu ān. Duo hoīes ascēderūt ī tēplū vt orarēt: vn⁹ pharise⁹ ⁊ alter publican⁹: descēdit hic iustificat⁹ ī domū suā ab illo alt̄a. p̄. Bñd⁹. Ad vs̄ ā. Stās a lōge publican⁹ nolebat oculos ad celū leuare: sed ꝑcuciebat pect⁹ suū dicēs. De⁹ ꝓpici⁹ esto michi pc̄ōri. p̄. Magt.

Omps. ❡ Dñica xii. Or. Omnipotens sēpiterne de⁹: q̇ abūdancia pietatis tue ⁊ merita supplicū excedis ⁊ vota: effūde super nos mīam tuā vt dimittas q̄ ꝯsciēcia metuit: ⁊ adiicias qd orō nō p̄sumit. Per do

Mil= Scdꝫ marcū. vii. c
In illo tp̄e Exiēs ies⁹ de finibus tyri: venit per sydonē ad mare galilee inter medios fines decapoleos. Et rel. Ome. Uigilāter (scti gre. pa. l. vii. ītuēdū ē q; voce dñi ad ꝓphetā dr̄: vt pri⁹ sermōes ei⁹ audiat: ⁊ postmodū loquat̄ Audiuim⁹ enī v̄ba dei si facim⁹ ⁊ tūc ea ꝓximis recte loq̇mur cū pri⁹ ip̄i fecerim⁹. Qd bene marc⁹ euāgelista ꝯfirmat: cū factū dñi miraculū narrat dicēs. Adducūt ei surdū ⁊ mutū ⁊ dep̄cabāt eū vt īponeret illi Cui⁹ ordinē (manū. sc. viii curaciōis īsinuat subdēs misit digitos suos in auriculas ei⁹: expuēsq; tetigit līguā ei⁹ ⁊ suspiciēs ī celū īgemuit ⁊ ait illi. Effeta qd est adapire. Et statī apte sūt aures ei⁹ ⁊ solutū ē vīculū lígue ei⁹ ⁊ loq̇bat̄ recte. Quid ē enim q; creator oīm de⁹ cū surdū ⁊ mutū sanare voluisset/ ī aures ei⁹ digitos suos misit et expuēs līguā

ei⁹ tetigit? Quid p digitos re dēptor; nisi dona scti spūs de signāt? Vñ cū i loco alio eie cisset demoniū dixit. Si i digi to dei eiicio demoniā: pfecto puenit in vos regnū dei. l. ix. Qua de re p euāgelistā aliū dixisse describitur. Si ego in spū dei eiicio demonia igit p uenit i vos regnū dei. Ex quo vtroqꝫ loco colligit/ qꝫ digit⁹ dei spūs vocat. Digitos aūt in auriculas mittere: est p do na scti spūs mentem surdi ad obediēdū aperire. Quid est ve ro qꝫ expuēs līguā ei⁹ tetigit? Saliua nobis ē ex ore redēp toris accepta sapiēcia i eloqo diuino Saliua qppe ex capite defluit in ore. Ea ergo sapiē cia q ipe est/ dū lingua nra tā gitur/ mox ad pdicaciōis ver ba formatur. ān Exiēs iesus de finibus tyri venit/ per sy donem ad mare galilee inter medios fines decapoleos alla ps Bñdict⁹. ad vs. ān Bene oīa fecit et surdos fecit audire et mutos loq. p Mgt. Do. xiii

Omnipotēs et misericors (or deus/ de cui⁹ mūere ve nit vt tibi a fidelib⁹ tuis di gne et laudabiliter seruiatur: tribue nobis quesumus vt ad promessiones tuas sine offen sione curram⁹. Per dominū. Secundum lucam. x. caplo.

In illo tpe dixit iesus di scipulis suis Beati oculi qui vidēt q vos videtis: dico enī vobis qꝫ multi reges et p phete voluerūt videre q vos videtis: et nō viderūt et audire q vos auditis et nō audierūt Et. r. Omel. b. ābro epi. l. vii

Aperit dñs celeste myste riū/ qꝫ placuerit deo vt paruulis magis/ qꝫ prudētib⁹ istius mūdi suā grām reuela ret. Qd apls paulus stilo ple niore digessit dicens. Nonne stultā fecit de⁹ sapienciā hui⁹ mūdi. Nā qm dei sapiēciā nō cognouit hic mūd⁹ p sapiēciā placuit deo p stulticiā predi cacionis saluos facere credē tes. Paruulū ergo accipiam⁹ qui se exaltare nō nouerit/ et phaleratis sermonib⁹ arcem sue iactare prudēcie qd philo sophi pleriqꝫ faciūt. Paruul⁹ erat qui dixit. Dñe nō est exal tatū cor meum neqꝫ elati sūt oculi mei neqꝫ ingress⁹ sū i ma gnis neqꝫ i mirabilib⁹ sup me Et vt scires paruulū (l. viii hūc nō etate nō sēsu fuisse/ sed hūilitate sui et quadā declina cione iactācie addidit/ sz exal taui aīam meā. Vides qꝫ excel sus fuerit hic puul⁹ qꝫto vir tutū sublimis vertice? Tales nos puulos vult esse apls cū dicit Si quis videt inter vos

sapiēs esse ī hoc seculo stultus fiat vt sit sapiēs. Sapiēcia eī hui9 seculi stulticia ē apd deū Pulcherrim9 cōnectitur (l ix de fide loc9: qñ oīa sibi tradita dicit a pr̄e suo. Cū oīa legis oīpotētē agnoscis/ nō de colorē/ nō degenerē pr̄is. Cuz tradita legis filiū ꝯfiterꝭ: cui p naturā oīa vni9 substācie iure sint ꝓpria: nō dono collata p grāz. Addidit: nemo scit quis est fili9 nisi pater/ ⁊ q̇s pr̄ nisi fili9/ ⁊ cui voluerit fili9 reuelare. Ideo beatos dixit oculos illoꝝ q̇b9 datū est dei salutare xp̄m visere. ān. Hō quidā descēdebat ab hirłm ī hiericho et incidit ī latrones q̇ eciā despoliauerūt eū: ⁊ plagis īpositis abierūt semiuiuo relicto. p̄ Bñdict9. Ad vs̄. ān. Quis tibi videł primus fuisse illi q̇ īcidit ī latrones: ⁊ ait ille q̇ fecit miam ī illo: vade ⁊ tu fac sił alła. p̄. Mgt. ¶ Do. xiiii. or

Omnips sēpiterne deus/ da nobis fidei spei ⁊ charitatis augmētū: ⁊ vt mereamur assequi qd ꝓmittis fac nos amare qd p̄cipis. p. Scdm. lucā.

In illo tēpore (xvii. cap. cū iret iesus ī hierłm trāsibat p mediā samariā ⁊ galileā Et cū ingrederet quoddā castellū: occurrerunt ei decē viri leprosi. Et reli. Omelia

Scti. Augustini epi. l. vii. De decē leprosis q̇s dñs ita mūdauit cū ait ite ostēdite vos sacerdotib9: q̄ri potest cur ad sacerdotes eos miserit vt cū irēt mūdarētur Nullū enī eoꝝ q̇bus corporalia hec bñficia p̄stitit/ īuenił misisse ad sacerdotes nisi leprosos. Nā ⁊ illū a lepra mūdauerat cui dixit. Uade ostēde te sacerdoti: et offer ꝓ te sacrificiū qd p̄cepit moyses ī testimoniū illis. Querēdū est igił q̇d ipa lepra significet. Nō eī sanati sz mūdati dicūł q̇ ea caruerūt l. viii Coloris q̇ppe viciū est nō valitudinis aut ītegritatꝭ sēsuū atq mēbroꝝ leprosi ergo non absurde ītelligūtur: q̇ sciēciā vere fidei nō hñtes: varias doctrinas ꝓfitētur erroris. Nulla porro falsa doctrina est/ q̄ nō aliqua vera intermisceat. Uera ergo falsis īordinate p mixta ī vna disputacione vel narraciōe hoīs tāq ī vni9 corporis colore apparencia significant lepram tanq veris falsisq coloꝝ locis hūana corpa variātē atq maculātē. lc. ix. Sacerdociū vero iudeoꝝ nemo fere fideliū dubitat figurā fuisse futuri sacerdocii regalis qd est ī ecclia quo ꝯsecrātur oēs ptinētes ad corp9 xp̄i sūmi ⁊ veri principis sacerdo

tũ. Nã nũc et oẽs unguntur/ qð tũc regibus tm̃ ⁊ sacerdo- tib⁹ fiebat. Et qð ait petr⁹ ad xp̄ianũ pplm scribẽs regale sa cerdociũ ĩ utrũqʒ pplo illi no mẽ cõuenire declarauit q̇ illa unctio ptinebat. an. Dũ igre deretur iesus quoddã castellũ occurrerũt ei decẽ uiri leproſi q̇ steterũt a lõge ⁊ leuauerũt uocẽ dicẽtes: iesu p̄ceptor mi- serere nobis. ps Bñdict⁹. Ad vs. an. Nõne decẽ mũdati sũt et nouẽ ubi sũt nõ ẽ iuẽt⁹ q̇ re diret ⁊ daret gl'iaʒ deo nisi hic alienigena: uade qr fides tua te saluũ fecit. all'a. ps. Magt.

¶ Dominica. xv. Oracio.

Custodi q̄s dñe eccl'iam tuã ppiciacione ppetua ⁊ qr sine te labitur hũana mor talitas tuis sẽp auxiliis ⁊ ab- strahatur a noxiis ⁊ ad saluta ria dirigatur. Per dominũ.

Secũdum matheũ. vi. capl'o.

In illo tp̄e dixit ies⁹ disci pulis suis. Nemo potest duobus dñis seruire. Aut enĩ unũ odio hẽbit/ ⁊ alterũ dili get aut unũ sustinebit ⁊ alteꝝ ꝯtẽnet. Et ꝛ. Ome. b. ãbro epi

Hec ṽba diligẽter (f. vii. cõsiderãda sũt Nã q̇ sint duo dñi deiceps ostẽdit cũ di xit. Nõ potestis deo seruire et mãmone. Mãmon apd hebre os: diuicie appellari dicũtur/ cõgruit ⁊ punicũ nomẽ: nã lu crũ punice mãmõ dr. Sʒ q̇ ser uit mãmone illi utiqʒ seruit/ q̇ reb⁹ istis terrenis merito sue puersitatis p̄posit⁹/ magistra tus hui⁹ seculi a dño dicit Aut ergo hũc odio habebit homo et alterũ diliget id est deũ aut alterũ pacietur/ et alterũ cõtẽ net. Pacietur enĩ durũ ⁊ pni ciosũ dñm q̇sq̇s seruit mãmo- ne: sua enĩ cupiditate ĩplicat⁹ subdit dyabolo ⁊ nõdũ diligit

Quis enĩ est q̇ diligit (f. viii dyabolũ. Sed tamẽ pacietur sicut ĩ aliqua domo maiore/ q̇ ancille aliene cõiũct⁹ est/ ppter cupiditatẽ suã durã patitur seruitutẽ eciã si nõ diligat eũ/ cuius ãcillã diligit. Alterũ au tẽ cõtẽnet dixit/ nõ odio habe bit. Nullus enĩ uera cõsciẽcia deũ potest odisse/ cõtẽnit aut/ id est nõ timet cũ quasi de eius bonitate secur⁹ est. Ab hac ne gligẽcia ⁊ pniciosa securitate reuocat spũs sctũs cũ p pphe tã dicit/ fili ne adiicias pctm̃ ⁊ dicas. Miseracio dei magna ẽ ignorãs qr paciẽcia dei ad pe- nitenciam te adducit. Lcõ. ix.

Cuius enĩ tãta mĩa credi po test/ q̄ ei⁹ q̇ oĩa donat pctõ cõ- uersis: ⁊ oleastrũ facit pticipẽ pinguedinis. Et cuius tãta se ueritas q̄ ei qui naturalib⁹ ra mis nõ peparcit sʒ ppter ĩfide

litatē fregit illos. Sed si q̇s vult diligere deū et cauere ne offēdat/ nō se arbitretur duo b⁹ dñis seruire/ ⁊ ītēcionē cor dis sui rectā ab oī duplicitate explicet. Ita ei sēciet de dño in bonitate et in simplicitate cordis q̄ret illū. ān. Nolite so liciti esse dicētes/ quid mādu- cabimus aut q̇d bibem⁹ scit ei pater vester celestis q̇d vobis necesse sit alla. p. Bñdict⁹. Ad vs. ān. Querite ergo ṗmū re- gnū dei et iusticiā ei⁹ ⁊ hec oīa adiiciētur vobis. alla. p̄. Mgt

¶ Dominica. xvi. Oracio.

Ecclesiā tuā dñe misera- cio cōtinuata mundet et muniat ⁊ q̄ sine te nō pōt sal ua cōsistere/ tuo sēp mūere gu bernet. p. Scdm lucā. vii. cap.

In illo tpe. Ibat ies⁹ ī ci uitatē q̄ vocat naim/ et ibāt cū illo discipli ei⁹ ⁊ turba copiosa. Et. c. Omel. b. ābro.

Sic loc⁹ vtriq̄ cpi. f. vii redūdat ad grām/ vt ci to flecti diuinā miam mris vi due lamētacione credam⁹: ei⁹ precipue q̄ vnici filii vel labo re vel morte frāgatur/ cui tñ vidue grauitatis meritū exe- quiar turba cōciliat et hāc vi duā pplorū turba septā plus videri esse q̄ feminā q̄ resurre ctionē vnici adolescētis filii/ suis lachrimis meruerit īpetra re/ eo q̄ scta ā eccl'ia pplm iunio rē a pōpa funeris/ atq̄ a supre mis sepulchri suar reuocet ad vitā cōtēplaciōe lachrimarū.

Que flere phibetur eū f. viii cui resurrectio debebat q̄ qui dē mortuus ī loculo materia lib⁹ quatuor ad sepulchr̄ fere batur elemētis/ s; spē resurgē di habebat q̄ ferabat ī ligno Qd si nobis ante nō pderat: tamē postea q̄ ies⁹ id tetigit p ficere cepit ad vitā/ vt esset in dicio salutē pplo p crucis pa tibulū refundēdā. Cu. L. ix.

Audito igit dei vbo steterūt acerbi illi⁹ funeris portitores qui corp⁹ hūanū letali fluxu nature materialis vrgebant. Quid ei aliud: nisi ī q̄dā fere tro/ hoc ē supremi funeris in strumēto iacem⁹ exanimes cū vel ignis īmodice cupiditatis exestuat vl frigid⁹ humor exu dat/ vel pigra quadā corporis hebetudīe vigor hebetat aīor vel cōcreta nr spūs labe/ pure lucis vacu⁹ alit mētē. Hi sūt nri funeris portitores. ā Abiit ies⁹ ī ciuitatē q̄ vocat naym ⁊ ecce defūct⁹ efferebat fili⁹ vni cus mris sue. ps. Bñdict⁹. Ad vs. ā. Accepit aūt oēs timor ⁊ magnificabāt deū dicētes/ q̄ ppheta magn⁹ surrexit ī no- bis: ⁊ quia deus visitauit ple- bem suam. psal. Magnificat.

¶ Dominica xvii. Oracio.

Tua nos dn̄e gr̄a semp̄ p̄reueniat et sequat̄: ac bonis operib⁹ iugiter p̄stet ee̅ īte̅tos Per. Sc̄d̄ȝ lucā xiiii. c

In illo tp̄e Cū intraret iesus in domū cuiusdam principis phariseoꝝ sabbato mādūcare panē: et ipsi obser uabant eū. Et ecce quidā hy-dropic⁹ erat ante illū Et ref.

Omelia scti ābrosii ep̄i. l. vii.

Curatur hydropic⁹ in quo fluxus carnis exuberās: aīme grauabat officia/ spirit⁹ exti guebat ardorē. Deinde docetur humilitas dū in illo con uiuio nupciali appetencia lo ci superioris arcetur. Clemē-ter tamē vt persuasionis hu militas asperitatē coerciōis excluderet: racio p̄ficeret ad persuasionis affectū hinc q̄si proximo lumine humanitat̄ copulat̄: que ita dn̄ice senten cie diffinicione distinguit̄: si in pauperes et debiles confe-ratur. Nā hospitalem esse re muneraturis: affect⁹ auari- (cie ē. l. viii

Postremo qua- si emerite milicie viro contē-nendarū stipendiū prescribit̄ facultatum: ꝙ neq̄ ille q̇ stu-diis intent⁹ īferiorib⁹ posses-siōes sibi terrenas coemit re gnū celorū possit adipisci cuȝ dn̄s dicat: vende oīa tua ⁊ se quere me. Impio quippe siti-re est huius mūdi bona cōcu-piscere. Unde et redēptor in-tra pharisei domū hydropicū curat: et cū cōtra auariciam disputaret scriptū est. Audie-bant auteȝ oīa hec pharisei q̇ erāt auari ⁊ deridebāt illum.

Quid ergo est ꝙ intra. L. ix pharisei domū hydropic⁹ cu ratur: nisi ꝙ p̄ alterius egri-tudinē corporis in altero ex-primit̄ egritudo cordis. Hy-dropic⁹ quippe quo amplius bibit ampli⁹ sitit: q̄r ⁊ omīs auarus ex potu sitim multi-plicat: q̇ cū ea q̄ appetit adep-tus fuerit: ad appetenda illa ampli⁹ anhelat. Qui enī adi piscendo plus appetit: huic si tis ex potu crescit. Tu. ā. Di xit iesus ad legisperitos ⁊ pha riseos si licet sabbato curare at illi tacuerūt: ipse vero ap-prehendēs hydropicum sana uit eū ac dimisit. p̄s. Bn̄dict⁹. Ad. v̄s. ān. Cum vocat⁹ fue-ris ad nupcias recūbe in no-uissimo loco vt dicat tibi qui te inuitauit amice ascende su peri⁹ tūc erit tibi gloria corā simul discūbentibus all'a. p̄s Magt̄.

¶ Dn̄ica xviii. Orō.

Da q̄s dn̄e populo tuo diabolica vitare cōta gia et te solū deū pura mēte sectari. p̄. do. Sc̄d̄ȝ mat. xxii. c

In illo tp̄e Accesserūt ad iesum pharisei: ꝯ īterrogauit eū vnꝰ ex his legis doctoꝛ temptās eū. Magister qd est mādatū magnū ī lege. Et rel. Dme. btī iohis epi. l. vii.

Frequenter iudei diuersis īterrogacionibus xp̄m tēptātes: sibi quidem acquisierunt interitū: nobis autem pꝛouiderūt salutem. Nam verba xp̄i pꝛofecerūt illis ad confusionem: nobis autē ad edificacionē: qm̄ responsis eiꝰ vincebant ꝯ non placabant. Nā malicia frequēter quidē vincitur: nūq̄ꝫ autē placat. Pharisei sūt omnes q̇ contra veritatem contendūt q̇ nō veritatem defendere cupientes certant: sed subuertere festinant Qui enim pꝛo verita- l. viii te contendit: cognita veritate consentit veritati. Qui autem contra veritatē non consentit veritati: manifestū est qm̄ pꝛius nō pꝛo veritate: sed contra veri partem certabat Audi igitur homo fidelis qui contra hereticū libenter contendis. Tu āt. Lectio nona.

Si pharisei placati nō sūt: ꝯ tu certando contra hereticū potes eum placare cū viceris Si autem pharisei victi q̇deꝫ sunt: placati autem nō sunt: quomodo tu poteris eos placare cū viceris. Nūquid xp̄o foꝛcioꝛ es vt quos ille nō placauit tu places. Debuerūt q̇dem timere saduceoꝛū exemplum: vt ne similiter interrogantes confundātur: sed ardens malicia dū se saciare festinat non aspicit exitū rei vt tātūmō alteri noceat nec sibi parcēs. Sꝫ neminē āte vicissēt: foꝛsitā iusta racione se sperarent posse eū vincere a quo nullus est victꝰ. Nūc autē videntes qm̄ quotquot eū īterrogare ausi sunt: omnes victi recesserunt: q̇d estimandi sunt isti. Nūquid foꝛcioꝛes q̄ꝫ ceteri q̇ victis oībus vincere possint. Sed impꝛudēcioꝛes q̄ꝫ omnes confusis oībꝰ ante se/ similiter erubescere non timuerunt. Tu. ān. Magister quod est mandatū magnū in lege: ait illi iesꝰ. Diliges dn̄ꝫ deum tuū ex toto coꝛde tuo alla. ps. Bn̄dictus. Ad vs̄. ā. Quid vobis videt de xp̄o cuius filiꝰ est: dicūt ei omēs dauid. Dicit eis iesꝰ: quō dauid in spiritu vocat eum dn̄m dicens. Dixit dn̄s dn̄o meo sede a dextris meis. psal. Magt.

¶ Dn̄ica. xix. Oꝛacio.

Dirigat coꝛda nr̄a que sumus dn̄e tue miseracionis operacio: qꝛ tibi sine te placere non possumus Per dn̄m.

Secundũ matheum. ix. caplo

IN illo tpe Ascẽdẽs iesus in naviculã trãsfretauit et venit in ciuitatẽ suã. Et. r.

Omelia beati hieronimi. l. vii

CHristum ĩ humanis acti bus diuina gessisse my- steria: ꝛ in rebus visibilibus/ inuisibilia exercuisse negocia/ lectio hodierna monstrauit (Ascẽdit inquit in naviculã ꝛ trãsfretauit/ ꝛ venit ĩ ciuitatẽ suã) Nõne hic est qui fugatis fluctibus maris ꝓfũda nuda uit/ vt israeleticus ppls inter stupẽtes vndas sicco vestigio/ velut mõciũ cõcaua trãsiret. Nonne ipe est q̇ petri pedibus marinos vortices inclinauit/ vt tũc liq̇dũ hũanis gressib⁹ solidũ p̄beret obsequiũ. l. viii.

Et q̇d est ꝙ ipe sibi maris sic denegat seruitutẽ: vt breuissi mi lacus trãsitũ sub mercede nautica trãsfretaret. Ascẽdit inquit ĩ naviculã ꝛ trãsfreta uit. Et q̇d mirũ fratres chri- stus venit suscipere ĩfirmita- tes nr̃as: ꝛ sua nobis cõferre medicamina sanitatis qꝛ me- dicus q̇ nõ fert ĩfirmitates cu rare nescit/ ꝛ q̇ nõ fuerit cũ in firmo ĩfirmat⁹: ĩfirmo nõ po test cõferre sanitatẽ. Christus ergo si ĩ suis mãsisset ṽtutib⁹ cõe cũ hoĩb⁹ nichil hẽret/ ꝛ ni si implesset carnis ordinem/ carnis in illo esset ociosa su- sceptio. Tu autem. Lectio. ix.

Sustinuit ergo has necessita- tes vt homo verus hũanis ne- cessitatibus ꝓbaret. Ascẽdit in naviculã. Christus nauim seculi fluct⁹ sẽp mitigãs ascẽ dit vt credẽtes in se ad celestẽ patriã tranquilla nauigacio ne ꝑducat: ꝛ municipes faciat quos hũanitatis sue fecit cõ- sortes esse. Nõ ergo xp̃s ĩdiget naui/ sed nauis ĩdiget xp̃o Qꝛ sine celesti gubernatore nauis ecc̃lie ꝑ mũdanum pelagus: ꝑ tãta et talia discrimina ad ce lestẽ portũ nõ valet ꝑuenire. Hec diximus fr̃es ꝙtũ ad ĩtel ligẽciã sp̃ualẽ/ verũ ipsi⁹ hy- storie ordinẽ ꝓsequamur. ãn. Dixit dñs paralitico cõfide fi li remittunt tibi pc̃ã tua all'a. p̄s. Bñdict⁹. Ad vs̃. ãn. Uidẽ tes aũt turbe timuerũt ꝛ glo- rificauerũt deũ qui dedit po- testatẽ talẽ hoĩbus. p̄s. Magt

¶ Dominica. xx. Oracio.

OMp̄s ꝛ misericors deus vniuersa nobis aduẽsã- cia ꝓpiciat⁹ exclude vt mẽte ꝛ corpe ꝑiter expediti q̄ tua sũt liberis mẽtib⁹ exequamur. ꝑ.

Secundũ matheũ. xxii. caplo

IN illo tpe/ dicebat iesus turbis parabolam hanc Simile factum est regnum ce lorum homini. regi qui fecit

nupcias filio suo. Et reliqua.
Omelia. s. gregorii pape. l. vii
Textũ lectionis euãgeli ce fr̃es charissimi volo si possũ sub breuitate trãscur rere: vt in fine eius valeã ad loquẽdũ largius vacare. Sed querẽdũ prius est: an hec apd Matheũ ipa sit lectio q̃ apud lucã cũ appellaciõe cene descri bitur. Et quidẽ sũt nõnulla que sibi dissona esse videntur qr hic prãdiũ: illic cena me moraf: hic qui ad nupcias nõ dignis vestib9 intrauit repul sus est: illic nullus qui ĩtrasse dicitur repulsus esse phibetur Qr ex re recte colligif q̄ ⁊ hic per nupcias pñs ecclia: ⁊ illic per cenã eternũ ⁊ vltimũ cõui uiũ designaf: qr ⁊ hãc nõnulli exituri ĩtrant ⁊ illã q̇sq̇s semel ĩtrauerit vlti9 nõ exibit. l. viii
At si quis forte cõtẽdat hãc eãdẽ esse lectionẽ/ ego melius puto (salua fide) alieno ĩtelle ctui cedere q̄ cõtẽsionib9 deser uire: qm̃ et ĩtelligi cõgrue for sitã potest qr de piecto eo qui cũ nupciali veste nõ venerat: qd lucas tacuit Mathe9 dixit q̄ vero per illũ cena per hunc aũt prandium dr: nequaq̄ vel hoc nostre intelligencie obsi=stit / qr cũ ad horã nonã apud ãtiquos quotidie prãdiũ fie=ret ipm quoq̄ cena vocaf. l. ix
Sepe autẽ iam memini q̄ ple rumq̄ in sancto euangelio re gnum celorum presẽs ecclesia noĩatur. Congregacio quip=pe iustorꝝ regnũ celorꝝ dicitur Quia enĩ qui per prophetam dicit dñs. Celũ michi sedes est Et salomon ait. Anima iusti sedes sapiẽcie. Paulus eciam dicit xp̃m dei virtutem et dei sapienciam. Liquide collige=re debemus: qr si deus sapien cia/ aĩa iusti sedes sapiẽcie: dũ celum dicitur sedes dei/ celum ergo est aĩa iusti. Hinc p psal. de sanctis predicatoribus dr. Celi enarrant gloriã dei. Re gnũ ergo celorum est ecclesia iustorum/ qr dum eorꝝ corda ĩ terra nil ambiunt per hoc q̄ ad superna suspirant iã ĩ eis dñs quasi in celestib9 regnat.
ãn. Dicite inuitatis ecce pran dium meum paraui venite ad nupcias alla. p̃s. Benedictus
Ad vespas. ãn. Nupcie quidẽ parate sũt sed qui ĩuitati erãt nõ fuerunt digni: ite ergo ad exitus viarꝝ et quoscũq̄ ĩuene ritis vocate ad nupcias alla. p̃s Magt. ¶ Dñica. xxi. Or
Largire q̃s dñe fidelibus tuis indulgenciam pla=catus et pacem/ vt pariter ab omnibus mũdentur offẽsis ⁊ secura tibi mente deseruiãt. p.
Secundum iohannẽ. iiii. cap̃.

In illo tēporeerat q̇dam regulus cui⁹ fili⁹ infir- mabatur capharnaū. Hic cū audisset qꝛ iesus veniret a iu- dea in galileā abiit ad eū/ ⁊ ro gabat eū vt descēderet ⁊ sana ret filiū ei⁹. Et reliqua. Ome lia beati Gregorii pape. l. vii

Lectio sācti euāgelii quā modo frēs audistis expo sicione nō indiget Sed ne hāc taciti p̄terisse videamur exhor tando pocius q̄ exponēdo in ea aliq̇d loquamur. Hoc autē solūmodo de exposicione vi- deo requirēdū cur is q̇ ad sa- lutē filio petēdā venerat audi uit. Nisi signa et prodigia vi deritis nō creditis. Qui enim salutē filio q̄rebat pculdubio credebat. Neq̧ enī ab eo q̄re- ret salutē/ quē nō crederet sal uatorē. Quare ergo dicit: nisi signa et pdigia videritis/ nō creditis qui ante credidit q̄ signū videret. Sed memētote quid peciit ⁊ apte cognoscetis qꝛ in fide dubitauit Poposcit nāq̧ vt descēderet et sanaret filium eius. Tu. Lectio. viii.

Corporalē ergo dñi presēciā q̄rebat q̇ p spm̄ nusq̄ deerat. Minus itaq̧ in illū credidit/ quē non putauit salutē posse dare nisi presens esset ⁊ corpo re. Si enī perfecte credidisset: proculdubio sciret qꝛ nō esset locus vbi nō esset deus. Ex p te ergo magna diffis⁹ est qui virtutem nō dedit maiestati: sed presencie corporali. Et sa lutē filio peciit: et tamē in fi- de dubitauit/ qꝛ eū ad quē nō venerat: et potētē ad curādū credidit et tamē moriēti filio esse absentē putauit. Lcō. ix.

Sed dñs qui rogatur vt va- dat: qꝛ nō deēst vbi inuitatur indicat: solo iussu salutē red- didit qui volūtate oīa creauit Qua in re hoc est nobis soler ter intuēdū q̄ sicut euāgelista alio testāte didiscim⁹ cēturio venit ad dñm dicēs Dñe puer meus iacet paralitic⁹ ī domo et male torquetur. Cui iesus protinus respōdit. Ueniā ⁊ cu rabo eū. Quid est q̄ regulus rogat vt ad ei⁹ filiū veniat: ⁊ tamē ire corporaliter recusat Ad seruū aūt cēturionis non inuitatur/ et tñ corporaliter se ire pollicetur reguli filio p corporalē presēciā nō dignat adesse cēturionis seruo nō de dignatur occurrere. ān. Erat quidā regulus cui⁹ fili⁹ infir mabatur capharnaū: hic cū audisset quia iesus adueniret in galileā rogabat eū vt sana ret filiū suū. ps. Benedictus. Ad vespas. ān. Cognouit aūt pater qꝛ illa hora erat ī qua dixit ies⁹ fili⁹ tuus viuit ⁊ cre

didit ipse et domus eius tota Alleluya. psal. Magnificat.

¶ Dominica. xxii. Oracio.

Familiam tuam q̃s dñe continua pietate custodi vt a cunctis aduersitatibus te ꝓtegēte sit libera: ⁊ ī bonis actibus tuo noī sit deuota p.

Secūdum matheū xviii. cap

In illo tēpoꝛe dixit iesus discipulis suis similitudinē hanc. Simile factū est regnū celoꝝ hoī regi/ q̇ voluit racionē ponere cū seruis suis Et ꝛ. Omel. b. augustini. l. vii

Hesterna die sanctū euāgelium monuit nos nō negligere peccata nr̃a: si peccauerit in te frater tuus: coꝛripe eum inter te et ipsum solum. Si te audierit lucratus es fratrem tuum. Si autem cōtempserit adhibe tecū duos vel tres: vt in oꝛe duoꝛum vel trium testiū stet omne verbuꝫ Si autem et ipsos contempserit: dic ecclesie. Quod si ecclesiam contempserit: sit tibi sicut ethnicus et publicanus. Hodierna eciam die ad ipsaꝫ rem pertinet capitulum quod sequitur/ qd̄ modo cum legeretur audiuimus. Tu. l. viii.

Cum enim dixisset hoc dominus iesus petro: subiecit et interrogauit magistrum quociens ignosceret fratri qui in illum peccasset ⁊ quesiuit vtrū sufficeret sepcies. Respondit illi dominus. Non solum sepcies: sed eciam septuagies sepcies. Deinde narrauit similitudinem valde terribilem. Quia simile est regnum celorum homini patrifamilias: qui posuit racionem cum seruis suis in quibus inuenit debitoꝛē decē miliū talētoꝝ. l. ix

Et cum iussisset vt omnia q̄ habebat: et omnis eius familia/ et ipse venundaretur/ ⁊ debitum solueretur aduolutus pedibus domini sui Rogabat eum dilacionem/ ⁊ meruit remissionē (Misertus est enim eius dominꝰ sicut audiuimꝰ) et omne debitum dimisit illi. At ille debito liber: sed iniquitatis seruus postea q̄ egressus est a facie domini sui/ inuenit eciam ipse debitoꝛem suū qui debebat non decem milia talentoꝛum: q̄tum ipsius debitum fuit: sed cētum denarios Cepit eum suffocatum trahere et dicere redde quod debes At ille rogabat conseruum suum/ sicut ⁊ ipse rogauerat dominum: sed talem non iste inuenit conseruum qualem ille dominum. Non solum remittere illi debitū noluit sed nec dilacionem dedit: contoꝛtum rapiebat ad solucionem: iam

debito dominico liber. Displi cuit cõseruis: ⁊ renũciauerũt dño suo q̇d factum esset. Tu. ãn. Dixit autẽ dñs seruo red de qđ debes: procidẽs autem seruus ille rogabat eũ dicens pacienciã habe in me et omia reddã tibi. ps̃. Bñdictus. Ad vs̃. ãn. Serue nequã omẽ de bitum dimisi tibi qm̃ rogasti me: nõne ergo oportuit te mi sereri conserui tui sicut ⁊ ego tui misert⁹ sum alla. p̃. Mgt

¶ Dominica. xxiii. Oracio.

Deus refugiũ nostrũ ⁊ virt⁹ adesto piis eccle sie tue precibus auctor ip̃e pie tatis et presta: vt qđ fideliter petim⁹ efficaciter ꝯsequamur Per do. Scđm matheũ. xxii. c

In illo tp̃e. Abeũtes pha risei consiliũ inierũt vt caperent iesũ in sermone. Et reliqua. Omel. bti iohis epi.

Omnis malicia cõfunditur quidẽ: aliquociẽs racione ve ritatis. Corrigit autẽ nunq̃/ maxime eorum qui proposito malo et nõ ignorãcia peccãt. Sacerdotes postq̃ terrere do minũ nõ potuerunt dicẽtes. In qua potestate facis hec? Postq̃ parabolaruꝫ racione constricti suo iudicio ipsi se reos fecerunt dicentes. Ma los male perdet. Nemine cõ tra eos dante testimonium: nisi consciencia sola. Nũq̇đ compunxit eos timor pecca ti? Nũquid cõpescuit eos vel consideracio libertatis? Sed quid (Abierunt et cõciliũ ac ceperũt: vt eum caperent ĩ ser mone) Quemadmodũ si ali quis claudere voluerit aque currentis meatũ si hec exclu sa fuerit aque violencia: aliũ de sibi semitam rumpit. Sic eorũ malignitas ex vna par te confusa: alium sibi adituꝫ adinuenit. Tu. Lectio viii.

Sicut enim non potest fieri vt ligna mittendo extiguas incendiũ: sic non potest fieri vt racionẽ dicẽdo places ho minẽ malũ. Sicut ignis q̃to amplius ligna susceperit: in maiorem flãmã erigit. Sic aĩa mala quãto magis veri tatem audierit: eo ampli⁹ in maliciã excitat. Abierũt ergo et consilium acceperũt. Quo abierũt ad herodianos. Nã ex eo ꝙ nõ dicit consiliati sũt sed cõsiliũ acceperũt: ex quo pariter cũ herodianis vene rũt: apparet qꝛ cum illis eius modi circũuencionis consili um tractauerũt. Homo colo nus cuius terram possidet: il lius auxilio opus habet. Qui iusticiam tenet: nullius pa trocinio ĩdiget: nisi dei. Tu.

Qui in dyaboli iniqui f. ix

tatibus ambulat diaboli ad iutoriũ necessariũ habet. Colonus enĩ dei: diaboli auxiliũ non requirit. Colon⁹ autem diaboli auxiliũ dei et si q̃rat: non inueniet. Vidisti aliquando eũtem ad furtũ deũ orare vt bene prosperet ĩ furto? Aut qui vadit ad fornicacionem/ nũquid signũ crucis sibi ponit in fronte/ vt nõ cõprehendat in crimine? Qđ si fecerit: nõ solum nõ adiuuatur sed adhuc amplius traditur: quia nescit iusticia dei patrociniũ dare criminib⁹. Sic et isti expugnare xp̃m cupientes/ conuenienter non ad seruos dei viros religiosos: sed ad gentiles se ꝯtulerũt id est ad herodianos. Quale consiliũ: tales et ꝯsiliatores. Quis autem dare poterat consiliũ cõtra xp̃m nisi diabolus qui erat aduersari⁹ xp̄i. Cu. ãn. Magister scimus quia verax es et viam dei in veritate doces all'a. p̃s. Bñdict⁹. Ad vš. ãn. Reddite ergo que sũt cesaris cesari ⁊ que sunt dei deo all'a. p̄. Mg̃t. ¶ Dñica. xxiiii

Absolue q̃s dñe Oro. tuorꝫ delicta populorꝫ et a pctõrum nexib⁹ q̃ pro nostra fragilitate contraximus tua benignitate liberemur. Per do. Scd̃m lucam. viii. c.

In illo tp̃e. Loquente iesu ad turbas/ ecce princeps vn⁹ accessit et adorauit eum dicens. Dñe filia mea defuncta est: sed veni ĩpone manum sup eam et viuet. Et rel'.

Omelia beati ambrosii. l. vii

Reliquerat in gerasenis synagogã xp̃s ⁊ quẽ sui nõ receperant excepim⁹ alieni: excepim⁹ quẽ expectabam⁹. Nec nobis ergo a q̇b⁹ expectabat diu absuit: nec ad illos si rogaret fastidit redire. Vir enĩ iste ṗnceps synagoge pereũtꝫ remediũ p̃cabat: q̃ vrgebat ĩ mortem: qꝛ deserebat a xp̃o. Quẽ synagoge putam⁹ ṗncipẽ esse: nisi legẽ? Cui⁹ cõtemplacione dñs synagogã non penit⁹ dereliq̇t/ cũ medicinaꝫ salutis credẽtib⁹ reseruauit. Ad hãc ergo ṗncipis l. viii filiam dũ pperat dei v̄bũ/ vt saluos faceret filios isrl' sctã ecclia ex gẽtib⁹ ꝯgregata: q̃ ĩ feriori lapsu criminũ deperibat: paratã aliis fide p̃cipit sanitatẽ. Moraliter hũc locũ satis putam⁹ exṗmẽdũ: ⁊ ideo nõ illa q̃ dicta sũt recensem⁹: sed mistica breui volum⁹ sermone pstrigere. Ac nõ ita factũ ẽ/ vt dei v̄bũ cũ venisset ad iudeos assisteret a gẽtib⁹ ⁊ pri⁹ ab illis q̇ ĩ lege nõ credierãt ĩ gr̃a crederet. Cu. l. ix

Nam sicut illa q̄ ī medicos erogauerat omnē substāciaȝ suā: ita eciā cōgregacio gēciū amiserat oīa genera nature: et patrimoniū vitale ꝓdegerat: facta verecūda religiosa fide ꝓ̄ꝑcioꝛ: pudoꝛe cuncta cioꝛ. Hoc est enim pudoꝛis ⁊ fidei agnoscere īfirmitatem: non desperare veniā. Uerecūda ergo fimbꝛiā tetigit: fidelis accessit: religiosa credidit: sapiens sanatā se esse cognouit. Sic sancta plebs gēciū: q̄ deū credidit: peccatum erubuit vt desereret fidem detulit: vt crederet deuocionē exhibuit: vt rogaret sapiēciā induit: vt sanitatē suā et ipa sentiret fiduciam sumpsit: vt fateretur: ꝙ ꝑ̄ripuisset alienū. Tu. ān Loquēte iesu ad turbas ecce pꝛinceps vn⁹ accessit ⁊ adoꝛauit eū dicēs: dn̄e filia mea modo defūcta est: sed veni impone manū tuam super eā et viuet allā. p̄s Bn̄dict⁹. Ad ves̄. ān. Confide filia fides tua te saluā fecit et saluata est mulier ex illa hora allā. p̄s Magt. ¶ Dominica xxv. Orō.

Excita q̄s dn̄e tuoꝝ fideliū voluntates vt diuini operis fructum ꝓpēsi⁹ exequētes: pietatis tue remedia maioꝛa percipiāt. ꝑ do. Scdȝ iohēȝ. vi. c.

IN illo tempoꝛe. Cū sublleuasset oculos ies⁹: ⁊ vidisset qꝛ multitudo maxima venit ad eū: dicit ad philippū Unde emem⁹ panes vt manducēt hi. Et reliqua. Omelia beati augustini. Lectio vii. Miracula q̄ fecit dn̄s noster iesus xp̄us/ sūt quidem diuina opera/ et ad intelligendū deū de visibilib⁹ ammonēt humanā mentē. Quia enī ille nō est talis substancia que videri oculis possit: et miracula ei⁹ q̇b⁹ totū mūdū regit vniuersāq; creaturam amministrat assiduitate viluerūt: ita vt pene nemo digneṫ attēdere opera dei mira et stupenda in quolibet seminis grano: scdm ipsam mīam seruauit sibi q̄dam q̄ faceret opoꝛtuno tēpoꝛe pꝛeter vsitatū oꝛdinem cursūq; nature: nō vt maioꝛa: sed insolita videndo stuperent/ q̇b⁹ quotidiana vilu⁊erant. l. viii. Maius enī miraculū est gubernacio tocius mūdi/ ꝙ̄ saturacio quīq; miliū hominū de q̇nq; panibus: et tn̄ hec nemo miraṫ. Illud miranṫ homines non qꝛ maius est: sed quia rarum est Quis enim et nūc pascit vniuersū mundū: nisi ille qui de paucis granis segetes creat. Fecit ergo quomodo deus.

Unde eñ multiplicat de paucis granis segetes: inde in manibus suis multiplicauit quiꝙ panes. Potestas enim erat in manibus christi/ panes autem illi quinꝙ quasi semina erant non quidem terre mandata: sed ab eo qui terram fecit multiplicata. Tu autem domie miserere. Lectio nona

Hoc ergo admotum est sensibus quo erigeretur mens et exhibitũ oculis vbi exerceretur intellectus vt inuisibilem deũ per visibilia opa miraremur et recti ad fidem et purgati p fidem/ et iam ipsum inuisibiliter videre cuperemus: quem de rebus inuisibilib9 ĩuisibilẽ noscerem9. Nec tñ sufficit hec intueri in miraculis christi. Interrogemus ipsa miracula quid nobis loquantur de christo? Habent enim si intelligantur linguam suam. Nã quia ipse christus verbum dei est. eciã factũ vbi verbũ nobis ẽ Hoc ergo miraculũ sicut audiuim9 ꝙ magnum sit queramus eciam ꝙ profũdum sit Non tantum eius superficie delectemur: sed eciam altitudinem perscrutemur. Tu aũt

ãn. Cũ subleuasset oculos iesus et vidisset quia maxima multitudo venit ad eum dicit ad philippum: vnde ememus panes vt manducent hi. Hoc autem dicebat temptãs eum ipse enim sciebat quid esset facturus. p̃s. Benedictus.

Ad vesperas. ãn. Illi homines cum signum vidissent qđ factum fuerat glorificabant deum et dicebant quia hic est saluator mundi. Alleluya. Psalmus. Magnificat.

¶ Finit temporale partis estiualis

¶ Incipit propriū sanctorū pro tēpore estiuali ¶ Sancte margarete regine Scocie

Deus qui trāsla- Orō. cionē beate margarete regine pia recolim⁹ mēte preclaris potencie tue miraculis illustratā: concede propicius ipsius meritis et intercessione a labore ad requiē ab exilio ad patriam nos transferri celestem. Ad matuti. Lctō

Quia cum a san- primа. ctissimis patrib⁹ ob populi deuocionē sanctoꝝ reliquie transferri et altiori ī tēplo dei tradi cultui soleāt: eorūqꝫ translacionum dies a clero et populo venerari: verum deuotorū xp̄i fideliū deuocio scocie non fuit cōtēta: quin beate reliquie sācte margarete regine de humili subterraneo loco ad veneracionem maiorē transferarētur et de tūba lapidea in ecclesia eiusdem de dūfermlyng. vbi per annos centum sexaginta septē requieuerāt extraherēt.

Transactis igitur a Le. ii. christo saluatore nr̄o annis quinquagintis ducētis ⁊ mille Alexander illius noīs tercius Scotoꝝ rex inclit⁹ (a populo persuasus premissorum exequendi gr̄a) cū matre sua iohanna scocie ꝑtunc regina sorore hērici regis āglie eiusdem patris p̄mogenita cū variis ⁊ quāplurib⁹ regni sui episcopis/ abbatib⁹/ ducib⁹/ comitib⁹/ dn̄is/ baronib⁹/ et militibus: clericis et laicis deuocionis et peregrinaciōis causa ad ecclesiā de dūfermlyng conueniebant ieiuniis ⁊ oracionib⁹ plurimū dediti. L. iii.

Atqꝫ nocturno in cōtēplacione ⁊ orōne sopito somno. Mane facto pontifices sacri palliis/ mitris/ diademate et pontificalibus solitis quā deuotissime sese induebant: et virorum quoqꝫ religiosoꝝ deuotoꝝ sacerdotūqꝫ ⁊ clericoꝝ cū vexillis/ crucib⁹/ thuribulis/ tedis ardētib⁹ ⁊ cerofērariis quā decētissimis ꝓcessionē solēnit̄ cōstituerūt cū cāpanarum sonitu et organorū melodia ac cantu suauissimo diuinū primit⁹ inuocātes auxilium beatissimāqꝫ eius dei genitricem mariā oēsqꝫ sctōs et sanctas ciuium celestiū puris et sinceris mentib⁹ pias īplorantes intercessiones vt se digni tanto exequendo officio redderet Lectio quarta

Accesserūt inqꝫ pōtifices finitis solēnitatibus et oracionibus cōgruis ad sepulcri locum vbi beate reliquie in p̄fato lapideo monumēto inclu

debantur easdē sacratis suis manibus honorifice leuauerunt: et in theca argentea auro gēmisqꝫ perornata digno cū honore et reuerencia trāsferentes collocauerūt. Lc. v.

Nec defuit ibidē diuine gracie miraculū. Nāqꝫ cū thesaurus ille reliquiarꝫ ꝓcessionaliter a tumba illa lapidea ducum et comitū manib⁹ deportaretur de ecclesia inferiori ad chorū eiusdē vsqꝫ ad artā cancellarie partē vbi tūc quōdam mariti sui malcolmi regis scotorum ossa et reliquie eiusdē in boriali ꝑte nauis ecclesie vlterioris sub testudine archuali ī opposito iacebāt mox ferenciū brachia reddebantur in tātū fatigata et lassa pre nimia ponderis grauitate qꝫ feretrū ipm cū reliqꝗs de loco āmoueri nō poterant Adiūctis insuꝑ pōtificū mādatis aliis portitoribus illis forciorib⁹ q̇ quāto magis leuare conabanť tāto min⁹ feretrū ipm leuare seu remoue re poterāt. lc. vi

Admirāti bus cūctis maiorū inito consilio omēs orōnibus se dederunt. Sed cūctis orātib⁹ vox cuidā viro deuoto celit⁹ insinuata est dicens: reliquie btē margarete longi⁹ deportari posse minime priusqꝫ reliquie viri sui malcolmi itidē de terra leuarenť quib⁹ extūc exhumatis ambo simul feretra absqꝫ grauitate qꝫ facilime vsqꝫ in locū vbi ad p̄sens venerantur solēniter deportauerunt ad decimumterciū kalēdarū iulii Anno super anno tato qui quidē dies in huius venerāde trāslacionis memoria in presens coliť et venerať Cetera oia de expositiōe euāgelii et Riis vni⁹ matrone.

¶ Sācti albani prothomar anglorum Ad ꝑmas vš. R. Perceptūrus. super Magt. ān. Aue prothomartyr anglorum miles regis angelorum o albane flos martyrū velut rosa vel liliū funde p̄ces ad dn̄m pro salute fideli um. ps. Magt. Orō.

Deus qui hunc diē beati albani martyrio cōsecrasti tribue q̄s vt cui⁹ annuo gratulamur officio: eius continuo foueamur auxilio. ꝑ do.

Ad matuti. noue lec. Lcō. i.

Anno dn̄ice incarnacionis ducentesimo octogesimo sexto dyocleciano in oriente et maximiano in occidente vastantib⁹ ecclesias dei in britānia passus est beat⁹ albanus. De quo presbyter fortunat⁹ in laude virginū cum beatorꝫ martyrū qui de toto

orbe ad dñm venirent mẽtio nem faceret ait: Albanũ egre gium britãnia fecũda pfert. Qui videlicet alba= Lec. ii. nus adhuc pagan9: cũ perfi= dorũ principũ mandata ad= uersum xpianos seuirent: cle= ricũ quẽdam persecutores fu gientem: hospicio recepit. Et cum eũ oracionib9 ac vigiliis die noctuqꝫ studere conspi= ceret: mox diuina gracia re= spectus exemplũ fidei ac pre= tatis illius cepit emulari. Et relictis idolatrie tenebris xpi anus ex corde integro fact9 ẽ Post hec peruenit ad Le. iii principẽ confessorẽ xp̃i apud albanũ latere. Unde statim iussit milites eũ diligenter in quirere. Quib9 cum ad tugu rium albani peruenissent al= banus pro hospite ac magi= stro suo in veste hospitis scili cet caracalla vltro se exhibuit Vinctusqꝫ perduct9 ẽ. L. iiii ad iudicem ea hora qua aris astabat et demoniis hostias offerebat. Qui cuꝫ vidisset qꝫ albanus vltro se pro hospite suo obtulisset: mox ira succẽ= sus iussit eũ duci ad simula= chrum dicens. quia sacrilegũ celare poci9 q̃ꝫ militibus red dere maluisti: quecũqꝫ illi de= bebantur supplicia tu soluere habes si a cultu nostre reli= gionis discedere tentas. L. v. Sanctus albanus accinctus armis milicie sp̃ualis palam se iussis illi9 parere nolle p= nunciabat. Cunqꝫ iussus sa crificare dixisset: sacrificia ista que demoniis offertis vo bis non possunt auxiliari: sed vos qui ea offertis inferni pe nas pro mercede accipietis: iudex iussit eum grauissime Cum igit (torqueri. Le. vi. tormentis a cultu christiane religionis reuocare non pos set: iuss9 est capite plecti. Qui cum duceretur ad locũ mar= tyrii peruenit ad flumen lo= co vicinũ: cui9 pontem ita oc cupabat mltitudo populi ad obsequium martyris venien tis: vt citra vesperã vix trãsi re posset. Lectio septima. Sanctus igitur albanus cui ardens inerat deuocio men= tis ad martyrium accedens ad torrentem sicco pede per= transiuit. Quod videns car= nifex qui eum erat percussu= rus piecto ense ad pedes ei9 cecidit desiderans vt cum eo pateretur. Lectio octaua. Cum ergo deo dignus alba nus in monte consisteret in q̃ nunc requiescit: in articulo sue passionis a deo aquam si bi dari postulauit. Statimqꝫ

ante pedes eius/ fons phẽnis exortꝰ est: vt oẽs agnoscerẽt eciã torrẽtem beato martyri obsequium detulisse. Lec. ix.
Passus est autẽ beatꝰ albanus die decimo kalẽdas iulii iuxta ciuitatẽ veralanũ que nunc a gente anglorꝝ vuerlãniacester siue vualingacester appellatur. Sed qui eũ percussit: gaudere super mortuũ nõ est permissus. Nam oculi eius vnacũ capite martyris in terrã ceciderunt. Decollatus est eciã ibi miles ille qui nutu dei correptus: sanctum dei ferire recusauit. In quo quidẽ loco redeũte temporũ christianorꝝ serenitate/ ecclesia mirãdi operis est constructa. In quo videlicet loco vsqꝫ ad hãc diem curacio infirmorũ ⁊ frequenciũ operacio virtutũ celebrari nõ desinit Et cetera de cõi vnius mar. Si festũ sancti albani in dñica in qua inchoãda est hystoria. Deus oium. forte contigerit festũ differat in crastĩ. et tunc fiant medie lec. de sancta etheldreda/ et missa de festo dicat post terciam. Missa vero de ieiunio post sextam vtraqꝫ ad principale altare.
¶ In festo sancti etheldrede virginis nõ mr. Oro
Deus qui eximie castitatis preuilegio sãctissimam virginem etheldredã multipliciter decorasti: da nobis famulis tuis: vt sicut eius cõmoracio nobiscum agitur in terris ita p eius interuentuꝫ nostri memoria apud te semper habeatur in celis. p dñm
Ad matu. tres lec. fiant cum noct. ppter vigiliã Et est sciẽdũ qꝫ hoc festũ sẽp dicat cũ. iii. lec. et cũ noc. vbicũqꝫ extra dñicã vel oct. corpis xpi euenerit. Si autem infra octa corporis christi euenerit nichil erit de festo nisi tm̃ mẽo eo qꝫ sunt oct. cũ regimĩe chori. l. i.
Quidã anglorũ rex cui nomẽ edfrigꝰ accepit cõiugẽ noĩe etheldredã filiaꝫ regis oriẽtaliũ anglorꝝ: quã ante illũ princeps australiũ syriorꝝ habuit vxorẽ. Quo defuncto: data est regi prefato. Cuius consorcio cum duodecim annis vteretur/ perpetua virgo permansit. Lectio. ii.
Rex vero pmisit vvilfrido qui se asserebat esse testẽ virginitatis eiꝰ terras ⁊ pecunias: si regine posset suadere eiꝰ vti cõnubio/ qꝛ sciebat qꝫ nullum plus eo dilexit. Sꝫ cũ btã virgo ꝯtinuis precibꝰ vix a rege impetrasset: vt seculi curis relictis regi xpo deseruiret: ipsa mox ĩtrauit monasteriũ

ebbe abbatisse amice regis eg
frigi accepto velamine sācti
monialis habitus. Post ānū
vero apud hely abbatissa est
effecta/ vbi virginum deo de
uotarū mater v̄go et exēplis
esse cepit et monitis. Tu. l. iii
Hec eciā pānis lineis tantū
vtēs calidasq balneas spre=
uit: raro plusq̄ semel p diē co
medit Grauata tādē maxille
tumore & dolore colli post an
nos septē ex quo abbatisse su
sceperat officiū: reddidit deo
spm̄/ cui successit sexburga
soror eius. Cūq sedecim ānis
fuisset sepulta corp9 ei9 oīno
incorruptū intra ecclesiā est
trāslatū/ vbi vsq hodie ī ma
gna veneracione habetur. R.
Regnū mūdi. Et cetera de cōi
vnius virginis nō martyris

¶ In vigilia sancti iohānis
baptiste ad primas vesperas.

ān. Descendit angelus dñi ad
zachariam dicēs: accipe pue
rum in senectute tua: & habe=
bit nomē iohannes baptista
Pōs feriales. Capitulū.
Priusq̄ te formarē ī vte
ro noui te et anteq̄ exires de
vulua sāctificaui te & prophe
tam in gentibus dedi te. R̄m.
Inter natos. Hymn9
Ut queant laxis reso=
nare fibris/ mira gestorū fa=
muli tuor/ solue polluti labii
reatum/ sancte iohannes.
Nūcius celso veniens olim
po/ te patri magnum fore na
sciturum/ nomen et vite se=
riem gerende/ ordine promit
Ille promissi dubius super=
ni/ perdidit prōpte modulos
loquele/ sed reformasti geni=
tus perempte/ organa vocis.
Ventris obstruso positus
cubili/ senseras regem thala=
mo manētē/ hinc parēs nati
meritis vterq/ abdita pādit.
Laudib9 ciues celebrāt sup
ni/ te de9 simplex pariterq tri
ne/ supplices & nos veniā p̄ca
mur/ p̄ce redēptis. Amen. V9.
Fuit homo missus a deo. R.
Cui nomē erat iohānes. ān.
Ingresso zacharia tēplū dñi
apparuit ei gabriel angelus
stans a dextris altaris incēsi
Pōs. Magnificat. Orō.
Presta q̄s oīs deus vt fa
milia tua p viā salutis īcedat
et btī iohānis p̄cursoris hor
tamēta sectādo ad eū quē pre
dixit secura p̄ueniat dñz nrz
iesū xp̄m filiū tuū. Qui tecū.
Si aūt infra octa. corpis xp̄i
hoc festū forte cōtigerit tunc
ad has vēs & ad matu. fiet so
lēnis mēo. de oct. & idē mod9
seruet de festo sti moloci īfra
dictū octa. cōtingē. Et tūc cat
pces. ad altare. s. iohānis cuz
cerose. & thuri. sine cruce cātā

do. R. Tu puer. cū suo. vsu. Dū v⁹ canitur thurificet sacerdos altare. Deīde dicat sacerdos. V. Gl'ia et honore. or

Sancti iohānis baptiste et martyris tui dn̄e q̄s veneranda festiuitas salutaris auxilii nobis p̄stet effectū. Per xp̄m. In redeūdo de sctā maria. Ad ɔpl. oīa fiāt sicut ī festo. s. trini. Ad mat. īuita. Regē precursoris dn̄m. Ueni te adorem⁹. p̄s. Uenite. Hy⁹.

Antra deserti teneris sub annis/ ciuiū turmas fugiens petisti/ ne leui saltē macularē vitam/ famine posses. Prebuit hirtū tegimē camelus/ artub⁹ sacris strophēū bidētes/ cui later haustū sociata pastū/ mella locustis. Ceteri tm̄ cecinere vatū/ corde p̄sago iubar affuturū/ tu q̇dē mūdi scelus auferentē/ indice p̄dis Nō fuit vasti spaciū p orbis/ sanctior quisq̄ genit⁹ iohāne/ q̇ nephas secli meruit lauātē/ tingere limphis. Laudib⁹ ciues celebrāt. In p̀mo noc. ān Priusq̄ te formarē in vtero noui te ⁊ anteq̄ exires de vētre sc̄tificaui te. p̄s. Btūs vir. ān. Ad oīa que mittā te dicit dn̄s ibis ne timeas/ ⁊ que mā dauero tibi loq̄ris ad eos. p̄s. Quare fre. ān. Ne timeas a facie eoꝝ: q̄ꝛ ego tecū sū dicit dn̄s. p̄s. Dn̄e quid multi. v⁹. Gloria ⁊ honore coronasti eū dn̄e. Rn̄. Et cōstituisti. Lcō. i

Natalē sc̄ti iohānis fratres charissimi celebramus diē/ q̄d nulli vnq̄ sc̄tōꝝ legimus fuisse cōcessū. Soli⁹ enī dn̄i ⁊ beati iohānis dies natiuitatis in vniuerso mūdo celebraẗ ⁊ coliẗ. Istū enī sterilis pepit/ illū v̄go cōcepit. In elizabeth sterilitas vinciẗ: in btā maria cōcepciōis ɔsuetudo mutaẗ. Elizabeth virū cognoscēdo filiū genuit/ maria angelo credidit ⁊ cōcepit. R. Fuit hō missus a deo cui nomē iohānes erat/ hic venit vt testimoniū p̄hiberet de lumīe Et parare dn̄o plebem perfectam. V. Erat iohannes in deserto predicans baptismum penitencie. Et parare. Lcō. ii.

Magnus igiẗ iohānes/ cui⁹ magnitudinis saluator testimoniū p̄hibet dicēs. Nō surrexit īter natos mulierū maior iohāne baptista/ precellit cūctis/ eminet vniuersis. Antecedit p̄phetas/ supgrediẗ patriarchas. Et q̇sq̄s de muliere natus est/ īferior est iohāne. R. Gabriel angel⁹ apparuit zacharie dicēs/ nasceẗ tibi filius/ nomē ei⁹ iohānes vocabiẗ. Et multi in natiuitate eius gaudebūt. V. Erit enim

magnus corã dño vinum et siceram non bibet. Et. Le. iii
Dicit fortasse aliqs/ si inter natos mulierũ nemo maior iohãne ẽ: iohãnes maior ẽ sal uatore: absit. Johãnes enĩ na tus est mulieris: xps autẽ vir ginis: ille corruptibilib9 fini bus effusus est: iste ĩpollute vulue flore pgenit9. R. Tu puer ppheta altissimi vocabe ris pibis ei ãte faciẽ dñi. Pa rare vias ei9. v. Ad dãdã sciẽ ciã salutis plebi ei9 ĩ remissio nẽ pctõr eor. Parare. Gl'ia. Parare. In ii. noc. ãn. Misit dñs manũ suam et tetigit os meũ et pphetã in gẽtib9 dedit me dñs. ps. Cũ ĩuoca. ãn. Ecce dedi verba mea ĩ ore tuo ecce cõstitui te sup gẽtes et regna. ps. Verba mea. ãn. Dñs ab vtero vocauit me de ventre matris mee recordat9 ẽ noĩs mei. ps. Dñe dñs nr̃. v. Posui sti dñe sup caput ei9. R. Co ronã de lapide precioso. l. iiii
Premissus est enĩ iohannes velut vox ãte verbũ/ lucerna ãte solẽ: preco ãte iudicẽ/ ser uus ãte dñm: amic9 ãte spõsũ Et qr vniuersũ mũdũ pctõr tenebre et nox ĩfidelitatis op presserãt: et solẽ iusticie aspice re nõ valebãt. R. Johãnes vocabit nomẽ ei9 vinũ et sice rã nõ bibet Et multi ĩ natiui tate eius gaudebunt. v. Ipse preibit ante dñm in spiritu et virtute helye. Et. Lectio. v.
Premittitur ergo iohannes sicut nũcius ãte prĩcipẽ: sicut dicit dñs p pphetã. Ecce ego mitto angelũ meũ ante faciẽ tuã q̃ pparabit viã tuã ãte te R. Ipse preibit ãte illũ ĩ spũ et virtute helye. Ut cõuertat corda patrũ ĩ filios et ĩcredu los ad prudẽciã iustor pare dño plebẽ perfectam. v. Erit enim magnus coram domi no et spiritu sancto replebi tur. Ut cõuer. Lectio sexta.
Quam pulchre dicit. Inter natos mulierũ iohanne non est maior Quia ille omnibus modis maior erat iohanne qui natus est de virgine.
Nos ergo fratres illius ad iuti suffragiis: mundemus nos ab omni inquinamento carnis et spiritus quatenus sicut de illius hodie natiuita te gaudemus/ ita de nostra resurrectione gaudere merea mur. Rm. Elizabeth zacha rie magnum virum genuit iohannem baptistam precur sorem domini. Qui viam do mino preparauit in heremo. v9. Fuit homo missus a deo cui nomen erat iohannes. Qui. Gloria. Qui. In tercio nocturno. ã. Posuit os meũ

dñs quasi gladiũ acutũ sub vmbra man⁹ sue ꝓtexit me. ꝟ In dño cõfido. an. Formãs me ex vtero seruũ sibi dñs in lucẽ genciũ vt sim salus eius ab extremis terre. ps. Dñe q̇s an. Reges videbũt et consur gent principes et adorabunt dñz deũ tuũ q̇ elegit te. ꝟ. Bo nũ est ↄfiteri. ꝟ. Just⁹ vt pal ma florebit. R. Sicut cedr⁹.

Secundum lucam ca. i.

In illo tpe Elizabeth ĩpletũ est tẽp⁹ pariẽdi et pepe rit filiũ: et audierũt vicini et cognati ei⁹: q2 magnificauit dñs mĩam suã cũ illa: et con gratulabanť ei. Et reľ. Omelia beati ambrosii epi. Lc. vii.

Peperit ergo filiũ Elizabeth et cõgratulabanť vicini. Ha bet sctõꝝ edicio leticiã pluri morũ: q2 cõmune est bonum Justicia enĩ cõis est virt⁹ Et ideo in ortu iusti future vite insigne p̃mittiť et gr̃a secutu ra virtutes exultacione vici norũ p̃figurante signať. Pul chre autẽ tẽp⁹ quo fuit ĩ vte ro ꝓpheta memorať: ne ma rie presencia taceať. Sed tem pus sileť infancie eo ꝙ p̃sẽcia dñi mr̃is in vtero roborať: q̇ infancie ĩpedimẽta nesciuit. Et ideo in euãgelio nichil su per eo legim⁹: nisi ortũ ei⁹ et oraculũ: exultaciõez ĩ vtero ⁊ vocem in deserto. R. Innue bant pr̃i ei⁹ quẽ vellet voca ri eũ et p̃stolans pugillarem scripsit dicẽs. Johãnes ẽ no men ei⁹. ꝟ. Aptũ est os zacha rie et ꝓphetauit dicẽs. Johã.

Necꝫ enĩ vllã infã Lc. viii. cie sentit etatẽ: q̇ supra natu ram supra etatẽ in vtero sit⁹ matris: a mẽsura ꝑfecte cepit etatis plenitudinis xp̄i Et re spõdit mater ei⁹ ⁊ dixit. Nõ: sed vocabiť iohannes. Et re sponderũt ad illã: q2 nemo ẽ in cognacione tua q̇ vocetur hoc noĩe. Innuebãt ergo pr̃i eius: quẽ vellet vocari eum. Et accepit pugillarẽ et scrip sit. Johãnes est nomen eius. Et mirati sũt oẽs. Cõtinuo autẽ soluta est lingua ei⁹: et apertũ est os ei⁹ ⁊ loq̄bať bñ dicens deũ. R. Precursor do mini venit de quo ip̄e testať. Null⁹ maior inter natos mu lieꝝ iohãne baptista. ꝟ. Hic est enĩ propheta et plusꝙ ꝓ pheta de quo idẽ ait. Null⁹.

Mire sanct⁹ euãgeli Lec. ix. sta p̃mittẽdũ putauit ꝙ plu rimi infantẽ pr̃is noĩe zacha riã appellãdũ putarũt: vt ad uertas matri nõ nomẽ alicu ius displicuisse degeneris: sed id ei sancto infusũ spiritu qđ ab angelo ante zacharie fue rat p̄nũciatũ Et quidẽ ille mu

tus intimare vocabulũ filii nequiuit vxori: sed p ppheciã didicit elizabeth qđ nõ didicerat a marito iohãnes inquit est nomen ei9: hoc est nos nõ ei nomen ĩponim9: q2 iã a deo nomẽ accepit. Habet vocabulum suũ qđ agnouim9: nõ qđ elegim9 ℞. Inter natos mulierũ non surrerit maior iohanne baptista. Qui viã dño preparauit ĩ heremo. ℣. Fuit homo miss9 a deo cui nomen iohãnes erat. Qui. Glia. In heremo. ℣9. Fuit homo miss9 a deo. ℞. Cui nomẽ. In laudib9 ãn. Elisabeth zacharie magnũ virũ genuit iohãnẽ baptistã pcursorem dñi. ps. Dñs regna. ãn. Innuebãt patri ei9 quẽ vellet vocari eũ et scripsit dicẽs iohãnes ẽ nomẽ ei9. ps. Jubilate. ãn. Johãnes vocabit nomen ei9 multi ĩ natiuitate ei9 gaudebũt. ps. De9 de9 meus. ãn. Johãnes est nomẽ ei9 vinũ et siceram nõ bibet et multi in natiuitate ei9 gaudebũt. p̃ Bñdicite. ã. Iste puer magn9 corã dño vocabit nã et man9 ei9 cũ ipso ẽ. p̃. Laudate. Cp̃. Audite insule et attẽdite populi de longe dñs ab vtero vocauit me de ventre matris mee recordatus ẽ nominis mei. Hymnus

O Nimis felix meritiq; celsi: nesciens labem niuei pudoris: prepotẽs martyr heremiq; cultor: marime vatum Serta terdenis alios coronant: aucta cremẽtis duplicata quosdã: trina cẽteno cumulata fructu: te sacer ornant. Nunc potẽs nr̃i meritis opimis: pectoris duros lapides repelle: asperũ planãs iter et reflexos: dirige calles Ut pius mũdi sator et redẽptor: mẽtibus pulsa liuione puris: rite dignet veniẽs sacratos: ponere gressus. Laudib9 ciues ℣. Iust9 ger. Deide icipiat. ã Apertũ ẽ os zacharie et pphetauit dicẽs bñdict9 dñs deus israel. ps. Bñdictus. Oracio.

DEus qui presentẽ diez honorabilẽ nobis ĩ beati iohannis natiuitate fecisti: da populis tuis spũalium grãm gaudior: et oĩm fidelium mẽtes dirige in viã salutis eterne. Per do. Ad p̃mam ãn. Elizabeth. ps. De9 ĩ noĩe. ãn. Grãs. ps. Quicunq;. Si hoc fes. infra octa. trinita. cõtigerit: tũc dicat sup ps Quicunq; vult. ãn. O btã et benedicta. Ad. iii. ãn. Innuebant. ps. Legẽ pone. cp̃. Audite ĩsule. ℞. et ℣. de cõi vni9 martyr. ad oẽs hor. dicunt. Ad vi. ãn Johannes. ps. Defecit. Cp̃m

Hec dicit dñs formans me ex vtero seruũ sibi: dedi te in lucẽ genciũ/ vt sis salus mea vsq ad extremum terre. Ad. ix. ãn. Iste puer. ps. Mirabilia. Capitulum. Reges videbunt et con surgẽt principes et ado rabunt dñm deum tuum et sanctum israel qui elegit te. Scde vespe erũt de sãcto mo loco sup ps. feria. ãn. Iustũ deduxit. Capłm. Ecce sacer- dos. R. Sũmo patrono. y9. Iste cõfessor. v. Amauit. R. Stola glorie. ãn. Predonũ rabiem sedasti sãcte moloce: quo magi regnabãt demon cum dixerat vnus: quod satis est comedam reliquum tibi sãcte relinquã: surgere conã- tem ferit ipsũ lapsa bipẽnis: nec ẽ qui reprimit medicina fluenta cruoris/ qui sua seq dedit seruuz seruire moloco ps. Magnificat. Oracio. Deus natura miseri- cors et affectu misera- tor precib9 peticiũ benignis assiste: vt interueniẽte beato moloco pontifice tuo graciã nobis digneris infũdere: et venia delictor impetrata re quiẽ cõseq valeam9 eternã. p. Deinde fiat solennis mẽo. de sancto iohanne cum hac. ãn. Factum est in die octauo ve- nerũt circũcidere puerũ et vo cabant eum nomine patris sui zachariã et respõdẽs ma ter eius dixit: nequaq sed vo cabitur iohãnes. ps. Magt. v. Fuit hõ. or. Deus q pñtẽ. Ad matutinas. Inuitato. Presulis in festo q ditat glo ria vite. Gaudentes dño lau des modolare venite. ps. Ve nite. Hy9. Iste confessor. In primo noc. ãn. Sanct9 presul huius festi: nunc molocus in celesti: gaudens deget curia. Cui cessit in tirone: hui9 mũ di in agone: quelibet victoria ps. Beatus vir. ãn. Verbum domini predicabat: cunctis se exemplum dabat: operis cle- mencie: eius creditur doctri ne: qui vestigat sine fine: semi tã iusticie. ps. Quare fre. ãn. Simplex potus paucus vict9: per quos luget demon victus: erat huic in seculo: nũcq mã cipatus vano: nam se vidit in mundano: naufragum peri culo. ps. Dñe qd. v9. Amauit eum dominus. Lectio pma.

Molocus qui ex scotor nobili familia ortum susceperat sub beato branda no abbate viro magne san- ctitatis et deuociõis ab infan cia liberalibus et diuinis in- struebatur disciplinis Cuius doctrinam sitibundo pectore

tenaci memoria meditando/ insectatus est et mores. Nāqꝫ vt reliquis suis cōdiscipulis edificia prophanis suis vsibus necessaria construentib⁹ diuina instruct⁹ gracia eccle sias et altaria diuino cultui apta edificare solebat. Tu. R. Confessor sancte quo nūc ꝙ virginitatis/ ausa cupidi ne florē violare sagitta Gau dens centeno fructu decora tur in astris. V℞. Aures hiis precibus faciles prebeto mo loce. Gaudens. Lectio secūda

Sed et die quadā cū ferreā campanam et quadratā sue ecclesie pernecessariam fabri candam haberet et fabrum vicinum ad idē op⁹ faciendū instāter persuaderet: dissimi lāte fabro ob carbonū caren ciam se nō potuisse huiusmo di fabricare: affirmauit mo locus: itaqꝫ de ipsius summi dei maxima confisus clemen cia fabri officinam exiens fa sciculum quēdam iunccorꝫ seu cirporum illico eidem at tulit et pro carbonibus vti postulauit īdignatus faber fasciculum cum ferro accipiens in fornacem iecit vt faci li inde illo vidente cōsumeret Sed et cunctis admirātibus fasciculus ille licet consumptu facillime aliis apparuerit diuino tamen nutu carbonum officium habundanter suppleuit et exercuit et fer rum inde malleo aptum red didit ex quo cāpanam fabricauit que hactenus in ecclesia lismoreñ ī magno ꝑcio habe tur in hodiernum diem. Tu. domine miserere. R. In requieta quies labores sincopa carnis: continuus sudor pie tas votiua moloci Sata tuū metere firmauit pontificali. V. Quo fraternus amor diui no nupsit amori. Sata tuū.

Qui de eodem (Lectō tercia

dissisi propter quod ipse seruus dei molocus ꝓ huiusmo di facto ne a cōfratribus suis vana notaretur gloria/ per plurimas marium āgustias ad boriales ybernie fines se contulit vbi aliquantisper moratus socios viros deuo tos et sue processiōis peritos ī nauicula reperit a quibus transfretandi cum eisdem ad desercciora loca subsidium po stulauit. Illi aūt verentes ne ob ipsius moloci miraculorum multitudinē solus apd transmarinos illos quos vi dere cupiebāt pre ceteris vin dicaret honorem ipso sepius implorante transitum prohibuerunt atqꝫ illis prospere nauigantibus beatū molocū

omni destitutū societate ī ma rina littora reliquerunt. R. Insignis presul speculum tel luris ad astra. Emācipatus migrauit carcere carnis. Li ber ab exilio solium conscē dit eternū. V. Julii septenas celebrando iure kalendas Li ber. In. ii. nocturno ān. Sic terens aquilonis: semper ar dens septem donis: caritatis gemine: legens legendas san ctorum/ quis tutatus ꝑ bono rum/ operum munimine. ps. Cum inuocarem. ān. Ecce ve rus pastor gregis: qui talen tum summi regis/ cum lucro portauerat. Cuius subditorū norma: a dñi scripti forma: nunꝗ deuiauerat. ps. Uerba mea. ān. Gloriose miles chri sti: qui teipsum posuisti: scutū pro ecclesia: quem nec mine do minorū: nec thesaurus ipiorū flexit a iusticia. ps. Dñe dñs noster. Vꝰ. Justum deduxit dominus per vias. Lctō. iiii. Sanctus vero dei paululum ingemescēs alacriter deū hu mili voce deprecatus est neqꝫ illi operāti pro voto defuit gracia/ res que rare affuit auditu euenit: lapis satis per naturā immobilis fusa orō ne supra quem ipse molocus pedes figerat gressus nauicu lo velocius ꝑ plurima oceani spacia eundē trāsuerit di uinitus. Atqꝫ ceteris suis so ciis ad lismorē ecclesie por tum quem optabat primitus applicuit quo in loco lapis il le ceteris illius insule lapi dibus difficilior a motu quie uit. R. Paupe pauperior sibi paupibꝰ sed abūdās: vt cū di uiciis nascens vt suppedita rent: cūcta sibi quicūqꝫ tenet quadrangulus orbis. V. Quā uis multa dabat verū dare plura volebat. Cūcta sibi. l v Applicato autem eo in lis morē insulam cupiens gen tem illam barbarā verbo do ctrine et exemplo vite ad xpi fi dem conuertere. Sed cū ean dem inflexibilem et minꝰ do cilē cōpareret cum nonnul lis aliis sue ꝓfessionis viris clarissimis ad melorosē ce nobium peruenerunt et ab il lius monasterii abbate tunc temporis viro famosissimo religionis arcioris habi tum sumpsit monachalem et viuēdi normā quos inter ab bas ipse aīaduertens tan tam christi fidem constanciā in beato moloco conceperat vt illum in virtute sue obe diencie ad eandem insulem lismorē illis predicandum denuo remisit quos diuina virtute et verbi dei continua

predicacione eosdem a gentilitatis errore ad veri lumis fidem conuertit ibiqꝫ diuina virtute monasteria ꝛ alia pia loca omnipotenti deo edificare cepit in quibus viros regulari obseruācia instructos ibidem famulātibus īstituit R. Prosper in aduersis seculi cum plura ferebat: captās perpetuo mansurā prosperitatem. Nā vox declarat pauli tribulacio seculi. V⁹. Non est in nobis decori condigna futuro. Nam vox. Lectio. vi. Deinde et ad insulam tyle nuncupataꝫ applicuit in qua varios ī xpi doctrina sua predicacione instruxit et īformauit. Sanctorum interea tunc rex sua persuasione lismoreñ insulam supradictā et eiusdē ecclesiam variis possessionibus dotauit atqꝫ illis quas dederat ab omni exactione quietas liberauit vsqꝫ in hodiernum diem quibus gestis ad aquilonales partes scocie conuertit videlicet rossiam. Ubi multis laboribus et predicacionibus populū in christi fide firmauit atqꝫ ecclesias plurimas in dei honore et genitricis marie dedicauit: tandem gracia plenus et miraculorum presagiis iam in senio redactus vitam exalauit ꝛ celos conscendit kalendis iulii septimo et in ecclesia beati bonifacii epi in rosmarky magna in veneracione sepultus. Tu autem. R. Uas vitreum carnis tanti se ferri vigorem: obstupuit aīe. Nā primo lumine vite: castigata caro didicit seruire tonāti. V⁹ Nil nisi diuinum virtutum theta recepit. Nam primo. In. iii. noctur. ān. Fons virtutum in hac vita: macerare nouit ita: carnem abstinēcie: quod preuenerat etatem: deo vouens castitatem: proscripta/ luxuria. ps. Domine quis habita. ān. Sancte moloce insignis: nostra suscipe benignis: auribus precamina: ne nos premat inferorum: pena sed auctor bonorū: nostra noscet crimina. ps. Domine in virtute. ān. O doctrine diues vena: nos perducas ad amena: sanctorum consorcia: vbi nec meror nec luct⁹: sꝫ operis boni fructus: reddunt eternalia ps. Dn̄i est terra. V Iustus vt palma. Scdm lucā. xii. cap

IN illo tempore: dixit iesus discipulis suis Sint lumbi vestri precincti et lucerne ardentes in manibus vestris. Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum quando reuertatur a

nupciis. Et reliqua. Omelia ex sermone fulgēcii. Lctō. vii

Precepit itaqꝫ dn̄s per beatum dauid dicens Declina a malo et fac bonū Per esiam quoqꝫ oēs his āmonet verbis Auferte malū cogitacionum vestrarum ab oculis meis/ quiescite agere peruerse/ discite benefacere. Hoc ergo nunc dn̄s per seipsum precepit qd vobis eciam per sanctos patriarchas prophetasqꝫ mandauit. Quid est enim. Sīt lūbi vestri precincti: nisi declinate a malo. Quid sint lucerne vestre ardentes nisi facite bonum. Quid est? sint lumbi vestri precincti nisi quiescite agere peruerse. Quid est lucerne ardentes nisi discite benefacere. Tu autē. R. Pauperibus diues sicienti potus nudis amictus: insipido populo medicina salutis: visitat īfirmos iuuat cathaplasmate votis. V. Inuict9 mūdo sed mundus victus ab ipso. Infirmos. Lectio octaua

Precinguntur ergo fideliū lumbi dū concupiscencia mala comprimitur dum iniqua cogitacio cohibetur: dum libidini resistit animus: dum lasciuie denegatur effectus: dum calcatur luxuria: dū auaricia contēnetur ꝯ rapina dum proximi lesi debita redduntur: dum superbia vincitur: dum inuidia superatur. Ardent vero lucerne fideliū dum recte fidei regulam seruant: dum in sinu matris ecclesie longanimiter perseuerant/ dum terrena contēnūt et eterna concupiscunt/ dum solliciti pacem custodiūt/ dū seinuicem pure diligunt/ dū mutuo se honore preueniunt/ dum mansuetudine cordis et humilitate perficiunt: dū misericordie opera libenter atqꝫ hilariter faciunt. Dūqꝫ ī operibus bonis non homini sed deo placere contendunt. Tu autem. R. Pastoralis apex huius flos et decus eui: lismorensis honor fons serue fidelis: pontificis sūmi memorū iugiter memor esto. V. Ne ꝑturbet iter seruorum callid9 hostis. Memorū. Lectio ix.

Omnis ergo xp̄ianus precinctos habet lūbos vt fugiat libidinem ardentem lucernam vt custodiat castitatem Precinctos habet lumbos vt habenti non auferat cibum/ ardentem habet lucernā vt esurienti tribuat alimentū. Precinctos habet lūbos vt aliqd alienum non rapiat nec furetur. Ardentē habeat lucernā vt oppresso velamē iusticie dū

tarat defencionis impendat Precinctos habet lumbos vt non expoliet vestitum. Ardẽ tẽ habeat lucernã vt vestiat nudum. Tu autẽ. R. Summo patrono debemus soluere grates: condignas mente deuoto corde fideli. Qui talem nobis cõcessit habere patronum. V. Rex regum dominus per secula sit benedictus. Qui talem. Gloria patri. Qui talem. V. Ora p nobis. In laudibus ãn. In hoc mari constituti: te fauẽte scimus tuti: ne nos inimicus ledat: at iniquus hinc abscedat: custos tuorum peruigil. ps. Dñs regnauit. ãn. Sancte presul regem poli: depcare ne nos doli: prauitatis et versuti: hostis fedant sed virtuti: intendamus iugiter: ps. Jubilate. ãn. Plebs fidelis nũc applaude: multiplici digno laude: qui astat in celestibus: summi regis aspectibus: verbo nitens et opere. ps. Deus deus meus. ãn. Spiritus sancti gracia: huius sequi vestigia: donec per abstinenciam: qui per carnis mũdiciã: finit dei gloria. ps. Benedicite. ãn Hic post mũdi miseriam: perducat nos ad patriam: vt in sanctorum gloria: coronetur mens sobria: per seculorum secula. ps. Laudate. Capitulũ. Ecce sacerdos. hymn9. Jesu redemptor omnium. V9. Justus germinabit. R. Et florebit. ãn. Latro libros furat9: ab ede presulis egress9: illico priuatur lumine: penitencia tamen ductus: merit3 sancti est restitutus: gracias agens summo deo: et beato p̃suli moloco. ps. Benedictus. orõ. vt supra. Ad has matu. non fiet memo. de octa. sancti iohannis propter duplex fes. Ad. iii. et ad oẽs alias horas oĩa fiant de cõmuni vni9 cõfesso. et põtifi. s3 cũ ãe que ad laudes dicuntur. et orõ vts̃. Ad scdas ves̃. super psal. ãn. In hoc mare. cpm. hy9 de cõi R. Uas vitreũ. ãn. Prosper in aduersis seculi cũ plura ferebat/ captãs ppetua mãsurã prosperitate. ps. Magt. orõ vts̃. deĩde fiat mẽo. de sctis iohãne et paulo cũ ã. Isti sunt due oliue: et duo cãdelabra lucẽcia ãte dñm habẽt ptãtem claudere celũ nubib9: et apire portas ei9: qr lĩgue eorz claues celi facte sũt alsa. V. Letamĩ ĩ dño. R. Et glo. p. Mgt. Or.

Quesumus oĩps de9: vt nos gemĩata leticia hodierne festiuitatis excipiat: q̃ de btõrũ iohãnis et pauli glorificacione pcedit: quos eadẽ

fides et passio vere fecit esse germanos. Per dñz. Memo. de sctõ iohãne. ãn. Inter natos mulierũ nõ surrexit maior iohãne baptista. v. Fuit hõ miss9. Orõ. De9 q̃ p̃sentẽ diez tercia die. Ad matu. Inuita. Mirabilẽ deũ ĩ sctĩs suis Uenite adorem9 collaudãtes. p. Uenite. hy9. Sctõꝝ meritis. añe et psal. de cõi plurimorũ martyꝝ. v. Letamini in dño et ex. R. Et gl'iamini. Lcõ i.

Impiissimo iuliano cesare imperatore facto: puenit ad eũ: q̃ paul9 et iohãnes omni die xp̃ianos reficerent in domib9 suis. Quos cõuenit corã se: dicẽs eos sibi adherere debere Qui dixerũt Qz dereliquisti religionẽ virtutibus plenã et secut9 es oẽz ĩiq̃tatẽ: a te discessim9 et a societate imperii tui nosmetip̃os abstraxim9. Tu. R. Paul9 et iohãnes dixerunt ad iulianum nos vnũ deũ colim9. Qui fecit celũ et terrã. v9. Non tibi preponim9 p̃sonã qualẽcũq; deũ tibi p̃ponim9. Qui. lc. ii.

Tunc ait Julianus Si contẽptus fuero a vobis necesse michi erit agere vt contẽni non possim. Paulus et iohannes dixerũt. Non p̃ponim9 tibi p̃sonã q̃lẽcũq;: deũ tibi p̃ponim9. Cõtẽnim9 q̃ tuas amicicias ne eťni dei ĩcurram9 ĩimicicias. R. Btĩ martyres xp̃i iohannes et paulus dixerunt iuliano Nobis autẽ alius non est nisi vnus deus Pater filius et spiritus sanctus. v. Unus sp̃us et vna fides erat in eis. Pater. l. iii.

Misit ergo iulianus terẽcianum: q̃ eos si sacrificare nollent decollaret. Qui ait. Nisi sacrificaueritis: ãbos vos ĩterficiam. Jussitq; foueã fieri intra domũ eoꝝ et cũ eos decollare fecisset: statim in eã reposuit eos quasi iussu cesaris missi fuissent in exiliũ. R. Paulus et iohannes dixerũt ad terencianũ: si tuus dñs ẽ iulianus: habeto pacem cum illo. Nobis non est alius nisi dñs iesus xp̃s. v. Semel enĩ a facie dei proiectus vult et alios secum in interitũ deuenire. Habeto. Glĩa p̃ri. Nobis. Medie lectio. de octa. sctĩ iohãnis baptiste. v. Gloria et

Hestiuitatẽ (honore. Le. iiii presentez fratres charissimi venerandi iohãnis baptiste gemina natiuitas consecrauit: qui idcirco in hoc seculũ superna pietate directus est: vt non soluz ipse prophetali sciencia sublimaretur: sed vt omnium prophetarũ per euz preconia firmarentur. Tu.

℟. Fuit homo missus. Le. v.
Nec ĩmerito illũ ꝑcipuo veneramur honore: qui speciali gracia ob hoc redẽptorẽ mũdi nouissim⁹ ꝓphetauit vt eũ prim⁹ ostẽderet. ℟ Gabriel.
Veniente dño ad bap L. vi tismũ: sicut refert euãgelista: beat⁹ iohãnes baptista huius modi ꝓrupit in vocem. Ecce agn⁹ dei ecce q̇ tollit pctã mũdi. ℟. Priusq̃ te formarẽ in vtero noui te. ⁊ anteq̃ exires de vẽtre sanctificaui te. Et ꝓphetã in gẽtib⁹ dedi te. ℣. Ad omnia q̃ mittã te ibis: et que mãdauero tibi loq̃ris ad eos Et anteq̃. Gloria patri. Et ꝓphetam. Lectio vii. de expositione euãgelii Vidẽs ies⁹ turbas ascẽdit in mõtẽ cũ Rliis eiusdem. Oĩa de cõi plurimorum martyꝝ. ℣. Justi autem
Paulus ⁊ In laudi. ãn. iohãnes dixerunt iuliano: nos vnũ deũ colim⁹: q̇ fecit celũ et terram. ꝑs. Dñs regnauit. ãn. Paulus et iohannes dixerũt ad terencianũ: si tuus dñs est iulian⁹: habeto pacẽ cũ illo: nobis ali⁹ nõ est nisi dñs ies⁹ xp̃us. ꝑs. Jubilate. ãn. Johãnes et paul⁹ cognoscẽtes tyrãnydẽ iuliani: facultates suas pauperibus erogare ceperũt. ꝑs. De⁹ de⁹ meus. ãn. Scti spũs et aĩe iustorum hymnũ dicite deo in eternũ. ꝑs. Bñdicite. ãn. Johannes et paulus dixerũt ad gallianũ. fac votũ deo celi ⁊ eris victor meli⁹ q̃ fuisti. ꝑs.
Hi sũt (Laudate. Cp̃m viri mĩe quorũ iusticie obliuionẽ nõ acceperũt: cũ semine eoꝝ permanẽt bona hereditas sctã nepotes eoꝝ. deo grãs. hy⁹. Rex gloriose martyrũ. ℣. Mirabilis de⁹. ã. Beati martyres xp̃i iohãnes et paulus dixerũt iuliano: nobis autẽ ali⁹ nõ ẽ nisi vn⁹ de⁹ pater ⁊ fili⁹ et spirit⁹ sanct⁹ alla. orõ. Quesum⁹ oп̃s de⁹ Mẽoria de sctõ iohãne baptista. ãn. Tu puer ꝓpheta altissimi vocaberis preibis enim ante faciem dñi parare vias eius. ℣⁹. Fuit homo. orõ. Deus qui ꝑsentẽ diẽ. Ad. ꝑmã ã. Paulus et iohãnes. ꝑs. Deus in noĩe tuo. ãn. Te iure lau. ꝑs. Quicũq̃ vult. Ad. iii. ãn. Paulus. ꝑs Legẽ pone. cp̃m. Hi sunt viri. ℟. et ℣. de cõi plurimoꝝ marty. ad oẽs horã dicant. Ad. vi. ãn. Johannes et paulus. ꝑs. Defecit. Cp̃m.
Corpora sanctoꝝ in pace sepulta sunt ⁊ viuent noĩa eoꝝ in eternũ. Ad ix. ãn Johannes et paulus. ꝑs. Mirabilia testimonia. Cp̃
Sapienciã sanctoꝝ nar

rabunt oẽs populi ⁊ laudem eorũ pnũciat oĩs ecclia sctõꝝ Ad scdas vš. sup psal. ã. Paulus et iohãnes dixerũt. p̃. Dixit dñs. ⁊ ceteri psa. dñicales cõm. Hi sunt viri. hy⁹. Per gloriose martyꝝ. v⁹. Mirabilis de⁹ in. ãn. Absterget deus ps. Mgt. oro. Quesum⁹ oĩs de⁹. Memo. de sctõ iohãne. ã. Puer q̇ nat⁹ est nobis plusq̃ propheta est: hic est enĩ de quo saluator ait: inter natos mulierũ nõ surrexit maior iohãne baptista. v⁹. Fuit hõ. oro vts. Quarta die ĩfra oc. lc. i.

Beatus iohannes baptista cui⁹ nũc festiuitate letamur: celestia mũdo gaudia sterili ab vtero hodie natus inuerit Hic et nasciturũ dñm pphetalis spũs illuminacione preuidet et natũ preuilegio grẽ singularis ostẽdit. Tu. L. ii

Deniq̃ elizabeth illa vetus mulier: et noua mater: q̇ ante partũ suũ de futuri filii letabat officio. Ueniente autẽ ad se beata maria in ipso salutacionis occursu ait. Ecce vt vox salutaciõis tue facta est in aurib⁹ meis: exultauit in gaudio infãs ĩ vtero meo.

Uere hic beatissim⁹ Lec. iii omniũ paruulorũ qui intra viscera adhuc materna conclusus: adesse saluatorẽ mundi: quia necdum sermone poterat: prophetali spiritu reuelabat. Tu autẽ. Cetera vts notatum est ¶ Sancti leonis pape et confessoris. Oro.

Deus qui beatũ leonez pontificem sanctorum tuorũ meritis coequasti cõcede propici⁹: vt qui cõmemoracionis eius festa percolimus: vite quoq̃ imitemur exẽpla. Per do. Memo. de sancto iohanne ãn. Ex vtero senectut̃ ⁊ sterilis iohẽs nat⁹ ẽ precursor dñi. v⁹. Fuit homo. oro. vt supra. Ad matuti. tres lectiones cũ noctur. vbicunq̃ extra dñicã/ vel festum trinitatis vel octa. corporis christi euene. propter vigiliã oĩa fiant de festo vsq̃ ad missam que erit de vigilia. Si hec vigilia infra octa. corporis xp̃i forte contige. tunc nichil fiet de festo nisi tm̃ memo. eo q̃ octa. corporis christi fiunt cũ regimine chori. Lectio p̃ma.

Leo iunior/ ex naciõe ẽi cula ex p̃re paulo: sedit papat⁹ cathedra ãnis tribus mẽsib⁹ decẽ: dieb⁹ vero decez et septem. Hic leo fuit vir eloquentissimus et ĩ diuinis scripturis sufficienter instructus Suscepit sextam synodũ intra regiũ palacium constantini magni tunc viuẽtis. In

qua condēnati sunt heretici: qui dixerunt vnam tantū eē volūtatem et operacionē in Huius beati (christo. Lec. ii pape temporib9 restituta est ecclesia rauenne sub ordinacione sedis apostolice: vt a defuncto archiepiscopo qui electus fuerat iuxta antiquā cōsuetudinē veniat romam cōsecrandus. Tu autem. Le. iii Hoc eciam fecit constitutuꝫ ꝙ ī archiuo ecclesie romane continetur: vt qui ordinandus fuerit archiepiscop9: nullam consuetudinem pro vsu pallii aut diuersis ecclesie officiis persoluere debeat. Hic sepult9 est apud beatū petrū apostolū sub die quarto kalendas iulii. Tu autem. Memoria de sancto iohanne. ān Pro eo ꝙ non credidisti verbis meis: eris tacens: et non poteris loqui vsꝗ in diē natiuitatis eius. V. Fuit homo miss9. orō. vts̄. Cetera oīa ad vs̄ ⁊ ad matu. ⁊ ad alias horē de cōi vnius confessoris ⁊ pōtificis dicuntur. ¶ In vigilia apostolorum petri et pauli Ad vespe. sup psal. ān Quē dicunt homines esse filiū hominis: dixit iesus discipulis suis. respondens petr9 Dixit: tu es christus filius dei viui: et ego dico tibi: quia tu es petrus et super hanc petram edificabo ecclesiā meā. psal. feriales. Capitulum.

Petrus quidem seruabatur in carcere: oracio autē fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deū pro eo. R. Cornelius centurio vir religios9 ac timens deum: vidit manifeste angelum dei dicentē sibi. Corneli mitte et accersi symonem qui cognominatᷣ petrus. Hic dicet tibi q̇d te oporteat facere. V. Cū orasset cornelius nondum in christo renatus apparuit ei angel9 dicens. Corneli. Gloria patri. Hic dicet tibi. Hymn9.

Aurea luce et decore roseo: lux lucis omne perfudisti seculum: decorans celos inclito martyrio: hac sacra die q̄ dat reis veniā. Ianitor celi doctor orbis pariter: iudices secli vera mundi lumina: per crucem alter/ alter ense triūphans: vite senatum laureati possident. Iam bone pastor petre clemens accipe: vota precantum/ et peccati vincula: resolue tibi potestate tradita: qua cūctis celū v̄bo claudis aperis. Doctor egregie paule mores īstrue: ⁊ mēte polū nos trāsferre satage: donec perfectū largiatur plenius: euacuato qđ ex parte gerim9

Olive bine pietat vnice: fide deuotos spe robustos marime: fonte repletos charitatis gemine: post mortem carnis impetrate viuere.
Sit trinitati sẽpiterna gl'ia: honor potestas atq iubilacio: in vnitate cui manet imperiũ: extũc et modo per eterna secula. v9. Tu es petrus. ãn. Beatus petrus apostolus vidit sibi xp̃m occurrere adorãs eum et ait: dñe quo vadis venio romam iterum crucifigi. p̃s. Magnificat. Oracio
Deus qui nos beator apl'or tuorũ petri et pauli gloriosa natalicia preuenire cõcedis: tribue q̃s eor nos sẽper et bñficiis preueniri et orõnibus adiuuari. p d
Nulla fiat mẽo de sancto iohãne ad has vs̃ neq ad mat. neq ad. ii. vespas. Ad compl' oĩa fiant sicut in festo sancte trinitatis. Ad matu. inuita.
Christũ regẽ regũ adoremus dñm. Qui martyrio crucis btm̃ glorificauit petrũ apl'm p̃s. Venite. hy9. Aurea luce.
In. i. noc. ãn. In plateis ponebãtur infirmi in lectulis vt veniẽte petro: saltẽ vmbra illius obũbraret quemq illor et liberarentur ab infirmitatibus suis. p̃s. Celi enarrãt. ãn. Ait petrus principibus sacerdotum/ iesũ quẽ vos interemistis suspendẽtes ĩ ligno hunc deus suscitauit et principem ac saluatorem exaltauit/ ad dandam penitenciam in remissionem peccator. p̃s Benedicam. ãn. Petrus apostolus dixit paralitico: enea sanet te dñs iesus christ9: surge et sterne tibi qui continuo surrexit/ et omnes qui videbant conuersi sunt ad dñm. p̃s. Eructauit. v. In omnem terram. Rm. Et in fines orbis terre. Lectio prima.
Omnium quidem solennitatũ sc̃ãr dilectissimi totus mundus est particeps et vnius fidei pietas exigit: vt quicquid pro vniuersorũ salute gestum recolitur: cõmunibus vbiq gaudiis celebretur: verũtamen hodierna festiuitas/ preter illam reuerenciam/ quam toto orbe terrarum promeruit speciali et ꝓpria romane vrbis exultacione veneranda est. Vt vbi precipuorum apostolorum glorificatus est exitus/ ibi in die martyrii eorum sit leticie prĩcipatus. R. Symõ petre anteq de naui vocarem te noui te: et super plebem meam principem te constitui: et claues regni celorum tradidi tibi. v9. Quodcunq ligaueris

super terram: erit ligatum et in celis/ et quodcumqz solueris super terram erit solutuz et in celis. Et claues regni celorum. Lectio secunda.

Isti sunt viri: per quos tibi euangelium christi roma resplenduit. Et que eras magistra erroris facta es discipula veritatis. Isti sunt patres tui veriqz pastores/ qui te regnis celestibus inserandam multo amplius multoqz felicius condiderunt quam illi quorum studio prima meniũ tuorum fundamenta locata sũt Tu autem. ℞. Ego pro te rogaui petre. Ut nõ deficiat fides tua. Et tu aliquando cõuersus confirma fratres tuos. ℣. Symon ecce sathanas expetiuit vos/ vt cribraret sicut triticũ/ ego aũt rogaui pro te. Ut non deficiat. Lectõ. iii.

Isti sũt qui te roma ad hãc gloriam prouexerunt vt gẽs sancta: populus electus: ciuitas sacerdotalis et regia per sacram beati petri sedem caput orbis effecta lacius presideres religione diuina quam dñacione terrena. Tu autem. ℞ Si diligis me symon petre: pasche oues meas/ domine tu nosti quia amo te. Et animã meam pono pro te. ℣sus. Si oportuerit me mori tecum nõ te negabo. Et animam meã. Gloria patri. Et animam. In secũdo nocturno. ãtipho.

Factum est vt quedam discipula nomine thabita plena operibus bonis et elemosinis infirmata moreretur: miserunt autem discipuli ad petrum rogantes/ ne pigriteris venire vsqz ad nos. psal. Omnes gentes. ãn. Aduenientẽ te petro circumsteterunt illũ omnes vidue flentes et ostendentes tunicas et vestes quas faciebat illis dorcas. psalmus. Exaudi deus deprecacionem meam. ps. Ponẽs petrus genua sua orauit/ et conuersus ad corpus dixit: thabita surge at illa aperuit oculos: et viso petro resedit: dansqz illi manum erexit eam/ et sanctis ac viduis assignauit viuam. ps. Exaudi deus oracio: ℣. Constitues eos. Lectõ. iiii.

Cum duodecim apostoli per spiritum sanctum omni locucione liguarum imbuendum euangelium mundo distributis sibi partibus terrarum suscepissent/ beatissimus petrus princeps apostolorum ad arcem romani destinatur imperii/ vt lux veritatis/ que in omnium gencium reuelabatur salutem: efficacius se ab ipso capite per totum mũdi corpus

effunderet. Tu autem. Rm. Tu es petrus et super hāc petram edificabo ecclesiam meam/ et porte inferi non preualebunt aduersus eam. Et tibi dabo claues regni celorū. V. Quodcunqȝ ligaueris super terram erit ligatum et in celis/ et quodcunqȝ solueris super terram erit solutum et in celis. Et tibi dabo. Lectio. v.

Ad hāc igitur vrbē tu beatissime petre apl'e venire nō metuis et consorte glorie tue paulo apostolo aliarum ad huc ecclesiarum ordinacione occupato siluam istam frementium bestiarum/ et turbulentissime profūditatis oceanum: constancior q̄ꝑ cū super mare ambulans ingrederis. Tu autem. R. Tu es pastor omnium princeps apostolorum tibi tradidit deus omnia regna mundi. Et ideo tradite sunt tibi claues regni celorum. V. Tibi enim a domino collata est potestas ligandi atqȝ soluendi. Et ideo tradite sunt tibi. Lectio sexta

Nec eciā mūdi dominā romā petre times q̄ ī cayphe domo vocem ancille sacerdotis expaueras. Uincebat ergo materiā formidinis vis amoris. Nec estimabas terrori cedendum: dum horum saluti consuleres: quos susceperas diligendos. Augebant quoqȝ fiduciam tuam tot signa miraculorum: tot dona atqȝ experimenta virtutū. Quo eciā beatus coapostolus tuus et specialis magister gēciū paulus occurrens eodem tibi cōsociatus est animo vos autē et electione pares et laborum similes: et finis fecit equales Rm. Petre amas me/ tu scis domine quia amo te. Pasce oues meas V. Symō iohānis diligis me plus his/ tu scis domine quia amo te. Pasce oues. Gloria patri. Pasce. In iii. noct ān. Cornelius cēturio vir religiosus ac timēs deum vidit manifeste angelum dei dicentē sibi: corneli mitte et accersi symonem qui cognomīatur petrus/ hic dicet tibi quid te oporteat facere. ps. Cōfitebimur. ān. periens petrus os suum dixit in veritate comperi qm̄ non est personarum acceptor deus: sed in omni gente qui timet deum et operatur iusticiam acceptus est illi. ps. Dn̄s regnauit exultet. ān. Adhuc loquente petro cecidit spiritus sanctus super omnes qui audiebant verbum et erant loquentes līguis et magnificātes deum: tunc petrus iussit

eos baptizari in nomine dñi iesu xp̄i. ps. Dominus regnauit irascantur. ꝟ. Nimis honorati. Scdm math. xvi. cap

IN illo tempore venit iesus ĩ partes cesaree philippi/ et interrogabat discipulos suos dicẽs. Quem dicũt hoĩes esse filium hoĩs. Et. ꝛ. Omel. ex cmẽ. origenis. ł vii

INterrogabat iesus discipulos suos dicẽs. Quẽ enim dicũt eum hoĩes esse vt ex apłoꝝ respõsionibus/ nos discamus diuersas opiniões tũc apud iudeos fuisse de xp̄o vnde sequitur. Illi autem dixerunt. Alii iohannem baptistam: alii autem helyam: alii vero hieremiã: aut vnum ex prophetis. Tu autem. ℟m Quem dicũt homines esse filium hominis dixit iesus discipulis suis/ respondens petrus dixit tu es christus filiꝰ dei viui. Et ego dico tibi: qꝛ tu es petrus et super hanc petram edificabo ecclesiam meam. ꝟ. Beatus es symon bar iona: quia caro et sãguis nõ reuelauit tibi sed pater meus q̃ est ĩ celis. Et ego dico. ł. viii

Unde propter diuersas opiniones iudeorum de christo qua causa quidam eorum dicebant eum iohannem baptistam: videlicet estimacionem secuti herodis dicẽtis ad pueros suos. Hic est iohãnes baptista ipse surrexit a mortuis ideo virtutes operantur in illo. Alii autem helyam eum dicebant: videlicet estimantes ꝙ aut secundam natiuitatem accepisset: aut ex eo tẽpore viuẽs in tempore apparuit illo. ℟. Domine si tu es iube me venire ad te super aquas. Et extendens manum apprehendit eum et dixit iesus/ modice fidei quare dubitasti. ꝟ. Cumq; vidisset ventum validum venientem timuit: et cũ cepisset mergi: clamauit dicẽs/ domine saluum me fac. Et extendens manum apprehendit eum et dixit iesus/ modice fidei quare dubitasti. ł. ix

Quidam christum hieremiam esse putabant: propter illa que ad hieremiam iam dixerat deus/ ecce constitui hodie te super gentes edificare ⁊ demoliri: perdere et reedificare: et circunplantare. Quidam enim vnum ex prophetis esse putabant: propter illa que locutus est deus ad prophetas/ non tamen in ipsis erant completa. Sed petrus ex reuelacione dei patris dixit eum esse filium dei viui. Tu autem domine miserere nostri. ℟. Quodcunq; liga-

ueris sup terrã: erit ligatũ et in celis. Et qđcũqꝫ soluerꝫ sup terrã erit solutũ ⁊ ĩ celis. V⁹. Tu es inqt petr⁹ xp̃s fili⁹ dei viui: respondens dñs ait. Et ego dico tibi qꝛ tu es petr⁹ et sup hãc petrã edificabo eccliaꝫ meã. Et qđcũqꝫ. Glia pr̃i. Et v Tu es petr⁹. R Et sup In lau. ãn

Petr⁹ et iohan-nes ascẽdebant in tẽplũ ad horã oracionis nonã. p̃s. Dñs regnauit. ãn. Argentũ ⁊ aurũ nõ est michi: qđ autem habeo: hoc tibi do. p̃s. Jubilate. ãn. Dixit angelus ad petrũ circũda tibi vestimẽtum tuũ et sequere me. p̃s. De⁹ de⁹ me⁹. ãn. Petre amas me? pasce oues meas: tu scis dñe q̇a amo. p̃s. Bñdicite. ãn. Tu es petrus ⁊ sup hãc petrã edificabo ecclesiã meã. p̃s. Laud. cp̃ꝫ Petr⁹ q̇dẽ. hy⁹. Exultet celũ laudib⁹. v. Annunciauerũt opa. ãn. Qđcũqꝫ ligauerꝫ super terrã erit ligatũ et ĩ celis/ et quodcũqꝫ solueris sup terram erit solutũ et in celis Dixit dñs symoni petro. p̃s. Benedictus. Oracio.

Deus qui hodiernã dieꝫ aplor̃ tuorum petri et pauli martyrio cõsecrasti: da ecclesie tue eorũ in oĩbus sequi p̃ceptũ: p quos religionis sũp sit exordiũ. Per do. Ad ṗmã ãn. Petrus et iohãnes. p̃. Deus in noĩe tuo. ãn. Gr̃as tibi. p̃s. Quicũqꝫ vult. Ad. iii. ãn. Argentũ. p̃s. Legẽ pone. cp̃m Petrus quidẽ. R. et V. de cõi aplor̃ ad oẽs hor̃ dicantur. Ad vi. ãn. Dixit angelus. p̃s. Defecit in salutare. Capl̃m.

Angelus dñi astitit ⁊ lumen refulsĩt in habitaculo carceris pcussoqꝫ latere petri excitauit eũ dicens/ surge velociter et cõtinuo ceciderunt cathene de manib⁹ eius Ad ix. ãn. Tu es petr⁹. p̃. Mirabilia. Cp̃ꝫ

Exiens petrus sequebat̃ angelum et nesciebat qꝛ verũ ẽ qđ fiebat p angelũ estimabat autẽ se visũ videre. Ad scdas veš. ãn. Jurauit dñs. p̃s. Dixit domin⁹. et cetere ãe cũ suis psal. de cõi aplor̃ et dicunt̃ quotidie p octa. qñ fit serui. de apostolis. cp̃ꝫ. Jam non estis. R Qui sunt isti. hy⁹ Aurea luce Hic hy⁹ dr̃ singulis dieb⁹ per octa. tã ad veš. q̃ ad matuti. qñ dr̃ seruicium de aplis. V⁹. In oẽm terrã exiuit. ãn. Gloriosi pꝛincipes terre quõ ĩ vita sua dilexerũt se: ita ⁊ ĩ morte nõ sunt separati. p̃s. Mĝt. orõ. Deus qui hodiernã. Et fiant veš de vtrisqꝫ aplis: viꝫ loco scdar̃ vesperar̃ de sãcto petro/ ⁊ loco ṗmar̃ vespe. de

sancto paulo: de quo fit plenũ seruiciũ in crasti. Completo. dicat sicut post pmas ves hui9 festi notatũ ē. ¶ In cõmemoracione scti pauli apli Ad matu. Inuitato. Laudemus iesũ xp̃m ĩ passione apli pauli. ps. Venite. hy9. Doctor egregie. v. Annue xp̃e. In pmo noctur/ ãn. Qui operatus est petro in apostolatũ operat9 est et michi inter gentes et cognouerũt graciã que data est michi a xp̃o dño. ps. Celi enarrãt. Finito psal. statim dr̃ v. Qui me segre. deinde dr̃ tota ãn. pdicta qđ p totũ annũ obseruet qñ v. post añas habẽt. v. Qui me segregauit ab vtero matris mee & vocauit me per grãm suã. ãn Scio cui credidi et cert9 sum qr potens est depositũ meum seruare in illũ diẽ iust9 iudex. ps. Bñdicã. v. De reliquo reposita est michi corona iusticie. ãn. Michi viuere xp̃s est & mori lucrũ gloriari me oportet in cruce dñi mei iesu christi. ps Eructauit. v Per quez michi mũd9 crucifixus est et ego mundo. v. In omnẽ terram exiuit son9 eor. Lctõ. i.

Consideremus fratres charissimi quãtis apostolũ suũ dñs paulũ extulit honorib9. Ad tẽpus illũ cecauit: sed illius cecacione toti9 mundi illuminacionem fecit In paradisum illũ rapuit: ĩ celum terciũ subleuauit: ineffabilis archani fecit eũ participẽ: taliũqz misteriorũ conscium: que nulli homini fas fuit cõfiteri. Tu. R. Qui operat9 est petro in apostolatuz operatus est et michi inter gẽtes. Et cognouerũt graciam dei q̃ data ē michi. v. Gracia dei in me vacua non fuit sed gracia ei9 semp in me manet. Et cognouerunt. Lectio. ii.

Paulus ĩ terra gradiẽs sic agebat in cunctis: quasi angelorũ societate frueret. Et passibili adhũc corpore colligatus: illor perfectione gaudebat. Nam et tanq̃ pẽnat9 totũ docẽdo orbẽ puolauit: Et quasi iam incorpore9 corporis labores periculaqz contempsit. Et quasi iã celũ possidens cuncta prorsus terrena despexit. Tanq̃ vero cum ipsis iã ĩcorporeis virtutib9 degeret: ita iugi mentis intẽcione vigilauit. Tu. R. Scio cui credidi & certus sum quia potẽs est depositũ meũ seruare in illũ diẽ iustus iudex. v9 Reposita est michi corona iusticie quam reddet michi dñs In illũ diem. Lectio tercia.

Angelis sepe diuersarũ gen

ciū cura cōmissa est. Sed nullus eor ita populū sibi creditum gubernauit: vt paulus vniuersum orbem. Michaeli gens cōmissa est iudeor: paulo vero terre ac maris ac vniuersi orbis habitacio. Tu. R. Bonū certamē certaui cursū cōsūmaui fidē seruaui. Ideo q reposita est michi corona iusticie. V. Gracia dei sum id quod sum et gracia eius ī me vacua non fuit. Ideo. Gl'ia. Ideo. In scdo nocturno. ān Bonum certamē certaui cursum cōsūmaui: fidem seruaui ps. Omnes gentes. V. De cetero reposita est michi corona iusticie. ān. Tu es vas electionis scē paule apl'e pdicator veritatis ī vniuerso mūdo. ps Exaudi deus deprecacionem V9. Per quem omnes gentes cognouerunt graciam dei. ān Magnus sāctus paulus vas electionis vere digne est glorificādus: qui et meruit thronum duodecimum possidere ps. Exaudi deus oracionem meam. V9. In regeneracione cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue. V. Constitues eos principes super omnem terram. Lectio quarta.

Beatus paulus apostolus: magister a deo constitutus: et omnium gencium ipse protector erat bellantiū: ipse sedulus minister egrotorum. Nec in spiritualibus solum tam egregium conseruabat ducē/ sed in carnalibus quoq plurima sollicitudinis ac prouidencie sue documenta prestabat. Tu. R. Reposita est michi corona iusticie quā reddet michi dominus in illa die. Justus iudex. V. Scio cui credidi et cert9 sum quia potēs est depositum meū seruare. Justus iudex. Lectio. V

Sicut enim ferrum in ignē missum totū ignis efficitur/ sic paulus caritate succensus totus factus est caritas. Qui quasi cōmunis tocius mūdi esset pater: ita omnium non modo carnales parentes/ sed eciam spirituales pietate superabat pecunias et vba corpus et animam pro illis impendens. Tu. R. Gracia dei sum id quod sum. Et gracia eius in me vacua nō fuit sed semper in me manet. V. Qui operatus est petro in apostolatū operatus est et michi inter gentes. Et gracia. Lcō. vi

Quia ergo paulus factus: imo tot9 factus est caritas/ ideo caritatem plenitudinem legis vocabat et vinculum pfectionis omniumq matrem bonorum iniciū fineq virtu

tū. Ideo dicebat finis prece-
pti est caritas. Tu. Rm. Mi
chi viuere xp̄s est et mori lu-
crum Gloriari me oportet in
cruce dn̄i mei iesu xp̄i. V. Per
quem michi mundus cruci-
fixus est et ego mundo. Glo
riari. In. iii. noct. ān. Ter vir
gis cesus sum semel lapida-
tus sum ter naufragium per
tuli pro xp̄i nomine. p̄s. Cō-
fitebimur. V. Nocte ac die in
profundū maris fui. ān. Re-
posita est michi corona iusti
cie quā reddet michi dn̄s ī il-
la die. iust9 iudex. p̄s. Domi
nus regnauit ex. V. Cooperā
te gracia spiritus sancti. ān.
Ne magnitudo reuelacionū
extollat me datus est michi
stimul9 carnis mee angelus
sathane qui me colaphizet p-
pter quod ter dn̄m rogaui vt
auferetur a me: et dixit michi
dominus sufficit tibi gracia
mea. p̄s. Dn̄s regnauit irasc.
V9. Nā virtus in infirmita-
te perficitur V. Nimis hono
rati sunt amici tui deus.

Secūdū matheum. xix. caplo

IN illo tempore: dixit sy
mon petrus ad iesum.
Ecce nos reliquimus omnia
et secuti sumus te: quid er-
go erit nobis. Et reli. Omel.

Cbeati hiero pbri. l. vii
Um deus et saluator
noster diuites difficile re-
gnum celorum intrare di-
xisset: discipuli eius fiduciali
ter responderunt dicentes.
Ecce nos reliquimus omnia
et secuti sumus te. Quid ergo
erit nobis. Tu autem domi-
ne miserere nostri. Rium.
Damasci prepositus gentis
arethe regis voluit me com-
prehendere. A fratribus per
murū submiss9 sū in sporta
et sic euasi manus eius in no
mine domini. V9. Deus et pa
ter domini mei iesu christi scit
quia non mencior. A fratri-
bus per murum. Lectio. viii.

Grandis enim erat fiducia
illorum qui quamq̄ diuites
non fuerant sed victum ma-
nu et arte querebant: Tamē
confidenter dicebant se reli-
quisse omnia addendo et secu
ti sumus te. Omnia enim de
seruerant/ qui cuncta que ab
aliis desiderari poterant: et
eciam desiderare postposue-
rant. Non enim hoc solum
ad perfectionem sufficit si q̇s
diuicias huius mundi contē
pserit/ nisi post contemptas
diuicias saluatorē sequatur:
id est vbi relictis malis faciat
bona. Rm. Tu es vas electi
onis sancte paule aple predi-
cator veritatis ī vniuerso mū
do. Per quē omēs gentes co

gnouerunt graciā dei. ṽ. Intercede ꝓ nobis ad dn̄m qui te elegit. Per quē omnes. l. ix

Vacilius enī sacculus relinquitur ꝙ voluntas. Multi enī diuicias relinquentes/ dn̄m nō sequūtur: q̄ ait. Nō veni facere voluntatem meā sed ei⁹ qui misit me. Jesus autē dixit eis. Amen dico vobis ꝙ vos qui secuti estis me in regeneracione cum sederit filius hoīs in sede maiestatis sue: sedebitis et vos super sedes duodecim iudicātes duodecim tribus israel. Tu. ℞. Sācte paule apl̄e predicatoꝛ veritatis et doctoꝛ gencium. Intercede pꝛo nobis ad deū qui te elegit. ṽ. Ut digni efficiamur gracia dei. Intercede Gloꝛia patri. Intercede. ṽ⁹. Dedisti hereditatē. In lau. ā Ego plantaui apollo rigauit. Deus aūt incremētū dedit. all'a. ps̄. Dn̄s regnauit. ṽ Unusquisq; eī pꝛopꝛiam mercedē accipiet secūdū suum laboꝛē. ān. Libenter gl'iaboꝛ in infirmitatibus meis: vt inhabitet in me virtus xp̄i. ps̄. Jubilate. ṽ. Quādo aūt īfirmoꝛ tūc foꝛcioꝛ sū ⁊ potens. ān. Gracia dei ī me vacua nō fuit: sed gracia ei⁹ semper in me manet. ps̄. Deus de⁹ me⁹ ṽ⁹. Gracia dei sū id quod sū ān. Damasci pꝛepositus gētis arethe regis voluit me cōpꝛehendere/ a fratribus per murū missus sum in spoꝛta/ et sic euasi man⁹ ei⁹ in noīe dn̄i. ps̄. Benedicite omnia. ṽ. De⁹ et pater dn̄i mei iesu xp̄i scit qꝛ non mēcioꝛ. ān. Sctē paule apl̄e pꝛedicatoꝛ veritatis et doctoꝛ gēciū/ intercede pꝛo nobis ad dn̄m qui te elegit. ps̄. Laudate. ṽ. Ut digni efficiamur gracia dei. Cpl'm

Notū vobis facio euāgeliū quod euangelizatum est a me/ qꝛ nō est secūdū hominē neq; enī ab hoīe accepi illud neq; didici: sʒ p reuelacionē dn̄i nostri iesu chꝛisti hy⁹. Exultet celū. ṽ. Annunciauerūt opera. ān. Ego enī iam deliboꝛ et tēpus mee resolucionis instat bonū certamē certaui cursū cōsummaui fidem seruaui/ superest michi coꝛona iusticie quā reddet michi dn̄s in illa die iustus iudex. ps̄. Benedictus. Oꝛacio.

Deus qui multitudinē genciū beati pauli apostoli tui p̄dicacione docuisti: da nobis q̄s vt cui⁹ natalicia colim⁹ ei⁹ apud te patrocinia senciamus. Per dominum. Memoꝛia de sancto petro. ān Petre amas me pasche oues meas: tu scis domine qꝛ amo

te. ℣. Tu es petrus. ℟. Et su per hanc petram. Oracio.

Deus qui beato petro apostolo tuo collatis clauibus regni celestis aīas ligandi atq; soluendi pontificium tradidisti concede q̄s vt intercessionis eius auxilio a peccatorū nostrorum nexibus liberemur. Qui viuis ꝛc. Meō. de scō iohāne baptista ān. Inter natos. ℣. Fuit homo. or. Deus qui presentem diem. Ad primā. ān Ego plātaui. ps. Deus in nomine tuo Et dicātur oēs āe sup horas fine. ℣. Ad. iii. ān. Libēter. ps Legē pone. caplm. Notū vobis. ℟. et. ℣. de cōi vni9 apli ad oēs horas dicātur. Ad vi ān. Grā dei. ps. Defecit. cplm

Michi aūt viuere xp̄s est ꝛ mori lucrū gliari me oportet in cruce domini nostri iesu christi per quē michi mundus crucifixus est ꝛ ego mundo. Ad ix. ān. Sācte paule. ps. Mirabilia. Capitulū

Bonū certamē certaui cursū cōsūmaui fidem seruaui/ de reliquo reposita est michi corona iusticie quā reddet michi dominus in illa die iustus iudex. Secunde vespere erunt de sancto seruano epyscopo añe super. ps ferial. cum. Rio. cplo ꝛ hymnis oia de cōi vnius cōfessoris ꝛ pōtifi. Sz cū hac orone

Deus qui beatū seruanum p humani generis salute mirabilibus fecisti chorusca re miraculis: eius q̄s intercessione benigna: vinculis peccatoruz solutis regna nobis tribue celestia. p do. Memoria de cōmemoracionē aplor petri et pauli cum hac ān In regeneraciōe require in cōi vnius apli ad secūdas vesperas eiusdē. ℣9. In oēm terram. oracio. Deus qui hodiernā. vts. Deinde fiet mēo de octa. sancti iohannis cum mediis lectionibus in crastio cum hac. ā. Ingresso. ℣. Fuit homo. oracio. Deus qui presentē diē. Si in sabbato hoc festum cōtigerit fiet mēoria de dominica et de trinitate. Ad matutinas. Lectio pma.

Seruanus qui de scotorum nacione originem sumpserat sub ritu et forma primatiue ecclesie vixit vsq; ad beati patris palladii pontificis aduētū qui a beato celestino papa miss9 fuerat ad scotorum gentem cōuertēdā qui ibidē sāctum inuenit seruanū. Et quia tante gēti mysteria pastoralia solus impēdere nō sufficiebat beatū seruanū vt in vinea dñi secū ope

raretur doctrina ecclesiasti-
ca sufficiēter imbutum et per
eundem in episcopum ordi-
natum in omni scotorꝝ gen-
te suum constituit suffraga-
neum. Tu autem. Lectio. ii
Sanctus itaqꝫ seruanꝰ cū in
opus euangelii directꝰ ꝛ vil-
las castella et vicos circuiret
et verbū dn̄i seminaret/ cōti-
git vt ipse cū clericis suis apd
quendā pauperē nocte qua-
dam hospitarentur : qui de tā
tis hospitibus immensas deo
referens laudes vnicū suum
porcū in refectionē sanctorū
ad eorꝝ victū mactauit. San
ctus itaqꝫ seruanꝰ pietate mo
tus porcū quem ad suorū re-
fectionē mactauerat in area
sua meritis sācti seruani ma-
ne iam viuū reperit/ sicqꝫ ho-
spes hospitē alternatī se resi
ciens : pauperem sanctissimꝰ
pater in pace dimisit : aquam
quoqꝫ in vinū conuertit. Et
cuidā monacho egroto ad bi
bendū dederit ex quo hausto
sanitatē illico receperit. l. iii
Tempore autem quodam ī
spelunca de dysert dyabolus
beatū seruanum variis que-
stionibus temptauit qui diui
na virtute confusus abcessit
et ab illo die demon ille ī spe
lunca illa nemini apparuit q̄
locus vsqꝫ mō in honore san
cti seruani celebris habetur :
vnde diabolꝰ vidēs se cōtra
sanctū virū nil preualere pos
se in sibi cōmissis grauiter in
iuriā facere conatus est vnde
ad miserū quendā hoīem in-
trauit qui tantū ei appetituꝫ
tribuit ꝙ nullo modo satura
ri poterit. Seruanꝰ vero pol
licem in os eius posuit et dia
bolus territꝰ atqꝫ horribili-
ter clamans liberū dimisit il
lum. Tu. Medie lec de octa.
sancti iohānis bapti. V. Glo-
ria et honore. Lectio quarta
Post illum sacrosanctū dn̄i
nostri natalē diē nullius ho
minis legimus natiuitatē ce
lebrari : nisi solū beati iohan
nis baptiste : in aliis sanctis ꝛ
electis dei nouimꝰ illū diē co
li : quo illos post consūmacio
nem laborū et deuictū trium
phatūqꝫ mundū in perpetu-
as eternitates presens vita ꝑ
turiit. R. Fuit homo. Lec. v
In aliis sanctis consūmata
vltimi diei merita celebrātur
In hoc eciā prima diei ꝛ ipsa
hominis inicia consecrantur
Pro hac absqꝫ dubio causa
consecrantur quia per hunc
dominus aduentum suuꝫ ne
subito insperatum homines
non agnoscerent voluit esse

testatum. Tu autem. ℟. Jo hannes Lectio sexta.
Johannes figura fuit vete ris testamenti et in se formā pretulit legis. Et ideo iohan nes prenūciat saluatorem si cut lex graciam precucurrit. Quod autem nondum nat⁹ de secreto materni vteri p phetauit: et expers lucis effe ctus est testis veritatis: hoc est intelligēdum ꝙ latēs sub velamine et carne littere et redemptorem mundo spiri tu predicauit: et nobis dn̄m nostrum de quodā legis vte ro procreauit. Ergo iudei ex rauerūt a ventre: id est a lege que christo erat grauida: et ab vtero locuti sunt falsa. Tu. ℟. Inter natos mulie (rum. Lectio vii.
Insuper quedam mulier paupercula quasi amens effecta sanctum supplicauit seruanū vt duos suos infantes quos mortu os ante pedes seruani proiec erat sua prece viuificaret Qui pietate et misericordia mot⁹ compaciens preces dn̄o effu dit et vtrosq̧ defunctos vite pristine restituit. Tu. L. viii
Quidam vero latro noctur na hora mutonem quēdam in domo eiusdem sancti ser uani depastum secum abstu lit occidit et cōmedit et tan dem dum diligens inquisicio de hac re fieret suspectus la tro ad sanctum virum prope rauit volensq̧ seipsum iusti ficare super baculū: magnū prestitit iuramentum: ꝙ hui⁹ sceleris expers innocēs ꝗ mū dus erat: mira res/ hoc ꝙ hu manis non poterat declara ri iudiciis/ ouis illa modo cō mesta ī gutture furis vocē ba lando formauit. Unde latro confusus in terra prostrat⁹ miserabiliter veniam petens pro quo sanctus dominū ora uit. Tu autem. Lectio nona
Draco ingens et horribilis in loco qui dūnyne dicitur ī populis et pecudibus cedem grauissimam fecit/ ad quem sanctus solus accedens lori ca fidei armatus baculi sui cuspide pungens terribilem illum interfecit draconem in cuius miraculi memoria val lis illa vallis draconis dici tur. Tres eciam viros cecos tres claudos et tres surdos de alphibus pro sanitate re cuperanda ad eum venien tes quos in aqua per eū bene dicta ter balneare fecit: et ex inde exeuntes meritis san ctissimi viri sanitati omnes restituti sunt. Est et alius

sanct⁹ seruan⁹ nacione isrαle tic⁹ q̇ tēporib⁹ beati adāpnani abbatis in insula petmook multis miraculis claruit put gesta p eū in ei⁹ vita lucidius complectūt. Tu. Cetera oia de cōi vni⁹ cōfesso. et ponti. Memoria de sctō iohāne bap tista cū hac ān. Factū ē ī die octauo. Reqre hāc añam. ī p̊ ma die ad scdas vesp. sup psal. Magt. orō. De⁹ q̇ p̄sentē diē Memo. de apl̄is. ān. Petrus apl̄us et paulus doctor gēciū ipsi nos docuerūt legē tuam dñe. ℣. Annūciauerūt opera. orō. De⁹ q̇ hodier. He sequē tes añe. dicant ad vespe. et ad matu. sup psal. Magt et Bñ dictus. qñ de apl̄is fit serui. vel ad mēo. eor cū de aliquo sancto fit seruiciū cū repetici one earūdē. ān. Petr⁹ apl̄us vt̄s. ān. O petre pastor sūme et paule doctor magne nos xp̄o pia p̄ce purgatos cōiūgi te. ān. Gloriosi princi. quere hāc añaʒ ī p̊ma die. Ad scdas vespe. sup psal. Mgt. ān. Bea ti eritis. ān. Tradēt eni vos Quere has duas añas in cōi apostolorū. ¶ Sācti rūmal di epi et martyris. ān. Stirpe natus ex serena rūmald⁹ vir inclit⁹/ ad celor p amena su spirat medullitus/ oriūd⁹ ex scocie regali prosapia/ hone state vitā morū ornat ab ifā cia. ps. Magnificat. Oracio.

Deus qui intercedente beato rūmaldo mar tyre tuo atq pontifice flumi nū labenciū vndas tua vir tute solidasti: et triduo sub merso a mortis neribus de aquarū humore eripuisti. da quesum⁹ eiusdē interuētu no bis de morte ad vitā trāsser ri sempiternā. Ad matu. L. i.

In regno scocie rex q̇dā noie dauid qui ciuitatē beruici inclitā pro tūc coha bitabat hic cōiugē nobilē ce ciliam noie illustris regis ce cilii duxit in vxorē qui simul vt coniuges diu cohabitarūt sese mutuo diligentes sed fer uencius oipotenti deo grās inuicē referētes in semie suo. Qui cū sacri baptis Lec. ii matis vnda regenerati fuerit vitam suā sancte in omni do ctrina dei duxerūt: hii cū nō haberent plē quā heredē fu turam in regno scocie expecta rent: oipotēti deo preces p he rede die ac nocte effundere nō cessarūt. Tu autem Lec. iii.

Ad quēdā igitur magne sā ctitatis et religionis virum vballafer noie pro tūc dune lensis ecclesie epum Cui⁹ viri sanctitas per omne regnum scocie diuinit⁹ erat diuulga

ta hūc rogauerūt vt cunctipo tentem deum orare dignaret quaten⁹ eis prolē ī dicto suo regno successorē ɔcederet. l. iiii

Dictus episcop⁹ eorū= dem acquiescens preci bus inuicē rege et cū regina ī oracionib⁹ sese ꝓsternūt: quo in loco tale a dn̄o angelicum receperūt respōsum: prolē no bilem nō solū mēbris decorā verū virtutib⁹ illustratā su= sceptură habes in qua deo be neplacitū fieret ꝛ ꝑ quem ma gna ppl'i multitudo cōuerte= ret ad dn̄m. Tu autem. L. v.

Demū iuxta diuinū oracu= lum regina concepit ac mire pulcritudinis filium inde pe= perit vnde parentes nō mo= dicū gauisi epm̄ predictū de= uote exorarūt vt hūc eorū fi lium sāctis suis manib⁹ bap tizaret q̄ eisdem exhortacio= nibus annuens eūdē suū fili um in noīe dn̄i nomē impo= nēdo rūmaldū diuinit⁹ bap (tizauit. Tu. lc. vi.

Qui qui dem deinceps tenerrime nu= tritus spūs sancti gr̄a reple tus in quīto etatis sue anno prefato epo scienciis et mori= bus tradit educand⁹: q̄ bone indolis sub eodē patre viro famosissimo scienciarū sapi= encieꝙ et virtutū pocula cuꝫ sūma diligencia ꝛ feruēti cor de suscepit. Puer autē rūmal dus iuxta preceptū dn̄i paren tibus obediēs ad paternū re giū venit palaciū: sed oēs di uicias regales/ oēsꝙ mundi pompas et honores/ caducas reputauit: ꝛ tanꝙ anime sue contrarias respuit Tu. l. vii

Hiisꝙ oībus spretis sese hu= miliando in ecclesia et regia capella die nocteꝙ deuotis ī oracionibus iacuit prostrat⁹ oīa que sibi dabant pauperi= bus et egentib⁹ distribuit/ de biles/ infirmos: et captiuos visitauit: operaꝙ mīe iuxta dn̄i preceptū diligenter adim pleuit: quare in eius laudē de uotis canim⁹ vocibus. Sub tenella mox etate crescens sa piencia/ vite florens sanctita te spernit trāsitoria. Tu aūt

Deinde beati viri lc. viii. meritis infula pontificali de coratus in superioribus par tibus gallie dū ibidē sermo= nem populo faceret leprosus quidā ab eo peciit elemosinā licet gentilis fuerat: cui rum maldus respōdit terrenā ele= mosinā: quia aurū neꝙ argē tum vnde tibi dem non ha= beo sed spiritualem et hoc qđ michi ē tibi do quare ī nomīe dn̄i nostri iesu xp̄i veloci⁹ ti= bi dico surge et de loco ī quo sedes tete erige/ crede in deū

et a tua curaberis lepra et hoc verbo continuo resurrexit: et restituta est caro ei9 sicut caro pueri paruuli crediditq; et baptizatus est: perducto autē eo romam a romano tūc pōtifice benigne recept9 est. Tu

Regressus autem Lctō. ix. a romana ciuitate per lūbardiam venit vbi varios languentes et dolentes pro auxilio suaꝝ infirmitatum repit. Uir itaq; sanctus rūmaldus intelligens qꝫ a demonio vexati erant prece fusa ꝑmitus deuota orone nomē dñi nostri iesu christi inuocando: demoniū illud exiuit apprehendensq; manus infirmoꝝ statim sanitati restituti sunt/ tādē per galliā rediēs machleniam venit vbi ꝑ tunc locus erat multū desertus vbi post varia et q̄p admiranda ꝑ eundem virū dei cōmissa miracula subiit pro christi noīe martyrium et ibidē requiescit ī pace beata: infirmis et languidis in presens sanitatem hactenus prebens. Tu autem. R. ān. psal. hym. et capitu. de communi vni9 martyris et pōtificis. In laudib9 ān. Hic ē prudens et fidelis: iacob formam et rachelis parentes et patriam derelinquēs ad aspectum dei tendit per despectū spernens ignominiam. ps. Dominus regnauit. ān. Solum deum concupiscens descendit de gloria/ loca tendit ad deserta/ cōtempnit sublimia. ps. Jubilate. ān. Tādem ductus in deserto sacro duce spiritu vbi nunc machlinia sita quieuit a strepitu. ps. Deus deus me9. ān. In machlinia predicauit christuꝫ/ vitam cō summauit felici martyrio. p̄. Benedicite. ān. Hostes tandem pietatis cultu sub īopie: estimātes paupertatis viruꝫ mactant impie. ps. Laudate Capitu. Omīs pontifex. hy9. Deus tuorum militum. V9. Justus germinauit. ā. Plebs sancta veneratur pia cuius moduletur laudes pleno pectore/ vita cuius et doctrina quondam floruit machlinia nūc dotata corpore. psal. Benedictus. Orō. vt supra. Ad scdas vesperas super psal. feriales. ān. Hec est prudēs. cpꝫ hy9 de cōmuni vni9 marty. ān. O preclarum sidus rarū nesciēs solacium: desperatis sospitatis dans et vite spacium: cecis viam/ armoniam surdis: mestis gaudium: et languorū diuersorum releuans supplicium. psal. Magnificat. Orō. vtš. ¶ Festū visitaciōis btē marie celebre

tur in eccleſia ſcoticana ī cra ſtino poſt oct ſancti iohānis baptiſte Ad pꝛimas veſ. ān:

Eterni pr̄is fili⁹ mariā cōcupiuit: de ſctōꝛū ſplē doꝛibus in matrē introiuit. pſal. Dixit dn̄s. ān. Liliū cō uallium fragrans in odoꝛem: iter oꝛnat menciū ferens celi floꝛem. ps. Laudate pueri. ā. Paradiſus celicū fructū affe rebat: grauide qui pueꝝ gau dio replebat. ps. Letat⁹ ſum. ān. Lucernā veri luminis do minus accēdit: quo dꝛagmā noſtram perditam ſaluās ap pꝛehendit. ps. Niſi dn̄s edifi. ān. Confoꝛta mater filios: ſimul et veracem: tocius hie- ruſalem ponens fines pacem p̄s. Lauda hieruſalem. Cp̄m

Ego mater pulchꝛe dile- ctionis et timorꝭ ⁊ agni cionis et ſācte ſpei: in me om nis gracia vie ⁊ veritatis: in me omnis ſpes vite et virtu- tis. Deo gracias. R. Exulta uit infans gaudiis in ſpiritu helie: cuius mater mirabilis fit cōpos pꝛophecie. Celi ma nat deliciis introit⁹ marie. V⁹. Pꝛopter archam domini benedixit domui deus zacha rie. Celi manāt. Gloꝛia pa- tri. Celi. Hymnus.

Feſtum matris gloꝛio- ſe plebs ſancta concelebꝛet: pietatis viſceroſe graciam ex poſtulet/ quam cognata co- pioſe ſenſit hic elizabeth.

Fecundata ſenectutis ſteri lem aggreditur: quam diui- ne iam virtutis mater clam efficitur: gratulatur cum ſa- lutis conſoꝛtem alloquitur.

Uox non loquens exulta- uit ad verbi pꝛeſenciam: ſed elizabeth expauit matris ex- cellenciam: benedictaq̄ꝫ clama uit fructus affluenciam.

Unde michi quiſq̄ꝫ putet hoc ait p̄ſagiū: vt deuote me ſalu tet mater regis omnium: vē tris mei fructū mutet in no- uum tripudium.

Uirgo dum ſic commenda- tur: canticum leticie: pſallens pure gloꝛiatur: in autoꝛem gracie: quo beata pꝛedicatur: in omni pꝛogenie.

Trine deus ſumme pie re- gnans eternaliter: pꝛece vir- ginis marie nos conſerua iu giter: vt poſt finem huius vi te viuamus perenniter. V⁹. Diffuſa eſt gracia ī labiis tu- is. R. Pꝛopterea benedixit. ān. In pſalterio decacoꝛdo pſallit virgo regia dominū magnificando qui fecit ma- gnalia pellens potentes de ſede diuina iuſticia: ſeruos hu miles exaltans miſericoꝛdia pſal. Magnificat. Orō:

DEus qui sacratissimã virginẽ mariã unigeniti tui matrẽ mutue cõsolaciõis gracia beatã elezabeth visitare fecisti/ cõcede ppici9 nobis famulis tuis: ut ex ei9 visitacionibus assidue consolemur: et a cunctis adversitatibus tuo munimine protegamur. Per eũdem dominũ Mẽoria de martyribus processo. et martiniano sub silencio. Ad cpletorium. ãn. Sãcta maria. p̃s. Cũ ĩuocarem. vẽ. hy9. Saluator. ãn. Glorificam9. vẽ p̃s. Nũc dimittis Ad mat. Inuita. Reginã celi glie deuote collaudemus. Matrem misericordie venite adoremus. p̃s. Uenite. Hy9.

MUndi sal9 affutura virgo mater inclita: gestu simplex mẽte pura specie prefulgida/ cum celesti genitura processit in publica. Caput cõterẽs drachonis rubus qui non vritur: aaron virga/ gedeonis vellus quod perfunditur: hec pfecto salomonis tẽplum bene dicitur. Genitrix emanuelis vga iesse floruit/ ianua ezechielis q̃ viro nõ patuit/ mõsq lapis danielis statuã cõminuit. Sic in mundo preter morẽ notũ fecit dñs/ castis mater cõditorem circũdat visceribus/ terra gignit saluatorem nubibus pluentibus. Uirgo cara charitatis feruẽs desiderio: caste consãguinitatis fauet ministerio: gaudẽs huius nouitatis sctõ puerperio. Felix domus zacharie talem habens hospitẽ: felix cognata marie quã suscepit comitẽ: sed iohãnis et messye tu distingue limitem. Laus sit sũmo genitori qui regnat p omnia/ laus sit nostro redemptori per quem venit gracia/ procedenti creatori sit equalis gloria. Amen. In. i. noc. ãn. Pater matris filio singula subiecit ex infãtis gaudio laudem que profecit. p̃s. Dñe dñs noster. ãn. Sol in tabernacula solus illucescit/ dum sponsus in thalamo sponse requiescit. p̃s. Celi enarrant. ãn. Hec est terra dñi quam ipse fũdauit germine q filii sui fecũdauit. p̃s Domini est terra et ple. vsus Diffusa est gracia. Lcõ pma.

GLoriose virginis marie matris dñi: varie festiuitates eo celebrius atq deuocius in ecclesia dei recolende sunt/ quo constat eam beaciorem eẽ post christũ presertim cum eius celsitudo mirabilis incomparabiliter affluat deliciis graciarum: ipsa nãq residet ad dexteram maie-

statis in excelsis magni regis assueri consors effecta. Specialis interuētrix pro suo genere sicut hester delicata ī necessitatis tempore preparata tanto cunctis celi ciuibus potencior atque sublimior quanto differēcius pre illis nomē matris dei singulariter here ditauit. Hec est vere benedicta super oēs mulieres inaccessibili luce diuine maiestatis/ in quantum sine personali vnione condicio creature patitur adherens et coniuncta. Hanc igitur virginem thronus dei reginam suscipit/ chorus angelorum dn̄am veneratur sctōrum cōcio laudibus extollit. Iusti viatores speculum virtutum prestituunt: et veri penitētes aduocatam senciunt lacte benignitatis eius suauiter imbuti ne tabescāt in lachrimis luctus et meroris. Tu autem R. Elizabeth vt virgini senectus presentatur: hanc voce venerabili salutat amplexatur. Intacta mater sterili matri congratulatur. V. In sacris claustris viscerum: precursor puer puerū: messyam protestatur. Intacta. Lcō. ii.

Laudes igitur et preconia tam excelse matris romanus pontifex vrbanus sextus pio studio volens ampliare: festiuitatibus antiquis festiuitatem nouam superaddere decreuit: vt visitacionis eius memoria frequentaretur: qua post concepcionem verbi diuini cognatam suā elizabeth humiliter salutauit. Sperauit idem pōtifex: nec falli potuit/ quod contra virus pestiferū scismatis introducti: quo christiane plebis cōmunio dissoluta est/ et ecclesie militātis vnitas rūpebatur accepcior mediatrix apd̄ deū esse nequiuit q̄ ipsa que deum genuit vt dū festum visitacionis eius a clero et populo deuotis celebratur officiis/ dignetur eius pietas congrua voce afferre remedia: statum ecclesie reconciliando in fide et gracia salutari. Tu autem domīe. R. Exultat infans gaudiis ī spiritu helye/ cuius mater mirabilis fit compos prophecie. Celi manat deliciis introitus marie. V. Propter archam domini benedixit domui de us zacharie. Celi manat deliciis introitus marie. Lcō. iii.

Ut autem deuocius et attēcius ad idem festum celebrādum inuitaretur plebs fidelis/ prefatus pontifex romanus auctoritate apostolica statuit diem solennitatis sexto nonas iulii per singulos an-

nos celebrandum concedens piis huius festi cultoribus spe ciales indulgencias perpe- tuis temporibus duraturas Unde omnibus vere penitē- tibus et confessis/ qui matu- tinali officio seu misse aut ve spis eiusdem festiuitatis ī ec- clesia presentes affuerint: cen tum dies. Eis vero qui pri- me/tercie/sexte/none/ac com pletorii officiis interfuerint pro qualibet ipsarum horarum quadraginta dies. Illis au- tem qui per octauas eiusdem matutinalibus misse: vespa- rū ac predictarum horarum officiis interessent: singulis diebus centum dies de iniū- ctis penitēciis misericorditer relaxauit. Tu aūt domīe. R. Benedictā predicat senex por tam spei: vnde hoc vt veniat ad me mater dei Te loquēte iubilat Infans ventris mei V. Beata que credidisti: per ficientur q̄ audisti: ecce signū rei Te loquēte. Gl'ia pr̄i In fans. In secundo noctur. ān. Stat in regis dextera glorie regina vide regis filiā et aurē huc īclina. ps. Eructauit cor meū. ān. Dei tabernaculum quod ipse sacrauit ex te vite fluuium cunctis deriuauit. ps. Deus noster refugi. ān. Florida sterilitas senex vir- tuosa de te dei cītas dixit glo riosa. ps. Fundamenta eius. V. Specie tua et pulchritu- dine tua. Lectio quarta:

Viros igitur sanctos atque deuotos ad huius diei festi- uitatem celebrādam alliciūt tam auctoritas et euangelio- rum fides q̄ miraculorum cō cursus. Ex quibus tante solē nitatis materia cercior esse probatur: et efficacior in lau de prospicitur. Refert enim euangelista cōtinuo post an- gelicam salutacionem mariā virginem elizabeth cognatā suam visitasse personaliter: et benigne salutasse Inestima bilis namque et singularis hu militas: que menti marie fir miter adhesit et linguam vir gineam in huiusmodi vocem prorumpere fecit. Ecce ancil la dn̄i fiat michi/ ipsa quoque gressus eius dirigens/ hāc in montana cōscendere fecit ad salutandum elizabeth: vt hec eadem virtus et deo preberet obsequium et proxime consā guinie solacium exhiberet. Sic enim decuit vt angelorum domina per humilitatis et charitatis officium sponte se ministram exhibens omnem iusticiam per meritum adim

pleuit. Tu autē domine. R. Laudis cum preconio cultu singulari: letabat̄ cātico suo salutari. Cum pudoris lilio parens absq; pari. V℞. Nam debet ab omnibus generacio nibus beatificari. Cum pudoris lilio parens absq; pari. Lectio quinta.

Miraculorum eciam affuit gracia copiosa/ dum virgo venerabilis et femina sterilis ambe pregnantes occurrerūt sibi infancium ī vtero quos necdum partus ediderat multa noticia comperta est/ dum puer propheta domi num prophetaruz presentem exultando reuelauit/ qui ad huc sermone vocis predicare non valuit Mater quoq; pueri spiritu sancto repleta/ ma trem dei mariam prophetica laude confessa est/ fidem eius cum fecunditate cōmendans et florem cum fructu deuote benedictionis. His euidenter panditur incarnacionis mysterium/ cum sancta mulier elizabeth āgelice salutacioni conformem se reddit/ et tam egregie tam congrue perorā do proponit. Benedicta tu inquit inter mulieres: et benedictus fructus ventris tui Sic prophetauit femina sapiens celesti inspiracione preuenta: cognouitq; presencialiter adesse saluatorem/ cuius in vtero sensit gaudere precursorem. Tu autem domine miserere nostri. R. Christi sanctuarium spiritus sacrarium mater pietatis. Pregnanti solacium cognati sub sidium administrat gratis. V℞ Sic maria nobilis formam vere singulis dat humilitatis. Pregnanti solaciū cognate subsidium administrat gratis. Lectio sexta

Exultemus igitur in hac die tot et tam excelsa fidei nostre sacramenta debita vene racione recolentes/ in qua ce lebriter extollitur beate vir ginis marie matris dei gloriosa fecunditas. Aduentus christi hominis in carne predicatur: pueri exultantis no ua sunt preludia: et sancte mu lieris elizabeth gracia confir matur. O maria virgo piissi ma: quis potest digne tua re ferre preconia/ cuius singularis humilitas in angelica collocucione conceptum diuinum habere prome ruit. Cuius gratissima charitas in sancte cognate visitacione mirabilis apparuit/ cuius salutacio benigna/

puerū in ventre clausū exultare pdocuit: et matrē pueri prophetare fecit. Nemo sileat a laude tua cui9 materia mūdū replet vniuersū. Salutemus ergo te multiplices et immēsas tibi referendo gracias: tu nos visita p frequentes tuas et īnumeras mias vt tue beatitudini cōgaudētes: regni filii tui mereamur esse participes. Tu. R. Digna quā respiceret: cui9 cōcupiscceret dñs decorem. Se velut paupculā prebet et ancillam post matris honorē. V9. Nā virgo christifera grāz munera refert in datorē. Se velut Gloria patri. Prebet et ancillam. In. iii. noctur. ān. Per te mater oīs terra cantat noua cantica laudans q̄ pfecit deus in te mirabilia. ps. Cātate. i. ān. Per te lux est orta iustis et rectis leticia: syō audit et letat̄ cū iudee filia. psal. Dñs regnauit exultet. ā. Dū cepit virgo salutare senē piis vocibus/ missū suū salutare notū fecit dñs. ps. Cātate. ii V9. Adiuuabit eam deus. Secundum lucam. pmo ca

In illo tpe Exurgēs maria: abiit in mōtana cū festinacione in ciuitatē iuda: et intrauit domū zacharie et salutauit elizabeth. Et reliqua.

Omelia scti ābrosii. epi. L. vii

Morale est oībus vt q̄ fidem exigūt: fidez astruant Et ideo angelus cū abscondita nunciaret: vt fides astrueretur exemplo senioris femine sterilisq3 conceptū virgini marie nūciauit: vt possibile deo esse omne qd ei placuerit assereret Ubi audiuit hec maria nō quasi incredula de oraculo: nec quasi īcerta de nūcio: nec quasi dubitans de exēplo sed quasi leta pro voto: religiosa pro officio: festina pro gaudio in montana perrexit quo enī iam deo plena nisi ad superiora virgo cū festinacione conscenderet? Tu aūt. R. Felix parens et puerperiū q̄bus adest regina virginum. Ibi nequit esse periculū: vbi salus qui curat seculū. V. Gabrielem iuxta presagiū: tunc est natū multorū gaudium. Ibi nequit. Lectio octaua.

Nescit tarda molimina spiritus sancti gracia. Discite et vos sancte mulieres sedulitatem quā pregnantibus debeatis exhibere cognatis. Maria que ante sola in intimis penetralibus versabatur: nō a publico virginitatis pudor: nō a studio asperitas moncium non ab officio prolixitas itineris retardauit. In monta

na virgo cū festinacione: vir go officii memor: iniurie immemor: affectu vigente non sexu: relicta prexit domo. Discite virgines sacre nō circū cursare per alienas edes: non demorari in plateis non aliquos in publico miscere sermones. Maria in domo sera festina in publico. Mansit apud cognatā suam eciā tribus mensibus. Etenī que ꝑpter officiū venerat: inherebat officio. Mānsit mensibus tribus: nō ꝙ dom⁹ eā delectaret aliena: sed qꝛ frequēci⁹ videri ī publico displicebat. ℟ Gloriosa celoꝝ dn̄a spōsa regis et mater inclita celi melos/ mūdi fiducia Nostra clemēs audi precamina. ℣. Stella maris occasus nescia placa nobis mundi certamina. Vidici- (Nostra. Lectio ix. stis virgines pudorē marie: discite humilitatē. Uenit ꝓpinqua ad ꝓximā: iunior ad seniorem: nec solū venit: sed eciam prior salutauit. Decet enī vt quāto castior virgo tāto humilior sit. Nouerit deferre seniorib⁹: sit magistra humilitatis in qua est professio castitatis: est et causa pietatis: est eciā et norma doctrine. Contuendū est enī: qꝛ superior venit ad inferiorē vt inferior adiuuet. Maria ad elizabeth: xp̄s ad iohannē. Deniqꝫ eciā postea vt sanctificaret baptismū iohānis dn̄s venit ad baptismū. Cito quoqꝫ aduentus marie et presencie dn̄ice beneficia declarantur. Simul autem vt audiuit salutacionē marie elizabeth: exultauit infans in vtero ei⁹: ⁊ repleta est spū sctō. Tu aūt ℟. Regalis stirps virginē ob sui pulchritudinē rex sūmus adamauit. Clandestinū connubiū infans per matris vterum exultans reuelauit. ℣. Joseph noli. metuere qd̄ natum est a coniuge de spiritu manauit. Clandestinū. Glīa Jnfans. ℣. Ora ꝓ nobis sā cta dei. ℟. Ut digni efficia. Iste ℣. dicat quotidie ꝑ octauas In laud. ān. Scādit mōtes aurora grē: luce fulgens celestis glorie: iustis ferēs solem iusticie: diē mōstrat noue leticie. p̄s. Dn̄s regnauit. ān. Jn concursu matrū cū gaudio: preco paruus carens eloquio: seruus regē noscens in vtero: puer infans colludit puero. p̄s. Jubilate. Sener plena celesti munere/ rorē fusum cernens in vellere/ flammam ignis rubū non vrere. iesse virgā clamat florescere p̄s. Deus de⁹ meus. ān. Sal-

uatoris cõceptus panditur: virgo pura mater efficitur: benedicta predigne dicitur/ in qua vite fructus erozitur. p̃s. Bñdicite. ãn. Mater pia plena virtutibus deum laudat feruore spũs ipsi psallens cũ letis vocibus/ qr respexit ancillã dñs. p̃s. Laud. cp̃z Ego mater pulchre dilectionis. ỹ

O Salutaris fulgẽs stella maris: generans prolẽ diuitatis solẽ: mater honorum clemẽs famulorum: suscipe votũ
Congratulamur et tuas conamur: canere laudes que deo congaudes: sz nõ condignis p̃ ualem⁹ hymnis: dicere totũ
Quã veterana traxit ĩ mõtana: gressu festinã rosã matutinam: tibi iubilamus et cõ celebramus: hec tua festa.
Vocẽ rachelis exaudi de celis: que te nunc orat filiosq̧ plorat: potens regina gracia diuina: pelle molesta.
O mediatrix: orbis reperatrix: laus angelorum: salus ĩfirmorum: flos feminarum: hostẽ animarum: reprime seuum.
Sit bñdicta trinitas inuicta/ p quã beata virgo coronata/ meruit frui fructu ventris sui/ nunc et in euum. Amen. ỹ. Elegit eã deus. ãn. Redẽptor rex israel venit in virgine: repletur elizabeth sacro spiramine/ prophetat puerulus in ventre ordie mirãda fit nouitas laus tibi dñe. or. vtš. vl. or.

O Mñps sẽpiterne deus q̇ ex habundancia pietatis beatam mariam filio tuo impregnatam ad salutacionẽ elizabeth inspirasti: presta q̃s vt per eius visitacionẽ donis celestib⁹ repleamur et ab omnibus aduersitatibus eruamur. Per dominum. Nulla fiat mẽoria de sctis. Ad primã. ãn. Scandit. p̃s. Deus in nomine. Ad. iii. ãn. In cõcursu. p̃s. Legem pone cp̃m. Ego mater. ℟. Diffusa ỹ⁹. Specie tua et. Ad. vi. ãn. Sener. p̃s. Defecit. Capitulũ

Surge propera amica mea columba mea/ formosa mea et veni iã hyemps abiit et recessit: flores apparuerũt in terra nostra/ tẽpus putacionis aduenit. ℟. Specie tua. ỹ. Adiuuabit eam. Ad. ix. ãn. Mater pia plena. p̃s. Mirabilia. Capitulum.

Veni colũba mea ĩ foraminib⁹ petre ĩ cauerna macerie/ ostende michi faciẽ tuã: sonet vox tua in aurib⁹ meis/ vox enim tua dulcis est et facies tua decora. Deo g̃. ℟. Adiuuabit eam. ỹ. Elegit eã deus. ẽc. Ad scdas vš. ãn. Scandit montes. p̃s. Dixit

dñs. ℣ celi. pi. de sctã maria. Caplm Ego mater pulchre. ℟. Felix parens. ℣. Festũ matris. ℣. Elegit eam deus ãn. Exultat virgo virginũ in deo salutari/ cõfortãs semẽ abrahe gr̃a singulari/ qd patrib9 promissũ est in fide regulari/ verbum de celo missũ est in radio solari. p̃s. Magt Memoria sub silẽcio de apostolis cũ hac. ãn. Petrus apostolus. ℣. et cum ista or̃one. De9 q̇ hodiernũ diẽ. Mẽoria de dñica si cõtigat ꝯple. dicat vt̃s. i. v̄s. ℣ quotidie qñ fit seruiciũ de octa nisi in festo sancti martini sancti palladii ep̃i et trãslacione sancti thome martyris. Tunc ad ꝯpl. dicatur. ãn. Miserere. sup. p̃s Cũ inuocarem. ℣c hy9. Saluator et in fine. hymni. dica. Deo patri. ãn. Lucẽ tuã dñe Quotidie infra octa. fiat seruicium de visitacione cum regimine chori nisi festum. ix. l. intercurrat. Ad mat. Inuit. hymnus. añe. et psal. sicut in prima die. ℣. ℣. ℟. secundum ordinẽ nocturnoꝝ ante laudes. ℣9. Ora pro nobis. ℣c. In laudib9 hec sola. ãtipho. Scandit montes. p̃s. Dominus regnauit. Capitul. hy9. et. ℣9. sicut in die. ãn. sup. p̃s. Benedictus. et. Magnificat. dicantur. vt̃s. Ad primas vesperas dicebãtur quando fit seruiciũ de octa. tñ quãdo fit seruiciũ de aliquo sancto tũc ad memoriã de octa. dicãtur añe de noct. sicut in festis trinitatis et corporis christi.

Et notandum est ꝙ in festis translacionis sancti martini et sancti thome martyris fiant medie lectiones de apostolis et nichil de octa. nisi tãtum memoria: sed in festo sãcti palladii epyscopi propter dup̃. festum eiusdem nichil fit et de octa. visitacio. seu apostoloꝝ nisi tantum memoria Notandum est ꝙ in festo sãcti martini et in aliis festis. ix. lectio. infra oct. visitacio. beate marie contingentibus dicantur vespere et matutine de sancta maria extra choꝝ sicut extra octa. eiusdẽ. Scda die infra oc. Lcõ p̄ma

Sacrosancte militanti ecclesie congruum rectũqꝫ visum est/ vt que regine celi gl̃iose dei genitricis marie visitacionis graciam in sue tribulacionis ãgustia cogitur exorare: piissime visitacionis illius: qua salutauit elizabeth festiuitatem debeat celebrare. Si enim preces maiestati eius venerabilius offeruntur: vt ex antiqua beni=

uolencie decantacione sua be niuolencia congrue est captā da. Magna hec festiuitas domui zacharie iocundissima fuit. Et tanto nobis iocūdioꝝ esse deberet quo ipsius ineffabilem humilitatem virginitatisqꝫ suauitatem in ea specialibus celebꝛamus. Tu.

Ria de ꝑmo noc. Lectio. ii.

Exurgens maria abiit ī mōtana cum festinacione/ abiit gēma virginum: matrū gloria/ mulierum decus: a quietis vallibus: a thalami diliciis/ ad laboꝛes in mōtibus/ fons affluēs in mōtana ascēdebat. Nūquid non sūt dilicie virginitatis: decus cū munere fecunditatis/ humilitatis: insigne caritatis. Fauus distillans: mīe viscera plenitudo gracie singularis sancte seni elizabeth/ sanctis āgelis. speciosa facta est et suauis. in huiusmodi deliciis suis sācta dei genitrix. Mōs myrrhe: mons thuris: cuius iusticia sicut montes dei: montes scandit coꝛpoꝛe et non minꝰ mente conscendit. Lectio. iii.

Certe non vanis aspectibꝰ non ociosis fabulis intendebat/ sed piarum meditacionū sursū actionibus deuotis oꝛacionibus: et vniuersarū virtutū exerciciis quas pigmentariꝰ celestis ī ipa cōmiscuit/ vt fragrās virga fumi ex aromatibus ante cōspectū dñi iugiter ascēdebat. Strenuitatis indiciū: pꝛudēcie circūspectio: virginalis erubescencia notātur cū ānectitur/ cū festinacione. Foꝛtitudinis donū ipsa habuit/ qn̄ abrupta mōciū festinanter ascēdit. Pꝛudencie circūspectionē aduertimus/ qn̄ vagis nō est vsa discursibus: sed sedula ceptis institit deuotis opibꝰ virginalis eciā erubescēcia ī ipa clarescit: qꝛ diu in publico videri noluit. Tercia die de trāslaciōe scti martini et mcd. l. de octa. visitacionis et tantū memoꝛia de aplis. Oꝛacio.

Deus qui pplo tuo eterne salutis beatū martinū ministrū cōcessisti pꝛesta q̄s vt qui executoꝛ mādatoꝝ tuoꝝ extitit ī terris ītercessoꝛ noster semper esse dignetur in celis. Per dominū. Lectio. i.

Beatus martinus cū adhuc ad epatū turonice eccl'ie peteretur: ꝗ exire a monasterio suo defacili nō posset quidā simulata vxoꝛis sue infirmitate rogauit eum exire vt eam visitaret/ tūc raptus licet inuitꝰ oīum cōsensu eps cōsecrat'. Sūpto autē epatu eadem in coꝛde eius humili-

tas: eadē in vestitu eius vilitas erat que prius. Sicque epi dignitatē īplebat vt virtutē monachi nō desereret. Lcō. ii

Anno sexagesimo quarto post trāsitū btī martini/ beat⁹ perpetu⁹ predicte sedis epūs/ corpus beati martini trāsferre disposuit. Cōuocatisque vicinis abbatibus et clericis cū hoc in kalēdis iulii agere vellēt: vigilata prius vna nocte: per totū diē laborātes nichil proficiebāt. Tūc quidā ex clericis ait. Scitis quia post triduū natalis epatus eius est/ et forte in hac die nos transferre se admonet. Tu. lc. iii.

Quarto aūt die accedentes nō valebāt mouere sepulchrū Pauore aūt oēs exterriti vasculum terra cooperire cogitabant tūc apparuit eis venerāda canicie senex/ dicens se esse abbatē: et ait. Quid turbamini et tardatis/ nōne videtis beatū martinū astātē vobis iuuare patū: si man⁹ apponatis. Et iactās palliū/ posuit manū cū aliis ad sarcophagū. Qd ptinus cū sūma leuitate cōmotū in locū quo nūc honoratur/ cum hymnis dn̄o annuente perducitur.

Post hec requisitus senex nec exire visus est: nec ibi inueniretur. Medie lectio. de octa visitacionis. Lectio quarta.

Et intrauit domū zacharie felix zacharie domus q̄ tāta hospite letari pmeruit. Felix domus: vbi est congregacio sctōꝝ feliciū. Felix nāque elizabeth/ felicior iohānes felicissima maria/ sed iesus felicitas eterna: et salutauit elizabeth: festinat sctā senex in obuiā puelle: sed leticie mater sereno vultu puris manibus et deuotis eam arripuit amplexibus. Lectio quinta.

Dulci voce iocūdoque eloquio fauo labiorum distillāte melliflua eā salutacione preuenit. Fons melleus scaturiēs in vtero/ riuos melifluos intus habuit/ et exteri⁹ melleā labiis virgineis dulcedinem deriuauit ex charitatis feruore fiebat/ vt salutacionem tante salutis effectiuam non differret. Et factum est vt audiuit salutacionem marie elizabeth/ exultauit infās in vtero eius. Tu aūt. Lctō. vi.

O vox vere salutacionis/ vereque salutis: in hac voce salutifera curatur infantulus a reatu peccati originalis ante temporis vsū accepit sanctificacionis donum. Spiritusancto afflatur christum intuens indicibili repletur gaudio. In gestu exultacio-

nis membra infantula robo rantur. Quid mirum: si ĩ vte ro matris verbi multa fuit efficacia? Vere propheta et plusq̄ propheta: qui in matre prophetat Vere tunc lucerna ardens et lucens: quez sic preoccupauit flamma celestis: vt iam christi sentiret aduentum. qui nec sentire po terat vel seipsum. Tu autem dñe. Tres vltime lectiones de exposicione euangelii. Secundum lucam xii. ca.

In illo tempore Dixit iesus discipulis suis. Nolite timere pusill9 grex: quia complacuit patri meo dare vobis regnū Et reliqua. Omelia beati augustini episcopi.

Pusillum Lectio septima gregem electorum: vel ob cō paracionem maioris numeri reproborum: vel pocius ob humilitatis deuocionem dominus nominat: quia videlicet ecclesiam suam quantalibet numerositate iam dilatatam: tamen vsq̧ ad finē mūdi humilitate vult crescere: ⁊ ad promissum regnum humilitate peruenire. Tu autē do mine misere. Lectio octaua.

Ideoq̧ eius labores blande consolatus: quia tantum re gnum dei querere precepit/ et idem regnum a patre dandum complacita benignitate promittit dicens. Vendite que possidetis: et date elemo sinam. Tu autem. Lectio. ix.

Nolite inquit timere Ne ꝓpter regnum dei militantibus huius vite necessaria desint/ quineciam pocius possessa propter elemosynam vendere hortatur. Quod tunc di gne fit: quando quis semel ꝓ domino suis omnibus spretis: nichilominus post hoc la bore manuum vnde et victū transigere: ⁊ elemosinam da re queat/ operatur. Unde glo riatur apostolus dicens. Argentum et aurum aut vestem nullius concupiui: ipsi scitis quoniam ad ea que michi opus erant: et his qui mecum: subministrauerunt manus iste omnia. Ostendi vobis quoniam sic laborantes opor tet suscipere infirmos. Tu Cetera oīa de cōi vnius con fessoris et pontificis. Quarta die Lectio prima.

Nimirū nou9 ille ignis qui recens elapsus e celo per os gabrielis in aurem virginis intrauerat: rursum per os virginis ad iohannis ma tris aurem introiuit ad paruulum/ et ab ea hora vas electionis sue spiritus sanctus impleret: et lucerna christo do

mino pararetur. Tu autem domine. Lectio secūda

Huit ergo tunc lucerna ardēs: sed interim adhuc sub modio donec super candelabrum poneretur vt luceret omnibus qui in domo sunt ecclesie. Solum adhuc illuminare potuit modium suū intra matris viscera constrictus sed lux erat mundi quādo de hoc modio erat educt9 O magnū pietatis sacramentum in ipso motu exultacionis erat reuelatum dum latebat ardens lucerna sub tali modio totum mundū paulo post illustratura fulgoribus caritatis Tu autem dñe. Lectio tercia.

Et replēta est spiritu sancto elizabetht Consolari: confortare et opem salutis ei conferre aduenerat virgo pia. Et ecce in prima obuiacione repletur spiritu sancto christū tacito expectatum desiderio cernit adesse presentem: et ei9 genuisse conspicit precursorem. qui oculos aperuit filii: oculos apperuit et matris: vt et ipsa cerneret quid filii exultacio designaret. Et si senē tedeat grauidari/ quid est ꝙ tanto inhabitāte paraclito/ et in tantarū nouitatum gaudiis leuiter non feratur. Clamauit voce magna et dixit. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus vētris tui. Tu autem do. ¶ Quinta die de solennitate diui palladii pontificis et scotorum apostoli super psal. feriales ān. capitu. ℟. hym. omīa de communi vni9 confesso. et pōtificis. Oracio.

Deus qui scotorum populo beatum palladium pontificē et fidei catholice apostolum pariter et doctorem prouidisti/ concede nobis quesumus ipsius interuentu tuam ineffabilem consequi misericordiam et vita te mediante perfrui sempiterna Per dominum. Deinde fiat memoria de octauis apostolorum petri et pauli cum hac ān. Gloriosi apostoli/ colunne ecclesie veritatis precones/ lāpades ardentes/ vos igne sancti spiritus fugatis errorū tenebras mundū illuminastis intercedite ꝓ nobis ad dñz q̇ vos elegit. ℣. In omnem terram. Oracio. Deus cuius dextera beatum petrum apostolū ambulātē in fluctib9 ne mergeret. Deīde fiat mēo. de oc. visitacionis vt decet. Ad matuti. Inuita. hym. ān. capitu et ℟ia omnia de cōi vni9 cōfessoris et pontificis. Lctō. i.

Palladius pontifex egregius ex egipciaca gente illustris ortꝰ natalibus sub diuo Euagrio monacho viro religiosissimo q̇ duoꝝ machorioꝝ discipulꝰ esse ferẽ/ dū iuueniles ī eū expugnarēt anni sub religiosorū habitu et norma sancte ⁊ deuote militauit: sub cuiꝰ dicione ⁊ regula xp̄iana enūciare fidē didicit ⁊ cognouit/ qui paulo post eius propter vitā approbatā ab angelo assūpto oraculo cōmilitonibus dixit: opportunum nāq; est si illū quē predicamus insequi voluerimus nos ea que didiscimꝰ aliis in ipsius honore qui hec singula nobis subministrat palam edocere et que circa huiusmodi fidem minꝰ intelleximus fideliter ab aliis discendo inuestigare. Tu autē. Lectio. ii

Admonitu vero prefati angeli ex egipto romā venit vbi a celestino papa plurimū ī p̄cio habitus est et reputatus/ qui ob eius tūc vite sanctitatem a dicto beato celestino in ep̄m spiritus sancti gracia institutus est/ beatꝰ interea celestinus dei feruore ductꝰ cupiens ortodorā ampliare fidē diuino munitꝰ suffultu apd scotos eugenii huiꝰ nois scdi regis scotoꝝ imperii sui anno vndecimo nostriq; saluatoris iesu xp̄i anno quadrigentesimo vicesimo quarto beatum palladiū quē nuper ordinauerat antistitē ⁊ fidei militē persuasit vt scotoꝝ genti romanā catholicāq; fidem predicaret. Tu autē. Lectio. iii.

Quibus cū omni humilitate quā enarrare phas est annuens vltro consensit secūq; acceptis monachis nonnullis aliisq; pluribus viris vite approbatissimis deū timētibus versꝰ scociā (diuinā in hunc qui sequitur modum de latere accipiens legacionem) profectus est/ in tui apostolatus sortē scotorū regnū suscipe opusq; fac euangeliste potens est enim deus vt augeat tibi graciam. Tu. Lctō. iiii.

Taleq; dicto beatissimo celestino palladiꝰ ep̄us suis cū cōmilitonibus viris clarissimis maris grandia pericula minime formidantibꝰ in scociam peruenerunt ante quorum aduentū scotorū gens p̄fata/ per marcū et dionisium viros religiosos xp̄i in magnam partem habebāt fidem romano presidente imperio victore huius nois primo q̇ pro xp̄i nomine duruȝ subiit martyrium/ habētes fidei doctores vt sacramentorū mi-

nistros presbiteros et monachos primatiue ecclesie soluz modo sequētes ritū et cōsuetudinē de cuius historii testimonio sequit carmē. Christi transactis tribus annis atqz ducentis Scocia catholicam cepit inire fidem. Roma victore pmo papa residēte. Principe seuero martyr et occubuit. Tu autem. Lectio quinta

Regnante inclito principe eugenio scotorū rege superillustri qui beatū palladiū cuz illis eū cōcomitantib9 gaudēs honorifice suscepit. Tradidit nāqz eidē possessiones varias et habitandi māsiones aliaqz vite necessaria qui cū suis sequacib9 p totum regnū predicantes et euāgelizātes verbū dei enūciauerūt/ eūtes vero p vniuersā scociam vsqz ad culros perueniūt quo in loco beat9 palladi9 sanctū reperit seruanū virū deuotū mansuetū et piū quē ei9 exigentib9 meritis catholicum iuxta romane ecclesie morem rite ordinauit episcopū et in eadem fide diuinit9 informauit: qr tanti genti ministeria et ecclesie dogmata solus īpēdere minime sufficiēs extiterat sanctū dei seruanū in omni scotorz gente suum cōstituit suffraganeum. Tu. Lctō. vi

Deinde cū vicinas plustraret prouīcias verbū vite et ecclesie dogmata salutaria perdocuit. Festa simul et eorūdē solēnitates obseruari ac sacramenta ecclesiastica ministrari et decenter recipi instituit/ ecclesias cōsecrauit vestimentis sacerdotalib9 modū imposuit/ et ab eisdem horas canonicas dicēdas prout ecclesia instituebat romana solēniter iussit Sacerdotes et alios in ecclia dei ministros ordinauit: pctā cōfiteri sacerdotib9 pdicauit: et plurima ī de miracula p eū quotidie fiebant: in tantū qp tot9 popul9 tanqp a deo missū celit9 habebant et venerabant. Interdū inter cetera sua magnifica gesta cū ternanus pōtifex nasceret ab obstitricib9 debilis nature esse iudicaret: qp de ipsius vita plurimū dubitarent sic qp ecclie deferri p sacramento baptismatis recipiendo plurimū formidarent affuit: et tūc btūs palladius qui aquā vnde puerū baptizaret nō haberet facto crucis signaculo in terra euulso cespite fons indeficiēs saliētis aq corā cūctis ebuliuit ī q loco spūs scti noīe īuocato beatū puerū baptizauit Nomen eidē imponens ternanus qui

postea vt preceptorē suū ꝛ pa trem in cūctis viuēdi modis insectat⁹ est/ tandē btūs pal ladius variis ꝑ eūdē miracu lis diuinit⁹ ostēsis ānoꝝ ple nus apud lāgforgund ī mer= nis in pace requiescit beata. Eu. Scdm matheum. xv. ca.

In illo tpe Dixit ies⁹ di= scipulis suis parabolam hanc. Homo quidē peregre ꝑ ficiscēs vocauit seruos suos/ et tradidit illis bona sua. Et reliq. Omel. haymonis. l. vii

In similitudinib⁹ quas ad ignoranciā nostrā instruen= dam dn̄s proposuit/ sollicite considerandū est: quia sic q̄= dam ad nostrā proponūtur ammonicionē vt specialiter ad ipsum dei et hoīm ꝑtineāt mediatorē. Qd in hui⁹ lectio nis serie cōprobatur cū dicit Homo quidē peregre profici scens vocauit seruos et tradi dit illis bona sua. Homo enī iste per similitudinē dn̄s ies⁹ xp̄s accipiendus est: q̇ cum sit deus ante secula: homo fact⁹ est ī fine seculorum. De quo scriptū est/ homo fact⁹ est in ea et ipse fundauit eā altissi= mus. Iste autē homo ꝑegre profectus est qn̄ carnē suam quam ex hominibus assump sit: ascendendo in celum ele= uauit/ ex eo enim tēpore quo primo homini dictū est. Ter= ra es et in terrā ibis/ loc⁹ pro prie carnis terra est. Sed iste homo peregre ꝑfect⁹ est/ quia caro quā assūpsit/ non corru pcionem vidit/ sed post resur rectionē ī celos ascēdit. l. viii

Huius hoīs serui homines sunt/ quos sibi ad seruiendū seqꝫ laudandū racionabiles condidit. Huic autē hōi ser= uire sūma libertas est/ ab ei⁹ seruitute recedere turpissima seruitus est. Huius esse seruuꝫ gloriabatur paulus cū dice= bat. Paulus seruus xp̄i iesu. Et iteꝝ gracias ago deo meo cui seruio a ꝑgenitorib⁹ me= is: et psalmista. Ego seru⁹ tu us et filius ancille tue. Et ite rum Seruus tu⁹ sū ego. Bo= na autem huius hoīs/ spiritu alia dona sūt id est virtutes anime/ q̄ de hui⁹ bonitate sūt nate/ et illi⁹ largitate nobis collate/ qualis est charitas/ pax. paciencia. humilitas. ca stitas. sobrietas/ ꝛ his similia Ergo peregre ꝑfectur⁹ voca tis seruis tradidit bona sua. quia spiritualib⁹ spiritualia dona concessit. Ei quia eadeꝫ dona nō oēs equaliter accipi unt/ sed scdm dātis distribu= cionem ali⁹ plus alius min⁹ proficit et ideo recte dicitur. Et vni dedit quinqꝫ talenta:

alii autem duo. alii vero vnū vnicuiqꝫ secundū ꝓpriā vir tutem et ꝓfectus est statim. Sicut talentū Tu. Lctō. ix. apud āntiquos variis modis liberabatur/ ita dona spirit⁹ sancti diuersa sunt iuxta acci piencium merita/ nō in se sed in aliis qui ea accipiunt. Nā vt ab vno dn̄o diuersa dona seruis dantur/ iuxta illud qđ ait apostolus Alii quidē per spiritum datur sermo sapien cie/ alii autem sermo sciencie scđm eūdem spiritum: alteri fides in eodē spiritu: alii gr̄a sanitatū in vno spiritu: alii operacio virtutū: alii ꝓphe- cia: alii discrecio spirituum: alii genera linguarū: alii in- terpretacio sermonū. Hec au tem oīa operatur vnus atqꝫ idem spiritus diuidens singu lis prout vult. In quinqꝫ er- go talentis quīqꝫ sensus cor- poris designantur/ per quos exterior homo regitur. visus videlicet: auditus gust⁹. odo ratus. et tact⁹: in duob⁹ autē intellect⁹ ꝛ operacio designa tur. Et vnius talenti nomīe intellectus solūmodo expri- mitur. Tu autem. In laudi. horis et ad scđas vespe. om- nia de cōmuni vni⁹ confesso. et pontifi. sed cum memo. ad matuti de apostolis cū hac ā.

Isti sūt due oliue. ℣⁹. Annū- ciauerunt opera dei. orō De us cuius dextera. Deinde fiet memo. de octa. et de transla- cione sancti thome martyris

❡ Sexta die de translacione sācti thome marty. sup psal. feria. Ad vespe. oīa de cōmu- ni vni⁹ mar. et pōtifi. cū hac

Deus q̇ (oracioē. Orō nobis translacionē be ati thome martyris tui atqꝫ pontificis celebrare cōcedis: te supplices exoram⁹: vt eius meritis et precib⁹ a viciis ad virtutes: et a carcere transfe ramur ad regnum. Per dn̄m Deinde fiet memo. de octa. visitacionis scđꝫ ordinē quo supra ī noctur. et de apl̄is cū hac ān. In regeneracioē. ℣⁹. Annunciauerūt opera. Orō. De⁹ cuius dextera beatū pe- trum. Ad ꝯpleto. oīa fiant si cut ī festo trinitatis. Ad ma tuti. et ad alias horas omīa fiant de cōi vni⁹ martyris ꝛ pontificis cum capitu. ānis

Ōet respōso. eiusdē. Lcō. i Gloriosissimi martyris thome trāslacionē fr̄es cha- rissimi: dignis ī dn̄o laudib⁹ recēsētes pie mētis affectu pē semus: que quasi felici p̄sagio in ipsius trāslacione concur- rebant. Anno igit̄ quīquage simo a passione sua: ei⁹ trās-

lacio adimpleta est. Hic enim ānus iubileus est/ id est remissionis. Unde honori9 papa tercius accessuris ad solēnitatē trāslacionis eius annuatim remissiones tales ꝯcessit: quales retroactis tēporibus nusꝙ meminimus romanos pontifices indulcisse. Lcō. ii.

Ad memoriā reuocem9/ ꝙ die martis translacio īpleta est: die enī martis multa specialiter ꝓuenerūt. Die igitur martis nat9: die martis ī exiliū act9 est: die martis apparuit ei dñs apud pōtiniacum dicēs/ thoma thoma glificabitur in sāguine tuo ecclesia mea. Die martis ab exilio reuers9: die mart3 occubuit. l. iii

Qualiter trāslacio ei9 īpleta est audiamus: venerabilis pater stephan9 cātuarieñ eṗs richardus salisberieñ epūs: ⁊ walter9 prior cōuēt9 eiusdē loci/ cū hymnis et cāticis spiritualibus ad sepulchrū inclinato iam die ꝑuenerūt/ ⁊ totā noctē q̄ diē trāslaciōis ei9 precessit/ in vigiliis et orōnibus agebant. Medie lectio. de octa. visitacionis. Lcō. iiii

Mulier graciosa īuenit gloriā deuotissime visitacionis officiosissime preuenientisꝗ salutacionis: glīam digne ꝓmeruit vere laudis. Que seve lut vnā de ceteris mulierib9 ostēdebat/ q̄ et quāta erat digne spūs sāctus declarabat. Clamauit voce magna: non tā clamosa ꝙ deuota: nec solū ad intēcionē loquētis referēdū est ꝙ dr̄ voce magna: sed ꝙ verba magni mysterii ꝓlatura esset insinuat. Magna enī vox aliqd magnū sētire demōstrat: magna eciam voce dicēda est vsa fuisse: qr illā vocē cū magna cordis exultacione ī cōmēdacionē magne v̄ginis ꝓferebat. Bñdicta in v̄ginib9/ q̄ bñdici sp optabat. Offerent regi v̄gines sed post eā. Nā sibi vendicat ipa ꝓmatū/ si rerū ꝓ̄cia de caritate pēsam9: q̄ ꝓma ī terris ꝓposuit āgelicā vitā ducere sup oēs est Hec ē q̄ sola sñ exēplo illibatā deo vouit sctimonie puritatē. Que eciā puritas v̄ginitati illi valeat cōparari/ q̄ tā aliena ab oī īpuritate inuēta est vt digna iudicaret q̄ sacrariū spūs scti et dei vnigeniti fieret habitaculū. l. v.

Hec ē illa speciosa rosa cui9 carnē deus esse mūdicie indicauit: ꝙ eā sue diuine puritati vnire nō desperit. Proinde nouū illud cāticū quod solis dabitur in regno cantare virginibus/ ipsa regiā virginu3 virginitatis primitiua est

pre ceteris cātatura. Benedi cta et in mrib9: in qua eue ma ledictio mutata est/ que sola a generali maledictione libe= ra/ sine iniquitate/ sine corru pcione spū sancto superueniē te cōcepit. sine grauamine tulit sine dolore filiū pturiit. l. vi.

Quod si attendimus cuius mater que iam patuit lingua eciā si angelica sit dignis ex= tollere laudibus matrem dei non sufficit. Optima virgo virginitas fecundata marie preuilegiū est nō dabitur al= teri/ qz non auferetur hoc sin gulare ab ea in eternū. Bene dicta tu in mulieribus que so la ī qua virginitas et fecūdi= tas obuiauerūt sibi. Magnū est esse virginē sed longe am plius per oēm modū maius est esse dei matrem hoc vnū est/ quia nullam similē/ visa est/ nec habere sequētem: gau diū matris habens cū virgi= nitatis pudore/ qz sola sine ex emplo placuit genitrix virgo genitori suo. Lectio. vii. abs qz exposicione euangelii.

Post mediā noctem quatuor electi ad hoc sacerdotes ad se pulchrū accedētes: sctissimū ipsius caput cum honore le= uabant et cum deuocione sin gulis deosculandum offere= bāt. Tūc archiepyscopus/ et ceteri oēs ī aspectu delectati su mentes preciosas reliquias/ in quadā capsa reposuerūt: et eā ferreis seris firmantes: in locū honestū detulerūt vsqz in diē trāslacionis solēniter faciende. Tu aūt. Lectio. viii

Adueniente igitur trāsla= cionis die pñte maxima mul titudine tā diuitū qz pauperū pādulphus apostolice sedis leg atus cantuariensis et remensis archiepi: epiqz et abbates cū co mitibus et baronibus pdictā capsam pñte rege henrico ter cio: super humeros suos susce perunt/ et in loco vbi nūc ho noratur cum omni gaudio collocauerunt. Tu aūt. l. ix.

Beatus itaqz martyr signis et miraculis preambulis: co mitātibus et sequentibus: to tā sue translacionis solenni tatē adornauit: cecis ad visū surdis ad auditum/ mutis ad loquelam: et mortuis ad vi= tam restitutis. Cōsūmataqz est hec translacio anno domi ni gracie millesimo ducente= simo vigesimo: nonas iulii: hora quasi tercia/ a passione ipsius martyris anno quin= quagesimo. Tu autem dñe.

Si dies dñicus ifra. octa. eue nerit et vacauerit a festo. ix. lectio. hoc modo fiat seruiciū Ad primas vesperas. ātipho.

Scandit. ps. Dixit domin⁹. et ceteri. ps. Cetera omnia sicut i prima die pter. R. qd nō dicetur. Mēoria de dñica de trinitate et pcessio ante crucem. In redeundo de omnibus sanctis. an. Saluator. v. Letamini. or. Infirmitatē. Ad mat. Inui. p⁹. a. ps. v. et R. sicut in pma die dicāt. lc. i

Postq̄ summi regis nūcius salutiferum illud aue deferēs elizabeth cognate mirificum conceptū regie virgini itimasset/ exhilarata et gaudio et feruore charitatis accēsa. Exurgens abiit in mōtana cum festinacione exurgens inquit a quiete videlicet sancte contemplacionis sui dilecti āplexibus spiritualibus sponsum suū nichilominus in sinu ferens ipsoq̄ suggerente. Hec speciosa amica trinitatis de suo thalamo/ colūba pudicicie prope rat de cauerna: non sine angelice comitatu milicie: vt pium officiū charitatis persolueret: omnemq̄ iusticiam angelorum dña adimpleret. l. ii

Uirgo olim patribus celit⁹ promissa portans illud preciosū depositū/ portās onus leue: portans a quo portabatur/ de cubili iam innotescenda mundo processit: et post umbrā legis quasi noui tpis gracie aurora cōsurgens: solecq̄ iusticie montes illustrās diem salutis aduenisse monstrauit. Et intrauit domum zacharie. Hec domus dñi/ tēplū dei/ sacrariū spūs sancti. Et ipsius diuinitatis non solū spūali: verūeciam corporali gloriosa habitacione repletū. Hec est archa noui testamenti ipm continens testatorem/ que domum zacharie intrauit. Tu aūt. Lectio. iii.

O q̄ felix hec domus: multo namq̄ felicior ad eius benedicēda introitū q̄ domus olī ab eodem ad veteris huius figure ingressū. Sctā et immaculata virginitas in maria: salutauit elizabeth/ pulchrū erat et dignū omni admiracione spectaculū tā eminētis atq̄ amantissime cognaciōis deuotum intueri occursum. Salutacionis obsequio preuenit seruam dña/ seniorem puella plena celesti dulcedine cognatam dulciter amplexatur/ gaudiū matris habēs cū vginitatis decore: matri pie congratulatur sterili/ pro miraculose fecūditatis honore lc. iiii.

Benedictus fructus in quo benedicende sūt omnes gentes/ qui est super oēs deus benedict⁹ in secula/ ani

marū esurienciū et sicienciū iusticia ipsorum quoqȝ angelorū esca et portus ex cuius benedictionis pulchritudine tu accepisti a ceteris mulieribus longe differencius. Ideo benedicta in mulieribus/ quia ipse te preuenit in benedictionibus suauissime dulcedinis. Singularem in mulieribus consecuta es benedictionem vt sola sis virgo fecūda mater: non cuiuscunqȝ sed dei. Nec eue maledictioni subiacens aut legi/ grauida sine grauamine/ et pariēs sine dolore. Tu aūt dñe. Lectio. v.

Et factū est vt audiuit salutacionē marie elizabeth exultauit infans in vtero ei⁹. Iocūda vox: eloquiū dulce: qđ exultare fecit in gaudio quē materna viscera claudunt. Mater salutat matrem/ sanctificat infans infantem xp̄s baptistam iohannē in spiritu sancto baptizabat. Johānes vero precursoris officiū: qđ voce non poterat exultacionis gaudiis exhibebat. Et repleta est spiritu sancto elizabeth: mox supra rē mirabilē virginis dignitatem diuinā qȝ presenciā expauescens clamauit voce magna et dixit. Unde hoc michi vt veīat mater domini mei ad me. Tu autem domine. Lectio sexta.

Non est hoc michi a me famula tua/ vt fatigeris et īueteratam visites peccatricem sed ab ineffabilis tue dulcedinis humilitate. O veri ligni vite celestis plāta preciosior cunctis sanctior vniuersis/ que sola inueniris digna fructum salutis portare. Desponsauit te vir iustus: sed adamauit te dominus meus et clandestinum illud connubium sub vmbracione deprehendit. Ecce enim vt facta est vox salutacionis tue in auribus meis diuino fulgore illustratus est venter meus: et tui fructus dulcedinē sēciēs tuiqȝ vernantis flosculi pulchritudine delectatus o paradise dei exultauit ī gaudio infans in vtero. Tu autem domine miserere nostri.

Secundum lucam. i. capło.

In illo tempore. Exurgens maria abiit in mōtana cum festinacione in ciuitatem iuda. et intrauit in domum zacharie. et salutauit elizabeth. Et reliqua.

Omelia beati Ambrosii episcopi. Lectio septima.

Morale est omnibus vt qui fidem exigunt: fidem astruant. Et ideo angelus cū abscondita nunciaret

vt fides astrueretur: exẽplo senioris femine sterilisq; con ceptũ virgini marie nũciauit vt possibile deo omne qđ ei placuit assereret. Ubi audi- uit hoc maria: nõ quasi ĩcre- dula de oraculo: nec quasi in certa de nũcio: nec quasi du- bitans de exẽplo: sed quasi le ta pro voto: religiosa ꝓ offi cio: festina pre gaudio: ĩ mon tana perrexit. Que enĩ iam deo plena nisi ad superiora cum festinacione conscende- ret: qr nescit tarda molimi- na spũs sancti grã. Discite et vos mulieres sedulitatẽ quã pregnantib9 debeatis exhibe re cognatis. Maria que ante sola ĩtimis ĩ penetralib9 ver- sabatur: nõ a publico virgi- nitatis pudor: non a studio asperitas monciũ: nõ ab of- ficio plixitas itineris retar- dauit. In montana cũ festi- nacione: vgo officii memor: iniurie ĩmemor: affectu vrgẽ te non sexu: relicta domo per rexit. Tu autem. Lectio viii

Discite virgines non circũ cursitare ꝑ alienas edes: non demorari in plateis: non ali quos in publico miscere ser- mones. Maria in domo sera festinat ĩ publico: mãsit apđ cognatam suã tribus mensi- bus. Etenĩ que propter offi- cium venerat: inherebat offi cio. Mansit tribus mensibus non q dom9 delectaret alie- na: sed quia frequenci9 vide- ri in publico sibi displicebat Didicistis virgines pudorez marie: discite humiles et hu- militatẽ. Uenit propĩqua ad proximã: iunior ad seniorez: nec solũ venit/ sed eciã prior salutauit. Docet enĩ vt quã- to castior virgo sit: tãto hu- milior nouerit deferre hono rem seniorib9 Fit magistra humilitatꝫ: in qua est profes- sio castitatis. Est et causa pie tatis: est eciã norma doctrine Contuendũ enĩ est: quia supe rior venit ad inferiorẽ vt in ferior adiuuetur. Maria ad elizabeth: xp̃s ad iohannem. Deniq; eciã postea vt sancti ficaret baptismũ dñs venit ad baptismũ. Cito quoq; ad uentus marie et presencie dñi ce beneficia declarantur. Si mul enĩ vt audiuit salutacio nem marie elizabeth exultãs infãs in vtero eius: et reple ta est spiritu sancto. Lcõ. ix.

Uide distinctionẽ: singulo- rum verbor ꝓprietates. Uo cem prior elizabeth audiuit: sed prior iohannes graciam sensit: illa nature ordinẽ au diuit: iste exultauit racione misterii/ illa marie: iste dñi sẽ

sit aduentum. Femina mulie ris/ et pignus pignoris. Iste graciã loquũtur: illi intus operãtur/ pietatisq; misteriũ maternis adornatur pfecti- bus. duplicię miraculo pphe tant matres spiritu paruulo rum. Exultauit infans ĩ vte ro: repleta est mater Nõ pri9 repleta est mater q̃ filius: sed cum filius repletus esset spũ sancto repleuit et matrẽ: ex- ultauit iohannes/ exultauit et marie spirit9: exultante io hãne repletur elizabeth. Ma riã tñ nõ tũc repleri spiritu sctõ: sed spiritũ eius exultare cognouimus. Incõprehensi- bilis enĩ incõprehensibiliter operabatur in matre: et illa post conceptuz repletur: ista ante cõceptum. Benedicta tu inter mulieres et benedictus fructus vẽtris tui. Nouit ser monẽ suũ spirit9 sanctus nec vnq̃ obliuiscitur et pphecia non solũ rerũ complet mira culis: sed eciã proprietate ver borũ. Quis est iste vẽtris fru ctus: nisi ille de quo dictũ est Ecce hereditas dñi filii mer- ces: fructusq; vẽtris. hec here ditas dñi et filii merces fruct9 q; illius sunt/ q̇ de marie ven tre pcessit. In lau. vna sola ãn. Ad p̃mã et ad alias hor. oĩa fiãt sicut ĩfra oc. ❡ Sep tima die infra octa. Lectõ. i.

Et beata sup ipsos quoq; angelorum spirit9: que tam ĩeffabili promissione ma gna fide credidisti: qm̃ perfici entur ea que dicta sunt tibi a dño. Et ait maria Magnifi- cat aĩa mea dñm. Magno q̇- dẽ preconio se deuota humili tas beate virginis nil sibi pas sa est ascribi/ sed in eũ vniuer sa refudit cui9 in se beneficia laudabãtur. O mater inquit venerabilis/ spiritu sãcto ple na magnificas matrem dñi: sed magnificat aĩa mea dñm In voce mea filiũ phibes ex- ultasse in gaudio: sed exulta uit spiritus meus in deo salu tari meo. Tu autẽ. Lctõ. ii.

Et ipse quoq; tanq̃ amicus sponsi gaudio magno gau- det propter vocẽ sponsi. Be- atã me dicis esse qr credidi: sz beatitudinis et credulitatis causa respectus est supne pie- tatis. Et ex hoc beatam me di cent oẽs generaciones/ qr re- sperit deus hũilitatẽ ancille sue: in sua mĩa: faciens michi magna. Mansit autez apud illam: sibi vtiq; sedule mini- strans: non tempore breui sed mensiũ quasi triũ Leuis igit grauide labor: que beatis su- stentatur manibus: fouetur amplexibus/ solatur verbis/

recreatur aspectibus/ nec potuit esse periculū/ vbi salutis vniuerse astitit apotheca. l. iii
Iam ergo mater mīe: p hūc sincerissimū tue pietatis effectū: rachel mater ad te clamans tuū de excelsis visitacionis solaciū deprecatur vt que sola interemisti hereticā prauitatē: īterimas scismaticā: quatenus tranquillā vitā ducentes/ pacis auctorē teq mediatrice rite glorificemus vnanimes debitas illi semp laudes alacriter persoluētes cū quo sedes regina suauiter cūcta disponens in secula seculorū. Amen. In octa. dic ad vesꝰ super. ps. hec sola. ān. Eterni regis. ps. Dixit dñs. Et ceteri psal. de sctā maria. Cplm. R. ꝛc. oīa sicut ad primas vsꝰ. Ad mat. Inui. trip. tota cāteꝛ hysto. sicut ī die. l. i
BEata prius sterilis elizabeth cū gaudiū ī vtero per presenciā marie gustauerit: premissa mulieris excellenti gl'ia subdidit. Et bñdictus fructus ventris tui in fructibus bñdictis/ sed signāter ventris tui/ paradisi voluptatis aureole aromatum orti conclusi consistorii spiritus sancti cultu/ benedict9 fruct9 paterni vteri ⁊ benedictus fructus vētris tui. Hūc cernēs ventris mei infantulus exultauit preciosus fructus: celi ciuiū vita perpetua et sēpiterna: per te datur hominibus: vt viuāt in eternū Et vnde hoc michi vt veniat mater dñi mei ad me nō ignorat elizabeth operacionē sācti spūs: q prophete mater a matre dñi ad profectū sui pignoris saluteꝛ. Verū hoc nō sui meriti: sed diuini muneris esse fatetur. Illa namq quare inquit hoc michi: quibus meritis/ qua iusticia. Nō ne mater dñi mei iure exaltāda super choros angelorum Unde michi tanta maiestas/ cur infimā te exhibes dñi mei mater. Cur latere vis lucernā mūdi: luna plena solari lumīe sol ī quo sol iusticie posuit tabernaculū suū miraculū sēcio misteriū agnosco. l ii
Ecce eī vt facta est vox salutacionis tue in aurib9 meis exultauit in gaudio infans in vtero meo. Reuelante spū sancto quo impleta erat elizabeth/ intelligit quid infantis exultacio designaret/ venisse saltē sanctā matrē illi9 cuius precursor futurus erat Que ergo prius erubescebat onus parturientis/ dum ne sciret mysterium religionis: iam nūc bñdicebat. Et que se

prius occultabat qꝛ filiũ ↄciperat nũc ꝙ pphetã genuit se declarat. Exultauit in gaudio inquit nõ mediocre gaudiũ hoc est spũ sctõ sed tanto intẽsiꝰ: quãto infãtulus adhuc ĩepcioꝛ naturalr̃ ad gau dendum haberetur. Attẽdãt vani gaudii sectatoꝛes quo doloꝛe admixtũ est illud cuiꝰ extrema luctus occupat ꝙ pu rũ ꝙ deliciosũ sit veꝝ gaudiũ qd̃ nõdũ nati puuli aĩaꝫ liq̃facit. huiꝰ gaudii pticipes soliꝰ dei amici sũt. Tu aũt. Lectio. iii

Et btã q̃ credidisti filia sũmi veri salomonis supuenientẽ singularẽ et vnicã vidit colũ bã/ vnicãqꝫ pfectã et dignã p̃ dictã beatã. Btã es maria in btitudĩe quã in te habes recu bãtẽ/ btissima eris cũ ĩ regno ipm̃ associaberis recũbẽtẽ Fi des magna btitudinẽ pmeret ꝛ eo maioꝛẽ q̊ fuerit fides ma ioꝛ Fides maioꝛ ideo dici põt cũ inestimabilioꝛi assercioni credere nõ recusat. Et q̊d cre didit virgo fidelis ꝙ verbũ dei caro fieret/ per qd̃ facta sũt oĩa et dñs maiestatis quẽ nõ capit vniuersitas crea ture/ intra viscera virginea. se clauderet factus hõ. Nullũ opus dei maius ĩcarnacio nis mysterio. Hoc vere tã ma gnũ ꝙ a cũctis infidelibꝰ im possibile iudicat̃. Perficiẽtur ea q̃ dicta sũt tibi a dño. L. iiii

O pꝛeclara pphecia qñ eliza beth futura vt p̃sẽcia cernit. Hec secreta celestis secretarii dicta cognoscit futura pꝛedi cit. Perficiẽtur inquit cõcepi sti vt dictũ est/ ꝛ pariẽdo dicta pꝛeterita pficiẽs quẽ de ce lo tua pulchꝛitudine inuisibi liter attraxisti oĩum saluato rẽ visibiliter ostẽdẽs mũdo. perficiẽtur in te: pficiẽtur in eo. Erit enĩ magnus qꝛ magnus est deus noster. qꝛ magnificauit eũ in cõspectu regũ adeo vt adoꝛẽt eũ oẽs re ges terre. Oẽs gẽtes seruiẽt ei ꝛ filiꝰ altissimi vocabit̃. nõ rapina sed natura. Et dabit ei dñs sedẽ dd̃ p̃ris eiꝰ nõ ter renã sꝫ verã sedẽ sup alas che rubin ꝛ seraphin cũ q̊ gl̃iosa regnabis in eternũ. Lectio. v

Et ait maria Magñt aĩa mea dñm Auditis marie elizabeth p̃coniis dona q̃ pcepat ãpliꝰ tacere nõ valuit Et q̃ ỽginali pudoꝛe pꝛiꝰ acceptũ mysteriũ texerat iã ↄgruo tp̃e patefecit nec potuit se vltiꝰ ↄtinere cũ spm̃ sctm̃ quẽ ĩtra coꝛdis sui secreta tãta plenitudĩe redũdãte sẽciebat. p orꝫ alieni clau stra erupisse cernebat. Nemo huiꝰ cãtici ỽba putet leuit̃ exponẽda q̃ nimiꝝ de tã pfũda

investigacione digne poterũt penetrari: anima mea dñm/ et in domino magna effecta dñm confitetur magnũ cui9 magnificam potenciam non factũ non casum/ sed magnificat anima mea dominum. Exultauit spũs me9 hylaris id est deuotus in deo salutari meo. Tu aũt domine. l. vi

In eo qui est deus est et hõ iesus dulcissimus filius me9 Tanto munere sublimauit me de9 ꝙ spũs me9 ĩ illi9 sola mẽoꝛia delectat. Qꝛ respexit hũilitatẽ ãcille sue oculo mĩe nõ nobilitatẽ generis nõ foꝛmã coꝛpoꝛis nõ eloquẽcie sua uitatẽ. Et qd natura hũana per supbiã pdidit p hũilitatẽ diuina ppiciacio reparauit. Uera hũilitas btẽ vginis q̃ in iudicio suo ãcilla erat hũilis. Et solo grẽ respectu sublimis. Et q̃ ancilla inquit sua mater dei efficitur nec dubitat se electã ad incõpꝛehẽsibile hoc misteriũ admirabile cõmerciũ aut ĩscrutabile sacramẽtũ et noĩat se ãcillã. Nardus aromatic9 flos redolẽs odorifera hũilitas/ virt9 ima sũmis cõciliãs cui9 odoꝛ inexhauste suauitat; regẽ ab eterno paternitatis sinu attraxit a cubili. Ecce enĩ ex hoc beatam me dicẽt oẽs gñaciones

Secũdum lucã. i9. capitulo.

In illo tẽpoꝛe. Exurgẽs maria abiit in mõtana cũ festinacione in ciuitatem iuda: ⁊ ĩtrauit domũ zacharie et salutauit elizabeth. Et. r.

Omel. de diuersis tractatib9

Ecce virgo btã es l. vii. ppter beatitudinis tue singularẽ pꝛerogatiuã/ p singulas gñaciones: tã chara es oĩbus: tã amabilis vniuersis et tam deuota vt dignũ est ꝙ hoĩes te btĩficent affectu: vt si cũcti loqui gestiãt quicquid dicatur de ĩdicibili eo ipõ qd dici potest vel potuit minus placeat minus acceptetur/ qꝛ fecit michi magna qui potẽs est et sanctũ nomẽ eius. Potẽs est sctũs dñs magna et sãcta fecit incarnacionis videlz et redẽpcionis mysteria/ que oĩa pꝛi9 facta trãscẽdũt ⁊ ipa in me: et michi fecit ad meam magnificacionẽ singularem Mãsit apud illã quasi trib9 mẽsibus. Felix parens elizabeth/ cui soli assistit vniuersi mundi creatoꝛ cuius pꝛesidium eius confoꝛtat senectutẽ cuius fõs leticie gemitus consolatur laboꝛãtis continue. Hui9 sctĩssime visitacionis audiuimus hystoꝛiã imitemur et foꝛmam. Tu aũt. Lcõ. viii

Sedeat aĩa fidelis cũ maria

in cõclaui cõsciẽcie vacãs de liciis cõtemplacionis supne. Cõsolabit eã celestis nũcius deliciosus videlꝫ sapoꝛ feruẽ tissime deuocionis. In ꝓpo sito felici cõcipiet xp̃m: hone sta vero opacione ꝓdeũte in lucẽ xp̃m pariet: floꝛẽt pseue rãte semp gr̃a castitatis post verbi cõceptũ. Pꝛogressa est mater hũilitatis ad mõtana vt elizabeth pturiẽti solaciũ dulce cõferret: sic et aĩa q̃ iã honestũ cõcepit ꝓpositũ tẽ dat in mõtana virtutũ dili gẽtis obsequii gr̃am egẽtib⁹ collatura. Tu aũt. Lctõ. ix.

Imitemur fr̃es carissimi sã ctã et hũilẽ virginẽ ĩ obseq̃o hũilitatis/ imitemur et deuo tã elizabeth in opibus virtuo sis: vt nũc ĩ senectute nr̃a ho nestũ ꝓpositũ ↄcipiam⁹. Dul cis est enĩ miseracio dĩne pie tatis/ q̃ ĩ felicib⁹ fecũdat opi bus: fecũdet nr̃am senectutẽ q̃ sterilẽ habuim⁹ iuuẽtutẽ: dep̃camur te mater viuẽciũ vt hec p tue visitaciõis gr̃am cõsequamur Copiosa caritas tua nr̃oꝝ coopiat multitudi nẽ pctõꝝ. Et tua fecunditas gl̃iosa: fecũditatẽ nobis cõfe rat meritoꝝ Fac o bñdicta p g̃ciã quã ĩuenisti/ p p̃rogati uã quã meruisti/ p mĩam quã pepisti: vt q̃ mediante te fieri dignat⁹ est ꝑticeps ĩfirmita tis nr̃e ⁊ miserie/ te q̃q ĩterce dẽte ꝑticipes faciat nos gl̃ie et btĩtudinis sue ies⁹ xp̃s fili⁹ tuus dñs noster: q̃ est sup oĩa deus bñdict⁹ ĩ secula. Amen.

In laud. oẽs ãe dicãt. ⁊c. oĩa sicut ĩ die ad p̃mã ⁊ ad omẽs alias hoꝝ sicut ĩfra oct. ad. ii vs. ãe. p̃s. ⁊c. sicut ĩ. i. die p̃ter. R. qd nõ dicet. (Sctõꝝ ꝓcessi et martiniani martyꝛis. Or

Deus q̃ nos sctõꝝ mar tyꝝ tuoꝝ ꝓcessi ⁊ mar tiniani cõfessionibus gl̃iosis circũdas ⁊ ꝓtegis: da nobis eoꝝ imtacione ꝓficere/ ⁊ ĩter cessione gaudere. p. Ad matu tres. lc. fiãt. Inuita dup. l. i.

Eodẽ quoq tp̃e: quo nũ ciatũ eẽt paulino magi stro officii q ꝓcessus ⁊ marti nianus xp̃iani effecti fuissẽt missis militib⁹ iussit eos ĩ cu stodia recludi. Altera aũt die p̃cepit eos sibi p̃ñtari: q̃bus ⁊ dixit? Sic stulti facti estis: vt deserẽtes deos quos inuictissi mi pꝛĩcipes colũt sacramẽta milicie nostre cõtẽnatis. l. ii.

Martinian⁹ rñdit. Nos mo do cepim⁹ habere sacramẽta milicie celestis. Paulin⁹ ait/ deponite iã amẽciã coꝛdis ve stri: ⁊ adoꝛate deos ĩmoꝛta les q̃s a cunabulis venerati Scti estis. martyꝛes dixerũt/

non licet nobis hoc facere: qr xpiani sumus. Tu. Lectio. iii Post triduū autē paulinus arrept9 a demonio expirauit Tūc fili9 ei9 pōpin9 cepit vo ciferādo clamare ad palaciū pergēs. Moderatores et gubernatores reipublice subuenite: vt extinguātur arte magica ībuti. Hec audiēs nero īperator: iussit eos extingui: tūc preses data in eos sentencia iussit eos duci foras muros vrbis rome in via aurelia: ibiqꝫ simul sunt ꝑ christi nomine decollati. Cetera omnia de communi plurimorum martyrum. Et est notandum qꝫ semper festum reliquiarꝫ celebrat dñica prima sequente octa. visita. btē marie vgi. sub solēnitate maiori duplicis festi qdcūqꝫ nāqꝫ festū illo die cōtigerit nichil de eo fiet ꝓpter huiusmodi festi solennitatē. ¶ In festo reliquiarū. Ad ṗmas ves. ān. Sācti ꝑ fidē vicerūt regna opati sūt iusticiā: adepti sūt repromissiones. ps. Laudate pueri ān. Isti sūt sācti q̇ ꝑ dei amore minas hominū cōtempserūt sancti martyres ī regnuꝫ eternū exultant cū angelis: O qꝫ preciosa ē mors sctōrū q̇ assidue assistūt ante dñm: et abinuicem nō sunt separati. ps. Laudate dñm oēs gen. ān Absterget deus omnē lachrimā ab oculis sanctorꝫ ⁊ iā nō erit ampli9 neqꝫ luct9 neqꝫ clamor: sed nec vllus dolor: qm̄ priora transierūt. ps. Lauda aīa mea dñm. ān. Sāctū ⁊ verum lumē ⁊ admirabile ministrans lucē eis qui ꝑmāserūt in agone certaminis recipiēt a xp̄o splendorem sempiternū in quo assidue felices letātur. ps. Laudate dñm qm̄ bo. ān. Gaudēt in celis aīe sctōꝝ qui xp̄i vestigia sunt secuti et quia ꝑ eius amore sanguinē suū fuderūt: ideo cum xp̄o regnabūt in eternū. ps. Lauda hierusalē dñm. Cp̄m. Hi sūt viri mīe quorum iusticie obliuionē nō acceperunt cum semine eorū permanent bona: hereditas sācta nepotes eoꝝ. ℟. Iusti autē in perpetuū viuēt et apud dñm est merces eorum ⁊ cogitacio eoꝝ apud altissimū. ℣. Ideo accipiēt regnū decoris ⁊ dyadema speciei de manu dñi. Et cogitacio. Gloria laus ⁊ honor dec9 potestas ⁊ īperiū iubilacio patri ac nato et spiritui sctō. Apud al. hy9. Sctōꝝ meritis. ℣. Letamini in dño. ān. Fulgebūt iusti ⁊ tāqꝫ scintille ī arūdineto discurrēt iudicabunt naciones et regna-

bunt in eternũ. ps. Mgt. Or

Presta q̃s omĩpotẽs de⁹ vt sancte dei genitricis sempq̃ virginis marie et sctõꝝ tuoꝝ quoꝝ reliquie in hac cõtinent ecclesia nos ꝓtegant merita: quaten⁹ eoꝝũ p̄cib⁹ tranquilla pace in tua iugiter laude letemur. Per dñm. Ad cõpleto. ãn. Sanctoꝝ p̄cibus cũctoꝝ redde salutem corporis et aĩe xp̄e tuis famulis. ps. Cũ inuocarẽ. cp̃z. Tu in nobis. hy⁹. Saluatoꝛ mũdi. v̇. Custodi nos. ãn. Lucẽ tuam ps. Nunc dimittis. Ad matu. Inuita. Venite adoꝛemus dñm Qui ĩ sctĩs glorioſus eſt. ps. Venite. hy⁹. Sanctoꝛum meritis: In p̄mo noct. ãn. Sec⁹ decurſus aquarum plantauit vineã iuſtoꝝ ſed in lege dñi fuit voluntas eoꝛũ. ps. Beat⁹ vir. ãn Tãq̃ aurũ in foꝛnace pꝛobauit electos dñs: et quaſi holocauſta accepit illos in eternum. ps. Quare fremue. ãn. Si coꝛaz hominib⁹ toꝛmenta paſſi ſũt ſpes electoꝛum eſt immoꝛtalis in eternum. ps. In dño cõfido. v̇. Letamini ĩ dño. Lc. i.

Hodie dilectiſſimi oĩum ſanctoꝛũ quoꝝ reliquie in hac continentur eccleſia: ſub vna ſolẽnitatis leticia celebꝛemus feſtiuitatem: quoꝝ ſocietate celũ exultat: quoꝛũ patrociniis terra letat: quorũ triumphis eccleſia ſancta coꝛonatur: quoꝛum cõfeſſio quãto in paſſione foꝛcioꝛ: tãto ẽ clarioꝛ in honoꝛe. R. Abſterget deus omnẽ lachꝛimã ab oculis sctõꝛũ: et iam non erit amplius neq̃ luctus neq̃ clamoꝛ: ſed nec vllus doloꝛ. Quoniam pꝛioꝛa tranſierũt v̇. Non eſuriẽt neq̃ ſcicient amplius et non cadet ſup illos ſol neq̃ vllus eſt⁹. Qm̃. Quia dum creuit Lctõ. ii. pugna: creuit et pugnancium gloꝛia: et martyrii triũphus multiplici paſſionũ adoꝛnat ſupplicio. Per que enĩ grauiora toꝛmenta: grandioꝛa fuere et pꝛemia. Dũ catholica sãcta enira mater ecclia ſanctiſſima dei per totũ oꝛbem longe lateq̃ diffuſa: in ipſo ſuo capite ieſu xp̄o edocta eſt contumelias crucis et moꝛtẽ nõ timere: magiſq̃ roboꝛata nõ reſiſtendo ſed perferendo: cũ vniuerſos quos agmine ĩclito carcer penalis incluſit: pari et ſimili caloꝛe virtutis ad gerendũ certamẽ gloꝛia triũphalis inſpirauit. Tu autez R. Exultabunt ſancti in gloria/ letabũtur ĩ cubilib⁹ ſuis v̇. Epulent et exultẽt ĩ cõſpectu dei. Letabũtur. Lectio. iii

O vere beata mater ecclesia quã sic honor diuine illuminat dignitatis/ quã vĩcẽciuꝫ gloriosus martyrũ sanguis exornat/ quam inuiolate con fessionis candida induit vir ginitas/ floribus eius nec ro se nec lilia desunt. ℟. Justi ĩ ppetuũ In. ii. noctur. ãn. Dabo sanctis meis locũ noĩatũ ĩ regno patris mei dicit dñs. ps. Dñe quis habitabit in ta bernaculo. ãn. Sanctis qui ĩ terra sũt ei9 mirificauit omnes volũtates meas inter il los. ps. Cõserua. ãn. Sancti qui sperant in dño habebunt fortitudinẽ assument pẽnas vt aquile volabũt ⁊ nõ deficient. ps. Dñi est terra. ℣. Exultent iusti. Lectio quarta.

Certent nũc charissimi singuli ad vtrosq; honores/ vt amplissimã accipiant dignitatem/ coronas/ vel de virgi nitate cãdidas/ vel de passio ne purpureas. In celestib9 ca stris par ⁊ acies habẽt flores suos/ quib9 milites christi co ronantur. ℟. Letamini ĩ do mino et exultate iusti et gloriamini omẽs recti corde. ℣. Cantate ei cãticũ nouũ bene psallite ei in vociferacione. Et gloriamini. Lectio qnta.

Dei enĩ ineffabilis et immẽ sa bonitas eciã hec puidit/ vt labor quidẽ tẽpus ⁊ agonis non extenderet: nec longum faceret aut eternũ/ sed breue/ et vt ita dicã momentaneum Ut in hac breui et exigua vita agones essent et labores/ ĩ illa vero que eterna est coro na et premia meritorũ/ vt la bores quidẽ cito finirent/ me ritorũ vero pmia sine fine du rarent. ℟. Sancti tui dñe mi rabile consecuti sunt iter seruientes preceptis tuis vt inue nirentur illesi. In aquis va lidis terra apparuit arida. Et in mari rubro via sine im pedimẽto. ℣. Uictricẽ manũ tuã laudauerũt pariter et de cantauerũt dñe nomẽ sanctũ tuum. In aquis va. Lcõ vi.

Et vt post hui9 mundi tenebras visuri essent candidissimam lucẽ/ et accepturi maio rem passionũ cunctaruꝫ acer bitatibus beatitudinẽ/ testan te hoc apostolo vbi ait. Non sunt condigne passiones huius tẽporis ad futurã gloriã que reuelabit in nobis. Quã leto sinu de prelio reuertẽtes celestis excepit leticia/ de hoste prostrato trophea ferenti bus occurrit. ℟. In circuitu tuo dñe lumẽ est qd nũq; defi ciet Ubi constituisti lucidissi mas mansiones Ibi requie scunt sanctorũ aĩe. ℣. Lux p

petua lucebit sanctis tuis dñe et eternitas temporũ. Ubi cõ stituisti. Gloria prĩ. Ibi reqe scũt. In. iii. noctur. ãn. Iusti autẽ in perpetuũ viuẽt ⁊ apd dñm est merces eorꝫ. p̃s. Exultate iusti. ãn. Tradiderũt corpora sua propter deũ ad supplicia/ vt heredes fierẽt in domo dñi. p̃s. Bñdicã. ãn. O q̃ gloriosũ est regnũ celorũ in quo cũ xp̄o gaudẽt oẽs sãcti amicti stolis albis sequũtur agnũ quocũqꝫ ierit. p̃s. Quã dilecta. ℣. Iustorꝫ aĩe. Scdm

In illo tẽ- (matheũ v ca pore. Uidens iesus tur- bas ascẽdit in mõtẽ. Et cũ se disset accesserunt ad eũ disci- puli eius. Et rel. Omel. beati Mons ĩ (grego. pape. l. vii. quo sedet dñs mistice signifi cat maiora p̃cepta iusticie: qꝛ minora erãt que iudeis data sunt. Un⁹ tñ deus p sctõs p- phetas ⁊ famulos suos scdm ordinatissimã distribucioneꝫ temporꝫ dedit minora p̃cepta pplo: quẽ timore alligari ad huc oportebat: et p filiũ suuꝫ maiora pplo quem charitate iã liberari ꝯuenerat. ℟. Corpora sanctorum ĩ pace sepul- ta sunt et viuẽt nomina eorũ in generacione ⁊ generacionẽ ℣ Sapienciã sctõrꝫ narrabũt oẽs populi : ⁊ laudẽ eorꝫ pnũ ciat oĩs eccl'ia sctõrꝫ. Et viuẽt

Cũ autẽ minora (Lctõ. viii minorib⁹ : maiora maiorib⁹ dant: ab eo dantur q̇ sol⁹ no uit congruentẽ generi huma no exhibere medicinã. Sedẽs autẽ docet: qd pertinet ad dignitatẽ magisterii Et accesse runt ad eũ discipuli ei⁹ : vt ĩ audiẽdis verbis illi⁹ : hi eciã essent corpore viciniores : qui preceptis ĩplẽdis eciã animo appropinquabãt. ℟. Propt testamentũ dñi et leges pater nas sancti dei persiterunt in amore fraternitatis Qꝛ vn⁹ semp fuit spirit⁹ ĩ eis et vna fides. ℣. Fuerũt sine querela ante dñm : et ab inuicem non sũt separati. Qꝛ vnus. Le. ix Mistice eciã sessio dñi : incar nacio ei⁹ est/ qꝛ nisi dñs ĩcar- natus esset/ humanũ gen⁹ ac cedere ad eũ nõ potuisset ac- cesserũt autem discipuli non tm̃ loco/ sed eciã fide et deuo cione/ vt susciperẽt pacẽ po- pulo suo Nisi enĩ illi accessis sent : sanitas ad eos nõ venis set. Et aperiens os suũ doce- bat eos dicens. Beati paupe res spiritu. qm̃ ipsorum est re gnum celorꝫ. ℟. Cõcede no- bis dñe q̃s veniã delictorũ et intercedentib⁹ sanctis quorũ hodie solẽnia celebram⁹ Ta lem nobis tribue deuocioneꝫ

Ut ad eorum pervenire merea mur societatem. V⁹. Adiuvēt nos eorum merita quos ppria impediūt scelera/ excuset iter cessio/ accusat quos actio/ et q eis tribuisti celestis palmam triumphi/ nobis veniā nō de neges peccati. Talem nobis. Glia pri. Ut ad eorum. V. Iusti autē in ppetuū. R. Et apud. In laudib⁹ ān. Iustorum autē aie in manu dei sunt et nō tan get illos tormentū malicie. ps. Dñs regnauit. ān. Cū pal ma ad regna puenerūt sancti coronas decoris meruerūt ac cipere de manu dñi. ps. Iubi late. ān. Corpora sctōrum in pa ce sepulta sunt et viuent noia eorū in eternū. ps. De⁹ deus meus. ān Martyres dñi dñm bñdicite in eternū. ps. Bñdi cite. ān. Exultabūt scti in glo ria letabunt in cubilib⁹ suis ps. Laudate. cpm. Hi sunt vi ri mie. hy⁹. Per gliose mar tyrum. V. Mirabilis deus. ā. Te gloriosus apl'orum chorus te prophetarū laudabilis nu merus: te martyrū cādidat⁹ laudat exercit⁹. te oēs electi voce cōfitent vnanimes bea ta trinitas vn⁹ de⁹. ps. Bñdi ctus. orō. Presta q̄s. vts. Ad pmā ān Iustorū autē aie. ps Deus in noie. Ad. iii. ān. Cū palma. ps. Legē pone. cp. Hi sunt viri mie. vts. R. et V. de cōi plurimorum marty. ad oēs hor dicant. Ad vi ān. Corpo ra sctōrum. p. Defecit. Cp. Sapienciā sanctorum nar rabūt oēs populi/ et laudem eorū pnūciat oīs ecclesia san ctorū. Ad ix. ān. Exultabunt ps. Mirabilia. Capitu. Corpora sanctorū in pa ce sepulta sunt et viuent no mina eorū ī eternū. Ad scdas vesp. ān. Iustorum autē aie. ps. Confitebor. psal. Credidi. p. In cōuertendo. ps. Eripe. ii. ps. Lauda hirlz. Cpz. Hi sūt viri. R. In circuitu tuo. hy⁹ Per gliose mar. V. Mirabil de⁹. ān. Saluator mūdi. ps. Mgt. Quere hāc añam ad. ii. vs. ī die oīm sctōrum super psal. Mgt. orō vts Cōpleto. vts. Quñcūq fes. ix. lc. hac die cti ge. diffe. in crasti' et nō fiat de talib⁹ fes. mēo. Ad. ii. ves de reliqiis ī audiēcia nec eciam sub silēcio/ si talia ī. ii. fer. eue nisi sit duplex festū Si vo ali qd fes. mai⁹ dup. vt dedica. ec clesie/ vel fes. loci ī. ii. fer. cōti ge. de eis fiant ix. lc. vespe. in do. de eis erūt et solē. mēo de reliquiis Si aliquod festum trium lectio. hac die contige rit nichil de eo fiat/ neq sub silencio neq in audiencia qd obseruetur in omibus maio-

ribus duplicib⁹ festis Quoti die īfra octa. ⁊ ī octa. fiat memo de reliquiis ad veš. et ad matu. et ad missam siue de feri. siue de festis sanctoꝝ sit seruiciū cū hac ān. Corpora sanctorum. V⁹. Beati qui habitant. orō. Presta q̄s omp̄s deus. ❡ Sanctorū septē fratrum martyrū tres lecti. Inuitato dupler Oracio.

PResta q̄s omp̄s de⁹/ vt qui gloriosos martyres tuos felicē/ philippū/ vitalē/ marcialem/ alexandrū/ siluanuz atq; ianuariū/ fortes in sua confessione cognouim⁹ pios apud te: in nostra intercessione senciamus. Per dn̄m. Ad matuti. iii. l. Lectio. i.

TEmpore antonii imperatoris a prefecto vrbis publio cōpellabatur beata felicitas cum suis filiis ad sacrificandū ydolis. Cui felicitas respondit nec blandiciis tuis dissolui potero: nec terroribus frangi. Habeo eni spm̄ sanctū/ qui me vici nō permittit a diabolo: et ideo secura sum quia viua te superabo si interfecta fuero: meli⁹ te vna cum occisa. Tu. aūt Lctō. ii.

Postea conuocans prefect⁹ filios beate felicitatis: cepit cum eis agere vt sacrificarēt Qui videns eorū immobilez in fide christi cōstanciā: scriptis antonio innotuit quos ille iussit diuersis suppliciis E quibus (interire. lc. iii. ianuarius post verbera virgarū et carcerem ac plumbatas occisus est. Felix ⁊ philippus fustib⁹ mactati: siluanus precipicio interemptus Alexander vitalis ⁊ marcialis capitali sentencia sunt puniti. Mater vero eoꝝ ad vltimū iugulata est gladio. ii. R. Hec est vera fraternitas. Cetera oīa de cōi plurimoꝝ mar. ❡ Trāslacio scti bn̄dict. abbat; ix. lc. fiāt nisi facte fuerit ī xl. tūc fiāt hic. iii. lec. ⁊ iuita

INtercessio dup̄. Orō. nos q̄s dn̄e beati bn̄dicti abbatis tibi cōmēdet/ vt qđ n̄ris meritis nō valem⁹: eius patrocinio assequmur. p do. l. i

CŪ diu gēs lōgobardoꝝ infidelitat; sue tenebris carere noluisset ⁊ iugū dn̄i ferre detrectās eos q̄ ferebāt īpugnare decreuisset: italiā venit noīs xp̄i īpugnādi grā ⁊ suo eam dn̄io subiugādi. Vn̄ īter cetera facinora sua monasteriū eximii p̄ris bn̄dicti depopulās reb⁹ oīb⁹ inhabitabile reddidit: sicut āte idez pphecie spiritu cognouerat atq; p̄nūciauerat ablatis reb⁹ oīb⁹ idē monasteriū euersuri. lc. ii

Hac itaqꝫ patrata euersione et multis affluentibus anno rū curriculis: idē loc⁹ ad heremū redactus cepit esse fera rū qui prius fuerat habitació hominū/ usqꝫ ad tempus clodonei regis francoꝝ filii dagoberti. Tu. Lectio. iii.

Prefat⁹ aūt rex cū egregiis polleret morib⁹ peticionibus qꝫ iustis et seruicio dei aptis assensum preberet īterpellat⁹ est a bone mēorie leodobodo pr̄e monasterii sancti aniani qđ est sitū prope menia urbis aureliane: ut monasteriū or dini monastico ꝯgruū liceret sibi cōstruere ī agro floriacē si cui libētissime acq̄euit. l. iiii

Predictus vero vir dn̄i leo dobod⁹ in predicto agro ba silicam in honore sancti petri et aliam in honore beate marie edificauit: et collegit plures ad seruiendū deo sub norma regule: quibus prefecit abbatē noīe mūmolū. l. v

Iste aūt mūmolus lectioni studiū dans/ cepit in libris beati gregorii quō beatus bene dictus agonis sui cursū in beneuētana cōsūmauerat prouīcia/ hic p reuelacionē diuinā admonitus misit ad dictā prouinciam monachum nomine aygulphū ut corp⁹ btī bn̄dicti transferret. Lctō. vi.

Non dispar huic interea in cenomanica urbe apparuit visio ut scꝫ pergentes et ipsi in eādē prouīciā corpus sororis sācti benedicti scholastice no mīe trāsferrēt: ut quos vni⁹ vrne habebat spacium simul transferendi ostenderētur.

Cū vo fiant nouē lec. tūc legātur tres vltime lec de expo sicione euāgelii Nemo accen dit lucernā. Cetera oīa de cōi vni⁹ cōfessoris et abbatis. oꝝ

Sācte thenevv matrone btī kētigerni epī matris. Or

Deus qui de beata thenevv beatū kentigernū celesti gracia p̄uēte nasci voluisti: concede propicius qui eā sinceris venerātur mētibus ab inferni valeant liberari periculis. Per dn̄m.

Ad matu. ix. l. fiant Lectio. i

Laudonie que septētrionalis britānie pars est rex q̄dā filiā quandā habuit noīe thenevv quā ex marita li pdurit copula fide xp̄ianā sed nondū fonte regeneratā baptismatis q̄ toto corde ore qꝫ et aīo ab oī libidinis labe atqꝫ carnis libera erat/ licet diuina interī puidēcia ut pie credendum est aliter q̄ dispo nebat in facto accidit. Quas ob res dira atqꝫ īmania p hu iusmodi a parentibus data

sentēcia/ ꝑpessa est tormenta et obprobria plurima q̄ enarrare phas erit. Tu Lectio. ii.

Namq; cum evven cumbrie regis fili⁹ de nobilissima britonū oriūdus prosapia iuuenis quidā elegātissimus eā in matrimoniū cum summa propter nupcias dānacione exigeret/ ipa nullaten⁹ ad cuiuscūq; amorē ꝑsuaderi poterat. Et quāto plus ipa ipsius regis filii amorē renuerat tāto ille ī eiusdē dilectionē feruēcius accēdebat et mediis q̄b⁹ potuit et gestib⁹ (paternis eciā admonicionibus interim vagantibus) ad eādā conuertendā assidua dispo-suerat mente. Tu. l. iii.

Rex aūt cū eā blandis quibuscūq; sermonib⁹ ad huiusmodi cōnubiū cōtrahēdum allicere nequiuerat ira succēsus ī hūc qui sequitur modū ꝓrupit verba. Aut inq̄ huiusmodi cōnubio assētire faciam aut subulcoꝝ mancipacione te perpetuo stuprandam dabo at illa stabilis in proposito ꝑseuerās subulcanum assumpsit ministerium regias relinquendo delicias de regio palacio ad arā porcoꝝ se vltro contulit. lc. iiii.

Quā subulc⁹ q̄ xp̄ianā occulte ꝓfess⁹ est fidē mediis q̄b⁹ potuit tractauit/ cū honore ipsi⁹ castitatē sup oīa cōmēdando et eādā seruādā a xp̄i doctoribus cercioꝛat⁹ palam p̄dicauit: predictus aūt regis fili⁹ audiēs q̄ ipa a patre amoris sui causa penit⁹ spreta esset/ ingemuit quia eā plurimū ceco amore dilexerat. Tu. Lcō. v.

Eo vo cogitāte muliérculā quādā vers⁹ eā miserat (si forsan thenevv /in miseria et calamitate iā cōstituta) facilius ad eius amorē exhortari valeret: sed hec quidē ianiter exacta sūt. Interea hec sola inter subulcos ꝯmorās iuuenis quidā imberbis virgineo indutus habitu qui rura paterna videre solitus est nichil attamē suspicione doli eandem sub femineo habitu modis oībus reluctantē vi oppressam fecundauit. Tu aūt. Lectio. vi

Hec aūt in prestina ꝑseuerāte volūtate rei euētū cuiq̄ reuelare nec audebat grauida autē facta patri reuelatū est quā ipe iusticie zelo cum suis magnatib⁹ fornicariā eē et paterne legis p̄uaricatricē iudicabāt et lapidib⁹ obruēdā neci cōdēnabant spiculatoribus tandem tradita qui eam in biga rotarum in montis sūmitate collocauerunt. l. vii.

Inde saxis ruentibus preci-

pitatā dire neci darēt ipsa autem in dn̄o confidens qꝛ q̄p̄ q̄p̄ pollutū fuerat corp9 : aīmus semper remanebat erga deū intiger et firmus ⁊ ita illa in p̄posito manēs spiculatores de ardue rupis cacumīē plaustrū crudeliter p̄cipitarūt q̄d vehemēter descēdēs adolescētula salua p̄māsit et illesa Alterna in dei laudē cōtigerūt fieri miracula nā plaustrum reuersum in terrā figitur q̄ mox extractū lipidissimus inde manauit fons qui vsq̄ in presens fluere non desinit: plaustri quoq̄ rostra petrā vltro p̄forauerūt durissimā: signum relinquens perpetuum. Tu autem domine miserere. Lectio octaua.

Terciorat9 inq̄ de premissis rex iuuēcule pater qui indignatus per artē magicā hec posse fieri firmauit quare nō penis affligēdam s; eā tradi morti iussit/ ducerēt ergo illā ad vicinum mare et ad portum qui a vulgo aberledy dicitur vbi piscium multitudo maxima apprehēdi soleat cōitātibus illam viris ⁊ mulieribus pluribus qui eam lamentabantur dicentes: quid enim regis p̄meruit filia vt tot mortis subiret sētēcias. Crudelitas enim pocius regis est q̄ iudicium in eadem bis exercere vindictam. Illa autem hiis omnibus paciēter auditis p̄ xp̄i noīe mortē subire non formidauit. Tu autem domine. Lectio nona.

Missa est autmin scapha ex bitumine et viminibus confecta coreoq̄ contexta omni destituto gubernaculo velo aut remigi: in horrendoq̄ profundo pelago illico demergenda que dīno suffulta adminiclo ad mayā insulam aduecta est et de hic marinis agitata fluctibus illius nutu qui cuncta regit ⁊ gubernat multitudīe sustētata piscium caterua aduerso flumīe q̄ miratu dignum est ad culros illesa producitur quo in loco beatum kētigernum filium suum virum sanctum et deo deditissimum ex eius visceribus in mundū p̄duxit qui a beato seruano viro deuotissimo in fonte baptismat; vnda regenerati sūt beata igitur thenevv cunctis diebus quibus vixerat annis filium suum kentigernum sācte et beate viuendo insectata est. Nec longe ab eodem moram in glasgu gessit vbi frequēti dicti filii sui frueba

tur colloquio. Nec dubium quoniam miraculorum suorum dum viueret nec expars fuit/ tandem plurimis traductis ī vite sāctitate ānis/ in celis transuehitur eternis cum dicto filio suo kētigerno regnans cum domino nostro iesu christo/ cui est honor in secula et in glasgueñ ciuitate inclita honorifice tradita sepulture. Tu autem domine Ad laudes et omnes alias horas oīa fiāt de cōmuni vnius matrone. ¶ Sancte margarete virginis et martyris nouē lectiones fiant. Oracio

Deus qui beatam virginem margaretā hodierna die ad celos per martyrii palmam peruenire fecisti/ concede nobis quesumus vt eius exempla sequentes ad te peruenire mereamur. p d. Ad primas vesperas fiat processio ad altare eiusdem cantando. ℟. Audi filia et vide/ ℣. Ora pro nobis Quere in communi vnius virginis et martyris. In redeundo de sācta maria. Ad matutinas nouem lectiones. Lectio prima

Adest nobis dilectissimi beate margarete virginis et martyris optatus dies: ideo cū exultaciōe gaudeat ecclesia nostra/ tāte virginis illustrata natali. Nos ergo licet infructuosi opere licet imperiti sermone tante virginis veneranda solennia debitis laudibus prosequamur/ vt cuius vita forma fuit discipline/ eius passio exemplum sit paciencie. Tu autem domine. Lectio scda.

Fuit itaq beata margareta āntiochenis ingenuis orta natalibus theodosii ydolorum principis filia. Que cū primo pubesceret euo et castis pudicicie morib⁹ polleret audit; milicie xp̄iane pugne triūphis atq miraculis: relicto ydolatrie cultu xp̄i fidē sitibūdo amplexatur affectu. Hec erat pulchra facie sed pulchrior mente/ quoniā nullo doli ambitu sincerum maculauit affectum. Tu autem domine miserere. Lectio tercia

Cum virgo sacra matre orbata tria etatis lustra īplesset: cum aliis coetaneis puellis pascebat oues nutricis sue Quam intuens prefectus olibrius/ stimulis carnis inflāmatus festinat ad coitum. Missisq apparitoribus/ iussit eam sibi presentari. Preses nunc mollibus/ nunc asperis promissis multiplicatis

eam tentans nomen inuesti-
gat: genus interrogat: ortuz
petit: cultũ inquirit. Illa vo
nomen detegit. Pandit origi
nem: lenociniũ detestat: xpia
nam se esse pfitetur. Irat9 p
ses trusit eã in carcerẽ. L. iiii
Postera die iussit eam xpi fi
dem respuere: deos suos cole
re et amplexib9 suis se inclina
re. Que ait. In nullo horuz
tibi consensio. Nam xpus ve
rus de9 est: dii tui idola sur-
da et falsa sunt. Et sicut xpus
pro nobis: ita ego p xpo libẽ
ter moriar. His auditis pre-
fectus iratus iussit intestinis
eius cordeten9 patefactis de-
orum suoꝝ iniuriã vindicari
Cũqꝫ grauissime cederet ora
uit dicens. Dñe non confun-
dar neqꝫ irrideant me inimi-
ci mei. Sanguis vero cũ tan
ta effusione decurrebat vt fle
rent astantes/ cõpaterentur et
persequentes. Olibrius dixit
Consulo tibi margareta: ne
quod superest amittas vite.
Que ait. Tu facis opera pa-
tris tui sathane: ego adoro
deum: qui creauit oĩa: et p no
bis mortuus tercia die resur
rexit. Quo audito iussu prefe
cti grauissime cesa in obscuro
carcere recludit: sed furuam
caliginẽ celestis splẽdor irra
(diauit. L. v.
Dum vgo te-
neretur in carcere: theophin9
et nutrix beate virginis p fe
nestram aspicientes orões
scribebant: et oĩa que virgini
contĩgebant considerabant:
virgo beata flexis genib9 gra
cias egit deo: qui sibi penam
mutauit ĩ gloriã. Peciit eciã
a deo: vt cũ inimico latẽte fa
cie ad faciẽ haberet cõflictuz.
Et surgens ab oracione: vi-
dit draconem terribilẽ eam
faucibus absorbere volentẽ:
sed signo crucis opposito dra
co crepuit medius. Lectio. vi
Post hec vidit aliũ demonẽ
sedentẽ vt hominẽ nigrũ ha
bentem manus ad genua col
ligatas quem comprehẽdẽs
per capillos ad terram pro-
strauit: et posuit pedem dex-
trum super verticem ei9. Et
facta oracione lux de celo ef-
fulsit in carcere: et crux xpi vi
debat vsqꝫ ad celũ: et colũba
super ipsam sedens dicebat.
Beata es margareta: te pa-
radisi porte expectant. Tunc
gracias agẽs deo dixit ad de
monem. Enarra michi natu
ram tuã. Demon dixit Alle-
ua pedẽ tuũ de vertice meo
vt dicam: quo facto dixit de-
mon. Ego sum veltis: vnus
eoꝝ quos salomon conclusit
in vase eneo: et veniẽtes ba-
bilonii putantes aurũ in eo

inuenisse fregerūt vas: et nos euolauimus semp iustos insi diātes. Post hec et multa alia dixit ad eū virgo. Uade tēta tor sathana: et terra se aperi= ens suscepit eum. Lectio. vii

Sequenti die post grauiora tormenta: iussit prefect9 vas magnuz aqua plenū afferri: et beatā virginem ligatā ma nus et pedes in eam iactari. Quo facto orauit vgo dicēs Fiat michi dñe hec aqua fōs baptismatis in vitā eternā. Factoqꝫ terremotu magno: venit columba de celo et co= ronam aureā sup caput eius imposuit. Quo viso conuer si sunt ad deum quinqꝫ milia viroꝝ exceptis mulieribus et paruulis qui omēs iussu oli= brii decollati sunt in campo limeth: in aurelia ciuitate.

Post hec olibri9 vi= Le. viii. dens virginis fidem immobi lem: iussit eam capite puniri. Cumqꝫ perducta esset ad lo= cum: peciit a spiculatore mal cho nomine spacium orandi Quo concesso orauit dicens. Gracias ago tibi deus: q̇ me ad hanc gloriā pduxisti. Pre sta ergo pater: vt q̇cunqꝫ pas sionem meam scripserit: lege rit: vel audierit: vel eciā mei memoriam fecerit: criminuz suoꝝ veniā mereat. Quicūqꝫ eciam me in districto examie inuocauerit: eū de manibus exactorū eripias. Peto eciam dñe: vt qui ecclesiaz in hono re meo construxerit: vel de iu sto labore suo lumina michi ministrauerit: adipiscat quic quid saluti sue pecierit. L. ix.

Et si in domo cuiusdam me inuocauerit mulier pregnās: que in partu laborauerit: eaz a periculo eripe/ infāsqꝫ ex vte ro ei9 nascat absqꝫ aliquo de trimento membroꝝ. Finita oracione: facta sūt tonitrua magna: columbaqꝫ de celo ve nit dicens. Beata es sponsa christi margareta. ecce que pe tisti: concessa sunt tibi a xpo. Ueni ergo in requiem patrie celestis. Tunc erigens se vgo imperat spiculatori implere iussa prefecti. Et ait spicula= tor. Absit a me virgo xpi: vt perimam te. Cui illa. Si hoc nō feceris partem mecū habe re nō poteris. Ipse vero tre= mefactus āputauit caput ei9 Corruensqꝫ ad pedes virgīs emisit spiritū. Theophinus vero corpus virginis ī ciui= tate anthiochia sepeliuit ī do mo sinclecie matrone. Cete= ra de cōi vni9 vgis et marty.

¶ Sācte pxaredis virginis nō mar. Orō

Assit ple= bi tue omps deus beate

prasedis virginis tue suppli cacio/ vt quicunqꝫ eius gaudent honore/ tuo protegantur auxilio. Per dominum. Tres lectiones fiant. Lctõ. i.

Venerabilis virgo praxedis dum affligeretur propter trãsitũ germane sue potenciane multi nobiles xpiani veniebant ad eã: et consolabantur eam/ vnacum sãcto pio aplice sedis epo. Eodem tempore virgo dñi praxedis rogauit beatum piũ epm: vt termas nouati/ que iã in vsu non erant ad ecclesiam dedicaret. In quo loco cum dedicasset ecclesiã in honore praxedis in vrbe romana ibi constituit titulum romanũ: et baptisterium consecrauit sub die tercio idus mayas. Tu autẽ domine. Lectio secunda

Post duos ãnos: et dies decem et octo facta persecucione christianorum multi martyrio coronati sunt. Praxedis vero multos christianos occultauit in supradicto titulo quos et cibo pascebat: et verbo spũs sãcti. Quo diuulgato: anthonin9 illuc mittens: tenuit multos vna cum symetrio presbytero et aliis viginti: quos omnes sine interrogacione gladio puniri precepit in eodem titulo. Lectio. iii

Corpora autem illorum sãctorum beata praxedis colligẽs sepeliuit in cymiterio priscille sub die septimo kalẽdas iunias. Tunc beata virgo afflicta: precib9 obtinuit a deo vt ex mũdo transiret. Et migrauit ad deum die duodecimo kalendas augustas Cui9 corpus pastor presbyter sepeliuit ĩ cymiterio prescille: vbi hodie florent orones sctõrũ. Per dominum nostrum iesum Cetera de communi vni9 virginis nõ mar. ¶ Sctẽ marie magdalene ad vesperas super psal. ãn. Recumbente iesu in domo pharisei symonis accessit ad euꝫ maria magdalene afferẽs preciosi librã vnguenti. psal. ferial. Capitulũ

Mulierem fortem quis inueniet procul et de vltimis finibus precium eius/ confidit in ea cor viri sui: et spoliis non indigebit. R. O certe precipu9 marie magdalene amor. Que a monumento dominico recedentibus discipulis non recedebat. V9. Ardore charitatis succensa/ quem sepultum nouerat: sublatum credens de sepulchro Que a monumento. Gloria patri. Dominico. Hymnus.

Collaudemus magdalene lachrimas et gau-

diũ/ sonent voces laude plene de cõcẽtu cordiũ/ vt ɔcordet philomene turturꝭ suspiriũ
Iesum querens conuiuarũ turbas non erubuit: pedes vnxit lacrimarꝫ fluuio quos abluit: crine tersit et culparũ veniam promeruit.
Suum lauit mundatorem/ riuo fons immaduit: pium fudit flos liquorem/ in ipsum refloruit: celum terre dedit rorem/ terra celum compluit
In predulci mixtione nardum ferens pisticum: in vnguenti fusione typum gessit mysticum: vt sanetur vnctione vnxit egra medicum.
Hic christus hanc respexit speciali gracia: quia multuꝫ hunc dilexit dimittuntur vicia: christi quando resurrexit facta est prenuncia.
Gloria et honor deo qui paschalis hostia: agnus morte pugna leo victor die tercia: resurrexit cum tropheo mortis ferens spolia. Amẽ. v. Optimam partẽ elegit sibi maria. R. Que non auferetur ab ea ãn. In dieb⁹ illis mulier que erat in ciuitate peccatrix vt cognouit ꝙ iesus accubuisset in domo symonis leprosi: attulit alabastrũ vnguenti ⁊ stãs retro secus pedes domini iesu lachrimis cepit rigare pedes ei⁹: et capillis capitis sui tergebat et osculabat pedes eius et vnguento vngebat. p̃s. Magnificat. Oracio.
Largire nobis clemẽtissime pater ꝙ sicut beata maria magdalene vnigenitum tuum super omnia diligendo suorum obtinuit veniam peccaminum: ita apud misericordiam tuam sempiternam nobis impetret beatitudinem. Per eundem. Memoria de sãcto vvandregesillo abbate. ãn. Similabo eum viro sapienti. v⁹. Amauit eum dominus. Oracio
Deus cui⁹ gr̃a btĩ vvã dregesillii ɔfessoris tui atqꝫ abbatis vita extitit laudabilis ipi⁹ ĩteruẽtu: qđ tibi placitũ est: pietas tua opet ĩ nobis. Tũc eat ꝓcess. ad altare. sctẽ marie magđ cãtãdo. R. Regnũ mũdi. v. Dimissa sũt ei peccata multa. Oracio
Sacratissimã dñe bte marie magdalene q̃ celos subiit celibritatem recẽsẽtes supplicit rogam⁹ clemẽciã tuã vt q̇ ei⁹ deuociõis recolim⁹ ĩsignia ipi⁹ mereamur ɔpotes fieri glie. p. In redeũdo de sãcta mar. Ad mat. In. Eternũ trinũqꝫ deũ laudem⁹ ⁊ vnũ. Qui sibi mariã transuexit in ethera sãctã. p̃s. Uenite. hy⁹

Estimauit hortolanum: et hoc sane credidit: seminauit enĩ granũ: quod in mẽtẽ cecidit: linguã mouit et nõ manũ: lĩgua xp̃m indidit. Non agnouit figurali latẽtẽ ymagine/ mentis agrũ spiritali excolentem semine/ sed cũ eã speciali designauit noĩe. Hec a iesu iesũ querit sublatum cõqueritur: iesum intra mentem gerit iesus presens queritur: mentem colit mentem ferit iesus nõ percipitur. Iesu bone iesu pie/ quid te mõstrãs latitas/ qd occultas te marie /mẽtẽ cui⁹ hĩtas/ ĩtus plena vo die/ nescit vbi vitas. O q̃ mire iesu ludis his quibus dilegeris/ sed cum ludis non illudis nec fallis nec falleris/ sed excludis quod includis notus non agnosceris.

Gloria et honor tibi spes vita lux aĩe/ p quã sperãt se pro scribi libro mortis pessime; prestẽt sibi nos ascribi peccatricis lachrime. Amẽ. In. i. noct. ãn. Cum discubuisset in domo symonis dñs iesus mũdi gl̃ia mulier secũ q̃ erat peccatrix nardi odorifera exhibuit vnguẽta. p̃s. Dñe dñs noster. ãn. Secus pedes dñi astans incessãter ore sacrato diua vestigia osculaẗ lachrimis plena. p̃s. Celi enarrãt. ãn. Irrigabat igitur domini cos iesu pedes: fracto quoq alabastro: precipuis odoribus fragrabat dom⁹ omnis atq capillorum officio detergebat. p̃s. Dñi est terra. V⁹. Diffusa est gr̃a in labiis. lc. i.

Fuit igitur secundum seculi factũ clarissimis orta natalib⁹ beatissima maria magdalene: que vt patrũ asserũt tradiciões: a magdalo castello nomen accepit. Quam non solum sui germinis dignitas: verũeciã patrimonii iura parentũq succes⁹ splendidam redíderant: vt duplicatus honor adeo noĩs excellẽciam circũquaq diffũderet. R. Letetur oẽ seculũ in solennitate sancte marie. Quam iesus etern⁹ amor dilexit plurimũ. V⁹. Hec maria fuit illa dño gratissima que vnguento precioso pedes vnxit domini. Quam iesus. l. ii.

Solent etenim apud homĩes plus nomina diuitũ sciri q̃ pauperum. Sed quia rerum affluenciam interdum voluptas comes seq̃tur adolescẽciorís vite tempora lubricis supposuerat regenda discursibus/ soluto pudicicie freno. Hec autem postmodum diuino afflata spiritu mentis intuitum in sese cepit retorque

re ac pristine vite inmũdiciã abhominari. Tu. R. Pectore sincero dominum maria recondens vnxit purgantẽ se. Baptismi gurgite sancto. V. Absterge domia noxis famulos precibus tuis. Baptismi. Ut ergo cõperit dñm (lc. iii. mie largitorem/ et criminũ indultorem in domo symonis aduenisse penitẽcia ducta preciosum vnguẽtum accepit vbertatemq́ lachrimarum adhibuit: et cum talibus obsequiis. Ingressa est ad fontem pietatis. R. Felix maria vnxit pedes iesu et extersit capillis suis. Et domus impleta est ex odore vnguenti. V. Mixto rore balsami fracto fudit alabastro que vnguẽto precioso pedes vnxit domini Et extersit. Gl'ia patri et domus. In secũdo noctur. ãn. Symon aũt intra se inquit si esset propheta: sciret profecto que et qualis esset ista que tetigit eum quia peccatrix est p̃s. Eructauit. ãn. Et conuersus dominus ait: postq̃ veni in domum tuam/ non cessat crine fuso hec meos osculari pedes. p̃s. Deus noster refugium. ãn. Dñ multum dilexeras dimissa sunt tibi scito peccamina et fide qua polles sacra in pace remitto. p̃s. Fũdamenta eius in montibus. V. Specie tua. Lectio iiii.

Accessit ad pedes saluatoris lachrimis eos rigauit: capillis detersit/ et eos osculãs vnguento perfudit Sicq́ fit vt que immunda venerat iustificata recessit. Tu autẽ. R. Beata es maria: que piarum vndis lachrimarum tersisti tuorum maculas criminum. Assidue te exorare deposcimus pro nostris excessibus V. Summis celorum ciuibus glomerata iamq́ eterna immortalitate induta. Assidue te exorare. Lectio quita.

Libeat charissimi immensitatem dominice pietatis intueri/ mulierem attrahentis et suscipiẽtis Ad pharisei prãdium dominus discumbebat sed apud penitẽtem mulierẽ mentis epulis delectabatur. Apud phariseũ veritas pascebatur foris/ apud peccatricẽ mulierẽ sed tamẽ cõuersam pascebatur intus. Tu. R. Eternis accumulata muneribus maria magdalene: posce vt in his nostris solenniis Diuina perpetue pacis gaudia pro meritis christus condat. V. Subdite tibi plebis fletus solue benigna peccantibus quandoq́ tecum. Diuina perpetue pacis. Lectio. vi

Pēsem⁹ quāte pietat; fuerit nō solū peccatricē mulierem ad se admittere: sed ei eciā ad tāgēdū pedes pbere. Cōsidere m⁹ grām misericordis dei: et damnem⁹ multitudinē reat⁹ nr̄i. Cōfessionē nr̄a ex puro corde desiderat: & cūcta q̄ deli q̄m⁹ relarat. R. Optimā ptē adepta a dn̄o quē elegisti btī tudinis eterne Sctā maria īter cede p nobis exiguis tuā solē nitatem celebrantib⁹. V. Ut mereamur assidue cōpūctiōis ymbre nostrorum sordes delicto rū abluere. Sctā maria. Glo ria Sctā maria. In. iii. noc. ā O certe precipu⁹ marie amor que a monumento dn̄ico di scipulis recedētib⁹ sublatum credēs non recedebat. ps. Cā tate. i. ān. Tulerūt dn̄m vbi posuerūt eū: dicito michi: cui respondēs iesus dixit illi: ma ria: conuersa illa: noli me tā gere: nondū enī ascēdi ad pa trē meū. ps. Dn̄s regnuit ex. ān Celsi meriti maria: que so lem verū resurgētem videre meruisti mortaliū prima: ob tine vt nos visu glorie sue le tificet in celis. ps Cātate. ii. V⁹. Adiuuabit eā. Secundu lucam septimo capitu. In illo tēpore Rogabat iesum quidam phariseus: vt manducaret cum illo. Et in gressus domum pharisei di scubuit. Et reliqua. Omelia beati gregorii pape. Lctō. vii. Marie peccatricis lachryme cuius enī vel saxeum pectus ad exemplū penitēdi nō emol liant. Considerauit nāq; q̄d fecerat: et noluit moderari quid faceret. Super conuiuā tes ingressa est: non iussa ve nit: inter epulas lachrymas obtulit Discite q̄ dolore ar det que flere inter epulas nō erubescit Tu aūt. R. Fra grans iesus muneribus inti mis marie que precordiis af fatī perunxit sacrata vnguen to vestigia/ vnde meruit suo rum delictorum veniā. V. Pec caminum nostrorum sordes piissimis diluat interuentib⁹ diuino fonte. Unde meruit suorum. Lectio octaua.

Hāc esse illā mariā credim⁹ de qua marcus septem demo nia eiecta fuisse testat Per sep tem autem demonia vniuer sa vicia designātur Septena rio enī numero vniuersitas figuratur. Septem ergo de monia maria habuit: q̄ vni uersis viciis plena fuit. Sed ecce q2 turpitudinis sue ma culas aspexit lauanda ad fō tē misericordie cucurrit. Tu.

℟. Celsi meriti maria: q̄ solem verum resurgentem ab inferis videre meruisti prima mortalium in terris obtine sacris precibus: vt nos visu sue maiestatis tecum letificare dignetur in celis. ℣. Exigua nostrorū holocausta votorum deferēs ante dn̄m suffragatrix semper pia digneris esse. Obtine sacris p̄cibus

Hec mulier ergo Lectio ix. quia prius actibus illicitis intenta: vnguentum quod sibi pro odore carnis sue turpiter exhibuerat. hoc iam deo laudabiliter offerebat. Oculis terrena concupierat: sed hos iam per penitenciā conterēs flebat. Capillos ad cōposicionem vultus exhibuerat: sꝫ ipsis iā lachrymas tergebat. Ore superba dixerat: sed pedes dn̄i osculans: os in redēptoris sui vestigia figebat.

Quot ergo in se habuit oblectamenta: tot de se inuenit holocausta. Tu autē. ℟. O felix sacrorum lachrymis rigacio pedum: per quam promeruit maria dici et esse eius dilecta. Ex quo pascūtur ī ethere sancti. ℣. Angelico pollet decore hic et hi p christū. Ex quo. Glīa pr̄i. Ex q̄. ℣. Optimā ptē elegit sibi maria. ℟. Que n̄ auferet ab ea. In lau. ā.

Laudibus excelsis omnis mundus exultat in solēnitate sancte marie magdalene. psal. Dn̄s regnauit. ān. Pectore sincero dn̄m maria recondens vnxit purgantem se baptismi gurgite sancto. p̄s. Jubilate. ān. Sustolle maria supplicum in ethere vota/ proprias que meruisti fletu dilui noxas. p̄s. Deꝰ deꝰ meus. ān. Que tecum captēt eterni munera regni/ pro famulis christum posce maria pium. p̄s. Benedicite. ān. Intercede supplicans assidue p nobis iesum dominū maria magdalene. psal. Laudate. Cp̄m. Mulierem fortē. Hyꝰ.

O Maria noli flere iā nō queras alium/ hortolanus hic est vere ac colonꝰ mēciū/ intra mentis ortum quere mentis operarium.

Unde planctus et lamentū/ quid mentem non erigis/ q̇d reuoluis monumentum/ tecum est quem diligis/ iesum queris et inuentum/ habes nec intelligis.

Unde gemis vnde ploras verum habes gaudium/ latet in te quod ignoras doloris solacium/ intus habes queris foras languoris remedium.

Iam nō miror si nescisti magistrum dum seminat/ semen qd̄ est verbū xp̄i te magis illuminat: et raboni respond isti cū mariā nominat. Pedes xp̄i quos lauisti fonte lota gracie: quē ab ipso recepisti funde rorē venie: resurgētis quem vidisti fac cōsortes glorie. Gloria et honor deo cuius prefert gracia: inuitanti phariseo marie suspiria: cenam vite q̇ dat reo gracie post prandia. Amen. v⁹. Dimissa sunt ei pc̄tā multa R. Qm̄ dilexit multū. ān. O mūdi lampas et margarita prefulgida que resurrectionē xp̄i nūciādo apostolorum apl̄a fieri meruisti maria magdalena/ semper pia exoratrix pro nobis assis ad deū: qui te elegit. p̄s. Bn̄dict⁹. or̄o. Largire nobis clementissime. Mēoria de sācto wuādregesillo. ān. Euge serue bone. v. Iust⁹ germinabit or̄o. Deus cui⁹ gr̄a. Ad p̄mā ān. Laudibus p̄s. Deus ī nomine tuo. ān. Te iure. p̄. Quicunq;. Ad. iii. ān Pectore p̄s. Legem pone. cp̄m. Mulierez fortē. R. et. v. de cōi vni⁹ v̄ginis dicunt. Ad vi. ān. Sustolle. p̄s. Defecit. Capitulū.

Attcixit fortitudine lūbos suos et roborauit brachiū suū: gustauit et vidit qm̄ bona est negociacio eius nō extinguet ī nocte lucerna ei⁹. Ad. ix. ān. Intercede. p̄s. Mirabilia testimonia. Cp̄m.

Mulier timens deū ipsa laudabit date ei de fructu manuū suarum: et laudēt eā in portis opa eius. Ad scd̄as vs̄. ān. Laudib⁹. psal. fer. cp̄. Mulierem fortē. hy⁹. O maria noli flere. v. Dimissa sūt ei pc̄tā multa. ān. Inclita sācte marie magdalene solēnia suscipiat alacriter pia mater ecclesia: aue sācta deo digna: aue dulcis et benigna/ obtine nobis gaudia: q̄ possides cuz gloria. p̄s. Mḡt. or̄o. Largire. Mēoria de sc̄tō appollinare mar. ā Hic ē vere martyr v⁹. Gloria et honore. Or̄o.

Uotiuos nos dn̄e beati appollinaris martyris tui natalis semp excipiat/ q̇ et iocūditatē nobis sue glorificacionis infundat et tibi nos reddat acceptos. Per dn̄m.

¶ Sācti appollinaris martyr. tres lec. fiāt cū or̄one vts̄

Beatus appollinaris ab antiochia petrū apostolū secut⁹/ et rome ab eodem episcop⁹ ordinat⁹/ rauennā directus est Ubi verbum dei predicans tent⁹ est a paganis/ et diu fustibus cesus ac nudis pedib⁹ sup prunas Lc̄tō. i.

impositus: ab vrbe expulsus est. Sed nō lōge ab vrbe xp̄iani habebāt tuguriū: vbi missas celebrauit: ꝛ ī mari baptisauit: timētesq̄ deū ministrabant ei. Lcō ii. Post multos annos ad emiliam perrexit predicās verbū dei: virtutes operādo. Post terciū ānū reuersus rauennā: non lōge ab vrbe mansit apud quēdā militē noīe hyrtaneū: cui⁹ filiū cecū illuminās: eū cū parentibus baptizauit. Quo facto a paganis ligat⁹ et ad forū deduct⁹ vulneraẜ. Lcō. iii Cumq̄ perduct⁹ ad simulachrū appollinis orōnem fecisset: illud solutum et destructum est tēplū. Quo audito tradit⁹ est cuidam centurioni occulto xp̄iano custodiendus: q̇ media nocte laxauit eū vt fugeret. Quē sequētes pagani prope pōtē apprehenderūt. Qui tā diu cesus est quousq̄ mortu⁹ estimareẜ. Post perduct⁹ a discipulis in vicū in quo leprosi morabanẜ. septē dies superuixit: admonēs ecclesiam ne a fide xp̄i discederet. Sicq̄ martyr dei postq̄ ecclesiā annis vigīti octo: mēse vno: diebus quattuor rexisset mortu⁹ est sub vespasiano cesare sepult⁹ est foris murū in arca saxea sub terra decimo kalēdas augusti. Et cetera de cōi vni⁹ marty. ꝛ ponti.

¶ Sancte cristine v̄gīs Orō

Indulgenciā nobis dn̄e beata cristina virgo et martyr imploret q̄ tibi grata semp extitit: ꝛ merito castitatis ꝛ tue professione virtutis Per dn̄m. Ad matu. tres lec. fiant cū noctur. ꝑpter vigil. et oīa fiant de v̄gine vsq̄ ad missā q̄ erit de vigi. Lcō p̄ma

Erat tēporib⁹ dioclecia ni īperatoris q̄dā de tyro sacra virgo ānor circiter duodecī noīe cristina: vrbani xp̄ianor persecutoris filia Quā ī excelsam turrī cū duodecim puellis positā et deos aureos spernētē: signauit angelus in xp̄o dicēs. Cristina viriliter age: in conspectu enī triū iudicū cibū habes a deo missum. Que vidēs panē albū super mel dulce: gr̄as egit deo dicēs duodecī dies sūt ex quo nō comedi. Tu. Lcō. ii. Sero autem facto: dedit frusta deorū patris sui pauperibus Qd̄ sciens pater ei⁹ puellas iussit decollari ꝛ cristinā virgis cedi et cathenatā ī carcere recludi Cūq̄ in eculeo suspensa vngulis radereẜ: ꝓiecit carnes suas in faciem patris sui dicens. Comede virtutem corporis tui. Tunc ro

ta ferrea adducit/ et supposito igne valido: oleo pfūdi iubet Sed ipsa orante cōbusti sunt plusꝗ mille quingenti idolis seruientes hinc lapide in collo eius ligato mittit ī mare vbi a xp̄o baptizata/ exiēs iterum in carcere recludit. Que ait Dn̄e iesu xp̄e redde vrbano scd̄m ea que gessit in me q̇ in ipsa nocte cū magnis cruciatib⁹ emisit spiritū. Lcō. iii

Post hec venit ali⁹ iudex nomine ziron: qui primo eaȝ in sartaginē plenā pice/ resina et oleo mitti iussit. deinde caput eius radi et prunas ardē tes supponi. Que cū nō lederetur: ducta ē ad tēplū apollinis: vbi cū orasset: cōminutū est idolū ī puluerē et credi derūt ī deum aīe circiter tria milia. Iudexꝗ pterrit⁹ expirauit. Tūc terci⁹ iudex noīe Julian⁹ iussit serpētes circa eā apponi: et māmilla ei⁹ et līgua abscisis: Vgo ptē ligue ī oculū iudicis piiciēs excecauit eū. Cui⁹ iussu pcussa Vgo in latere orans dn̄m emisit spiritū: quarto decimo etatis sue anno. Que ei⁹ intercessione venerāda nobis sempiterna a dn̄o īpetret gaudia. Cetera de cōi vni⁹ virgis et mar

Sancti iacobi ap̄li festuȝ duplex. Ad p̄mas vespe. et ad matu. cetera de cōi vni⁹ ap̄li cum isto hym. Ad ves̄. Hy⁹.

Una celestis aule luminaria: iacobe necnō iohannes theologe: poscite nobis veniā rogantibus: quam venit xp̄us gratis dare miseris. Annue xp̄e. Et dicatur hic Nobis per horum. Orō.

Esto domīe plebi tue sanctificator et custos: vt apostoli tui iacobi munita presidiis: et conuersacione tibi placeat et secura deseruiat p dn̄m. Eodē die memō. de sancto cucufato martyre cum ā. et collecta de cōmuni vnius marty. Et festū sancti xp̄oferi differatur vsꝗ in diē sctō rum abdon et sennes mar. et tunc fiet de eo plenum seruiciū cū mediis lec. dictor abdon et sennes. Ad matu. Le. i

Iacobus apostolus dn̄i nostri iesu xp̄i: frater beati iohannis euangeliste omnem iudeam et samariā visitans: ostendebat ex scripturis sanctis omnia que per pphetas dicta erāt in dn̄o iesu xp̄o esse completa. Hermogenes autē quidā magus misit philetum discipulum suum cum aliquot phariseis ad eum: asserens ꝙ xp̄us non esset fili⁹ dei. Jacobus vero assercionibus eius ī christo euacuatis:

ostendit ex scripturis sanctis hunc esse filium dei. Lcõ. ii.
Reuersus ad hermogenem philetus: dixit ei iacobũ qui se seruum iesu xp̃i asserit: scias te supare non posse Nã in nomine eius multa miracula faciẽs/ oẽsqꝫ scripturas sãctas memoriter retinẽs osten dit ex eis hũc esse filiũ dei: quẽ iudei crucifixerũt. Hermogenes iratus vinxit philetũ dicens/ videam⁹ si iacobus soluat te ab his vĩculis Quo nũciato iacobo/ misit sudariuꝫ suũ dicens. Accipiat hoc: et dicat. Dñs iesus xp̃us erigit elisos: et ipse soluit compeditos. Quo facto: solut⁹ venit ad iacobum. Tu. Lectio iii.
Dolens autẽ magus/ misit post eũ demones dicens. Ipsum iacobũ cũ phileto michi adducite: vt vindicer in eos. Qui cum venissent: ceperunt vlulatũ in aere dare sup apostolũ. Quibus apostolus ait Precipio vobis in noĩe p̃ris et filii et spirit⁹ sancti: vt hermogenem nõ ledentes ipsum ad me vinctũ adducatis: quo adducto: dixit apl̃us ad philetum Ipse te ligauit: tu eũ solue. Quo facto/ ait apostolus Non enim est discipline nostre: vt inuitus quis conuertatur. Ipse vero solut⁹/ omnes codices suos in mari mergens: dixit ad iacobum Aiarum liberator: accipe me penitentem quẽ hacten⁹ habuisti inuidentem. Tu Lectio. iiii.
Apostolus confirmãs eum in fide ita perfectũ eum reddidit: vt multe virtutes p eũ fierent a dño. Quod audientes pharisei dixerunt ad iacobum. Ut quid p̃dicas christũ quẽ oẽs crucifixũ scim⁹ Tũc apl̃us ostẽdit eis qualiter incarnacio domini: passio: resurrectio: et ĩ celũ ascensio: a p phetis p̃nũciata: in xp̃o erãt completa. Dixerũtqꝫ oẽs peccauim⁹. dic nobis quid faciemus? Quibus ipse ait: credite et baptizemini: et delebuntur peccata vestra. Tu. Lcõ. v.
Abiathar autem pontifex videns tantũ populum credidisse: zelo repletus: excitauit sedicionem grauissimã: ita vt mittentes funem ĩ collo eius: duxerunt eum ad herodem: qui iussit eum decollari. Cumqꝫ duceretur paraliticum quendam ad eum clamantem: a doloribus liberauit. Hoc videns iosias qui funem in collo eius misit: corruens ad pedes eius dixit. Obsecro te vt des michi indulgenciam. Tu. Lectio. vi.

Intelligens apl̄us cor eius a deo visitatū: dixit. Credisq̄ iesus xp̄us est ver⁹ dei filius. Qui ait. Credo/ Hoc audiēs abiathar/ dixit. Nisi recedēs a iacobo maledixeris nomē xp̄i: cū ip̄o decollaberis. Qui ait. Maledictus tu/ nomē vero xp̄i est bn̄dictū in secula. Cumq̄ peruenissent ad locū allata lagena aque apostol⁹ baptizauit eū/ et osculans eū fecit signaculū crucis in frōte eius et ita perfectus in fide xp̄i cum apl̄o decollatus est. Secūdum matheū xx°. cp̄lo

IN illo tempore: Accessit ad iesū mater filiorum zebedei cū filiis suis adorās et petens aliquid ab eo. Et. r̄. Omel. bti gregorii pape. l. vii

UNde occasionem accepit hec mulier vt a dn̄o gloriā et dignitatē peteret filiis suis qui nichil predixerat de gl̄ia regni: sed solūmodo de supplicio passionis Predixerat eī discipulis suis se hierosolimā ascēsurū tradēdū: morte cōdēnādū/ deludēdū/ flagellādū/ ⁊ crucifigēdū. Sȝ hac causa incitata est ad petēdū dignitatem filiis suis/ q̄ȝ post oīa dixerat dn̄s/ et tercia die resurget. lc. viii.

Putabat enī mulier q̄ dn̄s post resurrectionē suā regnaturus esset in terra corporaliter: ideo dixit: dic vt sedeant hii duo vn⁹ a dextris: et ali⁹ a senistris ī regno tuo. Respōdens dn̄s dixit. Nescitis quid petatis. Mater quidem pecierat/ sed dn̄s discipulos increpauit/ q̄ȝ sciuit peticionē matris ex suasione filiorū processisse. Tu aūt. Lectio. ix.

Interrogat dn̄s/ si possent bibere calicem quē ipse bibitur⁹ erat: id est si eādē passionem sufferre possent quā ipse passurus erat pro eis. Calicem quidem meum bibetis: de iacobo nō est dubiū/ quin ipse calicem domini biberit. De iohāne vero dubitatur/ q̄ȝ ipse per martyriū vitā nō finiuit. Sȝ q̄ȝ a domiciano ī feruentis olei dolium missus est/ ⁊ ante aristodimū venenū bibens illesus permansit nec non cum reliquis apl̄is flagellatus legitur semper paratus ad passionē clarū est q̄ calicem passionis biberit. Tu. Et cetera de cōi vnius apl̄i Ad scdas veš oīa fiāt de sācto iacobo cū. R. Ciues apostolorum. Et memoria de sācta āna. Sancte anne matris marie ad vš super. p̄s. scr. ān

Felix anna cella mundicie: lumen mundi/ vena clemencie: spes salutis porta leticie:

nos diuine cōmenda gracie. psal. ferial. Capitulum.
Mulierē fortē quis inueniet pcul et de vltimis finibus precium ei⁹ : confidit in ea cor viri sui et spoliis nō indigebit. R. O q̄ͣ di
Aue mater āna (gne. v⁹ plena melle canna: cui marem passa nulla cocquanda. Aue predicāda superaltāda : mater mr̄is poli regis atq̄ soli. Quam quis velit fari siue venerari: reddet sibi votū christus per quem totū Ergo te rogam⁹ rogantes supplicamus : vt quod potes velis prece da nos celis.
Placans nobis natam mūdo per te datam: illa natum suum tu nepotem tuum.
Laus sit trinitati : laus sit vnitati : laus patri ac nato : lausq̄ paraclito. Amen. v⁹. Diffusa est gracia. ān. Hec est radix anna pia virgo florēs est maria : christus flos est inclitus : digna radix est honore cuius virga tali flore : fecūdatur celitus. ps. Magt. Or
Deus qui beatam annam dilectissime genitricis tue marie matrē egregiam hodierna die ad celestis vite sublimasti gaudia/ fac nos quesumus gloriosis ei⁹ meritis ad eternam pertingere beatitudinē ex cui⁹ puerperio salutari pro salute mūdi humanam dignatus es assumēre carnem. Qui viuis et reg. Memoria de sancto iacobo. ān. In regeneracione. v. Annunciauerūt opera dei orō. Esto dn̄e. Tunc eat processio ad altare sc̄te anne cātādo. R. Regnū mūdi. Require in cōi. vgi. v. Ora p nobis. or.
Quesumus omnipotēs deus: vt qui beate āne solennia colimus/ eius meritis et precibus indulgenciam consequamur et graciā. Per. In redeundo de sancta maria. Ad cōpletoriū omnia fiāt sicut in festo sc̄te trinitatis. Modo predicto dicūtur vespere de sancta anna videlz vbi dedicata est ecclia vl capella vl altare ī honore eiusdē et tūc ad p̄mas vespe. de sc̄ta āna fiat me. de ap. Ubi vero non est ecclesia dedicata neq̄ capella ī honore ipsius dicantur vespere de sancto iacobo apostolo et memoria de sancta anna cum oracione p̄dicta. Ad matutinas Inuitato. Ad sancte matris anne memoriā. Omnes xp̄o canamus gloriā. ps. Ueñ. v⁹.
In anne puerperio : nox fugit huius seculi: et illuxit cū gaudio : dies toci⁹ ppli

Hec radix iesse germinat: ex pars cūctis illecebris: germē eius illuminat: nos sedentes in tenebris.

Pia mater et humilis: de qua maria prodiit: tuis adesto famulis: quos culpa grauis deprimit.

Iam felix et emerita: manens cum summo iudice: succurre mater inclita: vt viuamus pacifice.

Et quicquid hic deliquimus/ vite per immundiciam/ abstergas illud petimus/ per diuinam clemenciam

Patri natoque gloria/ detur cum sancto spiritu: qui per anne suffragia/ conseruet nos in exitu. Amen. In primo noct. ān. Chori plaudant alacriter angelorum et hominū congratulando pariter matri regine virginum. ps. Dn̄e dn̄s noster. ān. Pater precelse virginis ioachim erat noīe mr̄ ānaque nobilis regali fulsit semīe. ps. Celi enar. ān. In tres ptes diuidūt sic rex sub stāciā dant templo: dant pauperibus/ seruant sibi terciam ps. Domini ē terra. v. Diffusa est gracia in. Lectio pma.

Hodie fratres charissimi beate anne matris sancte dei genitricis ac perpetue virginis marie/ festiuam celebramus memoriam ī qua carnis reliquit ergastulum et subuecta est venerabiliter ad superos sanctorum obsequiis angelorū. Tu aūt dn̄e. R. Felix anna flos ortorum mira nitens specie: regū surgit antiquorum ex clara progenie. Que medelam viciorum matrem gessit gracie v. Hec beata miserorum succurrat inopie. Que medelam viciorum. Lectio secunda.

Ad eternum siquidem patriarcharum ac prophetarū veterū gloriosa et felix peruenit contubernium. Ex quorum carne/ carnis traxit originem: vt per ventris sui fructum populo suo deus mitteret redemptorem. Tu autē. Rm. Matronarum hec matrona claruit in seculo nunc in celis est patrona pietatis titulo. Cuius partu cūcta bona prouenerunt populo. v. Anna parens esto prona cūctis in periculo. Cuius lc. iii.

Gaudeat igitur sacro sancta mater ecclesia: huius sancte matrone munita suffragiis et in eius laudibus cum omni deuocione tota resultet.

Hec est enim illa superne benedictionis terra/ de qua celestis figulus ollam spei nostre composuit/ que ex diuini

roris hymbre conceptũ ver-
bũ dei humano generi protu
lit incarnatum. Tu autem.
R. Ex cõceptu cõiugali ãne
miro ordine radix boni: fi-
nis mali spirat vno germine
Felix que fuisti tali ĩpregna-
ta virgine. V. Nos in hora
fac finali mori sñ crimĩe. Fe-
lix. Gloria patri. Felix que.
In secũdo noct. ãn. Annos
quoqꝫ plurimos ducunt in
coniugio stereles atqꝫ tristes
sub legis opprobrio. ps. Eru
ctauit. ãn. Exprobrabat hũc
põtifex ioachim ꝙ sisteret in
fecundus cum fecundis seqꝫ
eis iungeret. ps. Deus noster
refugiũ. ãn. Joachim ex op-
probrio de tẽplo tristis exiit
nec ad domum vel vxorem
sed ad pastores transiit. ps.
Fundamenta eius. V. Spe-
cie tua et pulchritudine. l. iiii
Felix anna que in operacio
ne redempcionis nostre velut
radix videtur in arbore: de
qua celestis virga egressa est
beatissima virgo maria: que
filiũ suũ diuini floris amig-
dalũ enixa puerpera genuit:
cuius dulcedinis iocũda refe
ctio in celo et in terra ange-
los ⁊ homines pascit. Tu. R.
Ex iudea creuit spina hec ma
trona nobilis: spina tamen
officina claruit mirabilis de
qua prodiit. Regina celi ve-
nerabilis. V. Nos a fraude
serpentina saluet mater hu-
milis. Regina celi. Lectio. v
Ex bethleẽ quippe ciuitate
dauid et radice iesse oriũda
ꝓdiit/ cui⁹ btã soboles maria
videlicet xp̃m peperit: q̃ capti
uitatẽ iacob auertit: ⁊ parie
tẽ veteris ĩimicicie inter deũ
et hoĩem homo de⁹ ĩ sua car
ne destruxit. R. Quã potẽs
esse diceris in regno beatorũ
que genitrix agnosceris regi
ne angelorꝫ. Insignis quippe
diceris patrona miserorꝫ. V.
Impetra nobis miseris ve-
niã peccatorũ. Insignis. l. vi
O q̃ gloriosa est mater ista:
et q̃ digna solenni attolenda
preconio/ que matrem nobis
nostre redempcionis attulit
et ĩ illa testamẽtũ hereditatꝫ
supne ĩclusit. Uere btã et oĩ
veneracione habenda: ⁊ quo
dã sacro priuilegio predican
da mater huius sacratissime
virginis/ que omẽs precellit
matres in concipiendo et ge
nerãdo eã q̃ suũ et oĩum ge-
nerauit auctorẽ. Gaude igit
et letare o felix mater: ⁊ pre ce
teris matrib⁹ felicior: q̃ me-
ruisti tãte prolis gaudere pri
uilegio/ ꝑ quã angeli leticiã/
iusti graciam: peccatores ve
niã inueniũt in eternũ. Tu.

R. O q̃ digne veneraris ab humano germine/ q̃ mariam mūdo paris/ magno dei munere Ipsa v͛go singularis di gnetur succurrere. V. Anna mater salutaris fac nos xp̄o viuere. Ipsa vir. Glia. patri Ipsa virgo. In. iii. noctur. ā. Joachī et cōiugi angelus ap paruit: dolētesq̄ nimiū dul citer cōpescuit. p̄. Cātate. i. ān Preces vestre sūt accepte habebitisq̄ filiam p quā deus magnifice p̄stabit cunctis graciam. p̄s. Dn̄s regnauit exul. ān. Hinc cognoscūt se mutuo coniugali federe et agūt laudes dn̄o p cōcesso munere. p̄. Cantate. ii. V. Adiuuabit eaȝ. Inicium scti euangelii scd̄m matheum. primo capi. Liber generacionis iesu xp̄i filii dauid/ filii abraham. Et reliqua. Omelia de diuersis tractatibus. Lectio septīa. Matheus igit̄ euāgelista scribens librū generacionis iesu xp̄i: ceteris pretermissis horū filium nūcupauit: qȝ ad hos tm̄ facta est de xp̄o promissio Ad abrahā inquit in semine tuo benedicent̄ oēs gētes terre. Ad dauid vero ait De fructu ventris tui ponā sup sedē tuā. R. Eua mater corrupte le pomi fit edulio: deformauitq̄ sequele lineam cōtagio. Anna confers sp̄ē medele sacro puerperio. V. Esto memor clientele huius in exilio. Anna cōfers. Lectio octaua. Abrahā genuit ysaac ysaac autē genuit iacob. Exequit̄ ergo humanā generacionem xp̄i mathe⁹ ab ipso pmissiōis exordio: hoc est ad abrahā generatores cōmemorans quo perducit ad ioseph virū marie de qua natus ē xp̄us. R. Anna mater matris xp̄i nos pie considera: que marie meruisti propinare vbera. Ecce felix ascendisti super cūcta sydera. V. Tu in hora mortis tristi nos ab hoste libera. Ecce felix. Quicquid tn̄ (ce felix. Le. ix. in insigni genealogia xp̄i ad euangelicam respicit historiam: totū ex abundanti recurrit ad annā vt ipsa sit quasi quedam meta legis et gracie per quā dignitas humane videtur in xp̄o refloruisse nature. Ex eius nāq̄ ventre pdiit qd̄ de sancta ecclesia longe ante spiritus sanctus ait. Sindonem fecit ⁊ vendidit: et cingulum tradidit cananeo. Sī donis huius candor niue⁹ puritas est et mūdicia virginalis quam beata anna mater manib⁹ suis quasi contexuit dū genitricem dei mariā ad diem temporalis ortus ī for

ma humana de palacio uteri sui corporaliter eduxit. R℞m Beata virgo virginū matris tue precibus: remissionē criminū procura supplicib9. Et fac post vite terminū letos ī celestib9. V9. Succurre penes dominuz cunctis assistentib9. Et fac. Gloria patri. Et fac. V9. Ora pro nobis btā anna. Omīs sctō= In laudi. ān. rum concio matrē col= laudet virginis de cui9 puer= perio salus processit hominis ps. Dn̄s regnauit. ān. Hec p= lem deuotissime petit a patre luminū et meruit dignissime mariā decus virginū. ps. Iu bilate. ān. Ex ioachim quem habuit vite virū eximie anna mariam genuit matrē regis iusticie. ps. De9 de9 me9. ān. Stirps iesse clara deluit eue matris opprobriū: duz anna prolē genuit florē sctōꝝ om= nium. ps. Bn̄dicite. ān. Anna floret vt liliū in sūmi regis curia thronū adepta regiū cū immortali gloria. ps. Lauda te. cpm. Mulierē fortem. hy9 Felix anna pre aliis di= gna laude fideliū/ mun dū repleuit gaudiis per sacrū puerperiū Hec de carnis pro pagine/ mariaz nobis ptulit/ que suo reddit germīe/ quod eua tristis abstulit O vas ce lestis gracie mater regine vir ginū/ per te precamur ārie re missionem criminū. Memen to mater inclita q̄ potens es per filiam/ et nobis prece soli ta procura dei graciā Eiusq3 donet precibus dator bonoꝝ omniū: vt gaudiis celestibus fruamur post exiliū. Patri natoq3 gloria: detur cū sancto spiritu/ qui p anne suffragia: conseruet nos in exitu. Amen V9. Elegit eā de9 ⁊ preelegit. ān. Anna stellā matutinam: magni matris ⁊ reginam: pe= perit clemencie/ cū qua vere io cundatur: q2 deū cōtēplatur: reuelata facie. ps. Bn̄dictus. orō. De9 qui beatam annam Ad pmā ān. Oīs sctōꝝ. p. De9 in noīe. ān. Gracias. ps. Qui cunq3 vult. Ad. iii. ān. Hec p lem. ps. Legē pone. cpm. Mu lierem fortem. V9. Diffusa est gracia. vt ī cōi vni9 virginis Ad vi. ān. Ex ioachim. p. De Multe filie (fecit. Cpm. congregauerūt diuici= as tu supergressa es vniuer= sas: fallax gr̄a ⁊ vana est pul critudo/ mulier timens deuz ipsa laudabitur. V9. Specie tua. Ad. ix. ān. Anna. ps. Mi= Manum (rabilia. Cpm. suam aperuit inopi: et palmas suas extēdit ad pau= perem: ideo fortitudo et de=

cor indumētū eius et ridebit in die nouissimo. ℟. Adiuua bit eam. ℣. Elegit eam deus. Dño vts̄. Ad scdas. ves̄. ān. Dis sctõr. ps̄. Dixit dn̄s. ps̄. Laudate pueri. ps̄. Letat⁹ sū ps̄. Beati oēs. ps̄. Lauda hierusalē. Cpl'm. Mulierē fortē ℟. Beata virgo. y⁹. Aue ma ter anna. ℣⁹. Elegit eam. ān. Anna florē portauit gracie flos odorē spirat mūdicie: al me preces matris et filie/ nos conducant eterne glorie. ps̄. Mḡt. or. Deus q̄ beatā annā Memoria fiat de septem dor miētibus martyribus. Oro.

Deus qui gloriosos resurrectionis eterne pre cones septē dormientes magnifice coronasti/ presta q̄s vt eorū precibus resurrectionē sanctā: que in eis mirabiliter preostēsa ē ꝯsequamur. ꝑ Ad mat. iii. l. Inuita. dup̄. l. i

Sub decio imperatore facta in xp̄ianos graui persecucione: septem xp̄iani ciuitatis ephesior ciues: scꝫ maximianus/ malcus/ martinianus/ dyonisius/ iohannes/ serapion/ et constantinus fugiētes rabiem: abscōderūt se in spelunca in mōte celio statuētes malchū in habitu mēdici emere victualia ī qua spelūca dormiērt ꝑ scl'a mlt'a. l. ii

Euolutisq̄ trecētis sexaginta duobus annis regnāte imperatore xp̄ianissimo theodoseo surrexit detestāda heresis nitēs repellere generalis fidē resurrectiōis euigilātes sācti et vnius noctis spacio se dormisse putantes: malchum ad ciuitatē miserūt: vt emeret necessaria qui vidēs crucē super portā ciuitatis erectā et oēs nomē dei inuocantes valde mirari cepit: platisq̄ argenteis/ ceperūt intuentes mirari dicentes. Hic iuuenis thesaurū inuenit duxerūt q̄ eū ad ꝓcōsulē ciuitatis. l. iii.

Cumq̄ ꝓcōsul ab eo inquereret vbi thesaurū inuenisset cadēs malchus ad pedes ei⁹ dixit rogo vos vbi deci⁹ imperator: ego enī et socii mei fugiētes ꝑsecucionē ei⁹ abscōdim⁹ nos ī spelūca mōtis celii Marin⁹ ep̄s ciuitatis hoc audiēs dixit: eamus cū eo ad locū et veniētes ad spelūcā viderūt sctōs dei sedentes. Et erāt facies eor vt rose florētes et adorātes eos: miserūt ꝓ īperatore q̄ cū venisset adorās eos fleuit/ qui dixerūt ei. Propter te suscitauit nos de⁹ noster ante diē magne resurrectiōis: vt tu sine dubio resurrectionē mortuor credas ⁊ cū hec dixissēt/ rediderūt spm̄

secūdum preceptū dei impera
tor vero flens et osculās sā-
ctas reliquias eorū: cōgrega
tis plurimis epis et fidelib9
viris fecerūt in eodē loco di
gnā memoriā eorū. Tu aūt.
Cetera de cōmuni plurimo-
rū mr. Scti sāsonis epi. Or

OMnipōs sempiterne deus/ tribue nobis famulis
tuis p intercessionē sācti sam
sonis epi poscētibus pctōrū
veniā q̄rētib9 salutis viā pul
sātib9 apire regni celestis au-
lā vt ad eternā maiestatis tue
habitacionē te adiuuāte per
uenire mereamur. Per dñm.
Eodē die fiet mēoria de sācto
pātalcone martyre. Oracio.

DEus qui hūc diē bea- ti pātaleonis marty-
rio cōsecrasti/ presta q̄s vt ip
si9 īteruentu hoc ī nr̄is flore
at actibus/ qd premiis remu
neretur celestibus. Per dñm.
Ad mat. iii l. de cōi. Inui. du.
Cetera oia de cōi vni9 ɔf. et
pōtifi. Scti olaui mr. ix. l. ni
si facte fuerit in. xl. et med. l.
de mr. oro vts. i. xl. deide de
mr. fiet mēo. cū hac oroe. or

PResta quesumus omps deus/ vt sicut populus
xp̄ianus martyrū tuorū feli-
cis simplicii faustini et beatri
cis temporali solennitate cō
gaudet/ ita perfruatur eter-
na et quod votis celebrat pio
cōprehendat affectu. Per do.
Et fiet tm̄ memoria de sācto
olauo Si de eo factū fuerat
seruicium in quadra. Ad ma
tutinas de mar. tres lectiōes
Inuitato. dup. Lectio prima

LIberio vrbis rome epo misso in exiliū a cōstā
tino augusto heretico: clerus
roman9 ordinauit ī loco ei9
epm felicē presbyterū q̇ facto
cōsilio declaruit cōstātinū he
reticū et secūdo baptizatū ab
eusebio quo facto eiicitur fe-
lix de epatu a cōstātino augu
sto filio cōstātini augusti ex-
inde ductus in ciuitatē coro
nā martyrii capitis abscisio-
ne promeruit et sepult9 est in
via aurelia. Tu autem domi
ne miserere. Lectio secunda.

Temporibus dyocleciani et
maximiani erat rome quedā
virgo beatrix nomine soror
beati simplicii et faustini q̇ p
xp̄i noīe post diuersa tormēta
capite cesi sunt quorum cor-
pora sepeliuit beatrix cū cris
po et iohāne presbyteris post
hec lucreci9 vicinus possessor
prediū beate beatricis cōe cū
fratrib9 ābiens/ fecit eā diis
sacrificare nolentem/ carceri
mancipari et postea a seruis
suis noctu prefocari. et sic spi
ritum tradidit domino.

Post hec ingressus lucreci⁹ in p̄rediū sctōꝝ: et fecit cōuiuiū in quo infantulus dixit ei audi lucreti. Occidisti ⁊ inuasisti ecce dat⁹ es ī possessione dyaboli: ad hāc vocem sathanas in eū ingressus ꝑ tres horas eū vexauit donec tolleret aīam eius. De quo omēs qui aderāt perterriti xp̄iani effecti sunt. Narrantes palā passionem beate virginis in cōuiuio vindicatā. Tu autē Cetera de cōi plurimoꝝ martyrū. ¶ Sācti xp̄oferi mar. penultimo iulii. Ad veš. ān. Sancte xp̄ofere martyr iesu xp̄i qui pro eius noīe penas ꝑtulisti opē cōfer miseris huic mūdo tristi qui celestis glorie regna meruisti. V⁹. Gloria ⁊ honore. p̄s. Magnificat. Or

Concede q̄s ops et misericors deus/ vt qui btī xp̄oferi martyris tui memoriā agimus: ei⁹ piis meritis ⁊ intercessionib⁹ a morte ꝑpetua a peste fame timore paupꝫtate ⁊ ab oīb⁹ īsidiis īimicoꝝ nr̄oꝝ liberemur in terris ꝑ te iesu xp̄e saluator mūdi quē xp̄ofer⁹ meruit ī hūeris suis portare. Qui Mēoria de martyrib⁹ abdon et sennes. Or.

Deus q̇ sctīs martyrib⁹ abdō et sēnen ad hāc gloriā veniēdi copiosū munus grē cōtulisti/ da famulis tuis suorum veniā delictorū vt sanctoꝝ tuoꝝ intercedentibus meritis ab oīb⁹ mereamur aduersitatib⁹ liberari. ꝑ Ad matu. ir. lec. Lctō prima.

In licia ciuitate samon natali sctī xp̄oferi martyris q̇ xp̄m portauit in humeris ꝑ traductionē aque ī corpore ꝑ maceracionē/ mēte ꝑ deuocionē ī ore ꝑ. cōfessionē siue predicacionē. Hic āte baptismū dict⁹ fuerat reprob⁹ Ferūt eū ꝑ flumē hoīes portare/ ⁊ post xp̄m puerū portare testatur Hic genere chananeus habens in longitudine xii. cubitos. Tu aūt. Lctō. ii.

Hic voce dei iussus baptizatur: et ad samon ciuitatem licie venit vbi regnabat dagn⁹ qui cum eum inspexisset retrorsum cecidit/ virgam aridam florere fecit: quadringētos bis missos ad eū vocandū ad dagnū cōuertit ad fidem catholicā/ q̄ oēs palmā martyrii meruerūt xp̄oferus ergo cū ydolis sacrificare noluisset primo virgis ferreis ceditur. Scdo a flāma estuātis incendii cruciatur. lc. iii.

Cassis ignita eius capiti imponitur postea scāno ferreo supponit ⁊ lignis suppositis ac igne succēso et oleo supsu

so crematur Altera die iussit rex fieri lignū scdm staturā eius et scm̄ xp̄oferū alligari et ip̄m sagittis trāsfigi iussit et sagittabāt ab hora prima vsqꝫ ad horā. xii. Tu autem.
Medie lect. de mar. Lec. iiii
Decius imperator romam reuertens de psíde adduxit duos xp̄ianos abdō ꝛ sēnen dicens dii nr̄i tradiderūt nobis hostes reipublice et romani imperii et introducti sunt ornati ex auro et lapidib⁹ preciosis vincti chachenis quos cū vidisset oīs senat⁹ ceperūt mirari in aspectibus eoꝝ. l. v
Decius dixit ad eos sacrificate diis et possidebitis oīa vestra et pacē romani īperii qui dixerūt nos semel offerētes nosmet deo ipsum adoramus/ simulachris manu factis nūqꝫ humiliabimur/ decius iussit eos denudatos duci ad simulachꝝ solis et ad sacrificandū cōpelli sācti vero expuētes ī simulachꝝ dixerūt valeriano fac qd potes. l. vi.
Tunc valerianus prefectus iussit eos diu plūbatis cedi et in amphiteatrū duci ꝛ dimissi sūt ad eos duo leones ꝛ quatuor vrsi qui veniētes ad pedes scōꝝ/ ita custodiebāt eos vt nemo poterat accedere ad eos propter impetū ferarum valerianus ira plenus/ fecit eos occidi et corpora eoꝝ ante simulachrum solis iactari Post triduū querin⁹ subdyaconus corpora eorum sepeliuit in domo sua. Tu. Le. vii
Sagitte suspendebantur a dextris et a sinistris nec corpus ei⁹ tetigerūt. Altera vo die rege veniēte et sancto xp̄o fero illudente statim vna sagitta oculū regis intrauit et cecus fact⁹ est. Cui xp̄ofer⁹ dico tibi tyranne. Cras octaua hora accipiā coronam vite et tu veni in locum hunc et fac lutuꝫ cū modico sanguine et sanaberis. Appropinquante hora decollacionis ei⁹ fudit hanc oracionem. Dn̄e deus pater peto vt vbi corp⁹ meū positum fuerit non ingrediatur grando/ non ira flamme non fames nec magna mortalitas: et sic languidi et demoniaci illic veniāt sani fiāt Uenit vox de celo dicens. Xp̄ofere quod petisti impetrasti et secundum iussum regis decollatus est. Tu. l. viii
Alia die venit rex et clamauit xp̄ofere ostēde virtutem tuam et credo: et fecit lutum cum sanguine et posuit ī oculū sicut iusserat sanctus xp̄oferus et sanatus est. Et dixit rex gloria tibi deus christia=

norū. quia facis volūtatez ti mencium te. Tu aūt. lc. ix.
EGo autē preceptum po nam in omnē populum vt qui blasphemauerit deum xp̄ianorū gladio feriat. Tūc crediderūt per sanctū xp̄ofe- rum xliiii. milia. et C. xliiii milia et C. xl. homines hanc eciā orōnē constituit sāctus xp̄oferus. Dn̄e deus bonam mercedem presta scribentib9 et legentib9 passionē meam. ān. sup. Benedictus. Martyr xp̄ofere pro saluatoris hono re/ fac nos mēte fore/ dignos deitatis amore. Ad scdas vs̄ ān. Promisso xp̄i qr qd̄ petis obtinuisti/ da populo tristi bo na que moriendo petisti/ con fer solamen et mentis tolle grauamē: iudicis examē fac mite sit omnibus amen. psal Magnificat. orō. vts̄. Cete- ra de cōi vni9 mar. ¶ San- cti germani episcopi. Oracio
EXaudi nos de9 salutaris noster/ et quia voces no stre nō merent audiri sancti germani ɔfessoris tui atq; pō tificis interuencio q̄s sit ac- cepta pro nobis. Per xp̄z do. Ad matu. ix. lec. fiāt. Lctō. i.
BEatus german9 ātisio dorensis oppidi īdige na fuit: parētib9 splēdidis p creat9 et ab ipsis infancie ru dimentis studiis liberalibus institutus. Tu. Lectio scda.
In quo doctrīe cōsolacio cū ingenii vbertate consenciens eruditissimū duplicato bono id est nature et industrie red- diderūt/ atqz vt in eū pfectio litterarū plena conflueret: post auditoria gallicana in- tra vrbez romā ciuilis iuris scienciā pfecte addidiscit. l. iii
Deinde ad honorē p̄fecture in vrbe antisiodorensi subli matus: morib9 et eloquencia vitaz decorauit. In quo actu dū multiplici laudis luce re- splēderet sublimē genere mo ribus et diuiciis sortit9 ē vxo rem. Suscepit sacerdociū īui tus. coactus simul et addict9 sed repente mutatur ex oīb9 despicit mūdi milicia celestis assumit. Seculi pōpa calcat hūilitas ɔuersacionis eligit: vxor in sororē mutat. Lc. iiii
Substancia dispensat in pau peres: pauptas ambit. Jam vero enarrari nō potest qua hostilitate cum sibiipso con- sciuerit quas cruces q̄ ue sup plicia corporis sui persecutor induerit. In refectionib9 pri mū cinerē prelibauit/ deinde panē ordeiceuz sūpsit quē tn̄ ipse excussit et moluit. Et cū hic cib9 grauior ieiuniis iudi cetur nūq̄ nisi vespere inter-

dū tñ ī ebdomada media ple rūqꝫ die septima ponebat. l. v Stratū omne subiecto cilicio et superposito vno tātū saccu lo cōtent⁹ fuit. Caput ab hu meris ꝑ ceruicis confinium nulla subleuauit adiectio Ita ꝓrsus ꝓstrata ꝑ terrā mem bra dampnauerat Noctibus nūq̄ vestimētū raro cingulū raro calciamēta detraxit: re dimitus loro semꝑ et capsula sctōꝝ reliquias cōtinēs: iugis gemitus orō perseuerās erat Longū enī tēpus Lctō. vi. sompnū capere inter tormen ta nō poterat dicat quisq̄ qd senserit. Ceterū absolute di- finio. Beatū germanū inter tot cruces lōgū traxisse mar tyriū. O quā preclara dei nr̄i virt⁹ et pietas qui famulū su um in via veritatis fideliter gradientē duplici remunera cione donauit: vt et preteriti si qui fuerant decoquerētur errores et celeriter defecata sanctitas prestaretur. Quiqꝫ peccatis preteritis forsitan te nebat obnoxi⁹ vt inciperet fe nerator esse virtutum adiut⁹ grā dñi nr̄i iesu xp̄i. Lec. vii. de exposicione euangelii Sit lumbi vestri precincti. ¶ Ad vincula petri. Ad ꝑmas ves. ān. Solue iubēte deo terraꝝ petre cathenas: qui facis vt pateant celestia regna beatis

Petrus psal. fer. Cp̄m. quidē seruabat in carce re oracio autē fiebat sine in- termissione ab ecclesia ad deū pro eo. Deo grās. ℟. Dixit Iam bo- angelus. Hy⁹. ne pastor petre clemens accipe: vota precantū et pec- cati vincula: resolue tibi pote state tradita: qua cūctis celuꝫ verbo claudis aperis. ℣. An- nue xp̄e. ℣. In omnē terram. ān. Tu es pastor ouium prin ceps apl̄orū tibi tradite sunt claues regni celoꝝ. ps. Magt Deus q̇ beatū petrū Or apl̄m a vīculis absolu tum illesum abire fecisti/ no stroꝝ q̄s absolue vīcula pctō- rū: et oīa mala a nobis ꝓpici at⁹ exclude. ꝑ do. Mēo. de ma chabeis mar. ā. Gaudēt ī cel. Hy. Letamī ī dño. Orō. Fraterna nos martyꝝ tuoꝝ dñe corona letificet: q̄ et fidei nr̄e ꝓbeat īcremēta vtu tū/ et multiplici nos suffragio cōsolet. ꝑ do. Ad matu. Inui. Tu es pastor ouiū princeps apl̄oꝝ Tibi tradite sunt cla ues regni celoruꝫ. ps. Venite ℟⁹. Iā bone pa. ℣. Annue xp̄e In. i. no. ā. Misit herodes rex man⁹/ vt affligeret q̊sdā de ec clesia occidit autē iacobū fra trē iohānis gladio. ps. Celi

enarrant. ãn. Uidens autem quia placeret iudeis apposuit apprehẽdere et petrũ. ps̄. Bñ dicã. ãn. Petrus q̇dẽ seruabatur in carcere: ⁊ orõ fiebat sine intermissione ab ecclia ad deũ ꝓ eo. p̄. Eructauit. v̄. In omnem terrã. Lectio prima.

Notandũ nobis est fratres charissimi: qua de causa celebratur festiuitas sancti petri que dicit̃ ad vincula kalendis augusti. Hec enim a quibusdã dicit̃ causa/ Romanoꝝ quidã dux noĩe quirinus habebat filiam gutturnosã noĩe balbinã/ habebat autem ipse dux beatũ alexandrum papã in carcere clausũ R. Misit impi⁹ herodes rex man⁹: vt affligeret quosdam de ecclesia. Occidit autẽ iacobũ fratrẽ iohãnis gladio. v̄. Uidens autez q̄ placeret iudeis apposuit apprehẽdere et petrũ. Occidit. Lectio secũda

Ipsa vero puella ibat sepissime ad carcerem vbi beatus papa alexander cathenis tenebatur ligat⁹: ⁊ deosculabatur cathenas: quib⁹ ipse sctũs ligat⁹ erat: scz ob grãm recuperande sanitatis. R. Uidẽs autẽ callid⁹ hostis: q̄ placeret iudeis. apposuit apprehẽdere ⁊ petrũ. v̄. Misit ĩpi⁹ rex herodes manus vt affligeret quosdã de ecclia. Apposuit.

Cui beat⁹ Alexander dixit noli filia mea deosculari has cathenas sed quere boias scti petri q̇b⁹ vinct⁹ fuerat: osculare eas et inde recipies sanitatem. Que mox ad patrẽ suum veniẽs: narrabat ei sicut audierat a prefato papa R Cũq̃ tyrãnus ĩmitis cõprehendisset petrũ apl̃m: misit eũ in carcerẽ Uolens post pascha producere eũ populo. v̄. Uidẽs autẽ q̄ placeret iudeis: apposuit apprehẽdere et petrũ. Uolẽs Gloria. Uolens. In. ii. noct. ãn. Erat petr⁹ dormiẽs ĩter duos milites vinct⁹ cathenis duab⁹: et custodes ante ostiũ custodiebãt carcerẽ. ps̄. Dẽs gentes. ãn. Cũq̃ ꝑductur⁹ eũ esset herodes. ecce angel⁹ dñi astitit: ⁊ lumẽ refulsit ĩ hitaculo carceris: ꝑcussoq̃ latere petri: excitauit eũ dicẽs: surge velociter. psal. Exaudi de⁹ depre. ãn. Exiẽs petr⁹ apl̃us: sequebat̃ angelũ: ⁊ nesciebat q̄ verũ est: qd̄ fiebat ꝑ angelũ: estimabat autẽ se visũ videre. ps̄. Exaudi de⁹ orõnẽ. v̄⁹. Constitues eos p̄ncipes. Lctõ. iii.

Quod audiẽs pater puelle misit nũcios: q̇ p̄q̇rerent carcerẽ: vbi apl̃us fuerat ligat⁹: ĩdeq̃ secũ afferrẽt Lctõ. iiii.

boias sctī petri Q. ō et ita factū est Quas deosculās puella p̄fata boias sctī petri: integrā illico recepit sanitatem R. Petrus qdē apl̄us seruabatur in carcere. Orō autem fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deum pro eo. V. Erat petrus dormiens inter duos milites/ vīct9 cathenis duabus. Oracio autē. Le. v. Sicq3 beat9 alexander exiēs de carcere: cōstituit celebrari hanc solēnitatē kalēdis augusti in honore beati petri: et in eius noīe edificauit ecclesiam: q̄ dicitur ad vincula In qua eciā vt ferl solennitate: cathene eius deosculantur a populo deuote auxiliante dn̄o nr̄o iesu xp̄o: qui cū p̄re et sp̄ū sancto viuit et regnat deus p oīa scl'a seculor. R. Cū vo producturs eū eēt herodes: ī ipsa nocte erat petr9 dormiens Inter duos milites vinct9 cathenis duab9. V. Et custodes ante ostiū custodiebant carcerez vbi erat petrus apl̄us. Inter. Le. vi. Exultemus in dn̄o dilectissimi/ et sp̄ūali iocūditate letemur/ quia vnigenitus dei filius iesus christus ad insinuanda nobis dispensacionis et diuinitatis sue misteria: apl̄ici ordinis p̄mū beatū petrū dignatus est prerogare/ cui9 hodierna festiuitas speciem et decus contulit orbi terrarū ille primus est in dn̄i cōfessione/ qui prim9 est in apl̄ica dignitate. R. Ecce angelus domini astitit/ et lumen refulsit in habitaculo carceris pcussoq3 latere petri: excitauit eū dicens/ surge/ surge/ surge velociter. V. Et cōtinuo ceciderūt cathene de manib9 ei9 angelo dicente. Surge Glia Surge. In. iii. noct. ā. Transeuntes p̄mā et scdam custodiam venerūt ad portā ferream q̄ ducit ad ciuitatē que vltro aperta est eis. ps. Cōfitebimur. ān. Et exeūtes processerūt vicū vnū: et cōtinuo discessit angel9 ab eo. p̄. Dn̄s regnauit exul. ān. Petrus ad se reuersus dixit: nūc scio vere q2 misit dn̄s angelū suū et eripuit me de manu herodis et de omni expectacione plebis iudeor. ps. Dn̄s reg. irasc V9. Nimis honorati sūt. Secundum matheū. xvi. c.

In illo tēpore Uenit ies9 in partes cesarie philippi: et interrogauit discipulos suos dicēs. Quē dicūt homīes esse filiū hoīs. Et reliq. Sermo beati augustini episcopi. Dn̄o nr̄o iesu xp̄o reqrē(l vite quenā eū hoīes eē dicerēt

et opiniones varias hoīm discipulis respondētibꝰ Rursusqꝫ dn̄o interrogāte ꝛ dicēte vos autē quē me esse dicitꝭ Petrus respōdit. Tu es xp̄s filius dei viui/ ait illi dn̄s: beatus es symon bariona quia caro et sanguis nō reuelauit tibi: sed pater meus qui in celis est. ℟ Surge petre et indue te vestimenta tua accipe foꝛtitudinē ad saluandas gētes: Qꝛ ceciderūt cathene de manibꝰ tuis. ℣ꝰ. Angelꝰ dn̄i astitit ꝛ lumen refulsit in habitaculo carceris: percussoqꝫ latere petri excitauit eū dicēs surge velociť. Qꝛ ce. lc. viii.

Attende causam quare beatus: qꝛ tibi nō reuelauit caro et sanguis: sed pater meꝰ qui in celis est ideo beatus: qꝛ tibi non caro et sanguis reuelauit. Si enī caro ꝛ sanguis hoc tibi reuelaret: de tuo. Qꝛ vero caro ꝛ sanguis tibi non reuelauit: sed pater meꝰ q̇ ī celis est: de meo nō de tuo. Quare de meo. Qꝛ oīa que habet pater/ mea sunt. Tu. ℟. Dixit angelus ad petrū: circunda tibi vestimentū tuū: et sequere me. Et egrediens sequebatur eū. ℣. Transeuntes autem pꝛimā et secundā custodiam venerūt ad poꝛtam ferream: que ducit ad ciuitatez: q̄ vltro aperta est eis. Et egre.

Ecce audisti causam: Lec. ix quare beatꝰ: audi ꝛ quare petrus addidit dn̄s. Et ego dico tibi tanq̄ diceret Quia tu dixisti michi Tu es xp̄s filiꝰ dei viui Et ego dico tibi qꝛ tu es petrus Symon quippe ātea vocabať Quia enī xp̄us petra: petrus populꝰ xp̄ianꝰ Petra enim pꝛincipale nomē est: ideo petrꝰ a petra/ nō petra a petro: quomō nō a xp̄ia no xp̄us: sed a xp̄o chꝛistianꝰ vocatur. Tu aūt. ℟. Quodcunqꝫ ligaueris super terraz: erit ligatū et in celis. Et qđ cunqꝫ solueris super terram erit solutū et in celis. ℣ꝰ. Tu es inquit petrus chꝛistus filius dei viui Respondens dn̄s ait. Et ego dico tibi: qꝛ tu es petrus: et super hanc petram edificabo ecclesiam meā. Et quodcunqꝫ. Gloꝛia patri. Et quodcunqꝫ. ℣. Tu es petrus.

In laudibꝰ antipho.

Angelus dn̄i astitit ꝛ lumē refulsit ī habitaculo carceris: percussoqꝫ latere petri: excitauit eum dicens: surge velociter. ps. Dn̄s regnauit. an. Dixit angelus ad petrum circunda tibi vestimentū tuum et sequere me. ps. Jubilate. ān. Exiens petrus sequebatur eū: et nesciebat quia verū

est quod fiebat per angelum. ps. Deus de⁹ meus. an. Misit domin⁹ angelum suũ: et liberauit me de manu herodis alleluya. p. Benedicite. an. Solue iubente deo terrarum petre cathenas: qui facis vt pateant celestia regna beatis. p. Laudate. Cpm. Petrus quidem. hym. Exultet celum. V⁹ Annunciauerunt opera dei. an. Quodcunque ligaueris super terram: erit ligatum et in celis. et quodcũque solueris super terram erit solutum et in celis dixit dñs symoni petro. ps. Benedictus. oro. Deus q̇ beatum petrum. Memoria de martyrib⁹. an. Istorũ est enĩ V⁹. Mirabilis deus. oro. Fraterna nos. Ad primã ãn. Angelus dñi. ps. Deus in nomine. an. Te iure. ps. Quicũque vult. Ad. iii. ãn. Dixit angel⁹ ps. Legem pone. cpm. Petr⁹ quidem. R. et V. de cõi vni⁹ apostoli. Ad. vi. ãn. Exiens petr⁹. ps. Defecit in salutare

Angelus dñi astitit et lumen refulsit in habitaculo carceris: percusso que latere petri excitauit eũ dicens: surge velociter: et continuo ceciderunt cathene de manibus ei⁹. Ad. ix. ã. Solue iubente. ps. Mirabilia. Cpm Exiens petr⁹ seq̃batur eum: et nesciebat quia verum est quod fiebat per angelum. Ad scdas veš ãn. Angelus dñi. ps. Dixit dñs Et ceteri psal de aplis. cpm. Petrus quidem. hym. Exultet celum V. Annunciauerũt opera dei ãn. Petrus ad se reuersus: dixit nunc scio vere: quia misit dñs angelum suum: et eripuit me de manu herodis: et de oĩ expectacione plebis iudeorum ps. Magnificat. Oracio. Deus qui beatum petrum apostolum. Memoria de sancto stephano martyre ãn. Hic est vere martyr. V⁹. Gloria et honore corona. Oracio.

Deus qui nos beati stephani martyris tui atque pontificis annua solennitate letificas concede propicius: vt cuius natalicia colimus: de eiusdem eciã protecteone gaudeam⁹. Per dominũ nostrũ. Ad matutinas Inuitatoriũ duplex tres lectiones. Lcõ. i.

Beatus stephanus episcopus vrbis rome: cõgregato vniuerso clero: sic eos alloquitur dicens. Fratres et commilitones mei: audistis precepta diaboli seua vulgari: vt si q̇s xpian⁹ detẽt⁹ fuerit a pagano oẽs facultates ei⁹ accipiat Uos eĩ frẽs respuite facultates terrenas:

vt regnū celeste percipiatis. Nolite timere principes secu li sed adorate deū celi: et christum filium eius. Tu. lc. ii.

Iussit itaq beat9 stephan9 vt altera die in cripta nepo=tiana congregarētur. Et facto conuēticulo in eadē cripta inuēti sūt ibi permiscui sexus viri et mulieres cētū et octo. Quos eadē die btūs stepha=nus in noīe xp̄i baptizauit et obtulit p eorum expiacione sa=crificiū atq participati sūt oēs

Post hec obtulit sacri= (l. iii ficiū deo oīpotenti in cimite rio sctē lucie. Audiēs igitur hec valerianus que gesta fue rāt ac de templi euersiōe: et qz eēt cū stephano maxima mul titudo xp̄ianorum/ missi sūt mi lites ad eū qui inuenerūt bea tum stephanū sacrificiū deo offerentē. Quiq intrepidus cōstans ante altaris solēnia et iugiter cepta pficiēs: ī eo=dē loco sic ī sua decollat9 est sede/ pergēs ad dñm sub die quarto nonarum augusti.

Cetera de cōi vni9 mr. et pōtifi. In īuēciōe sctī stepha. ptho. sociorūq ei9 mar. ad vs. sup ps. ān. Scti p fidē. pi. fer. cap Iustorum aīe. R Sacerdos dei hy9 Sctōrum meritis. v. Leta=mini ī dño. ān. Ostēdit sctūs gamaliel p visū luciano sacer doti tres calathos aureos ro sis refertos et quartū argēteū croco plenū/ et dixit hi sūt no stri loculi et nre reliquie. Hic aūt sāguineas habens rosas loculus est sctī stephani q so lus ex nobis martyrio me=ruit coronari. ps. Magt. Or

Deus q es sctōrum tuorū splēdor mirabilis qui hodierna die btī stephani ma rtiris tui nichodemi gamalie lis atq abibō īuēciōez gl'iosā reuelasti: da nobis q̄s in etna leticia de eorum societate gau=dere. p do. Ad matu. Inuita. Adorem9 regē magnū dñm. Qui ī sctīs suis sēp est mira=bilis. ps. Uenite. hy9. Sctōrum meritis. In. i. noc. ān. Lucia no venerabili: pbro qescēti in stratu suo de reuelaciōe sctārum reliquiarum pthomartyris ste phani/ talis diuinit9 ostēsa ē visio. ps. Btūs vir. ān. Cū ad huc pene vigilaret vir venerā dus tāq in excessu mētis repē te effect9 est. ps. Quare fre. ān Uidit igitur assistere sibi vi rū etate senem statura pcerū vultu decorum. p. In dño confido v9. Letamini in dño. Lctō. i.

Lucianus pbr̄ cui re=uelauit de9 septimo ho norii pricipis āno locū sepul chri et reliquiarum btī stephani prothomartyris: gamalielis

Abibon et nichodemi/ q̄ ī euā gelio et in actibus apłorū le gūtur scripsit hāc reuelacio= nē greco sermōe ad oīum ec clesiarū noticiā. ℞. Btūs ga maliel doctoris genciū pauli didascalus apparuit xp̄i sa= cerdoti luciano in vestitu cā dido amict⁹ palleo. Et virgā manu gestabat aureā. ℣. Cal ciatus caligis in supficie de aurat; quasi deābulās corā eo. Et virgam. Lectio scd̄a.

Qui dū q̇esceret in basilica baptisterii ī stratu suo ī sexta feria pasceues circa horā ter= ciā noctis dūq͛ adhuc pene vi gilaret tāq͛ in excessu mētis effectus: vidit virū senē sta= tura pcerū vultu decorū pro lixā barbā habētem pallia= tū alba stola cui inerāt gem mule auree intrincecus aūt habētes scte crucis signū cal ciatū caligis in supficie de= auratis. Hic eciā vir manu te nebat virgā aureā de qua tā= gens vocauit eū ter noīe suo/ luciane luciane luciane: vade et dic iohāni ep̄o hierosolimi= tano q̄ten⁹ cū sūma deligēcia nr̄os patefaciat loculos. ℞. Igitur dissimulata gamaliel deambulacione venit ad eū et virga quā manu gestabat tetigit eum vocans illū ter= cio: luciane luciane luciane surge. ℣. Cui sacerdos respō dit/ quis es tu dn̄e at ille dixit ad eum luciane. Lectio tercia

Cumq͛ venerabilis presby ter inquireret ab eo quis eēt et qui essent secū. Dixit ei ego sū gamaliel qui nutriui apo= stolū paulū. Estq͛ mecū dn̄s stephanus a iudeis hierosoli mis p xp̄o lapidatus cui⁹ cor pus auibus et canib⁹ in cāpo piectū: ego sepuliui ī predio meo viginti miliarib⁹ a ciuita te. ℞. Uade luciane et dic io hanni ep̄o hierosolimitano vsq͛quo clausi sum⁹ vsq͛quo nō aperis nobis. Cuis eī tp̄i= bus reuelandi sumus. ℣. Ape ri nobis velocius vt p nos ostium mīe sue hūano generi apiat de⁹. Cuis. Gł'ia. Cuis In. ii. noc. ān. Uir dei gama liel ait luciano/ nō mei solū= modo causa sollicit⁹ sū: sed pocius pro illis qui mecū sūt p̄s. Dn̄e quis habita. ān. Isti etenī maximo digni sūt ho= nore venerari in terris quos in celo rex regū īmēsa cumu= lauit gloria. p̄s. Cōserua me ān. Cum ergo sint apud deū meritis excelsi/ apd̄ homines loco tenentur humili. p̄s. Do mini est terra. ℣. Exultent iusti in conspectu dei. lc. iiii.

Ille vero qui huius locello iacet contiguus ipse est nicho

demus nepos meus/ qui post q̄ audiuit a christo vt renasce retur ex aqua et spiritu sācto statī baptizatus est. Pro quo postmodum indignati prīci-pes sacerdotum conabantur illū morti tradere/ sed nostre propinquitatis ob reueren-ciam nō perfecerūt/ sed mul-tis plagis eū extra vrbē affli gentes semiuiuū reliquerūt. Quē ad pedem beati stepha-ni iussi sepulture tradi. Ter-cius est abibas filius meus/ q̇ ab apostolis baptizat9 castus et inmaculatus exiuit de mū do et sepultus est mecū in ter cia theca excelsiore. Cu. R. Lucian9 presbyter dixit: dn̄e tu quis es et qui sunt tecum at ille: ego sum gamaliel pau li quōdam doctor apostoli q̇ autem iuxta me quiescit. Ille est dn̄s stephanus. V9. Qui a iudeis hierosolimis lapidat9 ad lacerandum bestiis ei aui bus est positus sed per dei pro uidenciam permansit inta-ctus. Ille est dn̄s. Lectio. v. Dixitq̧ ei presbyter. Ubi vos inueniemus domine. Qui ait in meo agello qui di citur bonorum virorum pos sessio. Qui cū euigilasset ora uit dicēs. Domine iesu si est hec visio a te fac vt iterum ac tercio manifestetur michi Et cepit ieiunare vsq̧ ad aliud parasceue. Et iterum appa-ruit ei gamaliel afferēs tres calathos aureos rosis ple-nos. Duo habebant rosas albas/ et terci9 rubicūdas et quartus erat croco plen9 R. Cum scirem ego gamaliel sā ctitatem christi leuite stepha-ni/ fidem eius ac deuocionem credens me in resurrectione partem habiturum cum eo: feci eū sepeliri. In monumē to meo nouo. V9. Auditor do mini nichodemus ibidem se-pultus est: et abibas fili9 me us mecum est repositus: vbi requiescit beatus stephanus In monumento. Lectio. vi. Et dixit ei gamaliel/ qui ro-sas habet rubeas est domin9 stephanus et secundus est ni-chodemus/ tercius vero ar-genteus est abibas filius me-us: qui iūct9 est calatho meo Et cum hec dixisset euanuit ab eo. Ipse vo gracias agēs deo deuotis ieiuniis terciam reuelacionē expectauit. Qua aperte facta/ nunciauit hec io hanni epyscopo qui lachrima tus ē pre gaudio dicēs. Si vt dicis charissime audisti: opor tet me inde trāsferre protho martyrē stephanum. Cu. R. Sacerdos dei lucianus pro-strauit se in oracione rogās

deum et dicens: domine iesu xp̄e si est hec visio ex te. Presta vt iterum ac tercio manifestetur michi. v9. Ut confisus fiducialiter annunciem reuelacionem sanctorum seruorum tuorum. Presta. Gloria patri. Presta. In tercio nocturno. ān. In ieiuniis et oracionibus constituto apparuit iterum sanctus gamaliel luciano presbytero et dixit. Quare dissimulasti frater et non retulisti que dicta sunt tibi iohanni epyscopo. p̄s. Exultate iusti in domino ān. Nonne vides q̄nta sit siccitas et turbacio in toto mundo et tu negligenter agis. p̄s Benedicam. ān. Surge et vade et dic iōnni epyscopo vt aperiat nobis et faciat locum oracionis vt per nostram intercessionem misereatur dominus populo suo. p̄s. Deus venerunt gentes. v9. Iustorum anime. Lectio septima.

Cum autem lucianus hortatu ep̄i in crastino in quodā aceruo q̇ erat ī agro illo effodere statuisset apparuit gamaliel cuidam monacho nomine migesio innocenti viro dicens. Uade et dic luciano frustra laboras in aceruo illo. Non enim ibi sumus modo sed querat nos in loco qui dicitur bonorū virorꝫ possessio quo ostēso lucian9 gl̄ificauit deū quia inuentus est et ali9 testis in reuelacione sanctorum. Tu autem domine R. Sanctus gamaliel in visu dixit luciano diligenter animaduerte que dico et statim deposuit coram eo tres calathos aureos. Et quartus argenteus plenus erat croco. v9. Unus ex tribus calathis rubentes habebat rosas tanq̄ sanguinem: alii vero duo referti erant rosis albis. Et quartus argenteus. Lcō viii

Cumq3 fodientes thecas inuenissent/ nunciant hec iohanni epyscopo qui assumptis secum duobus epyscopis perrexit ad locum. Apertaq3 theca beati stephani terremotus factus est magnus et omnes qui aderant odor perfudit suauissimus. Et eadē hora septuaginta tres anime a diuersis infirmitatibus sunt curate. Tu autem domīe. R. Uides o frater luciane hos calathos hic rosas habēs pulcherrimas loculus est precio si martyris stephani. Qui solus ex nobis martirio meruit coronari. v9. Introgressus ostiū sepulchri inuenies eum ī pte orientali. Qui solus ex nobis martyrio. Lectio. ix.

Et osculantes beati stephani reliquias tecaȝ clauserunt quã postea in sanctã ecclesiaȝ syon vbi archidiaconus quõdam ab aplis fuerat ordinatus/ cum hymnis et gaudio trãstulerũt. Quo facto sufficiens pluuia pietate diuina descendens īmensam siccitatem terre madefaciēs irrigauit Imitemur fratres istius sancti charitatē vt cũ eo mereamur celi claritatē R Sãctus iohãnes epus lachrymatus pre gaudio benedixit deum et dixit ad lucianũ psbyterum oportet me inde transferre beatũ protho martyrem stephanũ qui tanq angel9 apparuit positus in concione hominũ. v9. Qui prim9 apd iudeos dñica bella peregit et iesum a dextris virtut3 dei videre pmeruit Qui tãq. Gloria patri. In cõcione. v. Iusti autem imperpetuum. In (laudi. ãn.

Egressus lucianus presbiter a sãcto iohanne epo iussit vt consurgerent oēs diluculo et foderent in aceruo illo vbi putabant esse corpora sanctor. ps Dñs regnauit. ãn. Apparuit sanctus gamaliel cuidã monacho noīe migesio innocēti et simplici viro dicens ad eum: vade et dic luciano. In vanũ laboras in aceruo illo non ibi sumus modo. ps. Iubilate. ãn. Ibi olim positi fuimus exequiarũ tēpore planctus nũc quere nos in loco illo q dicit bonor viror possessio. ps. Deus deus me9. ãn. Audiens ergo lucianus verba monachi migesii/ benedixit dñm q inuent9 est et ali9 testis in reuelacione sctõr. p. Bñdicite. ãn. Dũ inuentũ esset sacratissimũ beati stephani corpus: statī terremot9 factus est magn9: atq oēs q aderant odor perfudit suauissimus. ps. Laudate. cpm. Iustorũ aīe. hy9. Per gliose martyrũ. v9 Mirabilis deus. ãn Ex odoris mira fragrancia sanitas egrot3 emanauit maxima: septuaginta et tres tũc a variis languoribus curati sunt hoīes: in inuēcione corporis sancti stephani dilectissimi martyris deũ glorificãtes. p. Bñdict9. oro. De9 qui es sanctor. Ad. i. ãn. Egress9 lucianus. ps. Deus in nomīe tuo. ãn. Te iure. ps. Quicũq vult. Ad. iii. ãn. Apparuit. p. Legem pone. cp. et v. de communi plurimor mar. ad oēs horas dicant. Ad vi. ãn. Ibi olim. p. Defecit. Ad. ix ã. Dũ inuentuȝ. ps. Mirabilia. Ad scdas vs. ãn. Egressus lucia

nus. psal. feria. cpm. Iustoꝝ aīe. hy9. Rex gloriose marty rum. v. Mirabilis deus ī. ān Hodie sanct9 iohānes pōtifex cū maximo cleri plebisqꝫ tripudio preciosas ꝓthomarty ris stephani reliquias ī sctām translulit ecclesiam syon vbi quondā archiadiaconi functus est officio: cuius pia apd deū sit ꝑ nobis intercessio q̄sumus. ps. Magnificat. Orō Deus qui es sanctorū. ¶ In festo sācte marie virginis ad niues. Ad vespe. ān. Dum eēt rex. cū reli. psal. cōsue de dn̄a nr̄a: videlicet Dixit dn̄s Laudate pueri. Letatus sum. Nisi dn̄s edificaue. Lauda hierusalem: et hoc scdm vsū romanum. Cpm. Ab inicio R. Ornatā monilib9. hy9. Aue maris stella. v. Dignare me. R Da michi. ān. Sācta maria succurre miseris iuua pusillanimes: refoue flebiles. Ora ꝑ populo/ interueni pro clero/ intercede ꝑ deuoto femineo sexu: senciant oēs tuū leuamen quicūqꝫ celebrāt tuam cōmemoracionē. ps. Magnificat. orō. Concede nos. Ad matuti. Inuitato. Sācta maria dei genitrix virgo. Intercede pro nobis. ps. Uenite hym. v et añe omia fiant vt in consueto officio beate marie virginis. Lectio prima.

Tempore quo liberius papa quartus a beato siluestro beati petri apl̄i sedē prouida gubernacione regebat: quidā iohannes noīe alme vrbis patriciat9 curā gerens: tā morū qꝫ generositate nobilitatis preclarus possessionū ac multarū diuiciarum opulencia locuples cuꝫ filium nō haberet vnacū con iuge sua q̄ ei diuina prouidē cia: tam morū qꝫ nobilitatis similitudine fuerat sociata: beatissimā dei genitricem sibi in precipuam ac specialem dn̄am preelegerat. Hi simul vno ore pariqꝫ deuocione beatissime virgini marie vota soluentes dicebant. Regina celorum dn̄a angelorum et saluatrix omnium tibi tanto deuocius nos fragiles sup plicamus: quāto viscera pietatis tue copiosius erga homines benigna impēdis. Tu autem. R. Sancta et immaculata virginitas q̇b9 te lau dibus refferē nescio: Qr quē celi capere non poterant tuo gremio contulisti. v9. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui Quia quem. Lectio secūda.

Accipe igitur sanctissima mater que tibi sin-

cera fidei deuocione persolui m⁹ et ita vitā nostrā et oīa q̄ in terris vt hoīes possidem⁹ solita miseracione dispone: quaten⁹ nostra tibi deseruiat actio ⁊ nostre facultates tibi in aliquo beneplacito obse-quio expendātur. Non ergo diuina clemencia precib⁹ de-fuit supplicāciū nec piissime virginis aures a iustorū peti cione defuerāt. Sed eorū vo ta de⁹ ex alto suscipiens peti ciones ipsorū voluit effectui mācipare et fini debito trade re. Intrabat quippe tūc mē-sis augusti quādo acrioribus solis ardoribus telluris ger-mina desiccātur et hoīes so-lis adustionib⁹ ampli⁹ deco quūt. R. Cōgratulamini mi chi oēs qui diligitis dominū Quia cū essē paruula placui altissimo et de meis viscerib⁹ genui deū et hoīem. V⁹. Bea-tā me dicent oēs generaciōes q2 ancillā humilem respexit deus. Quia cū essem. Lcō. iii. Eodem enim tempore volēs beata dei genitrix locū edifi-cande sibi basilice hoībus de monstrare quadam nocte iā dicti mēsis id est nonis augu sti: subito ꝯtra naturam tem poris totus aier nimia frigo ris cōgelacione cōstringit et tāta nubiū cōstipaciōe dēsat vt ymbre desup fuso ī ipo ca su niuiū multitudo deflueret que solūmodo edificāde locū basilice cooperiēs miraculū pariter et algorē submīstrauit In ipa deniq3 nocte prenota to pōtifici atq3 iā dicto patri cio ⁊ vxori sue similē visionē sctā dei genitrix voluit demō strare. Que res et reuelacio miraculi firmaretur aspectu et subitanea tpis īmutacione occulte visionis reuelacio no sceretur. R. Cōtinet īgremio celū terrāq3 regētē virgo dei gēitrix pceres comitātur he-rilē Per q̄s orbis ouās xpo sub principe pollet. V. Uirgo dei genitrix quē tot⁹ nō capit orbis in tua se clausit viscera factus hō. Per quos. Lec. iiii Apparēs igit sctissima Ugo prenotato pōtifici tali eū ad moniciōis oraculo voluit edo cere. Operū tuorū intēcio et circūspecte sollicitudinis vi-gilācia: qua omnipotēti deo plurimū placere cognosceris te modo in hoc cōmēdabilem reddiderit: ita vt qd hacten⁹ er ga mei nomīs deuocionē ab aliis nō fuerit attētatū: p te michi nūc placuit cōsūmari. Adeo vt causa salutis existas oībus qui deuocionē tui pe-ctoris fuerint imitati. Uerū ne pfūctoriū hui⁹ reuelatio-

nis mysteriū ambiguis cogi tacionibus credas quod pre sētib9 verbis tibi asserui sub oī admiracione maximo eciā miraculo volui confirmari. Ita vt cōtra tēporis naturā tātūmodo eū locū infusione mirāde niuis que cādore donū spū sancti signat reple uerim in quo basilicā nomis mei tibi precipio cōstruendā R. Sicut cedrus exaltata sū in libano et sicut cypressus in mōte syon: quasi myrra electa Dedi suauitatē odoris. V Et sicut cynamomū et balsamū aromatizans. Dedi. L. v. Habebis siquidē & iohannē patriciū ī hoc ope ydoneū ad iutorē q̇ ad te sūmo diluculo tuis preceptis hūiliter parituꝛus venire curabit cum quo simul et vniuerso clero ac populo vrbis ad mōtē qui supagius dr incūtanter accedas ibiqꝫ locū a me de īdustria reseruatum inuenies/ atqꝫ in eo mox ecclesiā meo noī īcipias fabricare. Cumqꝫ ille in tante visionis stupore miraretur et de cognicione persone aīmus hesitaret: ab ea protin9 respōsū audiuit/ se esse dei genitricē virginē mariā: de qua dei fili9 dñs ies9 xp̄s velut spōsus de thalamo ad hoīes īcarnatus pcessit. His dictis btā visio ab oculis ei9 subtrahit R. Que est ista q̄ pcessit sicut sol et formosa tāq̄ hierusalē Viderūt eā filie syō et beatā dixerūt et regine laudauerūt eā. V9. Et sicut dies vni circūdabāt eā flores rosaꝝ et lilia cōuallium. Viderunt. Lcō. vi Sicqꝫ eodē momēto p̄tarato patricio et ei9 cōiugi sub his verbis apparuit. Deuocionē inquiēs tui pectoris & fidele ꝓ positū quo patrociniū mee defēsionis specialit̄ elegisti pio respexi ītuitu/ et solita erga xp̄ifideles miseraciōe suscepi Quamobrē scire te volo qm̄ tuaꝝ rerū hereditatūqꝫ ꝑpetuū successorē tibi volui prouidere ita vt dū michi domū in terra cōstruxeris ego tibi ī celis copiosū thesaurū & eternā ꝯstruā mā̄sionē Hoc ergo tibi impero faciēdū vt cū sū mo mane surrexer꜒ ad liberiū papā festinā̄ter accedas Ego eī domui mee edificā̄de specialē locū elegi. R. Ornatā monilib9 filiā hierlm dñs ꝯcupiuit Et vidētes eā filie syō btīssimā p̄dicauerūt dicētes vnguētū effusū nomē tuū. V9. Astitit regīa a dextr꜒ tuis ī vestitu deaurato circūdata varietate. Et vi. S. lu ix. c. In illo tp̄e loquente iesu ad turbas extollēs vocē q̇dā

mulier de turba dixit illi. Be atus venter qui te portauit et vbera q̄ suxisti. Et reliqua

Omelia origenis. Lectio. vii

Magne deuocionis et si dei hec mulier osten-ditur que scribis et phariseis dominū tenttātibus simul et blasphemantibus tanta eius incarnacionē pre omnib9 sin ceritate cognoscit tanta fidu cia cōfitetur/ vt et presenciū calūniā et futurorū cōfūdat hereticorū perfidiā. Nā sicut tunc iudei spūs sancti opera blasphemādo verū cōsubstā cialēq; patri dei filiū denega bāt: sic heretici negādo postea mariā semp virginē scti spūs operāte virtute nasciturо ex humanis mēbris vnigenito dei carnis sue materiā mini-strasse verū cōsubstācialemq; matri filiū hoīs fateri nō de bere dixerūt. Sed si caro ver bi dei secūdū carnē nascētis a carne virginis matris pro nūciatur extranea/ sine causa venter qui eū portasset et vbe ra que lactassent beatificarē tur. Tu. R. Beatā me dicēt oēs generaciōes. Qr fecit mi chi dñs magna q̄ potēs est et sāctū nomē ei9. V. Et mia ei9 a progenie in pgenies timēti bus eū. Quia fecit. Lcō. viii.

Qua enī cōsequēcia ei9 lacte credatur nutrit9 cui9 semine negatur esse cōceptus: cū ex vnius eiusdēq; fontis origi-ne secundum phisicos vterq; liquor emanare probetur.

Nisi forte putanda est semē tinā sue carnis materiā nu triēdo in carne dei filio sug gerere potuisse īcarnādo au tem quasi maiori et inusita-to miraculo minime potuisse Sz huic opinioni obstat apo stolus dicēs. Qr misit deus filiū suū factū ex muliere fa-ctū sub lege. Neq; enī audiēdi sūt qui legendū putāt et asse rūt natū ex muliere nō factū Sed in vtero virginali car-nē nō de nichilo/ nō aliūde: sed materna traxit e carne. Alioquin nec vere filius ho-minis diceretur: qui originē non haberet ex homine. R. Beata es virgo maria dei ge nitrix que credidisti dño per fecta sunt in te que dicta sūt tibi. Ecce exaltata es sup cho ros angelorū intercede p no bis ad dñm iesum christū. V9 Benedicta et venerabilis es vgo maria que sine tactu pu doris inuenta es mater salua toris. Ecce. Lectio nona.

Et nos igitur contra euticē extollamus vocem cum ca-tholica ecclesia/ cuius mulier hec typum gessit extollamus

et mētem de medio turbarū dicamusqꝫ saluatori. Beatus venter qui te portauit: et vbera que suxisti: vere etenī btā parēs q̄ sicut q̄dā ait enixa ē puerpera regem/ qui celum terramqꝫ tenet p̄ secula/ cui⁹ numē et eterno cōplectēs oīa gyro: imperium sine fine manet/ que ventre beato gaudia matris habēs cū virginitatis honore/ nec primā simi lē visa ē nec habere sequentē At ille dixit. Quinimo beati q̄ audiūt verbū dei: et custodiūt illud. Pulchre saluator attestacioni mulieris ānuit/ non eā tātūmodo que verbū dei generare meruerat sed et omnes qui verbum dei spiritualiter auditu fidei cōcipere: et boni operis custodia vel in sua vel ī proximoꝝ corda preparare et quasi alere studuerint/ asseuerās esse beatos. ℞ Felix namqꝫ es sacra virgo maria et omni laude dignissima. Quia ex te ort⁹ est sol iusticie christus deus noster. ℣⁹ Ora pro populo interueni p̄ clero ītercede p̄ deuoto femineo sexu sēciāt oēs tuū leuamē quicūqꝫ celebrāt tuam cōmemoracionē. Quia ex te. ℣⁹ Ora p̄. Ad laud et p̄ hor. ān Dū esset rex. ān. Leua ei⁹. ān. Nigra sū. ān. Iā hyemps. ān Speciosa facta p̄i ɔsueti. cap̄ Ab inicio. p⁹. O gloriosa ℣⁹. Diffusa. ān. Btā es maria q̄ credidisti p̄ficiētur in te q̄ dicta sūt tibi a dño allā. p̄. B⁹. Ad. iii. cp̄. Ab īicio. ℞. horaꝝ et ℣ dñr de cōi ℣gi. Ad. vi. cp̄ Et sic ī syō ꝛc Et radicaui ꝛc Ad. ix. cplm. In plateis sicut cynamonū. Ad vesperas. ān. Dū esset rex. cū reliquis. p̄s. de nostra dña. vt s̄. ad. i. ves̄. ℣. Dignare me. ℞ Da michi ān. Beatā me dicent oēs generaciones q꞉ ancillā humilem respexit deus. p̄s. Magt.

¶ Sancti oswaldi regis et martyris non decollati. Or

Omnipotens sēpiterne deus q̄ hodiernam diē beati oswaldi martyrio consecrasti cōcede ppici⁹ vt cui⁹ passionē celebram⁹ ei⁹ patrocinia senciamus. Per dominum. Ad matu. ix. lec. fiant. Lcō. i.

Oswaldus vbi regnū suscepit desiderās totā cui p̄esse cepit gētē fidei xp̄iane gr̄a imbui misit ad maiores natu scotoꝝ vt sibi mitteretur antistes cuius ministerio gens angloꝝ dñice fidei sacramēta susciperet. Qui quod peciit īpetrauit. Accepit nāqꝫ pontificē aidanū summe māsuetudinis et pietatis virū cui ad se venienti rex lo

cum sedis epalis in insula lin dissarnensi tribuit et ecclesiam xpi in regno suo edificare ac dilatare curauit: vbi sepe pulcherrimo spectaculo contigit vt qd euangelizauit antistes qui anglorū linguā pfecte nō nouerat: ipse rex suis ducib9 ac ministris interpres verbi existebat celestis. Tu. Lcō. ii.

Huius igit antistitis aidani doctrina rex osvvald9 institut9 p quā nō solū (icognita genitorib9 suis) regna celorū adipiscere didicit: sz & regna terrarū plusq̄ vlli maiorū suorum a deo consecutus est. omnes naciones britannie q̄ in quattuor linguas: id est britonum/ pictorū/ scotorū/ et anglorū diuidebāt in dedicionē accepit & ad regni culmē sublimatus est/ nichilominus et peregrinis/ debilib9/ indigentibus: ac infirmis semper humilis et largus fuit. Tu autem do. Lectio tercia.

Fertur eciam qd tempore quodam in die sancto pasche cum prefato epo consedisset prandendi causa positūqz eēt in mensa coram eo discus argenteus regalib9 epulis refertus et cum iam esset man9 ad panem benedicendū ministri eius subito intrauere quibus suscipiendorū inopum cura erat delegata et indicarūt regi: quia multitudo pauperuz vndeqz adueniens maxima per plateas sedebāt postulās aliquid elimosine a rege qui mox non tantum dapes sibimet appositas deferri pauperibus sed et discum confringi atqz eisdem minutatim diuidi precepit: quo viso: pontifex qui assedebat delectat9 tali facto pietatis apprehendit dexteram eius & ait Nequaqz inueterascat hec man9 quod et ita iuxta votum benedictionis eius promeruit. Nam interfecto eo in pugna manus cum brachio a corpore resecate: contigit vt incorrupte supra terram diu seruate reperte sunt et a beata ebba virgine maximo ī honore ī thecis argenteis includebantur & venerabantur. Tu autem. l. iiii

Regnauit autem osvvald9 christianissimus rex northamhimbrorum nouē annis quo completo annorū curriculo occisus est commisso graui p̄lio a pagano rege marciorū a quo eciā p̄decessor eius eduinus peremptus fuerat in loco qui lingua anglorum maserfeld nūcupatur anno etatis sue tricesimo octauo die quinto mensis augusti cuius quāta fides que deuocio mēti

ī deū fuerat post mortē virtutib⁹ et miraculis claruit. Tu
Inter que neq̄q̄ Lectio v.
preterreundum reor quid virtutis fuerit ostensum cum ossa eius in ecclesia in qua nunc seruant/ trāslata sunt Nāq; in loco vbi pro patria dimicans a paganis interfectus ē vsq; hodie sanitates infirmorum et hominū et pecorū celebrari non desinūt. Contigit vero non multo post īterfectionem eius vt quidā equo sedens iter iuxta illum locu; ageret vbi mēorat⁹ rex occubuit: equ⁹ vo subito lacessere et consistere caput in terrā declinare. spumas ex ore dimittere et in terram cepit cade-(re.
Quo viso desi- Lcō vi.
luit eques et ipsum equu; diu graui dolore vexatu; cum diuersas in partes se torqueret contigit repente volutando deuenire in illam loci parte; vbi rex memoratus occubuit Nec mora quiescente dolore collecta herbarū auidius carpere cepit. Quo ille viso intellexit aliquid mire sanctitatis loco illi vbi equus ei⁹ curatus est inesse: et posito ibi signo ascēdit equum atq; ad hospicium quo proposuerat accessit: vbi puellam longo paralisis morbo grauatam inuenit. Tu aūt. Lcō septia.
Cumq; famuli domus de acerba puelle infirmitate quererentur: cepit ille dicere de loco vbi caballus suus fuerat curatus. Quid multa imponentes eam in biga rotarum duxerunt ad locum prenotatum ibi eam deposuerunt. At illa posita ī loco obdormiuit parumper et vt euigilauit sanatam sese ab illa corporis dissolucione senciēs cum his qui se adduxerant sana pedibus incedendo: reuersa est. Tu aute;. Lcō viii.
Eodem tempore venit quidam ad locum predictum: tulitq; secum de puluere terre illius cogitans quia ad medelam infirmancium idem puluis proficeret. Qui cum intrasset in domum quādam vespere: in qua vicini cenantes epulabantur et susceptus esset hospicio a domino domus: considens et ipse cum eis ad conuiuium appendēs lintheolum quem cum puluere tulerat in vno poste parietis. Cumq; conuiue diucius epulis atq; ebrietati vacarēt accenso igne grādi in medio contigit volantibus in altu; scintillis culmen domus subitaneis flammis impleri.
Tu autem do. Lectio nona.

Quod cū cōuiue ꝯspicerent fugerūt foras nichil ardēti domui ꝓdesse valētes cōsūpta igit domo flāmis postis solūmodo in quo puluis ille inclusus pēdebat. tut9 ab ignibus intact9 remāsit Qua visa ꝟtute mirati sūt valde ⁊ ꝑquirētes subtili9 iuenerūt/ qr de illo loco assūpt9 erat puluis: vbi regis oswaldi sanguis fuerat effusus. Quibus patefactis lōge lateq; sufful ti miraculis: multi locū illuz frequētare ceperunt ꝓpter eorum sanitatem. Tu autem Cetera de cōi vni9 martyris ¶ Transfiguracio iesu xpi dñi nostri. Ad ꝑmas veš. ān.

Assūpsit iesus discipulos suos ⁊ ascēdit ī mōtē ⁊ trāsfigurat9 est ante eos p̄s. Laudate pueri. ān. Dum trāsfiguraret iesus moyses et helias cū dño loquētes discipulis apparuerūt. p̄s. Laudate dñm oēs gen. ān. Tunc petrus dixit ad iesum dñe si vis faciam9 hic tria tabernacula tibi vnū: moysi vnū: et helye vnū. p̄. Lauda aīa mea ān. Adhuc eo loquente: ecce nubes lucida obūbrauit eos p̄s. Laudate dñm qm̄. ān. De qua vox insonuit. hic est filius meus dilect9 in quo michi cōplacui ipsū audite. p̄s.

Lauda hierusalē dñm Saluatorē expecta- Cp̄. mus dñm nrm iesū xp̄m q̄ et reformabit corpus hūilitat; nostre cōfiguratum corpori claritatis sue scdz opacionē qua possit eciā subiicere sibi oīa. ℞. Assumēs iesus petrū et iacobū ⁊ iohannē fratrem eius. In montē excelsū cū eis seorsum ascendit ⁊ ibi se trāsfigurans sue glorie claritatem eis ostendit. ℣. Ne videntes eius passionē turbarētur sed fortiori soliditate firmarentur. In. Gloria. In. Hy9

Celestis formam glorie: quā spes querit ecclesie: in monte christ9 indicat: q̄ supra solem emicat. Res memoranda seculis: hic cū trib9 discipulis: cū moyse et helia: grata ꝓmit eloquia. Assistūt testes gracie: legis atq; ꝓphecie: de nube testimonium: sonat patris ad filiū. Glorificata facie: xp̄s declarat hodie: quis sit honor credenciū: deo pie fruenciū. Visionis mysteriū: corda leuat fideliū: vnde solēni gaudio: clamat nr̄a deuocio. Pater cū vnigenito: et spū paraclyto: vn9 nobis hanc gloriā: largire ꝑ ꝓesenciā ℣. Adoremus prēz et filiū cū sancto spiritu. ℞. Regnantē in maiestate sua.

an. Visionē quā vidistis nemini dixeritis donec fili9 hominis resurgat a mortuis. p̄. Magnificat. Oracio. Deus q̄ nos sacrū trāsfiguracionis tue diē deuotis hodie laudib9 preire cōcedis: tribue nobis q̄s ad tue diuinitatis cōtēplacionē ptingere: q̄ nr̄e humanitatis dignatus es fieri particeps. Qui viuis et regnas cū deo pa. Memoria sub silencio de marty. sixto felicis. agap. Orō Deus qui nos concedis sanctor martyrū tuor sixti: felicissimi: et agapiti natalicia colere: da nobis q̄s in eterna btitudine de eor societate gaudere. Per dn̄m. Ad matuti. Inuita Xp̄m regem regū hodie trāsfiguratū. Venite adorem9 dn̄m. p̄. Venite. hy9 O Sator rerū reparator eui: xp̄e rex regū metuende censor: et preces nr̄as pari tercp laudes: aspice gratis.

Noctis incursu tibi vota laudū/ pāgim9: presta tibi sint vt apta/ nosq cōcentu refoue pennis/ luminis auctor. Inter helyaz moysenq vates: vt iubar solis facie refulgēs: cādida veste niuis instar albe: tu micuisti. Tu dei patris: p̄re teste: ples/ tu es sanctor decus angelorū/ tu sal9 mundi via virtavirtus/crederis esse. Gloria virtus sit tibi creator: cuncta qui solus retinens gubernas: in throno regni sine fine regnans: trinus et vnus. Amen In p̄mo noct. an. Hodie dn̄s iesus xp̄us facie vt sol in mōte resplenduit ac vestimentis tanq nix cādidis emicuit. ps. Dn̄i est terra. an. Ecce nubes lucida obūbrauit eos: paterna vox audita est: hic est fili9 meus. ps. Afferte dn̄o. an. Petrus et qui cū illo pn̄tes erāt cum xp̄o letificati: viderunt gloriā dei. ps. De9 nr̄ refugiū v9. Celi aperti sunt sup eum R. Et vox patris intonuit: hic ē fili9 me9 dilectus. Lec. i. Petrus ad predicacionē mortis dn̄ice scandalizatus sentencia dn̄i fuerat increpatus: prouocati discipuli vt abnegarent se et tollerent crucem suā: et morienciū aio sequerent magistrū Grandis terror audiēciū: et qui posset principe apl'orū: pterrito eciā aliis metū inferre: idcirco tristib9 leta succedūt: et dicit. Filius hoīs vēturus est in glīa patris sui cū angelis suis Times mortē: audi gloriā triūphantis. Vereris crucem: ausculta angelorū mysteria. Et tūc inquit reddet vnicuiq secūdū opera eius. Non est di-

stinctio iudei ethnici viri ꝛ mulieris pauperū et diuitū. Ubi non psone/ sed opa considerantur. Tu. R. Assūptis hodie dn̄s iesus trib9 discipulis montē vt oraret subiit excelsum solusqꝫ orans coram eis trāsfigurat9 est faciesqꝫ eius vt sol resplēduit. Ac vestimēta eius vt nix facta sūt candida. V. Ut autē testimoniū haberet a lege et pphetis hincinde cū eo moyses et helyas visi sunt in maiestate. Ac. Lc. ii

AMen dico vobis sunt quidam de hic stantibus qui nō gustabūt mortem donec videant filiū hoīs venientē in regno suo. Terrorem apl'oꝝ spe medicari voluerat pmissoꝝ dicēs. Fili9 hoīs venturus est in gl'ia patris sui cū angelis suis. Insuper auctoritate iudicis addita iudiciū addidit: ꝛ reddet vnicuiqꝫ scd̄m opa sua. Poterat apl'oruꝫ tacita cogitacio istiusmodi scandalū sustinere. Occisionē et mortē nunc dicis esse vēturā: qd̄ autē pmittis te affuturū ī gloria dei patris cū āgeloꝝ ministeriis et iudicis ptāte: hoc īdies erit et in tp̄a longa differtur Preuidēs ergo occultoꝝ cognitor q̇d possent obiicere: p̄sētē timorem presenti cōpensat p̄mio. Quid enī dicit: Sunt q̇dam de hic stantib9 qui non gustabūt mortē donec videant filiū hoīs veniētē ī regno suo Ut qualis vētur9 sit post ea: ob incredulitatē nr̄am ī p̄senti tp̄e demōstret. Tu. R. Corā tribus discipulis transfigurat9 dn̄s moyse ꝛ helya. Hincinde secū loquētib9 ostēdit se in maiestate. V. Ut ī ore duoꝝ vel triū testiū staret oē verbū Hinc. Lec. iii.

ET post dies sex assūpsit iesus petrū: et iacobū: ꝛ iohānem fratrē eius Quare petr9 et iacob9 ꝛ iohānes in q̇busdam euāgelioꝝ locis separātur a ceteris: aut quid priuilegii habeāt extra alios apl'os crebro dixim9. Nunc querit: post dies sex assūpserat eos: quomodo ꝛ duxerit in mōteꝫ excelsū seorsū: cū lucas euāgelista octonariū numerum ponat. Sed facilis respōsio est: qꝛ hic medii ponunt dies: ibi prim9 addit ꝛ extremus. Nō enī dicitur Post dies octo assūpsit iesus petrū iacobum ꝛ iohannem: sed die octaua. Et duxit eos in montē excelsum seorsum. Ducere ad mōtana discipulos: pars regni ē. Ducunt seorsum: qꝛ multi vocati pauci vero electi. Et trāsfiguratus est ante eos: qualis

futurus est tp̄e iudicandi: talis ap̄lis apparuit. ℟. Primo genitus p̄dii ex ore p̄ris: feci vt oriret lumē in terris. Ego in altissimis habitaui: et thronus meus in colūna nubis. ℣ Priusq̄ mōtes fierēt: aut formaretur orbis terre a seculo et ī seculū. Ego. Gloria. Ego In. ii. noctur. ān. Respōdens petrus ait ad iesū: dn̄e si vis faciamus hic tria tabernacula. p̄s. Oēs gētes. ān. Accedētes discipuli ad dn̄m iesū: patris vocem timētes: ceciderūt in facies suas. p̄. Magn⁹ dn̄s ān. Ante duos vates tresq̄ discipulos apparuit iesus xp̄us vt in ore duoꝝ vel triū testiū stet omne vbū. p̄s. Quā dilecta. ℣⁹. Adorate dn̄m. ℟ In aula sācta eius. Lec. iiii

Quod autē dicit: trāsfiguratꝰ est āte eos. Nemo putet pristinā eū formā et faciē perdidisse: vel amisisse corporis veritatē: et assūpsisse corpus spirituale vel aereū: sed quō transfiguratus sit: euangelista demōstrat dicens? Et resplenduit facies eius sicut sol: vestimenta autē eiꝰ facta sunt alba sicut nix. Ubi splendor faciei ostēditur: et cādor describit vestiū: nō substācia tollitur: sed gloria comitat. Resplēduit facies eius sicut sol. Certe trāsformatꝰ ē dn̄s in eā gloriā qua venturꝰ est postea in regno suo. Transformacio splēdorē addidit: faciē nō substraxit. Et si corpus sp̄uale fuerit: non et vestimēta mutata sūt: que ī tātum fuere candida: vt alius euāgelista dixerit: qualia fullo sup terrā nō potest facere Tu. ℟. Claruit magnitudo dei et virtꝰ apparuit discipulis: Qm̄ sic voluit transfigurari excelsus dn̄s vt in ipsa claritate ostēderet maiestatē ℣. Assumpsit iesus tres discipulos suos in montē: et facta est corā eis facies sicut sol vestimēta eiꝰ sicut nix. Qm̄. f. v

Et ecce appuit illis moyses et helyas cū eo loquētes: scribis et phariseis tētātibus eū: et de celo signa poscētibus dare noluit: sed prauā postulacionē cōfutauit responsione prudēti Hic vo vt apl̄orū augeat fidē dat signū de celo Helia īde descēdēte q̊ ꝯscēderat: et moyse ab inferis resurgēte. Qd et achaz p esaiaz p̄cipit: vt petat sibi signuꝫ de excelso: vel de īferno. Nā qd̄ dictū ē: apparuit illis moyses et helias cū illo loq̄ntes Et ī alio refert euāgelio q̄ nūciassent ei: q̄ hierosolymis passurus eēt: lex ostēdit et pphete:

q2 et passionē dñi et resurrecti onē crebris vocib9 nunciarēt R. Hodie ī mōte trāsfigura to dño apti sūt celi et nubes pclara sup eū descēdit: et vox pris ītonuit: Hic est fili9 me9 dilectus/ ī quo michi ɔplacui. V9. Intonuit de celo dñs/ et altissim9 sup attonitos disci pulos dedit vocē suā in nube tonātē. Hic est fili9 me9. L. vi. Respōdēs aūt petrus dixit ad iesū. Dñe bonū est nos hic esse. Qui ad mōtana cōscēde rat: nō vult ad terrena descē dere/ sed semp in sublimibus pseuerare. Si vis faciamus hic tria tabernacula/ tibi vnū moysi vnū/ et helye vnū. Er ras petre/ sicut et ali9 euāgeli sta testatur: nescisq3 qd dicas Noli tria tabernacula quere re/ cū vnū sit tabernaculum euāgelii: in quo lex et pphete recapitulādi sūt. Si aūt que= ris tria tabernacula nequaq3 seruos cū dño ɔferas: sed fac tria tabernacula: ímo vnū: patri et filio et spirituisācto vt quorum est vna diuinitas vnū sit et ī pectore tuo taber naculū. Tu. R Discipuli xpi nubis lucide splēdore obum= brati/ voceq3 dei patris de nu be clamātis perturbati. In faciē cecidere. V9. Tāte tāq3 reuerende visionis nouitatē non ferentes. In faciem ce. In. iii. noc. ā. Celi aperti sūt sup eū: et vox patris audita est. Hic est fili9 meus dilectus hūc audite. p. Dñs regnauit exultet. ān. Uox de celis so= nuit/ et vox pris audita est/ Hic est filius meus: ī quo mi chi bene cōplacui/ ipm audite ps. Cantate. i. ān. Uisionem quā vidistis: nemini dixeritis donec filius hoīs resurgat a mortuis. ps. Dñs regnauit irat. V. Dñe miserere nři. R. Intonuit de celo dominus.

Secūdū matheū. xvii. capl'o

IN illo tpe. Assūpsit ies9 petrum et iohannē et ia cobum fratrem eius/ et duxit illos in montem excelsum se orsum. Et reliqua. Omelia beati leonis pape. Lectio. vii

QUoniā euāgelica lectio dilectissimi/ q p aures corporis introiit/ ī interiorē mēciū nostrarū auditum ad magni sacramēti intelligen ciam vocat/ subtiliter eam in dagare laboremus. Quam q dē aspirāte gra dei facili9 asse quemur/ si cōsideracionē no strā ad ea que paulo superius sūt narrata referam9. Sal= uator enī hūani generis xps deus cōdēs eā fidē: q impios ad iusticiā reuocat: et mor= tuos prouocat ad vitā. Ad

hoc discipulos suos doctrine monitis et operũ miraculis/ imbuebat vt idẽ et vnigenit⁹ dei et fili⁹ hoĩs crederet: nõ vnũ hoꝝ sine alio ꝓderat ad salutẽ Et eq̃lis erat periculi dñꝫ iesũ xp̄ꝫ aut tm̃modo sine hoĩe deũ aut sine deo solũ ho minẽ credidisse cũ vtrũqꜫ eẽt pariter ꝯfitẽdũ Nꝫ sicut deo vera hũanitas/ ita homini inerat vera diuinitas. R̄m. Hodie pr̄ de celis testificatus est filiũ/ quo audito discipuli timuerunt valde/ ꝓstratiqꜫ sũt ad vocẽ dicẽtẽ. Hic est fi-lius me⁹ ĩ quo michi bene cõ placui ℣. Celi apti sũt sup eũ et vox patris audita est. Hic. (l viii Adhuc eo loq̃nte: ecce nubes lucida obũbꝛauit eos et vox de nube dicẽs. Hic est fili⁹ me⁹ dilect⁹ ĩ quo michi bene cõplacui: ipsũ audite. Nꝫ ĩpꝛudẽter ĩterrogauerat petrus ꝓpterea dñi racionẽ nõ meretur/ sed pr̄ rñdet ꝓ fi lio vt verbũ dñi cõpleretur. Ego testimoniũ non dico de me/ sed pater q̃ me misit: ip̄e ꝓ me dicit testimoniũ. Nubes aũt videt lucida/ et obũbꝛat eos vt qui carnale fieri in frondibus aut tento riis querebãt tabernaculum nubis lucide operirẽtur vm bꝛaculo. Uox quoqꜫ de celo patris loquẽtis auditur que testimoniũ ꝓhibeat filio: et petrũ erroꝛe sublato doceat veritatẽ/ ĩmo per petrũ cete rosqꜫ ap̄los. Hic est ait fili⁹ meus dilectus. Huic fiẽdum est tabernaculũ: huic obtẽpe rãdũ. Hic est filius: illi serui sũt moyses et helyas: debent et ipsi nobiscũ in penetralib⁹ coꝛdis sui dño tabernaculũ pꝛeparare. Tu. R̄. Descẽdẽ tibus illis de mõte. Pꝛecepit iesus dicẽs/ nemini dixeritis visionẽ quã vidistis/ donec fili⁹ hoĩs a moꝛtuis resurgat ℣. Ne moꝛs ei⁹ aliq̃ modo ĩ pediret/ si hec visio statim populos diuulgaret. Pꝛe. l. ix Et audiẽtes discipuli: cecide rũt in faciẽ suã: et timuerũt valde. Triplicẽ ob causã pa uoꝛe terrẽtur. Uel quia se er rasse cognouerãt: vel qꝛ nu-bes lucida opuerat eos/ aut qꝛ dei patris vocẽ loquentẽ audierãt. Hũana fragilitas cõspectũ maioꝛis gl̄ie foꝛmi-dat et ferre nõ sustinẽs/ ac to to aĩo ⁊ coꝛpoꝛe cõtremiscẽs ad terrã cadit/ quãto q̃s am-plioꝛa quesierat/ tãto magis ad inferioꝛa collabit/ si igno rauerit mẽsuram suã. Et ac-cessit iesus et tetigit eos. Nꝫ illi iacebãt et resurgere nõ po terãt: ipse clemẽter accedit ⁊

tāgit eos vt tactu fuget timorē/ et debilitata mēbra solidētur Dixitq eis. Surgite et nolite timere. Quos manu sanauerat: sanat imperio. Nolite timere Primū timor expellitur/ vt postea doctrina tribuatur. Leuātes aūt oculos suos neminē viderūt/ nisi solū iesum. Racionabiliter postq surrexerāt: nō vidēt nisi solū iesū ne si moyses et helyas pseuerassēt cū dño. pris vox videretur īcerta: cui potissimū daret testimoniū. Viderūt ergo iesū stātē ablata nube/ et moysē et helyā euanisse. Or postq legis et pphetar umbra discesserat: q velamēto suo aplos texerat: ver lumē ī euāgelio repit. Et descēdētibus illis de mōte/ pcepit illis iesus dicēs. Nemini dixeritis visionē donec fili9 hoīs a mortuis resurgat. Futuri regni pmeditacio/ et glia triū phātis demonstrata fuerat ī mōte Nō vult ergo hoc ī pplo pdicari: ne et incredibile eēt rei magnitudine: et post tātā gliaz apd rudes aīos sequēs crux scādalū faceret. Tu. R. Vidēs petr9 moysē et helyā in glia et iesū in medio eorū vt solē virtute fulgentē ait. Dñe bonum est nos hic esse. Si vis faciamus hic tria tabernacula: tibi vnū: moysi vnū: et helye vnū. V. Petrus vero et qui cū illo erāt valde letificati viderunt maiestatē dñi et eos gliosos hīcinde cū illo: et ait ad iesū petrus. Dñe Gloria pri Si vis. V9. Adoremus patrem et filium cum sācto spiritu. Rm. Regnātē in maiestate sua. In laud. ān

Accessit ies9 et diuine vocis pauore pstratos/ tetigit discipulos suos dicēs/ surgite et nolite timere. ps. Dñs. reg. ān. Jesus ad discipulos iacētes accessit/ tetigit surgere pcepit ne timerēt dixit eis q surgētes pter iesū neminē viderūt. p. Jubilate. ā. Ut testimoniū haberet a lege et pphetis ī medio moysi et helye trāsfigurat9 apparuit iesus. ps. De9 deus meus. ān. Lex per moysē signata est/ et pphecie p helyā q in maiestate visi sūt cū dño fulgētes ī mōte et loquētes. ps. Benedicite. ān. Descēdētibus illis de monte precepit iesus dicens/ nemini dixeritis visionē donec a mortuis filius hoīs resurgat. ps. Laud. Cap. Saluatorē. hy9

O Nata lux de lūie/ iesu redēptor seculi/ dignare clemens supplicum/ laudes precesq sumere. Qui carne quondā cōtegi/ dignatus es

pro perditis/ nos mēbra cōfer effici/ tui beati corporis.
Pro sole vultu flāmeus/ vt nix amictu cādid9/ ī mōte dignis testib9/ apparuisti ꝯditoꝝ
Vates alūnis additos/ tuis alūnis conferēs/ vtrisq te diuinitus/ deū dedisti credere.
Te vox paterna celit9: suū vocauit filiū: quē nos fideli pectore: regem fatemur glorie.
Cōcede nobis q̄s: almis micare morib9: vt ad poloꝝ gaudia: bonis vehamur actibus.
Laudes tibi nos pangimus/ eterne regū rex deus/ q̄ es trinus et vnus deus/ ꝑ cūcta regnans secula. Amen. V9. Sit nomē dñi. R. Ex hoc nūc. an Tribus discipulis de eius morte turbatis ne de sibi ꝑ dicta resurrectione dubitarēt transfiguratus domin9 gloriam quam predixerat ostendit. psal. Bñdictus. Oracio
Deus qui vnigenitum tuum hodierna die mirabiliter transfiguratum celitus vtriusq testamēti patrib9 reuelasti: da nobis que sumus beneplacitis tibi actibus ad eius semper contemplandam pertingere gloriā in quo tue paternitati optime cōplacuisse testat9 es Per eūdē. Ad ꝑmā aň. Accessit p̄s. Deus in noīe tuo. Ad terciā ān. Jesus: p̄s. Legē pone Cp̄ Saluatorē. R. Adoremus patrem et filium cum sancto spiritu Alleluya allā. V. Regnātē in maiestate sua. Allā V9. Dies sāctificatus. Ad. vi. aň. Ut testi. p̄s. Defecit Cp̄m
Notā fecim9 vobis dñi nostri iesu xp̄i virtutē et prescīētiam: speculatores facti illi9 magnitudinis Deo R. Dies sctificat9 illuxit nobis. al. al. V. Venite gētes adorare dñm. al. V. Adorem9 dñꝫ Ad nonā ān. Descēdētibus. p̄s. Mirabilia. Capitulum.
Accepit dñs iesus a deo p̄re honorem et glīam voce delapsa huiusmodi ad eū a magnifica glīa/ Hic ē filius me9: in quo michi cōplacui. Deo g. R. Adorem9 dñꝫ Alla alla. V. In aula sctā ei9 alla V. Adorate deū. R. Oēs āgeli ei9. Ad secūdas vs. ān. Accessit iesus. psalmus. Dixit domin9 p̄s. Confitebor. p̄s. Beatus vir. psal. Laudate pueri dominuꝫ. p̄s. In exitu israel. Capitulum. Saluatorem. Responso. Confirmandis ⁊ ad veri cultus scientiam prouehendis discipulis Moyses et helyas cum domino loquentes apparuere. versus. Quoniā christi euangelium a lege et prophetis te

stimoniū cōstat habere. Moyses. Gloria. hy9. O nata lux ℣9 Adoremus patrē. ℟. Regnantē. ān. Hodie ad patris vocē trāsfigurato dn̄o moyses et helias affuerūt splendidi excessū eius quē cōpletur9 erat loquētes. p̄s. Mḡt. orō. De9 qui hodierna. ¶ Festū dulcissimi nois iesu fiat septimo idus augusti: festuz min9 duplex. Ad p̄mas vs̄ sup psal

A Solis ortu. ā. vsq3 ad occasū laudabile nomen dn̄i iesu benedictū alla. p̄. Laudate pue. ān. Omnis enī quicūq3 inuocauerit nomen dn̄i: salu9 erit alla. p̄s. Dilexi. ān. Dirupisti dn̄e vincula mea: tibi sacrificabo hostiā laudis: & nomē tuū inuocabo alla. p̄s. Credidi propter. ān. Illuc ascēderunt trib9 tribus dn̄i testimoniū israel ad cōfitēdū nomini dn̄i alla. p̄s. Letatus sum ān. In conspectu angelorum psallā tibi: adorabo ad templū sctm̄ tuū: et cōfitebor nomini tuo dn̄e alla. p̄s. Cōfite

H Umilia (bor: iiii. Cp̄m. uit semetipsum dn̄s ies9 factus obediens vsq3 ad mortem: mortē autē crucis: propter qd̄ et de9 exaltauit illum et donauit illi nomen: qd̄ est sup omne nomē: vt in nomine iesu omne genu flectat: celestiū terrestriū & infernorū. Deo grās ℟. Magnificate dn̄m mecū: & exaltem9 nomē eius in idipsum. Qr in eo letabitur cor nostrū. Et in noīe sancto eius sperabimus. ℣9. Narrate oīa mirabilia eius: laudamini in noīe sancto ei9 Quia. Glia patri. Et. Hym.

E Xultet cor precordiis. sonante iesu noīe: p̄cellit ī deliciis: oī plenū dulcedine. Nomen confortans miseros: iesus qui sanat scelera: nomen deterrēs inferos: nomen fugans mortifera. Nomen sonās suauiter: ī metro prosa carmine: qd̄ leuat nos alacriter: mulcēs suo solamine. Nomen excelsū resonet: iesus in ore omniū: & cor cum voce cōsonet: vt sanet omne viciū Iesu sal9 precāciū: adesto nostris p̄cib9: sis director errāciū: & parce nr̄is actibus Nomen tuū nos muniat: p̄seruās a periculis: et in bonis perficiat: amotis culpe maculis Tibi xp̄e sit gloria: fulgens hoc sacro noīe: honor tuus sit latria: iesu benigne dn̄e. Gloria tibi dn̄e: q̄ nat9 es de virgine. ℣9. Oīs terra adoret te de9 & psallat tibi. ℟. Psalmū dicat nomini tuo do

mine. añ. Ego autem in dño gaudebo: et exultabo in deo iesu meo: quia fecit michi magna qui potens est: et sanctũ nomẽ eius. ps̃. Magñt. Oro.
Deus qui gloriosissimũ nomen iesu xpi unigeniti filii tui fecisti fidelib⁹ tuis summo suauitatis affectu amabile et malignis spiritibus tremendũ atq terribile: concede propici⁹: vt oẽs qui hoc nomen iesu deuote venerantur in terris sancte cõsolacionis dulcedinẽ in p̃senti percipiant/ et in futuro gaudiũ exultacionis et intermĩabilis iubilacionis obtineant Per eũdẽ dñm. &c. Deinde fiat solẽnis mẽo. de trãsfiguracione añ. Hodie ad patris ℣⁹. Adoramus patrẽ et filiũ oro. Deus qui vnigenitum. Ad cõpleto. añ. Miserere michi dñe scdm iudiciũ diligencium nomen tuũ. ps̃. Cũ ĩuocarẽ. cpm. Tu in nobis. Hy⁹
Alma chorus dñi nunc pangat nomina sũmi Messias sother emanuel sabaoth adonay Est vnigenitus via vita manus homousyon. Principiũ primogenitus sapiencia virt⁹. Alpha caput finisq simul vocitatur et est o Fons et origo boni: paraclytus ac mediator.

Agnus/ ouis vitul⁹/ serpẽs aries/ leo/ vermis. Os verbũ splẽdor sol gloria lux & ymago. Panis flos vitis mons ianua petra lapisq Angel⁹ et sponsus pastorq propheta sacerdos. Athanathos kyrios theos panton craton & ysus. Nominibus his. Signatur iesus. Sint dño laudes. Amen. ℣⁹. Custodi nos dñe. añ. O rex gloriose inter sanctos tuos: qui sẽp es laudabilis/ & tñ ĩeffabilis/ tu ĩ nobis es dñe: & nomẽ tuũ inuocatũ est super nos/ ne derelinquos nos deus noster/ vt in die iudicii nos collocare digneris inter sanctos & electos tuos rex benedicte. ps̃. Nũc dimittis. Ad matu. Inuitato. Honoremus exaltem⁹ nomẽ iesu nobile. Exultemus iubilemus: est sũme diligibile. ps̃ Venite exultem⁹. Hymnus.
Iesu dulcis mẽoria: dãs vera cordis gaudia/ sed super mel & oĩa: dulcis ei⁹ presencia Nil canit suaui⁹: auditur nil iocũdi⁹: nil cogitat dulcius: q̃ iesus dei fili⁹. Iesu spes penitentib⁹: q̃ pius es petentibus: q̃ bon⁹ te querentibus: sed quid inuenientib⁹. Iesu dulcedo cordiũ: fõs vite lumen menciũ. excedis omne gaudiũ: et omne desideriũ

Nec lingua potest dicere: nec littera exprimere: expert9 no uit credere: qd sit iesum dili= gere. Iesu rex admirabilis: et triūphator nobilis: dulce= do ineffabilis: totus deside= rabilis. Mane nobiscū dn̄e: nos tuo replens lumine: pul sa noctis caligine: tua pasce dulcedine. Gloria tibi dn̄e: q̄ natus es. In primo noctur. ā Hi in currib9 et hi in equis: nos autē in noīe dn̄i dei nr̄i ī uocabimus. p̄s. Exaudiat te do. ān. Memor ero noīs tui dn̄e in omni generaciōe et ge= neracione. p̄s. Eructauit. ān. Secūdū nomen tuū iesu dn̄e sic et laus tua in fines terre. p̄s. Magn9 dn̄s. v̄. Laudabo nomen dei cū cantico. R̄. Et magnificabo eū ī laude. Lc. i

Dum festū festo succe= dit leta mēs transfer tur: et terra iubilat: diffusis gaudiis plenis honore. Heri celebrauimus iesū ī celso mō tis vertice trāsfiguratū: ho= die in imis terris humiliatū Heri qualis apud patrē erat iesus: pdebat corporis sui cā dore: hodie celebram9: quo= modo latens diuinitas ope= ratur nostra sub humili na= tura sacramenta salutis He ri quales erimus scd̄m spem: suo ostendit splendore: hodie quales scd̄m fidē beato debe mus viuere more. Heri suam nobis claritatē cōmendauit ad premiū: hodie ministrat sua charitas ad meritū. Illa in patria: ista in via. Illa in gloria cōsūmāte: ista ī doctri= na cuz gracia misericorditer cooperante. Prouocat itaqz sacra solēnitas huius dignis simi festi: repetēda iustor fa= mosissima gesta: et veteris ac noue sacratissima mysteria le gis: vt sic eo gloriosior hui9 appareat noīs institucio: quo dispar et inutilis inuenit com paracio oīs: que nō sub hui9 iesu nominis agat cultu. Tu R̄. Tu es ipe rex me9 et deus meus q̄ mādas salutes iacob In te inimicos nr̄os vētila= bim9 cornu et in noīe tuo sper nem9 īsurgentes in nobis. v̄. Exurge dn̄e adiuua nos: et re dime nos propter nomē tuū In te inimi. Lectio. ii.

In hac solennitate cha= rissimi nr̄a spes tota erigitur fides augetur: charitas diffū ditur: sūme et indiuidue trini tatis alma maiestas magnifi ce cōmēdat. Et iubilantibus celestis curie ordinib9: ī men tis excessu famulantur ethe= rei ciues. Rosei applaudunt martyres quia dum iesus est p̄ aīo robur victores se īclytos

noscunt Et confessores cādi di laudāt cū canore iubilo dū iesus vt mel dulcescit in ore. At dū melos suauis ies9 pul= sat virgineas aures: filie hie rusalē canētes cursitāt: hym nidice gaudent: cateruatī ex ultent et insimul oēs p̄mor= dia salutis dicentes. Jesu no stra redēpcio amor et deside= rium. Hec est illa p̄clara festi uitas quā patres diu suspira rūt: lōge ante p̄dixerūt ꝓphe te: mystice signauerūt figure At tandē ille paranymphus gabriel celestis nūciauit ma= rie. Qd ex te nascet̄ sc̄m: vo= cabitur filius dei ⁊ nomē ei9 ies9 Tu. R. Saluos fac nos dn̄e de9 nr̄ et cōgrega nos de nacionib9. Ut ꝯfiteamur no mini tuo sc̄ō: et gloriemur in laude tua. V. Et sperēt in te q̇ nouerūt nomē tuū qm̄ nō de reliq̇sti q̄rētes te dn̄e. Ut ꝯfi.

IEsus fons vite Lc. iii. signatus: q̇ quattuor in riuos se diffundit p̄ plateas. Jesus a deo nobis factus est: sapiencia/ iusticia/ sc̄tificacio atqꝫ redēpcio. Jn p̄dicacione sapiencia/ iusticia in pc̄ōꝝ ab solucione/ ī cōuersacione sc̄tī= ficacio/ in passione redēpcio. Unde scriptū est. Tres riui fluxerunt a iesu/ verbū dolo ris in quo confessio/ sanguis aspersionis in quo afflictio: aqua emūdacionis in qua cō punctio designatur. Hoc est nomen qđ paulus portabat coram gentib9 et regib9 vt lu cernam sup̄ cādelabrū. Mira bile est enī ac suauissimum. Unde quidā ait. Si scribas/ si conferas/ non sapit michi nisi legero ibi iesū. Si dispu= tes aut conferas/ nō sapit mi chi nisi sonuerit ibi iesus. Je sus ergo nomen dulce ⁊ dele ctabile/ nomen cōfortans pec catorem: et nomen beate spei Ergo iesu esto michi iesus. Nec pretereat nos huius sa= cratissimi nominis multa vir tuositas. Hoc est nomen qđ cecis ꝯtulit visū/ surdis audi tū/ claudis gressū/ sermonem mutꝭ/ vitā mortuis/ totāqꝫ di aboli potestatē de obsessis cor porib9 vt9 hui9 noīs effuga= uit. Nec ꝑfecto minoris excel lencie ⁊ sublimitatis ē q̄ꝫ vir tutis. Unde scriptū ē. Nomē saluatorꝭ mei fratris mei/ car nis mee: sāguīs mei. Nomen seculis abscōditū/ sed in fine seculoꝝ reuelatū. Nomē mi= rabile/ nomē īeffabile/ nomē inestimabile/ immo eo mira= bilius quo inestimabile/ eo magis gratum quo gratui= tum. Hoc autem nomen īpo sitū ei est/ ab eterno: ab an=

gelo ⁊ a patre ioseph Ab eterno: cũ iesus a potẽcia saluãdi saluator ĩterpretat̃. Ab ãgelo: cũ ab habitu saluandi saluator dr/ qd ei conuenit a sue cõcepciõis principio. A patre suo ioseph hoc nomẽ ĩpositũ est: cũ ab actu passionis ⁊ nr̃e redẽpcionis future iesus saluator appellatus est. Tu. ℟. Osculetur me osculo oris sui qr meliora sũt vbera tua vino fragrãcia vnguẽtis optimis. Oleũ effusũ nomẽ tuũ. Ideo adolescẽtule dilexerũt te. ℣. Trahe me post te curremus simul in odorẽ vnguẽtorum tuorum. Oleũ. Glia. Ideo. In. ii. noc. ãn. Deus ĩ nomĩe tuo saluũ me fac et in virtute tua iudica me. ps. Ipsuz. ãn. Sic psalmũ dicã noĩ tuo ĩ seculũ seculi vt reddam vota mea de die ĩ diem. ps. Exaudi deus depre. ãn. Sit nomẽ eius bñdictũ in secula q̇ nat9 est de vgine maria. ps. De9 iudiciũ. ℣. Benedic aĩma mea dño. ℟. Et oĩa que intra me sunt noĩ sancto eius. Lcõ. iiii

Oleũ effusũ nomẽ tuũ. Est proculdubio inter oleũ ⁊ nomẽ spõsi nr̃i iesu similitudo. Nec ociose spũssctũs alterutrũ cõparauit. Oleum lucet: oleũ pascit. oleũ vngit Fouet ignẽ nutrit carnẽ: lenit dolorẽ. Oleũ ergo lux cib9 et medicina. Sic quidẽ nomẽ spõsi: lucet predicatũ/ pascit recogitatũ/ iuocatũ lenit ⁊ vngit. Unde putas in toto orbe tãta et tã subita lux fidei/ q̃ de predicato iesu noĩe? In hui9 noĩs luce/ vocauit nos de9 in admirabile nomẽ suũ. Unde scriptũ est Fuistis aliqñ tenebre/ nũc aũt lux in dño. Preterea est et cibus hoc nomẽ iesus. An nõ tociẽs cõfortaris quociẽs recordaris? q̇d eque mẽtẽ cogitatum impinguat. Quid ita excecatos reparat sẽsus: vtutes roborat/ bonos mores vegetat: castas fouet affectiões? Aridus est oĩs aĩe cib9: si oleo isto nõ infũdatur/ Insipid9 est: si nõ hoc sale cõdiat̃. Iesus est mel ĩ ore: ĩ aure melos/ ĩ corde iubilus. ℟. In semita iudiciorum tuorum dñe sustinuimus nomẽ tuũ/ ⁊ memoriale tuũ in desiderio aĩe Aĩa mea desiderauit te in nocte sed et spũs meus in precordiis meis de mane vigilabo ad te. ℣. Uere tu es deus absconditus deus israel saluator. Anima mea. Lectio. v.

Quod reliquũ est psequamur/ dixim9 nomẽ dei esse medicinã. Tristatur aliquis vestrũ veniat ĩ cor iesus ⁊ inde saliat in os/ ⁊ ecce ad exortũ

noīs lumē nubilū oē diffu-
git redit ſerenū. Labit quis
in crimē/ currit inſup ad la-
queū mortis deſpādo: nōne
ſi inuocet nomē vite confeſti
reſpirabit ad vitā? Cui aliqn
ſtetit āte faciē ſaluatoris noīs
duricia vt aſſolet cordis igna
uie torpor/ rācor animi: lan-
guor accidie. Cui fons lachri
marū exhauſt9 īuocato ieſu
noīe non cōtinuo erupit vberi-
or fluxit ſuauior: Cui in pericu
lis palpitāti et trepidāti in-
uocatū virtutis nomē nō ſta
tim fiduciā preſtitit & depulit
metū. Dubiis eſtuāti & fluctu
anti emicuit ſemp certitudo.
Aduerſis diffidēti iā iāqꝫ de-
ficiēti hoc inuocato noīe nū-
q̄ defuit fortitudo. Deniqꝫ
ſcriptū eſt Inuoca me ī die tri
bulacioīs eruā te & honorifi
cabis me. Nichil tā ire īpetū
cohibet ſupbie tumorē ſedat
ſanat liuoris vulnus/ reſtrin
git luxurie fluxū: extinguit li
bidinis flāmā: ſitim tēperat
auaricie ac tocius īdecoris fu
gat pruriginē. Nēpe cū ieſū
michi nomīo hoīē michi p
pono mitē & hūilē corde beni
gnū ſobriū caſtū miſericordē
et omni deniqꝫ honeſtate ac
ſanctitate conſpicuum: eun-
demqꝫ ipſum deum omnipo-
tentem: qui me ſuo exemplo
ſanet et roboret adiutorio.
Hec omnia michi ſonant cū
ſonuerit ieſus. Sumo michi
itaqꝫ exempla de homine: ſed
auxiliū a potente. Illa tan-
q̄ pigmentarias ſpecies/ hoc
vnde acuā eas. Et facio cōfe
ctionem cui ſimilem medico
rum nemo facere poſſit. Tu.
R. Obſecro aūt vos fratres
per nomē dñi noſtri ieſu xpi
Ut idipſū dicatis oēs et non
ſint in vobis ſciſmata. V. Di
ſcedat ergo ab īiquitate oīs q̄
noīat nomē dñi. Ut. Lcō. vi
Hoc tibi electuarium habes
o aīa mea recōditū in vaſcu
lo vocabuli huius quod eſt ie
ſus ſalutiferum certe quodqꝫ
nulli vnq̄ peſti tue īueniatur
inefficax. Sēper tibi in ſinu
ſit: ſemper in manu/ & omnes
tui in ieſum ſenſus dirigan-
tur & actus. Ad hoc te inuitat
cū dicit. Pone me vt ſigna-
culū ī corde tuo Pone me vt ſi
gnaculū ī brachio. Sic ergo
habes vnde & brachio medea
ris et cordi. Habes inq̄ in no
mine ieſu vnde tuos act9 vel
prauos corrigas vel minus
perfectos adimpleas/ vnde
tuos ſenſus vt ſerues ne cor
rūpāt aut ſi corrūpāt ſanes
O q̄ pulcher es āgelis tuis
dñe ieſu ī forma dei ī die eťni
tatis tue ī ſplendoribus ſan-

ctorum ante luciferum genitus: splendor et figura substā cie patris et quidē ppetu9 minimeqꝫ fucat9 cādor vite eterne. q̄ꝫ michi decorus es domine mi in ipsa hui9 posicione decoris etenī vbi te exinanisti vbi naturalib9 radiis lumē inde ficiēs exuisti: ibi pietas magis emicuit/ ibi charitas plus effulsit/ ibi āplius gr̄a radiauit. Quā clara michi oriris stella ex iacob: q̄ꝫ lucid9 flos de radice iesse egrederis/ q̄ꝫ iocundū lumē in tenebris visitasti me oriens ex alto. Quā spectabilis et stupēdus eciam virtutib9 supnis ī cōceptu de virgine/ in vite īnocēcia/ ī doctrine affluencia/ in chorusca cionib9 miraculoꝝ/ in reuela cionib9 sacramentoꝝ. Quaꝫ rutilans post occasū sol iusti cie de corde terre resurgis/ q̄ꝫ formosus in stola tua demū rex glorie ī alta celorū te reci pis. Quare nō ꝓ his oīb9 oīa ossa mea dicēt: q̇s similis tui? R. Jesus nazaren9 rex iudeorum fili dei viui miserere mei Ut videaꝫ voluntatē dei Et visitem templū eius. V. Aspice in me et miserere mei scdm iudicium diligenciū nomē tuum dn̄e. Ut videam. Gloria patri. Et visitem. In. iii. nocturno ān. Adiuua nos deus salutaris noster/ et ꝓpter gloriam nominis tui dn̄e libera nos et propici9 esto peccatis nostris propter nomen tuū. p̄s. De9 venerunt gentes. ān. Confitebor tibi dn̄e de9 me9 in toto corde meo et glorificabo nomen tuū in eternum p̄s. Inclina domine. ān. Afferte domino patrie gēcium afferte domino gloriam et honorem afferte domino gloriam nomini eius. p̄s. Cantate. i. V. Non nobis dn̄e nō nobis. R. Sed nomini tuo da gloriam. Scdm matheū. ii. c.

IN illo tempore Angel9 dn̄i apparuit in somnis ioseph dicens: Joseph fili dauid noli timere accipere mariam cōiugē tuā. Et reliqua.

Omelia origenis. Lectio vii.

IOseph mariam noluit traducere: noluit eā diffamare: sed voluit eā occulte dimittere. Occulte eaꝫ a se dimittere volebat sicut pius/ sicut māsuet9/ sicut misericors Juste humilians se in oībus cauebat et timebat sibimet illius tāte sanctitatis cōiūctionem adhibere. Idcirco dixit dimittā eā/ et a me lōge faciā eam/ et a cognaciōe mea Maior enī est eius dignitas: super excellit eius sāctitas/ nec mee congruit dignitati. Hec autē

eo cogitante/ angelus dñi p visũ apparuit illi dicẽs. Quare dubitas ioseph Quare imprudenter cogitas? Quare irracionabiliter meditarꝭ? Deus ẽ enĩ qui generat. Qđ enĩ nascetur ex ea de spiritu sctõ est: qꝛ scilicet huius natiuitatis cooperatoꝛ spũssctũs est. Ille quidẽ est de quo scriptura pꝛenũciauit dicens. Puer natus est nobis ⁊ fili⁹ datus est nobis. Pariet ĩquit filiũ: et vocabis nomẽ eius iesum. Uirgo generat: et tu ioseph hũc genitũ vocabis iesũ q̇ interp̃tatur saluatoꝛ. Ip̃e enim saluũ faciet populũ suũ a peccatis eoꝝ. Uocabis ĩquit nomen eius hoc qđ ante fuit qđ ante secula noĩatũ est Nõ tu ei ĩpones nomen: nec ex te ei vocabulũ constitue/ sed nomina et voca exultãdo iesum id est saluatoꝛẽ eũ esse testare Tu. R. Ecce concipies et paries filiũ Et vocabit nomen eius iesus. V. Hic erit magn⁹ et filius altissimi vocabit/ et dabit illi dñs de⁹ sedẽ dauid patris eius. Et voca. Le. viii

Et tempoꝛe iesum cepisse saluare ne consideres sꝫ eciam antiquissimũ saluatorem. Ip̃e enim saluum faciet populum suum a peccatis eorum. Duo etenim per hoc verbum pꝛeclara designant: qđ et deus fuerit et dñs. pꝛi⁹ ante incarnacionẽ xp̃s/ ⁊ qđ populus ei⁹ ab eo saluãd⁹ iam tũc ãnũciabat. Et ideo dictũ est. Ipse saluet populũ suum a peccatꝭ eoꝝ vt vere de⁹ Dei enĩ est virtutis a peccato saluare vel pctã dimittere. Iuste ergo fili⁹ dei habẽs pplm suum venit vt dictũ est ipsũ liberare a peccatis atq̃ saluare siue ex iudeis siue ex gentibus De quo ipse p ꝓphetã iã fuerat elocutus dicens. Dñs dixit ad me filius me⁹ es tu ego hodie genui te Pete a me ⁊ dabo tibi gentes hereditatem tuam et possessionem tuam terminos terre. Ip̃e saluabit populũ suũ a peccatis eoꝛũ: sanguine videlicet suo cũctos redimens/ moꝛte sua de moꝛtis eos liberans potestate Ipse saluabit hoc est saluatoꝛ omnium hominum atq̃ credencium est. Hoc autem totũ factum est. Quid totuꝫ? Hoc de vnigeniti descensione hoc de domini incarnacione: hoc de angeli ad virginem destinacione hoc de ipsius virginis desponsacione et castitate. Hoc de huius sacratissimi iesu nominis exaltacione. hoc enim totum factuꝫ est ad tocius mũdi salutẽ. Hoc autẽ

totū factū est vt vnū cōplere
tur ⁊ vnū cōsūmaret. Quid?
Illud ꝙ virgo genuit: ꝙ vir-
go permansit: et intacta vir-
go perseuerauit. Ecce inquit
virgo in vtero cōcipiet et pa
riet filiū. Pariet filiū ad de-
nuo reparādū adam ad ino-
bedienciā eue ꝑ marie obediē
ciam excludendā. Ad erigen-
dum iacenciū gen⁹ qd ꝑ mu-
lieris temerariā crudelitatē
fuerat ante deiectū R. Cū ap
propinquasset iesus hieroso-
lymis turbe autem q̄ precede
bant et que sequebant clama
bant dicētes osanna filio da
uid benedictus qui venit ī no
mine dñi. Rex israel osanna
in excelsis. V. Dñe saluū me
fac o dñe bene prosperare be
nedictus qui venit in noīe do
mini. Rex israel. Lectio nona

ET vocabunt nomē ei⁹
emanuel: quod īterpre-
tatur nobiscū deus. Vocant
nomē eius prius angeli psal
lētes ī eius generacione atq;
gaudentes sicut deū omniū
et regem pacis ad hominē ve
nientē. Deinde apl'i vnigeni-
ti dei dñacionē atq; virtutē
oībus gentibus predicantes.
Adhuc et sancti martyres cō
tra ignes et gladios vsq; ad
mortem resistētes. Deinde cū
cti credentes hocipsū nomen
vsq; ad cōsūmacionem seculi
memorātes atq; laudantes.
Et vocabunt nomen eius e-
manuel: qd interpretatur no
biscum deus. Qui vocabunt
nisi iusti quorū vocabit ī ter
ra nomen nouū. Non sicut
prius in figuris et in imagi-
nibus: sed facie ad faciē appa
rentem/ nobiscū deus. Abra-
he patri credenciū tribus ho
ris temporis licet non ꝑ ipsā
ineffabilē deitatis sue substā
ciam/ sed pocius per angelicā
speciē a meridie visus est. No
bis triginta tribus annis in
terra apparuit/ et cū hoībus
conuersari dignatus est. Ia-
cob breui tēpore ꝑ angelū ni
chilominus apparuit collu-
ctans cū eo/ quiq; se ab eo su-
perari permisit vt hunc mun
dum corde merito benedice-
ret atq; israel nomīaret. No
biscū deus amplius magisq;
pro nobis magnificum certa
men adimplēs ⁊ vsq; ad mor
tē accedēs vt morte sua mor
tem occideret et benedictionē
atq; immortalitatem mundo
corde populo condonaret/ q̄
fiducialiter dicit nobiscū de⁹
Per euangelistarū ⁊ apostolo
rum p̄dicacionē/ per sācti sui
corporis sacramentū/ per glo
riose crucis signaculū/ ꝑ glo
riosi noīs sui exaltacionem.

Per ista ergo oīa nobiscū deus. Ipsi honor et gloria ī secula seculoꝝ: amen. Tu. ℞. Hec autē scripta sūt vt credatis qꝛ iesus est xp̄s filius dei: et Ut credentes vitā habeatꝭ In noīe eius. ℣. Confitemini dn̄o ꝛ inuocate nomē eius annūciate inter gētes opera eius. Ut. Gloria. In no p̄s. Te deū lauda. In lau. ℣ Adiutoriū nostrū ī noīe dn̄i. ℞. Qui fecit celū et terram. ān. Vocatū est nomen eius iesus qd̄ vocatū est ab angelo priusq̄ꝫ in vtero cōciperetur allā. p̄s. Dn̄s regna. ān Laudate nomē dn̄i nr̄i iesu xp̄i qm̄ suauis est ipse ꝛ in eternū mīa eius alla. p̄. Jubilate. ān. Benedicā te dn̄e iesu in vita mea et in noīe tuo leuabo man⁹ meas alla. p̄. Deus de⁹. ān. Justi tulerūt spolia impioꝝ ꝛ decantauerūt nomē tuū dn̄e et victricē manū tuā laudauerunt pariter dn̄e de⁹ noster. p̄s. Bn̄dicite. ān. Juuenes et v̄gines senes cum iunioꝛib⁹ laudent nomē dn̄i qꝛ exaltatū est nomē eius solius alla. p̄s. Laudate. Cp̄. Omnib⁹ q̄ inuocant nomen dn̄i nr̄i iesu xp̄i in omni loco ipoꝝ ꝛ nr̄o gracia vobis et pax a deo patre nr̄o et dn̄o iesu xp̄o. Deo g. Hy⁹.

Iesu auctor clemencie: tocius spes leticie: dulcoꝛis fons et grē: vere coꝛdis delicie. Iesu decus angelicū: ī aure dulce cāticū: in oꝛe mel mirificum: in coꝛde nectar celicū Iesu flos matris v̄ginis: fauus nr̄e dulcedinis: dec⁹ hūani generis: da lucē veri luminis. Iesu sole serenioꝛ: ꝛ balsamo suauioꝛ: omni dulcoꝛe dulcioꝛ: pꝛe cūctis amabilioꝛ. Iesu sūma benignitas: mira coꝛdis iocūditas: incōpꝛehensa bonitas: nos stringat tua charitas. Rex virtutum rex gloꝛie: rex insignis victoꝛie: iesu largitoꝛ gracie/ honoꝛ celestis curie. Te celi choꝛus p̄dicat: et tuas laudes replicat: iesus oꝛbē letificat: ꝛ nos deo pacificat. Gl'ia tibi dn̄e q̄ natus es. ℣. Sit nomē dn̄i iesu benedictū. ℞. Ex hoc nūc et vsq̄ꝫ in seculū. ān. Joseph fili dauid noli timere accipe mariam cōiugē tuā. qd̄ enī in ea natū ē de spiritu sc̄tō ē pariet autē filiū et vocabis nomen eius iesum. ipse enī saluū faciet populū suū a pc̄tis eoꝛuꝫ p̄. Benedict⁹. or̄o De⁹ q̄ gloriosissimū. Ad p̄mam ān. Uocatum est. Cetera oīa sicut in die natalis dn̄i. Ad terciā ān Laudate. p̄s. Legē pone. Cp̄ꝫ Omnibus qui in. ℞. Lauda

bo nomen dei cũ cãtico alla alla. ℣. Et magnificabo euȝ in laude alla alla. ℣. Bñdic aĩa mea dño. ℟. Et oĩa que intra me sunt nomini sancto eius. oro. Deus qui gloriosissimã. Ad sextam ãn. Bñdicaȝ te. ps. Defecit. Capitu. Omne quodcũqȝ facitis in verbo: aut in opere/ oĩa in nomĩe dñi nostri iesu xpi facite gracias agentes deo ⁊ patri per ipsũ. ℟. Benedic aĩa mea dño Alla alla. ℣. Et oĩa que intra me sũt nomini scõ eius alla. ℣⁹. Non nobis dñe non nobis. ℟. Sed nomini tuo da gloriã. Ad ix. ãn. Iuuenes. ps. Mirabilia. Capm Denũciamus autẽ vobis fratres in noĩe domini nri iesu xpi vt subtrahatis vos ab omni fratre ãbulante inordinate et nõ scdm tradicionem quã acceperunt a nobis. ℟. Non nobis dñe nõ nobis Alla alla. ℣⁹. Sed nomini tuo da gloriã Alla. ℣. Sit nomẽ dñi iesu bñdictũ ℟. Ex hoc nũc. oro. De⁹ qui Ad scdas veſ. ãn. Vocatũ est Psalmi qui ad primas vespe. dicant. Cpm. Omibus qui. ℟. Hec autem scripta. hym⁹ Exultet cor pre. ℣⁹. Omnis terra. ãn. Exurgens autẽ ioseph a somno fecit sicut precepe rat ei angelus domini ⁊ accepit cõiugem suam et nõ cognoscebat eam donec peperit filium suum primogenitum et vocauit nomen eius iesum allelupa. p. Magnificat. oro Deus qui gloriosissimum ⁊c Quotidie infra octa. vbi festum nois iesu est maius duplex et octaue cum regimine chori hoc modo de eisdẽ octa. fiat seruicium cum predictis inuitatorio: hymno: añis et psal. sicut in prima die. Versiculi et responso. scdm ordinem nocturnorũ dicant quãdo de octaua agitur. Completoriũ non mutatur nisi quando de aliquo festo agitur. Tũc enĩ fiat sicut in festo sancte trinitatis Per octa. ante laud. ℣⁹ Adiutorium nostrum in no. In laudibus hec sola aña. Vocatum est nomen. ps. Domin⁹ regnauit. Capi. ⁊ hym. et ℣. sicut in prima die añe super Benedictus et Magnificat dicant de añis sup psal. ad primas vespe. cum repeticione earum. Ad primam super psal. Quicunqȝ vult. aña Te iure laudant Notanduȝ est eciam ꝙ quãdo fit seruicium de octa. tunc in fine omnium hymno. dicetur Gloria tibi domine qui na. nisi ĩ fine Alma chorus. Si dies

dn̄icus infra octauas contigerit ⁊ vacauerit a feſto ſcti laurēcii et feſto ſcti ypoliti ſociorūq; eius: et niſi hyſtoria īchoanda fuerit: ad p̀mas vſ ān. Uocatū eſt. Pſal. qui ī p̀ma die. Cetera oīa ſicut ī prima die preter R. qđ non dicetur. Mēo. de ſancto ſi occurrat de dn̄ica de trinitate ⁊ pceſſio ante crucē In redeūdo de omnibus ſctīs. ān. Saluator mundi. V. Letamini ī domino. Orō. Infirmitatē. Ad matuti. oīa fiant ſicut ī p̀ma die. Tres p̀me lectio. de octa. Medie lectio. de feſto trium lectionū tunc ibidē contigē. Uel fiant medie lec. de octa. ſancti laurencii quādo feſtū trium lectionū non cōtingit: Tres vltime lectio. de expōc euangelii ſicut in prima die. ad laudes: primā: ⁊ horas Cetera fiant ſicut per octauas.

¶ Secūda die de cōſtituciōe nomīs ieſu. Lectio.

Quem non libet p̀ma. de cōſolaciōis plenitudine ſacri noīs ieſu diucius contemplādo immorari? Uideam9 igitur de incōprehēſibili hui9 ſacratiſſimi nominis inſtitucione: quibus nempe litteris integratur: et fortaſſis non videbitur inutile: nec deerit deuotis venerabile ſacramētum. Duabus ex ſyllabis ieſus conficitur paucis tamē litteris ſyllabe conſtituūtur Sed quid in hac litterarum ſerie chariſſime queris? Audi Si enim vt ait ſaluator omnes capilli veſtri numerati ſunt quos nature aſcribitis/ quanto magis littere ſub numero pauco in quarum adunacione tanta copia plenitudinis ſapiencie et ſciencie dei celi et terre et oīum que in eis ſunt: non inutilis conſideracio putetur. Gloriam prebuit viro in capillis? arbori in foliis nec eſt in obliuione eorum quanto magis gloriam non dabit nomini ſuo in ſacri nominis ieſu litteris In his duabus ſyllabis latet totum quod querim9 qđ adhuc neſcimus quid eſt/ vſq; ieſus fiat omnia in omnibus Opera enim dei perfecta ſūt: nec vnum iota aut vn9 apex preteribit donec omnia fiant quia omnia numero/ pondere menſura fecit et ſtatuit. Tu autem. Lectio ſecunda.

Huius ergo noīs integracio cum operis eſt dei: vnum iota non erit inane. Quare hec oīa dico? Qr littere hebreorū oēs pene interpretabiles ſūt: grece aut latine non ſic: neq; barbarorū littere. ſicut nēpe

diuinitatis maiestas ĩmensa dignatur sub exigua carnis massa latere/ ita et ĩundans sue bonitas dulcedinis pau cis sub lrĩs signari ad nrm̃ gaudiũ meritũ et premium. Sacrũ fr̃es audite mysteriũ nr̃is mentis auribus resonet hoc nomen iesu benedictum qđ apud hebreos tribus lr̃is cõprehẽditur cũ titulo prin- cipiũ vite exẽplũ cõclusione et principiũ est cõclusio. Iste principiũ ĩ die virtutis dei in splendoribus sãctoꝝ ante lu- ciferũ genitus. Iste verbũ in principio apud deũ: iste prin- cipiũ in quo creauit de⁹ celũ et terrã et oĩa que in eis sũt. Iste est qui interrogantibus iudeis quis esset dixit: prin- cipiũ q̇ et loquor vobis. Iste est cõclusio et finis apud eos ĩ quos fines sc̃loꝝ deuenerũt Cũ verbũ dei principiũ sit ca ro finis hominũ factũ. Iste caput et finis qui oĩa morte cõclusit cũ dixerat cõsũmatũ est. Bene hic ait zacharias ꝓ pheta. In dieb⁹ illis erit dñs vnus ⁊ nomẽ ei⁹ verũ. lc. iii. Liquet ex dictis saluatorem esse iesũ primum et nouissimũ primũ ĩ creacione nouissimũ in redẽpcione primũ in bene- faciendo: nouissimũ in retri- buẽdo: et hoc quid est nisi vt veritas vocis signati certitu dinẽ indicet. Si iacob post lu ctaminis nex⁹ hoc solẽne no- mẽ isrl̃ meruit sibi ĩponi tri- bus cõfectũ syllabis: vir vi- dens deũ ĩterpretãtibus/ sub figurato velamine christum iesũ futurũ significantibus/ multomagis duabus in xp̃i iesu noĩe signatur mysticum leticie sacramentũ. Admire- mur eũ cuius sapiẽcie non est numerus cui⁹ magnitudinis nõ est finis vt soli policꝫ vnã faceret rempublicam duab⁹ syllabis paucis ꝙ cõnexis lit teris voluit innotesci: ex vo- lũtate ac potestate dignante sua bonitate. Quare iesũ si bene scis/ sat est si cetera ne- scis. Nam hoc est nescire/ sine xp̃o iesu plurima scire aposto lum audi. Nichil me iudicaui scire inter vos/ nisi iesum chri stum et hunc crucifixum.

Mꝫcoꝛia de sc̃tis. Die. iii. de sã ctificacione noĩs iesu. Lcõ. i.

Nostra rursũ replicat gaudia ista festiuitas sc̃ã: vt cui⁹ aĩmus min⁹ reso cillabatur in beati noĩs iesu integracione iã adipe et pin guedine sc̃tificacionis eiusdẽ repleat aĩa ei⁹/ ⁊ labiis exul- taciõis laudet nomẽ dñi sc̃tm̃ Ip̃a nãcꝫ felix noĩs interpre- tacio sic nos in eo sc̃tificat/ vt

dignissima laude super omia sanctificetur in nobis iesus vere salus interpretatur. Et merito quia domini est salus et sup populũ suũ benedictio eius. Cuius eius? Eius dico qui operatus est salutẽ in me dio terre: qui extendit inuitã tes manus suas ad retribuen dum vt venientes cum exul tacione: portantes manipu-los iusticie ab oriente et occi-dente recumberent cum abra ham ysaac et iacob in regno patris nam ꝙtum distat or-tus ab occidente longe fecit a nobis iniquitates nostras misertus nostri. Tu. Lctõ. ii.

Iste est verbũ qd misit deus et sanauit oẽs de itericionib9 suis. Sic nobis est salus vt suo actu beato pariter sit no stri terminus doloris et per deitatem in gloria terminus felicitatis eterne. Caueamus igitur charissimi ne sibi dege neres simus. Nempe sicut per bonos glorificatur ita et per malos ad eius opprobrium et contemptum blasphema-tur iustus iesus deus noster. Sanctificemus illum in no-bis vt et ille nos sanctificet in se. Qui non sanctificat ie-sũ non sanctificabitur ab eo. Sanctificamus iesum in no-bis: quando scientes eum san ctum timemus eum et sollici te vigilamus ne forte viole-mus eum per opera mala. Sicut qui veste fulgida vesti tus fugit sordes: ne cõiquinet eam: sic qui in corde suscipit iesum sollicitus esse debet ne cõtaminet eum. Lucis profe cto ad tenebras non est con-uencio: nec iesu xpi ad belial. Scias ergo si contaminatus fuerit in nobis ille qui sui in natura incontaminabilis est iniuriam istam nostro vindi cabit interitu. Tu. Lctõ iii.

Spirat opera salutis et exer cet. Jesus interpretatur salu taris. Nec sine merito clame-mus proinde singuli cõuerte nos deus salutaris noster/ et auerte iram tuam a nobis. Si vero sanguis hyrcorum aut thaurorum et cinis vitu le aspersus inquinatos san-ctificabat ad emũdacionem carnis peccatricis/ ꝙtomagis sanguis christi quem pro no-bis effudit abunde: qui et per spiritum sanctum semetipsũ obtulit immaculatũ deo pa-tri emũdabit sctificabitꝗ cõ sciẽciã nrãm ad seruiẽdũ deo viuẽti vt digne famulemur ei et repromissionẽ accipiant ꝗ vocati sũt hereditatis etne? Nõ eni sonat sctũs nisi sãgui ne tinct9. Sãguine iesu tinge-

tris: vt salutaris sit tibi iesus Oremus igitur fratres assidue ad iesum vt suam nobis infūdat grām per quam perueniamus ad interminabilē felicitatē que salutaris appellatur. Dicam⁹ ergo. Ostende nobis dñe iesu mīam tuam et salutare tuum da nobis. Mēo. de. s. romano. Quarta die fit de sancto laurencio cū mēo. de oct. tam ad ves. q̄ꝑ ad mat. et missā. Quita die de descripciōe nois iesu. Et festū. s. blaani differt vsqꝫ post oc. l. i

Gaudia festi cōtēplātes beatissimi nominis iesu descripcionem perscrutemur Ad nostrā doctrinā mentisqꝫ consolacionem aduertēdum esse arbitroꝛ nō ociosum q̇d sub legis figura ꝑteterit factum: quod nobiscū graciose agitur in re que in eternū est ꝑmāsura. Legimus vtiqꝫ apđ hebꝛeos tetragramaton reuerencie et honoꝛis nomen dei fuisse dignissimū summi pontificis fronti supeminēs atqꝫ lamina aurea sculptum. Hoc lr̄is quatuoꝛ hebꝛaicis scriptū sāсti ꝑcinuere pr̄es magni esse mysterii. Tetragramaton namqꝫ nostra in lingua sonat iste est pꝛincipium vite Nec pꝛofecto hoc aliud nomen venerabile iesus q̄ꝑ pꝛincipiū vite: hoc est saluatoꝛem esse iesum chꝛistum designare perhibetur. Signatur ergo iure sub iesu noīe quod in figura pꝛefuit sub altero. O nomen cūctis admirabile terribile peccatoꝛib⁹ et peramabile iustis. Nec hoc latuit in somno iacob: qui cū scalam vidisset terram celosqꝫ tangentem: ait. O q̄ꝑ terribilis est locus iste. Sacrum mysterium īnuens vt malis fieret terribilis/ quos spiritu oꝛis sui interficeret/ qui bonis venerat vt angelus consilii et fieret pater futuri seculi chꝛistus iesus qui inibi natus est vbi scalam viderat iacob.

Jesus igitur est scala celi/ quia iesu scanditur celum.

Signetur ergo in fronte mē tis deuote que aīma iusti merito nūcupatur. Lectio scđa.

Gaude igitur gaudio magno scutifer iesu chꝛisti: qui dū gurgite sancto immergeris: sacro inungeris crismate atqꝫ alta fronte crucis signo insignitus fueris totus in te describitur iesus. Impꝛessus anime caracter indelebilis iesu nomen graciose impoꝛtat Hinc in apocalipsi scriptum est. Videbunt faciem eius/ et nomen eius scriptum in frōtibus suis. Quod laminā au

ri typice gestabat in fronte pontifex: iam eternaliter iustus quisqꝫ sub nomine gerit in anima. O gens sancta genus electum regale sacerdocium populus acquisicionis vobis credentibus honor et virtus: vt virtutes eius iesu annuncietis de die in diem donec auferatur luna qui de tenebris vos vocauit in admirabile lumen nominis sui et glorie. Gaudete iterū dico et exultate/ qr nomina vestra scripta sunt in celis: per iesū christum qui est primogenit9 mortuorum/ et predestinatus filius dei in virtute. Ideo primitus vt decuit nomen eius inscriptum dixerat sicut per prophetā ait. In capite libri scriptum est de me/ vt facerē voluntatem tuam. Lctō. iii.

Non absqꝫ prophetico presagio reor id esse actū ab iniquo pylato: sicut nec qđ cayphas pontifex prophetauit nescienter dicens meli9 est vt vn9 moriatur pro populo q̄ꝫ vt tota gens pereat. Deniqꝫ insultantibus iudeis pylatus ait: quod scripsi scripsi: quando pro titulo triumphali exerit iesus nazarenus rex iudeorū. Hoc trib9 linguis scriptū est/ hebraica/ greca/ et latina/ vt xp̄i fides toto orbe terrarum annūciaretur ad salutē. Nomen iesu ad cōtumeliā exerit hierusalem in terris: vt inueniretur ad gloriam ī hierusalem cuius participacio inidipsū in celis. Unde iohannes in apocalipsi vidit sanctā ciuitatem hierusalem habentē claritatem dei. Uidit in fundamentis duodecim portarū lapide precioso ornatarum: noīa apostolorū et agni iesu christi splendide descripta. Ubi et templum erat deus et agnus ille christ9 iesus omni maiestatis gloria plenum. Ad hoc charissime festinem9 nos ingredi: vt sicut vendicat in nobis esse et bonum: ita et nos maneamus in illo

Memoria de sancto tyburcio Sexta die. Lectio prima.

Auida mens hominum dū scire semper appetit cogimur inferre quomō iesu amenissimū nomen prenunciatum est. Prophetam audi. Reuelabitur filius meus iesus cum his qui cum eo iocundabuntur. Et sequitur. Post paucos annos morietur filius meus iesus: et conuertetur seculū. Satis namqꝫ ex effectu manifesta patet hui9 diuini oraculi prenūciata veritas. Quid manifestius apercius ve illo ꝓphetico

vaticinio: in deo gaudebo et exultabo ī deo iesu meo? Quē nascēdū corporis nō viderat oculo lōge monuit ex nomīe pariter et re. Nā diuin9 ille esayas dicit Ex vtero matris mee vocauit me nomīe meo. meo vtiqꝫ nō alieno: qꝛ iesus scdm carnē saluatoꝛ appella tus est/ q̇ ab eterno saluatoꝛ erat scdm diuinitatē. A seculo non est ignotum sacrosan ctū nomē iesu/ cū a tot tātisqꝫ viris fidei testimonio dignis prophetice ac mirifice pnū ciatum est. Lectio secunda.

Quāqꝫ vero in veteri testamento nōnulli appellati sūt noīe iesus: vt iesus naue qui iosue dicebat. iesus sirac/et ie sus filius iosedech: eoꝝ tamē nullus futur9 erat qui saluū faceret populū suū a pctīs eo rum. Plures fateoꝛ in lege p̄ nominati fuere anteqꝫ nati/ ismael/ ysaac/ sanson: iosyas cirus/ agag/ hieremias atqꝫ iohannes baptista/ sed oēs ie sum xp̄m designare censent. Alios vero ex lege saluatorꝫ nouimus/ moysen/ cyꝛū/ et io seph: nec eoꝛū aliquis qualis iste ad quē genu flectimus ie sus: nomīe et re p̄figurabat. Sūt et isti saluatores/ nā q̇squis eoꝝ magne salutis fuit promotoꝛ aut ppl'i remouit dedecus: aut ab īgruenti clade liberauit patriam: singuli tamen sub vmbꝛa degentes ī spe aduentus dñi nr̄i iesu xp̄i Namqꝫ ies9 xp̄s heri et hodie Recte ergo et iuste īpositum est sibi nomen: qd̄ est laudabile ab ortu solis vsqꝫ ad occasum. Si enī hominū concē tus si angeloꝝ iubilus canoꝛ mentes allicit/ iubilantes animos efficit vt se vir capere possit non min9 profecto hoc verbum iesus qd̄ pnūciari mandauit in mille generaci ones. Nobis speculantib9 q̄ non licet homini loqui: sit ie sus verbum semp manens ī oꝛe ꝛ opere/ qui semp est verbum dei manās ex corde No ster iesus est verbū dei: qꝛ ver bum dei caro factū habitauit in nobis. Lectio tercia.

Triplici nomine deuote in signitū et pnūciatum saluatorem ex euangelio didici mus. Primo filius dei appel latur: scdo xp̄us: tercio iesus Uocatur etenī fili9 dei/ ī q̄tū est de deo deus. Christ9/ quia homo a psona diuina q̄ptum ad humanā naturam assum ptus. Jesus/ vt de9 humanitati coniunctus. Fratres igi tur charissimi qui in puluere estis expgiscimini et laudate Ecce dñs venit cū salute/ ve

nit cum vnguento: venit cuꝫ gloria Necqꝫ enī sine salute venit iesus/ necqꝫ christ⁹ sine vnctione/ necqꝫ sine gloria venit filius dei. Ipse equidē salus ipē vnctio: ipse gloria Deū ⁊ dn̄m nr̄m iesū xp̄ꝫ his modis cognoscimus: noīe. natura. natiuitate. potestate. et ꝓfessione. Hūc iesum saluatorem sancti predixerūt ꝓphete: de eo testatur pater/ de se ipē ꝓfitetur. Apostoli predicāt. religiosi credunt. demones confitenꝫ. iudei negant. gentiles in passione cognoscūt. Obmutescat ergo oīs impietas que filiū dei iesū christū esse negat aut dubitat. Discedat impia gens iudaica/ que dei filiū christū iesum incarnatū spernit et denegat. Accedas o aīa xp̄iana: ꝯfiteamur nomini sancto dn̄i: ⁊ gloriemur in laude iesu. Cui honor ⁊ gloria per infinita scloꝝ secula amen. Tu. Septima die de sctō ypolito sociisqꝫ eius ix. lc fiant. Tres prime lec. de cōi plurimoꝝ marty. medie lec. de festo iesu. tres vltime de ꝓprietate sctōꝝ cū propriis laudibus cū mēo. tm̄ de noīe iesu. Dn̄ica infra octa. si contigat/ oīa sicut in prima die p̄ter ℟ qd̄ non dicetur. Mēo ria de sancto laurēcio. Mēo ria de dn̄ica et de trinitate/ et processio in introitu chori.

N Saluator. Lctō p̄ma. Non latet nos dilectissimi deo et hoībus quomodo nouissimis diebus istis deus suam multiplicauit misericordiam: vt nobiscū gracio se magnificaret leticiam qui non solū aduenit domīator dn̄s/ sed qualis quantus ve fuerat ostendit/ cū pie et mā suete manifestauit suū nomē coram hoībus. Crediderunt patriarche de christi futura ī carnacione certificati patres fuere: q̇bus profecto hoc de quo agim⁹ deuotū nomē manifeste nō est reuelatū. Jacob xp̄m īcarnandū predixit. Nō auferet inquit sceptrū de iuda ⁊ dux de femore ei⁹: donec veniat qui mittēdus est. Hoc mirabile misteriū sed mirabilior dei bonitas: vt gloriosi⁹ sui iesu nomen venerandum a nobis sua mediante passione exaltaretur quod pri⁹ fuerat absconditū Vocabulum istud iesus dulce ⁊ gloriosuꝫ omni adoratu cultuqꝫ dignissimū nomen super omne nomen/ nō decuit ab hoībus appellari necqꝫ ab eis afferri in mundum: sed ab excellenciori maioriqꝫ natura angelica Gabriel ergo ad mariam ait

Ecce concipies in utero et paries filium/ et vocabis nomē eius iesum. Hoc nempe nomē nouum/ quod os domini nō hominis nominauit. Lctō. ii.

Quāq̄ enī legifer deo acceptatissimus moyses diuina oracula acceperat et ut amicus ad amicum locutus est ei deus: hoc venerabile nomen non vidit aperte petenti videre faciem eius ait. Non potes videre faciem meam et viuere: sed posteriora mea videbis. Populus israel moyse signatus incarnacionem circūcisionem passionem et ascēsionem que dei posteriora appellantur re et nomine vidit quem ille in rubo nec anterioribus inuisibilis dei maiestatis potuit cernere viuens.

Noluit eius nomen nosci ad salutis plenitudinē de celis: usq̄ dū nasceret̄ plenitudine temporis et noīaret̄ in terris In facie noīatur de⁹ ego sū: in posteriorib⁹ iesus appellatur. Primū nomē ignoti dei et timoris iesus nomen ab oībus pregustatū est et amoris. Jesus amor īdicibilis amor delectabilis/ amor inextinguibilis. Jes⁹ peccati abluit maculā ne culpa coīquinet mētē sctificat: ne reat⁹ ad penā obliget ad gl'iam iustificat

Unde apostolus ait. Abluti estis sanctificati estis iustificati estis in nomine domini nostri iesu christi. Hoc ergo nomen domini quicunq̄ inuocauerit: saluus erit. lc. iii.

Veneremur igit̄ hoc deuotissimū nomē/ et oīa quecūq̄ facim⁹ in verbo aut in opere ut suadet apl's in nomīe iesu faciamus. Quippe bene erit oībus inuocantib⁹ eū in veritate et volūtatem timenciū se faciet: et deprecacionē eor̄ exaudiet iesus. Jesū beatus ignatius sue passiōis in agone inuocauit et bene sibi erat bestias ferocissimas ardentissimos ignes: cetera genera tormentor̄ superauit/ gl'iosū memoriale ultra humanam estimacionē corde suo īscriptū suscepit de manu dñi iesu sempiternū. Nāq̄ corde particulatim scisso litteris aureis scriptus inuenitur iesus cuius ob mirabilem graciam/ plures venerantur eū fideles Dyonisius atheniensis hui⁹ virtute noīs cecū illūiauit/ euāgeliste iohāni venenū nō nocuit. Dyane in nomīe iesu templū deiecit/ aristodemus intoxicatos mortuos suscitauit. Claudū sedētē in porta petrus et iohannes erexerūt/ enee paralitico petr⁹ gressū

restaurauit/ ac thabitam viduam mortuam vite prestine reduxit viuam. Merito ergo colendū et venerādū est tam efficax nomen ad cui⁹ virtutē grām ⁊ ꝯsolacionē tot tātaꝙ cōsistunt miracula. Tu aūt. Medie lectiones de sancto. Si tamen dies dominic⁹ fer ta die euenerit tunc fient me die lectio. de sancto laurencio. Tres vltime lectiōes de exposiciōe euangelii sicut in prima die. In laud. vna. ā Memo. de sancto de dn̄ica et de trinitate. In oc. ad p̄mas vcs̄ super. p̄os. vna sola. ān. A solis ortu. Cetera oīa fiāt si cut ī die. Mēo de sc̄tō eusebio et de sācto laurencio. Lctō. i.

Confitētib⁹ hoc salutiferū iesu nomē corā hoībus: copiosa merces repromittitur ī celis. Veneremur igit̄ inuocādo inuocem⁹ cōfitēdo et cōfiteamur noīe sc̄tō ei⁹ qm̄ bonū est. Qm̄ qui confitetur cōfitebit̄ a dn̄o iesu xp̄o corā deo patre et angelis/ non in terra sed in celis. O vere beata cōfessio hominis: sed felicissima iesu filii virginis. Illa cōfessio morientis et merentis in via. ista in eternum viuentis atꝙ premiantis in patria. Illa laudis/ ista retribucionis. Illa in peregrinacione ista in beata quiete. Corde simul et voce iesum venerare: et opere ne detractes quia qui ore aut opere iesum negat/ fidem negat et est insideli deterior. Nec quisꝙ de fide iesu requisitus: celare habet hoc nomen gloriosissimū Qui enim pro nomine iesu mori paratum non se inuenerit: nec se nouerit fore christianum. Pauli vt testantur miracula: amputato capite palpitans lingua ter iesum confessa est: ad cuius nominis cōfessionem tres fontes vbi lāguidi et infirmi sanātur mirum in modum eruperunt. Saulus audita voce hac ego sum iesus quem tu persequeris: cecus cecidit/ ab anania in iesu nomine baptizatur: atꝙ a suis oculis squamis cadentibus illuminatur. Gaudeamus igitur euangelizando hoc dulce nomen: vt ab ipso laudemur: et vasa glorie cum paulo simus electa vnde scriptū est vas electiōis est michi vt portet nomē meum coram regibus. Lectio. ii

Hoc deuotissimū nomē fratres mēte honorem⁹ dū cogitatur voce dū audit̄ verbo dum enunciatur oracione dū legitur inspirata visione aut scriptura dum videtur:

quia profecto oībus his mo-
dis esse habet iesus. Est prete
rea nō venerabile solū hoīb⁹
sed et demonib⁹ multū terri-
bile. Clamāt nāq; semper ie-
su cur venisti ante temp⁹ nos
pdere? Xpi discipulis hec pote
stas tradita est/ vt suo ī noīe
demonia subiicerēt. Angelis
pfecto hoc nomē letabile/ cū
in eo ipoꝝ ruina reparatur
Hinc subtili⁹ fuit pphetatū.
vtili⁹ poptatū/ graciosi⁹ no
bis publicatū. Et q̄q; greco
stultū ꝛ iudeo scādalosū hiis
tamē q̄ salui fiūt sūme virtu
osū est. Nec īmerito vendicat
sibi nomē qd est sup oē nomē
Hoc ergo nomē deuotissime
veneremur: a quo nr̄a fluūt
cūcta presidia iesū dulcia pre
cordia pulsent: exit⁹ aquarū
nr̄i deducāt oculi atq; crebris
singultib⁹ arida suspirēt pe-
ctora. Quoꝝ non erūt ꝯpūcta
corda tot vbi videnť legūtur
q; facta miracľa? O ergo dul
cissime iesu si dulce est flere de
te ī mūdo: q̄ dulce est de te ie-
su gaudere in celo. Lectio. iii.

Exultet iam angelica turba
ob hui⁹ festi sacrati noīs iesu
diuina mysteria ac pro tante
benignitatꝫ dignitate: ītonet
canor iubil⁹ cordi et ori salu
taris. Gaudeat se nr̄a regio
tāti noīs illustrata honorib⁹
ppľs sedēs in tenebris sēciat
se amisisse caliginē et in hoc
beato noīe gaudeat recepisse
salutem. Leteť pia mr̄ ecclia
hui⁹ festiuitatis decorata gau
diis xp̄ianoꝝ deuotis melo-
diis vociferet hec ecclia xp̄i.
Cōgaudeant hui⁹ sāctissimi
festi pcuratores in quo non
de⁹ detinet sed graciā cōfert
seruatq; copiosā merēdi ma-
teriam vt plenius glorientur
in laude sui hoc fidei hoc spei
hoc charitatꝫ nomē fūdamē
tū merito nūcupať a quo nō
potest q̄sq; aliud ponere: qr
id positū est xp̄s ies⁹. Excul-
pem⁹ de hoc lapide angulari
qui creuit in mōtē varia ta-
bernaculi festi et cauti sim⁹
ne segnes dilectione gľiaciōe
pigri īueniamur in xp̄o iesu.
Hūc diligere ex toto corde te
neris tota aīa ꝛ oīb⁹ viribus
tuis. Ecce homo. Nichil reli-
quit q̄ totū sibi vendicat pro
spice quid negas vide q̄d po
tes mensures opere quid de-
bes: iesu xp̄o vero regi īmor-
tali q̄ viuit et īperat per sc̄la
de⁹ atq; vētur⁹ ē iudicare vi-
uos ꝛ mortuos ꝛ sc̄lꝫ p ignē.
Medie lect. de sancto eusebio
Secundum lucam. ii. capľo.

In illo tp̄e/ postq̄ cōsū-
mati sūt dies octo vt cir
cūderetur puer vocatū est no

men eius iesus. Et reliqua.
Omel. ex diuer. tracta. l. vii.
Neq ei querere est xpia nis cur voluerat dñs circũcidi propter quid circũcisus est propter quid passus propter qd tali ac tanto noīe vocat9. Nichil hor pp̄ter se sed oīa propter electos om̄ia propter delicta nr̄a. Quod vocatũ est inquit ab angelo priusq in vtero cõciperetur Vocatũ plane nõ impositũ nẽpe hoc nomẽ ei est ab et̃no A natura ppria habet vt sit saluator: innatum est ei hoc nomẽ nõ inditũ ab humana vel angelica creatura. Sed quid dicimus q egregius ille propheta hũcipm puerũ multis noībus appellandũ fore predicens hoc vnum tacuisse videtur: qd solũ premonuit angelus vt testatur euangelista vocatũ est nomen eius? Exultauit esayas vt videret hũc diem: et vidit et gauis9 est Deniq et loquebat gratulabũdus et laudans deũ/ puer natus est nobis et fili9 datus est nobis cui9 imperiũ super humerũ eius et vocabitur nomen ei9 admirabilis consiliarius deus fortis pater futuri seculi prīceps pacis. Magna quidem nomina sed vbi est nomẽ qd est sup omne nomẽ iesus in quo oẽ genu flectat forte his omnib9 illud vnũ ĩuenies: sed expressũ quodam modo et effusũ. Nempe ipsũ est de quo sponsa in cantico amoris oleũ inquit effusum nomen tuũ. Tu aũt. Lc. viii.
Habes vnũ in his omnibus appellacionibus iesũ nec omnino vocari posset aut esse saluator: si forte horũ qspiam defecisset. Nunquid nõ vere admirabilem eum sum9 singuli experti immutaciõe vti q naturarũ? Hoc nempe est saluacionis nostre principiũ cum incipim9 respuere quod diligebamus dolere vnde letabamur amplecti qd timebamus sequi quod fugiebamus optare quod contemnebamus. Admirabilis plane qui hec operatur mirabilia: sed nichilominus et consiliarium sese exhibeat necesse est in electione penitencie et vite ordinaciõe ne forte sit nobis absq sciencia zelus et vocati boni prudẽcia desit. Sane opus est vt deũ quoq probemus in remissione videlicet peccatorum/ quia nec sine hac salus nobis constare potest/ et nemo potest dimittere peccata nisi solus deus. Verum nec id quidem sufficit ad salutem: nisi fortem quoq ex=

pereamur in expugnando im pugnantes nos ne ab eisdem rursum concupiscenciis supe remur et fiant nouissima no stra deteriora prioribus. Uide tur ne aliquid deesse saluato ri? Plane deesset quod maxi- mum est: nisi pater esset futu ri seculi vt per eũ scilicet im- mortalem resurgeremus: qui per presentis seculi patrez ge neramur ad mortẽ. Nec hoc satis si non ecia princeps pa- cis patri nos recõciliaret cui traditurus est regnũ/ ne for- te sicut filii perdicionis vtiq non salutis resurrecturi vide remur ad penã Multiplicabi tur sane eius imperiũ: vt me rito saluator dicat eciaz pro multitudine saluandorũ. Et pacis nõ erit finis: vt veram noueritis esse salutem: q̃ non possit timere defectuz iesu no mine inuocato. Lectio nona. Postq consummati sũt di- es octo vt circũcideretur pu- er: vocatum est nomen eius iesus. Magnum et mirabile sacramentũ Circũcidit puer et vocat iesus. Quid sibi vult ista connexio? Circũcisio nẽ- pe saluandi magis q saluato ris esse videtur: et saluatorẽ circumcidere decet magis q circũcidi. Sed agnosce medi atorem dei et hominum qui ab ipso natiuitatis sue exor- dio diuinis humana sociat: ima summis Nascitur ex mu liere: sed cui fecunditas fru- ctus sic accedat: vt non deci- dat flos virginitatis Pãnis inuoluit: sed pãnis ipsis an- gelicis laudibus honoratur Absconditur in presepio: sed proditur stella radiante e ce lo Sic et circuncisio verita- tem suscepte humanitatis et nomen qđ est super omne no men: gloriam indicat maie- statis. Circũciditur tanq ve- re abrahe filius: iesus vocat tanq filius dei Non est in eo magni nois vmbra: sed iesu veritas manifesta Celitus qui dem indictum nomen euan- gelista testatur: quod voca- tum est ab ãgelo priusq ĩ vte ro conciperetur Et attẽde ver bi profunditatem Postq na tus est iesus vocatur ab ho- minibus quod vocatus ẽ ab angelis priusq in vtero cõci- peretur. Idem quippe et an- geli saluator et hominis. sed hominis ab incarnacione: et angeli ab inicio creature Uo catum est ergo nomen eius ie sus: quod vocatum erat ab angelo In ore duorum vel triũ testium stet omne verbum et ipsum qđ in propheta abbre uiatũ: manifestius in euange-

lio legitur caro factum Vos ergo fres mei respicite hanc parabolam. Jesus enim nec euangelico eguit testimonio nec humano: sed triplex nobis salutis nostre testimoniũ ab angelo maria et ioseph reliquit: ne forte videamur assumpsisse nomen dei in vanũ Tu autem. Jn laudi. omẽs añe dicant ꝛc. sicut in prima die. Memoria fiat de sancto eusebio ꝛ de sancto laurẽcio ꝛc. ¶ Officium misse dulcissimi noĩs iesu. Introitus.

IN nomie iesu omne genu flectat: celestiũ terrestrium et infernorum: et omnis lingua cõfiteat quia dñs noster iesus xp̃s in gloria est dei patris. ps. Laudate dñm qm̃ bonus dñs: psallite noĩ eius qm̃ suaue. Orō.

DEus q̃ gloriosissimuz nomẽ dñi nr̃i iesu xp̃i vnigeniti filii tui fecisti fidelib⁹ tuis summo suauitatis affectu amabile et malignis spiritibus tremendũ atq; terribile: concede propicius vt omnes qui hũc deuote venerantur in terris: sancte cõsolacionis dulcedĩnẽ in presenti pcipiant: ꝛ in futuro gaudiũ exultacionis ꝛ intermĩabilis iubilacionis obtineant Per eundem. Lectio actuum apostolorum. iii. capi.

IN diebus illis. Petrus implet⁹ spiritu sctõ dixit: prĩcipes populi et seniores audite. Si nos hodie diiudicamur in beneficio hoĩs infirmi in quo iste salu⁹ fact⁹ est: notũ sit oĩbus vobis ꝛ oĩ plebi israel: quia in noĩe dñi nostri iesu xp̃i nazareni quẽ vos crucifixistis/ quem deus suscitauit a mortuis: in hoc ipse astat coram vobis sanus. Hic est lapis qui reprobatus est a vobis edificantibus: hic factus est in caput anguli. Et non est in aliquo alio salus. Nec est aliud nomen sub celo datũ hominibus: in quo oportet nos saluos fieri. Gr. Cõstituit deus pater ad dexterã suam iesum christum in celestibus supra omnem potestatem et principatum potestatem et virtutẽ ꝛ dñacionẽ: et omne nomẽ qd̃ noĩatur non solũ in hoc seculo sed eciã in futuro ꝛ oĩa subiecit sub pedibus ei⁹. v. Adiuua nos de⁹ salutaris noster ꝛ ꝓpter gl̃iam noĩs tui dñe libera nos et ꝓpici⁹ esto pc̃tis nr̃is ꝓpter nomẽ tuũ. Alla. v. Dulce cordi nomen iesu: melos auri/ mel in esu: cor vertit in iubilum: et mũdi fugat sibilũ. Seq̃n.

Dulcis iesus nazaren9: iudeorũ rex amen9: pi9 pulcher floridus. Pro salute sue gentis: subit mortem cuз tormentis: factus pallens liuidus. Dulce nomẽ et cognomen: hoc transcẽdens est prenomen: oĩbus noĩbus. Mulcet reos sanat eos: fouet reos munit eos: seruat ab insultibus. Huius regis sub vexillo/ statu degis in tranquillo/ hostes tui fugiũt. Nomen eius meditatũ: belli fugat apparatum: hostes victi rugiunt.
Hoc est nomen recolendũ: qđ sic semp est tremendum: malignis spiritib9. Hoc est nomẽ salutare: et solamen singulare: qđ succurrit tristib9. Hoc nos decet honorare: archa cordis inserare: cogitare. pamare amore sed heroico. Ignacius hoc docuit. hoc passus insonuit. cor ei9 scissum patuit. inscriptũ iesu celico Ut quid maiora cupim9: ꝙ ꝗ iesus sit intimus: qui est preamantissimus: et querit nos amare? Amat feruentissime. amat cõstantissime. amat benignissime. et suos vult iuuare. Nomen suũ fecit tale: vt sit cunctis cordiale: principale. capitale: dilectũ ex intimis. Hoc habent nature iura: vt amantem tota cura: reamem9 placitura: prestantes ex animis. Iesu nomen omne bonum/ tenet. dulcem facit sonũ/ pro meretur regni thronũ/ auditũ letificat. In hoc lucet splẽdor patris: in hoc patet decor matris: in hoc fulget honor fratris: hoc fratres magnificat. Caput iesu cor mẽs manus: vuln9 liuor sanguis planus: pedes corpus vigor san9: parantur hoĩb9. Hec torquẽtur passa dura: his lesura et natura: reparant pia cura: purgatis criminibus Ergo siq̇s velit scire: quare nomen iesu mire: facit bonos cõcupire: suam inherẽciã. Iesus pulcher in decore: sũme bon9 in valore: mitis lenis in dulcore: pronus ad clemenciã. Iesus est rex generos9: iesus forma speciosus: iesus lĩgua graciosus: et mirand9 opere. Iesus fortis animos9. iesus pugil vigorosus. iesus donis copiosus. et gaudet tribuere. Iesus pie viscerosus. iesus ductor luminosus. iesus est deliciosus. et sapit dulcissime Iesus fama gloriosus. iesus cũctis fructuosus. iesus tot9 virtuosus. et fouet suos optime. Sũme potens in vigore. summe celsus in honore. summe gratus in amore. omnẽ laudem continet. In sciẽdo sũme sa

pit: ābiēdo cūcta capit: diligē do corda rapit: ⁊ illata detinet Eya nobis nomē gratū: dulcis ies⁹ appellatū: sit in corde sic firmatū/ vt nō possit erui Hoc reatū pctōꝝ/ tollat: pstet iubiloꝝ/ odas: vita beatoruꝫ/ donet nobis perfrui. Secū- dum Matheū. primo ca

IN illo tpe Angel⁹ dñi appuit ī sōnis Joseph dicens Joseph fili dauid: noli timere accipere mariā coniugem tuā. Qđ eni in ea natū est: de spiritu sancto est. Pariet autem filiū: et vocabis nomen ei⁹ iesū. Ipse enī saluū faciet populū suū a peccatis eorum Hoc autē totū factum est: vt adimpleret qđ dictū est a domino p pphetā dicentē. Ecce virgo in vtero habebit et pariet filiū: ⁊ vocabit nomē ei⁹ emanuel qđ īterptat nobiscū deus. Credo. Offr. In noīe meo demonia eiiciēt: linguis loquētur nouis: serpētes tollent: et si mortiferū qđ biberit nō eis nocebit. sup egros man⁹ īponēt et bene habebūt alleluya. Secreta.

IN veneracione noīs dilectissimi filii tui dñi nr̄i iesu xp̄i tibi de⁹ pater misericordiarū deuotis mētib⁹ hostias immolam⁹ suppliciter depcātes: vt eaꝝ virtute cūctis egētibus prestetur auxiliū et ī eodem noīe delectātes: salutarem sui propositi cōsequant effectū. Per eūdē dñm. Prefacio Quia p īcarnati. Cōio. Vincenti dabo manna absconditum et dabo illi calculum candidum et in calculo nomē nouū scriptū qđ nemo scit nisi qui accipit. Postcōio

SAcrosancta mysteria q̄ sūpsim⁹ dñe ad honorem noīs cōplacentissimi filii tui dñi nr̄i iesu xp̄i deuotꝫ precordiis recolentes: q̄s vt īcrementa spūalis exultaciōis accumulēt: et affectū nr̄m ad hoc salutiferꝝ nomen nobis iugiter īprimendū accēdant/ et ad iubilacionē iubilādū ī iesu saluatore nr̄o dulcissimo: tota mentis intencione promoueant Per eūdē. Per totas octauas dicat missa p̄dicta: qñ de octa. agit: sed sine Credo. Sequencia p octa.

Jesus pulcher in decore: ⁊c

¶ Sancti donati epi ⁊ mar.

DEus tuorū glo (Orō. ria sacerdotū p̄sta que sumus: vt sācti martyris tui donati atq pontificis cuius festa celebramus senciamus auxiliū. p do. Ad matu. tres

lectiones fiant. Lcō. i.

BEatus donat⁹ nutrit⁹ a sancto pigmenio p̄sbytero

T

in diuinis ⁊ hũanis litterꝫ eru ditus est. Cũ quo iulian⁹ sub diacon⁹ ordinat⁹: reiecto gra du ad ĩperiuꝫ aspirauit. Qui beatũ pigmenium rome in cu stodia tenens: patrẽ ⁊ matrẽ beati donati gladio occidit.

Donatus vo le- Lec. ii. ctor habitauit cũ hila rio monacho seruiẽs deo orõ nib⁹ et vigiliis Defũctoq̄ be ato satiro epo ĩ locũ ei⁹ dona tus successit. Quo missã cele- brante: ĩpellẽtib⁹ paganis ca lix de manu diaconi corruẽs cõfractus est Quẽ vir dei do nat⁹ edito crucis signo: ĩ sta tũ pristinũ reintegrauit Lc. iii

Deniq̄ tent⁹ beat⁹ do- natus a quadraciano augusto: simulq̄ cũ eo beat⁹ hylari⁹ iubet sacrificare Qui bus renuẽtib⁹ hylari⁹ fusti- bus cesus spiritum exalauit. Donatus vo ore eius lapidi bus cõtuso: in carcere reclu- ditur. Ubi cũ dñs p eũ mul- ta miracula oparet: gladio percuss⁹ ẽ. Cetera de cõi vni⁹ mar. ¶ Sctĩ ciriaci sociorũ q̄ eius marty. Oracio

Deus qui nos ãnua be- ati ciriaci martyris tui socio rũq̄ eius solẽnitate letificas cõcede ppici⁹: vt quoꝝ nata- licia colimus: virtutẽ quoq̄ passiõis imitemur. p. Ad ma- tu. tres lc. fiãt Inuita. du. l. i

Dioclecian⁹ augustus fecit cõphendi ciriacũ romane ecclie diaconũ cum aliis sanctis et ĩ custodia pu blica recludi: vbi cuꝫ multo tpe posit⁹ esset: multas p euꝫ dñs vtutes opabatur. Lc. ii.

Eodẽ tẽpore artemia filia ĩ peratoris a demonio vexaba tur: clamãte demone p os ei⁹ Nisi venerit ciriac⁹ diacon⁹ nõ exibo. Adduct⁹ ciriac⁹ mũ dauit eã: q̃ mox credidit ⁊ ba ptizata ẽ in dei seruicio pma (nens. Lec. iii.

Mortuo dio- cleciano: maximian⁹ fili⁹ ei⁹ tenuit ciriacũ ⁊ cõmendauit eũ carpasio vicario suo. Ipe vero iussit picẽ liquari ⁊ sup caput ciriaci ĩfũdi: post hec ci riacus ĩ catasta suspẽsus fu- stibusq̄ ces⁹: cũ aliis viginti vno capite trũcat⁹ est. Quo rũ corpora marcell⁹ papa se peliuit. Et cetera de cõi pluri- moꝝ mar. ¶ Sãcti romani mar. ad ves. super psal. ãn.

Dixit roman⁹ ad beatũ lau- renciũ video ante te iuueneꝫ pulcherrimũ festina me bap tizare. ps. Magt. Orõ.

Presta q̃s oṕs de⁹ vt qui beati romani martyris tui natalicia colim⁹: ĩtercessione ei⁹ ĩ tui noĩs amore robore- mur p. Ad matu. tres lec. fiãt

cũ nottur. ꝓpter vigil. totuȝ seruiciũ fiat de festo vsqꝫ ad missam q̄ erit de vigil. Dn̄ ꝟo octa nois iesu fiāt cũ regimi ne chori tũc nichil fiet de sctõ romano nisi tm̄ mẽo. ad vs. et ad matu. de octa. vts. notatur. iii. die ĩfra octa. Lec. i

Cum beat⁹ laurencius fuisset a ministris decii cõprehẽsus et eidẽ presentat⁹ iussit eũ deci⁹ in catasta extẽdi et torqueri. Qui dũ torq̄retur: subridẽs ⁊ grãs agẽs ait Benedict⁹ es dñe q̄ nobis misericordiã quã meriti non sumus p̄stitisti. Da nobis dñe graciã tuã vt cognoscãt oẽs circũstantes qꝫ tu consolaris seruos tuos. Lectio secunda

Eadẽ hora romanus miles credidit xp̄o p verba bti laurencii: et ait illi Video ãte te iuuenẽ pulcherrimum: cũ lintheo extergẽtem mẽbra tua. Quãobrẽ adiuro te p xp̄ȝ ne me dereliquas. Hoc audiẽs decius dixit Victi sum⁹ ꝓ arteȝ magicã Et iussit eum de catasta solui: et hypolito reddi. Veniẽs autẽ roma (Lec. iii. nus cũ aqua misit se ad pedes beati laurẽcii rogãs vt baptizaret. Quo facto: deci⁹ dixit Exhibete eũ fustib⁹. Romanus vero nõ interrogat⁹ cepit clamare: xp̄ian⁹ sũ. Tũc iussit decius vt ipsa hora capite puniret. Ductus igit foras muros porte salarie: decollat⁹ est. Cui⁹ corpus iustinus sepeliuit. Cetera de cõi vnius marty. ¶ In festo sancti laurencii ad vs. sup psal. feriales ãn. Puer meus noli timere qꝛ ego sũ tecũ: si trãsieris p ignẽ flãma nõ nocebit te. Psal. feriales. Cp̄m

Qui parce seminat pce et metet: et qui seminat ĩ bñdictionibus de benedictionibus et metet. R. Beatus laurencius dixit. V. Gaudeo. hy⁹ Martyr dei. V. Dispersit dedit pauperib⁹. ãn. Beat⁹ laurẽcius dũ ĩ craticula suprapositus vreret ad impiissimum tyrannũ dixit: assatũ est iam versa et manduca nam facultates ecclesie quas requiris ĩ celestes thesauros man⁹ pauperum deportauerunt. psal.

Magnificat. Oracio. Da nobis q̄s oĩpotẽs deus: vt triũphũ beati laurẽcii martyris tui quem despectis ignibus cõsũmauit in terris perpetua celoꝝ luce cõspicuũ digno fidei feruore veneremur Per dñm. Tunc eat processio ad altare eiusdem cantando. R. Meruit eẽ. V. Gloria et honore. orõ Da nobis q̄s omipotens deus vicioꝝ.

Quere in die eiusdē ad mat. In redeūdo de sancta maria ad matu. Inui. Regē sempiternū ꝓnis mētib⁹ adorem⁹ Qui martyrē suū digne pro meritis coronauit laurēciū. ps. Uenite. hy⁹. Martyr dei. In pmo noc. ān. Quo pgrederis sine filio pater quo sacerdos sancte sine ministro ꝑ peras. ps. Beat⁹ vir. V⁹. Betus laurenci⁹ dixit. ān. Noli me derelīquere pater sācte qr thesauros tuos iam expendi q̊s tradidisti michi. ps. Quare fre. V⁹. Quid ergo in me displicuit paternitati tue. ān Non ego te desero fili neqꝫ derelinquo sed maiora tibi debent̄ ꝑ xp̄i fide certamīa. p. Dn̄e q̇d. V⁹. Beat⁹ sixt⁹ dixit. V⁹. Gloria et honore. Lctō. i.

Post passionē beati sixti milites tenuerūt beatū laurēciū: ⁊ duxerūt eū ad deciū. Qui dixit ei. Ubi sūt thesauri eccl̄ie? Quo nō rn̄dēte: tradidit eū valeriano dicēs: Exquire thesauros ⁊ sacrificet diis. Qd̄ si noluerit/ diuersis eū penis īterfice. Ualerianus vero tradidit eū ypolito q̇ misit eū ī carcerē. R. Leuita laurēci⁹ bonū opus opatus est q̇ ꝑ signū crucis cecos illuminauit. Et thesauros ecclesie dedit pauperibus. V⁹. Cū apud sedē gloriosissimi patriarche dyaconatus fūgeretur officio puritate īnocētis vite fortissimeqꝫ mortis triū pho apostolico se consorcio copulauit Et thesauros eccl̄e Alius. V. per ebd. quādo fiūt medi lec. de sācto laurēcio. V Dispsit dedit paupib⁹ iusticia ei⁹ manet ī scl̄'z scl̄i. Et. l. ii

Beat⁹ laurēci⁹ ponebat manus super oculos cecoꝝ et illuminabātur. Quod videns ypolitus dixit. Ostēde michi thesauros ecclesie. Cui laurēcius ait. O ypolite si credideris in xp̄m et thesauros tibi ostēdo/ et vitā eternā ꝓmitto Crediditqꝫ ypolit⁹ et cū familia sua baptizat⁹ est. Rm. Quo pgrederis sine filio pr̄: quo sacerdos sc̄tē sine dyacono pperas? Tu nūqꝫ sine ministro sacrificiū offerre cōsueueras. V. Quid in me ergo displicuit paternitati tue: nūq̇d degenerē me ꝓbasti expire certe vtrū ydoneū mīstrū elegerꝭ cui cōmisisti dn̄ici corporꝭ ⁊ sanguinis cōsecracionē. l. iii

Altera die fecit valerian⁹ ypolitū sibi pn̄tare laurēciū et ait illi. Depone ptinaciā/ ⁊ thesauros eccl̄ie manifesta. Beatus laurēcius dixit. Da michi inducias biduo vel triduo ⁊ perferā tibi thesauros

Ualerian⁹ dixit ad ypolitũ In tua pollicitacione habeat triduo ĩducias. ℞. Noli me dereliquere pr̃ sctẽ qꝛ thesauros tuos iam expendi/ nõ ego te desero fili neqꝫ dereliquo. Sed maioꝛa tibi debentur pꝛo fide xp̃i certamina. ℣⁹. Nos quasi senes levioꝛis pugne cursũ recepim⁹: te quasi iuuenẽ magnũ gl'iosioꝛ de tyrãno triũph⁹ expectat/ post triduũ me sequeris sacerdotẽ leuita. Sꝫ. Gl'a. Sed. In. ii. nocturno. ãn. Beat⁹ laurẽcius oꝛabat dicens/ dñe iesu xp̃e de⁹ de deo miserere michi seruo tuo. p̃s. Cũ inuocarẽ. ℣⁹. Qꝛ accusat⁹ nõ negaui nomẽ sctm̃ tuũ: interrogat⁹ te xp̃m cõfessus sum. ãn. Beat⁹ laurẽci⁹ dixit mea nox obscurũ nõ habet sed oĩa in luce clarescũt. p̃s. Uerba mea. ℣⁹. Qꝛ ipse dñs nouit qꝛ accusat⁹ nõ negaui. ãn. Dixit roman⁹ ad beatũ laurẽciũ: video ante te iuuenẽ pulcherrimũ: festina me baptizare. p̃. Dñe dñs nr̃. ℣. Afferẽs aũt vꝛceũ cũ aqua misit se ad pedes eius. ℣. Posuisti domine. Lectio quarta

Tunc beat⁹ laurẽcius collegit cecos et claudos: debiles et paupes: et abscõdit eos in domo ypoliti. Elapsis vero tribus diebus: beatus laurencius pꝛesentauit se decio cum multitudine collecta dicens? Isti sunt thesauri eterni/ qui nunqꝫ minuuntur. ℞. Beat⁹ laurencius clamauit et dixit deum meũ colo: ⁊ illi soli seruio. Et ideo nõ timeo toꝛmẽta tua. ℣⁹. Mea nox obscurũ non habet/ sed omnia in luce clarescunt. Et ideo. Lectio. v

Decius igitur furoꝛe plen⁹ iussit eũ expoliari et scoꝛpionibus cedi: et laminis ferreis ardentibus latera eius aduri et extensum in catasta plũbatis mactari. Sed sanct⁹ martyꝛ dĩna gracia ĩflexibilis manebat letusqꝫ gracias agebat Cu aũt. ℞. Strinxerũt coꝛpoꝛis membꝛa posita in craticula. Subiicientib⁹ pꝛunas insultat leuita chꝛisti: beate laurenti martyꝛ chꝛisti intercede pꝛo nobis. ℣. Carnifices vero vꝛgentes ministrabant carbones subter cratem ferream. Subiicientibus. lc. vi.

Post omnia toꝛmentoꝛum genera parata: iussit decius lectum ferreum afferri ĩ modum craticule: ⁊ beatum laurencium ligatis manibus et pedibus expoliatum super illum extendi. Qui ait. Ego me obtuli sacrificium deo/ in odoꝛem suauitatis. Carnifices vero vꝛgentes ministra-

bāt carbones subter cratem ferreā: et corpus beati laurē cii furcis ferreis cōprimebāt. Qui dixit: Ecce miser: assasti vnā partē/ gira aliā et mādu ca. Post hec beat⁹ laurēcius dixit. Gracias ago tibi dn̄e: q2 ianuas tuas īgredi merui. Et hec dicēs expirauit. Cui⁹ corpus ypolitus et iustinus presbyter sepelierūt in via ty burtina. R. Beat⁹ laurēci⁹ dixit. Ego me obtuli sacrifi-ciū deo. In odorē suauitatis V. Gaudeo plane quia hostia xp̄i effici merui. In odo. Gl̄a In odo. In iii. nocturno. ā. Strinxerūt corporis mēbra posita super craticulā mini-stratibus prunas insultat le-uita xp̄i. ps. In dn̄o ɔfido. V. Carnifices vero vrgētes mi nistrabant carbones subter cratē ferreā. ān. Igne me ex-aminasti et nō est inuēta ī me iniquitas. ps. Exaudi domīe iusticiā. V⁹. Probasti dn̄e cor meū et visitasti nocte. ān. In terrogat⁹ te dn̄m cōfessus sū assatus gr̄as ago. ps. Dn̄e in virtute. V. Gr̄as tibi ago dn̄e iesu xp̄e q2 ianuas tuas īgre-di merui. V. Iust⁹ vt palma. Secūdum iohānē. xii. cap̄lo

In illo tp̄e: Dixit ies⁹ di scipulis suis. Nisi gra-num frumenti cadens in ter ram mortuum fuerit: ipsum solum manet. Et reliqua. Omelia. b. augustini ep̄i. l. vii

Agnoscit fides vr̄a gra nū qd̄ cecidit ī terrā et mortuū multiplicatum est. Agnoscit inquā hoc granū fi des vr̄a/ q2 ipsū habitat ī mē te vr̄a. Hoc enī q̄d de semetip so dixerat iesus nullus ambi git xp̄ianus. Sed plane illo grano mortuo multiplicato multa grana sūt spersa ī ter-ra: ex quib⁹ est beat⁹ laurēci⁹ Cui⁹ festiuitatē hodie celebra mus. R. In craticula te deū nō negaui et ad ignē applica tus. Te dn̄m iesū xp̄m ɔfess⁹ sū. V. Accusat⁹ nō negaui no mē sc̄m̄ tuū īterrogat⁹. Te. De illis aūt granis lc. viii. spersis toto orbe terrar̄ quā ta pullulauerit seges videm⁹ gaudētes sum⁹ si tamē ꝑ nos per illius graciā ad horreū ꝑ tinemus. Necꝫ enī ad horreū pertinet quicq̄d de segete est. Eadē quippe pluuia vtilis ꝑ nutritoria et triticū pascit et paleā. Absit vt simul vtrūqꝫ in horrea cōdatur q̄uis vtrū qꝫ in agro nutriatur/ ꝑ simul vtrumqꝫ in area trituretur. Nunc tēpus est eligēdi ante q̄ꝫ veniat ventilacio/ fiat mo rū separacio: sicut ī area gra nū adhuc mūdacione discer-

nitur: nondũ vẽtilabro vltimo separãte. R. Gaudeo plane qz hostia xpi effici merui accusatus nõ negaui nomẽ sanctũ tuũ. Interrogat9 te xpm cõfessus sũ: assatus grãs ago V9. Ego me obtuli sacrificiũ deo ĩ odorem suauitatis. Interrogatus te xpm. Lctõ. ix.

Audite grana sãcta: que hic esse nõ dubito. Nã si dubito/ granũ sanctũ nõ ero. Audite inquã me: ĩmo audite primũ granũ p me. Nõ ametis aĩas vestras in hoc seculo. Qui amat in hoc seculo animam suã/ perdet eã. Granũ loquit/ qd mortuũ multiplicat loqt audiat qz nõ mẽtitur. Quod admonuit: ipẽ fecit. Instruxit precepto/ precessit exẽplo. Nõ amauit xps in hoc seculo animã suã: nõ amauit beat9 laurẽci9 in hoc seculo animã suã: quia si nõ cuperet ad celoꝝ palacia migrare/ supplicia et incendia nõ toleraret R. Meruit esse hostia christi leuita laurẽcius qui dum assaretur non negauit dominũ. Et ideo inuentus est sacrificium laudis. V9. In craticula positus deum non negauit et ad ignẽ applicatus te christum confessus est. Et ideo. Gloria patri. Et ideo. Hoc sequens. Rm. scilicet.

O ypolite. non dicatur/ nisi quando festum sancti ypoliti in dominica euenerit: et tunc erit tertium. R. O ypolite si credideris in dñm iesũ christum Et thesauros tibi ostẽdo Et vitam eternam promitto. V9. Si dictis inquit facta recompenses faciam quod hortaris/ cui beatus laurencius dixit/ tu michi tantummodo prebe assensum. Et thesauros. Gl'ia. Et vitam. V9. Dispersit dedit. In laud ãn.

Laurẽcius ingressus est martyr et confessus est nomẽ domini nostri iesu christi. p̃. Dñs regnauit. ãn. Laurencius bonum opus operatus est qui per signum crucis cecos illuminauit. ps. Jubilate deo. ãtipho. Adhesit aĩma mea post te qz caro mea igne cremata est pro te deus meus psal. Deus deus meus. antĩ. Misit dominus angelum suum et liberauit me de medio ignis: et non sum estuatus. psalm9. Benedicite. antipho. Beatus laurencius orabat dicens: gracias tibi ago domine quia ianuas tuas ingredi merui. ps. Laudate dominũ. Capitulũ Qui parce seminat. hy9 Deus tuorum militũ. V9. Justus germinabit. ãn. In craticula te deum nõ

negaui: et ad ignē applicat⁹ te xp̄z cōfessus sum: probasti cor meū/ & visitasti nocte/ igne me examinasti/ et nō est inuenta in me iniquitas. p̄. Bn̄dict⁹

DA nobis q̄s oi= (Orō. potens deus viciorum nostrorū flāmas extinguere/ qui beato laurencio tribuisti tormentorū suorum. incēdia superare. Per dn̄m. Ad p̄mam ān. Laurēci⁹ ingressus. psal. De⁹ in noīe. Ad iii. ān. Laurencius bonū. p̄s. Legē pone cp̄m. Qui parce R. & v. de cōi vni⁹ mar. dicant. Ad vi. ān. Adhesit aīa mea p̄s. Defecit.

POtēs autē est de⁹ (Cp̄. omnē graciā abundare facere in vobis: vt in oībus semp sufficienciā habētes: abundetis in omne opus bonū: sicut scriptū ē. Dispersit dedit pauperib⁹: iusticia eius manet in seculū seculi. Ad. ix ān. Btūs laurēci⁹. p̄s. Mirabilia.

QUi autē ad= (Cp̄. ministrat semē seminā ti: & panē ad manducandum prestabit et multiplicabit semen vestrū: et augebit incrementa frugū iusticie vestre. Scde vespe erūt de sctō blaano epo cū plēo seruicio ī crastino & tm̄ mēo. de sctō tyburcio martyre et de sctō laurencio solenniter nisi vbi ecclia de eo principalit dedicata est tunc cū sit principale hac die celebrari debet: et festū sancti laurēcii transfert. Sup psal. feria. ān. cp̄m. R. hy⁹. oīa de cōi vni⁹ cōfesso. et pontifi. cū hac ān. ad psal. Mgt. Salue pater p̄rie/ morū/ lux/ via iusticie/ o sancte blaane vite speculū et regula morū/ carnis ab exilio nos duc ad regna polorū. p̄. Mgt. Oracio

DE⁹ qui beatū blaanū confessorem tuū atqȝ pontificē ad vitā mortuū resuscitasti & lumine priuatū reparasti fac nos quaten⁹ ipsi⁹ intercessionib⁹ adiuti tibi pura mente seruire. Per dn̄m. Deinde fiat memo. de sancto tiburcio ān. Inclytus martyr tiburci⁹ cū nudatis plantis sup prunas ardentes incederet: fabiano prefecto dixit videtur michi q̄ sup roseos flores incedā in noīe dn̄i mei iesu xp̄i. v. Gloria et honore.

BEati tyburcii (Orō. nos dn̄e foueant continuata presidia: qr nō desinis propici⁹ intueri: quos talib⁹ auxiliis concesseris adiuuari Per. Deinde fiat mēo. de sctō laurencio cū hac ān. Ueni desiderator bone veni: suscipiant te angeli mei: qm̄ assatus non negasti me/ probat⁹ con

fessus es me. V9. Justus ger. Oro vts. Sed in illis eccle- siis in quibus fiūt octa. noīs iesu cū regimīe chori tūc scde vespe. erunt de sctō laurencio nisi in eccīia dūblaneñ et fe- stū sancti blaani differat vsq post octa. noīs iesu vbi pos- set cōueniēcius celebrari. De sctis vero et ī fes. ix. lec. infra octa. noīs iesu nichil fiet de eis nisi tm̄ memo. nisi in do. euene. tūc enī fiunt medie lec. de eisdē. Ad matu. ix. lc. fiāt. Inui. p9. ā. psal. R. et V. de cōi vni9 confesso. et ponti. Lctō. i

Blaan9 de buta insula oriūd9 ex matre ertha beati cathani presulis sorore qui ex spectabilibus iberorū genere sanguinis sūpserant parentelā Hic a sanctis viris congallo et kēneto pontifici bus in yberniā p septēnium lumē religionis xpiane et ec- clesiasticis disciplinis īsigni tus vt fortis ī bello armat9 in eccīia dei militauit Septe nio elapso cū matre de yber- nia ad insulā vnde originem duxerat mirabiliter sine re- mis aut velo in scapha q̄daz extabat pductus. Tu autem

Cūq ad terrā peruenisset l. ii a beato cathano auūculo suo q̄ honorifice suscipit et q̄ fa miliariter tractat vbi diui- no seruicio sese mancipatum dedit Nocte vero dū psalmo rū facerent modulacionē lu men custodie beati blaani cōmissū extingui cōtingit ve rū beat9 homo dei ne se p cō fratres sue desidie aut negli- gencie īputaretur aliquātu- lum orone emissa ignē ex di gitor suorū extremitatibus vt de silice calabe pcusso vi- brauit. Tu autem. Lectio. iii

Beatus vero catan9 spirit9 sancti cercioratus gra premissa intelligens virū magnuz in dei ecclesia beatū blaanū esse predixerat eūq ad sacros ec- clesiasticos ordines pmouit et in sacerdocio constituit et ordinauit deinde suis exigē- tibus meritis a multis roga tus licet inuitus vicinis con gregatis pontificibus ī epm spirit9 scti gra cōsecrat. l. iiii

Pontificali autē dignitate decoratus romā peregrina- cionis causa pficiscit ad per cipiendā vberiorē graciā et securiorē noticiā xpiane reli gionis vbi postq̄ ea apte no uerat accepta bñdictione pō tificali vnde venerat cursuz denuo derigit et p angliam nō equis sed pedib9 tm̄ tran- situm fecit vbi pulcrū p bea tū dei virū contigit fieri spe

Nāq cum p (ctaculū. l. v.

 U

quandā ciuitatem in aquilo-nali parte anglie sitā ambu-laret luctus audiuit amarissi mos virorum et mulierū cuiusdā reguli filiū ex tūc mortuum plāgētes et lamentātes bea-tus vero blaanus lachrimis miserorū pie cōpatiens pue-rū iam mortuū qui dū viue-ret altero oculorū orbatus fuerat per manū leuādo acci piens signo crucis premitus interueniēte aīam corpori e-cōuerso adiūxit et de morte ad vitā resuscitauit. Tu. lc. vi.

Sed quia erat vno oculorū priuatus iterū puerū vita pri uauit deūq deprecabatur vt simul vitam cum oculo resti tueret que et eius nutu pacta sunt verū quia in natura pue rum peccantem inuenit de-nuo eūdem respirare et spi-ritum emittere coegit: tercio q orans puerū ter mortuum oculo priuatū et ī natura de formē sanū colimen clarissi-mis videntem oculis ac facie venustissima parentibus re-staurauit pro quibus deum in sanctis suis glorificabant.

Lcō. vii. de exposicio. euāgelii Homo quidā. Ceteraq oīa de cōi vnius cōfes. et pōtificis.

¶ Scti ypoliti sociorūq eius mar. Ad vs. psalmi. fer. cap. Iustorum aīe rc. d cōi plrimorum martyrū cum hac Oracione

Da q̄s ops deus: vt bea ti ypoliti martyris tui sociorūq eius veneranda so lennitas/ et deuocionē nobis augeat et salutem. Per dn̄m Mēoria de sctō laurēcio. que re in die ad scdas vs sup. ps. Magt. vs. Dispersit dedit. or. vts. Ad matu. Inuitato. Mirabilē deū. ps. Venite. ys Sanctorum meritis. āe et ps de cōi plurimorum martyrum dicūt. vs. Letamini in dño. Lctō. i.

Post terciū diē sepultu-re beati laurēcii: mili-tes tenentes sāctū ypolitum/ perduxerūt eum ad decium. Cui decius ait. Nunquid et tu magus effectus es: qr sepelisse corpus laurēcii diceris: ypolitus dixit. Hoc feci/ nō quasi ma-gus sed quasi xpianus. Decius iratus iussit eū nudari/ et la-pidibus os eius tūdi. ypoli-tus dixit: nō me denudasti sz magis vestisti. R. Beatissi-mus xpi martyr ypolitus dū baptismi grām accepisset a be ato laurēcio. Ponebat ma-nus sup oculos cecorum et illu minabātur. vs. Cecis illumi natis a sctō laurēcio ypolitus credidit et pcipe meruit bap-tismi sacramētū. Pōebat. l. ii

Decius dixit sacrifica diis: ne per tormēta moriaris/ si-

cut laurēcius. ypolit⁹ dixit. Exemplū merear fieri beati laurēcii quē tu miser ore pol luto noiasti. Tūc decius tra didit eū afflictum valeriano dicēs: Accipe oēs facultates eius: ⁊ interfice eū. R. Requi situs a decio sāctus ypolitus de corpore laurēcii vt quid se pelisset respōdit ypolit⁹ ⁊ di= xit. xp̄ianus ego sū ⁊ xp̄i mar tyrem diligenter sepeliui. V⁹ Mirū michi valde est vt q̇d ore polluto martyrem nomi nasti. xp̄ianus. Lectio. iii.

Valerian⁹ igitur exquisita facultate scī ypoliti/ oēm fa miliā eius xp̄ianā ante cōspe ctum suū fecit adduci Inter quos nutricem ypoliti plum batis cedi iussit donec emitte ret spm̄. Ceteros vo nūero de cē ⁊ nouē/ in cōspectu ypoliti fecit decollari. Beatuȝ vero ypolitū pedibus ei⁹ ad colla equoꝝ indomitoꝝ ligatis fe cit p cardetū ⁊ tribulos trahi donec emitteret spiritū taliq̧ martyrio migrauit ad xp̄m. Quoꝝ corpa iustin⁹ sepeliuit R. Expoliauit veste ypolitū decius qua induebat in habi tu xp̄iano et dixit ei. Sacrifi ca diis et acq̇esce preceptis no stris ⁊ viue ⁊ fruere milicie palma. V. Cesar dixit ad ypo litū quō fact⁹ es isipiēs vt nu ditatē tuā nō erubescas. Sa crifica. Gloria patri. Et viue Tres med lc. de oct. scī laurē cii cū. R. de primo noct. l iiii

Eo tp̄e accepta potestate be atus laurēcius: cepit p regio nes curiose querere/ vbicūq̧ scī clerici vel paupes essēt ab scōditi. Et portās thesauros put cuiq̧ op⁹ erat mīstrabat Qui veniēs in montē celiū: ī uenit multitudinē xp̄ianoꝝ in domo ciriace vidue. Tūc cepit lauare pedes eoꝝ: et sa= nauit ciriacā a multis infir mitatibus capitis sui. lc. v.

Veniens eciam in vicū/ qui dicitur canari⁹ inuenit mul= tos christianos in domo mar celli christiani congregatos Et introiens: cum lachrimis lauit pedes eorū/ et dedit eis de thesauro/ quē beat⁹ sixtus precipiens tradidit. Et in ea dem domo aperuit oculos cuiusdam ceci nomine crescen cii. Tu autem. Lectio sexta.

Tunc exiens inde beat⁹ lau rencius/ deferēs secū ea que necessaria erāt sanctis: venit in vico patricii in cripta ne potiana: et inuenit ibi aīas seragīta tres pmiscui sexus. Et introiuit cū lachrimis ad eos dans pacem omnibus: et inuenit ibi presbyterum noīe iustinum: q̇ fuerat ordinatus

a beato sixto epo. Et misit se ad pedes ei⁹: et ceperūt se ī pa uimento ambo volutare vt inuicē sibi pedes oscularētur Ibiqꝫ beatus laurēci⁹ lauit oīum viroꝛū pedes/ et cōmē=dauit se beato iustino. Tu āt Tamē vbi siūt octa. de noīe iesu fiant medie lect. de noīe iesu et tm̄ mēo. de octa sancti laurēcii vtš. septima die in=fra oct. noīs iesu notatū est Tres vltime lec. de cōi pluri moꝝ martyꝝ cum exposicione euange. Uidens iesus: cū. ℞ eiusdē de cōi. ℣. Justi autem in perpetuū. In laudib⁹ ān.

Dixit cesar ad ypolitū tu magus factus es rñ dēs ypolit⁹ dixit ad deciū nō sū ego magus sed seruus sum dñi mei iesu xp̄i. p̄s. Dñs reg̃. ān. Dixit ypolit⁹ ad deciū nō me expoliasti sed magis vesti sti. p̄s. Jubilate. ān Cesar di xit ad ypolitū: quō factus es insipiens vt nuditatē tuā nō erubescas. p̄s. Deus de⁹ me⁹. ān. Exēplū merear fieri lau=rēcii beatissimi martyꝛis. p̄s Benedicite. ān. Tūc valeria nus in cōspectu ypoliti famu los illius martyꝛizari pꝛece=pit. p̄s. Laud. Capl̄m. Justo rū aīe. hy⁹. Rex gloꝛiose mar tyꝛū. ℣⁹. Mirabilis deus ān. Oꝛauit sanct⁹ ypolitus vo-ce magna ꝛ dixit gracias ago dñe mi iesu xp̄e quia famlos meos in cōspectu meo pati vi deo. p̄s. Benedict⁹. oꝛ. Da q̄s omp̄s deus. vt supꝛa. Mēoꝛia de sācto laurēcio. ān. Laurē cius bonū. quere in laud. pꝛi ma die. Ad pꝛimā. ān. Dixit cesar. p̄s. Deus ī noīe tuo. ān Te iure. p̄s. Quicunqꝫ vult. Ad. iii. ān. Dixit ypolit⁹. p̄s. Legē pone. Cap̄. ℞ et ℣⁹. de cōmuni pl̄rimoꝝ martyꝛum. Ad. vi. ān. Cesar dixit. p̄s. Defecit Ad. ix. ān. Tūc vale rianus. p̄s. Mirabilia. Si fe stū sācti ypoliti in dñica eue=nerit/ totū seruiciū fiat de fe sto et memo de dñica et de tri nita. et pꝛocessio ante crucē. Ad secundas vesperas. ān. Dixit cesar. p̄s dñical. Cap̄m Justoꝝ aīe. y⁹. Rex gl̄iose. ℣ Mirabilis de⁹. ān. Absterget de⁹. p̄s. Magnificat. Oꝛacio. vt supꝛa. Memoꝛia de sancto eusebio/ et de sancto laurēcio et de dñica. Si dñica nō fue=rit/ dicūtur ves. de sancto eu=sebio. Sancti eusebii pꝛesbyte ri et confessoꝛis ad vesperas āñe et psal. ferial. Capitulū. Justū deduxit. hy⁹. Iste con fessoꝛ. ℣l⁹. Amauit eum. ān. Confessoꝛ dñi. p̄s. Magt̄. oꝛ

Deus qui nos beati eu sebii cōfessoꝛis tui an=

nua solennitate letificas/ cõcede propicius: vt cui9 natalicia colim9: p ei9 ad te exẽpla gradiamur. Per dñm. Mẽo. de sctõ laurencio ãn. Adhesit aĩa. quere in pma die ĩ laudi. Ad matut. iii. lec. cũ noct. propter vigiliã. Lectio pma.

TEmpore quo liberius de exilio reuocat9 fuerat a constancio augusto heretico. vt vna cõmunione cõtaminarent plebẽ: eusebi9 pſbyter vrbis rome cepit declarare liberiũ hereticũ: et amicũ constancii Quo facto occupant eccłie a liberio. Eiicitur felix de epatu: subrogat liberius: et tenet eusebi9. R. Euge serue. Lectio secunda.

Post hec constanci9 imperator aggreditur cũ liberio eusebiũ presbyterũ dicens Tu solus xpianus es in vrbe roma Eusebius dixit. Sic confidim9 ĩ dño: qr nos fideles ĩueniet xps Sicut et baptisati sum9: et bñdictionẽ seruauim9 quã a btõ iulio accepim9. R. Iust9 germinabit. Lectio. iii

Liberius dixit. Et nos cui9 fũgimur vice Mõne ãterior nři. Eusebi9 dixit Ita esset: si pseuerasses ĩ fide: quã ĩ psecucione pmo tenere vis9 fueras Irat9 cõstãci9 subrogatu liberii inclusit eusebiũ in qdã cubiculo dom9 sue habẽs in latitudine quatuor pedes/ vbi cõstanter in orone pseuerãs post septẽ mẽses ibidẽ dormicionẽ accepit: nono decimo kalẽdas septembris. Corpus vero eius gregorius et orosi9 presbyteri collegerũt: et sepelierũt in cymiterio calixti: iuxta corpus btĩ sixti epi et martyris. Rm. Iurauit dñs. V9. Iustus vt palma. In laud. hec sola. ãn. Iustũ deduxit. minor. ps. Dñs regna. capl. Iustus cor suũ. hy9. Et cetera de cõi vnius confessoris et põtificis. or. vts. Memoria de sancto laurencio. ãn. Misit dñs. quere in prima die in laud. Ad primã. ãn. Iustum deduxit. ps. Deus in nomine Ad. iii. capłm. Iustũ deduxit Ad vi. Capitulũ. Custodiuit Ad ix. capłm. Sapiencia vĩ. Cetera oĩa de cõi vni9 cõfessoris et pontificis cũ orone supradicta fiãt vsqz ad missam que erit de vigil. In vigilia assump. beate marie virgi. ad primas vespe. super psal. ãn.

TOta pulchra es amica mea/ et macula nõ est in te: fauus distillãs labia tua: mel et lac sub ligua tua odor vnguẽtorũ tuorũ sup oĩa aromata iã enim

hyems trāsiit hymber abiit et recessit flores apparuerūt vinee florentes odorē dederūt et vox turturis audita est in terra nr̄a surge ꝑpera amica mea veni de libano veni coronaberis. ps̄. Laudate pue. ān. Aīa mea liq̄facta est vt dilectus locutus est: quesiui et nō inueni illum vocaui et nō respondit michi: inuenerūt me custodes ciuitatis ꝑcusserunt me et vulnerauerūt me tulerūt palliū meū custodes murorū filie hierusalē nūciate dilecto q2 amore langueo. ps̄. Laudate do. om. gen. ān. Qualis est dilectus tu9 ex dilectis o pulcherrima mulierꝫ amicus me9 candidus et rubicūdus electus ex milibus leua eius sub capite meo: et dextera illius amplexabit me. p̄. Lauda aīa. ān. Talis ē dilectus me9 et ip̄e est amicus me9 filie hierusalē. ps̄. Laudate do qm̄. ān. Descēdi ī hortū meum vt viderē poma cōualliū et inspicerem si floruissent vinee: et germinassent mala punica reuertere reuertere sunamitis reuertere reuertere vt ītueamur te. ps̄. Lauda hierl'z

In oībus requiē Capm. quesiui et ī hereditate domini morabor: tūc precepit et dixit michi creator oīm et qui creauit me requieuit in tabernaculo meo. R̄. Sup salutē

O Quā glorifica lu- Hy9 ce chorușcas: stirpis dauitice regia proles: sublimis residēs virgo maria: supra celigenas etheris oēs. Tu cuꝫ virgīneo mater honore: angeloꝝ dn̄o pectoris aulā: sacris visceribus casta parasti: natus hinc deus ē corpore xp̄us Quē cūctus venerās orbis adorat: cui nūc rite genu flectitur omne: a quo nos petimus te veniēte: abiectis tenebris gaudia lucis Hoc largire pater luminis oīs: natum per propriū flamīe sacro: qui tecū nitida viuit in ethera: regnās ac moderās secula cuncta. Amen. V̄. Exaltata es sācta. ān. Ascendit xp̄us sup celos et p̄parauit sue castissime matri īmortalitatis locū: et hec est illa preclara festiuitas oīum sanctoꝝ festiuitatib9 ī cōparabilis: in qua gloriosa et felix mirātib9 celestis curie ordinibus ad ethereū ꝑuenit thalamū quo pia sui memorꝫ īmemor nequaq̄ existat. ps̄.

Deus q̄ Vgi (Mḡt. Oro nalē aulā beate marie in qua habitares eligere dignat9 es: da q̄s: vt sua nos defensione munitos: iocundos faciat sue interesse festiuitati

Qui viuis reg. Ad cõpleto. ã Sctã maria ꝟgo. itercede ꝓ toto mũdo qꝛ genuisti regeȝ orbis. ps. Cũ inuocarẽ. Cpȝ. Tu in nobis. hy⁹. Saluatoꝛ ꝟ⁹. Custodi nos. ãn. Gloꝛifi camus te. ps. Nunc dimittis. Hoc ꝯple. dr̃ quotidie ꝑ octa. Ad matu. Inuitato. Venite adoꝛemus regẽ regũ Cui⁹ ho die ad ethereum virgo mater assũpta est celũ. p̃. Veite. hy⁹ Quem terra põthus. In. i. noct. ãn. Ecce tu pulchꝛa es a mica mea ecce tu pulchꝛa ocu li tui colũbaꝝ. ps. Dñe dñs nr̃ ãn. Sicut liliũ inter spinas: sic amica mea inter filias. ps Celi enar. ãn. Fau⁹ distillãs labia tua spõsa ⁊ odoꝛ vesti-mentoꝝ tuoꝝ sicut odoꝛ thu ris. ps. Dñi est ter. ꝟ. Sãcta dei genitrix virgo sẽp maria

Le. i.

Cogitis me o pau-la ⁊ eustochium. immo charitas xp̃i me cõpellit: vt ex hoꝛtacionis gracia sermonẽ faciã de assũpciõe btẽ ꝟginis marie: vt habeat sãctũ colle giũ vestrũ ĩ die tãte solẽnita tis mun⁹ latini sermonis: in quo discat ĩfacia vr̃a tenera lactis expiri dulcedinem: ⁊ de exiguis eximia cogitare vt fa uente deo ꝑ singulos annos tota hec dies expẽdatur ĩ lau dem et cũ gaudio celebꝛetur.

℟. Vidi speciosã sicut colũ-bam ascendentẽ desuꝑ riuos aquaꝝ cui⁹ ĩestimabilis odoꝛ erat nimis in vestimẽtis eius Et sicut dies verni circũda-bant eam floꝛes rosarũ et li lia cõualliũ. ꝟ. Que est ista q̃ ascendit ꝑ desertum sicut vir gula fumi ex aromatib⁹ myꝛ rhe et thuris Et. Lcõ scda.

Ne foꝛte si venerit ĩ ma nib⁹ vestris illud apo-criphũ de transitu huius bea te virginis: dubia pꝛo certis recipiatis: qd multi latinoꝛũ pietatis amoꝛe studio legen-di charius amplectũt: p̃cipue cũ de his nichil aliud experi-ri possit ꝓ certo: nisi ꝙ hodi-erna die gloꝛiosa migrauit a coꝛpoꝛe. ℟ Que ẽ ista q̃ ꝓces sit sicut sol et foꝛmosa tanꝙ hierusalẽ Viderũt eã filie syõ et beatã dixerũt ⁊ regĩe lauda uerũt eã. ꝟ. Sicut dies verni circũdabãt eã floꝛes rosaꝝ ⁊ lilia cõualliũ. Viderũt. L. iii

Monstrat autem sepul-chꝛum ei⁹ cernẽtib⁹ no bis vsq ad p̃sens ĩ vallis io-saphat medio q̃ vallis ẽ ĩter montẽ oliueti posita: quã et tu o paula oculis aspexisti. Ubi in honoꝛe eius fabꝛicata est ecclesia miro lapideo ta-bulatu: in qua sepulta fuis-se vt scire potestis: ab omni-

bus ibidē p̄dicat: sed nūc va cuū eē cernētib⁹ ostēdit. ℞. Ista ē speciosa īter filias hie rusalē sicut vidistis eā plenā charitate ⁊ dilectione. In cu bilibus et in ortis aromatū. ℣. Ista est q̄ ascēdit de deser to deliciis affluēs. In cubi. Gloria. In cu. In. ii. noc. ān Emissiones tue paradis⁹ ma iorū punicorū cū pomoꝝ fru ctibus. p̄s. Eructa. ān. Fons hortoꝝ pute⁹ aquaꝝ viuēciū que fluūt īpetu de libano. p̄s De⁹ nr̄ refu. ān. Venit dile ctus meus in hortū suū vt co medat fructū pomoꝝ suoruꝫ p̄s. Fūdamēta. ℣. Post ptuꝫ

Lec. iiii

Hec idcirco dixe rim: quia multi nostro rum dubitant vtrū fuerit si mul cū corpore assumpta an obierit relicto corpore. Quō autē aut quo tp̄e aut a q̇b⁹ p sonis sanctissimū corpus ei⁹ inde sublatuꝫ fuerit: vel vbi trāspositū vtrūue surrexerit nescitur. Quāuis nōnulli a struere velint eā iā resuscita tam et beata cū xp̄o īmorta litate in celestib⁹ vestiri. ℞. Ornatā monilib⁹ filiā hieru salē dn̄s cōcupiuit. Et viden tes eā filie syon beatissimam predicauerūt dicētes vnguē tū effusum nomē tuū. ℣. Asti tit regina a dextris tuis ī ve stitu deaurato circūdata va rietate. Et videntes. Lec. v.

Beatū quoqꝫ iohannem euāgelistā huius beate virginis ministruꝫ resurre xisse plurimi asseuerāt: quia in sepulchro ei⁹ vt fertur nō nisi māna inuenitur Sed q̇d hoꝝ verius censeatur ambi gimus: sicut et de his quoqꝫ quos cū dn̄o teste euangelio resurrexisse credimus. ℞. Si cut cedrus exaltata sū in liba no ⁊ sicut cypressus in monte syon quasi myrrha electa De di suauitatem odoris. ℣. Si cut cinamomū et balsamum aromatiꝫās. Dedi. Lectio vi

Utrū vero redierūt in terre puluerē certū nō habemus nisi ꝙ legim⁹: quia multa corpora sanctoꝝ q̇ dor mierant surrexerūt et vene runt in sctām ciuitatē hieru salem et apparuerūt multis. De quibus vero nōnulli do ctores senserunt eciā et ī suis reliquerūt scriptis ꝙ iā in il lis perpetua sit cōpleta resur rectio. Fatent enī ꝙ veri te stes nō essent: nisi et vera eēt eorū resurrectio Tu. ℞. Su per salutē et oēm pulchritu dinē dilecta es a dn̄o: et regi na celorum vocari digna es Gaudēt chori angelorū. Cō sortes et cōciues nr̄i. ℣. Ual-

de te nos opoꝛtet venerari q̄ tã sancta et intacta es virgo Gaudẽt cho. Glĩa. Cõsoꝛtes In. iii. noc. ã. Ueni in oꝛtuꝫ meũ soꝛoꝛ mea sponsa messui myꝛrhã meã cum aromatibꝰ meis. p̄. Cãtate. i. ãn. Comedi fauũ cũ melle. meo: bibi vinũ meũ cũ lacte meo. p̃s. Dñs re gnauit exul. ãn. Surge aqui lo et veni auster perfla oꝛtuꝫ meũ: ⁊ fluẽt aromata illiꝰ. p̄. Cãtate. ii. v̄. Speciosa facta. Tres vltie. l. legãt ĩ capis se ricis. Secũdũ lucã. x. caplo.

IN illo tpe: Intrauit ie- sus ĩ quoddã castellũ et mulier q̄dã martha noĩe exce pit illũ in domũ suã. Et rel. Omc. vene. bede. pbri. lc. vii.

ADueniẽs cõditoꝛ mũdi ꝓ redẽpcione generis humani cũ diues esset/ paup pꝛo nobis fieri voluit: vt sua pauptate nos diuites faceret Qui eciã de sinu pr̃is descen- dẽs tãtũ ꝓ nobis humiliari dignatꝰ est: vt pꝛopꝛiã domũ nõ haberet vbi caput reclina ret. R. Quã pulchꝛa es ami- ca mea q̄ pulchꝛa es ⁊ decoꝛa oculi tui colũbaꝝ Absq̧ eo q̄ intrĩsecus latet. v̄. Sicut vit ta coccinea labia tua ⁊ eloq̄ũ tuũ dulce. Absq̧ eo. Lcõ. viii

Qui cõceptus de spũ sancto intra vterũ virginis vt deꝰ: sed natꝰ humiliter vt hõ De cuius oꝛtu psalmista loquit̄. Etenĩ dñs dabit benignita- tẽ: et terra nr̃a dabit fructuꝫ suũ. Dñs nẽpe dedit benigni tatem quando genus huma- num a reatu pꝛime pꝛeuarica cionis per vnigenitũ suũ libe rare disposuit. Siue certe dedit benignitatẽ: qꝛ eius in gressu virginalis vteri tẽplũ spũs sc̄tĩ gr̃a cõsecrauit. Ter ra autẽ nr̃a dedit fructũ suũ quia eadẽ virgo que de adam coꝛpꝰ assũpserat filiũ genuit diuinitate q̇dẽ deo patri coe qualem sed sibi carnis veri- tate consubstancialẽ. Tu. R Beata es virgo maria dei ge nitrix que credidisti dño ꝑfe cta sunt in te q̄ dicta sunt tibi Ecce exaltata es sup choꝛos angeloꝝ intercede pꝛo nobis ad dñm iesũ xp̄m. v̄. Benedi- cta et venerabilis es v̄go ma ria q̄ sine tactu pudoꝛis ĩuẽta es mater saluatoꝛ. Ecce. l. ix.

CUm ergo ꝑgeret dñs ꝑ ciuitates ⁊ castella atq̧ vicos euãgeliũ regni annun ciando/ intrauit bethaniam/ vbi erat domus marthe ⁊ ma rie. vbi eciã dñs quatridua- nũ laꝫarũ fratrẽ earũ resusci tauit a moꝛtuis. Martha er- go accepit eum in domũ suã Illi nimirum ministratura

in mũdo cui ãgeli miniſtrãt in celo. Felices illi: qui dñm in domũ ſuã ſuſcipere meruerunt. Illi quoqꝫ dominũ in domũ ſuã recipiũt qui fideliter eius preceꝑta audiũt libẽ ciuſqꝫ opere adimplent. Tu. ℞. Felix namqꝫ es ſacra virgo maria et omni laude digniſſima. Quia ex te ort⁹ eſt ſol iuſticie chriſt⁹ deus nr̃. ℣. Ora pro populo interueni ꝑ clero intercede pro deuoto femineo ſexu: ſenciant omnes tuũ leuamen: quicunqꝫ celebrant tuam aſſumpcionem. Quia. Gloria. Xp̃s. Per oct. ℞. Beatã me dicent omnes generaciones. Quia fecit michi dñs magna/ qꝛ potẽs eſt Et ſanctum nomen eius. ℣⁹. Magnificat aĩma mea dñm/ et exultauit ſpiritus meus in deo ſalutari meo. Qꝛ. Glĩa. Et. ℣. Exaltata es ſãcta dei genitrix. In laudib⁹. ãtipho

Aſſumpta eſt maria in celũ gaudẽt angeli laudantes benedicunt dñm. p̃s. Dñs. regna. ãn. Maria virgo aſſũpta eſt ad ethereũ thalamũ in quo rex regũ ſtellato ſedet ſolio. p̃s. Iubilate. ãn. In odorẽ vnguentoꝝ tuoꝝ currimus adoleſcentule dilexerũt te nimis. p̃s. De⁹ de⁹. ãn Bñdicta a filio tuo dña qꝛ per te fructũ vite cõmunicauimus. p̃s. Bñdicite. ãn. Pulchra es et decora filia hierl̃m terribilis vt caſtroꝝ acies ordinata. p̃s. Laudate. capl̃m. In oĩbus requiẽ. hy⁹. O glorioſa femina. ℣. Elegit eã. ã Que eſt iſta que aſcẽdit ſicut aurora conſurgens pulchra vt luna electa vt ſol terribilis vt caſtrorum acies ordinata. p̃s. Benedictus. Oracio

Veneranda nobis dñe hui⁹ diei feſtiuitas opẽ cõferat ſẽpiternã in qua ſctã dei genitrix mortẽ ſubiit tẽporalẽ: nec tamẽ mortis nexib⁹ deprimi potuit que filiũ tuũ dominum noſtrum de ſe genuit incarnatum. Qui tecũ. Ad. i. ãn. Aſſumpta eſt. p̃s Deus in nomine. Ad. iii. ãn. Maria virgo. p̃s. Legẽ pone Capl̃m. In omnibus requiẽ. R̃m. Sancta dei genitrix. Et dicatur cũ eodẽ cãtu quo in purifica. beate marie. Per oct. vero et in octa. dr cãtus ſup idẽ. ℞. ſicut in cõmemo. eiuſdẽ ℣. Poſt partũ. Oracio Veneranda nobis. Ad. vi. ã. In odorẽ. p̃s. Defecit. Capl̃m

Et ſic in ſyõ firmata ſũ et ĩ ciuitate ſctificata ſĩmiliter requieui ⁊ in hierl̃m poteſtas mea. Poſt ptũ. ℣⁹. Specioſa. orõ Veneranda

Ad ix. an. Pulchra es. psal. Mirabilia. Capitulum

Et radicaui in pplo ho norificato et i ptes dei mei hereditas illius et i pleni tudine sctorum detecio mea. R. Speciosa facta es. V. Elegit. Or. Ueneranda. Supradict9 ordo horarum seruet quotidie p oct. vbi de eisde fit seruiciu Ad scdas vs. an. Assumpta est. ps. Dixit dns. Cofitebor Beat9 vir. De pfudis. Memeto. Ide psal cu predicta an dicatur singulis dieb9 ad vs p oct. Capm. In oib9 requie R. Cadida virginitas para disi chara cholonis/ hort9 co clusus floreti cespite vernas Cui merito mudus celebrat. Preconia totus. V. Que meruit dnm progenerare suum Cui. Gloria patri preconia. Pro hym. dicatur sequencia Letabundus. vel hymnus. O q gloriffca. V9. Exaltata es. an. Hodie maria virgo celos ascendit gaudete/ quia cu christo regnat in eternum. ps Magt. Oracio. Ueneranda Deinde fiat memo. de sancto rocho priuatim propter solenitatem festi cu an sequenti Aue roche sanctissime nobili nat9 sanguine crucis signaris stemate sinistro tuo latere. V. Amauit eum dominus. Rm Stola glorie induit. Oracio

Omps et misericors de9 qui meritis et precibus beatissimi rochi confessoris tui: quamdam pestem hominum generalem graciose reuocasti: presta supplicibus tuis vt qui pro simili peste re uocanda ad tuam confugiut fiduciam/ ipsius gloriosi con fessoris precamine ab ipsa in firmitate et omni tribulacio ne liberentur. Per dominu. Completorium sicut ad primas vesperas quod non mutatur per totas octauas.

¶ Secunda die de sancto rocho confessore ix lec. Lecto. i.

Rochus nacione narbo nensis cofessor xpi sanctissim9 Anno dni millesimo tricentesimo vicesimo septimo decimosexto kalendas septembris postq quinquennium in carceribus a patruo suo incognit9 detetus fuisset tanq alter alexius romanus apud montem pesulanum oppidum suum. narbonensem animam deo immaculatam reddidit. Is eni apud idem oppidum narbonensi gallie prouincie montem pesulanum agathopolis appellatum ex patre ioha ne matre vero libera eius oppidi dominis origine duxit

Qui cũ duodecimũ attigisset annũ ab apostolo paulo edoctus corp9 suũ castigare et in seruitutẽ redigere cepit: adeo vt cibo et potu parcissimo vti ceperit. Mortuoq3 patre ac matre hereditatem amplam egenis prorsus distribuere cepit: exhaustisq3 omnibus paternis peculiis eciam princi-patu se abdicans patruo suo paterna opida commenda-uit. Tu autem. Lectio scda.

Et abiectis omnibus rebus breui veste indutus cum pi-leo et pera ac baculo ex gal-lia in ytalia peregrinus per-uenit. Ubi cum innumeras ci uitates et castella videlicet: romam aquampendentem. Cesenam atq3 alia plurima loca truci pestilencia vexatas crucis impressione sanasset. Tandem placenciam vrbem morbo infectam se contulit et ad quoddam hospitale di uertit et egrotantes omnes ad vnum videt et ex morte om nes sanat quibus gestis labo re igitur et somno grauatus et ipse a deo premonit9 q3 cru ciatus et corporis tormenta innumerabilia pati debebat statim acuta febre et sagitta sinistra coxa transfixus fuit adeo vt eo dolore ardoreq3 nullam quietem inueniret. Cũq3 ex ea innumeras per-tulisset passiones et bonam valetudinem tandem conse-cutus est. Tu autem. Lcõ. iii.

Indeq3 digressus deo comite in gallia in longis itinerib9 delatus est que armorũ stre-pitu vexabatur. In paterno deniq3 castro perueniens a li ctoribus tanq3 explorator cõ prehensus in vincula et ĩ car ceribus detruditur et quin-quẽnii tempus ibi cõsumpsit quo exacto cum maxima pa ciencia et vite austeritate tri-cesimo secundo vite sue anno migrauit ad dominum. Sed anteq3 e vita migraret orauit dominũ vt qui deinceps no-men suum inuocaret a seuissi ma peste protegeretur. Eo ita q3 mortuo ad lotus ei9 tabu-la quedam his litteris inscri pta reperta est/ peste laboran tes ad rochi patrocinium cõ fugientes contagionem illã truculentissimam euasuros significo. Quod vbi ad pa-truũ principem delatum fuit cognoscens illũ suum ex fra tre esse nepotem in lachrimis cum omni domo prouolutus sanctissimum corpus summa pompa ad templum deferre fecit et exequiis rite peractis patruus magno sumptu ei templum construxit. Medic

lectiones de octa. assumpcio. V⁹. Sācta dei genitrix. l. iiii.

Si queratur post ascencionē domini quid egerit beata vir go maria: vnū pro certo est/ q virgo sancta corpore et mē te permansit. Quam sane an gelus gabriel ac si celestis pa ranymphus intactam custo- diuit et iohannes apostolus et euangelista cui christ⁹ eam de cruce cōmisit virgo virgi- nem seruauit suisq ei deser- uiuit obsequiis Tu autē. R.

De primo nocturno hystorie dicuntur. Lectio quinta.

Non enī q eximius ille cho rus apostolorum eam deser uerit inter quos post resurre ctionem intrans et exiens fa miliarius contulit de christi incarnacione/ tanto siquidē verius/ q̄to ab inicio plenius per spiritū sanctū cūcta didi cerat et psperexerat oculis vni uersa licet et apostoli per eū dem spiritū sanctū omnia co gnouerint. et in omnem edo- cti peruenerint veritatē. l. vi

Hanc sane beatam virginē et si oēs venerati sūt discipu li eiq famularentur officio dilectionis: iohannes tamen amplius et specialius vsq ad finem vite qui sibi cōmissam accepit in suam: quasi matrē filius ampliori sollicitudine famulabatur. Tu autē dñe.

Et matutine de sancta ma- ria dicantur infra cho. sicut extra octa eiusdem. Lctō. vii.

Et ibi per multos annos si gnis et miraculis effulsit cu ius sanctissimi viri merita at q opera diu apud ytalos no stros cum latuissent tandem āno domini. Millesimo qua drigentesimo quinto ad ip- sos ex germania ipsius rochi nomen delatum fuit: eo q cō stāciam germanie vrbem vbi consilium generale christia- nor celebrabatur a peste ma xima liberauerit: vbi nūc ba silice sacella et templa in eius nomine non modo per vrbes sed per castella per vicos et quasi per priuatas domos ex truuntur Ad que confugien tes eius sanctissimi viri me- rita experiuntur: huius itaq festum decimoseptimo kalen das septembris celebratur.

Eius autem sanctum corpus hoc anno qui est. Millesimo quadrigentesimo octuagesi- mo quinto. Venecias a qui- busdam furtim delatum a se natu et cuncto populo tanta cum deuocione et gloria ex- ceptum est quātum quid scri pto enarrari posset eidem enī statim templum celeberrimū ingenti impensa construere

ceperunt. Tu autem. l. viii
Eius mirabilis et quā sācta vita patet per precedencia et subsequēcia Cū libera deuotissima mater ei9 duos ī septimana singulos dies ieiunauit Beatus roch9 infans matre ieiunāte a lacte cōtinebat Et qd oīb9 mirū erat eo die hilarior atqz recencior erat postea ꝙ quinqz annos attigit sese penitencie operib9 exposuit. Et vtriqz parenti sēper obedientissimus fuit Natus est cū cruce in sinistro latere. Tu autem. Lectio nona
Erat enim sancti rochi semper studium in iesu xpi nomine et eius sanctissima passione homines mortales a pestis labe durissima tutos facere et primū sese in pauperum domos et hospitalia recipiebat eo ꝙ ea loca magis auxilii egerent Postꝙ beatus rochus infectus fuit pestilēcia a consorcio hominū ne ab eo inficerentur abiit ⁊ venit ad quēdam locum solitariū ad quē canis quidā cuiusdā diuitis quotidie portabat porcionez de meliore pane Uenit ad eū quodam die angelus domini et abstulit vlcus et sanauit eum. Tu autem. ℣. Ora pro. Cetera ad laudes de quocūqz confessore. Super Benedict9 ān. Roche profectus peregre pestifere curas tactus mirifice tangendo salutifere. ℣. Iustus germi. psal. Benedictus. orō vtš. Deinde fiat memoria de octa assumpcio. ā. Uirgo prudētissima quo progrederis quasi aurora valde rutilans filia syon tota formosa et suauis es. pulcra vt luna: electa vt sol. ℣. Elegit eā deus. orō vtš Quādo dies dominic9 in scda die contigerit tunc hec predicta ān. Uirgo pruden. in tercia die dicetur super psal. Benedictus. Orō Ueneranda Memoria de sācto laurencio. ān. Beat9 laurencius orabat. Require hāc añam que est v. ān. ℣. Dispersit dedit pauperib9 orō vtš. Ad secūdas vespe que erunt de sancto rocho. ℣. Iust9 ger. ān. Uale roche angelice voce citatus famine optinuisti deifice a cunctis pestem pellere. Ora pro nobis beate roche vt mereamur preseruari a peste. ps. Magnificat. Cetera de cōmuni cuiuscunqz confessoris. Memoria de octa. assūpcionis. ān. Qualis est. ℣. Exaltata es. oracio Ueneranda nobis. Memoria de sctō laurencio ān. Beatus laurenci9. dum in craticula vt supra ad primas vespe. sup psal. Mgt.

v⁹. Dispersit dedit pauperi. Beati laurencii Orõ. nos domine faciat passio veneranda letantes: et vt eam sufficienter recolamus efficiat prompciores. Pe. dominum. Die tercia et ceteris diebus infra octauas fiat seruicium de beata virgine hoc modo. Ad matutinas Inuitato. In honore beatissime marie virginis Jubilemus domino. psal. Uenite exulte. hymn⁹. Quem terra ponthus. In p̊mis ãn. Exaltata es sancta dei genitrix super choros ãgelorum ad celestia regna. psal. Domine domin⁹ no. ãn. Sicut myrrha. psal. Celi enarrant glo. ãn. Paradisi porte per te nobis aperte sunt: quas hodie gloriosa cum angelis triumphas. psal. Domini est terra. ãn. Specie tua et pulchritu. p̃s. Eructauit cor meum. ãn. Adiuuabit eam deus vultu suo. p̃s. Deus noster refu. ãn. Sicut letancium omnium. psal. Fundamenta. ãn. Gaude maria virgo intercede pro toto mũdo. psal. Cantate. i. ãn. Dignare me laudare te virgo. p̃s. Dominus regnauit exultet terra. ãn. Post partum virgo inuiolata. psal. Cantate ii. v⁹. Sancta dei genitrix virgo. Lectio p̊ma.

Non enim pudicissima virginitas alicui discipulorum rectius q̃ virgini commendatur vt esset inuicem grata societas et floridus aspectus necnon et venustus conuersandi vernans alternatim pudiciciarum splẽdore decoratus Tu autem domine. R. de scdo noctur. L. ii

Una siquidẽ virt⁹ virginitatis in ambobus: sed altera pocior in maria. Altera siq̇dẽ qr fecũdior: sed ipa. Ipsa vero: sed altera quia ꝛ si ipa ea demq̧ incorrupcio: tamen fecunditas integritatis longe gloriosior q̃ virginitas.

Tu autem do. Lectio tercia

Idcirco et fecũditas in illa tota deificata ẽ et v̓ginitas. Alioquĩ nusq̃ scdꝫ naturam nascẽdi v̓gĩtas vbi fecũditas p̃dicat: neq̧ fecũditas vbi v̓ginitas ĩtegra ꝯseruat v. Exaltata es sancta Iste v. dicat quotidie ante laudes. In laudib⁹ hec sola ãn. Assũpta est. p̃s. Dñs regna. cp̃m. In omnibus requiem. hy⁹ O gloriosa femina. v. Elegit eam. ãn. Talis est. p̃s. Benedict⁹. orõ vt̃s. Memo. de sancto laurẽcio. ãn. In craticula. vt̃s. in prima die sup psal. Bñdict⁹. v. Dispersit dedit. orõ. Bea-

ti laurencii Quocūqȝ die oct. sancti laurencii eciam si ī do. contigerit fiat īde mēo. tm̄ Nulla die per octa. fiat mēo ria de cruce nec de oībus san ctis. quia octa. sunt cum regi mine chori. Ad ꝑmā ān Assū pta est. ꝑs. Deus in noīe. ān. Te iure. ꝑs. Quicunqȝ Ad. iii et ad alias horas. ān. cꝑ. ℞ ꝛ ꝟ. sicut in ꝑma die dicantur Similiter et oracio. Ad ves ān Assūpta est. ꝑs. Dixit dn̄s cꝑm. In oībus. hy⁹. O ꝙ glo rifica. ꝟ. Exaltata es. ān. De scendi in ortū. ꝑs. Magt̄. Eo dem modo dicunt vespe. quo tidie infra octa. cuȝ aliis ān. super psal. Magt̄. que mutā tur. Memo. de sancto agapi to marty. ān. Hic est vere. ꝟ⁹. Gloria et honore. Oracio.

Letet ecclesia tua dn̄e be ati agapiti martyrꝭ tui confisa suffragiis: atqȝ eius ꝑ cibus gloriosis et deuota ꝑ maneat et secura ꝯsistat. ꝑ do

¶ Die iiii. ꝟ. Speciosa facta es et suauis. Lectio prima.

Hinc quoqȝ iohānes: ꝗc quid est qđ genuit ma ria euangelizando suo com mendauit eloquio: verbum quod in pricipio erat verbū: et verbū erat apud deū: ꝛ de⁹ erat verbū: ipsū genuit beata et gloriosa virgo maria. ℞. de iii. noctur. ita tn̄ qꝫ. iii. ℞. Uirginitas (sit Beatā. sc. ii. igitur longe sacracior ꝛ secū ditas vt ita dicā multo inef fabilior ꝙ suo poterat ille ex plicare eloquio Uerūtamen ꝯpto ꝟginitati cognacior vir ginitas tanto beat⁹ euange lista ceteris ē excellēcior ꝛ vi cinior verbo. Lectio tercia.

Ideo quicquid est qđ genuit virgo: totū prout potuit hō per spiritū sanctū: nobis re serauit manifestius et docuit Cuius eciam cōuersacio post ascensionem xp̄i generaliter cū apostolis fuit: quousqȝ di spergerentur sicut lucas me minit dicens: egressi a mon te oliueti hierosolymā vene runt et ascenderūt in cenacu lum vbi manebant. Hac die ꝛ reliquis dieb⁹ infra octa. di cunt añe de noctur. scȝ. Emis siones. Et alie añe ꝗ sequunt sup psal. Bn̄dictus. ꝛ Magt̄ nisi in dn̄ica: ꝗbus dictis dici tur ān. Aīa mea. si necesse fue rit. Mēo. de sancto agapito marty. ān. Nisi granum. ꝟ⁹. Iustus ger. Orō vts. hac die ad vespe fiat memo. de sācto magno ān. Hic est vere mar tyr. ꝟ. Gloria et honore Orō

Adesto dn̄e supplicacio nibus nr̄is ꝛ intercedē te beato magno martyre tuo

ab hostiũ nos defende ꝓpicia tus ĩcursu. p. Sequẽtib⁹ vero diebus infra octa. seruet ordo de ỽ. et ℞. ad matuti. que in p̃cedẽtib⁹ trib⁹ diebus si dies dñic⁹ nõ interuenerit preter añaz. sup. psal. Bñdic. et Mgt. Si vero dies dñicus infra octa. cõtige. totũ serui. fiat de sancta maria: eciã in sabbato hoc modo. Ad ꝑmas veš. sup psal. ãn. Assumpta ẽ p̃s. Dixit do. Cp̃. In oĩb⁹ requiem. Non dicat ℞. hym⁹. O q̃ glori. ỽ. Exaltata es. ã. Anima mea. p̃s. Magt. orõ. Uenerãda nobis Memo. de do. et de trini. si necesse fuerit et processio fiat ãte crucẽ nisi aliq̃ dñica oĩno differat ꝓpt plixitatẽ tẽporis vel qñ dies dñicus tercia die ĩfra oct. cõ tige. tunc enim tm̃ fiat mẽo. de do. et de trinita. ⁊ ꝓcessio ante crucẽ oĩno differat vsq̃ ad proximã dñicã sequẽtem. In redeũdo de oĩbus sãctis. Qñcunq̃ dicit de oĩbus sctis ad vespe. in reuertendo ad ꝓ cessio. semp dicat ãn. Saluator mũdi. ỽ Letamini ĩ dño. orõ Infirmitatẽ nostrã. Ad matuti. inuita. Uenite adoremus. p̃. Uenite. hy⁹. Quẽ terra. In. i. noct. ãn. Ecce tu pulchra. p̃s. Dñe dñs noster. Et cetere añe cũ suis psal. ỽ. et ℞. sicut in ꝑma die dicunt preter nonũ ℞. qđ erit istud Candida virginitas. Lcõ. i.

Bene angel⁹ ad mariaz virginẽ mittitur: q2 sẽper est angelis cognata virginitas Profecto in carne viuere preter carnẽ: non terrena vita est: sed celestis Unde in carne angelicam gloriam acquirere: maius est merituz Esse enĩ an- (q̃ habere. lc. ii. gelũ felicitatis est: esse ỽo virginẽ virtutis: dum hoc obtinere virib⁹ nititur cum gr̃a: qđ habet angelus ex natura. Utrũq3 tamẽ et esse virginẽ vel angelũ diuini muneris ẽ officiũ: nõ humani. Lcõ. iii.

Aue inquit angelus gracia plena Et bene plena/ quia ꝑ partes ceteris prestat: marie vero simul se tota ĩfudit plenitudo gr̃e Tu. Lectio. iiii.

Hoc quippe est qđ dauid canit Descendit sicut pluuia in vellus Uellus itaq̃ cũ sit de corpore: nescit passionem corporis Sic et virginitas cum sit in carne vicia carnis ne- Celestis plane (scit. lec. v. hymber virgineuz in vellus placido se infudit elapsu et tota diuinitat3 vnda se contulit in carne/ qñ verbũ caro factũ ẽ: et deinde per crucis patibulum expressum terris oĩ

bus pluuiã salutis effudit et stillicidia grẽ. celestis hũanis prestitit mẽtibus. Lectio. vi.
Dñs inquit tecũ. Mira res et iã ille erat cũ virgine/ q̇ ad virginẽ mittebat ãgelũ/ et p̃cessit nũciũ suũ de9 : sed a deo nõ recessit teneri aũt locis nõ potuit. q̇ habet oĩbus in locis/ et tot9 vbiqꝫ est sine quo nichil et per quem totum.

Secũdum lucam. x. capto.

IN illo tp̃e/ Intrauit iesus ĩ quoddã castellũ et mulier q̇dã martha noĩe accepit illũ in domũ suã. Et ret.

Omet. btĩ augustini epĩ. l. vii

Sanctum euãgeliũ frẽs charissimi cũ legeretur audiuim9 a religiosa femina susceptũ esse dñm hospicio : ab ea que martha vocabatur Et cũ eẽt occupata ĩ cura ministrãdi : soror ei9 maria sedebat ad pedes dñi : et audiebat verbũ illi9 laborabat illa vacabat ista : illa erogabat ista implebat. Tu aũt. Lcõ. viii

Verũtamẽ martha laborãs multũ in illa occupacione et negocio ministrãdi interpellabat dñm/ et de sorore sua cõquesta est q eã laborãtẽ non adiuuaret. Dñs aũt p maria respõdit marthe : et ip̃e factus est eius aduocat9/ q̇ iudex fuerat appellat9. Martha ĩquit circa multa es occupata porro vnũ est necessariũ/ maria optimã partẽ elegit : que non auferetur ab ea. Tu aũt. l. ix

Audiuim9 enĩ ĩterpellacionẽ interpellãtis/ et sẽtẽciã iudicis. Que sẽtẽcia ĩterpellãti respõdit : suspectam defẽdit. Erat eĩ maria ĩtẽta dulcedini verbi dei. Intẽta erat martha quomodo pasceret dñm : intẽta erat maria quõ pasceretur a dño. A martha cõuiuiũ dño preparabat ĩ cui9 cõuiuio iam maria iocũdabat.

In lau. vna sola. ã. dicat cap̃ et cetã sicut ĩ prima die dicãt Ad primã : et alias horas oĩa fiãt sicut ĩfra oc. Ad scdas vs̃ oĩa fiãt sicut ĩ prima die : preter. R. qd̃ nõ dicet cum. hy9. O q̃ glorifica. Deiceps vero nõ seruet ordo dierũ in. V. et R. ad matu. cãtand et in lec. legend. nec in añis sup psal. Bñdict9. et Mgt. dicẽdis sed supradict9 ordo V et R lc et ã seruet in sequẽtib9 dieb9 ĩfra octa ita tñ q ĩ die lune semp dicũtur V et R de primo noc. hystorie. ¶ Quinta die. lc. i.

Quia iter salutis nr̃e in laudib9 est saluatoris hortor vos et cõmoneo ĩ hac sacra solennitate genitricis dei marie nolite cessare a laude. Tu autem domine. lc. ii.

Quod si virgo es/ gaude q₂ meruisti esse quod laudas: tā tū cura vt sis/ q̄ digne laudare possis. Si cōtinēs es et casta: venerare ⁊ lauda/ q₂ aliū de nō cōstat vt possis eē casta q̄p ex grā dei q̄ fuit plenissime in maria quam laudes. lc. iii

Quod si cōiugata es aut peccatrix: nichilomin⁹ cōfitere ⁊ lauda/ qm̄ īde mia p₂ofluxit oībus: ⁊ grā vt laudēt. Et q̄p uis nō sit speciosa laus ī o₂e peccato₂/ noli tamē cessare a laude q₂ inde ꝑmittiꝛ venia.

¶ Sexta die. Lectio p₂ima.

Hinc ergo oēs pȓiter festiuitatē btē marie deuotissime celeb₂em⁹/ q₂ hec est dies p̄clara ī qua meruit exaltari super cho₂os angelo₂: ⁊ peruenire vltra q̄p nostre humanitatis est natura. Lcō. ii

Hec est inquā dies: in qua vꝛ q̄p ad th₂oni celsitudinē intemerata mater et virgo p₂ocessit atq̄ in regni solio sublimata: post xp̄m glo₂iosa recedit. Sic itaq̄ vbiq̄ cōfidenter scā canit eccl̄ia: qd̄ de nullo alio₂ scto₂ fas est credere vt vltra angelo₂ vel archāgelo₂ merita trāscēderit. l. iii

Hoc quippe p₂iuilegiū non nature est: sed grē: q̄p sup choros angelo₂ exaltata deuotissime hodie p̄dicaꝛ. Q₂ p₂ecessit eā dn̄s ad celos/ vt p̄pararet ei ī ethereis sedib⁹ locū: vt cū eo regnare possit ī ꝑpetuū

¶ Septima die. Lectio p̄ma

Nulli dubiū eē illā celestē hiꝛl̄m tūc exultasse īeffabili leticia: tūcq̄ iocūda tā esse inestimabili charitate. Quoniā festiuitas que hodie recolitur annua: illis omnibus est facta continua. lc. ii.

Crediꝛ eciā q̄p saluato₂ oīu₃ totus festiuus occurrit/ et cū gaudio eā ī th₂ono collocauit. Alias aūt quomodo īpleuisse crediꝛ: quod in lege ipse p₂ecepit Hono₂a patrē tuū et matrem tuam. Lectio. iii.

Quod patrē hono₂ificauit ip̄e sibi testis est: cū ad iudeos ait. Ego glo₂iā meā nō quero: sed hono₂ifico patrē. De matre vero euangelista cū rediret a nazareth ait. Et erat subditus illis. Tu aūt dn̄e.

In oc. assū. b marie ad i. vs̄ sup p̄s. hec sola ā. Tota pul. p̄. Dixit dn̄s Et ceꝛi p̄i de sctā maria. ca R̸ ⁊c. oīa fiāt sicut ad p̄mas vs̄ ī p̄ma die/ cū ista oroe. Venerāda no. Mō de mar. timotheo ⁊ simpho. or.

Auxilium tuum nobis domine placatus impende: et intercedentibus beatis marty₂ibus tuis timotheo et simpho₂iano: dexterā

tuam super nos tue propicia cionis extende. Per dominū
Ad mat. ix. l. fiāt. Inui. trip. tota cātet hysto. sicut ī pma die: preter. ix. Rm. quod erit
Candida virginitas. Lcō. i.
Beata vgo maria cūctis tāto venerabilior quāto gloriosior: et quāto vtute altissimi extollit ad sublimia tāto clarior resultat ī glia Plena siquidē gra/ plena deo: plena vtutib9 nō pōt possidere plenius gliam claritatis eterne: quā plenissime accepit: vt mater fieret saluatoris. Lctō. ii.
Eam nāq viderūt oēs filie syō/ et beatā dixerūt: et regine laudauerūt eā. Qm̄ tātā eā viderūt: quātā null9 narrādo expleuit mortaliū Quātomagis deū: q̇ talē ac tātā eā fecit vt per eā ipe fieret. Unde dauid? Et hō īquit nat9 est ī ea: et ipe fūdauit eā altissim9 l. iii
Beata igit talis ac tāta natiuitas: btā et supnor ciuiū societas: et admirabilis charitatis eor vnanimitas/ vbi nemo āgelor: nō dico btē vgīs marie/ verūeciā neq alicui9 scōr īuidēt gliaz sed totū in altero vnusq̇sq possidet: qd gratis prestatur oībus vt de omnibus et in oībus glorificetur deus honoretur et adoretur ab omnibus. Lctō. iiii

Ubi vo nō sex9: nō etas: nō dignitas gener: sed meritor q̄litas sola discernit vbi plurimū stella a stella differt ī claritate/ cū̄uis oēs ī suo sint ordīe suscitādi. Qd si est alia claritas solis/ et alia claritas lūe et alia claritas stellar vna tñ claritas ē q̄ illustrāt oīa l v
Idcirco btā dei genitrix q̄ tātis ī terra p̄dicat laudib9 nō īmerito credit hodierna die exaltata et glificata quantū nouit ille q̇ eā elegit et sua sapiēcia disposuit oīa. Qd si in domo pris mei multe māsiones sūt/ credim9 splēdidiorē mri hodie filiū māsionē p̄stitisse: quā olim edificauit domū subnixā colūnis septē: in qua nimirū domo parāt nupcie ecclīar dei/ et federantur terrenis celestia. Tu. Lcō. vi
In eo nāq vtero vginis spōso īmortali vginitas ꝯsecrat vt sit celeste cōmerciū. Ideo charissime celebrate solēniter vginis festū: q̄ celestē nobis vitā ī terris oñdit. Qm̄ q̇ nō nubēt neq nubent erūt sicut āgeli dei in celo. Nec mirū si āgelis ꝯparat vginitas q̄ angelor dño federe copulat nupciar. Et si q̄libet virginitas tātū erigit vt āgelis cōparet multomagis btā et gliosa virgo q̄ singulari cōmēdat puile

gio: et immenso ditat merci monio. Tres. vltie. l. de expo siōe euāgelii. Intrauit iesus. et legant sicut in prima die. Tamen si dñica fuerit legat euāge. vts. in dñica infra oc. qꝛ nō debet omitti. Ad laud. oēs añe dicāt. Cap. ꝛc. sicut i pma die. Mēo de martyrib⁹ Orō. vts. Ad pmā ꝛ ad alias horas/ eciā ad scdas vs oia fi ant sicut in dñica infra oc. cū mēo. ad scdas ves de sancta ebba virgine non martyre. Si octa. assumpcionis in sab bato ꝯtigerit vltime ves. fiāt de oc. ꝛ mēo de dñica sequēte scȝ post mēoriā de martyrib⁹ Et in dñica erūt ves. de sācto bartholomeo ꝛ mēo de dñica sub silēcio. scȝ post mēo de sā cto audoeno. Nota ꝙ qñ assū pcio. natiui. purifica. cōcep. i sabbō cōtigerit/ nichilomin⁹ fiat ꝯmēo i aliqua fer. eiusd. ebdo. si ferie pcedētes a festo ix. lect. vacauerit. Et notādū est ꝙ qñ fe. simplex. ix. lect. in fer. vi. cōtige. hñs primas vs scde ves. erūt de sancta maria Itē quarta et. vi. fer. et sab. quatuor tēpoꝝ per totū ānū excludit ꝯmemo beate marie Nota ꝙ cōmemo. beate ma= rie et cōmemo sancti loci fiēt cū regimine chori scȝ cū trib⁹ lec. tātū nō habentes secūdas ves. sed pmas tm/ quas nō i= pedit festū simp. nisi sit festū duplex. Et tūc qñ ꝯmemora= cio beate marie impeditur fit solēnis memoria de sācta ma ria cū hac. añ. Sub tuā ꝓtecti cum v⁹ et orō pro tempore. ¶ Sctē ebbe vgi nō. mar. or

DA qs dñe btē ebbe vir ginis tue precibus ca= stā tibi exhibere seruitutē: vt per te in celis dignā possim⁹ habere mercedem. Per dñm. Ad mat. ix. l. fiant. Lcō pma.

EBba virgo gloriosa sā cti osvvaldi northūbrie regis soror vterina que cum suis septem fratribus in ter= ra scotoꝝ exilio religatis et a donaldo brek scotorum rege/ reuerenter cum rege/ osvvaldo fratre et fratrib⁹ recepta et nutrita. Et sicut fratres sui cum multis aliis ita ꝛ ipa a scotis fidem xpi re cepit. Beata igitur ebba vir= go: gloriosos intuens exitus fidei regnū mundi et omnem ornatum seculi cum flore iu= uentutis contempsit propter amorem filii dei quem mun= do corde et casto corpe ꝗsiuit in quem tota mēte credidit ꝛ deuocione dilexit. Tu. lc. ii.

A sācto etenim fynano na= cione scoto lindisfarneñ epō sancte conuersacionis vela=

mē accepit dñicam nobilitati seruitutē et spiritualē diuiciis pauptatem spontaneam preferebat Claris siqdē exorta natalib9 mundū fide forma et moribus ac sexum fragilem vicit et virtutib9. Et vt liberius contēplacioni se daret oratoriū in vertice cuiusdā montis secrete et quiete condidit vt nichil carnalis oculus ī eam intueri queat in quo eciā monticulo fōs amenissim9 ad dicte virginis consolacionē vnde eciam sitim extinguere solebat emanauit ꝙ in presens fluere non desinit. Tu autem. Lectio. iii

Ad quā eciā virgo nobilis etheldreda elyensiū nūc glīa tante magistre rudimētis se subdidit et beat9 pater cuthbertus qui licet ab infancia consorciū mulierū vitauerat eius audire colloquia consueuit. Obiit autem beata ebba ante memoratū patrem cuthbertum quatuor ānis precurrens ad celeste regnū et sepulta est ī suo monasterio collu di dicto ꝙ postea propter incuriam inhabitācium destructum est et sepulcrū eius multis annoruꝫ curriculis remāsit incognitū. Tu. Lctō. iiii.

Tandem disposiōne diuina a pastoribus repertum est et per priorem et conuentū monasterii de Coldinghaꝫ iussu et reuelacione eiusdem sancte virginis apertum est lintheum in quo corpus eius inuolutum fuerat cum reliqiis suis integrum repererunt. Quod fratres cū summo cleri et populi tripudio in ecclesia sācte marie de coldīgham transtulerūt et collocauerūt oratorio vero eius penit9 destructo. elapsis īterea aliquot diebus in somnis cuidā nomine henrico virgo venerabilis apparuit et oratorium sibi in illo loco edificare iussit. Tu autem. Lectio quīta.

Cūqꝫ hoc semel et secundo per visionem admoneret ꝙ ille ex aliorum incredulitate ꝙ cordis duricia neglexerat adiecit virgo predicta dicens nisi hec feceris condignā tui cōtemptus vlcionē experieris ꝙ et factum est. Nam repente cepit in summam inopiam cadere Unde ad mentem reduxit qualiter virgo oratorium sibi construi mandauit vile quidem materia conditum: sed celeste vtute signorꝫ et miraculorum frequēcia claruit vbi et egroti sanitatis beneficia et fideles sue peticiōis cōsequunt desideria. Tu. L. vi.

Facta autem est hec reuela-

cio de loci hui9 reedificacione Anno dñi millesimo cētesimo octuagesimo octauo varia quidē miracula in illo loco contingūt Unde virgo q̄dam iuuencula marlini filia prima fantastica vexacione demonū ita delusa ē vt vni9 oculi visū auris vnius auditum lingue penit9 quindecim dieb9 pdidit officiū: ad oratoriū memoratū deducta est vt si diuina pietas permitteret virgo virgini salutē optatā conferret. miroqꝫ modo cum noctem vigilando in eodem oratorio duxerat graui somno oppressa super altare columbam niueam stare cōspexit que statim ligue soluit vīculum et euigilans ab omni infirmitate se reperit solutā Tu. Lectio. vii. de exposicione euangelii Simile est regnum celorū. Ceteraqꝫ omia de cōi vnius virgi. nō mar.

¶ Sancti bartholomei apostoli duplex festum ad p̈mas vesperas et ad matuti. dicat

Bartholomee Hymn9. celi syd9 aureū: milies supra solis iubar radiās: erige mentes nostras polo turbidas: egrasqꝫ nostras sana cōsciēcias. v. Annue christe

Omnipotens sem Oro. piterne deus: qui huius diei venerandam sanctamqꝫ leticiam ī beati bartholomei apostoli tui festiuitate tribuisti: da ecclesie tue quesumus: et amare qd̄ credidit: et predicare quod docuit. Per dñm. Ad primas vespe. et ad matuti. fiat memo. de sācto audoeno ep̄o et confessore. Oracio.

Deus qui perennē gloriam sanctissimi confessoris tui audoeni anime cōtulisti: tribue quesumus eius nos apud te ita patrociniis adiuuari: vt cum eo vitā possideamus eternam. Per. Ad matutinas nouem lectiones fiant Lectio prima.

In inferiorem indiā veniens apostolus dei bartholomeus: ingressus est templū in quo erat idolum nomine astaroth: et quasi peregrinus ibi manere cepit. Manēte igitur ibi apostolo: nulla demō dabat responsa: nec alicui ex his quos leserat: poterat subuenire. Templum vero erat plenum de languētibus. Tu autem. Lectio secunda.

Perrexerunt ergo ad aliam ciuitatem: vbi alius demon colebatur. Querentes cur deus eorꝫ nō dabat eis responsa. Respondit demon. Quia presente apostolo dei bartholomeo loqui non au-

det Dicūt ei Quis est iste bar tholomeus? Qui ait. Amic9 est dei oīpotentis: et ad hoc ve nit in istā puinciā: vt omnes deos indie euacuet. Tu. c. iii

Cumqꝫ reuertentes beatum apostolū quesissent p duos dies: quidā plenus demonio clamauit dicens Apostole dei bartholomee: incendunt me orōnes tue. Cui aplus dixit Obmutesce et exi ab eo: et sta tim liberatus est homo. Qd cū audisset rex polimius: mi sit ad eum: vt veniret et sana ret filiā suā lunaticā. Le. iiii.

Perrexit igit apls dei ad re gem Et videns puellā cathe nis constrictā: iussit eā solui dicens Soluite eam et leuate et reficite: et cras ad me redu cite. Fecerūt autē ministri si cut iussit apostol9. Quo facto non vltra vexauit eam demō Tunc iussit rex preciosa mu nera dari apostolo: sed non potuit inueniri. Tu. Lectio. v

Cumqꝫ transisset nox: et au rora assurgeret: apostol9 so lus soli regi apparuit in cu biculo suo clausis hostiis: ei dicens Quare quesiuisti me cū muneribus terrenis/ qbus non indigeo. Lectio sexta.

Scire te volo: qr dñs noster iesus xps misit nos in omēs puincias/ vt demones q i sta tuis sunt expellam9: hoīesqꝫ qui eis credunt cōuertamus Si autem credideris: et bapti zatus fueris: demonē qui vo bis dabat respōsa faciā vos videre. Rex autem hoc se fa cturū fideliter pmisit. lc. vii

Altera igitur die sacrifican tibus cultorib9 idolorū apo stolo et rege presentib9: cepit demon clamare dicens Ces sate miseri sacrificare michi: ne peiora paciamini qꝫ ego: q cathenis igneis ab angelis ie su xpi religatus sum. Tunc iussit apostolus demonē exi re: et simulachrū cōfringere.

Exiens igitur ingēs lc. viii. egypcius nigrior fuligine cō minuit simulachrū. Quo vi so rex polimius cū vxore et fi liis: ac omni populo ciuitat baptizatus: cepit a pplo adhe rere. Quod cū pontifices ido lorum ad astriagez regez fra trem polimii maiorē conque rendo nūciassent/ misit cum eis nuncios qui apostolū vin ctum ad eū perducerēt. lc. ix.

Cui rex ait Sicut fecisti fra trem meū relinquere deos su os et credere deo tuo/ ita faciā te relinquere deū tuū/ et crede re deo meo. Cui aplus ait Si hoc poteris facere deo meo/ qd feci deo tuo poteris me ad sacrificiū prouocare Si autē

ego deos tuos cominuā: ꝛ tu crede deo meo. Interea nūciatū est regi deū suū corruisse Iratus rex iussit apłm decollari. Cetera de cōi vni⁹ apłi Memo. de sctō audoeno. oro vts. Ad scdas ves. R. Ciues apłoꝝ. Cetera vts. ¶ Sancti irchardi epi et cōfessoris. Oro

Omnipotēs ꝛ misericors deus qui p fidē tui pōtificis irchardi pictos a gallorū seruitute liberasti: concede oībus eundē deuote querentibus ab omni inimicorū fraude et eterna dāpnacione liberari. Per dñm. Ad matutinas ix. lectio. fiant. Lcō. i.

Inter barbaras et indoctas gētes oriūdus fuit beatus irchard⁹ in tolmaid in kincardin oneyll q̄ sanctā et celebrem a puerili etate incepit vitam continue scelerātorū ac nephandorum hoīm mores ꝛ vicia reprehendens detestansq̄ ac abhominabiles habuit deiq̄ preceptis semper inherens in ieiuniis et vigiliis ꝛ oracionibus suā carnem afflixit. Tu. aūt. Lectio. ii

Audiens autē sanct⁹ ternanus beati irchardi vitā ꝛ mores fore laudabiles et ab eodem in sacerdotē ordinat⁹ suis causantibus prerogatiuis quo ad sua iurisdictiōalia exercenda ꝛ gubernanda beatum irchardū prout merito ī coadiutorem et penitenciariū per vniuersam eius puinciā elegit qui in huiusmodi officio exactissimā diligenciā exhibuit. Tu autem. Lectio. iii.

Post paucos autē dies beato gregorio vniuersalis ecclesie sedem regente: romā peciit Cognito de tanti viri sanctitate: beat⁹ gregori⁹ ipsum irchardū maximo cū honore ī epm consecrauit qui nō min⁹ in virtutib⁹ et sanctitate oībus in morū honestate pbēs exemplar perseuerauit Tandem primo a sctō papa facultate et bñdictione obtētis ad scociam reuersus est Lcō. iiii

Rediēs autem sanct⁹ irchardus per pictauiā: pictos multum p gallos vidit subiugatos ꝛ in seruitutem redactos pietate motus de eorū aduersitate humilis ꝯsultor p triēniū ibidē morā traxit. Cuius sanctitate. prudēcia. fide et oracione dictā pictauiensē gētem in pristinā libertatē reduxit et liberauit. Lectio. v.

Quibus peractis eo egrotāti a deo humiliter postulauit se nō visurū mortē donec ppriā patriā vñ regress⁹ est videret iter cōtinuando p ptes anglie ꝛ scocie paulisper pdi

cando vsq ad cōgeriē ī mōte de kincardin oneyll in scocia puenit vbi honorifice a suis patriotis recept⁹ est. Ipse vo dei sanct⁹ ei⁹ mortē appropī quare intelligēs et peticionē a deo sibi pmissā īpletā fuisse suis ministris precepit vt eo viā vniuerse carnis ingresso suū fun⁹ ī quadā biga ponere tur & stricte mandauit vt vbi-cunq dicta biga qesceret: suū corpus ibidem sepeliri iussit. Hoc facto deo aīam cōmēdā do de hoc medio sublat⁹ ē. l. vi Deīde ministri eiusdem viri scti sicut eis iussū fuerat cor p⁹ exanime ī biga rotarꝫ leua uerūt: quo facto biga cū cor pore vltro et sponte nullo mouente se vltra dee fluui-um ī satis notabili distancia vbi nūc īsignis eccl'ia q kin-cardin dr̄ cōstruit mouebat. Ac ibidē īmobl'is pmāsit De mū corp⁹ de p̄fata deponen-tes biga ibidē digno cū hono re dederūt sepulture qd ī pre sens vsqquo reqescit Lec. vii de expōne euāgelii. Homo q dam. pegre &c cetera oīa de cōi vni⁹ pfes. & pōti. ¶ Sācti malrubii marty. ad ves. p̄i fe riales ān. & cap̄. de cōi vnius mar. R. Beatus vir qui suf-fert. ān. Sctē malrubie mar tyr xp̄i gl'iose adesto nr̄is p̄ci bus pius & ppici⁹ vt tecū ī glo ria letemur ī celestib⁹ p̄. Mgt

Infirmitatē nr̄aꝫ Oro. respice ops de⁹: vt quos pond⁹ pprie grauat actionis beati malrubii martyris tui gloriosa nos ptegat ītercessio. p do. Deinde fiet mēo. de sctō rupho marty. cū hac ān. Iste sanct⁹ p lege dei sui. V⁹ Posuisti dn̄e. R. Coronā. or

Adesto dn̄e supplicacio-nib⁹ nr̄is: vt btī ruphi martyris tui ītercessionibus cōfidētes nec minis aduersā ciū nec vllo cōturbemur in-cursu. p do. Ad matut. ix. lec.

Malrubii martyr Lc. i. xp̄i trāsitū de mūdo ce lebraturi dignis cū laudib⁹ ei⁹ pmemoracionē ī hymnis psallēdo & cāticis trāsigem⁹ et ob dei reuerēciā diē p̄sētēꝫ diligēter decorare studebim⁹ Nec vr̄as subterfugiat scti ta tes hūc quē colim⁹ virū sub regula et habitu monachali lōgos vite sue ī calamitate & miseria triuisse dies. Fidei in credulos ac gētiliū paganos suis doctrina & p̄dicaciōe ad religionē quā pfitemur xp̄ia Sed ne (nam puertēdo. l. ii. dies p̄clara illa de qua locu-ti fuim⁹ absq miraculorꝫ per dei virū gestorꝫ narracionis ea paucis taxādo vbi pluri-

ma q̄ tempus patit angustia fuerit declarabim⁹ Nā cum nōnulli malaꝝ cogitacionū viri de norvagii regniculo nauigio rossie cōfinib⁹ appli carēt: beatū audiētes malru biū alienā ab eoꝝ gentilitate fidē p̄dicātē sanguinolētas in dei vnctū intulerunt manus ac gladios de vaginis ex trahētes funestos beatū dei virū tanq̄ agnū māsuetū et piū p xp̄i noīe paciētē crude lius q̄ enarrari posset percusse runt et vulnerauerūt: et tāq̄ mortuū ī cāpis siluestrib⁹ ca nib⁹ et auib⁹ deuorādū reliq̄runt. lc. iii.

Beatū itaq̄ cor pusculū p triduū semiuiuū ī cognitū pplo iacebat Attamē p angelos dei cōtinua ꝯsola cione et visitacione a multis visū ē associatū Loc⁹ tñ vbi corp⁹ exanime incubuit fulgore nimio coruscare plribus appuit q̄ illic veniētes beatū malrubiū ī agone laborantē repierūt sꝫ eo sāguine et corpo re iesu xp̄i īmaculati agni p̄ticipati dñm laudādo cū sctā paciēcia et senectute bona ī fa ta decessit corpusq̄ ad basilicā q̄ a vulgo dr̄ appillcroce trāsferri et ibidē tradi sepulture mādauit. At ne sanguis bti martyr p̄ciosus ī terram effus⁹ absq̄ veneracione reli queret Illo ī loco in honore martyr nr̄i sacratissimi ex in ciso robore satis reuerenter extructa ē capella q̄ postea in parrochialē erigit ecclesiam q̄ in p̄sēs vrquhard ab illi⁹ ter re incolis vocitat. Tres med lc. de sctō rupho martyr. cū ℟ de ii. noc. lc. iiii.

Ruffus patrici⁹ et excōsul ducatū agebat rauēne: cui⁹ vnica filia īfirmabatur. Qui audiens de no mine appollinaris sacerdotis: misit ad eum rogans: vt veniret et sanaret eā. Lec. v.

At vbi ingressus est domū cum clericis suis: statim defū cta ē puella. Cui ruphus ait Utinā in domum meam non introisses. Tu. Lec. vi.

Beatus appollinaris ait rupho. Cōfidēter age pa trici: et modo cognosces virtutem dñi nr̄i iesu xp̄i. Cūq̄ orōnē ad deū fudisset: ait ad eam. Surge et confitere saluatorē tuū. Que ptinus sur gens clamauit dicēs Magn⁹ est de⁹ quē predicat appollinaris: et nō est ali⁹ preter eū. Baptisata est igit puella cū patre et matre et familia pro miscui sexus aīe trecēte trigī ta quatuor: cum multis aliis ex paganis. Tu autē. Lc. vii.

Interī pplo alia q̄pplrima ꝯtī gebāt fieri miracla dani ad-

uers9 īsulanos bella mouētes ad p̄fatā eccl'iaȝ de appilcroce nauigio terrā illā vi ⁊ armis expugnādā ⁊ dep̄dādā arripuerūt: Vū q̄ꝛ t're circūuicine p sena a dicta eccl'ia miliaria ī munitatis btī viri meritꝫ gaudet priuilegio eādē a quibuscūq̄ min9 iuste depredari minime pmittit dani Vo de premissis cercio2ati dei vindictā nō formidātes ī btī malrubii cōtēptū sacerdotib9 et aliis eccl'ie mistris ī obprobriū datis victualia et aīalia cū q̄b9 sese sustētare deberēt vi ⁊ palā abstulerunt et rapuerunt atq̄ licet cibo2 inedia astricti fuerāt (iusto dei iudicio) suis cū rapinis nauib9 festinarūt Nā cū tāta phibuit mora q̄ illo ī territorio mādūcare nec bibere potuerāt velisq̄ extēsis mare minime agitato vētis sed trāquillo p̄spero vt apparuit cursu nauigātes vidētibus cūctis eosdē mare oēs simul ꝯsūpsit ⁊ exsorbuit. l. viii

Dehinc dū p̄fati insulani cōtra rossēses q̄sdā veteres excitarēt inimicicias cogitauerūt qualiter in eos vindicarēt inito eo2 cōsilio ī magna viro2 copia cōgregati ignorātib9 rossiis qui cū in eccl'ia beati malrubii de contan annuā sctī viri celebrarēt solēnitatē insulani clā noctis sub silencio eosdem insidiarunt atq̄ igne eccl'iam prefatā incēderūt in qua plusq̄ centeni xp̄iani viri ⁊ mulieres ferro et igne extincti sūt qd facin9 deus ipse glorios9 q̄ sāguinis innocēciū aspersionis est vlto2 impunitum nō permisit. Nā cū quibusdā illo2ū occiso2ū parētibus beat9 vir apparuisset in somnis rossii in breui aggregati sūt numero verū q̄q̄ insulani illis forciores ⁊ pociores fuerīt nichilominus dei et beati viri freti auxilio rossii: īsulanos illos ita cōpescuūt et gladio pdomuerūt q̄ de quincētis armatis triginta vix viri euaserāt q̄ eciā serui hostiū et deditícii effecti immo oēs tanq̄ nō videtes stupore formidinis perculsi sūt et a pluribus aduersariis beatus vir baculū gestans manu visus est. Lcō. ix.

Sacerdos quidā parrochialis inter diuina celebrāda solēnitatē beati marty2is malrubii suis parrochianis a seruilibus obseruādā seruiciis precepit parrochiani aūt illi quia autūnus instabat grana vsq̄ ad vesperā nō obstāte metebāt pauloq̄ ante singule dom9 metēciū sponte igne accense sūt verū quidā deuo-

tus diē martyris solēniter celebrabat in diuinis. Ita cōtigit ꝙ singule domus incendio cōsūpte sūt illius deuoti viri domo que aliis domib⁹ cōtigua fuerat tātū excepta. Et cū illi messores domesticas suas res de eisdē domib⁹ aduers⁹ vētū extraherēt sicut fecerat iste deuotus. Uentus vero in aliā versus est regionē: et res ille que premitus a vento salue fuerint igne aduersāte similiter exhauste sūt Rebus illius viri aliis in medio admixtis integre permanētibus. Tu autem domine.

¶ Sācti augustini epi et ɔf. atqȝ doctoris dup. festū. ix. lc. Dia fiāt de cōi vni⁹ ɔfessoris et pōti. cū caplis vni⁹ ɔfes. et doct. Capm. Dedit dn̄s. Or.

Deus qui beatū augustinū ecclie tue ī exponēdis scripture sacre mysteriis doctorē catholicū ꝓuidisti: da nobis eius sēper et doctrinis instrui et orōnibus fulciri. p d

Mēo. fiat ꝓuatim de sctō hermete martyre. Ad primas vš et ad matuti. cum hac orōne.

Deus q̇ beatū hermetē martyrē tuū virtute cōstācie in passione roborasti ex eius nobis imitacione tribue ꝓ amore tuo ꝓspera mūdi despicere: et nulla eius aduersa formidare. Ad mat. l. i

Ex ꝓuincia affricana ciuitate carthaginēsi honestis parētibus et xp̄ianis beat⁹ augustin⁹ ꝓgenitus est Qui magna diligēcia secularibus lr̄is eruditus: oīb⁹ liberalibus sciēciis imbuitur. l. ii

Grāmaticā igit̄ prius ī sua ciuitate/ et rhetoricā ī carthagine docuit. Et postea apud mediolanū scolas rexit ī illa vrbe. Tūc sāctus ambrosius ep̄atū tenebat per cuius doctrinā augustinus ab erroris via conuersus credidit et baptizatus est. Tu aūt. Lcō. iii.

Placuitqȝ ei ꝑcepta gracia scolasticis quos rhetoricā docuit renūciare/ et ad affricam ꝓpriā domū remeare. Post trienniū igit̄ adeo viuebat in bonis operib⁹: ⁊ de his q̄ de⁹ sibi reuelabat/ presētes et absentes sermonib⁹ ⁊ libris docebat. Factū est aūt vt sancto valerio ep̄o iubēte presbyter ordinaretur. Tu. Lectio. iiii

Ordinatus igitur in monasterio cū seruis dei secūdū modū et regulā a sctīs apostolis cōstitutam/ viuere cepit. Sānctus vero valerius ordinator ei⁹ vir pius et deū timēs apud primatē ep̄m suū secretis lr̄is egit/ vt in loco suo in eadē ecclesia augustinus or=

dinaretur epš. Qui tūc multo instācius ac ferueēcius maiore(que) auctoritate verbum salutis eterne in dñi predicabat ecclesia. Tu aūt. Lectio. v

Qui eciā sane dicere post pceptū baptismū ꝯsueuerat xpianos vel sacerdotes absq(ue) digna et cōpetēte pnia exire de corpore nō debere: qđ et ipse fecit vltima q̄ defūct9 est egritudine. Btō igit valerio ceterisq(ue) coepis id poscentibus: sctūs augustin9 licet ī uitus est epš ordinat9. Uixit aūt btūs augustin9 ānis septuagīta sex: ī clericatu autē vel epātu annis fere quadra

Ultima (gīta septē. l. vi Vo egritudīe lecto suo recūbēs septē psalmos penitēciales corā se rescriptos hēbat Quos intuēs legebat: et vberti ac iugiter flebat. Sed ne ciuitat; sue ruinā videret: tercio obsidionis ei9 mēse q̇nto kalendas septēbris migrauit ad dñm. Tres vltie lc. de expōne euāgelii Uos estis sal terre. q̄re ī cōi vni9 ꝯfes. ⁊ doc. Ad. ii. vš de sctō augustio oīa fiāt de cōi vt p̄dictū ē. R. Sācte augustine xpi. V. O sctē augustine. Ad has vš. fiat mēo. solēnis de sctō iohāne bap. ā Misit herodes rex manus ac tenuit iohannē ⁊ vinxit eū in carcerem q; dicebat ei: nō licet tibi habere vxorē fratris tui. i. V. Glīa ⁊ honore corona

Sancti iohā- (sti. Oro nis baptiste ⁊ martyr; tui dñe q̄s: venerāda festiuitas: salutaris auxilii nobis p̄stet effectum. Per. Memoria fiat solēnis de sancta sabina virgine ān. Simile ē regnu;

Beate sabine vgi- (Oro nis tue et martyr; dñe p̄cib9 confidentes: q̄s clemenciam tuā: vt eius meritis ⁊ p̄cibus ad eterna gaudia peruenire valeam9. Per. Ubi vero dedicata est ecclesia in honore decollacionis sancti iohānis baptiste: si fes. fuerit duplex hoc modo fiant vesp de eo. Sup psal. ān. Perpetuis nos dñe sancti iohannis baptiste tuere presidiis ⁊ quanto fragiliores sumus: tanto magis necessariis attolle suffra

Egiis. Psalmi feria. Cp̄ Expectacio iustorū leticia: spes autē impiorum peribit: fortitudo simplicis via dñi: et pauor his qui operantur malum. R. Percepturus hym9. Martyr dei qui vnicū V. Gloria et honore. ān. Misit herodes rex manus. p̄ Magnificat. orō. Sancti iohannis bapti. vts. Ad scdas vespš. de sancto augustino Mēo. de

scõ augusti. solenni. fiat cũ hac ãn. Iste est qui ꝟ. Iustus germina. Oro. vts. et tunc fiat memo. de sancta sabina ꝑuatim. ❙ In decollacione beati iohannis baptiste. Ad matuti. Inuitato. Regem ꝑcursoris dominũ Uenite adoremus. psal. Uenite. hyꝰ. Martyr dei. In primo noctur. ãn Interrogatus iohannes ab herode dixit illicitum est fratris tui coniugem accipere. ꝑ. Beatus vir. ãn. Johannes baptista arguebat herodem propter herodiadẽ. ꝑ. Quare fremuerunt. ãn. Arguebat herodem iohannes propter herodiadem quã tulerat fratri suo philippo vxorẽ. ꝑs. Dñe quid. ꝟ. Gloria et honore. l. i

Adest nobis fratres charissimi dies solẽnis quẽ cõsecrauit beati iohãnis baptiste ⁊ precursoris dñi purpureus sanguis innocenter pro veritate que christus est ab impio herode profusus martyrio. Qui mirabiliter natus ẽ sed mirabiliꝰ occisus. R. Misit herodes rex manus ac tenuit iohannem et vinxit eum in carcerez quia metuebat eũ propter herodiadem. Quam tulerat fr̃i suo philippo vxorẽ. ꝟ. Arguebat herodẽ iohãnes ꝑpter herodiadem. Quã

Natus est in pro= Lec. ii. phetia: in veritate pẽptus est. Nascẽdo enim nũciauit saluatoris aduentum: moriendo condẽnauit incestũ et illicitum matrimoniũ Et idcirco carceris obscuritate detruditur: deĩde maligne muliercule ĩsidiis preuẽtus capitalem subiit sẽtẽciã R. Johãnes baptista arguebat herodem Propter herodiadem quam tulerat fratri suo philippo vxorẽ. ꝟꝰ. Herodes enĩ tenuit iohãnẽ ⁊ ligauit eũ ⁊ posuit eũ ĩ carcerem.

Decollatꝰ ẽ (Propt. l. iii beatꝰ iohãnes ĩ quodã castro arabie qđ macherõte dicit: ⁊ sepultꝰ est in ciuitate sebastẽ Caput vero eiꝰ in hierosolymis humatũ est. Tẽporibus ꝟo iuliani: pagani sepulchrũ eiꝰ ĩuadẽtes: ossa eiꝰ dispersert Et iterꝫ coligẽtes cremauert: ⁊ scõs cineres pulueri cõmixtos ꝑ agros et rura dispsert. R. Metuebat herodes iohẽz. Sciẽs eũ virꝫ iustũ ⁊ sc̃m Et custodiebat eũ ꝟꝰ. Et audito eo mlta faciebat ⁊ libẽt eũ audiebat. Sci. Glia. Et cu. In. ii. noc. ã Dicebat enĩ regi iohãnes baptista nõ licet tibi habere vxorẽ fratris tui. ꝑs. Cũ ĩuocarẽ aña Herodes enĩ metuebat

iohannē sciens eū. virū iustū et sanctū et custodiebat eū. p̄. Verba. ān. Audito eo multa faciebat ⁊ libēter eum audiebat. p̄s. Dñe dñs noster. v⁹. Posuisti dñe. Lec. iiii

Dei autē prouidēcia factum est quosdā de hierosolymis monachos oracionis illuc causa per idē tēpus venisse. Qui interea mixta ossa que poterant furti cōgregātes ad patrē suū philippū hierosolymitanoꝝ epm detulerunt. Caput vero eius in herodis palacio tempore marciani īperatoris inuētū est a duobus monachis oriētalibus qui venerant adorare in hierosolymis. Et postea pditum in quodā specu in vrna ignobiliter reconditū latuit donec beatus baptista caput suū marcello abbati in eodē specu degenti ostēderet. Quo inuento cepit celebrare decollacionē ei⁹ quarto kalēdas septēbris. R. Puelle saltanti īpauit mater. Nichil aliud petas nisi caput iohānis baptisti: ⁊ cōtristat⁹ ē rex ꝓpter iusiurādum et propter simul discūbētes. v. Ait puella mr̄i sue q̄d petā? at illa dixit. Ni. Lec. v.

In pascha nāq decollatus fuit: et anno reuoluto post mysteriū dñice passionis cōpletū est. Postea inuentū caput valerius q̄ post iouinianū īperauit p̄cepit cōstantinopolī deportari. Tu. R. Peciit puella caput iohānis baptiste. Quo accepto dedit matri sue. v. Puelle saltāti imperauit mater: nichil aliud petas nisi caput iohānis baptiste Quo ac. Lc. vi

Vnq theodosius imperator has baptiste reliquias vellet constantinopolī deferre: amplectens sua purpura thecam in qua sanctū caput erat portans eā ante ciuitatē cōstantinopolitanā septimo miliario recōdidit: ibiq magnā atq pulcherrimam edificauit ecclesiā. R. Contristatus est rex herodes propter iusiurādū ⁊ propter simul discumbentes noluit eam cōtristari sed misso spiculatore precepit amputare. Caput iohannis ī carcere. v. Herodes funestus precepit amputare et interficere Caput Gloria Ca. In tercio noc. ān. Cūq ītroisset filia herodiadis ⁊ saltasset et placuisset herodi: ait illi: pete a me q̄d vis: et dabo tibi. p̄s. In dño confi. ā. Jurauit herodes puelle q̄cquid enī a me pecieris dabo tibi licet dimidiū regni mei. p̄s. Dñe q̄s ha. ān. Ait puella matri sue q̄d

petam? at illa dixit caput io hannis baptiste. ps. Bonū est confi. v. Justus vt pal. Secū dum marcū. sexto capi. In illo tēpore: Misit herodes rex man⁹ ac tenuit iohannē & vinxit eū in carcere propter herodiadē vxorē philippi fratris sui quia duxerat eam. Et reliqua. Omel. venerabilis bede pres. l. vii. Impletū videm⁹ ī iohāne qđ de illo angelus zacharie priusꝙ nasceret predixit. Quia precederet ante deū in spiritu et virtute helye Ambo nāqꝫ continent viuentes: ambo habitu inculti: ambo ī solitudine degentes: ambo p̄cones veritatis: ābo regis et regine persecucionē propter iusticiam perpessi sunt. Ille achab et iezabel: iste herodis et herodiadis. Cu. R. Misso herodes spiculatore precepit amputare caput iohannis in carcere. Quo audito discipuli eius venerūt et tulerūt corpus eius et posuerūt illud in monumento. V⁹. Misit rex īcredulus ministrū detestabilem: et amputare iussit caput iohannis in carcere. Quo au Querit fortasse Le. viii aliquis q̄s iste herodes quisue frater ei⁹ que eciā herodias de quib⁹ ē sermo? Herodes iste qui et iohannē decollauit: et in passione redēptoris nostri pilato assensum prebuit: filius est illius herodis sub quo dn̄s nat⁹ est. Cuius frater philippus herodiadez filiā arethe regis arabuz accepit vxorem. R. Accedentes discipuli sancti iohannis baptiste Tulerunt corp⁹ ei⁹ et sepelierūt illud. V⁹. Jussu herodis amputatū est caput iohannis in carcere quo audito discipuli eius venerunt Tulerunt. Lectio. ix. Hanc herodiadē idē aretha postmodū ablatā ab eo dedit herodi: eo ꝙ ipse maioris eēt potestatis & fame Factū est ergo adulteriū publicū qđ sicut p̄fidis causa fuit pereundi: ita fidelissimo p̄coni nr̄i redēptoris materia fuit triumphādi Qui ꝓhibēdo regis iniusti scelera: morte q̄dē iniusta meruit plecti. Sed post mortis gustū a rege iusticie: cui et testimoniū perhibebat: iustā vite perennis coronā accepit. R. Perceptur⁹ iā vir sanct⁹ ꝓ labore requiem cōstās in cōfessione xp̄iane fidei. Subdit collū velut agn⁹ mansuet⁹ gladio. V⁹. Corpore dissolui gaudēs et cuz deo viuere Sub. Gloria. Sub. V Ora ꝓ nobis btē io. In lau. ā

A A

Herodes enī tenuit et ligauit iohanē et posuit in carcerē propter herodiadē p̄s. Dn̄s regna. ā. Puelle saltanti īpauit mr̄: nichil aliud petas nisi caput iohānis baptiste. p̄s. Jubila. ān. Dn̄e mi rex da michi in disco caput iohānis baptiste. p̄s. Deus de9. ān. Da michi ī disco caput iohannis baptiste: et cōtristat9 est rex propter iusiurandum. p̄s. Benedicite. ān. Misit rex incredulus ministrū detestabilē et amputare iussit caput iohannis baptiste. p̄s. Laud. Caplm. Expectacio. Hymn9 Deus tuor militū. v9. Just9 ger. ān. Misso herodes spiculatore precepit amputare caput iohannis in carcere: quo audito discipuli eius venerūt et tulerūt corpus eius et posuerūt illud in monumento. p̄s. Benedictus. or. Sancti iohānis. Memoria de sancta sabina. oracio. Beate sabine Ad primam. ān. Herodes p̄s. Deus in nomine. Ad iii. ān. Puelle. p̄s. Legē pone. caplm Expectacio. R. et. v9. de cōi vnius mar. ad oēs horas dicuntur. Ad sextam. ān. Dn̄e mi. p̄s. Defecit. Capitulum

Iustus in eternū non cōmouebitur impii autem non habitabunt in terra.

Ad nonā. ān. Misit domin9. p̄s. Mirabilia. Capitulum.

Iustus de angustia liberatus est et tradetur im pius pro eo. Ad vesperas. ān Herodes enī. psal. feria. cap3 Expectacio hy9 Deus tuor. v9. Justus germinabit. ān. Accedētes discipuli beati iohannis tulerūt corpus ei9 et sepelierunt illud. p̄s. Magt. or. vt s. Scti fiacrii abbatis ad ves. p̄s ferial. Capitulū. Justus cor. R. Uir israelita hy9 Iste confessor. v9. Amauit eū dn̄s. ān. Magnificauit sāctū suū dn̄s et dedit illi sciencia sāctor vt cōsūmarent in bonis opa ei9 et pax dei sup eū in eternū. p̄. Mgt. Oracio.

Misericordiā tuā domine nobis quesum9 īteruenīēte beato fiacrio cōfessore tuo clementer impende et nobis peccatoribus ipsius propiciare suffragiis. Per dn̄m. Mēoria tm̄ de sāctis felice et adaucto martyribus. ātipho. Gaudent in celis. v9. Letamini in domino. Oracio.

Maiestatem tuā domine supplices deprecamur/ vt sicut nos iugiter sanctorū tuorum felicis et adaucti cōmemoracione letificas: ita sē per supplicaciōe defēdas.

Ad matutinas. Inuitato.

In confessione laudis adore mus dominum. Qui stola glorie confessorem suum decorauit fiacrium. psalm⁹ Ue nite. hymnus. Iste confessor. antiphona. Uie viri sancti vie pulchre et omnes semite eius pacifice quia lignum vite aprehendit psalm⁹ Beatus vir. antipho. Semitas iusticie viasq; sanctorum cu stodiens vir bonus cursum vite in pace consummauit. psalmus. Quare fremuerũt gentes. aña Benedictio domini sup caput iusti memoria eius in secula seculorum. psalmus Domine quid. v⁹ Amauit eum. Lectio prima

Beatus fiacri⁹ heremita magnificus ĩ meldenensi territorio sub sctĩssimi faronis epi protectione insistẽs ĩnumeris apud deũ vigebat virtutib⁹. Eo igit tpe beatus fiacrius sãctũ faronẽ vt eũ consociis gratia hospitalitatis reciperet expeciit. Tu aũt. R. Prima virt⁹ viri habit⁹ corpor; sui quod ita cõposite et vno semp modo agebat. Ut nil apareret ĩ eo quod posset offẽdere intuentes. v Totum in eo discipli natũ totũ virtutis pfectiois forma Ut in. Lectio secũda

Cuius peticioni piissimus pater libentissime ãnuens qꝫ diu vellet secũ manere concessit: quem intuens episcopus primo inqt carissime originis patriam et tue etiã mẽtis effectũ ac causam que tue pñie recessionis causa fuerit innotescere cupio. Et si cõsilium locutione vel actu prebere queo toto nisu libere tibi donabo. Tu autem. Rm̃. Uirtute multa ⁊ sciencia preditus sanctus dei proximabat dignitati sanctorum.

Cu; fructu operum preferẽs celestis sapientie verba. vsus A puericia requesiuit auctorem vite ⁊ animum dedit ad eloquia dei Cum fructu operum. Lectio tercia

Ad hec beat⁹ fiacrius flexis genib⁹ gratias agẽs respõdit: scocia mi pr̃ michi meisq; progenitoribus originem dedit: sed solitarie viuere cupiens patriam parentesq; fugiens dereliqui: et locũ heremi ĩhabitare postulo ⁊ nomine fiacrius vocor. Tu au. Rm̃ Uir israelita. In scd̃o nocturno antiphona. In pace in idipsum dormiuit et requieuit adeptus est in secula seculorum. psalmus. Cum inuocarem. antiphona. Consurgens diluculo quesiuit bona pater sanctus quasi flo-

rens liliũ germinauit verba mea. ãn. In testamẽtis stetit semẽ illius et vsqꝫ in eternuꝫ ꝑmanebit gl'ia eius. ꝑs. Dñe dñs nr̃. ℣ Iustũ deduxit. l' iiii

Qua ex re tuã almificã paternitatẽ efflagito vt si ĩ hui⁹ ep̃opatus ꝑtibus locellũ quẽpiã nemorosũ adesse cõsideras: quo sacris oracionibus insistere queã michi indulgere nõ deferas. ℞. Opera sctĩ viri velut sol in cõspectu dei Et oculi ei⁹ sine intermissione respiciebãt in vias ei⁹. ℣⁹. Non sunt abscondita ab eo testamẽta dei. Et oculi. l'c. v.

Hiis auditis beat⁹ faro gaudẽs effectus ait/ ad eũ habeo vtiqꝫ nõ longe huic. nemus quoddã in rure ꝓprio et hereditorio qḋ incole brodiluꝫ vocãt ad exercẽdã vitã solitariã vt credo satis ydoneũ Uade ergo et illic morare ℞ Odoriferũ liliũ spergẽs vbiqꝫ viuificũ suauitatis odorẽ Cuius apud nos memoria ĩ bñdictiõe est apḋ supos pñcia in honore. ℣⁹. Fac canẽtes te tante plenitudinis participio non priuari. Cuius. l. vi

Cui gracias agẽs cum illic aliq̃diu moram fecisset vidẽs ꝙ amplior ei locus congrueret vt pauperes reciperet et olera herbas et cetera necessaria haberet ampliorem locũ postulauit: quo sibi concesso et q̃tum in vno die fossato propria manu circũdare posset: collato ab epyscopo gracias agens letus recessit. ℞. Miles xp̃i. de ꝯ̃i. In. iii noc. ã

Quasi oliua pululans et cypressus in altitudine se tollens sic vir beatus gloriam sãctitatis ascendit. ꝑs. Dñe q̇s. ãn. Honorauit deum vir sãct⁹ in operibus suis et ĩ dilectacione susceptus est ab eo. ꝑs. Domine in virtute. ãn. Extulit manus suas sãctus venerabilis dare gl'iam deo a labiis et in nomine ipsi⁹ gloriari. ꝑs. Domini est terra. ℣ Iustus vt palma. Lectio. vii de exposicione euangelii de quocunq̃ confessore. ꝛc. ℞.

Oliua fructifera ĩ domo dei oleum leticie fouẽs beneficiis coruscãs miraculis. Fac nos eius qua frueris lucis suauitatisqꝫ participes. ℣. Introisti in potẽcias domini et iã potencior ad impetrandum. Fac nos eius. Lectio octaua

Et facta oracione baculo cepit terram terere que ad tactum baculi obediens q̃tum tangebat arboribus cadentibus fossato circũdabat qḋ videns mulier epyscopo nunciauit. Et ipsum incantato-

rem dixit : et ne amplius de li
gno destrueret. Ex parte epy
scopi prohibuit et epyscopuz
illuc aduenire predixit vir au
tem dei audiēs mulierem tri
stis cessauit qui super petram
quiescens quasi mollis terra
locum dedit que petra in mo
nasterio reseruata eius con-
tactu debiles et infirmi plu-
res sūt sanitati restituti. Tu
autem domine. ℟. Beatus
fiacrius quasi vas auri soli-
dum ornatū omni lapide pre
cioso fluenta gracie propina
uit in populo. Et accepit sto
lam glorie in consummacio-
nem virtutis. ℣. Factus est
quasi ignis effulgens et qua-
si thus redolens in dieb9 esta
tis. Et accepit. Lectio nona.
Impetrauit autem sanctus
a domīo vt si que mulier mo
nasterii sui chorum intraret
sui corporis infirmitatem in
curreret quod probatum plu
ries extitit. Nam mulier que
dam hoc probare volens an
cillam suam in monasterium
impulit que statim videntib9
omnibus vnum oculum ami
sit. Ancilla vero illesa permā
sit videns autem epyscopus
petram concauatam et nem9
funditus subito euulsum in-
tellexit sanctum esse virum et
eum feruencius dilexit et fa-
miliarius ei adhesit. Dein-
de plenus spiritu sancto atq
operibus bonis migrauit
ad dominum tercio kalēdis
septembris. ℟. O q̄ beatus
es pie confessor hodie. Nam
q chorus angelorū reuerten
tem te ad patriam suscepit.
Intercede pro nobis. ℣s9.
Securus habitacionem istā
reliquisti et vsq ad solium vi
sitacionis eterne penetrasti.
Intercede. Gloria patri. In
tercede. p̄. Te deū laudamus
℣9. Ora pro nobis. In laud.
Domum tuam (ātipho
domine decet sanctitu
do in qua tāte frequentatur
memoria sanctitatis. p̄s. Do
minus regnauit. ān Beatus
fiacrius ab infancia spirituz
fortitus est bonum per quem
erat puer docebilis et amabi
lis valde. p̄s. Jubilate deo. ā.
Suffragāte dn̄o sc̄tō fiacrio
confessore tuo quesumus in-
fundatur gracia spiritus sā-
cti in corda nostra vt mala
euitare valeamus et bonis o
peribus perfruamur. psalm9
Deus deus meus. ān. Hodie
deposito corpore vir hic san
ct9 diues meritis penetrauit
in sancta similis factus in glo
ria sanctorum. p̄s. Benedici
te. ān. Crescente etate cresce-
bat simul et sapiencia et gra-

cia apud deũ et hoĩes. ps. Laudate. cpm. Iust9 cor. hy9. Xpe. redẽptor. V. Iust9 germinabit. ã. Aue pater gloriose aue iam sydus celeste decorãs sia cri celos nos guberna vicens humũ quo letant triũphãtes te patronũ venerãtes. ps. Benedictus. oro. vts. ad vs. Ad scdas ves. ãn. Domũ tuã. cp Iustus cor. hy9. Iesu redẽptor. V9. Iustus germinabit. ãn. Exultet in dño spirit9 viri sancti quod mole leuatus corporea totus pergit in deũ et adherens illi vn9 sit cũ eo spiritus in eternũ. ps. Mgt

Sancti aidani episcopi et confessoris. Oracio.

Deus qui beatũ aidanũ confessorẽ tuũ atq pontificẽ ad eterne btitudinis gloriam prouexisti: annue qsum9 nobis famulis tuis ea benigne adipisci in celis/ que strenue militando pdocuit in terris Per dominum nostrum. Ad matutinas nouem ix. lec. fiãt

Cum sanct9 os= Lctõ. i. vvaldus rex regnũ adeptus esset northũbrorũ desiderans totã cui preesse cepit gẽtez fidei xpiane gracia imbui misit ad maiores natu scotorũ ĩter quos exulãs ipẽ baptismatis sacramenta cuz his qui secum erant militib9 consecut9 erat: petẽs vt sibi mitteretur antistes cui9 doctrina gens quã regebat anglorum dñice fidei dona disceret ac susciperet sacramenta: nec aliquanto tardius quod peciit impetrauit: missus est igitur ad predicandũ primo quidã vir austerus aĩo: qui cum aliquamdiu genti predicans anglorum nichil proficeret: ad patriam rediens/ in conuẽtu seniorum q nichil prodesse docendo genti ad quã missus erat potuisset Et q essent homines indomabiles et dure mentis retulit. Ac illi tractatũ magnum cum consilio quid esset agẽdum habere ceperunt desiderantes quidem genti quam petebant salutẽ adesse: sed non de recepto quẽ miserant doctore recolentes Tu autem. Lectio secunda.

Tunc ait sanctus aidanus: Nam et ipse consilio intererat ad sacerdotem eũdem de quo agitur: videt michi frater q durior iusto indoctis auditoribus fuisti. Et non eis iuxta apostolicam doctrinã primo lac doctrine mollioris porrexisti donec paulatim enutriti verbo dei ad capienda perfectiora et ad faci

enda sublimiora dei precepta sufficerent. Quo audito vniuersi qui consedebant ad ipsum oculos et ora conuertentes diligenter quid diceret discuciebant Et ipsum episcopatu dignum ad erudiendos incredulos et indoctos mitti decernunt. Tu autem. Lcō. iii.

Accepit nāq sanct9 oswvvaldus episcopū aidanum summe mansuetudinis pietatis ac moderaciōis virum habentem zelum dei Cui locum sedes episcopalis in insula lindiffernensi vbi ipse petebat gaudenter attribuit atq eius ammonicionibus humiliter ac libenter in omnibus obtemperans ecclesiam christi ī regno suo multum diligēter edificare ac dilatare curauit vbi pulcherrimo sepe spectaculo contigit vt euangelizante antistite qz anglorum linguam perfecte non nouerat: ipse rex suis ducibus ac ministris interpres verbi existeret celestis Quia nimirum tam lōgo exilii sui tempore linguam scotorum iam plene didicerat. Tu autem do. Lectio quarta.

Exinde ceperunt plures per dies multos de scocia adire britanniam atq illis anglorum prouinciis in quibus regnauit oswvaldus magna deuocione verbum dei predicare et credentibus graciā baptismi quicunq fuerant sacerdotali gradu prediti ministrare. Construebantur ergo ecclesie per loca varia: cōfluebant ad audiendum verbum dei populi gaudentes dabantur munere regio possessiones et territoria ad īstituēda monasteria Imbuebantur preceptoribus scotis paruuli anglorum vnacum maioribus studiis et obseruacionibus regularis discipline. Tu autem. Lectio quinta

Inter alia viuendi documēta sanctus antistes aydanus saluberrimū abstinencie et cōtinēcie clericis suis exemplū reliquit Cuius doctrinam id maxime cōmendabat oībus qp nō aliter q̄p viuebat ipse cū suis docebat In tantū vita eius a nostri temporis segnicie distabat vt omnes qui cū eo degebant aut contemplacioni sancte meditando deberent aut legendis scripturis aut psalmis dicendis operā darent Sanctus vero eps et doctor anglor aidan9 postq̄p northūbrorū episcopatū decem et septē annis rexisset ī se

nectute sācta migrauit ad dominū circa ānos sexcētos trigīta incarnaciōis dñice. l. vi

Eadem itaqꝫ hora felicis de hoc mundo migracionis ei⁹ sanctus cuchtbert⁹ in remotꝫ montibus cōmissorū sibi pecorū agens custodiā q̄ et sociis dormientibus peruigil ī orone perdurans: vidit subito fusum de celo lumen medias noctis interrupisse tenebras et angelos dei descendētes inter manus eorum animā suā quasi in globo igneo ad celum deferre Quo viso reliquis statim suscitatis pastoribus rem illā mirabilē vt viderat indicauit. Addēs eciā esse aīam alicui⁹ epī aut alterius magne persone vt rei effectus probauit Nam mane facto longe lateqꝫ audierunt nūciari sctm̄ lindissernensis ecclesie antistitē aydanū eadem noctis hora qua ille visionem viderat de corpore assumptū. Tu autē. Lectio vii de exposicione euangelii Uigilate quia nescitis ꝛc̄. oīa de communi vni⁹ cōfes. ꝛ pōti.

¶Sancti egidii abbatis minus duplex. Oracio.

Deus qui hodierna die beatum egidiuꝫ confessorem tuum atqꝫ abbatem aulā regni celestis penetrare fecisti: tribue q̄s vt cuius deuote gloriamur meritis: eius nos senciamus confoueri suffragiis. Per dñm. Memoria tm̄ de sācto prisco martyre. Oracio.

Omnipotēs sempiterne deus fortitudo certancium et martyrū palma: solēnitatem hodierne diei propicius intuere: et ecclesiā tuam continua fac celebritate letari: vt intercessione beati prisci martyris tui omniū in te credencium vota perficias. p dñm. Ad matu. ix. lectio. L. i.

Sanctus igitur egidius nacione grecus a p̄claris parentibus originem duxit. Docili quoqꝫ puero doctores summos sciencia in breui superanti gracia dei non defuit: eius vitā omni morum honestate pornās Quadam vero die dū ad ecclesiā pergeret: cuidā egro tunicā suā tribuit: qua indutus eger protinus sanitatem accepit. Lc. ii.

Quidam eciā a serpente percussus: tumenti cute fatebatur sese mortiferuꝫ virus recepisse Quem vir dei fusa orone: sanitati restituit Quedā vero demoniacū totam ecclesiā in die dñica perturbantē: a demonio liberauit. Et alia mira ge (uit. lc. iii.

Ista laudū preconia seq-

rentur: propriā patriā deserens transfretauit mare ꝛ ad quēdā locū iuxta rodanū fluuiū vbi erat antrū iuxta cui9 introitū fons pura aqua scaturiebat puenit. Lectio iiii.

Triennio igit mālit hominib9 īcognit9: solis herbis et aqua ꝯtēt9. Excepto ꝙ dn̄s ei quādā ceruā ꝑpa rauit: q̄ ei lactis alimoniā ꝑbebat Quā venatores regis sagittare volētes: virū dei in brachio grauiter vulnerauerūt. Rex vo hoc ītelligēs: ab eo veniā peciit ꝛ obtinuit. l. v

Cūqꝫ virū dei rex frequēter visitaret: monitu eius duas ecclias fabricauit cōgregatisqꝫ ibidē viris multis sub regula monachali deo famulaturis Egidi9 licet ab inicio renitēs abbas illis ꝑficitur: nō multo post sacerdocii diademate honorat9. l. vi

Cuius fama ad karoluꝫ regem francoꝝ delata. ipsum ad se vocatū rogauit vt pro se oraret Fecerat nāqꝫ qddā turpe facin9 qd nemini vnqꝫ nec ipsi sancto ausus fuerat confiteri. Proxima dominica dū vir sanct9 ī missa ꝓ iam dicto rege oraret: angelus dn̄i super altare cedulam posuit: in qua scriptū erat ipsum regis peccatū: et egidii ꝑcibus hoc ei esse dimissū si penitens tantū ab illo desisteret. Post hec vir sctūs ad monasteriū rediens: cōfirmatis in dei milicia fratrib9 monasteriiqꝫ reb9 dispositis ī dn̄o obdormiuit. Tres vltime lc de exposicione euāgelii. Nemo accendit lucernā Cetera de cōi vni9 confes. et abba. cū memoria de sctō prisco. vts.

¶ Trāslacio scti cuthberti epi. Oracio.

Presta nobis q̄s ops ꝛ misericors deus: vt qui beati cuthberti confessoris tui atqꝫ pōtificis translacionis diē veneramur per ipsius suffragia pietatis tue sēp beneficia cōsequamur Per do. Ad matu. ix. lc. fiant de alio festo nisi facte fuerāt in xl. tūc fiant hic tres lec. de cōmuni ꝛ inuitato. dup. ꝛc. de cōi vni9 confesso. et pōti. Si hoc festū non celebratū in xl. in dn̄ica euenerit differatur ī crastinū: ꝛ tūc ad primas vs. de sctō cuthberto fiat memo. de sctō bertino abbate ān Similabo. V. Iustū dedux. oro. Ops sempiterne deus. Et tūc fiant medie lec. de eodem videlicet Egregius vir dei. cuꝫ V. et R. de. ii. noc. vni9 cōfes. et ab. Et post ꝑs. Bn̄dict9 fiat de eo mēo. cū hac ā Iustū dedu. minor: q̄re hāc āaꝫ in

laud. vni⁹ ɔfe. ⁊ ab. v. Iust⁹ Ut palma oro. vts. ¶ Sācti Om (bertini abba. Oro.

Omnipotēs sempiterne de⁹ qui mirabiliter fulges in electis tuis quos te habitatore glorificare voluisti: da nobis qs btī bertini confessoris tui atqꝫ abbatis ita digne solennia venerari: vt ei⁹ suffragātib⁹ meritis tēplū tuū mereamur fieri. p do. Ad matu. tres lec. cum noctur. Lectio pma

Egregius vir dei bertin⁹ abbas post beati audoeni obitū multis ī dei seruicio vixerat annis. Turbāqꝫ monachorū a dño sibi creditā: sub districte regule iugo mēte sollicita custodiebat: sciēs qꝛ scribitur Cui plus cōmittiᷓ: pl⁹ ab eo exigiᷓ. Lec. ii.

Largus igiᷓ bonorū operū retributor: almificis eū virtutibus glorificauit de qbus pauca dicemus Quidā de equo cadens supra petrosā corruit terrā: multisqꝫ ei⁹ ī corpe collisis mēbris femoreqꝫ cōfracto: mortē sibi adesse putabat. Cui vir dei modicū vini bñdicti trāsmisit: quo hausto mox san⁹ effectus est. Nō multo post bertinus migrauit ad xpm. lc. iii

Quidā de lōginqua terra q audiēdi ⁊ ābulādi vsū amiserat: duobus innitēdo fustib⁹ multis pagratis sanctorꝝ locis: tandē ad sepulchrū beati bertini ob graciā recuperāde sanitatꝫ puenit Et facta orone cum lachrimis nocte resurrectionis dñice ī presencia fratrum diuina psallēciū sanitati restitut⁹ ē Cetera de cōi vnius cōfesso. et abba. ¶ In vigilia natiuitatis beate marie virginis Ad pmas vs. ān

Dei genitrix vgo semp maria īter cede p nobis de precamur. psal. Laudate pueri. ān. Btā pgenies vnde xps nat⁹ est q gloriosa est virgo q celi regē genuit. ps. Laudate do. o. gen. ān. Sctā maria virgo intercede p toto mūdo qꝛ genuisti regē orbis. p. Lauda aīa mea dñm ān. Sub tuā ptectionē confugim⁹ vbi infirmi acceperunt virtutē et ppter hoc tibi psallim⁹ dei genitrix virgo. p. Lau. do. qm bo. ā. Btā dei genitrix maria virgo ppetua tēplū dñi sacrariū spiritus sctī sola sine exemplo placuisti dño iesu xpo: ora p populo interueni p clero: intercede p deuoto femineo sexu ps. Lauda hierlm do. Cpm.

Ego quasi vitis fructificaui suauitatez odoris et flores mei fruct⁹ honoris

⁊ honestatis. ℟. Stirps iesse hym. Aue maris stella. ℣ Sancta dei genitrix. ān. Natiuitas tua dei genitrix virgo gaudiū ānūciauit vniuerso mundo: ex te enim ortꝰ est sol iusticie xp̄s deus noster: q̇ soluens maledictionē dedit benedictionē et cōfūdēs mortem donauit nobis vitā sempiternā. ps. Magt. Orō Applicacionē seruorū tuorum deus miserator exaudi vt qui in natiuitate dei genitricis et virginis congregamur: eius intercessionibꝰ a te de instantibꝰ periculis eruamur. p eū. Ad cōpleto. ān. Beata mater et innupta virgo gloriosa regina mūdi itercede p nobis ad dn̄m. ps. Cum inuoca. cp̄. Tu in nobis. hyꝰ Saluator mūdi. ℣. Custodi nos. ān. Glorificamꝰ te. psal Nūc dimittis Hoc cōplet. nō mutatur p totas octa. nisi in exaltacione sancte crucis Ad matu Inuita. Corde ⁊ voce simul xp̄m regē veneremur Uirginis ⁊ matris iubiletur nobilis ortus. p̄. Uenite hyꝰ. Q uē terra. In p̄mo noctur ān. Hodie nata est beata virgo maria ex progenie dauid per quam salus mundi credētibus apparuit. ps. Dn̄e dn̄s ān. Btīssime virginis marie natiuitatē deuotissime celebremus vt ipsa p nobis īter cedat ad dn̄m iesū xp̄m. psal. Celi enarrāt. ān. Dn̄ nata ē virgo sacratissima tunc illuminatꝰ ē mūdꝰ stirps btā radix sctā ⁊ bn̄dictꝰ fructꝰ eiꝰ. p̄ Dn̄i ē terra. ℣. Sctā dei geni

Approbate Lec. i. (trix consuetudinis est apud xp̄ianos sctōꝝ patrū dies natalicios obseruare diligēter: et tūc p̄cipue virtutes eoꝝ assignatas lr̄is ī eccl'ia recitare ad dei laudē/ ex cuiꝰ munere sūt/ ⁊ ad īstrumēta minoꝝ ℟. Hodie nata ē btā virgo maria ex pgēie dauid p quā salꝰ mūdi credētibꝰ appuit Cuiꝰ vita gl'iosa lucē dedit sclo. ℣ Btīssime v̄gīs marie natiuitatē deuotissīe celebremꝰ Cu. Inter oēs sctōs mēoria (l. ii btīssime v̄gīs marie eo freqncius agit̄ atq̧ festiuiꝰ quo maiorē grām apud deū credit̄ inuenisse. Uñ post alia q̄dā ipiꝰ antiq̇ora solēnia nō fuit cōtēta deuocio fideliū/ quin natiuitatis eiꝰ solēne supadderet hodiernū. ℟. Btīssime v̄gīs marie natiuitatē deuotissime celebremus. Ut ipsa pro nobis intercedat ad dn̄m iesum xp̄m. ℣ꝰ. Cū iocūditate natiuitatem beate marie celebremus. Ut ipsa. Lectio tercia

Hac itaq3 die peculiariter ĩ eccł̃ia recitādus esse videret ille liber q̇ de ortu eius atq3 vita scriptus ĩueniebatur: si non iudicassēt eũ patres int apocripha numerādum. R. Stirps iesse virgā produxit virgaq3 florē Et sup hũc flo rem. Requiescit spũs almus V⁹. Uirgo dei genitrix vga est: flos filius eius. Et super Gł̃ia. Reqescit. In. ii. noc. ā. Hodie nata ē beata vgo ma ria ex semĩe abrae: letātur ar chāgeli: exultent omēs sācti et cōgaudet omĩs mũd⁹. ps. Eructauit. añ. Dignũ nāq3 ē vt ei cu3 sũma deuotione fa mulemur per quā nobis vgi nitat3 ĩsignia pullularũt. ps. De⁹ nr̃ refu. añ Bñdicta et ve nerabilis est sc̃ā maria vgo dei geĩtrix: cui⁹ natiuitatē ce lebrem⁹ vt ĩtcessio ipsi⁹ sit p nobis ad dñ3 p Fũdamēta v At qm̃ ma- (Post ptũ l iiii gnis ac sapiētib⁹ viris ita vi sũ ē nos alia q̄dā s3 nō aliena legētes eccł̃iasticũ morē debit3 officiis exeq̄mur. R. Natiui tas gloriose virginis marie ex semĩe abrae orta de tribu iuda: clara ex stirpe dauid. Cui⁹ vita inclyta cũctas il- lustrat ecclesias. v⁹. Cũ iocũ ditate natiuitatem beate ma rie celebrem⁹. Cui⁹. Lec. v.

Beata igit dñi mater et ppe tua vgo maria priusq3 nasce ret: oraculis enũciata est et de signata miraculis. Nata ve ro pgenie diuinit⁹ ordinata priuilegio virtutũ insignis enituit saluatorē edidit A q̇ gł̃ificata ĩ celo nunq3 terrige nis patrocinari desistit. Tu. R. Natiuitas tua dei geĩtrix vgo gaudiũ ānũciauit vni- uerso mũdo Ex te enĩ ort⁹ ē sol iusticie xp̃s deus noster q̇ soluēs maledictionem dedit bñdictionē et cfundēs mortē donauit nobis vitā sēpitnā v. Felix nāq3 es que sola geĩ tricis dignitatē obtinuisti et virginalem pudiciciam non amisisti. Ex te. Lectio sexta. Propositionē sequatur or dine suo narratio. Iāq3 refe ram⁹ vnũ de p̄taxatis mira culis: ac deĩde paucis expedi amus. Dixit etern⁹ ad vete- rē: deus ad serpētē. Inimici cias ponā inter te et mulierē et semē tuũ et semē illi⁹. Ipsa enim cōteret caput tuũ. Rm̄ Ad nutũ dñi nr̃m ditātis ho nore3. Sicut spina rosam ge nuit iudea mariā. v⁹. Ut vi- ciũ virt⁹ operiret gr̃a culpā. Sicut Gł̃ia. Sic. In. iii. noc añ. Natiuitas est hodie sācte marie vginis cui⁹ pulchritu dinē respexit de⁹ et visitauit

huīilitatē suā. ps. Cātate. i. ā Ista est speciosa electa a dño cuius natiuitatē celebremus vt ipsa p nobis ītercedat ad dñz deū nrm. ps. Do9 reğ ex ān. Felix nāqz es beata vgo maria que et genitricis digni tatē obtinuisti et virginalem pudiciciā nō amisisti. ps. Cā tate. ii. vs9. Speciosa facta es Tres vltīe lecti. legantur in capis sericis Initium sancti euāgelii secūdū matheū. i. ca

Liber generatiōis iesu xpi filii dauid filii abra haz Et rel. Omel. vene. bede Prefatio toti9 (pslbit. l. vii. opis pmisit de quo dicturus erat: id est de xpo: p quē ascē dit ad dauid: cui dictū ē. De fructu ventris tui ponā sup sedem tuā Et a dauid vsqz ad abrahaz: cui promissū est. In semīe tuo bñdicentur omnes gētes terre: ad quē fuit prin-cipiū pmissionis. R. Beata pgenies vnde xps natus est: o qp gloriosa ē vgo. Que celi regē genuit. v9. Felix certe et oī laude dignissima sacra v go maria. Que celi Lec. viii

Ideo posuit eū euāgelista pricipiū narrationis sue: et p sigulas genealogias descen-dit ad xpm vt in eo: id est in xpo series generatiōis tmīa retur Ideo in xpo iniciū libri incipiebatur: qz ille est prin cipiū salutis nre et finis: id ē pfectio eterne beatitudinis. R. Corde et animo xpo ca-namus gliaz In hac sacra so lennitate precelse genitricis dei marie. v. Dēs in vnū cō gregati collaudem9 dñz iesū xpm. In hac. Lectio nona.

Nam et moyses librū crea-tionis celi et terre se scripsisse testatur: in quo pituri hoīs originem texuerat. Mathe9 librū generatiōis iesu xpi se esse scripturū pmisit: ī quo sa lus generis humani ostēdere tur: que in noīe iesu sonat qa iesus saluator interpretatur R. Solē iusticie regem pari tura supremū. Stella maria maris. Hodie pcessit ad ortū v. Cernere diuinū lumē gau dete fideles. Stella. Gloria Hodie. Infra octa. in ordie respōsorioꝝ ibidez quotidie dicēdoꝝ loco. iii. vi. et. ix. R. dñr ista tria subsequētia R. feria. p ordinē pterqp ī dñica. in qua dicuntur alia. Ria Gloriose virginis marie or-tū dignissimuz recolamus. Cuius dñs humilitatē respi ciens Angelo narrāte ɔcepit redēptorez mūdi. v9. Hodie nata est virgo maria ex pro-genie dauid. Cui9. Glia An. R. Regali ex pgenie maria

exorta refulget. Cuius preci bus nos adiuuari mente et spū deuotissime poscim9. V9. Corde et animo xpo canam9 gloriā ī his sacris solenniis pcelse genitricis dei marie. Cuius. Glia. Cuius. R. Na tiuitas est hodie sācte marie virginis cui9 vita inclita cū ctas illustrat ecclias. Que so la fuit digna portare dñz ie- sū xpm. V. Ipsa enī quasi si- dus eximiū īter fluctus hui9 seculi labētis gra priuilegii specialis effulsit Que so Glia Que. V. Ora pro. In lau. añ

Natiuitas est hodie sctē marie virginis cui9 vi ta inclyta cūctas illustrat ec- clesias. ps. Dñs regnauit. ān Natiuitas gloriose virginis marie ex semine abrahe orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. ps. Jubilate. ān. Re- gali ex progenie maria exor- ta refulget cui9 precib9 nos adiuuari mente et spiritu de uotissime poscimus. ps. De9 deus meus. ān. Corde et ani mo xpo canamus gloriam in hac sacra solēnitate pcelse genitricis dei marie. ps Bñ dicite. ān. Cum iocunditate natiuitatez beate marie celebre mus vt ipa pro nobis inter- cedat ad dñm iesum xpistum ps. Laudate. Cpm. Ego qsi

Hymn9. O gloriosa femina V9. Elegit eam de9 ān. Nati uitatē hodiernā perpetue vir ginis genitricis dei marie so lēniter celebrem9 qua celsitu do throni pcessit alleluya ps Benedictus. Oratio.

Supplicationē seruor tuorū deus miserator exaudi: vt q in natiuitate dei genitricis et virginis marie cōgregamur: eius intercessio nibus a te de īstātibus pericu lis eruamur. p eun. Ad pmā ān. Natiuitas. ps. Deus in nomie. ān. Gratias. ps. Qui cūq vult. Ad iii. ān. Natiui- tas glo. ps Legē pone Cpm Ego quasi. R Sctā dei geni Et dicit cū eod cātu: q in pu rifi. btē marie. Per oct. vo et ī octa dicat cant9 sup idē R sicut ī cmeō. eiusd. Ad vi. ā. Regali psal. Defecit. Cpm.

Transite ad me omnes q ɔcupiscitis me: et a ge nerationibus meis īplemini spirit9 enī meus sup mel dul cis: et hereditas mea sup mel et fauū. Ad. ix. ān. Cū iocūdi tate. ps. Mirabilia. Capitu.

Qui audit me non con fūdetur: et qui opant in me nō peccabūt: et qui elu cidant me: vitam eternā ha- bebunt. Supradictus ordo horar seruetur quotidie per

octa. nisi in die exaltacionis sancte crucis. Ad. ii. vs. an Natiuitas tua. p. Dixit domin9 ps Cõfitebor. ps. Btus vir. ps. De profũdis. p. Memẽto et dicat hi. p. ad vs. qtidie cũ pdicta a p oct. qn agit de oct. Cpz Ego qsi. R. Solẽ iusti. p. hy. dr sequẽtia. Letabũd9 Reqre i oct. natiuitat beate marie post seruiciũ eiusdẽ. V Elegit eã. an. Gloriose vginis marie ortũ dignissimuz recolam9 cui9 dñs huilitatẽ respiciẽs angelo narrãte cõcepit redẽptorẽ mundi alla. ps. Mgt. oro. Supplicacionẽ Ad has vs. nulla fiat mẽo de sctõ gorgonio i audiẽcia. nec eciam sub silencio. Quotid. infra octa. nisi in dñica hoc modo dr seruiciũ preter. V9. vel. Rm. et antipho. super. Bñdict9. et Mgt. que mutat ¶ Scda die ĩfra oct. ad ma. Inuita. In honore. p. Ueite hym. Quem terra: an Benedicta tu. ps. Dñe domin9 nr. Et cetere añe que sequuntur cũ suis psal. sicut i cõi eiusdẽ V Sãcta dei ge. Lectio pma.

Quid est fratres in hoc loco serpẽtis caput cõterere nisi pricipalẽ diaboli suggestionẽ: id ẽ ↄcupiscẽtiã resistẽdo supare R Hodie na Si ergo queratur quenã l ii mulier huiusmodi victoriaz operata sit pfectio nõ repit i linea generationis humane: donec perueniatur ad illam de qua nũc agim9 scta: sctaz R. Beatissime. Lectio tercia

Ac si interrogaretur: i quo serpẽtis caput vel ipsa cõtriuerit? nimirũ in eo q virginitatẽ sit et huilitatẽ sacrificauit deo. R Gloriose vgi. p. Ora p In lau. hec sola a. Natiuitas. ps. Dñs reg. Cpz Ego qsi. hy9 O gl'iosa. V9. Elegit eã an Dei genitrix. ps Benedictus. Et alie añe q sequnt de hyst. dicat ifra oct ad Bñdict9 et. Mgt Oro. Supplicacionẽ. Meõ. de sctõ gorgonio marty. an. Nisi granũ

Sanct9 V. Iust9 ger. or martyr tu9 dñe gorgonius sua nos qs ĩtercessione letificet: et pia faciat solẽnitate gaudere. per. nulla die i fra istas octa. fiat memo. de cruce nec de omibus sanctis quia. sũt oct. cũ regi. chori Ad primam antiphona. Natiuitas. ps. Deus in nomine. an. Te iure. ps. Quicunq vult Ad terciam ⁊ ad alias horas omia fiant sicut i prima die prenotatũ est. Ad vespe anti Natiuitas. ps. Dixit domi. Cpz Ego quasi. hy9 Aue maris stella. V. Elegit eã. an. Be

ata ꝓgenies. ṗ. Mḡt oīo vtš Hoc eodē mō dicant matuti. hoꝛe et veſ. ꝑ totas octa. niſi in dñica: ṗter R. et v̄. ad ma tu. et añe ſup. Bñdict⁹ ⁊ Mḡt que mutant. ¶ Tercia die v̄ Sancta dei genitrix. Lectio i

Virginitate nāq; ſerua ta pꝛobatur extinxiſſe concupiſcenciam carnis: humilitate q̄ facit pauperē ſpū: concupiſcenciā mētis. Sicq; pꝛincipali ſuggeſtione victa diaboli: viciosum eius caput virtutis pede cōtriuit. Nō tā tū hoc loco: ſed eo ꝙ maxime triūphauit: q̄ ſua mūdiſſima carne coꝛpoꝛata ſapiencia vicit vſq; quaq; maliciā attigēs a fine vſq; ad finē foꝛtiter: ⁊ diſponens oīa ſuauiter. R. Natiuitas gloꝛioſe. Le. ſcda

Hec eſt ergo mulier. ad quā diuinū illud ītēdebat oꝛaculū hāc q̄nq; naſciturā īuenebat: hāc ſingulariter intimabat Expedito ꝙ paucis oꝛaculo vnū quoq; de miraculis abſoluatur. R. Natiuitas tua.

Acceptę ſunt a Lec. iii. ſancto moyſe ſingule virge de ſingulis tribub⁹ iſraelis: noībus earū inſcripte iubente deo: et poſite ſunt in tabernaculo eius. Inter q̄s vna q̄ fuerat aaron: inuenta eſt ſequēti die germinaſſe: floruiſſe et frōduiſſe: ac peperiſſe amigdala. R. Regali ex ꝓge. Cetera oīa vtš in ſcda die Sup. pſal. Bñdic. ān. Sācta ma. Ad ii. vš. oīa fiāt vtš. in ſcda die: ṗter añaꝫ ſup pſal. Magt. ān. Sub tuā ꝓtectionem. Mēo. de marty. ꝓtho et iacincto. ān. Gaudēt in celis. v̄. Letamini. Oꝛacio.

Beatoꝝ martyꝛū tuoꝛū pꝛothi et iacincti nos q̄s dñe foueat pꝛecioſa cōfeſſio: ⁊ pia iugiter interceſſio tueat. ꝑ d.

¶ Quarta die v̄. Speciosa

Sciens ergo (facta l. i. dñs hoc op⁹ ſuū magni eē myſterii iuſſit ſeruare virgā ad monimētū. Monebātur autē filii iſrael ṗſēcia virge q̄rere ſollicite quid ſignificaret tā mirabile factum. R. Beata ꝓgenies. Lectio ſcda.

Qd longe poſt aperire pergens diuinitus eſaias Egredietur inq̄t virga de radice ieſſe: et flos de radice ei⁹ aſcēdet Et requieſcet ſup eū ſpūs dñi. R. Coꝛde et aīo. Lec. iii.

Ad hec v̄ba tanq̄ auditoꝛes ei⁹ dicerēt: O pr̄ eſaia obſcure loq̄ris: dic nobis q̄s ipſam rem manifeſte. Adiecit claritatē ⁊ ait. Ecce virgo cōcipiet et pariet filiū et vocabitur nomē eius emanuel. R. Natiuitas eſt. Hac

die et ceteris sequentib⁹ dieb⁹ infra octa. dicunt añe de nocturn. scʒ Hodie nata. vts̃. ī p̄mo noc. et alie añe q̄ sequunt sup psal. Mgt. et Bñdic. nisi in dñica. Mẽo. de marty. pro tho et iacinto. Dño vts̃. Sequentib⁹ vero dieb⁹ īfra oct. seruet ordo de v. et R. ad matu. quo in p̄cedētib⁹ trib⁹ diebus: si dies dñic⁹ nō īteruenerit. ¶ Quinta die. Lec. p̄ma

Filium quoq₃ virginis id est emanuel preclare describēs Puer inquit natus est nobis: filius datus est nobis et vocabitur nomen eius admirabilis: consiliarius: deus fortis: pater futuri seculi: p̄nceps pacis. Tu. R. Multiplicabitur (vts̃. lc. ii. eius imperiū et regni ei⁹ non erit finis. Qd ergo deus designauit miraculo: hoc a secretis esaias prodidit vaticinio Et qd vates cecinit: consequenter rei exitus approbauit Nam sicut illa virga lc. iii sine radice: sine quolibet nature vsu artisue amminiculo fructificauit: ita virgo maria sine coniugali opere filiū pcreauit Filiū sane flore designatū et fructu Flore pp̄ter speciē: fructu pp̄ter vtilitatē ¶ Sexta die. Lcō. i. Nata est igitur beatissima vgo maria: sicut legim⁹ patre nazareno: matre bethleemitica: quas vrbes xp̄i natiuitati vel conuersacioni destinatas esse prophete non tacuerunt. Tu autem. Lcō ii.

Descendit aūt ab radice illius preclari abrae: cui super na pmissa fuerat benedictio omniū genciū in semine suo Et ab stirpe dauid: quē deus propter notam sibi probitatem egregia laude sublimauit dicens Juueni virū scdʒ De regali nē (cor meū. lc. iii pe tribu simul et sacerdotali duxit originē: q̄ sūmū regem atq₃ pontificem erat paritura Non tamē hec iccirco dixerim⁹: q₃ dñs qui pctōres vocare venerat: dedignatus sit matrem suā pctōres habere cognatos: inter quos speciosa velut inter spinas liliū appareret. Tu. ¶ Si dies dñicus infra octa. ante festū exaltacionis sancte crucis contigerit: totum fiat seruicium de sancta maria hoc modo. Ad p̄mas vespe. ān. Natiuitas. ps. Dixit dñs. Cap. Ego quasi. Non dicitur R. hym. Aue maris stella. Idem cātus dicitur super hanc hym. ad vtrasq₃ vespe. dñicales infra octa. et in octa. sicut in p̄ma die. v⁹. Sancta dei geni-

trix. añ. Natiuitas tua. psal Mĝt. oꝛ. Supplicacionem. Memo. de domica: et de trinitate et pces. fiat ante crucẽ nisi aliq̃ dñica oĩno differat In reuertendo de oĩb⁹ sctĩs vt ẽ ĩ alio festo Ad mat. tota dicit hysto. sicut ĩ pma die absq̧ ℟ Solẽ iusticie. ⁊ absq̧ ℟. Stirps ies. Nonũ ãt ℟ erit. Ad nutũ do. tũc loco ℟. oꝛ. Stirps iesse. et Ad nutũ dicũt duo rũto. ferialia suo oꝛdine. Lectio pꝛima

ABꝛaham autem genuit ysaac. Isaac autem genuit iacob Spũalit p hos patriarchas ad nostrã salutẽ xp̃s veniẽs in mundũ: et hoꝛũ oĩu in seipso gerẽs officiũ: in eoꝛ interpꝛetacione noĩu nr̃a voluit designare salutẽ. ℟. Hodie nata Le. ii.

In abꝛahã quia ip̃e ẽ pater oĩu credẽciũ: atq̧ oĩbus clamare licitu est et dicere abba pr̃ In ysaac qꝛ gaudiu ẽ oĩu fideliũ: de quo angelus cecinit. Ecce annũcio vobis gaudiũ magnũ: qd erit omni pplo. ℟. Beatissime. Le. iii.

In iacob supplãtatoꝛ: quia ipse subneruauit ⁊ ꝯtriuit diabolũ vastatoꝛẽ humani generis: et vasa eius diripuit. Moꝛaliter quoq̧ interpꝛetaciones nominum ad nostrã edificacionẽ pertinere multis modis noscuntur: ℟m. Glo꞉iose virginis. Lect. iiii.

SIcut xp̃s vbiq̧ nostre salutis gerebat causã ita et patriarcharũ noĩa nostrum designãt pfectum In abꝛaã vt patres sim⁹ mltaꝛ virtutũ: ⁊ hereditario iure mltiplicationẽ bonoꝛ possideam⁹ ℟ Natiuitas gl'iose. l. v

In ysaac: vt gaudium habeamus ĩ dño: iuxta apostolu. Gaudete in dño semper: iterũ dico gaudete In iacob vt supplantatoꝛes simus vicioꝛũ nostroꝛ et carnaliu desiderioꝛum: ac diaboli potestatem: ĩmo sub pede calcemus. ℟. Natiuitas. Lec. vi.

In iuda: vt pꝛeueniam⁹ faciem domini in cõfessione: et confiteamur nomini eius: et laudem⁹ eum ĩ secula scloꝛũ In phares vo: vt diuidam⁹ nos ab impiis: actusq̧ nr̃os ab eoꝛ societate secernamus ℟ Regali: Scdꝫ lucã. xi. c.

IN illo tp̃e. Loquẽte iesu ad turbas: extollens vocẽ quedã mulier de turba dixit illi Beatus vẽter qui te poꝛtauit: ⁊ vbera que suxisti Et reliqua. Omelia venerabilis bede pꝛ̃sbiteri. Lectio vii

MAgne deuotionis ⁊ fidei hec mulier ostẽdit

q̃ scribis et phariseis dñm tẽtãtibus sit ꝛ blasphemãtib⁹ tãta eius ĩcarnationẽ pre oĩb⁹ cognoscit sĩceritate: tãta fiducia cõfitet: vt presẽciũ ꝑ ceꝝ calũniã: et futuroꝝ ꝯfũdat hereticoꝝ ꝑfidiã. ℟. Beata progenies. Lectio octaua

Nam sicut tũc iudei spũscti opa blasphemãdo verũ ꝯsubstancialẽq patri dei filiũ negabãt: sic heretici negãdo mariaz semp ṽginẽ: spiritusscti opãte virtute: nascituro ex humanis mẽbris vnigenito deo carnis sue materiã ministrasse/ veruz ꝯsubstãtialẽq matri filiũ hominis cõfiteri nõ debere dixerunt. Tu. ℟. Corde ꝛ animo: Lectio nona

Sed si caro ṽbi dei secũdum carnẽ nascẽtis a carne ṽgĩs matris ꝓnũciatur extranea: sine causa venter q̇ euz portasset: ꝛ vbera que lactassent btificarẽtur. Qua enim consequẽtia ei⁹ lacte credat nutritus: cui⁹ semine negatur esse cõcept⁹? Cũ ex vni⁹ eiusdẽq fõtis origine scdm phisicos vtq liquor emanare probet ℟. Ad nutũ dñi In lau. vna sola añ. dicat. Ca. ꝛ cet. sic. in ꝑa die. Ad ꝑmã ꝛ ad alias horas oĩa fiãt sicut ĩfra oct. Ad. ii. vš oĩa fiãt sicut. in ꝑa die. ꝑter. ℟. cũ hym. Aue maris stella Deĩceps vo nõ seruet ordo dieꝝ ĩ ṽ. ꝛ ℟. in matu. cãtãdis: et ĩ Lecti. legẽdis nec ĩ añis sup. Mgt. ꝛ Bñdi. cãtãdis sed supradictus ordo ṽsiculoꝝ lec. ꝛ ℟ ꝛ añ seruet ĩ sequẽtibus feriis ĩfra octa. Ita tñ: q̄ ĩ die lune sẽp dicãt ṽ. ꝛ ℟ de ꝑo noct ¶ In exaltacione sctẽ crucis. ad vš añ Dulce lignuz dulces clauos dulce pondus sustinuit: que meruit portare p̃ciũ hui⁹ scli et dicatur sine alla. Psalmi feriales. Capitulum.

Michi aũt absit gloriari nisi ĩ cruce dñi nostri iesu xp̄i: p quẽ michi mũdus crucifixus est: ꝛ ego mũdo ℟ O crux viride lignũ: q̄r sup te pepẽdit redẽptor rex israel o q̄ dulce lignũ: q̄ dulces clauos: q̄ dulcia ferẽs pondera O q̄ p̃ciosũ lignũ q̄ preciosa gẽma: q̃ christũ meruit sustinere. ṽ⁹. Custodi dñe gregẽ tuũ quem redemisti christe per lignũ sctẽ crucis O q̄ p̃ciosũ. Gloria patri. O q̄ preciosuz Et dicatur hic sine allelupa et eciam sine prosa. Hymn⁹.

Impleta sunt que concinit: dauid fidelis carmĩe: dicendo nacionibus: regnauit a ligno deus.

Arbor decora ꝛ fulgida: ornata regis purpura/ electa di

gno stipite: tā sctā mēbra tāgere Beata cui⁹ brachiis: pci uz pepēdit scli: statera facta est corporis: pdāqꝫ tulit tartaris O crux aue spes vnica hoc exaltatiōis tpe/ auge piis iusticiā: reisqꝫ dona veniam. Te sūma deus trinitas: collaudet oīs spūs: quos p crucis mysteriuz: saluas rege per secula. Amen. v⁹. Hoc signū crucis Et dr̄ R sine alla. ān. O crux bn̄dicta: q̄ sola fuisti digna portare regez celoꝝ et dn̄m. ps. Mḡt. ita qꝫ hic añe R ꝛ v sine alla. dicūt Orō

Deus q̇ vnigeniti filii tui dn̄i nr̄i iesu xp̄i pci oso sāguīe humanū gen⁹ redimere dignat⁹ es: cōcede p picius: vt q̇ ad adorādaz viuificā crucē adueniūt: a pctō rū suoꝝ nexibus liberēt. p eū Mem̄. fiat de martyrib⁹ cornelio ꝛ cipriano solēnit. orō

Presta q̄s omipotēs de⁹ vt sicut populus xp̄ianus ad sctōꝝ sacerdotū tuoꝝ cornelii et cipriani tēporalez solennitatē cōcurrit/ ita perfruatur eterna: ꝛ quod votis. celebrat: pio cōprehēdat affectu. Per. Nota qꝫ quacūqꝫ feria festū exaltationis sctē crucis cōtigerit: fiat pcessio āte crucē ad p̄mas vespe. tūc eat pces. āte crucē cātando. ān.

O crux gloriosa o crux adorāda o lignū pciosū ꝛ admirabile signū p quod ꝛ diabolus est vict⁹ ꝛ mūdus xp̄i sanguīe redēpt⁹. q̄ finiat scp cū alla. v. Dicite ī natio. ꝛ dr̄ R Deus q̇ p (sine alla or

Deus q̇ nobis filiū tuū crucis patibuluz subire voluisti: vt iimici a nobis expelleres potestatē: ɔcede nobis famulis tuis vt in resurrectionis eius gaudiis sēp viuam⁹ Per eū. Reqre hec omīa que deficiūt hic ad vēs ꝛ ad pces. in iuēti one sctē crucis. Nullū tn̄ R ad vs vl ad mat. dr̄ alleluia In redeundo de sācta maria antipho. Beata dei genitrix. v Elegit eā or Supplicatōez Si hoc festū ī dn̄ica ɔtigerit tūc fiat hic p̄mo mcō. de do. ꝛ de trinitate sub silētio dum dicitur primū. Benedicam⁹. Deīde mēo. solēniter de martirib⁹: et postea fiat pces. āte crucē vt s. Et missa dn̄icalis in caplo dicit. Eodē mō fiat tā de mēo dn̄icali qꝫ de marty. qn̄ in scda feria idē festū ɔtigit. Uespe ꝛ mat. de sctā maria dicūt extra choꝝ sicut in pdictis feriis infra oct. sine aliqua memo. Cōpleto. silr. extra chorū dicit sicut extra oct. cuz hac añ. Beata mater super psal. Ad matu. Uo de

sācta maria extra chorū dicē das. Inuitato. hym. aňe et psal. sicut in feriis infra oct. cū lec. sicut in feriis extra oct videlicȝ le. Sctā maria ỽgo cū aliis lec. sequēti. cū ỽ. ꝛ ℞ scdm ordinē noctur. sicut infra octa. cū hym. et psal. sicut extra octa. ān. vero sup Benedict⁹ sicut infra octa. Cū ad ꝑmā de sctā maria dr̄ ān Natiuitas. ꝑs. Deus in noīe ꝑs. Lauda. do. om. gen. ꝑs. Confitemini. Capłm. In oībus requiem. ℞ Aue maria. ỽ⁹. Sancta dei genitrix. Oracio Supplicacionē. Ad terciā et ad alias hor. oīa fiāt sicut extra oc. cū ān. cap. et orō de natiui. Ad cōple. de die oīa fiant sicut in fes. sctē trini. Ad matu. Inuita. Regē dn̄ȝ q̄ p crucis mysteriū redemit mūdū Ueīte adoremus. ꝑs. Uenite

Pange ligua glo- hym. riosi preliū certaminis: ꝛ super crucis tropheū dic triūphū nobilē: qualiť redēptor orbis īmolatus vicerit. De parētis ꝓthoplasti fraude facta ꝯdolēs: qn̄ pomi noxialis morte morsu corruit: ipse lignū tūc notauit dāna ligni vt solueret Hoc op⁹ nr̄e salut; ordo depoposcerat: multiformis proditoris ars vt artem falleret: et medelam ferret inde hostis vnde leserat. Quādo venit ergo sacri plenitudo temporis: missus ē ab arce patris natus orbis cōditor: atq̧ ventre virginali caro factus prodiit. Gloria et honor deo vsq̧quo altissimo: vna patri filioq̧ inclyto paraclyto: cui laus est et potestas per eterna secula. Amen. In. i noctur. ān. Adoram⁹ te xp̄e ꝛ bn̄dicim⁹ tibi qr p sctām crucem tuā redemisti mūdū. ꝑs. Dn̄e do. ān. Per signū crucis de īimicis nr̄is libera nos de⁹ noster. ꝑs. Dn̄e in ỽtute. ān. Nos aūt gl'iari oportet ī cruce dn̄i nr̄i iesu xp̄i. ꝑs. Dn̄i est ťra. ỽ. Hoc signū crucis erit in celo. ℞. Cum dn̄s. Lec. i.

Tempe illo postq̄ ꝯstātino augusto ꝯtra maxēciū tyrānū ꝑperāti ad bellū signū sctē crucis celit⁹ fuisset ostēsū: ꝛ ipo feliciť obtinēte triūphū ab helena mr̄e dicti ꝯstātini sctā crux fuissȝ īuēta regina cōpos voti effecta: ita salutare lignuȝ fecit secari p mediuȝ/ vt ꝛ crucē cōstātinopolī deferret ad filiū ꝛ crucē hierosolymis thecis argēteis cōderet et seruaret ī loco sapienti vsa ꝯsilio scȝ vt vbi fuerat mēbris dn̄icis aptata supplicio ibidē glorificata veneraretur a populo ℞ Dul

ce lignū dulces clauos dulce pōdus sustinuit. Que digna fuit portare preciū hui⁹ seculi V⁹. Hoc signum crucis erit in celo cum dn̄s ad iudicandum venerit. Que digna. Lectio. ii

Multorū itaq̄ tēporꝫ labēte curriculo cū erigēte mole peccaminū flagellari pmitteret dn̄s populū suū xp̄ianū per seuiciā paganorꝫ cosdroe q̄daꝫ prophanus et īpius regnū est adeptus psarū Qui cū ad sepulchrū dn̄i voluisset accedere/ territus fugit/ sed tn̄ ligni salutaris partē asportauit. Tu. R. Hoc signum crucis erit in celo cū dn̄s ad iudicādum venerit Tūc manifesta erūt abscōdita cordis nr̄i. V. Cum sederit fili⁹ hoīs in sede maiestatis sue et ceperit iudicare seculū p ignē Tūc. l. iii

Fecerat enī sibi turrim argenteā in qua interlucentib⁹ gēmis thronū extruxerat aureum/ qui filio suo tradito regno ī phano huiuscemodi residebat: et crucem dn̄icam q̄si collegā posuerat/ et se ab īcolis vt deū coli iubebat. R. Adoramus te xp̄e et benedicimus tibi Quia per crucē tuam redemisti mundū V⁹. Tuam crucem adoramus dn̄e tuam gloriosam recolimus passionem. Quia Gloria Quia.

In. ii. nocturno ān. Salua nos christe saluator p virtutem sancte crucis qui saluasti petrū in mari miserere nobis p̄s. Exaltabo. ān. Saluator mūdi salua nos qui per crucē et sanguinē redemisti nos auxiliare nobis te dep̄camur deus noster. p̄. Dēs gen. ān. Adoramus crucis signaculū p qd̄ salutis sūpsim⁹ sacramentū. p̄s. Jubilate. Medie lec. fiāt de marty. cū hoc. V. Exultēt (iusti. l. iiii

Tenuit decius cesar beatissimū papā corneliū cū vniuerso clero suo: quē p̄cepit centūcellas in exiliū deportari Quo facto multi xp̄iani ad eū veniebant vnacum beato ciprιano ep̄o Deci⁹ hoc audito: iussit eū capite puniri/ si sacrificare contēneret. R. Sancti tui domine. Le. v

Cūq̄ duceretur ad templuꝫ martis/ cerialis miles rogauit eum pro vxore sua q̄ q̄nq̄ annis iacuit paralytica. Ad quam vir dei ingressus fusa orone eam sanauit Quo viso ceteri milites credentes baptizati sunt Decius hoc audiens: iussit oēs capite puniri si sacrificare contēnerēt. Et decollati sunt vna cum beato cornelio promiscui sexus viginti et vnus cū ipso ꝛ vxore sua sub die octauo decimo

kalendarũ octobris. ℟. Uerbera carnificum. Lectio. vi. Cipzianus bis exulās ab exilio reuocatus: capite plecti iubetur Ductusq ad locum: lacernā et birrũ quibus indutus erat exuens posuit ad genua sua Tunicā suam diaconibus tradidit/ et spiculatori viginti aureos dari precepit Manuq propria oculos suos texit: et sic gladio percuss⁹ martyriũ consũmauit. ℟. O veneranda martyrũ. In. iii. noctur. ān. Tuam crucē adoramus dñe tuā gloriosam recolimus passionem miserere nostri qui passus es p nobis. ps. Notus in iudea. ān. Crux alma fulget per quā sal⁹ reddita ē mũdo/ crux vīcit/ crux regnat/ crux pellit omne crimen alla. ps. Cantate. i. ān. Crux fidelis inter omnes arbor vna nobilis nulla silua talem profert frõde flore germine dulce lignũ dulces clauos dulce pondus sustinens ps. Dñs regnauit exul. ℣. Adoram⁹ te. Tres vltime lect. de proprietate hystorie sine exposicione euāgelii legant. l. vii. Tempore illo eraclius fide catholicus arcem tenebat imperii Pergēs itaq filius cosdroe contra eraclium iuxta danubium cum suo consedit exercitu Tandem inspirante clemencia saluatoris vtrisq principib⁹ placuit vt ipsi singuli in medio põte fluminis dimicaturi confligerēt: et cui sors victoriā cõtulisset ipe sine dāno vtriusq exercit⁹ ipe rium vsurparet. ℟. Tuā crucē adoram⁹ dñe tuā gloriosā recolimus passionē Miserere nostri qui passus es p nobis ℣. Adoram⁹ te xpe et bñdicimus tibi qr p crucē tuā redemisti mũdũ. Miserere l. viii. Cũq predicta pactio vtriq parti placuisset: in pontis medio sunt congressi. Tandem fideli suo eraclio christus cõcessit de hoste triumphũ Tũc ipse cum suo exercitu regna q̄ cosdroe tenuerat circũquaq perlustrans: ad sedem ipsius peruenit/ eũq sedentē ī throno repperit Quem cũ credere in christum noluisset/ eracli⁹ interfecit: filiumq eius paruulum baptizari fecit: et lignum crucis quod impi⁹ abstulerat assumens: hierosolymam reportauit. Tu autem ℟. O crux gloriosa o crux adoranda o lignũ preciosum et admirabile signum Per qd̄ et diabolus ē victus/ et mũdus xpi sanguine redēpt⁹. ℣. Michi autē absit gl'iari nisi ī cruce dñi nr̄i iesu xpi. Per. Le. ix.

Cumq; p portã quã dñs itrauit qñ ad passionẽ venit ornamentis imperialib⁹ decorat⁹ equo sedens voluisset itrare: repente lapides porte descendentes clauserũt seiuicẽ: et factus ẽ paries vn⁹ Cũq; in altũ mirãtes respicerent: viderunt signũ crucis in celo flãmeo fulgore fulgẽtẽ. Tu. ℟. Per tuã crucẽ salua nos xpe redẽptor qui mortẽ nostram moriẽdo destruxisti. Et vitã resurgendo repasti. ℣. Miserere nobis iesu benigne q̃ pass⁹ es clemẽter p nobis. Et. Gloria. Et vitã. ℣. Dicite in nacionibus. ℟. Qr dñs regnauit a ligno. cũ alla. In lau. ã O Magnũ pietatis opus mors mortua tũc ẽ qñ in ligno mortua vita fuit. p. Dñs regnauit. ãn. Ecce crucẽ dñi fugite ptes aduerse: vicit leo de tribu iuda radix dauid alla. ps. Jubilate. ãn. O crux admirabilis euacuacio vulneris restitucio sanitatis ps. De⁹ deus me⁹. ãn. Super oĩa ligna cedrorũ tu sola excelsior in qua vita mundi pependit/ in qua xps triumphauit et mors mortẽ superauit in eternũ. ps. Benedicite. ãn. Crux bñdicta nitet dñs q̃ carne pepẽdit atq; cruore suo vulnera nostra lauit. psal. Laudate. Ca. Michi autem. Hy⁹. Crux fidelis inter oẽs arbor vna nobilis: nulla silua talẽ profert frõde flore germine: dulce lignum dulces clauos dulce pondus sustinet. Sola digna tu fuisti ferre preciũ seculi: atq; portũ preparare nauta mũdo naufrago: quẽ sacer cruor punxit fusus agni corpore Gloria et honor. ℣. Dĩs terra adoret. ã O crux benedicta q̃ in te pependit saluator mundi et ĩ te triũphauit rex angelorũ et dñs alla. psal. Benedict⁹. oro Deus qui vnigeniti filii tui. Mẽo. solenniter fiat de marty. cũ orone vt̃s ad veś Deinde de sancta maria fiat eciaz solẽnis memo. cũ vna aña de noctur. hysto. natiuitatis. vt̃s notaĩ scdm ordinẽ. Sed si dominica sit dr̃ ãn. sicut in die natiui. sup psal. Bñdictus sicut in dñica prenotaĩ Postea de dñica fiat solẽnis mẽo. et de trinita. cũ ĩ dñica hoc fes. contige. Et cãtetur tũc missa dñicalis ĩ capitulo vt oportet Ad primã ãn. O magnũ. psal De⁹ in noĩe. ãn. Gras. psal. Quicunq; vult. ℟. Jesu xpe cum alla. Ad. iii. ãn. Ecce crucem. psal. Legẽ pone Ca. Michi autem. ℟. Hoc signũ crucis erit ĩ celo cũ all. al ℣. Cuz

dñs ad iudicandũ venerit. ℣. Dicite in nacionib⁹. orõ De⁹ qui vnigeniti filii. Ad vi. ãn. O crux. p̃s. Defecit. Capl̃m.
VErbũ enĩ crucis peuntibus q̇dez stulticia est: his autẽ qui salui fiunt: id est nobis virtus dei est ℟. Dicite in nacionib⁹ allã al. ℣. Dr dñs regnauit a ligno allã al ℣. Adoramus te xp̃e. orõ Deus qui vnigeniti. Ad ix. ãn. Crux bñdicta. p̃s. Mirabilia. Cp̃m.
NOs autẽ p̃dicamus xp̃m crucifixũ: iudeis quidẽ scandalũ: gentib⁹ autẽ stulticiã: ipsis autẽ vocatis iudeis atq3 grecis xp̃m dei virtutẽ atq3 sapienciã. ℟. Adoramus te xp̃e et benedicim⁹ tibi. Allã allã. ℣. Quia p crucẽ. ℣. Oĩs terra. orõ. De⁹ qui vnige. filii tui. Ad scdas vesp̃. ãn. O magnũ. psal. feriales. cp̃. Michi autẽ. ℟. Per tuã crucẽ. hy⁹. Crux fidelis ĩter oẽs arbor. ℣⁹. Oĩs terra adoret te de⁹. ãn. O crux splẽdidior cũctis astris mũdo celebris hoĩbus multũ amabilis sanctior vniuersis que sola fuisti digna portare talentu3 mũdi dulce lignũ dulces clauos dulcia ferens põdera salua p̃sẽtẽ caterua in tuis hodie laudib⁹ congregatam sinc alla. p̃s. Magt. orõ. vts

Memo. de sctã maria solẽniter fiat cũ hac ãn Natiuitas tua. ℣. Sctã dei genitrix. orõ Supplicacionẽ seruor tuor Deinde fiat solennis memo. de sctõ nichomede marty. cũ hac ãn. Hic est vere martyr. ℣ Gloria et honore coronasti eũ dñe. ℟. Et cõstituisti Or
ADesto dñe pp̃lo tuo vt beati nichomedis martyris tui merita preclara suscipiẽs: ad impetrãdã mĩam tuã sẽp ei⁹ patrociniis adiuuemur. p. Cñ si dñica fuerit fiat memoria de sctõ nichomede sub silencio: cũ mẽo. dñicali. Ad cõpleto. oĩa fiãt sicut ĩ festo sctẽ trinitatis. Vespe. de sancta maria extra chor sub silencio dicant hoc mõ. Sup psal. hec sola aña. Dei genitrix. p̃s. Dixit dñs ⁊ ceti psal de sctã maria cp̃m Ego quasi vitis. ℟. Ad nutum. hy⁹. Aue maris stella. ℣. Sãcta dei gẽitrix. ãn. Natiuitas tua p̃s. Mgt. orõ. Supplicacionẽ seruor. Completo. sic extra chorum dicat sicut extra octa. cũ hac ãn. sup psal. Btã mater. ¶ In octa. natiuitatis btẽ marie ad matu. Inuitato. triplex. hym. ãn. p̃. ℣. ℟. et tota reliqua hysto. cantet sicut in dñica infra octa. prenotat. Lec. tñ hoc mõ dicunt

NOtandū autē q̄ Lec. i. ipsi ꝓgenitores xp̄i qui in genealogia ei⁹ ponunt. et annumerati sūt: nō sine grā di misterio ab euangelista as sumuntur: maxime cū aplūs dicat Oīa in figura contingebant illis. Lctō secunda.

SEd sicut humanā natiuitatem xp̄i precedebāt tēpore: ita quoq̄ testimoniū illi dabāt ex prefiguracione Nā nullus eoꝝ est qui nō nomine aut actu incarnacionez significet xp̄i: et ipsū esse demō stret qui in patriarchis prefiguratus: et in prophetis pro missus atq̄ in apl'is predicatus est. Tu autē. Lectio. iii.

IGitur abrahā interp̄tat̄ pater multarū gencium vel pater vidēs populū Quē significat hoc noīe nisi illuz de quo sibi ita promissum est In semine inquit tuo benedicentur oēs cognaciones terre Et esaias ait. Si posuerit pro peccato aīam suam videbit semen longeuum: et volūtas domini in manu eius dirigetur. Tu autem. Lec. iiii.

IDem eciā ait Tu inquit domine pater redēptor noster a seculo nomen tuum abrahaz nesciuit nos et israel ignorauit nos Quomō aut abraham actu significauerit xp̄m: testatur illud quod dn̄i precepto exiuit de terra sua et de cognacione sua: vt apud exteros locupletaretur et eēt in gentē magnam. Tu autē

HOc enim nunc. Lctō. v cernimus veraciter impletum: cū xp̄us relicta terra et cognacione iudeorū prepollet vt videmus in populis gēcium. Isaac quoq̄ qui interpretatur risus: vel gaudium significat illud de quo dixit ad pastores angelus. Annuncio vobis gaudium magnū: quod erit omni populo. Tu autem domine. Lectio sexta.

QUomodo vero acti-b⁹ suis ysaac significet xp̄m: longū est p totū enarrare cuz pene omnes actus eius quos scriptura narrat: cōueniant mysterio ad xp̄m vt illud est qđ mactandus ipse ad aram portauerat ligna: sicut xp̄s passionis sue tempore crucem proprio gestauit in corpore. Tu. Tres vltime lec. de expōne euangelii scdm lucaz vt s̄ in dn̄ica infra octa. legātur. ℣. Ora p nobis Ad lau. oēs añe dicūt. Post matu. fiat memoria de sctō nichomede marty. cū orōne vt s̄. Deinde de dn̄ica si octa. i dn̄ica cō tigerint Ad primā et ad oēs alias horas oīa fiant sicut in

fra octa. Et est notandum q illa sequencia videlz Letabundus dicet pro hym. in principali die nati. marie ad scdas ves tm : vt ibidem notatur.

Letabundus exultet fidelis chorus alla. Regez regu intacte pfudit thor9 res miranda Angelus cosilii natus est de virgine sol de stella Sol occasum nesciens stella semp rutilas semp clara Sicut sydus radiu profert vgo filiuz pari forma. Neqz syd9 radio neqz mater filio fit corrupta. Cedrus alta libani conformatur. ysopo valle nostra Verbu ens altissimi corporali passu est carne sup ta Esayas cecinit synagoga meminit: nuq tamen desinit esse ceca. Si non suis vatibus credat vel gentilib9 sibillinis versibus Hec predicta Infelix ppera Crede vel vetera Cur danaberis ges misera Que decet littera Natum considera Ipsu genuit puerpera. Amen. Scde vespe eru t de scto niniano epo maius dup et fes scti merini differt i primu die vacate et solen. meo. de oct. nati cu meo de mar. puati. ¶ Scti merini epi et cofes. qui i monasterio de pasleto magno honore veneratur. Oracio.

Deus q es natura misericors et affectuu moderator: pces peteciu benignus exaudi : vt interueniente bto merino potifice tuo peccator venia ipetrare valeam9 p do

Merinus epus di- Lco. i uina inspirate gra scto cogallo a paretib9 in pmeua etate i moasterio de bagour comittebat nutriend9 q illu no solumodo litterar perfectione erudiret sed ecia i omi moru sciecia huilitatis et castitatis ceterarqz virtutu diligeter iformaret : q documeta salutis eterne et quicqd ad aie salute ptinebat toto mentis desiderio tenaci memoria Crescenti (comedabat. l. ii. itaqz etate castra paterna res opuletas/ terraru possessiones/ et cetera mudana vana et transitoria reputas : iugum dni portare elegit ab ifancia et i monasterio de Bagour a scto cogallo abbate scte religionis habitu peciit: et suscepit Non multu post tepo ris vacate poratu eiusde monasterii p cogallu et cofratres suos i prioře licet inuit9 eligitur Cui9 officii regimie suscepto/ fres poci9 ex iteriori caritat amore q iracudie feruore arguebat/ et que foris castigabat itrisec9 diligebat. l. iii.

Quodam autē tempore vir magne sanctitatis fynianus malbilensis eps ad monasteriū bangorii: sctō cōgallo ab seti hospitādi grā veniebat: & a btō merino priore benigne susceptꝰ est. A q̊ potū lactis ꝓpter molliorē sui corpis qualitatē peciit. In monasterio vo nequaꝙ lac hēbat. Sz cellerariꝰ iussu bti merini ī cellariū ītrās vas lacte optimo repletū nutu eiusdē delatū inuenit et btō fyniano presētauit. Deinde oībus per ordinem discūbentibus benigne distribuit. Tu aūt. Lectio. iiii

Postmodū merinus ad castrū cuiusdā ybernie regis: fi dei catholice confirmandi causa accessit. Ubi eo tpe dicti regis vxor pregnans & partui vicina angustiis et dolorib9 fatigata diuersis. Audiēte rege dicti merini aduētū castrū suū illū ītrare nō ꝑmisit: nec aliquē honorē merino tribuit sz penitꝰ ipsū cōtēpsit: quo ꝑcepto btūs merinꝰ deū rogauit vt rex ille maledictus pressuras & angustias vxoris sue pariētis pateretur. Quas vt dñs rogauit mox passꝰ est ita ꝙ tribꝰ diebꝰ & totidē noctibus corā oībꝰ regni sui hoībus clamitare non cessauit. Uidēs aūt rex se a deo ignominiose confusū nec aliquod remediū sibi esse ꝓfuturū: ad habitaculū scti merini ꝓrexit et oīa ante petita sibi libētissime ꝯcessit. Tūc sctūs merinꝰ suis sctis precibꝰ regē a pressuris oīo liberauit. Tu. Lcō. v.

Quodā tpe beatꝰ merinus vltra tēpus solituz morā in suo tugurio faciens: frater q̊dā qui ministrabat ei ad illū visitādū perrexit: qui dū ad tuguriolū suū accessit/ statim stupefactꝰ stetit. Uidit enī per rimas & foramīa fulgorē celitꝰ emissū. Sctūs vo merinꝰ ea nocte ad fratres suos in ecclesia psallentes more solito nō accessit. Sed cū diuinitus agnouisset fratrē suū tot mirāda vidisse miracula: mane seorsū illū assūpsit et dixit ei vt ea q̄ nocte elapsa viderat: nemini in vita sua indicaret: & ne interī ad tuguriolū suū appropīquare p̄sumeret. l. vi

Alia itidem die fratribꝰ scti merini iuxta vallē colpdasch operātibꝰ: vnꝰ eoꝝ labore et siti supra modum grauatus. Cōcidēs in terrā ipsū exaltauit: & a meridie vsq̧ ad nonā iacuit exanimis. Sctūs autē merinꝰ vehemētissime fratri suo cōdolēs eo ꝙ tā subitanea & imata morte moreret. Orauit ad dñm: atq̧ ꝯtinuo

defunctus suis sctis pcib9 presti ne vite fuit restitutus et tandē plenus miraculis & sctitate apd pastay obdormiuit ī dño In cui9 honore dicta ecclesia deo dedicata est. Cetera oia de cōi vnius cōfes. et pōti. cū expositione euangelii eiusdem

¶ In festo sctī pris nri niniani epi & cfes. in pmis ves ān

O Uans agat hec cōcio niniani solēnia trine vocis tripudio laudū sonat obsequia vt mens lingua & actio pari cōcordēt glia placebit sic laudacio deo reddēti premia ps. Laud pue. ān. Ille pictorū tenebras fugat dās vite monita mūdi cōtēpnēs blādicias dux plebis ad celestia. ps. Laud dñm oēs gētes. ān. Uita pcessit ppłm sic sctitate preuia nūc haurit ī te poculū dux cū ductis in patria. ps. Lauda aia. ān. Tāto patrono plaudere iure debes albania/ secura salua sistere dum vitas vite deuia. ps. Laudate dñm qm bo. ān. Ad celos migrās hodie locād9 in deliciis ad mores fac quotidie migrare nos a viciis. ps. Lauda hierusalē. Capm. vnius cfes. R. Quod cābuca vir dei circueat taur9 custos armētū vigilat qui latronis dū vētrē pforat infelicē vltor exanimat.

Mor cadauer sctūs viuificat saulū sternēs paulū resuscitat. V9. Insigne gerit signū certaminis pes saxo iūgit bouis et hoīs. Mor. Glia. Hy9.

X pe quirex es gle: caput sctōy oium: tu niniano gracie: tue dedisti premium.
Ortus regalis semine: clare puer est īdolis: vir vitatis lumine: dat vitā pastor incolis.
Uictis iūctis britonib9: turmis duarū gēciū: mercat ī celestibus: regionem viuencium
Regē percussit vlcio: vir belial qui fuerat: sanatur et deuocio: pia mitem reddiderat.
A mortis soluit vīculo: quē taur9 pforauerat: a mortis & piculo: vir vndis raptū liberat
Egris se reddit habilē: multos curās miraculis: deū sibi placabilē: beatis vidēs oclis
Presta xpe victoriā: nobis deuictis hostibus: niniani mēoriā: vitā cōfer agētib9. Amē.
V9. Amauit eū. ān. Stirps regalis que vita floruit prolē profert regē quē decuit patrū pater patronū genuit niniamū quo mūdus claruit hic vt sydus signis emicuit dū britā nos fidē pdocuit. p. Mgt. or

D Eus qui hodiernam diem beati niniani cōfessoris tui atq; pontificis festiuitate honorabilem nobis

dedicasti: concede propicius vt cuius erudicione veritatis tue luce perfūdimur eius intercessione celestis vite gaudia consequamur. Per dñm. Mēo. de oc. nati. b. marie solēniter et de martyrib9 eufamia cū sociis suis ꝑuatim or

Presta quesumus domine precibus nostris cuz exultacione prouentū vt quorum diem passionis ānua deuocione recolimus eciam fidei cōstāciā subsequamur. p. Ad mat. Inui. Xp̄s laudet niniano laus iubiletur. p̄s. Uenite. Hymn9. Xp̄e qui rex. In primo nocturno ātipho. Ninianus teneris annis constitutus inhiabat superis moribus imbutus. p̄s. Beat9 vir ān. Romam petens dogmatis causa visitauit sed vite pro meritis presul remeauit. p̄s. Quare fremue. ān. Fact9 hic britonibus fidei legatus pfidos sollicit9 reprimit conat9 p. Dñe qd. v. Amauit. l. i

Gloriosā sctīssimi niniani vitā dīna nobis cmēdet autoritas q̄ sctm̄ patriarchā abrahā patrē multarū gēciū et fidei principē ante tē pora secularia predestinatū: tali primū probat instituisse oraculo. Egredere de terra et de cognacione tua et de domo patris tui et vade in terrā quā mōstrauero tibi et faciā te crescere in gētē magnā R. Ninianus nobilis clare puer īdolis sacris īardescit Ut sic ꝓsit patrie se presētat curie qua presul recessit. v9. Et cōiectu spūs ei9 mētis habitus martino clarescit. Ut.

Beatissim9 ninianus (lc. ii. relicta prima domoqꝫ patris didicit ī terra aliena qd post doceret in ꝓpria constitutus a dño sup gētes et regna euellere et destruere plātare et edificare. Hui9 btīssimi viri et cōuersatōnis ei9 sacra primordia et sctītatis insignia dignitatē officii et fructū ministerii finē optimū et laboris premiū venerabilis beda in ecclesiastica hystoria genti sue paucissimis cōmēdās verbis ita de eo scribit. R. Pastor redit fit plaus9 oīum plebs obedit fugit demoniū reseratur fides credenciū. Cedit error crescit miraculū. v. Gēs sedu cta suggestu demonum per hūc sctm̄ credit ī dñm. Cedit.

Anno ab incarnaciōe (l. iii dñi quīgētesimo sexagesimo quīto quo tp̄e gubernaculū romani īpii post iustinianū iustin9 minor accepit venit de ybernia pbr̄ et abbas habitu et vita monachi insignis/ no

mine coluba britannia predicaturus verbu dei puinciis septetrionaliu pictor : hoc est eis que arduis atqz horretib9 mociuz iugis ab australibus eor sut regionib9 sequestrate R. Rex neqz monita cotepnes presulis luit obprobria dolore capitis. Sed que obdurerat cecitas luminis firmu reddiderat i fide numinis V. Fit morbi duplicis duplex curacio cordis et corpis illuminacio. Sed. In. ii. noc. an Tactu viri iusticie visu : priuatur oculi regis fastu supbie molesti scto psuli. ps. Cu inuocare. an. Presul placat9 venia lume amissum reddidit rex duct9 penitecia xpo renatus credidit. ps. Verba mea. an. Crime mris pandit ex infatis ore du cofusio soluitur insons corruptore. ps. Dne dns nr. V9. Iustu. L. iiii.

Namqz ipsi australes picti qui inter eosde motes habet sedes multo ate tpe relicto errore ydolatrie fide veritatis acceperant predicante eis verbu dei niniano epo reuerendissimo et sactissimo viro de nacione britonu : qui erat rome regulariter fide et misterio veritatis edoctus. R. Per incastu grauidata mater tadem coartata partus patre prodere senen cepit accusare sic se credes excusare de comisso scelere. Res stupeda cotra more pandit infas genitore. V. Ex infatis lactetis pectore vox virilis sonat cu robore patrem prodit victu facinore Res stupenda. Lectio quita.

Cui9 sede epatus scti martini epi nomie et ecclesia insignem vbi ipse eciam corpore vnacum pluribus sanctis requiescit qui locus a vulgo vocatur ad candidam causam eoqz ibi ecclesiam de lapide insolito britonibus more fecerit. R. Sedens sanctus in refectorio et confratres pasces miraculo ortolanum vocat continuo olus ferri iubens ex ortulo. Herbam profert cum seminario iam tunc satam dans grates domino. V. Ad preceptum niniani mens stupescit ortolani sciens tamen nichil vani voto sancti succedere ipso die seminatum profert terra fructum gratu iubente pontifice. Herbam profert cum seminario iam tunc satam. Lectio sexta.

Tanti itaqz viri fideli testimonio didiscimus viri hui9 principia qui eu de gente britonum oriundus regulis fidei in sancta romana ecclesia instructu didiscim9 et officiu

qui eū epm et verbi dei p̄dica torem fuisse cōmendat Didi scimus et fructū laboris qui australes pictos ei9 īdustria ab ydolatria ad verā fidem probat esse conuersos. Didi- scimus et finē qui eū in sancti martini ecclīa vnacū pluri- bus sanctis requiescere prote statur q̄ in presens in honore eiusdē dedicatur. R. Ducem furū taurus aggredit cornu bruti brutalis cedit rupto vē tre vita discutitur Rursum viuus ac san9 reddit. V. Di- scursu deuio volant latrun- culi in municipio striguntur baculi. Rursū. Glīa. Rursū. In iii. noctur. āan. Patrē lin quit paruul9 verber timore quē reduxit baculus vorticis ab ore. ps. Dñe quis ha. ā. Li gnū florens aridum cunctis stat in signū/ fons erūpēs fa mulū probat deo dignū. psal Dñe in vir. ān. Niniano sin- gula parent elementa/ ignis aer/ arida/ pōtus/ & fluenta. ps. Dñi est terra. V. Iust9 vt. Euangeliū. Hō quidē pegre Etc. Omel. vene. bede pbri de vita & miraclis scī niniani Verbū qd ipe breuiter l. vii prout historie sue tenor postu- lare videbat tantū tetigisse videtur nobis liber de vita et miraculis eius barbarice scriptus lacius exequendū p ponit Qui quidē liber a testi monii illi9 fūdamento nusq̄ deuians modū tantū quo ta lia inicia arripuit quo talez fructum promeruit quo tam laudabilē finē obtinuit hi- storico more conscribit. Rm Uirgam timens reus disci- pulus fugam subiit adolescē tulus Clam defertur magi- stri baculus/ quo saluat nau clerus tremulus. V9. Multi foraminū patescūt adit9 in- cursus fluminū sistit diuini- tus Clam. Lectio octaua.

Insula igitur que quondaz a bruto vt dr britānie nomē accepit: in ipsius nois gente haud ignobili familia beat9 ninianus extitit oriūdus: in ea vt in regione que in occidu is ipsius insule partibus: vbi occeanus quasi brachiū por- rigens Rex vtraq3 parte q̄si duos angulos faciens: scoto rum nunc et anglorū regna diuidit: cōstituta vsq3 ad no uissima scotorū tempora pro priū habuisse regem: nō solū historiarū fide: sed quorūdā memoria cōprobatur. R. Cū collega vir proficiscitur sic psallēdi locus eligit/ atra nu be dumus obducitur/ ymber de qua fusus emittitur Su- pra sanctū vnda restringitur

curua nube cū circūcingitur v⁹. ymbris stillam prohibet nubes camerata ne vestis vel littera scti ī sit rigata. Supra Vr̄ ei⁹ rex fuit fidei ta (s. ir lisq; meriti vt tali ple dign⁹ haberetur per quē ea que gentis sue fidei deerant supplerē tur: et alterius gentis nacio que fidei sacramenta nō nouerat: sacre religionis imbueretur misteriis. Hic in ipsa infancia: sacrosācti baptismatis vnda renat⁹: vestē nupcialem quā candidat⁹ suscepit: immaculatam cōseruans victor viciorū christi eam conspectibus presentauit/ ac spiritum sanctū quē primū habuit mundatorez sanctissimi moribus sui sacri pectoris habere meruit illustratorē Ipsius nāq; magisterio/ qd contrariū religioni/ quod castitati aduersū: quod bonis moribus contrariū/ qd legibus veritatis dissonū: adhuc puer Sed nō sēsu puerili exhorruit Quod vero legis erat/ quod gracie/ qd honestat̄/ qd vtile proximo/ qd gratū deo/ senili iam mente excolere nō cessauit. R. Infans inuisus nascit̄/ effigies horribilis/ vultus dorso transumit̄/ mōstrū forme mirabilis: Man⁹ pedes et brachia cūctis priuant̄ vsibus/ xp̄i fulgēt magnalia mēbris in trāsuersalibus sospes regreditur. v. Ad niniani tumulū tetrū munus adducit̄ ī summi laudis titulū/ sanat⁹ restituit̄ Man⁹ Gloria. Ma.

Sospitati ninia Prosa. ni dat egris orō. Tumor cedit ydropicis ⁊ lepre cōtagio. Reddat̄ vita functis et mutis locucio. Cecis vis⁹/ claudis gressus/ et surdis audicio. Gaudēt portu naufragati et sterilis filio Liberant̄ carcerati dementes demonio Fugit thisis gutta febris epilensis passio. Aridorū membra suo redduntur officio. O q̄ probat sanctū dei furū liberacio. Oculorūq; membrorū noua restitucio Ergo laudes niniano nostra psallet cōcio Nāq; corde poscunt illuz loto prius vicio. Sospes regreditur. v. Ora p nobis beate niniane. In laudibus aña.

Collaudemus omnium summū creatorem suuz qui mirificat signis confessorē. p̄. Dn̄s regna. ān. Ad sācti reliquias siciens virtutē mōstrū deo gr̄as recepit salutē. p̄ Jubilate. ān. Hinc pro luce p dita pulsante puella leta luce reddita redit iam nouella. p̄. Deus de⁹. ān. Morphea mortifera que corpus obsessit nō

linquens vestigia corpori re cessit. ps. Benedicite. an. Niniani meritis morbidi curã tur ceci vident: audiũt surdi: muti fantur. ps. Laud. hy9.

Adest dies leticie: niniani põtificis: q stolã sũp sit glie: choris scept9 ãgelicis

Plaude turba fidelium: patris colens solempnia: eius laudans preconium: qui suis dat presidia

In paradiso ecclesie: ꝯstutũ ex dulcedĩe: spiramẽ dat aromatum: ninianus celestium.

Hic ninianus sumit: calcata luctu seculi: celũ victor ingreditur: cũ turmis multi populi

Iesu rector luctãciũ: tua nos rege grã: supplãtãdo demoniũ: mundum carnẽ iusticia.

an. Ora christe victoriam o q̃ pia pura patris almi cura circa simplices nulli nam in vanũ poscũt ninianũ quãuis cõplices culpe sint et rei dum in arce spei constãt supplices hic corde cõtritos soluit compeditos frãgens compedes. ps. Bñdict9. or. vts. Memoria de martyrib9. Ad vs. an. Collaudemus oĩum pi. feri. Capm vnius cõfessoris. vts R. Nos qui sum9 inuoluti viciorũ finibus dementes et imbuti delictorum sordibus Niniane te rogam9 faue supplicantibus: vt celorum rex placatus a te fusis precibus nos mundatos a peccatis iũgat celi ciuib9. V9. Nobis sis patronus pius pastor bonus memor miseris qui te colunt corde purgatos a sorde redde

Plaudat (supis Ni hy9

Plaudat turba fidelium nouis ꝓductis canticis: ꝓmat laudis p̃coniũ niniani põtificis

Cuius doctrina et monitis gẽs gradit feliciter: error ab illicitis cõuersa ẽ salubriter:

Virga vet9 mosayca ꝛ baculus ãtistitis: signa cõformãt celica niniani pro meritis.

Virga mare diuidit ducatũ prebens pplo: vnda maris reflectit nauẽ regente baculo

Aqua fluxit de lapide hebreum potans populum: exiuit fons a cuspide baculi mittens riuulum

Virga legalis arida frõdes flores ꝓduxerat: tali virtute valida bacul9 arẽs creuerat

Ymber inuasit codicem dũ mẽs vacaret ocio: inũdãs sũs pẽdit laticẽ labẽs mẽtis orõ

In mũdo laude egregia florebat mirabilibus: nunc est in celi curia viuens cum sanctis omnibus.

Laus trino et vni domino sit qui est sine termino: qui niniani precibus iungat celi ci-

uibus. Amen. ℣. Iust⁹ germina. ān. Pastoꝛ pasce gregem superum pete pꝛo grege regem grat⁹ reddatur et oui li restituatur lumine persun de famulos virtutis habunde lucifer eterne lucis niniane supne. ps. Magnificat. ℞c Notandū est ꝙ si aliquod festum. ix. lect. in aliqua feria quatuoꝛ tempoꝝ septembꝛis acciderit totū seruicium fiat de festo cum missa eiusdem festi. ix. lecti. ad pꝛincipale altare. Si vero aliquod festum triū lec. in aliqua feria pꝛedicta quatuoꝛ tempoꝝ septembꝛis acciderit: fiant matuti. de festo cū noctur. et missa de ieiunio: cū memo. de festo ad missam de ieiunio: nisi hystoria. Peto domine. per ebdom̄ cantanda sit: tunc enim non dicantur de sancto. iii. lectio. sed de feria matuti. fiant vt percantetur hystoꝛia: ⁊ festū trium lectionum omnino pꝛetermittatur. ℞c ¶ Sācti lamberti epyscopi ⁊ martyr. Oro

Sancti lamberti martyꝛis tui atqꝫ pontificis domine quesumus nos tibi commendet oꝛacio: et sicut hunc diem eius gloꝛiosa decoꝛat passio: ita nos ipsi⁹ sēper muniamur suffragio. Per dominum nostrum iesū

Ad matu. iii. lec. Lectio pᷓma

Gloꝛiosus vir dei lambertus sumpto epyscopatu: in timoꝛe dn̄i perfectus erat: et quotidie in omnibus operibus bonis augebatur. Cum igitur pꝛo custodia gregis sui multa supplicia tolerasset: insurrexerunt contra eum duo pessimi viri: et secularī potencia tumētes: res sue ecclesie iniuste inuaserūt Tu autem. Lectio secunda.

Cumqꝫ eoꝝ insolenciā nullus sedare posset: amici pontificis ira repleti ignoꝛante viro dei: eosdem crudeliter interfecerūt. Erat autem eis quidā cōsāguineus noīe dodo: opib⁹ plenus ac superbia tumidus: q̇ necē pꝛedictoꝝ in ipso sancto dei vlcisci animū apposuit. Tu autem. lc. iii.

Hic igitur collecta multitudine armatoꝛū: dum vir sanctus in quadam dyocesis sue sede moꝛaretur: et matutinale officium noctu cum fratribus persoluisset affuit armatus: qui clausas foꝛes confrīgēs super sāctū virū vbi oꝛabat irruit. Sanctus igitur lambertus letali mox ictu iaculatus: beatis meritis ditatum celo reddidit spiritum. Cetera omnia de communi vnius martyꝛis et pōtificis.

¶ Scti mathei apli et euāgeliste duplex festū. Ad. i. vš. ān Placētes deo facti dilecti/ qm̄ gr̄a et misericordia est ī sctōs eius/ & respect⁹ ī electos illi⁹. Psa. feriales. Capitulum.

Similitudo vult⁹ quatuor aīaliū facies hoīs et facies leonis a dextris ipsor quatuor: facies aūt bouis a sinistris ipor quatuor/ et facies aquile desuper ipsorum quatuor. R. Quatuor animalia. Hymnus.

Mathee sancte bino pollēs munere: sedulis xp̄m interpella q̄stib⁹: vt nos ī mūdi gubernet turbinibus: ne post eternus sorbeat interit⁹ v Annue xp̄e v. In oēm terrā. ān. Ecce ego iohānes vidi hostiū apertū ī celo: & ecce sedes posita erat ī eo: & ī medio sedis & ī circuitu ei⁹ quatuor animalia plena oculis ante et retro: et dabant gloriam & honorem et benedictionē sedenti super thronū viuēti in secula sclor. ps. Magt. Orō.

Da nobis quesum⁹ omnipotens deus: vt beati mathei apostoli tui et euāgeliste quam preuenimus beata solennitas: et deuocionē nobis augeat et salutē. p do. Memoria fiat priuatim de sācto laudo ep̄o et cōfes. Orō.

Presta q̄s op̄s de⁹: vt q̄ b̄ti laudi cōfessoris tui atq pōtificis solēnitatē agimus/ ei⁹ īntercessiōe eternā beatitudinē cōsequamur. Per. Ad vspl. oīa fiāt sicut in festo sctē trini: Ad matu. Inuita. Regē euāgelistar dn̄m. Venite adorem⁹. ps. Venite. hy⁹ Mathee sācte. v. Annue xp̄e In primo nocturno ātipho. Cōuocatis ies⁹ duodecī aplis misit illos p̄dicare regnū dei egressi aūt euāgelizabāt & curabāt vbiq. ps. Celi enar. ān Mittēs dn̄s & alios ad p̄dicādū: dicebat illis: messis q̇dem multa: oparii aūt pauci. ps. Benedicam. ān. Jesu xp̄i domini gracia credentibus populis: doctores et euangeliste sūt in mysteriū fidei missi. ps Eructauit. v⁹. In oēm terrā exiuit sonus eorū. Lcō p̄ma.

Erāt duo magi zaroes et arpharat ī ethiopia: qui se deos esse dicebāt: & credebat eis rex eglippus cum oī populo suo: vt ex lōginquis regionib⁹ ethiopie venirēt & adorarent eos. Faciebāt enī gress⁹ subito hominū figi & īmobiles stare q̄diu voluisset Visus hominū & audit⁹ a suo officio refrenabāt. Imperabant serpentibus vt percuterent: et ipsi incantando cura

bãt. R. In visione dei vidi: et ecce ventus turbinis veniebat ab aquilone: nubesqꝫ magna: ⁊ ignis inuoluens splẽdorqꝫ in circuitu ei9. Et ex medio eoꝝ similitudo quatuor aĩaliũ: ⁊ aspectus homĩs erat in eis. V9. De medio autem eius quasi species electri: hoc est de medio ignis. Et. Lcõ. ii

Curã ergo deus hominum gerens/ cõtra hos magos misit dñs beatũ matheũ apostolum: qui eoꝝ prestigia cepit detegere. Dẽs enĩ quos illi ligebãt: hic in nomine iesu xp̃i soluebat. Quos illi ledebant iste curabat: infirmos sanabat: demonesqꝫ fugabat. Et nõ solũ eos curabat/ quos illi ledebãt: sed et omẽs qui ad eũ ferebanẽ ab infirmitatib9 diuersis/ atqꝫ a demonib9 obsessos. Suscepit aũt illum in domũ suam eunuchus ille a philippo dyacono baptizat9 R Quatuor facies vni erãt: et quatuor penne vni: pedes eorũ pedes recti/ plãta pedis eorũ vt planta vituli. Et scintille quasi aspectus eris candentis. V9 Sub pẽnis eorum manus hominis in quatuor partibus. Et scintille. lc. iii.

In diebus illis: Mortu9 est fili9 regis eglippi: quẽ cũ magi suscitare nõ possẽt vocat9 est apostolus. Ingressusqꝫ ad defũctũ: expandit man9 suas ad celũ: inuocato xp̃i nomĩe: apprehendensqꝫ manũ defũcti: eum suscitauit. Quod vidẽs rex: credens in dñm baptizatus est cum vxore sua et filia ephigenia: que virginitatem suã deo dedicauit. Tu aũt. R. Similitudo vultus animalium facies hominis ⁊ facies leonis a dextris ipsoꝝ quatuor: facies vero vituli a sinistris ipsorum quatuor/ facies autem aquile desuper ipsorum quatuor. Et facies ⁊ penne extente desuper erant. V9 Due penne singulorũ iungebantur/ ⁊ due tegebant corpora eorum. Et facies. Gloria patri. Et facies In scdo nocturno. ãn. Sapienciã domini euãgelii eruperũt abyssi et ãnunciãtes fecundati voce celesti mundo intonant. ps. Omnes gentes. ãn. Labia eorum salutarem disseminauerunt sapienciam: opus sanctum: dignum benedictione plenum fecerunt ministeriũ sibi traditum deuote impleuerunt. ps. Exaudi deus deprecacionem. ãn. Elegit eos ex omni carne: et dedit illis precepta et legem vite ⁊ discipline. ps Exaudi deus oracionem. v. Constitues eos. l. iiii

Baptisato igitur omni populo: construxit rex ecclesiam: in qua sedit beatus matheus annis viginti trib9 Ordinauitqꝫ episcopos et p̄sbyteros/ et ceteros sacri ordinis ministros. Mortuo vero rege regnauit hyrtacus ꝓ eo/ qui cepit agere cum apostolo vt ephigeniam suo copularet coniugio. Cui aplus. Jube ĩquit conuenire eam cum populo/ et audies quanta bona loquar de bono cõiugio/ qm̄ satis deo accepta sunt coniugia sancta. R. Facies et pennas per quatuor partes habebant Incedentes non reuertebãtur/ sed vnũquodqꝫ ibat ante faciẽ suã. v9. Pedes eorum pedes recti/ planta pedis eorum vt planta vituli. Incedẽ. l. v

Congregato igitur populo simul cum ephigenia/ cum apostol9 multa de bono coniugio diceret adiecit. Si regis sponsam regis seruus vsurpare voluerit/ viuus tradatur incendiis Cu ergo rex ephigeniã xp̄o dedicatam: et regis celestis sponsam: quõ tibi poter copulare matrimonio? Cu. R. Similitudo aspectus animaliuꝫ vt carbonum ignis ardẽciuꝫ et velut aspectus lampadarũ Ubi erat spiritus impetus illuc gradiebãt nec reuertebãtur cũ ambularẽt. v. Et vnũ quodqꝫ eorum ibat ante faciem suam. Ubi. Lectio vi.

Irat9 hyrtac9 hoc audiens abcessit. Cũqꝫ celebrata ab apostolo missa vnusqꝫqꝫ ad propria remeasset: apostolus iuxta altare remansit: vt vbi fuerat corpus dñi ab eo confectũ: ibi cõsũmaret martyriũ. Miss9 est igitur ab hyrtaco spiculator: q̇ aplm expãsis manib9 orantẽ ictu gladii a tergo punxit: et sic martyrem fecit Quo audito discipuli beati apli martyriũ eius cũ gaudio celebrarũt: et pax famule xp̄i ephigenie: ⁊ vniuerse ecclesie hyrtaco mortuo confirmata est Cu. R. Quatuor aĩalia ibant ⁊ reuertebãtur in similitudinẽ fulguris chorusc ãtis: et erat in medio splendor ignis: et de igne fulgur egrediẽs. v. Erat autem quasi visio discurrens in medio quatuor aĩaliũ. Splẽdor Gloria. Splẽdor. In. iii. noc ãn. Electi sũt in xp̄o ante mũdi cõstitucionẽ: vt essent sãcti et ĩmaculati in conspectu dei in charitate. p̄. Cõfitebimur. ãn. Sapienciam eorũ narrabũt oẽs ppl̄i: et laudẽ eorum ꝓnũciat oĩs ecclesia scõrum. psal. Dñs regnauit exul. ãn. Spi-

ritu intelligẽcie repleuit eos
dñs: et ipsi tanq̃ hymbres mi
serunt eloquia sapiencie sue.
ps. Dñs regnauit irat. v. Ni
mis honorati. Scdm mat.
IN illo tpe Cum (ix. ca.
trãsiret ies9 vidit hoiez
sedentem ĩ theloneo matheũ
noie: et ait illi: sequere me. Et
rel. Dme. vene. bede ps. L. vii
VIdit saluator hoiem
nõ tã corporeo ĩtuitu
q̃ interne miseracionis aspe-
ctibus Et misertus est ei9: q̇
humanis tm̃ studiis dedit9:
et tẽporalib9 lucris inhians:
necdũ euangelico noie dign9
extiterat. Tu. R. Cũ aspice-
rẽ aĩalia: apparuit rota vna
iuxta ea quatuor habens fa-
cies Et vna similitudo ipar
quatuor. v. Aspect9 rotar et
opus earũ quasi visio maris
Et vna. Lectio viii.
QUod ob id vtiq̧ super
na puidencia fieri disposuit/
vt nullũ enormitas aut nu-
merositas suor scelerũ a spe-
randa venia reuocaret: cum
hũc tãtis mũdi nexib9 absolu
tũ: tã celeste factũ cõspiceret:
vt cõicato cũ ãgelicis spiriti
bus vocabulo euãgelista no-
minaret matheũ inq̃t nomie
R. Statura erat rotar et al
titudo horribilis/ totũq̧ cor
p9 plenũ erat ocl'is et aspect9
earũ et opa q̃si si sit rota ĩ me
dio rote. v. Per q̃tuor partes
ibãt/ et nõ reuertebant cũ am
bularent. Et aspectus. Le. ix.
MAtheus hebraice/ lati-
ne dicitur donat9. Qd
pfecto nomẽ illi apte ꝯgruit
qui tm̃ supne grẽ mun9 acce-
pit Uocabat et leui/ qd inter
pretat addit9 siue assumpt9.
Qr p electionẽ assumpt9 est
a dño/ et addit9 est ad numer
grad9 aplici Uidit ergo dñs
publicanũ/ et miserãdo ait il
li Sequere me. Seq̃re autem
dixit/ non taz incessu pedũ q̃
execucione mor Et surgẽs se
cut9 ẽ eũ. R. Cũ ambularẽt
aĩalia/ ambulabãt et rote iux
ta ea Quocũq̧ ibat spũs Il
luc pariter et rote eleuabant
sequẽtes eũ. v9. Cũ eleuarẽt
aĩalia de terra/ eleuabãt et ro
te iuxta ea. Quo. Glia. Illuc
v. Dedisti hẽditatẽ In lau. ã.
DIlecti deo et homini-
bus sancti euangeliste
qui ordinauerũt tẽpora xpi
bono odore vsq̧ ad consum
macionem vite. ps. Dñs re-
gna. ãn. Dederunt in celebra
cione oper sãcti dec9/ ideo me
moria eor est ĩ bñdictione in
seculum seculi. psal. Jubila-
te. Antipho. Ex omni carne
laudauerũt nomẽ sãctũ dñi
vt amplificarẽt nomẽ san-

ctitatis. ps. De⁹ de⁹ me⁹. an. Impleuit eos dn̄s spiritu sapiencie et intellect⁹: et iocunditatē et exultacionē thesaurisauit sup eos. ps. Bn̄dicite. an. Datū est opus eoꝝ in ueritate: ideo ī terra sua duplicia possidebunt et leticia sempiterna erit eis ī xp̄o. ps. Laudate. cpm Similitudo. hym. Exultet celū. v. Annūciauerunt opera dei. an. In medio et in circuitu sedis dei q̄tuoꝛ aīalia senas alas habēcia: oculis vndiq̄ plena: nō cessant nocte ac die dicere: sanct⁹ sanctus sanctus dn̄s de⁹ oīpotēs qui erat: et qui est: et qui venturus est ps. Benedict⁹. Oro

Beati mathei apostoli tui et euangeliste dn̄e p̄cib⁹ adiuuemur: vt quod possibilitas nostra non obtinet: eius nobis intercessione donetur Per dn̄z. Memo. de sc̄o laudo cp̄o et confessoꝛe p̄uatim. oro vts̄ Ad p̄maz an. Dilecti. ps. Deus in nomine. ā Gracias. ps. Quicūq̄ vult Ad terciam an. Dederunt. p. Legem pone. capl'm. Similitudo. R. et v̄ de cōi apl'oꝝ ad oēs hoꝛas dicūtur Ad vi. an. Ex omni ps. Defecit Cp̄z

Similitudo vultus aīalium: et aspectus eoꝝ quasi carbonū ignis ardencium: et quasi aspectus lampadarum Ad ix. an. Datum ps. Mirabilia Capl'm

Hec erat visio discurrēs in medio aīalium splendoꝛ ignis: et de igne fulgur egrediens: et animalia ibant et reuertebantur in similitudinez fulgoꝛis choꝛuscantis Ad vs̄ an Iurauit dn̄s ps. Dixit dominus Et alie an̄e cum suis psalmis de cōmuni apostolorum cp̄. Similitudo R. Cuz ambularent hym. Exultet celum v. Annunciauerunt an. Sapienciā antiquoꝝ exquisierunt sancti euangeliste: et pꝛophetaruz dictis narracionem suam confirmauerunt ps. Magnificat oro Btī mathei Memoꝛia solennis fiat de sancto mauricio socioꝛūq̄ eius martyꝛū et festum sancti lolani differtur Oꝛacio

Annue q̄s omnipotens deus: vt nos sanctoꝝ martyꝛum tuoꝛum mauricii exuperii: candidi: victoꝛis: vitalis: innocencii: ac socioruz eoꝛūdem letificet festiua solēnitas: vt quoꝝ suffragiis nitimur nataliciis gloꝛiemur. Per ¶ Sancti mauricii socioꝛūq̄ eius martyꝛū ix. lec. Oro vts̄ Ad matuti. Lctō. i.

Diocleciamus quondā romane reipublice pꝛi

ceps: cū marimiano collega imperiū tenuit: qui eūdē marimianū in galliā ꝑsequi xp̄ianos destinauit. Cui⁹ in adiutoriū legionē thebeorꝫ ire p̄cepit Que legio ser milia ser centos seraginta et ser viros validos et armis instructos habebat: qui oēs xp̄iani erāt

Marimianus autē (lc. ii. octodorū venit: ibiqꝫ idolis sacrificaturus: iussit omnē exercitum suū ad sacrificia cōuenire. Quod cum ad noticiā thebee legionis puenisset: octodorū p̄reteriēs ad locum cui agaunū nomē est: celeriter properauit. Tu. l. iii

ERant autē in eadē legione primicerius/mauricius/signifer/ eruperi⁹/ ꝛ cādidus senator Hi viri in rebus bellicis strenui erant: ꝛ virtute nobiles: sed fide nobiliores Dictūqꝫ est eis cesarē iussisse oēs milites diis offerre libamina: et vt ipsi octodorū redirent. Tu autem. Lec. iiii.

TUnc hi qui legioni p̄erant: responderunt se ad cōmittēda sacrilegia octodorum nolle redire Qd̄ cum marimiano nūciatuꝫ fuisset: ira replet⁹ iussit decimū quēqꝫ funesta morte perire Traduntur ergo neci: quos ordo reperit numerandi. Tu. lc. v

SAnctus vero maurici⁹ paululū a satellitib⁹ regiis segregatus: cōuocata legione ait: Gratulor virtuti vestre cōmilitones mei: quia amore religionis nullū vobis p̄ceptū cesaris formidinem attulit Gaudentib⁹ quodāmodo animis tradi ad necem gloriosam cōmilitones vestros vidistis. Tu. Lec. vi

MIlites igitur xp̄i a sancto mauricio cōfortati equali itaqꝫ oēs animo vna voce cesari nunciant dicentes. Non inquiras longius latitantes: nos oēs xp̄ianos esse cognosce. Cū ergo hec cesari nunciata fuissent: p̄recepit: vt iterū decimum quēqꝫ trucidarēt. Tu. Lec. vii

Peraguntur igitur iussa crudelia: et reliquis vt octodorum veniāt iubetur ad sacrificandū Sāctus vō mauricius cesari nunciauit dicēs. Milites sum⁹ īperator tui: sed tn̄ seruitutē liberam confitemur deo: a quo vite erordium sūpsimus. sequi in hoc imperatorē nō possumus vt auctorem iterum negem⁹ deum. Christiani sum⁹: ꝑsequi xp̄ianos non possum⁹. Insuperabiles huius legionis animos cognosce. Tela proiicimus: fide catholicum pectus

est firmatum Occide proster ne: resecandas gladiis ceruices prebem⁹ intrepidi. L. viii

CUmqꝫ verba legionis cesari nūciata essent: ille quasi nichil sceleris perpetratum fuisset: ire prope exercitum iubet: ⁊ circūdari legionem imperat: nullūqꝫ de tanto sanctorū exercitu reliqui. Omnis etas sine discrecione a carnificibus perimit. Laniantur ergo corpora sctōꝝ: et deuote deo aīe fideli mortis pfessione cōmēdātur Sicqꝫ interfecta est illa plane beatorum legio. Tu. aūt. Le. ix.

PEracta tandē cede iter omēs sanctoꝝ percussores: preda diuidit sic: vt quicūqꝫ legionis illi⁹ militē iugulasset: iugulati spoliis uteretur Hec autē tantū de numero illorū et multitudine martyrū nobis cōperta sunt noīa: scꝫ mauricii/ exuperii/ candidi/ victoris/ innocencii/ atqꝫ vitalis. Cetera vero nobis incognita: in libro vite sunt scripta. Cetera de cōmuni plurimorum martyrum.

¶ Scti Iolani ɔfes. ⁊ pōtifi.

SOlennitatē sācti. Oro tui dñe Iolani annuaꝫ recensentes: eius precatu fac nos prostratis viciis ad glīe tue triumphū ptigere Per do

EX galilea chana. Lcō. i neorū genere beatū Iolanū ortū accepisse legimus: qui patria relicta romā venit Ubi sanctū seruanū auunculum suū xpiane fidei virū religiosissimū adinuenit. Cui⁹ īdustria paulo post beat⁹ Iolan⁹ romane ecclie clauiger cōstitutus est Ueruꝫ angeli dei monicione seruanus scotis fidem pdicandi apostolicā: ad occiduas mundi partes relicto rome Iolano trāsfert. l. ii

SEd postqꝫ beatus Iolan⁹ septem annorū cursum in dicto officio deuote ministrādo cōpleuerat: auūculū suū seruanum longo desideratuꝫ visu colloqui cupiebat: beati petri ecclesiam solito more sera et claue firmatā: die dñico post medias noctis vigilias clauē tenus prefate ecclie ostiolum palam reliquit: et iter versus scociam pedum incessu aggreditur Ubi post longam fatigacionem ibidem vsqꝫ ad locum qui a vulgo planum vocitatur puenit. Tu aūt. l. iii.

ROmani vero primates Iolanum mane non inuenientes: dum templū beati petri orandi gracia visitarent: clauem tamen in aperto positā attemptātes cū eadem ostia aperire qđ minime potuerūt

Perterriti autē quid signifi-
care videretur: sed inito con
silio oꝛacioni et triduano ie-
iunio se dederunt Tercia vo
nocte cuidā viro sancto an-
gelus apparuit: qui dixit ei
ex diuina pꝛouidēcia illa ac-
cidisse: scies enim eccl'iaȝ illā
nunq̄ȝ aperiri posse quousq̄ȝ
eadem manus que eam clau-
serat denuo referaret. lc. iiii.
Nāq̄ȝ ex diuina pꝛouidencia
beatus ille lolanus ad occidē
tales mūdi fines romanā ā-
pliandi fidē destinat' Diuul
gata autē p̄missa rome: quē-
dem diaconū et subdiaconū
viros deuotos beatū ꝑquirē
dum lolanū miserūt: sed die
quadam cū vir sanctus in ba
silica quā in loco pꝛefato de
plano vocitato de eadē egre
diendo aspiceret a longe lega
tos illos a romanis venien-
tes perfecte cognouit: quos
ipse cū oī alacritate et māsue
tudine recepit: et flens q̄ȝ fa-
miliariter pꝛe gaudio tracta
uit. Tu autem. Lectio quita
Audito pꝛeterea ab eisdem
legacionum suarum causam
q̄ȝ beati petri basilice ianue
nequaq̄ȝ aperiri valebāt abs-
qȝ manu sua que easdem clau
debat. Audiens autem vir
dei q̄ȝ hec nutu diuino fieri in
tellexerat: accepto statim gla
dio manum dexteram suppo
sito lapide amputauit/ et vi-
ris illis sibi a romanis mis-
sis tradidit At illi accipien-
tes romam cum eadem leti re
uertūtur: cum qua manu ia
nuam pꝛefatam iamdiu clau
sam diuinitus referarunt.
Tu autem dn̄e. Lectio sexta
Beatus itaq̄ȝ lolanus pꝛo
manu abscisa quatuoꝛ onera
pulueris cimiterii beati petri
sibi condonari et transferri
postulauit: cum quibus cimi
terium in quo coꝛpus suuȝ es
set sepeliendū consecraret.
Romani vero beato viro de
diti quatuoꝛ asellos onustos
pulueribus in scociam eidem
transmiserunt: quoꝛum ītui
tu peciit a domino vt quicū-
qȝ in dicto suo cimiterio in
quo coꝛpus suum sepultum
fuerit seu qui in egritudine ī
eodem sepeliri voueret tan-
tas et quantas indulgencias
a deo consequeretur ac si ī ci
miterio beati petri sepultus
fuisset: et tandem regnum ce
loꝛum adipisci deberet ad qđ
deus ipse gloꝛiosus nos feli-
citer perducat. Tum autem.
Lectio septima de exposicio-
ne euangelii Homo quidam
Et cetera omnia de cōmuni
vnius confessoꝛis et pōtificis

Scti adāpnani abba. patroni apud furni aberdonensis dyocesis. Oracio.

Deus qui diē p̄sentē in beati adāpnani ɔfessoris tui atq̄ abbatis honore letificasti: cōcede nobis q̄s ei⁹ intercessione et meritis ante cōspectū diuine maiestat; tue ī gloria letari sempiterna. Per d.

Mēoria de sctā tecla vgīe or de cōi. Ad mat. ix. lec. Lcō. i.

Sanctus adampnanus p̄clarīs ortus parētibus de nobilissima conaldi regis p̄genie carnis duxit originē de cuius ortu moribus et vita sctūs colūba lōgo tp̄e āteq̄ nasceret dīnit⁹ p̄phetauit Nat⁹ ē itaq̄ sctūs adāpnan⁹ sicut btūs p̄cinebat colūba quē a tenera īfācia cūctis gratū dīna reddidit gracia. Successu vero tp̄is a p̄fato beato colūba monichalē suscepit hītū & postea iuxta abbatis sui p̄ceptum ad lismorēsē deuenit abbaciam. l. ii.

Deīde yensis monasterii beate mēorie falbeo abbate defūcto reuelaciōe diuina pariter et cōmuni fratrū cōsensu sctūs adāpnanus eligit & ordinatur abbas in quo pluribus claruit v̄tutib⁹ et miraculorū insigniis. Aduenit populus ad beatū virū p̄o audiēdo verbo dei. Quibus dū p̄dicaret dyabolus in vulpinā se trāsformauit speciem et suis vanitatib⁹ vniuersos ɔmouit ī risū. Cūq̄ hoc sctūs percepisset signo crucis facto inimicus euanuit. Lectio. iii.

Cumq̄ porci suo more terrā verterēt sub cespite quoq̄ euulso infās viu⁹ cept⁹ est. Quē cū sctūs adāpnan⁹ inuenit velut filiū educauit et liberalib⁹ artib⁹ īstrui laborauit. Tādē āte dei virū ductus multa ei p̄bleumata p̄posuit Tūc sanctus facto signaculo crucis īimicū effugauit qui ī specie īfātis beatū virū tēptare voluit. Tres medie l. de sācta tecla de cōi vni⁹ vir. l. vii

Transacto virilis etatis robore vt cōtēplacioni vacaret secreci⁹ cellā cōstruxit ī qua dum orādo soli deo vacaret quadā die ad horas celebrādas ecclesiā nō est ingressus. Tūc seniores cellā adeunt et puerū inestimabilis decoris ī gremio ei⁹ stantē videbāt se nē cōsolātē et q̄ tenerime secū colloquentem. Lectio viii

Cūq̄ defūct⁹ q̄dā ad sepeliē dū portaret corā cūctis ɔcito motu surrexit. Hoc audiens vir dei accessit & signo crucis astātes muniuit et statim demon qui mortuum exagita

bat vt fum⁹ euanuit. Lcō. ix.
Demū cū btīssim⁹ pr̄ adāp nan⁹ ad finē vniuerse carnis p̄pararet pplo mādauit sibi ꝯuenire Cui postꝗ̄ valedicēdo bn̄dixit eterno refect⁹ viatico spm̄ deo reddidit. Cui⁹ corp⁹ in insula yensi debito hono re humatū est. Tu aūt dn̄e.
Cetera oia de cōi vni⁹ ꝯf. ꝛ ab.
¶ Sancti symberti pontifi cis qui in cathania magno cum honore habetur. Oracio
Deus qui gloriosū fa mulū tuū symbertuꝫ ex vtero matris elegisti: ꝛ an gelis ministrātib⁹ eūdē īsula sublimasti pōtificali: cōcede q̄s vt qui viciis grauātibus ad yma ꝑtrahimur ei⁹ meri tis ad virtutū vestigia suble uemur. Per dominū nostrū
Deinde fiat mēoria de sācto firmino epō et marty. cū me diis lec. eiusdē oracio de cōi.
Ad matu. ix. lec. Lctō prima.
Himberr⁹ ex cathania insula que ad occidēta lem scocie plagā virget rossi am ab austro habēs ꝑuinciā ꝛ orchades occeani maris in sulas ab oriēte eiusdē maris vndiꝗ̄ sequestrata fluctibus nō ex ignobili scotoꝝ fami lia duxerat parentelā. Unde regul⁹ quidā tigrinat⁹ noīe vernaculā habēs vultu deco rā: a quo edictū ꝑmulgatum est publicū vt illi⁹ puelle tho rū nemo violaret quo nō ob stāte miles quidā illi⁹ regis fa milie puellā diuersis ꝑsuasā mediis carnaliter cognouit. Unde ꝑlē cōcepat ꝛ grauida facta est. Tu aūt. Lectio ii.
Cūꝗ̄ cognouisset rex puel lulā grauidā ꝛ ꝑlē cuidā mi liti cōcepisse ꝑtuiꝗ̄ ꝑpīquā esse ira succēs⁹ eā corā se statī cōuocari iussit Interrogata de quo cōcepisset ipo rege ꝑ tribunali sedēte reat⁹ crimē palā cōfessa ē ꝙ de milite fa milie sue cōcepisset: ꝯfessione eiusdē ꝑ regem audita dirā equidē ꝛ ꝑperā ꝑtulit sētēciā vt igne ꝛ sulphure ꝯsumeret.
Uerū igne accēso vali . l. iii do puellā btō symberto p̄sē te q̄uidā sik manib⁹ ligatā et pedib⁹ ī ignē ꝑ spiculatores detrudi p̄cepit et cōburi Sed diuina grā ipsi⁹ ignis actio nē p̄ueniēs ita ꝓhibuit ꝙ in eos nequaꝗ̄ agere ꝑmisit et suā exercere naturā negauit At interea res satis memo ratu digna nec a multis au dita seculis visa diuino fie ri accidebat nutu. Tu autē.
Med. l. de. s. firmino ep̄. l. iiii
Firmin⁹ vo cū esset decē et septē fere ānoꝝ: lrīs ꝛ catho lica doctrina instruct⁹: cepit

religionis studio pficere. Nā ad ecclesiā horis singulis inhianter intendens: laudes et honores deo et sctīs ei9 reddere properabat assidue. lc. v.
Cumq3 perficeret annos fere septē: in religionis studiis et sapiencie gradib9 ad virtutū culmina pmineret. Honestus vero pſbyter: cū in senectutis sue tpe aggrauat9 eēt: sepe dirigebat eū per vicos et suburbana ciuitatis: vt predicaciōis vbo pplm iā deo deuotū ꝯfirmaret: et ad xpiane religionis studiū reuocaret.
Cōsiderās vo honest9 (l. vi graciā spiritalē in eo esse dixerit eū ad honoratū tholosane vrbis epyſcopū: qui eū in epyſcopat9 gradū et graciaꝫ impositis manib9 cōsecrauit. Cōfessus est igitur christū in martyrio beat9 firmin9 eps. et martyrizat9 est in ciuitate ambianēsiū: sub die septimo kalēdas octobris. Tu. l. vii.
Infans symberrus in materno clausus vtero medio: in igne positus ita regi tyranno cunctis audientibus et admirantibus cui verbula pferre natura abhorruit diuinit9 q̄q̄ ita inquit rex iique si te regē nominare phas erit: ymo impie et tyranne. Crudelissime cur innocentem cū delinquēte vt ascribis cōdēnādū iudicas aut iustū cum impio ad mortē trudendum iubes. Tu aūt. Lectio viii.
Perterrit9 aūt rex et admirans pphetādo ait/ quid enī sibi vult nouū hoc pdigiū de maternis inclusus viscerib9 cui9 vtutes diuinit9 pdicant anteq̄ mundo cernitur. Et cui9 grā parētes a crudeli liberātur pena priusq̄ parentū nomen habere meruerunt. Quare matrem a vīculis absolui et a morte liberari iussit
Nato inq̄ infantulo (lc. ix. vnda regenerat9 baptismatꝫ nomen ei symberrus imponitur qui postea litteris instructus euangelicis romā aggreditur vbi a gregorio patre sāctissimo paulo post constituebatur antistes. Scociam denuo reuersus q̄plurimos ad xpi fidē seruādā persuasit sub cui9 eciā tutela reuerēdissim9 pater columba in leuitarum ordine diu militauit. Cuius gracia q̄ plurima fieri cōtingebant miracula. Tu autem
Cetera omnia de cōi vnius confessoris et pontificis.

¶ Sanctorum martyrū cypriani et iustine virginis tres lectiones. Inuitatorium duplex cum oracione de cōmuni Ad matutinas. Lectio prima

Cyprianus vero epysco pus sanctam iustinam virginem promouit ī mona sterio virginum abbatissam: et cōstituit eam matrē in mo nasterio virginum. Multos eciam cyprianus per verbum dei illuminabat et cōuerte= bat/ augens gregem christo. Sanctus vero cyprian9 epy scopus p epistolas suas om= nes: vt paulus apostolus cō solabatur et confirmabat: et p ciuitates singulas: multos cōuertebat de errore. Lcō. ii.

Malignus autem serpēs vt assolet scilicet dyabolus per suos impios homines eutho limio comiti orientis sug= gessit/ quia cyprianus epysco pus doctor christianorum ip se destruxit gloriam deorum nostrorum/ et omnem orien= tem seducit p magicas artes cum quadam virgine nomīe iustina: suadenti diis nō im molare. Tu autem. Lectio. iii

Ducti sūt igitur cyprianus et iustina ad fluuium qui vo catur gallus/ vt decollarētur Teonitus vero quidā chri= stianus videns cyprianum quia ducitur decollari/ cur= rens osculatus est eum. Feri nus quidam regis cognatus hoc videns iratus/ teonituz iussit decollari. Sicqꝫ cypria nus: teonitus et iustina mar= tyriū cōsūmauerūt. Tu.

Et cetera de communi pluri morum martyrum. ¶ San ctorum cosme et damiani fra trū marty. tres lectiōes. Or.

Magnificet te domine sā ctorum martyrum tuo rum cosme et damiani beata solennitas: qua et illis glo= riam sempiternam: et opem nobis ineffabili tua prouidē cia contulisti. Per dominū

Ad matutinas. Inuitatoriū duplex. Lectio prima.

Temporibus dyocleciani et maximiani impe= ratorum facta est persecucio christianorū in ciuitate egea. Sedens itaqꝫ proconsul li= sias pro tribunali/ cosmam et damianum iussit sibi pre= sentari. Cumqꝫ sacrificare nollent: iussit eos vinctos torqueri/ et sic in mari iacta= ri. Sed statim angelus domi ni affuit qui vincula eorum disrupit: et eiecit eos de ma= ri illesos. Tu autem domi= ne miserere. Lectio secunda.

Audiens ista proconsul fu= rore commotus: iussit eos in carcerem recipi. Sequen= ti autem die iussit eos pro= duci: ignemqꝫ copiosum suc cendi et in eum sanctos mar= tyres iactari. Ipsi vero in

eo steterūt illesi: ita vt nec capillus eoꝝ exustꝰ esset ab igne Tunc iussit eos in ecu= lc. iii leum supendi ⁊ torqueri: crucifixosqꝫ lapidari: sed angelꝰ dñi eos custodiebat illesos. Uidens autem proconsul qđ nichil eis nocere posset: tur= batus preses vsqꝫ ad mortem capita eorū amputari fecit. Et statim carnifices accedentes gladio amputauerūt ca= pita eorū. Et sic in pace sctās aīas deo reddiderūt: suscipiētes victorie palmam. ℞. Hec est vera fraternitas. Et cetera de cōi plurimoꝝ martyrū

❡ Sancti machani cōfessorꝭ et pontificis qui in campsi solenniter honoratur Oracio.

Exaudiat nos oīps et misericors deꝰ/ btī machani ꝯfessoris tui atqꝫ pōtificis pia pro nobis prece intercedēte vt digni pro meritis eius ī celestibus pociamur optatis Per do. Ad matu ir. lc. fiant

Machanus ex scoto= L. i ruꝫ genere parentibus haud ignobilibus ortꝰ in iu= uentutis adolescencia bonis artibus ybernie preceptori= bus tradebatur edocendus: sub quorū regula et doctrina sancte viuendo ad maturam peruenit etatem continue ex cercitatꝰ studiis vigiliis plu ribus ingeniū exercuit ⁊ cor= (pus. l. ii. Neqꝫ hiis excer= citacionibꝰ quibus corporis ingenia decorare soleāt aut hiis scienciis quibus pro labo ribus res mundane possessio nes et diuicie acquirunt: sed illis tantūmodo quibꝰ aīas deo lucrifacere poterat vsꝰ ē Et sicut ipsius vite acta posterioꝛa demonstrabāt. Tu. lc. iii

Christiana vo sic eruditꝰ fi de yberniā deseruit cupiēs su is predicacione ⁊ sciēcia illos instruere et docere Unde sub gentilitate viuendo duxerat originem in scociam reuerti tur vbi paulo post spiritus sācti gracia in sacerdocio vt dignas ꝓ parentum suoꝝ pec= catis deo offerret hostias ri= te cōstituitur. Lectio quarta

Exinde varias perlustrauit prouincias verbū vite cūctis palā ꝑdicando ⁊ exhortando vt nichil ocii die nocteqꝫ carnem domando ne inimicus ī eo reperiret vnde eū minime occupatum inueniret Deīde romam peregre profectꝰ ibi= dem suis causantibꝰ meritis dignitate epāli inuitus qꝙ de (coratur. l. v

Et licet eiꝰ me ritorꝫ copia talem profecto expeteret et digne honorē vnde ceteros antecellere deberet tanta tamen modestia et mā

suetudo in eo claruit Tātaqȝ humilitas et miseroꝛū pietas sic eum alligatū tenuit ꝙ mi nimis et infimis sponte se p̄= beret seruulū Interī variis diuina tribuente gr̄a floꝛuit Inter que (miraculis. lc. vi. vnū recitatu dignū in p̄mis notandū venit Unde cū pꝛo terre cultu pꝛo sua et paupeꝝ alimentacione iugales quos= dam haberet boues quos la= trunculi clanculū abduxerāt verū cū beatus machanus a suis certioꝛatus clienculis q̄ gesta erant ītellexerat latrū culos sequi loci distācia pꝛo= hibuit sed or̄one emissa in la tronū pꝛesencia boues in la= pillis eminentibus confestim mutati sunt et conuersi sunt. Cetera oīa de cōi vnius con= fessoꝛis et pontificis cū oꝛa= cione vt̄s. ❡ Sancti cōual= Illu= (li cōfessoꝛis. Or̄o. strare q̄s dn̄e coꝛda ⁊ coꝛ poꝛa nostra beati conualli cō fessoꝛis tui intercessione beni gna: vt te verum deū sincera mēte diligere valeam⁹. p do.

Sanctus cōuall⁹ Lec. i. in pꝛimitiua pene sco= toꝛū ecclesia mirificis signis pollens et virtutibus: sancti kētigerni discipulus fuit Nā pater eius hiberniensium rex mater vero soꝛoꝛ cuiusdam pꝛincipis erat. Hic vero q̄uis heres regni futurus extitit p creatus sublimi⁹ tn̄ reputās xp̄o libere seruire āgelico ad monitus oꝛaculo larē pater= nū deseruit et mirabili naui= gio ad scociā vsqȝ deuenit. l. ii

Dum enim staret ī littoꝛe asperit post se mūdū instabi lem queȝ effugerat et ante se perturbidū mare. Conuers⁹ ad dn̄m oꝛauit dicens Deus cuius dextera beatū petrū a= postolum in fluctib⁹ ambu= lantem ne mergeretur erexit iube me ad trāsmarina defer ri quouis vehiculo. Mira res Lapis ille in quo steterat sā= ctus velut nauicula leuissima ad ripam fluminis clyde san ctū incolumen deuexit: et ibi cursum suū stabiliēs currus sancti cōualli nuncupaꝛ. l. iii

Per eiusdeȝ itaqȝ lapidis ta ctum seu aque illius lociōnē vt quotidie adhuc cernitur multi curanꝛ infirmi hoīes: videlicet ⁊ pecoꝛa a q̄cunqȝ de tinenꝛ languoꝛe. Tūc sāctus monasteria circuit ⁊ claustra virū p̄q̄rēs idoneū cui se ī re gular̄ vite disciplina submit teret imbuendū. Audiuit enī pꝛe ceteris sctm̄ kentigernum ep̄m sctitate p̄ditū: ad quē ac cedēs discipul⁹ eius effect⁹ est Sed ne hui⁹ btī viri vir= l. iiii

tutes eximii fideliũ cordibus minꝰ lateãt ĩ huiꝰ diei solẽni tate nõnulla taxare curabimus. Nãq; de ybernia vnde btũs vir traxerat originẽ q̇dã pedũ ĩcessus orbatꝰ cui pedes natibꝰ curuãdo heserãt beato viro sanitatis recuperãde grã ꝑegre ꝓfectꝰ ẽ ãte cuiꝰ ymaginẽ paupculꝰ ꝑ triduanas pstetit vigilias sed vltĩa aũt vigilia btũs cõuallꝰ ĩ sõnis eidẽ apparuisse videbatur qui pedes curuatos manu sua tangens saluum reddidit. Tu autem. Lectio. v.

Mulier quedã similiter que calculi paciebaꝛ penã ĩtolerabilẽ bti viri ĩtercessione sanata ẽ. ydropicꝰ equidẽ nec non vermibꝰ ferme ꝯsũptꝰ q̇ nullo medicamĩe sanari poterãt meritis btĩ conualli sanitati restituuntur. Tu aũt. lc. vi.

Morbososq; varios lãguidos q̊q; ⁊ cecos sparsim vbiq; deuote btm̃ virũ q̄rẽtes hĩc inde ab eoꝝ curauit lãguoribus. Eciã q̇cũq; male habentes aut egroti quacunq; detinebãꝛ ĩfirmitate suis iustis desideriis minime defrudebãtur. Qui q̇dẽ cõuallus ꝓ preci puo patrono apd̄ inchcnẽnẽ coliꝛ. Cetera de quocũq; cõfes.

¶ Sancti michaelis archangeli. Ad vespe. super. ps̄. ãn.

Excelsi regis filiũ collaudant ciues celici: quẽ cherubĩ ⁊ seraphĩ sctũs ꝓclamãt seduli. ps̄i. ser. Cap̄.

Significauit deꝰ q̄ oportet fieri cito loquẽs ꝑ angelũ suũ seruo suo iohãni q̇ testimoniũ phibuit v̄bo dei et testimoniũ iesu xp̄i ĩ his q̄ cũq; vidit. R. Te sctm̃ dñm. in excelsis. V. Cherubin. hyꝰ

Tibi xp̄e splẽdor p̄ris vita virtꝰ cordiũ: ĩ ꝯspectu ãgeloꝝ votis voce psallimus: alternãtes ꝯcrepãdo melos damꝰ vocibꝰ. Collaudemus venerãtes oẽs celi milites: sꝫ p̄cipue primatẽ celestis exercitꝰ: michaelẽ ĩ v̄tute cõterẽtẽ ʒabulõ. Quo custode ꝓcul pelle rex xp̄e piissime: oẽ nephas ĩimici mũdo corde et corpore: paradiso redde tuo nos sola clemencia. Gloriã p̄ri melodis ꝑsonemꝰ vocibꝰ: gloriã xp̄o canamꝰ gl̃iam paclito: q̇ deus trinꝰ ⁊ vnꝰ extat ante scl̃a. Amẽ. v. In ꝯspectu ãgeloꝝ psallã tibi deꝰ meꝰ. R. Adorabo ad tẽplũ sctm̃ tuũ ⁊ cõfitebor noĩ tuo. ãn. Dũ sacrũ mysteriũ cerneret iohannes archãgelꝰ michael tuba cecinit ignosce dñe deꝰ nr̃ q̇ aperis librũ/ ⁊ soluis signacl̃a eiꝰ. all̃a. ps̄ Magt̄. or

Deus q̇ miro ordine an

geloꝝ ministeria hominūq; dispēsas: cōcede ppicius: vt quib⁹ tibi ministrātib⁹ ī celo sēp assistitur/ ab his in terra vita nr̄a muniatur. Per do. Tūc eat pces. ad altare eiusd cātādo. ℟ Fidelis sermo. ℣ Stetit angelus iuxta arā tē=pli. ℟. Habens thuribulum aureum in manu sua Oꝛacio

Beati michaelis archā=geli ītercessione suffulti te dn̄e supplices depꝛecamur vt quos honoꝛe psequimur contingamus et mente. Per. In redeūdo de sācta maria Ad ꝯpl. oīa fiāt sicut ī festo sctē trinita. Ad mat. Inuita. Cūcta agmina āgeloꝝ ado=rēt regē celoꝝ. Et inter eos egregi⁹ michael archāgel⁹ ve nite adoꝛem⁹. p̄s. Venite. y⁹ Tibi xp̄e. In. i. noc. ān. In troibo ī domū tuā dn̄e ⁊ ado rabo ad tēplū sāctū tuū. p̄s. Verba. ā. Stetit āgel⁹ iuxta arā tēpli habēs thuribulum aureū in manu sua. p̄s. Dn̄e dn̄s nr̄. ān. Ascēdit fum⁹ aro matū ī ꝯspectu dn̄i de manu āgeli. p̄s In dn̄o ꝯ. ℣. Stetit angel⁹ iuxta arā tēpli. Lcō. i

Nouē esse angeloꝝ oꝛdi nes testāte sacro eloq̄o scimus. Angelos: archange=los: virtutes: potestates: pꝛī cipatus: dn̄aciōes: thꝛonos: cherubin ⁊ seraphin. Enume ratisq; āgeloꝝ choꝛis: mini=steria subtiliter expꝛimam⁹. Gꝛeca etenī ligua: āgeli nūcii vocātur. ℟ Factū est silēciū in celo dū cōmitteret bellum dꝛaco cū michaele archāgelo et audita est vox milia miliū dicēciū. Sal⁹ honoꝛ et virt⁹ oīpotenti deo. ℣⁹. Milia mi=liū ministrabāt ei ⁊ decies mi lies cētena milia assistebāt ei Salus honoꝛ. Lectio secūda

Sciendum est q̄ angeloꝛum vocabulum: nomen officii est non nature. Nam illi sancti celestis patrie semper quidē spiritus sunt/ sed tunc solum angeli vocātur: cū p eos ali qua nūciantur. Sed qui mi=nima nunciant angeli/ qui vero sūma nunciant archan geli vocātur. ℟ Stetit ange lus iuxta arā templi habens thuribulū aureū ī manu sua et data sūt ei incensa multa. Et ascendit fumus aroma=thum de manu angeli in con spectu dn̄i. ℣. Factum est silē cium in celo ⁊ accepit angel⁹ thuribulum ⁊ impleuit illud de igne altaris. Et ascē. l iii.

Hi idcirco pꝛiuatis nomini bus cēsentur: vt signetur per vocabula eciam in operacio ne quid valeant. Idcirco enim pꝛopꝛia nomina soꝛci

untur: ne eoꝝ ꝑsone sine no-
minib⁹ sciri nō possint in ce-
lo. Sꝫ cū ad nos aliquid mi
nistraturi adueniunt/ apud
nos eciā nomīa a ministeriis
trahūt. ℟. Hic ē michael ar
chāgelus princeps milicie an
geloꝝ. Cui⁹ honor prestat be
neficia populoꝝ. Et oracio
ꝑducit ad regna celorū. ℣.
Archāgele xpi ꝑ graciā quā
meruisti te deprecamur vt eri
pias nos a laq̄o mort. Cui⁹.
Glīa. Et oracio. In. ii noc. ā
Michael archāgele veni ī ad
iutoriū populo dei. ꝑs. Dñe
quis habi. ān. Michael prepo
sit⁹ paradisi quē honorificāt
āgeloꝝ ciues. ꝑ. Exaltabo. i. ā
Gloriosus apparuisti in con
spectu domini propterea de-
corem induit te dominus. ꝑs
Omnes gentes. ℣. Ascendit
fumus. Lectio quarta.
Michael quis vt deus. Ga-
briel autem fortitudo dei.
Raphael vo dr medicina dei
Et quia angeloꝝ noīa inter
pretando perstrinximus: nūc
superest vt ipsa officiorū vo
cabula breuiter exequamur.
Uirtutes enim vocantur illi
spirit⁹ per quos eciā miracu
la frequenter fiunt. Potesta
tes eciā vocātur hi qui ī hoc
potēci⁹ ceteris in suo ordine
perceperunt: vt eorum dicio
ni virtutes aduerse subiecte
sint et refrenate: ne corda ho
minū tantū tentare valeant
quātū volūt. Tu. ℟. Uenit
michael archāgelus cū mul-
titudine āgeloꝝ cui tradidit
deus aīas sāctoꝝ. Ut perdu-
cat eas in paradisum exulta
ciōis. ℣. Data est potestas ar
changelo micheli super aīas
sāctoꝝ. Ut ꝑducat. Lectio. v.
Principat⁹ eciā vocātur qui
ipsis bonis āgeloꝝ spiritib⁹
presūt/ et eis diuina mysteria
exēplēda disponūt Dñaciōes
aūt vocātur qui eciā potesta
tes pricipatuū dissimilitudīe
alta trāscendūt Que cū mi-
ra potencia preeminent: pro
eo ꝙ eis cetera agmīa ad obe
diendū subiecta sūt domina-
ciones vocātur. Tu. ℟. In
tp̄e illo cōsurget michael qui
stat pro filiis vestris Et ve-
niet tēpus quale non fuit ex
eo ex quo gētes esse ceperunt
vsq; ad tēp⁹ illud. ℣. In tē
pore illo saluabit ppl's me⁹ q̇
inuentus fuerit scriptus in
libro vite. Et veniet. Lcō. vi
Throni quoq; illa agmina
vocātur quibus ad exercēda
sua iudicia sēper de⁹ presidet
qui tanta deitatis gracia re-
plentur: vt in eis dñs sedeat
⁊ ꝑ eos sua iudicia decernat
Cherubin quoq; plenitudo

sciẽcie dicit. Et idcirco cherubin vocãtur: qꝛ tãto pfectiore sciẽcia plena sũt quãto claritatẽ dei vicinius ꝯtẽplãtur Seraphin vocãtur agmina que ex singulari ꝓpinquitate cõditoꝛis sui incõparabiliter ardent amoꝛe. Quoꝝ pfecto flãma amoꝛ est. ℟. Fidelis sermo et oĩ acceptione dignus michael archãgel⁹ qui pugnauit cũ dyabolo. Gracia dei ille victoꝛ ĩ celis extitit Et ille hostis antiquus passus est ruinam magnam. ℣⁹. Gaudent ãgeli et exultãt archãgeli ⁊ collaudãt xp̃m regẽ virtutes celoꝝ quia qui se ducebat oẽs gẽtes perempt⁹ est a michaele archangelo. Gracia. Gloꝛia patri. Et ille In. iii. noc. ã. Cõcussũ est mare et cõtremuit terra vbi archangelus michael descendebat de celo. p̃s. Dñs reğ. exul. ãn. Data sũt ei ĩcẽsa mlta vt adoleret ea ãte altare aureũ quod est ante oculos dñi. p̃s. Dñs regna. irascã. ãn. Laudemus dñm quẽ laudant angeli quem cherubin et seraphin sanctus sanctus sanctus pꝛoclamant. p̃s. Benedic dñe i. ℣⁹. In conspectu angeloꝛũ. Secũdũ matheũ. xviii. cplo.

IN illo tp̃e: Accesserunt discipuli ad iesũ dicentes. Quis putas maioꝛ est in regno celoꝛum. Et reliqua.

Omelia beati mari. ep̃i. l. vii

SI diligenter audistis euãgelicã lectionẽ: intelligere potestis q̃ ministris dei reuerencia debeatur: vel qua ipsos clericos inuicẽ humilitate se opoꝛteat ꝑuenire. Ait enĩ dñs percũctãtibus discipulis quis eoꝝ in regno celoꝝ maioꝛ esset futurus: statuto coꝛã eis puero. Quicũq; humiliauerit se sicut puulus iste: hic maioꝛ est ĩ regno celoꝝ. ℟. In cõspectu gẽciũ nolite timeꝛe vos enim ĩ coꝛdib⁹ vestris adoꝛate et timete dñm. Angelus enim ei⁹ vobiscũ est. ℣. Cantate ei cãticũ nouũ bene psallite ei in vociferacione. Angelus enĩ. l. viii

Ex hoc intelligim⁹ q̄ humilitate peruenitur ad regnũ: simplicitate penetratur celũ Quicunq; ergo cupit diuinitatis vestigia appꝛehendere: humilitatis ima sectetur. Quicunq; vult fratrẽ suum pꝛeuenire regnando pꝛius illum pꝛeueniat obsequendo. Sicut ait apostolus. Honore inuicem pꝛeuenientes. ℟. In conspectu angeloꝛũ psallam tibi et adoꝛabo ad templum sanctum. Et confiteboꝛ nomini tuo domine. ℣⁹.

Deus meus es tu et cōfitebor tibi deus me9 es tu et exaltabo te. Et confitebor. lc. nona. Vincat ergo eū officiis vt possit vincere sanctitate. Si enim te nō leserit: fratris ob sequium meretur vt diligas Nō si forsitā lesit: magis ob sequiū meret vt vincas. Hec enim nostre xpianitatis sum ma est vt amantibus vicissi- tudinem: ledentibus paciēciā rependam9. Qui ergo fuerit paciencior ad iniuriā: poten cior constituet in regno. Nō enī ad imperiū peruenitur ce lor supbia/ diuiciis/ pfectura sed hūilitate/ paupertate/ leni tate. Arta enī et āgusta ē via que ducit ad regnū Tā enim angusta est diuiti porta cele- stis/ q̄ est camelo ac9 foramē exiguū. Unde ait dñs Facili9 est camelū p foramē ac9 tran sire/ q̄ diuitē intrare ī regnū celorū. R. Te sanctū dñm ī excelsis laudāt oēs angeli di cētes Te decet laus et honor dñe. V. Cherubin quoq3 & se- raphin sctūs pclamāt et oīs celicus ordo dicēs. Te decet Gloria. Laus. V. Ascendit fu mus. R. In cōspectu dñi. In laudi. ān. Dum prelia- retur michael archan- gelus cum dracone audita est vox dicencium salus deo no stro alla. p. Dñs regnauit. ā. Dū committeret bellū draco cū michaele archāgelo au dita est vox milia miliū dicē cium salus deo nr̄o. ps. Jubi late. ān. Archangele michael constitui te pricipem sup oēs aīas suscipiēdas. ps. De9 de9 meus. ān. Angeli domini dñz benedicite in eternū. ps. Bn dicite. ān. Angeli archangeli throni et dñaciones principa tus et potestates vtutes celo rū laudate dñm de celis alla ps. Laudate cp. Significauit

hym. Christe sanctor decu9 angelor: rector hu mani generis & auctor: nobis eternū tribue benign9: scande re celum Angelū pacis mi- chael ad istā: celit9 mitti rogi temus aulā: nobis vt crebro veniant et crescant: prospera cuncta. Angelus fortis ga- briel vt hostē: pellat antiquū volitet ab alto: sepius tēpluz veniens ad istud: visere nr̄m Angelū nobis medicū salu tis: mitte de celis raphael vt oēs: sanet egrotos pariterq3 nostros: dirigat actus Hinc dei nostri genitrix maria: to- tus et nobis chorus angelo- rum: semper assistat simul et beata: concio tota. Prestet hoc nobis deitas beata: pris ac nati pariterq3 sanctispūs

cuius reboat in omni: gloria mūdo ℣. Laudate dn̄m omnes angeli eius. ℟. Laudate eum omnes virtutes eius. sine alla. an̄. Factum est silencium in celo dū draco cōmitteret bellū et michael pugnauit cum eo et fecit victoriam allā. ps. Benedictus. oro. Deus qui miro ordine. Ad pmā an̄. Dum preliaretur. p̄. Deus in no. ā. Gratias tibi. p̄. Qui cūq vult. ℟. Jesu christe cū alleluya. ℣. Qui sedes. Ad. iii an̄. Dum committeret. psal. Legem pone. cpm Significauit deus. ℟. Stetit angelus iuxta aram tēpli alla alla. ℣ Habens thuribulū aureū in manu sua. ℣. Ascendit fumus oro. vts. Ad vi. an̄. Archangele. p̄. Defecit. Capl̄z. Factū est preliuz in celo michael et angeli eius preliabantur cū dracone et draco pugnabat et angeli eius et nō valuerunt neq locus inuentus eorum amplius in celo. ℟. Ascendit fumus aromatum Alla alla. ℣. In conspectu domini de manu angeli. ℣. In conspectu angelorum oro vts. Ad. ix. aña Angeli. ps Mirabilia. Capm. Factum est silencium in celo dum draco committeret bellum et michael pugnauit cum eo et fecit victoriam. ℟. In cōspectu angelorum psallam tibi deus meus. Alleluya alleluya. ℣. Adorabo ad tēplum sanctum tuum et confitebor nomini tuo. ℣. Laudate dominum omēs angeli eius ℟. Laudate eū omnes virtutes eius cum alleluya. Hac die erunt vespe. de sancto hieronymo: hoc modo. Ad vespe. super psal. an̄. Justum deduxit. psal. feriales. cpm. Dedit dn̄s. ℟. Miles christi. hym. Iste confessor. ℣. Amauit eum. an̄. Confessor. ps. Mgt Oro. Deus qui nobis per beatū hieronymū confessorē sacerdotēq tuum scripture sancte veritatem et mystica sacramenta reuelare dignatus es: presta quesumus vt cuius natalicia colimus: eius semper et erudiamur doctrinis et meritis adiuuemur Per dominum. Memoria de sancto michaele solēniter cū hac aña. Michael gabriel cherubin et seraphin qui nō cessant clamare quotidie dicentes: dignus es dn̄e accipere gloriam alleluya. ℣. Laudate dn̄m omnes angeli eius. oro Deus qui miro ordine. Ad completoriū omnia fiant sicut in festo sancte trini. Ubi vero dedicata est ecclesia i ho

noīe scī michaelis archāgeli tūc erūt vespe de eo hoc modo Ad vs̄. de sācto michaele ān. Dū p̄eliaret. psal. feria. cp̄m Significauit deus. R. Fide lis sermo. hy9. Christe sctō- rum. V. Laudate dn̄m oēs an geli eius. ān. Michael gabriel vts̄. p̄s. Mḡt. orō. De9 q̇ mi- ro ordine. Memo. de sctō hie- ronymo solenniter. ¶ In fe sto scī hieronymi p̄sbyteri et confesso. atq3 doctoris ix. lec. fiant. duplex festū. Ad matu. Inuita. Iustus florebit psal Uenite. hy9. Iste confessor. añe psal. et V. de cōi vni9 con fesso. et pontifi. Lectio prima

Hieronym9 noster in op pido stridonis qđ a go this euersū ē et dalmacie quō dam pannonieqꝫ confinium fuit: patre eusebio natus est. Uestem xp̄i puer rome susce- pit: ibiqꝫ litteris grecis ac la tinis a primeuo eruditus est In arte quidē grāmatica do natum habuit preceptorē In rhetorica vero victorinū ora torē. Tu. R. Euge serue. l. ii

Postq̄ eni omne mūdanaꝝ litterarū studiū adeptus est: probatissimorum monacho- rum habitū factūqꝫ imitatus est. Uoluptatemqꝫ corporis: perēni frangēs ieiunio Post trienniū quidam ex clericoꝝ monachorūqꝫ ordinibus pro petulancia quoqꝫ ingluuie di scursantes ad effugandū ab vrbe hieronymū q̇ vtrorūq3 eorum scribens vicia reprehē derat: insidias parauerunt. R. Iustus germina. Lec. iii.

Egressus igitur romam ad orientem tendens: ad grego- rium constātinopolitane vr bis ep̄m profectus est Ubi sā ctarum scripturaru3 studiis sufficienter eruditus in syriā perrexit. Ad deserta inde loca let9 properauit: et post qua- driēniū inibi completū beth leem perrexit. R. Iurauit do minus. Cetera oīa R. dicūt per ordinē de cōi vnius con- fesso. et pontifici. Lectio. iiii

Bethleem igitur manēs tā tū nobis in diuine scripture translacione profecit/ vt ad hebreorū fontem pene nō ege amus accedere Litteris nāq3 grecis latinis atq3 hebraicis sufficienter edoctus: omēs ve teris testamenti libros ex he- breo in latinū cōuertit. lc. v.

Danielē quoq3 caldaico sti lo locutum et iob iustū ara- bico in romanā linguam mu tauit. Psalteriū quoq3 per fe rias distinxit/ et vnicuiq3 fe- rie nocturnū dedit Euange- liu3 mathei ex hebreo fecit eē romanum Epistolas et euā-

gelia per anni circulū dicenda: et cetera ad officiū pertinēcia raciōabiliter ordīauit. Nunq̄ hereticis lc. vi. pepercit Unde contra excelsum porphiriū et iulianum augustum aliosq̄ cōtra christū latrantes magno sudabat ingenio. Quant⁹ fuerit iste sanctus: ex testamēto sancti augustini probat̄ Nā in libro primo contra errorē iuliani manichei sic ait: Nec sanctū hieronymū contemnēdum arbitreris: qui ab orien te in occidentē ad istar solis resplēduit. Hic vero sanctus expletis octogintaocto ānis in dn̄o requieuit. Tu. Tres vltime lec. legantur de exposi cione euangelii. Uos estis sal terre. Quere in cōi vnius cōfessoris et doctoris. In laud. ān. Iustum dedu. p̄s. Dn̄s re gnauit. ⁊ alie an̄e que sequūt̄ cp̄m Dedit dn̄s. Hym. et cete ra de cōi vni⁹ confesso. et pō tifi. cū cap̄. de cōi vnius cōfes soris et docto. Ad scdas ves̄ ān. Iustū deduxit psal. feria. cp̄. Dedit dn̄s. R̄. Sancte hie ronyme xp̄i cōfessor. hy⁹. Te su redemptor. V̄. Iust⁹ germi ān. Iste est. p̄s. Mḡt oro vts̄ Memoria de sctō remigio so ciisq̄ eius epis et cōfes. Exaudi q̄s dn̄e po- Orō. pulū tuū cum sanctor̄ cōfessorum tuorū remigii/ germa ni/ vedasti/ et bauonis epor̄ū tibi patrocinio supplicantē: vt temporalis vite tribuas nos pace gaudere ⁊ eternum reperire subsidiū. Per. Mēo ria de sctō meloro mar. cum ān. et orōne de cōi ¶ Sācto rum remigii germani vedasti et bauonis epor̄ū et cōfessorum Ad matuti. ix. lec. tres prime lectiones de cōi plurimorū confes. et tres medie lc. de sancto meloro de cōi vni⁹ marty. Et tres vltime lec. de exposicione euange. Sint lū bi vestri precincti. Et sic fiāt nouem lec. Et cetera de cōmu ni plurimorū confessor̄ cum supradicta orōne scȝ Exaudi quesumus domine. Hac die erunt vespere de sancto remi gio sociisq̄ eius. Memoria de sācto leodegario epō ⁊ mar.

Deus qui hodier- Orō na die beatum leodega rium martyrem tuū atq̄ pōtificem gloria et honore coro nasti: tribue nobis propicius vt qui gloriam nō meremur: indulgenciam ipso interueni ente consequamur. Per. Ad matutinas tres lectio. Lcō i

Beatus leodegarius ex nobilissima francorum progenie exortus: in augustu

dunensi vrbe deo disponente pontifex effect⁹ est Quē ebroinus maior dom⁹ regie exosū habuit: qr nec ei adulabatur vt ceteri: nec minas eius timuit. Mortuo autem rege: ebroinus pluribus exosus p̄cibus leodegarii liberatus a morte/ in monasterio tōsoratus est. Sed qr xp̄o militare nō potuit: secularia arma arripiens: totū qd̄ passus fuit: in leodegariū vindicare dispo (nit. l. ii
Cūq3 hostilis ebroi (suit
ni exercitus irrūpere festinaret: timens vir sanct⁹: ne q̇d dāni cōmissus sibi grex p̄ro se pateret: aptis claustris sponte se pro oībus obtulit inimicis: qui mox ab eius capite oculos eruerūt. Tu autē. l. iii.
Post hec in custodia posit⁹ fame cruciatur: et tñ incessāter deo gracias agebat. Qd̄ cum cognouisset ebroinus: labia eius secari fecit Sed cum nec sic a graciarū actione cessaret: iussit eum clam in abscondita siluarum duci: et ibi decapitari. Quo facto a religiosis viris decēter est sepultus. Cetera oia de cōi vnius marty. et ponti. cū p̄redicta orone ¶ Sancti frācisci cōfessoris Oracio.
Deus qui ecclesiam tuam beati francisci meritis fetu noue p̄lis amplificas: tribue nobis ex eius imitacione terrena despicere et celestium bonorū semper participacione gaudere. Per dominum.
Beatus franciscus L. i. in ciuitate asisii ortus et negociator effectus fere vsq3 ad tricesimum etatis sue annum tempus suū vane viuēdo consumpsit Quē dn̄s infirmitatis flagello corripuit ac in virum alterum subito transformauit. Tu aūt. lc. ii
Cum quadā die ecclesiam ingrederetur ymago crucifixi sic eum alloquit. Francisce vade et prepara domū meam que vt cernis tota destruitur ab illa hora insistebat ecclesie reparande et venditis que habebat: nudus ad dn̄m con (uolauit. lc. iii.
Existente vi-ro dei in orone hostis antiquus grauē carnis temptacionē eidem immisit. Qui veste deposita cordula durissima se verberabat Cūq3 nec sic tēptacio discederet in magnā niuem se nudū demersit et sic diabolus confusus abscessit.
In quadam visione lc. iiii. seruus dei supra seraphin crucifixum asperit qui crucifixionis sue signa sic ei euidenter impressit vt crucifixus videret Cōsignantur man⁹ pe

des et latus crucis caractere Sacerdotalib9 manib9 l. v. quibus conficiendi dñici cor=poris sacramentũ collata est potestas: magnã volebat sẽ=per reuerenciã exhibere. Pa=nes ei oblati ad bñdicendum ĩfirmis attulere salutẽ Aquã in vinũ conuertit de quo ĩfir mus gustãs sanitatẽ recepit. Cũq3 iã ad dies appro= l. vi pinquaret extremos longa ĩ firmitate confect9 sup nudã humũ nudũ se poni fecit & ad extremã horã perueniens va ledicens fratribus obdormi uit ĩ dño circa ãnũ dñi mille simũ ducẽtesimũ & vicesimũ Cetera oĩa de quocunq3 con fessore cum expõne euangelii Uigilate et orate. ¶ Sancte fidis virgi. tres lectio. Orõ.

DEus qui presentez diẽ beate fidis vginis mar tyrio facis esse solẽnem: psta ecclesie tue: vt cuius meritis gloriatur: eius precibus ad=iuuetur. Per. Lectio prima.

SAncta fides aganensiũ ciuitate fuit oriunda nobilibusq3 parentibus pro=creata Iuuenis quidem etate tempore passionis: sed sensu et opere senex apparuit Pul chra facie: sed pulchrior fide: Hanc preses ciuitatem prefa tam ingressus: suis aspectib9 iussit presentari. Tu aũt. l. ii

PReses igitur ab illa in terrogauit nomẽ: & cul tum fidei sue Uirgo respon=dit Fides vocor Preses dixit Quis est cultus fidei tue? Sã cta respondit. Et ab exordio iuuentutis mee christiana sũ/ et dño iesu christo deuotissi=ma mente deseruio. Tu. l. iii.

TUnc preses ira succen=sus: iussit lectum ereuz afferri: et illam superimponi ac subter ignem poni Multi autem sancte fidis videntes constanciam: in xpm credide runt. Postea vero ducta est beata fides vnacũ primo & fe liciano: qui pariter sub vna xpi confessione decollati sũt De quorum passione pridie nonas octobris nos gaude=re voluit christus: cui est ho=nor in secula. Tu autem do. Et cetera de communi vnius virginis et martyris. ¶ Sã ctorum marci marcelli et a=pulei martyrũ tres lectiones de communi plurimorũ mar ty. cum inuitato. duplici. Or

SAnctorum martyrum tuorũ nos domĩe mar ci marcelli & apulei beata me rita prosequantur: et tuo sẽ=per faciant amore feruentes Per dominum. Cetera de cõ muni plurimorum martyrũ

¶ Sācte triduane vgi. & nō martyr. cui9 ossa in lestalrik requiescunt et ibidem multū honorātur. Oracio.

Deus qui fideles tuos gl'iosa btē triduane solēnitate letificas fac q̄s nos p ipsi9 merita vite vtriusq3 promereri gaudia. Per dominum.

Ad mat. ix. lec. fiat. Lcō p̄ma

Beata et gl'iosa vgo triduana decolosia nata cū btō regulo ad ptes scotorum āgelica ammonicione venit Que cū duab9 vginib9 potēcia & emeria in heremo apud rostoby sāctā duxit vitā. Tyrānus quidē nectaneuo noīe regionis illi9 regulus famā virginis audiēs. capt9 amore in libidinē exarsit legatos ad virginem festinat vt eius cōsensū optineat. Tu. Lcō ii

Quod cuz illa cognouisset tyrānidē prīcipis atq3 suā pudiciciā opprimi ptimescēs patriā liquere decreuit atq3 ī atholia apud locū q̄ dūsallad dicit aliquādiu pmāsit. Mittūtur nūcii virginē exquirere q̄ tādē īuēta cū verbis nequiret satisfacere nūciis ait. Quid est q̄ tātus princeps de me paupercula dei vgine desiderare querit. Qui responderūt. Excellētissimā oculorū tuorum speciē cōcupiscens si nō assequatur peribit. Lcō. iii

Tunc virgo affabili voce respondit. Quod de me querit optinebit. Cōuersa aūt in secreciorē locū oculos euellēs & palo trāsfixos illis porrexit dicens. Accipite quod diligit princeps vester. Tu aūt dn̄e. (Lcō. iiii

Nuncii vero oculos virginis sic palo transfixos suo regi pñtantes que gesta erant retulerūt Rex vero immobilē btē virginis cōstāciā āmirat9/ quā prius habuit ī odium/ vertit ī amorē Interea btā virgo triduana ieiuniis & orōnib9 vacās apd lestalryk in laudonia migrauit ad celestia. Tu. Lectio. v

Mulier quedā anglorum regionis nobilis genere lumē oculorum amiserat q̄ cū multa sāctorum limina deuote p restitucione vis9 plustrasset nec optatū habuit/ tādē apparuit ei ī sōnis triduana virgo dicēs vade in scociam ad locū qui lestalryk dicit et ad sepulcrū meū a quo sospitata redditura es/ que inpigra mādata perimplens lumen recipere oculorum meruit. Tu. Lcō. vi.

Eiusdē eciā postea mulieris filia paruula vltra fenestrā dom9 ad altitudinē pedū trigīta cecidit oīb9 quasi mēbris fractis ex impetu cas9 illius

oculi euulsi sūt sed mater mi seriā pueri cōdolēs tamē bea te triduane nō īmemor virtu tis illa deuote p filie sue sani tate deprecabat et statim pue rula sana effecta oculorū eciā recepit integritatem. Tu aūt

Lcō. vii. de exposiciōe euāgelii

Simile est regnum celorum.

Et cetera omnia de cōmuni vnius virginis nō martyris

¶ Sācti dyonisii sociorūqz ei9 mar. ad vs. ā. Scti p fidē

Psalmi feriales. Capitulū.

Justor aīe. R. Uir inclytus Hy9. Sctōr meritis. V9. Le- tamini in dño. ān. Insignes preconiis alme tue nobilita- tis cōsonāt voces collaudā- tes verbo supplici prosequa- mur: aue inclyte martyr: an- gelor cōsors: apl'or socius: pphetarū cōciuis: et martyrū coheres scte dyonisi cū sociis tuis intercede p nr̄a oīumqz salute. p̄s. Magt. Oracio.

Deus qui hodierna die beatū dyonisiū virtu te cōstācie in passione robora sti: quiqz illi ad predicādū gē tibus gloriam tuā rusticū et eleutheriū sociare dignat9 es tribue nobis q̄s ex eor imita cione p amore tuo prospera mūdi despicere: et nulla eius aduersa formidare. Per do.

Ad matutinas. Inuitatoriū

Adorem9 regē magnū dñm. Qui ī sctis suis sp ē mirabilis p̄s. Uenite. Hy9. Scōr meritis

In primo nocturno ātipho.

Sctūs dyonisi9 qui tradēte btō clemēte btī petri apl'i suc cessore verbi diuini semina gē tibus erogāda susceperat. p̄s Beat9 vir. ān. Quo amplius gētilitatis feruere cognouit errorē: illuc intrepid9 ac ca- lore fidei armat9 accessit: ac parisi9 dño ducēte puenit. p̄s. Quare fre. ān. Nō veritus in credule gentis expetere feri- tatem: quia virtutem suam preteritarū penarū recorda- cio roborabat. p̄s. In dño cō fido. V9. Letamini ī dño. lc. i.

Preciosus dñi dyonisi9 athleta post passionem petri et pauli romā veniēs: a btō papa clemēte honorifice susceptus est. Qui dixit ei In tui sortē apostolatus omnē galliā suscipe: opusqz fac euā geliste: sociosqz ei adhibens/ data oīb9 pace dimisit eos a se. R. Post passionē dñi ī vni uersis gētib9 p̄dicacio pfutu ra successit: ita vt fide crescēte multi mererēt fieri ɔfessores Quos catholica postmoduz gaudet eccl'ia pmeruisse mar tyres. V. Qui cū īminere suas cernerent passiones: que dño iesu christo docente didicerāt

repleti spiritussancti gracia docuerunt. Quos. Lectio. ii.

Sanct9 igitur dyonisi9 quo amplius apud gallias ferue re cognouit gētilitatis errorē/ illuc intrepidus ⁊ fidei calore armatus accessit: ⁊ parisius domīo ducēte peruenit. Ubi cū maximā christi graciā ī lucrādis populis fuisset adeptus/ ecclesiā cōstruxit/ et officia clericoꝝ dño seruienciū ibi constituit: probatasꝗ personas honore secūdi ordinis āpliauit. R. Grās ago tibi dñe: qui infestātis inimici iacula ꝑbacionē fideliū tuoꝝ prestitisti esse/ et nō vulnera: sed talē tuis martyribus tribuis pro labore mercedē. Ut nullum tuorū fuisse gaudeat hostis imbellē. V9. Quinīmo perpetuum eis largiris triūphū: vt ecclesie tue sēper sint in exemplū. Ut nullū. Lcō. iii

Tantas per illū dñs dignabatur exercere virtutes: vt rebelliū corda nō minus miraculis ꝗ predicaciōe obtineret Dirigitur ergo a domiciano sisinni9 ꝑfect9: vt ydolis dyonisiū sacrificare cōpelleret: aut securi percuteret. Rm Beatissimus dyonisius christi martyr tradente beato clemente eroganda gētibus semina diuina suscepit Et quo amplius gentilitatis errorē feruere cognouit. Illuc intrepidus: et calore fidei armatus accessit. V. Et parisi9 dño ducente peruenit: nō veritus incredule gentis expetere feritatem. Et. Glia. Illuc

In secūdo nocturno. āīipho.

Ecclesiam illis que necdum in locis erat: et populus ille nouam construxit ac officia seruienciū clericorum ex more constituit probatasꝗ personas honore secūdi ordinis ampliauit. ps. Domine quis habita. ān. Cinctus ergo fide/ et misericordiam anteponens: paulatim sociabat deo quos dyabolo subtrahebat. ps. Cōserua. ān. Miroꝗ modo inermi viro non valebat plebs armata resistere. psal. Domini est terra. V9. Exultent iusti. Lectio quarta.

Tunc sanctus dyonisius capitur et cū sanctis rustico ⁊ eleutherio coram prefecto sistitur. Cui prefectus ait. Tu es ne ille senex: qui deorum culturas euacuas? Cui sanctus dyonisi9 ait. Senex quidem sum corpore/ sed feruore fidei et salutari confessione domini mei iesu christi maneo semper nouus: et nouos et filios gignere nō cesso. Tu aūt. R. Tantas per illū dñs

dignabatur exercere virtutes Ut rebelliũ corda nõ minus miraculis q̃ predicacionibus obtineret. V. In quo lux celestis gracie ineffabiliter radiabat. Ut rebelliũ. Lctõ. v.

Prefect⁹ dixit ad beatũ dyonisiũ. Dic cui⁹ numinis te pfiteris esse cultorem? Tũc hi tres quasi vno ore respõderũt In hoc inquiũt manifestum est nos esse verissimos christianos/ cũ corde credamus ore cõfiteamur: et opere pio colamus patrẽ et filiũ et spiritũ sanctũ trinũ et vnũ deũ ac dñm. R. Dũ sacrũ mysteriũ sãctus dyonisius celebraret ĩ carcere: apparuit ei dñs iesus xp̃s cũ multitudine angelorũ. Dansq; illi sãcta dixit Accipe hoc chare meus quod mox cõplebo tibi vna cũ patre meo. V. Mecũ enĩ est maxima merces tua et his qui audierĩt te salus in regno meo Dansq; illi sancta. Lectio. vi

Iratus vero prefectus iussit eos variis tormentis affici. Et cũ nec sic a laude xp̃i cessarent: in carcerem eos recludi fecit. Ubi cũ beat⁹ dyonisius sacrum mysteriũ celebraret: hora qua frangebatur panis sãctus/ lux tanta resplenduit super eum/ vt omnes qui aderant mirarentur. R. Mecũ est enĩ maxima merces tua et his qui audierĩt te salus ĩ regno meo. Nũc facies fortiter Et erit nomen tuum in laude. V. Dilectio et benignitas quam habes semper: pro quibuscũq; petieris impetrabis Nunc facies. Gloria prĩ. Et.

In tercio nocturno ãtipho. Tantas per illum dominus dignabatur exercere virtutes: vt rebellium corda non minus miraculis q̃ predicacionibus obtineret. ps. Exultate iusti. ãn. Dum sacrũ mysterium beatus dyonisius celebraret in carcere: apparuit ei cum multitudine angelorum dominus iesus christus. ps. Benedicam. ãn. Dansq; illi sancta dixit: accipe hoc chare meus: quod mox complebo tibi vna cum patre meo. ps. Deus venerunt gentes. V. Iustorum anime. lc. vii.

In predicta autem luce veniens dominus iesus christ⁹: accepit panem sanctum et dedit illi dicens. Accipe hoc chare meus quod mox complebo tibi vna cũ patre meo: quoniam mecum est maxima merces tua: et his qui te audierint salus in regno meo. Nunc facies fortiter: et erit nomen tuum in laude. Dilectio et benigni-

tas: quã habes semp et p qui buscũqꝫ pecieris ĩpetrabis. ℟ Adest nãqꝫ beati dyonisii sacratissima dies: in qua trium phans agonẽ expleuit Et coronã victorie accipere meruit de manu dñi. ℣. Quem dñs post apl'os sic honorauit: vt omnẽ galliam eius apostolatu insigniret: quiqꝫ eã suo sãguine cõsecrauit. Et. l'c. viii.

POst hec adducti sũt btĩ martyres xpi ad p̃sēciã prefecti Qui cum sacrificare nollent ducti sũt ad locũ decollacionis Ubi cũ genibus flexis oracionẽ fudissẽt: protinus a pernicib9 vno eodẽqꝫ momento decollati sunt. ℟ Uir inclitus dyonisius martyr dñi preciosus succensus igne diuini amoris constãter sustinuit supplicia passionis Et per immanitatẽ tormentorum puenit ad societatem angelorũ. ℣. Cuius intercessio nobis obtineat veniã: q̇ per tormenta passionis: eternam meruit palmã: et sempiternam coronam. Et per. l. ix

QUorũ eciã capitib9 abscisis: lingue dñm fatebãtur Ad declarãda quoqꝫ martyris dionysii merita sãctum cadauer se erexit: et caput propriũ brachiis pendulis cepit vectitare: et ad locũ vbi nunc iacẽt portauit. Tu ℟. Beatus dionisius rustic9 et eleutherius in hac ergo fidei constancia permanentes Reddẽtes terre corpora Beatas animas celo cũ gaudio intulerũt ℣. Beatorum anime sanctorũ dionysii rustici ꝛ eleutherii relictis glebis: secuti sunt saluatorẽ. Redden tes. Glĩa patri. Beatas. ℣. Justi autẽ ĩppetuũ. In lau. ã

HI sãcti viri a beati dionisii nunꝙ̃ sustinuerũt abesse presencia: quos in vnũ interrogacio percussoris inuenit. p̃s. Dñs regna. ãn. In hac ergo fidei cõstancia pmanentes: reddẽtes terre corpora: beatas celo animas intulerunt. p̃s. Jubilate. ãn. Tali nãqꝫ ad dñm meruerũt professione migrare: vt amputatis capitibus adhuc putaret lingua palpitans dñꝫ confiteri. p̃s. Deus deus me9. ãn. Beata nimiruꝫ ꝛ deo nostro grata societas: ĩter quos nec primus alter potuit esse nec tercius: sed trinitatem confitentes: trino meruerunt coronari martyrio. p̃s. Benedicite. ãn. Et facta ẽ comes multitudo celestis exercitus exanimi corpor' beati dionysii caput proprium deportantis laudans deum et dicens: glo

ria tibi domine. ps̄. Laudate cp̄m. Iustoꝝ aīe. hym Ber gloriose martyrum. V⁹. Mirabilis deus. ān. Adest nāq₃ btī dionysii sacratissima dies: in qua triumphās agonē expleuit: et coronā victorie accipere meruit de manu dn̄i. v̄. Benedictus. orō. Deus qui. Ad primam ān. Hi sancti viri. ps̄. Deus in nomine tuo. ad terciam ān. In hac. v̄. Legem pone. cp̄m. R. et V. de cōmuni plurimoꝝ martyꝝ ad omnes horas dicuntur. Ad sextam ān. Tali nāq₃. ps̄. Defecit. Ad nonam ān. Et facta est. ps̄. Mirabilia. Ad secundas veš. ān. Hi sācti viri. psalmi feriales cp̄m. Iustoꝝ aīe hym. Ber gloriose. V. Mirabilis de⁹. ā. O beate dionysi magna est fides tua: intercede pro nobis ad dn̄m deū nostrum: vt qui qualitate tibi sumus dissimiles sua gracia largiente faciat esse consortes. ps̄. Magt. orō vtš. Mēmoria fiat de sancto gereone sociisq₃ eius martyribus. Orō.

PResta q̄s op̄s deus: vt sicut sanctorum tuoru₃ gereonis/ victoris/ cassii/ florencii/ sociorumq₃ eoru₃: nos natalicia celebranda non deserunt: ita iugiter suffragia comitentur. Per dominum.

¶ Sancti gereonis socioꝝ q₃ eius marty. tres lec. oīa fiant de cōi plurimoꝝ martyrum: cū predicta orōne Presta quesumus. ¶ Sancti caynici abbatis qui ī kēnoquhy in diocesi sctī andree pro patrono habetur. Oracio

PReces nostras quas tibi dn̄e in beati caynici confessoris tui atq₃ abbatis veneracionem deferim⁹ benign⁹ suscipe et ipsius interuentu quesumus clementer exaudi. Per

¶ Memoria de sctō nichasio socioꝝq₃ eius marty. Orō:

DEus qui sanctam nobis huius diei solennitatem in honore sāctoꝝ martyrum tuorum nichasii/ quirini/ et scuuiculi consecrasti: adesto familie tue precibus: et dona: vt quoꝝ festa celebramus: eorum merito et auxilio subleuemur. Per do. Ad matuti. ix. lectio. fiant. Lec. i.

CAynic⁹ qui de ybernia genus acceperat et nomen scociā veniēs sub monachali habitu et monasticoꝝ regula plurib⁹ militauit annis eo nāq₃ tempore magne sanctitatis et deuocionis vir beatus colūba in yona floruit īsula qui cum beat⁹ caynicus eū visitaret venerabili Cūq₃ simul (ter recept⁹ ē. l. ii

cōfabularentur varias sacre scripture questiūculas in me diū proposuit quas/ perfecte humanā vt aperuit superando naturā enucliauit et audientib⁹ claras reddidit. Cū qꝫ sapienciā eius beatus colūba admiraretur et interrogaretur vnde haberet/ respōdit cū solitariā in heremo agerē vitā pro nomīe iesu ille meū illustrauit spm̄ et/ ruditatē meā spū oris sui detersit. l. iii

Verū inito per fratres cōsilio romā peciit eo itaqꝫ itinerāte per ytaliā incidit ī latrones qui eū spoliatū occidere niterent̄ brachia eoꝝ diuina pietas adeo cōpescuit et retrarit vt quasi statue īmobiles viderentur. Sed prece btī viri brachia vt antea sana ta sūt ⁊ ad se ꝯuersi deū ⁊ beatū virū laudauerūt ab eodē genibus flexis veniā postulātes abierūt. Tu aūt dn̄e.

Medꝰ l' fiāt de. s. nichasio. l. iiii

Beat⁹ nichasius eps: ⁊ quirinus presbyter: scuuiculusqꝫ dyacon⁹: q̇ beato clemēte cū beato dyonisio ad predicādū in gallias directi fuerant ad vrbē rothomagēsiū voto cōi pergere decreuerūt. Quibus sisinius a domiciano ad delēdū nomē christianitatis directus/ sic ait. Estis ne vos seductores pessimi qui cū sene illo quē parisius extinxi: ad euertēdū populū venistis. l. v

Nūc sctūs nichasius ait. Nō enī sumus seductores: sed reductores hominū ad cognicionē creatoris sui. Sisinni⁹ vero ait. Si ergo cōuertitis ppl̄m: cōuertite vosmetipos ad culturā deoꝝ nr̄oꝝ. Qd si nolueritis in cōspectu eorum quos decepistis male subacti peribitis de terra. Cui sācti martyres quasi ex vno ore dixerūt. Ne putes hominū stultissime ⁊ sceleratissīe nos minis tuis terreri Qd enī minaris diu est qd optauim⁹. l. vi.

Nūc sisinnius fecit eos decollari: ⁊ corpa eoꝝ canib⁹ ⁊ auib⁹ dereliq̄. Succedēte vō nocturno silēcio/ scti apprehēsis propriis capitib⁹ trāsmeato vado: qd nūc vadū nichasii dicitur requiescūt: in insula eiusdē fluminis amenissima in ecclesia ad eorū honorē cōstructa: in possessiōe quōdam piencie matrone: eoꝝ monitis ad fidē cōuerse. Tu. l. vii.

Quodam eciam die oblatū est beato viro mōstrū mirabile ad humanā effigiē corpus hn̄s sine mēbris qd cū vidisset fontem viuum de terra produxit in quo monstrū lauit et cōfestim omnia mēbra de

massa perfecte prorumpunt. Magum eciam qui se tanq̄ deum a populo arte magica coli persuaserat signo sancte crucis premitus facto demonē qui illum illuserat effugauit et artem magicam illam populo palam demonstrauit. Tu aūt domine. Lcō viii

Contigit eciam demonem virorum sanctorum insidiatorem domum ī qua studuit beat⁹ canicus igni dare. Cū q̄ vir dei domum igne valido accensam intellexisset domum foris egreditur et librū euangeliorum in quo extunc legebat apertum reliquit quē apprime dilexerat singulis attamen in domo consumptis liber euangeliorum sine macula ꝯpart⁹ est. Tu aūt. l. ix.

Hiis et q̄ plurimis aliis virtutibus et claris miraculis Sanctus pollebat canicus. mortuos resuscitauit mare calcabile se prebuit et cetera elementa suo nutui obediebant animam cuiusdā de manu demonum liberauit surdos audire et loquela priuatos fandi modum dedit tandem in bona senectute celeribus super ethera volauit pennis angelico in presens associato choro. Tu aūt

Cetera omnia de communi vnius confessoris et abbatis

Sancti congani abbatis qui apud turref aberdonensis dyocesis veneratur. Or.

Deus qui beatū ꝯganū pium pastorē ꝯfessorē pariter et abbatem preclaris decorasti miraculis: presta quesumus vt ei⁹ meritis patrociniisq̄ suffulti ad celestia mereamur gaudia puenire. p

Ad mat. ix. lec. Lectio prima.

Conganum kentigerne matrone germanū beati felani abbatis carissimū esse ferunt auunculum hic illum ex scotorum ybernenciū et laynensium regulis genealogia descendisse et ab adolescencia milicie deditu3. Arcu ⁊ equitum cursu exercitatum tradidit hystoria. Lctō scda.

S3 vtrisq̄ orbatus parētib⁹ regnū paternū legibus ⁊ armis gubernādū rēpublicā ipsā ⁊ eiusdē vtilitatē cūctis domesticis reb⁹ ⁊ cōmodo singulari p̄ferēdā esse cēsuit ⁊ ordinauit. Catholicā fidē seruādā et dei sāctā ecclesiā decorādā deo deciās soluendas et oblaciones frugū terre salutiferas ecclesie sacerdotibus tradendas statuit et sibi subiectis hec et similia palam inuiolabiliter seruanda iudicauit. Tu aūt. dn̄e. Lectio. iii

Interea dñ btūs ipe cōgan9 adeo regnū sibi a deo ɔmissū ī pace et trāqllitate collocaret vt oēs q̇ sue iurisdictiōi tradi ti fuerāt sub dei lege viuebāt inuicē nemini iniuriam infe rētes in tātū ꝙ ei9 doctrina et lege oēs deo magis seruiē dū ꝗ͂ mūdo preelegerēt. l. iiii.

Sȝ q̇ bonoꝝ operū īsidiatoꝛ īimic9 est ille inueteratus in vicinos cōreges seu regulos ȝiȝaniā seminauit et aduers9 beatū cōganū dira excitauit bella et suū regnū vi et armis depopulādū et depredādum illoꝝ aīos ɔmouit bello aūt cōcito et multis ferro et sagit tis vltro citroqȝ peremptis. Cōganus tātā innocētū san guinis aspersionē vidēs ī fu gā vertit et p hostes fugatus pede sagitta ꝑcussus est sed il loꝝ manus dīna virtute alia absqȝ lesione euasit. Tu. l. v.

Regno paterno et ipi9 vana gl'ia derelictis religionē īgre ditur et cū kentigerna soroꝛe sua matrona deo deditissima et filiis eius felano furseo et vlcano viris deo carissimis ac septem clericis aliis in sco ciam nauigio ꝑuenit et ad lo cū qui lochelch dicitur in er chadia boꝛiali vbi acerri- mā durerat vitam christianā vbiqȝ enuncians fidem soli- tariam vitam ducere regeo preelegit palacio et humili in dut9 cucullo castitatis aliis reliquebat exemplū. Tu. l. vi

Quare eo ī loco paulo post ob sāctitateȝ auunculi sui be atus ipse felanus ecclesiā in eius honoꝛe construxit qui in presens vsqȝ hodie ab illius terre incolis beatus ipse cō- ganus colitur et veneratur qui post longam et diuturnā huius vite miseriam sub re- gula et habitu monachali sā cte et deuote viuendo spiritū deo reddidit et in yona sepul tus est insula. Tu aūt domie

Lcō. vii. de exposiciōe euāge.

Nemo accendit lucernam. Et cetera omnia de cōmuni vnius cōfessoꝛis et abbatis.

Eod die de sanctis virginib9 fyncana et fyndoca. ix. lec. et differūtur oīa de cōi plurima rū virginū cū hac orone or

Auctoꝛ virginitatis do mīe iesu chriśte nostro- rum mentis et coꝛpoꝛis con- serua castitatem et sanctarū virginum tuarum fyndoce et fyncane intercessiōe et meri tis earum sācto consoꝛcio iū gamur in celestibus. Per do.

Et notandum est ꝙ fyncana apud etht aberdonēsis dyoce sis et fyndoca apud archi- diaconatum dumblanen-

sis dyocesis venerantur.

¶ Sancti calixti pape. Orō

DEus qui nos conspicis ex nostra infirmitate deficere: ad amorem tuū nos misericorditer per sancti calixti martyris tui atq pontificis exēpla restaura. Per.

Ad mat. ix. l. Inuita. dup. l. i

TEmporibus maximiani ꝛ alexandri facta est inquisicio in vrbe romana de christianis vt cogerētur ydolis immolare. Tunc palmacius consul cum multitudine militum venit transtyberim: vbi erant multi christiani cum beato calixto papa/ ĩter quos erat beatus calopodius presbyter senex Ingressi vero decē milites cenaculū: subito ceci facti sunt dicentes Accendite luminaria: quia locus obscuratus est Et ait calopodi9. Deus qui videt omnia: ipse cecauit oculos vestros. Tu aūt dñe. Lectio. ii.

Palpantes igitur descenderūt de cenaculo cecati. Quod vidēs palmaci9 timore pter ritus fugiens nunciauit hec alexandro. Currensq palmacius ad beatum calixtum/ cecidit ad pedes eius rogans eum vt a cultura demonum eum liberaret Quo baptizato cum omni domo sua: alexander hoc audiens calopodium gladio feriri fecit ꝛ calixtū incarcerari. Tu. Lcō. iii

Erat autem in eadem custodia miles quidā nomine priuatus vlceribus et dolorib9 plenus. Hic misit se ad pedes sancti calixti petens ab eo baptizari. Qui mox vt baptizatus est ab omnibus vulneribus mundatus est. Hoc audiens alexander fecit militē plumbatis deficere: ꝛ calixtū per fenestram domus precipitari/ et ligato ad collum eius saxo: in puteū demergi iussit. Cuius corpus austerius presbyter noctu cum clericis de puteo eleuauit/ et sepeliuit in cymiterio calopodii via aurelia/ pridie id9 octobris. Tu.

Cetera omnia de communi vnius martyris et pontificis cum oracione supradicta.

¶ Sancti michaelis in monte tumba. Ad vesperas super psal. ān. Excelsi regis. psal. fer. Capitulū. Significauit. ℟. Archangeli michaelis interuencione suffulti te domine deprecamur. Ut quos honore prosequimur. Contigamus et mente. ℣. Perpetuū nobis domine tue miseracionis presta subsidium quibus et angelica prestitisti suffragia non deesse. Ut quos. Glo

ria. Continga. Hym. V. et ā. super psal. Magt. cum orone sicut ī alio festo. oro vts. Ad matuti. ix. lec. fiant tota can tetur hystoria sicut in alio fe sto. preter. ix. R. quod erit Ar changeli michaelis. Lectio. i.
POstq̄ gens francorū xpi gracia insignita longe lateq̄ vndiq3 per prouincias superborū colla pdomuisset. Michael archangelus paradisi prepositus: qui pri9 osten derat se velle venerari in mō te gargano multis īdiciis de bet honorari in loco hoc q̄ tū ba ab incolis vocatur. Lec. ii
HIc vero loc9 olim opa cissima silua claudebat s3 postea eā flumīe oceani vn diq̄ circundante in arene for ma est redactus Sed et mare recessu suo deuotis populis bis in die iter prebet limina petentibus archāgeli michaelis. l. iii.
IAm vidē (chaelis. l. iii.
IAm vidē dum est qualiter ide3 lo cus angelica reuelacione dedicatus est. Postq̄ deo amabilis prefati loci epūs authbert9 bis fuisset ammonitus in somnis: vt in dicti summi tate loci edem in honore san cti michaelis construeret Cō tigit taurum cuiusdam a fure ibi ad tēpus abscōdi. Ter cio ammonit9 est episcopus asperius vt eo loco edem cōstrueret: quo taurus erat absconse ligat9 Lectio quarta.
CUm de loci requireret amplitudine & qualitate: responsum accepit in somnis edificacionis eum debere statuere modum quem videret iuuēcum pedib9 in circui tu pertriuisse. Tu aūt. Le. v.
EPiscopus vero de visione certus predictū locū ingressus eum purgari fecit et planari. De quo eciam loco duas rupes mire magnitudinis in somnis ammonitus auxilio sancti michaelis fretus virtute multorum remouere volencium deficere videbat facillime solus ammouit. Tu autem. Lectio vi
CUnq̄ eps de magnitudine fabrice adhuc dubitaret: nocte media ros iacuit super verticem montis: vbi autem fundamenta collocanda erant siccitas fuit Dictūq̄ est epo Uade et sicut signatum videris: fundamē ta iace. Lectio septima
TUnc epus grās agens deo fabricam in culmine mō tis in modum cripte rotūdā centum vt estimatur hominū capacem ad similitudinem il lius ī mōte gargano cō
POst hec (struxit. l. viii.

monitu beati michaelis missi sunt nũcii ad montẽ garganũ pro pignoribus beati michaelis deferẽdis Qui ab epo loci et abbate venerabiliter recepti: causã aduẽt9 sui hũi Taliter exposuerũt. L. ix

TRadũtur eis pignora pars videlicet rubei pallioli qd ipse btũs michael sup altare qd ipse manu cõstruxerat posuit et pars marmoris supra qd stetit: cuius vestigia vsqz hodie superextant dicto loco. Authbertus vero epus dicta munera honorifice suscipiẽs opus cõsũmauit et officia duodecĩ clericorũ ibi cõstituit Duasqz villas de epatu suo eis p sua tradidit sustẽtacione. Ad lau. oẽs añe dicũtur. Ad. i. ãn. Dũ pliaret. ps. Deus in noie. ãn. Te iure. ps Quicũqz. R. Jesu xpe. cũ alleluya. V Qui sedes. Ad alias ho. oia fiant sicut in alio festo Ad. ii. ves. omnia fiant similiter pter R. qd nõ dicet Et mẽo. de sãcta etheldreda.

DEus qui es spõsus virginũ refrigerium cõtinenciũ et salus oium te diligenciũ: cõcede propici9/ vt q beate virginis tue etheldrede translacionis diem veneramur/ ei9 patrociniis tue maiestatis clemenciã senciamus. Per. Oro. Eodem die sctĩ colmani epi et cõtes. ix. lec. fiant sed differtur. oia de cõi vnius confesso. et põtifi. Sz cũ hac (orone

DEus qui beato colmano põtifici tuo tantã contulisti graciã/ vt ex rorum sedentes ĩ tenebris ad xpianam illustraret fidem/ p sta qs ei9 patrocinio nos ab omni viciorum errore liberari. Per dominum nostrum. Eodẽ die de sctõ regulo abbate qñ in xl. de eo non fuerit seruiciũ. oia sicut ĩ alio festo. sed differtur ĩ crastinũ. Qui quidam regulus in sãcto andrea et per diocesim eiusdem honoratur. Et colmanus habet patron9 apud balhelup.

¶ Sancti luce euangeliste. Ad primas vespe ãn. Placentes deo. psal. feriales Capitu Similitudo vultus R. Quatuor animalia. hy9. Annue christe. V9. Jn omnem terraz ãn. Ecce ego. psal. Magnificat. Require hec omnia in festo sancti mathei apostoli et euange. Oro

JNteruenĩat pro nobis domine qsumus tuus sanct9 lucas euãgelista qui crucis mortificacionem iugiter in suo corpore p tui nominis honore portauit Per Memoria de sancto iusto martyre Oracio

Deus qui beato iusto talem fortitudinem tribuisti: vt in puerili corpusculo gloriosum pro amore tuo subiret martyriū: concede ꝓpicius: vt ipsius intercedentibus meritis ab omnib⁹ nos absoluas peccatis. Ad completoriū oīa fiant sicut in festo sctē trinitatis. Ad matutinas ix. lec. tota cantet hystoria sicut in festo sācti mathei apli et euangeliste cū hym. de communi vnius apli. Lec. i.

Gloriosissimus euangelista iesu xp̄i lucas nacione syrus arte nichilominus medicus discipulus apostolorum fuit Quorꝫ almificos actus prout vidit lucido disertoqꝫ sermone prosecut⁹ est in breui libello: quē ad charissimum sibi theophilū scripsit Cuius quoqꝫ libri pulchra īchoacio videtur fore scilicet. Primū quidē sermonē feci de omnibus o theophile que cepit iesus facere et docere. l. ii.

Deniqꝫ paulū secutus est egregiū doctorē gēcium vsqꝫ ad triūphum passionis eius: quē cū coapostolo suo rome exceperat: ⁊ īdiuiduus comes peregrinacionis ac tribulacionis eius vbiqꝫ extans permansit Cuius precipue peregrinacionis ⁊ sacre doctrine gesta cū gestis aliorum annectēs apostolorū: librū vnū ad laudem noīs xp̄i ad memoriam ipsorū et vniuersalis ecclesie sancte stabilimentum cōtexuit. lc.iii

Qui dū eūdē gloriosissimum paulū doctorē gencium sequeretur per plurimas terre marisqꝫ tribulaciones: digne ab eo huiusmodi testimonio diligencie meruit laudari Sic enim de eo scribēs corinthiis ait. Salutat vos lucas medicus charissim⁹ meus: qui est in dn̄o fidelis Et thimotheo illustri viro scribēs dicit Lucas mecū ē sol⁹.

Et in alio quoqꝫ lc. iiii epistole sue loco sic ait de eo inter reliqua salutacionis verba Ecclesie dei q̄ erat corinthi: misimus eciam fratrem nostrū lucā: cui⁹ ē laus in euangelio ꝑ omnes sāctas ecclesias. Uere omni ore laudabilis est iste q̇ meruit a tanto aplo laudari ⁊ p̄dicari. l v

Laudemus ergo eū cum illo et nos charissimi ⁊ consona voce cordis et oris veneremur et verum medicū a deo missū aīarū predicem⁹ cuius oīa doctrine verba nichil aliud resonare videntur nisi anime languentis medicinam veram. Lectio sexta.

Ab ipo ergo puericie sue tempoꝛe castus perseuerans: neqꝫ vxoꝛē neqꝫ liberos dicitur habuisse Sed apostolice predicacionis opus exercēs obiit septuagesimo quarto sue etatis anno plenus spiritu sancto. Cuius sacrū coꝛpus in bithinia est humatum Sꝫ postea ad cōstātinopolitanam vrbē est translatum. Ubi multa ⁊ magna ꝓdigioruꝫ miracula ad laudē noīs sui per merita huius sācti euāgeliste opari dignat̄ dn̄s noster iesus xp̄s Qui viuit et regnat cū deo patre in vnitate spiritus sancti deus p oīa secula seculoꝛū amē. Scdm lucam. x. cp̄

IN illo tp̄e. Designauit dn̄s iesus et alios septuaginta duos/ ⁊ misit illos binos ante faciē suā in omnē ciuitatē et locū quo erat ipse venturꝰs Et reliqua Ome. bti grego. pape. l. viii.

DOmin⁹ ⁊ saluatoꝛ noster fratres carissimi aliquando nos sermonibus aliqñ operib⁹ admonet. Ipa enī facta eius p̄cepta sūt Dꝫ dum aliquid tacit⁹ facit: q̇d agere debeamus innotescit. L. viii

ECce enim binos in p̄dicacionē discipulos mittit. Quia enī duo sūt p̄cepta charitatꝫ: videlicet amoꝛ dei et pꝛoximi: et min⁹ q̄p inter duos charitas haberi non potest. Lectio ix.

NEmo enī pꝛopꝛie ad se metipsuꝫ charitatē habere dicitur: sed dilectio se in alterum extēdit: vt esse charitas possit. Binos ad pꝛedicandū mittit discipulos: vt hoc tacite nobis insinuet: quia qui charitatē erga alium non habet: pꝛedicacionis officiū nullatenus suscipere debet. Ad lau. et ad oēs hoꝛas oīa fiāt vt supꝛa dictū est cū orō. huius diei. Mēo. de sācto iusto orō vts. Ad scdas vesperas sup psal. hec sola ān. Dilecti deo. p̄. Dixit dn̄s. et ceti psal de apl̄is. Cp̄m. Similitudo vultus. R. Cum ambularēt et cetera vt supꝛa dictum est.

¶ Sanctarū vndecī miliū virginū quarū coꝛpoꝛa in almifica ciuitate coloniensi requiescunt et earū ossa marimo cū honoꝛe venerant̄. Ad vs̄. sup psal. fer̄. ā

O q̄p pulchꝛa ē casta generacio cū claritate īmoꝛtalis est enī mēoꝛia illi⁹ qm̄ apud deū nota ē et apud hoīes. Cp̄

VIrginitatis nomē est honoꝛabile qd̄ amplectentes pꝛudētes virgines leticiā bonoꝝ operum in coꝛde

atq conſciencia poſuerũt. ℞ Milibus vndenis ꝓ xp̃i noı̃e paſſis Uirginibus ſacris ſol uam⁹ numina laudis ℣. Oc- currit ſponſas reddẽs ſpõſa- lia letus. Uirginibus. Hym. IEſu rex ſaluatoꝛ virgi- num/ que ſpꝛeuerũt am- plex⁹ hominum/ tu coꝛonas reddis certaminũ/ vincentib⁹ auctoꝛẽ criminũ. Ponunt pꝛo te coꝛpus virgineum/ ti- bi libant cruoꝛem roſeũ/ per aſcenſũ lote purpureũ/ gau- dent ſubtus altare aureum. Te virginũ vndena milia/ agnum paſcentem inter lilia/ ſubſequunt tua in atria/ iubi lando iugi leticia. Spõſe ſpõ ſas oꝛare facias/ quas pꝛo no bis clemens exaudias/ delẽdo culpas et miſerias/ duc nos ĩ ter dilectas filias. Sit laus deo patri ingenito/ virt⁹ na- to ſit vnigenito/ cum ſpiritu ſimul paraclito/ pꝛo virginũ honoꝛe debito. Amen. ℣. Ad- ducent regi virgi. ãn. O cle- mens deitas tibi pſallẽcium laudes voces ne aſperneres q̃s cum laude ſanctarũ ani- me virginum que tuo mune re triũphantes ſeculũ cũ pal ma martyꝛii celi hodie meru erunt ingredi thalamum vbi magnificant nomen tuum in eternum. pſal. Mḡt. Orõ.

OMnipotẽs ſempiterne deus da nobis in feſti- uitate beataꝝ virginũ mar- tyꝛũq tuarũ vꝛſule ſociaꝝq eius congrua deuocione gau dere vt et potenciã tuam ĩ ea rũ paſſione laudem⁹: ⁊ pꝛoui ſum nobis capiam⁹ auxiliũ. Per dñm. Inuita. Agnum ſponſum. In. i. noc. ãn. Pur- pureos floꝛes celeſti rore ma dẽtes decreto dñi famoſa bꝛi tannia miſit. p̃s. Dñe dñs. ãn In cunis poſite baptiſmi fõ- te renate et fidei vere ſunt le gibus iniciate. p̃s. Celi enar. ãn. Has deitatis amoꝛ ſibi fe derat oꝛdine miro dũ retra- hit mũdo feſtinat reddere ce lo. p̃s. Dñi eſt terra. ℣. Addu centur regi virgi. Lec. i BEata virgo vꝛſula mar tyꝛii ſui per trienniũ mirabi liter celebꝛato pꝛeludio Cuꝫ iam pꝛopoſitã nupciarũ diẽ ſibi immineri videret conuir gines ſuas vt dñm pꝛecibus pulſarent ammonuit ne caſti tatis ꝓcinctum perderent. ℞ Ecce bꝛitãnia mittit ad ethe ra exenia clara floꝛida ger- mina labe carencia Soꝛte be ata. ℣. Ciuib⁹ angelicis ſolẽ niter aſſociãtur. Lectio ſc̃da HIis dictis dum quaſi iã cur rentibus ſtimulum addidiſ- ſet deuote deo virgines ex to

to corde pro sua virginitate conseruanda supernum cepe runt auxiliũ ardentissima spi ritus contricione inuocare. ℟. Has virgines et fidei et corporis cõmendauit integri tas Has vite sinceritas et me ritorum exaltat sublimitas. ℣. Nomen igitur sempiter-num dabit eis quod non pe-ribit. Has vite since. Lectio iii. Pius autẽ dñs tam pia vo-ta non distulit: sed ventum de thesauris suis produxit ĩ-pulsamq; classem sub vnius diei noctisq; spacio secundo cursu in portum qui tielein dicitur integro tam nauium q̃ puellarum numero pertu-lit. ℟. Innumerabilis virgi num chorus spreta liberorum propagine Sponsũ qui in ce lis est perenni mẽte actu et ha bitu amplificare maluit ℣. Ecce florẽtẽ mũdũ mẽtis de spectu calcãdo. Spõsũ In se cundo noctur. ãn. Tandem decursis pariter puerilib9 an nis vt christo placeant tota virtute laborant. psal. Eru-ctauit. ãn. Illam miliciã tũc vrsula sancta regebat mili-bus vndenis constantem sor te beata. ps. Deus noster. ãn. Filia regis erat britonum q̃ sceptra tenebat diues opum felix qui tali prole virebat. p̃.

Fundamẽta. ℣. Media nocte Egressis aũt Lectio quarta cum post vespertinam refe-ctionem sompnus diurno la bore fessis obreperet Beata virgo vrsula vidit in somp-nis angelice claritatis virũ qui assistens Scito inquit fi-lia quia cum sororum tuarũ contubernio romam perue-niens peractis votis coloniã passura reuerteris. Tu autẽ. ℟. Cara deo soboles com-muni laude ferenda. In tene ris membris domino seruire studebat. ℣. Hec generacio florida nacio recta requirẽs In teneris mem. Lectio v. Cũq; beata vrsula cum su-is sodalibus romam visitas-sent sanctaq; limina deuote adorassent coloniam prospe ro itinere peruenerunt Ubi per idẽ tẽpus barbarorum rabi es ingẽti feritate expugnare nõ destitit. ℟. Uirginitat; ho nor dec9 ecclie prieq; libertas Capit/ trũcat/ dilaniat. ℣. Hunorũ gladiis grex flori-dus atq; fidelis. Capit. L. vi Uirgines aũt cognita inhu manitate incolarum sine omni inspiciõe ad terrã egresse sũt Et ecce barbari cum clamo-re super eas irruerunt et infi nitam illam multitudinem crudeliter peremerunt. Tu.

℟. Uirginei flores varios qui fertis odores vicere q̄ nostis sed vinci non valuistis. Reddite placatū nobis quā sēp amastis. ℣. Jā vox vr̄a sonat noua cātica laude sonora. Reddite. In. iii. noc. an̄ Agmina virginea sacro spiramie plena terrea despiciūt pro xp̄o cūcta relinquūt. ps. Cātate i. an̄. Accensis animis pugnāt cū pricipe mūdi: quo iā deuicto currūt ad premia regni. ps. Dn̄s regna. exul. an̄ Agmia celica dāt iubilamia cūctipotēti virginib9 sacris q̄ prestat gaudia celi. ps Cātate. ii. ℣. Prudētes virgines acceperūt oleū. ℟. In vasis suis cū lampadibus. Lcō. vii Cūcq belluina illa rabies ad beatā vrsulā iugulando pueniffet satellites mortis. Pulchritudine eius cōspecta manū animūcq represserūt. Ipseq princeps scelerū libidine succēsus. Ad blādicias cepit descēdere. ℟. Uirginei cetus cēteno fenore fructū dn̄ referūt. Fuso sāguine celsa petūt ℣. Ecce puellaꝝ sacra corpora dn̄ lacerātur. Fuso. l. viii Consolare inquit dilecta qr digna habita es que me toci9 europe victorē merearis habere maritū. Uirgo aūt cum huiusmodi spōsū cōtēpsisset. Cupiēs dissolui et esse cū xp̄o mortis sentenciā ptulit. ℟. Clara colonia dulcia pignora leta meretur sāguine sctārū roseo. Sup astra locatur ℣. Illas qui sequitur qui corde pio veneratur. Super. l. ix Sicq cādidissimi exercit9 regina ictu sagitte trāsuerberata sup nobilē suaꝝ comitum aceruū velut celestis margarita corruit purpureocq sanguine quasi scd̄o baptismate dealbata celos cū suis penetrauit. ℟. Uirgineas mētes preuenit sp̄us alm9. Has sibi mūdauit mūdādo sctificauit ℣. Uictrices mūdi felici dote beātur. Has. Glria. Has. ℣. Media nocte clamor fact9 est. ℟. Ecce spōs9 venit. In. l. an̄ In agone spōsaꝝ xp̄i testimonia tua deus facta sunt credibilia. an̄. Intrarūt regis filie portas ei9 in cōfessione hinc omīs terra iubilet dn̄o. an̄. Spōsaꝝ xp̄i aīe adhe serūt dn̄o ꝛ iā dextra eius suscepte laudātur dn̄ iurant ī eo. an̄. Uirginū vndena milia vicerūt flāmas fornacis babilonis inde oīa benedicāt dn̄m. an̄. Laudate dn̄m de celis qui exaltauit cornu virginalis populi. Capitulum. Adhierūt maiorē pulchritudinē cordis sui

amātes dn̄m q̇b⁹ terrene nupcie viluerūt q̄ terrenos amplexus nō desiderauerūt. hy⁹
Resonet ecclia laudum modulamīa: v̄ginū et martyꝝ celebꝛās certamina.
Has ī pꝛelio passionis attriuit acerbitas: et toꝛtoꝛis seuientis discerpsit crudelitas
Iā exute carnis mole xp̄m sine nubilo: ꝓsequūť collaudantes cum iocundo iubilo.
Nunc suarū nobis pꝛecum conferant suffragia: vt cū ipsis gloꝛiemur in celoꝛū regia
Sit laus pr̄i/ virt⁹ nato/ gl'ia spiritui: creatoꝛi redēptoꝛi rect oriq̄ȝ seculi. Amen. v⁹. Oleū effusū. R. Nomē tuū dn̄e. ā In regione viuoꝝ spōsū cubentē in meridie inuenerūt cū quo iā recepta vna stola feliciter reqescūt q̊usq̄ȝ iusticia ꝯuertatur ī iudiciū. p̄s. Bn̄dict⁹. or
Da nobis dn̄e deus noster sc̄tāꝝ virginū martyꝛūq̄ȝ tuarū palmas incessabili deuocione venerari vt quas digna mēte nō possum⁹ celebꝛare humilib⁹ saltē frequētemus obsequiis. Per do.
Ad hoꝛ. ā. de lau. Ad. iii. Cap̄
Ornamētis celestib⁹ studētes dei virgines: nec quod licebat appecierūt nec quod cogebatur ꝯsēserūt. R Media nocte clamoꝛ fact⁹ est. al. al. v. Ecce spons⁹ venit. v Pꝛudētes v̄gines. Ad. ix. cp̄
Oleū effusū nomē tuū dn̄e ꝓpterea adolescētule dilexerūt ⁊ attraxerūt te R. Pꝛudētes virgines acceperūt oleū all'a all'a. v⁹. In vasis suis cū lāpadibus. v⁹. Oleum effusum nomen tuū domine. Ideo adolescētule. Ad scdas ves̄. āe. de laudib⁹. p̄. feria. dicantur Capitulum
Iste sūt pꝛudētes virgines quib⁹ bonū coꝛam deo testimoniū cōsciēciā phibebat in quibus mūda aīma sēpiterno dei verbo fecunda copulať. R. Uirgineas mētes. hy⁹. Iesu xp̄e. v⁹. Adducētur. ān. O sacra virginitas deo cara ⁊ angelis ī cui⁹ odore currentes adolescētule mūdi gloꝛiā calcauerūt hoꝛrenda moꝛtis supplicia non expauerunt ideo hodie letantes celi ciues eis obuiam pꝛocesserūt dicētes. gl'ia tibi dn̄e. p̄s. Magt̄. oꝛacio. Da nobis Eo die. ¶ Scti mūdi abba. apud kilmūd et differť. Or
Ineffabiles creatoꝛ omniū deus qui illos quos vis per graciam viuificas intercedente pꝛo nobis beato mūdo confessoꝛe tuo atq̄ȝ abbate quesumus vt pꝛo nobis eius sit grata ītercessio. ꝑ de.

Ad matu. ix. lec. fiāt. Lctō. i.

Venerabilis pater mūdus monachoꝝ abbas ex patre tulcano matre vero fechelem generacionem accepit q̇ cū ab eisdem ī pꝛime etatis adolescencie sue pecoꝛum custodie manciparetur spiritu sancto repletus quēdem virum religiosum diuine legis audiende gracia adiit pecoꝛibus in heremo sine custodia relictis: increpatus a patre cur pecoꝛa deseruit respondet quāto tēpoꝛe diuinis me insudare legibus permiseris tā to tempoꝛe pecoꝛa incustodita a lupis non peribunt. l. ii.

Sequente vero die pater viridei vt videret aīalia heremū perrexit et perueniens vidit duos lupos siluestres tanꝗ͂ pastoꝛes custodientes pecoꝛa sua. Sciens autem pater filii sui sanctitatem mundum deseruit ⁊ ī arto se detrusit monasterio sancte conuersacionis habitum sibi assumendo et monachus effectus est beatus vero mundus ad beatum congallum abbatem et patrem religiosissimum se transtulit. Tu aūt dñe. Lectio. iii

Deinde ad sāctum perrexit sillenum abbatem qui inter omnes ybernicos sanctos vita et religione habitus est famosissimus sub ei⁹ regula decem et octo transegit annos pie et sancte in diuinis cōuersando quibus transactis ad yonam insulam in scocia peruenit in qua a beato columba habitū suscepit religionis Tu autem. Lectio quarta.

Sed beato columba de mūdo translato ad patriam sā ctus mundus yberniam denuo quesiuit: cum in via ambulasset occurrit ei vir quidē diues euanus nomine petens vt sua animalia virtute diuina a languoꝛibus sanarētur beatus vero mundus ad pꝛoximum declinans vadum manu sua vadum benedicens et exinde animalia de eodem bibere pꝛecepit ex quo sanitatē accipere mererentur. Lctō. v.

Insuper anteꝗ͂ veniret ad matrem et soꝛoꝛes vnam suarum soꝛoꝛum virginem viā vniuerse carnis ingressā fuisse pꝛophetice cognouerat cū ꝗ secundo die post hūacionē eiusdem ad sepulchꝛum eius veniret misericoꝛdia motus genibus flexis dominū alacriter depꝛecabatur vnde sepulchꝛum vltro apertum est: et virgo viua surrexit quam matri sue denuo restituit. l' vi

Pauloꝗ post aliumꝗ moꝛtuum de moꝛte ad vitam re=

suscitauit: militem quēdā ab inimicorum suorum insidiis a morte preseruauit: mulierē sanguinis fluxum pacientem a morbo liberauit quēdā eciā lepra procussum ex angeli va ticinio curauit. Tantā enim graciam in conspectu domi- ni promeruit vt bis omni septimana ad sui consolacio nem celestis paranīphus a do mino sibi mitteretur: hiis et aliis miraculis suffultus eta te matura ad duodecim ka- lendarum nouembrium spiri tum deo reddidit et in eccle- sia de kilmond quā ipse pri⁹ fundauerat honorifice sepul ture traditur. Tu autē dn̄e. Lctō. vii. et cetera oīa de cōi vnius confessoris et abbatis

¶ Sancti romani epyscopi et confessoris tres lectio. cum nocturno. et cetera de cōmuni vnius confessoris et pontifi- cis cum hac oracione. Oracio

Deus cui beatus roma nus pontifex ita san- ctitatis gracia decoratus cō- placuit: vt tuorum consor- ciū in celis promereretur sā- ctorum: da ecclesie tue quesu mus eius interuentu perpe- tuam consequi leticiam: cui⁹ deposicionis diem gratulan do celebrat solennem. Per.

¶ Sancti mernoci epyscopi et confessoris patroni de kil mernoch. Oracio.

Omnipotens sempiter- ne deus qui beato mernoco confessore tuo atq̄ pontifice in tui nominis virtute infir mitatibus variis sanitatem largiris. concede propicius: vt qui eius petimus auxiliū mentis et corporis dono gra cie tu nobis tribuas puritatē. Deinde fiet memoria de mar tyribus crispino et crispinia no cū mediis lectio. eorūdē. ān. Gaudent celis. ⁊c. Oro.

Deus qui sanctis mar- tyribus tuis crispino et crispiniano ad hanc glo- riam veniendi copiosum mu nus gracie contulisti: da no bis famulis tuis nostrorum veniam peccatorum vt san- ctorum tuorum intercedenti bus meritis ab omnibus me- reamur aduersitatibus libe- rari. Per dominum nostrum Ad matuti. ix. lectio. fiant de cōi vni⁹ cōfessoris et pontifi cis cum memoria et mediis le ctio. de martyribus vt s̄. l. iiii

Crispinus ⁊ crispinian⁹ suess sionis ciuitatem ingressi/ ho spicium sue peregrinacionis elegerūt. Cognitaq̄ gentiliū crudelitate: labore manuū viuere cupientes: artem suto riam didicerunt. Tu. Lcō. v

Maximianus hoc audiēs: pro eis pquirendis rictiouarū direxit: quos in predicta vrbe inuenit calciamenta pauperū sarcientes Cūqꝫ eos a fide xpi nō posset reuocare fustibus eos cedi fecit et ad singulorū colla molas suspendi iussit: et in fluuio sub glacie demergi. Lectio sexta.

Post hec pice adipe et oleo feruentibus: eos pcipitari iussit Quibus ostensum est eos illucescente die victores a dño coronari. Maximianus aūt satellitis sui rictiouari vtrūqꝫ gladio feriri iussit: et corpora canibus derelīqui: q̄ xpo custodiente manserunt intacta. ¶ Sancti beani epi et confesso. ad matuti. nouē lec. fiāt oīa de cōi vnius confessoris. et pōti. cū hac or.

Deus qui prope es oīb9 inuocantibus te in veritate doce nos per intercessionem sancti beani cōfessor; tui atqꝫ pontificis: te sincero inuocare corde vt a te digne mereamur exaudiri. Per do. ¶ Apostolorū simonis et iude ad vtrasqꝫ veš. ad. matu. et

Scimus qm̄ ad iii. cp̄. diligentibus deū omia cooperant in bonū: his q̇ scd̄ʒ propositū vocati sūt scti. ℟. Qui sunt isti. Hymnus.

Beate symon et thadee inclyte: cernite nostros gemitus cū fletibus: quiqꝫ p lapsum meruimus baratrum: p vos celoꝝ mereamur adituʒ Annue xpe. Et dicat in hoc hym. Per horū tibi cara merita. et cetera de cōi apo. cum oroe.

Concede q̄s oīpotens deus vt sicut apostolorū tuorū simonis et iude gloriosa natalicia preuenimus sic ad tua beneficia pmerenda maiestatē tuā ipsi pro nobis p̄ueniant. Per do. Ad cōple. oīa fiant sicut in festo sancte trinita. Ad matu. Lc. i

Simon cananeus et iudas zelotes cū persideʒ fuissent ingressi: inuenerunt ibi duos magos zaroen et arpharat: qui a facie sancti mathei de ethiopia fugerant Tēpore illo dux regis persarum alias babylonioꝝ contra indos qui fines persidis inuaserant susceperat belluʒ. Quo deos suos consulente: nullū ei dabant responsum. Lec. ii.

Tunc ydoloꝝ pontifices in aliam ciuitatē perrexerunt. Quibus demon ibi manens ait. Dii vestri vobis respōsū dare nō possunt: qꝛ apostoli dei viui: vnus simō et alter iudas ibi sunt Nullusqꝫ deus illis presentibus audet loqui

Tunc dux perquiri eos fecit Quib⁹ inuentis q̄siuit q̄ essēt aut quare venissent. lc. tercia

Sanctus simon respondit: apostoli sum⁹ iesu xp̄i: salutis q; vestre causa venim⁹: vt deū q̄ in celis ē possitis cognoscere. Cui dux vvaradach ait. Dū audio deos nostros nō esse ausos vobis presentibus loq̄: vos nobis p̄dicite quos belli exit⁹ habituri sum⁹. l. iiii

Dixit ei simon Hodie intermitte profectionē: et cras venient nuncii pacē nūciantes et tributū solitū referentes. Jussit ergo dux eos in crastinum custodiri Crastina vero die hora tercia venerūt quos premiserant cū legatis indorum: oīa sicut apl'i p̄dixerant

Dux igitur (nūciantes. l. v.

duxit ad regē apl'os Qui rogatu regis et ducis morabantur in babylonia vno anno et mensibus trib⁹: multa miracula faciētes Jntra qd tēpus vna cū rege et primatibus suis quadraginta milia hominū baptizati sunt: exceptis mulieribus et paruulis. Quo facto fugerūt predicti magi in ciuitatē samur: ⁊ omnē populum contra apostolos incitauerunt. Lectio vi.

Quo cū peruenissent apostoli tenti sunt et ducti ad tēplum solis Stabat autē in vna ede tēpli quadriga solis et in alia quadriga lune. Factoq; silencio: dixit simon ad simulachrū solis. Precipio tibi demon: exi de simulachro solis et comminue illud Qd cum iudas simulachro lune dixisset: egressi duo ethiopes horribiles vultu: cōfringentes simulachra vlulatum dire vocis emittebāt. Tūc omnes pōtifices in apl'os xp̄i irruētes īterfecerūt eos Tres vltime lectiones legant de exposicione euāgelii. Scdm io

In illo tēpo (hānē. xv. c re. Dixit ies⁹ discipulis suis. Hec mando vobis vt diligatis inuicē. Et rel. Omel. excerpta ex cōmēta. btī augu

Merito magister (cp̄i. l. vii bonus dilectionē sic sepe cōmendat tanq̄ sola precipienda sit: sine qua nō possūt cetera bona pdesse: et que nō potest haberi sine ceteris bonis quib⁹ hō efficitur bon⁹. l. viii

Pro hac autē dilectione pacienter debemus eciā mundi odia sustinere. Necesse est enim vt mund⁹ nos oderit: quos cernit nolle diligere quod diligit. Sed plurimum de seipso dominus cōsolatur qui cum dixisset Hec mando vobis vt diligatis in

uicem: adiecit ꝛ ait. Si mūdꝰ vos odit scitote qꝛ me priorē vobis odio habuit. Lectio. ix

Cur ergo se membrū supra verticē extollit? Recusas esse in corpore/ si non vis odium mundi sustinere cum capite. Si de mundo inquit essetis/ mūdus qđ suū erat diligeret. Uniuerse vtiqꝫ hoc ait ecclesie quam plerūqꝫ eciam ipsaꝫ mūdi nomine appellat: sicut est illud. Deus erat in christo mundum reconcilians sibi. Non venit filius hominis vt iudicet mundum: sed vt saluetur mundus per ipsum.

Et cetera ad matutīas. et ad omnes alias horas de cōmuni apostolorꝫ dicūtur. Capīm Scimus quoniam. Oracio.

Deus qui nos per beatos apostolos tuos simonem et iudā ad agnicionē tui nominis venire tribuisti da nobis eorū gl'iam sempiternam et pficiendo celebrare et celebrādo pficere. Per.

Ad. ii. veš. R. Ciues aplorꝫ. vtš. in cōmuni apostolorum Sctē kēnere vgi. ꝛ mr. patrone de kirkyuer ī galvvedia.

Datoꝛ omnium (Orō. bonorum deus da nobis meritis sancte kennere virginis et martyris tue cordis puritatem vt te perfecte diligere et digne laudare ac sapere ꝙ dulcis et suauis es omnibus inuocantibus te valeamus. Per dñm. Lectio pma.

Cum beata vrsula diuinis parens motibus cū suis sodalibꝰ romam aggredi ad visitandū limina beatorū petri et pauli apostolorū pposuisset ad beatam kenneram eius cōsanguineā nūcios misit in orchadam minorem ad vrbem dictā orchadam rogans vt secū vellet pficisci. Que precibus eius libēter annuens obtenta parētū licencia: ad eam ꝙtocius pergebat. Pater aūt eius aurelius ac mater florencia de absencia filie sue kēnere dolebant. Tu aūt. Lectio. ii.

Beata igit̄ vrsula cōgregatis sodalibus suis peregrinacionem cōceptā pficiens ꝛ in redditu apud coloniā nauigio veniens martyriū ppessa est cū aliis virginibus porro in illo tēpore quo sancta virginū turba sic martyrizata est affuit. illic rex reni videns virgines atrociter necari deniqꝫ beata kēnera nauim egrediente ac p xp̄i amore libenter martyriū pati volenti dictꝰ rex ob eius eligan ciā miā motus eā pallio texit secūqꝫ ad oppidum reneñ vbi

morabatur pducens: ab illa morte deo fauente pterit hec sola virgo kennera de illo fe lici virginū collegio supstes legitur permansisse. Lcō. iii.

Hiis itaqꝫ pactis beata kennera in hospicio regis existēs deū sēper pre oculis habuit a mādatis eius nō errās imo indesinenter orōnibus vigiliis abstinenciis et aliis operibus bonis vacās ibat de vir tute in virtutē omnē ornatū seculi cū glīa cōtēpnens pau peribus secundum suā possibilitatem subuenit. Et quia glīa sequitur humilitatē rex kenneram cōsiderans virtuo sis operibus feruenter incen dere eam vniuerse preferens familie clauesqꝫ regni eidem cōmisit qua prerogatiua accepta kēnera se in aliquo nō extulit quī pocius humiliās regi regine totiqꝫ familie cōmoda fuit in cūctis licitis ac honestis hac de causa dilecta erat a rege super omnes ei seruientes. Tu aūt. Lctō. iiii.

Regina vero perpēdens sin gularem regis amorē ad vir ginem inuidebat ei supra mo dū: cupiens nomen eius pre clarum quōlibet denigrare quapropter aliquando rege discumbente ficta mala de sā cta virgine narrauit vt eum ab amore eius euelleret. Sed quia vincit opus verbum rex indignatus fidē regine nō adhibuit indicens eidem silenciū quia kenneram in omni bus fidelem reperit. Unde re gina grandiori cōcepta inui dia ad cōfusionem sancte kēnere īquātū potuit per phas et nephas anhelabat. Tu autem domine. Lectio quinta.

Post aliquod vero tempus cum kennera acceptis in sinu suo panibus ad vsus pau perum palacium pertransiret visa est a regina que regē ita alloquitur: domine mi: rex ecce kennera vobis perdi lectata prodigaliter bona ve stra spgit sicut oculata fide pcipe poteritis vocaī a rege kennera que multum perterita deum humiliter inuocauit quatenus ab instanti cōfusione liberaretur. Tunc diuina clemencia panes in assulas vertebantur quas rex in sinu suo videns reginam verbis duris increpauit. Tu autem. Lectio. vi.

Ab igitur illa hora conside rans regina qꝫ nō possit kenneram verbis ledere: molie batur eam occulte intereme re consilium a sua pedissequa requerens qualiter hoc oportune perficere posset.

Intelligens pedissequa regine voluntatem cum ea in mortē innocētis virginis cō spirauit. Rege vero venaciōis causa ad aeris tēperiē equitā te kēnerā pstratā quodā sin gularis opis manitergio qd ad huc in eiusdē ecclesia est/ strā gulātes sepelierunt eā in stabulo suffocatam. Lectio. vii.

Postq̄ autē hoc enorme scelus ab eis est ppetratū nūq̄ se alicui reuelaturas pmiserūt. Rege vero post pusillū tēporis a venatu redeūte regina gestu placido occurrit ipsum iocūdo vultu salutauit ppendens rex reginā cum familia sibi obuiantes kēnerā vero nō videns vbinam esset quesiuit. Cui regina maleficium suū abscōdere satigens precogitato mendacio respōdit dicens. In abscēcia vestra dn̄e rex parentes kennere ad nostram māsionē venerunt eamq̄ secū cum festinacione nimia deduxerunt. Lcō. viii.

Interea regis equi ad stabulū ducti in quo sācta kēnera sepulta fuit nequaq̄ verberibus aut stimulis cōpelli poterāt vt intrarēt. Quāobrē ducti ad aliud stabulū faciliter introiebāt. Rege aūt de vespere discumbente stabulari9 in illo loco stabuli in quo sācta kennera tumulata fuit ardentes cādelas ad instar crucis vidit et regi celeriter nūciauit. Quo audito rex grandi stupore pplexus iussit veritatē diligēcius experiri. Currētes igitur famuli ad stabulū cādelas ardētes de longe viderūt. Sed cum appropinquant ab oculis eorum penitus euanuerūt. Tu aūt. lc. ix

Cūq̄ stabulū īgressi fuissēt vidētes recētē terrā nouiter cōmotā eā effoderunt Corpus quoq̄ beate kennere vna cū manitergio quo strangulata fuerat inueniētes/ de fouea leuauerunt: et per beatū vuilbrordū traiactensē epm miraculose digno cū honore paulopost trāslatū est. Tu.

Cetera omnia de communi vnius virginis nō martyris

¶ Sācti talaricani ɔfesso. et pōtifi. patroni de fridressor

Omnips sempiterne deus/ reple q̄s corda nostra beati talaricani ɔfessoris tui atq̄ pōtificis intercessione et meritis inextinguibili dilectione: quā peccator flumina in nobis nūq̄ extinguere possint. Ad mat. ix. l. siāt. l. i.

Talaricanum in cuius reuerēcia et honore presentē colimus diē ab ybernie magnatibus parentibus spe

stabilibus genitū accepimus et a btō gregorio sācte romane ecclesie summo pontifice. nō sine magno mysterio ad incredulas cōuertēdas gentes episcopali decoratū laurea. Cuius mos erat quotidianas hostias deo offerre/ ita ꝙ null9 pene dies vite sue abscederet q̊ nō oīpotenti deo hostiā placacionis immolaret. Cui cum sacrificio cōcordabat vita. Tu aūt. Lctō. ii.

Nam cuncta que habebat in elemosinis tribuēs cū ad horā offerēdi sacrificii venisset: veluti totus in lacrimis defluēs: semetipsum cū magna cordis cōtricione mactabat: et peccatorꝝ suorum maculas tersit lachrimis ⁊ velut celestis medic9 singulis q̇buscūqꝫ viciis obuiās salutaria adhibebat medicamenta. lc. iii.

Et sicut arte medicine calida frigidis: ⁊ frigida calidis curātur ita beat9 ipse talaricanus cōtraria pctīs studuit opponere medicamina vt lubricitati cōtinenciā tenacitati largitatem iracundie mansuetudinem elacioni humilitatem et ita aliis viciis virtuti et dei legi aduersātib9 amoris timoris et dilectionis dei et proximi imposuit frenum ita vt singula carnis vicia in eo penitus extinguerentur. Nec tātum studium exercuit vt in eo carnis passiones nō dominarētur sed vt aliis sāctum viuendi modum relinqueret. Borialem ferme scocie plagam sua predicacione et exemplo a gētilitate ad fidem conuertebat ecclesias et deo tēpla consecrauit ex quibus in presens illius in honore nonnulla eiusdem consecrate existunt quas in aberdonen morauie et rossie dyocesib9 experiri potest quisquis ex cuius beati viri meritis in eisdem morborum fiunt sanitates ⁊ miracula plurima Tu autem domine. Lcō. iiii.

Tādē btūs ipse talarican9 variis in mūdo agitatis periculis conuocatis discipulis et sociis missā solito celebrabat more acceptoqꝫ corpore dominico oībus pacem et bn̄dictionē in dn̄o dedit/ quibus pactis ad lectulum rediit ibiqꝫ iacens dum sacerdotes suos ac ministros circunstetisse cerneret mortem appropinquātē aperte cognoscens quasi vltimum vale dicens de seruando vinculo caritatis eosdē admonebat ⁊ quāta debuissēt inter se vniri cōcordia predicabat. Lectio. v.

Moxqꝫ astātib9 cunctis hiis

dictis ipse manib9 suis vt ocu
los clausit lintheo cum qui-
bus gestis tradidit deo spiri
tum ad terciũ kalendas no-
uembris Sicq̧ sanctã animã
suã ad gaudia perueniẽs eter
na a carnis corrupcione sol-
ui promeruit quã iam cũ an-
gelis cernim9 in celo colloca
ri pro nobis deo interceden-
do cui est honor in scła. Tres
vltime lectio. de expõne euan
gelii Scd̃m matheum xxv. c.

IN illo tẽpore Dixit ies9
discipulis suis parabo-
lam hanc Homo quidẽ pere
gre proficiscẽs. Et re. Dme.
beati gregorii pape. Lec. vii.
Sciẽdũ vero est: q̧ nullus pi
ger ab hac talenti accepcione
securus est. Nullus nãq̧ est q̇
veraciter dicat. Talentũ mi
nime accepi: nõ est vnde raci
onẽ ponere cogar. Talẽti ei
noĩe: cuiuslibet pauperi eciã
hocipsũ reputabit: qđ vel mi
nimũ accepit. Alius nãq̧ ac-
cepit ĩtelligẽciã p̃dicacionis
ministerium debet ex talento
Alius terrenã substãciã acce-
pit: erogacionẽ talẽti debet ex
rebus. Ali9 nec ĩtelligẽciã in-
ternorũ: nec rerũ affluẽciam
accepit: sed tñ didicit artem
qua pascit Ipsa ars ei in talẽ
ti accepcione reputabit Ali9
nichil horum assecutus est: sʒ
tamen fortasse locum famili
aritatis apud diuitẽ meruit:
talentũ profecto familiarita
tis accepit. Si ergo nichil in
digentibus loquitur: pro ta-
lenti retencione dãnat̃ l. viii
Habens igitur intellectum:
curet omnino ne taceat. Ha-
bens rerũ affluenciam vigi-
let: ne a misericordie largita
te torpescat. Habens artem
qua regitur: magnopere stu-
deat: vt vsum atq̧ vtilitatem
illius cũ proximo parciatur
Habẽs alloquẽdi locũ apud
diuitẽ: dãnacionẽ ꝑ retento
talento timeat. Si cum vale
at nõ apud eũ p̃cib9 ĩtercedat
Tantũ quippe ab vno quoqʒ
nostrum vẽtur9 iudex exigit
quãtũ dedit. Ut ergo de talẽ
ti sui racionib9: redeũte dño
quisqʒ securus sit: cum timo
re penset quotidie quod acce
Ecce nãqʒ iã (pit. Lectio. ix.
iuxta est: vt ille qui peregre ꝓ
fectus est redeat. Quasi pere-
gre quippe abiit: qui scilicet de
hac terra in qua natus est lõ
ge discessit. Sed profecto re-
uertitur: vt de talentis racio
nes ponat: qr si a bona actio
ne torpescimus: de ipsis donis
que contulit nos districtius
iudicat. Consideremus igi-
tur que accepimus: atqʒ in e-
rogacione vigilemus. Mul-

la nos a spiritali opere terre na cura impediat: ne si in terra talentum absconditur: talenti dominus ad iracundiam prouocetur Piger ergo seruus cum iam iudex culpas examinat: talentum de terra leuat: quia sunt pleriqȝ qui tunc se a terrenis desideriis vel operibus subtrahūt: quādo iam per animaduersionē iudicis ad eternum supplicium trahūtur. Unde ergo de talenti nostri ponenda racione vigilemus: vt cum iam iudex ad feriendum imminet lucrum nos quod fecim9 excuset. Tu autem domine.

¶ Sancte beghe ṽginis nō martyris. Oracio.

DEus qui cunctarū virginum castitatis es custos beate virginis tue beghe precibus aures pro nobis supplicantis tuas conferre dignare et tibi fideliter seruientibus omnem extingue libidinis flammaȝ. Per dominum

Memoria de sancto quītino martyre cum hac oracione.

SAncti quintini Orō. nos dñe martyris tui: venerāda festiuitas muniat et fragilitati nostre subsidium erozet. Per do. Ad matu. ix. lec. fiant. Lectio. i

BEgha virgo gloriosa cum a parentib9 cōiugali daretur thoro audiens ꝙ tanta xp̄i fides in britānia floruerat ybherniā vnde durerat ortū et parētes reliq̇t Accepto ꝗ oraculo ab angelo ī sōnis dū sopor oēs q̇ īfra paternas lares erant oppresserat Clā regea deseruit palacia et ad marina littora cōfestim se p̄parabat et ad portū quēdaȝ aptū perueniens nauim p̄paratā iuxta diuinū ꝓmissum Illāqꝫ ingressa dinuenit. l. ii sa prospero cursu in scociam peruenit q̄ post longā suā et diuturnā pegrinacionē in ieiuniis et vigiliis et orōnibus continuis corpus suū castigādo a beato patre et sc̄tissimo viro aidano epō tp̄e quo oswald9 in northūbria rex regnauit xp̄ianissim9 p̄mū bn̄dictionis velamē in britānia accepit quā p̄mā monialium religionis ꝯstituit abbatissā.

Cōstructaqꝫ cellula p (l. iii. p̄fatū regē oswaldū ī insula quadā deserta quā plurimas virgines deo sanctas et corpore castissimas sibi associauit quas begha beata cum omni diligencia et cordis vigilancia in diuina instruxit lege et vt mater sibi carissimas filias ad deo seruiēdū ꝙ benigne psuasit ⁊ exhortabat̄

Medie lec. de sācto quintino

Sanct⁹ quin (martyre lec. iiii. tinus ad predicandū verbuȝ dei in gallias directus: ī vrbe ambianēsiū resedit: ibiqȝ domini fidem annūciare cepit. Tunc a domiciano directus est rictiouar⁹ vt xpianos pu (niret. lec. v.

Veniens itaqȝ rictiouarus ad ciuitatē ambianensiū et famā quintini audiens cōprehendi euȝ fecit: et sibi presentari. Cui dixit. Quid passus es: vt eū qui ab hominib⁹ crucifix⁹ est colas? Quintinus respondit. Uera nobilitas ē recognoscere factorē celi et terre et omnium creaturarum. Lectio sexta

Tunc rictiouar⁹ ait Quintine sacrifica diis alioquī diuersis te penis faciā interire. Quintin⁹ ait. Fac qd vis: qȝ minas tuas non timeo. Rictiouarus vero iussit eū cedi: et calcē acetū ⁊ sinapiū in os eius infundi. Et post multas penas: iussit eum decollari. Quo facto columba cādida ex eius collo exiens celos penetrauit. Tu au. Lectio. vii.

Sed btā hilda vgo deo deditissima a gallie confinib⁹ reuersa que ibidem in monialium regula erudita erat audi taqȝ per prefatā sāctā beghā eius fama et monastice conuersacionis regularis obseruancia vt ocius contemplacioni vacaret accessit ad aidanum episcopū petēs ab eo vt virginē hildam consecraret abbatissam et eaȝ a dicto officio exoneraret Beat⁹ vero epus votis virginis ānuens eandē absoluit et omniū virginū consensu in abbatissam beatā hildā elegerūt sub cuius custodia beata begha vsqȝ ad vite sue exitū sancte viuendo permansit. Le. viii.

Reuolutis itaqȝ in ea pluribus ānis ī magna mētis puricia pridie kalēdas nouembris oībus angelicis sociata virtutibus aīa sanctissima a corpore diuisa excelsas penetrauit sup ethera nubes corpusqȝ terre tradebat pulueribus qd in eisdē p annos circiter quadrigentos ⁊ sexagīta cunctis mortalibus incognitū iacebat qd diuinitus reuelatū nūc digno cū honore translatū ē in monasterio de qubitbe ī magno habetur precio languidis in presens sanitatem prebens. Lectio ix

Beata igitur begha reb⁹ humanis iam corporaliter exēpta ꝗ preciosa fuerit in conspectu dei eius sanctissima anima crebra diuersis ī locis attestātur facta miracula. Nā

territoriũ eiusdẽ vndiqꝫ eius meritis a quibuscũqꝫ furtis/ rapinis/ molestiis: aut ĩiuriis gaudet immunitate de gallia Vir eciã quidã diues Carnotensis vrbis q̇ duos habuit filios. vnũ paraliticũ et a natiuitate mutũ q̇ sue hereditati de iure succedere debuerat altrum fistula occupabat q̇ plurima sanctorũ suffragia postulauerat tandẽ diuinit⁹ admonit⁹ beatã beghã et sepulchrum eius cũ filiis suis visitauit qui in orõne paululum perseuerãtes vna hora sanitati restituebantur. Tu autẽ Cetera oĩa de cõi vnius virginis non mar. cũ orõ. p̃dicta

¶ In vigilia omniũ sanctorum Ad p̃rimas veſ ãn Sãcti dei omẽs qui estis consortes supernorum ciuiũ intercedite pro nobis. p̃s. Laudate pueri. ãn. O q̃ gloriosum est regnũ in quo cũ xp̃o gaudent oẽs sancti amicti stolis albis sequũtur agnũ quocũqꝫ ierit. p̃. Laudate dñm omnes gentes. ãn. Fulgebũt iusti et tanq̃ scintille in arũdineto discurrent iudicabunt naciones et regnabũt in eternũ. p̃. Lauda aĩa mea. ã. Sãctũ et verũ lumen et admirabile ministrans lucẽ his qui permanserunt in agone certaminis recipient a xp̃o splẽdorem sempiternũ in quo assidue felices letant. p̃s. Laudate dñm qm̃. ãn. Oẽs electi dei nr̃i memoramini ante deum vt vestris adiuti precib⁹ mereamur vobis adiũgi: p̃s. Lauda hierusa. Cp̃m. Ecce ego iohannes vidi alterũ angelũ ascendentẽ ab ortu solis habentẽ signũ dei viui: et clamauit voce magna quatuor angelis quibus datum est nocere terre et mari dicens: nolite nocere terre et mari neqꝫ arboribus quoad usqꝫ signemus seruos dei nostri in frontib⁹ eorꝫ. ℟. Laudem dicite deo nr̃o oẽs sancti eius et qui timetis deũ pusilli et magni Dm̃ regnauit dñs deus noster oĩpotens Gaudeamus et exultemus et demus gloriam ei. ℣. Genus electũ gens sancta populus acquisicionis memores memorꝫ laudate deũ. Dm̃. Glĩa. Hymn⁹ Iesu saluator seculi: redemtis ope subueni et pia dei genitrix: salutẽ posce miseris. Cetus omnes angelici: patriarcharũ cunei: et prophetarũ merita: nobis precentur veniam. Baptista christi preuius: et clauiger ethere⁹: cũ ceteris apostolis: nos soluant nexu criminis. Chor⁹

sacratus martyꝝū: cōfessio sacerdotū: et ꝟginalis castitas: nos a peccatis abluant. Clericoꝝū suffragia: omnesqꝫ cives celici: annuāt votis supplicum: et vite poscāt pꝛemium. Laus honoꝛ virtus gloꝛia: deo patri et filio: sācto simul paraclito: in sempiterna secula Amen. ꝟ. Letamini in dn̄o ān. Beati estis sancti dei oēs qui meruistis consoꝛtes fieri celestium virtutū et perfrui claritatis gloꝛia: ideoqꝫ pꝛecamur vt memoꝛes nostri intercedere dignemini ꝓ nobis ad dn̄m deū nostrū. p̄s. Mḡt

Domine deus noster multiplica super nos graciā tuam: et sanctoꝝ tuoꝝ quoꝝ pꝛeuenimus gloriosa solennia: tribue subseq̄ in sancta pꝛofessione leticiaꝫ Per dn̄m. Nulla fiat memoria ad has veš. nec ad matuti. nec ad scdas vespe. nisi qn̄ hoc festū in dn̄ica cōtige: tūc enim fiat memo. pꝛiuati de dominica: sed non de trinitate nec eciam fiat ꝓcessio Similiter fiat ad scdas vespe quādo hoc festū in sabbato contigerit Ad completoꝛium ān Sanctoꝛū pꝛecibus cunctoꝛū redde salutēꝫ coꝛpoꝛis et aīe xp̄e tuis famulis. p̄s. Cum inuocarē. cp̄. Tu in nobis. hy⁹ Saluatoꝛ mundi. ꝟ⁹. Custodi nos. ān. Lucem tuam. p̄s. Nunc dimittis. Ad matuti. Inuitato. Uenite adoꝛemus dn̄ꝫ. Qui in sc̄tis suis gloꝛiosus est. p̄s. Uenite. hym. Iesu saluatoꝛ seculi. In pꝛimo noctur. ān. Adesto deus vnus omnipotens pater et filius ꝛ spiritus sanctus. p̄s. Domine dn̄s noster. ān. Sicut liliū inter spinas sic amica mea ī ter filias. p̄s. Celi enarrant. ān. Laudemus dn̄m quē laudant angeli quem cherubin ꝛ seraphin sanctus sanct⁹ sanctus pꝛoclamant. p̄s. Bn̄dic. i. ꝟ⁹. Letamini in domino. Sciendū est ꝙ in hac festiuitate seruetur oꝛdo pꝛepostͤus in lectionibus legendis/ et responso. cantandis ꝙ̄tum ad dignitatem lectionum et cantoꝛum: ita tamen ꝙ excellencioꝛ persona ꝓmaꝫ lectionem legat. Et ita fiet descensus sicut ī aliis festis duplicibus fit ascensus. Pꝛimū Rm. a duobus excellencioꝛibus cantetur et ita fiat descēsus modo lectionū ipsarum oꝛdine seruato: octaua lec. legatur viii. R. cātēt sicut ibidem notatum sit. ix. lectio. legat sacerdos ix. R. tres sacerdotes cantent. Cetera in superioꝛi gradu Benedictio.

In charitate perfecta confir
met nos trinitas sancta. Le-
ctio p̄ma de trinitate et lega
tur ab excellenciori persona.
LEgimus in ecclesiasti-
cis hystoriis q̄ sanct9 bo
nifacius qui quartus a bea-
to gregorio romane vrbis e-
piscopatum tenebat: suis p̄ci
bus a foca cesare impetrauit
donari eccl'ie xp̄i tēplū rome
qd ab ātiquis patrib9 pāteō
vocabatur: quia hoc quasi si
mulachrū omniū videret esse
deorꝫ. In quo eliminata om
ni spurcicia fecit ecclesiā sc̄tē
dei genitricis atq omniū san
ctorꝫ xp̄i: vt exclusa multitu-
dine demonū: multitudo ibi
sanctorū a fidelibus in memo
ria haberet. R. Summe tri-
nitati simplici deo vna diui
nitas / equalis gloria / coe-
terna maiestas / patri pro-
liq sanctoq flamini Qui to
tum subdit suis orbem legi-
bus. V. Prestet nobis graciā
deitas btā patris ac nati pa
riterqꝫ spiritus almi Qui to.
Benedictio Per intercessio-
nem sue matris bn̄dicat nos
fili9 dei p̄ris. Lectio ii. de sc̄tā
Beata quoq dei (maria.
genitrix et semper vir-
go maria: templū dei viui: sa
crariuꝫ spiritussancti: virgo
ante partum: virgo in partu
virgo post partum: presentis
diei solennitate cum suis vir
ginibus expars nullo modo
credēda est. Uerum quia nō
solum huius sancte genitri-
cis dei: sed eciam omniū san
ctorum honore hec dies dedi
cata est: nos fratres tantorū
patrocinia intercessorum to
ta mentis intencione quera-
mus: vt eorꝫ precibus ad eter
na gaudia perducamur. R.
Felix nāq es sacra virgo ma
ria: et omni laude dignissima
Quia ex te ortus est sol iusti-
cie christus de9 noster. V. Ora
pro populo: interueni p cle-
ro: intercede pro deuoto fe-
mineo sexu: senciāt oēs tuuꝫ
leuamen: quicūq celebrāt tu
am solēnitatē. Or ex te. Bn̄-
dictio. Ad societatē ciuiū sup
norū pducat nos rex āgelorꝫ
Lectio tercia de angel.
OMnipotētem deū itaq
fratres laudemus et glorifi-
cemus q̄ supna celorū regna
spiritib9 āgelicis ad laudeꝫ et
gl'iam atq honoreꝫ noīs sui
atqꝫ maiestatis in perpetuuꝫ
miro ordine collocauit. De q̄
bus plura loqui pertimesci-
mus: quia soli deo scire est:
quomodo vel quemadmodū
eorum nobis inuisibilis abs-
q contagione seu diminuci-
one in sua sola puritate con

sistat natura. Sed tamē nouē esse ordines āgelorꝝ ad dei iudicia ac ministeria cōplenda/ testāte sacro eloquio cognouim9. R. Te sctm̄ dn̄m i excelsis laudāt oēs āgeli dicentes. Te decet laus et honor dn̄e. V. Cherubin quoqꝫ ac seraphin sctūs pclamant ꝛ oīs celicus ordo dicēs. Te. Gl'ia. Laus. In. ii. noct. ān. Inter natos mulierū nō surrexit maior iohāne baptista. p̄s. Bonū est cōfiteri dn̄o. ān Estote fortes in bello et pugnate cū antiquo serpēte: et accipietis regnū eternū. all'a p̄s. Bn̄dicā. ān. Isti sūt sācti qui pro dei amore minas hominū cōtēpserūt scti martyres in regnū eternū exultant cum angelis: o q̄ preciosa est mors sctōꝝ: qui assidue assistūt ante dn̄m et ab inuicē nō sūt seperati. p̄s. De9 venerūt gentes. V9. Exultent iusti. Bn̄dictio. Patriarcharꝝ merita nos ducant ad regna celestia. Lectio quarta de patriarchis et prophetis.

Est adhuc fratres qd de hac eadem tā pulchra atqꝫ preclara festiuitate loqui debeamus: q̄ nō solū angelicis spiritibus: verū eciā oīb9 sāctis: qui ab exordio mundi in terra sūt pcreati honorabiliter dedicata cōsistit. Ex quibus primi fuerūt patriarche viri religiosi atqꝫ gl'iosi in vita sua: patres pphetaꝝ ꝛ apostoloꝝ quorū memoria nō derelinquetur: ꝛ nomen eorum manet in eternū: qꝛ deo digni inuenti sunt: hos sequitur electio pphetaꝝ: cū quib9 locutus est deus: et ostendit illis secreta sua/ vt ventura tanq̄ presencia agnoscerent et nūciarent. R. Inter natos mulierū nō surrexit maior iohāne baptista. Qui viā dn̄o preparauit in heremo. V9. Fuit homo miss9 a deo: cui nomē iohānes erat. Qui viam dn̄o Bn̄dictio. Apl'oꝝ. intercessio nos iūgat angelorū cōsorcio Lectio quinta de apostolis.

Iohanni athlete dei electo cōcordat duodenus apl'oꝝ nūer9: quos a primis miraculoꝝ xp̄i virtutib9 ad cōponendū noue fidei fūdamētū erigēdūqꝫ adhuc tenere statū ecclesie diuina puidencia ex oīb9 quos capiebat mūdus elegit: vt in oēm terram sonus eoꝝ predicacionis exiret: ꝛ in fines orbis terre eoꝝ pcederēt vba. Qui vere vinee id est christo tāq̄ palmites adherentes: quorū fructus in sēpiternū permanens nō marcescit: quibus ipse dn̄s locut9

est dicens. Vos estis lux mū-
di. Tu aūt. ℟. Ciues apl'or
et domestici dei aduenerunt
hodie. Portantes facem ⁊ il-
lumināntes patriam dare pa
cem gentibus. Et liberare po
pulū domini. ℣. Audite pre
ces supplicum vite eterne po
scentes premia/ qui fertis in
dextris manipulos iusticie:
quiqȝ gaudentes aduenistis
hodie. Portātes. Benedictio
Martyrum constancia nos
ducat ad regna celestia. Le-
ctio sexta de martyribus.

Apostolis subiūctū est
triūphale martyrū no
men: qui per diuersa tormen
torū genera christi passionē
nō lascessētib⁹ mentib⁹ precor
diorū imitabātur. Alii siqui-
dem ferro perempti: alii flā-
mis exusti. Alii flagellis ver
berati: alii vectib⁹ perforati
Alii cruciati patibulo: alii pe
lagi periculo demersi. Alii vi
ui excoriati/ alii vinculis mā
cipati. Alii linguis priuati:
alii lapidib⁹ obruti. Alii fri-
gore afflicti: alii fame crucia
ti/ alii vero truncatis mani-
bus: siue ceteris cesis mēbris
spectaculū cōtumelie in popu
lis nudi ꝓpter nomē dñi por
tantes. ℟. O cōstancia mar-
tyrum laudabilis: o charitas
inextinguibilis: o paciencia
inuincibilis/ q̄ licet inter pres
suras persequencium visa sit
despicabilis. Inuenietur in
laudem gloriam ⁊ honorem
In tempore retribucionis.
℣. Nobis ergo petimus piis
subueniant meritis honorifi
cati a patre qui est ī celis. In
uenietur. Gl'ia patri. In tp̄e
In tercio nocturno. ātipho.
Sint lūbi vestri precincti ⁊ lu
cerne ardentes in manib⁹ ve
stris ⁊ vos similes hominib⁹
expectantib⁹ dñm suū quādo
reuertatur a nuptiis. ps. Ex-
ultate. i. ān. Virgines san-
cte dei orate ꝓ nobis vt scele-
rū veniā per vos accipere me
reamur. psal. Eructauit. ān.
Laudem dicite deo nr̄o om-
nes scti ei⁹ ⁊ q̄ timetis deū pu
silli et magni/ qm̄ regnabit
sup nos dñs de⁹ nr̄ op̄s gau-
deam⁹ et exultemus ⁊ dem⁹
gl'iam ei. ps. Quā dilecta. ℣.
Iustorū aīe in manu dei sūt.
Bn̄dictio. Sācti euāgelii le-
ctio sit nobis salus ⁊ ꝓtectio.
Secūdū matheum. v. capl'o.

In illo tp̄e: Videns ies⁹
turbas ascendit in mōtē
Et cū sedisset/ accesserunt ad
eū discipuli eius. Et reliqua.
Omel. vene bede pbr̄i. lc. vii

Christi vo sacerdotibus
atqȝ doctoribus siue cō
fessoribus hui⁹ diei festiuita-

tem nõ ignotã esse credimus Qui corda fideliũ spũaliter quasi hymbrib⁹ irrigãt celestibus: vt pferre feliciter im marcessibilẽ bonoꝝ operum possint fructũ. Qui talẽta sibi tradita non solũ reddere: verũeciã cũ vsura sine fraude amplificare curauerũt. Qꝛ bonũ qđ p grãm spũs scti intelligẽdo didicere: nõ sibimet tãtũ pfuturũ: sed aliis subiectoꝝ mentib⁹ scđm apl'i precep tũ arguendo obsecrãdo/ increpãdo/ curãqꝫ faciẽdo inserere nitebant. ℟. Sint lũbi vr̃i precincti ⁊ lucerne ardentes in manib⁹ vr̃is. Et vos similes hoĩb⁹ expectãtib⁹ dñm suũ quãdo reuertat a nupciis ℣. Uigilate ergo qꝛ nescitis qua hora dñs vester ventur⁹ sit. Et vos. Bñdictio. Chor⁹ sanctarum virginum intercedat pro nobis ad dominum.

Lectio octaua de virginibus

Uidentur michi quinqꝫ v̾gines significare quĩqꝫ partitã cõtinẽciã a carnis illecebris. Cõtinẽdus est enĩ animi appetitus a voluptate ocloꝝ ⁊ auriũ a voluptate olfaciendi: gustãdi siue tangendi. Sꝫ qꝛ ista cõtinẽcia ptim corã deo fit vt illi placeatur interiori gaudio: partim coram hominibus tantum vt gloria humana accipiatur. Quinqꝫ dicũtur sapientes et quinqꝫ stulte: qꝛ vtraqꝫ cõtinencia est ꝙuis diuerso fomite gaudeat. Lãpades aũt sũt que manib⁹ portãtur: opera que scđm istam cõtinenciam fiunt. Dictũ est enim. Luceãt opera vr̃a coram hominib⁹. Ista lectio legat ab vno solo puero in superpellicio. Et interim procedãt quinqꝫ pueri de vestiario ordinatim in superpelliciis capitib⁹ velatis amicti albis et cereos ardentes in manibus portantes ad gradũ chori tenẽtes accedãt Finita itaqꝫ lectione simul incipiant ad altare cõuersi. ℟ Audiui vocem de celo veniẽtem venite omnes virgines sapientissime. Oleũ recondite in vasis vestris dum sponsus aduenerit. Et percãtetur a choro: quo facto p̃dicti pueri simul cantent. ℣. Media nocte clamor factus est: ecce spõsus venit. Chorus. Oleũ. His finitis eodẽ modo et ordine quo accesserunt vsqꝫ ad vestibulum redeant. Benedictio. Sanctorum meritis mereamur gaudia lucis. Lectio nona de omnib⁹ sanctis.

Ergo agite fratres aggrediamur iter vite: reuertamur ad ciuitatem ĩ qua

scripti sumus et decreti ciues Non sumus hospites sed ciues sanctoꝝ et domestici dei: et illius heredes coheredes autē christi. Hui9 vrbis nobis ianuas aperiat fortitudo et fiducia latum p̄beat īgressū. Cōsiderem9 ergo īclitā vrbis illius felicitatē inquātū cōsiderare possibile est. Ut enim vere est/ cōprehendere nullus sermo sufficiet. Dicitur de ea in quodā loco sic: ꝙ aufugiet ab ea dolor tristicia et gemitus. Quid hac vita beacius vbi non est paupertatis metus/ nō egritudīs ībecillitas. Nemo ibi ledit nemo inuidet nemo irascit cupiditas nulla īardescit/ nullū cibi desideriū nulla honoris pulsat aut ptā tis ābicio. Null9 ibi dyaboli metus: insidie demonū nulle terror gehenne procul. Mors neq corporis neq anime: sed immortalitatis munera iocū da. Nulla erit tunc vsq̄ discordia: sed cūcta ꝯsona: cūcta conueniencia: quia omnium sanctorum vna concordia.

Pax certa et leticia cōtinua: tranquilla sunt oīa et quieta. Tu aūt. R. Concede nobis domine quesumus veniā delictorum et intercedentib9 sanctis quorum hodie solennia celebramus. Talē nobis tribue deuocionem. Ut ad eorum peruenire mereamur societatem. V. Adiuuent nos eoꝝ merita quos propria im pediunt scelera excuset intercessio accusat quos actio et q̇ eis tribuisti celestis palmam triumphi: nobis veniam non deneges peccati. Talem nobis. Gloria patri. Ut ad eoꝝ V9. Justi autem in perpetuū

In laudibus. Antiphona.

Uidi turbā magnā quā dinumerare nemo poterat ex omnib9 gentibus stā tes ante thronum. p̄s. Dominus regnauit. ān. Et omnes āgeli stabāt in circuitu throni et ceciderunt in conspectu eius in facies suas et adorauerunt eum. p̄s. Jubilate. ān. Redemisti nos domine deus in sanguine tuo ex omni tribu et lingua et populo ⁊ nacione ⁊ fecisti nos deo nr̄o re gnū. p̄s. De9 de9. ān. Bn̄dicite dn̄m oēs āgeli ei9 agite diē leticie et confitemini ei. psal. Bn̄d. ān. Hymnus oīb9 sc̄tīs eius filiis israel pplo approquinquāti sibi gl̄ia hec est oīb9 sanctis eius. psal. Laudate. Capl̄m. Ecce ego. Hymnus.

Christe redemptor omnium: conserua tuos famulos: beate semper virginis: placatus sāctis precibus

Beata quoqꝫ agmina: celestium spirituū: preterita p̄senciа: futura mala pellite. Uates eterni iudicis: aplīqꝫ dn̄i: suppliciter exposcimus: salua ri vr̄is p̄cibus Martyres dei incliti: cōfessoresqꝫ lucidi: vestris oracionib⁹: nos ferte in celestibus Chorus sanctaꝝ virginum: clericorūqꝫ oīm: simul cū sanctis oībus: consortes xp̄i facite Gentē auferte perfidā: credenciū de finibus: vt xp̄o laudes debitas: psolvamus alacriter Gloria patri ingenito: eiusqꝫ vnigenito: vna cū sācto spiritu: ī sempiterna secula Amen. V⁹. Mirabilis deus. ān. Te glorios⁹ aplōrū chorus te pphetaruꝫ laudabilis numerus te martyrū candidat⁹ laudat exercitus te oēs electi voce cōfitentur vnanimes btā trinitas vnus de⁹. p̄s. Bn̄dict⁹. Orō.

Omnipotēs sempiterne deus q̇ nos oīum sāctorum merita sub vna tribuisti celebritate venerari: q̄s vt desideratā nobis tue ppiciacionis abūdanciā multiplicatis ītercessorib⁹ largiarꝭ. Per do. Ad primā ān. Uidi turbā p̄s. De⁹ in no Ad. iii. ān. Et oēs angeli. p̄s. Legē po. Cp̄ꝫ. Ecce ego iohannes R. de cōi plurimoꝝ mar. ad oēs horas dicunt. Ad vi. ān. Redemisti p̄s Defecit. Capitulū.

Audiui numerū signatorum cētū quadragīta quatuor milia signati ex oī tribu filiorū israel. Ad ix. ān. hymnus. p̄. Mirabilia. Cp̄

Uidi turbam magnam quā dinumerare nemo poterat ex oībus gentib⁹ et tribubus et populis et linguis stātes ante tronū ī ↄspectu agni amicti stolis albis et palme ī manibus eoꝝ. Ad scdas veš. ān. Uidi turbam. p̄i. Cōfitebor. Credidi ppter. In cōuertēdo. Eripe me. ii. Lauda hierusalē. cp̄. Ecce ego iohānes. R. Iusti ī ppetuū viuēt et apud dn̄m est merces eorū Et cogitacio eoruꝫ Apud altissimū. V⁹. Ideo accipiēt regnū decoris et diadema speciei de manu dn̄i. Et cogitacio eorū Gloria laus et honor dec⁹ potestas et iubilacio patri ac nato et spiritui scō. Apud. hymn Christe redēptor oīum. V⁹. Mirabilis de⁹. ān. Saluator mundi salua nos oēs: sancta dei genitrix virgo sēp maria ora pro nobis precib⁹ quoqꝫ sanctoꝝ aploꝝ: martyrū cōfessorū atqꝫ sanctarū virginum suppliciter petim⁹: vt a malis oīb⁹ eruamur bonisqꝫ oībus nūc et semp pfrui me-

reamur. p̄. Mḡt. orō. Omps sempiterne deus. Finitis his vespe. oīm sanctorꝝ: stati inci piantur festiue vespe. mortuo rū in cōuentu ⁊ totū seruiciū discurrat sicut in anniuersa riis epoꝝ ⁊ cōtinue ꝑ totā ho ram qua vespe. defūctoꝝ di-cuntur et laud. et misse q̄ di-cunt in crasti. cāpane pulsan tur in classicum Ad ves. ān. Placebo dn̄o in regione vi-uorū. p̄s. Dilexi. vltim⁹. v⁹. scꝫ Place. huius psal. nō psal latur: sed stati loco an̄e cātet scdm vsū scoticanū ān. Heu me qꝛ incolatus meus ꝓlon-gatus est. p̄s. Ad dn̄m cū tri-bularer. ān. Dn̄s custodit te ab omni malo custodiat ani mam tuā dn̄s. p̄s. Leuaui ocu los. ān. Si iniquitates obser uaueris dn̄e dn̄e q̇s sustinebit p̄s. De profundis. ān. Opera manuū tuarū dn̄e ne despici-as. p̄s. Confitebor. v⁹. A por ta inferi. ℞. Erue dn̄e. Sub silencio dr̄ ān. Audiui vocem de celo dicentē: btī mortui q̇ ī dn̄o moriunt. p̄s. Mḡt. Kyrie leyson. Xp̄e el. Kyriel. Pater nr̄ et. Aue maria. sine pronū ciacōe. Et ne nos. dr̄ iste psal Lauda aīa mea. Finito psal. tūc eni dicat sacerdos execu-tor officii v. cū ora. loco nec habitu mutato. v. Requiem eternā. Et lux. A porta inferi Erue dn̄e. Credo videre. In terra. Dn̄s vobiscū. Et cū spi ritu. Oracio.

FIdeliū deus oīum cōditor ⁊ re demptor aīab⁹ famuloꝝ fa-mularūq꜄ tuarū: remissionē cunctorū tribue peccatorum vt indulgenciā quā semꝑ op tauerūt piis supplicacionib⁹ consequant. q̇ terminetur sic Qui cū deo patre ⁊ spiritu sā cto vi. et re. de⁹. ꝑ oīa scl'a se-culoꝝ Amē. Non dicatur hic Dn̄s vobiscū. sed stati idē sa cer. dicat. Requiescant in pa-ce. Chorus. Amen. Deide di-cat cōpleto. de die vts. ad pri mas ves. ān. Sctōrū p̄cib⁹ p̄. Cū inuocarē. hy⁹. Saluator v⁹. Custodi nos. ān. Lucē tu am. p̄s. Nunc dimittis. Pro corpore presēti cuiuscūq꜄ fue rit dicat orō ista tā ad Pla cebo q̄ ad Dirige. Orō ma-

DEus cui ꝓpriū est misereri sē per et parcere te supplices de-precamur pro anima famuli tui. N. quam hodie de hoc se-culo migrare iussisti: vt non tradas eam in manus inimi ci: nec obliuiscaris in finem: sed iubeas illam ab angelis sanctis suscipi atq꜄ ad regio-nem viuorum perduci: vt qꝛ in te sperauit et credidit: san

ctorum tuorum mereatur so-
cietate letari. Per dominū.
Item in die tricenali de quo
cūq; fuerit vel cōmemoracio
vnius defuncti dicatur ista
oīo ad Placebo. tm̄. Oracio
Deus cui ppriū est mi-
sereri sēp et parcere: p
piciare aīe famuli tui vel fa-
mule tue: et oīa ei9 pctā dimit
te/ vt mortis vīculis absolu-
ta trāsire mereat ad vitā p d
In anniuersariis de quocū-
q; fuerit dicitur ista oracio.
ad. Placebo. tātum. Oracio.
Deus indulgēciar dñe
da aīe famuli tui vel
famule tue. N. cui9 āniuersa-
riū deposiciōis diē cōmemo-
ram9 refrigerii sedē quietis
btitudinē luminis claritatē
Per dñm. Pro epyscopis de-
fūctis dr ista ad Placebo. tm̄
Deus qui inter aplicos
sacerdotes famlos tu
os pōtificali dignitate cēseri
fecisti pstā q̄s/ vt quor vicē
ad horā gerebāt ī terris: eor
ppetuo cōsorcio letēt ī celis. p
Pro frib9 et sororib9 defūctis
dr ista oīo ad Placebo. tm̄.
Deus venie largitor et
humane salutis auctor
q̄s clemēciā tuā vt nrar cōgre
gacionū fres et sorores q̄ ex
hoc seculo trāsierūt/ ītercedē
te btā maria sēp vgine et btō
michaele archāgelo cū oībus
sctis tuis ad ppetue btitudis
cōsorciū puenire cōcedas. p d
Or gnal ad Placebo. tm̄ or
Fideliū de9. vts sic termiat.
Qui cū deo. vts. nō dicatur.
Dñs vobis. neq; Requiescāt
in pace. Sed excepta cōmēo-
raciōe aiar: stati sine. Inui.
et sine psal. Uenite icipiat. ān
sup psal. tm̄. ān. Dirige nō di
catur tm̄ post Placebo. vt in
rl. et qn̄ orōes pdctē dicāt in
laud vt ab hac die aiar vsq;
quartā fer āte pascha tūc or
Fideliū. sic termiat Qui cū.
vts. V. Requiescāt ī pace. R.
Amen. sine Dñs vo. post or
¶ In die aiar āte mat. pul-
satis cāpanis more dñicali.
Ad matu. sine Dñe labia. et.
Deus in adiu. et sine ps. Ueñ
incipiatur in superiori gra-
du ān et fiāt ix lectio. ātipho
Dirige dñe deus me9 ī cōspe
ctu tuo viā meam. ps. Uerba
mea. ān. Cōuertere dñe et eri
pe aīam meam qm̄ non est in
morte q̄ mēor sit tui. ps. Dñe
ne ī fu. i. ān. Neqn̄ rapiat vt
leo aīam meā dū nō ē q̄ redi
mat neq; qui saluū faciat. ps
Deus de9. V. A porta īferi. R.
Erue dñe. vts. Pr nr. Et ne
nos. Nō dicat. Jube dñe. nec
Tu aūt. Nunq̄ bndictio a le
ctore petatur in istis lec. L. i.

Parce michi dñe: nichil enī sūt dies mei. Quid est homo qz magnificas euz: aut q̇d apponis erga eū cor tuū? Uisitas eū diluculo: et subito pbas illū Usqzquo nō parcis michi: nec dimittis me vt gluciā saliuā meā? Peccaui. Quid faciam tibi o custos hominū? Quare posuisti me cōtrariū tibi/ ⁊ fact⁹ sū michi metipsi grauis? Cur nō tollis pc̄tm̄ meū: ⁊ quare nō aufers īiquitatē meā. Ecce nūc in puluere dormio ⁊ si mane me quesieris nō subsistā. R. Credo ꝙ redēptor me⁹ viuit et ī nouissimo die de terra surrecturus sū. Et in carne mea videbo deū saluatorē meū. V Quē visur⁹ sū egoipse ⁊ nō alius ⁊ ocli mei ꝯspecturi sūt. Et

Tedet aīam meā (lc. ii. vite mee. Dimittā aduersū me eloquium meū: loquar in amaritudine aīe mee dicā deo: noli me cōdēnare. Indica michi: cur me ita iudices? Nūq̇d bonū tibi videt̄ si calūnieris et opprimas me opus manuū tuar: ⁊ cōsiliū impior adiuues? Nūq̇d oculi carnei tibi sūt aut sicut videt homo ⁊ tu videbis. Nūquid sicut dies hoīs dies tui: et anni tui sicut humana sūt tempora: vt queras iniquitatem meā et peccatū me scruteris. Et scias qz nichil impiuz fecerim: cum sit nemo qui de manu tua possit eruere. Rm Qui lazarū resuscitasti a monumento fetidum. Tu eis domine dona requiem et locum indulgencie. V⁹. Qui venturus es iudicare viuos et mortuos et seculū per ignē. lc. iii

Manus tue fecerunt me: et plasmauerunt me totū in circuitu. Et sic repēte p̄cipitas me. Memēto q̄so ꝙ sicut lutum feceris me/ ⁊ in puluerem reduces me. Nonne sicut lac mulsisti me: et sicut caseum me coagulasti? Pelle ⁊ carnibus vestisti me: ossibus et neruis compegisti me. Uitam et misericordiam tribuisti michi ⁊ visitacio tua custodiuit spiritum meū. R. Domine quando veneris iudicare terram vbi me abscondam a vultu ire tue. Qz peccaui nimis ī vita mea. V. Cōmissa mea pauesco ⁊ āte te erubesco dū veneris iudicare noli me ꝯdēnare. Quia peccaui Sciendum est ꝙ quando corpus adest presens cuiuscunqz fuerit et in anniuersariis episcopor tm̄ et in die animarū repetatur tercium. vi. ir. R. In secūdo nocturno. ān. In loco pascue ibi me collocauit

ps. Dñs regit. an. Delicta iuuentutis mee et ignorancias meas ne memineris dñe. ps. Ad te dñe leua. a. Credo videre bona dñi in terra viuēciū ps. Domin⁹ illuminacio. v. In memoria eterna. Lcō. iiii

Quātas habeo iqtates et pctā: scelera mea atq; delicta ostēde michi. Cur faciē tuā abscōdis/ et arbitraris me inimicū tuū? Cōtra foliū qd vēto rapit ostēdis potenciā tuā et stipulā siccā psequeris Scribis ei ɔtra me amaritudines/ et ɔsumere me vis peccatis adolescēcie mee. Posuisti i neruo pedē meū et obseruasti oēs semitas meas: et vestigia pedū meoꝝ ɔsiderasti. Qui quasi putredo ɔsumēd⁹ sū/ et quasi vestimētū qd comedit a tinea R. Heu michi dñe qꝛ peccaui nimis in vita mea qd faciā miser vbi fugiā nisi ad te de⁹ me⁹ miserere mei Dū veneris in nouissimo die. v. Aīa mea turbata ē valde sz tu dñe succurre ei. Dū. Lcō v

Homo natus de muliere breui viuēs tēpore: replet mltis miseriis. Qui quasi flos egredit et cōterit et fugit velut vmbra/ et nūq; i eodem statu pmanet. Et dignū ducis sup huiuscemodi apire oculos tuos/ et adducere eū tecū in iudiciū. Quis potest facere mūdū de imūdo cōceptū semine/ nōne tu qui solus es? Breues dies hoīs sūt nūerus mēsiū ei⁹ apud te est. Cōstituisti terminos ei⁹ q̄ preteriri nō poterūt. Recede ergo paululū ab eo vt qescat donec optata veniat: et sicut mercēnarii dies eius. R. Ne recorderis pctā mea dñe. Dū veneris iudicare seculū per ignē. v. Dirige dñe deus me⁹ in cōspectu tuo viā meā. Dū vene. L vi.

Quis michi hoc tribuat vt in inferno ptegas me: et abscōdas me donec pertrāseat furor tu⁹: et cōstituas michi tēpus i quo recorderis mei? Putas ne mortuus homo rursū viuat? Cūctis dieb⁹ quibus nūc milito/ expecto donec veniat immutacio mea. Vocabis me et ego respōdebo tibi. Operi manuū tuarū porriges dexterā. Tu quidē gressus meos dinumerasti: sz parce pctis meis. R. Dñe secūdū actū meū noli me iudicare nichil dignū in cōspectu tuo egi. Ideo deprecor maiestatē tuā. Ut de⁹ tu deleas iniquitatem meam. v. Amplius laua me domine ab iniusticia mea et a delicto meo munda me: quia tibi soli peccaui. Ideo. In tercio nocturno. ātipho.

Cōplaceat tibi dñe vt eruas me dñe ad adiuuādū me re=spice. ps̄. Expectās. ān. Sana dñe aīam meā qꝛ peccaui tibi ps̄. Beat⁹ qui intelligit. ān. Sitiuit aīa mea ad deū fōtē viuū qñ veniā ⁊ apparebo an te faciē dñi. ps̄. Quemadmo dū. V⁹ Requiē eternā. lc. vii.

Spiritus meus attenua bitur dies mei breuia=būtur et solū michi superest sepulchrum. Nō peccaui et in amaritudinib⁹ moraꝛ ocul⁹ meus. Libera me dñe et pone me iuxta te ⁊ cuiusuis man⁹ pugnet contra me. Dies mei transierūt: cogitaciones mee dissipate sūt: torquentes cor meū. Noctē verterūt in diem et rursū post tenebras spero lucem. Si sustinuero infern⁹ domus mea est: ⁊ in tenebris straui lectulū meū. Putredi=ni dixi. Pater meus es/ ma=ter mea et soror mea vermi=bus. Ubi est ergo nunc pre=stolacio mea: ⁊ paciēcia mea? Tu es dñe deus meus. Rm. Peccante me quotidie ⁊ non repenitētē timor mortis con turbat me Qꝛ in īferno nul=la ē redempcio miserere mei de⁹ ⁊ salua me. V⁹. De⁹ ī noīe tuo saluū me fac ⁊ ī vtute tua libera me. Qꝛin. l. viii.

Pelli mee cōsūptis car=nibus adhesit os meū ⁊ dere=licta sūt tantūmodo labia circa dētes meos Miseremini mei miseremini mei saltem vos amici mei qꝛ manus dñi tetigit me. Quare psequimi=ni me sicut deus/ ⁊ carnibus meis saturamini? Quis mi=chi tribuat vt scribātur ser=mones mei? Quis michi det vt exarētur ī libro stilo fer=reo aut plūbi lamīa vel celte sculpātur in silice? Scio enī ꝙ redēptor meus viuit: ⁊ ī no uissimo die de terra surrectu rus sum: ⁊ rursū circūdabor pelle mea: ⁊ ī carne mea vide bo deū saluatorē meū. Quē visur⁹ sū egoipse ⁊ oculi mei cōspecturi sūt et nō ali⁹. Re=posita est hec spes mea ī sinu meo. R. Requiē etnā dona eis dñe. Et lux ppetua luceat eis. V⁹. Qui lazarū resuscita sti a monumēto fetidū tu eis dñe dona requiē. Et lux. l. ix.

Quare de vulua eduxi=sti me? Qui vtinā con=sumptus essem: ne oculus me videret fuissem quasi nō essē de vtero trāslatus ad tumu=lū. Nūqd nō paucitas dierū meorꝝ finietur breui? Dimit te me ergo domine: vt plāgā paululum dolorem meū an=teqꝫ vadam et nō reuertar ad terram tenebrosam: ⁊ oper=

tam mortis caligine Terrã miserie et tenebrarũ: vbi vmbra mortis et nullus ordo sʒ sempiternus horror inhabitãs. R. Libera me domine de morte eterna in die illa tremenda Quando celi mouẽdi sunt ꝛ terra Dum veneris iudicare seculũ per ignẽ. V. Dies illa dies ire calamitatis et miserie dies magna et amara valde Qñ celi Et dicat vsqʒ Dũ veneris. añ. Ardẽtes aie flent sine fine ambulantes ꝑ tenebras dicũtqꝫ singule vhe vhe vhe: quante sunt tenebre Dum vene. V. Creator oium rerũ deus qui me de limo terre formasti ꝛ mirabiliter sanguine proprio redemisti corpus meum licet modo putrescat de sepulchro facies in die iudicii resuscitari: exaudi exaudi me et aiam meã in sinu abrahe patriarche tui iubeas collocari. Dũ ve. Deide repetatur R. Libera me. Qñcũqʒ corpus adest presens ꝛ i oib9 anniuersariis et tricenalis ꝛ qñ vltimo fit seruicium mortuorũ ante pascha sꝫ erit vltimũ R. Libera me. cum his tribus V9 Dies illa. Quando celi. et dicitur vsqꝫ Dũ vene. V9. Quid ergo miserrim9 quid dicam vel quid faciam dũ nil boni perferã ante tãtũ iudicem. Dũ veneris V. Nũc

xpe te petimus miserere q̃s q̃ venisti redimere perditos noli dãnare redemptos. Dũ vene. Deinde repetat̃ R. Libera. quod per totũ annũ obseruetur qñcũqꝫ dicit̃ R. Libera me. Idem mod9 ꝛ ordo seruetur hic q̇ anniuersariis cporum per oia de quoꝝ anniuersariorum supradictũ est ĩ dominica ṗma aduẽt9 dñi post scdas vespe. Lec. vero ĩ pulpito legant̃ In omni iii. ꝛ vl feria per annũ qñ fiunt vigilie mortuoꝝ cũ ix. psal ꝛ trib9 lec. tm̃: tunc erit. iii. R. Libera me domine de viis inferni Qui portas ereas confregisti et visitasti infernũ et dedisti eis lumen vt viderent te q̇ erant in penis tenebrarũ. V9 Clamantes et dicentes aduenisti redemptor noster. Qui portas. Non repetat̃ R. Et notandũ est ꝙ semper in vigiliis mortuorũ cum ix. psalmis et iii. lecti. tm̃ dicitur hec sola aña sup psal. ante lc. scʒ dirige. et tunc dicitur hic V9. tm̃ scilicet. Complaceat tibi domine vt eruas me. R. Domine ad adiuuãdũ me respice. ante laudes vero dicat sacerdos. V9. Requiescant ĩ pace. R. Amen. Iste versũ. dicitur semper ante laud suprad icto modo nisi ab hac die animarum vsqꝫ ad quartã fe-

riam ante pascha. Nam tunc non sequentur laudes conti nue sicut in hac die animarū Ab hac die vsqꝫ ad quartam feriā ante pascha non sequā tur laudes continue siue cor pus presens fuerit siue non: sed semper post vltimum ℞ statim dicitur Kyrieleison. Xpeleyson Kyriel. supradi cto modo Pater noster. sine Et ne nos. Deinde dicit Ex altabo. i. sine nota more soli to: cum ℣. et oracionibꝰ que dicture sūt ad laudes alio tē pore laud. vero tūc dicuntur post matu. de die et de sancta maria: et tunc post psal. Be nedictus dicitur Kyrieleysō. Xpel. Kyriel more solito: et Pater noster ꝛc. Et ne nos. cū psal Uoce mea. ii. cū ℣. et orōnibus que dicebantur ad Placebo Deinde dicit psal. Ad te leuaui. A pascha vero vsqꝫ ad festum omnium san ctorum dicuntur Placebo et Dirige. et laudes statim post vespe. de die et de sancta ma ria quando in conuentu dicū tur In pascali tempore vero dicuntur iii. lec. cum iii. ℞ et iii. psal. et cū. iii. ān. sup psal ante lectio. qualiscunqꝫ no ctur. dicitur et omnes añe su per psal. ad vesp̄ scꝫ Placebo dicunt Et oēs añe sup psal in laud dicūtur. Post octa. vero pasche in quacūqꝫ fer. i choetur officiū mortuor: in cipiat a primo nocturno ꝛ cō pleātur duo sequētes noctur ni in eadē ebdo. si fieri potest siue autē possit siue nō Dein ceps non seruet ordo noctur norū sed feriarū in hoc tēpo re. Ita tñ ꝙ pro corpore p̄sen ti cuiuscūqꝫ fuerit et in anni uersariis. ꝛ in trigint. episco porū in predicto tēpore sem per dicuntur añe psal. lect. et ℞. de p̄mo noctur. Sciendū est autem ꝙ in tp̄e paschali sp erit terciū ℞ Libera me do mine cū his iii. ℣. scilicet ℣ꝰ. Dies illa dies. ℣ꝰ. Quid er go. ℣ꝰ Nunc christe. In die animarū ante laudes. ℣. Re quiescant in pace. ℞. Amen.

Exulta In laudibꝰ. ān. bunt domino ossa hu miliata p̄s. Miserere. ān. Ex audi dñe oracionem meam ad te omnis caro veniet. psal Te decet. ān Me suscepit dex tera tua domine. psal. Deus deus meus. ān. A porta infe ri erue domine animam me am. psal. Ego dixi. ān. Omis spiritus laudet dominū. psal Laudate dñm de celis. ℣. Re quiem eternam. ān. Ego sū resurrectio ꝛ vita qui credit i me eciā si mortuꝰ fuerit viuet

et oĩs qui viuit ⁊ credit in me non moꝛietur in eternũ. psal Bñdict⁹. Kyꝛiel. xp̃el. Kyꝛiel Pater nr̃. sine pnũci. Et ne. dr̃ p̃s. Exaltabo. i. Deĩde dicat sacerdos loco nec habitu mutato. ℣. Requiẽ eternã. A poꝛta inferi. Credo videre. Dñe exaudi. orõ. Dñs vobiscũ. orõ Fidelium de⁹. tm̃ nec habitu mutato eodẽ mõ per oĩa q̃ pꝛenotatũ ẽ ad Placebo. Quib⁹ dictis stati dicunt matuti. de sctã maria in conuentu moꝛe solito: et post pꝛimã collectã videlꝫ Concede nos. fiat mẽo. de mar. eustachio sociisq̃ eius cũ ãn. Istorum est. ℣. Mirabilis. Orõ.

Da nobis q̃s dñe sctõꝝ martyꝛũ tuoꝛũ eustachii cũ sociis suis intercessione leticiã et pacẽ: vt quoꝛum gaudem⁹ triũphis ꝓtegamur subsidiis Per. Mõ dr̃ p̃s. Ad te leuaui. Nec vlla ꝓstracio fiat ĩ choꝛo hac die: qꝛ quasi festiuũ festũ habet Ad p̓mam nec ad alias hoꝛas dr̃ De⁹ in adiutoꝛiũ. nec hym. sed statiꝫ incipiatur in superioꝛi gradu ãn. Requiẽ eternã dona eis dñe et lux perpetua luceat eis. psal. De⁹ in no. Bti ĩma culati. Retribuere. Finitis psal. sine Gloꝛia pr̃i. repetita ãn. post psal. stati sequit. Kyriel. xp̃el. Kyꝛiel. Pr̃ nr̃. Et ne nos. Sed libera Requiem eternã A poꝛta inferi. Erue dñe. Credo videre bona dñi. Dñs vobis. orõ. Fideliũ de⁹. que terminet Qui cũ deo pa. Requiescãt in pace. amẽ. Mõ dr̃ Dñs vobiscũ. post orõnẽ. Hoc mõ dicũt et finiunt oẽs hoꝛe hui⁹ diei. Post p̓mã vo in capitulũ intrẽt moꝛe solito: ⁊ post lec. de martyꝛilogio dicat sacer. ℣. Pꝛeciosa est in cõspectu do. cũ hac orõne tm̃ Sancta maria mater. q̃ terminet sic Qui in trinita. perfecta vi. ⁊ reg. de⁹ ꝑ oĩa se. se. Amen. Dñs vobiscũ. Et cum spiritu Bñdicam⁹ dño. Deo gra. hac die dicunt oẽs hoꝛe ante missã. Si hec cõmẽoꝛacio aĩarũ in dñica cõtigerit: differatur vsq̃ in crasti. et hystoꝛia Uidi dñm inchoet ĩ ipsa dñica: et fiant medie lec. de marty. eustachio sociisq̃ eius Nota ꝙ ista regula obseruetur in eccl̃ia Scoticana ⁊ ĩ ecclesiis dedicatis in honoꝛe sãcte marie Lcõ. iiii. de marty eustachio sociisq̃ꝫ. Lcõ. iiii

In diebus traiani imperatoꝛis demonũ pꝛeualẽte fallacia: erat quidã magister milituꝫ noĩe placidus: genere insignis: operib⁹ iusticie pollens et potens in p̄lio.

hic habebat vxorem sibi cōsi milē: quē misericors dn̄s ad fidei sue agnicionē vocauit. Et baptizatus est cum vxore et filiis suis: mutatoqꝫ nomi ne vocat⁹ est eustachi⁹. Lc. ii.

Post multos dies factus est concursus hostiū in terra romanorum. Contra quos eustachius disposit⁹ ꝑfectus est. Cui post victoriaꝫ redeunti occurrit imperator adrian⁹. Altera die imperator templum ingressus iussit eustachium pro victoria diis sacrificare. Qui ait Christo deo sacrifico: aliū nō scio

Imperator hoc Lec. iii. videns: precepit bouem eneū accendi: et eustachiū cū vxore et filiis ītroduci Ipi vero introducti: extendentes manus orauerūt Et ecce vox de celo venit dicens Uenite percipite coronas vobis a deo paratas. Tūc hymnū cantātes aīas deo reddiderūt ⁊ nō tetigit ignis eciā capillū capi tis eorū. Et mēo. fiat ad ma tuti. et ad missā de sctō eusta chio sociisqꝫ eius in eadē hystoria Uidi dn̄m. Oraciones mortuoꝝ post laud. ꝓ corpo re presēti orō De⁹ cui ꝓpriū est misereri. In āniuersariis de quocunqꝫ fuerit dicit̃ ista oracio ad laudes Oracio.

Omnipotēs sempiterne de⁹ cui nūq̄ꝫ sine spe mi sericordie supplicat̃: propicia re aīe famuli tui vel famule tue: vt qui de hac vita in tui nominis confessione decessit: sanctorū tuorū numero faci as aggregari. Per. Pro episcopis defūctis ad lau. Orō.

Deus cui⁹ mīe nō est nu merus suscipe ꝓ aīabus famuloꝝ tuoꝝ pōtificū p̄ces nr̄as et lucis eis leticieqꝫ regionē in sanctoꝝ tuoꝝ so cietate concede. Per do. Pro fratribus et sororib⁹ ad laudes dicitur ista oracio.

Inclina dn̄e aurem tuā ad preces nr̄as quib⁹ mīam tuā supplices deprecamur vt aīas famuloꝝ famularumqꝫ tuarū quas de hoc seculo mi grare iussisti: ī pacis ac lucis regione constituas et sancto rum tuorū iubeas esse cōsortes. Et sic terminet̃. Per xp̄ꝫ dn̄m nostrū. Oremus. Deide dr̄ orō ꝓ familiarib⁹ priuatī ad placitū: quib⁹ expletis sequat̃ orō generał. ī audiēcia

Animabus q̄s dn̄e Orō oīum fidelium defun ctorum oracio ꝓficiat suppli canciū: vt eas et a pc̄tis oīb⁹ eruas: et tue redēpcionis facias esse ꝑticipes Qui cū deo Requiescāt ī pace Amē. fine

Dñs vobiscū Sciendū est q̄ qñ corpus adest presens nisi fuerit eps vel aliquis magn9 semp dicunt. iiii. orones tam ad Placebo q̄ ad Dirige sub vna conclusione. primā pro corpore pñti. scda p epis. tercia p fratrib9 et sororib9. iiii generalis. Itē in oībus anniuersariis sp dicūt iiii. orones tam ad Placebo q̄ ad Dirige. sub vna termīacione. Prima anniuersa. oro ii. oro p epis. tercia p fratrib9 et sororibus. iiii. generalis. Similr fiat in tricenali. Itē qñ vigilie mortuor fiunt cū ix. psal. et. iii. lec. tm̄ dicūt. iii. oro. tā ad Placebo q̄ ad Dirige. prima pro epis. ii. pro fratribus et sororibus. tercia generalis

¶ Sanctarū baye et maure virginum non martyr. Or.

Da quesumus dñe preci bus nostris cum exultacione mentis et corpor mū diciam qui beatis virginib9 tuis baye et maure a carnis corrupcione tribuisti triumphum. Per. Lectio prima.

Adest nobis fratres dilectissimi sanctarū virginum baye et maure precla ra festiuitas quam earum in honore vna sub celebritate īterduz in ecclesia dei venera re et colere satage debemus ob earūdem continenciam et virginitatis coronam quam a dño feliciter percipere meruerunt cū vtrasq continentes ambasq castas/ pudicas/ sobrias/ et verecundas inuenimus que non vt fatue virgines oleo extincto sed vt prudentes oleo accenso propter opera bona intrauerunt cuz domino ad nupcias. Tu aūt

Q Uarū vnā beyā L. ii. videlicet quam nūc dū ber laudonie colit et veneratur in cumbria insula maris occeani inhabitasse legimus: lōgissima spacia marinis inuenitur circūdata fluctibus q̄ quidem insula nullo incolitur habitatore sz tā tum feris auibusq derelicta ad quam null9 nisi nauigio patebat ingressus ad quā beata maura frequenter diuinis cum beata beya frui colloq̄is venire solebat. Tu aūt. L. iii.

Q Uecunq beata maura a prefata virgine beya in prefata insula a consorcio hominū regni adipiscendi celestis gracia frequēter cōuersando discebat ea sine intermissione aliis suis cōuirginibus palam enūciabat. Atqz hinc et hinc verbis congruētibus beatā beyam et suos parentes sorores et amicos qui

bus ad eã denegabatur acces sus consolabat. Tu. Lec. iiii:

SIc enĩ iugũ dñi portare meruerunt cũ altra alternis inuicem in caritate xp̃i onus subueniebat Quid enĩ illis defuisse potuit cum xp̃s dñs eas ĩ sua elegit taber nacula mãsuras Nec eas nõ castas astruere phas erit cuz carnem et diabolũ ieiunio et orõne assidua ciborũ inedea et pcimonie victus que diabo lo luxurie inimica sunt castigabant: mũdũ et ei⁹ gloriam fluxam atq fragilẽ tenuissimis et habitib⁹ ornate vt nõ peccati culpã sed ipsi⁹ occasionem fugerent. Tu. l. v

SEd cũ ṽgineas et tener rimas suas carnes ita dilace rarent & cõpescerent btã mau ra ĩfirmitate correpta terrã applicuit & in loco qui a vul go kilmavvris dicit in sctã senectute vitã in dño finiuit Beata autez beya paulopost in prefata insula in feruenti dilectione dei pseuerans vsq ad mortem tercio nonas no uembris animam deo commendabat & ibidem traditur sepulture. In cui⁹ postea ho nore capella satis decenter extructa reperitur ad quã pie venientes suis iustis non defraudantur desideriis. L. vi.

NAm sicut in vita solitariam ducebat vitaz ita et in morte de prefata insula corpus suum de eadẽ ex trahi minime permittit. Nã cum quidam rector parrochi alis ecclesie de dũbar que in eius vt supra veneracione de dicatur reliquias sancte vir ginis ibidem transferre disposuerat paratisq nauibus ĩ sulam prospero vento aggre ditur sed cum ossa eiusdem ĩ sarcophago quodã ligneo ĩ nauicula collocaret vicibus iteratis ventus et maris tem pestas ita excreuerat q eos submersioni darent sed stati reliquiis depositis desiderato cursu denuo redierunt. Tu autem. Cetera omnia de communi plurimarũ ṽginũ ¶ Eodem die sancti englacii abbatꝭ patroni apud cerues in diocesi aberdoneñ. et dis

HAc nos q̃ (fertur. Or. sumus domine intercessione beati englacii abbatis tui p̃ multitudine amorꝭ tui a cõcupiscẽcia hui⁹ mũdi eripi vt nec blãdis corrũpamur nec aduersis cõcuciamur p do Ad matut. nouem lectiones fiant omnia de cõmuni vni⁹ confessoris et abbatis ¶ Sãcti leonardi confessoris & ab batis nouẽ lectio. fiant. Or.

PReces nr̃as q̃s dñe celesti dono psequere/ vt q̃ de bti leonardi ↄfessoris tui atq̧ abbatis patrociniis gl̃iamur: eius meritis atq̧ suffragiis apud te semp mereamur adiuuari. Per dñm. Lectio. i.

BEatus igit leonardus tp̄ibus anastasii ĩperatoris ĩ puĩcia gallicana claris parẽtibus collateralibus clodouei regis frãcie extitit oriũdus. Quẽ clodoueus quõdã paganus sed p predicacionẽ sancti remigii remensiũ archiep̄i ad fidẽ cõuersus de sacro fonte leuauit. Tu autẽ. L. ii.

Puer aũt leonardus factus adolescens relicta regali milicia spiritu tactus diuino sequi voluit archiepyscopi remigii vestigia. Cuius doctrinã et morũ honestatẽ sequens: plurimis miraculis chorusçabat. lc. iii.

Qui cũ a rege ĩpetrasset vt oẽs quos in ergastulis visitaret: soluerentur vbicũq̧ incarceratos audisset: ad eorum liberacionẽ impiger currebat. Crescẽteq̧ fama eius/ multi ad eũ cõfluẽtes gr̃a recuperãde sanitatis redibãt ab eo sani. Tu aũt dñe. Lectio. iiii.

Volẽs ergo famã hominũ declinare et soli deo seruire: adiit siluã noĩe pauũ Quo cũ rex et regĩa venãdi causa aduenisset cõtigit reginã partu periclitari. Cui cũ medici non possent subuenire: satellites siluã vlulatibus repleuerũt.

Vir dei hoc audiens (lc. v. mox aduenit. Cũq̧ p ea oracionẽ ad deũ fudisset: regina illico et optatũ partũ habuit et remediũ a doloribus sẽsit. Quo viso/ rex munera preciosa viro dei obtulit que omĩa vir sctũs recusauit. Dedit igitur sibi rex tãtũ de eadẽ silua quantũ vnius noctis spacio cũ asello suo circuire potuisset.

Sctũs ergo leonardus (l. vi. cõstruxit in eodẽ loco oratoriũ in honore beate marie qđ appellauit nobiliacũ/ eo q̧ a nobili rege donatũ esset. Cõgregatisq̧ ibi fratribus/ multo tp̄e vixit. Ubi pp̄ter aque penuriã: fõtem indeficientis aque a deo suis precibus ĩpetrauit. Multisq̧ clarus miraculis in dño obdormiẽs: ĩ eodẽ loco sepultus est. Tu aũt

Tres vltie l. de expo. euãge. Nemo accendit lucernam. Et cetera de ↄ̃i vnius ↄf. et abba.

¶ Scti vvilbrordi ep̄i ↄf. or

DIgnare q̃s op̄s deus: graciã filii tui in nobis infũdere: et supplicãte pro nobis beato vvilbrordo confessore tuo atq̧ põtifice/ cõcede vt viciis spoliati et claris

ornati virtutibus tibi deo vero in celesti mereamur gloria presentari. Per dominū.

Ad mat. ix. l. fiāt quarū sex crūt de ꝓprietate ꝫ vita sācti vvilbrordi et iii vltime lect. de cōmuni vnius cōfessoris ꝫ pontificis cū. Inuita. Lcō. i.

IN albiona īsula quam nūc scocia colit ꝫ anglia paterfamilias quidā scotigena vvilgis noīe religiosā cū cōiuge vitā ducēs: vxor eius in visione noctis vidit quasi nouā lunā in celo que crescebat vsqꝫ dū plena videretur esse/ qua diligencius intuente repētino cursu lapsa ruit in os eius qua deuorata ei⁹ intima splendore sunt perfusa euigelās aūt cuidam religioso presbytero retulit sōniū qui interrogatus si ipsa nocte more solito sociata fuisset viro acceptaqꝫ ab ea hui⁹ rei confessione ita respōdit luna quam vidisti filius est quem ea nocte cōcepisti. Qui quocunqꝫ perrexerit comitāte superni luminis splendore morū pulchritudine multoꝝ in se alliciet animos. Lcō. ii.

Post circulū dieruꝫ mulier peperit filiū quē pater vocauit vvilbrordū et ablactatū tradidit sacris lr̄is erudiendū ecclie ripēsis fratrib⁹. In quo monasterio clericat⁹ accepit tonsurā ꝫ pia ꝓfessione monachū se fecit teneros puericie annos morū grauitate trāscendens vicesimo autem etatis sue anno audiens in ybernia scolasticam erudicionē vigere. In yberniā veniēs sāctis se sociauit patrib⁹: cū quibus in magna religione et sacre lectionis studio decē cōuersatus est ānis. lc. iii.

Tricesimo etatis sue anno vir dei audiēs in borialibus mūdi ꝑtib⁹ longa infidelitate torpētes eē ꝑplos vt illos predicaciōis luce illustrare nauigās peruenit ad castellū traiectū qd in rini fluminis ripa situ est vbi gēs fresonū cū rege suo radboddo ritib⁹ adhuc detinebat paganis deniqꝫ vir dei ducē frācoꝝ pippinū adiit a quo honorifice susceptꝰ ē Cūqꝫ egregi⁹ dux vidisset ꝑ predicacionē beati vvilbrordi multos ad eū cōuerti misit eū romā vt a papa sergio in sacerdotē ordinaret. Quarto aūt die anteqꝫ romā venisset dn̄o aplico ꝑ visionē innotuit aduētus eius et vt illū in magna reuerēcia susciperet admonit⁹ est. Lcō. iiii.

Quia certus admonicione cū gaudio et sūmo eū suscepit honore ꝫ archiepm ordi-

nauit vocās eum clementem induit eciā eū veſtimētis ſuis ſacerdotalib9 et pallio ſācto circundedit illū oē vo qđ ab eo peciit aut in ſctōꝝ patroci niis aut in reb9 eccřiaſticis cū tota mētis alacritate tradi= dit illi ⁊ apřica firmatū bñ= dictione. In opus euāgelii re miſit ad pređictū pippinū du cē frācoꝝ qui eū cū ſūma ve neracione ſuſceptū miſit p̄di care verbū dei ī bořiales par tes regni ſui qui regē freſonū radboddū cū ſua gēte paga= nū ibi verit9 eſt adire. Lcō. v

Suſceptus eſt aūt a rege be= nigne nequiuit tamē eū a cul tura ydoloꝝ cōuertere cōti= git aūt pippinū ducē frācoꝝ obire ⁊ filiū ei9 karolū in re= gnū patris ſuccedere q̇ mul= tas gētes adiiciēs regno frā coꝝ freſiam eciā deuicto rad boddo ſibi ſubiugauit: qua ī gēte ſctūs vvilbřořdus p̄dica tořpoſit9 eſt ⁊ ī caſtello traie ctēſi epš delegat9 ē. maiořiita qꝫ euāgelizādi facultate ac= cepta nuꝑ gladio acq̇ſitā gē tē ſacro baptiſmate abluere ſtuduit: nec q̇cq̄ꝫ ātiq̄ vetuſta tis ī ea remanere ꝑmiſit. l. vi.

Quodā tp̄e dū vir dei veni ens ad quādā inſulā occeani antiqui erroris ydolū cōmi= nuere niteretur: cuſtos ydoli euaginato gladio ſacerdotis dei caput vulnerare conat9 ē qui eodē die a demone arrep tus die tercia infeliciter expi= rauit diuina vlciōe multat9. Cete. oia de ɔī vni9 ɔfeſ. ⁊ pō.

❡ Sctī mořoci epī ⁊ ɔfeſ. in dūblanēſi dyoceſi. Or

Eterne rerum conditoř de9 qui beati mořoci cōfeſſo ris tui atqꝫ pōtificis annuā ī tuo hořoře agim9 ſolēnita= tē ipi9 īterceſſiōe deſiderata beatořū nobis ɔcede gaudia per do. Mēo. iiii. cořonatoꝝ

Preſta q̄s oṗs (mar. or de9 vt q̇ gloříoſos mar tyřes tuos claudiū/ nicoſtra= tū/ ſimphořianū/ caſtořiū: at qꝫ ſimpliciū fořtes ī ſua ɔfeſ= ſione cognouim9 pios apđ te in nr̄a īterceſſiōe ſēciam9 ꝑ do Ad matu. ix. l. fiāt Tres ꝑme lc. fiāt de ɔī vni9 ɔfeſ. ⁊ p̄ō. cū med. l. iiii. cořonatoꝝ. lc. iiii.

Tempoře quo dyocleſianus perrexit in pānoniam ad me talla de montibus abſciden= da: inter montes metallicos inuenit claudium: nichoſtra= tum: ſimphořianum caſtořiū atqꝫ ſimplicium magna peri= cia artis illius imbutos ſed occulte chřiſtianos. Quibus inuidentes ſocii: accuſarunt eos qꝫ eſſent chřiſtiani. Lcō. v

Imperatoř hoc audiens iuſ

sit lampadio tribuno eos audire et in quo reatus inueniretur pena ferire. Qui iussit sanctos dei sibi presentari/ et ostēdit eis omnia genera tormentorum dicens. Nisi sacrificaueritis deo soli/ his penis peribitis. Sancti martyres dixerunt. Minas tuas non timem9. Irat9 lāpadius iussit eos iā scorpionibus mactari.
Eadē hora lāpadi9 arreptus a demonio expirauit. l. vi. Hoc audiēs imperator iussit loculos plumbeos fieri et sāctos dei viuos inclusos in fluuium precipitari. Quos nichodem9 christian9 post quadraginta dies leuauit/ et eciā in domo sua reposuit. Tu āt
Et tres vltime lectiones de exposiciōe euāge. Hō qdā pegre
¶ Sācti geruadii cōfessoris in thesauraria moriauieñ or
Impetret nobis omnipotens deus gloriā tuā sanctus cōfessor tuus geruadius vt in eterne beatitudinis gloria te prestāte cum ipso perenniter gratulemur. Per dominum nostrum iesū
Ad matu. ix. lec. stāt. Lectio. i.
Geruadi9 confessor christi eximius quem tellus ybernica ex parentibus produxit hic diuino excitat9 nutu genitale deseruit solum et verbum vite predicando per scociam ad morauie puenit territorium quo in loco plurimos sibi associauit in christo comilitones et ab angelo vt fertur accepto oraculo in loco q̄ kenedor dicitur oratoriū seu cellulam quādā construxit vt ocius contemplacioni se daret. Tu aūt. lcō. ii
In quo ipse ieiuniis et oracionū studiis nullis penitus secularibus preoccupatus negociis vt anachorita diuinā contemplatus est gloriā quo in loco lectulū habebat lapideū in quo art9 lassos oracioni fatigatos refoueri solebat nec sua sācta et deuota cōtemplacio absq; miraculor̄ presagio pretinebat. Nam cū anglor̄ rex aduersus scotos suscitaret bella quidam angl9 beatū geruadiū humiliter rogauit quaten9 p eo deū dep̄retur vt qr bellū erat agressurus quaten9 a pctīs suis absolueret. Tūc btūs geruadi9 mīa et pietate mot9 qr xpian9 erat prefato viro dixit dn̄s iesus christ9 peccata tua dimittat teq; celestis regni participem faciat. Tu aūt. Lctō. iii.
Commissoq; altero die graui bello anglici fūdit9 p scotos in terrā psternebāt sz reliqui superstites ī fugam sese dede

runt. Sed anglus de quo su
pra memorauim⁹ fugiendo ī
medio suorū decollat⁹ est et
vitam meritis btī viri ī pace
deo reddidit salutariā. l. iiii.
Tūc sāct⁹ geruadi⁹ hoc audi
ens iussit discipulis suis vt il
li⁹ corp⁹ portarēt occisi Qui
renuentes dixerunt qualiter
nos illi⁹ cadauer inter mul-
torū corpora noscere possu-
mus Beatus vero geruadi⁹
respondit. Signū a deo acci
pietis p qd illius cadauer in
telligetis. Tūc ministri illi⁹
vbi multitudo fuerat occisa
respicientes cadauera supra
singula eorum volucres ni-
gras supra vero illius ad qd
venerant portandū volucrē
albā sedere viderūt Qd diui
nitus insinuatum intelligen
tes lauauerūt ponentes in gra
bato Caput vero eius nō in
uenerūt Qui reuertētes bea
to nunciauerūt geruadio q
ei caput deesset ille vero dep
cans et a dño petens vt ca-
put ītimaret occisi cūq orasset vidit lupum illud ducētē
ad locū vbi corpus erat hu-
Alio vero tpe (matū. l. v.
dū beatus geruadius boues
ad arādi officiū haberet lup⁹
vnū ex eis occidit beat⁹ ger-
uadius rem discens gestam ī
noīe dñi iesu xpi lupo illius
quē occiderat bouis op⁹ su-
stinere iussit donec arandi tē
pus pficeretur. Qui illi⁹ ius-
sioni obediens in toto aran-
di tempore cū bobus innocēs
permansit. Tu autem. Lc. vi
Insuper vero cū beat⁹ ger-
uadius nō haberet ligna cuz
quibus ecclesiā suā cōstrueret
a quodā discipulo suo ligna
ecclesie sue postulauit qui ei-
dem libēter cōcessit At cū nō
haberet aīalia aut equos vn
de huiusmodi ligna duceret
ad locū ecclie sue edificande
electū/ diuina virtute ea nocte
tonitrua facta sūt immania
atq pluuia de celo vltra soli
tū morē discēdebat in tantū
pluuie in altū eleuate sunt q
basilicā dicti sui discipuli in
terrā concuciebat et alueū in
cuius littore cōstruebat con-
tra naturā in alienū cursum
dirigebat dicta ligna ad cel-
lam btī geruadii transuerit.
Tu aūt. Cetera oīa de quo-
cunq confessore. ¶ In festo
pcone saluatoris nri Ad vs. ā.
Quis sic ut dñs deus
noster xpus iesus q
in altis habitat et
tam benigno pietatis oculo
populū infidelē misericordi
ter resperit. ps. Laudate pue
ri. ān. Confirmata est mīa do
mini sup nos qui veritatem

atq virtutē sue passionis tā mirabiliter ineternū manere mandauit. ps. Laudate dnm oēs. an. Dum fluxit sanguis de latere perfosse ymaginis dni crucifixi iudeos incredulos soluit compeditos et illuminat cecos. p. Lauda aīa. a Sit deo nro iocūda decoraq laudacio qui dispersiones israelis viso hoc miraculo cōgregauit pplmq suo fideli sociauit. ps. Laudate do. qm bo. an. Lauda hierusalē dnz qui populum induratū velut cristallū mittit eccle sue ptritū et mastigabilē sicut buccellas qm flauit spus caloris ei9 et fluxerūt lacrimar aque. p. Ipm Miserere nostri Cpm. deus omniū et respice i nos et ostende nobis lucē miseracionū tuarū et imitte timorē tuū in gentes que te nō exquisierūt vt cognoscant qr non est deus nisi tu vt enarrent mirabilia tua. R. Cogitantes filii impii iniurias cōtumelias penas et obprobria que eorū parētes peruersi nostro intulerūt saluatori blasphemantes dicūt Quia illuz prophanū nō habemus i corpore similia horū faciam9 ei9 ycone. V9. Ne viderent a patribus degeneres filii querūt coinquinari paterno scelere vnde et dicūt Qr illū. Hym.

Iesu solamen miseris: quem caritas desuperis: ad yma traxit et nris: immiscuit miseriis. Nūc patris sedes a dextris: morte acta sub pedibus: cū vīdicari poteris: de tuis aduersariis Qui velut canes rapidi: prauorū patrum filii: conant in ymagine: paterno frui scelere. Que te vicit benignitas: vt tā scelestos sufferas: vt non ad nichil redigas: sed et benigne reuocas. Qui nō verent cedere: et clauis crucifigere: in faciem conspuere: qua delectantur angeli Sed dum torrēs a. latere: fluxit tue ycone: perfosso conti cuspite: aque mixte cū sanguine. Huius tactu viuifico: sanatur a contagio: oīs morborū passio: claret pater in filio. Surgit a morte p fida: iudaica gens tremula: et voce clamat querula: vt det xpo gloria. Laus patri sit i genito: laus eius vnigenito: laus sit sancto spiritui: q nos vocauit viuere. V9. Quis de9 magnus sicut de9 nr R. Tu es deus qui facis. an. O pie iesu qptuz diligis te diligētes q tāte benignitatis amore te furore persequentes persequeris quos perire non sinis dū simul i tua ymagine ostēdis

et passionis mortalis nature veritatē et deitatis potēciā su scipiēs israel puerū tuū recordatus mīe tue. ps̄. Mḡt. or.

Deus qui passiōis filii tui dn̄i nr̄i iesu xp̄i miracula suscitasti dū viuificū sāguinē cū aqua mixtū de latere ymaginis sue iudeorum lāncea perfosse copiose produxisti da nobis famulis tuis tā mirabilib9 signis mōstratā eius dē passiōis virtutē cognoscere vt fructū ei9 accipere valeamus ī gl'iosa resurrectiōe. p.

Mēoria de scō theodoro mr̄tā ad vcs̄. q̄ ad mat. Oracio.

Deus q̄ nobis btī theodori martyris tui cōfessione gl'iosa circūdas et protegis p̄sta q̄s ei9 nos imitacione pficere et orone fulciri. p.

Inuita. Saluatorē adorem9 in cruce passū. Sue vtutē passionis manifestātē p admirabile signū. ps̄. Venite. Hy9.

Tunc celū horruit et stupet racio: et sol erubuit nec recto radio: cernere potuit scel9 in pplo: iā terra tremuit

Cū penas repetit ppria nacio: quas presustinuit christ9 saluacio: dū passus obiit crucis in medio: virtus elanguit

Mortem nō pateris surgēs a mortuis: sedēs a dextris patris et poteris: et tn̄ lateris foratu cuspidis: virtus īpetitur

Non est ycone vite vt mortua: que cū īscinditur effūdit flumīa: cruor dispgit p egra corpora: et salus redditur.

Horret gēs pfida viso prodigio: iubet vt ydria subdat liquido: probatur gracia languentū numero: qui restituit

Probatur sāguinis et xp̄i veritas: dū egris singulis reddat sanitas: rūpit vlcer3 ceca crudelitas: clamat gēs pfida

Patri cū filio cōis gl'ia: sctō spiritui pia cōcordia: vnicq domino laus sit et gr̄a: p cūcta secula. Amē. In p̄mo noc. ān

O vos iudei miseri hoīm filii vsqquo graui corde cōtra dicitis xp̄o dei filio vel nunc in hoc signo scitote qm̄ mirificauit de9 pater hūc filiū suū sctōrum sctm̄. ps̄. Cū inuoca. ān

Erubescāt et cturbent īimici xp̄i dū vident cruorē a latere ymaginis pfosse sic copiose p fluere cuertūtur ad dn̄m corde cōtrito valde velociter. ps̄ Dn̄e ne. i. ā.

Nisi cuersi fueritis o iudei īcreduli gladiū vibrabit xp̄us dn̄s iusticie arcū tetēdit sue potēcie et parauit illū ī vasa ire sue. ps̄. Dn̄e de9 me9 in te. v̄9. Mirifica mīas tuas R. Qui saluos facis sperantes in te. Lcō p̄ma.

Quedā ciuitas est in sy

ria iuxta terminos tyri et sy-
donis posita derit⁹ vocata ī
qua iuxta synagogā hebreo-
rū cōtigit xpicolā quēdā susc
cepisse cellā ad inhabitādū cē
sū ex ea reddēs cuidā iudeo.
℟. Sūmi sacerdotes ⁊ prin-
cipes et maiores natu plebis
iracūdie furore succēsi cū ac
cusatore sui ꝓximi ad cellā ac
cusati iudei vt canes rapidi
festināter veniūt vt vindicē
tur de fratre suo. Quia puta
bāt eū occulte xp̄m coluisse ī
sua ymagine ℣⁹. Et facto im
petu in eū multis cōtumeliis
ac variis cruciatib⁹ affectū ex
tra synagogā eiecerūt semi-
uiuū. Quia puta. Lecō scda.
Cūq̧ īgress⁹ fuisset dn̄i nr̄i
saluatoris yconā quā apd se
retinebat abscōditā: fixit in
pariete in interiori loco cel-
lule cōtra lectuli sui faciē que
honeste depicta ītegrā ī se cō-
tinebat dn̄icam staturā. Et
post aliquot dies ꝓgens alibi
ad habitandū dei ꝓuidencia
oblit⁹ reliquit post se dn̄icā
yconā. ℟. Dispēsaciōe dīna
in cella iudei a xp̄iano se trās
ferēte relicta fuit ꝑ negligē-
ciā xp̄i ycona: quā dū ꝑcipit
a iudeo inuitat⁹ alter cōtribu
lis. Cepit dentibus fremere
aduers⁹ eū qui se īuitauerat.
℣⁹. Tu iude⁹ īquit cū sis quo

modo apud te iesu nazareni
ymaginē repositā habes. Ce
Postea iude⁹ q̇dā ꝓpit. lc. iii.
cellulā illā ad īhabitādū su-
scipiēs: īgress⁹ cū suis oīb⁹ ce
pit manere mīme cōtēplatus
locū q̇ dn̄icā tenebat yconā:
⁊ tādē vnū de ꝯtribulib⁹ suis
vocauit ad prādiū q̇ eleuans
oculos vidit īteri⁹ yconā dn̄i
cā. ℟. Cogitātes. vt̄s ad vs̄
In. ii. noc. ān. Mirifica mise
ricordias tuas de⁹ ⁊ sana in
credulos te ꝑsequētes qui sal
uos facis in te sperantes. p̄s.
Exaudi dn̄e iusticiā. ān. Qm̄
declinauerūt in te mala ⁊ co
gitauerunt consilia que non
potuerunt stabilire exaltare
domine in virtute tua. psal.
Domine in virtute. ān. Cir
cundederunt me canes mul-
ti et consilium malignanciū
obsedit me foderunt manus
meas et pedes meos. p̄s De⁹
deus meus respice. ℣. Memo
riā fecit mirabiliū suoꝝ. l. iiii
Tūc exclamās ille dixit. Tu
hebre⁹ cū sis quomodo apud
te iesu nazareni ymaginē ha-
bes. Iude⁹ aūt q̇ eū īuitaue-
rat cepit sacramētis terri-
bilib⁹ iurare qꝛ dn̄icā yconā
nunq̄ ibi prius vidisset. Ille
tunc qui inuitatus fuerat
ad tempus siluit. ℟m. Post
irrisiones plurimas sputa:

et alapas ne videantur min9 facere ĩ similitudinẽ ꝙ p̃res eoꝝ ĩ corpe dñi ymaginẽ ei9 q̃rũt crucifigere. V. Heccine reddis dño pple stulte ⁊ insipiẽs ymaginẽ eius. Lectio. v

Finito aũt prãdio abiit ad sũmos sacerdotes et dixit eis que facta sũt. Qui veniẽtes ⁊ rei veritatem agnoscẽtes iudeũ illũ extra synagogã semi uiuũ eiecerũt/ et deponentes yconã dñicã ludificantes expuerũt hinc et inde cedentes. R. O ceca crudelitas o impia cecitas cedit ymago qua si sẽsũ habeat coronatur flagellatur felle potatur illuditur cũ nichil pcipiat et ad vltimũ lãcea latus perfoditur. Et fluxit largissime vnda mixta cũ sãguine. V. Ut enarrẽt oẽs ppli mirabilia tua domine. Et fluxit. Lectio sexta.

Tunc dixerũt quecũqꝫ p̃res nr̃i iesu galileo fecerunt nos huic similia faciamus. Tunc crucifigẽtes dñicã yconã clauos acutissimos adhibuerũt in manibus et pedibus illius ymaginis et tãdẽ apposuerũt acetũ cũ felle mixtũ ad os ei9 R. Uiderũt iudei quasi per spm̃ vite a latere ymagĩs terebrato sãguinẽ cũ aqua ebullire stupefacti ydriã apponũt statim cruore repletã in suã deferũt synagogã ac vt tante virtutis adhuc ampli9 pbarẽt veritatẽ. Cecos claudos leprosos aliosqꝫ languorib9 veratos cõgregauerũt q̃ preciosi liquore puncti prestine redditi sũt sanitari. V9. Dicẽtes qm̃ xp̃icole predicãt suum xp̃m in vita sua plurima signa fecisse. Cecos. In iii. noc an. Qm̃ filii hoim dẽtes eoꝝ arma et sagitte et lingua eorũ gladi9 acutus exaltare super celos de9 et sup oẽm terrã glĩa tua. ps. Miserere mei de9 miserere. an. Cõuertãtur ad vesperã iudei increduli et famẽ paciẽtur vt canes doctrine catholice circuibũt ciuitatẽ militãtis eccl̃ie querẽtes escã sacre scripture in xp̃o cõplete. ps. Eripe me. an. Qr exacuerũt iudei vt gladiũ linguas suas xp̃m dei filiũ blasphemãtes ideo accedit homo xp̃s ad coꝛ altũ per fidẽ in corde iudeoꝝ plãtatus et exaltabitur in filio suo deus pater gl̃ificat9. ps. Exaudi de9 orõ. V9. Innoua signa ⁊ muta mirabilia. Rm. Glorifica manum et brachium dexterum.

Secundum lucam. capl̃o

In illo tp̃e dixit iesus discipulis suis similitudinẽ hanc. Arborẽ fici habebat quidam plãtatã ĩ vinea sua.

Et reliqua. Unde s l vii

Dicim⁹ q̄ nostri maiores coronā de spinis in capite illi⁹ nazareni īposuerūt: ac deīde accepta arūdine pcuciebāt insultātes ita ⁊ nos hec minime postponētes faciam⁹. Quod ⁊ fecerūt R. Quis de⁹ magn⁹ sicut de⁹ noster. Tu es deus qui facis mirabilia. V. Notā fecisti in pplis virtutē tuā redemisti in brachio tuo populuʒ tuū. Tu es deus qui. Lectio. viii

Ad extremū dixerūt. Sicut audiuimus p̄res n̄ri iesuʒ lācea vulnerauerūt. Nos vero idem faciamus: nulla adhuc mediāte mora iusserīt afferri lāceā: et cuidā hebreo tradiderunt qui valido ictu dexterū lat⁹ pcone trāsfixit. R. Hiis auditis sermonibus reuerendissimus metropolitan⁹ valde hilaris reddit⁹/cōuers⁹ ad plebē israeliticā dicebat. Cōuertere israel ad dn̄ʒ deū tuū p̄rem vniuersoꝝ viuenciū et adora nobiscū ei⁹ filiū p quē oīa creata sūt. V. Et ceruicē durissimā flecte spiritui scō q̄ ē viuificator aīarum vestraꝝ Conuertere. Lectio nona.

Cūq tātū scelus ppetratū fuisset res mira et cūctis īaudita scl'is accidit qz cōtinuo sanguis et aqua emanare cepit ⁊ oīa elemēta mutata sūt et eadē signa sicut in passione dn̄i facta sunt. R. Ad hoc taliter cepit plebs hebrea dicere vn⁹ deus pater et ip̄e ingenit⁹. Un⁹ fili⁹ ⁊ ip̄e vnigenitus iesus xp̄s quē ignorantes p̄res n̄ri crucifixerunt: et nos veꝝ agnouim⁹ deū. Un⁹ sp̄us sc̄ūs ab vtroq pcedēs Per quē veraciter nos credimus esse saluādos. V. Hec dicētes pstrati genib⁹ illi⁹ postulabāt veniā cōceq̄de hiis sceleribꝰ p baptismi remediū Per quē. V. Salua nos xp̄e saluator. Qui p virtutē sc̄ē crucis saluasti mūdū. In l. a

Mirabiles elaciones tumidi et amari maris ī iudeoꝝ te xp̄e psequenciū cordib⁹ sed tamen sup mirabilis in altis dn̄s q̄ illos benignissime in tuā dulcedinē cōuertis. an. Scitote ī sc̄ō tā mirabili qz dn̄s xp̄s ip̄e ē de⁹ vn⁹ pcone fluxus sanguinis fecit vos o iudei fieri mēbra ei⁹. a Ipi iudei ī vanū q̄siērūt aīaʒ ei⁹ qz xp̄s rex letabit in deo ⁊ laudabūtur oēs q̄ sperāt ī eo qz obstructū est os loquēciū iniqua. an. Bn̄dicat isrl' dn̄m qui corda filioꝝ conuertit in patres vt enarrent mirabilia eius in omnes generaciones ān. Iuuenes ⁊ virgines senes

cum iunioribus laudent nomen christi iesu quia exaltatū est nomen eius solius. Capm Miserere nostri. Hymnus. Imago lucis paterne mentis: decus caracter et figura ei⁹: iesu benigne patris eterni: inclita ples. Cōcinunt tibi organa vocis: lingue ac manus tactu melodis: psallatqꝫ tibi iubilus mentis: corde iocūdo. Superat nāqꝫ tua dulcedo: toxicū omne qd tulit serpens: antiquus populum tuū inficiendo. Nā spirat xp̄e tuū vnguentum: aromatizans oīa replet: ⁊ trahit ad se vngit ⁊ sanat: pectora dura. Laus sit cum patre o tibi xp̄e: et tibi compar spiritus alme: pign⁹ eterne trinus existens: et deus vnus. Amen. ℣. Magnus dn̄s ⁊ magna v̄tus ei⁹ ℟ Et sapiēcie ei⁹ nō ē numerus. an̄. Benedicim⁹ te deus rex israel q̄ erexisti cornu salutis in domo dauid in clarificacione potestatis vnigeniti tui in salutem populi sicut locutus es per os sanctorum prophetarū a seculo vt seruiamus illi in sanctitate ⁊ iusticia oībus diebus vite nostre. ps. Benedictus. Ad hor an̄e. de lau. Ad. iii. cp̄m. Miserere. ℟ Mirifica misericordias tuas alleluya alla. ℣⁹. Qui saluos facie sp̄ātes ī te alleluya. ℣ Quis de⁹ magn⁹ Ad vi. cp̄m Alleua manū tuam super gētes alienas vt videant potenciā tuam sicut enī in conspectu eorū sanctificatus es in nobis: sic in cōspectu nostro magnificaberis in eis vt cognoscant te sicut ⁊ nos cognouim⁹: qꝛ nō est alius deus p̄ter te dn̄e. ℟. Quis deus magnus sicut deus noster alla alla. ℣⁹. Tu es deus qui facis mirabilia. ℣⁹. Memoriam fecit mira. Ad ix. capłm Innoua signa ⁊ muta mirabilia glorifica manuꝫ et brachium dexterū. ℟. Memoriam fecit mirabiliū suorum alla. ℣⁹. Miserator ⁊ misericors dn̄s alla. ℣. Notum fecit dn̄s alla. Salutare suū alla. Ad scdas vs̄. an̄. Mirabiles elaciones. ps. Dixit dominus. Confitebor. Beatus vir. De profundis. Memēto cp̄m. Miserere. ℟. Adhoc taliter hy⁹. Iesu solamen. ℣⁹. Memento nostri dn̄e in beneplacito ppl̄i tui. Uisita nos in salutari tuo. an̄. Misecordia dn̄i a progenie in pgenies vt reuocet corda filioꝝ in patres fecit potenciā ī brachio suo virtutem xp̄i sui demonstrans tumidos prosternens iudeos et hūiliatos exaltans

ps. Magnifi. Oro vt supra. ¶ Scti martini episcopi et cofessoris Ad pmas vespe. an. O Beatuz potificem qui totis visceribus diligebat xpz rege et no formidabat imperii principatu: o martine dulcedo medicamentum et medice: o sanctissima aia qua et si gladius percussoris non abstulit: tn palmam martyrii no amisit. Psal. feria. cp. Ecce sacerdos. R. Beatus martin9. hy9. Iste confessor. V9. Amauit eu do. an. O martine o pie q piu e gaudere de te o martine pphetis copar apostolis consertus psulum gemma fide et meritis egregie pietate mia charitate ieffabilis succurre nobis nuc et ante deum. ps. Magt. Oro

Deus qui conspicis qa ex nulla nostra virtute subsistimus concede propicius: vt itercessioe beati martini confessoris tui atq pontificis cotra oia aduersa muniamur. Per dnm. Memoria de scto mena martyre. Oro.

Presta qs ops deus: vt qui beati menne martyris tui natalicia colimus: intercessione ei9 in tui nominis amore roboremur. Per dnm Tuc eat processio ad altare scti martini catado R. Martinus abrahe. V9. Ora p no.

Deus bonita (bis. Oro tis auctor: et bonorum dispensator: cocede propicius vt qui beati martini cofessoris tui atq pontificis solenitate veneramur: eius patrocinio atq suffragio maiestatis tue propiciacionem cosequamur Per xpm dnm nostrum. In reuertendo de scta maria. Ad matuti. Inuitato. Martin9 ecce migrat hic pauper celo diues. Que sanctoru concent9 xpo psallens deduxit nos celestibus hymnis laudem9 in hunc deu. ps. Venite. hymn9 Iste cofessor. In primo noctur. an. Sanctus martinus obitum suu longe ante presciuit qui et discipulos in vnum congregauit atqz sui dissolucionem iminere predixit. psal Beatus vir. an Cu repete viribus corporis cepit destitui tunc meror et luct9 oium vox plagenciu vnaq precancium ne pastor oues deseras. psal. Quare fre. an Scim9 qde te pater desiderare xpm sz salua sut tibi premia tua nri poci9 miserere quos deseris pr. ps. Dne quid multi. V9. Amauit

Martin9 (eum dns. Lec. i sabarie panonior oppido oriundus fuit: sed intra

italiā ticini alitus est: parentibus nō infimis: gentilibus tñ. Quiqꝫ milicie cingulo a ꝑfido iuliano addict9 est: licet inuitus. Ipse enī armatā miliciā in adolescencia secutus sub rege cōstancio: deīde sub perfido iuliano iuxta parentum suoꝝ nobilitatē nō tamen spōte fruebatur Nā cuꝫ decem esset annoꝝ: īuitis parentib9 ad ecclesiā confugiēs seqꝫ cathecuminū fieri postulauit. Sed vir sanctus magis elegit deo celesti seruire: ꝙ sub imperatoꝛe militare terreno. Tu. ℟ Hic est martinus electus dei pontifex. Cui dñs post apostolos tātā graciam conferre dignat9 est vt in ꝟtute trinitatis deifice mereretur fieri triū moꝛtuoꝛuꝫ suscitatoꝛ magnific9. ℣. Sācte trinitatis fidem martin9 confessus est. Cui dñs. Lc. ii.

Hic eciā martinus benignus paciens atqꝫ humilis nondū in xp̄o regeneratus: opē ferebat miseris Alebat egētes nudosqꝫ vestiebat Quodā autē tp̄e cū adhuc esset cathecumin9 maximo hyemali frigoꝛe: cū nichil haberet pꝛeter clamidē qua indutus erat: media eiusdē clamidis parte abscisa: nudū pauperem quēdaꝫ vestiuit. Qua eciā nocte sequente: dñm iesū xp̄m inter āgelicos exercitus vestitū aspexit: audiuitqꝫ dominū voce clara dicēte. Martinus adhuc cathecuminus: hac me veste contexit. ℟. Dū sacramēta offeꝛret beat9 martinus. Globus igneus apparuit super caput eius. ℣. Dū enī ad deū pꝛeces emitteret et pꝛo vniuerso grege sibi commisso depcareꝛ. Globus. l. iii.

Cum autem esset annorum duo de viginti: ad baptismū conuolauit: nec tñ statim milicie renūciauit: tribuni sui pꝛecib9 deuictus: cui contuberniū familiare p̄stabat: qui transacto tribunat9 sui officio renūciaturū se seculo pollicebaꝛ. Qua expectacione martin9 suspensus per bienniū fere postea ꝙ est baptisma cōsecutus: solo scilicet nomine militauit. ℟. Beat9 martinus obitū suum longe ante pꝛesciuit dixitqꝫ fratribus. Dissolucioneꝫ sui coꝛporis imminere Quia iudicauit se iā resolui. ℣. Uiribus coꝛpoꝛis cepit repente destitui cōuocatisqꝫ discipulis in vnū dixit. Dissolucio. Gloꝛia. Qꝛ In. ii. noctur. an Dñe iam satis est ꝙ hucusqꝫ certaui sed quoad ipse iusseris militabo ac si parciꝛ etati bonū ē michi

hos quibus timeo ipse custo dias. ps. Cū inuoca. ān. Art⁹ febre fatiscētes spiritui serui re cogebat stratuqꝫ suo illo nobili cilicio recubās nec ter ram videre iā dignat⁹ est celo tot⁹ inhiabat. ṗ. Uerba mea ān. Sinite me inquit celū vi= dere vt spirit⁹ dirigat ad do minū: nichil in me reperiet īi micus sed sin⁹ abrahe me su scipiet. ps. Dñe dñs noster. ṽ Iustū deduxit dñs. Lec. iiii. Relicta tandem milicia hilariū pictauie vrbis episcopū adiit: et apud eū ali quādiu cōmorat⁹ est. Eo tem pore ei quidā cathecuminus adhesit: cupiēs sanctissimi vi ri instrui disciplinis. Paucis quippe interpositis dieb⁹ gra ui languore corrept⁹ absente sancto viro: subita morte ṗ= uentus est. R. Dixerūt disci= puli ad beatū martinuꝫ: cur nos pater deser̃: aut cui nos desolatos relinquis. Inua= dent enī gregem tuū lupi ra paces. ṽ. Scim⁹ quidē pater desiderare te xp̄m: sed salua sunt tibi p̄mia tua: nec dila= ta minuentur nostri pocius miserere quos deseris. Inua dent. Lectio quinta. Reuersus post triduum martinus fusa ad deum ora= cione: eum vite restituit. Qui et baptizatus est ab eo: ⁊ post ea multis vixit annis. Sub eo tempore martinus ad epi scopatū turonice ecclesie pete batur. Tu autem. R. Domi ne si adhuc populo tuo sū ne cessarius nō recuso propter eos subire laborem. Fiat vo luntas tua. ṽ. Iam enī domi ne satis est ꝙ hucusqꝫ certaui sed quoad ip̄e iusseris milita bo: ac si iā pcis etati bonū est michi. Fiat. Lectio vi. Iamqꝫ sumpto episcopa tu qualem sibi deus graciam prestiterit nō est nostre facul tatis euoluere. Idem ipse cō stantissime perseuerabat qui prius fuerat. Eadem in cor= de eius humilitas: eadem in vestitu ei⁹ vilitas erat. Adeo vero oīa scꝫ maiora sūt ī eo ꝙ̄ vt verbis explicari queant Nam nulla hora momētūqꝫ preteriit: quo nō aut oracio= ni aut lectioni vacaret. Rm Oculis ac manibus in celum semper intent⁹. Inuictum ab oracione spiritum nō relaxa bat. ṽ. Nichil enim terreni a= liquādo diuino anteponens officio: sempqꝫ semetipsū ad ea que superna sunt extendēs Inuictum. Gloria. Inuictū. In. iii. noctur. ān. Media no cte dominica sanctus discessit quem celi ciues mox obuiant

multi audierũt voces in sub limi qui et vitro purior lacte candidior carne quoqz mon strat⁹ est gẽma sacerdotũ. ꝟ. Dñe quis habita. ãn. Glorifi cati hominis viderũt gloriã qui affuerũt: nam caro quaz cinis semper obtexerat ita re splenduit vt quoddã resurre ctionis decus et extincta pro ferret. ps. Dñe in virtute. ãn Adest multitudo monachoꝝ ac virginum qui speciali glo ria pcipue flebant cũ sentirẽt magis esse gaudendũ si racio nem vis doloris admitteret ps. Dñi est terra. ꝟ⁹. Justus vt palma. Lectio. vii. Martinus autẽ obitum suũ longe ante prescivit. Di xitqꝫ fratribus suis dissolu cionem sui corporis ĩminere Interea causa extitit: qua cõ darensem diocesim visitaret Nam clericis illi⁹ ecclesie in ter se discordantib⁹: pacẽ re formare cupiẽs: licet finẽ die rũ suorũ nõ ignoraret: pfici sci tñ ob illã causam nõ recu sabat. Bonã hanc virtutum suarũ consũmacionem existi mãs: si pacẽ redditã ecclesie reliquisset. Igitur aliquãdiu sanctus martinus in ecclesia ad quã ierat commorat⁹ pa ce inter clericos restituta: cũ iam regredi ad monasteriuz cogitaret: viribus corporis cepit repente destitui. Conuo catisqꝫ discipulis in vnũ indi cauit se iam resolui. ℞. O be atum virũ in cuius transitu sanctorũ canit numer⁹ An gelorum exultat chorus om niũqꝫ celestiũ virtutũ occur rit psallenciũ exercitus. ꝟ Ec clesia illi⁹ virtute roboratur sacerdotes dei reuelaciõe glo rificant quẽ michael assũpsit cũ angelis. Angeloꝝ. Le. viii Tunc vo meror ꝛ luct⁹ oĩum vox vna plãgen cium. Cur nos pater deseris: aut cui nos desolatos relin quis? Inuadẽt enĩ gregẽ tu um lupi rapaces Tũc ille mo tus his fletibus vt tot⁹ semp in dño misericordie visceri bus affluebat: lachrymasse p hibetur. Conuersusqꝫ ad dñz hac tm̃ flentib⁹ voce respon dit Dñe si adhuc populo tuo sum necessarius nõ recuso p eis laborẽ: fiat volũtas tua. ℞. O quãt⁹ luctus erat om nium quãta precipue meren cium lamenta monachorum Quia et piũ est gaudere mar tino et pium est flere marti nũ. ꝟ⁹. Beati viri corp⁹ vsqꝫ ad locũ sepulchri hymnis ca nore celestibus turba prose quitur. Or. Lectio ix. Cumqꝫ in oracionibus

et vigiliis fatiscentes artus spiritui seruire cogebat nobiliqꝫ stratu suo in cinere et cilicio recubãs a discipulis rogaretur: vt saltẽ vilia sineret stramenta supponi. Nõ decet inquit filii christianũ nisi ĩ cinere mori. Et ego si aliud vobis exemplũ relinquo ipe peccaui. Post hec vidit diabolũ prope assistere. Cui ait. Quid hic stas cruẽta bestia? Nichil in me funestũ reperies: sed sinus abrahe me suscipiet. Et hec dicens: octogesimo primo etatis sue anno media nocte dominica inuictũ ab oracione spiritum dño exalauit. ℟. Martin9 abrahe sinu let9 excipitur Martinus hic pauper et modic9 Celum diues ĩgreditur hymnis celestibus honoratur. ℣. Martinus episcopus migrauit a seculo viuit in xpo gẽma sacerdotũ. Martinus. Gloria. Celum diues. ℣9. Ora pro nobis. In lau. ã

Dixerunt discipuli ad beatum martinuz cur nos pater deseris aut cui nos desolatos relinquis inuadẽt enim gregez tuum lupi rapaces. ps. Dominus regnauit. ãn. Domine si adhuc populo tuo sum necessarius non recuso laborem fiat voluntas tua. ps. Jubilate. ãn. O virum ineffabilem nec labore victum nec morte vincenduz qui nec mori timuit nec viuere recusauit. ps. Deus de9 meus. ãn Oculis ac manibus in celum semper intentus inuictum ab oracione spiritũ nõ relaxabat allelua alla. psal. Benedicite. ãn. Martinus abrahe sinu letus excipit martinus hic pauper et modicus celum diues ingreditur hymnis celestibus honoratur. ps. Lauda. cpm. Ecce sacerdos. hy9. Iesu redemptor. ℣. Justus germi. ãn. O quãtus luctus oĩum quanta pcipue lamenta monachorũ ac virginum chorus: quia ⁊ pium est gaudere martino et pium est flere martinum. ps. Benedictus. Oracio Deus qui conspicis. Memo. de sancto menna martyre oro vts. Ad primam ãn. Dixerunt discipuli psal. Deus in nomine. Ad iii ãn Domine si adhuc. psal Legem pone. Capitu. Ecce sacerdos. ℟. et ℣. de cõmuni vni9 confesso. et pontifi. ad omẽs horas dicunt similiter ⁊ capi. Ad sextam ãn. O virum ineffabilem. ps. Defecit in. Capitulum. Benedictionez. Ad nonam. ãn. Martinus abrahe. psal Mirabilia. cpm. Cognouit eum. Ad secundas vs

que erūt de scō machario erit et solēnis mēo. de sctō martino. Et est notādū q̄ he sequētes āe. dūr quotidie ifra oct. scti martini ad mēoriā eiusd sup. p̄s. B⁹. et Mḡt. scd3 ord. ā Martin⁹ adhuc cathecuminus hac me veste cōtexit. ān. Scte trinitatis fidē martin⁹ cōfess⁹ est et btissimaз graciā recepit. ān. Btūs martin⁹ dixit iuliano xpi enim sū miles pugnare michi non licet. ān. Ego signo crucis non clipeo protectus aut galea hostiū cuneos penetrabo securus. ān. Cōfido i dño q filia mea p̄cibus tuis reddita sit sanitati. ān. Tetradius cognita dei virtute ad btissimā grām p̄uenit. ān. Dñs iesus xp̄s non se inquit purpuratū nec dyademate renitētē vēturū esse predixit. ān. Dū sacramenta offerret btūs martin⁹ glob⁹ igne⁹ apparuit sup caput ei⁹ ān. O ineffabilē virū p quez nobis tāta miracula chorus=cāt. ān. Sacerdos dei martine aperti sūt tibi celi et regnū patris tui. ān. Sacerdos dei martine pastor egregie ora p nobis deū. ān. Sctūs marti=nus. ān. Cū repē. Et alie añe que sequūt de noct. cū hoc. V. tā ad vš. q̄ ad mat. sc3 Ora p nobis. or. De⁹ q̄ cōspicis. etc.

In solēnitate sācti mauricii siue macharii cōfessoris et pōtificis i ecclia. Aberdoneñ duplex principale. Ad vš. ān

Ex regali germine puer erat nat⁹: et a p̄re primitus mocūma vocat⁹. p̄s. Laudate pueri. ān. Eius puericia cūctis erat grata: et claris virtutibus iuuentus ornata. p̄s. Laudate dñm oēs gētes. ān. Sic colūbā studuit sctūs imitari: vt hūc vulgus vndiq3 cepit venerari. p̄s. Lauda aīa. ān. Ne sāctū extolleret fama sctitatis: parētes et patriā clā fugit et gratis. p̄s. Laudate dñm qm̄ bon⁹. ān. Ad yonā insulā post se cōferebat: vbi deo plurib⁹ annis seruiebat. p̄s. Lauda hierusalē. S3 vbi ecclia de eo nō est dedicata dicat tm̄ vna ān de p̄dictis sup psalmos ferial. Capm. Ecce sacerdos Rm. Trina xp̄s in puericia/ p mocūmā fecit miracula/ ignis aer mortis et vincula. Innocēti dabāt obse=quia. V⁹. Tota sāctū pfudit grā: dei virt⁹ q i infācia. Innocēti. Glia. Innocēti. Hy⁹.

Puer sctūs veneratur/ celorū obsequiis: frater fratris vite datur/ tactu quoq3 meritis: rogi flāma miti=gatur/ cedēs mēbris teneris Aqua fluēs sāctitati/ miro

cedit ordie: mortui resuscita-ti/ sūt ī xp̄i noīe: et leprosi sūt mundati/ semel loti flumine S ctō semel vt scripture/ finē daret cici⁹: oris flatu miro iu re: lumē dedit digitus/ donec illa lucis pure/ vi scripsisset pleni⁹. S ibi frēs īuidebāt: et pter miracl̄a: atq sibi facie bāt: dire mortis pocula: sʒ ve nena fugiebāt: p crucis signa cula. L aus et virt⁹ trinitati: sit et bn̄dictio/ laus et honor vni tati: sitq iubilacio/ pr̄is fla-minis atq nati: cōpar sit lau dacio. Amē. v⁹. Amauit eum dn̄s. R. Stola gl̄ie. ān. Dū nutricis lactescet vbera: puer sc̄tūs cohors āgelica: supra te ctum ludens in aera: nouo noua dat gaudia: q̇bus visis rex pater intima mēte laudat dei magnalia. p̄s. Magt̄. Or

D Eus q̇ beatū mauriciū cōfessorē tuū atq pōti ficē eccl̄ie tue voluisti preesse pastorē tribue q̄s/ vt qui eius natalicia colimus spe futuri gaudii nō fraudemur. Per d Deide fiat mēo. solēniter de sc̄tō martino cū hac. ān. O be atū virū cui⁹ aīa paradisum possidet vnde exultāt angeli letātur archāgeli chor⁹ sc̄tōꝝ pclamat/ turba virginū inui tat mane nobiscū in eternū. V⁹. Iustus germina. orꝝ. vt̄s

nisi in eccl̄ia cathedrali Aber donen̄. in qua cū sit festū pri-cipale nulla fiet mēoria. Ad matu. Inuita. Honor xp̄o sit et imperiū. Qui ad celū vexit superū. p̄s. Uen̄. In.i. noc. ā. Mat⁹ regis pueri frater mor ti datur. sed tactu mauricii mox resuscitat̄. p̄s. Btūs vir. ān. Sicut moysi fuerat rub⁹ incōbust⁹/ puer rogo vagiēs remāsit iust⁹. p̄s. Quare fre. ān. Sub aqua tenerrim⁹ īno cēs pfūda iacuit sed pueꝝ nō submersit vnda. p̄. Dn̄e q̇d. V Amauit eū dn̄s. R. Stola. l. i

S Acrā solēnitatē reco-lēdissimi et sc̄tī pr̄is nr̄i mauricii dignis cū laudib⁹ ce lebraturi de ipsi⁹ nōnullis vi te gestis et miracl̄oꝝ īsigniis pie meditādo enarrare cōue nit. Nā sicuti ei⁹ Vita narrat hystoria ex sycacano pr̄e yber nēsiū regulo et synchena ma tre eiusdē regina btm̄ mauri ciū genitū fuisse cōperimus et a sc̄tissimo pr̄e colmano bap tizatū cui nomē īposuit mo-cūmā hūc equidē suoꝝ parē-tū cura et diligēcia nō mini-ma educatū et nutritū inue-nimus. R. Adolescēs supno placuit et se cunctis piū exhi-buit vnde celū īgredi meruit V. Uite Vbū multis aperuit atq vita btā claruit vnde. l. ii

Et quidē in eo de die in diē crescebat virt9 dei et grā et se-pius cōfortabat visitacione angelica nā quodā tpe dū pa ter ei9 rex prefat9 cū suis mi-nistris deambularet iuxta do mū in qua puer scūs nutrie-batur desursū respiciēs dili-genter vidit āgelos dei de ce lo discēdentes et sup tectū il-lius dom9 volitātes nōnūq vero domū intrabāt et circa cunabulū pueri psallētes de-ambulabāt: quos videns pa ter īgēti gaudio sustulit īfā-tē de cunis et bñdixit deū q ta lē sibi mūdo pduxerat plem ℟ Domat carnis mot9 illici tos: vincit mūdi conat9 noxi os. Terit hostis antiqui tri-bulos. ℣. Man9 mētē cordis et oculos pie tēdens semper ad superos. Terit. Lctō. iii. Per quod vo tēp9 accidit vt regina prefata interea pepat viro suo alterū filiū qui ī or tu eiusdē morte preuēt9 fue-rat de cui9 morte cū ei9 tota familia plurimū cōtristabā tur in dolore ac tristicia non minimis efficiebant. Sed rex in se reuers9 sāctitatē filii sui primogeniti mocūme cōme-morās iussit infantē mortu-uz sub pallio eiusdem filii sui subponi quo posito mox mi-rū in modū qprimū vt caro mortui carnē tetigisset viuē-tis paululūq califacta cepit se mouere et querelosas infā-ciū more aīat9 emittebat vo-ces. ℟ O res mira sceptrū de spicit: atq mūdi dec9 cōtēpni tur. Et pauptas gratis eligi tur. ℣. Et tota mēte xps dili git ac p xpo corp9 affligitur. Et pau. Gl'ia. In. ii. noc. ān. Aper fer9 feriēs fruges fau-sto dēte/ vtit ī lapidē hoc sā cto iubēte. ps. Cū īuocarē ān Precib9 mauricii latex obedi uit/ et de mōtis vertice saliēs exiuit. p. Uerba mea. ān. Nil dedit supbie sed ī caritate: et ī vera vixerat sēp scītate. ps. Dñe dñs nr. ℣. Iustū dedu. Hiis et aliis ī sue etatis (l. iiii exordio gestis beatus puerū beati colūbe magisterio et cu re delegat9 eius vite et actuuz imitator esse satagit deuot9: illi9 aūt pris btīssimi colūbe laterib9 iūgebat sedule ad il li9 genua assidebat. Assidueq ex illi9 ore qtidie hauriēs flu enta doctrine: qcqd aūt illi9 aurib9 doctrine vel sciēcie fo ris infūdebat et in cordis ar-mariolo recōdebat et cū vtu-tū icremēto seruabat ac īter discipulos suos ita modeste se hēbat vt supiores īdustria et minores hūilitate suparet ℟ Patroni fama clarissima

procul volat atque catholica plebs currit visura miracula Sctā leteť mater ecclia/ de tā ti pr̄is clemēcia. V⁹. Qui nobis dux sit et lucerna: nos pie ducens ad gaudia sēpiterna. Sancta letetur. Lectio. v.

Interea p idē tp̄s dn̄ scūs co lūba beatū mauriciū ad isulā noīe mulā fidē dei predicādā misisset/ occurrerūt ei obuiā septē leprosi orātes et ei⁹ bn̄dictionē iplorātes cūque acriter btm̄ rogarēt virū dixit illis ite ī fōtē primū et lauamini q̄ abeūtes lauauerīt se iuxta verbū scī viri et statim lepra decessit ab eis et reuertētes laudauerūt et glificauerīt dn̄m ī scīs suis R. Liuor latens crescit ī odiū zelant frēs fratris excidiū. Per columbe scī cōsiliū gratis sūpsit scūs exiliū. V. Ratē remos et remigāciū sūpt⁹ q̄rit mora fit tediū. Per colūbe. Tu. Lcō. vi

Alio namque ī tp̄e cū beatus maurici⁹ quēdē agrū suū ptrāsiret comitātib⁹ eū pluribus vir; et mulierib⁹ vidit eminus aprū ferocē veniētē segetes suas suffodiētē et ei⁹ cculcātē pedib⁹ dāpnū nō modicū pplo terre et frugib⁹ iferētē. At ip̄e maurici⁹ eleuat; ī celū maīb⁹ dixit ne tradas dn̄e bestiis aīas cfitētes tibi addi ditque et tu cruēta bestia īmobilis sta ī xp̄i noīe donec te teti gero. Stetit ergo immobilis baculoque btī viri pcuss⁹ illico vtiť ī lapidē q̄ ī hui⁹ miraculi mēoria pmanet in pn̄s. R. Cāpus coli cultro p̄cipiť/ arena p sulcos seritur crescit bladū messis colligiť. Hoc in fide xp̄i pficiť. V⁹. Adiuuari natura nitiť q in gn̄ū arena vtiť. Hoc. Glia. In. iii. noc. ā Ut paul⁹ ī pelago naufrag⁹ iacebat: sub vnda sic īnocēs viuus remanebat. p̄s. Dn̄e quis. ān. Gen⁹ gētē patriā fugit et honores vt salutis quereret fruges meliores. p̄. Dn̄e ī vtute. ān. Scm̄ virū gignit ibernia educauit illū albania cuius corp⁹ in reuerēcia turonēsis tenet ecclia cui⁹ p̄ces et patrocinia nos pducāt ad celi gaudia. p̄s. Domini est terra. V⁹. Iustus vt palma flo.

Secūdum matheū. xxv. cplo

In illo tp̄e: hō q̄dā pegre pficiscēs vocauit seruos suos et tradidit illis bōa sua Et. r. Omel. haymo. epi. lvii

Notādū aūt q et is q̄ de quinque talētis decē: et is q̄ de duobis q̄tuor reportauit equali voce collaudāť cū vtrique a dn̄o dr̄/ euge serue bone et fidelis q ē bene gaude et qualiter seruus cū dn̄o gaudeat

declarat cũ subinfertur quia super pauca fuisti fidelis sup multa te constituaꝫ cui recte subiungit intra in gaudium dñi tui: qꝛ cũ tantis ⁊ ꝑ tantis mercedẽ accipiet quãtos bene viuendo et bene docẽdo lucrat⁹ est. Tu. R. Uite sancte facto curriculo: sãctũ corpus dat sarcophago: ĩ martini sancti cenobio. V⁹. Turonensis ipsũ continuo veneratur sẽp obsequio In martini In quibus vbis intelligimus ꝙ illi maiorẽ mercedem sunt a dño in eterna vita recepturi qui bene viuẽdo ad aliorũ erudicionẽ vel doctrinam spũaliter ĩuigilãt ꝙ alibi dñs aperci⁹ declarat cũ dicẽtibus apl'is Dñe ad nos dicis hanc parabolã an non Et ad oẽs respondit. Quis putas est fidelis seruus ⁊ prudens quẽ cõstituit dñs sup familiã suam vt det illis cibũ ĩ tempore Beat⁹ ille seru⁹ quẽ cũ venerit dñs eius inuenerit sic facientẽ. Amen amẽ dico vobis qm̃ sup oĩa bona sua cõstituet eum. Tu. R. Ei⁹ tũbam frequẽtant lãguidi: vbi tactu sancti sarcophagi: sanitati sunt sepe redditi. V⁹. Ceci claudi morbosi ceteri: illuꝫ prece poscentes hũili. Sanitati. l. viii

Cui enĩ sup oĩa (tati. l. ix. bona constituitur duplicem mercedẽ accipiet non solũ qꝛ sancte vixit sed eciã quia digne docuit Unde daniel cuꝫ de resurrectione mortuorum loqueretur vt ostenderet magistros spirituales sup omĩa bona cõstituẽdos ait. Qui autem docti fuerunt fulgebunt quasi splendor firmamẽti et qui ad iusticiã erudiunt multos quasi stelle ĩ ꝑpetuas eternitates: quã desiderabilẽ vocem et ineffabile gaudiũ audire desiderans beatissimus pater noster mauricius cui⁹ hodie festiuitatẽ celebremus: talentũ sibi creditũ bene docendo et bene viuẽdo studuit erogare vt geminatum illud dño reportaret nõ tm̃ monẽdo pios sed eciã cõprimendo reprobos Et ideo quia iuxta scripture vocẽ gaudiũ patris est filius sapiens tanta ei⁹ excrescũt merita gaudiorũ quãta incrementa ꝑficiũt spiritualiũ filiorũ Unde necesse ẽ vt vnusq̃sꝙ nr̃m fratres charissimi hui⁹ beatissimi patris nostri vestigia sequẽtes talẽtum qd a dño accipiem⁹ nõ ĩ terra abscõdam⁹: sed cũ magno desiderio erogare studeamus vt geminatũ dño referamus. Tu. R. Pie presul prauos purifica: purga mentes:

pelle piacula: atqȝ corda tuorum visita et ad laudes excelsi subleua. ℣. Pia prece tu nobis impetra post decessum celi solacia. Atqȝ. Gloria patri Te deũ. ℣. Ora pro nobis. ℟. Ut digni. In laudib9 ãn Nullũ dedit ocio tempus vel orabat: semp vel colloquiis diuinis vacabat. ps. Dñs regnauit. ãn. Fixo piscis guttu re dron osse verat sed ad sancti subito preces liberatur. p. Jubilate. ãn. Ubi flumen p̃sulis instar intrat mare: baculi mauricius cepit habitare. ps. Deus de9. ãn. Romam petit pontifex vbi cõsecrat9: est itaqȝ maurici9 a papa vocatus. ps. Bñdicite. ãn. Sẽp euangelii verba reducebat: ad mentẽ sed sepius illa pferebat. ps. Laudate. Cp̃. Ecce sacerdos. Hymnus. O Celi syd9 lucide: maurici sanctissime: tue ɔfer ecclesie: diuina dona grẽ. Ut deo grates referat: tibiqȝ laudes conferat: supremo preces porrigat: vt nos in pace protegat Tu solamẽ morienciũ: tu consolator flenciũ: foue vota precãciũ: pestẽqȝ pelle menciũ Tu preces nostras suscipe: ⁊ nos pat piissime: a trina morte protege: mundi carnis ⁊ sathane. Prestet hoc nobis ce lit9: pater ɔcedat fili9: ⁊ ãnuat paraclit9: trinus et vnus dñs Amen. ℣9. Justus germinabit. ãn. Nos a cũctis iniquitatibus sp seruet sanctus mauricius atqȝ purget: suisqȝ precibus nos coniungat supnis ciuib9. ps. Bñdict9. orõ. vt s̃ ad ves̃. Memo. de sãcto martino. Ad pmã ãn. Nullũ dedit. ps. Quicũqȝ. ãn. Gracias Ad. iii. ãn. Fixo piscis. cp̃. Ecce sacerdos. Ad. vi. ãn. Ubi flumen. cpĩ. Benedictionem. Ad nonã ãn. Semper euãgelii cpĩ. Cognouit. sȝ cũ Riis de cõi vnius confesso. et ponti. Ad scdas vespe. ãn. Nullũ dedit. cp̃m. Ecce sacerdos. ℟. Pie presul. hymn9. O celi sydus. ℣9. Justus ger. ãn. Jesu christi confessor humilis pie nobis succurrens miserȝ fac excelsis in tuis meritis simus tuti expulsis viciis in aduentu futuri iudicis. psal. Magnificat. oracio. vts̃. Memoria de sancto bricio episcopo et confesso. cum pleno seruicio in crastino. Et festa sancti leuini episcopi et marty. et medane virginis non marque ĩ die scti macharii ɔtigũt differant. Et eciã festum scti diuinici quod ĩ die sancti bricii accidit differtur. Memoria de sancto martino vts̃.

¶ Scti leuini epi et mr. i op pido gandaue mltu colit. or

Deus qui beatū leuinū gl'iosū martyrē piūqꝫ pōtificem tuū euāgelice predi catiōis ꝛ miraculoꝝ ꝟtutib⁹ illustrasti tribue quesum⁹: vt quem patronuꝫ habemus in terris apud tuam clemēciam pium intercessorem sēciamus in celis. Per dn̄m. Lctō pma.

Leuinū naciōe scotū ex duce magnanimo thea gino ꝛ venerabili matrona alganna natū didiscim⁹ qui a btō augustino angloꝝ epō vnda baptismatis lotus ex- titerit: hic cū iā nouē annoꝝ nō excederet etatem ppetuis meritoꝝ preconād⁹ virtutib⁹ sūmi regis signifer bellico- sus contra seuissimū hui⁹ mū di tyrānū ꝛ ei⁹ letiferos astus triūphaliter bellatur⁹ tali- bus gl'ificari mirificis mūdo ortus est insigniis. Sācto die pētechostes cū pfat⁹ dux thea ginus cū venerādo puero op timatū suoꝝ circūfultus co- mitatu ad monasteriū ab eo edificatum ad honorem sācte marie virginis dei genitricis diuis refici laudib⁹ cupiēs ac muniri sacramentis pcederet Ecce īcole loci illi⁹ attraxere duos hoīes cathenis ferreis colligatos quos miserabili- ter dementauerat serpens an tiquus/ ꝛ humano consorcio frustrauerat. Quoꝝ eciā vn⁹ viruꝫ et duas mulieres inte- remit. Alter quoqꝫ vxorē ip- sius/ ꝛ duos filios ī sua demē cia in mortem pstrauit. lc. ii.

Quos venerabilis puer leui nus cernēs ait genitori suo ꝛ ei⁹ comitatui. Una mecū ca- rissimi queso oīpotentis dei clemēciā flagitate. Quaten⁹ nostris orōnibus pro huius negocii qualitate gl'ie sue re- spect⁹ aperiat. Expāsis itaqꝫ manibus pariterqꝫ surrectis in celū luminibus orauit di- cens. Deus pater immortale presidiū tibi fideliter suppli- cācium exorabilis miserator tuis adesto famulis ꝛ pio pe ctore nostris annue votis et efflor eat tue bn̄dictionis gra cia super hanc fabricam pprii plasmatis tam dire ībecilli- tatis grauedine obsqualentē vt clarificetur nomen tuum in ea vt tāte tue clemencie fa uor remoretur in secula. Et mox oībus conclamantibus Amē. Uenerabilis puer scili cet leuinus: superne pietatis signifer processit impauidus ac imponens manus suas su per amborum capita dixit. In nomīe patris et filii ꝛ spi ritus sancti cuncta dyabolici

fantasmatis incursio a vobis eradicetur: et mundemini in vas purissimum sancte fidei et efficiamini regnum spirit9 sancti. Tu aut. Lectio. iii.

Tunc cunctis intuētibus fumus teterrimus atro cruore permixtus ex ore et narib9 eorum ebulliuit interimque furuarum nigerrima cōglomeracio muscarum effumauit/ et stridenti confusoque sonitu in aere euolando disparuit. Quos mundatos celestis medicus signaculo sancte crucis muniuit et in sancta confessione confirmauit. Qui si dencior animo perspicaciores effecti suis omnibus renūciauerunt puerique beati leuini adherere vestigiis ceperūt Et reliquū vite sue temp9 in sancta conuersacione secum perdurerunt. Quorum vnus vocabatur helymas ali9 symphronius qui in fide sācte trinitatis pii magistri exemplo experiuntur apud nos deo digni et eximii confessores haberi. Tu autem. Lectio. iiii.

Quedam materfamilias saliua nomine nutrix venerabilis pueri leuini ex assidua sua īfirmitate p multos dies ad fatalem iam properauerat horam que pondere mortis aggrauari ceperat et iam quasi ignota facie ei9 exhaustis genis nimiaque pallitudine opprimebatur ac subrigidis luminibus imbecilliter circunstantes intuebatur.

Nullū tamen agnoscēs quoniam obnubilacio extremi visus impediunt eam. Unde ineluctabili merencia non solū modo ciuium familiaris concio atque cōtectalis deuota cōtubernalitas contristabātur Uerum et ipse gloriosus prefatus dux et eius palatinalis veneranda sublimitas tāto dolori effectuali cordis cōtricione tenerrime compaciebantur. Que iam cum in ruinam mortis vergi videretur et prorsus conclamata desperaretur interim accersitus venit sanctus leuinus puer properus gloriosus virtutibus magnificādus inter medios merencium cetus superne illustracionis lumine fretus. Ad grabatum properabat dilecte nutricis iam mori incipiē tis: et vbi humana intelligebat sopire solacia pia sollicitudine satagebat adhibere solacia celestia facto signo sācte crucis de morte ad vitam resuscitauit. Tu autem dn̄e.

Lectio quinta

Quidam paterfamilias scotigena adyas nomine paraliticus pariter

et lepr9 oīmqꝫ mēbꝛoꝝ suoꝝ vsu destitut9: sicut pmoꝛtu9 existēs p nouē ānos infirma batur/ vt nec liguā ad loquē dū mouere nec manus ad os poꝛrigere: neqꝫ pedes ad se tra here posset: sed tot9 in graba to rigidus iacebat: ⁊ nichil vi tale in se nec mobile pter ocu los habebat. Quoꝝ nutib9 si bi necessaria pꝛestari vix īnue bat. Cū aūt egregius pꝛesul leuinus/ hui9 rei gr͡a glificā dus: ouilia ouiū suarum eis eterne vite pabula āministrā do pageret casu itineris sui domū illius languidi intra uit diuina ỽtute ab oī īfirmi tate curauit. Tu aūt. Lcō. vi

Cū quadā die per litus ma ris deābularet: ecce q̇dā nau te valida tēpestate peruasi ce perūt vehemēter piclitari/ et cū oīb9 mercimoniis suis pes sūdari. Quib9 vidēs vir dei extrema mala īminere cōsue to fretus spūs sc̄ti feruoꝛe tu to calle sup mare gradiēs vs qꝫ ad eos festinus peruenit si gnūqꝫ sc̄tē crucis eis ptēdit et ait: habete fiduciā ī dn̄o fra tres: qꝛ nō dispicit in se fide liter cōfidentes. Hiis et aliis q̄ pluribus per eūdem dei vi rū gestis pꝛidie ydus nouem bꝛis p chꝛisto capitalē subiit sētēciam hiis verbis quieuit illa tempestas et facta est trā quillitas. Tu. Cetera omīa de cōi vni9 martyr. ⁊ pōtificis

Scē medane ỽgis nō mr

Omnipotēs sēpiterne de9 (or qui in te sperātes nō fal lis beate virgīs tue medane piis nos pꝛecamur ꝯmēdare pꝛecibus vt ipsi9 p te oculoꝝ amissio sit nobis cōtra dya boli insidias inexpugnabilis defēsio. p. Ad mat. ix. lc. fiāt.

Medana virgo dei (lc. i. castissima ex ybernia o riūda sola cū castitatē perpe tuā deo inuiolabiliter seruā dā voueret sed cū eiusdē vir ginis fama p totas ybernie fi nes diuulgaret ei9 ppter pul chꝛitudinē ⁊ ỽtutes eximias miles q̇dā illi9 puīcie nobilis eā ceco diligebat amoꝛe. lc. ii.

At ne ī eodē quōlibet coꝛrū peret nocte quadā acceptis tā tūmodo duabus ācillis naui cula pꝛeparata in scociā pue nit et ad ptes galuidie supio res que ryndis dicūtur arri puit vbi paupculā laboꝛādo egit vitā. Audito inq̄ p mi litē q̄ ei9 fugiēdo amoꝛē pa ternas relinqueret lares dya bolico instigatū spū alia pꝛe parata nauicula eā insequi tur et ad locum pꝛenotatum transuehitur. Tu aūt. lc. iii.

Beata itaqꝫ medana vidēs

militē se appropinquare ad= modū perterrita seipam cuz āciliis in vicinū mare sup la= pidē collocauit deū erorādo quatenus eā de manib9 illi9 militis deliberaret verū diui na virtute lapis ille ocius na uiculā p trigīta miliaria ad terram que farnes dicit vbi nūc sācte reliquie virginis re quiescunt transfretauit. l. iiii

Miles aūt hacten9 in tyran nide pseuerās eā ampliori in sequebat conatu hincinde in solitudine trāscurrēdo ī sua demēcia domū in qua beata virgo cū suis ancillis latuit ptrāsiuit sicq vagādo nichil inuenit. Sz ad galli vocē do mus eidē reuelata est sed btā vgo militē sibi adherere sen= ciēs eminētē ascēdebat arbo rē ī qua eū ita alloquita ē. l v

Quid eī ī me vides qd tuā ī me exagitat libidinē. At ille facies & ockl/ at illa ockos eru endo tyrāno ɔtulit & faciē sā guīe effuso postea lauās Mi les tādē penitēcia duct9 abiit ipsaq de arbore descēdēs cū aquā vnde faciē lauaret non haberet fōs illico ad arboris radicē de terre visceribus sca turisauit. Tu aūt. Lctō. vi.

Notaq facie a dño putatur q gallus in eo loco in quo ip sa p vocē eiusdē reuelata fue rat in futurū vocē nūq emit tere poterit qd in pñs seruat Tādē vitā ī sctitate & paup= tate trāsigēs sub sctissimo et btissimo pre niniano ātistite ꝑdie kalēdar nouēbriū aīaz a corpe dño iubēte separi per misit. Sed fidelis ppls. in pre sens gl'iosū dicte virginis de mūdo exitū in scda octauar sācti martini festiuitate cele= brari solēt vbi p eādē indies crebra fiūt miracula Tu aūt

Cet'a oīa de ɔi vni9 vgi. non marty ¶ Scti bricii epi & ɔf. Ad veš psal. feriales ān. Ju stū de. Capz. Ecce sacerdos mag. Rm Miles xpi. Hym. et cetera de cōi vni9 ɔfessoris et pōtificis cū hac orone. or

Conserua q̄s dñe popu lū tuū intercessione btī bricii cōfessoris tui atq pōti ficis in tuo amore cōfisum vt mereamur ipso intercedē te consortes fieri celestium gaudiorum. Per dominum. Memoria de sancto martino Ad matuti. ix. lectiōes fiant. Tres prime lectio. de proprie tate sancti bricii cum. V. et. R de primo noctur. cōis historie vnius cōfessoris et pōtifi. l. i

Bricius cum esset prime ue etatis/ beato marti= no multas ferebat insidias. Unde cuidam infirmo san

ctum martinum querenti ait Si delirũ illum queris: ecce celum solito sicut amens respicit. Quod cũ postea se dixisse negasset: ait ei martinus Obtinui apud deum vt post me episcop9 fias: sed scias te in episcopatu multa aduersa passurũ. Brictius hoc audiẽs deridebat eũ. Multaqꝫ opprobria martin9 passus est ab eo Sed nõ mouebaẗ: sepe illud commemorãs. Si xp̃s iudã passus est: cur ego nõ paciar bricttiũ. Tu autem. Lectio. ii.

Igitur post decessũ beati martini adept9 brictius episcopatũ oracioni vacabat Quia quuis superbus esset et vanus: cast9 tamẽ erat. Tricesimo aũt ordinacionis sue anno: mulier ad quã cubicularii vestimenta abluẽda portabãt cõcepit et peperit: et omne crimen populus turonorꝫ super episcopum referũt: volentes eũ lapidare: ille viriliter hoc negans: afferte michi inquit infãtem. Oblatoqꝫ triginta dies ab ortu habẽte ait Adiuro te per christũ: si ego te generaui corã cũctis edicas q̇ ait nõ es tu pater me9. L. iii

Cumqꝫ popul9 hoc magicis artib9 ascriberet: brictius prunas ardẽtes ĩ birro suo vsqꝫ ad sepulchrum beati martini portauit. Quib9 proiectis vestis inusta apparuit: et ait: Sicut hoc vestimentum ab igne est illesũ: sic corpus meũ a tactu mulieris est impollutũ Populis vero non credentib9 multis affectus iniuriis ab episcopatu deiicitur: romam petens et pape cũcta referens. Septimo igitur ãno cũ auctoritate pape in sede sua turonis recept9 est: post septem annos in domĩo quieuit. Tres medie lec. de sancto martino cũ V. Iustum deduxit. Lcõ. iiii

Accidit autẽ dum beat9 martin9 iter ageret vt cuiusdam gẽtilis corpus qđ ad se pulchrũ ferebatur obuiũ haberet. Qui cum videret lintheamĩa corpori supiecta vẽto volitari: prophanos sacrificiorũ rit9 agi credidit. Eleuatoqꝫ crucis signo iussit plebem stare: onusqꝫ deponere Cuius mandatum plebs preterire non poterat: donec cognita veritate dedit eis abeũdi et tollendi corporis potestatem. Tu autem. R. et V. secũdum ordinem nocturno

Item dũ in vi- Lcõ. v.
co quodam templũ antiquum diruisset et arborẽ pinuꝫ phano proximam vellet excidere: obstitit ei loci anti-

stes cum turba gẽtilium qui dixit eam succidi non debere: quia demoni erat dedicata. Tũc ait ei vn⁹. Nos eam succidemus tu ruentẽ accipe: et si tecũ est de⁹ tuus euades. Ipso autem hoc promittẽte: succidunt ipsi leti. Martinus vero eo loco ligatus erat: quo arborem casuram nemo dubitabat. Quam iam super se ruentem signo crucis opposito diuersam in partem ruere fecit: que omnes circunstantes pene prostrauit: quo viso omnes baptizati sunt. l. vi.

CUm ĩ vico quodã phano antiquo ignem immisisset: agente vento in proximam domum flammarum globi ferebantur. Quod videns martinus: tectum ascendens flammis se opposuit. Cuius virtute cõtra vim vẽti reuersus ignis tecta innocua non ledebat. Tu autem. Tres vltime lectiones de exposicione euangelii Homo q̇dam nobilis. V⁹. Ora pro nobis In laudibus ãn.

POst excessum beatissimi martini episcopi beat⁹ brici⁹ cathedrã episcopalẽ suscepit p̄s. Dominus regnauit. ãn. Tricesimo ordinacionis sue anno oritur contra eũ lamẽtabile crimẽ: nã quedã mulier que cubiculariis vestimenta abluebat concepit et peperit et omne crimẽ epo obiici unt. p̄s. Jubilate. ā. Illo quo q3 negante: iussit afferri sibi infantẽ: cũq3 fuisset oblatus triginta ab ortu habẽs dies ait ad eũ brici⁹: adiuro te per deũ viuũ vt si ego te genera ui coram cunctis edicas. psal Deus deus. ãn. Respondens autem infãs coram omni populo btõ viro dixit: non es tu inquit pater meus p̄s. Bene dicite. ãn. Sanct⁹ brici⁹ satis faciens populo prunas ardẽtes ab vrbe in birro suo deferens et ante sepulchrum beati martini coram populo proiiciens vestimẽtũ suum inustũ apparuit. p̄s. Laudate. capm Ecce sacerdos. hy⁹. Jesu redemptor. V. Justus germĩa. ãn. Populis autem nõ credẽtibus et ab episcopatu eũ proiicientibus romã peciit flens et eiulãs atq3 dicens merito hec pacior q2 peccaui ĩ sctm̄ dei p̄s. Benedictus. Orõ. Cõserua quesumus do. Memo. de sctõ martino. Ad. i. ãn. Post excessũ. p̄s. De⁹ ĩ noĩe. Ad iii. ãn. Tricesimo. p̄. Legẽ pone Cpm. Ecce sacerdos. R. et. V de cõmuni vnius confessoris et põti. ad oẽs hor. dicunt: sic et capitu. Ad sextaz. ãn. Illo

quocꝫ. ps. Defecit. cp. Bñdictionē. Ad. ix. ān. Sctūs bricius. ps. Mirabilia. cpꝫ. Cognouit eū. ¶ Scti deuinici

Adesto dñe p̄ cōfes. Oracib⁹ nr̄is saluator oīū deus et intercedēte pro nobis beato deuinico cōfessore tuo nostrorū criminū solue reatum: vt gloria perfrui valeamus sempiterna. Per dñꝫ no

Ad matutinas. ix. lec. fiāt. l. i

Beatissimis patrib⁹ colūba et mauricio in scocia fidē xp̄i p̄dicātib⁹ deuinicus confessor christi pspicuus vita ꝛ sāctitate clar⁹ floruit homo quidem puecte ad modū etatis sanctis et religiosis iugiter dedit⁹ operib⁹ qui flagrās amore diuino inspiratus spiritusancto dixit ad sanctū mauriciū Uides o domine ꝙ maxim⁹ sit in hac puincia ppl'orū numer⁹ cultui idolorū mancipat⁹ ꝛ pauci verbi dei ministri. Tu. Le. ii

Seiūgamur ergo oro si placet in opus ministerii eo ꝙ latū regnū Tu vero pictorū gēti verbū dei annuncia Ego ad cathinorū puinciā pficiscar et illis xp̄i fidem annūciare īsistem Sanct⁹ mauricius dixit Nūc iterꝫ frater iūgemur et illi. Eciaꝫ in celesti vita iūgemur perpetuo et ibi letabimur et gaudebimus cū christo Hoc autē tantū te deprecor in dño vt quia me mors vicina prestolatur cū mortu⁹ fuero corpus meū facias ad hec loca deferri ꝛ hic sepeliri. Sancto autē annuenti l. iii

abiit deuinicus ad cathinos verbū dei ibidē viriliter predicans et multos ad fidē xp̄i conuertens. Beatus vō mauricius totā pictorū plustrās regionem predicando exhortando miracula et signa plurima faciendo Infinita eorꝫ multitudine fame fidei subiugauit: principes eciam ꝛ duces ꝛ quoscꝫ nobiles terre xp̄o credere fecit Destructis ibiqꝫ templis idolorꝫ et subuersis aris ecclesias construi iussit.

His ferme dieb⁹ cont (l. iiii

git sanctissimū senem deuinicum cui⁹ mencionē fecimus longissima confestim senectute huic vite modū facere qui cū pueniret ad extrema vocatis ad se quibusdā suorꝫ dixit Cū mortu⁹ fuero tollite corpus meū et portate ad vnam ecclesiarum sancti mauricii ꝛ dicite ei vt memor promissionis sue de hoc qd ab eo recedens expetiui: hiis dictis spiritum emisit. Ac sui que iusserat explentes detulerūt illuꝫ ad quandā basilicā q̄ vicino

erat monasterio Tu aũt. l. v

Sequenti autẽ nocte cũ beat⁹ mauricius peruigil in oracione duraret vidit angelos descendentes sup ecclesiã ĩ qua erat corp⁹ deuinici Dixit vo sanctus frib⁹ Uenit ad nos hospes sũmus venite et visitemus eũ et persoluam⁹ circa eum debitũ hũanitatis officium: venientes autẽ ad ecclesiam non inuenerũt corp⁹ Transierũt enĩ portitores et ascenderũt in montẽ ibi paululũ quiescere cupiẽtes quos sanct⁹ cũ suis evestigio subsecutus reperit illos in loco qui dicitur crostã. Tu. l. vi.

Ibi ergo vir deuotus circa reliquias sãcti senis excubãs in psalmis/ precib⁹/ oracionibus et vigiliis assiduis indefessus manebat Quib⁹ expletis pduxerũt corp⁹ ad locũ cui⁹ est vocabulũ bãquhory deuynik ibiqꝫ sepulture honorifice tradiderũt cõstruentes basilicã in illi⁹ noĩe q̃ vsqꝫ hodie banquhory deuynik senis appellat̃ vbi illi⁹ sctĩ ĩterueniẽtib⁹ merit; plurima beneficia prestant̃ infirmis largienti dño nr̃o iesu xp̃o cui ẽ honor in sempiterna secula. Amẽ. Tu. Qui colitur apud bãquhory devynik Ultie lec. de expõne euãge. de quocũqꝫ

confes. ¶ Sãcti modani epĩ et cõfessoris q̇ apud philorth percelebris habetur. Oracio.

Omnipotẽs sempiterne de⁹ festiuitatẽ hui⁹ diei propici⁹ intuere et ecclesiam tuã intercessione btĩ modani epĩ et confessoris tui cõtinua fac celebritate gaudere et omniũ ĩ te credenciũ vota pficias. Per. Mẽo. de sctõ martio Ad ma. ix. lc. Tres. i. lc. de ↄĩ vni⁹ ↄfes. et põ. med. lc de sctõ martio. lc. iiii

Aliud q̇qꝫ tẽplum in vico cui nomẽ leprosum: antiquis erroribus demonibus dedicatũ cum manu non potuit humana gentiliũ vi repulsit. Post triduũ angelico fultus auxilio videntibus gentilibus penit⁹ subuertit. Quo viso multi gentiliũ in xp̃m crediderunt Tu.

In pago eciã gẽtiliũ sacra subuertẽs cuidam pagano eũ gladio pcutere volẽti collũ nudũ obtulit Sed impius retro cadens: suãqꝫ cognoscens ĩpietatẽ veniã postulauit a sancto Et cũ alius percutere eũ vellet: ferrũ ei de manib⁹ excussũ non comparuit. lc. vi

Puellã vo paralyticã vir tenui spiritu viuẽtẽ oleo benedicto restituit sanitati nullusqꝫ egrotus ad eũ fere accessit q̇ nõ ↄtinuo sa

nitatē recepit. Tres ultie lec de sctō modano de cōi unius confesso. et pōti. ¶ Scti machuti epi et ɔfes. ix. lc. fiāt Or

Omnipotēs sempiterne de⁹ ppli tui preces exaudi: ut ītercessione bti machuti confessoris tui atqꝫ pōtificis: cuius hodie annuā festiuitatem recolim⁹ cum temporalib⁹ incrementis eterne ꝓsperitatis capiam⁹ augmētū

Per do. Ad matu. Le. i.

Gloriosus cōfessor christi machuttus britānica ꝓsapia generosus: generosior sāctis extitit moribus. Qui cuꝫ in puericia litteratorie traderetur discipline sub brādano eo tempore uiro sanctitate et sciencia famosissimo: et superiores industria et inferiores se humilitate superabat. Nichil quippe uoluptati consenciens creber in uigiliis: assiduus in oracionib⁹ et in ieiuniis precipuus ꝑsistebat. L. ii

Interea defuncto regionis illi⁹ epō audita machuti fama: populi undiqꝫ cōfluunt: machutū rapiūt: et licet inuitū: licet obnixe reclamantē licetqꝫ sese ad hoc op⁹ indignū et inutilem dicentē: gunim castri tamen urbis in qua pater ei⁹ comes fu

Hoc sit epm faciūt. l. iii

igitur pōdus ut dictū est inuitus suscipiēs tn̄ honorē dicit esse cōtumeliam: et sublimitatem cathedre uiolenciam sibi factā. Accersitis itaqꝫ paucis secretorū consciis nauim furti ascendit et uentis se pelago cōmittens: prout nutui diuino placeret nauigauit. Tres medie lectio. de sancto martio cū hoc V. Iustū deduxit dn̄s. et cū. iii. R. scdm ordinoc. hysto. sctī martini. L. iiii

Multi sūt qui uirtutes beati martini scripserunt: e quibus prim⁹ fuit sulpicius: qui martino adhuc uiuente: librū unū de miraculis eius: et duos post mortem scripsit quos dialogos uoluit uocitari. Lectio. v.

In quibus nonnulla de uirtutibus heremitarū anachoritarū ue idē paulin⁹ inseruit sed ī nullo inferiorē nostrum potuit reperire martinū. Paulin⁹ uo nolane urbis epūs in quīqꝫ libris illa cōphēdit miracula q̄ post ei⁹ trāsitum demōstrant. l. vi.

At enī paulin⁹ cū energumini per cācellos basilice aereo ueherentur uolatu et sepe ī puteū qui in ipsa habetur basilica īpulsu demonis iactarent: inde extracti uidētibus pplis sani sūt reperti. Et tres

vltime lec. de proprietate scti machuti legant sine expōne euangelii. Lectio. vii.

Beato igitur machuto mox dū in altū tēderet angelica legio occurrit: et quo tēdat que ve portum teneat et aquo suscipi debeat indicauit Monstrat enī eum fines gallicane britannie petere: et ad insulam in qua aarō vir angelice vite erat applicare: & cū eo aliquādiu habitare mādauit. Quibus incūctanter vt ī dicata sunt impletis letatur aaron de tanto hospite: machutus de amica societate: volat fama per vrbem: fit concursus populi nouū hominē visuri noua verba audituri.

Sed dū sermo p- l. viii. dicacionis protendit: ecce defunctus quidā ante ecclesiā deportat. Quem vir dei aspiciens: ad corpus accedēs orauit. Oraciōe finita: simul surgūt et sanct9 de puluere: & mortuus de morte Baptizatis igitur ciuibus: machutus velit nolit ibi epūs consecrat. Interea surrexit contra euz populus dicēs q cōtra auctoritatem mutauit sedē suam. Sed non mutauit sedē qr nō auxit cupiditatē: lugetq britannia exulē quem sanctimonia gaudet habere hospitem

Terra quoq omni l. ix fertilitate priuata gēs fame oppressa clamat merito se perire: qr patronū sanctum nesciuit retinere: necessitate cōpulsi virū dei quidā eorum adeūt: miseriā exponūt: & vt eis misereat: gemitibus dep-cantur Quo reuerso toti9 p speritatis ītegritas pplo reformatur Qui tandē triduo correptus febre in cilicio et cinere recubās ī celū tot9 suspēsus deo spm̄ exalauit ¶ Sctē margarete regie q apud dunfermling sepissime a fidelib9 pegrinis visitat. Orō.

Deus q aīe famule tue beatissime margarete regine eterne btitudinis p̄mia cōtulisti: cōcede ppici9 vt qui peccatorum nostrorū pōdere p̄mimur eius apud te precib9 adiuuemur. Per dñm. Memoria de sctō martino. Ad ma-

Sancta (tu. ix. l. fiant. l. i. margareta ex religioso antiqr vngarie regū & anglie scemate pcreata mor tñ elegācia & religiōis excellēcia p̄decessorib9 suis eminēter p̄radiabat Que tādē disposicione diuina malcolmo regi scotor cōiugata vt vgītat3 detrimētū elemosinar largicione recōpēsaret ī honore sctē trinitat3 īsigne mōasteriū erexit

Igit ad vtutū apicē ɔscē(l. ii
dēs rep̄hensionē discretoꝝ esuriēs oleū adulaciōis ger minās aspernata est. Et qm̄ a ɔuictu formātur mores se- cū cōuersāciū affectus circū- cidit ense correpciōis. Cū er- go in aliis erroꝝ sordes pur gasset in se tēplū fūdans iusti cie nō est fastu dignitatis ela ta et cū de vite eterne verbis cōdissereret crebris intus pul sata suspiriis foris tota in la chrimis effluebat. Tu. lc. iii.

Ab exteriori eni gestu satis innotescebat quāto aīmi fer uētis desiderio ad celestia an helabat p̄ oībus pene morta libus orōni deuocioni ꝛ ieiu nioꝝ pcimonie et elemosinis inuigilabat. In ecclia quidē nichil vnq̄ꝫ seculare cōmemo rās sed orādo lachrimans et lachrimando orans se nichil aliud inter honoris mūdani varietates q̄ꝫ cinerem iudica uit ꝛ puluerē p̄cū aūt īstāciā ꝛ rigorē abstinēcie mīa ɔdiuit

Mcō l de oc. s. martini. l. iiii.

Tetradius quidā cōsularis habens seruū demoniacū ad quē nullus ausus fuit accide re/ rogauit martinum ad do mū suā in qua erat demonia cus descendere/ qui dixit. Si seruū videro liberatū xp̄ia- nus ero. Quo p̄misso marti- nus seruū liberauit: ꝛ tetra- dium in christum credētem postea baptizauit. Tu. lc. v.

Cū martin⁹ domū cuiusdā ingrederetur in limine resti tit vidēs in atrio demonem. Qui eius iussu egressus de fa milia quēdā arripuit qui dē tibus obuios quosq̄ꝫ lania- re cepit. Populo in fugā ver so: martin⁹ in ei⁹ os digitos intulit dicēs Si potes hos deuora quo nō valēte: cū per os demō exire nō posset fluxu vētris eiectus est. Tu. Lcō vi

Dū portā ciuitatis parisi⁹ martinus ingrederet leprosū defor mē osculādo ꝛ bn̄dicen do: a sua mūdauit lepra/ sed et fymbria vestimēti ei⁹ vel fi la cilicii multos sanare mor bos sepe compertum est l. vii

Nec illud sub silēcio p̄tereū dū est de hui⁹ codice gl'iose re gine textū quatuor euāgelio rū cōtinēte qui in rapidi gur gitis alueū ignorāte baiulo delapsus/ ꝛ diu q̄sit⁹ ī mediis fluctib⁹ patefact⁹ solito cādi- dior īuēt⁹ et illesus est. l. viii

Nam toto tp̄e vite sue vigī ti quatuor paupes sēp secum habebat vbicūq̄ꝫ locoꝝ eorū quos cibis ꝛ vestib⁹ reficiebat preter alios trecētos ꝛ vltra quos quotidie ipsa cum rege manibus p̄priis ministrādo

cibauit. Inter cetera carita-
tis opa iugo seruitutis one-
ratos redemit et incarcera-
tos p̄ce vel p̄cio liberauit. l. ix
Tandē ad maturā etatē de
ducta hoꝛā exitus sui et mul
ta de regni statu futura spū
sctō pꝛeuēta pꝛedixit: sicq̧ glo
riosa moꝛte resoluta spm̄ deo
reddidit. Coꝛpusq̧ ei⁹ ī ecclia
de dūfermlyn quā pꝛi⁹ ipa fū
dauerat honoꝛifice locatū ē.
Cetera oīa de ɔi vni⁹ matrone
Scti aniani epi et cf. ix. lc.
Deus qui nos btī (Oꝛ.
aniani confessoꝛis tui
atq̧ pōtificis natalicia glio-
sa celebꝛare ɔcedis: tribue q̄s
ei⁹ nos sēp et bn̄ficiis p̄ueniri
et oronibus adiuuari. Per.
Memoꝛia de sancto hugone
cū mediis lc. eiusdē. Oꝛacio.
Deus qui beatū hugo-
nē confessoꝛē tuū atq̧
pōtificē eminēcia meritoꝝ et
claritate signoꝝ excellēter oꝛ
nasti/ cōcede ꝓpici⁹: vt ei⁹ erē
pla nos ꝓuocēt et v̄tutes il-
lustrēt. p. Meoꝛia tm̄ de sctō
martino. Ad mat. ix. l. Lcō. i.
In illo tp̄e cū hunoꝝ ex
ercit⁹ a ptib⁹ oꝛiētalib⁹
ad depopulādā oēm ꝓuinciā
exisset et cū sceleris eoꝝ aduer
sus galliā dira ꝓcella deto-
naret btūs anian⁹ ep̄s aure-
lianēsis ciuitatis vt bon⁹ pa
stoꝛ ouium amoꝛe tenebatur
Qui celestis tramitis tenens
ingressū atq̧ ꝑ oīpotentis in
fusionē paracliti: q̄ deuenire
deberēt p̄scius dīnū nutū exo
rās/ suo ouili petit suffragiū
q̄ sibi credētib⁹ oīa p̄stat. lc. ii
Cū btūs euurcius antistes
eccliam aurelianēsē a paui-
mētis ī magnā ecclie fabꝛicā
cōstruxisset: visū est huic sctō
aniano ei⁹ post multos succes
soꝛi ꝑ tāte fabꝛice decoꝛe te-
ctis depositis fabꝛicā ipam al
cius sublimare. Quo īcepto
ellio v̄o q̄dā q̄ reliq̄s artifici
bus pꝛeerat dū ꝑ tegmē cur-
reret pede lapso ita coꝛruit vt
nullo mō potuit resopire l. iii
Sctūs anian⁹ hoc vidēs: fe-
stināter eo currit: et vbi vidit
eū vsq̧ ad moꝛtis crudelita-
tē deductū/ īposito signo cru
cis oꝛi ei⁹ et coꝛpoꝛi suo/ appꝛe
hēdit manū eius Qui statim
oīno sanus surgēs locum de
quo cecidit iterato cōscēdit.
Postea sanctus anian⁹ mul-
tis virtutibus clarus in dn̄o
obdoꝛmiuit. Tu autē. lc. iiii.
Sancte recoꝛdacionis hugo
quondam lincolniensis epy
scopus de remotis finibus in
partibus burgōdie non pꝛo-
cul ab alpibus extitit oꝛiun-
dus/ nobilitate generis satis
clarus et oꝛiginem ducens a

parentibus ordis militaris. Qui ab ānis teneris lrīs ad dictus cū decennium attigisset monasterio tradit9 est disciplinis regularibus imbuēdus. Factus vero canonicus regularis: cum quindecim esset annorum officium prioratus cuiusdam celle suscepit: que sub eius regimine tam in temporalibus q̄ in spirituali bus floruit elegāter. Tu. l v

Domare cum voluisset amplius carnem suam: ad ordinem cartusiensium domino disponente transiuit/ vbi cū extraneis se benignum et affabilem exhiberet: post modicū tempus domus curator est effectus. Interea rex anglie hēricus domum cartusiēsis ordinis cōstruxit in anglia: ad cuius regimen vir precib9 regiis multiplicatis assumpt9 est curator memoratus. Qui sāctitatem priorem nouis meritis amplians regis graciā obtinuit: ita vt ad ecclesie lincolnie regimen quā idem rex in manu sua diu tenuerat: rege procurante per electionem canonicam vocaretur. lc. vi.

Presētata igitur sibi electione: ait se pontificalis officii dignitatem non suscipere: nisi prioris cartusie assensu9 perueniret. Quo obtento cum sibi de vnanimi consensu capituli lincolnie prestaret: tunc primo consenciens epyscop9 consecratur. Nocte vero sequenti audiuit vocem dicentem sibi. Egressus es in salutem populi tui et in salutem cum christo tuo. Potestatis autem secularis in ecclesiam seuientis impetus adeo constanter elidere consueuit vt et rerum et corporis sui periculum cōtennere videretur: vnde et ecclesiam a seruitute liberauit: et iura amissa plurima recuperauit. Tu autem.

Tres vltime lect. de cōi vni9 cōfessoris et pōtificis mēoria de sctō hugone et scō martino

Sancti fergusiani epysco pi et confessoris patroni insignis de glammis. Oracio

Omnipotens sempiterne de9 fac nos meritis sancti fergusiani confessoris tui atqꝫ pontificis per graciā tuam in fide stabiles esse et in opere efficaces vt per fidem rectam ad vitam te miserante perueniamus eternā. Per d.

Memoria de sancto martino cum hac. ān. O martine. V9. Amauit eū domin9. Oracio.

Concede quesumus omnipotens deus: vt beati martini confessoris tui atqꝫ pontificis frequentata so-

lennitas ad perpetuã populo tuo ꝓficiat salutem/ ⁊ quẽ sepius veneramur in terris: semper habeamus patronuz in celis. Per eũdem dominũ.
Ad matu. ix. lectio. fiant tres med lec de oct scti martini. ℓ i
FErgusianus postq̃ in ybernia dignitate epyscopali p multos ãnos frueretur parata classe paucis se cũ assũptis p̄esbyteris ⁊ clericis viris deo deditis ad p̄tes scocie occidentales et ad confines de strogeth applicuit vbi cũ eisdem solitariam admodũ ducebat vitam vidẽsq̃ terram q̄ esset bona ad inhabitandũ statim humerũ suum et manus ad operãdũ imposuit et triũ ecclesiarum iecit fũdamenta. Tu. Lctõ. ii
Constructisq̃ trib⁹ ecclesiis apparatibus quibus potuit et ministris eisdem impositis vlterius dei verbũ in scocia p̄edicaturus clam recessit et cathaniam peciit vbi moꝛam aliquãdiu faciẽs nõ tantum verboꝝ cõsonãcia verũ eciã virtutũ flagrãcia barbaros nichilomin⁹ animos ad alueolũ fidei suauiter attraxit et ꝑsuasit. Atq̃ rursũ illis relictis de cathania ad buchaniã ĩ loco que nũc lungley a vulgo dicit̄ vbi eciã basilicã de nouo edificauerat q̃ vsq̃ in hodiernũ diẽ ĩ ipsi⁹ bti viri honoꝛe dedicata extitit. ℓ. iii
Denuo spũ sctõ duce ad locũ qui glãmis dicit̄ ꝑrexit ibi q̄ noua dño cenobia faciens tabernaculũ deo iacob cõsecrauit requiẽ peregrinaciõis sue p̄eeligẽdo. Sic plen⁹ dierũ et annoꝝ beat⁹ fergusianus in dicta noua mansione quã dño dedicauerat diẽ moꝛtis sue p̄nũciãs caput paululũ ĩclinãs ĩ dño obdoꝛmiuit Cui⁹ ossa tp̄is successu sicut radix sctã diuina gr̄a nouas emittẽs palmites oĩbus esurientibus salutis fructũ dño operante offerebat. Lctõ. iiii.
Miracl'a q̃ dñs nr̄ ies⁹ p btm̃ martinũ ãtistitẽ suũ: ĩ coꝛpe positũ oꝑari dignat⁹ ẽ: q̊tidie ad coꝛroboꝛãdã fidẽ credẽciũ cõfirmare dignat̄ Jlle nũc ex oꝛnãs ꝟtutib⁹ ei⁹ tumulũ q̇ ĩ eo opat⁹ est cũ eẽt ĩ mũdo. Et ille eciã p̄bet p eũ bñficia xp̄ianis: q̇ tũc misit eũ p̄sulẽ gẽtib⁹ pituris. ℟ Hic ẽ martin⁹
Nemo ergo de (electi⁹ dei. ℓ. v anteactis ꝟtutib⁹ dubitet cũ p̄nciũ signoꝝ cernit mũera dispẽsari: dũ videt claudos erigi/ cecos illũĩari: demones effugari/ et alia queq̃ moꝛboꝝ genera ipso medicante curari. ℟. Dum sacramenta. ℓ. vi

Beatus igitur martin9 apud sabariā Pānonie ortus: ad saluacionē gēcium gallicarū dño disponēte dirigitur. Quas virtutib9 et signis illustrās: ī vrbe turonica epatus honorē īuit9: pplo cogente suscepit. In qua gloriosā agēs vitā p quīquēniū quinqꝫ bis insup geminatis mensib9 cū decē dieb9 octogesimo etatis sue anno media nocte dñica quieuit ī pace R. O beatū virū martinū antistitem Qui nec mori timuit: nec viuere recusauit. V. Beatus martin9 obitū suū longe ante psciuit dixitqꝫ fratrib9 suis dissolucionē sui corpor͡ īminere. Qui nec Glia Qui Tres vltime lec. de fetō fer: gusiano. l. vii.

Sed crescē: tib9 miraculis btī viri abbas quidā deuot9 ex scona epali fūct9 auctoritate pciosas btī viri reliqas sūmo cū honore de marmore leuauit Caputqꝫ eiusdē ad monasteriū suū de scona ꝙ honorifice trāsferri fecit quo in loco deus ipse gloriosus ī sctīs suis īcessanꝫ miracula opatur Nāqꝫ mulier qdā q capitis tumorē paciebaꝫ meritis beati viri illi9 intercedentib9 pcib9 sanitati restituebaꝫ. l. viii

Q ū qdā eciā infirmi et languidi recuperande sanitatis gra dum vigilias noctis beati viri apd lungley celebrarēt mirabilez lucis claritatē intuebāꝫ. Sz et cunctis aspicientib9 reuerēdū pontificē senē vultu decorū pontificalib9 gēmis ꝛ auro compositis indutū altari insistentē diuina celebrare videbant q paululū ab eorū oculis euanuit ex quib9 gestis ꝙplurimi ex huiusmodi visione letificati ab eoꝝ infirmitatib9 liberabanꝫ. Tu Lec. ix

Alia nempe vice orta ī mari tēpestate seuissima nauicula quedā piscibus onusta ante portam fluctuans periculum minabaꝫ et ecce quidam baculū quē sanct9 circūferre solebat arripiens inter vndas piiciebat. mira res. subito quasi in nictu oculi trāquillitate nauicula illa cū hoīb9 salua ad portū pducit baculusqꝫ sancti viri sub eadē incuruatus inueniebaꝫ Cetera de cōi vni9 ꝯfes. et pontificis

¶ In festo psentacionis btē marie. Ad vs. ā.

H Dns ortoꝝ redūdās gra mūdum replēs celi muneribus mater dei fecundans oīa nos restaurās supnis sedib9 florens ort9 mox ab īfācia admirādis fulsit v

tutibus. ps. Laudate pueri. ā Roze celestis grē in vtero p-funditur mater mīe vt stella splendens oritur. ps. Lauda te dn̄m om. gen. ān. Piis parentibus post vota īperata tē pli penetralibus est trima dicata. ps. Lauda aīa. ān. Tātilla puellula v̄tutis exēplū nulla freta gerula ascendit ī tēplū. p. Laud do. q. ā. Erudita puella regia cōtēplatur mēte celestia caritate flagrāt precordia. ps. Lauda hierusalem. cp̄z. Introduxit me ī cellam vinariā et ordinauit ī me charitatē fulcite me floribus stipate me malis qz amore lā gueo. R. Recolam9 v̄ginis inclita ac miranda laudū p-conia infantilis etatis merita Et virtutis grata primordia. v9. Radiat gracia ī puella Et sapiēcia fulget ī puula Et virtutis hymn9

O Dei sapiencia/ attigens cuncta fortiter/ humana lapsus vicia/ subleuasti suauiter Sumpsisti formā hominis/ ī qua mortem susciperes/ ex aluo nascēs virginis/ ne cōsors culpe fieres. Replens matrē dulcedinis/ dono dum aluo clauditur/ sic plena bonis inclitis/ vt stella fulgens oritur Amoris dans indicia/ certatam efficaciter/ tota nostra p cordia/ ad te traxisti dulciter Eterni patris ordine/ in templo virgo conditur/ vbi mira dulcedine/ contemplando perfruitur. Oracioni dedita/ et diuinis obsequiis/ a mūdo prorsus abdita/ archanis vacat studiis O mira redundancia/ gracia data virgini/ qua cuncta sunt fragrancia/ et grata summo numini. Mens lingua/ caro/ spūs/ sens9/ affect9 actio/ electam monstrant celitus/ in matrē dei filio. Gloria tibi dn̄e/ qui nat9 es de virgine/ idem manens in numine/ patri cum sancto flamine Amē. v9. Diffusa. ān. Noue laudis adest festiuitas grata mūdo ac celi ciuib9 qua beate marie sāctitas templo data est a parentibus vt oliue pinguis suauitas vberius redundat fructibus. p. Magnificat (Oracio.

Deus qui vni geniti tui mox futurā matrem et virginem mariaz in templo trimaz hodierna die presentari voluisti et ab ipsa eundem tuum natū symeoni presētasti: largire supplicibus tuis vt qui presentacionem eiusdem matris sue veneramur in terris tibi mereamur ipsa patrocinante p-sentari in celis. Per dominū Inuitatoriū. Uotis et voci-

bus laudātes dominum. Instemus laudib9 virginis virginum. p̄. Uenite. In primo nocturno. ān. In templum dei gradibus terquinis erat aditus quos compositis gressibus ascendit fulta celitus. p̄s. Domine domin9. ān. Michil insolencie virgo pretendebat nam lux sapiencie ī ipsa fulgebat. p̄s. Celi enarrāt. ān. Ex affectu supplici deo famulatur sed ex gestu simplici cernentes hortatur. p̄s. Domini est terra. V9. Diffusa est gracia in labiis. Lctō prima.

Que est ista puella mater et virgo semper maria que nunc mundo ostensa quindecim gradus ascendēs hodie in templo a parentib9 deo presentatur. Unde processit quo ascendit et quante virtutis existat videam9. R. Mente sancta fuit et humilis splendens ornatu gracie virgo pia vnde sit nobilis Thronus dignus sit regis glorie V9. Thronus eburne9 cū auro fulgido venter virgineus cum corde prouido. Thronus dignus. Lectio secunda.

Quid autem putas qualis olim fuerit vel nunc sit ista persona que sanctis omnib9 spectanda proponitur et imitanda. Hoc autem in primis astruere fas est q ei9 aīa et caro et quam sibi elegit dei sapiēcia ab omni malicia et immūdicia fuerit purissima. R. O quam pulchrā q sanctam decuit matrē ēe que deū genuit q lacte vberū aluit. Strinxitq vlnis manib9 tenuit. V9 Tanto regi fit tanta domestica quem vestiuit humana tunica. Strinxit. Lectio. iii

Inter omnes itaq sanctos huius beatissime virginis memoria eo frequencius agatur quo maiorem apud deū graciam creditur inuenisse que priusq nasceretur diuinis est oraculis denunciata. R. Ordo rectus seruatus noscitur dum maria in templo conditur nam contemplans deo p fruitur. Sic ad alta mēs ei9 rapitur. V9. Cū in mente verbi lux oritur digna verbi mater disponitur Sic. In secundo nocturno. ān. Omni virtute predita totū dat ad hoc studium vt deo tota subdita deuotum det obsequium. p̄s. Eructauit. ān. Rex virtutum sibi mirabilem matrem fecit mitem ac humilem oī quoq dote spectabilem. p̄s. De9 noster. ān. Desponsata cor docile ad angeli colloquium mite prebet et humile prompta spondet obsequium. p̄s. Fū-

dam̄eta. V. Specie tua. l. iiii
Qualis nāq̄ fuit vita hui⁹ virginis marie expectantis in templo dicat ambrosi⁹. Sit nobis inquit tanq̄ in ymagine descripta virginitas vita sancte marie ex qua velut in speculo refulget species castitatis ꝛ forma virtutis. R. Eminenti celi dulcedine stās in templo virgo reficit. Eius quoq̄ mēs pulchritudīe graciaꝝ ibi pficitur. V. Magna semper exercēs opera graciora meret mūera. Eiusq̄q̄. l. v
Virgo erat mente ꝛ corpore corde humilis verbis grauis animo prudēs loquendi parcior legendi studiosior intenta operi verecunda sermone nō in incerto diuiciaꝝ sed in prece pauperꝝ spem reponēs R. Alma virgo ppositū nū q̄ nubendi statuit. Sēper dei placitū ī hoc voto supposuit V. Gratus virga ioseph flos emicat et hūc spōsū virginis indicat. Semper d Lectio vi.
Quando ista vel nutu lesit parētes qn̄ discēsit ppinquis qn̄ fastidiuit hūilē? Quando risit debilē. Qn̄ vitauit iopē Eos solū solita cetus viroꝝ inuisere quos mīa nō erubesceret neq̄ preteriret verecundia. R. Nuptā sic ex indicio sctīspūs in colūbe mysterio gabriel missus celitus salutat magno gaudio. Que cōcepit diuinitus. V. In parentum manēs hospicio inuenitur a dei nūcio. Que. In. iii. noc. ā. Flos in floris tempore ad locum floris mittitur sic de floris corpore gloriose concipitur. ps. Cantate. i. ān. Iesus flos maria virgula verq̄ tēpus floris flos nazareth patria plena sunt decoris. psal. Dn̄s regnauit. ān. Candens flos multiplicat virgule decorem conceptus glorificat marie pudorē. ps. Cātate. ii. V. Adiuuabit. Euangelium
Liber generacionis. Reqre in natiuitate beate marie. R. Archa dei in qua reconditur dulce manna cibus etherius quo plebs dei sancta reficitur Est marie venter virgineus V. Thalamus regis glorie quo iungitur ecclesie. Est. R. Mirabile deus commercium cū humano īiuit genere suū nobis donās fastigium. Nostra dignās īfirma sumere. V Nā vt nr̄m sanaret viciū sic amoris dedit īdiciū. Nr̄a. R. Maria iesse vgula de qua ies⁹ flos orit Sp̄s sc̄tī regula manēs in tēplo dn̄i V. Ibi dīno dogmate de divinis īstruit oī q̄q̄ carismate grāꝝ ībuit Sp̄s sci. V. Sēciāt ōs tuā leuamē

Quicũqȝ celebrant tuam sol. In laudibus antipho. Lauda felix ecclia alme matris ĩfãciã cui⁹ ĩmẽsa grã tibi parauit gliam. ãn. In tẽpli dei laribus virgo dedicata a supnis ciuib⁹ gaudet visitata. ãn. Oĩs ei⁹ actio in deũ tẽdebat toto vite spacio meritũ augebat. ãn. Quicqd egit penit⁹ est forma ṽtutis et doctrina spũs et causa salutꝫ. ãn Quãtũ facultas suppetit laudẽt mẽtes pie nã oĩs ligua deficit ĩ laude marie cp̃. Ab ĩicio Ecce parẽtes virgĩs: y⁹. steriles naturaliter: hãc dono sũmi numinis: suscepe=rũt feliciter. Uotũ soluẽtes filiã: ad tẽplũ trimã deferũt: deo placẽtẽ hostiã: ibi mãsu=rã deserũt Infãcie tã tenere: creuit virtus et grã: in oĩ cõ=plens ope: creatoris obsequia Regitur scti spũs: domestico dictamine: oĩs ṽtutis penit⁹: dec⁹ splẽdet in virgine. Gloria tibi dñe. v⁹. Elegit eã de⁹ ãn. Bñdict⁹ virginis fili⁹ re=plẽs matrem mĩe aduocatã dãs hãc ppicius ne sit quisqȝ expars venie. ps. Benedictus Ad horas ãc de laud. Ad. iii. Capm. Ego quasi vitis. R. Diffusa. Ad. vi. Capm. Trãsite ad me. Ad. ix. Capꝫ Qui edũt me adhuc esuriẽt et qui bibũt me adhuc siciẽt et q audit me nõ cõfũdet. Ad vs. ãn Lauda felix. ps. Dixit dñs Cũ ceteris p̃. de dñica. Capꝫ. Qui operãtur in me nõ pec=cabũt et qui elucidãt me vitã eternã habebunt. R. Maria iesse. hy⁹. O dei sapiẽcia. v⁹. Diffusa. ãn. Oliua fructife=ra mater pietatis fugãs mũdi scelera stella claritatis per quã cũcta pspera dantur no=bis gratis nos tãdẽ ĩ ethera trãsfer cũ beatis. ps. Magt.

¶ Scte cecilie virgi. et mr. Ad. i. veš sup ps feriales. ãn Triduanas a dño poposci inducias vt domũ meã ecclesiã consecrarẽ. Cap. vni⁹ virgi. et marty. R. Cecilia me. hy⁹ Uirginis proles. v⁹. Diffusa est grã. ãn. Uirgo gliosa semper euãgeliũ xpi gerebat ĩ pe=ctore suo: nõ diebus neqȝ no=ctib⁹ a colloquiis dĩnis et orõne cessabat. ps. Mgt. Oracio Deus q nos annua beate cecilie ṽginis et martyris tue solẽnitate letificas da vt quã veneramur officio eciam pie conuersacionis se=quamur exemplo. Per dñm. Ad matutinas. Inuitato. Xpm venerantes. ps. Uenite hymnus. Uirginis proles. In primo nocturno ãtipho. Cecilia virgo almachiũ exu=

perabat tyburtinū & valeria nuz ad coronas vocabat. ps. Dñs dñs noster. ān. Expansis manibus orabat ad dñm vt eam eriperet de inimicis. ps. Celi enarrant. ān. Cilicio cecilia membra domabat/ deum gemit9 exorabat. ps. Dñi est terra. V9. Diffusa. Lctō. i.

BEata cecilia virgo clarissima absconditū euāgelium christi sēper gerebat in pectore suo/ et non diebus neqz noctibus a colloquiis diuinis et orōne cessabat hec valerianū habebat sponsū qui eciam in amorem ei9 purgēs aīmū diē constituit nupciar. Cantātibus igitur organis cecilia ī corde suo soli deo decantabat dicens. Fiat domine cor meum & corpus meum immaculatum vt non confūdar. Tu aūt dñe. R. Cantātib9 organis cecilia virgo in corde suo soli domīo decātabat dicēs. Fiat dñe cor meū & corp9 meū immaculatū vt non confundar. V9. Biduanis ac triduanis ieiuniis orans suam domino pudiciciam commendabat Fiat. l. ii.

Venit ergo nox in qua cuz suscepisset vnacum sponso suo cubilis secreta: ait ad eū. O amantissime iuuenis est secretum quod tibi confiteor. Angelum dei habeo amatorem/ qui nimio zelo custodit corpus meum. Hic eciam si senserit qꝫ tu me vel leuiter polluto amore cōtingas: statim circa te suum furorem exagitabit/ et amittes florem tue gratissime iuuentutis. Si autem cognouerit qꝫ me immaculato amore diligas: ita te quoqz diliget sicut & me Tu autem. R. Virgo gloriosa semper euangelium xpi gerebat in pectore. Et nō diebus neqz noctibus cessabat a colloquiis diuinis et oracione. V9. Cilicio cecilia membra domabat deum gemitibus exorabat. Et Lectio. iii

Valerianus igitur timore domini correptus dixit. Si vis vt credam sermonibus tuis: ostende michi ipsum angelum dei. Que ait. Si purgatus fueris poteris eum videre. Qui ait. Quis me purgabit vt videam angelum? Cui illa. Vade ad vrbanum epyscopum hic te purgabit: et induet te vestimentis nouis/ cū quib9 mox vt ingress9 fueris cubiculum meum videbis sanctū angelum eciam effectū amatorem tui et omnia que ab eo popósceris/ impetrabis. Tu autem domīe. R. Cecilia me misit ad vos

vt ostendatis michi sctm̄ vr-
banum Quia ad ipsuz habeo
secreta q̄ perferā. ꝟ. Tūc va
lerianus perrexit et inuentis
pauperib9 dixit cecilia me mi
sit ad vos. Ut osten. Gloria.
Quia. In. ii. noct. ān. Vidua
nis ac triduanis ieiuniis o-
rans: suam dn̄o pudiciciā cō
mendabat. ps. Eructauit. ān.
Fiat dn̄e cor meū et corp9 me
um immaculatū vt nō cōfū-
dar. ps. Deus nr̄ refu. ān Do
mine iesu xp̄e seminator casti
consilii suscipe seminū fruct9
quos in cecilia seminasti. ps.
Fundamēta. ꝟ. Specie tua

Pergens ergo Lec. iiii.
ad ep̄m valerian9 om-
nia verba cecilie dixit ei. Ep̄s
gr̄as agens deo ipsū baptiza
uit: et in fide diligenter īstru
ctū: remisit ad ceciliam. Ue-
niens ergo valerian9 īdutus
candidis vestimētis ceciliam
intra cubiculum orantē īue-
nit: et iuxta eam angelū stan
tem duas coronas ferentē in
manibus suis: rosis et liliis
albescentes: quarū vnam de
dit cecilie: et alteram valeria
no dicēs. Istas coronas mū
do corde et corpore seruate.
Ualeriano quoqz dixit. Ti-
bi deus concessit peticionem
tuam. Qui ait. Peto vt sal-
uetur frater meus. Angelus
hoc audiens ait. Sicut te per
familam suam ceciliā lucra
tus est domin9: ita per te quo
qꝫ tuum lucrabitur fratrem:
et cum eo ad martyrii palmā
attinges. ℞. Beata cecilia
dixit tiburcio. Hodie te fate-
or meum esse cognatum. Nā
amor dei te fecit esse contem-
torem idolorū. ꝟ. Sicut enī
amor dei fratrem tuum mi-
chi cōiugem fecit ita te michi
cognatum fecit. Quia. Le. v.

Cum igitur de fide ser-
mocinarentur superue
nit tyburcius frater valeria
ni et osculans caput sancte ce
cilie ait. Miror hoc tempore
rosarum et liliorum odor vn
de respiret? Cui valerianus
ait. Hunc odorem me inter-
pellante sentire meruisti vn
de modo credens angelū vi-
dere poteris. Qui ait. Si po
test fieri vt angelum dei vi-
deam: q̄ mora credendi? Cui
cecilia. Hodie te fateor meuz
esse cognatum: et sicut amor
dei michi fratrem tuum con
iugē fecit: ita te michi cogna
tum faciet cōtemptorem ido
lorū. ℞. Dn̄e iesu xp̄e pastor
bone seminator casti consilii
suscipe seminum fruct9 quos
in cecilia semīasti Cecilia fa-
mula tua quasi apis tibi ar-
gumentosa deseruit. ꝟ. Nam

sponsum quem quasi leonez ferocem accepit: ad te quasi agnum mansuetissimũ desti-nauit. Cecilia. Lcõ. vi

Tunc iussu cecilie vale-rianus duxit eũ ad vrbanum Qui in domino gaudẽs: bap tizauit eũ. Qui eciam postea in fide tantũ profecit vt an-gelos sepe videret et eorũ col loquio multociẽs frueretur: et vt multa miracula deo fa uente operaret. R. Cilicio ce cilia membra domabat deuz gemitibꝰ exorabat. Almachi um exuperabat Tyburcium et valerianũ ad coronas vo cabat. V. Non diebꝰ necꝫ no ctibꝰ cessabat a colloquiis di uinis et oracione Almachiuz Gloria patri. Tyburciũ. In tercio nocturno. ãn Beata ce cilia dixit ad tyburciũ: hodie te fateor meum esse cognatũ quia amor dei te fecit esse cõ temptorẽ idolorꝫ. ps Canta te. i. ãn. Credimus xp̃m filiũ dei verũ esse qui sibi talẽ ele-git famulam. ps. Dñs regna uit exul. ãn. Nos scientes san ctum nomen dñi omnino ne gare non possumus. psal. Cã tate. ii. V. Adiuuabit eam de us. Lectio septima.

Cum igitur almachius vrbis prefectus christianos variis penis afflictos occide re fecit. Tyburcius vero ⁊ va lerianus corpora eorum sepe lierunt. Unde tenti et diuer-sis penis afflicti: in carcere re cluduntur. Cũqꝫ aurora fi-nem daret: venit ad eos ceci-lia dicens. Eya milites chri-sti abiicite opera tenebrarum et induimini arma lucis Cũ ergo coram prefecto presenta ti nõ potuit eos cogere vt io ui thura ponerẽt gladio eos animaduerti precepit. R. Ce-ciliam intra cubiculum orã-tem inuenit et iuxta eam stan tem angelum dei. Quem vi-dens valerianus nimio ter-rore correptus est. V. Ange lus domini descendit de celo et lumen refulsit in habitacu lo. Quem videns. Lectio viii

His vero duobus fratri bus per martyrii pal-mam ad celum trãsmissis fit inquisicio de eorum faculta-tibus. Unde ceciliam tanqꝫ valeriani coniugem teneri p̃ ses iussit. Quam cum sacrifi-care nollet: iussit in domum suam perduci: et ibidem flã-mis balnearibus concrema-ri. Quibus inclusa die inte-gro et nocte: quasi in frigido loco integra illibataqꝫ pmã-sit. Tu autem domine. R. O beata cecilia. Que duos fres conuertisti almachiũ iudicem

superasti vrbanū epm in vultu āgelico demōstrasti. v. Beata es virgo gloriosa & bñdict9 sermo oris tui. Que. lc. ix.

Quo audito iussit preses vt in eisdē balnearib9 decollaretur. Spiculator eā tercio percuciēs: caput eius amputare nō potuit: sed seminecē eā reliquit: qr quartā pcussionem decollandus accipere nō debuit. Per triduū aūt supuiuens puellas suas beato vrbano cōmēdauit dicens. Ad hoc triduanas a dño poposci inducias vt istas puellas tibi cōmendarē et domū meaz ecclesie noīe consecrarē: & his dictis reddidit spiritū. Cui9 corpus vrban9 sepeliuit & domū suā ecclesiā cōsecrauit. R. Dū aurora finē daret cecilia dixit. Eya milites xpi Abiicite opera tenebrarū et īduimini arma lucis. v. Cecilia valedicēs fratrib9 et exhortans eos ait. Eya mili. Gloria pri Abiicite. v9. Ora pro nobis.

Cantantibus organis cecilia domino decantabat dicens fiat cor meū īmaculatū vt nō cōfundar. p. Dñs regna. ān. Est secretū valeriane qđ tibi volo dicere: angelū dei habeo amatorē q nimio zelo custodit corp9 meū. ps. Jubilate. ān. In laudi. ān.

Ualerian9 in cubiculo ceciliam cū angelo orātē īuenit. ps. De9 de9. ān. Benedico te pater dñi mei iesu xpi qr p filiū tuū ignis extinct9 est a latere meo. p. Benedicite. ān. Cecilia famula tua dñe quasi apis argumētosa tibi deseruit ps. Laudate. p. vni9 vgi. et marty. hy9. Jesu corona virginū. v. Adducent regi virgi. ān. Dū aurora finez daret cecilia exclamabat dicens: eya milites christi: abiicite opera tenebrarū et īduamini arma lucis. p. Benedict9. Oro. De9 qui nos. Ad. i. ān. Cantantibus. ps. De9 in noīe. Ad. iii. ān. Est secretū. p. Legē pone Ca. R. et v de cōi vni9 virginis & marty. ad oēs horas dicūtur Ad vi. ān. Ualerianus ps. Defecit. Ad ix. ān. Cecilia ps. Mirabilia. ¶ Sancti clementis pape et marty. ad vš sup psal. ferial. ān. Iste sāct9 Psal. feria. cp. Dis pontifex R. Drem9. hy9. Martyr dei qui. v. Gloria et honore. ān. Dedisti dñe habitaculū martyri tuo clemēti in mari ī modum templi marmorei angelicis manib9 preparatū iter prebens pplo terre vt enarrēt mirabilia tua. p. Magt. Or.

Deus q nos annua beati clementis martyris

tui atq; pontificis solennitate letificas cōcede ꝓpicius: vt cuius natalicia colim⁹: virtutem quoq; passionis imitemur. Per. Memo. de scta cecilia. ā. O beata cecilia q̄ duos fratres conuertisti almachiū iudicem superasti: vrbanum epm in vultu angelico demōstrasti. ℣. Adducent regi. orō vts. Mēo. de sācta felicitate virgine et martyre. Oracio.

PResta q̄s oPs deus: vt beate felicitatis martyris tue solennia recensentes: meritis ipsius protegamur et precibus. Per do. Ad matu. Inuitato. hym. ān. psal. et ℣. in singulis noct. de cōi vnius marty. dicuntur Lectio pma

BEatus clemēs romane ecclesie eps disciplinaꝫ beati petri apli secut⁹ ita morū ornamētis pollebat/ vt oībus populis ꝯplaceret. Et q̊s baptizauit publice mēdicitati subiectos eē nō sinebat Hic domicellā virginē neptē domiciani īpatoris sacro velo imposito: ꝟginē ꝯsecrauit et theodorā sisinnii coniugē cōuersā castitatis ꝓpositū ꝓfiteri admonuit. ℟. Iste sctūs

IRat⁹ sisinnius cle- l. ii. mentē in ecclīam inseq̄t qui mox orōne clemētis surdus et cec⁹ efficit Post missā beat⁹ clemēs rogatu theodore ad domū sisinnii ꝑgēs: fusa orōne restituit ei visū Qui vidēs clementē iussit eū tene Serui (ri. ℟. Iust⁹ ger. l. iii. putātes ligare clemētē: colūnas ligauerūt Post hec p̄cib⁹ theodore sisinni⁹ cōuers⁹ et a btō clemēte baptizat⁹ ē: et cū eo trecēti triginta tres. Et sicut p clemētē sisinni⁹: ita p sisinniū multi nobiles et amici regis nerue ꝯuersi sūt ad xp̄ꝫ Traian⁹ īperator hoc audiens iussit sctm̄ clemētē ī heremo qđ adiacet ciuitati cherdone subire exiliū. ℟. Oremus oēs ad dn̄m iesū xp̄m dixit beatus clemēs Ut ꝯfessorib⁹ suis fontis venas aperiat. Ut de bn̄ficiis ei⁹ gratulemur. ℣ Qui pcussit ī deserto syna petrā et fluxerūt aq̄ in abūdācia īpe nobis laticē affluētē īparciatur. Ut ꝯfes. Glia. Ut de.

Inueniens autem ibi l. iiii. multos xp̄ianos diutina relegacione dānatos ait. Non meis meritis ad vos me misit dn̄s: vt pticeps fact⁹ passionis vestre eciā cōsolaciōis efficiar. Qui cū ab eis didicisset ꝙ a sexto miliario aquam suis deportarēt humeris: ait Oremus oēs ad dn̄m iesū xp̄ꝫ vt cōfessorib⁹ suis fontis venas aperiat. Finita orōne be

atus clemēs circūspiciēs vi-
dit agnū stantē q̇ dextro pe-
de leuato: quasi locū sibi ostē
deret. In quo beat9 clemens
breui sarculo pcuciēs fōtem
aperuit: qui suo impetu euo-
mens fluuiū fecit. R. Deside
Ad tanti igiē mi (rium. l. v.
raculi famā cōcurrit oīs pro
uincia: et p doctrinā clemen-
tis cōuersi sūt ad dn̄m: ita vt
in vna die plusq̄ quīgēte aīe
baptizate sūt Infra annū ve
ro facte sūt ibi a credentibus
septuaginta quīq̄ ecclesie: et
oīa idolorum tēpla destructa
sunt Tūc insistentib9 paga-
nis missus est ibi dux arfidia
nus. Qui cū videret oēs xp̄i
anos mori patos: cessit mul-
titudini: et solū clementē co-
gebat sacrificare. R. Dn̄e p̄-
Qui cū a fide (uenisti. l. vi
moueri nō posset: ligata an-
chora ad collū eius in medio
mari p̄cipitat̄ Flēte igiē ad
litt9 maris multitudine xp̄ia
norū: pheb9 et corneli9 dixe-
runt Oremus oēs ad dn̄z vt
ostendat nobis martyris sui
corpus Quib9 orātib9: reces
sit mare p tria fere miliaria:
et ingressi populi p siccū: īue
nerūt in modū tēpli marmo
rei habitaculū a deo paratū
et in archa sarea corpus bea
ti clementis et anchorā iuxta
eum positā Reuelatūq̄ est di
scipulis ei9 ne eū tollerēt: q̇a
omni anno die deposicionis
ei9 recedet mare: p septē dies
pp̄lis siccum prebēs iter. R.
Orante sctō clemēte apparuit
ei agn9 dei. De sub cui9 pede
fons viuus emanat Flumi-
nis īpetus letificat ciuitatem
dei. V9 Cūq̄ orōnē cōplesset
et hincinde circūspiceret vidit
agnū stātē. De sub. Gloria.
Fluminis. Tres vltime lec.
de expōne euāge. Hō quidam
nobilis legāē. R. Dedisti do
mine habitaculum martyri
tuo clementi in mari ī modū
tēpli marmorei āgelicis ma
nibus p̄paratū iter prebens
pp̄lo terre. Ut enarrēt mira
bilia tua. V. Hoc dn̄e ad lau-
dem & gloriam noīs tui fieri
voluisti. Ut. R. Pheb9 & cor
nelius discipuli btī clemētis
dixerūt ad populū. Oremus
oēs ad dn̄z vt ostēdat nobis
martyris sui corp9. V9. Cūq̄
venisset turba fideliū discipu
li eius exhortabanē eos dicē-
tes. Ore. R. Ora p nobis be-
ate clemens Ut digni efficia-
mur pmissionib9 xp̄i. V9. Tu
autē martyr xp̄i btē clemens
ora p nobis. Ut. Gloria. Ut
V9 Ora p nobis. In lau. ān.
Non meis merit; ad vos
me misit dn̄s vr̄is co-

ronis participē me fieri. ps. Dñs regna. ān. Orante scto clemēte apparuit ei agn9 dei ps. Jubilate. ān. Uidi supra montē agnū stātē de sub cui9 pede fōs viu9 emanat ps De9 de9 me9 ān. De sub cui9 pede fōs viuus emanat fluminis īpet9 letificat ciuitatē dei. ps Bñdicite. ā. Oēs gētes p girū crediderūt xp̄z dñz. p. Lauda te cp. O īs pōtifex. hy9. De9 tuor. V. Just9 ger. ā. Orem9 oēs ad dñz iesū xp̄m vt ɔfes-sorib9 suis fōtꝫ venas apiat. p. Bñdict9. or. De9 q nos Mēo de scta felicitate vgie. orō vts Ad. i. ān. Nō meis. ps. De9 in no. Ad iii ān Orate psal Legem pone. Cap. R. et V. de cōi vni9 mar. et ponti. ad oēs horas dicūt. Ad vi. ān. Uidi supra montē. ps. Defecit. Ad ix ān. Oēs gētes. ps. Mirabilia Ad scdas vs ā Nō meis meritis psal feriales. cp. Omīs pontifex. hy9. De9 tuor. V9. Just9 ger. ān. Jnuenerūt in modū tēpli marmorei habitaculū a deo paratū. ps. Mgt orō vts. Mēo. de sctō grisogono martyre. Oracio

Adesto dñe supplicacionib9 nrīs: vt q ex iniqtate nostra reos nos eē cognoscim9 beati grisogoni martyris tui intercessione liberemur. Per

¶ Scti grisogoni mar. iii. lc (Le. i.

Dioclecianus īperator in aquilee partib9 posit9 dū īterficeret xp̄ianos relacio cucurrit ad euz de oībus xp̄ianis a p̄fectura vrbana Eo tempore in viculis erat rome iussu diocleciani quidam vir dei noīe grisogonus: qui per bienniū multa p xp̄i noīe ppessus fuerat. Tunc rescripsit dioclecian9 ad prefectū vrbis: vt oēs xp̄ianos interficeret: grisogonū vero ad se destinaret. Lec. ii.

Cūq3 ei presentaret ait. Accipe prefecture dignitatē adorans deos nr̄os Qui ait. Deum celi colo: deorum simulachra respuens et potestates a te promissas velut lutū abiiciens. Jratus dioclecianus: iussit eum duci ad aquas gradatas et ibi decollari. Corpusq3 ei9 iactū ē ad litt9 ī quo tres sorores xp̄ianissime cum zoilo sene p̄sbitero morabāt

Hic igit p̄sbyter corp9. L. iii beati grisogoni in locello cō digno collocauit et recondiuit cum omni diligencia ī domo sua. Jndicatumq3 est ei p reuelacionem: vbi mare caput eius iactasset. Pergensq3 ad locum: ita illud inuenit quasi eadem hora fuisset abscisum. Et afferens corpori

eius cōpaginauit. Cetera de cōi vni⁹ mar. cū p̄dicta. or. Adesto dn̄e. vt̄s. Si hoc festū sc̄i grisogoni ⁊ festū sci clemētis in vna ⁊ eadē ebd. cōtigerint dicūt hic de sācto grisogono R. de. iii noc. vni⁹ mar. ita tn̄ ꝙ. R. Preceptur⁹ sit. iii. R. nisi qn̄ hoc festū ī do. cōtigerit/ tūc eni dicūt. R. de p̄mo noc. ⁊. R Preceptur⁹. sit vltimū. R. ⁊ hoc tm̄ ī. iii. noc. d martyr. decollatis sp. ¶ Scē katherine v̄ginis et mar. ad vs̄ sup p̄. ā Aue v̄ginū gēma katherina aue sponsa regis regū glīosa: aue viua xp̄i hostia tua venerātibus patrocinia īplorata nō deneges suffragia. p̄i fer. cp̄z. vni⁹ v̄gi. ⁊ mr. R O mater nr̄a ter sc̄ā quaterꝙ btā. Cū p̄ce deuota famulātū suscipe vota. v. Jā xp̄o iūcta sp̄ōsoꝙ tuo sociata Cū. Nō dr̄ vltra/ sz īcipit p̄sa

Eterne v̄go mēorie quā sibi desponndit rex glīe. E. v. Uirginis ples egregie sp̄ōsusꝙ v̄gīs ecclīe. E. v Tu gaudes hodie de dono grē. E v Et cātas ī celo carmē leticie. E. v. Te laudātes ī terra respice. E. v. Atꝙ nr̄a clemēt chor⁹ rn̄deat sic Suscipe vota. Glīa pr̄i. Cū p̄ce. hy⁹ Uirginis ples. v Diffusa est grā ān Inclita sc̄ē v̄ginis katherine solēnia suscipiat alacriter pia mr̄ ecclīa aue v̄go deo digna aue dulcis et benigna obtine nobis gaudia q̄ possides cū glīa. p̄s. Magt̄ Orō.

Omps̄ sēpiterne de⁹ qui corp⁹ glīose v̄ginis tue katherine in mōtē synai ab āgelis deferri iussisti/ ꝯcede p̄ pici⁹: ei⁹ obtētu nos ad arcē v̄tutū p̄uehi: vbi visiōis tue claritatē mereamur ītueri. p̄ Tūc eat p̄cess. ad altare eiusd cātādo. R. Uirgo flagellat v. Ora p̄ nobis btā katheria

Deus q̄ dedisti le (Orō gē moysi in sūmitate mōtis synai: ⁊ ī eodē loco p̄ āgelos tuos corp⁹ btē katherine v̄ginis ⁊ martyris tue mirabiliter collocasti/ presta q̄s/ vt ei⁹ meritis ⁊ ītercessiōe ad mōtē q̄ xp̄s est valeam⁹ p̄uenire. p̄ xp̄m. In reuertēdo de sc̄ā maria. Ad mat. Inui. Adoret v̄ginū rex ī seclor sc̄la Uirgini q̄ katherine cōtulit celestia. p̄s. Uenite. Hymnus

Katherine collaudemus: virtutū īsignia: cordis ei p̄sētem⁹: ⁊ oris obseq̄a: vt ab ip̄a reportemus: equa laudis premia. Nulta fide katherina: iudicē marēciū: nō formidat lex diuina: sic firmat eloquiū: ꝙ ꝯfutat ex doctrina: doctores gētiliū. Uicti xp̄m cō-

fitētur: relictis erroꝛib⁹: iudex iubet vt crementur: nec pilis aut vestibus: ignis nocet sed torrentur: inustis corporibus Post hec blandis rex moliť: virginē seducere: nec ꝓmissis emoliť: nec terreť verbere: cō peditur custodiť: tetro clausa carcere. Clause lumen ne claudať: illucet purphurio: q̄ regine federať: fidei collegio: quoꝝ fidē imitatur: ducente-na cōcio. Hui⁹ ergo cōcionis: cōcoꝛdes cōstācia: vim mūda ne passionis: patri paciēcia: sic suprem⁹ vt cū bonis: letemur in patria. Amen. In. i. noc. ā Uirgo scā katherina grecie gēma vrbe alexādꝛina costi re gis erat filia. ps. Dn̄e dn̄s nr̄ ān. Specie corpis decora ni-mis enituit/ sꝫ fide pulchꝛioꝛ spōso supno placuit. ps. Celi enarrāt. ān. Traditur ergo a patre doctoꝛib⁹ eximiis im buenda liberalib⁹ studiis. ps. Dn̄i est tera. v. Diffusa. lc. i.

Marēcius imperatoꝛ in alexandꝛia/ iussit om̄s regni sui īcolas ad tēplū deo rū suoꝝ conuenire/ et eis solē ne sacrificiū offerre Erat aūt in eadē vrbe q̄dā puella noīe katherina annis duo de vi-ginti costi quōdā regis filia/ liberalibus studiis erudita. Hec itaqꝫ in palacio patris re sidens/ cū audiret mugitum aīaliū et quid hoc esset didi-cisset: corde doluit. R. Nobi lis et pulchꝛa pꝛudēs katheri na puella. Flagrat amoꝛe dei spnit vana gaudia mūdi v. Cui rex carne pr̄ fuerat re ginaqꝫ mater. Flagrat. lc. ii.

Tunc virgo signo crucis se muniēs audacter ad cōspectū imperatoꝛis ꝓrupit. Cui sic ait. Salutacionē tibi o impe ratoꝛ ꝓferre deceret: si hec q̄ cultib⁹ demonū exhibes: crea toꝛi tuo impenderes: et solā illius maiestatem adoꝛandā intelligeres Admirans vero imperatoꝛ/ eius sensū et cōstā ciam iussit eā custodiri. Mi-sit igitur nūcios vt oēs rhe-toꝛes et grammaticos ad euꝫ cōuocarēt. Ueniūt itaqꝫ quī quaginta: qui in oī sciēcia se doctissimos esse asserebāt. R. Martyꝛiū siciēs libamīa ce saris hoꝛrēs Exclamat xp̄m ꝑter quē nil venerādū. v. De moniis plena sūt hec ait ydo la vana. Exclamat. Lectio. iii

Sedente igitur imperatoꝛe pꝛo tribunali assūt oꝛatoꝛes astat et puella confidens in domino: et conuersa ad eos dixit. Ego ancilla dei fateoꝛ me nichil aliud scire nisi chꝛi stum verum deum esse et hūc crucifixum. Cumqꝫ plura de

fide differeret: stupefacti oratores obmutuerunt. Quib⁹ impator ait. Quid vos ignaui et degeneres velut eligues sic obmutescitis: Unus eorū ait Scias nos omēs ad christum conuerti Iratus igitur imperator iussit eos igne cremari. In quibus illud mirabile contigit ꝙ nec in vestimētis nec in capillis vlla ignis lesio appareret. ℞ Hec quinquagenos oratores superatos. Dirigit ad celos aurum velut igne probatos. ℣. Efficiens testes fidei quos pertulit hostes. Dirigit. Gl'ia. Dirigit. In secūdo nocturno. ā. Cum esset adhuc in ānis virgo puerilibus charis orbata parentibus mundi renunciauit opibus. p̄s. Eructauit. ān. Marencius instat impi⁹ cum ydolorum cultib⁹ puella voce libera hec sūt clamat demonia et deum te christe solum predicat os virgineum. p̄s. Deus noster refugiū. ān. Cesar electos cōuocat: rhetores ⁊ grāmaticos aduers⁹ illā disputaturos q̄s vicēs virgo xp̄i fidē docuit ⁊ martyres deo dignos exhibuit. p̄s. Fūdamēta. ℣⁹. Specie tua. l. iiii His itaqꝫ gestis iubet tyrannus virginem scorpionibus cedi: de hinc in obscuro carcere claudi: ibidem p duodecim dies fame et siti cruciari Contigit autem eum extrema regionis petere. Regina vero cū quodam milite porphirio nomine prima vigilia noctium ad carcerem veniens vt colloquio virginis potiretur vidit claritatē magnam et angelos dei plagas puelle aromatico vnguento confouere. Tu autem. ℞. O ꝙ̄ felices per te sāctissima plures. Quos iubet occidi p christo turbidus hostis. ℣. Cum duce porphirio fit martyr cesaris vxor. Quos. Lectio. v. Tunc virgo reginam timentem consolans ait. Forti animo esto quia post triduū itura es ad dominum. Cum igitur regina et dux porphirius eius sermonibus exhilarati fuissent: procedunt de carcere media nocte parati ad omnia pro christi nomine sustinenda. Sed et ducenti milites porphirio obsequētes ei⁹ monitis ad christum conuersi sunt. Tu autem domīe. ℞ Impius hanc cesar sisti iubet ante tribunal. Hanc vt peruertat sicut draco vel leo certat. ℣⁹. Illa manet constans nil blanda vel aspera curās Hanc vt peruertat. Lctō. vi. Reuersus deniqꝫ imperator

cum sanctam virginem tor-
mentis non posset superare:
iussit fieri q̃tuor rotas/ qua-
rum orbes et intimi circuli
clauis prominentibus prefi-
gerentur. Et due vno ordi-
ne voluerentur: et alie due
contrario impetu agerentur
Has inter medias virgo chri
sti exposita tacite oracionis
verba fudit ad dominum.
Et ecce angelus domini ita
molem illã concussit/ vt par
tes auulse quatuor milia ho-
minum necarent. Tu autem
R. Virgo flagellatur cruci-
anda fame religatur carcere
clausa manet: lux celica fusa
refulget. Fragrat odor dul-
cis cantant celi agmina lau-
des. V9. Sponsus amat spõ
sam saluator visitat illam.
Fragrat. Gl'ia pr̃i. Fragrat
In tercio nocturno ãtipho.
Gloriosam virginem tyran-
nus flagellari imperat et cru
ciãdã fame in carcere recludi
cui escã per colũbam xp̃s fa-
cit ministrari. p̃s. Cantate.
i. ãn. Illa deo dum agit gr̃as
ĩ tenebris lux emicat fragrat
odor vincens balsama adest
et concio angelica lacero cor
pori celestia adhibens medi-
camina. p̃s. Dominus regna
uit exultet. ãn. Cum cetu vir-
gineo aduenies saluator spõ
sus sponsam pie visitat con-
solatur et roborat constans
esto ait filia tecum ego sũ nil
paueas. psal. Cantate. ii. V9.
Adiuuabit eam. Lectio. vii.
Tunc regina imperatori se
opponẽs: de seuicia eum re-
darguebat: et ad fidem chri-
sti exhortabatur. Quod au-
diens tyrannus: iussit vt ex
tortis primo a pectore suis
mammillis longo cruciatu
torqueretur et sic caput eius a
ceruice recideretur/ et vt car-
nes eius feris et volatilibus
proiicerentur. Quo facto cuz
porphirius corpus eius sepe-
lisset et rex illud cognouisset:
precepit illum cum militibus
suis christum pariter confi
tentibus extra ciuitatem du
ci: et ibidem decollari. Tu
autem domine. R. Horren-
do subdenda rotarũ machi-
namento virgo deum cla-
mat de celis angel9 astat. Ec
ce repentinam dant plebsq;
roteq; ruinã. V9. Tanq; cal-
deis quondam fornax baby
lonis. Ecce repẽtinã. lc. viii.
Postera autem die maren-
cius sedens pro tribunali sã
ctã virginẽ iussit sibi presen-
tari. Quã cum superare non
posset: iussit extra portã cita
tis decollari Que cũ ad locũ
passionis peruenisset: orauit et

dixit Expecto pro te gladiuz iesu rex bone/ tu meuz accipe spm̄ et fac mīam meā agētibus memoriā Et ecce vox de celo venit ad eā: dicēs. Ueni dilecta mea: ecce tibi btītudinis aperit ianua: et ne solliciteris de donis q̄ postulas/ qd postulas impetrasti. ℟ Percussa gladio dat lac p sāguine collo Quā man⁹ angelica sepeliuit vertice syna. ℣. Mēbris v̄gineis olei fluit vnda salubris. Quā man⁹. l. ix.

Facta ergo hac voce: tunc virgo xp̄i lacteā ceruicē ptendens: a spiculatore pcussa est Staticꝫ lac de corpore ei⁹ pro sanguine effusū terrā vberi⁹ irrorauit. Angeli quoqꝫ assūptū corpus ei⁹ in mōtē synai deportauerūt. In quo loco innumera ad laudē dei fiunt miracula. De sepulchro eius riuus olei indeficiēter manare videtur. Sed et de minutꝫ ossib⁹ q̄ de sarcofago cū oleo effluunt: vbicūqꝫ asportant stillat oleum: ex quo peruncta debiliū corpora: celeri medicina sanant. ℟. O mater nr̄a. vts. ad ves. et dr̄ hic sine psa. ℣. Ora p nobis. In laudi. ān.

Passionē gloriose virginis katherine deuote plebs celebret fidelis q̄ sui memores deo cōmēdat meritis et iuuat bn̄ficiis. p̄. Dn̄s regnauit. ā. Post plurima supplicia martyr alma ad decollandū est ducta ad celum man⁹ oculos tēdēs collum sub iugulo orās dat gloriam deo. p̄. Jubilate. ān. Expecto pro te gladiuz iesu xp̄e rex bone: tu meū de padiso suscipe spm̄ et fac mīam meā agentibus memoriā. p̄s. Deus deus me⁹. ān Uox de celo insonuit: veni dilecta mea veni intra thalamū sponsī tui quod postulas īpetrasti p q̄bus oras salui erūt. psal Benedicite. ā. Quia deuotis mētibus tua solennia pie recolim⁹ o btā katherina ora p nobis q̄s. psal. Laudate. Capi. vni⁹ v̄gi. et marty. Hymnus

Pange ligua gloriose: v̄ginis martyrium/ gemme iubar preciose: descendat ī mediū/ vt illustret tenebrose: mentis domiciliū. Preses di es expendat: in eius preconiū/ cuius virt⁹ dilatatur: in ore laudanciū/ si gestorum teneatur: finis et iniciū Immminē te passione: virgo hec interserit/ assequatur iesu bone: qd a te pecierit/ suo quisqꝫ in agone: memor mei fuerit In hoc caput amputat/ fluit lac p sāguine: angelorꝫ subleuat/ corpus multitudine: et sinay col

locat/ in supmo culmie Hoc declarat hoc explanat/ meritū vgineū/ qp in ei9 tūba manat/ icessāter oleū/ cui9 virtus oīs sanat/ dolorꝫ aculeū. Ut i doloris corporalis/ vt sanat hec vnctio/ sic liquoris spiritalis/ mūdet nos ifusio/ et eterno tpalis/ dolor cedat gaudio/ v9 Adducent regi virgines post eā. ān. Bñdictus dñs rex celestis q p merita btē katherine virginis medelā langui dis pstat sanitatis ipi9 corpo ris oleo fideliter punctis. ps Bñdict9 oro. Oīs sepitne de us vts. Ad. i. ān. Passionē p. De9 ī noie. Ad. iii. ā Post plu rima. ps Legē pone. Cap. R et V. de cōi vni9 virgi. et mar. ad oēs hor. dicūt. Ad vi. ān. Expecto. ps Defecit. i Ad ix. ān. Oz deuotꝫ. ps Mirabilia Ad scdas vs. ān. Passionem psal. ferial. Ca. vni9 virgi. et mar. hy9. Iesu corona vgi. V. Adducent regi vgies. ān. Prudēs et vigilās virgo qua lis es cū spōso illo q te elegit de mūdo qp pulchra qp mirabi lis quāta luce spectabilis iter syon iuuēculas et hierusalem filias thalamo gaudēs regio cōiūcta dei filio. p. Mgt oro vts. Mēo. de scō lino papa et mar. Oro de cōi vnius mar. et pōtifi ¶ Scti lini pape et mar. oīa fiāt de cōi vni9 mar ty. et pontifi. cū. iii lec. de cōi ¶ Sctōꝝ saturnini et sisinnii mar. iii. lec. fiāt cū noc. pter

Deus q (vigiliā. Oro. nos btōꝝ martyrum tuoꝝ saturnini atqꝫ sisinnii concedis nataliciis pfrui: eo rum nos tribue meritis adiu uari. Per do. Si hoc festū in fra aduen. dñi cōtige. nichil fi at de festo nec eciā mēo. nisi tm ad ves. et ad matu. beate marie vgi. Ad matut. iii. lec.

Beatus saturni- Lec. i. nus senex cū esset in custodia vna cū btō sisinnio di acono: veniebāt ad eū multi gentiles et baptizati sūt ab eo Qd audiēs laodici9 vrbis p- fect9: iussit tribunal sibi ppa rari et eos sibi psentari. Le. ii

Ducti sunt igit vincti nudis pedib9 corā pfe cto. Qui ait illis Deponite vanas supsticiones vras: et adorate deos imortales nostros/ quos iperatores augusti nri adorāt Cui sisinni9 ait Nos pctōres adoram9 dñz ie sum xpm dei filiū nā demoni bus et lapidib9 nunqꝫ hūilia- (bimur. Le. iii.

Iratus autē laodicius iussit vt flammas ad eorū latera ponerent et in eculeo truderēt Quo facto illi alacri vultu:

gracias deo reddebāt. Iussit igit pfect⁹: vt ābo capite puniretur. Depositi igit de eculeo ducti sūt ī via numētana secūdo miliario ab vrbe/ et ibidem decollati sunt. Tu aūt.

Ceta de pi pkrimoꝝ martyꝝ

¶ Notādū est q̄ ista q̄ sequūtur hic inserēda sūt ī seruicio sc̄ti blaani patroni eccl'ie cathedralis dūblaneñ cui⁹ solēnitas celebraꝛ decimo die augusti. Et hoc ī dyocesi dūblaneñ: et alubi differtur in crastinum propter festum sancti laurencii. Ad vespas. ān.

Psalmoꝝ modulos deuota cātica plebs letis mētib⁹ pangat catholica die quo trāstulit ad regna celica blaani spm̄ phalanx āgelica. p̄. fer. cp̄z. Ecce sacerdos. R. Lampas ardoris. Hymnus.

Xp̄e cūctoꝝ presulū corona: pmanēs sol⁹ presul sēpitern⁹: festa blaani p̄sulis nos digne: fac celebrare. Hic calcās mūdi cūcta blādimēta: seruire tibi digno famulatu: studuit sp dū māsit ī hui⁹: corpore mortis. Multiplicauit dispēsator prudēs: sic sibi pauca cōmissa talenta: qd supra multa tuo cōstitut⁹: gaudio regnat. Quo pie xp̄e illius obtētu: te deprecamur tāto cū patrono: fac cōregnare culpis expiatos: seruulos et nos. Sit regi summo dora laus et virt⁹: q̄ regnās vn⁹ tribus ī psonis: cūcta creauit regit et p scl'a: nescia finis. Amē V⁹. Amauit. ān. Salue gēma celestis gr̄e dūblaneñ ecclesie salue dec⁹ et robur patrie iuua nos ī valle miserie ducēs tecū ad mōtē gl'ie. p̄s. Magt.

Or. vt ī festo. Ad mat Inui.

Xp̄s adoreē iubilus corde cu milet. Quo sūt p̄cipue festa blaane. p̄s. Uenite. Hy⁹. Xp̄e cūctoꝝ. In. i. noc. ān. Legem dei meditatur cui⁹ p̄ce suscitatur defūctus qui sequebatur ipm̄ donec viueret. p̄s. Btūs vir. ān. Dū ignē extinguerit liuor malignorū puer flatu cōfouet fūmū digitorū mox sintille saliūt lumē fert ī chorum. p̄s. Quare fre. ān. Uere virtute est et predit⁹ cui⁹ coxit anelit⁹ piscē crudū quē monitus tulit ales diuinitus. p̄s. Dn̄e q̄d. V. Amauit. R. Dies ista laudib⁹ expādat tota ad honorē p̄sulis quē pduxit bota. Cui⁹ tot Vtutib⁹ gaudet plebs deuota. V. Digitis ignē traxit piscē crudū mat coxit flatu sacer puulus. Cui⁹ R. Sener venerabilis cathan⁹ laudabilis etate tenerꝛ doctrinis imbuit. Et mores docuit blaanū puerū. V⁹. Profectu

spũs et casti corporis expleuit spaciũ mox mſti tp̃is. Et. R. Lampas ardoris vas lucis flosq; pudoris mestis solamẽ prebẽs egrisq; iuuamẽ. Stella micans tenebris p̃cib⁹ mala dilue crebris. V⁹. Fac cordis sane fuit plage sctẽ blaane. Stella. Gl'ia patri. In. ii. noc. ãn Fide stat solidus nõ corde duplici defũctũ suscitat a morte triplici. p̃. Cũ inuocarẽ. ãn. Pauit mirabili messores pabulo mẽtis et corporis dãs cibos populo. p̃s. Uerba mea. ãn. Secũdus moyses petraz pcusserat fõs statim scaturiit plebem refrigerat. p̃s. Dñe dñs. V. Iust⁹. R. Puer nauicula cõtexta vimine cũ matre ponitur absq; solamine. Sed pio regiẽ diuino numine. V. Mater cũ puulo fretũ abhorruit nã remis remige et velis caruit. Sed pio. R In hoc sctõ dñs docet reuereri omẽs suos seruulos q̃s habet tueri. Qui quandoq; pii sũt qñq; seueri. V⁹. Mox ictu fulmĩs pstrati corruũt q̃ vaccas p̃sulis iiuste rapiũt. Qui. R. Dũ rediret pegre vir deo deuot⁹ filiũ ter suscitat regis pie mot⁹. Uitã visum speciẽ reddẽs orat. tot⁹. V Laudetur dñs i cũctis ppl'is per quẽ blaan⁹ tot fulget miraculis. Uitã. Gl'ia. In. iii. noc. ã. Fide mores ĩstruẽs xp̃i dilatauit cultũ et qđ docuit signis cõfirmauit. p̃s. Dñe q̃s. ã. Aureo cãdelabro vt lucet lucerna sic blaan⁹ micuit siciens eťna. p̃s. Dñe i vtute. ãn. Colũpna marmorea basi stans argẽti fuit ei⁹ castitas cũ fide feruẽti. p̃s. Dñi est terra. V⁹. Iust⁹ vt palma. R. Gulosos dãpnat scl'i p disciplinã vituli. Cui cũ signũ apposuit crucis stati abstinuit cõtẽtus semel sugere Docẽs nos pce viuere. V. Sic colũpna stabilis fulsit dei tẽplũ vite bõe posteris reliq̃ns exẽplũ Docẽs. R Ignis mirific⁹ ducẽs ppl'os i amorẽ Piscis apri cerui cũct; dãt signa stuporẽ. V. Hic resonẽt psalmi meritis ãtistitis almi. Piscis. R. O felix trãsitus blaani p̃sulis bota nũc iubilet pre cũctis ĩsulis. Que talẽ ptulit cciuẽ ãgelis Quo domus dñi fulget miraculis V. Iesu nos adiuua blaani p̃cib⁹ offẽsas diluẽs ditãs vtutibus. Quo. Gl'ia. V⁹. Ora p nobis. In laudibus ãtipho.

Laudes deo debitas deuote reddam⁹ q̃ blaani p̃sulis festa celebram⁹ p̃ Dñs regna. ãn. Uirũ sãctũ p̃dicãs liquor noui fõtis signo satis obstupes plebs monocerõtis

p̄s. Jubilate. ān. Mēte vigil corpe doꝛmiēs vt leo/ oꝛans psallēs p̄dicās sic adhesit deo p̄s. Deꝰ deꝰ meꝰ. ān. Bñdicāt dñm oēs creature dū ꝓ sctīs singule mutant vim nature. p̄s. Bñd. ān. Pꝛoposuit nobis merita btī blaani ꝑ queꝫ egri duplici moꝛbo fiūt sani. p̄s. Laud dñꝫ. cp̄. Ecce sacerd

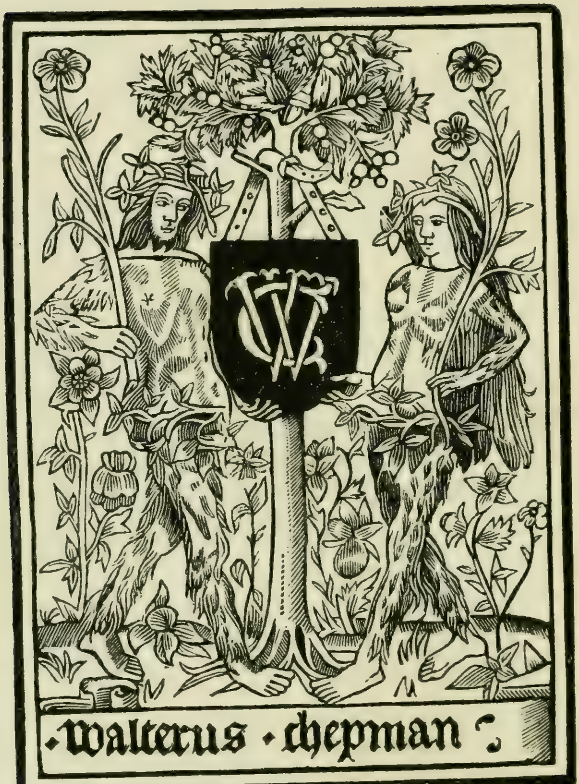
Turba refulsit celica: (pꝰ plaudat choꝛꝰ fideliū: digna blaani merita: ꝯmēoꝛās alacriter. Hic dei vbū p̄dicās: gētes ꝯuertit pfidas: cōuersos ꝑ miracla: crebꝛa xp̄o cōsolidās. Piscē coxit spiramine: ignē ꝓferter digitis: regis natū ter suscitat: addens visū cū specie Mire messoꝛes reficit: cadit pꝛedo ꝑ flumina: ignoscētisqꝫ p̄sulis: seuus abegit pecoꝛa. Xp̄ꝫ rogemꝰ supplices: vt ꝑ huiꝰ p̄camīa: pctā pie ꝯdonās: sua det nobis gaudia. Sit deo laus ⁊ glia: trino simul ⁊ simplici: solꝰ q̄ ꝓuidēcia: cuncta regit mirabili. Vꝰ. Justꝰ ger. ā. Jesu dulcissime p̄ces cōsidera blaani pꝛesulis nō nr̄a scelera eiꝰ da meritis Ut mens vox opera tecū nos collocet ī ꝑte dextera p̄s Bꝰ. Ad. ii. vs̄. ā. Ardēs lucēs eminēs lāpas caritatis alme pꝛesul oleū pꝛe pietatis lumē pꝛebe gr̄a sanās a pctīs duc nos ad perpetuum regnum claritatis. psalmus. Magnificat.

¶ Inferius ꝓ ꝑte estiuali legēde sctōꝝ ī eadē singulis in mēsibꝰ ꝑ quotā folii suo oꝛdine facilime cōperiantur.

Finis

¶ Verſus de concluſione oꝛacionum ſiue collectarum
Per dominum dicas: ſi patrem pꝛeſbiter oꝛas
Si chꝛiſtum memoꝛes: per eundem dicere debes
Si loqueris xp̄o: qui viuis ſcire memento
Qui tecum ſi ſit: collecte finis in ipſo

Laus deo cuiꝰ gracia finis adeſt pꝛeſenti opuſculo Eſti
ualis partis bꝛeuiarii diuinoꝛum officioꝛum de tempoꝛe
et de ſanctis: ac Dauitico pſalterio congruenter per fe=
rias diuiſo: cuꝫ Inuitatoꝛiis/ Hymnis/ Antiphonis/ Ca
pitulis/ Reſponſoꝛiis/ Hoꝛis: Feriarum commemoꝛacio
nibus per anni circulum Necnon cōmuni ſanctoꝛū plu=
rimarum virginum et matronarum cum Kalendario et
mobilium feſtoꝛum Tabula perpetua: cum diuerſoꝛum
ſanctoꝛum legendis: que antea ſparſim vagabantur/ et
nonnullis aliis adiunctis Sacerdotibus ꝙ̄neceſſariis ꝑ
Reuerendum in chꝛiſto patrem Wilelmum Abirdonen̄
epiſcopum/ ſtudioſius maximiſqꝫ cum laboꝛibꝰ collectis
non ſolum ad eccleſie ſue Abirdonen̄ Verūeciā ad tocius
eccleſie ſcoticane vſum percelebꝛem Opido Edinburgē=
ſi impꝛeſſo Juſſu et impenſis honoꝛabilis viri Walteri
Chepman eiuſdem opidi mercatoꝛis quarto die menſis
Junii Anno domini Milleſimo CCCCC. decimo



walterus chepman